

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

29 augusti 2017

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2013–2014

Sammanträdena den 24–27 februari 2014

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 61, 19.2.2015.

ANTAGNA TEXTER 1

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 25 februari 2014

2017/C 285/01	Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor (2013/2004(INL))	2
2017/C 285/02	Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (2012/2323(INI))	11
2017/C 285/03	Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: Årlig tillväxtöversikt 2014 (2013/2157(INI))	18
2017/C 285/04	Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken: Sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2014 (2013/2158(INI))	24
2017/C 285/05	Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2014 (2013/2194(INI))	40
2017/C 285/06	Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om växtförädling: vilka valmöjligheter finns det för att förbättra kvalitet och avkastning? (2013/2099(INI))	47

Onsdagen den 26 februari 2014

2017/C 285/07	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om kommissionens sjunde och åttonde framstegsrapporter om EU:s sammanhållningspolitik och strategirapporten 2013 om genomförandet av programmen 2007–2013 (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om att optimera de yttersta randområdenas potential genom att skapa synergieffekter mellan EU:s strukturfonder och andra EU-program (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om utvärderingen av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts: ett nytt verktyg för det förbättrade förfarandet för att bevilja kommissionen ansvarsfrihet (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om sexuell exploatering och prostitution samt effekterna av detta för jämställdheten (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om att främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder, inklusive utvinningsindustrins roll i utvecklingsländernaEa (2013/2126(INI))	87

Torsdagen den 27 februari 2014

2017/C 285/13	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om Solvit (2013/2154(INI))	96
2017/C 285/14	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen i Ukraina (2014/2595(RSP))	102
2017/C 285/15	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen i Irak (2014/2565(RSP)) . . .	106
2017/C 285/16	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om användningen av bestyckade drönare (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2012) (2013/2078(INI))	112
2017/C 285/18	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om översynen av den europeiska arresteringsordern (2013/2109(INL))	135
2017/C 285/19	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen i Venezuela (2014/2600(RSP))	145
2017/C 285/21	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om framtiden för EU:s viseringspolitik (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om särskilda åtgärder inom den gemensamma fiskeripolitiken för att utveckla kvinnans roll (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om avgifter för privatkopiering (2013/2114(INI))	156

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 25 februari 2014

2017/C 285/24	Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2014 om begäran om upphävande av Tadeusz Cymańskis immunitet (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2014 om ändring av artikel 136 i Europaparlamentets arbetsordning om ledamöternas närvaro vid plenarsammanträden (2013/2033(REG))	163

Onsdagen den 26 februari 2014

2017/C 285/26	Europaparlamentets beslut av den 26 februari 2014 om förlängning av tillämpningen av artikel 147 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den åttonde valperioden (2014/2585(RSO))	164
2017/C 285/27	Europaparlamentets beslut av den 26 februari 2014 om ändring av artikel 166 i Europaparlamentets arbetsordning om slutomröstning och artikel 195.3 om omröstningar i utskott (2014/2001(REG))	166

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 25 februari 2014

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 Medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet	167
---------------	---	-----

2017/C 285/29

P7_TA(2014)0112

Anpassning av rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))

P7_TC1-COD(2013)0365

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll 169

2017/C 285/30

P7_TA(2014)0113

Anpassning av rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (artikel 290 i EUF-fördraget) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

P7_TC1-COD(2013)0220

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll 190

2017/C 285/31

P7_TA(2014)0114

Anpassning av rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (artikel 290 i EUF-fördraget) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

P7_TC1-COD(2013)0218

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll 194

2017/C 285/32

Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2014 om nomineringen av Oskar Herics till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE)) 207

2017/C 285/33	P7_TA(2014)0117	
	Målet att till 2020 minska koldioxidutsläppen från nya personbilar ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 443/2009 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0190	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EG) nr 443/2009 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar	208
2017/C 285/34	P7_TA(2014)0118	
	Gemenskapsvarumärke ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0088	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾	209
2017/C 285/35	P7_TA(2014)0119	
	Medlemsstaternas varumärkeslagar ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (omarbetning) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0089	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (Omarbetning) ⁽¹⁾	262
2017/C 285/36	P7_TA(2014)0120	
	Frysning och förverkande av vinning av brott ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0036	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om frysning och förverkande av hjälpmiddel vid och vinning av brott i Europeiska unionen	287

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

2017/C 285/37	<p>P7_TA(2014)0121</p> <p>Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) och om upphävande av beslut 2009/371/RIF och 2005/681/RIF (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0091</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 Februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) om upphävande av beslut 2009/371/RIF och 2005/681/RIF [Ändr. 1] 288</p>
2017/C 285/38	<p>P7_TA(2014)0122</p> <p>Villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pairanställning ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pair-arbete (omarbetning) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0081</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pair-arbete (omarbetning) 348</p>
2017/C 285/39	<p>P7_TA(2014)0123</p> <p>En europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd – EU-frivilliga för humanitärt arbete (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0245</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete) 376</p>
2017/C 285/40	<p>P7_TA(2014)0124</p> <p>Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0295</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt 377</p>

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125 Biocidprodukter ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter vad gäller vissa villkor för tillträde till marknaden (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0150 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, vad gäller vissa villkor för tillträde till marknaden	378

Onsdagen den 26 februari 2014

2017/C 285/42	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, med undantag för artikel 49.3 (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, vad gäller artikel 49.3 (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en standardiserad mervärdesskattedeklaration (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets beslut om ändring av beslut 2009/831/EG vad gäller dess tillämpningsperiod (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets beslut om ändring av beslut 2004/162/EG när det gäller dess tillämpning på Mayotte från och med den 1 januari 2014 (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, med undantag för ärenden som rör återtagande (11250/2013– C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, med undantag för ärenden som rör återtagande (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50	<p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtal om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, vad gäller ärenden som rör återtagande (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE)) 395</p>
2017/C 285/51	<p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Turkiet om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE)) 396</p>
2017/C 285/52	<p>P7_TA(2014)0147</p> <p>Ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde vad avser öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg och om styrningen av järnvägsinfrastrukturen (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0029</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde vad avser öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg och om styrningen av järnvägsinfrastrukturen ⁽¹⁾ 397</p>
2017/C 285/53	<p>P7_TA(2014)0148</p> <p>Inrikes persontrafik på järnväg ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1370/2007 avseende öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik på järnväg (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0028</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EG) nr 1370/2007 avseende öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik på järnväg ⁽¹⁾ 420</p>
2017/C 285/54	<p>P7_TA(2014)0149</p> <p>Driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (omarbetning) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0015</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (Omarbetning) ⁽¹⁾ 432</p>

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

2017/C 285/55	<p>P7_TA(2014)0150</p> <p>Järnvägssäkerhet ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om järnvägssäkerhet (omarbetning) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0016</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om järnvägssäkerhet (omarbetning) ⁽¹⁾ 485</p>
2017/C 285/56	<p>P7_TA(2014)0151</p> <p>Europeiska unionens järnvägsbyrå ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0014</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av förordning (EU) nr .../2014 om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 ⁽¹⁾ 524</p>
2017/C 285/57	<p>P7_TA(2014)0152</p> <p>Enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1192/69 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0013</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1192/69 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning ⁽¹⁾ . 565</p>
2017/C 285/58	<p>P7_TA(2014)0153</p> <p>Rapportering om händelser inom civil luftfart ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om rapportering av händelser inom civil luftfart och om ändring av förordning (EU) nr 996/2010 och upphävande av direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordning (EG) nr 1321/2007 och kommissionens förordning (EG) nr 1330/2007 (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0361</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 567</p>

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

2017/C 285/59	<p>P7_TA(2014)0154</p> <p>Montering av fordonsbaserade e-callsystem ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om typgodkännandekrav för montering av fordonsbaserade e-callsystem och om ändring av direktiv 2007/46/EG (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0165</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om typgodkännandekrav för montering av fordonsbaserade e-callsystem som bygger på 112-tjänsten och om ändring av direktiv 2007/46/EG [Ändr. 1] ⁽¹⁾ 568</p>
2017/C 285/60	<p>Europaparlamentets ändringar antagna den 26 februari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling (omarbetning) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) 581</p>
2017/C 285/61	<p>P7_TA(2014)0156</p> <p>Tredje programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet (2014-2020) ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för hälsa och tillväxt, det tredje fleråriga programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet för perioden 2014–2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0339</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG 620</p>
2017/C 285/62	<p>P7_TA(2014)0157</p> <p>Transeuropeiska telekommunikationsnät ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0299</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG 622</p>

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

2017/C 285/63

P7_TA(2014)0158

Tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))

P7_TC1-COD(2012)0340

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser och webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag [Ändr. 1] ⁽¹⁾ . 623

2017/C 285/64

P7_TA(2014)0159

Gemensam europeisk köplag ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en gemensam europeisk köplag (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

P7_TC1-COD(2011)0284

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om en gemensam europeisk köplag 638

2017/C 285/65

P7_TA(2014)0160

Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och liknande produkter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och liknande produkter (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))

P7_TC1-COD(2012)0366

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG 725

Torsdagen den 27 februari 2014

2017/C 285/66

P7_TA(2014)0165

En europeisk utredningsorder ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))

P7_TC1-COD(2010)0817

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området 727

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

2017/C 285/67	<p>P7_TA(2014)0166</p> <p>Visumkrav för medborgare från tredjeländer ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0415</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav 728</p>
2017/C 285/68	<p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE)) 729</p>
2017/C 285/69	<p>P7_TA(2014)0168</p> <p>Personkontroller vid de yttre gränserna ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Kroatiens och Cyperns unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 895/2006/EG och beslut nr 582/2008/EG (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0210</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2014/EU om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Kroatiens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av beslut nr 895/2006/EG och 582/2008/EG 730</p>
2017/C 285/70	<p>P7_TA(2014)0169</p> <p>Tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0309</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav 731</p>

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2013–2014

Sammanträdena den 24–27 februari 2014

Protokollen för denna session har publicerats i *EUT C 61*, 19.2.2015.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 25 februari 2014

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2014)0126

Bekämpning av våld mot kvinnor

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 23, 24 och 25,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU ⁽¹⁾ och av sin resolution av den 14 juni 2012 om avskaffande av kvinnlig könsstympning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 22 april 2009 om kampanjen *Säg NEJ till våld mot kvinnor* ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): förebyggande och avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 oktober 2007 om mord på kvinnor (kvinnomord) i Mexiko och Centralamerika samt Europeiska unionens roll i kampen mot denna företeelse ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens strategi för jämställdhet 2010–2015 som presenterades den 21 september 2010,
- med beaktande av kommissionens handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 52.

⁽²⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 87.

⁽³⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 131.

⁽⁴⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽⁵⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ EUT C 227 E, 4.9.2008, s. 140.

Tisdagen den 25 februari 2014

- med beaktande av programmet Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap 2014–2020,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) av den 8 mars 2010 om att utrota våldet mot kvinnor,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 september 2012 om ”att utrota våld mot kvinnor i hemmet”⁽²⁾,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor och kampen mot alla former av diskriminering av dem,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen),
- med beaktande av artikel 11.1 d i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, antagen genom FN:s generalförsamlings resolution 34/180 av den 18 december 1979,
- med beaktande av föreskrifterna i FN:s rättsliga instrument om mänskliga rättigheter, framför allt de som handlar om kvinnors rättigheter, såsom FN-stadgan, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, FN:s konvention om bekämpande och avskaffande av människohandel och utnyttjande av andra vid prostitution, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess fakultativa protokoll, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, 1951 års flyktingkonvention, principen om ”non-refoulement” och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av andra FN-instrument om våld mot kvinnor, såsom Wiendeklarationen med handlingsprogram av den 25 juni 1993, som antogs vid världskonferensen om de mänskliga rättigheterna (A/CONF. 157/23) och deklarationen om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993 (A/RES/48/104),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner av den 12 december 1997 om brottsförebyggande och straffrättsliga åtgärder för avskaffande av våld mot kvinnor (A/RES/52/86), av den 18 december 2002 om insatser för att avskaffa sådana brott mot kvinnor som förövas av hedersskäl (A/RES/57/179) och av den 22 december 2003 om avskaffande av våld mot kvinnor i hemmet (A/RES/58/147) samt FN:s generalförsamlings resolution av den 5 mars 2013 om utökning av de globala insatserna för att avskaffa kvinnlig könsstympning (A/RES/67/146),
- med beaktande av rapporterna från de särskilda rapportörerna om våld mot kvinnor, knutna till FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, samt av den allmänna rekommendation nr 19 som antagits av kommittén för avskaffande av diskriminering mot kvinnor (elfte sessionen, 1992),
- med beaktande av Pekingdeklarationen och handlingsprogrammet som antogs av fjärde internationella kvinnokonferensen den 15 september 1995 och av parlamentets resolutioner av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsprogrammet från Peking⁽³⁾ samt av den 10 mars 2005 om uppföljningen av handlingsprogrammet från FN:s fjärde kvinnokonferens (Peking + 10)⁽⁴⁾ och av den 25 februari 2010 om Peking + 15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 351, 15.11.2012, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽⁴⁾ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽⁵⁾ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Tisdagen den 25 februari 2014

- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 19 december 2006 om ökade insatser för att utrota alla former av våld mot kvinnor (A/RES/61/143) och av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet,
- med beaktande av slutsatserna från 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission om avskaffande och förebyggande av alla former av våld mot kvinnor och flickor,
- med beaktande av den FN-rapport av den 16 maj 2012 som utarbetats av FN:s särskilda rapportör Rashida Manjoo om våldet mot kvinnor, dess orsaker och konsekvenser,
- med beaktande av artikel 5 i det internationella handlingsprogrammet om åldrandefrågor från Madrid,
- med beaktande av bedömningen av europeiskt mervärde ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0075/2014), och av följande skäl:
 - A. I direktiv 2012/29/EU ⁽²⁾ om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem definieras könsrelaterat våld som våld som riktas mot en person på grund av den personens kön, könsidentitet eller könsuttryck eller som i oproportionerlig utsträckning drabbar personer av ett visst kön. Det kan leda till att offret åsamkas fysisk, sexuell, psykisk eller emotionell skada eller ekonomisk förlust och betraktas som en form av diskriminering och en kränkning av offrets grundläggande rättigheter och inbegriper våld i nära relationer, sexuellt våld (inbegripet våldtäkt, sexuellt tvång och sexuellt ofredande), människohandel, slaveri samt olika slags skadliga sedvänjor som tvångsäktenskap, kvinnlig könsstympning och så kallade hedersbrott.
 - B. Könsrelaterat våld omfattar offer och förövare i alla åldrar och från alla utbildningsnivåer, inkomstskikt och samhällsklasser och hänger samman med den ojämlika maktfördelningen mellan kvinnor och män och med föreställningar och beteenden som bygger på stereotyper i vårt samhälle och som måste bekämpas på ett så tidigt stadium som möjligt för att få till stånd en attitydförändring.
 - C. Det sker en ökning av våld mot kvinnor som utövas av maken, partnern, exmaken eller expartnern. I vissa länder har antalet offer ökat kraftigt och följderna blivit alltmer allvarliga och till och med inbegripit dödsfall. Statistiken visar att antalet dödade kvinnor står för en växande andel av det totala antalet mord.
 - D. I vissa länder har statistiken visat att även om det totala antalet mord inte har ökat så växer andelen kvinnor bland det totala antalet mordoffer, vilket bekräftar att våldet mot kvinnor har ökat.
 - E. Den extrema fattigdomen ökar risken för våld och andra former av utnyttjande som hindrar kvinnor från att delta fullt ut på alla områden och hindrar uppnåendet av jämställdhet.
 - F. Genom att öka kvinnors oberoende och ekonomiska och sociala deltagande är det möjligt att minska deras utsatthet för könsrelaterat våld.
 - G. Nya stereotyper och former av diskriminering och våld har nyligen uppstått till följd av den ökade användningen av sociala nätverk på internet, som otillbörlig grooming som framför allt riktar sig mot tonåringar.
 - H. I den yngre generationen verkar de sexistiska attityderna om könsroller bita sig fast. Unga kvinnor som utsätts för våld skuldbeläggs och stigmatiseras ofta av andra kvinnor och övriga samhället.

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

Tisdagen den 25 februari 2014

- I. Våld är en traumatisk upplevelse för alla män, kvinnor och barn, men könsrelaterat våld utövas oftare av män mot kvinnor och flickor, vilket både speglar och förstärker ojämlikheten mellan kvinnor och män samt är ett hot mot offrens hälsa, värdighet, säkerhet och oberoende.
- J. Hänsyn måste tas till barn som har bevittnat våld mot en nära släkting och de måste ges vård genom lämpliga psykologiska och sociala åtgärder. Dessutom löper barn som har bevittnat våld stor risk att drabbas av emotionella problem och relationsproblem.
- K. Kvinnor som är offer för könsrelaterat våld, liksom deras barn, behöver ofta särskilt stöd och skydd, eftersom det vid sådant våld föreligger en stor risk för sekundär eller upprepad viktimisering, hot eller vedergällning.
- L. Kvinnor och barn som upplever våld behöver särskilda jourer där de erbjuds lämplig hälso- och sjukvård, juridisk hjälp och psykologisk rådgivning och terapi. Kvinnojourerna behöver få tillräcklig finansiering av medlemsstaterna.
- M. Mäns våld mot kvinnor förändrar kvinnors roll i samhället och deras självbestämmande vad gäller hälsa, tillgång till sysselsättning och utbildning, deltagande i social och kulturell verksamhet, ekonomiskt oberoende och delaktighet i det offentliga såväl som det politiska livet samt i beslutsprocesser och i relationer med män samt när det gäller att vinna självaktning.
- N. Våld mot kvinnor kan ge djupa fysiska och psykiska ärr, skada kvinnors och flickors hälsa i stort, inbegripet deras reproduktiva och sexuella hälsa, och leder i vissa fall till döden, så kallade kvinnomord.
- O. Det finns ett behov av utbildning från låg ålder för att bekämpa våld mot kvinnor och könsrelaterat våld i allmänhet eftersom det utvecklar ungdomars förmåga att behandla sin partner med respekt oavsett kön och att bli medveten om principerna om jämställdhet.
- P. Våld mot kvinnor tar sig alltmer oacceptabla former och omfattar kvinnor i grupper där organiserad kvinnohandel syftar till sexuell exploatering.
- Q. I studier om våld mot kvinnor uppskattas det att mellan en femtedel och en fjärdedel av alla kvinnor i Europa har varit utsatta för fysiska våldshandlingar åtminstone en gång i vuxen ålder, och mer än en tiondel har drabbats av sexuellt våld med inslag av tvång⁽¹⁾.
- R. Enligt bedömningen av europeiskt mervärde är EU:s årliga kostnad för könsrelaterat våld mot kvinnor uppskattat till 228 miljarder euro 2011 (dvs. 1,8 procent av EU:s BNP), varav 45 miljarder euro per år inom den offentliga sektorn och 24 miljarder euro är förlorad ekonomisk produktion.
- S. Byrån för grundläggande rättigheter offentliggjorde i mars 2013 några preliminära resultat från sin europeiska undersökning om våld mot kvinnor som bland annat visade följande: Fyra av fem kvinnor kontaktade inte någon verksamhet, som hälso- och sjukvård, socialtjänst eller brottsofferjour, när de hade utsatts för riktigt grovt våld av en annan person än sin partner. De kvinnor som sökte hjälp vände sig i första hand till sjukvården, vilket visar att det är viktigt att se till att sjukvårdspersonal kan hantera våldsoffers behov. Två av fem kvinnor kände inte till att det finns lagstiftning eller politiska initiativ för att skydda dem i händelse av våld i hemmet och hälften kände inte till att det finns förebyggande lagstiftning eller initiativ.
- T. Kommissionen underströk i sin strategi för jämställdhet (2010–2015) att könsrelaterat våld är ett av de centrala problem som man måste komma till rätta med för att verklig jämställdhet ska uppnås.

⁽¹⁾ Europarådets arbetsgrupp för att bekämpa våld mot kvinnor, inklusive våld i hemmet (EG-TFV), "Final Activity Report", september 2008.

Tisdagen den 25 februari 2014

- U. Den rättsliga ram som fastställs i Lissabonfördraget erbjuder nya möjligheter till ett ökat straffrättspolitiskt samarbete på EU-nivå, som gör det möjligt för institutionerna och medlemsstaterna att utifrån en tydlig grund arbeta tillsammans för att skapa en gemensam rättskultur i unionen avseende bekämpning av alla former av våld mot och diskriminering av kvinnor, med respekt för de nationella rättsväsendena och rättstraditionerna och utan att ersätta dem.
- V. Kunskapshöjande och mobiliserande åtgärder, däribland genom medier och sociala medier, är ett viktigt inslag i en effektiv förebyggande strategi.
- W. Det går inte att utrota våldet mot kvinnor med en enda insats, men en kombination av infrastrukturella, rättsliga, verkställande, kulturella, utbildningsrelaterade, sociala och hälsomässiga åtgärder samt andra tjänsterelaterade åtgärder kan avsevärt öka medvetenheten och minska våldet och dess konsekvenser.
- X. De sex oskiljaktiga målen som ligger till grund för alla åtgärder för att bekämpa våld mot kvinnor är politik, förebyggande, skydd, åtal, EU-åtgärder och partnerskap.
- Y. Det är viktigt att intensifiera åtgärderna mot den industri som betraktar unga flickor och kvinnor som sexobjekt.
- Z. Kvinnors skydd mot manligt våld är inte detsamma inom EU på grund av att politiken och lagstiftningen skiljer sig åt mellan de olika medlemsstaterna, bland annat definitionen av könsrelaterade våldsbrott, och de är därför sårbara för sådant våld.
- AA. På grund av faktorer som ras, etnicitet, religion eller tro, hälsa, civilstånd, bostadssituation, migrationsstatus, ålder, funktionsnedsättning, klass, sexuell läggning eller könsidentitet kan kvinnor ha särskilda behov och vara mer sårbara för flerfaldig diskriminering.
- AB. Kvinnor låter ofta bli att anmäla könsrelaterat våld, något som har sin grund i komplexa psykologiska, ekonomiska, sociala och kulturella skäl av olika slag. Ibland saknar de också förtroende för polisens, rättsväsendets, socialtjänstens och sjukvårdens förmåga att verkligen hjälpa dem. I vissa fall betraktar myndigheterna könsrelaterat våld som ett familjeproblem och följaktligen ett problem som kan lösas på den nivån.
- AC. Politik för reproduktiv hälsa bör stå i centrum i denna debatt.
- AD. En insamling av jämförbara, fristående, kvalitativa, kvantitativa uppgifter som omfattar hela problemet är oumbärlig för att förstå den verkliga omfattningen av våld mot kvinnor i EU och följaktligen för att kunna utveckla effektiva åtgärder.
- AE. Europaparlamentet förkastade den 12 december 2012 kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeisk statistik om trygghet mot brott ⁽¹⁾, vilket innebar att det behövdes ett nytt förslag till EU-lagstiftning som etablerar ett enhetligt system för insamling av statistik om våld mot kvinnor i medlemsstaterna. Rådet efterlyste i sina slutsatser i december 2012 en förbättrad insamling och spridning av jämförbara, tillförlitliga och regelbundet uppdaterade uppgifter som rör alla former av våld mot kvinnor på både nationell nivå och EU-nivå.
- AF. Kvinnlig könsstympning erkänns internationellt som en kränkning av mänskliga rättigheter, en form av tortyr mot flickor och kvinnor och återspeglar en djupt rotad ojämlikhet mellan könen. Kvinnlig könsstympning utgör en extrem form av diskriminering av kvinnor, utförs nästan alltid på minderåriga och är en kränkning av barns rättigheter.
- AG. Prostitution kan betraktas som en form av våld mot kvinnor på grund av de effekter den har på deras fysiska och mentala hälsa, speciellt i situationer av tvångsprostitution och handel med kvinnor för prostitution.
- AH. Inom EU finns det en uppåtgående, farlig tendens vad gäller hedersmord som oftast drabbar unga flickor.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0494.

Tisdagen den 25 februari 2014

- AI. Övergripping mot äldre är internationellt erkänt som en kränkning av äldre kvinnors mänskliga rättigheter. Övergripping mot äldre behöver förebyggas och bekämpas i alla EU-länder.
- AJ. Antagandet av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor och kampen mot alla former av diskriminering av dem samt det särskilda kapitlet om kvinnors skydd mot könsrelaterat våld i EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter visar på EU:s tydliga politiska vilja att prioritera frågan om kvinnors rättigheter och att vidta långsiktiga åtgärder på det området. Skillnaden mellan de interna och externa dimensionerna av politiken för mänskliga rättigheter visar ibland på en klyfta mellan retorik och praktisk handling.
- AK. Enligt kommissionen och rapporter från Amnesty International berör kvinnlig könsstympning hundratusentals kvinnor och flickor i Europa och siffran 500 000 offer anges ofta. Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagar har gett upphov till en gränsöverskridande "könsstympningsturism" inom EU.
- AL. EU måste fortsätta att tillsammans med tredjeländer arbeta för att utrota kvinnlig könsstympning, som är en våldshandling. De medlemsstater och tredjeländer som har nationella lagar som förbjuder kvinnlig könsstympning bör se till att lagarna respekteras.
1. Europaparlamentet begär att kommissionen före utgången av 2014 på grundval av artikel 84 i EUF-fördraget lägger fram ett förslag till rättsakt som fastställer åtgärder för att främja och stödja medlemsstaternas insatser inom arbetet att förebygga våld mot kvinnor och flickor i enlighet med de detaljerade rekommendationerna i bilagan till detta betänkande.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett reviderat förslag till förordning om europeisk statistik. Detta förslag bör vara inriktat på våldsbrott och bör även omfatta ett konsekvent system för att samla in statistik om könsrelaterat våld i medlemsstaterna.
 3. Europaparlamentet ber rådet att aktivera övergångsklausulen genom att fatta ett enhälligt beslut där våld mot kvinnor och flickor (och andra former av könsrelaterat våld) identifieras som ett av de områden av brottslighet som tas upp i artikel 83.1 i EUF-fördraget.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja nationella ratifikationer och inleda EU:s anslutning till Istanbulkonventionen om våld mot kvinnor, när det har bedömt konsekvenserna och mervärdet av detta.
 5. Europaparlamentet begär att kommissionen ska lägga fram en EU-omfattande strategi och en handlingsplan för att bekämpa alla former av våld mot kvinnor och flickor, i enlighet med 2010 års handlingsplan för genomförandet av Stockholmsprogrammet i syfte att på ett konkret och effektivt sätt skydda kvinnors integritet, jämställdhet (artikel 2 i EU-fördraget) och välfärd (artikel 3.1 i EU-fördraget) på ett område av frihet, säkerhet och rättvisa. Särskild tonvikt bör läggas vid att göra kvinnor medvetna om sina rättigheter och öka kunskapen hos män och pojkar (från låg ålder) om nödvändigheten att respektera kvinnors fysiska och psykiska integritet, för att försöka förhindra sådant våld. Parlamentet betonar behovet av att ge polis och rättsväsende lämplig utbildning som beaktar det könsrelaterade våldets särskilda karaktär. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att offren ges stöd så att de kan bygga upp sina liv på nytt och återfå sitt självförtroende, för att inte åter hamna i situationer av utsatthet eller beroende. Strategin bör ta särskild hänsyn till utsatta grupper, exempelvis äldre, personer med funktionsnedsättning, invandrare och hbt-personer (homosexuella, bisexuella och transpersoner) samt innehålla åtgärder för att stödja barn som bevittnat våld och erkänna dem som brottsoffer.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja samarbete mellan medlemsstaterna och ideella och andra organisationer för kvinnor i syfte att utarbeta och genomföra en effektiv strategi för att avskaffa våld mot kvinnor.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta de första stegen mot att inrätta ett europeiskt observationsorgan om våld mot kvinnor och flickor på grundval av befintliga institutionella strukturer (Europeiska jämställdhetsinstitutet) och lett av en EU-samordnare för våld mot kvinnor och flickor.
 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom de närmaste tre åren inrätta ett europeiskt år mot våld mot kvinnor och flickor för att göra allmänheten och alla politiker medvetna om detta omfattande problem som påverkar alla medlemsstater, med målet att lägga fram en tydlig handlingsplan som sätter stopp för våld mot kvinnor.

Tisdagen den 25 februari 2014

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa hedersmord genom att tillhandahålla utbildning och kvinnojourer för tänkbara offer samt att få igång informationskampanjer om de extrema kränkningar av mänskliga rättigheter och de många tragiska dödsfall som orsakas av hedersmord.
 10. Europaparlamentet ber medlemsstaterna och berörda parter att, i samarbete med kommissionen, bidra till att sprida information om unionens program och de möjligheter till finansiering som dessa erbjuder inom ramen för kampen mot våld mot kvinnor.
 11. Europaparlamentet konstaterar att rekommendationerna står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
 12. Europaparlamentet anser att de finansiella konsekvenserna av det begärda förslaget ska täckas av EU:s budget, avdelning III (och säkerställa fullständig komplementaritet med den befintliga budgetposten vad gäller förslagets syfte).
 13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament, Europarådet och Europeiska jämställdhetsinstitutet.
-

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA TILL RESOLUTIONEN:**DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET*****Rekommendation 1 om målet och tillämpningsområdet för den förordning som ska antas***

Målet med förordningen bör vara att införa åtgärder för att främja och stödja medlemsstaternas agerande när det gäller förebyggande av könsrelaterat våld.

Könsrelaterat våld bör (såsom redan angetts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF) betraktas som våld som riktas mot en person på grund av den personens kön, könsidentitet eller könsuttryck eller som i oproportionerlig utsträckning drabbar personer av ett visst kön. Det kan leda till att offret åsamkas fysisk, sexuell, psykisk eller emotionell skada eller ekonomisk förlust och kan innefatta våld i nära relationer, sexuellt våld (inbegripet våldtäkt, sexuellt tvång och ofredande), människohandel, slaveri samt olika slags skadliga sedvänjor som tvångsäktenskap, kvinnlig könsstympning och så kallade hedersbrott.

Rekommendation 2 om förebyggande åtgärder och bekämpning

Medlemsstaterna bör utveckla ett antal åtgärder för att förebygga och bekämpa könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor. De bör närmare bestämt

- utforma, genomföra och utvärdera årliga övergripande strategier och program, däribland offentliga utbildningsprogram och fortbildning för lärare och yrkesverksamma inom fritidssektorn med inriktning på att undanröja hinder som hindrar kvinnor och flickor från att åtnjuta fullständiga rättigheter och frihet från våld och på att verka för en djupgående förändring av sociala och kulturella beteenden,
- bedriva relevant forskning om könsrelaterat våld, inklusive om orsakerna och motiven till våld, samt uppgiftsinsamling och analys, samtidigt som de fortsätter arbetet med att enhetliggöra kriterierna för registrering av könsrelaterat våld, så att de insamlade uppgifterna blir jämförbara,
- organisera utbildning för tjänstemän och yrkesverksamma som kan komma i kontakt med fall av könsrelaterat våld – inklusive de brottsbekämpande organen, socialvården, stödverksamheter för barn (offer för eller vittnen till våld) och personal inom hälso- och akutsjukvården – för att upptäcka, identifiera och korrekt hantera sådana fall, med särskilt fokus på offrens behov och rättigheter,
- utbyta kunskap, erfarenheter, information och bästa praxis genom det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet (EUCPN),
- genomföra upplysningskampanjer (inklusive kampanjer som specifikt riktas till män) i samråd och vid behov i samarbete med frivilligorganisationer, medier och andra intressenter,
- skapa kostnadsfria nationella hjälplinjer med specialiserad personal, om sådana hjälplinjer inte redan finns, och stödja dessa hjälplinjer,
- säkerställa att specialiserade jourer (som ska fungera både som en första kontakthjälp och som en trygg och stärkande plats för kvinnor) finns tillgängliga och utrusta dem med utrustning och personal med lämplig utbildning, med plats för minst en kvinna per 10 000 invånare,
- se till att stöd ges till icke-statliga kvinnoorganisationer och aktörer inom civilsamhället som arbetar för att förebygga könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor,

Tisdagen den 25 februari 2014

Rekommendation 3 om nationella rapportörer eller motsvarande mekanismer

Inom ett år från förordningens ikraftträdande bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att inrätta nationella rapportörer eller motsvarande mekanismer. Uppgifterna för sådana mekanismer bör omfatta bedömning av utvecklingen av könsrelaterat våld, mätning av resultaten av åtgärder för att bekämpa det på nationell och lokal nivå, sammanställning av statistik och årlig rapportering till kommissionen och de behöriga utskotten i Europaparlamentet.

Rekommendation 4 om samordning av EU-strategin för bekämpning av våld mot kvinnor

För att bidra till en samordnad och konsoliderad EU-strategi mot könsrelaterat våld bör medlemsstaterna överföra den information som avses i rekommendation 3 till kommissionen.

Rekommendation 5 om rapportering

Kommissionen ska senast den 31 december varje år, från och med året efter denna förordnings ikraftträdande, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, där det bedöms i vilken mån medlemsstaterna har vidtagit åtgärder i enlighet med denna förordning. I rapporten ska de åtgärder som vidtagits räknas upp och god praxis ska uppmärksammas.

Rekommendation 6 om skapandet av ett forum för det civila samhället

Kommissionen ska föra en nära dialog med relevanta organisationer i det civila samhället och relevanta behöriga organ som arbetar med bekämpning av könsrelaterat våld på lokal, regional, nationell, europeisk eller internationell nivå och inrätta ett forum för det civila samhället för detta ändamål.

Forumet ska vara en mekanism för informationsutbyte och sammanställning av kunskap. Det ska säkerställa att det förs en tät dialog mellan EU-institutionerna och relevanta intressenter.

Forumet ska vara öppet för relevanta intressenter i enlighet med den första punkten och ska sammanträda minst en gång om året.

Rekommendation 7 om ekonomiskt stöd

Förordningen bör fastställa källan till det ekonomiska stödet inom ramen för EU-budgeten (avsnitt III) för de åtgärder som anges i rekommendation 3.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0127

Delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (2012/2323(INI))

(2017/C 285/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den gemensamma överenskommelsen om delegerade akter, godkänd av talmanskonferensen den 3 mars 2011,
 - med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽²⁾, särskilt punkt 15 och bilaga I,
 - med beaktande av domstolens dom av den 5 september 2012 i mål C-355/10, parlamentet mot rådet (ännu inte refererad i rättsfallssamlingen), och det pågående mål C-427/12, kommissionen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd,
 - med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om befogenheter för delegering av lagstiftning ⁽³⁾,
 - med beaktande av den informationsrapport som Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog den 19 september 2013: *Bättre lagstiftning: genomförandeaakter och delegerade akter*,
 - med beaktande av skrivelsen av den 26 november 2012 från parlamentets talman till utskottsordförandekonferensens ordförande om de övergripande principerna för användningen av delegerade akter i samband med de lagstiftningsprogram som omfattas av den fleråriga finansplanen, i den form de stadfästes av talmanskonferensen vid dess sammanträde den 15 november 2012,
 - med beaktande av skrivelsen av den 8 februari 2013 från parlamentets talman till rådets och kommissionens ordförande om bristen på framsteg i rådet med avseende på anpassningsförslagen inom områdena jordbruk och fiske,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för transport och turism, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, fiskeriutskottet och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0435/2013), och av följande skäl:
- A. I Lissabonfördraget infördes en möjlighet för parlamentet och rådet (nedan gemensamt kallade "lagstiftaren") att till kommissionen delegera en del av sina befogenheter i en lagstiftningsakt ("den grundläggande akten"). Delegering är en grannliga uppgift varvid kommissionen får i uppdrag att utöva en befogenhet som ingår i lagstiftarens roll. Därför måste det ses till att fördraget tillämpas korrekt, så att också delegerade akter får tillräcklig demokratisk legitimitet. Utgångspunkten när frågan om delegering behandlas måste därför alltid vara att lagstiftaren fritt får välja när det ska bli aktuellt med delegering. Enligt etablerad rättspraxis är rätten att anta bestämmelser om väsentliga delar av det ämne som behandlas förbehållen lagstiftaren, vilket innebär att det inte är möjligt att delegera antagandet av bestämmelser som

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

Tisdagen den 25 februari 2014

- kräver politiska beslut som omfattas av lagstiftarens ansvar. Delegeringen av befogenheter kan därför handla endast om befogenhet att komplettera eller ändra sådana delar av en lagstiftningsakt som inte är väsentliga. Delegerade akter som antas av kommissionen kommer att bli icke-lagstiftningsakter av allmän räckvidd. Den grundläggande akten måste tydligt avgränsa mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen samt fastställa de villkor som gäller för delegeringen.
- B. För att fastställa de praktiska förfarandena och de överenskomna klarläggningarna och preferenserna som ska tillämpas vid delegering av lagstiftningsbefogenheter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget ingick Europaparlamentet, rådet och kommissionen en gemensam överenskommelse om delegerade akter, vars syfte är delegeringen ska kunna utövas flexibelt och effektivt övervakas av Europaparlamentet och rådet.
- C. I fördragen föreskrivs det att medlemsstaterna ska vidta alla nationella lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra unionens rättsligt bindande akter. Om enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter krävs ska dock kommissionen (och, i vissa undantagsfall, rådet), såsom det fastställs i artikel 291 i EUF-fördraget, tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter. Om den grundläggande akten innehåller krav på att kommissionens antagande av genomförandeaakter förutsätter tillsyn från medlemsstaternas sida bör den grundläggande akten ge kommissionen dessa genomförandebefogenheter i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. I ett uttalande bifogat till den förordningen fanns en tungt vägande utfästelse från kommissionens sida, nämligen att det brådskande arbetet med att anpassa unionens regelverk till det nya systemet med delegerade akter och genomförandeaakter ska slutföras under innevarande valperiod, också för grundläggande akter där det hänvisas till det föreskrivande förfarandet med kontroll.
- D. Det är lagstiftaren som från fall till fall ska bestämma hur ingående varje lagstiftningsakt ska vara och således också besluta om det ska delegeras någon befogenhet till kommissionen att anta delegerade akter eller inte, liksom också om det behövs befogenheter för att tillförsäkra enhetliga villkor för genomförande av lagstiftningsakten. Någon skyldighet att ge befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeaakter föreligger aldrig. Man bör dock överväga en sådan delegering när det behövs flexibilitet och effektivitet och detta inte kan åstadkommas med hjälp av det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Beslutet om att ge delegerad befogenhet eller genomförandebefogenhet måste baseras på objektiva faktorer som möjliggör kontroll av lagenligheten hos den lösning som har valts. Eftersom det saknas rättspraxis om artikel 290 i EUF-fördraget och de kriterier som anges i den bestämmelsen har det blivit svårare för Europaparlamentet och rådet att enas om i vilka fall genomförandeaakter respektive delegerade akter ska användas.
- E. Delegeringen av befogenheter till kommissionen är inte enbart av teknisk natur utan kan omfatta frågor som har stor politisk betydelse för EU:s medborgare och konsumenter, företag och hela sektorer på grund av sina potentiella socioekonomiska konsekvenser och miljö- och hälsokonsekvenser.
- F. Vid förhandlingarna om lagstiftning om ett flertal ärenden har det framkommit att institutionerna tolkar vissa frågor på olika sätt. Enligt artikel 37a i Europaparlamentets arbetsordning får parlamentets utskott begära ett uttalande från utskottet för rättsliga frågor när de behandlar ett förslag där det föreskrivs delegerade akter. Den 13 januari 2012 godkände talmanskonferensen en gemensam hållning och den 19 april 2012 godkände den en övergripande strategi som de enskilda utskotten skulle följa för att komma till rätta med meningsskiljaktigheter. Parlamentet måste gå ett steg längre med denna gemensamma hållning genom att fastställa egna kriterier för tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget och eftersträva en överenskommelse om sådana kriterier med kommissionen och rådet.

Kriterier för tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget

1. Europaparlamentet anser att följande icke-bindande kriterier bör tjäna som rättesnöre för parlamentet vid tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget, (denna förteckning över kriterier bör inte betraktas som uttömmande):

- Frågan om huruvida en åtgärd är bindande eller icke-bindande måste avgöras utgående från åtgärdens art och innehåll. Endast befogenheten att anta rättsligt bindande åtgärder får delegeras i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.

Tisdagen den 25 februari 2014

- Kommissionen får ändra lagstiftningsakter endast med hjälp av delegerade akter. Detta innefattar också ändringar av bilagor, eftersom bilagorna är en integrerad del av lagstiftningsakten. Bilagor får inte läggas till eller tas bort för att man på det sättet ska kunna använda eller inte behöva använda delegerade akter. Om lagstiftaren anser att en text bör vara en integrerad del av den grundläggande akten kan lagstiftaren besluta att ta med den texten i en bilaga. Detta gäller särskilt unionens förteckningar eller register över unionens godkända produkter eller ämnen som av rättssäkerhetsskäl bör kvarstå som en integrerad del av den grundläggande akten – om lämpligt i form av en bilaga. Åtgärder för att ytterligare fastställa vad som exakt ingår i de skyldigheter som föreskrivs i lagstiftningsakten har som syfte att komplettera den grundläggande akten med icke-väsentliga delar.
- Åtgärder som leder till ett val av prioriteringar, mål eller förväntade resultat bör antas med hjälp av delegerade akter, om lagstiftaren beslutar att inte ta med dem i själva rättsakten.
- Åtgärder för att fastställa (ytterligare) villkor, kriterier eller krav som ska uppfyllas, och vilkas uppfyllande åligger medlemsstaterna eller andra personer eller enheter som direkt berörs av lagstiftningen, kommer rent definitionsmässigt att ändra lagstiftningens innehåll och lägga till nya regler med allmän giltighet. Alltså får sådana ytterligare bestämmelser eller kriterier fastställas endast med hjälp av en delegerad akt. Sådana bestämmelser eller kriterier som redan fastställts i den grundläggande akten (eller i en framtida delegerad akt) kan däremot genomföras med hjälp av genomförandeakter, om detta varken påverkar sakinnehållet i de rättigheter eller skyldigheter som följer av dem eller innebär något ytterligare politiskt beslutsfattande.
- Kommissionen får under vissa omständigheter anta ytterligare bindande bestämmelser med allmän räckvidd, som påverkar sakinnehållet i de rättigheter eller skyldigheter som fastställts i den grundläggande akten. Dessa åtgärder kommer rent definitionsmässigt att komplettera de åtgärder som fastställts i den grundläggande akten och ytterligare utforma unionens politik. Detta får ske bara med hjälp av en delegerad akt.
- Beroende på det ifrågavarande finansiella programmets struktur kan icke-väsentliga delar som ändrar eller kompletterar den grundläggande akten, till exempel sådana som berör specifikt tekniska frågor, strategiska intressen, mål, förväntade resultat osv. antas genom delegerade akter, till den del de inte tagits med i den grundläggande akten. Endast när det gäller sådana delar som inte innebär någon ytterligare politisk eller strategisk inriktning får lagstiftaren besluta att tillåta att de antas med hjälp av genomförandeakter.
- En åtgärd som fastställer vad slags information som ska tillhandahållas enligt den grundläggande akten (alltså vad som exakt ska ingå i informationen) innebär vanligen ett komplement till skyldigheten att tillhandahålla information och bör verkställas med hjälp av en delegerad akt.
- En åtgärd som fastställer på vilka sätt information ska tillhandahållas (alltså formatet) innebär vanligen inte ett komplement till skyldigheten att tillhandahålla information. En sådan åtgärd möjliggör i stället ett enhetligt genomförande. Detta bör därför i regel verkställas med hjälp av en genomförandeakt.
- Åtgärder där det fastställs ett förfarande (alltså hur något ska utföras eller få verkan) kan fastställas antingen i en delegerad akt eller i en genomförandeakt (eller rentav utgöra en väsentlig del av den grundläggande akten), beroende på sitt innehåll samt på i vilket sammanhang de ingår och vad slags bestämmelser som fastställs i den grundläggande akten. Åtgärder som fastställer delar av förfaranden som omfattar ytterligare icke-väsentliga val av strategi för att komplettera den lagstiftning som fastställs i den grundläggande akten bör i allmänhet fastställas i delegerade akter. Åtgärder som i detalj fastställer förfaranden för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av en skyldighet som fastställts i den grundläggande akten bör i allmänhet vara genomförandeåtgärder.
- Liksom fallet är med förfaranden bör en befogenhet att fastställa metoder (alltså sätt att göra något, i synnerhet på ett regelbundet och systematiskt sätt) eller metodik (alltså bestämmelser för att fastställa metoderna) hänföra sig till antingen delegerade akter eller genomförandeakter, beroende på innehållet och sammanhanget.
- Delegerade akter bör i allmänhet användas när den grundläggande akten ger kommissionen en avsevärd ram för bedömning i frågor som berör komplettering av den lagstiftning som fastställts i den grundläggande akten.

Tisdagen den 25 februari 2014

- Godkännanden kan vara åtgärder med allmän giltighet. Så är fallet till exempel med beslut om att godkänna eller förbjuda något ämne i livsmedel, kosmetika etc. Dessa beslut är generellt tillämpliga eftersom de berör alla operatörer som vill använda ett sådant ämne. I sådana fall kan kommissionens beslut, om det fullständigt bygger på kriterier som ingår i den grundläggande akten, ta formen av en genomförandeakt. Om kriterierna emellertid fortfarande ger kommissionen möjlighet till ytterligare icke-väsentliga/sekundära val i fråga om politik eller strategi bör godkännandet göras i form av en delegerad akt, eftersom det skulle komplettera den grundläggande akten.
- I en lagstiftningsakt får kommissionen delegeras endast befogenhet att anta icke-lagstiftningsakter med allmän giltighet. Åtgärder som är individuellt tillämpliga får därför inte antas med hjälp av delegerade akter. En akt har allmän giltighet om den är tillämplig på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets.
- Genomförandeakter bör inte innebära tillägg av några nya politiska inriktningar och de befogenheter som tilldelas kommissionen bör inte innefatta någon bredare ram för bedömning.

Allmänna synpunkter

2. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådet att inleda förhandlingar med parlamentet för att nå fram till en överenskommelse om de ovannämnda kriterierna. Parlamentet anser att detta kan ske inom ramen för en översyn av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, där sådana kriterier skulle kunna ingå.
3. Europaparlamentet upprepar de beslut som talmanskonferensen fattade vid sammanträdena den 13 januari 2011 och 19 april 2012 i fråga om delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet bör alltid insistera på att delegerade akter ska användas för alla befogenheter som delegeras till kommissionen och som uppfyller kriterierna i artikel 290 i EUF-fördraget samt på att ärenden där parlamentets institutionella rättigheter i fråga om införandet av delegerade akter inte säkrats inte bör föras upp på föredragningslistan för plenarsammanträdena. Parlamentet framhåller att parlamentet redan vid inledningen av förhandlingarna bör ta upp frågan om delegerade akter och genomförandeakter som en viktig institutionell fråga för parlamentet.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i framtiden ge en uttrycklig och hållbar motivering till varför den föreslår en delegerad akt eller genomförandeakt i ett lagförslag och därmed betraktar dess normativa innehåll som icke-väsentligt. Parlamentet erinrar om att det av bestämmelserna i artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget tydligt framgår att delegerade akter och genomförandeakter har olika syften och därför inte kan ersätta varandra.
5. Europaparlamentet anser att möjligheten enligt artikel 37a i arbetsordningen att begära ett yttrande från utskottet för rättsliga frågor bör tillämpas i större utsträckning, så att föredragandena får en starkt ställning i lagstiftningsförhandlingarna.
6. Europaparlamentet är allvarligt bekymrat över att anpassningen av unionens regelverk till Lissabonfördraget endast delvis förverkligats, fyra år efter det att Lissabonfördraget trätt i kraft. Parlamentet välkomnar de aktuella förslagen från kommissionen om anpassning av de återstående lagstiftningsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll. Parlamentet betonar emellertid att man måste inleda förhandlingar om dessa förslag så snart som möjligt så att man kan slutföra denna anpassning före utgången av innevarande valperiod. Parlamentet anser att åtminstone alla de fall som tidigare behandlats enligt det föreskrivande förfarandet med kontroll nu bör anpassas efter artikel 290 i EUF-fördraget, eftersom åtgärder som omfattas av det föreskrivande förfarandet med kontroll också är åtgärder med allmän räckvidd vilka är avsedda att ändra icke-väsentliga delar av en grundläggande akt, inbegripet genom strykning av vissa av dessa delar eller komplettering genom tillägg av nya icke-väsentliga delar. Parlamentet uppmanar samtidigt rådet att komma vidare i samtalen om de specifika förslag till anpassning som fortfarande är blockerade i rådet, bland annat förslagen inom områdena jordbruk och fiske.
7. Europaparlamentet uttalar betänkligheter när det gäller att systematiskt låta alla strategiskt betingade inslag ingå i den grundläggande akten, även om det i enskilda fall kan vara en bra lösning, eftersom detta på sikt kan leda till att det inte längre går att använda artikel 290 i EUF-fördraget för vad den ursprungligen var tänkt som, nämligen ett värdefullt sätt att rationalisera lagstiftningsförfarandet för att undvika detaljstyrning och ett tungrott och utdraget medbeslutandeförfarande. Parlamentet betonar att detta tillvägagångssätt skulle kunna vara mycket svårt att tillämpa i praktiken i vissa fall, t.ex. i de branscher där tekniken fortfarande är under utveckling.

Tisdagen den 25 februari 2014

8. Europaparlamentet understryker att parlamentets förhandlingsgrupp i de fall där man har beslutat att använda genomförandeakter nogga bör bedöma vilket slags kontroll som är nödvändig från medlemsstaternas sida, och om det rådgivande förfarandet eller granskningsförfarandet bör tillämpas. Parlamentet betonar att dess förhandlingsgrupper vid tillämpning av granskningsförfarandet endast i välmotiverade undantagsfall bör godta den så kallade klausulen om "inget yttrande", eftersom den hindrar kommissionen från att anta förslaget till genomförandeakt om inget yttrande har avgetts av den kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och leds av kommissionen.
9. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att inte missbruka delegerade akter för att på nytt ta upp diskussioner om politiska överenskommelser som har nåtts vid trepartsmöten. Parlamentet påpekar att befogenheten att anta delegerade akter helst bör ges till kommissionen endast för en begränsad tid.
10. Europaparlamentet uppmanar sina utskott att noggrant övervaka användningen av delegerade akter och genomförandeakter inom sina respektive ansvarsområden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra de administrativa förfarandena för överföring och arkivering av dokument som rör delegerade akter, inbegripet förberedande dokument, för att sörja för åtminstone samma nivå av information och insyn som för det befintliga registret över genomförandeakter, och att säkerställa att Europaparlamentet och rådet, i sin egenskap av lagstiftare, får tillgång till information samtidigt.
11. Europaparlamentet anser att det börjat gå avsevärt snabbare med översändningen av delegerade akter till de ansvariga utskotten, vilket i sin tur på ett positivt sätt påverkat ledamöternas utövande av sin granskningsrätt.
12. Europaparlamentet påminner om lagstiftarens politiska ansvar och vikten av att man regelbundet och i tid låter parlamentet medverka vid utarbetandet av delegerade akter. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla parlamentet, inbegripet föredraganden med ansvar för det ärende som behandlas, fullständigt underrättat om den planerade tidtabellen, om expertgruppernas planerade sammanträden samt om innehållet i de delegerade akter som planeras, inklusive genom att ge tillträde till kommissionens relevanta databaser, såsom Circa.
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fullt ut respektera punkt 15 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, bland annat genom att förenkla förfarandet för att bjuda in parlamentets experter till möten med nationella experter, om det ansvariga parlamentsutskottet skulle begära det. Parlamentet konstaterar att kommissionen, till följd av att parlamentets experter får närvara vid dessa möten, kan bjudas in till sammanträden inom parlamentet för ytterligare diskussioner om utarbetandet av delegerade akter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att tillämpa punkt 15 i ramavtalet också för de delar av mötena mellan medlemsstaterna och kommissionen då man diskuterar andra ärenden än genomförandeakter i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
14. Europaparlamentet anser att det ofta är för knappt om tid från det att slutliga utkast till genomförandeakter översänds till dess att de antas av kommissionen, så att parlamentet inte hinner utöva adekvat tillsyn. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att fullständigt respektera parlamentets rätt att få en månad på sig för att granska slutliga utkast till genomförandeakter, såsom det föreskrivs i överenskommelsen om kommittéförfaranden mellan parlamentet och kommissionen från 2008.
15. Europaparlamentet kräver att det avsätts tillräckliga tekniska och mänskliga resurser för delegerade akter och genomförandeakter så att man bland annat kan säkerställa en effektiv intern informationspridning. Parlamentet anser att det underlättar granskningen av delegerade akter om man skickar dem till ledamöterna med ett nyhetsbrev. Detta ger också ledamöterna möjlighet att i god tid göra eventuella invändningar.
16. Europaparlamentet rekommenderar att det i varje utskott utses ständiga föredragande för delegerade akter och genomförandeakter, eftersom detta ger garantier för konsekvens, både inom det berörda utskottet och med andra utskott. Parlamentet anser att det måste råda konsekvens vid behandlingen av liknande frågor, varvid dock nödvändig flexibilitet måste finnas kvar.
17. Europaparlamentet välkomnar att kommissionens experter är tillgängliga för att delta i informationsmöten med ledamöterna, eftersom det är nyttigt att i god tid innan de delegerade akterna antas hålla sådana möten för att förtydliga centrala aspekter i dessa akter och underlätta parlamentets arbete med att bedöma akterna i fråga.
18. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till framför allt förhandlingsgruppernas medlemmar att särskilt uppmärksamma delegerade akter och genomförandeakter i den rapport som ska lämnas till det ansvariga utskottet efter varje trepartsmöte i enlighet med artikel 70.4 i parlamentets arbetsordning.

Tisdagen den 25 februari 2014

Synpunkter på särskilda frågor

Jordbruk och fiske

19. Europaparlamentet beklagar djupt att anpassningsärendena om viktig jordbruks- och fiskelagstiftning blockerades av rådet efter det att förhandlingarna vid informella trepartsmöten och efter parlamentets första behandling hade brutit samman. Parlamentet understryker att detta ofta beror på att rådet inte vill använda delegerade akter och konstaterar att det endast är inom ramen för de fullständiga lagstiftningsförfarandena i samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken som det har varit möjligt att finna en anpassningslösning som var godtagbar för båda sidor. Vissa bestämmelser kunde man dock enas om endast på villkor att de inte skulle utgöra ett prejudikat. Parlamentet uppmanar med kraft rådet att gå vidare med de kvarstående anpassningsärendena, så att förfarandena kan slutföras före slutet av den innevarande valperioden.

Utvecklingssamarbete

20. Europaparlamentet påminner om att parlamentet särskilt i fråga om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete sedan 2006 har utövat en "demokratisk granskning", i form av en politisk dialog med kommissionen om förslag till åtgärder. Parlamentet konstaterar dock att man har haft blandade erfarenheter med denna metod, och att parlamentets möjligheter att påverka kommissionens beslut har varit begränsade.

21. Europaparlamentet påpekar att genomförandeakter på området för utvecklingssamarbete ofta grundas på föregående samråd med tredje parter, vilket gör det svårare att få igenom förändringar i ett sent stadium av det formella kommittéförfarandet. Om information till och dialog med parlamentet kunde tidigareläggas skulle det bidra kraftigt till en mer effektiv användning av parlamentets kontrollbefogenheter.

Ekonomi och valutafrågor

22. Europaparlamentet påpekar att det på området för finansiella tjänster i förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna har införts tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, enligt vilka tillsynsmyndigheterna lägger fram förslag till tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som kommissionen ska anta. Parlamentet anser, med tanke på tillsynsmyndigheternas tekniska expertis och specialistkunskaper, att de delegerade akterna bör få formen av tekniska standarder för tillsyn i stället för sedvanliga delegerade akter när detta är möjligt. Parlamentet anser också att kommissionen alltid bör inhämta tekniska råd från den relevanta tillsynsmyndigheten avseende innehållet i dessa delegerade akter innan kommissionen antar akterna.

23. Europaparlamentet påpekar att perioden för granskning av tekniska standarder för tillsyn med stöd av vissa rättsakter kan förlängas med ytterligare en månad, eftersom dessa standarder är så pass omfattande och invecklade, och anser att sådan flexibilitet bör bli norm. Parlamentet påpekar dessutom att lagstiftaren har fastställt en granskningsperiod på tre månader, som får förlängas med tre månader, för alla delegerade akter på området för finansiella tjänster, och anser att denna praxis bör utvidgas till att omfatta andra områden av komplicerad natur.

24. Europaparlamentet understryker att de arrangemang enligt vilka inga delegerade akter får läggas fram under parlamentets uppehållsperioder även bör gälla tekniska standarder för tillsyn.

25. Europaparlamentet anser att inbjudan till aktörerna att delta i tillsynsmyndigheternas aktörsgupper bör omfatta en tillräckligt lång period (minst två månader), och att den bör offentliggöras via många olika kanaler samt följa ett tydligt och rationaliserat förfarande för att garantera att ansökningar tas emot från ett brett underlag av kandidater. Parlamentet påminner om att tillsynsmyndigheternas aktörsgupper bör vara balanserade, i enlighet med bestämmelserna i respektive förordningar.

Sysselsättning och sociala frågor

26. Europaparlamentet påminner om att det på området sysselsättning och sociala frågor, för att försvara sina befogenheter, låtit domstolen pröva Eures-beslutets giltighet.

Medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt arbetsprogram inbegripa förslag för att ändra samtliga rättsakter inom den tidigare tredje pelaren för att anpassa dem till den nya normhierarkin och att respektera parlamentets befogenheter och behörighet samt rätt till information om delegering av befogenheter till kommissionen enligt Lissabonfördraget. Parlamentet betonar att detta kommer att kräva en enskild bedömning av varje rättsakt för att fastställa

Tisdagen den 25 februari 2014

de beslut som utgör väsentliga delar och därför måste fattas av lagstiftaren, särskilt beslut som rör de berörda personernas grundläggande rättigheter, samt de beslut som kan anses vara icke-väsentliga delar (se domstolens dom i mål C-355/10).

28. Europaparlamentet påpekar att rådet – långt efter Lissabonfördragets ikraftträdande – fortsätter att anta rättsakter på grundval av bestämmelser från den tidigare tredje pelaren, vilket har lett till att parlamentet tvingats väcka talan inför domstolen.

o

o o

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0128

Den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: Årlig tillväxtöversikt 2014

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: Årlig tillväxtöversikt 2014 (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 december 2012 *En handlingsplan för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande* (COM(2012)0722),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.

⁽⁹⁾ EUT L 140, 27.5.2013, s. 1.

Tisdagen den 25 februari 2014

- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken: genomförande av 2013 års prioriteringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 13 november 2013 *Årlig tillväxtöversikt för 2014* (COM(2013)0800),
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteparadis ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2013 om uppmaningen till ett mätbart och bindande åtagande mot skatteundandragande och skatteflykt i EU ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2013 om förberedelse inför Europeiska rådets möte (den 19-20 december 2013) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från budgetutskottet (A7-0084/2014), och av följande skäl:
 - A. Kommissionens prognoser från förra hösten visar att den reala BNP-tillväxten i euroområdet långsamt återhämtar sig och förväntas nå 1,1 procent under 2014, arbetslösheten förväntas minska och inflationen stannar kvar på en nivå under 2 procent.
 - B. På tillväxtmarknaderna håller tillväxten på att stagnera, samtidigt som den är stark i Förenta staterna och positiv i Japan.
 - C. Den 20–22 januari 2014 höll parlamentet ett högnivåmöte med ledamöter av nationella parlament (i samband med europeiska parlamentsveckan) för att diskutera den årliga tillväxtöversikten för 2014, liksom mål inom den allmänna ekonomiska politiken för tillväxt och sysselsättning, i syfte att ta större hänsyn till effektiviteten hos de politiska åtgärderna och till potentiella spridningseffekter i EU.
 - D. Kommissionen medger att de flesta målen inom Europa 2020-strategin inte kommer att uppfyllas ens i det mest optimistiska scenariot.
 - E. Europaparlamentet har välkomnat införandet av ett instrument för konvergens och konkurrenskraft, som ett led i förstärkningen av styrningsramen.
 1. Europaparlamentet konstaterar att en ekonomisk återhämtning pågår i EU, men den är fortfarande bräcklig. Parlamentet understryker att en tillväxtvänlig konsolidering av de offentliga finanserna behövs och insatserna måste fortsätta för att säkra efterlevnad av den befintliga ramen för ekonomisk styrning, å ena sidan, och skapa mer hållbar tillväxt och sysselsättning på medellång och lång sikt, å andra sidan.
 2. Europaparlamentet välkomnar erkännandet av behovet av en tillväxtvänlig konsolidering av de offentliga finanserna. Parlamentet uppmanar kommissionen att överföra denna prioritering till konkreta rekommendationer till medlemsstaterna och EU som helhet, inklusive till de medlemsstater som omfattas av ekonomiska anpassningsprogram, så att de inte bara behandlar frågan om en konsolidering av de offentliga finanserna, utan också strukturreformer som leder till en faktisk, hållbar och socialt välbalanserad tillväxt, sysselsättning, ökad konkurrens och stärkt konvergens.
 3. Europaparlamentet noterar att de ökade räntedifferenserna på statspapper har lett till en betydande minskning av manöverutrymmet för finanspolitiken i ett antal medlemsstater. Parlamentet konstaterar att Europeiska centralbankens (ECB) penningpolitiska strategi har bidragit till att minska räntedifferenserna på statspapper. Parlamentet konstaterar att ECB genom framåtriktad vägledning kommer att upprätthålla denna strategi på kort och medellång sikt, och kommer på detta sätt att bidra till en starkare tillväxt.
 4. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen övervakar målen i Europa 2020-strategin på nationell och europeisk nivå i de landspecifika rekommendationerna och håller därför ett vaksamt öga på de mål som ställts för sysselsättning, forskning och utveckling, utbildning, fattigdom, förnybar energi och utsläppsminskning.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0597.

Tisdagen den 25 februari 2014

5. Europaparlamentet anser att EU-ekonomin som helhet behöver stimulera sin kostnadsrelaterade och icke-kostnadsrelaterade konkurrenskraft i den globala ekonomin, i synnerhet genom att stärka konkurrensen på varu- och tjänstemarknaderna för att främja produktivitet, resurseffektivitet och lägre priser och genom att anpassa arbetskostnaderna till produktiviteten och se till att interna makroekonomiska obalanser minskar.
6. Europaparlamentet inser att ambitiösa strukturreformer har genomförts av de medlemsstater som upplevt allvarliga svårigheter. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att fortsätta sina insatser i detta hänseende. Parlamentet påpekar att det krävs fortsatta beslutsamma insatser i samband med strukturreformerna, och att dessa behöver övervakas för att reformernas effektivitet ska garanteras och för att man ska kunna bygga vidare på de framsteg som har gjorts. Parlamentet uppmuntrar till att anta och genomföra program för strukturreformer som främjar konvergens och konkurrens på nationell och europeisk nivå och bidrar till ökad hållbar tillväxt och främjar sysselsättning. Parlamentet understryker betydelsen av ett snabbt och effektivt genomförande av program och system för att bekämpa arbetslösheten, i synnerhet bland unga.
7. Europaparlamentet understryker vikten av att inleda eller fortsätta processen med konsekventa och hållbara strukturreformer för ökad stabilitet på medellång och lång sikt. Parlamentet betonar att EU inte kan konkurrera med endast allmänna kostnader eller arbetskostnader, utan måste investera mer i forskning, innovation och utveckling, utbildning och kompetens samt resurseffektivitet, både på nationell och på europeisk nivå.
8. Europaparlamentet upprepar sin begäran om en rättsakt om "konvergensriktlinjer", som bör antas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet och i vilken det för en angiven period bör fastställas ett mycket begränsat antal mål för de mest brådskande reformåtgärderna, samt sin begäran om att medlemsstaterna ska se till att de nationella reformprogrammen upprättas på grundval av ovannämnda konvergensriktlinjer och kontrolleras av kommissionen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att åta sig att genomföra sina nationella reformprogram fullt ut. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna på denna grundval skulle kunna ingå ett "konvergenspartnerskap" med EU:s institutioner, med möjlighet till villkorad finansiering av reformåtgärder. Parlamentet upprepar att ett sådant ökat ekonomiskt samarbete bör gå hand i hand med en incitamentbaserad finansiell mekanism. Parlamentet anser att andra möjliga typer av finansiering eller instrument, t.ex. en solidaritetsmekanism, måste vara en fast beståndsdel av EU:s budget, men ligga utanför den överenskomna fleråriga budgetramen.
9. Europaparlamentet är oroat över den totala privata och offentliga skuldsättningsgraden bland medlemsstaterna i euroområdet. Parlamentet påpekar att EU måste vidta åtgärder bortom en tillväxtmodell som baseras på en alltför hög skulduppbyggnad och resursförbrukning.
10. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vid utformningen av ekonomisk politik och reformer fästa särskild uppmärksamhet vid vilka följder detta får för de yngre generationerna av européer och framtida generationer, så att inte unga människor redan från början berövas möjligheter. Parlamentet betonar att det krävs ytterligare insatser i kampen mot de långsiktiga följderna av arbetslösheten, och i synnerhet av arbetslösheten bland unga.
11. Europaparlamentet ger erkännande åt de medlemsstatsmyndigheter som med framgång genomfört makroekonomiska anpassningsprogram eller program för finanssektorerna.
12. Europaparlamentet påpekar att en kombination av solidaritet och villkor, starkt egenansvar och ett engagemang till förmån för reformer är nödvändiga förutsättningar för att program för ekonomiskt stöd ska ge resultat. Parlamentet uppmanar emellertid kommissionen och medlemsstaterna att införliva ekonomiskt stöd och det tillfälliga trojksystemet i en förbättrad rättslig struktur som är förenlig med EU:s ram för ekonomisk styrning och unionslagstiftningen, för att på detta sätt garantera demokratisk ansvarsskyldighet.
13. Europaparlamentet understryker att den ekonomiska och monetära unionen (EMU) är långt ifrån fullbordad och påminner kommissionen om dess skyldigheter och åtaganden att stärka tillväxten, den ekonomiska konvergens och konkurrenskraften inom EU. Parlamentet anser att detta bäst kan uppnås om kommissionen till slut lade fram förslag till ett fullbordande av EMU, i linje med samtliga förslag i kommissionens plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union. Parlamentet noterar att fullbordandet av EMU bör baseras på gemenskapsmetoden.
14. Europaparlamentet ger ett erkännande åt hur den ekonomiska krisen har hanterats genom den nya och reviderade budgetförordningen. Parlamentet noterar att slutförandet av bankunionens tre pelare och genomförandet av de nya bestämmelserna om kapitalkrav för bankerna bidrar till att återskapa förtroendet för den europeiska banksektorns motståndskraft.

Tisdagen den 25 februari 2014

15. Europaparlamentet välkomnar kommissionens uttalande om att den viktigaste prioriteringen enligt den årliga tillväxtöversikten för 2014 är att skapa hållbar och smart tillväxt för alla och en konkurrenskraft som genererar ytterligare arbetstillfällen.
16. Europaparlamentet håller med kommissionen om att medlemsstaterna måste fortsätta att eftersträva en tillväxtvänlig konsolidering av de offentliga finanserna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förenkla skattesystemen, sänka skatterna och socialförsäkringsavgifterna, i synnerhet för låg- och medelinkomsttagare, och flytta över skatten från arbete till konsumtion och miljökadliga verksamheter i syfte att stimulera tillväxt, privata investeringar och skapande av arbetstillfällen, effektivisera konsolideringsinsatserna och öka investeringarna i utbildning, forskning och utveckling och en aktiv arbetsmarknadspolitik.
17. Europaparlamentet uppmuntrar de medlemsstater som omfattas av ett anpassningsprogram att fortsätta att genomföra eller genomföra tillväxtvänliga och hållbara strukturreformer, och samtidigt öka insatserna för att uppfylla Europa 2020-strategins mål. Parlamentet uttrycker oro över bristen på egenansvar i samband med specifika reformer i de medlemsstater som uppvisar alltför stora budget- eller bytesbalansunderskott. Parlamentet anser att principen om förhandstilldelning och omedelbar utbetalning ska gälla alla medel för perioden 2014–2020 som är avsedda att uppmuntra den ekonomiska tillväxten, sysselsättningen och strategiska investeringar, särskilt sysselsättningsinitiativet för unga.
18. Europaparlamentet betonar vikten av granskning och genomförande av de landspecifika rekommendationerna, multilateral övervakning, utbyte av erfarenheter och bästa praxis samt inbördes utvärderingar som ett verktyg för att stimulera debatt och kollegialt tryck för att på så sätt staka ut vägen och bidra till att skapa den drivkraft och acceptans för reformerna som krävs.
19. Europaparlamentet påpekar än en gång att en brist på ambitiösa reformer för att öka de europeiska ekonomiernas konkurrenskraft och garantera att de sociala trygghetssystemen liksom hälso- och sjukvårdssystem är hållbara kommer att skapa en alltför stor börda för framtida generationer. Europaparlamentet påpekar även att det är viktigt att åtgärda situationer med alltför stora underskott och obalans i bytesbalansen.
20. Europaparlamentet påpekar återigen att stater och finansinstitut uppvisar en ihållande sårbarhet i en miljö med låg tillväxt.
21. Europaparlamentet betonar att strukturreformer behöver kompletteras med långsiktiga investeringar i utbildning, forskning, innovation och hållbar energi. Parlamentet anser att offentlig-privata partnerskap också kan betraktas som ett verktyg för att främja investeringar och åstadkomma smart och hållbar tillväxt genom en komplettering av offentliga investeringsprogram.
22. Parlamentet efterlyser kraftfullare och mer konsekventa åtgärder utifrån kommissionens omfattande handlingsplan för att stärka kampen mot skatteundandragande. Parlamentet anmodar kommissionen att införliva tydliga och mätbara mål i Europa 2020-strategin.
23. Europaparlamentet betonar att tillgång till finansiering, i synnerhet för små och medelstora företag, är ett av de största hindren för tillväxt inom EU. Parlamentet anser att fler alternativ till bankfinansiering behövs genom att förbättra den effektiva fördelningen av kapital via kapitalmarknaderna, stimulera långsiktiga investeringar och fullt ut utnyttja EU:s nya, innovativa finansiella instrument som har utformats för att hjälpa små och medelstora företag att få tillgång till kapitalmarknaderna. Parlamentet anser att fullbordandet av bankunionen bör förbättra tillgången till finansiering och skapa lika villkor för små och medelstora företag när det gäller tillgång till finansiering. Parlamentet understryker behovet av att ytterligare minska den byråkratiska bördan för små och medelstora företag och att fortsätta ta hänsyn till proportionalitetsprincipen vid utvecklingen av regelverk. Parlamentet anser att Europeiska investeringsbanken (EIB) kan spela en ännu aktivare roll för realekonomins tillgång till finansiering, och anser att de förslag om finansiering från EIB som lagts fram vid de senaste rådsmötena, särskilt förslagen avseende finansiering av små och medelstora företag, kan och bör vara mer ambitiösa.
24. Europaparlamentet upprepar vikten av att fullborda den inre marknaden för tillväxt i EU. Parlamentet anser att medlemsstaterna och kommissionen inte uppfyller sina åtaganden att fullborda den inre marknaden.
25. Europaparlamentet understryker att avsaknaden av en välfungerande inre arbetsmarknad och en hållbar strategi för invandring hämmar tillväxten inom EU. Parlamentet understryker de makroekonomiska fördelarna för medlemsstaterna av att modernisera sin arbetsmarknad, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga särskilda åtgärder för att främja en framgångsrik gemensam arbetsmarknad som baseras på arbetstagarnas fria rörlighet, faktiska lika villkor och principen om social konvergens uppåt, liksom på en modern, ändamålsenlig och inkluderande invandringspolitik på både nationell och europeisk nivå.

Tisdagen den 25 februari 2014

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förklara för parlamentet de särskilda åtgärder som den avser vidta för att främja och uppfylla sina mål om ökad hållbar tillväxt och stärkt konkurrenskraft.
27. Europaparlamentet anser att den årliga tillväxtöversikten överlag inte är tillräckligt detaljerad och att den inte tillhandahåller verktyg för att uppnå målen.
28. Europaparlamentet tar del av rapporten om varningsmekanismen. Parlamentet noterar den stegvisa minskningen av de interna obalanserna i EU:s ekonomi. Parlamentet påminner också om de externa obalanserna, inklusive de stora externa överskotten och minskningen av exportmarknadsandelar i majoriteten av medlemsstaterna.
29. Europaparlamentet påpekar att syftet med förfarandet vid makroekonomiska obalanser är att undvika negativ spridning av effekterna av dåligt utformad nationell politik till andra medlemsstater i euroområdet. Parlamentet är oroat över att kommissionen i sin tolkning av resultatavlan inte tar tillräcklig hänsyn till att euroområdet och dess medlemsstater består av öppna ekonomier som är beroende av varandra.
30. Europaparlamentet noterar kommissionens bedömning att en rad betydelsefulla makroekonomiska obalanser håller på att korrigeras. Parlamentet påpekar att kommissionen, för att ytterligare stärka EU:s övergripande konkurrenskraft, särskilt måste titta på en medlemsstats underskott i förhållande till resten av euroområdet.
31. Europaparlamentet oroar sig över att de flesta medlemsstater fortfarande förlorar marknadsandelar globalt och har en kraftigt negativ finansiell utlandsnettoställning. Parlamentet beklagar att andra viktiga inslag som har haft stort inflytande på konkurrenskraften, till exempel enhetskapitalkostnader, ännu inte har lagts till som indikatorer i resultatavlan för makroekonomiska obalanser, trots att parlamentet har begärt detta upprepade gånger.
32. Europaparlamentet är fortfarande oroat över bristen på framsteg när det gäller att minska den alltför höga privata skuldsättningen. Parlamentet påpekar att detta inte endast är ett problem för den finansiella stabiliteten utan att det även begränsar EU:s tillväxtpotentialer.
33. Europaparlamentet påpekar att den nuvarande situationen med ovanligt låga räntor över hela avkastningskurvan är ett problem för EU-medborgarnas privata sparande och pensioner.
34. Europaparlamentet noterar kommissionens första bedömning av medlemsstaternas utkast till budgetplaner. Parlamentet betonar att bedömningen av utkasten till budgetplaner förbättrar den multilaterala övervakningen och granskningen av budgetsituationen i medlemsstaterna.
35. Europaparlamentet är oroat över att endast två medlemsstater nådde sina mål på medellång sikt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta och vid behov öka sina insatser, med tanke på att en tillväxtvänlig konsolidering behövs i de medlemsstater som inte uppfyllt sina mål.
36. Europaparlamentet betonar att den europeiska planeringsterminen inte på något vis får äventyra Europaparlamentets och de nationella parlamentens befogenheter. Parlamentet betonar att man bör göra en tydlig åtskillnad mellan EU:s och medlemsstaternas befogenheter och att Europaparlamentet bär ansvaret på unionsnivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett korrekt och formellt deltagande för parlamentet i alla steg i processen för den europeiska planeringsterminen för att öka den demokratiska legitimiteten i de beslut som fattas.
37. Europaparlamentet betonar behovet av att öka den demokratiska ansvarsskyldigheten inför Europaparlamentet och de nationella parlamenten när det gäller viktiga inslag i styrningen av euroområdet, såsom Europeiska stabilitetsmekanismen, Eurogruppens beslut samt övervakningen och utvärderingen av program för ekonomiskt stöd. Parlamentet ber kommissionen att genomföra och offentliggöra en intern efterhandsutvärdering av sina rekommendationer och sin delaktighet i trojkan.
38. Europaparlamentet påminner om att fragmenteringen av finansmarknaderna återspeglas i en brist på finansiering och ökade finansieringskostnader, särskilt för små och medelstora företag, och att detta är det största problemet för många medlemsstater. Parlamentet anser att ECB bör bibehålla sin aktiva roll till förmån för en defragmentering och anser att EIB ytterligare kan främja finansiering av små och medelstora företag, företagande, export och innovation, vilka är avgörande faktorer för den ekonomiska återhämtningen.

Tisdagen den 25 februari 2014

EU:s budget

39. Europaparlamentet konstaterar att den årliga tillväxtöversikten för 2014 avviker endast marginellt från 2013 års utgåva. Parlamentet beklagar därför än en gång att det saknas nya förslag från kommissionen om den roll som EU-budgeten kan spela när det gäller att stimulera tillväxt och skapande av arbetstillfällen i syfte att uppnå målen i Europa 2020-strategin.
40. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har kunnat förse parlamentet med en uttömmande rapport om genomförandet av den tillväxt- och sysselsättningspakt som man kom överens om i juni 2012.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en regelbundet uppdaterad resultattavla för genomförandet av de nya programmen så att man kan göra jämförelser mellan medlemsstaterna och ge budgetmyndigheten möjlighet att fatta mer välgrundade beslut om utgiftsprioriteringar i ljuset av iakttagbara trender.
42. Europaparlamentet understryker att den låga nivån på betalningsbemyndigandena och det låga taket på betalningarna fortfarande är ett svårt problem för EU-budgeten som har en särskilt negativ verkan på den ekonomiska återhämtningen, eftersom sena betalningar i första hand får negativa effekter för de för direkta stödmottagarna. Parlamentet betonar dessutom att denna låga nivå på betalningsbemyndigandena i EU:s budget för 2014 står helt i strid med de åtgärder som överenskommit mellan medlagstiftarna om att tillfälligt öka EU:s andel av finansieringen av de EU-program som genomförs genom delad förvaltning i medlemsstater som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet. Mot bakgrund av genomförandet påminner parlamentet om att det är nödvändigt att säkerställa en ordnad utveckling av betalningarna i syfte att undvika att utestående åtaganden överförs till 2015 års budget på ett onormalt sätt, och att i detta sammanhang vid behov utnyttja de olika flexibilitetsmekanismerna i förordningen om den fleråriga budgetramen. Parlamentet har för avsikt att fortsätta sin omfattande övervakning av den övergripande betalningssituationen, särskilt när det gäller det mycket stora betalningsbelopp som fortfarande behövs för genomförandet av programmen inom den förra fleråriga budgetramen.
43. Europaparlamentet beklagar än en gång att medlemsstaterna fortfarande betraktar sina bidrag till EU-budgeten som en variabel för justering av sina konsolideringsinsatser, vilket i sin tur leder till en konstgjord minskning av betalningsvolymen i EU:s budget. Parlamentet uppmanar kommissionen att till fullo ta hänsyn till denna upprepade och farliga trend vid bedömningen av medlemsstaternas budgetplaner och att föreslå konkreta åtgärder för att vända trenden.
44. Europaparlamentet påminner om sin åsikt att medlemsstaternas budgetsituation kan underlättas genom ett nytt system med egna medel för finansiering av unionens budget som kommer att minska de BNI-baserade bidragen och sålunda ge medlemsstaterna möjlighet att fullgöra sina konsolideringsinsatser utan att äventyra EU:s finansiering för att stödja investeringar i åtgärder för ekonomisk återhämtning och reformåtgärder. Parlamentet understryker därför den vikt man fäster vid den nya högnivågruppen om egna medel, vars arbete bör leda fram till en verklig reform av EU:s finansiering.
45. Europaparlamentet upprepar att ett starkare ekonomiskt samarbete bör gå hand i hand med en incitamentbaserad mekanism. Parlamentet anser att andra möjliga typer av finansiering eller instrument, t.ex. en solidaritetsmekanism, måste vara en fast beståndsdel av EU:s budget, men ligga utanför den överenskomna fleråriga budgetramen.

o

o o

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlamentet och Europeiska centralbanken.
-

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0129

Den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: Sysselsättning och sociala aspekter

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken: Sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2014 (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 145, 148, 152 och 153.5 i EUF-fördraget,
- med beaktande av artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2013 Årlig tillväxtöversikt för 2014 (COM(2013)0800) och utkastet till gemensam rapport om sysselsättningen som är bifogat detta,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken: genomförande av 2013 års prioriteringar ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 oktober 2013 Att stärka den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension (COM(2013)0690),
- med beaktande av muntlig fråga O-000122/2013 – B7-0524/2013 till kommissionen, och av parlamentets därtill relaterade resolution av den 21 november 2013 om kommissionens meddelande Att stärka den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 Europa 2020 – en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (COM(2010)2020),
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2010 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik – Del II av de integrerade riktlinjerna för Europa 2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 april 2012 Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning (COM(2012)0173),
- med beaktande av muntlig fråga O-000120/2012 till kommissionen, och av parlamentets därtill relaterade resolution av den 14 juni 2012 Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 november 2010 En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen – EU:s bidrag till full sysselsättning (COM(2010)0682) och parlamentets därtill relaterade resolution av den 26 oktober 2011 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning (COM(2010)0758) och parlamentets därtill relaterade resolution av den 15 november 2011 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 116.

⁽⁴⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 81.

⁽⁵⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 87.

⁽⁶⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

Tisdagen den 25 februari 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande *Initiativet Bättre möjligheter för unga* (COM(2011)0933),
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2012 om social investeringspakt – som ett svar på krisen ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 februari 2013 *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* (COM(2013)0083),
- med beaktande av muntlig fråga O-000057/2013 – B7-0207/2013 till kommissionen, och av parlamentets därtill relaterade resolution av den 12 juni 2013 om kommissionens meddelande *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0091/2014), och av följande skäl:
 - A. Ur statistisk synvinkel tog recessionen i euroområdet slut under det andra kvartalet 2013, men den årliga tillväxten i euroområdet kommer fortsatt att vara bräcklig året ut, med arbetslösheten kvar på en mycket hög nivå. Den hållbara tillväxten måste öka ytterligare för att man ska kunna tala om en långsiktig återhämtning och för att den ska få tillräcklig kraft att lösa EU:s socioekonomiska problem.
 - B. Arbetslösheten i EU har nått den oroande siffran 26,6 miljoner och långtidsarbetslösheten har ökat i de flesta medlemsstater och nått sin högsta nivå någonsin i EU som helhet. Nedgången i sysselsättningen har varit kraftigare i de länder som var i en så allvarlig situation att de tvingades till omfattande budgetåstramningar.
 - C. Ungdomsarbetslösheten har nått aldrig förr skådade nivåer – i medeltal 23 procent i EU som helhet, och i vissa medlemsstater ligger arbetslösheten bland ungdomar mellan 16 och 25 år på mer än 50 procent. Situationen på arbetsmarknaden är särskilt kritisk för unga personer, som oberoende av vilken utbildningsnivå de har, ofta hamnar i en situation med arbetslöshet, otrygga anställningar eller obetald praktik, eller utvandring som enda alternativ. År 2011 beräknades den ekonomiska förlusten på grund av att ungdomar står utanför arbetsmarknaden till 153 miljarder euro i medlemsstaterna, vilket motsvarar 1,2 procent av unionens BNP. Den stelbenta arbetsmarknadslagstiftningen i flera medlemsstater gör att det inte finns någon flexibilitet att effektivt absorbera chocker. Gällande arbetsmarknadslagstiftning kan i vissa fall i överdrivet stor utsträckning skydda dem som har arbete och missgynna inkluderingen av unga personer i arbetskraften.
 - D. Den här recessionen har varit den djupaste och mest långvariga i de senaste hundra årens ekonomiska historia, men en katastrof har undvikits, och effekterna av krisen har spridits över många år, till och med årtionden. Bland dessa effekter finns det faktum att långtidsarbetslösheten fortfarande stiger, vilket kan leda till strukturell arbetslöshet. Segmenteringen av arbetsmarknaden har fortsatt att öka, hushållens genomsnittliga inkomst minskar i många medlemsstater och indikatorer visar på en trend med mer och något allvarligare former av fattigdom och social utestängning, inbegripet fattigdom bland förvärvsarbetande, under ett antal år framöver.
 - E. Internationella valutafonden (IMF) påpekade nyligen att det finns utrymme för bättre och mer progressiv beskattning, vilket skulle kunna bidra till att minska ojämlikheten i EU. Beskattningen bör flyttas från arbete till andra former av hållbar skatt, i avsikt att främja tillväxten och jobbskapandet och skapa ytterligare inkomstkällor under resans gång samt stärka konsolideringarnas legitimitet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0036.

Tisdagen den 25 februari 2014

- F. Krisens konsekvenser har lett till exempellosa och ökande skillnader i produktivitet och sysselsättning mellan EU:s centrala områden och randområden. Skillnaden i sysselsättningsgraden mellan de centrala länderna och randområdena uppgick till 10 procentenheter 2012, jämfört med endast 3,5 procentenheter 2000. Denna skillnad förväntas kulminera i år.
- G. Det är nödvändigt att fortsätta med en konsolidering av de offentliga finanserna på ett differentierat och tillväxtfrämjande sätt för att garantera långsiktig hållbarhet i välfärdsstaten och de offentliga finanserna.
- H. Ekonomiska förbättringar bör alltså ses som en uppmuntran till att arbeta vidare med beslutsamhet, för att betona tillväxt och sysselsättning i syfte att hålla igång reformprogrammen i avsikt att förbättra konkurrenskraften och säkerställa en varaktig återhämtning.
- I. Systemiska fel i kommissionens ekonomiska prognoser om tillväxt och arbetslöshet under senare år vittnar om att det krävs en förbättrad prognosmodell och strategi för att få slut på krisen. Taktiken för budgetkonsolideringen har saktat av. Jobbskapandet i euroområdet går fortfarande trögt. Enligt Eurostat ligger inflationen i euroområdet under ECB:s mål.
- J. Den demografiska utvecklingen innebär en påfrestning på de nationella budgeterna och pensionssystemen, och medellivslängden fortsätter att öka.
- K. Livslängdskoefficienten måste beaktas med sikte på pensionssystemens hållbarhet.
- L. De olika medlemsstaterna har genomfört strukturreformer av olika omfattning och i olika takt under krisen. Reformerna har varit betydligt mer krävande för länderna i unionens randområden än för de centrala länderna. Alla medlemsstater bör ha samma drivkraft och genomföra nödvändiga strukturreformer i syfte att främja en hållbar och balanserad tillväxt och skapande av sysselsättning i området.
- M. Alla medlemsstater behöver förbättra sina prestationer och sin konkurrenskraft, och de växande socio-ekonomiska skillnaderna mellan medlemsstaterna utgör för närvarande en reell utmaning för eurozonen. Det ligger i samtliga medlemsstaters intresse att snabbt och effektivt ta itu med arbetslösheten och de sociala problemen och undvika en försämring av ekonomin.
- N. Satsningarna på utbildning, forskning och innovation – som är nyckelområden när det gäller att stimulera den ekonomiska tillväxten och skapa sysselsättning – är fortfarande lägre i EU än hos dess viktigaste ekonomiska partner och konkurrenter på andra håll i världen. Produktiva investeringar på dessa områden behövs om vi ska kunna ta oss ur krisen på ett hållbart sätt.
- O. Stöd till entreprenörer bör vara en prioritering hos medlemsstaterna.
- P. Samordnade politiska åtgärder som kombinerar makroekonomiska åtgärder, strukturpolitik, sunda arbetsmarknadsinstitutioner, osegmenterade arbetsmarknader, kollektiva förhandlingar och välfinansierade välfärdssystem är nödvändiga för att lindra cykliska chocker. Ett system baserat på snabb återgång till arbetsmarknaden med medföljande åtgärder som bygger på flexicurity är också viktigt för att lindra cykliska chocker.
- Q. Fattigdomen har ökat sedan 2007, och i dag löper 24,2 procent av EU:s befolkning risk att hamna i fattigdom eller social utestängning. Utgifterna för de sociala trygghetssystemen har minskat i nästan alla medlemsstater. Kommittén för socialt skydd varnar för att allt fler människor riskerar att drabbas av inkomstfattigdom, barnfattigdom, ej uppfyllda medicinska behov, allvarlig materiell knapphet och social utestängning.
- R. EU har misslyckats med att nå nästan samtliga Europa 2020-mål, och medlemsstaternas framsteg för att nå Europa 2020-målen har varit nedslående. Åtagandena i de nationella reformprogrammen för 2013 är otillräckliga för att nå de flesta av målen på EU-nivå.

Tisdagen den 25 februari 2014

- S. Det är mycket viktigt att främja demokratisk redovisningsskyldighet, ansvarstagande och legitimitet för samtliga aktörer inom den europeiska planeringsterminen. Det är nödvändigt att parlamentet deltar i denna process. De nationella parlamenten representerar och garanterar de rättigheter som medborgarna har förvärvat och delegerat. Införandet av den europeiska planeringsterminen bör fullt ut respektera de nationella parlamentens rättigheter.
- T. Det saknas åtgärder som säkerställer att Europeiska rådet respekterar Europaparlamentets ståndpunkt innan det årligen antar de prioriteringar som kommissionen föreslår i sin årliga tillväxtöversikt.
- U. Den 20–22 januari 2014 höll parlamentet högnivåmöten med nationella parlamentariker (Europeiska parlamentsveckan) för att diskutera den årliga tillväxtöversikten för 2014, inklusive dess sysselsättningsrelaterade och sociala aspekter.

Sociala indikatorer

1. Europaparlamentet välkomnar att utkastet till gemensam rapport om sysselsättningen som bifogas den årliga tillväxtöversikten i år för första gången innehåller en resultattavla om sysselsättning och sociala indikator, vilket kommer att stärka övervakningen av den sysselsättningsrelaterade och sociala utvecklingen som en del av den makroekonomiska övervakningen inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet anser att detta bör påverka de politiska riktlinjerna under den europeiska planeringsterminen för att stärka den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension, eftersom detta inte bara är önskvärt utan även nödvändigt för att kunna hantera krisen och förebygga allvarliga socioekonomiska skillnader i euroområdet och därigenom främja områdets hållbarhet. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över parlamentets begränsade roll i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet beklagar att få framsteg har gjorts av kommissionen och rådet för att stärka demokratisk granskning av riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Parlamentet anser att rådet enligt artikel 136 i EUF-fördraget på rekommendation av kommissionen, och efter omröstning med endast de ledamöter av rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta, kan anta bindande ekonomiska riktlinjer för länderna i euroområdet inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet understryker att en stimulansmekanism skulle stärka den bindande karaktären av samordningen av den ekonomiska politiken. Parlamentet efterlyser ett interinstitutionellt avtal för att involvera parlamentet i arbetet med att utarbeta och godkänna den årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningen.
2. Europaparlamentet understryker att de sociala och ekonomiska prioriteringarna som överenskommit inom ramen för Europa 2020-strategin är djupt sammanlänkade. Ekonomisk hållbarhet och makroekonomisk balans kan inte uppnås, varken på medellång eller lång sikt, utan att den sociala dimensionen av EMU främjas och skyddas. Sociala och ekonomiska aspekter av unionen är två sidor av samma mynt och har båda en nyckelroll i utvecklingen av EU.
3. Europaparlamentet noterar emellertid att dessa indikatorer inte har gjorts bindande, till skillnad mot resultattavlan för förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Parlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att granska denna situation mot bakgrund av de allt större sociala och sysselsättningsrelaterade obalanserna i EU.
4. Europaparlamentet beklagar att de sociala indikatorer och sysselsättningsindikatorer som kommissionen föreslagit är otillräckliga för att ge en helhetlig översyn över medlemsstaternas sysselsättning och sociala situation. Parlamentet ser gärna att det på resultattavlan tas med indikatorer om barnfattighedsnivåer, tillgång till hälso- och sjukvård, hemlöshet och ett index för anständigt arbete, för att man ordentligt ska kunna bedöma den sociala situationen i medlemsstaterna. Indikatorerna bör efter konsultation med parlamentet ses över regelbundet. Det saknas åtgärder som säkerställer att Europeiska rådet respekterar Europaparlamentets ståndpunkt innan det årligen antar de prioriteringar som kommissionen föreslår i sin årliga tillväxtöversikt.

Möten mellan Eurogruppens arbetsmarknads- och socialministrar

5. Europaparlamentet betonar vikten av att Eurogruppens arbetsmarknads- och socialministrar, vid behov, håller ett möte före eurotoppmötena: Parlamentet anser att det är lika viktigt att hålla gemensamma möten för att nå en samstämmig ståndpunkt mellan EPSCO- och Ekofin-råden, för att se till att problem på arbetsmarknaden och det sociala området behandlas mer ingående under diskussionerna och beslutsfattandet inom euroområdets myndigheter och för att bidra till mötena mellan euroområdets stats- och regeringschefer.

Tisdagen den 25 februari 2014

Behovet av att åter stimulera den inhemska efterfrågan och skapa kvalitativ sysselsättning genom produktiva investeringar och ökad produktivitet

En pakt för att öka investeringarna och produktiviteten i EU

6. Europaparlamentet påpekar att strukturreformer visserligen kan vara fruktsamma på medellång eller lång sikt, men behovet av att stimulera EU:s inhemska efterfrågan innebär att kommissionen och rådet snarast möjligt måste stärka investeringarna för att främja tillväxten och skapa kvalitativ sysselsättning på kort sikt och öka potentialen på medellång sikt. Parlamentet konstaterar att huvudmålen redan har fastställts i Europa 2020-strategin och i tillväxt- och sysselsättningspakten från juni 2012, men att det krävs ökad finansiering. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att sammanställa ett investeringspaket för att åstadkomma en väsentlig förbättring av den ekonomiska situationen på kort sikt och av läget på medlemsstaternas arbetsmarknad, såsom framhölls i parlamentets resolution av den 11 september 2013 om att angripa ungdomsarbetslösheten: möjliga utvägar ⁽¹⁾.

7. Europaparlamentet understryker att EU:s konkurrenskraft främst kommer att stimuleras genom produktivitetshöjande investeringar i utbildning, forskning och utveckling och kontinuerlig innovation, ytterligare digitalisering och molntjänster. Parlamentet anser att detta är de drivkrafter som skulle kunna göra EU till en attraktiv etableringsplats för internationella företag och en exportör av produkter och tjänster med stort mervärde samt erbjuda högkvalitativ sysselsättning.

8. Europaparlamentet ser med oro på att över 20 medlemsstater har minskat utgifterna för utbildning relativt sett (räknat som procent av BNP), vilket kan stå i vägen för deras möjlighet att skapa tillväxt och konkurrenskraft, på grund av obalansen mellan efterfrågan på arbetskraft och arbetskraftens faktiska kvalifikationer. Parlamentet betonar att minskade investeringar på dessa områden gör EU mer strukturellt sårbart med tanke på det växande behovet av högutbildad arbetskraft och det faktum att en stor del av arbetskraften i många medlemsländer för närvarande är lågutbildad. Parlamentet varnar för att enligt Eurostat nästan hälften av alla barn i EU-27 med lågutbildade föräldrar löpte risk att drabbas av fattigdom år 2011, jämfört med 22 procent för barn med medelhögutbildade föräldrar och 7 procent för barn med högskoleutbildade föräldrar. De största skillnaderna fann Eurostat i Rumänien (78 % av barnen från lågutbildade hem jämfört med 2 % från högutbildade hem), Tjeckien (76 % respektive 5 %), Slovakien (77 % respektive 7 %), Bulgarien (71 % respektive 2 %) och Ungern (68 % respektive 3 %).

9. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i den årliga tillväxtöversikten för 2014 uppmanar medlemsstaterna att skydda eller främja långsiktiga investeringar i utbildning, forskning och innovation, energi samt klimatåtgärder. Parlamentet anser dock att detta inte är tillräckligt för att medlemsstater vars budgetar redan är ansträngda ska kunna nå detta mål. Kommissionen uppmanas därför att upprätta en plan för att hjälpa dessa medlemsstater att göra nödvändiga produktiva investeringar, t.ex. i utbildning och forskning och utveckling, med tanke på dessa sektorer potential att skapa tillväxt och sysselsättning.

EU-fonder

10. Europaparlamentet påpekar att i en tid av kraftiga ekonomiska begränsningar och minskad utlåningskapacitet i den privata sektorn ger EU-medlen en nödvändig hävstångseffekt som står till medlemsstaternas förfogande för att stimulera ekonomin och bidra till att nå Europa 2020-strategins tillväxt- och sysselsättningsmål.

11. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken är nödvändig för att minska skillnader i konkurrenskraft och strukturella obalanser i unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt omfördela oanvända resurser från strukturfonderna till program för ungdomssysselsättning och små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar också kommissionen att hitta särskilda lösningar för de medlemsstater med mycket hög arbetslöshet, som kommer att tvingas betala tillbaka EU-stöd på grund av problem med medfinansieringen.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa principen om förhandstilldelning för de fonder som är avgörande för krisåterhämtning, såsom Europeiska socialfonden för perioden 2014–2020, samtidigt som man noggrant övervakar oönskade effekter av förhandstilldelning, exempelvis risken för automatiskt återtagande och påverkan på

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0365.

Tisdagen den 25 februari 2014

betalningsprofilerna för de medlemsstater som har högst arbetslöshet och som genomgår omfattande budgetkonsolidering, särskilt när det gäller program för att främja tillväxt, sysselsättning och strategiska investeringar.

13. Europaparlamentet anser att minst 25 procent av det nationella stödet från Sammanhållningsfonden bör användas till särskilda program inom ramen för Europeiska socialfonden i medlemsstater med högst arbetslöshet och störst fattigdom.

Kvalitativ sysselsättning och skäliga löner för att öka produktiviteten

14. Europaparlamentet efterlyser mer anpassningsbara och dynamiska arbetsmarknader som kan justeras efter ekonomiska störningar utan att det leder till uppsägningar och en överdriven justering av lönerna. Parlamentet påminner om att köpkraften hos många av EU:s arbetstagare har urholkats kraftigt, att hushållens inkomster har minskat och den inhemska efterfrågan sjunkit, vilket ytterligare har förvärrat arbetslösheten och den sociala utestängningen, särskilt i de länder som drabbats hårdast av krisen. Parlamentet påpekar att minskade arbetskostnader, vilket direkt påverkar lönerna inte kan vara den enda strategin för att återupprätta konkurrenskraften. Parlamentet noterar att man meddelandet om den årliga tillväxtöversikten för 2014 underströk att centrala länder med nödvändigt manöverutrymme skulle kunna höja lönerna som ett sätt att öka köpkraften. Parlamentet vill att rekommendationerna ska visa ambition när det gäller att främja en mer balanserad tillväxt och sysselsättningskapande i euroområdet.

15. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sitt utkast till gemensam rapport om sysselsättningen 2014 påpekar att sänkningarna av enhetsarbetskostnaderna och den återhållsamma lönepolitiken har fått effekter för prisutvecklingen, delvis på grund av höjningarna av indirekta skatter och administrerade priser.

16. Europaparlamentet noterar att anständiga arbeten och skäliga löner inte bara är viktiga för den sociala sammanhållningen och rättvisan i samhället, utan även för att behålla en stark ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i enlighet med sin respektive behörighet, föreslå åtgärder för att bekämpa ojämlikheten och garantera skäliga löner. Medlemsstaterna uppmanas att bekämpa fattigdomen bland förvärvsarbetande genom att bedriva en arbetsmarknadspolitik som syftar till att garantera löner som går att leva på för dem som förvärvsarbetar.

17. Europaparlamentet påpekar att kvinnor driver på tillväxten på arbetsmarknaden i Europa och att man därför måste göra mer för att ta tillvara den kvinnliga arbetskraftens produktionspotential genom bättre genomförande av jämställdhetspolitiken och mer effektiv användning av EU-finansiering för detta ändamål.

18. Europaparlamentet understryker vikten av att undersöka möjligheten att minska trycket på lönerna genom system för minimilöner, i enlighet med nationell praxis.

19. Europaparlamentet betonar att kvalitet i arbetet är nödvändigt i en kunskapsintensiv ekonomi för att öka arbetskraftens produktivitet och främja snabb innovation på grundval av en välutbildad, flexibel och engagerad arbetskraft, samt med anständiga arbetsmiljöstandarder, en känsla av trygghet och skäliga arbetstider.

Reformer för att öka det kvalitativa arbetskraftsdeltagandet

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram nationella allmänna och ungdomsinriktade sysselsättningsplaner i sina nationella reformprogram för 2014. Parlamentet beklagar att ett betydande antal medlemsstater underlät att lägga fram sådana planer för 2013, trots upprepade uppmaningar från parlamentet.

21. Europaparlamentet beklagar att rådet i sin vägledning för 2013 inte tog fasta på parlamentets begäran om att fokus bör ligga på kvalitet i arbetet. Kommissionen uppmanas att i de landsspecifika rekommendationerna grundade på den årliga tillväxtöversikten för 2014 inkludera kvalitet i arbetet, utbildning, utbildningssystem där teoretisk och praktisk utbildning varvas, tillgång till livslångt lärande, arbetstagarnas grundläggande rättigheter samt främjande av rörlighet på arbetsmarknaden och egenföretagande genom ökad säkerhet för arbetssökande.

22. Europaparlamentet betonar att reformer på arbetsmarknaden bör inriktas på att öka arbetskraftens produktivitet och effektivitet med syftet att stimulera EU-ekonomins konkurrenskraft och möjliggöra hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning, med full respekt för både bokstav och anda i det europeiska sociala regelverket och dess principer. Arbetsmarknadsreformer bör genomföras på ett sätt som främjar intern flexibilitet och arbetets kvalitet.

Tisdagen den 25 februari 2014

23. Europaparlamentet anser att strukturreformer på arbetsmarknaden bör införa intern flexibilitet för att hålla sysselsättningen uppe i tider av ekonomiska svårigheter och bör garantera arbetskvalitet, trygghet vid övergången mellan anställningar, arbetslöshetsersättningsystem som grundas på aktivitetsvillkor och är knutna till en politik för återintegration på arbetsmarknaden, som utgör incitament för att arbeta samtidigt som de garanterar en tillräcklig inkomst, samt upprättandet av kontraktbaserade arrangemang för att bekämpa en segmentering av arbetsmarknaden, som föregriper ekonomisk omstrukturering och som garanterar tillgång till livslångt lärande. Parlamentet anser att endast en balans som bygger på flexicurity kan säkerställa en konkurrenskraftig arbetsmarknad.

24. Europaparlamentet betonar vikten av aktiva, omfattande och inkluderande arbetsmarknadsåtgärder i det nuvarande klimatet. Parlamentet är djupt oroat över att flera medlemsstater trots ökad arbetslöshet har minskat budgetanslagen till sådana arbetsmarknadsåtgärder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka de aktiva arbetsmarknadsåtgärdernas räckvidd och effektivitet, i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med den privata sektorn och arbetsmarknadens parter i enlighet med nationell praxis lägga fram sysselsättningsplaner med specifika åtgärder för jobbskapande, särskilt för de sektorer där kommissionen har fastställt att det finns en hög potential, framför allt inom hälso- och sjukvård och social omsorg, en resurseffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp och IKT-sektorn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att via dessa sysselsättningsplaner skapa sysselsättningsmöjligheter för i synnerhet långtidsarbetslösa, äldre arbetslösa, kvinnor och andra prioriterade grupper som har drabbats särskilt hårt av krisen, såsom invandrare och personer med funktionsnedsättning.

26. Europaparlamentet betonar vikten av Erasmus+ och det betydelsefulla bidraget från EU:s program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott för att förbättra situationen på arbetsmarknaden, särskilt för ungdomar.

27. Europaparlamentet betonar vikten av ett stärkt samarbete mellan offentliga arbetsförmedlingar för att utveckla och genomföra europeiska breda evidensbaserade system för "benchlearning" och för att genomföra europeiska arbetsmarknadsinitiativ.

Ungdomsarbetslöshet

28. Europaparlamentet är djupt oroat över att ungdomsarbetslösheten fortfarande är mycket hög. Parlamentet konstaterar att arbetslösa ungdomar befinner sig i en särskilt oroväckande situation. Därför uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att snarast vidta åtgärder för att få in unga människor på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra åtgärder som länge har varit beslutade eller nyttillkomna åtgärder, i avsikt att bekämpa ungdomsarbetslösheten och minska antalet unga som varken arbetar eller deltar i en utbildning och då beakta de kvalitativa aspekterna av anständigt arbete med full respekt för grundläggande arbetsnormer.

29. Europaparlamentet välkomnar att rådet har antagit ungdomsgarantin och att 6 miljarder euro har öronmärkts för sysselsättningsinitiativet för unga i nästa fleråriga budgetram. Medlemsstaterna uppmanas att omgående införa ungdomsgarantiprogram och använda de tillgängliga resurserna på ett effektivt sätt samt koncentrera insatserna på de mest utsatta. Parlamentet är dock oroat över att vissa regeringar inte har tillgängliggjort den nödvändiga finansieringen för att detta ska kunna ske. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att introducera ett adekvat system för att övervaka effektiviteten hos genomförda åtgärder och finansiella resurser som anslagits.

30. Europaparlamentet välkomnar att ovannämnda medel kan användas under de två första åren av den kommande budgetramen. Parlamentet påminner om att detta belopp dock är helt otillräckligt för att varaktigt ta itu med ungdomsarbetslösheten och att det endast bör utgöra ett första delbelopp. Parlamentet framhåller att ILO har räknat ut att det enbart i euroområdet behövs totalt 21 miljarder euro för att genomföra ett verkningfullt program för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, i jämförelse med den förlust för ekonomin som det innebär att ungdomar står utanför arbetsmarknaden, en förlust som 2011 uppskattades till 153 miljarder euro i medlemsstaterna eller 1,2 procent av unionens BNP. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera ungdomsgarantin och öka den tillgängliga budgeten i den utlovade halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att även de medlemsstater som är föremål för förordningen vid alltför stora underskott har tillräckligt finanspolitiskt utrymme för att genomföra ungdomsgarantin.

Tisdagen den 25 februari 2014

32. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till ett ramverk för praktikplatser i syfte att öka anställningsmöjligheterna och förbättra arbetsvillkoren för unga människor. Parlamentet noterar dock att adekvata lönenivåer inte begärs. Kommissionen, medlemsstaterna och de europeiska arbetsmarknadsparterna uppmanas att genomföra alliansen för lärlingsutbildning på ett ambitiöst sätt.

Arbetskraftens rörlighet

33. Europaparlamentet anser, med tanke på den stora mängden arbetstagare, särskilt unga arbetstagare, som nu lämnar sina hemländer för att söka sig till andra länder i EU i hopp om att hitta ett arbete, att det är viktigt att vidta lämpliga åtgärder. För att garantera överföring av förvärvade pensionsrättigheter och fortsatt arbetslöshetsunderstöd för en period på minst tre månader under det att personen i fråga söker arbete i en annan medlemsstat, ses EU-lagstiftningen för närvarande över. En överenskommelse har nåtts mellan rådet och parlamentet om överföring av förvärvade kompletterande pensionsrättigheter över gränserna.

34. Europaparlamentet betonar betydelsen av de system där utbildning varvas med praktik som tillämpas i vissa medlemsstater. Parlamentet anser att sådana system kan införas i många fler medlemsstater, med hänsyn till nationella förhållanden.

35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att bygga vidare på Eures, det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar, genom att intensivifiera och bredda dess verksamhet och särskilt främja ungdomars rörlighet. Parlamentet framhåller att en särskild strategi för detta bör utarbetas i samarbete med medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar emellertid att rörligheten även i fortsättningen måste vara frivillig och att den inte får leda till minskade insatser att skapa arbetstillfällen och praktikplatser på plats för att inte förvärra problemet med kompetensflykt, vilket redan har skett i de medlemsstater som drabbats värst av krisen.

Rättsvisare skattesystem

36. Europaparlamentet noterar att inkomstskillnaderna växer inom och mellan medlemsstaterna, särskilt i EU:s södra delar och i randområdena. Parlamentet noterar även att krisen i många länder har intensivifierat långsiktiga trender mot lönepolarisering och segmentering av arbetsmarknaden.

37. Europaparlamentet noterar att IMF nyligen påpekade att det finns utrymme för bättre och mer progressiv beskattning, vilket skulle kunna bidra till att minska ojämlikheten i EU. Parlamentet framhåller behovet av att flytta beskattningen från arbete till andra former av hållbar skatt för att främja tillväxten och jobbskapandet och skapa ytterligare inkomstkällor under resans gång, i syfte att stärka konsolideringarnas legitimitet.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta åtgärder som leder till skapande av sysselsättning, såsom reformer av skatten på arbete som skapar incitament för nyanställningar, stöd till frivillig verksamhet som egenföretagare och främjande av handeln inom strategiska sektorer.

39. Europaparlamentet noterar vikten av att sänka skatten på arbete, i synnerhet genom målinriktade, tillfälligt sänkta sociala avgifter eller subventionssystem för nyanställda, särskilt unga personer, lågavlönade, lågutbildade, långtidsarbetslösa och andra utsatta, grupper, och samtidigt se till att de offentliga pensionssystemen är långsiktigt hållbara.

40. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att vidta effektiva åtgärder för att bekämpa svartarbete, falskt egenföretagande, skattebedrägeri och skatteundandragande, särskilt i den nuvarande situationen med budgetkonsolidering, för att skydda arbetstagare och inkomster och för att allmänheten ska fortsätta att lita på att skattesystemen är rättvisa och fungerar.

Sociala trender och de sociala trygghetssystemens hållbarhet

Behovet av att minska fattigdomen och den sociala utestängningen

41. Europaparlamentet ser med oro på den ökande fattigdomen i samtliga åldersgrupper. Parlamentet konstaterar att fattigdom och social utestängning bland personer i åldern 18–64 år har ökat stort i två tredjedelar av medlemsstaterna på senare år, främst som ett resultat av det ökade antalet hushåll som omfattar arbetslösa personer eller personer som bara arbetar till viss del och den ökade fattigdomen bland förvärvsarbetande. Vidare konstateras att risken att hamna i fattigdom

Tisdagen den 25 februari 2014

och social utestängning 2012 var mycket högre (48,8 procent) för medborgare från tredjeländer (i åldersgruppen 18–64 år) än för EU-medborgare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snarast vidta åtgärder för att nå Europa 2020-strategins mål vad gäller fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att omedelbart vidta åtgärder för att bekämpa barnfattigdomen med tanke på att år 2011 riskerade 27 procent av barnen under 18 år att drabbas av fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar kommissionen att utfärda rekommendationer till i synnerhet de medlemsstater där den större andelen av dessa barn under 18 år som riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning finns.

42. Europaparlamentet välkomnar erkännandet i den årliga tillväxtoversikten för 2014 om att det finns ett behov att bekämpa krisens sociala följdverkningar och garantera de sociala trygghetssystemens ekonomiska hållbarhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka de sociala skyddsnäten, se till att välfärdssystemen fungerar på ett effektivt sätt och investera i förebyggande åtgärder.

43. Europaparlamentet välkomnar fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, vilken kommer att hjälpa dem som drabbats hårdast av fattigdomen att få sina basbehov tillgodosedda. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda medlen på lämpligt sätt och att ge dem till dem som har det sämst ställt.

Hållbara pensioner

44. Europaparlamentet noterar förslaget om landsspecifika rekommendationer till ett flertal medlemsstater avseende pensionsreformer. Parlamentet beklagar emellertid djupt att kommissionens rekommendationer har utformats utan hänsyn till de rekommendationer som parlamentet har gett i sina betänkanden om grönboken och vitboken om pensioner. Parlamentet framhåller att pensionsreformerna kräver nationell politisk och social sammanhållning och bara kan bli framgångsrika om de framförhandlas tillsammans med arbetsmarknadens parter.

45. Europaparlamentet understryker att de nödvändiga genomgripande reformerna av medlemsstaternas pensionsystem bör utformas, formuleras och antas på så sätt att man kan säkerställa att de blir hållbara samtidigt som pensionernas tillräcklighet inte äventyras, helt i överensstämmelse med Europa 2020-strategins ekonomiska och sociala prioriteringar.

46. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att vidta alla reformer som krävs för att garantera pensionssystemens hållbarhet. För att man framgångsrikt ska kunna höja den faktiska pensionsåldern måste reformer av pensionssystemen åtföljas av åtgärder för att begränsa tillgången till förtidspension och andra möjligheter till tidigt utträde från arbetsmarknaden, utveckla sysselsättningsmöjligheter för äldre arbetstagare, garantera tillgång till livslångt lärande, införa en förmånlig skattepolitik som ger incitament att arbeta längre samt stödja ett aktivt och hälsosamt åldrande. Parlamentet understryker den allt större påfrestning som den demografiska utvecklingen innebär för de nationella budgeterna och pensionssystemen när de första årskullarna från den så kallade baby-boom generationen nu går i pension. Parlamentet noterar att medlemsstaterna uppvisar olika resultat och ambitionsnivåer när det gäller att formulera och genomföra strukturreformer för att öka sysselsättningen, fasa ut system för förtidspensionering och utvärdera, på medlemsstatsnivå och tillsammans med arbetsmarknadens parter, behovet av att fastställa en hållbar lagstadgad och faktisk pensionsålder som är i linje med den ökade medellivslängden. Parlamentet framhåller att de medlemsstater som inte genomför successiva reformer i dag kanske i ett senare skede inser att de måste genomföra chockartade reformer som får betydande sociala konsekvenser.

47. Europaparlamentet är oroat över risken för att en generation unga EU-invånare som för närvarande är arbetslösa eller befinner sig i en situation med osäkra arbetsvillkor får en otillräcklig pension, och att deras pensionsålder kommer att höjas upprepade gånger samtidigt som perioderna för beräkning av pension förlängs allt mer.

Europeiska sociala stabilisatorer

48. Europaparlamentet noterar att socialpolitiken, särskilt arbetslöshetsersättning, minimiinkomststöd och progressiva skatter, till en början hjälpte till att mildra recessionen och att stabilisera arbetsmarknaderna och konsumtionsnivån. Parlamentet betonar emellertid att dessa nödvändiga ekonomiska och sociala stabilisatorers kapacitet på ett oroväckande sätt har minskats i de medlemsstater där sådana stabilisatorer behövs allra mest. Parlamentet noterar vidare att hushållens inkomster och den inhemska efterfrågan till följd av detta har skyddats i mindre utsträckning än tidigare.

49. Europaparlamentet anser att om ett bonussystem införs kommer det att skapa en situation som alla berörda parter vinner på.

50. Europaparlamentet betonar att sociala åtgärder och standarder i vissa fall har använts som justerande faktorer på grund av budgetkonsolideringskrav. Kommissionen uppmanas att granska vilka följder dessa processer har på den nationella välfärden och ländernas invånare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra de sociala trygghetssystemens tillräcklighet och effektivitet, samt att se till att dessa fortsätter att vara en buffert mot fattigdom och social utestängning.

Tisdagen den 25 februari 2014

51. Europaparlamentet understryker att kommissionen måste inse vikten av anhörigvårdare – både för vårdsektorn och ekonomin samt hela samhället. Deras intressen beaktas sällan i den politik som likväl påverkar dem på ett konsekvent och övergripande sätt.

52. Europaparlamentet anser att EU-medel skulle kunna användas för kapacitetsuppbyggnaden av anhörigvårdare för att ge dem stöd (t.ex. känslomässigt stöd, utbyten och information) och för att föra deras talan. EU-medel skulle också kunna främja utbyte av information, forskning och nätverkande. Lagstiftningsåtgärder skulle också kunna undersökas – som respekterar både den nationella behörigheten och solidaritetsprincipen – t.ex. ett direktiv om ledighet för vård av anhörig.

53. Europaparlamentet betonar att de demografiska förändringarna kommer att skapa ett kommande behov av kvalificerade vårdare, samt vikten av att säkerställa utbildning för framtida vårdare för att förhindra att hela vårdsystemet och det sociala trygghetssystemet kollapsar. Parlamentet anser även att det är viktigt att ge maximalt stöd till anhörigvårdare (i synnerhet informella vårdare) vars insatser måste få ett erkännande.

54. Europaparlamentet betonar vikten av hospice och palliativa vårdtjänster inom långvården. Parlamentet påpekar att den mångprofessionella sammansättningen, flexibiliteten och samarbetet med andra yrkessektorer gör att vårdare och brukare av mobila palliativa team har potential att överbygga kritiska klyftor i långvården.

Behovet av att stärka den demokratiska legitimiteten och den sociala dialogen

55. Europaparlamentet betonar att alla arbetsmarknadsreformer bör grundas på en förbättrad samordning av den sociala dialogen.

56. Europaparlamentet betonar att trojkan har konstaterat att ett högkvalitativt deltagande från arbetsmarknadsparternas sida och en stark social dialog, även på nationell nivå, är nödvändiga för att reformer ska lyckas, och att i reformer i EMU-länderna i synnerhet bör den roll som arbetsmarknadens parter har i den nya ekonomiska styrningsprocessen stärkas, särskilt inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om stärkt deltagande från arbetsmarknadens parter i arbetet med den europeiska planeringsterminen, bl.a. inom ramen för kommittén för den sociala dialogen, innan den årliga tillväxtöversikten antas.

57. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och medlemsstaterna att se till att nationella och regionala parlament, arbetsmarknadens parter, myndigheter och det civila samhället är djupt engagerade i genomförandet och övervakningen av de politiska riktlinjerna i Europa 2020-strategin och den ekonomiska styrprocessen, för att garantera ansvarstagande. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att på ett effektivare sätt integrera övervakning och utvärdering av sysselsättningen samt sociala och utbildningsrelaterade mål i Europa 2020-strategin, inom ramen för den europeiska planeringsterminen för 2014.

o

o o

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA TILL RESOLUTIONEN:

SÄRSKILDA REKOMMENDATIONER SOM EUROPEISKA RÅDET SKA ANTA I SINA POLITISKA RIKTLINJER

Rekommendation 1: om sociala indikatorer

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet välkomnar att utkastet till gemensam rapport om sysselsättningen som bifogas den årliga tillväxtöversikten i år för första gången innehåller en resultattavla om sysselsättning och sociala indikatorer, vilket kommer att stärka övervakningen av den sysselsättningsrelaterade och sociala utvecklingen som en del av den makroekonomiska övervakningen inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet anser att detta bör påverka de politiska riktlinjerna under den europeiska planeringsterminen för att stärka den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension, vilket inte bara är önskvärt utan även nödvändigt om man ska kunna hantera krisen och förebygga allvarliga socioekonomiska skillnader i euroområdet och därigenom främja områdets hållbarhet.

Parlamentet uttrycker sin djupa oro över parlamentets begränsade roll i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet beklagar att få framsteg har gjorts av kommissionen och rådet för att stärka demokratisk granskning av riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Europaparlamentet anser att rådet enligt artikel 136 i EUF-fördraget på rekommendation av kommissionen, och efter omröstning med endast de ledamöter av rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta, kan anta bindande ekonomiska riktlinjer för länderna i euroområdet inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet understryker att en stimulansmekanism skulle stärka den bindande karaktären av samordningen av den ekonomiska politiken. Parlamentet efterlyser ett interinstitutionellt avtal för att involvera parlamentet i arbetet med att utarbeta och godkänna den årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningen.

Europaparlamentet noterar emellertid att dessa indikatorer inte har gjorts bindande, till skillnad mot resultattavlan för förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Parlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att granska denna situation mot bakgrund av de allt större sociala och sysselsättningsrelaterade obalanserna i EU.

Europaparlamentet beklagar att de sociala indikatorer och sysselsättningsindikatorer som kommissionen föreslagit är otillräckliga för att ge en tillräcklig översyn över medlemsstaternas sysselsättning och sociala situation. Europaparlamentet ser gärna att det på resultattavlan tas med indikatorer om barnfattighedsnivåer, tillgång till hälso- och sjukvård, hemlöshet och ett index för anständigt arbete, för att man ordentligt ska kunna bedöma den sociala situationen i Europa. Indikatorerna bör efter konsultation med parlamentet uppdateras regelbundet. Det saknas åtgärder som säkerställer att Europarådet respekterar Europaparlamentets ställning innan det årligen antar prioriteringarna som kommissionen föreslår i sin årliga tillväxtöversikt.

Rekommendation 2: Arbetsmarknads- och socialministrarnas roll i Eurogruppen

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet betonar vikten av att Eurogruppens arbetsmarknads- och socialministrar, vid behov, håller ett möte före eurotoppmötena; Parlamentet anser att det är lika viktigt att hålla gemensamma möten för att nå en samstämmig ståndpunkt mellan EPSCO- och Ekofin-råden, för att se till att problem på arbetsmarknaden och det sociala området behandlas mer ingående under diskussionerna och beslutsfattandet inom euroområdets myndigheter i syfte att bidra till mötena mellan euroområdets stats- och regeringschefer.

Rekommendation 3: En pakt för att öka investeringarna och produktiviteten i EU

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet påpekar att strukturreformer visserligen kan vara fruktsamma på medellång eller lång sikt, men behovet av att stimulera EU:s inhemska efterfrågan innebär att kommissionen och rådet snarast möjligt måste främja investeringar för att främja tillväxten och skapa kvalitativ sysselsättning på kort sikt och öka potentialen på medellång sikt. Parlamentet konstaterar att huvudmålen redan har fastställts i Europa 2020-strategin och i tillväxt- och sysselsättningspakten från

Tisdagen den 25 februari 2014

juni 2012, men att det krävs ökad finansiering. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att sammanställa ett investeringspaket som uppgår till 2 procent av unionens BNP för att åstadkomma en väsentlig förbättring av den ekonomiska situationen på kort sikt och av läget på medlemsstaternas arbetsmarknad, såsom framhölls i parlamentets resolution av den 11 september 2013 om att angripa ungdomsarbetslösheten: möjliga utvägar. (2013/2045(INI))

Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i den årliga tillväxtöversikten för 2014 uppmanar medlemsstaterna att skydda eller främja långsiktiga investeringar i utbildning, forskning och innovation, energi samt klimatåtgärder. Parlamentet anser dock att detta inte är tillräckligt för att medlemsstater vars budgetar redan är ansträngda ska kunna nå detta mål.

Kommissionen uppmanas därför att upprätta en plan för att hjälpa dessa medlemsstater att göra nödvändiga produktiva investeringar, t.ex. i utbildning och forskning och utveckling, med tanke på dessa sektors potential att skapa tillväxt och sysselsättning.

Rekommendation 4: Kvalitativ sysselsättning och skäliga löner för att öka produktiviteten

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Enhetsarbetskostnader, produktionskostnader och vinstmarginaler

Europaparlamentet efterlyser mer anpassningsbara och dynamiska arbetsmarknader som kan justeras efter ekonomiska störningar utan att det leder till uppsägningar och en överdriven justering av lönerna. Parlamentet påminner om att köpkraften hos många av EU:s arbetstagare har urholkats kraftigt, att hushållens inkomster har minskat och den inhemska efterfrågan sjunkit, vilket ytterligare har förvärrat arbetslösheten och den sociala utestängningen, särskilt i de länder som drabbats hårdast av krisen. Parlamentet påpekar att minskade arbetskostnader, vilket direkt påverkar lönerna inte kan vara den enda strategin för att återupprätta konkurrenskraften. Parlamentet noterar att man meddelandet om den årliga tillväxtöversikten för 2014 underströk att centrala länder med nödvändigt manöverutrymme skulle kunna höja lönerna som ett sätt att öka köpkraften. Parlamentet vill att rekommendationerna ska visa ambition när det gäller att främja en mer balanserad tillväxt och sysselsättningsskapande i euroområdet.

Löner och skälig ersättning

Kommissionen bör föreslå åtgärder för att åtgärda orättvisor och garantera skälig ersättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa fattigdom bland förvärvsarbetande genom att bedriva en arbetsmarknadspolitik som syftar till att garantera löner som går att leva på för dem som förvärvsarbetar, vilket även är viktigt för att bevara en stark ekonomi.

Kvalitativa arbetstillfällen

Parlamentet rekommenderar att större tonvikt läggs vid kvalitativ sysselsättning i kommissionens strategi 2014 om företagens sociala ansvar, vilket krävs i en kunskapsintensiv ekonomi för att främja en hög arbetskraftsproduktivitet och snabb innovation genom skicklig, flexibel och engagerad arbetskraft, med skäliga standarder för hälsa och säkerhet, ett säkerhetstänk och skäliga arbetstider. De politiska riktlinjerna bör särskilt fokusera på arbetstagarnas tillgång till en grundläggande uppsättning rättigheter, i enlighet med fördragen, och utan att det påverkar tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning.

Förekomsten och skapandet av osäkra arbetsvillkor och falskt egenföretagande måste bekämpas och man måste se till att människor med tillfälliga kontrakt eller deltidskontrakt eller som är egenföretagare har tillräckligt socialt skydd och tillgång till utbildning.

Man måste se till att direktivet om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet faktiskt genomförs.

Rekommendation 5: Reformen för att öka det kvalitativa arbetskraftsdeltagandet

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Tisdagen den 25 februari 2014

Nationella allmänna planer och planer för ungdomssysselsättning

Kommissionen bör som ett obligatoriskt inlag lägga fram nationella genusplaner och planer för ungdomssysselsättning i sin strategi 2014 om företagens sociala ansvar.

Kommissionen bör i de landsspecifika rekommendationerna i den årliga tillväxtöversikten 2014 inkludera kvalitativ sysselsättning, vidareutbildning och tillgång till livslångt lärande, centrala arbetstagarrättigheter samt stöd för rörlighet på arbetsmarknaden och egenföretagande.

Arbetsmarknadsreformer och aktiva arbetsmarknadsåtgärder

Reformer på arbetsmarknaden bör inriktas på att öka arbetskraftens produktivitet och effektivitet med syftet att förbättra EU-ekonomins konkurrenskraft och möjliggöra hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning, med full respekt för både bokstav och anda i det europeiska sociala regelverket och dess principer. Arbetsmarknadsreformer bör genomföras på ett sätt som främjar arbetets kvalitet.

Strukturreformerna på arbetsmarknaden bör införa intern flexibilitet för att hålla sysselsättningen uppe i tider av ekonomiska svårigheter och som garanterar arbetskvalitet, trygghet vid övergången mellan anställningar, arbetslöshetsersättningsystem som är baserade på aktivitetsvillkor och är knutna till en politik för återintegration på arbetsmarknaden, som utgör incitament för att arbeta samtidigt som de garanterar en skälig inkomst, kontraktbaserade arrangemang för att bekämpa en segmentering av arbetsmarknaden, som föregriper ekonomisk omstrukturering och som garanterar tillgång till livslångt lärande.

Åtgärder för att rätta till den dåliga kompetensmatchningen

Kompetensbehoven i specifika sektorer och/eller regioner måste övervakas bättre och den dåliga kompetensmatchningen måste åtgärdas så snabbt som möjligt.

Kommissionen och medlemsstaterna bör samarbeta vid utarbetandet av kompetenskartan för EU för att förmedla en totalbild av den kompetens som behövs i EU.

Samarbetet och synergierna mellan utbildningssektorn och företagen måste främjas för att man ska kunna förutsäga vilken kompetens som behövs och anpassa utbildningssystemen till arbetsmarknadens behov med målet att förse arbetskraften med den kompetens som behövs och underlätta övergången från utbildning till arbete. Utbildningssystem där utbildning varvas med praktik bör i detta sammanhang få en central betydelse.

Tillgång till livslångt lärande för alla åldersgrupper måste främjas, inte enbart genom formellt lärande, utan även genom utvecklingen av icke-formellt och informellt lärande.

Ett valideringssystem bör införas för icke-formellt och informellt lärande senast 2015, som är kopplat till den europeiska referensramen för kvalifikationer.

Ungdomsarbetslöshet

Parlamentet efterlyser en europeisk pakt för ungdomars sysselsättning, som leder till att de åtgärder som länge har varit beslutade verkligen genomförs och som innebär nya medel och åtgärder för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, för att minska antalet unga som varken arbetar eller deltar i en utbildning, och därvid beaktar de kvalitativa aspekterna av anständigt arbete med full respekt för grundläggande arbetsnormer.

Medlemsstaterna bör omgående införa ungdomsgarantisystem och använda tillgängliga resurser på ett effektivt sätt samt koncentrera insatserna på de mest utsatta.

Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera ungdomsgarantin för att utöka den tillgängliga budgeten vid den utlovade översynen av den fleråriga budgetramen.

Kommissionen bör föreslå en kvalitetsram för praktikplatser, som bland annat innehåller kriterier för utbildningsmål och rimligt arbete. Kommissionen, medlemsstaterna och de europeiska arbetsmarknadsparterna uppmanas att genomföra alliansen för lärlingsutbildning på ett ambitiöst sätt.

Tisdagen den 25 februari 2014

Äldre arbetstagare och långtidsarbetslösa

Medlemsstaterna bör skapa sysselsättningsmöjligheter för äldre arbetstagare, garantera tillgång till livslångt lärande, införa skattefördelar som skapar incitament för dem som arbetar längre och stödja ett aktivt och hälsosamt åldrande.

De långtidsarbetslösa bör stödjas genom skapandet av arbetstillfällen och integrerade satsningar för aktiv inkludering, inklusive positiva aktivitetsincitament, såsom personlig vägledning och program "från bidrag till arbete", adekvata välfärdssystem och tillgång till kvalitativa tjänster som kan hjälpa dem att återknyta kontakterna med arbetsmarknaden och hitta arbeten av god kvalitet.

Kvinnor

Kommissionen bör lägga större tonvikt vid att i betydande grad öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, vilket är nyckeln för att nå det övergripande målet för sysselsättningskvoten i Europa 2020-strategin. Parlamentet efterlyser åtgärder, t.ex. vård- och barnomsorgstjänster till rimligt pris, adekvata system för föräldraledighet för både män och kvinnor samt flexibilitet i val av arbetstid och arbetsplats.

Medlemsstaterna bör respektera och främja jämställdhet mellan könen som en del av sin nationella politik och i sina nationella reformprogram.

Andra prioriterade grupper

Medlemsstaterna bör i sina nationella reformprogram ta med de centrala åtgärder för sysselsättning och social integration som antogs genom den europeiska strategin för personer med funktionshinder. Parlamentet uppmanar kommissionen att dessa åtgärder ska ingå i dess landsvisa rekommendationer 2014.

Parlamentet uppmanar till att minoritetsrelaterade frågor tas med i prioriteringarna i den årliga tillväxtöversikten 2014 eftersom minoriteternas deltagande på arbetsmarknaden är nyckeln för att nå det övergripande målet för sysselsättningskvoten i Europa 2020-strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att åtgärda det låga arbetsmarknadsdeltagandet bland minoriteter (t.ex. romer).

Rekommendation 6: Åtgärder för att öka den frivilliga arbetskraftsrörligheten

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet anser, med tanke på den stora mängden arbetstagare, särskilt unga arbetstagare, som lämnar sina hemländer för att söka sig till andra länder i EU i hopp om att hitta ett arbete, att det är viktigt att vidta lämpliga åtgärder. För att garantera överföring av förvärvade pensionsrättigheter och fortsatt arbetslöshetsunderstöd för en period på minst tre månader under det att personen i fråga söker arbete i en annan medlemsstat, ses EU-lagstiftningen för närvarande över. En överenskommelse har nåtts mellan rådet och parlamentet om överföring av förvärvade kompletterande pensionsrättigheter över gränserna.

Rekommendation 7: Ett rättvisare beskattningssystem

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet noterar att IMF nyligen påpekade att det finns utrymme för bättre och mer progressiv beskattning, vilket skulle kunna bidra till att minska ojämlikheten i EU. Parlamentet framhåller behovet av att flytta beskattningen från arbete till andra former av hållbar skatt för att främja tillväxten och jobbskapandet och skapa ytterligare inkomstkällor under resans gång, i syfte att stärka konsolideringarnas legitimitet.

Rekommendation 8: Minskad fattigdom och social utestängning

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Medlemsstaterna bör stärka skyddsneten och se till att välfärdssystemen liksom investeringar i förebyggande åtgärder är effektiva.

Tisdagen den 25 februari 2014

Kommissionen uppmanas enträget att ta hänsyn till hur de ekonomiska anpassningsprogrammen påverkar arbetet med att uppfylla Europa 2020-strategins huvudmål i de medlemsstater som har ekonomiska problem, och att godta modifieringar som syftar till att få anpassningsprogrammen att överensstämma med målen i Europa 2020-strategin.

Rekommendation 9: Hållbara pensioner

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att vidta alla reformer som krävs för att garantera pensionssystemens hållbarhet. För att man framgångsrikt ska kunna höja den faktiska pensionsåldern måste reformeringar av pensionssystemen åtföljas av åtgärder för att begränsa tillgången till förtidspension och andra möjligheter till tidigt utträde från arbetsmarknaden, utveckla sysselsättningsmöjligheter för äldre arbetstagare, garantera tillgång till livslångt lärande, införa skattefördelar som skapar incitament för dem som arbetar längre samt stödja ett aktivt och hälsosamt åldrande.

Europaparlamentet understryker den allt större påfrestning som den demografiska utvecklingen innebär för de nationella budgeterna och pensionssystemen när den första gruppen från den så kallade baby-boom generationen nu går i pension. Parlamentet noterar att medlemsstaterna uppvisar olika resultat och ambitionsnivåer när det gäller att formulera och genomföra strukturreformer för att öka sysselsättningen, fasa ut system för förtidspensionering och utvärdera, på medlemsstatsnivå och tillsammans med arbetsmarknadens parter, behovet av att fastställa en hållbar lagstadgad och faktisk pensionsålder som är anpassad till en ökad medellivslängd. Parlamentet framhåller att de medlemsstater som inte genomför successiva reformer i dag kanske i ett senare skede inser att de måste genomföra chockartade reformer som får betydande sociala konsekvenser.

Rekommendation 10: Europeiska sociala stabilisatorer

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Europaparlamentet noterar att socialpolitiken, särskilt arbetslöshetsersättning, minimiinkomststöd och progressiva skatter, till en början hjälpte till att mildra recessionen och att stabilisera arbetsmarknaderna och konsumtionsnivån. Parlamentet betonar emellertid att dessa nödvändiga ekonomiska och sociala stabilisatorers kapacitet på ett oroväckande sätt har minskats i de medlemsstater där sådana stabilisatorer behövs allra mest. Parlamentet noterar vidare att hushållens inkomster och den inhemska efterfrågan till följd av detta har skyddats i mindre utsträckning än tidigare.

Europaparlamentet betonar att sociala åtgärder och standarder i vissa fall har använts som justerande faktorer på grund av budgetkonsolideringskrav. Kommissionen uppmanas att granska vilka följder dessa processer har på den nationella välfärden och ländernas invånare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra anpassningen och effekterna av de sociala trygghetssystemen, samt att se till att dessa fortsätter att verka som en buffert mot fattigdom och social utestängning.

Rekommendation 11: Behovet av en starkt demokratisk legitimitet och social dialog

Europaparlamentet anser att de årliga politiska riktlinjer som ska fastställas av Europeiska rådet utifrån den årliga tillväxtöversikten bör ha följande mål:

Alla arbetsmarknadsreformer bör grundas på en starkt samordning av den sociala dialogen.

Det är nödvändigt att stärka det högkvalitativa deltagandet av arbetsmarknadens parter och upprätthålla en starkt social dialog även på nationell nivå för att reformer ska lyckas, särskilt reformer av EMU och arbetsmarknadens parter roll i den nya ekonomiska styrningen, särskilt i den europeiska planeringsterminen.

Man bör införa kommissionens förslag om ett starkt deltagande av arbetsmarknadens parter i arbetet med den europeiska planeringsterminen, bl.a. inom ramen för kommittén för den sociala dialogen, innan den årliga tillväxtöversikten antas.

Europeiska rådet och medlemsstaterna bör se till att nationella och regionala parlament, arbetsmarknadens parter, myndigheter och det civila samhället är djupt engagerade i genomförandet och övervakningen av de politiska riktlinjerna i Europa 2020-strategin och den ekonomiska styrprocessen, för att garantera ansvarstagande.

Tisdagen den 25 februari 2014

Europeiska rådet och kommissionen bör på ett effektivare sätt integrera övervakning och utvärdering av sysselsättningen samt sociala och utbildningsrelaterade mål i Europa 2020-strategin, inom ramen för den europeiska planeringsterminen för 2014.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0130

Styrning av den inre marknaden

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om styrning av den inre marknaden inom den europeiska planeringsterminen 2014 (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2013 *Årlig tillväxtöversikt för 2014* (COM(2013)0800) och kommissionens rapport *En inre marknad för tillväxt och sysselsättning: En analys av de framsteg som gjorts och kvarvarande hinder i medlemsstaterna – Bidrag till den årliga tillväxundersökningen 2014 –* (COM(2013)0785) samt bakgrundsanalysen för denna rapport *International Value Chains Intra- and Extra-EU*,
- med beaktande av kommissionens första rapport av den 28 november 2012 *Den inre marknadens integration 2013 – Bidrag till den årliga tillväxtöversikten 2013* (COM(2012)0752),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 *Inre marknadsakt II – Tillsammans för ny tillväxt* (COM(2012)0573),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juni 2012 *Bättre styrning av den inre marknaden* (COM(2012)0259),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 24 februari 2012 *Making the Single Market deliver – Annual governance check-up 2011* (SWD(2012)0025),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2011 *Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden – "Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt"* (COM(2011)0206),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av den nätbaserade resultattavlan för den inre marknaden som offentliggjordes den 4 juli 2013,
- med beaktande av den 26:e resultattavlan för den inre marknaden (februari 2013),
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 27–28 juni 2013,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (konkurrenskraft) av den 29-30 maj 2013 om smart lagstiftning,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 14–15 mars 2013,
- med beaktande av överläggningarna i rådet (konkurrenskraft) av den 18–19 februari 2013 om den årliga tillväxtöversikten 2013 och inre marknadsakten,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2013 med rekommendationer till kommissionen om styrningen av den inre marknaden ⁽¹⁾ och av kommissionens uppföljningssvar som antogs den 8 maj 2013,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 24–25 oktober 2013,
- med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2012 *Inre marknadsakten: De kommande åtgärderna för att skapa tillväxt* ⁽²⁾ och av kommissionens uppföljningssvar som antogs den 26 september 2012,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 72.

⁽³⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 51.

Tisdagen den 25 februari 2014

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0066/2014), och av följande skäl:
 - A. I och med den årliga tillväxtöversikten 2013 inleddes cykeln för den tredje europeiska planeringsterminen, och tillväxtöversikten omfattar nu för första gången en årsrapport om den inre marknads integration.
 - B. En effektiv och välfungerande inre marknad som grundas på en ytterst konkurrenskraftig social marknadsekonomi är nödvändig för att åstadkomma hållbar tillväxt för alla.
 - C. Europaparlamentet har efterfrågat ett fullständigt införlivande av en inre marknadspelare i cykeln för den europeiska planeringsterminen.
 - D. Målet för arbetet med att förbättra styrningen av den inre marknaden bör vara att säkra bättre och snabbare införlivande och genomförande av de direktiv och förordningar som rör denna, särskilt de som har att göra med de identifierade nyckelsektorerna.
 - E. Kvaliteten på de nationella reformprogrammen under den europeiska planeringsterminen varierar stort när det gäller innehåll, transparens och genomförbarhet.
 - F. Den inre marknaden bör betraktas i direkt anslutning till andra övergripande politikområden, t.ex. skyddet av konsumenter och arbetstagare, sociala rättigheter, miljö och hållbar utveckling.
 - G. Inre marknadsakt I och II utgör en välkonstruerad, övergripande strategi inom vilken man har fastställt konkreta åtgärder, både på lagstiftningsområdet och på andra områden, som har förutsättning att släppa fram den outnyttjade tillväxtpotentialen hos den inre marknaden och undanröja hinder för denna.
 - H. Kommissionen har lyft fram tjänster, finansiella tjänster, transport, energi och den digitala marknaden som nyckelområden för förbättringen av den inre marknads funktion och fördjupningen av denna. Metoden för att fastställa dessa områden bör utvärderas och revideras regelbundet, med hänsyn till mål och utsikter för tillväxt samt kriterier för nödvändigt skydd för medborgarna, framför allt konsumenter, fackfolk och arbetstagare.
 - I. Vi har ännu inte uppnått en fullt fungerande digital inre marknad för internet- och kommunikationstjänster i Europa. Den fria rörligheten för digitala tjänster och gränsöverskridande e-handel försvåras i dag kraftigt av den fragmenterade lagstiftningen på nationell nivå. Europeiska företag och offentliga tjänster vinner både ekonomiskt och socialt på att använda avancerande IKT-tjänster och IKT-tillämpningar.
 - J. En tillgänglig och effektiv europeisk transportinfrastruktur, en ambitiös europeisk industripolitik och skapandet av en inre marknad för energi – i syfte att stödja konkurrenskraften hos företag inom EU och att garantera allmän tillgång till energi för hushåll och konsumenter till ett rimligt pris – är grundläggande för EU:s inre marknad. Det är därför nödvändigt att fastställa prioriterade åtgärder på dessa områden.

Den europeiska planeringsterminen

1. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att stärka styrningen av den inre marknaden genom att göra en årlig styrcykel för den inre marknaden till en särskild pelare inom ramen för den europeiska planeringsterminen, omfattande resultatavslutningen för den inre marknaden, en årsrapport om den inre marknads integration inom ramen för den årliga tillväxtöversikten, Europeiska rådets vägledning till medlemsstaterna, nationella handlingsplaner som syftar till att genomföra riktlinjerna för den inre marknaden samt landsspecifika rekommendationer. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att fullt ut beakta centrala tillväxtområden – dvs. tjänstesektorn, energisektorn, transportsektorn och den digitala inre marknaden – och de åtgärder som anges i inre marknadsakterna I och II.
2. Europaparlamentet betonar behovet av att göra den inre marknaden till den europeiska planeringsterminens tredje pelare för att kunna täcka in ett antal tydligt fastställda prioriteringar gällande realekonomin. Parlamentet anser att det är nödvändigt att fastställa och genomföra dessa prioriteringar för att stimulera tillväxten och undanröja de hinder som för närvarande gör det svårt att nå målen i Europa 2020-strategin, samtidigt som man säkrar den ekonomiska konvergensen mellan medlemsstaterna i och utanför euroområdet och i centrala områden och randområden inom EU.

Tisdagen den 25 februari 2014

3. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt att den första rapporten om den inre marknadens integration var otillräcklig och ofullständig. Parlamentet anser därför att rapporterna i framtiden bör innehålla tydligare information om befintliga brister i medlemsstaterna, mer konkreta riktlinjer för hur dessa kan åtgärdas och vilka fördelar detta kan medföra samt fastställa effektiva åtgärder för att stimulera tillväxten och konkurrenskraften och således skapa arbetstillfällen, vilket sammantaget skulle utgöra ett konkret svar på den nuvarande sociala och ekonomiska krisen.
4. Europaparlamentet välkomnar rapporten om den inre marknadens integration 2014 (COM(2013)0785) och stöder kraftfullt kommissionens ansträngningar för att ytterligare integrera den inre marknaden inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet uppskattar att lägesrapporten om den inre marknaden 2014 innehåller flera avsnitt om de åtgärder som genomförts av de enskilda medlemsstaterna. Parlamentet påpekar emellertid att det i rapporten fortfarande saknas en kvalitativ bedömning av de vidtagna åtgärdernas effektivitet, de framsteg som gjorts och faktiska resultat. Parlamentet begär att det tas fram ett verktyg för att analysera den inre marknadens integration inom ramen för den europeiska planeringsterminens inre marknadsplanerare i förhållande till de landsspecifika rekommendationerna. Parlamentet anser att detta analysverktyg ytterligare skulle kunna komplettera resultatavslutningen för den inre marknaden.
5. Europaparlamentet anser att det behövs mer övergripande samordning och samstämmighet i utarbetandet av lagförslag med relevans för den inre marknaden. Parlamentet anser att styrningen av den inre marknaden bör ta vederbörlig hänsyn till samtliga intressenters behov och att arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra intressenter bör engageras tidigare och i större utsträckning i utarbetandet, antagandet, genomförandet och övervakningen av de åtgärder som är nödvändiga för att stimulera tillväxten och stärka invånarnas rättigheter på den inre marknaden.
6. Europaparlamentet framhåller behovet av att genomföra omfattande samråd och grundliga konsekvensbedömningar innan kommissionen antar förslag. Parlamentet understryker att kommissionens förslag måste överensstämma med principerna om smart lagstiftning och lagstiftningens ändamålsenlighet, omfatta en bedömning av konsekvenserna för små och medelstora företag och godkännas av kommissionens enhet för konsekvensbedömningar. Parlamentet framhåller dessutom att konsekvensbedömningarna måste analysera hur den nya lagstiftningen påverkar tillväxtpotentialerna och EU:s konkurrenskraft.
7. Europaparlamentet anser att den europeiska planeringsterminen bör förankras i ett mer demokratiskt förfarande, där de nationella parlamenten tar en större del och som stärker Europaparlamentets befogenheter.
8. Europaparlamentet anser att de landsspecifika rekommendationer som utfärdas under detta förfarande bör ta hänsyn till varje medlemsstats framsteg och till att de nationella åtgärderna för att genomföra lagstiftningen gällande den inre marknaden inte nödvändigtvis måste se likadana ut i alla länder. I stället bör de sträva efter att stärka effekterna av de vidtagna åtgärderna och de faktiska resultaten av den genomförda politiken.
9. Europaparlamentet begär att de kommande landsspecifika rekommendationerna i 2014 års europeiska planeringstermin på ett mycket kraftfullare och mer konsekvent sätt ska spegla resultaten i rapporten om den inre marknadens integration än vad de landsspecifika rekommendationerna för 2013 gjorde.
10. Europaparlamentet anser att den europeiska planeringsterminens tredje pelare, som syftar till att åstadkomma inre marknadsintegration, bör användas för att fastställa politiska prioriteringar och åtgärder för att stimulera och vitalisera realekonomin. Parlamentet är av den åsikten att detta mål endast kan nås på ett effektivt sätt om alla EU-institutioner konsekvent delar och stöder det. Därför stöder parlamentet en målinriktad organisering av arbetet inom rådet (konkurrenskraft), så att detta uttryckligen inriktas på att främja de prioriteringar som är relevanta för realekonomin inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

Nyckelsektorer

11. Europaparlamentet anser att de nyckelsektorer som har fastställts av kommissionen – tjänster, finansiella tjänster, transport, energi och den digitala marknaden – är fortsatt nödvändiga för en fullständig integration av den inre marknaden. Parlamentet anser också att för att på nytt få fart på tillväxten bör en förnyad satsning på en konsekvent och integrerad industripolitik som fokuserar på dessa sektorer även omfatta satsningar för att stärka skyddet av medborgarnas rättigheter – inbegripet konsumenternas och arbetstagarnas rättigheter – och en konkurrenskraftsmodell som grundas på kunskap och innovation med hjälp av EU-incidenter för att driva på investeringar och tillgången till finansiering, FoU och stöd för högre utbildning.
12. Europaparlamentet väddar till kommissionen att utarbeta en verklig industripolitik för EU. Parlamentet anser att återindustrialisering bör vara en sektorsövergripande prioritering för EU. Parlamentet anser även att den nya industripolitiken bör omfatta verkställandet av inre marknadsbestämmelserna, en övergripande strategi för den inre marknadens yttre aspekter, med särskild fokus på enhetligt konsumentskydd och förbättrad tillgång till kapital och infrastruktur för att öka företagets konkurrenskraft och underlätta deras inträde på nya marknader.

Tisdagen den 25 februari 2014

13. Europaparlamentet understryker att företagen, i och med att hindren för fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital avskaffas, kan utnyttja den inre marknaden för att utöka sin verksamhet, vilket i sin tur ökar deras innovations- och investeringsförmåga och produktivitet, samtidigt som de skapar nya arbetstillfällen.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en detaljerad handlingsplan med åtgärder avsedda att åstadkomma en fullt ut integrerad och sammanhängande inre marknad för energi. Parlamentet understryker behovet av att ge konsumenterna tillgång till transparenta och jämförbara energipriser samtidigt som konsumenter garanteras skydd, inbegripet sårbara konsumenter. Parlamentet betonar att det behövs betydande investeringar i energiinfrastruktur och anser att samtliga sektorer för allmännyttiga tjänster måste hålla jämna steg med framstegen inom energisektorn.

15. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att förbättra infrastrukturen – särskilt när det gäller gränsöverskridande förbindelser och driftskompatibilitet – för att den inre marknaden ska kunna fungera effektivt. Parlamentet anser att ett gemensamt, sammankopplat och effektivt europeiskt transportsystem är grundläggande för att varor, människor och tjänster ska kunna röra sig fritt inom den inre marknaden. Parlamentet anser att ytterligare investeringar är en nödvändighet för att uppnå dessa mål, och upprepar att ett brett urval av olika finansiella instrument bör tillhandahållas för dessa projekt.

16. Europaparlamentet betonar att konsekvens i genomförandet av den nuvarande lagstiftningen och av kommissionens nya förslag om digitala tjänster kan hjälpa Europa att till fullo utnyttja den inre marknaden. Parlamentet vill se en politik för en digital inre marknad som gör internettjänster i Europa mer konkurrenskraftiga, mer effektiva över gränserna och mer transparenta, samtidigt som de i hög grad är tillgängliga och erbjuder ett konsumentskydd på hög nivå. Parlamentet betonar vikten av målinriktade investeringar, och betonar att förslaget om *Connected Continent* kommer att bidra till att minska prisskillnaderna mellan medlemsstater genom att främja konkurrens i telekomsektorn.

17. Europaparlamentet efterlyser ett ambitiöst genomförande av strategin för konsumentpolitiken i EU, inbegripet lagstiftnings- och programplaneringsåtgärder, i syfte att stärka konsumentskyddet och förtroendet för den inre marknaden, öka konsumenternas makt, uppmuntra dessa att göra ansvarsfulla val och öka skyddet för sårbara konsumenter.

18. Europaparlamentet påpekar att en enklare tillgång för små och medelstora företag till finansiering skulle bidra till att förbättra betalningsförmågan och rörelsekapitalet i små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar att utvecklingen av alternativa finansieringsformer för små och medelstora företag hamnar högt upp bland de prioriteringar som kommissionen fastställt i den årliga tillväxtöversikten 2014 och rapporten om den inre marknadens integration. Parlamentet stöder kraftfullt målet att utveckla specifika obligationer och en specifik aktiemarknad för små och medelstora företag, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta konkreta åtgärder för att eftersträva detta mål. Parlamentet stöder EU:s initiativ för att komplettera de nationella ansträngningarna för att öka tillgången till mikrokrediter och främja det sociala företagandet, inbegripet stödet från utvecklingsbanker som tillhandahåller lån till lägre räntor än affärsbanker. Parlamentet konstaterar att det är särskilt viktigt att stödja små och medelstora företag genom *Cosme* och *Horisont 2020*-programmen.

19. Europaparlamentet understryker vikten av de hinder för den inre marknaden som orsakas av en fragmentering av marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, vilket kommissionen betonar i rapporten om den inre marknadens integration, särskilt när det gäller de kraftigt varierande räntesatserna för banklån, något som kraftigt påverkar konsumenter, hushåll och små och medelstora företag. Parlamentet är övertygat om att dessa skillnader hämmar den faktiska tillgången till finansiering och inverkar negativt på realekonomin. Parlamentet oroar sig över konsumenternas negativa åsikt om splittringen av de finansiella tjänsterna till privatpersoner och mindre företag och den undermåliga service de erbjuder, särskilt när det gäller bankkonton, hypotek, privata pensioner och värdepapper.

20. Europaparlamentet anser att regleringen av finansiella tjänster bör verka för mer information, bättre skydd och effektiv tvistlösning för konsumenter. Parlamentet betonar behovet av ett snart och positivt slutförande av arbetet med lagstiftningsförslagen om marknaden för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag, särskilt jämförelserna av avgifter för transaktionskonton, byte av transaktionskonton och tillgång till transaktionskonton med bastjänster. Parlamentet är av den åsikten att ytterligare förslag, såsom ett särskilt system för konsumentinsolvens som ersätter den nuvarande fragmenterade och otillräckliga strategin, bör läggas fram i syfte att uppmuntra säkra investeringar av privat sparande i realekonomin.

21. Europaparlamentet beklagar att den fria rörligheten för medborgare inom EU, framför allt för arbetstagare och fackfolk, ännu inte har genomförts till fullo trots de starka bevisen för den inre marknadens betydelse för att klara krisen och anser att det behövs kraftfullare åtgärder för att avlägsna alla återstående hinder och få fart på tillväxten. Parlamentet

Tisdagen den 25 februari 2014

framhåller betydelsen av en balanserad utveckling av den inre marknaden, baserad på ett fullständigt genomförande av de ekonomiska friheterna i linje med den sociala marknadsekonomin.

22. Europaparlamentet påminner om att den cykliska metoden för att lägga fram inre marknadsakter gav tillfälle att regelbundet fastställa och diskutera prioriteringarna för utvecklingen av den inre marknaden. Parlamentet anser att denna metod bör förstärkas och vidareutvecklas.

23. Europaparlamentet välkomnar paketet med lagstiftningsförslag som avser att skapa en förordning om produktsäkerhet för konsumenter och marknadsövervakning, och även rör vissa stora företags och koncerners offentliggörande av icke-finansiell information och mångfaldsinformation. Parlamentet anser att dessa initiativ kan förstärka konsumenternas rättigheter, bättre garantera konsumenternas hälsa och säkerhet, underlätta handeln med varor och tjänster och uppmuntra till en ny konkurrenskraftsmodell. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att upprätta ett nära samarbete med parlamentet och rådet för att slutföra arbetet inom en rimlig tidsram.

24. Europaparlamentet understryker vikten av de politiska överenskommelser som nåtts när det gäller ändringarna av direktivet om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer, paketet om offentliga upphandlingar och koncessioner, direktivet om alternativ tvistlösning och förordningen om tvistlösning online. Parlamentet väddar därför till kommissionen och medlemsstaterna att snabbt och heltäckande genomföra alla nya bestämmelser.

25. Europaparlamentet anser att det krävs ett korrekt införlivande av lagstiftningen om offentlig upphandling och koncessioner. Parlamentet framhåller särskilt betydelsen av offentlig upphandling som en viktig tillväxtfrämjande faktor, framför allt för små och medelstora företag. Parlamentet anser att denna reform innebär en stor möjlighet att modernisera den offentliga förvaltningen genom att använda offentlig upphandling strategiskt i termer av innovation och hållbarhet och förbättra de offentliga utgifternas kvalitet och effektivitet som svar på de lokala och nationella myndigheternas särskilda behov. Parlamentet anser att dessa utgör nyckelfaktorerna för ett korrekt införlivande av reglerna om upphandling och koncessioner.

26. Europaparlamentet anser, i synnerhet för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, att de nya reglerna om yrkeskvalifikationer (som antogs i november 2013 och som ändrar direktiv 2005/36/EG och IMI-förordningen) är ett viktigt steg för att stärka den fria rörligheten för arbetstagare och fackfolk, genom att föreskriva en hög gemensam nivå på yrkesutbildningen och främja användningen av det europeiska yrkeskortet. Parlamentet framhåller att ett fullständigt och korrekt genomförande av direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer (och av tjänstedirektivet) är en viktig pådrivande faktor för EU:s ekonomiska tillväxt. Parlamentet anser samtidigt att det krävs en reform av de reglerade yrkena för att underlätta tillgången till dessa yrken för ungdomar och för att skapa en mer dynamisk marknad med lämpliga garantier för konsumenterna.

Styrinstrument

27. Europaparlamentet noterar kommissionens svar på parlamentets resolution av den 7 februari 2013 om den rättsliga grunden för den föreslagna lagstiftningen som skulle innehålla de delar som fastställs i denna resolution. Parlamentet anser trots detta att innehållet i de särskilda rekommendationerna i denna är värdefulla idéer för en förbättrad styrning av den inre marknaden.

28. Europaparlamentet noterar den anpassade strukturen på den andra utgåvan av rapporten om den inre marknadens integration (COM(2013)0785). Parlamentet välkomnar att kommissionen därmed också har hörsammat krav som parlamentet lade fram i sin resolution av den 7 februari 2013. Parlamentet konstaterar att flera av de åtgärder som beskrivs i den resolutionen redan har lett till ett bättre genomförande och ett stärkande av EU:s lagstiftning, inbegripet en strängare användning av EU Pilot-projektet.

29. Europaparlamentet välkomnar den nätbaserade resultattavlan för den inre marknaden, särskilt dess visuella och informativa sätt att visa hur väl medlemsstaterna tillämpar EU-lagstiftningen med relevans för den inre marknadens funktion. Parlamentet anser att den nätbaserade resultattavlan bör finnas tillgänglig på alla EU-språk om den ska kunna underlätta alla EU-invänares förståelse för den inre marknadens cykler och hur de ska kunna ta en aktiv del i denna.

30. Europaparlamentet anser att ansträngningar bör göras för att göra genomförandet av och den enhetliga tillämpningen av unionslagstiftningen i medlemsstaterna mer transparent. Parlamentet konstaterar att tidsfristerna för införlivande överskrids med i genomsnitt nio månader och att införlivandet för ett stigande antal direktiv har överskridits med två år eller mer. Det är parlamentets åsikt att alla direktiv bör införlivas på ett konsekvent sätt och att alla införlivandeåtgärder bör antas i syfte att återspegla de kompromisser som gjorts på EU-nivå.

Tisdagen den 25 februari 2014

31. Europaparlamentet anser emellertid att rent kvantitativ statistik över genomförandet av inre marknadslagstiftningen inte är tillräckligt, och att det är nödvändigt att rikta in sig på kvaliteten i samband med genomförandet av lagstiftningen i medlemsstaterna utifrån särskilda nyckelindikatorer som utvecklats på EU-nivå för den inre marknadens olika sektorer.
32. Europaparlamentet välkomnar rapporten om internationella värdekedjor i och utanför EU som ett positivt exempel på hur specifika indikatorer kan användas för att bedöma den inre marknadens integration, med särskild betoning på produktionssystemens spridning i EU. Parlamentet anser att stöd för ytterligare initiativ att utveckla gränsöverskridande försörjningskedjor kommer att driva på avskaffandet av de långvariga hindren för att fullborda den inre marknaden, och att det kan bidra till att förbättra de europeiska företagens produktivitet och konkurrenskraft i världsekonomin.
33. Europaparlamentet välkomnar de förbättrade resultaten för det genomsnittliga införlivandeunderskottet som har gått ned till 0,6 procent. Parlamentet betonar att även ett mycket litet underskott inom ett viktigt område kan ha ytterst skadliga konsekvenser för konsumenternas och företagens möjligheter och således på hela EU:s ekonomi.
34. Europaparlamentet oroas över den genomsnittliga tiden för att genomföra överträdelseförfaranden och framför allt över att mål som rör tjänster är de mest långdragna (i genomsnitt 49,8 månader). Parlamentet anser att överträdelseförfarandena har visat på ett antal hinder när det gäller att snabbt ta itu med och korrigera brister i genomförandet och tillämpningen av inre marknadsbestämmelserna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta effektivare med kommissionen för att lösa ärenden snabbare, och uppmanar kommissionen att genomföra ytterligare "bortstädningar" av nationella åtgärder som är skadliga för den inre marknaden.
35. Europaparlamentet anser att överträdelseförfaranden bör betraktas som en sista utväg, efter att ett flertal försök gjorts att samordna och komma till rätta med situationen, och att kommissionen därför bör främja användningen av EU Pilot-projektet och andra förfaranden innan man drar en medlemsstat inför rätta vid domstolen. Parlamentet insisterar dessutom på att alla ansträngningar bör göras för att säkra en effektivare användning av överträdelseförfaranden för brott mot unionslagstiftningens bestämmelser om den inre marknaden och att medlemsstaterna och Europeiska rådet bör fortsätta att utveckla överträdelseförfarandena inom ramen för den framtida översynen av EUF-fördraget.
36. Europaparlamentet stöder kommissionens åtgärder för att förbättra samarbetet mellan nationella myndigheter när det gäller den inre marknadens funktion. Parlamentet instämmer i att en permanent it-mekanism för underlättande av utbyte av relevant information skulle kunna förbättra situationen betydligt, med tanke på att en grupp av nationella experter som sammanträder några gånger om året knappast är rätt sätt att hantera en sådan viktig fråga.
37. Europaparlamentet upprepar att det är viktigt att informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som nyligen införlivades i lagstiftningen och som för närvarande håller på att utökas till att omfatta nya politikområden och sektorer, fungerar på ett tillfredsställande sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att informera parlamentet om användningen av verktyget för maskinöversättning som har utarbetats för att underlätta kommunikationen mellan nationella, regionala och lokala myndigheter.
38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut tillämpa åtgärderna i den digitala agendan och öka sina ansträngningar för att modernisera den offentliga förvaltningen, inte minst genom ett snabbt genomförande av åtgärder gällande e-förvaltning, e-hälsa, e-fakturerings och e-upphandling, i syfte att tillhandahålla fler och bättre elektroniska tjänster för invånare och företag inom hela EU och att minska utgifterna och förbättra effektiviteten inom den offentliga sektorn.
39. Europaparlamentet konstaterar att problemlösningsnätverket Solvit fortfarande är underutnyttjat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det finns tillräckliga resurser för nätverket Solvit och de gemensamma kontaktpunkterna, vars upprättande fastställdes i tjänstedirektivet. Parlamentet uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att anstränga sig ytterligare för att informera företag och entreprenörer om dessa verktyg. Parlamentet anser dessutom att medlemsstaterna bör inleda ett intensivare och bredare utbyte av bästa praxis.
40. Europaparlamentet konstaterar att användningen av portalerna Ditt Europa och Ditt Europa – Rådgivning ständigt ökar och att dessa bör kunna tillhandahålla den information som är nödvändig när en person flyttar från ett EU-land till ett annat.

Tisdagen den 25 februari 2014

41. Europaparlamentet ser positivt på inre marknads månaden, som mellan den 23 september och den 23 oktober 2013 samlade medborgare från hela Europa samt beslutsfattare, experter och EU-ledare i en diskussion på internet och i kompletterande nationella evenemang för att diskutera de framsteg som gjorts hittills, återstående utmaningar och idéer för den inre marknads framtid, och uppmanar kommissionen att ta stor hänsyn till de frågor och förslag som framfördes av deltagarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera formatet och resultatet för programmet 2013, inklusive dess förmåga att nå ut till medborgare, företag och konsumenter och ge dem en verklig möjlighet att bidra till att utforma den inre marknaden.

o

o o

42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet samt till Europeiska rådet och medlemsstaternas parlament och regeringar.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0131

Växtförädling

Europaparlamentets resolution av den 25 februari 2014 om växtförädling: vilka valmöjligheter finns det för att förbättra kvalitet och avkastning? (2013/2099(INI))

(2017/C 285/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rapporten från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) från 2009: *How to feed the world in 2050*,
- med beaktande av Internationella konventionen om skydd av växtförädlingsprodukter,
- med beaktande av FAO:s internationella fördrag om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk,
- med beaktande av rapporten *På väg mot 9 miljarder – Har Europa råd att gå miste om GM-grödornas potential?* av Ivar Virgin/Stockholm Environment Institute, Timbro, april 2013,
- med beaktande av FAO:s rapport *Harvest nature's diversity* från 1993,
- med beaktande av webbplatsen om Svalbards globala frölager ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2001 *Åtgärdsplan för biologisk mångfald i jordbruket* (COM(2001)0162),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter ⁽³⁾ och 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt ⁽⁶⁾,
- med beaktande av meddelandet från FN:s generalsekreterare *The right to food – Seed policies and the right to food: enhancing agrobiodiversity and encouraging innovation* (A/64/170, 2009, FN:s generalförsamling),
- med beaktande av slutsatserna i den internationella studien av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling (IAASTD), en mellanstatlig process som stöds av FAO, Globala miljöfonden, FN:s utvecklingsprogram, FN:s miljöprogram, Unesco, Världsbanken och WHO,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0044/2014), och av följande skäl:

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 24.

⁽⁶⁾ EGT L 227, 1.9.1994, s. 1.

Tisdagen den 25 februari 2014

- A. Europaparlamentets jordbruksutskott vill med detta betänkande få till stånd en grundlig diskussion och utredning av hela situationen för växtförädling i den europeiska och globala jordbrukssektorn.
- B. Växtförädlingsindustrin är av grundläggande betydelse vad gäller produktiviteten och mångfalden och likaså för sundheten och kvaliteten i jordbruk, trädgårdsodling och livsmedelsproduktion samt för djurfoder och för den omgivande miljön.
- C. Enligt rapporter från i första hand FN-organen FAO och WHO samt FN:s klimatpanel väntas världens befolkning växa från dagens 7 miljarder till omkring 9 miljarder år 2040–2050. Det finns dessutom en möjlighet att vi blir upp emot 10-11 miljarder.
- D. Denna befolkningsökning kommer att ställa extrema krav på jordbrukssektorn, framförallt vad gäller produktivitetsökning för att klara den kraftigt växande efterfrågan på mat. FAO beräknar att matförsörjningen måste öka med 70 procent de kommande 30–40 åren.
- E. Med tanke på att 30–50 procent av de producerade livsmedlen i EU slängs (och i genomsnitt cirka 30 procent i hela världen) kan en stor del av den ökade matförsörjning som krävs lösas genom bättre och effektivare hållbara metoder för livsmedelsproduktion i den rika delen av världen samt utökade lagrings- och distributionssystem i utvecklingsländerna.
- F. Huvudproblemet kvarstår dock: hur ska befolkningen i olika delar av världen kunna föda sig när den odlingsbara arealen minskar på grund av felaktig markanvändning samt bristfälliga jordbruksmetoder, ett problem som har förvärrats av klimatförändringarna. Möjligheten att utöka marken är ytterst begränsad, eftersom det i många delar av världen anses vara helt orealistiskt att bryta ny jordbruksmark.
- G. FAO uppskattar att ungefär 10 procent av en produktionsökning inom jordbruket skulle kunna uppnås genom att man odlar upp ny jordbruksmark. Det betyder att omkring 90 procent måste uppnås genom en ökning av avkastningen på existerande mark, samtidigt som produkterna ska fortsätta att hålla hög kvalitet.
- H. Ett överutnyttjande av jordbruksmarker kan leda till markutarmning och i värsta fall erosion och ökenutbredning. Detsamma gäller för skogsmarker; att omvandla skogsmark till jordbruksmark skulle påverka såväl klimat och vattenreglering som den biologiska mångfalden på ett så pass allvarligt sätt att det är ett otänkbart alternativ för att öka livsmedelsproduktionen.
- I. Utöver minskade jordbruksarealer har även jordbruksproduktiviteten planat ut och oroväckande tendenser visar till och med på sjunkande produktivitet. Detta är otroligt negativt för framtidens jordbruk och för människors behov av mat.
- J. Matproduktionen är inte bara beroende av tillräcklig landmassa utan även av faktorer som klimat, vatten, energi och tillgång till näring. I framtiden kommer tillgången till dessa basresurser att vara mer begränsad, och denna brist på resurser kommer troligtvis att ha negativa effekter på det ökade behovet av markanvändning, produktion och ekonomisk livskraft inom jordbruket.
- K. Stora förändringar i klimatet är att vänta framöver. För Europa innebär det betydligt torrare klimat i de södra delarna, där det finns områden med mycket stor betydelse för produktionen av frukt och grönsaker. I de mellersta och norra delarna av Europa förväntas snarare mildare vintrar och betydligt regnigare somrar än vad vi har idag. Följderna blir med stor sannolikhet bland annat ökade växt- och djursjukdomar och behov av nya brukningstekniker.
- L. Det är tveklöst så att det europeiska jordbruket står inför enorma utmaningar. Med mer extrema väderförhållanden såsom torka och översvämningar och andra naturkatastrofer måste jordbruket anpassa sig för att säkra produktionen. De grödor vi idag ser på fälten kan inte vara desamma i framtiden om vi ska kunna möta det ökade behovet av mat.

Tisdagen den 25 februari 2014

M. Längden på skyddet av växtförädlarrätten för sådana växter som kräver längre utvecklingstid före saluföringsskedet är inte tillräcklig för att uppmuntra till kommersiella investeringar i forskning om och utveckling av dessa.

1. Europaparlamentet understryker att det, för att möta kommande utmaningar, som framtidens matförsörjningsbehov och klimatförändringar, är oerhört viktigt med en väl fungerande och konkurrenskraftig växtförädlingssektor.

2. Även om det är oerhört viktigt med friska marker och mångfald för att ekosystemet inom jordbruket ska kunna återhämta sig, understryker Europaparlamentet vikten av att sorter tas fram som kan möta de situationer vi förväntas ställas inför i framtiden, som exempelvis ökade nederbördsmängder och en förväntad ökad förekomst av växtsjukdomar. Det är också viktigt att bevara och utveckla den existerande europeiska mångfalden inom det jordbruksbaserade ekosystemet i sin helhet men även genetisk mångfald bland olika arter och det absoluta antalet olika sorter samt raser och lantraser, eftersom alla dessa behövs för att hantera klimatproblemen.

3. Europaparlamentet noterar att det behövs grödor som exempelvis tar upp kväve och fosfor effektivt, tål torka och större mängder nederbörd bättre, är resistent mot skadegörare samt kan möta förändrade temperaturer. Det behövs även tas fram perenna grödor, dvs. grödor som är fleråriga. Med fleråriga grödor behöver inte marken bearbetas varje år, vilket ger ett miljövänligt jordbruk.

4. Europaparlamentet betonar att eftersom det tar i genomsnitt tio år att ta fram en ny sort, från forskningsstadiet till färdigt utsäde, och ännu mer tid för tester och kommersiell spridning av denna sort, måste man kraftigt uppmuntra mer forskning redan nu för att möta framtida matbehov och klimatförändringar.

5. Europaparlamentet understryker att eftersom möjligheten att bryta ny jordbruksmark är mycket begränsad är det oerhört viktigt att underlätta processen att ta fram nya grödor som kan anpassa sig till rådande miljöförutsättningar, är lämpliga med tanke på de knappa resurser som finns till förfogande, är i linje med hållbarhetsmålen, ger tillräcklig avkastning och är av hög kvalitet. Det är också viktigt att utveckla grödor som redan används i stor utsträckning i syfte att skapa flexibilitet för att göra tekniska och vetenskapliga framsteg inom sektorn för jordbruksgrödor i framtiden.

6. Europaparlamentet noterar att den fortsatta förlusten av specifika växtskyddsprodukter för mindre användningsområden har en mycket stor inverkan på kvaliteten och skördarna när det gäller frukt och grönsaker och äventyrar produktionen av vissa specialgrödor. Parlamentet understryker behovet av att finna såväl kort- som långsiktiga lösningar för odlingen av dessa grödor.

7. Europaparlamentet konstaterar att det kan ta i genomsnitt tio år att ta fram en ny sorts vete, raps eller annan gröda och att det därför är viktigt att utveckla nya växtförädlingstekniker som motsvarar jordbrukets och samhällets behov. Det är också viktigt att vara öppen för tillgängliga tekniker för att tillgodose dessa behov och öka konkurrenskraften inom jordbruks- och trädgårdsodlingssektorn. Parlamentet är oroat över att kommissionen dröjt med sin bedömning av nya förädlingstekniker och uppmanar kommissionen att omedelbart klargöra teknikernas lagstiftningsmässiga status.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja Horisont 2020: ramprogrammet för forskning och innovation för att finansiera tillämpad forskning som stöder utvecklingen av ny och innovativ växtförädlingsteknik, t.ex. påskyndad förädling.

9. Europaparlamentet konstaterar att FAO bedömer att diversiteten i den odlade mångfalden sjönk med 75 procent under 1900-talet och att en tredjedel av dagens mångfald kan försvinna före 2050. Parlamentet betonar att det är av avgörande vikt att vi skyddar och bevarar den europeiska biologiska och genetiska mångfalden, för att säkerställa långsiktig livsmedelsförsörjning för världens växande befolkning och livskraftiga system för livsmedelsproduktion. Parlamentet anser därför att det är av avgörande betydelse att bevara den stora majoriteten lokala och regionala sorter in situ och på jordbruksföretag, i syfte att bevara och öka den genetiska och kulturella mångfalden både inom arter och sorter och i fråga om det absoluta antalet av dessa.

10. Europaparlamentet understryker att det, för att man ska kunna ta fram nya sorter, är avgörande att ha många genetiska variationer att tillgå. Parlamentet anser därför att den snabba minskningen är mycket oroande.

Tisdagen den 25 februari 2014

11. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av partnerskap mellan det offentliga, industrin och forskarvärlden, t.ex. på området för deltagande förädling, för att stimulera forskning om förförädling och förädling, liksom karakteriseringen och bevarandet av genetiska resurser. Parlamentet uppmärksammar fördelarna med att utöka och bredda sådana partnerskap liksom transnationella initiativ på det här området, och betonar behovet av att se till att stödsystemen struktureras på ett sätt som maximerar effekterna av investeringarna och deras samstämmighet.
12. Europaparlamentet anser att det är avgörande för Europas framtid att arbeta seriöst med att vårda vårt genetiska arv. Särskilt viktigt är att odla och bevara lokala och regionala sorter, för att bevara såväl den genetiska som den kulturella mångfalden.
13. Europaparlamentet noterar att det i ett försök att bevara och behålla genetisk mångfald inom jordbruk och växtförädling pågår insamlingar av fröer och växtmaterial till olika genbanker runt om i världen. Parlamentet noterar särskilt att det finns en genbank på Svalbard med genetiskt material från hela världen. Detta är ett mycket viktigt och ambitiöst projekt som syftar till att säkra en genetisk mångfald för framtiden.
14. Europaparlamentet anser att det är viktigt att bevara den stora majoriteten sorter och växtgenetiska resurser in situ och på jordbruksföretag. Parlamentet konstaterar att offentliga institutioner för närvarande inte anstränger sig tillräckligt eller ger tillräckligt stöd för att främja detta mål.
15. Europaparlamentet betonar att denna och andra liknande insatser är avgörande för framtida växtförädling, jordbruksproduktion och matförsörjning.
16. Europaparlamentet understryker att forskning och metoder i fråga om växtförädling är helt avgörande för framtidens jordbruksproduktion, inte minst i arbetet med att utveckla existerande sorter och ta fram nya varianter, så att den framtida matförsörjningen kan säkras.
17. Europaparlamentet inser vikten av att garantera tillgång till genetiska resurser som en grund för växtförädling. Parlamentet vidhåller i synnerhet den grundläggande principen i det internationella systemet för växtförädlares rättigheter som framgår av Internationella konventionen om skydd av växtförädlingsprodukter, och betonar att användningen av en skyddad sort för ytterligare förädling och utnyttjandet av en nyligen förädlad sort inte kan förhindras av innehavaren av växtförädlarrätten. Parlamentet konstaterar att denna grundläggande princip även erkänns i artikel 13.2 d ii i FAO:s internationella fördrag om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk.
18. Europaparlamentet inser att det är såväl kostsamt som tidsödande att ta fram nya förbättrade sorter men betonar att det är nödvändigt för att bevara unionens konkurrenskraft på detta område. Parlamentet föreslår att sådana kostnader skulle kunna kompenseras genom en utökad tidsfrist för rättsskyddet för växtsorter efter en lämplig konsekvensbedömning.
19. Europaparlamentet är bekymrat över att den globala marknaden för domineras av några få stora multinationella företag. Dessa företag satsar endast på ett begränsat antal sorter. Europas växtförädlingsmarknad har en fortsatt stor mångfald jämfört med den globala marknaden, och en stor del av sektorn består av små och medelstora företag. Parlamentet betonar att den europeiska växtförädlingsmarknaden måste förbättras ytterligare för att uppnå sund konkurrens.
20. Europaparlamentet anser att de stora globala växtförädlingsföretagen har fått ett oroväckande stort inflytande över världens jordbruk och jordbrukspolitik. Parlamentet betonar vikten av oberoende vetenskaplig forskning som finansieras med offentliga medel och bedrivs i allmänhetens intresse på lång sikt för att åstadkomma en långsiktig tryggad livsmedelsförsörjning.
21. Europaparlamentet anser även att de större företagen bör bli bättre på att utnyttja och dela med sig av sina växtförädlingstekniker, som om de används rätt kan bidra till att lösa problem relaterade till miljö, klimat och matförsörjning.
22. Europaparlamentet konstaterar att de små och medelstora företagen spelar en viktig roll på växtförädlingsmarknaden i EU, med tanke på deras betydande bidrag till den kommersiella växtförädlingen, och betonar deras kapacitet att omvandla forskning och kunskap till nya handelsprodukter. Eftersom växtförädling blir ett alltmer forskningsintensivt och högteknologiskt område kan de kostnader och verktyg som krävs för att utveckla och i sedan saluföra en ny sort skapa hinder för mindre företag. Parlamentet anser att en tillräcklig skyddstid för deras växtförädlarrätt och fullständig tillgång till

Tisdagen den 25 februari 2014

forskningsresultat avsevärt skulle kunna bidra till att skapa lika villkor och att är ytterst viktigt att man fortsätter att investera i sådana företag i EU framöver.

23. Europaparlamentet understryker vikten av att Europa återerövrar och vidareutvecklar forskningen kring och metoderna för europeisk växtförädling.

24. Parlamentet betonar vikten av en mångfald av arter i Europa och europeisk forskning inom växtförädling som fokuserar på europeiska behov, däribland växter, spannmål och frukter som passar lokala och regionala förhållanden. Parlamentet noterar att utveckling på detta område kommer att hjälpa europeiska bönder att förbättra kvantiteten och kvaliteten på sin livsmedel- och foderproduktion.

25. Europaparlamentet understryker att Europa behöver en mångfald av aktörer i växtförädlingssektorn. Det måste bli möjligt för fler företag och forskningscenter att genomföra forskningsprojekt och verka inom växtförädlingssektorn.

26. Europaparlamentet anser att forskningen inom växtförädlingssektorn behöver långsiktiga finansiella stöd för att kunna fungera. Det är ohållbart att ge finansiellt stöd till ett forskningsprojekt inom växtförädling endast under en kortare period, eftersom det tar i genomsnitt tio år att ta fram en ny sort.

27. Europaparlamentet understryker att EU enligt den gemensamma jordbrukspolitiken har en skyldighet att ta ansvar för att möta framtida utmaningar inom jordbruks- och växtförädlingssektorn i Europa. Parlamentet anser att EU bör vara ledande i utvecklingen av hållbara växtförädlingstekniker samt i främjandet av forskning och metoder inom jordbruk och växtförädling.

28. Europaparlamentet understryker att den grundläggande forskningen om växtförädling inom EU ska vara finansierad genom medel från EU och dess medlemsländer. Det är inte möjligt för de små och medelstora växtförädlingsföretagen inom EU att själva finansiera en stor del av forskningen och på samma gång vara konkurrenskraftiga.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsätta finansiella resurser och skapa en sammanhållen struktur för forskning om och metoder för växtförädling i forskningsprogrammen och andra lämpliga politiska instrument, så att den europeiska mångfalden kan bevaras och utvecklas. Det är inte minst viktigt att forskningsprojekt får tillräckligt med tid och finansiella resurser för att kunna nå resultat. Det är också väldigt viktigt att växtförädlingsföretagen får obegränsad tillgång till forskningsresultat samt att det finns en mångfald av forskningsprojekt, så att ett misslyckande får mindre konsekvenser.

30. Europaparlamentet understryker att det kommer att finnas ett ständigt behov av högkvalificerade arbetstagare för att tillgodose den framtida efterfrågan på forskning kring växtförädling och att växtlära och växtförädling främjas mer vid skolor, universitet och bland allmänheten. Parlamentet vill särskilt lyfta fram framgångarna med Fascinerande växters dag den 18 maj 2013.

31. Europaparlamentet betonar att målet med lagstiftning knuten till växtförädling i slutändan måste vara att underlätta användningen av växtförädlingstekniker och underlätta för forskningen kring jordbruk och växtförädling. Den ska leda till produkter som är mer anpassade till det lokala klimatet och de lokala geografiska förutsättningarna och som därmed i slutändan kommer att ge hög avkastning och vara säkra för hälsa och miljö.

32. Europaparlamentet konstaterar att med dagens teknikbaserade växtförädlingslagstiftning har det visat sig vara svårt att i efterhand definiera vilken teknik som använts vid förädlingstillfället. Detta bekräftar svårigheten med teknikbaserade lagar.

33. Med tanke på de beskrivna utmaningarna och de nuvarande förutsättningarna för den europeiska och globala växtförädlingssektorn uppmanar Europaparlamentet kommissionen att noggrant utreda och analysera situationen samt föreslå effektiva och konkreta åtgärder för att möta dessa enorma utmaningar som de europeiska förädlarna och bönderna står inför.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en övergripande strategi för insatsvaror i jordbruket, särskilt i fråga om växtförädling. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen att tillhandahålla en politisk ram som stöder sektorn för insatsvaror i jordbruket som ett av de viktigaste områdena för att skapa produktivitet och hållbarhet inom jordbruket.

35. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0132

Sammanhållningspolitiken

Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om kommissionens sjunde och åttonde framstegsrapporter om EU:s sammanhållningspolitik och strategirapporten 2013 om genomförandet av programmen 2007–2013 (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av *Den sjunde rapporten om den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen* av den 24 november 2011 (COM(2011)0776) från kommissionen, och det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SEC(2011)1372),
- med beaktande av *Den åttonde lägesrapporten om den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen Krisens regionala och urbana dimensioner* av den 26 juni 2013 (COM(2013)0463) från kommissionen, och det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2013)0232),
- med beaktande av kommissionens rapport *Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2013 om genomförandet av programmen 2007–2013* av den 18 april 2013 (COM(2013)0210), och det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2013)0129),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 COM(2011)0615),
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om sammanhållningspolitik: att investera i realekonomin ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och EU 2020-målen ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 6 oktober 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden och målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (COM(2011)0614),
- med beaktande av Regionkommitténs fjärde övervakningsrapport om Europa 2020-strategin från oktober 2013,
- med beaktande av det gemensamma dokumentet från kommissionens generaldirektorat för regional- och stadspolitik och generaldirektorat för sysselsättning, socialpolitik och inkludering *EU:s sammanhållningspolitik bidrar till sysselsättning och tillväxt i Europa* från juli 2013,
- med beaktande av studien som parlamentet offentliggjorde i juni 2012 *Sammanhållningspolitik efter 2013: En kritisk analys av lagstiftningsförslagen*,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0081/2014), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 113.

⁽²⁾ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁽³⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

Onsdagen den 26 februari 2014

- A. Empiriska bevis visar att den ekonomiska, finansiella och sociala krisen har stoppat konvergensprocessen eller till och med vänt på den. Skillnaderna mellan olika regioner har därför ökat. Krisen har inneburit slutet på en lång period då de regionala skillnaderna i BNP per capita och arbetslöshet inom EU ständigt minskade. Samtidigt har krisen i allt större utsträckning drabbat de svagare regionerna inom unionen.
- B. De offentliga resurserna, både på medlemsstatsnivå och EU-nivå, har blivit allt knappare och utsatts för allt större tryck. Krisen, den därpå följande recessionen och statsskuldskrisen i många medlemsstater, har samtidigt tvingat medlemsstaterna att äntligen genomföra viktiga och nödvändiga strukturella reformer för att bidra till återställd ekonomisk tillväxt och sysselsättningskapande, något som ibland leder till att medfinansieringen av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden skärs ned.
- C. Budgetkonsolideringen har ökat sammanhållningspolitikens roll och betydelse som en källa för offentlig investering, särskilt på regional nivå, eftersom finansieringen av denna politik står för mer än hälften av alla offentliga investeringar i ett flertal medlemsstater och regioner.
- D. Alla europeiska regioner och städer har påverkats negativt av krisen. Medel från sammanhållningspolitiken blir därför allt viktigare även i övergångsområden och mer utvecklade områden.
- E. Bidragen till målen i Europa 2020-strategin har en mycket stark regional dimension som bör beaktas vid förberedelserna och genomförandet av nästa generations program inom ramen för sammanhållningspolitiken och annan investeringspolitik inom EU.
- F. Tyngdpunkten inom sammanhållningspolitiken har hittills snarare legat på anpassning än på definition och övervakning, och utvärdering av uppnåendet av, mål. Övervaknings- och utvärderingssystemen misslyckas med att till fullo nå sitt mål med att förbättra definitionen av differentierade mål i enlighet med lokala, regionala och interregionala särdrag och behov.
- G. Sammanhållningspolitiken kommer även i fortsättningen att vara den huvudsakliga källan till offentligt stöd från EU i den fleråriga budgetramen 2014–2020. Sammanhållningspolitikens nya ram sätter all tonvikt vid behovet av att koncentrera investeringarna på regional och lokal nivå till viktiga områden, såsom skapande av sysselsättning, små och medelstora företag, sysselsättning (särskilt sysselsättning för unga) och arbetskraftens rörlighet, utbildning och yrkesutbildning, forskning och innovation, IKT, hållbar transport och avlägsnande av flaskhalsar, hållbar energi, miljö, främjande av de offentliga myndigheternas institutionella kapacitet och en effektiv offentlig administration, urban utveckling och städer.
- H. Behovet av att åstadkomma mer med mindre resurser har lett till att smart specialisering tagits med i den nya ramen för sammanhållningspolitiken (förordningen om de gemensamma bestämmelserna⁽¹⁾), så att regionerna kan inta en strategisk och mindre fragmenterad inställning till ekonomisk utveckling genom riktat stöd till forskning och innovation.
- I. Partnerskap och flernivåstyrning är övergripande allmänna principer för att ta fram en unionsstrategi för en smart och hållbar tillväxt för alla i samband med nästa lagstiftningsram inom sammanhållningspolitiken.
- J. De utvärderingar som gjordes under programmet 2007–2013 såg inte till hela utvärderingscykeln och frågor som effektivitet och inverkan.
- K. Utnyttjandegraden för medlen ligger kring 50 procent i medlemsstaterna och kring 30 procent under periodens sista år.
- L. De små och medelstora företagen har problem med att utvärdera finansiering från banksektorn.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

Onsdagen den 26 februari 2014

Allmänna genomförandeutmaningar för den nuvarande programplaneringsperioden

1. Europaparlamentet välkomnar den sjunde och åttonde lägesrapporten och strategirapporten för 2013, och uppmanar kommissionen, som nu inleder efterhandsutvärderingen för tiden 2007–2013, och medlemsstaterna att se till att kontrollen och utvärderingen grundar sig på tillförlitliga uppgifter, att se över effektiviteten och konsekvenserna av verksamheten samt att se till att efterhandsutvärderingen är klar före slutet av 2015, såsom fastställts i den tidigare allmänna förordningen, så att lärdom kan dras inför genomförandet av den nya programplaneringsperioden.
2. Europaparlamentet anser att budgetkonsolidering i sig inte är tillräckligt för att öka tillväxt och främja investeringar som skapar hållbara arbetstillfällen av god kvalitet, något som förutsätter åtgärder som stöder ekonomin och främjar de – fortfarande svaga och försiktiga – framsteg som gjorts i riktning mot återhämtning.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka investeringarna till företagande, nystartade företag och egenföretagande för att skapa fler arbetstillfällen, särskilt med tanke på att små och medelstora företag samt mikroföretag tillhandahåller över två tredjedelar av arbetstillfällena inom EU:s privata sektor. Den regionala och lokala nivån bör särskilt uppmärksammas. Parlamentet anser dessutom att investeringar i sociala företag och socialt företagande utgör ett bra alternativ för att fylla sociala behov som inte tillgodoses genom kollektiva nyttigheter och tjänster.
4. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att det på grund av följderna av den ekonomiska krisen saknas tillräckliga offentliga finansiella medel, särskilt på regional nivå för att genomföra Europa 2020-strategin på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet är även oroligt över att flera mindre utvecklade medlemsstater och regioner till stor del är beroende av medel från sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser att, innan beslut tas om eventuella makroekonomiska påföljder, bör noggrann hänsyn tas till det faktum att utvecklingen i vissa medlemsstater till stor del är beroende av sammanhållningsmedel.
5. Trots att de medel som beviljas sammanhållningspolitiken i nuvarande fleråriga budgetram är relativt små i förhållande till behoven på ort och ställe anser Europaparlamentet att större effektivitet samt synergier mellan EU:s budget och de nationella budgetarna emellertid kan utgöra viktiga hävstänger för en tillväxtfrämjande politik.
6. Europaparlamentet anser att i syfte att bidra till att nå EU 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla i linje med målen för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och fransett behovet att fokusera på sektorer med långsiktiga möjligheter till sysselsättningskapande och innovation är det viktigt att ta hänsyn till de betydande behoven i många mindre utvecklade regioner gällande investering i infrastrukturprojekt inom bassetorer som transport, telekommunikation och hållbar energi.
7. Trots att lokala och regionala myndigheter deltar i förberedelserna av partnerskapsavtalen anser Europaparlamentet att ytterligare åtgärder måste vidtas för att stärka den territoriella dimensionen i styrningen av sammanhållningspolitiken, Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen. Åtgärderna ska gå ut på att säkerställa verklig dialog och komplementaritet på de olika styrvivåerna och samstämmighet av prioriteringarna på dessa nivåer med behov och särdrag på nationella, regionala och lokala nivåer. Parlamentet understryker därför vikten av att se till att kommuner och regioner i vederbörlig ordning tas med då nationella strategier utarbetas och deras specifika problem och utmaningar fastställs samtidigt som man försöker undvika att den byråkratin ökar.
8. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken är bäst lämpad att ge Europa 2020-strategin den territoriella dimension som behövs för att åtgärda de mycket betydelsefulla tillväxtskillnaderna inom unionen och inom medlemsstaterna och garantera att tillväxtpotentialen också utnyttjas i unionens yttersta randområden och i de glesast befolkade områdena. Skillnaderna i den institutionella kapaciteten innebär att olika regioner inte kan använda de givna målen som referenser på samma sätt.

Fokus på sysselsättning och social delaktighet:

9. Europaparlamentet är särskilt oroligt över att krisen har gett upphov till att procentandelen människor som löper risk för fattigdom, social utslagning eller materiella brister, miljöförstöring och dåliga boendeförhållanden, mycket hög arbetslöshet och som hotas av utestängning och energifattigdom har ökat kraftigt i regioner och städer i konvergensområden, och särskilt i områden runt städer som enligt mätningarna är att betrakta som utvecklade

Onsdagen den 26 februari 2014

huvudstadsregioner. Dessa problem drabbar särskilt kvinnor, ensamförsörjare, stora familjer med fyra eller fler barn, anhörigvårdare (särskilt vårdare av familjemedlemmar med funktionshinder), medlemmar av marginaliserade grupper eller äldre som snart ska gå i pension och som kan ha svårt att få tillgång till lika möjligheter.

10. Europaparlamentet anser, då flera av problemen allvarligt underminerar sammanhållningen mellan regionerna och kan äventyra unionens konkurrenskraft på medellång och lång sikt, att problemen måste lösas så snart som möjligt, genom att man fokuserar på policyfrågor som garanterar tillgång till hållbar sysselsättning av god kvalitet och social integration, särskilt vad gäller unga, främjar de små och medelstora företagens viktiga roll i detta avseende, minskar fragmenteringen och underlättar övergången mellan jobb, fokuserar på yrkesutbildningsprogram för långtidsarbetslösa och drar nytta av den erfarenhet man fått av dem som befinner sig i slutet på sin karriär samt främjar lika ekonomisk självständighet för kvinnor och män. Parlamentet anser att det också är viktigt att främja fysisk tillgänglighet och tillgång till information och kommunikationsmedier. Genomförandet av detta kräver tillförlitliga, objektiva och jämförbara riktmärken samtidigt som man också måste beakta de demografiska utmaningarna.

11. Europaparlamentet understryker Europeiska socialfondens (ESF) roll i att minska skillnaderna mellan det humana kapitalet i de olika regionerna och bidra till att öka sysselsättningsnivåerna, eftersom ESF, vid sidan av och i samarbete med Eruf, bidra till att uppnå vissa av de nu gällande största prioriteringarna i unionen, nämligen att främja ungdomssysselsättning och arbetsmarknaden, främja en hållbar ekonomi och tillväxt, minska antalet elever som slutar skolan i förtid och bekämpa fattigdom, diskriminering och social utslagning. Parlamentet insisterar därför på att det finns ett behov av att stärka principen om sund ekonomisk förvaltning, särskilt vad gäller effektiviteten i ESF:s verksamhet och uppmanar kommissionen att till fullo analysera den totala effekten och ESF:s inverkan på antalet arbetslösa och sysselsättningskapande.

12. Europaparlamentet instämmer i att en stor del av ESF:s utgifter anslås i syfte att främja fler och bättre arbetstillfällen, främja integration av och deltagande för missgynnade grupper, inklusive personer med funktionshinder, samt till att utveckla ett samhälle som är tillgängligt för alla. Parlamentet betonar dock att man i krisperioder bör fästa större uppmärksamhet vid att se till att fonden på ett effektivt sätt riktas in på att bekämpa lokala och regionala ojämlikheter och social utestängning, att ge de mest utsatta grupperna och särskilt ungdomarna tillgång till sysselsättning samt att främja kvinnors återintegrering på arbetsmarknaden genom att minska könsdiskrimineringen.

13. Europaparlamentet påpekar att i vissa regioner överstiger antalet elever som slutar skolan i förtid med bred marginal målet på 10 procent och att elever som slutar skolan i förtid måste erbjudas utbildning, yrkesutbildning eller arbete som motsvarar deras behov. Parlamentet hänvisar i detta sammanhang till ungdomsgarantins betydelse för elever som slutar skolan i förtid. Parlamentet betonar att för att minska antalet elever som slutar skolan i förtid är det viktigt att utbildningssystemet är till för alla, och ger alla ungdomar lika möjligheter. Man måste finna lösningar för att integrera lågutbildade ungdomar på arbetsmarknaden genom att tillhandahålla hinderfri, tillgänglig och högkvalitativ yrkesutbildning och internutbildning för att hjälpa dem att få kunskap, eftersom bristande kunskap kan öka risken för arbetslöshet vilket i sin tur leder till ökad risk för fattigdom och medför en rad sociala problem såsom utestängning, alienation och misslyckade ansträngningar att bygga ett självständigt liv. Det behövs därför bidrag från ESF för att hjälpa fler ungdomar att stanna kvar i skolan och erhålla de färdigheter som behövs för ett arbete och en karriär och för att garantera bredare tillgång till utbildning av hög kvalitet, med särskilda projekt för barn från missgynnade grupper och minoriteter, inklusive personer med funktionshinder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja lämplig yrkesutbildning och internutbildning för dem som detta skulle gynna.

14. Europaparlamentet betonar att sysselsättningssituationen för ungdomar i hög grad beror på den övergripande ekonomiska situationen och det är därför viktigt att stödja, vägleda och övervaka ungdomarnas övergång från utbildning till yrkesliv. Parlamentet anser därför att kommissionen kan anpassa eventuella framtida förslag på detta område till Unga på väg-initiativet och till Initiativet för ungdomars möjligheter.

15. Europaparlamentet framhäver att sysselsättningsgraden fortfarande ligger under 60 procent i vissa regioner och att en del regioner till och med missar sina egna nationella mål med 20–25 procent, vilket framför allt får negativa effekter för ungdomar, kvinnor, äldre, vårdare och personer med funktionshinder. Parlamentet betonar att vissa krisåtgärder har negativa effekter för sammanhållningen och väsentligt har ökat ojämlikheterna i EU. Parlamentet betonar att det för att behålla anställning för höriskgrupper eller skapa sysselsättningsmöjligheter för dem krävs riktade åtgärder som avser

Onsdagen den 26 februari 2014

skapandet av sysselsättning, utbildningsmöjligheter och behållande av anställning. Parlamentet betonar att i vissa isolerade samhällen har flera generationer levt i arbetslöshet, något som framför allt hotar marginaliserade folkgrupper

16. Europaparlamentet påpekar att sysselsättningsgraden fortsatte att ligga långt under Europa 2020-målet om att ha minst 75 procent av befolkningen i åldrarna 20–64 i sysselsättning senast 2020. Parlamentet noterar att det inte finns några särskilda mål för sysselsättningsgraden på regional nivå, men att medlemsstaterna har fastställt enskilda, nationella mål som i de flesta fall inte har uppfyllts, eftersom den finansiella och ekonomiska krisen hade en betydande asymmetrisk effekt för de regionala arbetsmarknaderna, särskilt i södra Europa där ungdomsarbetslösheten har ökat kraftigt.

17. Europaparlamentet anser att samtliga regioner möter utmaningen med att skapa hållbar tillväxt och förbättra resurseeffektiviteten. Parlamentet understryker därför att det krävs politiska strategier som inbegriper prioriteringen av utgifter inom utbildning, livslångt lärande, forskning, innovation och utveckling, energieffektivitet och lokalt entreprenörskap, samt inrättandet av nya finansieringsinstrument för olika slag av företag, särskilt små och medelstora företag.

18. Europaparlamentet påminner om de möjligheter som små och medelstora företag har att skapa sysselsättning och uppmanar medlemsstaterna att utveckla politiska strategier som förbättrar tillgången till finansiering samt finansieringsvillkoren för små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna i syfte att öka insynen och upphandlingssystemets förutsägbarhet samt i syfte att minska tiden mellan inbjudan att lämna anbud och beviljande av ett avtal, i synnerhet för små och medelstora företag som tävlar i en snabbföränderlig miljö.

19. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet måste ges åt den kulturella och den kreativa sektorn, som bidrar till målen i Europa 2020-strategin och då särskilt till att skapa arbetstillfällen. Parlamentet understryker att dessa sektorer ger ett avgörande bidrag till tillväxten i regioner och städer. Parlamentet anser att fortbildning inriktad på kvinnor i dessa sektorer kraftigt måste främjas och att deras kvalifikationer och potentialen till nya arbetstillfällen måste utnyttjas effektivare.

Utvärderingsbevis

20. Europaparlamentet påminner om att medan det finns starka bevis på att genomförandet av sammanhållningspolitiken har påskyndats och att de program som tagits fram spelat en viktig roll på många områden där investering är nödvändigt för en modernisering av ekonomin och konkurrenskraften (såsom forskning och utveckling, stöd till små och medelstora företag, återindustrialisering, social integration, utbildning och yrkesutbildning) finns det en risk för att vissa medlemsstater inte kan genomföra sina program innan den nuvarande programplaneringsperiodens slut. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att noggrant analysera orsakerna till den låga utnyttjandegraden och uppmanar medlemsstaterna att bevilja samfinansiering i syfte att öka användningen av medlen.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka synergierna mellan finansieringen av sammanhållningspolitiken och andra källor för EU-finansiering (såsom det transeuropeiska transportnätet, det transeuropeiska energinätet, Fonden för ett sammanlänkat Europa, Horisont 2020, Cosme och andra program) samt finansiering från Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda genomförandet och förenkla och förbättra tillgången till tillgängliga medel för att uppmuntra små och medelstora företag, civila samhällsorganisationer, lokala samhällen och andra berörda stödmottagare att använda dem.

Övervaknings- och utvärderingsutmaningar

22. Europaparlamentet anser att utvärderingen spelar en viktig roll i den politiska debatten och policylärandet. Även om bestämmelsen om granskning av uppgifter och information om genomförandet förbättrar kvaliteten på de fastställda målen gör den ojämna kvaliteten på framsteg i många fall det emellertid svårt att få en fullständig och rättvis bild av framstegen mot mål på regional och lokal nivå. Parlamentet understryker att utvärderingen också bör undersöka och föreslå åtgärder som undviker onödigt arbete för stödmottagarna, inklusive för små och medelstora företag, lokala och regionala myndigheter och frivilligorganisationer. Parlamentet anser att arbetsbördan inte bör öka ytterligare till följd av övervakningen.

23. Europaparlamentet anser att lägesrapporterna inte ger en klar och tydlig bild av framstegen i genomförandet av sammanhållningspolitiken mot fastställda mål, vilket beror på avsaknaden på information på relevant nivå eller bristen på klara samband mellan den tillhandahållna statistiken och i hur stor utsträckning de mål för sammanhållningspolitiken som kräver övervakning har uppnåtts.

Onsdagen den 26 februari 2014

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullt ut utnyttja övervaknings- och utvärderingsverktygen i den nuvarande lagstiftningsramen (kraftigare resultatorientering, användning av gemensamma outputindikatorer, val av programspecifika resultatindikatorer och en tydlig resultatram) för att öka insynen i rapporteringen och höja kvaliteten på planeringen och genomförandet av den.

25. Europaparlamentet anser att utvärderingarna av de sammanhållningspolitiska program för 2007–2013 som samfinansierades via Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden visar att det i medlemsstaterna generellt finns god kunskap om jämställdhetskraven i samband med att programmen inrättas (70 procent⁽¹⁾), men att utvärderingarna också visar att jämställdheten knappast är verkligt integrerad i programmen genom tydlig kartläggning av problemområden eller kvantifierbara mål (mindre än 8 procent). Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare förbättra medlemsstaternas rapporteringssystem, genom att införa och använda indikatorer så att det blir möjligt att bedöma om det sammanhållningspolitiska stödet verkligen leder till ökad jämställdhet, och i så fall i vilken utsträckning.

26. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att granska huruvida förvaltningsmyndigheterna tillämpar direktivet om sena betalningar när det gäller stödmottagarna för projekt och att vidta ändamålsenliga åtgärder för att minska antalet försenade betalningar.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionens tjänst för internrevision och revisionsrätten att öka sina effektivitetsrevisioner av Sammanhållningsfonden och strukturfonderna, i synnerhet ESF.

o

o o

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0133

Att optimera de yttersta randområdenas potential

Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om att optimera de yttersta randområdenas potential genom att skapa synergieffekter mellan EU:s strukturfonder och andra EU-program (2013/2178(INI))

(2017/C 285/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 349 och 355 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), enligt vilka de yttersta randområdena tillerkänns en särskild status och "specifika åtgärder" får vidtas för att fördragen fullt ut ska kunna tillämpas och den gemensamma politiken genomföras,
- med beaktande av artikel 107.3 a i EUF-fördraget avseende den statliga stödordningen för dessa regioner,
- med beaktande av artikel 174 och följande artiklar i EUF-fördraget, i vilka målet om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning fastställs och de finansiella strukturinstrument som ska användas för att nå detta mål specificeras,
- med beaktande av samtliga meddelanden från Europeiska kommissionen om de yttersta randområdena, särskilt meddelandet av den 17 oktober 2008 *De yttersta randområdena: en tillgång för Europa* (COM(2008)0642),
- med beaktande av alla sina resolutioner om de yttersta randområdena, särskilt resolutionen av den 20 maj 2008 om en strategi för de yttersta randområdena: uppnådda resultat och framtidsutsikter ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions* (SEC(2008)2868),
- med beaktande av meddelandet från Réunion av den 7 juli 2008 efter konferensen om Europeiska unionen och de utomeuropeiska regionerna: strategier inför klimatförändringarna och förlusten av biologisk mångfald, och med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 25 juni 2009 om en halvtidsutvärdering av genomförandet av EU:s handlingsplan för biologisk mångfald och en EU-strategi mot invasiva främmande arter,
- med beaktande av det gemensamma samförståndsavtalet mellan de yttersta randområdena av den 14 oktober 2009 om de yttersta randområdena fram till 2020,
- med beaktande av den gemensamma plattformen av den 6 juli 2010, riktad till Europeiska kommissionens ordförande José Manuel Durão Barroso, från konferensen för Europaparlamentets ledamöter från de yttersta randområdena,
- med beaktande av det gemensamma samförståndsavtalet mellan Spanien, Frankrike, Portugal och de yttersta randområdena av den 7 maj 2010 om en ny strategi för EU:s yttersta randområden,
- med beaktande av de yttersta randområdenas gemensamma bidrag av den 28 januari 2011 gällande den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning,
- med beaktande av rapporten *Europas yttersta randområden och den inre marknaden: EU:s genomslagskraft i världen*, av den 12 oktober 2011 till kommissionsledamot Michel Barnier, som presenterades av Pedro Solbes Mira,
- med beaktande av sin resolution av den 18 april 2012 om sammanhållningspolitikens roll i Europeiska unionens yttersta randområden i samband med Europa 2020-strategin ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juni 2012 *Europeiska unionens yttersta randområden: smart och hållbar tillväxt för alla genom samarbete* (COM(2012)0287),
- med beaktande av parlamentsledamoten Serge Letchimys rapport till Republiken Frankrikes premiärminister om artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt: ett bidrag till tillämpningen av undantaget till förmån för ett globalt utvecklingsprojekt för de yttersta randområdena,
- med beaktande av de gemensamma bidragen och de tekniska och politiska dokumenten från konferensen mellan presidenterna från EU:s yttersta randområden och slutförklaringen från den 19:e konferensen mellan presidenterna från EU:s yttersta randområden den 17–18 oktober 2013,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0121/2014) och av följande skäl:
 - A. De yttersta randområdenas tillgångar, resurser och möjligheter, som erkänns av Europeiska kommissionen i dess strategi från 2008 och dess meddelande från 2012, innefattar nyckelområden för EU när det gäller forskning, innovation och tillväxt, men stöds och finansieras inte i tillräcklig utsträckning av EU:s fonder och program.
 - B. De yttersta randområdena består av en samling ögrupper och öar och en region i Amazonasdjungeln som alla kännetecknas av samma typ av specifika begränsningar, som särskiljer dem från andra särskilda geografiskt betingade förhållanden i EU (öar, bergstrakter och glesbygder).
 - C. När det gäller de mål som EU har fastställt för att förverkliga strategierna Europa 2020 för tillväxt, Horisont 2020, Energi 2020, programmen Life+ och Natura 2000 och de transeuropeiska näten för telekommunikation, transport och energi utgör de yttersta randområdena viktiga områden som på ett betydande sätt kan bidra till förverkligandet av dessa satsningar.
 - D. Det är därför viktigt att uppmuntra långsiktiga investeringar och att främja de yttersta randområdenas innovationskraft för att på ett hållbart sätt stärka deras ekonomiska och sociala utveckling och öka möjligheterna till framgång för unionens olika strategier.
 - E. För att förverkliga dessa strategier måste strukturfonderna och Europeiska investeringsfonden för de yttersta randområdena anpassas eller kompletteras för att göra det möjligt för de yttersta randområdena att utifrån deras förutsättningar och i enlighet med deras avsikter delta i Europeiska unionens stora satsningar.
 - F. Den rådande ekonomiska och sociala krisen får särskilt svåra konsekvenser för EU:s yttersta randområden, bland annat för konkurrenskraften och sysselsättningen. Såväl behovet av ekonomisk tillväxt som den rådande arbetslösheten kräver brådskande och lämpliga åtgärder under den kommande finansierings- och programperioden.
 - G. Artikel 349 ska också användas som rättslig grund för att göra det möjligt för de yttersta randområdena att genom specifika åtgärder finna sin rättmätiga plats i de EU-program som konkret skulle kunna bidra till utvecklingen av deras fulla potential.
 - H. De yttersta randområdena kan utvecklas till försöks- och spetskompetensterritorier till förmån för hela unionen inom områden som biologisk mångfald, miljö, anpassning till och begränsning av klimatförändringar, hantering och observation av extrema klimatfenomen, forskning, innovation, rymdforskning, flyg- och rymdindustri, oceaner, blå tillväxt, fysisk planering i kust- och havsområden, havsförvaltning, seismologi, vulkanologi, nya sjukdomar, förnybar energi, transporter, telekommunikationer, kapacitet i samband med akuta humanitära insatser i tredjeländer samt kultur.
 - I. De yttersta randområdena är belägna i Västindiens, Indiska oceanens och Atlantens havsområden och ger Europeiska unionen ställning som viktig aktör i maritima frågor på internationell nivå. De yttersta randområdenas geostrategiska läge bidrar till EU:s globala dimension och de kännetecknas av exceptionella naturtillgångar, marina resurser och fiskeresurser, som står för mer än 50 procent av världens biologiska mångfald.

Onsdagen den 26 februari 2014

- J. De yttersta randområdena utgör en unik realitet och bildar en gemensam helhet, både inom och utanför Europeiska unionen, som bör främjas och stödjas av kommissionen, framför allt genom genomförandet av en gemensam politik.
- K. För att de yttersta randområdena ska få bästa möjliga förutsättningar är det nödvändigt att skapa största möjliga synergier mellan unionens alla instrument, fonder och program.

Nya perspektiv för de yttersta randområdena

1. Europaparlamentet är övertygat om att de yttersta randområdenas potential, tillgångar, resurser och erfarenheter innebär en extra möjlighet för unionen och medlemsstaterna när det gäller att möta de utmaningar de står inför i fråga om globalisering, innovationsförmåga, tillväxt, social sammanhållning, befolkningstryck, klimatförändringar, förebyggande av omfattande risker för naturkatastrofer, energi, hållbar förvaltning av naturresurser och biologisk mångfald.
2. Europaparlamentet är övertygat om att de yttersta randområdenas förbättrade tillgång till unionens olika program och fonder gynnar hela unionen både på kort och på lång sikt. Parlamentet beklagar den inställning som dominerar på EU-nivå, nämligen att det räcker med sammanhållningspolitiken för att finansiera de yttersta randområdenas så gott som samtliga utvecklingsprojekt.
3. Europaparlamentet stöder kommissionens strävan att genomföra en politik som stärker autonomi, den ekonomiska konsolideringen och skapandet av hållbar sysselsättning i de yttersta randområdena genom att utnyttja deras tillgångar och, med stöd av artikel 349 i EUF-fördraget och av ad hoc-instrument, vidta praktiska och innovativa åtgärder, bland annat på energi- och transportområdet och inom informations- och kommunikationstekniken, för var och en av de fonder och vart och ett av de program som har mål som utnyttjar de yttersta randområdenas tillgångar för att få till stånd hållbar utveckling.
4. Europaparlamentet betonar dessutom hur viktigt det är för de yttersta randområdena att EU-politiken, bl.a. via specifika skatte- och tullinstrument, bidrar till att främja och diversifiera de yttersta randområdenas ekonomiska bas och till att skapa arbetstillfällen.
5. Europaparlamentet anser att artikel 349 i EUF-fördraget är en lämplig rättslig grund för vidtagandet av specifika åtgärder för de yttersta randområdena, men beklagar det begränsade utnyttjandet av denna fördragsbestämmelse, enligt vilken det är möjligt att bevilja en särskild ordning för de yttersta randområdena.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en kontaktgrupp mellan de olika berörda kommissionsledamöterna, den arbetsgrupp med representanter för olika enheter som samordnar politiken för de yttersta randområdena samt de ledamöter av Europaparlamentet som kommer från de yttersta randområdena för att granska de program som planeras och/eller har inletts för de yttersta randområdena.
7. Europaparlamentet understryker att de yttersta randområdena, på grund av sitt läge långt från den europeiska kontinenten, bidrar till att sprida ryktet om en Europeisk union som är medveten om sin globala dimension och sin roll i en värld stadd i djup förändring.
8. Europaparlamentet vill att särskild uppmärksamhet ska ägnas de yttersta randområdena i händelse av en naturkatastrof, med hänsyn tagen till deras särdrag och i enlighet med artikel 349, enligt vilken specifika åtgärder kan vidtas, och påminner om betydelsen av att samordna strukturfonderna med EU:s solidaritetsfond.
9. Europaparlamentet värdar om att investeringar som görs i tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inom informations- och kommunikationsteknik, transporter, vatten och energi blir en prioriterad fråga i dessa områden, och förespråkar en bättre samverkan med de statliga stöden i de yttersta randområdena för att målen i Europa 2020-strategin ska kunna uppnås.
10. Europaparlamentet är övertygat om att det föreligger ett nära samband mellan unionens insikt om den roll den kan spela i världen och den uppmärksamhet den ägnar sina yttersta randområden. Parlamentet är övertygat om att unionen och dess medlemsstater inte i tillräcklig utsträckning beaktar vikten och den framtida betydelsen av sina strategiska investeringsval i de yttersta randområdena, och att detta är ett tecken på att unionen inte investerar tillräckligt i sin egen globala och internationella dimension. Parlamentet anser att det för de yttersta randområdenas skull är nödvändigt att förbättra synergier mellan instrument och program för att främja dessa områdens internationella samarbete i världen.

Onsdagen den 26 februari 2014

11. Europaparlamentet påminner om att det för att främja synergier mellan strukturfonderna och unionens övriga program är viktigt att anta ett makroregionalt perspektiv och makroregionala strategier som inkluderar de yttersta randområdena, och att utnyttja dessa områdens särdrag och resurser.
12. Europaparlamentet uppmanar de nationella och regionala myndigheterna att utnyttja ett tillvägagångssätt som bygger på flera fonder och att i möjligaste mån och så effektivt som möjligt samordna strukturfonderna och de finansiella instrumenten i EU:s övriga program.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fördjupa EU:s strategi för de yttersta randområdena för att möjliggöra en utveckling av dessa områdens tillgångar och att ta hänsyn till deras strukturella och permanenta begränsningar. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att genomföra de förslag från de yttersta randområdena som huvudsakligen återfinns i deras handlingsplaner.

Synergier med programmet Horisont 2020

14. Europaparlamentet anser att de yttersta randområdena har potential att ligga i framkant vad gäller forskning och teknik inom de områden som anges i målsättningarna för programmet Horisont 2020, t.ex. rymdforskning, flyg- och rymdindustri, bioteknik, observation av naturkatastrofer, havsforskning, biologisk mångfald, förnybar energi, hälsa, anpassning till klimatförändringar och intelligenta transporter.
15. Europaparlamentet påminner om att syftet med sammanhållningspolitiken 2014–2020 bl.a. är att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation.
16. Europaparlamentet beklagar att de yttersta randområdena, till följd av att deras projekt på grund av deras särskilda egenskaper har svårt att uppfylla de krav som ställs för att få EU-finansiering, inte har fått tillräckligt stöd genom ramprogrammet för forskning och utveckling för perioden 2007–2013 och därmed uppvisar ett lågt deltagande och låga framgångssiffror samt är mindre närvarande i de europeiska forskningsnätverken. Parlamentet uppmanar i detta syfte kommissionen att stödja forskningen i de yttersta randområdena och att göra det möjligt att uppnå en kritisk massa.
17. Europaparlamentet anser att det inte är möjligt för de yttersta randområdena att endast med hjälp av Europeiska regionala utvecklingsfonden uppfylla sammanhållningspolitikens mål samt målen för strategierna Europa 2020 och Horisont 2020. Parlamentet anser att kommissionen i detta syfte bör anpassa och garantera de yttersta randområdenas tillgång till programmet Horisont 2020 genom att skapa specifika program som bidrar till en integration av dessa områden i de europeiska och internationella nätverken för forskning och innovation. Parlamentet påminner därför om att det i Horisont 2020, i avsnittet om programmet "Spridning av spetskompetens och bredare deltagande", betonas att det råder betydande skillnader, identifierade i unionens resultatavla för innovation, mellan forsknings- och innovationsresultaten och de specifika åtgärderna för att sprida spetskompetens och bredda deltagandet i de medlemsstater och regioner som släpar efter i fråga om forskning och innovation.
18. Europaparlamentet efterlyser en förbättring och en strukturell utveckling av de yttersta randområdenas universitet för att i samverkan med Horisont 2020 bidra till att stärka anseendet för de yttersta randområdenas universitet, forskningscentrum, forskare och studenter, både inom EU och på ett internationellt plan. Parlamentet påminner om att de program som främjar utbytet av studenter, lärare och tjänstemän mellan universitet stöter på stora svårigheter i de yttersta randområdena på grund av de högre kostnader som avskildheten och avståndet medför.
19. Europaparlamentet påminner om att forsknings- och innovationsprogrammen måste vara tillräckligt smidiga för att kunna anpassas efter kunskapens nya gränser och utmaningar, till exempel havsdjupen, som innebär stora möjligheter.
20. Europaparlamentet påminner om det växande ekonomiska intresset för de mycket stora rikedomarna på havets botten och de yttersta randområdenas enorma biogenetiska, mineraliska och biotekniska potential på detta område samt om betydelsen av att beakta detta inom ramen för den nya strategin för de yttersta randområdena, i syfte att säkerställa utvecklingen av en kunskapsekonomi grundad på havet och skapandet av näringsverksamhet med ett stort mervärde på områden som medicin, farmakologi och energi.

Onsdagen den 26 februari 2014

Synergier med den inre marknaden

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hämta inspiration från slutsatserna i Solbes-rapporten för att öka de yttersta randområdenas delaktighet och utveckling på den inre marknaden.
22. Europaparlamentet betonar att konkurrensen i de yttersta randområdena inte yttrar sig på samma sätt som i resten av unionen. I dessa regioner är det inte möjligt att genomföra en fri marknad inom de flesta tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eftersom denna verksamhet inte är attraktiv för privata investerare. Parlamentet betonar att det inte är möjligt att erbjuda kvalitetsprodukter till konkurrenskraftiga priser i de yttersta randområdena utan en lämplig statlig kompensation. Kommissionen måste omgående utvärdera tillhandahållandet av dessa tjänster i de yttersta randområdena för att göra den befintliga EU-lagstiftningen flexibla och bättre anpassa den till de betingelser som råder i dessa områden.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att konkurrensreglerna följs bättre för att undvika monopol och olagliga avtal i de yttersta randområdena.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att publicera en vägledning för de små och medelstora företagen i de yttersta randområdena och deras bidrag till den inre marknaden, med tanke på de olika EU-program och EU-fonder som är i kraft i de yttersta randområdena.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med merkostnaderna och problemet med de höga levnadsomkostnaderna i de yttersta randområdena och att ta hänsyn till detta vid utarbetandet av den gemensamma politiken.

Synergier med programmet Life+ och strategin Energi 2020

26. Europaparlamentet anser att de yttersta randområdenas potential när det gäller förvaltning, bevarande och återställande av den biologiska mångfalden, anpassning till klimatförändringar och utveckling av förnybar energi avsevärt kan förbättras, vilket skulle göra det möjligt för unionen att nå sina egna mål, genom skapandet av ömsesidigt förstärkande synergier och finansiella medel mellan sammanhållningspolitiken, programmet Life+ och strategin Energi 2020.
27. Europaparlamentet konstaterar att programmet Life+ för perioden 2014–2020 syftar till att samfinansiera innovativa projekt för miljöskydd och bekämpning av klimatförändringar. Parlamentet betonar att det krävs synergier med målen 5 och 6 i sammanhållningspolitiken 2014–2020 eftersom det i detta syfte är nödvändigt att öka de yttersta randområdenas medverkan i Life+.
28. Europaparlamentet beklagar att den förberedande åtgärden Best inte omvandlats till ett verkligt program tillägnat de yttersta randområdena och de utomeuropeiska länderna och territorierna, vilket strider mot Europaparlamentets åsikt och rådets slutsatser av den 25 juni 2009.
29. Europaparlamentet beklagar att de skyddsvärda livsmiljöerna och djur- och växtarterna i de franska yttersta randområdena inte har tagits upp i bilaga I till direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, vilket gör det omöjligt att tillämpa direktivet i de franska yttersta randområdena och utesluter de franska yttersta randområdenas deltagande i nätverken och programmen inom Natura 2000.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett särskilt Natura 2000-program för de yttersta randområdena med hänvisning till artikel 349 i EUF-fördraget.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av goda exempel och de resultat som uppnåtts av några yttersta randområden på området förnybar energi, främja åtgärder i syfte att uppnå energiberoende och målen i strategin Energi 2020, och påminner kommissionen om sitt förslag att skapa ett särskilt energiprogram för att minska kostnaderna för leveranser, infrastruktur och tjänster i de yttersta randområdena, för att uppmuntra en politik för förnybar energi, med stöd av POSEI-programmen och genom att utverka största möjliga samverkan med andra EU-handlingslinjer.
32. Europaparlamentet anser att det är viktigt att utnyttja den befintliga potentialen för förnybar energi på öarna, där beroendet av fossila bränslen förvärras genom avståndet och den geografiska isoleringen. Parlamentet anser därför att det är viktigt att EU:s energipolitik utnyttjar instrument som gör det möjligt att på bästa sätt lösa de problem som isolerade energisystem medför.

Synergier med de europeiska ungdomsprogrammen

33. Europaparlamentet understryker att målen 8, 9, och 10 i den nya sammanhållningspolitiken är sysselsättning, social integration, fattigdomsbekämpning, utbildning och yrkesutbildning.

Onsdagen den 26 februari 2014

34. Europaparlamentet understryker att de yttersta randområdena tillhör de europeiska regioner som har den högsta arbetslöshetsnivån, särskilt bland ungdomar. Parlamentet uppmärksammar dock hur svårt det är att utnyttja de medel som avsatts för ungdomsgarantin genom samfinansiering. Parlamentet beklagar dessutom att det saknas särskilda bestämmelser för de yttersta randområdena i programmen för sysselsättning och social innovation och påminner om att de yttersta randområdena har haft svårt att utnyttja de möjligheter som programmet Progress erbjuder. Parlamentet förespråkar att den sociala pelaren ska utvecklas med hjälp av genomförandet av en brådskande pilotplan för bekämpning av arbetslösheten i de yttersta randområdena. Parlamentet efterlyser att det vid kommissionen ska inrättas särskilda insatsgrupper för anställning av ungdomar i syfte att genomföra ungdomsgarantin, och att Europeiska socialfonden och ungdomssysselsättningsinitiativet ska mobiliseras.

35. Europaparlamentet uppmanar Europeiska investeringsbanken att inkludera de yttersta randområdena i sitt initiativ "Sysselsättning för unga" och i sitt program "Att investera i färdigheter".

36. Europaparlamentet är bekymrat över den stora kompetensflykt som de yttersta randområdena står inför på grund av den höga arbetslösheten och bristen på utbildningsmöjligheter, eftersom en välutbildad och kompetent arbetskraft är oundgänglig för skapandet av hållbar tillväxt, framför allt inom traditionella områden eller områden som är specifika för dessa regioner, men också för att stimulera utvecklingen av nya verksamheter och bemöta den internationella konkurrensen.

37. Europaparlamentet konstaterar att det nya Erasmusprogrammet har som mål att utveckla ett kunskapssamhälle. Parlamentet understryker att förverkligandet av detta mål är nödvändigt för genomförandet av Europa 2020-strategin, där kunskaper framhävs som den viktigaste drivkraften för den europeiska ekonomin. Parlamentet betonar därför vikten av att skapa fler synergier mellan Erasmusprogrammet och Europeiska socialfonden i de yttersta randområdena för att stimulera de mänskliga resurserna och den lokala expertisen, som är viktiga drivkrafter för tillväxt.

38. Europaparlamentet stöder utvecklingen av universitetens kapacitet i de yttersta randområdena och nya spetsprogram för att göra universiteten i de yttersta randområdena mer attraktiva och höja deras anseende i Europa. Parlamentet stöder utvecklingen av partnerskap mellan universitet bl.a. genom en utvidgning av dem till universiteten i de tredjeländer med vilka de yttersta randområdena har privilegierade förbindelser. Parlamentet efterlyser även att programmen Erasmus+ och Eures ska täcka de merkostnader för transporter som är knutna till avståndet, för att göra det möjligt för studenter från de yttersta randområdena att dra fördel av EU:s utbytesprogram på utbildningsområdet och för universiteten i de yttersta randområdena att i mån av möjlighet dra ytterligare fördel av programmet Erasmus Mundus mellan medlemsstaterna och resten av världen.

Synergier med de transeuropeiska näten (transport, telekommunikation, energi)

39. Europaparlamentet hänvisar till Teixeira-betänkandet om sammanhållningspolitikens roll i Europeiska unionens yttersta randområden i samband med Europa 2020-strategin (2011/2195(INI)), där kommissionen uppmanas att skapa ett specifikt program på området energi, transport och informations- och kommunikationsteknik, på grundval av POSEI-programmen, och särskilt en specifik ram för transportstöd i de yttersta randområdena, bland annat för att främja kollektivtrafik och utveckla sjöfarten mellan öarna.

40. Europaparlamentet understryker vikten av att i de yttersta randområdena utveckla synergier mellan de transeuropeiska näten, Fonden för ett sammanlänkat Europa, programmen Civitas, Horisont 2020 och de av Europeiska regionala utvecklingsfondens och Sammanhållningsfondens investeringar som gäller transport, telekommunikation och energi.

41. Europaparlamentet påminner om att tillgängligheten spelar en central roll för de yttersta randområdenas utveckling. Dessa regioner tvingas ofta ha ett komplext inre och yttre nät av sjö- och flygtransporter, vilket försvårar rörligheten och tillgängligheten eftersom de inte har några alternativ till flyg eller sjöfart och även måste hantera ökade transportkostnader, vilket i sig har negativa ekonomiska och sociala följder.

42. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strävan att integrera de yttersta randområdena i de transeuropeiska näten, men beklagar att de flesta av dessa regioner har utestängts från de prioriterade korridorerna och därmed från finansiering från Fonden för ett sammanlänkat Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över denna utestängning i samband med sin strategi för de yttersta randområdena och att garantera investeringar i transporter i de yttersta randområdena för att bemästra deras isolering och ökaraktär. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa en specifik sektorsram för de yttersta randområdena för att främja tillgängligheten och de yttersta randområdenas förbindelser med den europeiska kontinenten.

Onsdagen den 26 februari 2014

43. Europaparlamentet beklagar emellertid att projekten för höghastighetsleder till sjöss inte har framskridit mer till följd av att man har valt att prioritera kortdistansförbindelser, vilket på ett diskriminerande sätt utesluter de yttersta randområdena. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över denna utslutning i samband med sin strategi för de yttersta randområdena.
44. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att se över ramen för statliga stöd till sjötransporter så att det blir möjligt att bevilja offentligt stöd till förbindelser mellan de yttersta randområdena och tredjeländer.
45. Europaparlamentet insisterar på att klassificeringen av regionala flygplatser måste justeras eftersom klassificeringen i de yttersta randområdena inte bara kan begränsas till passagerarunderlag och avkastning.
46. Europaparlamentet anser med tanke på den digitala ekonomin betydelse att problemet med den digitala klyftan mellan de yttersta randområdena och det europeiska fastlandet utgör ett hinder för de yttersta randområdenas utveckling och konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar att genom förseningen av införandet och moderniseringen av informations- och kommunikationstekniken i de yttersta randområdena läggs den digitala förseningen till det geografiska avståndet. Parlamentet föreslår att utvecklingen av informations- och kommunikationstekniken ska stärkas genom en breddning och modernisering av näten, genom utnyttjandet av synergier med Europeiska regionala utvecklingsfonden och genom förenklad tillgång för dessa projekt till finansiering från Europeiska investeringsbanken, och insisterar även på att dessa områden måste ges prioriterad tillgång till programmen GMES och Galileo.

Synergier med EU:s havspolitik (den gemensamma fiskeripolitiken, Europeiska havs- och fiskerifonden)

47. Europaparlamentet erinrar om att de yttersta randområdena bidrar till att ge Europeiska unionen ställning som en viktig aktör i maritima frågor på internationell nivå.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bli mer medveten om EU:s globala dimension när det gäller havspolitiken, den betydelse som havet, oceanerna och den blå tillväxten har för hela EU, dess yttersta randområdens strategiska läge, den roll som dessa områden kan spela för ett hållbart utnyttjande av haven, oceanerna och kustområdena, för den internationella havsförvaltningen och för utvecklingen av en kunskapsekonomi som utgår från havet.
49. Europaparlamentet konstaterar att det råder brist på synergier mellan sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken, som ännu inte tar tillräcklig hänsyn till betingelserna i dessa regioner. Parlamentet insisterar på vikten av att behålla ett POSEI-program för fisket och föreslår att forskningen om och innovationen inom havsekonomin ska utvecklas eftersom det rör sig om potentiella tillväxtfaktorer.
50. Europaparlamentet understryker att de yttersta randområdena är beroende av fiskeresurserna i sina exklusiva ekonomiska zoner, som är mycket biologiskt och ekologiskt känsliga. Därför måste deras biogeografiskt känsliga havsområden skyddas på ett lämpligt och effektivt sätt, bl.a. genom att tillträdet till dem begränsas till lokala flottor som använder miljövänliga fiskeredskap. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att säkra ett balanserat och hållbart utnyttjande av resurserna i dessa områden samtidigt som fiskeverksamheten kan fortsätta. Parlamentet kräver att man i framtiden förhandlar om EU:s fiskeriatvål tillsammans med aktörerna från de yttersta randområdena och att dessa avtal utformas med beaktande av lokalbefolkningarnas långsiktiga intressen, och att ett kapitel om de yttersta randområdena systematiskt ska ingå i konsekvensanalyserna.
51. Europaparlamentet beklagar att programmet POSEI för fiske, enligt vilket det är möjligt att bevilja ersättning för merkostnaden för avsättning av vissa av de yttersta randområdenas fiskeriprodukter, nyligen har inkluderats i Europeiska havs- och fiskerifonden och därmed inte längre är ett självständigt regelverk som specifikt och uteslutande vänder sig till dessa områden, vilket har urvattnat betydelsen av den positiva särbehandling som artikel 349 i EUF-fördraget tillerkänner de yttersta randområdena som en rättighet.
52. Europaparlamentet beklagar att den nya gemensamma fiskeripolitiken inte godkänner stödet för förnyelse av fiskeflottan för några av de yttersta randområdena till följd av deras situation.

Synergier med den gemensamma jordbrukspolitiken

53. Europaparlamentet noterar att jordbruket är en dynamisk sektor som tillhandahåller arbetstillfällen och bidrar till utveckling av verksamheter med stort mervärde. Parlamentet påminner emellertid om de särdrag i de yttersta randområdenas jordbruk som kraftigt påverkar denna verksamhet, såsom gårdarnas ringa storlek och den begränsade marknaden. Parlamentet erinrar om att det tredje målet för den nya sammanhållningspolitiken är att stärka små och medelstora företag inom jordbrukssektorn.
54. Europaparlamentet konstaterar att jordbruket i de yttersta randområdena konfronteras med viktiga frågor som diversifiering och konkurrenskraft liksom med nya utmaningar som särskilt är kopplade till globalisering, marknadsliberalisering, livsmedelstrygghet och hållbar utveckling.

Onsdagen den 26 februari 2014

55. Europaparlamentet understryker behovet att behålla POSEI som det är, ett program som har gett resultat och som är anpassat till betingelserna i de yttersta randområdena men som lider av en kronisk underfinansiering som utan dröjsmål måste åtgärdas. Parlamentet betonar därför behovet av att förse POSEI med de medel som krävs för att kompensera producenterna i de yttersta randområdena för effekterna av de marknadsliberaliseringar som förutses i flera sektorer och som är knutna till EU:s politik och till slutandet av internationella avtal, bland annat i mjölk-, socker-, rom-, kött- och banansektorerna. Parlamentet betonar även den ekonomiska, sociala och miljömässiga betydelsen av samtliga jordbruksprodukter från de yttersta randområdena. Parlamentet vill därför att POSEI ska behållas som ett eget och självständigt program.

56. Europaparlamentet välkomnar att synergier skapas mellan sammanhållningspolitiken och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling för att garantera en hållbar förvaltning av vattenresurserna genom modernisering, utvidgning av bevattningsnäten, planering av markanvändningen, utbildning samt utveckling av ett hållbart jordbruk och landsbygdsområden som turistattraktioner.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stimulera inhemsk jordbruksproduktion och saluföring med korta leveranskedjor, dvs. en lokal kvalitetsproduktion som ersätter importerade produkter.

58. Europaparlamentet stöder införandet av skyddad ursprungsbeteckning, kontrollerad ursprungsbeteckning och lokala märkningar i de yttersta randområden och efterlyser en säljfrämjande politik som tillmötesgår de yttersta randområdenas behov och värnar skyddade geografiska beteckningar.

Synergier med unionens utrikespolitik

59. Europaparlamentet beklagar den fortsatta bristen på samband mellan EU-fonderna, Europeiska utvecklingsfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden och det europeiska territoriella samarbetet, särskilt i projekten för gränsöverskridande samarbete, trots att ett sådant samband krävs för att målen för dessa fonder ska kunna nås. I detta sammanhang påminner parlamentet om att det är nödvändigt att se till att villkoren för programplaneringen för Europeiska utvecklingsfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden är förenliga.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett samråd mellan EU:s medlemsstater, de yttersta randområdena, de utomeuropeiska länderna och territorierna och AVS-länderna för att stärka dialogen och främja de yttersta randområdenas integration i deras geografiska områden. Parlamentet betonar att EU:s delegationer bör inta en mer central roll för att underlätta dialogen mellan de olika programplaneringsaktörerna i de yttersta randområdena, de utomeuropeiska länderna och territorierna och AVS-länderna.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre beakta de yttersta randområdenas geostrategiska ställning, med tanke på att de ligger i närheten av flera olika kontinenter.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att färdigställa handlingsplanen för ett utvidgat grannskap, som den arbetat med sedan 1999, och att identifiera eventuella hinder och de lösningar som kan underlätta för de yttersta randområdena att regionalt integrera sig i sina respektive geografiska områden. Parlamentet påminner i detta sammanhang om varje enskilt yttersta randområdes privilegierade historisk-kulturella förbindelser med vissa tredjeländer, samt om möjligheten att utveckla de ekonomiska, kommersiella och samarbetsmässiga förbindelserna med många regioner i världen.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta större hänsyn till hur avtal med tredjeländer påverkar de yttersta randområdenas ekonomier, genom att kräva att en konsekvensbedömning alltid ska göras i förväg av skyddet av så kallade känsliga produkter, om så är motiverat, och att specifika industrier ska få en rättvis ersättning om de lider skada. Parlamentet begär även att det ska inrättas en mekanism för samråd med regionala myndigheter i dessa områden. Parlamentet rekommenderar kommissionen att för befintliga internationella avtal genomföra regelbundna undersökningar för att utvärdera och ta hänsyn till hur känsliga marknaderna i de yttersta randområdena är.

64. Europaparlamentet beklagar att de avtal som slutits med länderna i Latinamerika och AVS-länderna inte tar hänsyn till de yttersta randområdenas intressen och att det inte genomförts någon konsekvensbedömning innan förhandlingarna om avtalen påbörjades.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i alla sina handelsavtal med AVS-länder som är grannar med de yttersta randområdena förhandla fram särskilda villkor för att skapa en marknad för de yttersta randområdena och AVS-länderna i avsikt att bättre integrera de yttersta randområdena i deras geografiska omgivning.

66. Europaparlamentet påminner om den tillgång som de yttersta randområdena kan utgöra vid utvecklingen och tillvaratagandet av unionens kapacitet att genomföra humanitära insatser vid naturkatastrofer. Parlamentet rekommenderar också att det ska inrättas en europeisk styrka för civilskydd.

Onsdagen den 26 februari 2014

Synergier med programmen för bekämpning av fattigdom och social utestängning

67. Europaparlamentet betonar de allvarliga problemen, särskilt med social utestängning, som förekommer i de yttersta randområdena. Parlamentet påminner om att det nionde målet i den nya sammanhållningspolitiken är att främja social integration samt att bekämpa fattigdom och alla former av diskriminering, och att Europeiska regionala utvecklingsfondens främsta prioritering är att stödja investeringar till förmån för dem som har det sämst ställt.

68. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och yrkar på att denna särskilt ska användas i de yttersta randområdena.

69. Europaparlamentet påpekar att det i några av de yttersta randområdena finns ett stort behov av nya bostäder på grund av den stora befolkningsökningen i dessa områden. Parlamentet anser att en investeringsram bör upprättas för subventionerade bostäder och att särskilda bestämmelser bör införas som gör att stöd för investeringar i sådana bostäder inte räknas som statligt stöd. Parlamentet konstaterar att vissa yttersta randområden upplever en ökande avfolkning som resulterar i att dessa platsers typiska boendemiljö förfaller, vilket måste stoppas med hjälp av stöd till stadsförnyelse och stimulering av ekonomisk verksamhet som är anpassad efter respektive plats, för att på detta sätt bidra till att invånarna stannar kvar.

Synergier med programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag och det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet

70. Europaparlamentet konstaterar att några av de yttersta randområdena är belägna i regioner med stor konkurrens inom industrin, främst på grund av den billiga arbetskraften och den stora tillgången på råvaror i grannländerna. Parlamentet påminner om att målen 3 och 8 i sammanhållningspolitiken 2014–2020 syftar till att stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft och främja hållbar och kvalitativ sysselsättning.

71. Europaparlamentet konstaterar att mikroföretag samt små och medelstora företag i de yttersta randområdena, vilkas etableringstakt är fortsatt hög trots krisen, har fått svårare att få tillgång till finansiering, vilket hotar deras utveckling och hållbarhet.

72. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang målen för det framtida programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag, som är avsett att stödja EU:s små och medelstora företag, särskilt när det gäller finansiering och inträde på nya marknader. Parlamentet välkomnar utvecklingen av instrumentet Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet. Kommissionen uppmanas att se till att dessa program genomförs effektivt i de yttersta randområdena. Parlamentet välkomnar möjligheten till dialog med Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden för att utforska möjligheten att bidra till att små och medelstora företag i de yttersta randområdena får bättre tillgång till finansiering, i syfte att inrätta lokala investeringsfonder i vart och ett av de yttersta randområdena och utveckla regionala riskkapitalmarknader.

73. Europaparlamentet betonar behovet av att anpassa den ekonomiska utvecklingen i vart och ett av de yttersta randområdena med hänsyn till dess potential. Exempelvis konstaterar parlamentet att en otillräcklig kapacitet för avfallshantering för med sig betydande skillnader i utvecklingen när det gäller sysselsättning och miljö.

74. Europaparlamentet välkomnar det nyligen inledda offentliga samrådet om en grön handlingsplan för små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar således kommissionen att i sina framtida slutsatser ta hänsyn till problemen och kompetensen på detta område hos små och medelstora företag i de yttersta randområdena.

75. Europaparlamentet betonar att turismen är en av de största drivkrafterna för de yttersta randområdenas ekonomier. Parlamentet anser därför att det är nödvändigt att utveckla och modernisera hotellanläggningarna i de yttersta randområdena med stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag, i syfte att diversifiera och utveckla den hållbara turistnäringen i de yttersta randområdena.

76. Europaparlamentet efterlyser en förenkling av viseringsbestämmelserna inte bara för EU:s medlemsstater utan även för vissa tredjeländer, i syfte att förbättra förutsättningarna för turismen och på ett stort antal orter i de yttersta randområdena främja utvecklingen av en turistnäring som är inriktad på grannländerna.

Synergier med programmet Kreativa Europa

77. Europaparlamentet konstaterar att vissa av de yttersta randområdena är mycket mångkulturella och att deras kulturyttringar bör kunna inspirera och hämta inspiration från de europeiska kulturyttringarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att öppna programmet Kreativa Europa för projekt från de yttersta randområdena.

Onsdagen den 26 februari 2014

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en strategi för utveckling och spridning av de yttersta randområdenas kulturarv, för vars utformning man kan hämta inspiration från programmet Euromed Kulturarv IV.

o

o o

79. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0134

Utvärderingen av unionens finanser

Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om utvärderingen av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnått: ett nytt verktyg för det förbättrade förfarandet för att bevilja kommissionen ansvarsfrihet (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 318 och 319 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av de rapporter med utvärdering som kommissionen antagit under 2012 och 2013 (COM(2012)0040, COM(2012)0675 och COM(2013)0461),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0068/2014), och av följande skäl:
 - A. Utvärdering är ett redskap som syftar till att man ska identifiera och förstå resultaten och konsekvenserna av en process och om att finna alternativ som bidrar till att man vid beslutsfattandet ytterligare kan förbättra processen.
 - B. Revision ska inte förväxlas med utvärdering eftersom utvärderingen är en uppgift för förvaltningsmyndigheterna, medan revisionen sköts av revisionsorganen.
 - C. Resultatutvärdering och effektivitetsrevision bygger på de mål som fastställts under programplaneringens tidigaste stadium.
 - D. När kommissionsordföranden Barroso i juni 2011 lade fram kommissionens förslag till den nya fleråriga budgetramen yrkade han på att budgetbesluten skulle fattas, inte utgående från traditionella budgetrubriker med byråkraterna som pådrivande krafter, utan utgående från fakta och mål, så att varje euro som används ger största möjliga utbyte.
 - E. Trots att kommissionen gått in för effektivitet är verksamhetsbaserad budgetering fortfarande den grundläggande principen när unionens budget görs upp.
 - F. Den 3 juli 2013 anmodade parlamentet kommissionen att tillsätta en arbetsgrupp med företrädare för kommissionen, parlamentet, rådet och revisionsrätten, för att undersöka åtgärder för genomförandet av en resultatbaserad budget och utveckla en handlingsplan med ett tidschema för detta.
 1. Europaparlamentet påpekar att i den rapport med utvärdering som lagts fram med stöd av artikel 318 i EUF-fördraget har tyngdpunkten förlagts till unionens finanser med utgångspunkt från uppnådda resultat och att rapporten således kompletterar den efterlevnadsmetod som Europeiska revisionsrätten tagit fram i kapitlen 1–9 i sin årsrapport, så att den ger parlamentet möjlighet att bättre utöva sina befogenheter avseende politisk kontroll av de europeiska offentliga åtgärderna.
 2. Europaparlamentet påminner om att ansvarsfriheten är ett politiskt förfarande där tyngdpunkten vilar på kommissionens genomförande av Europeiska unionens budget under kommissionens eget ansvar och i samarbete med medlemsstaterna.
 3. Europaparlamentet erinrar om att parlamentet den 17 april 2013 med kraft uppmanat kommissionen att ändra uppläggning i den rapport med utvärdering som framlagts med stöd av artikel 318 genom att "skilja den inre politiken från den yttre och i avsnittet om den inre politiken fokusera på Europa 2020-strategin [och därvid] lägga tyngdpunkten på de framsteg som gjorts för att uppnå flaggskeppsinitiativen" ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se den resolution som åtföljde beslutet om ansvarsfrihet för kommissionen för budgetåret 2011, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorganen (EUT L 308, 16.11.2013, s. 27).

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Europaparlamentet erinrar också om att det interinstitutionella avtalet ⁽¹⁾ som åtföljer den fleråriga budgetramen 2014–2020 anger att kommissionen kommer att skilja mellan den inre politiken, som fokuseras på Europa 2020-strategin, och den externa politiken och använda mer resultatinformation, bland annat resultat från effektivitetsrevisioner, för att utvärdera EU:s finanser på grundval av de uppnådda resultaten.
5. Europaparlamentet betonar att verksamhetsbaserad budgetering fortfarande är den grundläggande principen när unionens budget görs upp. Parlamentet är oroat över att revisionsrätten i sin årsrapport för 2012 anser att den rättsliga ramen på många av EU-budgetens områden är komplicerad och att resultatenriktningen inte är tillräcklig samt beklagar att förslagen om jordbruk och sammanhållning för programperioden 2014–2020 fortsätter att i grunden vara inputbaserade (inriktade på utgifter) och därför fortfarande inriktade på regelefterlevnad i stället för på resultat.
6. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sin senaste rapport med utvärdering av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts (COM(2013)0461) tagit fasta på ett flertal av de rekommendationer som parlamentet gjort i sina resolutioner som åtföljde beslutet om beviljande av ansvarsfrihet.
7. Europaparlamentet beklagar dock djupt att kommissionen, i stället för att inrikta sig på uppnåendet av unionens huvudmål och effektiva politikåtgärder, gav en rad sammanfattande utvärderingar av EU-program från EU:s alla politikområden för vilka man haft utgifter enligt den nuvarande fleråriga budgetramen, varvid de nuvarande budgetrubrikerna följdes.
8. Europaparlamentet påpekar att revisionsrätten har bedömt den andra och tredje utvärderingsrapporten och därvid, trots att det gjorts förbättringar, slutit sig till att rapporterna ännu inte ger tillräckliga, relevanta och tillförlitliga bevis på vad EU-politiken har uppnått och därför inte kan användas vid förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.
9. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att använda särskild information om medlemsstaternas resultat vid sin bedömning av unionens finansiella resultat.
10. Europaparlamentet håller fast vid att rapporten med utvärdering av ekonomiska resultat inte bör producera ytterligare en uppsättning partiella utvärderingar, antingen detta sker mitt under programplaneringsperioden eller vid slutet av den.
11. Europaparlamentet påpekar att budgetmyndigheten årligen måste få en klar bild av vad som verkligen åstadkommit i fråga om huvudmålen för unionen, vilket som ett första steg ska ske genom en utvärdering av de huvudsakliga finansieringsprogrammen och som ett andra steg genom en övergripande utvärdering av programförklaringen om driftsutgifter ⁽²⁾ för att bedöma i hur hög grad programmen bidragit till att uppnå målen för Europa 2020-strategin.
12. Europaparlamentet anser att kommissionens utvärdering kommer att tjäna som informations- och inspirationskälla för revisionsrätten. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att årligen granska kommissionens utvärderingsarbete, att rapportera om det för parlamentet i sin årsrapport och att ta hänsyn till det vid arbetet med att fastställa sitt program för effektivitetsrevision.
13. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten att rapportera till parlamentet om kommissionens framsteg med att utforma och tillämpa sina förfaranden för riskhantering, styrning och intern kontroll, för att unionens ska mål uppnås på ett transparent och redovisningsbart sätt samt utarbeta rekommendationer för hur man ska förfara om eventuella brister upptäcks.
14. Europaparlamentet välkomnar den åtgärdsplan för utveckling av den rapport med utvärdering som lagts fram med stöd av artikel 318 i EUF-fördraget, i den form den framlagts i det arbetsdokument som åtföljde kommissionens senaste rapport med utvärdering (SWD(2013)0229) och uppskattar framför allt att rapporten tar med resultatinformation från förvaltningsplanerna, de årliga verksamhetsrapporterna, sammanfattning för att uppnå utvärderingen, såsom parlamentet begärt 2013.
15. Europaparlamentet välkomnar också att kommissionen ämnar lägga upp rapporten med utvärdering i enlighet med den nya resultatramen för den kommande fleråriga budgetramen och låta rapporten bygga på resultatramen.
16. Europaparlamentet påpekar att följande tre huvudsakliga inslag bör finnas med i en sådan resultatram: uppnående av målen för programmet (resultat), sund programförvaltning från kommissionens och medlemsstaternas sida samt hur programresultat och sund förvaltning bidrar till unionens huvudmål.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Se dokumentet Förslag till Europeiska kommissionens allmänna budget för budgetåret 2014: arbetsdokument del I med översikter över programmets driftsutgifter, COM(2013)0450, juni 2013.

Onsdagen den 26 februari 2014

17. Europaparlamentet betonar att denna resultatmätning kan göras endast på områden där EU har väsentliga politiska befogenheter och där en betydande europeisk påverkan verkligen är möjlig.
 18. Europaparlamentet håller fast vid att man måste sammanställa de uppgifter som framkommit vid utvärderingsprocessen på global nivå och, i fråga om den interna politiken, med avseende på målen för Europa 2020-strategin.
 19. Europaparlamentet begär att kommissionen, enligt artikel 318 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och senast den 30 juni året efter det utvärderade budgetåret, till parlamentet och rådet överlämnar rapporten om utvärderingen av unionens finanser på grundval av de resultat som uppnåtts.
 20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och Europeiska unionens revisionsrätt.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0161

Långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin

Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (2013/2175(INI))

(2017/C 285/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok *Långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin* (COM(2013)0150),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder (COM(2013)0462),
- med beaktande av OECD:s principer om institutionella investerares finansiering av långsiktiga investeringar,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Tänk småskaligt först: En "Small Business Act" för Europa* (COM(2008)0394), som bekräftar de små och medelstora företagens centrala roll i EU-ekonomin och syftar till att stärka de små och medelstora företagens roll samt främja deras tillväxt- och sysselsättningskapande potential genom att mildra ett antal problem som anses hindra deras utveckling,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering* (COM(2011)0870),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) (COM(2011)0834),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2011 *Översyn av småföretagsakten för Europa* (COM(2011)0078) och parlamentets resolution av den 12 maj 2011 om detta ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för regional utveckling (A7-0065/2014), och av följande skäl:
 - A. Affärsbankerna är enligt kommissionen den största finansieringskällan i EU. De står för mer än 75 procent av den finansiella förmedlingen.
 - B. Den globala finanskrisen och statsskuldskrisen i EU har väsentligt hindrat den finansiella förmedlingsprocessen och den europeiska finanssektorns förmåga att kanalisera sparande till långsiktiga investeringsbehov, till följd av det svaga makroekonomiska läget.

⁽¹⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 102.

⁽²⁾ EUT L 115, 25.4.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

- C. Offentliga investeringar har en viktig roll att spela som drivkraft för långsiktiga investeringar. Såsom det framgick av kommissionens nyligen genomförda undersökningar⁽¹⁾ fick budgetkonsolideringsåtgärderna en mycket allvarlig inverkan på långsiktiga investeringar. Detta gällde särskilt när åtgärderna samordnades på EU-nivå, på grund av spridningseffekter och en positiv finanspolitisk multiplikatoreffekt.
- D. Internationella konkurrenter till EU, såsom Förenta staterna och Japan, har bibehållit en hög offentlig investeringsnivå, medan EU:s politik har lett till mycket låga offentliga investeringar.
- E. Det råder en konstant brist på förtroende och en stor ovilja att ta risker bland både privata och institutionella investerare.
- F. De låga räntorna och de åtminstone för en överskådlig framtid låga tillväxtprognoserna samt den ekonomiska osäkerheten har i betydande omfattning minskat såväl tillgången till långsiktig finansiering som riskbenägenheten för långsiktiga projekt.
- G. Begränsade offentliga budgetar i medlemsstaterna har hämmat den offentliga sektorns förmåga att investera i infrastruktur.
- H. Parlamentet har flera gånger efterlyst en lagstiftningsakt om omstrukturering av företag (redan i januari 2013) för att möjliggöra en långsiktig planering för företagen.
- I. Den generellt ökande arbetslösheten, och i synnerhet ungdomsarbetslösheten, förblir ett allvarligt hot mot ekonomisk och social konvergens på EU-nivå.

Allmänna synpunkter

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att starta en bred debatt om hur man bäst kan främja tillgång till långsiktig finansiering och hur man kan förbättra och diversifiera det finansiella förmedlingssystemet för långsiktiga investeringar i EU. Parlamentet betonar emellertid att konkreta framsteg måste göras så snart som möjligt för att öka de långsiktiga investeringarna och skapa sysselsättning i EU. Parlamentet framhåller att definitionen av långsiktig finansiering bör vara balanserad och omfatta stabila ansvarsförbindelser för att långsiktiga tillgångar ska kunna hanteras utan risk för alltför stor likviditet.
2. Europaparlamentet betonar att långsiktiga investeringar överensstämmer med realekonomins behov för att skapa den nödvändiga grunden för den kontinuerliga och hållbara ekonomiska tillväxt och det sociala välbefinnande som behövs för att skapa ett konkurrenskraftigt, hållbart och innovativt EU för alla.
3. Europaparlamentet noterar de särskilda omständigheterna på lokal och regional nivå och efterlyser ett effektivt samarbete mellan EU-institutionerna, medlemsstaterna och lokala och regionala myndigheter i syfte att underlätta gränsöverskridande projekt och inrättandet av en långsiktig investeringskultur i hela EU.
4. Europaparlamentet betonar att långsiktiga investeringar måste överensstämmer med målen i Europa 2020-strategin för tillväxt, 2012 års uppdatering av industripolitiken, initiativet Innovationsunionen och Fonden för ett sammanlänkat Europa.
5. Europaparlamentet betonar att utbildningskostnader bör behandlas som långsiktiga investeringar.
6. Europaparlamentet noterar att ekonomins förmåga att finansiera långsiktiga investeringar beror på den offentliga och den privata efterfrågan, som båda är mycket låga i EU, samt på dess investeringskultur och förmåga att generera besparingar och dra till sig och behålla inhemskt och utländskt direktinvesteringskapital.
7. Europaparlamentet betonar att långsiktiga investeringar spelar en mycket viktig roll för att stabilisera finansmarknaderna genom konjunkturutjämnande investeringar och främjar därmed en hållbar ekonomisk tillväxt.
8. Europaparlamentet konstaterar att bankerna i EU står för mer än 75 procent av den långsiktiga finansieringen, vilket skapar ett avsevärt beroende av denna finansieringskälla. I Förenta staterna står bankerna för mindre än 20 procent av all långsiktig finansiering, som till största delen säkerställs genom välutvecklade kapitalmarknader.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Onsdagen den 26 februari 2014

9. Europaparlamentet noterar att EU:s finansiella system kommer att bli mer motståndskraftigt med ett större urval av finansieringskällor och instrument utanför banksektorn som tillgodoser spararnas behov och företagens långsiktiga finansieringsbehov.
10. Europaparlamentet konstaterar att om EU:s mål på området för klimat och energi ska kunna uppnås måste fördelningen av tillgångar drivas i riktning mot långsiktiga miljövänliga investeringar.
11. Europaparlamentet understryker att konsolideringen av de offentliga finanserna är den främsta prioriteringen inom ramen för statsbudgeten för att säkerställa och återupprätta efterlevnad av stabilitets- och tillväxtpakten och "tvåpaketet". Parlamentet stöder därför initiativet för att öka de privata investeringarna i långsiktig finansiering.

Hinder för en smart och hållbar tillväxt för alla

12. Europaparlamentet noterar att den offentliga finansieringen begränsas av långsam ekonomisk tillväxt, bristfällig förvaltning av den offentliga budgeten och beviljande av statligt stöd för att rädda finansinstitut.
13. Europaparlamentet noterar att vissa länder har mycket svårt att få, eller till och med nekas, tillgång till kapitalmarknaderna på grund av de tidigare årens överdrivna skuldpolitik, samtidigt som kapitalmarknaderna har varit den huvudsakliga orsaken till den aktuella krisen. Parlamentet noterar vidare att det i många medlemsstater har blivit betydligt svårare för små och medelstora företag att få tillgång till kapital, eftersom affärsbankerna endast beviljar lån till överdrivet stränga villkor.
14. Europaparlamentet noterar att vissa investerare från bank- och försäkringssektorn behöver anpassa sina affärsmodeller till nya och skärpta regler. Parlamentet påpekar att dessa regler syftar till att stärka finansieringen av realekonomin och bör bidra till de övergripande EU-målen för en hållbar och smart ekonomi för alla.
15. Europaparlamentet noterar att investerare också kan avskräckas från att investera i vissa sektorer på grund av risken för regeländringar som påtagligt kan förändra ett projekts ekonomi.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med Europeiska systemrisknämnden bedöma systemriskerna för kapitalmarknaderna och för samhället i stort till följd av bördan av obrännbara koltillgångar. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om denna bedömning som en uppföljning av sin grönbok.
17. Europaparlamentet noterar att de nuvarande konkurslagarna i EU är uppsplittrade och att de i vissa fall kan avskräcka från gränsöverskridande investeringar och begränsa investerarnas möjligheter att återfå sitt kapital om ett projekt misslyckas. Parlamentet varnar för en kapplöpning efter lägsta möjliga investerarskydd, vilket måste undvikas. Parlamentet är medvetet om att konkursbestämmelserna omfattas av medlemsstaternas behörighet.

Alternativa finansieringsmekanismer

18. Europaparlamentet konstaterar att affärsbankerna sannolikt kommer att förbli en huvudsaklig finansieringskälla. Det är viktigt att medlemsstaterna inrättar nya källor som kan komplettera de befintliga mekanismerna och minska finansieringsklyftan, och samtidigt ser till att det finns en lämplig lagstiftnings- och tillsynsram som anpassad till realekonomins behov. Parlamentet beklagar att börsintroduktionerna har minskat i EU under de senaste tjugo åren, vilket hämmar tillväxt, skapande av sysselsättning, innovation och stabilitet. Parlamentet noterar att börsnoterade små och medelstora företag skapar en stor andel av arbetstillfällena i EU och beklagar de negativa konsekvenserna av dessa företags begränsade tillgång till kapital under sin tillväxt.
19. Europaparlamentet föreslår att man överväger införandet av ett investeringsavsnitt i EU:s budget.
20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens lagstiftningsförslag om långsiktiga investeringsfonder. Parlamentet konstaterar att fondernas tänkta utformning innebär att de huvudsakligen riktar sig till institutionella investerare. Parlamentet påpekar att det i EU:s regelsystem om alternativa investeringsfonder, riskkapital och sociala investeringsfonder också finns lämpliga investeringsmodeller.
21. Europaparlamentet betonar de nya innovativa finansiella instrumentens stärkta roll inom alla verksamhetsområden och alla fonder som ingår i EU:s struktur- och investeringsfonder. Parlamentet understryker att finansiella instrument spelar en allt viktigare roll inom sammanhållningspolitiken mot bakgrund av de dåliga lånemöjligheterna för investeringar i realekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera rättslig klarhet och transparens när det gäller de nya finansiella standardinstrumenten och att stärka banden med Europeiska investeringsbankens (EIB) lånemöjligheter.

Onsdagen den 26 februari 2014

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en förbättrad europeisk ram för mindre likvida investeringsfonder i syfte att kanalisera de privata hushållens kortsiktiga likviditet till långsiktiga investeringar och tillhandahålla ytterligare en pensionslösning.
23. Europaparlamentet uppmuntrar de berörda parterna att vidareutveckla EU:s och Europeiska investeringsbankens initiativ om projektobligationer för att öka finansieringen av stora europeiska infrastrukturprojekt inom transport-, energi- och IT-sektorerna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta nationella projektobligationsinitiativ som stöds av garantisystem. Parlamentet påminner om att offentliga garantier endast bör beviljas enligt stränga villkor som syftar till att säkerställa ett adekvat utbud av kollektiva nyttigheter.
24. Europaparlamentet anser att offentlig-privata partnerskap kan vara ett verksamt och kostnadseffektivt sätt att underlätta samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn för vissa investeringar, i synnerhet för infrastrukturprojekt. Parlamentet konstaterar att det finns ett stort behov av expertis på hög nivå för att möjliggöra lämpliga lösningar i fråga om urval, utvärdering, utformning, långsiktig planering och finansieringslösningar för sådana projekt.
25. Europaparlamentet anser att långsiktiga offentliga investerare (nationella, regionala eller multilaterala utvecklingsbanker och offentliga finansinstitut) i hög grad kan stimulera privata investeringar i syfte att ge små och medelstora företag tillgång till finansiering och verka som katalysatorer för långsiktig finansiering till företag av bredare allmänt intresse och av strategisk betydelse, det vill säga företag som skulle tillföra ett mervärde till de allmänpolitiska målen för ekonomisk tillväxt, social sammanhållning och miljöskydd. Parlamentet understryker vikten av ansvarsskyldighet, transparens och demokratiskt ägarskap för de önskvärda långsiktiga investeringsmålen och de investeringsfrämjande mekanismerna.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i ett uppföljningsdokument undersöka och utarbeta en harmoniserad metod för långsiktig värdering av projekt av allmänt intresse som stöds med offentliga resurser på EU-nivå och nationell nivå.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa lämpliga nätverk för samarbete och informationsutbyte och att inrätta nationella eller regionala långsiktiga offentliga investerare, som kan dra lärdom av de redan etablerade institutionernas bästa praxis. Parlamentet understryker i detta sammanhang att sådana nationella eller regionala utvecklingsbanker, som ofta är uppbyggda som kooperativ, har fortsatt att erbjuda tillförlitlig finansiering till regionala och lokala ekonomier under den nuvarande krisen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sitt stöd till finansinstitut av denna typ.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur man kan ge stöd till medlemsstater som behöver finansiellt och tekniskt stöd för att inrätta långsiktiga nationella och regionala offentliga investerare och att utforska möjligheten att införa en garantimekanism på EU-nivå för de långsiktiga nationella offentliga investerarna.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka möjligheterna för olika former av sammanslutnings- och samutnyttjandeteknik i syfte att förbättra utsikterna för småskaliga sociala projekt och andra infrastrukturprojekt att säkra nödvändiga investeringar.
30. Europaparlamentet noterar att gräsrotsfinansiering snabbt har blivit vanligare och anser att detta kan medföra nya möjligheter. Parlamentet betonar emellertid att investerarskydd och transparens måste respekteras.
31. Europaparlamentet anser att institutionella investerare – försäkringsbolag, pensionsfonder, familjeföretag, värdepappersfonder och stiftelser – är lämpliga och pålitliga källor till långsiktig finansiering, eftersom deras affärsmodeller har längre tidshorisonter. Parlamentet understryker att lämpliga tillsynskrav för dessa institutionella investerare behöver finslipas och kalibreras för att främja långsiktiga investeringar för en smart och hållbar realekonomi för alla.
32. Europaparlamentet betonar att tillgången till kapitalmarknaderna måste förbättras genom nya finansieringskällor såsom börsintroduktioner, gräsrotsfinansiering, person-till-person-lån och (säkerställda) obligationer eller genom nya marknadssegment. Parlamentet uppmanar EU att utvärdera och bygga vidare på framgångsrika nationella initiativ i syfte att identifiera och avlägsna hinder för börsintroduktioner. Parlamentet stöder införandet av klassificeringen av tillväxtmarknader för små och medelstora företag i direktivet om marknader för finansiella instrument. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av dessa marknader genom översynen av prospektdirektivet. Parlamentet uppmanar också kommissionen att överväga en direktoratöverskridande strategi för att undersöka hur offentliga marknader kan förbättras för små och medelstora företag och hur direktivet om handlingsplanen för finansiella tjänster kan diversifiera investerargruppen.

Onsdagen den 26 februari 2014

33. Europaparlamentet stöder regleringsansträngningar i syfte att säkra värdepapperiserade tillgångar av hög kvalitet, samtidigt som man undviker mycket komplexa strukturer, överdriven återvärdepapperisering och fler än tre trancher. Parlamentet noterar att det finns utrymme för mer standardisering och transparens när det gäller de underliggande riskerna. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska centralbanken att ingående följa och aktivt delta i verksamheten i Internationella organisationen för värdepapperstillsyn och arbetsgruppen för värdepapperisering inom rådet för finansiell stabilitet. Parlamentet noterar att det saknas en konsekvent strategi och efterlyser därför utvecklingen av ett övergripande regelverk och en definition av "högkvalitativ värdepapperisering". Parlamentet anser att högkvalitativ värdepapperisering kan spela en viktig roll för finansiell förmedling av både långsiktiga och kortsiktiga tillgångar och kan vara särskilt fördelaktig för små och medelstora låntagare.

34. Europaparlamentet noterar att värdepapperisering var en av de bidragande faktorerna till krisen, eftersom det långsiktiga ansvaret för riskerna var utspritt längs hela värdepapperiseringskedjan. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fortsätta att stärka både banksystemet, däribland kooperativa och offentliga sparbanker, och bankernas förmåga att få tillgång till långsiktig återfinansiering för att täcka sina långsiktiga investeringar.

35. Europaparlamentet välkomnar Europeiska investeringsfondens kreditförstärkningsverksamhet och ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation, som ska generera ytterligare finansiering för små och medelstora företag.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att minska den onödiga administrativa och regleringsmässiga bördan, och framför allt att ta hänsyn till de små och medelstora företagens och entreprenörernas särdrag. Parlamentet välkomnar antagandet av "Small Business Act" för Europa och programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) samt Horisont 2020-programmet. Parlamentet noterar att fragmenteringen av finansmarknaderna har gjort finansieringen av småföretagssektorn svårare och mer betungande.

37. Europaparlamentet rekommenderar att EIB inrättar en särskild avdelning för finansiering av små och medelstora företag med skräddarsydda lånevillkor.

38. Europaparlamentet välkomnar kommissionens krav på att använda riskkapital, i enlighet med direktivet om alternativa fondförvaltare och förordningen om europeiska riskkapitalfonder, som en alternativ finansieringskälla, särskilt för företag i uppstarts- och tillväxtfaserna. Parlamentet konstaterar att det för närvarande finns starka skatteincitament som favoriserar finansiering med lån. Parlamentet anser att riskkapitalbolag kan ge värdefullt icke-finansiellt stöd, bland annat konsulttjänster, finansiell rådgivning, marknadsföringsstrategi och utbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare utvärdera dessa företags roll i finansieringen av EU:s ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att få bort alla förutfattade meningar i fråga om aktier i de olika nationella, europeiska och globala ekonomierna.

Regelverk

39. Europaparlamentet understryker att ett investerarvänligt företagsklimat med en stark drivkraft till tekniska framsteg är en förutsättning för att EU ska bli ett attraktivt investeringsområde för utländska direktinvesteringar. Parlamentet betonar att den fria rörligheten för kapital behöver främjas, både inom EU och mellan EU och tredjeländer, så att Europa kan få tillgång till globala kapitalansamlingar. Parlamentet vill i detta sammanhang särskilt uppmärksamma vikten av att se till att direktivet om förvaltning av alternativa investeringsfonder genomförs på ett sätt som främjar utländska investeringar i EU.

40. Europaparlamentet anser att det är viktigt för investerare att kunna välja mellan många attraktiva investeringsprodukter så att de kan diversifiera sina investeringar.

41. Europaparlamentet betonar att man måste få stopp på den överdrivna kortsiktigheten bland investerarna och arbeta mot en ansvarsfull investeringskultur som främjar långsiktiga investeringar i Europa.

42. Europaparlamentet understryker behovet av att främja en gemensam förståelse av att finansiell stabilitet och tillväxt inte utesluter varandra, utan snarare är ömsesidigt beroende av varandra och utgör en viktig grund för att man ska kunna bygga upp och stärka investerarnas förtroende på lång sikt.

43. Europaparlamentet understryker vikten av finansiell utbildning och kunniga investerare i samband med inrättandet av en långsiktig investeringskultur i EU, och framhåller att EU-lagstiftningen kan spela en viktig roll i detta avseende.

44. Europaparlamentet betonar att ett enhetligt regelverk och rättslig förutsägbarhet är oumbärligt för en fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Parlamentet anser att nuvarande och framtida reformer av regelverket bör bedömas omsorgsfullt och att följderna noggrant måste övervakas. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda inrättandet av bankunionen i syfte att minska fragmenteringen av finansmarknaderna. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att slutföra den inre marknaden för tjänster för att frigöra dess fulla potential.

Onsdagen den 26 februari 2014

45. Europaparlamentet efterlyser incitament för att främja långsiktigt aktieinnehav, t.ex. extra rösträtter i styrelser, extra aktier eller högre utdelning.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant utvärdera den sammanlagda effekten av redan slutförd och pågående finansiell reglering av långsiktiga investeringar.
47. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen i de pågående förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar. Parlamentet noterar dessa förhandlingars betydelse för att stärka politik och åtgärder i syfte att öka investeringarna mellan Förenta staterna och EU till stöd för skapande av arbetstillfällen, hållbar ekonomisk tillväxt och internationell konkurrenskraft.
48. Europaparlamentet anser att en särskild konsekvensbedömning av långsiktig finansiering bör ingå i alla lagstiftningsförslag som avser reglering av finansiella tjänster.
49. Europaparlamentet stöder kommissionens begäran till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om att undersöka den potentiella kalibreringen av vissa bestämmelser om kapitalkrav i Solvens II-ordningen för att undvika eventuella hinder för långsiktig finansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra fullständiga samråd om de föreslagna kalibreringarna innan nuvarande lagstiftning ändras.
50. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att man i förslaget till förordning om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag ger en lämplig riskvikt till exponeringar som helt och hållet säkrats genom panträtt på kritiska infrastrukturprojekt inom områdena transport, energi och kommunikation. Parlamentet anser att man i ny lagstiftning bör ta hänsyn till långsiktiga investerares krav, utvärdera riskerna med finansiella tillgångar genom att räkna in ansvarsförbindelsers natur och varaktighet och erkänna de positiva effekterna av stabila ansvarsförbindelser.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka få till stånd ett utökat internationellt samarbete och internationell konvergens på området för långsiktiga investeringar genom att föra en dialog globalt både i G20 och i rådet för finansiell stabilitet.
52. Europaparlamentet anser att investeringar i långsiktiga tillgångar kräver gedigen kunskap och bedömning av de långsiktiga risker som är förknippade med dem. Parlamentet understryker därför att investerare behöver bygga upp stark expertkunskap och god riskhantering för att skydda sina långsiktiga åtaganden.
53. Europaparlamentet anser att sunda redovisningsprinciper som är förenliga med de långsiktiga målen för institutionella investerare, såsom övergången till en klimatvänlig ekonomi, kan göra den finansiella informationen mer transparent och enhetlig och bör systematiskt återspegla den ekonomiska strategi som tillämpas av de långsiktiga investerarna. Parlamentet betonar emellertid att genomförandet av dessa redovisningsprinciper inte får leda till att det skapas incitament för procykliska strategier. Parlamentet uppmanar bestämt International Accounting Standards Board (IASB) att beakta risken för procyklikalitet när man ser över sin marknadsvärderings- och modellvärderingspraxis och att beakta vikten av försiktighet i samband med översynen av sin konceptuella ram. Parlamentet anser att offentliggörande av tydliga och standardiserade icke-finansiella uppgifter om stora företag kan öka transparensen och främja ett mer investerarvänligt klimat.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant följa G20:s arbete med förslag för att skapa en multilateral investeringsram som fastställer miniminormer och ändrar vissa regler om långsiktiga investeringar och redovisning till verkligt värde i syfte att åtgärda kortsiktiga fluktuationer och volatilitet och därmed främja gränsöverskridande investeringar.
55. Europaparlamentet anser att det finns ett stort behov av ett förutsägbart skatteklimat som undanröjer hindren för långsiktiga investeringar. Parlamentet noterar att vissa skatteincitament och skattelättnader kan vara viktiga för att främja investeringar. Parlamentet vill främja utbyte av bästa praxis och betonar att den inre marknaden kräver transparens och bättre samordning av den nationella skattepolitiken för att underlätta gränsöverskridande investeringar och undvika både dubbelbeskattning och dubbel utebliven beskattning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att bedöma möjligheten att bevilja skatteförmåner för avkastning på hållbara infrastrukturprojekt eller andra skatteincitament och skattelättnader för att främja långsiktiga investeringar.
56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samarbete med lokala och regionala myndigheter se över sina verktyg för budgetplanering och utarbeta och offentliggöra egna nationella infrastrukturplaner för att ge investerare och andra intressenter utförlig information och skapa större säkerhet och framförhållning kring framtida projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra det möjligt för medlemsstaterna att utveckla metoder för att standardisera uppgifter om infrastrukturprojekt och göra dem tillgängliga via ett centralt datalager.

Onsdagen den 26 februari 2014

57. Europaparlamentet anser att det krävs en stabil sektorspecifik lagstiftningsram för koncessionshavare av omfattande transportinfrastruktur som inte finansieras med statliga medel för att, med stöd av ett lämpligt avgiftssystem, möjliggöra tillgång till nödvändig finansiering, täcka kostnaderna på lång sikt och säkra tillräcklig avkastning på investeringarna.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma effekterna av medlemsstaternas skatteincitament för långsiktig finansiering och för energiovergången och att fastställa bästa metoder när det gäller att skilja mellan lägre kapitalkostnader för miljövänliga investeringar och högre kapitalkostnader för investeringar i projekt som är oförenliga med övergången till en hållbar energiförsörjning.

59. Europaparlamentet begär att små och medelstora företag ska ges prioriterad tillgång till europeiska långsiktiga investeringsfonder, eftersom de utgör ryggraden i tillväxt och jobbskapande inom EU. Parlamentet anser att denna tillgång bör åtföljas av en förenkling av ansökningsförfarandena. Parlamentet understryker vikten av att säkerställa enklare tillgång till finansiering under ett företags hela livscykel för att skapa och bevara hållbara arbetstillfällen av hög kvalitet.

60. Europaparlamentet ber kommissionen och medlemsstaterna att uppmana pensionsfonder att fatta socialt ansvarsfulla investeringsbeslut som är förenliga med europeiska och internationella bestämmelser om mänskliga rättigheter och sociala och miljömässiga normer, inbegripet relevanta riktlinjer och principer från OECD och FN. Parlamentet påminner om att kommissionens planer på att se över direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut inte får innebära att en hållbar långsiktig finansiering missgynnas.

61. Europaparlamentet understryker behovet av en bättre finansiell reglering och övervakning för att skydda arbetstagarna, skattebetalarna och realekonomin mot framtida marknadsmisslyckanden.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra kommunikationerna och förbindelserna med EIB när det gäller utformningen av skräddarsydda lån och garantisystem. Parlamentet uppmanar EIB till nära samarbete med medlemsstaterna och regionerna vid genomförandet av nya innovativa finansieringsinstrument via de europeiska struktur- och investeringsfonderna och att fortsätta stödja den investeringsstrategi som är inriktad på den sociala ekonomin. Parlamentet uppmanar dessutom EIB att även överväga möjligheten till ökad flexibilitet vid fastställandet av storleken på och bestämmelserna för skräddarsydda lån och andra relaterade system, så att de i största möjliga utsträckning kan bli förenliga med de finansieringsinstrument som erbjuds genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt när det gäller lämplig finansiering för unga företagare och sociala företag.

o

o o

63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0162

Sexuell exploatering och prostitution samt effekterna av detta för jämställdheten

Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om sexuell exploatering och prostitution samt effekterna av detta för jämställdheten (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 4 och 5 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s konvention från 1949 om bekämpning av människohandel och utnyttjande av prostituerade,
- med beaktande av artikel 6 i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979, som strävar efter att bekämpa alla former av handel med kvinnor samt att kvinnor utnyttjas för prostitution,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor, där det i artikel 2 stadgas att våld mot kvinnor ska anses omfatta "fysiskt, sexuellt och psykiskt våld som förekommer ute i samhället inklusive våldtäkt, sexuellt utnyttjande, sexuellt ofredande och hotelser i arbetet, inom utbildningsinstitutioner och på andra platser, handel med kvinnor och tvångsprostitution",
- med beaktande av Palermoprotokollet från 2000 om att förebygga, bekämpa och bestraffa handel med människor, särskilt kvinnor och barn, vilket bifogas FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,
- med beaktande av det strategiska målet D.3 i handlingsprogrammet och Pekingdeklarationen från 1995,
- med beaktande av ILO:s konvention nr 29 om tvångsarbete, där tvångsarbete definieras i artikel 2,
- med beaktande av Brysseldeklarationen från Internationella organisationen för migration om förebyggande och bekämpande av människohandel, i vilken man efterlyser en omfattande, ämnesövergripande och effektivt samordnad politik som inbegriper aktörer från alla berörda områden,
- med beaktande av Europarådets rekommendationer på området, såsom rekommendation nr 11 från år 2000 om handel med människor för sexuellt utnyttjande, rekommendation nr 5 från 2002 om kvinnors skydd mot våld samt rekommendation 1545 från 2002 om kampanjen mot handel med kvinnor,
- med beaktande av Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel,
- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings förslag till rekommendation om kriminalisering av sexköp för bekämpning av människohandel för sexuell exploatering, dok. 12920, från den 26 april 2012,
- med beaktande av OSSE:s ministerbeslut nr 1(12) i Wien från 2000 om att förstärka OSSE- åtgärderna och OSSE:s handlingsplan för att bekämpa handel med människor (beslut 557 från 2003),
- med beaktande av artiklarna 2 och 13 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel,

Onsdagen den 26 februari 2014

- med beaktande av direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002,
- med beaktande av rådets resolution om initiativ för att bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor ⁽¹⁾,
- med beaktande av EU:s strategi för utrotande av människohandel,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 1995 om FN:s fjärde internationella kvinnokonferens i Beijing: *Jämställdhet, utveckling och fred* ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 april 1997 om kommissionens meddelande om olagligt eller skadligt material på Internet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 september 1997 om behovet av en europeisk kampanj för nolltolerans av våld mot kvinnor ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 1997 om kommissionens grönbok om skyddet av minderåriga och den mänskliga värdigheten inom de audiovisuella tjänsterna och informationstjänsterna ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 november 1997 beträffande meddelandet från kommissionen om kampen mot turism där barn utnyttjas sexuellt och beträffande memorandum om Europeiska unionens bidrag till förstärkning av kampen mot sexuellt missbruk och utnyttjande av barn ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 1997 om kommissionens meddelande angående kvinnohandel som syftar till sexuellt utnyttjande ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 maj 1998 om förslaget till rådets rekommendation om skyddet av minderåriga och den mänskliga värdigheten inom de audiovisuella tjänsterna och informationstjänsterna ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 1998 om respekten för de mänskliga rättigheterna i Europeiska unionen ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 1999 om en harmonisering av de former av skydd som utgör komplement till flyktingstatusen i Europeiska unionen ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 30 mars 2000 om meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om genomförandet av åtgärderna för att motverka barnsexturism ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 april 2000 om republiken Österrikes initiativ inför antagandet av rådets beslut om att bekämpa barnpornografi på Internet ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 260, 29.10.2003, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ EGT C 150, 19.5.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ EGT C 304, 6.10.1997, s. 55.

⁽⁵⁾ EGT C 339, 10.11.1997, s. 420.

⁽⁶⁾ EGT C 358, 24.11.1997, s. 37.

⁽⁷⁾ EGT C 14, 19.1.1998, s. 39.

⁽⁸⁾ EUT C 167, 1.6.1998, s. 128.

⁽⁹⁾ EGT C 98, 9.4.1999, s. 279.

⁽¹⁰⁾ EGT C 150, 28.5.1999, s. 203.

⁽¹¹⁾ EGT C 378, 29.12.2000, s. 80.

⁽¹²⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 41.

Onsdagen den 26 februari 2014

- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsplanen från Peking ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2000 om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om vidare åtgärder i kampen mot kvinnohandel ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2000 om kommissionens meddelande om brottsoffer i Europeiska unionen – reflexioner över normer och åtgärder ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2001 om förslaget till rådets rambeslut om åtgärder för att bekämpa människohandel ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2006 om strategier för förebyggande av handel med kvinnor och barn som riskerar att utsättas för sexuellt utnyttjande ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2006 om dagens situation när det gäller bekämpning av våld mot kvinnor och eventuella framtida åtgärder ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 mars 2006 om tvångsprostitution i samband med internationella idrottsevenemang ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): Eliminering och förebyggande av alla former av våld mot kvinnor och flickor ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av Europeiskt kvinnoforums medvetandehöjande kampanj ”Ej till salu”,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkande från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0071/2014), och av följande skäl:
 - A. Prostitution och tvångsprostitution är ett könsrelaterat fenomen med en global dimension och omfattar omkring 40–42 miljoner människor runtom i världen, där det stora flertalet av de prostituerade är kvinnor och minderåriga flickor medan nästan alla köpare är män. Prostitution är därför såväl en orsak till som en konsekvens av bristen på jämställdhet, och ökar denna brist.
 - B. Prostitution och tvångsprostitution är en form av slaveri som är oförenlig med människans värdighet och grundläggande rättigheter.
 - C. Människohandel, särskilt med kvinnor och barn, för sexuell exploatering och andra former av utnyttjande, är en av de värsta kränkningarna av de mänskliga rättigheterna. Människohandeln ökar globalt till följd av en växande organiserad brottslighet och en allt större lönsamhet.
 - D. Arbete är en av de viktigaste källorna till självförverkligande som gör att människor solidariskt kan bidra till den kollektiva välfärden.

⁽¹⁾ EGT C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EGT C 59, 23.2.2001, s. 307.

⁽³⁾ EGT C 67, 1.3.2001, s. 304.

⁽⁴⁾ EGT C 53 E, 28.2.2002, s. 114.

⁽⁵⁾ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ EUT C 288 E, 25.11.2006, s. 66.

⁽⁷⁾ EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 292.

⁽⁸⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽⁹⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0444.

Onsdagen den 26 februari 2014

- E. Prostitution och tvångsprostitution är nära kopplat till bristande jämställdhet i samhället och påverkar kvinnors och mäns status i samhället och synen på relationerna mellan dem samt sexualiteten.
- F. Sexuell och reproduktiv hälsa främjas av en hälsosam inställning med ömsesidig respekt när det gäller sexualiteten.
- G. I direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer, fastställs kraftfulla bestämmelser om offer.
- H. Alla strategier mot prostitution påverkar uppnåendet av jämställdhet, insikten om jämställdhetsfrågor samt sänder budskap och värderingar till samhället, inklusive ungdomar.
- I. Prostitution fungerar som en affärsverksamhet och skapar en marknad med olika aktörer som är kopplade till varandra och där hallickar och kopplare gör beräkningar och vidtar åtgärder för att säkra eller öka sina marknader och maximera vinsterna, och där sexköparna spelar en nyckelroll eftersom de står för efterfrågan på denna marknad.
- J. Enligt WHO kräver sexuell hälsa en positiv och respektfull inställning till sexualitet och sexuella relationer samt möjligheten att ha lustbetonade och säkra sexuella erfarenheter, fria från tvång, diskriminering och våld.
- K. I prostitutionen reduceras alla intima handlingar till ett marknadsvärde, och människan reduceras till en handelsvara eller ett redskap tillgängligt för kunden.
- L. Den överväldigande majoriteten av de prostituerade tillhör sårbara grupper.
- M. Det finns ett starkt samband mellan koppleri och organiserad brottslighet.
- N. Organiserad brottslighet, människohandel, extrema våldsbrott samt korruption frodas i skuggan av prostitutionen, och de som tjänar mest på legaliseringen är hallickar som förvandlas till "affärsmän".
- O. Prostitutionsmarknaderna understöder handeln med kvinnor och barn ⁽¹⁾,
- P. Människohandel fungerar som ett verktyg för att förse prostitutionsmarknaderna med kvinnor och minderåriga flickor.
- Q. EU-uppgifter visar att den nuvarande politiken för att bekämpa människohandel inte är effektiv och att det är svårt att identifiera och väcka åtal mot människohandlare, och därför måste utredningen av fall av människohandel för sexuell exploatering samt åtalen och domarna mot människohandlare stärkas.
- R. Allt fler unga människor, varav oroväckande många är barn, tvingas in i prostitution.
- S. Tvånget under vilket prostitutionen bedrivs kan vara direkt och fysiskt eller utövas indirekt t.ex. genom påtryckningar på familjen i ursprungslandet. Detta tvång kan också bestå av ett försåtligt psykologiskt tvång.
- T. Det främsta ansvaret för att bekämpa människohandel ligger hos medlemsstaterna, men i april 2013 hade endast sex medlemsstater meddelat att de fullt ut införlivat EU-direktivet mot människohandel, vars tidsfrist för genomförande löpte ut den 6 april 2013.
- U. Kommissionen fastställer i sin strategi för jämställdhet 2010–2015 att "ojämlikhet mellan kvinnor och män strider mot de grundläggande rättigheterna".

⁽¹⁾ En rapport från 2006 av FN:s särskilda rapportör om människohandel, i synnerhet handel med kvinnor och barn, Sigma Huda, visade hur prostitutionspolitiska åtgärder direkt påverkade omfattningen av människohandeln.

Onsdagen den 26 februari 2014

- V. Medlemsstaterna har valt att hantera prostitution på radikalt olika sätt, men det finns två huvudsakliga inställningar: Den ena betraktar prostitution som en kränkning av kvinnors rättigheter – en form av sexuellt slaveri – som leder till och bevarar ojämlikhet mellan könen. Den andra hävdar att prostitution i sig främjar jämställdheten genom att värna om kvinnans rätt att själv bestämma över sin kropp. I båda fallen är det upp till de enskilda medlemsstaterna att bestämma hur de hanterar prostitutionsfrågan.
- W. Det är skillnad mellan "påtvungad" och "frivillig" prostitution .
- X. Prostitutionsfrågan måste bemötas med en långsiktig vision och ur ett jämställdhetsperspektiv.
1. Europaparlamentet konstaterar att prostitution, tvångsprostitution och sexuell exploatering i hög grad är en könsrelaterad fråga och strider mot den mänskliga värdigheten, principerna om mänskliga rättigheter, däribland jämställdhet, och därmed mot principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive målet och principen om jämställdhet.
 2. Europaparlamentet understryker att alla kvinnors hälsorelaterade rättigheter måste respekteras, inklusive deras rätt till sin egen kropp och sexualitet och frihet från tvång, diskriminering och våld.
 3. Europaparlamentet framhåller att det finns flera kopplingar mellan prostitution och människohandel och noterar att prostitutionen, såväl globalt som inom Europa, understöder handeln med utsatta kvinnor och minderåriga flickor, varav en stor andel är mellan 13–25 år. Enligt uppgifter från kommissionen utsätts majoriteten av offren (62 procent) för människohandel för sexuella ändamål, varav kvinnor och minderåriga flickor utgör 96 procent av de identifierade och förmodade offren. Andelen drabbade från länder utanför EU har ökat under de senaste åren.
 4. Europaparlamentet medger dock att bristen på tillförlitliga, korrekta och jämförbara uppgifter inom länderna, vilket främst beror på att prostitution och människohandel till sin natur är olagliga och ofta osynliga företeelser, gör prostitutionsmarknaden fortsatt dunkel och hindrar politiska beslut, så alla siffror bygger helt på uppskattningar.
 5. Europaparlamentet understryker att prostitution även är en hälsofråga, eftersom personer som ägnar sig åt prostitution får sämre hälsa och löper större risk att drabbas av sexuella, fysiska och mentala hälsoproblem, narkotika- och alkoholmissbruk och förlorad självrespekt, samt att dödligheten bland prostituerade är högre än bland befolkningen i genomsnitt. Parlamentet understryker även att många av sexköparna ber om oskyddat kommersiellt sex, vilket ökar risken för skadliga hälsoeffekter för såväl prostituerade som köpare.
 6. Europaparlamentet understryker att tvångsprostitution, prostitution och exploatering inom sexindustrin kan få förödande och långvariga fysiska och psykiska konsekvenser för de personer som är inblandade (även efter det att de har lämnat prostitutionen), särskilt för barn och tonåringar, utöver att den är såväl en orsak till som en konsekvens av bristen på jämställdhet som vidmakthåller könsstereotyper och stereotyp tänkande kring kvinnor som säljer sex, såsom idén att kvinnor och minderåriga flickors kroppar kan köpas för att tillfredsställa mäns sexbegär.
 7. Europaparlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att i enlighet med nationell lagstiftning införa regelbundna, förtroliga rådgivnings- och hälsokontakter för prostituerade utanför prostitutionsställena.
 8. Europaparlamentet noterar att prostituerade utgör en högriskgrupp med avseende på hivinfektioner och andra sexuellt överförbara sjukdomar.
 9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis för att minska farorna med gatuprostitution.
 10. Europaparlamentet noterar att tvångsprostitution och prostitution kan påverka våldet mot kvinnor i allmänhet, eftersom forskning om sexköpare visar att män som köper sex har en nedsättande bild av kvinnor ⁽¹⁾. Parlamentet föreslår därför de nationella behöriga myndigheterna att förbudet mot köp av sexuella tjänster ska åtföljas av en kampanj för att öka männens medvetenhet.

⁽¹⁾ Ett flertal undersökningar om sexköpare kan hittas på denna webbplats: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Onsdagen den 26 februari 2014

11. Europaparlamentet understryker att prostituerade utgör en särskilt sårbar och ekonomiskt, fysiskt, psykiskt, emotionellt och familjemässigt utsatt grupp i samhället och löper högre risk att drabbas av våld och skador än personer inom andra verksamheter. Den nationella polisen bör därför uppmuntras att bland annat utreda varför så få personer döms för våldtäkt mot prostituerade. Parlamentet understryker att prostituerade även drabbas av offentlig vanära och socialt stigma, även efter det att de lämnat prostitutionen.
12. Europaparlamentet uppmärksammar att kvinnliga prostituerade har rätt till moderskap och till att uppfostra sina barn och ta hand om dem.
13. Europaparlamentet understryker att normaliseringen av prostitution har en påverkan på våldet mot kvinnor. Parlamentet framhåller särskilt uppgifter som visar att män som köper sex i högre grad utövar sexuellt tvång mot kvinnor och andra våldshandlingar mot kvinnor samt ofta uppvisar kvinnofientliga attityder.
14. Europaparlamentet noterar att 80–95 procent av alla prostituerade har utsatts för någon form av våld innan de började prostituera sig (våldtäkt, incest, pedofili), att 62 procent uppger att de våldtagits och 68 procent att de lider av posttraumatiska stressyndrom – en procentandel som motsvarar den bland tortyroffer⁽¹⁾.
15. Europaparlamentet understryker att barnprostitution aldrig kan vara frivillig, eftersom barn inte har förmåga att "samtycka" till prostitution. Medlemsstaterna uppmanas med kraft att bekämpa barnprostitution (prostitution där de inblandade är under 18 år) så kraftfullt som möjligt, eftersom det är den grövsta formen av tvångsprostitution. Parlamentet kräver omgående nolltolerans grundad på förebyggande åtgärder, skydd av offren och åtal mot kunder.
16. Europaparlamentet betonar att barnprostitutionen och den sexuella exploateringen av barn tilltar, även via sociala nätverk, där bedrägerier och hot är vanligt förekommande.
17. Europaparlamentet uppmärksammar förekomsten av prostitution bland minderåriga, vilket inte är detsamma som sexuellt ofredande, och som ofta grundar sig i en besvärlig ekonomisk situation samt bristfällig föräldraomsorg.
18. Europaparlamentet understryker behovet av effektiva åtgärder som möjliggör ett särskilt fokus på att såväl få bort minderåriga prostituerade från den s.k. prostitutionsmarknaden som förhindra att de hamnar där, samt fokus på verksamheter som strider mot målen i FN:s konvention om barnets rättigheter och dess fakultativa protokoll.
19. Europaparlamentet anser att köp av sexuella tjänster från prostituerade under 21 år bör vara straffbart. De prostituerades tillhandahållande tjänster bör däremot inte vara straffbelagda.
20. Europaparlamentet uppmärksammar fenomenet "grooming", som innebär att minderåriga flickor eller de som just blivit myndiga, i utbyte mot lyxartiklar eller små penningssummor, vilket utgör en finansieringskälla för vardagsutgifter, t.ex. fickpengar, eller utgifter i samband med utbildning.
21. Europaparlamentet uppmärksammar medlemsstaterna på att utbildning är en viktig del av det förebyggande arbetet mot prostitution och anknuten organiserad brottslighet. Parlamentet rekommenderar därför att särskilda utbildningskampanjer, som är anpassade efter deltagarnas ålder, genomförs i skolorna och inom den högre utbildningen i syfte att upplysa och förebygga och rekommenderar att utbildning i jämställdhet ingår som ett grundläggande mål i utbildningen av unga människor.
22. Europaparlamentet fäster uppmärksamhet vid det faktum att reklam om sexuella tjänster i tidningar och sociala medier kan understödja människohandel och prostitution.
23. Europaparlamentet påminner om den växande roll som internet och de sociala nätverken spelar för människohandelnätverkens rekrytering av nya och unga prostituerade. Parlamentet anser att förebyggande kampanjer också måste bedrivas på internet och inriktas på de som lätt faller offer för människohandelnätverk.

⁽¹⁾ Farley, M., "Violence against women and post-traumatic stress syndrome", *Women and Health*, 1998; Damant, D. et al., "Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité" i *Le Journal International de Victimologie*, nr 3, april 2005.

Onsdagen den 26 februari 2014

24. Europaparlamentet uppmärksammar vissa, främst negativa, effekter av massmediaproduktion och pornografi, särskilt på internet, som skapar en ofördelaktig bild av kvinnor, vilket kan få effekten att det uppmuntrar åsidosättande av kvinnors mänskliga värde och framställer dem som varor. Parlamentet varnar för att sexuell frihet inte får tolkas som en förevändning för att åsidosätta kvinnor.
25. Europaparlamentet understryker att normaliseringen av prostitution påverkar unga människors uppfattning om sexualitet och förhållandet mellan kvinnor och män.
26. Europaparlamentet understryker att de prostituerade inte får straffbeläggas och uppmanar samtliga medlemsstater att upphäva repressiv lagstiftning mot prostituerade.
27. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att avstå från att kriminalisera och straffa prostituerade och att ta fram program för att hjälpa prostituerade/sexarbetare att lämna yrket om de så önskar.
28. Europaparlamentet anser att en minskad efterfrågan bör utgöra en del av en integrerad strategi mot människohandel i medlemsstaterna.
29. Europaparlamentet anser att ett sätt att bekämpa handeln med kvinnor och minderåriga flickor för sexuella ändamål och förbättra jämställdheten är den modell som tillämpas i Sverige, Island och Norge (den så kallade nordiska modellen), och som för närvarande övervägs i flera europeiska länder, enligt vilken det är straffbart att köpa sexuella tjänster, men inte att prostituera sig.
30. Europaparlamentet understryker att eftersom prostitution är ett gränsöverskridande problem bör medlemsstaterna ta ansvar för att motverka de sexköp som sker utanför det egna landet.
31. Europaparlamentet pekar på att vissa uppgifter visar att den nordiska modellen har haft en avskräckande effekt på människohandeln till Sverige, där prostitutionen och sexhandeln inte har ökat, och att denna modell har ett växande stöd hos befolkningen, särskild bland unga människor, vilket visar att lagstiftningen har lett till ändrade attityder.
32. Europaparlamentet noterar resultaten av en aktuell myndighetsrapport i Finland som efterlyser fullständig kriminalisering av sexköp, eftersom det finska tillvägagångssättet att kriminalisera köpare av offer för människohandel har visat sig vara ineffektivt för att hantera människohandel.
33. Europaparlamentet anser att lagstiftning ger en möjlighet att förtydliga vad som är acceptabla normer i samhället och skapa ett samhälle som avspeglar dessa värden.
34. Europaparlamentet anser att inställningen att prostitution är lagligt "sexarbete", avkriminaliseringen av sexindustrin i allmänhet och att göra koppleri lagligt, inte är en lösning som kommer att skydda utsatta kvinnor och minderåriga flickor från våld och exploatering. Snarare får den motsatt effekt eftersom de därigenom löper högre risk att utsättas för våld, samtidigt som prostitutionsmarknaderna uppmuntras – och därmed fortsätter antalet kvinnor och minderåriga barn som lider av övergreppen att växa.
35. Europaparlamentet fördömer alla politiska försök eller diskussioner som gör gällande att prostitution kan vara en lösning för invandrarkvinnor i Europa.
36. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att i enlighet med nationell lagstiftning ge polis och behöriga myndigheter rätt att få tillträde de platser där prostitutionen sker och att utföra slumpmässiga kontroller.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att mobilisera de instrument och medel som krävs för att bekämpa människohandel och sexuell exploatering samt minska prostitutionen. Dessa industrier bryter mot såväl kvinnors, minderåriga i synnerhet, grundläggande rättigheter, som jämställdhet.
38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, för att skydda offren, så snabbt som möjligt införliva Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF.

Onsdagen den 26 februari 2014

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera vilken effekt EU:s regelverk mot människohandel för sexuell exploatering har haft fram till i dag och ytterligare kartlägga mönstren vad gäller prostitution och människohandel för sexuell exploatering och den ökade förekomsten av sexturism inom EU, med särskild tonvikt vid minderåriga, samt att främja utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna.
40. Europaparlamentet understryker att kommissionen bör fortsätta att ge ekonomiskt stöd till projekt och program som bekämpar människohandel och sexuell exploatering.
41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma och genomföra strategier för att bekämpa människohandel, sexuell exploatering och prostitution och se till att alla relevanta aktörer såsom icke-statliga organisationer, polis och andra brottsbekämpande myndigheter samt socialtjänster och vårdinrättningar ges stöd, deltar i beslutsfattandet och samarbetar.
42. Europaparlamentet konstaterar att den överväldigande majoriteten av de prostituerade skulle vilja sluta men känner sig oförmögna att göra detta. Dessa personer behöver lämpligt stöd, framför allt psykologiskt och socialt, för att ta sig ur prostitutionsnätverken och det beroende som ofta är knutet till dem. Parlamentet föreslår därför att de behöriga myndigheterna inrättar program för att hjälpa människor att komma ur prostitutionen, i nära samarbete med berörda parter.
43. Europaparlamentet understryker betydelsen av lämplig utbildning för polismyndigheterna och hela rättssystemets personal om olika aspekter av sexuell exploatering, däribland könsrelaterade aspekter och invandring, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att uppmana polismyndigheterna att samarbeta med offren och uppmuntra dessa att vittna, att främja specialistkompetens inom polisen och att anställa kvinnliga poliser. Parlamentet understryker betydelsen av rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna för att på ett bättre sätt bekämpa nätverken för människohandel i Europa.
44. Europaparlamentet uppmärksammar de nationella myndigheterna på att den ekonomiska nedgången har gjort att fler kvinnor och minderåriga flickor, däribland invandrarkvinnor, tvingats till prostitution.
45. Europaparlamentet framhåller att ekonomiska problem och fattigdom är grundläggande orsaker till prostitution bland unga kvinnor och minderåriga flickor och att könsspecifika förebyggande strategier, nationella och Europaomfattande kampanjer som särskilt riktar sig till socialt utestängda grupper samt till personer i situationer av ökad sårbarhet (såsom personer med funktionsnedsättning och ungdomar som ingår i systemet för skydd av barn) och åtgärder för att minska fattigdom och öka medvetenheten både bland dem som köper sex och dem som erbjuder sex, och utbyte av bästa praxis är a och o för att bekämpa sexuell exploatering av kvinnor och minderåriga flickor, särskilt migranter. Parlamentet föreslår att kommissionen inför av en europeisk vecka tillägnad kampen mot människohandel.
46. Europaparlamentet understryker att social utestängning är en viktig faktor som bidrar till att göra missgynnade kvinnor och minderåriga flickor mer sårbara för människohandel. Parlamentet understryker även att den ekonomiska och sociala krisen har orsakat arbetslöshet, vilken ofta tvingar de mest utsatta kvinnorna, även kvinnor från högre sociala skikt, att börja prostituera sig/sexarbeta, för att undkomma fattigdom och social utestängning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med de bakomliggande sociala problem som tvingar män, kvinnor och barn in i prostitution.
47. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att finansiera organisationer som arbetar ute på fältet med stöd och exitstrategier, att erbjuda offer för människohandel och sexuell exploatering inklusive migranter och papperslösa, innovativt socialt stöd genom att bedöma deras enskilda behov och risker så att de får rätt hjälp och skydd samt att genomföra strategier – med ett helhetsperspektiv inom de olika polis-, migrations-, hälso- och utbildningsinrättningarna – i syfte att hjälpa utsatta kvinnor och minderåriga att ta sig ur prostitutionen, och samtidigt säkerställa att sådana program har en rättslig grund och tillräckliga finansiella resurser för att nå detta mål. Parlamentet betonar vikten av psykologiskt stöd och nödvändigheten av social återanpassning för offer för sexuell exploatering. Parlamentet påminner om att denna process tar tid och kräver att man tar fram en plan för livet efter prostitutionen som utgör ett trovärdigt och genomförbart alternativ för de före detta prostituerade.
48. Europaparlamentet understryker att det krävs mer analys och statistiska bevis för att bedöma vilken modell som är den mest effektiva för att bekämpa människohandel med kvinnor och minderåriga flickor för sexuell exploatering.
49. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att utvärdera både vilka positiva och vilka negativa effekter en kriminalisering av sexköp skulle få på minskningen av prostitution och människohandel.
50. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att utarbeta könsspecifika förebyggande strategier i ursprungsländerna för personer som är prostituerade till följd av att de fallit offer för människohandel, som ska rikta sig till såväl sexköpare som till kvinnor och minderåriga, genom sanktioner, upplysningskampanjer och utbildning.

Onsdagen den 26 februari 2014

51. Europaparlamentet kräver att EU och medlemsstaterna vidtar åtgärder för att motverka sexturismen inom och utanför EU.
 52. Europaparlamentet kräver att EU:s utrikestjänst vidtar åtgärder för att stoppa prostitutionen i de konfliktområden där EU har militära styrkor.
 53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0163

Främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder**Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om att främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder, inklusive utvinningsindustrins roll i utvecklingsländernaEa (2013/2126(INI))**

(2017/C 285/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förklaringen om utveckling och förvaltning av Afrikas mineraltillgångar, som antogs av Afrikanska unionens första konferens med ministrar ansvariga för utveckling av mineraltillgångar i Addis Abeba i oktober 2008,
 - med beaktande av *Africa Mining Vision* (Afrikanska unionens vision för gruvdrift) som antogs av stats- och regeringscheferna under Afrikanska unionens toppmöte i februari 2009,
 - med beaktande av förklaringen från ICGLR:s extra toppmöte i Lusaka för att bekämpa olaglig exploatering av naturtillgångarna i regionen vid de stora sjöarna den 15 december 2010 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av handlingsplanen för genomförandet av *Africa Mining Vision* som antogs under Afrikanska unionens andra konferens med ministrar ansvariga för utveckling av mineraltillgångar, som ägde rum i Addis Abeba i december 2011,
 - med beaktande av de tio principerna för att införliva hanteringen av risker som hänför sig till mänskliga rättigheter i avtalsförhandlingar mellan staten och investerare, som föreslagits av generalsekreterarens särskilda representant vid det sjuttonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter i maj 2011,
 - med beaktande av OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden, som ger detaljerade rekommendationer för att hjälpa företag att respektera de mänskliga rättigheterna och undvika finansiering av konflikter genom sin hantering av leveranskedjan ⁽²⁾,
 - med beaktande av EITI:s (utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet) internationella öppenhetsnorm som kräver att regeringar offentliggör sina inkomster från naturresurser,
 - med beaktande av förklaringen från G8-mötet i Lough Erne i juni 2013, där stats- och regeringscheferna återigen betonade vikten av en öppen och ansvarsfull förvaltning av naturtillgångarna och deras distributionskedja ⁽³⁾,
 - med beaktande av slutdeklarationen från G20-mötet som offentliggjordes den 6 september 2013 där ledarna uttryckte sitt stöd för EITI,
 - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A7-0132/2014), och av följande skäl:
- A. I många utvecklingsländer står utvinning av naturresurser för en betydande del av BNP och ofta för merparten av valutainkomsterna och utlandsinvesteringarna.

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>.

⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>.

Onsdagen den 26 februari 2014

- B. Afrika har en av världens största mineraltillgångar. De vinster som härstammar från utvinningen av mineralresurser i Afrika bör användas för att nå millennieutvecklingsmålen, bekämpa fattigdomen och få till stånd en snabb socioekonomisk utveckling och tillväxt på bred front. De afrikanska länderna måste dock fortfarande utarbeta och genomföra sammanhängande strategier för att utvinningen av naturtillgångarna ska bli en drivkraft för den ekonomiska utvecklingen och diversifieringen av deras ekonomier.
- C. Naturresurserna kan vara viktiga drivkrafter för ekonomisk tillväxt och social utveckling om inkomsterna från dem förvaltas öppet och på rätt sätt.
- D. Tvister om olja, gas, mineraler, virke och andra naturtillgångar är den näst vanligaste orsaken till konflikter i världen. Konkurrensen om tillgångar såsom mark och vatten blir allt större, vilket förvärrar befintliga konflikter och utlöser nya. Den dåliga förvaltningen av marken och naturtillgångarna förvärras av miljöförstöringen, befolkningstillväxten och klimatförändringarna.
- E. Paradoxalt nog klarar sig länder med stora naturtillgångar ofta mycket sämre än andra länder (fenomenet med den s.k. naturtillgångsförbannelsen) och kontrollen över, exploateringen av, handeln med och beskattningen av mineraler bidrar i vissa fall till väpnade konflikter (problemet med konfliktmineraler).
- F. Fördelarna med gruvdriften gagnar sällan lokalbefolkningen, eller så överskuggas de nästan helt av negativa sociala och miljömässiga effekter. De lokala eller nationella myndigheterna kan med hjälp av bättre förvaltning och större insyn öka gruvdriftens fördelar för lokalbefolkningen. På så sätt kan man också neutralisera eventuella negativa sociala och miljömässiga effekter.
- G. Miljö- och socialkonsekvensbeskrivningar är viktiga för att man ska kunna skydda urbefolkningarnas rättigheter i gruvdriftsområden.
- H. År 2008 uppskattade Världsbanken att 90 procent av mineralproduktionen i Demokratiska republiken Kongo kommer från gruvarbetare med småskalig verksamhet som inte är registrerade och som arbetar i avlägsna och osäkra områden som kontrolleras av väpnade grupper.
- I. Småskalig gruvdrift skapar många arbetstillfällen, särskilt i landsbygdsområden. Det behövs dock en formalisering av den hantverksmässiga och småskaliga gruvdriften för att främja lokalt/nationellt företagande, förbättra försörjningsmöjligheterna och påskynda en integrerad social och ekonomisk utveckling på landsbygden. Den hantverksmässiga och småskaliga gruvdriftens informella natur i Afrika gör den emellertid till ett lätt byte för organiserad brottslighet och paramilitära organisationer. Den står också inför ett antal problem, såsom barnarbete, som hindrar den från att nå sin fulla utvecklingspotential.
- J. Utvinningsindustrin bör främja utvecklingen av högteknologi och den innovativa sektorn och erbjuda lösningar på områdena för effektiv resursanvändning, energieffektivitet, ekodesign, förbättrad prestanda, återvinning och cirkulär ekonomi som kan gynna såväl utvecklings- som industriländer.
- K. *Africa Mining Vision* utgör en ram för att integrera sektorn på ett mer samordnat och målmedvetet sätt i kontinentens ekonomi och samhällsskick.
- L. Inom utvinningsindustrin är det vanligt att de mänskliga rättigheterna kränks, t.ex. genom barnarbete, sexuellt våld, människors försvinnande, brott mot rätten till en ren miljö, förlust av mark och försörjningsmöjligheter utan förhandling och utan skälig ersättning, tvångsflyttningar och förstörande av rituellt eller kulturellt betydelsefulla platser.
- M. Tvångsarbete och förnekande av rätten till fackföreningar och den kollektiva förhandlingsrätten utgör fortfarande stora problem. Samtidigt är de ofta ytterst otillräckliga hälso- och säkerhetsnormerna eller avsaknaden av dessa en källa till mycket stor oro, särskilt i små gruvor, som ofta verkar under mycket farliga förhållanden.

Onsdagen den 26 februari 2014

- N. Att ta ansvar för att de mänskliga rättigheterna respekteras är en global uppförandekod som gäller alla företag, var de än är verksamma, enligt de vägledande principerna för företag och mänskliga rättigheter, utarbetade av John Ruggie, FN:s generalsekreterares särskilda representant för mänskliga rättigheter och transnationella företag samt andra företag. Det råder dock inte tillräckligt stor enighet om den konkreta innebörden av detta ansvar. Bristen på effektiva mekanismer för övervakning, rapportering, kontroll och ansvarighet utgör också stora hinder för att åstadkomma en fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna.
- O. Den stora mängden uppförandekoder, standarder och certifieringssystem med olika tematiska tillämpningsområden som gäller företagens sociala ansvar gör utvärderingar, jämförelser och kontroller svåra eller omöjliga. Det finns många orsaker till detta, bland annat otillräckligt engagemang för att få effektivt fungerande regler för företagens sociala ansvar och företag som tar genvägar men som ändå vill anses vara socialt och miljömässigt ansvarstagande.
- P. För att öka effektiviteten och uppnå rättvisa när det gäller företagens sociala ansvar är det av högsta vikt att man går ifrån det nuvarande systemet där företagen väljer koder och standarder efter sina egna preferenser, mot gemensamma normer inom hela sektorn.
- Q. Grönmalning (greenwashing) – att ge en bild av en skenbart positiv miljöåtgärd för att föra allmänheten bakom ljuset och avleda uppmärksamheten från miljöskadlig verksamhet – vilseleder konsumenterna, allmänheten och tillsynsmyndigheterna när det gäller miljöprestanda och undergräver strävan efter ett ansvarsfullt företagande. Därför måste denna företeelse bekämpas. Rent allmänt måste företag som arbetar med företagens sociala ansvarstagande som ett marknadsföringsredskap se till att alla påståenden de gör är korrekta.
- R. Genomförandet av EITI syftar till att öka insynen i inkomstförvaltningen i syfte att minska riskerna för korruption och möjliggöra en jämlik nyttofördelning.
- S. Även om många afrikanska länder under de senaste 20 åren har genomfört avregleringar av ekonomin, handeln och investeringarna har de inte uppnått ökad ekonomisk diversifiering, och de har i genomsnitt mindre diversifierade ekonomier som koncentrerats till exempelvis export av mineraler och jordbruksprodukter med lågt mervärde, vilka båda är extremt känsliga för externa prischocker. I dagens läge bör alla ansträngningar inriktas på en större ekonomisk diversifiering, med andra ord mindre beroende av utvinningsindustrier eller jordbruksexport.
- T. I Addis Abeba-förklaringen om utveckling och förvaltning av Afrikas mineraltillgångar uppmanas afrikanska länder att se till att avtal om ekonomiska partnerskap och allmänna WTO-förhandlingar inte begränsar den nationella utvecklingspolitiken och att liberaliseringen av handeln, vilken kan öka afrikanska låginkomstländerns beroende av råvaror, inte medför en s.k. inlåsnings effekt.
- U. Alltsedan de av Världsbanken ledda gruvreformerna på 1980-talet försöker Latinamerika på nytt stärka de statliga institutionernas roll och fokusera på nationella prioriteringar och ekonomiska utvecklingsmål.
- V. Exportavgifter tillämpas av många länder. De förbjuds dock i många regionala handelsavtal och i EU:s ekonomiska partnerskapsavtal.
- W. Vissa AVS-länder oroar sig för att de ekonomiska partnerskapsavtalens restriktioner avseende exportavgifter kan göra det svårare att röra sig uppåt i mervärdeskedjan.
- X. Korruption och icke-transparenta avtal är vanligt förekommande inom gruvindustrin.
- Y. Eftersom leveranskedjorna nu för tiden är globala innebär det att naturtillgångar som har legat till grund för några av världens mest brutala konflikter köps och handlas internationellt, även av företag verksamma i EU.

Onsdagen den 26 februari 2014

Z. Företagens frivilliga insatser för att undvika konfliktmineraler är välkomna, men de har inte alltid varit effektiva.

AA. I avsnitt 1502 i den amerikanska Dodd Frank Act från 2010 krävs det att företag, inklusive europeiska företag, som den amerikanska finansinspektionen Securities and Exchange Commission (SEC) har fört upp på sin lista måste visa tillbörlig aktsamhet då de bedömer om deras produkter innehåller mineraler som har finansierat väpnade grupper i Demokratiska republiken Kongo. I ett domslut i anslutning till lagen hänvisade SEC till OECD:s riktlinjer som en trovärdig standard för tillbörlig aktsamhet för företag som tillämpar lagen.

AB. Försök att lösa konflikter genom att hindra att inkomsterna från den hantverksmässiga gruvdriften går till väpnade grupper har lyckats relativt väl för diamanter, men det krävs mer omfattande insatser för att bygga upp ett robust rättsligt och institutionellt regelverk för hantverksmässig gruvdrift, utöver den internationella konferensen för området kring de stora sjöarna (ICGLR).

Gruvdrift och hållbar utveckling

1. Europaparlamentet noterar med oro att icke hållbar gruvdrift kan ha mycket stora negativa miljömässiga och sociala effekter, särskilt i Afrika.

2. Europaparlamentet betonar att de globala råvaruprisernas kraftiga uppgång, till följd av tillväxtekonomiernas efterfrågan, är en fantastisk möjlighet för naturtillgångsrika utvecklingsländer, särskilt i Afrika, att öka inkomsterna och kanalisera dem till utveckling av intresse för deras folk. Parlamentet stöder nationell politik som syftar till detta. Parlamentet påpekar att en omarbeting av lagstiftning och regelverk ofta är av avgörande betydelse och betonar att det nödvändiga politiska utrymmet inte bör begränsas genom handels- och investeringsavtal.

3. Europaparlamentet betonar att utvinningsindustrin, utöver att ge statliga intäkter som kan användas till utveckling, bör bidra till utveckling genom att koppla sin verksamhet till den lokala ekonomin, t.ex. genom att anställa och utbilda lokalbefolkningen, köpa lokala varor och tjänster, bearbeta utvunnet material lokalt och medverka till utveckling av lokala industrier som använder bearbetade eller icke-bearbetade material som insatsvaror eller som på annat sätt kan gynnas av utvinningsföretagens närvaro. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna i Afrikanska unionen att systematiskt genomföra *Africa Mining Vision*. Parlamentet är övertygat om att uppnåendet av millennieutvecklingsmålen på dessa sätt kan påskyndas betydligt. Parlamentet understryker därför att det finns ett behov av att utveckla principer för hållbar utveckling som bygger på en socialt och miljömässigt ansvarstagande gruvindustri.

4. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att utöka sitt regionala samarbete genom att utveckla och anta gemensamma miljömässiga, sociala samt hälso- och säkerhetsrelaterade standarder och normer för gruvsektorn, som även gäller vid hantverksmässig och småskalig gruvdrift.

5. Europaparlamentet betonar att det behövs ett regionalt och internationellt angreppssätt för att hindra den olagliga exploateringen av naturtillgångarna. Parlamentet uppmanar utvecklingsländerna att vidta åtgärder för att formalisera sektorn för hantverksmässig och småskalig gruvdrift för att därmed förbättra försörjningsmöjligheterna, se till att lönerna går att leva på och integrera sektorn med landsbygdsekonomin och den nationella ekonomin. Samtidigt bör de i detta syfte ge sektorn tillgång till ekonomiskt och tekniskt bistånd och se till att det finns ett rättssystem som ger rättighetsinnehavare inom sektorn tillräckligt mycket mark och trygga arrendevillkor. Parlamentet uppmanar EU att hjälpa utvecklingsländerna att öka kapaciteten lokalt för att hantera spårnings- och certifieringssystem innan de driver igenom transportförbud för mineraler som inte uppfyller kraven.

6. Europaparlamentet understryker EU:s insatser för att stödja ytterligare institutionell utveckling och kapacitetsuppbyggnad hos värdregeringarna för att inrätta det nödvändiga institutionella och rättsliga ramverket för att förvalta och fördela inkomster från utvinningsföretag på ett öppet och effektivt sätt. Parlamentet understryker också de partnerskap som utvecklats mellan EU och Afrikanska utvecklingsbanken. Parlamentet uppmanar i synnerhet EU att prioritera stödet av utvecklingen till lagstiftnings- och skattepolitiken för att maximera de lokala och nationella fördelarna av utvecklingen av utvinningsföretag så att det leder till skapandet av lokal sysselsättning, anständiga löner för anställda och deras familjer samt ökade kopplingar mellan små och medelstora företag och den leveranskedja som är förknippade med utvecklingen av utvinningsföretag.

7. Europaparlamentet betonar att lokalsamhällena i enlighet med äganderättsprincipen bör delta i planeringen och utvecklingen av naturtillgångsprojekt, vilka bör utvärderas avseende lokala leveranskedjor och sysselsättning för lokalsamhället.

Onsdagen den 26 februari 2014

8. Europaparlamentet anser att det är viktigt att erkänna och garantera urbefolkningars traditionella rättigheter och kulturer vid utvecklingen av utvinningsföretag och att garantera att de kan delta och få information.
9. Europaparlamentet betonar att man behöver se till att de som drabbas av multinationella företags brott mot social- och miljölagstiftning har effektiv tillgång till rättslig prövning.
10. Europaparlamentet understryker att, eftersom nationell lagstiftning i utvecklingsländer ofta inte ger tillräckligt skydd av mänskliga rättigheter mot företags kränkningar, erbjuder FN-ramen *Protect, Respect and Remedy* heltäckande och tillämpliga principer för företags respekt för och skydd av mänskliga rättigheter.
11. Europaparlamentet efterlyser ett effektivt genomförande av den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter, som innehåller bestämmelser om avyttring av tillgångar och naturresurser och principer för lämplig ersättning.
12. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att ratificera människorättskonventioner och människorättsinstrument som rör mineralsektorn och att genomföra dem, bland annat genom att ge offentliga människorättsinstitutioner befogenheter att övervaka tillämpningen av människorättsstandarder vid gruvdrift och genom att ta fram verktyg och metoder för att införliva hälso- och människorättsfrågor i konsekvensbedömningsförfarandena.
13. Europaparlamentet konstaterar med oro att enligt John Ruggie, FN:s särskilda rapportör för de mänskliga rättigheterna, sker ungefär två tredjedelar av företagens kränkningar av de mänskliga rättigheterna inom olje-, gas- och mineralutvinningssektorerna. Parlamentet betonar att EU-medlemsstaterna och det internationella samfundet enligt internationell rätt och europeisk lagstiftning om de mänskliga rättigheterna är skyldiga att se till att de företag som är verksamma inom deras jurisdiktion inte vare sig direkt eller indirekt orsakar eller bidrar till kränkningar av de mänskliga rättigheterna genom sina affärsverksamheter.
14. Europaparlamentet är bekymrat över arbetsvillkoren inom småskalig gruvdrift, där många arbeten är riskabla och långt ifrån överensstämmer med internationella och nationella arbetsnormer och där olycksfrekvensen beräknas vara sex till sju gånger högre än i större verksamheter. Parlamentet uppmanar utvecklingsländernas regeringar och utvinningsföretagen att införa de grundläggande arbetsnormer som fastställs i ILO:s konventioner för att garantera alla gruvarbetare anständigt och säkert arbete, inbegripet konventionen om säkerhet och hälsa i gruvor.
15. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att öka sitt stöd till bekämpning av barnarbete i gruvor och att stödja ILO:s insatser för att erbjuda utbildning och alternativa inkomstmöjligheter för att få bort barn från gruvarbete.
16. Europaparlamentet välkomnar att internationella finansinstitut har utvecklat metoder för att se till att mineralinvestorer genomför miljökonsekvensbedömningar och socialkonsekvensbedömningar. Parlamentet konstaterar dock att kapacitetsuppbyggnaden i utvecklingsländer för att upprätthålla dessa krav fortfarande är en utmaning vad gäller bristen på ekonomiska resurser och personal. Parlamentet uppmanar därför EU att uppgradera sitt tekniska bistånd för att göra det möjligt för utvecklingsländerna att införa en praxis med systematiska utvärderingar av hälsorisker, sociala och miljörelaterade risker med bestämmelser om effektivt deltagande för allmänheten.
17. Europaparlamentet understryker den roll som Världsbanksgruppen spelar i utvecklingen av ansvarsfulla affärsmetoder. Parlamentet påminner om behovet av att förbättra metoderna för att utbyta och tillämpa kunskaperna om upprättandet av institutioner som är mer måna om sin integritet och av att förse medborgarna med information och påverkningsmöjligheter, så att deras regeringar tvingas bli mer effektiva och ta mer hänsyn till deras behov.
18. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att förbjuda mineralprospektering och mineralutvinning i nationalparker och i världsarvsområden samt uppmanar företag att förbinda sig att inte medverka i sådan prospektering och utvinning.
19. Europaparlamentet anser att gruvindustrin kan och bör ge värdefulla bidrag till begränsningen av klimatförändringarna genom tekniköverföring och ansvarsfulla investeringar. Parlamentet betonar att särskilt storskaliga gruvföretag potentiellt kan tillhandahålla know-how om utsläppsbegränsningar till sektorn för gruvdrift i liten eller medelstor skala. Parlamentet upprepar sin uppmaning till EU att eftersträva avtal om klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad och att uppgradera sitt stöd till utvecklingsländerna för minskning av koldioxidutsläpp.

Onsdagen den 26 februari 2014

20. Europaparlamentet betonar att det behövs en stark EU-lagstiftning om vissa större företags skyldighet att lämna icke-finansiella upplysningar, inbegripet en skyldighet att göra omsorgsfulla riskbedömningar och därvid beakta hela sin leveranskedja.

Den privata sektorns roll

21. Europaparlamentet efterlyser ett effektivt genomförande av ILO:s förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, FN:s Global Compact-initiativ (UNGC) samt FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter (UNGP) genom gemensamma mekanismer för hela sektorn.

22. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att se till att de handelsansvariga inom EU som är stationerade vid EU:s delegationer ges regelbunden utbildning i frågor som rör företagens sociala ansvar.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt främja ett ansvarsfullt företagande bland EU-företag som verkar utomlands och att se till att de strikt uppfyller alla rättsliga skyldigheter, i synnerhet internationella normer och bestämmelser om mänskliga rättigheter, arbetstagar rättigheter och miljön.

24. Europaparlamentet betonar att de teman som ingår i planer för att införa socialt ansvarstagande för företag ofta är selektiva; detta påstående gäller också sociala frågor och miljöfrågor. Parlamentet anser att en sådan fragmentarisk uppläggning ofta är till nackdel vid bedömningen av ett företags övergripande hållbarhetsresultat. Parlamentet anser att eftersom man i dessa allmänna ramverk har utvecklat en gemensam förståelse och en gemensam formulering av principerna för företagens sociala ansvarstagande, bör de också ligga till grund för internationella normer för hela sektorn om vad som utgör ansvarsfulla affärsmetoder.

25. Europaparlamentet betonar också att man inte bör betrakta initiativ för företagens sociala ansvar som en ersättning för regeringarnas ansvar att förse sina medborgare med grundläggande infrastruktur och andra kollektiva nyttigheter, utan de bör i stället komplettera detta ansvar.

Internationell handel och investeringar

26. Europaparlamentet uppmanar EU att använda sina handels- och investeringsförbindelser med viktiga partnerländer (t.ex. Förenta staterna, Kina, Japan, Brasilien och Indien) för att främja en dialog om företagens sociala ansvar. Parlamentet uppmanar också EU att genomföra konsekvensbedömningar av föreslagna handelsavtals hållbarhet innan förhandlingsfasen inleds. Parlamentet anser att investeringsavtal bör främja positiva förfaranden och rapportering i fråga om företagens sociala ansvar.

27. Parlamentet betonar att man i handelsavtal bör respektera utvecklingsländernas behov av att diversifiera sina ekonomier och modernisera sin teknik.

28. Europaparlamentet erkänner vikten av utländska direktinvesteringar för industriell tillväxt men konstaterar att de alltför generösa villkoren för utländska direktinvesteringar i gruvbrytning som utvecklingsländerna erbjöd under 1980- och 1990-talen, i kombination med inhemsk misshushållning, korruption, bristande ansvarsskyldighet och bristfällig lagstiftning, har hindrat dem från att få en rättvis andel av vinsterna från utvinningen av deras naturtillgångar och att dessa länder därmed har berövats tillgångar som verkligen behövs för deras sociala och ekonomiska utveckling.

29. Europaparlamentet delar de farhågor som framförts av FN:s särskilda representant för företag och mänskliga rättigheter om att de nuvarande metoderna att skydda investerarens rättigheter i kontrakt och internationella avtal begränsar staters möjlighet att skydda de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att investerarens rättigheter behöver balanseras med skyldigheter beträffande hållbar mänsklig utveckling.

30. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att införa de tio principer som FN:s särskilda representant för företag och mänskliga rättigheter har uppställt i syfte att integrera hanteringen av risker som hänför sig till mänskliga rättigheter i kontraktsförhandlingar mellan stat och investerare så att stabiliseringsklausuler inte äventyrar skyddet av och respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU att stödja uppbyggnad av utvecklingsländernas kapacitet att förhandla om och införa bestämmelser om mänskliga rättigheter och hållbara utvecklingsklausuler i investeringsavtal.

Onsdagen den 26 februari 2014

31. Europaparlamentet betonar att resultatkrav som exempelvis syftar till att öka kopplingarna mellan utländska investerare och lokala tillverkare är ett kvalitetstecken i industripolitiken. Parlamentet betonar att det i investeringsavtal bör vara möjligt att använda krav på lokalt innehåll och tekniköverföring för att uppmuntra utländska företag att upprätta kopplingar uppåt och nedåt i leveranskedjan och bidra till värdlandets ekonomiska utveckling.

32. Europaparlamentet uppmanar de afrikanska länderna att fortsätta sina insatser för regional integration och avlägsna vissa av hindren i Afrika för en industrialisering baserad på mineraler.

33. Europaparlamentet betonar att exportavgifter är tillåtna enligt WTO-systemet och kan ingå i politiska strategier som syftar till att utveckla inhemska tillverknings- eller förädlingsindustrier.

Rätt att få del av inkomster

34. Europaparlamentet uppmanar EU att hjälpa utvecklingsländerna att förhandla sig till investeringsavtal som ger långvariga sociala fördelar och förbättrade socioekonomiska villkor. Parlamentet påpekar att gruvföretagen pressar utvecklingsländerns regeringar att minimera sina skatter och royalties, och därigenom i praktiken försvagar statens budgetpolitiska kapacitet, samtidigt som den tullekalering som EU tillämpar på färdigvaror gör det svårare för råvaruproducerande utvecklingsländer att bearbeta och tillverka förädlade produkter för export.

35. Europaparlamentet betonar att skatteavtal med utvecklingsländer behöver förhandlas fram och tillämpas för att se till att multinationella företag betalar sin skäliga andel av skatterna. I ett bredare sammanhang önskar parlamentet att EU ökar sitt stöd för att hjälpa utvecklingsländerna att genomföra skattereformer och stärka sina skatteförvaltningar så att det blir möjligt för dem att i tillräckligt hög grad uppbära, förvalta och få del av mineralinkomster, och att EU arbetar för att sluta handelsavtal som avskaffar tullekaleringarna för vissa färdigvaror som kan hindra bearbetning och tillverkning av mineralbaserade, förädlade produkter och därmed vara till nackdel för utvecklingsländernas strategi för ekonomisk diversifiering.

36. Europaparlamentet betonar att olagliga kapitalflöden från Afrika är kopplade till sekretessen kring gruvkontrakt och skatteordningar. Parlamentet anser därför att bekämpandet av skatteflykt och skatteparadis även i fortsättningen bör ges högsta prioritet.

37. Europaparlamentet är bekymrat över det sätt på vilka koncessioner kan beviljas till gruvföretag och de problem detta kan orsaka, inklusive expropriering och att människor berövas sina försörjningsmöjligheter samt problem rörande nyttjande- och markrättigheter. Parlamentet uppmanar myndigheterna att fastställa områden där koncessioner inte är tillåtna, i områden vars miljö är skyddad i lag eller som har en hög koncentration av hantverksmässiga gruvor, och att göra detta innan några koncessioner beviljas för att undvika onödig social oro och problem med lokalsamhällen och gruvföretag. Parlamentet uppmanar även myndigheterna att skapa möjligheter att organisera samråd med lokala samhällsgrupper, noggrant bedöma begäranden om koncessioner, övervaka området och utvärdera konsekvenserna av gruvdrift innan koncessioner beviljas. Parlamentet uppmanar myndigheterna att se till att koncessioner för hantverksmässig gruvbrytning formaliseras och erkänns av stater, även i de fall då dessa utvecklas mot industriell gruvbrytning.

38. Europaparlamentet välkomnar den senaste översynen av direktiven om öppenhet och redovisning som kräver att utvinnings- eller skogsbruksindustri måste rapportera sina utbetalningar till regeringar. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att genomföra dessa direktiv så snart som möjligt. Parlamentet kräver att de inkomstuppgifter som samlas in ska tillhandahållas på ett så öppet och tillgängligt sätt som möjligt.

39. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att se till att brytningstillstånd och andra tillgångar säljs eller beviljas genom öppna och transparenta anbudsförfaranden. Parlamentet uppmanar myndigheterna att offentliggöra kontrakt, inbegripet bilagor, kartor och alla finansiella uppgifter, som ett sätt att förebygga korrupktion. Parlamentet uppmanar myndigheterna och de berörda företagen att lägga fram en fullständig förteckning över aktieägarna i alla gruvföretag, i synnerhet för alla nya affärsuppgörelser, och en fullständig förteckning över dem som systematiskt drar nytta av dessa affärsuppgörelser, som ett sätt att förebygga korrupktion. Parlamentet uppmanar myndigheterna och företagen att se till att alla betalningar till staten offentliggörs på ett allmänt tillgängligt sätt. Parlamentet uppmanar EU att kräva att utvinningsföretag i Europa ska offentliggöra de avtal som de sluter.

Onsdagen den 26 februari 2014

40. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att undersöka allvarliga anklagelser om korrupktion inom gruvsektorn och att när så är lämpligt åtala, frysa tillgångarna eller vägra att tillåta att transaktioner fortsätter. Parlamentet begär att man vid bedömningar av korrupsionsrisker granskar processen för förverkande av tillgångar och försäljning av förverkade tillgångar, inbegripande av enskilda eller företag som förmedlare vid byte av koncessioner (särskilt då dessa förmedlare har kontakter med styrande myndigheter), försäljning av tillgångar till underpris och försäljning av tillgångar utan upphandling (särskilt om tillgångarna är av stor ekonomisk betydelse eller om upphandlingar brukar vara normen). Parlamentet uppmanar myndigheterna att se till att de slutliga köparna av dessa tillgångar hålls ansvariga för de mellanhänder som de har ingått partnerskap med.

Att bryta sambandet mellan väpnade konflikter och mineralutvinning

41. Europaparlamentet noterar med oro att utvinningen av högt värderade naturtillgångar, bland annat olja, gas, mineraler och timmer, är en stor källa till konflikter i världen. Parlamentet anser att om konfliktförebyggande strategier ska bli framgångsrika måste de ta itu med samhällenas bristfälliga deltagande i utvecklingsprocessen för utvinningsföretag, den obalanserade fördelningen av fördelarna, potentiella ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, vanskötseln av medel, korrupktion, väpnade styrkors och rebellrörelsers roll, de otillräckliga institutionella och rättsliga ramverken för styrning av utvinningsföretagens utveckling, det bristfälliga uppmärksammandet av naturtillgångsfrågor i fredsavtal.

42. Europaparlamentet välkomnar *Africa Mining Vision* enligt vilken en miljö- och samhällsvänlig, öppen och inkluderande gruvdriftssektor, som ger lokalsamhällena hållbara fördelar, är grundläggande för att åtgärda de negativa effekterna av gruvdrift och undvika konflikter till följd av mineralutvinning. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang öppna och inkluderande styrprocesser på alla nivåer för att utvärdera de ekologiska och sociala effekterna av gruvdrift.

43. Europaparlamentet framhåller att konfliktmineraler utgör ett stort problem för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar att gott styre, inbegripet sunda miljöförvaltningsmetoder och miljökontroll samt respekt för sociala normer är viktigt för att man ska kunna bekämpa problemet med konfliktmineraler.

44. Europaparlamentet påpekar att de flesta internationella initiativ mot konfliktmineraler syftar till att främja ett ansvarsfullt beteende av industrier som köper mineraler genom certifieringssystem för smältverk. Parlamentet begär att relevanta människorättsaspekter tas med i alla certifieringsprogram i linje med internationella standarder, såsom de som fastställts i OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineral från konflikttrabbade områden och högriskområden (OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas).

45. Europaparlamentet betonar att om de pågående näringslivsinitiativen för konfliktmineraler verkligen ska kunna bryta sambandet mellan väpnade konflikter och mineralutvinning och säkerställa att företag efterlever de internationella standarder som fastställts av OECD, bör EU införa lagstiftning för att reglera dessa initiativ och de i EU verksamma företag som använder och handlar med de naturtillgångar som omfattas av initiativen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram förslag om bindande lagstiftning om konfliktmineraler.

46. Europaparlamentet betonar att det behövs EU-lagstiftning som ålägger företag som använder och handlar med mineraler och andra naturtillgångar som kommer från konflikttrabbade områden och högriskområden att visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med OECD:s riktlinjer för att säkra ansvarsfulla leveranskedjor för leverans av mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden, som komplement till översynerna av EU:s direktiv om öppenheten och ansvarighet vad gäller stora företags lämnande av finansiella och icke-finansiella upplysningar samt bestämmelserna om konfliktmineraler i Dodd Frank Act. Parlamentet anser att sådan lagstiftning framför allt ska uppfylla följande krav:

a) Lagstiftningen bör skapa en rättslig bindande skyldighet för alla företag i tidigare produktionsled som är verksamma i EU och som använder och handlar med naturtillgångar från konflikttrabbade områden och högriskområden och alla företag i efterföljande led som fungerar som första utsläppare på den europeiska marknaden att visa tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för att identifiera och begränsa risken för konfliktfinansiering och kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) Lagstiftningen bör grundas på de berörda internationella instrumenten, däribland det internationella regelverket för mänskliga rättigheter, som vidareutvecklats genom internationella fördrag och normer för mänskliga rättigheter (t. ex. FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter samt ramen *Protect, Respect and Remedy*), de viktigaste fördragen från Internationella arbetsorganisationen (ILO), internationell humanitär rätt och straffrätt samt OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden.
- c) Lagstiftningen bör vara tillämplig på alla segment i leveranskedjan och utan undantag på alla naturtillgångar som produceras i ett konfliktdrabbat område eller högriskområde.
- d) Lagstiftningen bör grundas på en riskbaserad metod, som kräver att företaget bedömer verkliga och potentiella negativa konsekvenser av sin verksamhet och begränsar de identifierade riskerna.
- e) Lagstiftningen bör inbegripa en skyldighet att genomföra regelbundna oberoende revisioner och offentliggöra företagets insatser för att visa tillbörlig aktsamhet.
- f) Lagstiftningen bör definiera krav i fråga om företags riskbedömningar och för en förvaltningsram.
- g) Lagstiftningen bör inbegripa en sanktionsmekanism i händelse av att skyldigheterna till riskbaserad tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan inte iakttas.
- h) Lagstiftningen bör vara jämförbar med skyldigheterna enligt Dodd Frank Act, så att ett företag som uppfyller EU-skyldigheterna för företag om ansvarsfullt användande av leveranskällor automatiskt uppfyller kraven i amerikansk lagstiftning.

47. Europaparlamentet betonar att EU-lagstiftningen om tillbörlig aktsamhet bör ingå i en bredare och kompletterande strategi som syftar till att angripa grundorsakerna till konflikt och sårbarhet, och kompletteras av utvecklingsbiståndsprogram som bör inriktas på styrproblem och reformering av säkerhetssektorn samt syfta till att bygga upp de lokala myndigheternas och lokalsamhällenas kapacitet att förvalta sina naturtillgångar på ett hållbart sätt och till nytta för deras lokalbefolkning.

48. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja kapacitetsuppbyggnad i mineralrika länder och upprätta konfliktfria försörjningsprogram.

49. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att förstärka sin inhemska lagstiftning om tillbörlig aktsamhet och inbegripa OECD:s principer för tillbörlig aktsamhet som ett krav i sin nationella gruvlagstiftning.

50. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att främja en dialog med viktiga partnerländer (bl.a. Kina, Japan, Brasilien, Indien och Sydafrika) om vikten av en handelspolitik som respekterar principen om "skyldigheten att skydda" i allmänhet och FN:s riktlinjer och OECD:s ram i synnerhet.

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla europeiska företag riktlinjer för att minska riskerna vid verksamhet i högriskområden och konfliktområden i syfte att hjälpa dessa företag att fortsätta sin verksamhet i sådana områden om detta också ligger i lokalbefolkningens intresse.

o

o o

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0164

SOLVIT

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om Solvit (2013/2154(INI))

(2017/C 285/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens rekommendation 2013/461/EU av den 17 september 2013 om principerna för Solvit ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 september 2013 *Stärka företag och invånare på EU:s inre marknad: En handlingsplan för att förbättra Ditt Europa i samarbete med medlemsstaterna* (COM(2013)0636),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 februari 2012 *Reinforcing effective problem-solving in the Single Market – Unlocking SOLVIT's full potential at the occasion of its 10th anniversary* (SWD(2012)0033),
- med beaktande av kommissionens första rapport av den 28 november 2012 *Den inre marknadens integration 2013 – Bidrag till den årliga tillväxtöversikten 2013* (COM(2012)0752),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 juni 2012 *Bättre styrning av den inre marknaden* (COM(2012)0259),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 februari 2012 *Making the Single Market deliver – Annual governance check-up 2011* (SWD(2012)0025),
- med beaktande av resultattavlan för den inre marknaden på nätet, som offentliggjordes den 4 juli 2013,
- med beaktande av undersökningen *A European Single Point of Contact* från juli 2013, som gjordes på uppdrag av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2013 om styrelseformer på den inre marknaden ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2012 om inre marknadsakten – de kommande åtgärderna för att skapa tillväxt ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2011 om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om Solvit ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0059/2014), och av följande skäl:
 - A. Allmänheten och företagen måste kunna utöva sina rättigheter på den inre marknaden, och den EU-lagstiftning som garanterar dessa rättigheter måste verkställas i praktiken, så att allmänheten och företagen kan dra nytta av den inre marknadens potential.
 - B. Genom att upplysa medborgarna om deras rättigheter och underlätta deras utövande av dem kan man till bidra till en mer välfungerande inre marknad.

⁽¹⁾ EUT L 249, 19.9.2013, s. 10.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 72.

⁽⁴⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 51.

⁽⁵⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 10.

Torsdagen den 27 februari 2014

- C. Solvit hanterar för närvarande omkring 1 300 fall per år och hittar i omkring 90 procent av fallen en lösning inom tidsfristen på 70 dagar.
- D. Intresset för och användningen av Ditt Europa växer snabbt, och enligt resultattavlan för den inre marknaden på nätet hade portalen 2012 över 11 000 besökare per dag, vilket kan jämföras med 6 500 året dessförinnan.
- E. Europaparlamentet har upprepade gånger krävt att Solvit-nätverket ska byggas ut ytterligare och ge tillgång till mer och bättre information om rättigheterna i EU.
- F. Solvit spelar en viktig roll som ett centralt verktyg för problemlösning och bidrar därför till en bättre efterlevnad av EU-lagstiftning om den inre marknaden. Trots detta är Solvit fortfarande underutnyttjat och har inte förverkligat sin fulla potential.
- G. Om Solvit-nätverket utnyttjas fullt ut kan det i många fall vara ett användbart verktyg för att begränsa den överdrivna användningen av domstolsförfaranden, som ofta är mycket komplicerade och därmed gör det svårt för allmänheten och företagen att lösa sina problem.
- H. Enligt den undersökning som gjorts på utskottets uppdrag – "A European Single Point of Contact" – har allmänheten och företagen i EU visserligen tillgång till en stor mängd information, rådgivning och stöd på nätet, men väldigt få känner till att dessa tjänster finns och hela 91,6 procent av de tillfrågade kände inte till någon onlinetjänst som man kan vända sig till med problem som rör den inre marknaden.
- I. Hur effektiv hjälp Solvit kan ge beror i hög grad på hur välutbildad personalen är.
- J. Större ansträngningar bör göras för att på ett bättre sätt integrera Solvit i de stödtjänster och verktyg för verkställighet som finns på nationell nivå och EU-nivå.
- K. För att korrekt identifiera problem när de uppstår och kunna lösa dem måste allmänheten och företagen vara medvetna om sina rättigheter på den inre marknaden, och det finns fortfarande mycket att göra för att öka denna medvetenhet.

Inledning: utnyttjande av rättigheter och möjligheter på den inre marknaden

1. Europaparlamentet upprepar att den inre marknaden kan förverkliga sin fulla potential bara om allmänheten och företagen är medvetna om sina rättigheter och möjligheter och kan utnyttja dem på ett lämpligt sätt. Parlamentet erinrar om att dessa mål kan uppnås endast om medlemsstaterna ser till att lagstiftningen om den inre marknaden verkligen verkställs och att det finns tillgång till information av hög kvalitet och effektiva problemlösningssystemer.
2. Europaparlamentet betonar att många problem på den inre marknaden är resultatet av nationell överreglering eller försenat eller felaktigt genomförande från en eller flera medlemsstaters sida, eller av nationella regler som går stick i stäv med EU-lagstiftningen. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen i detta sammanhang att sätta press på de medlemsstater som inte följer bestämmelserna om den inre marknaden.
3. Europaparlamentet påpekar att många problem som rör genomförandet av bestämmelserna om den inre marknaden upptäcks genom Solvit-nätverket, och lovordar detta bidrag till administrativa förändringar och regelförändringar för att komma till rätta med sådana problem. Rådet uppmanas att vidta åtgärder för att förbättra de offentliga förvaltningarnas arbetsuppgifter i syfte att stärka samarbetet mellan nationella myndigheter och kommissionen.
4. Europaparlamentet betonar att Solvit behöver en effektiv mekanism för att underrätta kommissionen om inrapporterade problem på den inre marknaden vilka orsakats av att EU-lagstiftningen inte genomförts.
5. Europaparlamentet understryker att det är av yttersta vikt för europeiska konsumenter och företag, och därmed för ekonomin i stort och för allmänhetens förtroende för den inre marknads funktion, att lagstiftningen om den inre marknaden genomförs, verkställs och efterlevs på rätt sätt. Parlamentet framhåller även medlemsstaternas rättsliga förpliktelser i detta avseende.
6. Europaparlamentet efterlyser återigen en vidareutveckling av de tillämpliga överträdelseförfarandena, även genom en striktare tillämpning av dessa förfaranden vid överträdelser av unionsrättsliga bestämmelser om den inre marknaden samt snabbare förfaranden.

Torsdagen den 27 februari 2014

7. Europaparlamentet understryker vidare att allt måste göras för att se till att problem med verkställigheten förebyggs, upptäcks eller undanröjs innan formella överträdelseförfaranden behöver inledas.

8. Europaparlamentet framhåller nolltolerans mot bristande regelefterlevnad, liksom att medlemsstaterna granskar varandras genomförande och införlivande av tjänstedirektivet, som metoder för att se till att lagstiftningen om den inre marknaden verkligen tillämpas.

Solvit: hjälper privatpersoner och företag att lösa problem

9. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya rekommendation om principerna för Solvit, som banar väg för Solvit 2.0.

10. Europaparlamentet konstaterar att Solvit-nätverket har uppnått konkreta resultat och bevisat sin användbarhet, men konstaterar samtidigt att det finns ett betydande utrymme för förbättringar, särskilt beträffande lösandet av företagsrelaterade tvister och den tid det tar att besvara frågor.

11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar för att fortsätta att förbättra Solvit-nätverkets framgångsrika arbete med informella och snabba lösningar av gränsöverskridande tvister som rör den inre marknaden – ett verktyg för att hantera felaktig tillämpning efter införlivande – med hjälp av förfaranden som är så tillgängliga som möjligt för allmänheten, och föreslår att medlemsstaterna i nära samarbete med kommissionen arbetar för att förbättra Solvit-systemet som en kostnadsfri och användarvänlig tjänst.

12. Europaparlamentet anser att Solvit-centrumen kontinuerligt bör förbättra sitt arbete, särskilt i ärenden som rör socialförsäkringar, och efterlyser bättre samordning av de nationella socialförsäkringssystemen.

13. Europaparlamentet efterlyser ett särskilt fokus på alla gränsöverskridande frågor som rör arbetsrätt, sociala rättigheter och likabehandling, med särskild uppmärksamhet åt frågor som rör pensioner, EU-arbetstagare och utstationerade arbetstagare.

14. Europaparlamentet framhåller i synnerhet Solvits betydelse för mobila arbetstagare när det gäller frågor om likabehandling och lösningar på gränsöverskridande problem.

15. Europaparlamentet noterar att den stora majoriteten av Solvits klienter är privatpersoner, och betonar att Solvit behöver förverkliga sin stora potential som problemlösningssverktyg för företag. Parlamentet betonar att mer behöver göras för att göra företagen, i synnerhet de små och medelstora, mer medvetna om Solvit, upplysa dem om nätverkets möjligheter och göra det möjligt för dem att använda det på ett bättre sätt. Parlamentet välkomnar den senaste uppdateringen av portalen Ditt Europa för företag som ett steg i rätt riktning.

16. Europaparlamentet efterlyser en intensifiering av marknadsföringen för Solvit i syfte att öka medvetenheten om nätverket betydligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentets ledamöter, i sina valkretsar, att delta i informationskampanjer för att föra ut budskapet om Ditt Europa och Solvit. Parlamentet understryker att medlemsstaterna har möjligheten att främja Solvit ytterligare regionalt, och konstaterar att all ärendehantering måste ske på nationell nivå.

17. Europaparlamentet påpekar att Solvit fortfarande drar till sig ett stort antal ärenden som inte hör till nätverkets verksamhetsområde och att detta sinkar behandlingen av klagomål till Solvit. Parlamentet betonar därför att Solvits uppdrag måste förklaras bättre för allmänheten och företagen.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsätta tillräckliga resurser för att bibehålla Solvit-nätverket, med beaktande av de villkor för Solvit-centrumens organisation som anges i kommissionens rekommendation av den 17 september 2013.

19. Europaparlamentet betonar vikten av att kvaliteten på Solvits tjänster upprätthålls trots budgetrestriktioner och begränsade personalresurser. Parlamentet betonar vikten av att Solvit-centrumen har tillräckligt många välutbildade anställda, att de har tillräcklig juridisk kompetens och kunskap i relevanta EU-språk och att personalen får genomgå lämplig fortbildning för att kontinuerligt uppdatera sina färdigheter och kunskaper.

20. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att alla Solvit-centrum i de olika medlemsstaterna tillhandahåller tjänster av jämförbar kvalitet, eftersom detta är nyckeln till effektiv problemlösning.

Torsdagen den 27 februari 2014

21. Europaparlamentet betonar vikten av snabba lösningar på problem som inte kräver mer än ett förtydligande av unionslagstiftningen, liksom lämplig kommunikation med sökande i komplicerade fall.
22. Europaparlamentet efterlyser en bättre anpassning till andra förfaranden för hantering av klagomål, i synnerhet EU Pilot.
23. Europaparlamentet understryker att Solvit måste inriktas på hantering av mer företagsrelaterade ärenden, och konstaterar att detta förutsätter att Solvit blir mer känt inom näringslivet och samarbetar närmare med europeiska och nationella näringslivsorganisationer, till exempel genom en arbetsgrupp som för samman Solvit-centrumen och näringslivsorganisationerna, samt att vissa Solvit-centrum blir villiga att ta sig an mer komplicerade ärenden.
24. Europaparlamentet beklagar att många företagsrelaterade ärenden som skulle kunna hanteras av Solvit avvisas med hänvisning till att de är alltför komplicerade. Om vissa Solvit-centrum anser att sådana företagsrelaterade ärenden är alltför komplicerade för dem att hantera, anser parlamentet att detta är ett problem som måste angripas lokalt vid dessa Solvit-centrum.
25. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att kommissionen ger informellt bistånd i hanteringen av ärenden, inklusive informell juridisk rådgivning i komplicerade ärenden. Parlamentet uppmanar Solvit-centrumen att dra nytta av detta bistånd.
26. Europaparlamentet betonar vikten av informationsutbyten mellan olika Solvit-centrum, och rekommenderar att medlemsstaterna satsar på att förbättra samarbetet mellan dem. Parlamentet uppmanar Solvit-centrumen i hela unionen att inleda mer ingående och omfattande utbyten av bästa praxis, och betonar vikten av sådana utbyten mellan Solvit-centrumen för genomförandet och främjandet av de tjänster som tillhandahålls.
27. Europaparlamentet välkomnar förtydligandet i kommissionens rekommendation 2013/461/EU angående Solvits behörighet i ärenden där nationella regler strider mot EU-lagstiftningen (även kallade strukturella ärenden). Parlamentet ser positivt på att sådana ärenden tas upp av vissa Solvit-centrum, och uppmanar alla Solvit-centrum att ge lämpligt stöd när sådana strukturella problem uppstår, bland annat att genom att hjälpa till att ringa in möjliga problem i föreslagen nationell lagstiftning.
28. Europaparlamentet uppmanar Solvit-centrumen att bli djärvare och effektivare när det gäller att besvara klagomål och i synnerhet att handlägga mer komplicerade ärenden.
29. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt att sökanden, de berörda Solvit-centrumen och kommissionen står i kontakt med varandra och har ett nära samarbete under hela förfarandet. Parlamentet noterar att sökanden i många fall inte rådfrågas under förfarandet, utan endast har kontakt med Solvit-centrumet när ärendet anmäls respektive avslutas.
30. Europaparlamentet anser att det behövs ett närmare samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter på alla nivåer och Solvit.
31. Europaparlamentet välkomnar i synnerhet det personuppgiftsskydd som Solvit-centrumen upprätthåller, och begär att detta skydd kontrolleras kontinuerligt och vid behov utökas för att tillgodose användarnas krav på uppgiftsskydd.
32. Europaparlamentet betonar vikten av ökad medvetenhet om och synlighet för Solvit och av att nätverket förs närmare människor som inte känner till det. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att alla, även personer med funktionsnedsättning och äldre, har lika tillgång till Solvit-centrumen och internetportalerna samt att utnyttja alla möjligheter att etablera kontakt mellan användarna och Solvit-centrumen i detta hänseende. Parlamentet noterar kommissionens förslag till direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser (COM(2012)0721).
33. Europaparlamentet betonar att Solvit-portalerna behöver länkas till och integreras med andra relaterade aktörer och plattformar i syfte att öka tillgängligheten och synligheten för alla användare. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna arbetar nära tillsammans med kommissionen för att förbättra Solvit-systemet genom att garantera en konsekvent strategi för hela EU och öka dess synlighet. Parlamentet anser att det bör finnas en länk till webbplatsen Ditt Europa på EU-institutionernas relevanta webbsidor.
34. Europaparlamentet understryker vikten av att sprida kunskap om Solvits databas över ärenden, och välkomnar kommissionens rekommendation om behovet att tillhandahålla information om alternativa nätverk för problemlösning eller informationskällor, inklusive andra möjligheter till rättelse, både på nationell nivå och på EU-nivå, i ärenden som Solvit inte kan hantera.

Torsdagen den 27 februari 2014

35. Europaparlamentet uppmuntrar Solvit-centrumen att agera proaktivt genom att ta egna initiativ för att etablera kontakt med allmänhet, företag och nationella parlament.
36. Europaparlamentet välkomnar resultattavlan för den inre marknaden på nätet, som ger uppgifter om medlemsstaternas resultat med avseende på Solvit och Ditt Europa och i fråga om EU-lagstiftning som är relevant för den inre marknads funktion.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att sprida information om tillgången till dessa verktyg bland allmänhet, företag och entreprenörer med hjälp av alla medier, inklusive internet, så att informationen når ut till så många personer och företag som möjligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anordna informationskampanjer riktade till specifika målgrupper, bland annat företag, och i synnerhet små och medelstora företag.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för årsrapporten om den inre marknads integration fortsätta att övervaka hur EU:s problemlösningsmekanismer fungerar, i synnerhet Solvit, som en del av den årliga tillväxtöversikten. Parlamentet upprepar vidare sin uppmaning till kommissionen att stärka styrningen av den inre marknaden genom att inrätta en specifik pelare för den europeiska planeringsterminen med särskilda landsspecifika rekommendationer.
39. Europaparlamentet kommer även fortsättningsvis att noga följa Solvits framsteg. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa mätbara milstolpar för den önskade utvecklingen av Solvit. Parlamentet uppmuntrar också medlemsstaterna att fastställa egna mätbara mål och tidsfrister för utvecklingen av ärendehantering vid de lokala Solvit-centrumen. Parlamentet anser i detta sammanhang att en uppdelning av ärenden i medborgar- och företagsrelaterade fall i syfte att följa framstegen skulle kunna vara en framkomlig väg. Om dessa mål inte uppnås anser parlamentet att man på nytt bör överväga möjligheten att ersätta det informella förfarandet med en rättsakt, med beaktande av befintliga mekanismer såsom de som anges i direktiv 2013/11/EU om alternativ tvistlösning och förordning (EU) nr 524/2013 om tvistlösning online vid konsumenttvister. Rådet uppmanas kraftfullt att följa parlamentets ambition i detta avseende. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att noga följa de framsteg som görs på vägen mot dessa mål för Solvit på EU-nivå och nationell nivå inom den europeiska planeringsterminen.

Ditt Europa: tillgodoser allmänhetens och företagens behov bättre

40. Europaparlamentet konstaterar att användningen av portalen Ditt Europa hela tiden ökar.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra tydlig åtskillnad mellan Ditt Europa och Solvit och att samordna sina respektive kampanjer för ökad synlighet.
42. Europaparlamentet välkomnar målen i handlingsplanen för Ditt Europa, nämligen att komplettera tillhandahållandet av praktisk information av hög kvalitet om EU-rättigheter på den inre marknaden, i syfte att öka medvetenheten om Ditt Europa och etablera ett nära partnerskap mellan kommissionen och medlemsstaterna.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta mer verkningfulla åtgärder för att marknadsföra Ditt Europa som ett verktyg för företag och att öka dess synlighet, bland annat genom bättre användning av sociala medier. Parlamentet anser att portalen Ditt Europa, genom en utveckling av varumärket och med inkludering av Solvit, bör bli den gemensamma kontaktpunkten för europeiska konsumenter och företag som ställs inför problem eller söker information. En sådan gemensam kontaktpunkt kan tjäna som referenspunkt för allmänhet och företag och underlätta deras tillgång till olika informationsverktyg och specialiserade mekanismer för problemlösning, inklusive Solvit.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utöka räckvidden för Ditt Europa så att den omfattar samtliga rättigheter, skyldigheter och möjligheter på den inre marknaden och att göra den så användarvänlig som möjligt.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lämna information om nationella regler och förfaranden som rör EU-rättigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att denna information är praktisk, lättbegriplig, lika tillgänglig för alla, aktuell och tillgänglig på alla relevanta språk samt att länka sina nationella portaler (e-förvaltning) till Ditt Europa.

Torsdagen den 27 februari 2014

46. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament och regeringar.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0170

Situationen i Ukraina

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen i Ukraina (2014/2595(RSP))

(2017/C 285/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om den europeiska grannskapspolitiken, om det östliga partnerskapet och om Ukraina, särskilt resolutionen av den 6 februari 2014 om situationen i Ukraina ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2013 om resultatet av toppmötet i Vilnius och framtiden för det östliga partnerskapet, särskilt när det gäller Ukraina ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 december 2013,
- med beaktande av slutsatserna från rådets (utrikesfrågor) extrainsatta möte om Ukraina den 20 februari 2014,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Efter beslutet från Ukrainas president och regering att lägga undertecknandet av associeringsavtalet på is drog flera hundra tusen människor över hela landet spontant ut på gatorna för att demonstrera för europeisk integration. I Kiev har demonstranterna fredligt intagit Självständighetstorget ("Majdan") och krävt omfattande politiska förändringar för att få regeringen att ompröva sitt beslut.
 - B. Myndigheterna, under ledning av president Janukovyjtj, bröt uppenbart mot lagen när de tillät säkerhetsstyrkorna att använda skarp ammunition mot demonstranterna och satte in krypskyttar på taken runt Självständighetstorget, som sedan slutet av november 2013 har varit epicentrum för protester mot regeringen och för Europa. Demonstranter och åskådare avrättades på gatorna i Kiev, vilket har väckt avsky och föranlett fördömanden från hela världen.
 - C. Samtidigt har tre utrikesministrar från EU rest till Kiev i ett försök att medla fram en kompromisslösning mellan president Janukovyjtj och oppositionen. De lyckades få till stånd en överenskommelse om en färdplan för en fredlig och demokratisk väg ut ur krisen. Det särskilda sändebudet från Ryssland har också underlättat överenskommelsen, dock utan att underteckna den.
 - D. Som en följd av detta har EU beslutat att införa riktade sanktioner, bland annat frysning av tillgångar och viseringsförbud, mot de ansvariga för människorättskränkningarna, våldsamheterna och övervåldet. EU:s medlemsstater har vidare enats om att dra in exportlicenserna för utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck och att ompröva exportlicenserna för utrustning som omfattas av den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp.
 - E. Invånarna i Lviv och Donetsk tog ett initiativ att använda ryska respektive ukrainska i den dagliga verksamheten den 26 februari 2014 som en gest av solidaritet och enighet för hela landet.
 - F. Den 21 februari 2014 antog det ukrainska parlamentet, Verchovna Rada, en resolution som skarpt kritiserade operationerna "mot terrorismen" och krävde att säkerhetsstyrkorna skulle dra sig tillbaka från centrala Kiev. I och med detta visade det ukrainska parlamentet sin beslutsamhet att spela en central roll och ta kontroll över situationen i landet. Dagen därpå röstade parlamentet om en avsättning av president Janukovyjtj, en återgång till 2004 års konstitution, nyval den 25 maj 2014 och ett frigivande av den tidigare premiärministern Julia Tymosjenko.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0595.

Torsdagen den 27 februari 2014

1. Europaparlamentet hyllar alla dem som kämpat och offrat sina liv för de europeiska värderingarna, och uttrycker sitt allra djupaste deltagande med offrens anhöriga. Parlamentet fördömer i starka ordalag alla våldshandlingar och uppmanar alla ukrainska medborgare samt de politiska och civila ledarna att agera på ett så ansvarsfullt sätt som möjligt i detta historiska ögonblick för Ukraina.
2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt det brutala och oproportionerliga agerandet av kravallstyrkor såsom Berkut, krypskyttar och andra, som ledde till en dramatisk upptrappning av våldet. Parlamentet beklagar djupt de döda och sårade på alla sidor och uttrycker sitt uppriktiga deltagande med offrens anhöriga. Parlamentet varnar för att ytterligare upptrappning av våldet skulle få katastrofala följder för den ukrainska nationen och riskerar att undergräva landets enighet och territoriella integritet. Parlamentet betonar att det nu är av allra största vikt att alla parter visar prov på ansvar, återhållsamhet och engagemang för en politisk dialog där alla får komma till tals, och att man förhindrar utomrättsliga vedergällningar. Parlamentet vädjar till alla politiska krafter att samarbeta vid detta kritiska vägskäl för Ukraina och att underlätta kompromisslösningar, ta tydligt avstånd från extremister och undvika provokationer och våldsamheter som kan underblåsa separatism.
3. Europaparlamentet välkomnar den ansvarsfulla roll som Verchovna Rada spelat genom att ta på sig sin fullständiga författningensliga funktion och fylla det politiska och institutionella tomrum som uppstod när regeringen avgick och presidenten lämnade sin post, varefter han även avsattes av parlamentet. Parlamentet noterar de åtgärder som det ukrainska parlamentet hittills vidtagit, särskilt i fråga om en återgång till 2004 års författning, beslutet att hålla presidentval den 25 maj 2014, beslutet att dra tillbaka polis- och säkerhetsstyrkorna samt frigivandet av Julia Tymosjenko. Parlamentet betonar hur viktigt det är att det ukrainska parlamentet och dess ledamöter även i fortsättningen iakttar rättsstatliga principer.
4. Europaparlamentet lovordar det ukrainska folket för det ordnade maktskiftet och dess civila motståndskraft under de senaste månaderna, och understryker att denna medborgerliga och folkliga protest tjänar som föredöme och kommer att bli en vattendelare i Ukrainas historia. Parlamentet betonar att denna demokratiska och medborgerliga seger inte får spolieras av revanschlystnad eller hämndaktioner mot motståndare eller av interna politiska stridigheter. Parlamentet betonar att de som har begått brott mot Ukrainas medborgare och som har missbrukat statens makt bör ställas till svars i oberoende rättegångar. Parlamentet efterlyser en oberoende kommission som, i nära samarbete med Europarådets internationella rådgivningspanel och OSSE, ska utreda de människorättskränkningar som ägt rum sedan demonstrationerna inleddes.
5. Europaparlamentet stöder EU:s strategi, som kombinerar intensifierade diplomatiska ansträngningar med riktade sanktioner mot dem som bär ansvaret för att ha beordrat människorättsövergrepp som en del av politiskt förtryck. Parlamentet begär att de riktade sanktionerna verkställs, enligt vad rådet (utrikes frågor) enats om, och uppmanar kraftfullt medlemsstaterna att tillämpa sin egen lagstiftning mot penningtvätt för att stoppa utflödet av förskingrade pengar ur Ukraina och se till att stulna tillgångar som deponerats i EU återbördas. Parlamentet anser att en verkligt oberoende utredning av de begångna brotten bör inledas omedelbart och att de riktade sanktionerna bör hävas så snart situationen i Ukraina förbättras och en sådan utredning av de begångna brotten börjar ge resultat. Parlamentet begär att den massiva förskingring av statliga medel och tillgångar som den störtade president Janukovytsj kumpaner och "familjemedlemmar" gjort sig skyldiga till utreds, att alla deras tillgångar fryses tills det klarlagts hur de förvärvats och, när det kan bevisas att de har stulits, att sådana tillgångar återbördas av medlemsstaternas regeringar.
6. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen, medlemsstaterna och internationella humanitära organisationer att sätta in snabbt, kraftfullt och direkt medicinskt och humanitärt bistånd till alla offer.
7. Europaparlamentet uppmanar alla parter och tredjeländer att respektera och stödja Ukrainas enighet och territoriella integritet. Parlamentet uppmanar alla politiska krafter i Ukraina och alla berörda internationella aktörer att förbinda sig att arbeta för Ukrainas territoriella integritet och nationella enighet och samtidigt ta hänsyn till landets kulturella och språkliga sammansättning och till dess historia. Parlamentet uppmanar Ukrainas parlament och den tillträdande regeringen att respektera minoriteternas rättigheter i landet och användandet av ryska och andra minoritetsspråk. Parlamentet efterlyser ny lagstiftning som är förenlig med Ukrainas åtaganden enligt den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk.
8. Europaparlamentet påminner om att Ukrainas nuvarande gränser garanterades av Förenta staterna, Ryska federationen och Förenade kungariket i samförståndsavtalet från Budapest om säkerhetsgarantier när Ukraina avstod från kärnvapen och anslöt sig till fördraget om icke-spridning av kärnvapen. Parlamentet erinrar Ryska federationen om att

Torsdagen den 27 februari 2014

landet, tillsammans med de två ovannämnda länderna, i samma fördrag förbundet sig att avstå från ekonomiska påtryckningar avsedda att låta de egna intressena styra Ukrainas utövande av de rättigheter som följer av dess suveränitet, i syfte att uppnå fördelar av något slag.

9. Europaparlamentet betonar vikten av att man inte tappar fart i arbetet med att angripa grundorsakerna till krisen för att på så sätt vinna människors förtroende för politiken och institutionerna. Parlamentet anser vidare att detta kräver konstitutionella och strukturella reformer som syftar till att inrätta effektiva kontrollsystem, skapa tätare band mellan politik och samhälle, garantera rättsstaten och säkerställa ansvarsskyldighet samt ett verkligt oberoende och opartiskt rättssystem och trovärdiga val.

10. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från rådets (utrikes frågor) extrainsatta möte den 20 februari 2014, särskilt beslutet att införa riktade sanktioner, däribland fryshet av tillgångar och viseringsförbud för de ansvariga för människorättskränkningarna, våldsamheterna och övervåldet, och att dra in exportlicenserna för utrustning som skulle kunna användas för internt förtryck. Parlamentet konstaterar att dessa sanktioner har fått en enorm genomslagskraft hos den allmänna opinionen i Ukraina, och anser att dessa åtgärder hade kunnat vidtas tidigare. Parlamentet anser emellertid att dessa sanktioner bör bibehållas som en del av EU:s politik gentemot Ukraina under denna övergångsperiod.

11. Europaparlamentet välkomnar frigivandet av den tidigare premiärministern Julia Tymosjenko och hoppas att frigivandet blir en symbol för slutet på den selektiva och politiskt motiverade rättskipningen i Ukraina. Parlamentet begär att alla olagligt frihetsberövade demonstranter och politiska fångar omedelbart och villkorslöst försätts på fri fot, att alla åtal mot dem läggs ner och att de ges politisk upprättelse.

12. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla politiska krafter att vid detta kritiska vägskalet för Ukraina samarbeta för en fredlig politisk övergång, en ambitiös och bred reformagenda och en regering som orienterar sig efter europeiska standarder, att upprätthålla landets enighet och territoriella integritet och att underlätta kompromisslösningar för Ukrainas framtid. Parlamentet uppmanar de interimistiska myndigheterna att garantera demokratiska rättigheter och friheter för alla demokratiska politiska krafter och att förhindra angrepp mot dem.

13. Europaparlamentet betonar att det är upp till det ukrainska folket att helt självt och utan utländsk inblandning besluta om vilken geopolitisk inriktning landet ska ha och vilka internationella avtal och gemenskaper Ukraina ska ansluta sig till.

14. Europaparlamentet fördömer attacken mot och förstörelsen av det ukrainska kommunistpartiets och andra partiers högkvarter och försöken att förbjuda Ukrainas kommunistparti.

15. Europaparlamentet upprepar att associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet är klart att undertecknas med den nya regeringen så snart som möjligt och så snart den nya regeringen är redo att göra detta.

16. Europaparlamentet gläds åt att ett av de tre riktmärken som rådet (utrikes frågor) fastställde 2012, nämligen det om att den selektiva rättskipningen (inklusive fångslandet av Julia Tymosjenko) måste upphöra, har uppfyllts medan de två återstående riktmärkena, om rättsväsendet och valsystemet, som var proteströrelsens krav, redan är föremål för djupgående förändringar och reformer som förhoppningsvis inom kort kommer att slutföras av den nya regeringskoalitionen och understödjas av den nya parlamentsmajoriteten.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med de ukrainska myndigheterna för att hitta sätt att motverka effekterna såväl av de vedergällningsåtgärder som Ryssland vidtagit för att stoppa undertecknandet av associeringsavtalet som av eventuellt nya åtgärder. Parlamentet välkomnar tillkännagivandet från kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor och euron, Olli Rehn, att EU är redo att tillhandahålla ett substantiellt och ambitiöst, både kort- och långfristigt finansiellt stöd paket så snart det finns en politisk lösning baserad på demokratiska principer, reformvilja och utnämning av en legitim regering. Parlamentet uppmanar Ryssland att inta ett konstruktivt förhållningssätt för att skapa sådana förutsättningar att Ukraina kan åtnjuta bilaterala förbindelser med både EU och Ryssland. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att uppträda enat gentemot Ryssland till stöd för de europeiska strävandena hos Ukraina och hos andra östliga partnerskapsländer som av egen fri vilja väljer att fördjupa sina förbindelser med EU.

18. Europaparlamentet förväntar sig att rådet och kommissionen så snart som möjligt, tillsammans med IMF och Världsbanken, lägger fram kortfristigt finansiellt stöd och en betalningsbalansfacilitet kompletterat med ett långfristigt finansiellt stöd paket, tillsammans med EBRD och EIB, för att hjälpa Ukraina att få bukt med sin allt sämre ekonomiska och sociala situation och ge ekonomiskt stöd så att de nödvändiga djupgående och omfattande reformerna av landets ekonomi

Torsdagen den 27 februari 2014

kan komma igång. Parlamentet vill att en internationell givarkonferens organiseras utan onödigt dröjsmål. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att på bästa sätt utnyttja de medel som redan finns tillgängliga för Ukraina inom ramen för befintliga finansieringsinstrument och att överväga att ställa ytterligare medel till Ukrainas förfogande så snart som möjligt.

19. Europaparlamentet inser att den utbredda korruptionen på alla nivåer fortsätter att hämma Ukrainas utvecklingspotential och urholkar medborgarnas förtroende för de egna institutionerna. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck den nya regeringen att i sitt program ge högsta prioritet åt kampen mot korruption, och EU uppmanas att stödja detta arbete.

20. Europaparlamentet framhåller det brådskande behovet av att bygga upp ett verkligt oberoende och opartiskt rättssystem.

21. Europaparlamentet uppmanar rådet att ge kommissionen tillstånd att påskynda viseringsdialogen med Ukraina. Parlamentet betonar att ett snabbt slutförande av avtalet om viseringslätnader mellan EU och Ukraina – efter förebild från Moldavien – är det bästa sättet att tillgodose det ukrainska civilsamhällets och den ukrainska ungdomens förhoppningar. Parlamentet begär att det under tiden omedelbart ska införas tillfälliga, mycket enkla och billiga viseringsförfaranden på EU- och medlemsstatsnivå tillsammans med förstärkt forskningssamarbete, utökade ungdomsutbyten och förbättrad tillgång till stipendier.

22. Europaparlamentet anser att bestämmelserna i det djupgående och omfattande frihandelsavtalet inte innebär några handelsrelaterade problem för Ryska federationen och att associeringsavtalet inte utgör något hinder för Ukraina att ha goda förbindelser med sitt östra grannland. Parlamentet understryker att instabilitet i det gemensamma grannskapet varken ligger i EU:s eller Rysslands intresse. Parlamentet poängterar att tillämpning av tvångsåtgärder av politisk, ekonomisk eller annan natur står i strid med slutakten från Helsingfors.

23. Europaparlamentet noterar beslutet att hålla presidentval den 25 maj 2014 och understryker behovet av att se till att valet blir fritt och rättvist. Parlamentet uppmanar kraftfullt Verhovna Rada att anta den nödvändiga vallagstiftningen i linje med Venedigkommissionens rekommendationer, däribland en förnyad lag om finansiering av politiska partier som tar hänsyn till de problem som pekats ut av Europarådets grupp av stater mot korruption (Greco) och OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (OSSE/ODIHR). Parlamentet uppmanar internationell övervakning av det kommande valet och förklarar sig redo att ställa upp med egna observatörer för detta ändamål genom att skicka ett omfattande valobservatörsuppdrag från Europaparlamentet. Parlamentsval bör hållas strax efter presidentvalet och senast före årets slut. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europarådet och OSSE/ODIHR att tillhandahålla förstärkt stöd inför valet och att ha ett omfattande, långsiktigt valövervakningsuppdrag så att det presidentval som har planerats till den 25 maj 2014 kan uppfylla högsta standarder och ge ett resultat som alla kandidater kan acceptera. Personal från Europaparlamentet bör utstationeras till EU:s delegation i Kiev under en övergångsperiod fram till valet.

24. Europaparlamentet ser positivt på att rådet nyligen bekräftat att associeringsavtalet, som omfattar ett djupgående och omfattande frihandelsavtal, inte utgör slutmålet för samarbetet mellan EU och Ukraina. Parlamentet påpekar att EU står berett att underteckna dessa avtal så snart som den nuvarande politiska krisen är löst och de nya ukrainska myndigheterna är redo för ett allvarligt menat Europaperspektiv. Parlamentet betonar vidare att artikel 49 i EU-fördraget avser samtliga europeiska länder, inklusive Ukraina, som får ansöka om medlemskap i unionen, förutsatt att de ansluter sig till demokratins principer, respekterar de grundläggande friheterna samt de mänskliga rättigheterna och minoriteternas rättigheter och garanterar rättsstaten.

25. Europaparlamentet betonar vikten av säker och diversifierad energiförsörjning till rimliga kostnader, som en viktig komponent när det gäller ekonomisk, social och politisk förändring och för åstadkomma en konkurrenskraftig och framgångsrik ekonomi för samtliga ukrainare. Parlamentet understryker i detta avseende den strategiska roll som Energigemenskapen har, och för vilken Ukraina har ordförandeskapet under 2014, som det enda fördrag som för närvarande knyter Ukraina och Europeiska unionen samman.

26. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för civilsamhällets partioberoende initiativ att upprätta en "Majdanplattform" som ska utveckla en strategi för att övervinna den ingrödda korruptionen i Ukraina.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, Ukrainas tillförordnade president, regering och parlament, Europarådet samt Ryska federationens president, regering och parlament.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0171

Situationen i Irak

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen i Irak (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Irak, särskilt resolutionen av den 10 oktober 2013 om den senaste tidens våldsvåg i Irak ⁽¹⁾,
- med beaktande av avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Irak, å andra sidan, och av sin resolution av den 17 januari 2013 om partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Irak ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens gemensamma EU-strategidokument om Irak (2011–2013),
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om Irak, särskilt av den 10 februari 2014,
- med beaktande av uttalandena från Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om Irak, särskilt uttalandena av den 5 februari 2014, 16 januari 2014, 18 december 2013 och 5 september 2013,
- med beaktande av uttalandet från talespersonen för vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant av den 28 december 2013 om dödandet av invånare i Camp Hurriya,
- med beaktande av uttalandet från ordföranden för FN:s säkerhetsråd om Irak av den 10 januari 2014,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Irak är part i,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Irak brottas fortfarande med allvarliga politiska, säkerhetsrelaterade och socioekonomiska utmaningar. Den politiska situationen i landet är extremt splittrad och präglas av våld och sekteristisk politik, vilket allvarligt skadar det irakiska folkets legitima strävan efter fred, välstånd och en verklig övergång till demokrati. Irak står inför den värsta våldsvågen sedan 2008.
 - B. Irak har visserligen kunna återställa sin oljeproduktion till i princip dess fulla kapacitet, men klyftorna i samhället ökar eftersom irakiska staten fortfarande inte kan erbjuda landets befolkning grundläggande tjänster, såsom en regelbunden elförsörjning på sommaren, rent vatten och offentlig hälso- och sjukvård.
 - C. Enligt de siffror över döda och skadade som publicerades av FN:s biståndsmission i Irak (Unami) den 1 februari 2014 dödades sammanlagt 733 irakier och ytterligare 1 229 skadades som en följd av terrorism och våldsdåd under januari månad 2014. Eftersom det är svårt att kontrollera och fastställa identiteten på de dödade och sårade inbegriper inte siffrorna för januari 2014 de som fallit offer i de pågående striderna i Anbarprovinsen.
 - D. Det pågående inbördeskriget i Syrien har förvärrat situationen i Irak. Kriget sprider sig till Irak när militanta aktivister, framför allt från Islamiska staten i Irak och Levanten (Isil), utökar sin verksamhet till irakiskt territorium.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0022.

Torsdagen den 27 februari 2014

- E. Den 10 januari 2014 fördömde FN:s säkerhetsråd de attacker som Isil riktar mot Iraks folk i ett försök att destabilisera landet och regionen.
- F. Premiärminister Nuri al-Malikis regering har inte tagit itu med sunnininoritetsens problem. Den utrensning av Bathpartiet som sker i enlighet med lagen om rättvisa och ansvarighet har inneburit att framför allt sunnimuslimska tjänstemän har avskedats. Detta har förstärkt intrycket av att regeringens politik är sekteristisk. Det var i synnerhet regeringens rivning av det årlånga sunnimuslimska protestlägret i Ramadi den 30 december 2013 som framkallade de våldsamma sammandrabbningarna i Anbarprovinsen. Resultatet av detta är att det sedan december 2013 i Falluja och andra städer i Anbarprovinsen förekommer strider mellan regeringsstyrkor och militanta Isil-aktivister.
- G. Den 13 februari 2014 var över 63 000 familjer (vilket enligt FN:s beräkningar motsvarade över 370 000 människor) som berörs av striderna i Anbarprovinsen registrerade som internflyktingar. Många har flytt till andra delar av landet, bland annat provinserna Karbala, Bagdad och Erbil, medan andra har sökt skydd i avlägsna orter i Anbarprovinsen eller inte har kunnat fly undan striderna. Situationen är fortfarande osäker med livsmedelslager och dricksvatten som håller på att sina, dåliga sanitära förhållanden och begränsad tillgång till hälso- och sjukvård.
- H. De dödliga bombattackerna runtom i Irak – till exempel attacken den 5 februari 2014 mot det irakiska utrikesministeriet – fortsätter oavbrutet och riktar sig främst mot shiamuslimska bostadsområden, medan ett antal fångelserymningar har ökat antalet stridande inom de militanta extremistgrupperna.
- I. Den 25 december 2013 dödades minst 35 människor och dussintals skadades i bombattentaten mot de kristna delarna av Bagdad. Man uppskattar att minst hälften av Iraks kristna har lämnat landet sedan 2003.
- J. Den 5 februari 2014 attackerades det irakiska utrikesministeriet i Bagdad, och den 10 februari 2014 angreps den konvoj som representanthusets talman, Usama al-Nujaifi, färdades i genom staden Mosul i Ninawa-provinsen.
- K. Iraks federala regering och regionalregeringen i Kurdistan är fortfarande oense om hur Iraks mineralresurser ska utnyttjas, eftersom en ny pipeline förväntas transportera 2 miljoner fat olja varje månad från Kurdistan till Turkiet, och centralregeringen står i begrepp att vidta rättsliga åtgärder mot provinsen.
- L. Allvarliga sociala och ekonomiska problem – utbredd fattigdom, hög arbetslöshet, ekonomisk stagnation, miljöförstörelse och brist på grundläggande samhällstjänster – är fortfarande vardag för en stor del av befolkningen.
- M. Våld och sabotage har hindrat de åtgärder som vidtagits för att få igång en ekonomi som ödelagts av årtionden av konflikter och sanktioner. Irak innehar världens tredje största råoljereserver, men attacker, korruption och smuggling har lamslagit oljeexporten. Landets sociala struktur, i synnerhet den tidigare jämställdhetsnivån för kvinnor, har skadats svårt.
- N. Press- och mediefriheten har upprepade gånger och allt oftare angripits av både regeringen och extremistgrupper. Journalister och nyhetsmedier har angripits eller censurerats, och enligt Reportrar utan gränser råder det nyhetsblockad om situationen i Anbarprovinsen. Irak klassas som "inte fritt" av Freedom House rapport 2014 *Freedom in the World*.
- O. Den irakiska konstitutionen garanterar likhet inför lagen för alla medborgare samt administrativa, politiska, kulturella och utbildningsrelaterade rättigheter för samtliga nationaliteter.
- P. I partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Irak, och särskilt i klausulen om mänskliga rättigheter, understryks det att den politiska dialogen mellan EU och Irak bör fokusera på mänskliga rättigheter och på förstärkning av de demokratiska institutionerna.

Torsdagen den 27 februari 2014

- Q. I november 2013 ändrades Iraks vallag, vilket banat väg för de allmänna val som ska hållas den 30 april 2014.
- R. EU har återigen bekräftat sitt åtagande att stödja Iraks övergång till demokrati och erinrar om att Iraks enhet och territoriella integritet är grundläggande beståndsdelar för att bygga en säker och välmående stat för alla medborgare och skapa stabilitet i hela regionen.
- S. Samarbetsrådet mellan EU och Irak höll sitt första möte i Bryssel den 20 januari 2014. Samarbetsrådet, som möts inom ramen för partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Irak, bekräftade än en gång båda parter åtagande att fortsätta stärka sina förbindelser. EU kommer att fortsätta utöka samarbetet på alla områden av ömsesidigt intresse, och tillhandahålla riktat stöd när det gäller gemensamt överenskomna frågor.
- T. De irakiska myndigheterna fortsätter att tillämpa dödsstraff. EU:s ambassadörer i Bagdad undertecknade ett gemensamt uttalande på världsdagen mot dödsstraffet i oktober 2013, där man uttryckte djup oro över Iraks tillämpning av dödsstraffet och uppmanade Iraks regering att införa ett moratorium.
- U. Det pågår en massiv upprustning av Irak med bland annat försäljning av militär utrustning i stor skala.
1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt den senaste tidens terroristhandlingar och upptrappade sekteristiska våld, som innebär en risk för att landet på nytt hemfaller åt sekteristiska stridigheter och skapar farhågor för en mer utbredd sekteristisk konflikt i hela regionen. Parlamentet påpekar att även om våldet har sekteristiska förtecken är orsakerna till det snarare politiska än religiösa, och uttrycker sitt deltagande med de dödade och skadade personernas anhöriga och vänner.
 2. Europaparlamentet fördömer kraftfullt Isil:s attacker i Anbarprovinsen och stöder FN:s säkerhetsråds uppmaning till Iraks folk, inklusive irakiska klaner, lokala ledare och irakiska säkerhetsstyrkor i Anbarprovinsen, att samarbeta i kampen mot våld och terrorism. Parlamentet betonar att Isil, genom FN:s säkerhetsråds resolutioner 1267 (1999) och 2083 (2012), är föremål för vapenembargo och frysning av tillgångar och understryker betydelsen av ett snabbt och effektivt genomförande av dessa åtgärder.
 3. Europaparlamentet är allvarligt oroat över utvecklingen i Anbarprovinsen och det stora antalet internflyktingar som flyr konfliktområdena och efterlyser tillträde för humanitärt bistånd till Falluja. Parlamentet uppmanar Iraks regering att göra sin plikt och skydda civilbefolkningen i Falluja och på annat håll. Den irakiska regeringen uppmanas fortsätta att arbeta med Unami och med humanitära organ för att garantera leveranser av humanitärt bistånd. Parlamentet välkomnar FN:s insatser för att tillhandahålla stöd till dem som berörs av striderna i Anbarprovinsen, trots de problem som det försämrade säkerhetsläget och de pågående operationerna i provinsen utgör.
 4. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten (EEAS) och kommissionen att stödja den irakiska regeringens och Unamis ansträngningar när det gäller skydd för civilbefolkningen i Falluja och på andra håll för att försöka garantera säker passage för civila som sitter fast i konfliktområdena och för att internflyktingarna ska kunna återvända hem i säkerhet när förhållandena tillåter det.
 5. Europaparlamentet uppmanar den irakiska regeringen att försöka lösa ihållande problem som bidrar till landets instabilitet, till exempel den sunnimuslimska minoritetens legitima oro, genom att inleda en nationell dialog, som är öppen för alla och inte innehåller några provokativa sekteristiska uttalanden, om reformen av lagen om rättvisa och ansvarighet, och vidta åtgärder för att försöka åstadkomma nationell försoning. Parlamentet avvisar kraven på en sunnidominerad federal region i Irak som lösning på den rådande konflikten, eftersom det troligen bara kommer att leda till mer sekterism och våld.
 6. Europaparlamentet är oroat över hur våldet i Syrienkonflikten sprider sig. Parlamentet uppmanar den irakiska regeringen att göra en kraftfull insats för att hålla Irak utanför inbördeskriget i Syrien genom att avstå från att stödja någon av parterna i konflikten och genom att hindra stridande, såväl sunniter som shiiter, från att gå över gränsen från och till Syrien.
 7. Europaparlamentet är mycket oroat över de fortsatta våldsdåd som riktas mot civilbefolkningen, utsatta grupper och religiösa samfund, däribland kristna. Parlamentet uppmanar den irakiska regeringen och alla politiska ledare att vidta nödvändiga åtgärder för att ge säkerhet och skydd åt alla människor i Irak, särskilt mer utsatta grupper, såsom kvinnor, journalister, unga, människor som kämpar för grundläggande rättigheter, fackföreningsmedlemmar och religiösa samfund, däribland kristna. Parlamentet uppmanar den irakiska regeringen att se till att säkerhetsstyrkorna följer rättsstatsprincipen och internationella normer.

Torsdagen den 27 februari 2014

8. Europaparlamentet stöder EU:s ansträngningar för att hjälpa Irak att främja demokrati, mänskliga rättigheter, goda styrelseformer och rättsstatsprincipen, bland annat genom att bygga på erfarenheterna och resultaten från EUJUST LEX-Irak, vars mandat tyvärr gick ut den 31 december 2013, och de insatser som Unami och FN:s generalsekreterares särskilda representant gör för att bistå Iraks regering när det gäller att stärka de demokratiska institutionerna och processerna, främja rättsstatsprincipen, underlätta regional dialog, förbättra tillhandahållande av grundläggande tjänster och garantera skydd för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet välkomnar det program för kapacitetsuppbyggnad som påbörjades den 22 januari 2014, och som finansieras av EU och genomförs av FN:s kontor för projektjänster, för att stödja Iraks höga människorättskommission för mänskliga rättigheter i genomförandet av dess mandat att främja och skydda mänskliga rättigheter i Irak.
9. Europaparlamentet välkomnar de ändringar av Iraks vallagstiftning som antogs den 4 november 2013, vilket har banat väg för de allmänna val som ska äga rum den 30 april 2014. Parlamentet framhåller hur viktiga valen är för Iraks fortsatta övergång till demokrati och uppmanar samtliga aktörer att se till att valen är inkluderande, insynsvänliga och trovärdiga och hålls på utsatt tid. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att i största möjliga utsträckning bistå den irakiska regeringen med de praktiska förberedelserna inför dessa val.
10. Europaparlamentet känner djup oro inför det stora antalet avrättningar i Irak. Parlamentet uppmanar irakiska myndigheter att införa ett moratorium om verkställandet av samtliga dödsdomar. Parlamentet anser att en reform av rättssystemet är av yttersta vikt för att de irakiska medborgarna ska återfå en känsla av säkerhet, bl.a. en ändring av den antiterrorlag som ger misstänkta och fängslade betydligt sämre skydd än lagen om rättegång i brottmål, liksom ett stopp för straffriheten, särskilt för de statliga säkerhetsstyrkorna.
11. Europaparlamentet uppmanar alla statliga och icke-statliga aktörer att respektera press- och mediefriheten och att skydda journalister och nyhetsmedier från våld. Fri press och fria medier är en viktig del i en fungerande demokrati, eftersom de ger tillgång till information och fungerar som en plattform för allmänheten.
12. Europaparlamentet uppmanar EU att utarbeta en gemensam ståndpunkt som förordar ett förbud av användningen av ammunition med utarmat uran, och att erbjuda sitt stöd till behandlingen av offren liksom till dem som fallit offer för kemiska vapen samt för eventuella saneringsåtgärder i de drabbade områdena.
13. Europaparlamentet anser att de samtal som nyligen hölls mellan E3+3 och Iran också innebär ett tillfälle för Irak att stabiliseras, förutsatt att samtliga grannländer slutar att lägga sig i Iraks inre angelägenheter.
14. Europaparlamentet fördömer kraftigt raketattacken mot Camp Hurriya den 26 december 2013, som enligt olika rapporter krävde flera dödsoffer bland lägre invånare och skadade många. Parlamentet betonar att man måste utreda de omständigheter under vilka denna brutala attack ägde rum. Parlamentet uppmanar irakiska myndigheter att intensifiera säkerhetsåtgärderna runt lägret så att dess invånare skyddas mot ytterligare våldsdåd. Parlamentet uppmanar den irakiska regeringen att hitta förövarna och ställa dem till svars. Parlamentet noterar att EU uppmanar alla parter att underlätta arbetet för FN:s flyktingkommissariat när det gäller att så snart som möjligt flytta invånarna i Camp Hurriya till en permanent och säker plats utanför Irak.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, Iraks regering och representantråd, Kurdistans regionala regering, FN:s generalsekreterare och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0172

Användningen av bestyckade drönare

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om användningen av bestyckade drönare (2014/2567(RSP))

(2017/C 285/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rapporterna om användningen av bestyckade drönare av den 28 maj 2010 och den 13 september 2013 från FN:s särskilde rapportör om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar samt av den 18 september 2013 från FN:s särskilde rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen,
 - med beaktande av uttalandet av den 13 augusti 2013 från FN:s generalsekreterare, Ban Ki-moon, om användningen av bestyckade drönare,
 - med beaktande av den utfrågning om hur användningen av drönare påverkar de mänskliga rättigheterna, som parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter och underutskott för säkerhet och försvar gemensamt organiserade den 25 april 2013,
 - med beaktande av sin studie av den 3 maj 2013 om konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna av användningen av drönare och obemannade robotar i krigföring (*The Human Rights Implications of the Usage of Drones and Unmanned Robots in Warfare*),
 - med beaktande av rådets slutsatser av den 19 och 20 december 2013 om förberedelser för ett program för nästa generations europeiska fjärrstyrda luftfartygssystem (RPAS) på medelhög höjd och med lång uthållighet,
 - med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen,
- A. Användningen av fjärrstyrda luftfartygssystem (nedan kallade *drönare*) i extraterritoriella dödliga operationer har ökat kraftigt under det senaste årtiondet.
- B. Ett okänt antal civila har dödats, allvarligt sårats eller traumatiserats i sina dagliga liv av drönarattacker i områden som inte förklarats vara konfliktzoner.
- C. I händelse av uppgifter om att civila ska ha dödats under drönarattacker är staterna skyldiga att genomföra en snabb, oberoende och opartisk utredning och, om anklagelserna visar sig stämma, gå vidare med att offentligt klarlägga ansvarsfrågan, bestraffa de skyldiga och ge möjlighet till rättslig prövning, inklusive ekonomisk ersättning till de drabbades familjer.
- D. I artikel 51.2 i tilläggsprotokoll I till Genèvekonventionerna fastställs det att "våldshandlingar eller hot om våld vars primära syfte är att sprida terror bland civilbefolkningen är förbjudna".
- E. En stats drönarattacker – utan krigsförklaring – på en annan stats territorium utan den senares eller FN:s säkerhetsråds samtycke innebär en kränkning av folkrätten och av den drabbade statens territoriella integritet och suveränitet.
- F. Enligt internationell humanitär rätt är godtyckligt dödande förbjudet i alla lägen, och internationell humanitär rätt tillåter inte riktat dödande av personer som befinner sig i icke-krigförande länder.
- G. Utgifter som är kopplade till operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser står utanför EU:s budget (artikel 41.2 i EU-fördraget).
- H. Sju medlemsstater (Frankrike, Grekland, Italien, Nederländerna, Polen, Spanien och Tyskland) har undertecknat en avsiktsförklaring med Europeiska försvarsbyrån och gett denna i uppgift att ta fram en studie om gemensam produktion av MALE-luftfartyg (medelhög höjd, lång uthållighet) som kan användas för att angripa militära mål eller övervaka migrantbåtar i Medelhavet. Detta innebär alltså startpunkten för ett europeiskt fjärrstyrt luftfartygssystem.

Torsdagen den 27 februari 2014

- I. Forsknings- och utvecklingsstudier i samband med konstruktionen av drönare, såväl militära som civila, har mottagit stöd i form av EU-medel, och detta stöd väntas fortsätta i framtiden.
 1. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över användningen av bestyckade drönare utanför den internationella rättsliga ramen. EU uppmanas eftertryckligen att utarbeta ett lämpligt politiskt svar på såväl europeisk som global nivå som respekterar människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt.
 2. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik liksom medlemsstaterna och rådet att
 - a) motsätta sig och förbjuda utomrättsligt, riktat dödande,
 - b) se till att medlemsstaterna, i enlighet med sina rättsliga skyldigheter, inte gör sig skyldiga till olagligt riktat dödande eller underlättar för andra stater att göra sig skyldiga till sådant dödande,
 - c) inkludera bestyckade drönare i de relevanta europeiska och internationella systemen för nedrustning och vapenkontroll,
 - d) förbjuda utveckling, produktion och användning av helt självstyrande vapen som gör det möjligt att genomföra attacker utan mänsklig medverkan,
 - e) åta sig att, när det finns rimliga skäl att tro att en person eller enhet inom deras jurisdiktion kan ha koppling till ett olagligt riktat dödande utomlands, se till att åtgärder vidtas i enlighet med deras nationella och internationella rättsliga skyldigheter,
 - f) stödja arbetet med och uppföljningen av rekommendationerna från FN:s särskilde rapportör om utomrättsliga, summariska eller godtyckliga avrättningar och från FN:s särskilde rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen.
 3. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att anta en gemensam ståndpunkt för EU i frågan om användningen av bestyckade drönare.
 4. Europaparlamentet uppmanar EU att arbeta för ökad insyn och ansvarsskyldighet från tredjeländers sida vid användningen av bestyckade drönare med hänsyn till den rättsliga grunden för deras användning och till det operativa ansvaret, att möjliggöra rättsliga prövningar av drönarattacker och se till att offren för de olagliga drönarattackerna får effektiv tillgång till rättsmedel.
 5. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att hålla parlamentet vederbörligen underrättat om användningen av EU-medel vid alla forsknings- och utvecklingsprojekt som rör konstruktion av drönare. Parlamentet vill se konsekvensbedömningar av de mänskliga rättigheterna i samband med framtida utvecklingsprojekt om drönare.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas parlament, FN:s särskilde rapportör om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, FN:s särskilde rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen, samt FN:s generalsekreterare.
-

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0173

De grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2012)

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2012) (2013/2078(INI))

(2017/C 285/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ingressen till fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*), särskilt andra strecksatsen och fjärde till sjunde strecksatserna,
- med beaktande av framför allt artikel 2, artikel 3.3 andra strecksatsen samt artiklarna 6 och 7 i EU-fördraget, samt av de artiklar i såväl EU-fördraget som EUF-fördraget som handlar om att respektera, främja och skydda grundläggande rättigheter i EU,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000 (nedan kallad *stadgan*), vilken proklamerades den 12 december 2007 i Strasbourg och trädde i kraft genom Lissabonfördraget i december 2009,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, Europadomstolens rättspraxis och konventionerna, rekommendationerna, resolutionerna och rapporterna från Europarådets parlamentariska församling, ministerkommitté, kommissarie för mänskliga rättigheter och Venedigkommission,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan, reviderad 1996, och rättspraxis från Europeiska kommittén för sociala rättigheter,
- med beaktande av FN:s konventioner om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som har undertecknats av EU och nästan alla dess medlemsstater,
- med beaktande av de riktlinjer om extrem fattigdom och mänskliga rättigheter som antogs den 27 oktober 2012 av FN:s råd för mänskliga rättigheter (A/HRC/21/39),
- med beaktande av kommissionens meddelanden *Artikel 7 i EU-fördraget – Att respektera och främja unionens värden* (COM(2003)0606) och *Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna* (COM(2010)0573) och av kommissionens arbetsdokument *Operational Guidance on taking account of Fundamental Rights in Commission Impact Assessments* (SEC(2011)0567),
- med beaktande av rådets slutsatser om rådets åtgärder och initiativ om tillämpningen av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilka antogs den 23 maj 2011, och av rådets riktlinjer om metoder för att kontrollera förenligheten med de grundläggande rättigheterna i rådets förberedande organ ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport från 2013 om tillämpningen 2012 av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna (COM(2013)0271) och de tillhörande arbetsdokumenten,
- med beaktande av *Rapport om EU-medborgarskapet 2013 – EU-medborgare: dina rättigheter, din framtid* (COM(2013)0269),
- med beaktande av *Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd* ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020 (COM(2011)0173) och Europeiska rådets slutsatser av den 24 juni 2011,

⁽¹⁾ Rådets dokument 10140/11 av den 18 maj 2011.

⁽²⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

Torsdagen den 27 februari 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande *Framsteg i genomförandet av nationella strategier för integrering av romer* (COM(2013)0454) och förslaget till rådets rekommendation om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna (COM(2013)0460),
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽²⁾, rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽³⁾ och förslaget till rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning (COM(2008)0426),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁵⁾,
- med beaktande av EU-domstolens beslut och rättspraxis och de nationella författningsdomstolarnas rättspraxis, där det hänvisas till stadgan också vid tolkning av nationell lag,
- med beaktande av José Manuel Barrosos tal i Europaparlamentet den 11 september 2013 om tillståndet i unionen och Viviane Redings tal om EU och rättsstaten, vilket hölls den 4 september 2013 i Center for European Policy Studies (CEPS) (Bryssel),
- med beaktande av skrivelsen av den 6 mars 2013 från utrikesministrarna i Tyskland, Danmark, Finland och Nederländerna till kommissionens ordförande Barroso om en mekanism för att främja respekten för unionens grundläggande värden i medlemsstaterna,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 6 och 7 juni 2013 om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om kommissionens rapport från 2012 om tillämpning av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av slutsatserna från konferensen "Ett Europa av jämlika medborgare: jämlikhet, grundläggande rättigheter och rättsstatlighet", vilken anordnades av det irländska ordförandeskapet den 9 och 10 maj 2013,
- med beaktande av det fjärde årliga symposiet vid Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, vilket hölls den 7 juni 2013 under rubriken "Att främja rättsstatsprincipen i EU",
- med beaktande av rådets slutsatser av den 13 september 2013 om utvärderingen av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
- med beaktande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters verksamhet, årsrapporter, studier och yttranden, särskilt årsrapporten om situationen för de grundläggande rättigheterna i EU 2012,
- med beaktande av den gemensamma rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, FN:s utvecklingsprogram, Världsbanken och kommissionen med titeln *The situation of Roma in 11 EU Member States – Survey results at a glance*, vilken offentliggjordes i maj 2012,

⁽¹⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

⁽²⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Torsdagen den 27 februari 2014

- med beaktande av rapporten *Management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants*, som FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter offentliggjorde i april 2013,
- med beaktande av icke-statliga organisationers rapporter och studier om mänskliga rättigheter, samt av relevanta studier som begärts av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, särskilt studien *The Triangular Relationship between Fundamental Rights, Democracy and Rule of Law in the EU – Towards an EU Copenhagen Mechanism*,
- med beaktande av sin resolution om av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ⁽¹⁾ ikraftträdande och sin resolution av den 12 december 2012 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2010–2011) ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2004 om risken för kränkning av yttrande- och informationsfriheterna (artikel 11.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna) i EU och särskilt i Italien ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2005 om minoritetsskydd och antidiskrimineringspolitik i ett utvidgat EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2008 om folkräkningen av romerna i Italien på grundval av etniskt ursprung ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 september 2009 om den litauiska lagen om skydd av minderåriga mot skadlig påverkan från offentlig information ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2010 om romernas situation och fri rörlighet i Europeiska unionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2011 om brott mot yttrandefriheten och diskriminering på grund av sexuell läggning i Litauen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2011 om den ungerska medielagen ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om EU-stadgan: standarder för mediefrihet i EU ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2012 om kampen mot homofobi i Europa ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om en intensifiering av kampen mot rasism, främlingsfientlighet och hatbrott ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.

⁽⁴⁾ EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 405.

⁽⁵⁾ EUT C 294 E, 3.12.2009, s. 54.

⁽⁶⁾ EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 18.

⁽⁷⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 73.

⁽⁸⁾ EUT C 136 E, 11.5.2012, s. 50.

⁽⁹⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 112.

⁽¹⁰⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 154.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 54.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0090.

Torsdagen den 27 februari 2014

- med beaktande av sin resolution av den 15 september 2011 om EU:s insatser för att bekämpa korruption⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas (slutbetänkande)⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2013 om situationen vad gäller grundläggande rättigheter: standarder och praxis i Ungern (i enlighet med Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2012)⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2012 om CIA:s påstådda transport och illegala internering av fångar i europeiska länder: uppföljning av TDIP-utskottets betänkande⁽⁴⁾ och sin uppföljande resolution av den 10 oktober 2013⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2013 om utrotningshotade europeiska språk och den språkliga mångfalden inom EU⁽⁶⁾,
- med beaktande av FN:s konvention från 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020), som antogs av rådet i mars 2011,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 september 2010 *Strategi för jämställdhet 2010–2015* (COM(2010)0491),
- med beaktande av Europarådets konvention av den 7 april 2011 om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av sina resolutioner av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till ett nytt ramverk för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor⁽⁷⁾ och av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission: Eliminering och förebyggande av alla former av våld mot kvinnor och flickor⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 maj 2012 med rekommendationer till kommissionen om tillämpning av principen om lika lön för manliga och kvinnliga anställda för samma eller likvärdigt arbete⁽⁹⁾,
- med beaktande av arbetsdokumenten I och II om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2012 (föredragande: Louis Michel),
- med beaktande av den offentliga utfrågning som anordnades den 5 november 2013 av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om situationen för de grundläggande rättigheterna i EU och hur grundläggande rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen kan stärkas i EU,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0051/2014), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

Torsdagen den 27 februari 2014

- A. Den europeiska integrationen är ett politiskt projekt som föddes ur askan av andra världskriget och den förföljelse och det förtryck som de totalitära regimerna utövade gentemot enskilda individer. Syftet med integrationen har varit att befästa demokrati och rättsstatsprincipen i de europeiska länderna för att respektera och främja mänskliga rättigheter, grundläggande rättigheter, jämlikhet och minoritetsskydd på grundval av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt andra instrument om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och undvika en återgång till någon som helst form av auktoritär regim.
- B. Det är individen, medborgaren eller invånaren som måste stå i centrum för Europeiska unionen, och de grundläggande rättigheterna skyddar varje individ mot eventuell inblandning samt eventuella övergrepp och våldshandlingar från myndigheternas sida – på samtliga nivåer – med avseende på individens privatliv samt fri- och rättigheter. Det europeiska projektet bör centreras kring respekt och främjande av mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokrati samt värden och principer som anges i EU:s fördrag och internationella människorättsinstrument (FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, Europakonventionen, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter osv.).
- C. Europeiska unionen har tagit fram ett regelverk som syftar till att garantera att de grundläggande rättigheterna respekteras, skyddas och främjas, bland annat genom de s.k. Köpenhamnskriterierna, införlivandet av artiklarna 2, 6 och 7 i EU-fördraget, stadgan om de grundläggande rättigheterna, skyldigheten att tillträda den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt motsvarande bestämmelser i medlemsstaternas nationella lagstiftning.
- D. I och med Lissabonfördragets ikraftträdande har stadgan omvandlat värden och principer till konkreta rättigheter som kan göras gällande inför domstol. Eftersom stadgan har samma rättsliga värde som Lissabonfördraget har den blivit rättsligt bindande för EU:s institutioner, organ och byråer samt för medlemsstaterna i samband med tillämpning av EU-lagstiftningen.
- E. En verklig kultur av grundläggande rättigheter måste utvecklas, främjas och stärkas inom unionens institutioner, men också inom medlemsstaterna, framför allt då de tillämpar och genomför unionslagstiftningen, både internt och i förbindelser med tredjeländer. Vid genomförandet av dessa värden och principer, till exempel utarbetandet av lagstiftningsförslag, bör man även säkerställa en effektiv kontroll av respekten för de grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan. Inga andra överväganden får ha företräde framför respekten för dessa grundläggande rättigheter, eftersom det då finns risk för att EU, framför allt i sina förbindelser med tredjeländer, kommer att framstå som mindre trovärdigt i människorättsfrågor.
- F. EU:s verksamhet bygger på att man förutsätter och hyser ömsesidigt förtroende för att EU:s medlemsstater respekterar demokrati, rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter, såsom fastslås i Europakonventionen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt i samband med utvecklingen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande.
- G. Principen om ömsesidigt erkännande leder till en situation där personer kan överföras från en jurisdiktion till en annan utan någon föregående människorättslig granskning av respektive beslut.
- H. Europeiska unionens domstol underströk i de förenade målen C-411/10 och C-493/10 att en sådan presumtion om att en medlemsstat respekterar de grundläggande rättigheterna måste kunna motbevisas och att domare därför måste kontrollera om det finns anledning att hysa allvarliga farhågor för att det föreligger systembrister i de andra medlemsstaternas rättsväsen.
- I. Det är följaktligen nödvändigt att se till att nationella myndigheter har tillgång till tillräckliga bevis för att kunna fatta ett välgrundat beslut om huruvida det föreligger systembrister i andra medlemsstaters rättsväsen eller ej.
- J. Korruption orsakar sociala skadeverkningar och överträdelser av grundläggande rättigheter, eftersom organiserade kriminella grupper utnyttjar korruptionen för att begå andra allvarliga brott, såsom människohandel. Ett effektivt, oberoende och opartiskt rättsväsen är avgörande för rättsstaten och för att säkerställa att EU-medborgares grundläggande rättigheter och medborgerliga friheter skyddas.

Torsdagen den 27 februari 2014

- K. Europeiska unionen genomgår en kris som inte bara är ekonomisk och finansiell, utan även demokratisk och konstitutionell, vilket framgår av den senaste händelseutvecklingen i vissa medlemsstater. De spänningar som har uppstått visar att det saknas lämpliga krishanteringsinstrument och en politisk vilja och att det finns svårigheter med att tillämpa de övervaknings-, utvärderings- och sanktionsmekanismer som ingår i de gällande fördragen, särskilt kraven i artiklarna 2 och 7 i EU-fördraget.
- L. Europaparlamentet har flera gånger efterlyst en förstärkning av mekanismerna för att säkerställa att unionens värden – som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget – respekteras, skyddas och främjas och för att hantera krissituationer i unionen och medlemsstaterna. Det pågår nu diskussioner om att inrätta en "ny mekanism" där kommissionen, rådet och medlemsstaterna sluter upp bakom parlamentet och de icke-statliga organisationerna.
- M. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter underströk i fokusavsnittet i sin årsrapport 2012, som handlade om EU som en värdegemenskap och behovet av att trygga grundläggande rättigheter i kristider, att en samsyn om värdena i artikel 2 och de rättsliga skyldigheter som uppstår därigenom är ett mål som kräver att en regelbunden dialog upprättas inom EU.
- N. Kommissionen har sagt sig vilja stärka rättsstatsprincipen i EU och har även meddelat att den skulle kunna föreslå användning av formella underrättelser inom ramen för artikel 7.1 i det gällande EU-fördraget. Vidare har kommissionen tagit upp behovet av fördragsändringar och aviserat att den kan komma att lägga fram ändringsförslag före utgången av 2013 eller i början av 2014, för att anordna en debatt vid valet (även om artikel 7) och försöka nå samförstånd kring dessa förslag vars syfte bör vara att garantera att EU:s politik om de mänskliga rättigheterna inom EU baseras på tydliga bestämmelser och mekanismer samt på objektiva indikatorer, uppgifter och bevis som är transparenta, rättvisa och förutsebara och ger ett starkt skydd för individuella rättigheter, demokratin och rättsstaten.
- O. Alla beslut i denna fråga bör göra det möjligt att snarast garantera en korrekt tillämpning av artiklarna 2, 6 och 7 i EU-fördraget och säkerställa att varje beslut fattas på grundval av objektiva kriterier och en objektiv utvärdering, för att på så sätt ta udden av kritiken mot bristande indikatorer och bedömningskriterier och mot särbehandling och politisk partiskhet.
- P. Det sker fortfarande många kränkningar av de grundläggande rättigheterna i EU och i medlemsstaterna, vilket framgår av (årliga och särskilda) rapporter från kommissionen, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europarådet (årliga rapporter och avgöranden från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, dokument och rapporter från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, dokument från Europarådets parlamentariska församling), dokument från FN (inklusive dokument och rapporter från FN:s råd för mänskliga rättigheter, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, de särskilda rapportörerna etc.) och dokument från icke-statliga organisationer (bl.a. Human Rights Watch, Amnesty International, Open Society Institute, ILGA-Europe, European Council on Refugees and Exiles (ECRE), Reportrar utan gränser, Freedom House och FIDH) etc. Dessa kränkningar kräver lämpliga reaktioner av kommissionen, rådet och medlemsstaterna, med tanke på att kränkningarna är allvarliga och att de upprepats.
- Q. Dessa organisationer har framfört och uttryckt oro, särskilt när det gäller situationen för romer, migranter, asylsökande, flyktingar, minoriteter, hbt-personer, medier och journalister. Vidare känner de oro när det gäller säkerhetsstyrkornas, polisens och underrättelsetjänsternas agerande, de nödvändiga utredningarna för att straffa människorättsförövare och ställa dem inför rätta, den statliga medverkan till tortyr och misshandel i tredjeländer och användningen av bevis som erhållits på detta sätt, fängelseförhållandena samt misshandeln av interner.
- R. I ingressen till EU-fördraget, artiklarna 8, 9, 10, 19 och 21 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna liksom i Europeiska unionens domstols rättspraxis erkänns vikten av de grundläggande sociala rättigheterna genom att de omvandlas till övergripande principer i gemenskapsrätten. På så sätt betonas att EU måste garantera grundläggande fri- och rättigheter, såsom fackförenings-, strejk-, förenings- och mötesrättigheter osv., som definieras i den europeiska sociala stadgan. Artikel 151 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt innehåller en uttrycklig hänvisning till sådana grundläggande sociala rättigheter som anges i den europeiska sociala stadgan.
- S. I artiklarna 2 och 3 i stadgan om de grundläggande rättigheterna erkänns personers rätt till liv och rätt till integritet.

Torsdagen den 27 februari 2014

- T. I EU finns runt 100 miljoner barn och runt 80 miljoner personer med funktionsnedsättning. Personer med funktionsnedsättning, särskilt barn, lider fortfarande av brist på assistans och stöd för sin skolgång och upplever svårigheter att få åtkomst till byggnader eller tjänster och problem att göra sig hörda och delta i beslut som påverkar deras liv. EU har genom sitt undertecknande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning en skyldighet att främja, skydda och respektera dessa personers rättigheter såsom fastställs i konventionen, att anta en strategi för att genomföra konventionen och att se till att politiken och den befintliga och framtida primärrätten och sekundärrätten är förenlig med bestämmelserna i konventionen.
- U. Kvinnor och flickor är de huvudsakliga offren för könsrelaterat våld. Enligt beräkningar i EU har 20–25 procent av alla kvinnor utsatts för fysiskt våld minst en gång i livet. Hundratusentals kvinnor som bor i Europa har utsatts för könsstympning och tusentals flickor löper risk att drabbas av detta.
- V. Kvinnor i EU tjänar ungefär 16 procent mindre per timme än män.
- W. Fattigdom, bristande jämställdhet samt könsstereotyper ökar risken för våld och andra former av utnyttjande, såsom kvinnohandel och prostitution, och hindrar kvinnor från att delta fullt ut i alla områden av livet.
- X. Alla EU-medborgare bör garanteras grundläggande friheter, mänskliga rättigheter och lika möjligheter. Att skydda nationella minoriteter, regionala språk och minoritetsspråk i ett utvidgat EU är emellertid ett stort problem som inte kommer att kunna lösas enbart genom bekämpning av främlingsfientlighet och diskriminering. För detta krävs antagande av särskilda system och behandlingssätt på bland annat de rättsliga, språkliga, kulturella och sociala områdena.
1. Europaparlamentet betonar att EU är ett politiskt, historiskt och etiskt projekt som går ut på att förena de länder som delar och främjar samma gemensamma europeiska värden, t.ex. de som anges i artikel 2 i EU-fördraget och i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt i Europakonventionen, bl.a. respekt för människans värdighet, demokrati, rättsstaten, grundläggande rättigheter, jämlikhet, frihet, icke-diskriminering och minoritetsskydd. Dessa värden är nära sammanbundna med varandra och utgör även ömsesidiga förutsättningar. Parlamentet anser därför att en av hörnstenarna i den europeiska identiteten är och måste vara främjandet i och utanför unionen av mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och demokrati, som är europeiska värden.
 2. Europaparlamentet rekommenderar att parlamentet, kommissionen och rådet erkänner att det finns positiva skyldigheter att skydda och främja de mänskliga rättigheterna. Parlamentet understryker att respekten för de grundläggande fri- och rättigheterna förutsätter åtgärder på ett flertal nivåer. Parlamentet understryker vilken roll regionala och lokala myndigheter, icke-statliga organisationer och det civila samhället kan spela på detta område. Kommissionen och rådet uppmanas att förbättra sitt samarbete med dessa aktörer.
 3. Europaparlamentet påminner EU:s institutioner och medlemsstaterna om behovet att uppfylla sina skyldigheter att respektera de grundläggande fri- och rättigheterna. Deltagande i internationella fördrag om skydd och främjande av de mänskliga rättigheterna kan bara stärka skyddet för de grundläggande rättigheterna inom EU.
 4. Europaparlamentet fördömer de oroväckande tendenserna till kränkningar av de mänskliga rättigheterna inom EU, i synnerhet beträffande invandring och asyl, diskriminering och intolerans, särskilt gentemot vissa befolkningsgrupper (minoriteter och migranter), och beträffande säkerhet och terrorism, pressfrihet, fri rörlighet inom unionen, sociala rättigheter samt fackföreningsrättigheter. Parlamentet konstaterar allt oftare en blockering från medlemsstaternas sida i fråga om respekten för dessa grundläggande fri- och rättigheter, särskilt när det gäller romer, kvinnor, hbt-personer, asylsökande, migranter och andra utsatta befolkningsgrupper.

Institutionella frågor

5. Europaparlamentet påpekar att det är mycket viktigt att EU, dess institutioner och medlemsstaterna garanterar respekten för de gemensamma europeiska värden som anges i artikel 2 i EU-fördraget och att man snarast måste tillämpa och genomföra alla de instrument som fördragen föreskriver i detta sammanhang. Man måste också snarast förbereda eventuella nödvändiga fördragsändringar. Parlamentet betonar att kravet på att uppfylla Köpenhamnskriterierna inte upphör efter anslutningen utan även fortsättningsvis gäller medlemsstaterna. Grundläggande rättigheter omfattas av unionens primärrätt och måste respekteras när unionslagstiftningen tillämpas av domstolar och myndigheter på EU-nivå eller nationell nivå. I detta sammanhang beklagar parlamentet framför allt de långdragna förhandlingarna om tillträdet till Europakonventionen och att EU:s tillträde till Europakonventionen ännu inte har slutförts.

Torsdagen den 27 februari 2014

6. Europaparlamentet påminner EU-institutionerna och medlemsstaterna om att all politik avseende de grundläggande rättigheterna i första hand måste syfta till att undvika att kränkningar sker, särskilt genom tillgängliga instrument för att vidta förebyggande åtgärder och väcka talan innan ett beslut fattas eller en åtgärd vidtas, för att speciella fall ska kunna utredas och lagföras snarast möjligt och på ett effektivt, rättvist och skäligt sätt samt utan diskriminering.
7. Europaparlamentet anser att medborgarna fäster allt större vikt vid respekt, skydd och främjande av de grundläggande rättigheterna, vilket framgår av mobiliseringen och den ökade uppmärksamheten kring kränkningar, övergrepp och orättvisor i vardagen samt i symboliska eller välkända fall, även tack vare en bättre informationsspridning genom ny teknik, sociala nätverk och medier. Parlamentet understryker att alla kränkningar, övergrepp eller orättvisor av alla dess slag utgör ett hot mot demokratin och rättsstaten samt mot medborgarnas förtroende för institutionerna och deras företrädare, särskilt politikerna. Parlamentet betonar att institutionerna och politikerna måste bli medvetna om detta och stödja denna demokratiska utveckling, genom att upprätta nya mekanismer för dialog med medborgarna och stärka den medborgerliga, parlamentariska, rättsliga och mediala kontrollen över de statliga myndigheterna, som bör vara mer öppna och transparenta, så att de tjänar medborgarnas intressen på ett bättre sätt.
8. Europaparlamentet anser att man, för att till fullo utnyttja fördragets potential, måste
- slutföra processen med att tillträda den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och omedelbart införa de instrument som krävs för att leva upp till denna fördragsfästa skyldighet, eftersom detta kommer att skapa en ny mekanism för genomförande av medborgarnas mänskliga rättigheter, bland annat för att säkerställa medlemsstaternas tillämpning av Europadomstolens avgöranden, särskilt de "förberedande domarna"; i överensstämmelse med Europarådets krav tillträda den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961 och reviderades i Strasbourg den 3 maj 1996; uppmana medlemsstaterna att ansluta sig till och ratificera Europarådets konventioner om mänskliga rättigheter, att genomföra de redan befintliga instrumenten inom EU:s regelverk och att ompröva undantagsklausuler som kan medföra risk för att deras medborgares rättigheter påverkas,
 - se till att lagstiftningsförslagen och lagstiftningsåtgärderna överensstämmer med stadgan och är förenliga med de grundläggande rättigheterna genom att vidta konkreta åtgärder för att säkerställa att de granskas i förhållande till stadgan under alla skeden av lagstiftandet och att inverkan på de grundläggande rättigheterna i EU-lagstiftningen och dess genomförande av medlemsstaterna systematiskt granskas i utvärderingsrapporterna om genomförandet av denna lagstiftning samt i årsrapporterna om kontrollen av tillämpningen av EU-lagstiftningen,
 - se till att kommissionen – och rådet, när det tar initiativ till lagstiftning – i lämpliga fall utnyttja extern oberoende expertis från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
 - stärka samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna, samt med Europaparlamentet och de nationella parlamenten, för att EU:s befintliga människorättslagstiftning ska tillämpas bättre,
 - se till att utarbetandet och införlivandet av den EU-lagstiftning som berör och utvecklar de grundläggande rättigheterna stärks och genomförs på rätt sätt, genom tillämpning av en strikt policy för utvärdering och uppföljning och genom prövning av överträdelse inför Europeiska unionens domstol, särskilt på de områden där EU har behörighet, såsom icke-diskriminering, jämlikhet, jämställdhet mellan könen, funktionshinder, uppgiftsskydd, asylfrågor och invandring,
 - se till att främja en omfattande rättsstatsstrategi där hänsyn tas till hur de grundläggande rättigheterna skyddas i praktiken,
 - erkänna att en stark politisk vilja krävs för att ta itu med dessa frågor, särskilt i ekonomiska och finansiella kristider,
 - stärka och öka insynen i den interinstitutionella dialogen om grundläggande rättigheter eller när EU-medborgarnas intressen står på spel,
 - se till att kommissionen fullt ut utnyttjar de befintliga mekanismerna och drar igång objektiva utredningar och granskningar och inleder överträdelseförfaranden, om det finns goda grunder för detta och dubbla måttstockar därmed undviks, när en medlemsstat överträder rättigheterna i stadgan vid genomförandet av EU-lagstiftningen,

Torsdagen den 27 februari 2014

- j) fastställa ambitiösa, effektiva och långtgående riktlinjer och handlingsprogram för de grundläggande rättigheterna och de gemensamma europeiska värdena, särskilt för att proaktivt och systematiskt tillämpa EU:s skyldigheter när det gäller att bekämpa diskriminering och främja jämlikhet i enlighet med artiklarna 8 och 10 i EUF-fördraget och artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna,
- k) bedriva ett mera systematiskt och samordnat samarbete på alla nivåer, särskilt med Europarådet och andra internationella institutioner, för att undvika dubbelarbete och genom att stödja sig på deras specifika kunskaper,
- l) effektivisera de många mekanismer som redan finns att tillgå för att förhindra överträdelse av grundläggande rättigheter i EU, ta itu med överträdelse av de grundläggande rättigheterna och undvika "forum shopping" samt stärka den roll som regionala och lokala myndigheter kan spela, tillsammans med människorättsorganisationer,
- m) ta fram jämförande och överskådliga landsvisa tabeller som bör utgöra underlag för kommissionen att utfärda landspecifika rekommendationer om politiken för grundläggande rättigheter, såsom den gör för den ekonomiska politiken inom EU-27, och vilka liksom kommissionens förslag om uppenbara överträdelse av de grundläggande rättigheterna skulle kunna godkännas eller ändras av rådet inför Europeiska rådets nästa toppmöte,
- n) utveckla en mekanism för inbördes granskning där nationella människorättsorgan deltar, liknande OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd, där varje EU-medlemsstat skulle granskas av de andra vart tredje eller vart fjärde år och de huvudsakliga målen skulle vara att hjälpa landet att förstå hur dess strategi och strukturer för grundläggande rättigheter skulle kunna förbättras samt att fastställa och dela god praxis för politik och strategier för mänskliga rättigheter inom EU,
- o) införa en "ny Köpenhamnsmekanism" som syftar till att säkerställa att unionens grundläggande rättigheter och värden – som avses i artikel 2 i EU-fördraget och i stadgan om de grundläggande rättigheterna – respekteras, skyddas och främjas.

9. Europaparlamentet betonar att denna "nya Köpenhamnsmekanism", som syftar till att övervaka varje medlemsstats efterlevnad av Köpenhamnskriterierna på ett effektivt och bindande sätt, kan aktiveras omedelbart på grundval av ett kommissionsbeslut, med fullt deltagande av parlamentet, och att den bör

- a) fastställa indikatorer som bygger på befintliga eller redan utarbetade och erkända indikatorer för standarder för grundläggande rättigheter som tagits fram av exempelvis FN och Europarådet, varvid hänsyn ska tas till de icke-statliga organisationer som är verksamma inom området för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter (Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och kommissionen),
- b) grundas på objektiva och tillförlitliga uppgifter och information som byggts upp kring sådana indikatorer, som bör utvecklas ytterligare genom en öppen och trovärdig process (Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och kommissionen),
- c) säkerställa övervakning av situationen i både EU och medlemsstaterna genom en regelbunden och objektiv process (Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, kommissionen, rådet, Europaparlamentet och de nationella parlamenten),
- d) genomföra objektiva, jämförbara och regelbundna utvärderingar för var och en av de grundläggande rättigheterna och/eller ämnesområdena och för varje enskild institution och medlemsstat, samtidigt som största möjliga jämförbarhet eftersträvas, också på grundval av de resultat och rekommendationer som utfärdats av befintliga övervakningsmekanismer inom Europarådet, FN och EU:s institutioner och organ, jämte information som inlämnats av det civila samhällets organisationer (rapporter från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, kommissionens årliga rapporter, parlamentets årliga rapporter och rådets årliga rapporter), och på grundval av dessa utvärderingar utfärda rekommendationer,
- e) fastställa en europeisk policycykel beträffande tillämpningen av artikel 2 i EU-fördraget (demokrati, rättsstaten, grundläggande rättigheter, jämlikhet) för att skapa ett årligt och flerårigt system och ett öppet årligt interinstitutionellt forum om dessa europeiska värden, särskilt skyddet av de grundläggande rättigheterna,
- f) sammanföra alla befintliga uppgifter och analyser från nationella, europeiska och internationella organ för att se till att befintlig information med relevans för skyddet av grundläggande rättigheter, rättsstaten, demokrati och jämlikhet är mer lättillgänglig och synlig,
- g) se till att GD Rättsliga frågor och rådets arbetsgrupp för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer samarbetar med parlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor för att upprätta en regelbunden och strukturerad dialog mellan dessa institutioner och det civila samhällets organisationer om frågor om grundläggande rättigheter inom EU,

Torsdagen den 27 februari 2014

- h) utarbeta och anta en rad rekommendationer som åtföljs av effektiva och proportionerliga påföljder som är ett effektivt avskräckningsmedel (till exempel en tillfällig indragning av fondåtaganden, tillämpning av vissa akter etc.) för att hantera kränkningar av artiklarna 2 och 7 i EU-fördraget och säkerställa tillämpningen av rättigheterna i dessa artiklar,
- i) integrera ett system för tidig varning, politisk och teknisk dialog och formella underrättelser samt ett "frysningsförfarande", såsom redan begärts av parlamentet, för att se till att medlemsstater på begäran av EU:s institutioner avbryter sitt antagande av lagar som kan innebära ett bortseende från eller en överträdelse av grundläggande rättigheter eller EU:s rättsordning; kommissionen bör hålla möten på teknisk nivå med den berörda medlemsstatens tjänster och inte slutföra förhandlingar inom några andra politikområden än dem som avser artikel 2 i EU-fördraget förrän kraven i denna artikel helt har uppfyllts.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter anta ett beslut om inrättande av en sådan "ny Köpenhamnsmekanism", vilket man redan gjort för övervakningen av korruptionen inom EU och i medlemsstaterna, och att se över förordningen om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, så att byrån får utökade befogenheter.

11. Europaparlamentet anser att en "Köpenhamnskommission" ska inrättas, företrädesvis inom ramen för ett interinstitutionellt avtal. Denna kommission ska bestå av oberoende högnivåexperter på grundläggande rättigheter, vilka ska utses av bland annat parlamentet, och dess syfte ska vara att se till att alla medlemsstater respekterar de gemensamma värdena i artikel 2 i EU-fördraget och fortsätter att efterleva "Köpenhamnskriterierna" samt att ge råd och rapportera i samband med frågor om grundläggande rättigheter, i väntan på att ändringen av förordningen om Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter gör det möjligt för byrån att få starkare och bredare befogenheter, bland annat när det gäller att övervaka enskilda medlemsstater på området för grundläggande rättigheter, såsom upprepade gånger begärts av parlamentet.

12. Europaparlamentet rekommenderar att det inleds en dialog mellan EU-institutionerna och en medlemsstat om det finns en risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter EU:s värden samt att EU-institutionerna ges möjlighet att framföra rekommendationer i enlighet med artikel 7.1 i EU-fördraget. Parlamentet ger sitt helhjärtade stöd till kommissionens förslag om användning av formella underrättelser i detta sammanhang.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att tillsammans med parlamentet inrätta en kontaktgrupp för att kontrollera att unionens värden faktiskt har genomförts och att särskilt genomföra gemensamma bedömningar av situationen för grundläggande rättigheter i specifika fall som någon av de tre EU-institutionerna med oro har noterat. Parlamentet uppmanar också dessa institutioner att beakta Europarådets resolutioner och Europadomstolens beslut.

14. Europaparlamentet välkomnar de uttalanden av kommissionens ordförande och vice ordförande Viviane Reding där hon tillkännagav ett meddelande med eventuella ändringar av fördragen utöver de alternativ som finns enligt de nuvarande fördragen. Parlamentet uppmanar sina ansvariga utskott att noggrant granska följande förslag, som syftar till att stärka skyddet av de grundläggande rättigheterna i EU-fördragen:

- Revidering av artikel 7 i EU-fördraget genom att lägga till en "genomförandefas med avseende på artikel 2 i EU-fördraget" och skilja mellan "riskfasen" och "kränkingsfasen", med olika tröskelvärden beroende på de fastställda majoriteterna, en förstärkning av den tekniska och objektiva (och inte bara politiska) analysen, en ökad dialog med medlemsstaternas institutioner och ett större urval av detaljerade och förutsägbara påföljder som ska kunna tillämpas under hela förfarandet.
- Utformning av en mekanism för starkare och detaljerad samordning och övervakning av grundläggande rättigheter på grundval av artikel 121 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- Utvidgning av kommissionens och Europeiska unionens domstols prövningsmöjligheter och befogenheter.
- En hänvisning till Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter i fördragen, inklusive en rättslig grund som gör det möjligt att ändra förordningen om inrättande av byrån, inte genom enhällighet såsom för närvarande är fallet, utan via det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
- Strykning av artikel 51 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- Möjligheter för parlamentet att inleda förfaranden för överträdelse av artikel 2 i EU-fördraget på samma villkor som kommissionen och rådet och för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att bidra till förfarandet med hjälp av sitt specialiserade stöd.

Torsdagen den 27 februari 2014

- Översyn av kravet på enhällighet inom områden som rör respekt för samt skydd och främjande av grundläggande rättigheter, såsom jämlikhet och icke-diskriminering (till exempel artikel 19 i EUF-fördraget) och

Europaparlamentet uppmanar sitt ansvariga utskott att klargöra tillämpningen, och i slutänden översynen, av det förfarande som parlamentet kan tillämpa för att aktivera artikel 7 i EU-fördraget.

15. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att inrätta en allmän webbplats för insamling och sammanställning av information och dokument som rör frågor om grundläggande rättigheter och som utarbetats av FN, Europarådet, OSSE, icke-statliga organisationer, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europaparlamentet, domstolar, nationella parlamentsutskott, ombudsmän etc. Sådan information bör vara sökbar efter datum, stat, författare och rättighet för att tillhandahålla källor och information om situationen för grundläggande rättigheter i EU och dess medlemsstater.

Specifika rättigheter som baserar sig på stadgan om de grundläggande rättigheterna

Värdighet

16. Europaparlamentet är bekymrat över de kränkningar av människans värdighet som fortfarande förekommer i unionen och dess medlemsstater och som bland annat drabbar minoriteter, i synnerhet romer, liksom asylsökande, migranter, terroristmisstänkta och frihetsberövade personer samt utsatta grupper och fattiga. Parlamentet framhåller att myndigheterna måste hålla fast vid det absoluta förbudet mot tortyr och grym, omänsklig eller förnedrande behandling och genomföra grundliga, snabba, effektiva och oberoende utredningar av eventuella kränkningar samt ställa de ansvariga inför rätta.

17. Europaparlamentet är bekymrat över de många exemplen på våld av polisen och ordningsmakten och är framför allt oroat över fallen med oproportionerligt våld mot fredliga demonstranter och journalister i samband med demonstrationer, överdriven användning av icke-dödliga vapen, t.ex. batonger, gummikulor och så kallade tasers. Medlemsstaterna uppmanas att se till att ordningsmaktens uniformer förses med identifieringsuppgifter och att personalen inom ordningsmakten alltid hålls ansvarig för sitt agerande. Parlamentet uppmanar till ett slut på poliskontroller på grund av etnisk tillhörighet och rasprofilering. Parlamentet uttrycker oro över att det införs alltför begränsningar av mötesfriheten och rätten att hålla fredliga demonstrationer och påpekar att mötes-, förenings- och yttrandefriheten ligger till grund för demonstrationsfriheten. Medlemsstaterna uppmanas att inte vidta åtgärder som undergräver eller kriminaliserar människans utövande av sina grundläggande fri- och rättigheter. Vidare uppmanas medlemsstaterna eftertryckligen att vidta åtgärder så att våld endast används i undantagsfall, dvs. när så är vederbörligen motiverat på grund av ett verkligt och allmänt hot mot den allmänna ordningen. Parlamentet påminner om att polisen framför allt finns till för att säkerställa säkerhet och skydd för människor.

18. Europaparlamentet bekräftar sin positiva inställning till ett europeiskt initiativ för att säkerställa att frihetsberövade personer garanteras grundläggande rättigheter och att frihetsberövade personer kan återintegreras i samhället när de frigges. Parlamentet oroar sig över den katastrofala situationen med överfyllda fängelser i många medlemsstater, de dåliga förhållandena i fängelserna och behandlingen av de intagna och uppmanar till ett europeiskt initiativ för att säkerställa tillämpning av rekommendationerna från Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och Europadomstolens domar, inbegripet vid poliskontor, invandringscenter och psykiatriska kliniker. Parlamentet efterlyser åtgärder för att minska överbefolkningen i fängelserna och undvika ett överdrivet tillgripande av frihetsberövande före rättegång, inte bara ha fängelsestraff som påföljd, överväga avkriminalisering av vissa gärningar och/eller förkorta de tider som en person kan hållas frihetsberövad utan att åtal väcks.

19. Europaparlamentet upprepar sina krav på en fullständig genomlysning av de europeiska ländernas samarbete inom Förenta staternas och CIA:s program för "extraordinära överlämnanden" och av flygningarna och de hemliga fängelserna på unionens territorium, och vidhåller att medlemsstaterna måste genomföra effektiva, opartiska, grundliga, oberoende och transparenta utredningar och inte lämna något utrymme för straffrihet. Medlemsstaterna påminns om att förbudet mot tortyr är absolut och att statssekretess därför inte kan åberopas för att begränsa ländernas skyldighet att utreda allvarliga människorättskränkningar. Parlamentet betonar att medlemsstaternas rykte och förtroendet för deras engagemang för att skydda de grundläggande rättigheterna äventyras om de inte respekterar det som sägs ovan.

Torsdagen den 27 februari 2014

20. Europaparlamentet betonar att det klimat av straffrihet som omgärdar CIA:s program har gjort att kränkningar av de grundläggande rättigheterna har kunnat fortgå som en del av EU:s och Förenta staternas strategier för terrorismbekämpning. Detta framgår av avslöjandena om det masspionage som har pågått via den amerikanska säkerhetsmyndigheten NSA:s övervakningsprogram och via olika medlemsstaters övervakningsorgan. Parlamentet, som nu utreder denna fråga, kräver en översyn av lagstiftningen om säkerhets- och underrättelseorgan i EU och medlemsstaterna, med särskild tonvikt på rättslig förhandskontroll och parlamentarisk kontroll samt rätten till prövning och rättelse av uppgifter som samlas in, bevaras eller behandlas av dessa organ.

21. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte gjort det att till fullo införliva och genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer och att anta lämpliga åtgärder för att se till att offer för människohandel får lämpligt stöd och skydd och att människohandlare åtalas och åläggs verkningfulla, proportionerliga och avskräckande påföljder samtidigt som förebyggande åtgärder vidtas.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo införliva Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem och att anta lämpliga åtgärder för att sörja för lämpligt stöd till och skydd av brottsoffer.

23. Europaparlamentet kräver respekt för människors värdighet i slutet av livet, särskilt genom garantier för att önsknings som uttrycks i vårdtestamenten erkänns och respekteras.

24. Europaparlamentet är medvetet om att sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter är en central del av människans värdighet som måste hanteras i ett bredare sammanhang med strukturell diskriminering och bristande jämställdhet. Medlemsstaterna uppmanas att skydda den sexuella och reproduktiva hälsan och rättigheterna genom Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska jämställdhetsinstitutet, bland annat genom att inrätta program och tjänster för reproduktiv hälsa, inbegripet grundläggande hälso- och sjukvård och läkemedel som är viktiga för frivillig familjeplanering, mödrahälsa och nyfödda barns hälsa och genom att fortsatt vara vaksamma på politiska åtgärder och/eller lagstiftning som kan begränsa sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

Friheter

25. Europaparlamentet framhåller att demokrati och rättsstatsprincipen bygger på respekt för grundläggande fri- och rättigheter och att åtgärder mot terrorism eller organiserad brottslighet, eller internationellt samarbete med detta syfte, aldrig får bryta mot europeiska normer i fråga om grundläggande rättigheter, utan måste vara strikt förenliga med dessa (särskilt i samband med oskuldspresumtion, rättvis rättegång, rätten till försvar, rätten till privatliv och rätten till skydd av personuppgifter osv.). Parlamentet understryker behovet av en starkare demokratisk kontroll och skyddet av och respekten för grundläggande rättigheter i samband med det gränsöverskridande samarbetet på dessa områden, särskilt med tanke på myndigheternas ständigt ökade insamling och användning av personuppgifter. Parlamentet efterlyser därför åtgärder som garanterar rätten till privatliv och skyddet av personuppgifter på detta område.

26. Europaparlamentet kritiserar att strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen är inriktad på säkerhet, på bekostnad av medborgerliga och grundläggande rättigheter samt antagande av förebyggande åtgärder. Parlamentet beklagar djupt den ökande klyftan mellan de uttalade målen och det faktiska genomförandet av politiken. Parlamentet bör få spela en avgörande roll i utvärderingen och utformningen av politiken för inre säkerhet, eftersom den har allvarliga konsekvenser för de grundläggande fri- och rättigheterna för alla som bor i EU, i syfte att säkerställa demokratisk övervakning och kontroll av säkerhetspolitiken, inbegripet underrättelseverksamheten, och om nödvändigt granska denna så att den respekterar de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

27. Europaparlamentet är bekymrat över avslöjandena om de flagranta överträdelser av rätten till ett privatliv och personuppgiftsskyddet som begåtts i hemliga program för massövervakning av unionsmedborgare. Dessa program, som inrättats av europeiska och icke-europeiska stater, har i varje enskilt fall saknat rättsligt tillstånd och har inte heller varit underkastade en lämplig parlamentarisk kontroll. Parlamentet fördömer denna praxis och uppmanar kraftfullt dessa stater att omedelbart upphöra med sådana överträdelser. Parlamentet efterlyser utförliga rapporter om dessa program och om eventuellt utländskt deltagande i dem och kräver att programmen granskas omedelbart. Parlamentet betonar att EU och medlemsstaterna bör vidta kraftfulla åtgärder mot de stater som kränker den grundläggande rätten till privatliv genom att avvysa unionsmedborgare samt institutionella, politiska och ekonomiska företrädare och aktörer i Europa. Parlamentet är

Torsdagen den 27 februari 2014

bekymrat över att underrättelsetjänsterna har undsluppit demokratisk parlamentarisk och rättslig kontroll och utan politiskt godkännande har kunnat genomdriva hemliga program och operationer. Parlamentet efterlyser därför en omedelbar översyn av mekanismerna för den rättsliga och parlamentariska tillsynen av säkerhetstjänsterna så att även underrättelsetjänsterna följer bestämmelser om demokrati, rättsstatsprincipen och grundläggande rättigheter enligt kraven i artikel 2 i EU-fördraget. Parlamentet fördömer privata företags hemliga delaktighet i massövervakningen. EU bör reagera mer kraftfullt och begära att åtgärder ska vidtas internationellt för att säkerställa att de europeiska bestämmelserna om privatliv och uppgiftsskydd respekteras. Vidare bör EU främja teknik som garanterar sekretess i europeisk kommunikation.

28. Europaparlamentet beklagar djupt att diskussionerna om antagandet av ett förslag till förordning och direktiv om skydd för personuppgifter har blockerats i rådet trots att parlamentet uttryckt starkt stöd för striktare regler. Parlamentet beklagar Europeiska rådets beslut den 24–25 oktober 2013 om att fullfölja den digitala inre marknaden först 2015, varigenom antagandet av dataskyddspaketet blir försenat. Rådet uppmanas att gå vidare med förhandlingarna om dataskyddsdirektivet och dataskyddsförordningen så att dataskyddspaketet kan antas innan innevarande valperiod löper ut.

29. Europaparlamentet anser att EU och medlemsstaterna bör anta ett system för skydd av visselblåsare som avslöjar att allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna har begåtts av underrättelsetjänster som kringgått all demokratisk, parlamentarisk och juridisk kontroll.

30. Europaparlamentet understryker att den digitala världens snabba utveckling (bland annat den ökade användningen av internet, applikationer och sociala nätverk) kräver ökat skydd av personuppgifter och privatliv för att garantera konfidentialiteten.

31. Europaparlamentet gläder sig över att ett växande antal medlemsstater respekterar rätten att bilda familj inom ett äktenskap, ett registrerat partnerskap eller ett registrerat samboförhållande liksom rätten till adoption utan diskriminering på grund av sexuell läggning och uppmanar övriga medlemsstater att vidta liknande åtgärder. Parlamentet välkomnar Europadomstolens dom i målet Vallianatos m.fl. mot Grekland, i vilken det bekräftas att samkönade par inte kan utestängas från civila vigslar. Kommissionen och alla medlemsstater uppmanas att föreslå och anta lagstiftning och politiska riktlinjer för att bekämpa homofobi, transfobi och hatbrott och välkomnar offentliggörandet av yttrande 2/2013 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om rambeslutet om rasism och främlingsfientlighet – med särskild tonvikt på offrens rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och samtliga medlemsstater att säkerställa genomförandet av direktivet om fri rörlighet utan diskriminering på grund av sexuell läggning och parlamentet uppmanar återigen kommissionen att en föreslå ambitiös förordning om ömsesidigt erkännande av civilståndshandlingars rättsverkan.

32. Europaparlamentet är oerhört bekymrat över antalet självmord bland unga som utsätts för homofobi. Parlamentet påminner om resultatet av den undersökning som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter genomfört bland lesbiska, homosexuella, bisexuella och transpersoner i EU. Den visade att 26 procent av de som svarade hade blivit överfallna eller hotats med våld hemma eller på annan plats. Bland transpersoner var siffran högre, 35 procent. Av de svarande kände sig 19 procent diskriminerade på arbetet eller när de sökte arbete, trots att de har ett lagstadgat skydd i EU-lagstiftningen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att med utgångspunkt i dessa resultat vidta omfattande EU-åtgärder mot problemen för de grundläggande rättigheterna för lesbiska, homosexuella, bisexuella och transpersoner, i form av en EU-färdplan för jämlikhet grundad på sexuell läggning och könsidentitet, såsom parlamentet och icke-statliga organisationer upppejade gånger har krävt.

33. Europaparlamentet beklagar att de rättsliga förfarandena för erkännande av könstillhörighet för transpersoner fortfarande inbegriper obligatorisk sterilisering i 14 medlemsstater. Medlemsstaterna uppmanas att se över dessa förfaranden så att de till fullo respekterar transpersoners rätt till värdighet och fysisk integritet. Parlamentet gratulerar kommissionen till dess engagemang för arbetet inom Världshälsoorganisationen när det gäller att stryka könsidentitetsstörningar från förteckningen över psykiska och beteendemässiga störningar samt se till att det görs en icke-patologisk omklassificering vid förhandlingarna om den elfte versionen av den internationella sjukdomsklassifikationen (ICD-11).

34. Europaparlamentet ställer sig bakom tanke-, samvets- och religionsfriheten samt friheten att tro eller inte tro, utöva den religion som man vill och byta religion. Parlamentet fördömer all diskriminering och intolerans samt anser att sekularism definierad som en strikt rågång mellan icke-konfessionella politiska och religiösa myndigheter samt en opartisk stat är det bästa sättet att säkerställa icke-diskriminering och jämlikhet mellan religioner samt mellan troende och icke-troende. Medlemsstaterna uppmanas att skydda religions- eller trosfriheten, inklusive friheten för de religionslösa att inte diskrimineras till följd av att religionerna beviljas överdrivna undantag från lagarna om jämlikhet och icke-diskriminering.

Torsdagen den 27 februari 2014

35. Europaparlamentet påminner om att nationell lagstiftning mot hädelse begränsar yttrandefriheten för religioner och andra övertygelser, att den ofta tillämpas mot personer som tillhör religiösa eller andra minoriteter för att trakassera dem, behandla dem illa eller skrämja dem och att dessa lagar kan ha en allvarligt hämmande effekt på yttrandefriheten och religions- och trosfriheten. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att avkriminalisera dessa brott.

36. Europaparlamentet beklagar att unga människor i vissa medlemsstater fortfarande åtalas och döms till fängelsestraff till följd av att rätten till vapenvägran fortfarande inte är erkänd på lämpligt sätt. Medlemsstaterna uppmanas att sätta stopp för trakasserier och diskriminering av vapenvägrare.

37. Europaparlamentet påminner om att yttrandefrihet, informationsfrihet och mediefrihet är av central betydelse för att säkerställa demokratin och rättsstatsprincipen och uppmanar återigen kommissionen att se över och ändra direktivet om audiovisuella medietjänster enligt de anvisningar som parlamentet gett i sitt betänkande om detta ämne. Parlamentet fördömer kraftfullt våld, påtryckningar eller hot mot journalister och medier, bland annat i samband med avslöjande av deras källor och av information om regeringars och staters överträdelse av de grundläggande rättigheterna. EU:s institutioner och medlemsstater uppmanas att respektera, garantera, skydda och främja den grundläggande rätten till yttrande- och informationsfrihet och att därför avstå från att utöva eller utarbeta mekanismer för att hindra dessa friheter.

38. Europaparlamentet oroas över hur den ekonomiska krisen i Europa påverkar ägandeförhållandena inom olika mediekanaler och planerna på att privatisera offentligägda medier i vissa medlemsstater. Medlemsstaterna uppmanas att värna om de offentligägda mediernas oberoende och uppfylla sin institutionella plikt att garantera mediemångfald och ge mångfacetterad, korrekt och tillförlitlig information av hög kvalitet. Ägandet och förvaltningen av medierna bör präglas av insyn och bör inte koncentreras. Parlamentet betonar att insynen i ägandeförhållandena inom medierna är avgörande för övervakningen av medieinvesteringar inom EU och icke-europeiska investerare som får allt större inflytande över den information som finns tillgänglig i medlemsstaterna.

39. Europaparlamentet betonar vikten av att respektera och skydda flyktingars och migranternas rättigheter och understryker att invandrarkvinnor och invandrabarn bör uppmärksammas särskilt. Parlamentet är bekymrat över de många överträdelseerna av asylrätten och av skyldigheten att säkerställa skydd i samband med att en migrant avvisas, utvisas eller utlämnas. Parlamentet understryker skyldigheten att följa internationella människorättskonventioner, särskilt FN:s flyktingkonvention och principen om "non-refoulement". Vidare framhåller parlamentet skyldigheten att undsätta personer till sjöss som riskerar sina liv för att ta sig till EU samt skyldigheten att säkerställa mottagningsvillkor och förfaranden som respekterar personernas värdighet och grundläggande rättigheter. EU och medlemsstaterna uppmanas att ändra eller se över lagstiftning som kriminaliserar människor som bistår migranter i sjönöd. Kommissionen uppmanas att se över rådets direktiv 2002/90/EG som fastställer påföljder för dem som bidrar till olaglig inresa, transitering och vistelse för att förtydliga att det är välkommet att ge humanitärt bistånd till migranter i sjönöd, och att detta under inga omständigheter får leda till någon form av påföljd.

40. Europaparlamentet välkomnar fullbordandet av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) och uppmanar medlemsstaterna att genomföra nödvändiga lagstiftnings- och förvaltningsreformer för att effektivt genomföra det så att Ceas inrättas fullt ut som planerat och ger dem som söker skydd bättre tillträde till asylförfarandet samt leder till rättvisare och snabbare asylbeslut av högre kvalitet. Systemet bör även sörja för värdiga och skäliga förhållanden för dem som söker asyl och för personer som beviljas internationellt skydd inom EU. Parlamentet beklagar emellertid djupt att barn fortfarande kan frihetsberövas och begär att dessa systematiskt ska undantas från påskyndade förfaranden. Parlamentet uppmanar återigen kommissionen att ta fram strategiska riktlinjer utifrån bästa praxis för att fastställa gemensamma miniminormer för mottagandet och skyddet av ensamkommande barn. Parlamentet understryker att de processuella garantierna måste vara adekvata och lämpliga. Parlamentet efterlyser tillämpning av den senaste domen från EU-domstolen om att hbt-personer som söker asyl kan utgöra en särskild samhällsgrupp som kan trakasseras på grund av sin sexuella läggning och att förekomsten av fängelsestraff i ursprungslandet som påföljd för homosexuella handlingar i sig kan utgöra en förföljelse.

41. Europaparlamentet fördömer att många migranter som försöker nå EU fortfarande omkommer till havs trots de många och varierande tekniska resurser som medlemsstaterna och EU ställt till förfogande för att övervaka och kontrollera EU:s yttre gränser. EU och medlemsstaterna uppmanas att genomföra rekommendationerna i rapporten "Vem bär ansvaret

Torsdagen den 27 februari 2014

för att människoliv går till spillo i Medelhavet?"⁽¹⁾; från Europarådets parlamentariska församling som antogs den 24 april 2012. Parlamentet välkomnar Europeiska unionens domstols beslut om att ogiltigförklara rådets beslut 2010/252/EU.

42. Europaparlamentet betonar utsattheten för de personer som korsar Europas södra havsgränser och efterlyser en hållbar lösning för hela invandringsfrågan i Medelhavsområdet med fullständig hänsyn till principen om "non-refoulement" och kräver att medlemsstaterna och EU-institutionerna – som ett absolut minimum – ska beakta Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters senaste yttranden om hur migranternas grundläggande rättigheter bäst skyddas i samband med marin övervakning.

43. Europaparlamentet välkomnar den handbok om europeisk lagstiftning om asyl, gränser och invandring som tagits fram av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter tillsammans med Europadomstolen och ser den som ett konkret bidrag som kan hjälpa jurister i Europa att upprätthålla grundläggande och mänskliga rättigheter.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och rådet att påskynda arbetet inom arbetsgruppen för Medelhavsområdet så att en markant förstärkt räddningskapacitet till havs kan införas, liksom en omfattande plan för migration och asyl, baserad på solidaritet och ansvarsfördelning, med inriktning på alla relevanta aspekter, bland annat en revidering av EU:s och medlemsstaternas lagstiftning som möjliggör att humanitärt stöd till människor i sjönöd kan kriminaliseras, utvecklingen av trygga och lagliga vägar för flyktingar och migranter som vill ta sig till Europa samt utvecklingssamarbete med tredjeländer för att stärka demokratin, de grundläggande rättigheterna och de rättsstatliga principerna så att tragedier som den vid Lampedusa inte behöver inträffa fler gånger.

45. Europaparlamentet fördömer de allt vanligare brotten mot migranternas grundläggande rättigheter, särskilt mot de migranter som deporteras till tredjeländer. Dessa brott beskrivs i den rapport från FN:s särskilde rapportör om migranternas mänskliga rättigheter som offentliggjordes den 24 april 2013⁽²⁾ och i rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter⁽³⁾. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av att verkligen utvärdera återvändandedirektivet, återtagandeaftalen och Frontex verksamhet när det gäller grundläggande rättigheter. Kommissionen uppmanas att konkret följa upp den kritiska rapport om EU:s avtal och återtagandeåtgärder med tredjeländer som offentliggjordes 2011. Parlamentet fördömer medlemsstaternas restriktiva politik när det gäller att bevilja visum till medborgare i vissa tredjeländer.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom sin politik uppmuntra till laglig migration och att ratificera FN-konventionen för skydd av migrantarbetare och deras familjers rättigheter.

Jämlikhet

47. Europaparlamentet betonar att principerna om människans värdighet, likhet inför lagen och förbud mot alla typer av diskriminering hör till grundvalarna för ett demokratiskt samhälle. Unionen och medlemsstaterna bör stärka sina åtgärder för att främja jämlikhet, bekämpa diskriminering och skydda kulturell, religiös och språklig mångfald samt sina åtgärder för jämställdhet mellan könen, barnets rättigheter, äldres rättigheter, rättigheter för personer med funktionsnedsättning, hbt-rättigheter och nationella minoriteters rättigheter.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta en nationell lagstiftningsram för att ta itu med alla typer av diskriminering och garantera effektiv tillämpning av EU:s nuvarande regelverk, bland annat genom att inleda överträdelseförfaranden. Parlamentet beklagar djupt dödlaget i rådets förhandlingar om förslaget till direktiv om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och uppmanar återigen rådet att anta förslaget. Parlamentet välkomnar det litauiska rådsordförandeskapets tillstyrkande av förslaget och uppmanar övriga medlemsstater att följa detta exempel. Parlamentet välkomnar yttrande 1/2013 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om jämställdhetsituationen i Europeiska unionen tio år efter det att jämställdhetsdirektiven började tillämpas. Parlamentet anser att även diskriminering på grund av språk bör angripas.

49. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020⁽⁴⁾, där full respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna efterlystes.

⁽¹⁾ Resolution nr 1872(2012) från Europarådets parlamentariska församling, antagen den 24 april 2012.

⁽²⁾ Regional studie av den 24 april 2013 från François Crépeau, FN:s särskilde rapportör för migranternas mänskliga rättigheter, om förvaltningen av EU:s yttre gränser och dess inverkan på migranternas mänskliga rättigheter, A/HRC/23/46

⁽³⁾ Rapport från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om grundläggande rättigheter vid EU:s södra sjögränser, mars 2013.

⁽⁴⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

Torsdagen den 27 februari 2014

50. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att personer med funktionsnedsättning fortfarande diskrimineras och stängs ute, vilket förhindrar deras förmåga att åtnjuta sina grundläggande rättigheter på samma villkor som andra. EU:s institutioner och medlemsstater uppmanas att fortsätta genomföra FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inom sina respektive behörighetsområden. En vidareutveckling av EU:s lagstiftning och politik när det gäller icke-diskriminering skulle kunna få betydelse för processen med att harmonisera lagstiftningen med konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inom EU, till exempel när det gäller likhet inför lagen. Medlemsstaterna uppmanas att ta fram politiska åtgärder med tillräckliga resurser för att på ett bättre sätt integrera personer med funktionsnedsättning och underlätta deras tillgång till bostad, utbildning, arbetsmarknaden, offentliga transportsystem och faciliteter samt deltagande i det politiska livet, särskilt genom att avskaffa rättslig och praktisk diskriminering och restriktioner av deras rätt att rösta och ställa upp i val. Parlamentet beklagar djupt att vissa personer med funktionsnedsättning tvingas leva i särskilda inrättningar, beroende på avsaknaden av andra gemenskapsbaserade alternativ, och uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att ge personer med funktionsnedsättning bättre möjligheter att leva ett självständigt liv.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en omfattande översyn av EU:s lagstiftning och politik för att bedöma överensstämmelsen med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. EU:s lagstiftningsförfaranden och beslutsfattande bör anpassas för att säkerställa respekt för och möjliggöra genomförande av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Kommissionen uppmanas att ta fram särskilda riktlinjer för konsekvensbedömningar i det hänseendet och att till parlamentet lägga fram förslaget till EU:s framstegsrapport om genomförandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inom EU. Parlamentet bör hålla regelbundna debatter och ta fram rekommendationer genom en resolution om framstegen när det gäller möjligheterna för personer med funktionsnedsättning att åtnjuta sina rättigheter enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, bland annat på grundval av kommissionens rapport. Parlamentet stöder de pågående initiativen för att tillsätta en arbetsgrupp i parlamentet med ledamöter från olika utskott för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, så att parlamentets insatser för att övervaka och stödja genomförandet av konventionen blir allsidiga och konsekventa.

52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att skydda, främja och genomföra barnets rättigheter inom alla inre och yttre åtgärder och politikområden som påverkar dem. Parlamentet uttrycker sin oro över barn som utsätts för våld och utnyttjas sexuellt och uppmanar medlemsstaterna att fullfölja införlivandet av direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi. Medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter uppmanas att fortsätta sina insatser för att bedöma hur barn behandlas under rättsliga förfaranden. I händelse av föräldrarnas separation eller skilsmässa bör man alltid se till barnets bästa och ta hänsyn till att varje barn bör kunna upprätthålla regelbundna relationer och direkta kontakter med båda föräldrarna.

53. Europaparlamentet är bekymrat över situationen för romerna i EU och över de många fall av trakasserier, våld, stigmatisering, diskriminering, vräkningar, förflyttningar och olagliga tvångsvräkningar, olovlig registrering och etnisk profilering som ordningsmakten gör sig skyldig till och som strider mot de grundläggande rättigheterna och EU-rätten. Parlamentet vidhåller sin ståndpunkt i sin resolution av den 12 december 2013 om framsteg i genomförandet av de nationella strategierna för integrering av romer⁽¹⁾ och efterlyser återigen ett effektivt genomförande av strategier för att främja verklig integration och efterlyser även förstärkta och relevanta åtgärder för att främja integration, särskilt när det gäller grundläggande rättigheter, utbildning, sysselsättning, bostäder och sjukvård och bekämpa våld, uppvigling och diskriminering som drabbar romer. Parlamentet kräver ett stopp för olagliga tvångsvräkningar och begär att bostäder inte ska rivas utan att alternativa bostäder tillhandahålls. Vidare kräver parlamentet ett stopp för segregationen av romska barn i skolorna och den olagliga placeringen av dem i särskolor. Medlemsstaterna uppmanas att i större utsträckning använda de EU-medel som står till deras förfogande för att genomföra integrationsprojekt i samarbete med de lokala myndigheter som dagligen sköter förvaltningen av nyanlända till deras områden.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta en verkningsfull reaktion på utestängningen av romer genom att utveckla en integrerad politik och genomföra de åtgärder som anges i strategierna för anti-diskriminerande åtgärder och åtgärder för att öka deras anställbarhet och tillträde till arbetsmarknaden i samarbete med företrädare för den romska befolkningen. Parlamentet anser att romerna samtidigt ska få vara fullständigt delaktiga i handläggningen, övervakningen och bedömningen av projekt som påverkar deras samhällen. Tillräckliga budgetresurser ska tilldelas för detta och en effektiv utgiftsanvändning ska säkerställas. Dessutom uppmanas kommissionen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att lägga fram gemensamma, jämförbara och tillförlitliga indikatorer för övervakningen av framsteg i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0594.

Torsdagen den 27 februari 2014

55. Europaparlamentet anser att kommissionen bör vidta skarpa åtgärder vid fall av överträdelser av romernas grundläggande rättigheter i medlemsstaterna, särskilt genom att inleda överträdelseförfaranden om medlemsstaterna misslyckas med att ge romerna tillgång till och möjligheter att utöva ekonomiska och sociala rättigheter, rätten till fri rörlighet och vistelse, rätten till jämlikhet och icke-diskriminering och rätten till skydd av personuppgifter. Kommissionen uppmanas att införa en övervakningsmekanism om hatbrott mot romer och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att åtgärda avsaknaden av folkbokföringsuppgifter om och födelseattester för romer bosatta i EU. Parlamentet upprepar sin uppmaning att särskilt uppmärksamma social integration av romska kvinnor för att undvika flerfaldig diskriminering. Parlamentet begär att EU-ramen för nationella strategier för integreringen av romer byggs ut till en heltäckande EU-strategi.

56. Europaparlamentet betonar att det är mycket viktigt att de grundläggande rättigheterna och friheterna för personer som tillhör nationella, etniska, religiösa eller språkliga minoriteter respekteras. Parlamentet är oroat över att de personer som tillhör dessa minoritetsgrupper i sina dagliga liv stöter på hinder inom rättsväsendet, vården, socialtjänsten, utbildningsväsendet och kulturlivet som gör att deras rättigheter och värdighet som människor och unionsmedborgare kränks och leder till situationer där de nationella myndigheterna i deras egna medlemsstater behandlar dem som andra klassens medborgare. Dessa minoritetsgrupper har särskilda behov som skiljer sig från andra minoritetsgruppers behov, och offentliga beslut därför bör vara bättre riktade och EU måste på egen hand tillgodose dessa behov på ett lämpligare sätt.

57. Europaparlamentet anser att det inte finns någon gemensam lösning för att förbättra situationen för dessa minoriteter som fungerar i alla medlemsstater, men att vissa gemensamma minimimål bör införas för myndigheter i EU, med beaktande av berörda internationella rättsliga normer och befintlig god praxis. Medlemsstaterna uppmanas att se till att deras rättssystem garanterar att det inte sker någon diskriminering av personer som tillhör erkända nationella minoriteter och att vidta lämpliga åtgärder för att främja verklig jämställdhet, på grundval av relevanta internationella normer och bästa praxis, bland annat Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter. Kommissionen uppmanas att utarbeta en strategi för skydd av nationella minoriteter, inklusive ursprungliga och traditionella etniska och språkliga minoriteter, med tanke på att antalet invånare som tillhör dessa grupper utgör över 10 procent av EU:s totala befolkning. Syftet med detta bör vara att undvika dubbla måttstockar som gör åtskillnad mellan kandidatländer och medlemsstater. Parlamentet understryker behovet av ett omfattande system för skydd av traditionella nationella minoriteter, regionala språkgrupper och konstitutionella regioner, som åtföljs av en funktionell övervakningsmekanism, till exempel EU:s ram för nationella strategier för integrering av romer. Medlemsstaterna uppmanas att lämna omfattande uppgifter om kränkningar av minoriteters grundläggande rättigheter, så att Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och EU kan säkerställa insamlingen och rapporteringen av uppgifterna.

58. Europaparlamentet påpekar att positiva åtgärder som vidtagits för att skydda personer och grupper i minoritet, gynna en lämplig utveckling för dem och se till att de får samma rättigheter och behandling som övrig befolkning i administrativt, politiskt, ekonomiskt, socialt och kulturellt hänseende och i övriga syften, inte bör betraktas som diskriminering.

59. Europaparlamentet fördömer rasistiskt, antisemitiskt, homofobiskt/transfobiskt och främlingsfientligt våld liksom våld mot migranter, religiösa minoriteter och etniska grupper, vilket har blivit alarmerande vanligt särskilt på internet, eftersom det saknas kraftfulla åtgärder från myndigheternas sida för att bekämpa dessa typer av våld. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra rådets rambeslut 2008/913/RIF om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen, att ta itu med diskrimineringen, att se till att hatpropaganda och hatbrott utreds, att anta strafflagstiftning som förbjuder uppvigling till alla former av hatbrott, inklusive på grund av sexuell läggning, och att se till att det finns ett effektivt skydd mot rasism, antisemitism, fientlighet mot romer, främlingsfientlighet och homofobi samt ordentligt stöd till dem som utsätts för detta. Parlamentet uppmanar även kommissionen att inleda överträdelseförfaranden mot de medlemsstater som underlåter att tillämpa rambeslutet på rätt sätt från den 1 december 2014. Parlamentet efterlyser en översyn av rambeslutet för att se till att det även inkluderar hatpropaganda, antisemitiska handlingar, islamofobi, religiös intolerans, antiziganism, homofobi och transfobi samt stärka dess tillämpning. Parlamentet ger sitt fulla stöd till det initiativ för att stärka kampen mot intolerans som sjösattes under det irländska rådsordförandeskapet och uppmanar rådet att fortsätta med detta konstruktiva arbete.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en samordnad och omfattande åtgärd för att systematiskt bekämpa och förebygga hatbrott inom EU och göra hatbrott synliga genom statistik samt se till att denna statistik är jämförbar och därigenom möjliggöra en överblick över situationen inom hela unionen, genom att arbeta tillsammans med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter för att förbättra insamlingen av statistik om hatbrott och samordningen av denna statistik. Parlamentet fördömer hatpropaganda som stigmatiserar grupper av människor på grund av deras sociala, kulturella, religiösa eller utländska ursprung och sådana uttalanden som uppmanar till

Torsdagen den 27 februari 2014

hets mot folkgrupp, i synnerhet sådana uttalanden från offentliga personer. Parlamentet uppmärksammar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters yttrande 2/2013 om rambeslutet om rasism och främlingsfientlighet och betonar behovet av att garantera brottsoffrens rättigheter, särskilt i samband med hatbrott.

61. Europaparlamentet konstaterar att utbildning är grundläggande för att bekämpa diskriminering och uppmanar därför medlemsstaterna att se till att deras integrationsstrategier riktas in på reformer av de nationella läroplanerna som gör främlingsfientlighet, rasism och antiziganism till en del av kursplanerna och att i det offentliga samtalet från tidig ålder slå fast att detta utgör olika former av diskriminering.

62. Europaparlamentet uppmanar enträget EU och medlemsstaterna att

- säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män och förhindra, bekämpa och lagföra alla former av våld mot kvinnor såsom en kränkning av de grundläggande rättigheterna och samtidigt säkerställa stöd och skydd för offren,
- underteckna och ratificera Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen) och upprätta ett system för uppgiftsinsamling, för att stödja konventionens parter genom att tillhandahålla korrekta och jämförbara uppgifter om utbredningen och konsekvenserna av våldet mot kvinnor och om formerna för detta våld,
- öka sina insatser för att nå målen i den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020) och att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa alla former av direkt och indirekt diskriminering av kvinnor, särskilt lönegapet mellan könen, yrkesmässig segregering, stereotyper och alla former av våld mot kvinnor, eftersom kvinnor fortfarande utsätts för flerfaldig diskriminering på många områden i vardagen trots att det finns lagstiftning om bekämpning av diskriminering,
- främja utbildning om jämställdhet mellan könen, jämställdhetsintegrering och tillräckliga övervakningsmekanismer för genomförandet av EU:s jämställdhetspolitik,
- utöka kampen mot människohandel för att få stopp på det sexuella utnyttjandet som framför allt drabbar kvinnor och mot tvångsarbete,
- säkerställa ett korrekt genomförande av de nuvarande jämställdhetsdirektiven, bland annat genom att inleda överträdelseförfaranden,
- föreslå en europeisk strategi för att bekämpa våld mot kvinnor som uppföljning av sitt tidigare engagemang på området och som ett svar på parlamentets upprepade uppmaningar; parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens nolltolerans mot våld mot kvinnor; parlamentet efterlyser emellertid kraftfullare åtgärder, inbegripet en EU-omfattande strategi för att få slut på våldet mot kvinnor, vilket angavs i rådets slutsatser från mars 2010, och anser att strategin bör bestå av rättsligt bindande instrument och informationsåtgärder,
- låta frågan om våld mot kvinnor – inklusive våld i nära relationer, sexuellt våld (våldtäkt, sexuella övergrepp och sexuella trakasserier), sexuellt utnyttjande och skadliga traditioner såsom tvångsäktenskap och hedersrelaterade brott – stå kvar högt på dagordningen, eftersom könsrelaterat våld är dels en konsekvens av ojämlikheten mellan kvinnor och män, dels ett hinder för jämställdheten, varför detta våld inte bör tolereras,
- tillämpa nolltolerans mot könsstympling av kvinnor,
- vidta åtgärder och inleda initiativ för en bättre balans mellan yrkes- och familjeliv för kvinnor i alla åldrar; parlamentet välkomnar beslutet att utse 2014 till Europaåret för bättre balans mellan yrkes- och familjeliv.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till kvinnors behov och problem genom att bland annat samarbeta med civilsamhället och icke-statliga kvinnoorganisationer när de utarbetar lagstiftning och analyserar situationen för de grundläggande rättigheterna i EU. Parlamentet betonar vikten av att övervaka genomförandet i medlemsstaterna av EU:s jämställdhetslagstiftning.

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera skäliga löner och pensioner, att minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män, att skapa fler högkvalitativa arbetstillfällen för kvinnor, att göra det möjligt för kvinnor att dra nytta av offentliga tjänster av hög kvalitet samt att förbättra välfärden.

Torsdagen den 27 februari 2014

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att bekämpa de ekonomiska och sociala förhållanden som utgör en grogrund för våld mot kvinnor, till exempel arbetslöshet, låga löner och pensioner, bostadsbrist, fattigdom och avsaknad av eller bristfällig offentlig service, särskilt offentlig hälso- och sjukvård, utbildning och social trygghet.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina insatser mot kränkningar av unga flickors grundläggande rättigheter, särskilt mot den industri som betraktar unga flickor som sexobjekt och som bidrar till en ökning av sexhandeln med unga flickor inom EU.
67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa genomförandet av nationella strategier om respekt för och skydd av kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter. Parlamentet betonar vikten av EU:s roll när det gäller att främja medvetenheten och bästa praxis på detta område, med tanke på att rätten till hälsa är en grundläggande mänsklig rättighet som är nödvändig för att kunna ta del av andra mänskliga rättigheter.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till lagstiftning när det gäller flerfaldig och intersektionell diskriminering.
69. Europaparlamentet anser att underrepresentationen av kvinnor i beslutsfattandet på politisk nivå och i näringslivet utgör en brist. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att introducera åtgärder för positiv särbehandling såsom lagstiftning för jämställdhetssystem och könskvotering.
70. Europaparlamentet betonar att processen att minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män går extremt långsamt. Parlamentet påpekar att genomförandet av principen om lika lön för lika arbete och för likvärdigt arbete är avgörande för att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män. Kommissionen uppmanas enträget att utan dröjsmål se över direktiv 2006/54/EG och föreslå ändringar av det i enlighet med artikel 32 i det direktivet och på grundval av artikel 157 i EUF-fördraget, i överensstämmelse med de detaljerade rekommendationer som ges i bilagan till parlamentets resolution av den 24 maj 2012.
71. Europaparlamentet betonar att nedskärningarna i offentliga barnomsorgstjänster direkt påverkar kvinnors ekonomiska oberoende. År 2010 var bristen på omsorgstjänster orsaken till att 28,3 procent av kvinnorna inte arbetade eller hade deltidsarbete, jämfört med 27,9 procent 2009. År 2010 var sysselsättningstalen för kvinnor med småbarn i EU 12,7 procent lägre än för kvinnor utan barn, en ökning från 11,5 procent 2008.
72. Europaparlamentet beklagar djupt att äldre kvinnors grundläggande rättigheter alltför ofta kränks, bland annat genom många fall av våld, fysiska övergrepp, känslomässiga övergrepp och ekonomiskt utnyttjande i flera medlemsstater. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att vidta ytterligare åtgärder för att skydda äldre kvinnor från alla former av övergrepp, inklusive vanvård på ålderdomshem.
73. Europaparlamentet anser att kvinnor med funktionsnedsättning lider av dubbel diskriminering på grund av sitt kön och sin funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att garantera och skydda funktionsnedsatta kvinnors grundläggande rättigheter i EU.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att engagera sig mer kraftfullt för att sätta stopp för sexistiska stereotyper i medierna, särskilt i reklam, med tanke på den viktiga roll de kan spela för att förändra den allmänna uppfattningen om könsrollerna.
75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka allmänhetens medvetenhet och kunskap om sina rättigheter enligt stadgan, och att uppmuntra till en deltagandedemokrati genom att upprätthålla en fortgående dialog med det civila samhället, relevanta icke-statliga organisationer och kvinnoorganisationer. Vidare uppmanar parlamentet kvinnoorganisationerna i synnerhet att dela med sig av sin ovärderliga expertis om seglivade stereotyper och diskriminering eftersom kvinnor alltid har varit de mest utsatta offren.
76. Europaparlamentet efterlyser ett större engagemang från EU:s institutioner och en förbättrad dialog med flera intressenter om de utmaningar som äldre ställs inför när det gäller den fulla tillämpningen av deras mänskliga rättigheter.

Solidaritet

77. Europaparlamentet betonar att den finansiella och ekonomiska krisen och de åtgärder som vidtagits för att bekämpa den har slagit särskilt hårt mot de fattigaste och sämst ställda befolkningsskikten och ofta drabbat dem mycket allvarligt, vilket framgår av rapporten från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter "Safeguarding human rights in times of economic crisis", i vilken det hänvisas till grupper som riskerar att drabbas av social marginalisering, såsom migranter, asylsökande, romer, kvinnor och barn. År 2012 riskerade en fjärdedel av befolkningen i EU-28 att drabbas av fattigdom

Torsdagen den 27 februari 2014

eller social utestängning. Parlamentet begär att större uppmärksamhet ska ägnas åt denna fråga och att lämpliga, skarpare och mer ändamålsenliga åtgärder ska vidtas för att komma till rätta med denna situation och bekämpa ojämlikhet och fattigdom. Parlamentet fördömer uttalandena från de politiker som verkar vilja göra dessa befolkningsgrupper till syndabockar. Parlamentet är bekymrat över att ekonomiska och sociala kriser försätter de grundläggande rättigheterna, rättsstaten och de demokratiska värdena i ett utsatt läge, både på nationell och överstatlig nivå.

78. Europaparlamentet understryker att sociala rättigheter är grundläggande rättigheter som erkänns av internationella fördrag, Europakonventionen, EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska sociala stadgan. Parlamentet poängterar att dessa rättigheter måste skyddas i både lagstiftningen och praktiken för att trygga den sociala rättvisan, särskilt i tider av ekonomisk kris och åtstramningsåtgärder. Parlamentet understryker vikten av rätten till värdighet, friheten att välja yrke och rätten att arbeta, rätten till icke-diskriminering, bland annat på grund av nationalitet, skyddet mot uppsägning utan saklig grund, rätten till hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, rätten till social trygghet och socialt stöd, rätten till hälsoskydd, rätten till fri rörlighet och vistelse, rätten till skydd mot fattigdom och social utestängning genom tillhandahållande av verklig tillgång till anställning, fullgoda bostäder, yrkesutbildning, utbildning, kultur, sociala tjänster och sjukvård samt i samband med löner och sociala förmåner för att garantera en dräglig levnadsstandard för arbetstagarna och deras familjemedlemmar liksom andra anställnings- och arbetsvillkor, arbetsmarknadsparternas självständighet och friheten att gå med i nationella och internationella organisationer för skydd av arbetstagarnas ekonomiska och sociala intressen och att ingå kollektivavtal.

79. Europaparlamentet betonar att arbetslöshet, fattigdom och social utestängning har betydande eller rentav förödande effekter för utövandet av de fri- och rättigheter som ingår i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet påpekar att de fri- och rättigheter som är mest hotade är följande: rätten till människans värdighet (artikel 1), det fria yrkesvalet och rätten att arbeta (artikel 15), rätten till icke-diskriminering (artikel 21), skyddet mot uppsägning utan saklig grund (artikel 30), rätten till social trygghet och socialt stöd (artikel 34), rätten till hälsoskydd (artikel 35) och rörelse- och uppehållsfriheten (artikel 45). Parlamentet påpekar för övrigt att arbetslöshet, fattigdom och social utestängning även medför konsekvenser i fråga om tillgången till grundläggande, sociala och finansiella tjänster osv.

80. Europaparlamentet betonar att system där social rättvisa erkänns som en viktig princip som genomförs genom en solid lagstiftning utgör det bästa skyddet mot den ekonomiska och finansiella krisens sociala konsekvenser.

81. Europaparlamentet rekommenderar att alla medlemsstater snarast möjligt drar tillbaka sina kvarvarande reservationer mot den europeiska sociala stadgan. Parlamentet bör främja en ständig dialog om framsteg i detta avseende. Hänvisningen till den europeiska sociala dialogen i artikel 151 i EUF-fördraget bör användas mer effektivt, till exempel genom att inkludera test för sociala rättigheter i kommissionens och Europaparlamentets konsekvensbedömningar.

82. Europaparlamentet efterlyser kraftfullare åtgärder för att hjälpa hemlösa och ge dem tak över huvudet samt stöd och fördömer – särskilt i tider då den utdragna finansiella och ekonomiska krisen tvingar fler och fler människor i sårbara situationer att leva på gatan – lagar och åtgärder på nationell eller lokal nivå som kriminaliserar dessa personer, som är i behov av hjälp, eftersom det innebär en flagrant och inhuman kränkning av de grundläggande rättigheterna.

83. Europaparlamentet betonar behovet av att se till att de åtgärder som vidtas för att komma till rätta med krisen är förenliga med unionens värden och mål och av att särskilt garantera att unionens åtgärder i de länder inom euroområdet som har påverkats mest av krisen genomförs i enlighet med rättsstatsprincipen.

84. Europaparlamentet upprepar bestämt sin uppmaning till rådet att inkludera "effektiv tillgång för de allra fattigaste till samtliga grundläggande rättigheter" bland temaområdena i nästa fleråriga ram för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

85. Europaparlamentet beklagar djupt att det i vissa medlemsstater fortfarande finns övergångsbestämmelser för arbetstagarnas fria rörlighet. Parlamentet betonar att rädslan för att arbetskraftsmigrationen ska leda till negativa effekter är obefogad. Uppskattningar visar att rörligheten efter utvidgningarna (under åren 2004–2009) har lett till att BNP på lång sikt har ökat med nära 1 procent i de länder som ingick i EU-15 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Employment and social developments in Europe 2011, kapitel 6: Intra-EU labour mobility and the impact of enlargement, s. 274.

Torsdagen den 27 februari 2014

86. Europaparlamentet konstaterar att den senaste tidens uppfattning att fri rörlighet skulle handla om migration till sociala trygghetssystem inte baseras på fakta⁽¹⁾. Parlamentet understryker att diskriminering är ett stort hinder för att unionsmedborgarna ska kunna ta del av grundläggande rättigheter och framhåller att unionsmedborgare som vistas permanent i en annan medlemsstat har rätt till likabehandling i fråga om social trygghet i enlighet med förordning (EG) nr 883/2004.

87. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste stärka sina insatser för att utveckla och trygga arbetstagarnas rättigheter och grundläggande sociala rättigheter, eftersom detta är avgörande för att säkerställa likabehandling, arbetstillfällen med anständiga villkor och löner som det går att leva på i Europeiska unionen.

88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att arbetstagarnas rätt till säkra och hälsosamma arbetsförhållanden i enlighet med artikel 3 i Europeiska sociala stadgan är avgörande för att arbetstagarna ska ha möjlighet att leva ett anständigt liv samt för att säkerställa att deras grundläggande rättigheter respekteras.

89. Europaparlamentet understryker att arbetsmarknadsparterna spelar en viktig roll i kollektivförhandlingarna om att säkerställa arbetstagarnas grundläggande rättigheter och likabehandling. Detta gäller särskilt ungdomar, kvinnor, personer med funktionsnedsättning och andra socialt missgynnade grupper på arbetsmarknaden.

Medborgarskap

90. Europaparlamentet betonar att Lissabonfördragets och stadgan om de grundläggande rättigheternas ikraftträdande samt allmänhetens och det civila samhällets allt högre förväntningar – vilka framgår av det havererade Acta-avtalet och övervakningsskandalerna – gör det nödvändigt att stärka och öka den demokratiska och institutionella insynen och öppenheten i EU, särskilt i dess institutioner, organ, avdelningar och byråer och i medlemsstaterna. Insyn och öppenhet är nyckelprinciper som måste stärkas ytterligare och främjas för att säkra en god förvaltning och det civila samhällets fulla deltagande i EU:s beslutsprocess.

91. Europaparlamentet beklagar djupt den interinstitutionella blockeringen av översynen av förordning (EG) nr 1049/2001 om tillgång till handlingar och information. Rådet och kommissionen uppmanas att återuppta sitt arbete med översynen av denna förordning och att utgå från parlamentets förslag om att garantera ökad insyn i EU:s beslutsprocess och bättre tillgång till handlingar för unionsmedborgarna. Parlamentet uppmanar alla EU:s institutioner, avdelningar, organ och byråer att fullt ut genomföra förordning (EG) nr 1049/2001 i enlighet med Lissabonfördraget och noterar, på grundval av EU-domstolens rättspraxis och klagomål till ombudsmannen, att de inte har gjort detta. Rådet och kommissionen uppmanas samtidigt att vidta erforderliga åtgärder för att ge allmänheten insyn i hur budgetmedel från EU används i medlemsstaterna.

92. Europaparlamentet betonar att rätten till god förvaltning också innebär att myndigheterna har en plikt att informera invånarna om deras grundläggande rättigheter och att hjälpa de sämst ställda att förstå sina rättigheter och att stödja dem för att de ska respekteras.

93. Europaparlamentet påminner om att det i artikel 21 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna fastställs att medborgarskap innebär att var och en har rätt att delta i styret i det land där de är bosatta. Parlamentet påminner om att unionsmedborgarskapet inte är begränsat till rösträtt och valbarhet i kommunalval och val till Europaparlamentet, utan även omfattar rätten att utöva sin grundläggande rättighet till fri rörlighet och vistelse i Europa. Parlamentet betonar därför att unionsmedborgarskapet innebär att alla som är bosatta i EU ska kunna delta aktivt och utan diskriminering i alla former av det demokratiska, politiska, sociala och kulturella livet i den medlemsstat där de är bosatta och utöva alla grundläggande politiska, medborgerliga, ekonomiska, kulturella och sociala rättigheter och friheter som erkänns av EU.

94. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av att anordna upplysnings- och informationskampanjer för att sprida information om EU:s värden och mål till allmänheten och uppmanar särskilt till en så omfattande spridning som möjligt av texterna i de relevanta artiklarna i EU-fördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna.

95. Europaparlamentet välkomnar beslutet att utse 2013 till Europaåret för medborgarna, men uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna fortsätta informera unionsmedborgarna om deras rättigheter, så att de till fullo kan dra fördel av sitt unionsmedborgarskap.

⁽¹⁾ Se A fact finding analysis on the impact on the Member States' social security systems of the entitlements of non-active intra-EU migrants to special non-contributory cash benefits and healthcare granted on the basis of residence, GD Sysselsättning, slutrapport från ICF GHK i samarbete med Milieu Ltd., 14 oktober 2013.

Torsdagen den 27 februari 2014

96. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lansera informationskampanjer för att informera unionsmedborgarna om deras rätt att rösta och ställa upp i val. Parlamentet kräver att en nödvändig reform av de europeiska valförfarandena ska genomföras i alla medlemsstater för att främja ett aktivt unionsmedborgarskap. Medlemsstaterna uppmanas att främja medborgarnas aktiva deltagande genom medborgarinitiativ, rätten att inge framställningar och rätten att vända sig till den europeiska ombudsmannen med klagomål.

97. Europaparlamentet påminner om vikten av Europeiska ombudsmannens arbete för individens rättigheter. Parlamentet understryker även vikten av dennes oberoende för att bevara ämbetets trovärdighet och ber därför att ombudsmannens stadga ändras så att en person som har till uppgift att utse, eller som någon gång har haft till uppgift att utse, ombudsmannen inte själv kan väljas till ombudsman.

98. Europaparlamentet betonar att unionsmedborgarnas och deras familjemedlemmars rätt till fri rörlighet och vistelse och deras frihet att välja yrke och rätt till yrkesutövning, som fastställs i fördragen och garanteras av direktivet om fri rörlighet, är en av unionsmedborgarnas grundläggande rättigheter och medför betydande ekonomiska fördelar för mottagarländerna och bidrar till att överbrygga glappet mellan kompetens och arbetstillfällen samt hjälper till att kompensera EU:s demografiska underskott. Parlamentet framhåller att direktivet redan innehåller undantag och begränsningar i fråga om rätten till fri rörlighet. Parlamentet fördömer alla försök att revidera detta regelverk och begär att alla överträdelser av dessa regler ska leda till överklaganden i domstolen.

Rättsliga frågor

99. Europaparlamentet betonar att en oberoende, skälig, effektiv, opartisk och rättvis rättskipning inom rimliga tidsramar är av central betydelse för demokratin och rättsstaten och deras trovärdighet. Parlamentet är oroat över att det i detta sammanhang har skett många överträdelser, vilket framgår av de fällande domar som Europadomstolen har avkunnat mot olika stater. Medlemsstaterna uppmanas att fullt ut genomföra domstolens beslut. Att bevilja en person straffrihet på grund av att han eller hon har makt eller inflytande över andra personer eller över domstolar eller politiker kan aldrig accepteras i EU.

100. Europaparlamentet erkänner betydelsen av icke-rättsliga och domstolsliknande institutioner, vid sidan av domstolar, för tillgången till rättslig prövning, såsom nationella människorättsinstitutioner, jämlikhetsorgan, ombudsmän, dataskyddsmyndigheter och andra liknande institutioner som verkar på människorättsområdet. I detta sammanhang betonar parlamentet att nationella människorättsinstitutioner bör utses eller upprättas i alla medlemsstater i syfte att ge dem full ackreditering enligt de s.k. Parisprinciperna (principer om statusen och rollen för nationella institutioner med uppdrag att främja och skydda de mänskliga rättigheterna, FN:s generalförsamlings resolution 48/134 av den 20 december 1993). Parlamentet betonar att ett krav på fullständigt oberoende även skulle vara positivt för andra institutioner som är verksamma på människorättsområdet.

101. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att tillsammans med FN:s särskilda rapportör på området undersöka de extraordinära lagar och förfaranden som motiveras med kampen mot terrorism och deras förenlighet med de grundläggande rättigheterna. Parlamentet förkastar alla extraordinära förfaranden som på ett uppenbart sätt skapar obalans mellan åklagarsidan och försvaret i rättsprocessen, såsom hemliga förhör eller hemliga domar, eller som ger regeringar särskild makt att censurera medierna eller möjliggör hemlig övervakning av befolkningen. Parlamentet konstaterar och beklagar djupt att åtgärderna inom ramen för kampen mot terrorismen alltmer utvidgas till att omfatta ett växande antal brott och förseelser, vilket bland annat resulterar i ett ökat antal snabbt avklarade rättsprocesser med minimistraff som inte kan kortas och ökad registrering av befolkningen.

102. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete på området straffrätt och genomförandet av färdplanen om processuella garantier och uppmanar även medlemsstaterna att vara ambitiösare på området.

103. Europaparlamentet välkomnar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters rapport "Tillgång till rättslig prövning vid fall av diskriminering i EU" och betonar att det ofta är komplicerat och besvärligt att få tillgång till rättslig prövning. Parlamentet anser att exempelvis förenklade förfaranden och ökat stöd till dem som ansöker om rättslig prövning skulle kunna innebära förbättringar.

Torsdagen den 27 februari 2014

104. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens resultattavla på det rättsliga området, vilken dessvärre bara omfattar civilrättsliga, handelsrättsliga och förvaltningsrättsliga ärenden, trots att parlamentet hade bett om att den även skulle omfatta straffrätt, grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen. Parlamentet begär därför att resultattavlan utvecklas så att den även omfattar dessa områden. Parlamentet betonar att resultattavlan bör inlemmas i den nya Köpenhamnsmekanismen och i den europeiska politiska cykeln med tillämpning av artikel 2 i EU-fördraget. Parlamentet betonar också att förbättringarna av rättsväsendenas funktion inte kan ha som enda ambition att öka ett lands dragningskraft på investerare och entreprenörer och i huvudsak syfta till att göra rättsprocesserna mer effektiva, utan de bör även garantera rätten till en rättvis rättegång och respekten för de grundläggande rättigheterna.

105. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att undersöka det praktiska genomförandet i EU av rätten till tillgång till rättslig prövning med tanke på att var och en i nuvarande och framtida generationer har rätt att leva i en miljö som är förenlig med hans eller hennes hälsa och välbefinnande.

106. Europaparlamentet är oroat över politiseringen av författningsdomstolarna i vissa medlemsstater och påminner om att det är av yttersta vikt att rättsväsendet är oberoende.

o

o o

107. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0174

Översyn av den europeiska arresteringsordern

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om översynen av den europeiska arresteringsordern (2013/2109(INL))

(2017/C 285/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 2, 3, 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen och av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 5 i beslut 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens rapporter om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (COM(2005)0063 och SEC(2005)0267, COM(2006)0008 och SEC(2006)0079, COM(2007)0407 och SEC(2007)0979 samt COM(2011)0175 och SEC(2011)0430),
- med beaktande av rådets slutrapport av den 28 maj 2009 om den fjärde omgången av ömsesidiga utvärderingar – den praktiska tillämpningen av den europeiska arresteringsordern och motsvarande förfaranden för överlämnande mellan medlemsstater (8302/4/2009 – CRIMORG 55),
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt: rekommendationer med avseende på de åtgärder och initiativ som ska vidtas (slutbetänkande) ⁽³⁾,
- med beaktande av den reviderade versionen av Europeiska unionens handbok om utfärdande av en europeisk arresteringsorder (17195/1/10 REV 1),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1382/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättsliga frågor för perioden 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 september 2011 *Skapa förtroende för en EU-övergripande rättvisa – en ny dimension för den europeiska rättsliga utbildningen* COM(2011)0551,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om villkoren för frihetsberövanden i EU ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin rekommendation av den 9 mars 2004 till rådet om internerade personers rättigheter i Europeiska unionen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av bedömningen av det europeiska mervärdet av EU-åtgärder avseende den europeiska arresteringsordern som utförts av Europaparlamentets enhet för europeiskt mervärde,
- med beaktande av ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artiklarna 42 och 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0039/2014), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 262, 7.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽³⁾ P7_TA(2013)0444.

⁽⁴⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 73.

⁽⁵⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 82.

⁽⁶⁾ EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 154.

⁽⁷⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47

Torsdagen den 27 februari 2014

- A. Europeiska unionen har fastställt som sitt mål att ge sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska EU respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Detta medför positiva skyldigheter som EU måste uppfylla för att fullgöra det åtagandet. För att bli effektiv måste principen om ömsesidigt erkännande baseras på ömsesidigt förtroende, och detta kan bara åstadkommas om respekten för misstänkta och tilltalade personers grundläggande rättigheter och processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden garanteras överallt i hela unionen. Det ömsesidiga förtroendet förbättras genom utbildning, samarbete och dialog mellan rättsliga myndigheter och advokater och jurister, så att en genuin europeisk rättskultur skapas.
- B. Rambeslut 2002/584/RIF har till största delen bidragit till att man kunnat nå målet att påskynda överlämnandeförfarandena i hela unionen jämfört med de traditionella utlämningsförfarandena medlemsstaterna emellan. Rambeslutet utgör också hörnstenen för det ömsesidiga erkännandet av rättsliga beslut i brottmål, vilket nu stadgas i artikel 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- C. Operativa problem har emellertid gjort sig gällande – vissa har direkt koppling till rambeslut 2002/584/RIF och beror på luckor i rambeslutet, exempelvis genom att det inte uttryckligen fastställer några garantier till skydd av grundläggande rättigheter eller någon proportionalitetskontroll, eller beror på en ofullständig och inkonsekvent tillämpning av det. Andra problem hänger samman med uppsättningen instrument för ömsesidigt erkännande på grund av den ofullständiga och obalanserade utvecklingen av unionens straffrättsliga område.
- D. Tydligt definierade och välfungerande rättsliga instrument för ömsesidigt godkännande är väsentligt för de nationella åklagarmyndigheternas utredningsarbete i samband med bekämpning av grov gränsöverskridande brottslighet och kommer att vara lika viktiga för den blivande europeiska åklagarmyndighetens utredningsarbete.
- E. Det särskilda utskottet för organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt (CRIM) underströk i sitt slutbetänkande behovet av att säkerställa ett snabbt och ömsesidigt erkännande, med full respekt för proportionalitetsprincipen i alla rättsliga åtgärder, i synnerhet domar i brottmål, order om förverkande och europeiska arresteringsorder.
- F. De problem som finns är bland annat följande:
- i) Det faktum att rambeslut 2002/584/RIF och andra instrument för ömsesidigt erkännande saknar en uttrycklig vägransgrund där det finns tungt vägande skäl att anta att verkställandet av åtgärden skulle vara oförenligt med den verkställande medlemsstatens skyldigheter enligt artikel 6 i EU-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan).
 - ii) Det faktum att både rambeslut 2002/584/RIF och andra instrument för ömsesidigt erkännande saknar bestämmelser om rätten till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan innebär att denna rätt regleras av nationell lagstiftning, vilket resulterar i osäkerhet och inkonsekvenser i medlemsstaters rutiner.
 - iii) Det saknas såväl en regelbunden översyn av Schengens informationssystem (SIS II) och Interpolregistreringar som en automatisk koppling mellan återkallandet av en europeisk arresteringsorder och borttagandet av sådana registreringar. Det råder även osäkerhet kring följderna av en vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder och den fortsatta giltigheten för en europeisk arresteringsorder och för de sammanhängande registreringarna, med resultatet att personer som berörs av europeiska arresteringsorder inte kan röra sig fritt inom området för frihet, säkerhet och rättvisa utan risk för att senare gripas och överlämnas.
 - iv) Bristen på precision i förteckningen över definitioner av allvarliga brott i samband med europeiska arresteringsorder, men också med andra EU-instrument som ständigt hänvisar till denna förteckning, och införandet av brott vars allvarlighetsgrad inte erkänns i alla medlemsstaters straffrättslagstiftning och eventuellt inte klarar proportionalitetstestet.
 - v) Den europeiska arresteringsordern används inte proportionerligt när det gäller ringa förseelser eller i fall där mindre inkräktande alternativ skulle kunna tas till, vilket medför obefogade gripanden, omotiverade och alltför långvariga frihetsberövanden före rättegång och därmed oproportionerliga kränkningar av misstänkta och tilltalades grundläggande rättigheter samt resursbelastning i medlemsstaterna.

Torsdagen den 27 februari 2014

- vi) Frånvaron av en definition av termen "rättslig myndighet" i rambeslut 2002/584/RIF och andra instrument för ömsesidigt erkännande har gjort att praxis varierar i medlemsstaterna med osäkerhet, skadat ömsesidigt förtroende och rättsprocesser som resultat.
- vii) Det saknas miniminormer som säkerställer en effektiv rättslig kontroll av åtgärder för ömsesidigt erkännande. Detta har lett till en varierande praxis i medlemsstaterna vad gäller rättsliga garantier och skydd mot kränkningar av grundläggande rättigheter, exempelvis vad gäller ersättning vid justitiemord, t.ex. vid förväxlade identiteter, tvärt emot normerna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och EU-domstolens väletablerade rättspraxis.
- viii) Frihetsberövanden före rättegång kan vara nödvändiga under vissa förutsättningar, men avsaknaden av miniminormer för sådana frihetsberövanden, bland annat att åtgärden måste ses över regelbundet, att den endast ska användas som en sista utväg och att alternativa åtgärder måste övervägas, tillsammans med avsaknaden av ordentliga utvärderingar av huruvida ärenden är redo att tas upp i rättegång, kan leda till att misstänkta och tilltalade sitter frihetsberövade onödigt länge före rättegång.
- ix) I många häkteslokaler runtom i unionen är förhållandena oacceptabla och det får följder för de berörda personernas grundläggande rättigheter, särskilt rätten till skydd mot omänsklig eller kränkande behandling eller straff som stadgas i artikel 3 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, samt för hur effektiva EU-instrumenten för ömsesidigt erkännande är och hur dessa fungerar.
- x) Ofta tillsätts inte juridiska ombud för personer som eftersöks med hjälp av en europeisk arresteringsorder i vare sig den utfärdande eller den verkställande medlemsstaten.
- xi) I rambeslut 2002/584/RIF saknas tidsfrister för översändande av översatta europeiska arresteringsorder, vilket leder till varierande rättspraxis och osäkerhet.
- xii) Det saknas en korrekt definition av brott för vilka testet för dubbel brottslighet inte längre är tillämpligt.
- xiii) Andra befintliga verktyg för rättsligt samarbete och ömsesidigt erkännande i EU används inte.
1. Europaparlamentet är medvetet om den nya rättsliga ram som gäller från 2014 enligt Lissabonfördraget. Parlamentet anser att denna resolution inte ska avhandla problem som uteslutande har att göra med den felaktiga tillämpningen av rambeslut 2002/584/RIF eftersom sådana problem kan och bör undanröjas genom en korrekt tillämpning av medlemsstaterna och verkställas genom kommissionens förfaranden.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i god tid och effektivt genomföra allt som ingår i EU:s straffrättsliga åtgärder eftersom de, bland annat den europeiska utredningsordern, den europeiska övervakningsordern och åtgärder avseende processuella rättigheter, kompletterar varandra. Därvidlag bör medlemsstaterna göra det möjligt för rättsliga myndigheter att ta till alternativa och mindre inkräktande instrument för ömsesidigt erkännande och samtidigt trygga respekten för misstänkta och tilltalades rättigheter i samband med straffrättsliga förfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka att de genomförs korrekt och vilka följder de får för den europeiska arresteringsorderns funktion och unionens straffrättsliga område.
 3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och deras rättsliga myndigheter att undersöka alla de möjligheter som rambeslut 2002/584/RIF (exempelvis skäl 12) föreskriver för att garantera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, att utnyttja alla alternativa mekanismer som står till buds innan de utfärdar en europeisk arresteringsorder och att, när en europeisk arresteringsorder väl har resulterat i ett gripande, behandla ärendet utan onödigt dröjsmål, så att frihetsberövandet före rättegång blir så kortvarigt som möjligt.
 4. Europaparlamentet påpekar att ett fullt erkännande och en snabb verkställighet av rättsliga åtgärder utgör ett steg framåt i riktning mot unionens straffrättsliga område. Parlamentet understryker att den europeiska arresteringsordern bör vara ett instrument för en effektiv bekämpning av grov gränsöverskridande brottslighet.
 5. Europaparlamentet anser att, eftersom problemen i skäl F följer såväl av innehållet i rambeslut 2002/584/RIF som av det faktum att unionens straffrätt är ofullständig och obalanserad, behöver de rättsliga lösningarna på båda problemen ta fasta på ett fortsatt arbete för att fastställa miniminormer för bland annat misstänkta och tilltalade personers processuella rättigheter och en övergripande åtgärd som fastställer de principer som ska gälla för alla instrument för ömsesidigt

Torsdagen den 27 februari 2014

erkännande eller, om en sådan övergripande åtgärd inte är möjlig, ändringar av rambeslutet 2002/584/RIF.

6. Europaparlamentet anser att de beskrivna problemen inte bara undergräver det ömsesidiga förtroendet utan de är också kostsamma i sociala och ekonomiska termer för de berörda personerna, deras anhöriga och samhället i stort.

7. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att, inom ett år efter det att detta betänkande har antagits, på grundval av artikel 82 i EUF-fördraget lägga fram lagstiftningsförslag i enlighet med de detaljerade rekommendationerna i bilagan och föreskriver

- a) ett förfarande genom vilket en åtgärd för ömsesidigt erkännande, om så är nödvändigt, kan prövas i den utfärdande medlemsstaten av en domare, domstol, utredningsdomare eller allmän åklagare för att undgå den varierande tolkningen av termen "rättslig myndighet",
- b) en proportionalitetskontroll i samband med utfärdandet av beslut om ömsesidigt erkännande, som ska grunda sig på samtliga relevanta faktorer och omständigheter såsom gärningens allvarlighetsgrad, huruvida ärendet är redo att tas upp i rättegång, följderna för den efterspanade personens rättigheter – bland annat vad gäller skyddet för personens privat- och familjeliv –, kostnaderna och möjligheten att använda en alternativ och mindre inkräktande åtgärd,
- c) ett standardiserat samrådsförfarande genom vilket de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande medlemsstaten kan utbyta information om verkställighet av rättsliga avgöranden, t.ex. i frågan om proportionalitet och specifikt när det gäller den europeiska arresteringsordern, för att bedöma mognaden för rättslig prövning,
- d) en tvingande vägansgrund där det finns tungt vägande skäl att anta att verkställandet av en åtgärd skulle vara oförenlig med den verkställande medlemsstatens skyldighet enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan, särskilt artikel 52.1 i fråga om proportionalitetsprincipen,
- e) rätt till effektiva rättsmedel i enlighet med artikel 47.1 i stadgan och artikel 13 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inbegripet rätt att i den verkställande medlemsstaten överklaga en begärd verkställighet av ett instrument för ömsesidigt erkännande och rätten för den efterspanade personen att inför domstol påtala om den utfärdande medlemsstaten inte har agerat i enlighet med de försäkringar som getts till den verkställande medlemsstaten,
- f) en bättre definition av de brott där den europeiska arresteringsordern ska tillämpas, för att underlätta proportionalitetstestet.

8. Europaparlamentet efterlyser en tydlig och konsekvent tillämpning från alla medlemsstaters sida av unionslagstiftning om processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden i samband med användning av europeiska arresteringsorder, inbegripet rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden, rätt till juridiskt biträde vid straffrättsliga förfaranden och rätt att kommunicera efter gripandet samt rätt till information i straffrättsliga förfaranden.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att begära in omfattande uppgifter från medlemsstaterna om hur mekanismen för den europeiska arresteringsordern fungerar och att ta med dessa uppgifter i sin nästa genomföranderapport med syfte att föreslå lämpliga åtgärder vid eventuella problem.

10. Europaparlamentet efterlyser en regelbunden översyn av icke-verkställda europeiska arresteringsorder, och begär att man överväger ifall dessa och tillhörande SIS II- och Interpolregistreringar bör återkallas. Parlamentet efterlyser även ett återkallande av europeiska arresteringsorder och tillhörande SIS II- och Interpolregistreringar i fall där en europeisk arresteringsorder har vägrats av tvingande skäl, exempelvis med åberopande av *ne bis in idem*-principen eller av bristfälligt fullgörande av skyldigheter vad gäller mänskliga rättigheter. Parlamentet efterlyser en bestämmelse om att SIS II- och Interpolregistreringar måste uppdateras med information om skälen för en vägran att verkställa den europeiska arresteringsorder som sammanhänger med registreringen, och efterlyser även vederbörlig uppdatering av Europols register.

11. Europaparlamentet betonar den primära vikten av korrekta förfaranden, inbegripet rätten att överklaga, men uppmanar samtidigt medlemsstaterna att i egenskap av antingen utfärdande eller verkställande medlemsstat föreskriva rättsliga mekanismer för att ersätta skador som uppstått på grund av justitiemord i samband med att instrument för ömsesidigt erkännande har använts i enlighet med normerna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och EU-domstolens väletablerade rättspraxis.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet att i den reviderade versionen av Europeiska handboken om utfärdande av en europeisk arresteringsorder (17195/1/10 REV 1) införa en tidsfrist på sex dagar för översändande av översatta europeiska arresteringsorder för att skapa ökad klarhet och säkerhet.

Torsdagen den 27 februari 2014

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta för att stärka kontaktnätverk mellan domare, åklagare och försvarare i brottmål för att underlätta effektiva och informationsstödda förfaranden beträffande europeiska arresteringsorder och erbjuda relevant utbildning på nationell nivå och EU-nivå för rättstillämpare, bland annat i språk, i hur den europeiska arresteringsordern bör användas samt i hur de olika instrumenten för ömsesidigt erkännande kan kombineras. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en praktisk EU-handbok som är avsedd för försvarare som deltar i förhandlingar om den europeiska arresteringsordern och som ska vara lätt tillgänglig i hela unionen, med hänsyn tagen till det arbete som European Criminal Bar Association har utfört inom detta område, samt komplettera den med nationella handböcker.
 14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta inrättandet av ett specifikt nätverk för den europeiska arresteringsordern och ett nätverk av försvarare i mål som rör straffrätt och utlämningsärenden i EU och att anslå tillräckliga medel till dem och till det europeiska nätverket för rättslig utbildning. Parlamentet anser att kommissionen kan garantera en lämplig finansiering via de befintliga programmen inom unionens straffrättsliga område.
 15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta och tillgängliggöra en EU-databas med alla prejudicerande nationella fall i samband med den europeiska arresteringsordern och andra förfaranden för ömsesidigt erkännande, för att underlätta juristernas arbete och för att övervaka och bedöma genomförandet och eventuella uppkomna problem.
 16. Europaparlamentet betonar sambandet mellan förhållandena vid frihetsberövande och åtgärderna i samband med den europeiska arresteringsordern, och erinrar medlemsstaterna om att artikel 3 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och de prejudicerande fallen inför Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna inte enbart medför negativa skyldigheter för dem genom förbudet mot att utsätta fångar för inhuman och kränkande behandling, utan också positiva skyldigheter genom att kräva att de garanterar att förhållandena i fängelserna är förenliga med mänsklig värdighet och att noggranna och effektiva utredningar genomförs om dessa rättigheter kränks. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta särskild hänsyn till utsatta personers rättigheter och att allmänt sett noga överväga alternativ till frihetsberövande.
 17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, för att garantera ett effektivt ramverk för ömsesidigt erkännande, undersöka de rättsliga och ekonomiska medel som står till buds på EU-nivå för att förbättra normerna för frihetsberövanden, inbegripet lagstiftningsförslag om förhållandena vid frihetsberövande före rättegång.
 18. Europaparlamentet bekräftar att rekommendationerna står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.
 19. Europaparlamentet anser att eventuella ekonomiska konsekvenser av de begärda EU-budgetförslagen bör kunna täckas av nuvarande budgetanslag. Parlamentet betonar att antagandet och genomförandet av dessa förslag skulle ge avsevärda kostnads- och tidsbesparingar för både medlemsstaterna och medborgarna, och att de följaktligen skulle vara fördelaktiga ur både ekonomisk och social synvinkel, vilket också tydligt påpekas i bedömningen av det europeiska mervärdet av unionsåtgärder i samband med översynen av den europeiska arresteringsordern.
 20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen och rådet.
-

Torsdagen den 27 februari 2014

BILAGA TILL RESOLUTIONEN: REKOMMENDATIONER GÄLLANDE VISSA PLANERADE LAGSTIFTNINGSFÖRSLAG

Förfarande för giltighetsprövning av EU:s rättsliga instrument för ömsesidigt erkännande:

- "Utfärdande myndighet" i EU:s straffrätt ska definieras enligt följande:
 - i) en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare som är behörig i det berörda fallet, eller
 - ii) någon annan behörig myndighet som den utfärdande medlemsstaten fastställt, förutsatt att den akt som ska verkställas prövas – efter att man kontrollerat att den uppfyller kraven för utfärdandet av instrumentet – av en domare, domstol, utredningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande medlemsstaten.

Proportionalitetskontroll för utfärdandet av EU:s rättsliga instrument för ömsesidigt erkännande:

- När den behöriga myndigheten utfärdar ett beslut som ska verkställas i en annan medlemsstat ska den noga pröva behovet av den begärda åtgärden utifrån samtliga relevanta faktorer och omständigheter, med beaktande av den misstänkta eller tilltalade personens rättigheter och möjligheten att använda en alternativ och mindre inkräktande åtgärd. Om den verkställande myndigheten har skäl att tro att åtgärden är oproportionerlig kan den verkställande myndigheten samråda med den utfärdande myndigheten i fråga om vikten av att beslutet om ömsesidigt erkännande verkställs. Efter ett sådant samråd får den utfärdande myndigheten besluta att dra tillbaka beslutet om ömsesidigt erkännande.

Användning av ett samrådsförfarande mellan de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande medlemsstaten för EU:s rättsliga instrument för ömsesidigt erkännande:

- Utan att det hindrar den behöriga verkställande myndighetens möjlighet att utnyttja skälet för vägran, bör det finnas ett standardiserat förfarande genom vilket de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande medlemsstaten kan utbyta information och samråda med varandra för att underlätta en smidig och effektiv tillämpning av de relevanta instrumenten för ömsesidigt erkännande eller i förekommande fall skyddet för den berörda personens grundläggande rättigheter, t.ex. när det gäller proportionalitetskontrollen, även i fråga om den europeiska arresteringsordern för att bedöma om ärendet är redo för rättslig prövning.

Tillämpning av de grundläggande rättigheterna som vägransgrund på EU:s instrument för ömsesidigt erkännande:

- Det finns tungt vägande skäl att tro att åtgärdens verkställighet är oförenlig med den verkställande medlemsstatens skyldigheter enligt artikel 6 i EU-fördraget och stadgan.

Bestämmelse om effektiva rättsmedel tillämpliga på EU-instrument för ömsesidigt erkännande:

- Medlemsstaterna ska i enlighet med stadgan samt domstolens och Europadomstolens etablerade rättspraxis, se till att alla vars rättigheter och friheter kränks genom ett beslut, handling eller underlåtenhet att tillämpa ett instrument för ömsesidigt erkännande i brottmål har rätt till ett verkningsfullt rättsmedel inför en domstol. Om ett sådant rättsmedel tillgrips i den verkställande medlemsstaten och har suspensiv verkan ska det slutliga beslutet om ett sådant rättsmedel fattas inom de tidsfrister som anges i det tillämpliga instrumentet för ömsesidigt erkännande eller, ifall uttryckliga tidsfrister saknas, tillräckligt skyndsamt för att se till att syftet med förfarandet med det ömsesidiga erkännandet inte äventyras.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0175

Frivilligt partnerskapsavtal mellan EU och Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till EU

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (2013/2990(RSP))

(2017/C 285/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen ⁽²⁾,
 - med beaktande av rådets begäran om parlamentets godkännande i enlighet med artikel 207.3 första stycket, artikel 207.4 första stycket, artikel 218.6 andra stycket led a led v och artikel 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0344/2013),
 - med beaktande av FN:s deklARATION om ursprungsbefolkningars rättigheter (antagen genom generalförsamlingens resolution 61/295 av den 13 september 2007) ⁽³⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av Världsbankens rapport av den 14 mars 2012 *Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging* ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av rapporten från Human Rights Watch av den 16 juli 2013 *The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia's forestry sector* ⁽⁶⁾,
 - med beaktande av ramavtalet av den 9 november 2009 om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan,
 - med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den 30 september 2013 undertecknade Indonesien och EU ett frivilligt partnerskapsavtal om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till EU (Flegt), som bekräftade de båda parternas ömsesidiga åtagande att se till att timmer som förs in i EU har framställts, avverkats och transporterats på laglig väg.

⁽¹⁾ Rådets dokument 11767/1/2013.

⁽²⁾ Rådets dokument 11769/1/2013.

⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁴⁾ EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽⁵⁾ Världsbanken, *Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging*, 2012, s. 5–10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf

⁽⁶⁾ Human Rights Watch, *The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia's forestry sector*, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Torsdagen den 27 februari 2014

- B. De frivilliga partnerskapsavtalens utformning syftar till att bekämpa olaglig avverkning, förbättra skogsförvaltningen och i slutändan leda till en hållbar skogsförvaltning samt till att stödja internationella ansträngningar för att stoppa avskogning och skogsförstörelse.
- C. De frivilliga partnerskapsavtalen ska främja systemförändringar i skogsnäringen, genom att belöna de ansträngningar som görs av ansvarskännande aktörer som köper timmer från lagliga och tillförlitliga källor och skydda dem från illojal konkurrens.
- D. I Indonesien finns världens tredje största regnskogsområde efter Amazonas och området kring Kongofloden, men Indonesien är också ett land som släpper ut betydande mängder växthusgaser, huvudsakligen till följd av den storskaliga omvandlingen av landets regnskogar och kolrika torvmarker för annan markanvändning, såsom produktion av palmolja och papper.
- E. Mellan 2009 och 2011 förlorade Indonesien minst 1 240 000 hektar skog.
- F. Endast tio procent – räknat i exportvärde – av indonesiskt timmer och indonesiska trävaruprodukter är för närvarande avsedda för EU, medan större delen exporteras till asiatiska länder. Därmed fastställer det frivilliga partnerskapsavtalet viktiga normer för hela den indonesiska timmerindustrin.
- G. Enligt Interpol och en studie som genomfördes av Världsbanken 2012 är risken för penningtvätt och skatteflykt stor inom den indonesiska skogsindustrin.
- H. Enligt Human Rights Watch har korrupktion, skatteflykt och penningtvätt i skogsindustrin kostat landet så mycket som 7 miljarder US-dollar mellan 2007 och 2011. Vice ordföranden för Indonesiens kommission för utrotning av korrupktion (KPK) har beskrivit skogsindustrin som en källa till ohejdad korrupktion⁽¹⁾. Indonesien har under de senaste åren emellertid gjort stora framsteg i fråga om lagföring av ekonomiska brott, vilket bevisades när landets högsta domstol i december 2012 fällde palmoljeproducenten Asian Agri Group för skatteflykt.
- I. De båda parterna måste komma överens om det indonesiska laglighetsförsäkringssystemet för timmer (TLAS)/*Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK)* så att indonesiskt timmer och indonesiska trävaruprodukter som omfattas av det frivilliga partnerskapsavtalet kan importeras till EU:s marknad som Flegtlicensierat timmer som automatiskt betraktas som lagligt i enlighet med villkoren i EU-förordningen om timmer⁽²⁾.
- J. Det indonesiska TLAS-systemet är för närvarande under omarbetning för att bringa det i överensstämmelse med bestämmelserna i det frivilliga partnerskapsavtalet.
- K. Enligt rådets förordning (EG) nr 2173/2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen⁽³⁾ har kommissionen befogenhet att anta detaljerade krav för beviljande av Flegtlicenser och göra ändringar i förteckningen över partnerländer och deras utsedda licensmyndigheter i bilaga I till den förordningen.
- L. Den 6 maj 2013 slog Indonesiens författningsdomstol fast att ursprungsbefolkningarnas hävdvunna skogar inte ska klassas som en del av de statligt ägda skogsområdena, vilket därmed banar väg för ett bredare erkännande av ursprungsbefolkningarnas rättigheter i öricket.
1. Europaparlamentet lovordar de enorma ansträngningar som Indonesien frivilligt gjort för att lösa problemet med otyglad olaglig avverkning och därtill kopplad handel genom att utveckla landets TLAS-system genom ett flerpartsförfarande, och framför allt de betydande framsteg som gjorts under de senaste månaderna. Parlamentet är dock fortfarande bekymrat över vissa problem. Parlamentet påminner om att det för att formellt utfärda Flegtlicenser är nödvändigt att TLAS-systemet är i drift, i syfte att uppnå målen för det frivilliga partnerskapsavtalet.
2. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse resultatet av förhandlingarna om det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen. Parlamentet bekräftar sitt stöd för avtalets ingående och upprepar att det är berett att stödja ett framgångsrikt genomförande av det.

⁽¹⁾ Reuters Online News, "Graft could jeopardise Indonesia's climate deals", 17 september 2010, <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Förordning (EU) nr 995/2010.

⁽³⁾ EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.

Torsdagen den 27 februari 2014

3. Europaparlamentet konstaterar att de flesta av de berörda timmerkällorna i landet ännu inte har certifierats genom TLAS-systemet och att stora mängder okontrollerat timmer som avvercats för att bereda plats för olika verksamheter flyter in i distributionskedjan.
4. Europaparlamentet understryker vikten av att utvidga TLAS-systemet, inbegripet granskning, till att omfatta alla områden för timmerproduktion och alla steg i distributionskedjan, och att se till att kontrollerat lagligt timmer avskiljs från okontrollerat timmer så att det senare inte integreras i TLAS-distributionskedjan.
5. Europaparlamentet ser frågan om skogsomvandling som ett fortlöpande problem för Indonesiens markförvaltnings-system. Det är beklagligt att TLAS-systemet för närvarande inte granskar tilldelningen av skogsomvandlingskoncessioner till företag, särskilt hur företagen utför miljökonsekvensbedömningar och huruvida de respekterar de restriktioner som gäller för att erhålla tillstånd för skogsomvandling.
6. Europaparlamentet noterar att det nuvarande TLAS-systemet medför att timmerverksamhet certifieras som laglig även då tvister avseende markanvändningsrättigheter som åberopas av ursprungsbefolkningar och lokala grupper inte har avgjorts och/eller skäliga ersättningar inte har betalats ut. Parlamentet uppmanar kommissionen att pressa den indonesiska regeringen att se till att traditionella gruppers rätt till skogen, ursprungsbefolkningars och lokala gruppers rätt att av fri vilja på förhand ge sitt väl underbyggda medgivande samt ersättningen för förlorat tillträde till skogsmark, i förekommande fall, vederbörligen beaktas i samband med laglighetskontrollen, och att kontrollorganen ges befogenhet att bedöma huruvida företagen har respekterat lokala markanvändningsrättigheter och huruvida mark har kungjorts på laglig väg.
7. Europaparlamentet uppmanar Indonesiens regering att se till att certifieringsförfarandet inte diskriminerar små och medelstora företag.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka förmå Indonesiens regering att lämna en försäkran om att
 - alla timmerkällor och alla delar av deras hanteringskedjor granskas, inklusive kontroll av att timmerföretag överhuvudtaget har rätt att avverka skog,
 - certifierat och ocertifierat timmer och certifierade och ocertifierade trävaruprodukter hålls åtskilda,
 - omvandlingen av naturskogar minimeras och att det lagliga ursprunget av timmer från omvandlingsområden kontrolleras, liksom att det gjorts en miljökonsekvensbedömning och/eller att efterlevnad sker av dess villkor för användning av mark för vilken koncession erhållits.
9. Europaparlamentet uppmanar Indonesiens regering, i syfte att stärka landets trovärdighet vad gäller utfärdande av Flegtlicenser, att komplettera laglighetskontrollen enligt TLAS-systemet med kraftfulla åtgärder för att bekämpa ekonomisk brottslighet med koppling till skogsindustrin, såsom penningtvätt och skattebedrägeri.
10. Europaparlamentet uppmanar den indonesiska regeringen att följa upp sitt senaste beslut om att stärka skattelagarna och kräva handlingar som intygar att företag som exporterar timmer till fullo följer Indonesiens skattebestämmelser och bestämmelserna om penningtvätt från 2010.
11. Europaparlamentet välkomnar den indonesiska regeringens "one map"-initiativ för att öka den offentliga tillgången till aktuella och insynsvänliga uppgifter och kartor, utan vilka god skogsförvaltning i Indonesien skulle förhindras genom olika och inkonsekventa tolkningar av lagar, och konflikter med lokal- och ursprungsbefolkningar. Parlamentet understryker att de oberoende skogsövervakarna måste ha tillgång till sådan grundläggande information för att kunna utöva sitt arbete på ett trovärdigt sätt, och anser att koncessionskartor, avverkningskartor och information om tillstånd bör registreras i ett offentligt register. Parlamentet uppmanar den indonesiska regeringen att påskynda arbetet med "one map"-initiativet och att offentliggöra en första version av det, inklusive relevant information om skogslicenser och markanvändningsanspråk.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom sitt deltagande i den gemensamma genomförandekommittén se till att man i grunden tar itu med risken för bedrägeri och korruption, bland annat genom utarbetandet av en riskbaserad bedrägerikontrollplan.
13. Europaparlamentet konstaterar att laglighetskontroll av timmer nästan uteslutande grundar sig på det arbete som görs av granskare och på oberoende övervakning. Parlamentet lovordar TLAS-systemet för dess officiella roll beträffande det civila samhällets oberoende övervakning. Parlamentet konstaterar emellertid att nätverken för oberoende övervakning fortfarande har mycket begränsade personalresurser och ekonomiska resurser.

Torsdagen den 27 februari 2014

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka förmå Indonesiens regering att se till att granskarna och kontrollorganen, tillsammans med de oberoende skogsövervakarna, får tillräckliga medel och lämplig utbildning så att de kan genomföra kontinuerlig fältövervakning, stickprovskontroller och granskningar.
15. Europaparlamentet välkomnar de insatser som gjorts av Indonesiens regering för att stärka den utsedda skogsvårdspolisens. Parlamentet noterar dock att Indonesiens skogsministerium ytterligare bör förbättra sin politik för övervakning, registrering och uppföljning av olaglig avverkning. Parlamentet betonar hur viktigt det är anmäla företag som befinner sig åtnöta olaglig verksamhet till de brottsbekämpande myndigheterna.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka förmå den indonesiska regeringen att säkerställa att de oberoende övervakarnas rapporter följs upp på lämpligt sätt när dessa signalerar överträdelser av den relevanta lagstiftningen, och att effektiva och avskräckande tvångsåtgärder vidtas av de relevanta myndigheterna när överträdelser av den berörda lagstiftningen upptäcks.
17. Europaparlamentet understryker att den oberoende övervakningen och respekten för ursprungsbefolkningarnas och lokala gruppers rättigheter är avgörande för TLAS-systemets trovärdighet. Därför är det viktigt att detta åtagande fortgår, att öppenheten visavi andra berörda parter i det civila samhället stärks och att det civila samhällets oberoende övervakning kan äga rum utan våld, hot och övergrepp av något slag, samt att den eventuella förekomsten av våld, hot och övergrepp beivras med kraftfulla medel.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka förmå Indonesiens regering att lämna en försäkran om att
- berörda parter involvering i genomförandet och idrifttagandet av TLAS-systemet fortsätter och stärks,
 - det civila samhällets oberoende övervakning äger rum utan våld, hot och övergrepp av något slag, samt att den eventuella förekomsten av våld, hot och övergrepp beivras med kraftfulla medel,
 - ursprungsbefolkningar och lokala grupper alltid har möjlighet att av fri vilja på förhand ge sitt väl underbyggda medgivande och, i förekommande fall, att rättvis ersättning utgår för förlorat tillträde till skogsmark som är viktig för deras uppehälle, och att detta görs till ett icke-förhandlingsbart villkor för alla Flegtlicenser,
 - TLAS-granskningens krav inte är statiska utan regelbundet ses över av indonesiska aktörer i syfte att kontinuerligt förbättra dem.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att resultaten av den indonesiska författningsdomstolens beslut av den 6 maj 2013 vederbörligen beaktas i översynen av TLAS-systemet.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta de insatser som krävs av Indonesiens regering och att se till att det råder rättvisa villkor på regional nivå genom att respektera den indonesiska regeringens krav att Sarawakregionen ska inkluderas i förhandlingarna om ett frivilligt partnerskapsavtal mellan EU och Malaysia.
21. Europaparlamentet är medvetet om att vissa krav i denna resolution går utöver de kriterier som anges i bilaga 8 till det frivilliga partnerskapsavtalet med avseende på godkännandet av licenssystemet. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera att framsteg görs när det gäller att tillmötesgå dessa tilläggskrav, något som parlamentet anser vara viktigt, och att rapportera till parlamentet om dessa framsteg innan licenssystemet godkänns.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet rapportera till parlamentet om de framsteg som gjorts i genomförandet av det frivilliga partnerskapsavtalet och i synnerhet om hur man har tacklat och kommer att tackla de ovannämnda frågorna.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till Indonesiens regering och parlament.
-

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0176

Situationen i Venezuela

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om situationen i Venezuela (2014/2600(RSP))

(2017/C 285/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Venezuela, nämligen resolutionen av den 24 maj 2007 om fallet med TV-kanalen "Radio Caracas Televisión" i Venezuela ⁽¹⁾, av den 23 oktober 2008 om den politiska brännmärknigen i Venezuela ⁽²⁾, av den 7 maj 2009 om fallet med Manuel Rosales i Venezuela ⁽³⁾, av den 11 februari 2010 om Venezuela ⁽⁴⁾, av den 8 juli 2010 om Venezuela, särskilt fallet Maria Lourdes Afiuni ⁽⁵⁾ och av den 24 maj 2012 om Venezuelas eventuella utträde ur den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna ⁽⁶⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 14 februari 2014 från talespersonen för Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik,
- med beaktande av uttalandet av den 21 februari 2014 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, om oron i Venezuela,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som Venezuela har anslutit sig till,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den aktuella situationen i Venezuela är allvarlig. Sedan den 12 februari 2014 har fredliga studentdemonstrationer anordnats i hela Venezuela och resulterat i dödligt våld med minst 13 döda, mer än 70 sårade och hundratals fängslade. Studenternas krav gällde president Maduros regerings misslyckande med att lösa problemen med den höga inflationen, brottsligheten, bristen på vissa basvaror samt den ökade korrruptionen och trakasserierna av medierna och den demokratiska oppositionen. Regeringen har lagt skulden för bristerna på "sabotörer" och "profithungriga korrupta affärsmän". Venezuela är det land som har de största energitillgångarna i Latinamerika.
 - B. De senaste dagarna har antalet demonstrationer inte minskat utan tvärtom bara ökat. Likaså har antalet dödade, skadade och arresterade ökat, såsom en följd av det förtryck som utövas av de styrande myndigheterna och av illegala väpnade grupper.
 - C. I Venezuela ökar den politiska spänningen och polariseringen. I stället för att bidra till att upprätthålla freden och lugnet har de venezuelanska myndigheterna reagerat genom att hota med att genomföra en "väpnad revolution".
 - D. Repressiva åtgärder har särskilt riktats mot studerande, journalister och oppositionsledare samt mot fredliga aktivister från det civila samhället. Dessa har förföljts och deras frihet har begränsats.
 - E. Våldsamma, okontrollerade och väpnade regeringsvänliga grupper åtnjuter sedan en tid tillbaka straffrihet i Venezuela och dessa grupper anklagas av oppositionen för att ha uppvisat till våld under fredliga demonstrationer, vilket lett till att människor dödas och skadats. Venezuelas regering har ännu inte utrett händelserna.

⁽¹⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 85.

⁽³⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 113.

⁽⁴⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 130.

⁽⁶⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 88.

Torsdagen den 27 februari 2014

- F. Medierna censureras och hotas, ett flertal journalister har misshandlats, gripits eller fått sitt arbetsmaterial förstört.
- G. Yttrandefriheten och friheten att delta i fredliga demonstrationer är demokratins hörnstenar. Jämlikhet och rättvisa för alla är omöjliga att uppnå utan grundläggande friheter och respekt för alla medborgares rättigheter. I Venezuelas konstitution garanteras mötesfriheten och föreningsfriheten och rätten till fredliga demonstrationer. Myndigheterna ska skydda sina medborgares grundläggande rättigheter och garantera dem liv och säkerhet, utan att begränsa dessa rättigheter.
- H. Endast respekten för de grundläggande rättigheterna och friheterna, en konstruktiv och respektfull dialog samt tolerans kan hjälpa landet ur denna allvarliga kris och därmed göra det möjligt att övervinna framtida svårigheter.
1. Europaparlamentet fördömer allt våld och den tragiska förlusten av människoliv under de fredliga demonstrationerna den 12 februari 2014 och de påföljande dagarna, och uttrycker sitt djupa deltagande med offrens familjer.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin starka solidaritet med Venezuelas folk och är oroat över att nya protester kan komma att leda till fler våldshandlingar som endast skulle öka klyftan mellan regeringen och oppositionen och leda till en ännu större polarisering av den känsliga politiska utveckling som pågår i Venezuela. Företrädarna för samtliga partier och delar av det venezuelanska samhället uppmanas att vara återhållsamma i både ord och handling.
 3. Europaparlamentet påminner Venezuelas regering om att yttrandefriheten och rätten att delta i fredliga demonstrationer är grundläggande mänskliga rättigheter i alla demokratier i enlighet med vad som fastställs i Venezuelas konstitution, och uppmanar president Maduro att följa de internationella avtal som Venezuela undertecknat, i synnerhet den interamerikanska demokratistadgan.
 4. Europaparlamentet påminner Venezuelas regering om dess skyldighet att garantera säkerheten för landets alla medborgare oavsett deras politiska åsikter och politiska tillhörighet. Parlamentet uttrycker djup oro över gripandena av studenter och oppositionsledare, och kräver att de omedelbart friges.
 5. Europaparlamentet påminner om att respekten för maktfördelningsläran är grundläggande i en demokrati och att myndigheterna inte får använda rättssystemet som ett redskap för politisk förföljelse och förtryck av demokratiska motståndare. Parlamentet uppmanar de venezuelanska myndigheterna att ta tillbaka ogrundade anklagelser och arresteringsorder mot oppositionsledare.
 6. Europaparlamentet uppmanar de venezuelanska myndigheterna att omgående avväpna och upplösa de okontrollerade och väpnade regeringsvänliga grupperna och sätta stopp för deras straffrihet. Parlamentet efterlyser klargöranden av dödsfallen så att förövarna kan ställas till svars för sina handlingar.
 7. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter, särskilt de venezuelanska myndigheterna, att föra en fredlig dialog som når ut till alla segment i det venezuelanska samhället för att identifiera frågor av gemensamt intresse och tillåta politiska aktörer att diskutera de ytterst allvarliga problem som hotar landet.
 8. Europaparlamentet betonar att respekten för press-, informations- och åsiktsfrihet och respekten för politisk pluralism utgör hörnstenarna för demokrati. Parlamentet beklagar att medierna och internet censureras och att tillträdet till vissa bloggar och sociala nätverk är begränsad. Parlamentet fördömer de trakasserier som riktats mot ett flertal tidningar och andra audiovisuella medier såsom kanalen NTN24 och CNN på spanska och anser att sådant strider både mot Venezuelas konstitution och mot de åtaganden som Bolivarianska republiken Venezuela ingått.
 9. Europaparlamentet begär parlamentet med det snaraste ska få sända ut en ad hoc-delegation som kan utvärdera situationen i landet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Bolivarianska republiken Venezuelas regering och nationalförsamling, den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika och Amerikanska samarbetsorganisationens generalsekreterare.
-

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0177

Framtiden för EU:s viseringspolitik

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om framtiden för EU:s viseringspolitik (2014/2586(RSP))

(2017/C 285/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 77,
- med beaktande av kommissionens meddelande om tillämpning och utveckling av den gemensamma viseringspolitiken för att främja tillväxt i EU (COM(2012)0649),
- med beaktande av kommissionens rapport om hur det lokala Schengensamarbetet fungerade under de två första åren av tillämpningen av viseringskodexen (COM(2012)0648),
- med beaktande av kommissionens sjunde rapport om vissa tredjeländers upprätthållande av viseringskrav i strid med ömsesidighetsprincipen (COM(2012)0681),
- med beaktande av de senaste ändringarna i rådets förordning (EG) nr 539/2001⁽¹⁾ av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav⁽²⁾,
- med beaktande av de avtal om förenklade viseringsförfaranden som nyligen har ingåtts med Georgien⁽³⁾, Ukraina⁽⁴⁾, Moldavien⁽⁵⁾, Kap Verde⁽⁶⁾, Armenien⁽⁷⁾ och Azerbajdzjan⁽⁸⁾,
- med beaktande av frågan till kommissionen om framtiden för EU:s viseringspolitik (O-000028/2014 – B7-0108/2014),
- med beaktande av artikel 115.5 och artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den gemensamma viseringspolitiken är en naturlig följd av avskaffandet av gränskontrollerna inom Schengenområdet.
 - B. De viktigaste punkterna i den gemensamma viseringspolitiken är de gemensamma förteckningarna över länder vars medborgare omfattas av viseringsplikten samt över de länder vars medborgare är undantagna från den, i enlighet med bilagan till förordning (EG) nr 539/2001, de gemensamma bestämmelserna rörande utfärdande av viseringar i enlighet med viseringskodexen samt den enhetliga utformningen av visering, informationsutbytet genom informationssystemet för viseringar och ett antal internationella avtal med tredjeländer om viseringsundantag och viseringslättnader.
 - C. Enligt Lissabonfördraget ska det ordinarie lagstiftningsförfarandet användas för alla aspekter av den gemensamma viseringspolitiken och parlamentet ska godkänna alla internationella avtal på området.
 - D. Det är viktigt att reflektera över och föra en interinstitutionell diskussion om EU:s gemensamma viseringspolitik i framtiden, i synnerhet när det gäller ytterligare harmonisering av viseringsförfaranden och gemensamma regler om utfärdande av viseringar.

⁽¹⁾ Förordning (EU) nr 1091/2010, EUT L 329, 14.12.2010, s. 1; förordning (EU) nr 1211/2010, EUT L 339, 22.12.2010, s. 6; förordning (EU) nr 1289/2013, EUT L 347, 20.12.2013, s. 74; COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ EUT L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Rådets beslut 2011/117/EU, EUT L 52, 25.2.2011, s. 33.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2013/297/EU, EUT L 168, 20.6.2013, s. 10.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2013/296/EU, EUT L 168, 20.6.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2013/521/EU, EUT L 282, 24.10.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2013/628/EU, EUT L 289, 31.10.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Torsdagen den 27 februari 2014

Allmän viseringspolitik och översyn av viseringskodexen

1. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts när det gäller viseringslagstiftningen men uppmanar samtidigt kommissionen och medlemsstaterna att förbättra genomförandet av den befintliga viseringslagstiftningen. Parlamentet efterlyser särskilt ett utökat lokalt Schengensamarbete för att förbättra genomförandet av viseringskodexen på kort sikt.
2. Europaparlamentet anser att man i framtiden bör arbeta för att harmonisera viseringsförfarandena ytterligare, bland annat genom att ha verkligt gemensamma bestämmelser om utfärdandet av viseringar.
3. Europaparlamentet anser att i många tredjeländer är den nuvarande konsulära närvaron helt klart otillräcklig.
4. Europaparlamentet anser att gemensamma platser för viseringsansökningar har visat sig vara användbara och skulle kunna bli standard i framtiden.
5. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har följt uppmaningen i Stockholmsprogrammet och har lagt fram en studie över möjligheten att inrätta "en gemensam europeisk mekanism för utfärdande av viseringar för kortare vistelser"; i studien skulle man också undersöka "i hur hög grad bedömningen av risken i det enskilda fallet kunde komplettera den riskpresumtion som är kopplad till sökandens nationalitet" (punkt 5.2).
6. Europaparlamentet anser att resor i ärligt uppsåt och regelbundet resande bör underlättas ytterligare, i synnerhet genom att man oftare utfärdar viseringar för flera inresor med längre giltighetstid.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda de befintliga bestämmelserna i viseringskodexen och kodexen om Schengengränserna för att bevilja viseringar av humanitära skäl och erbjuda tillfälligt skydd för människorättsförsvarare som hotas i tredjeländer.
8. Europaparlamentet ser fram emot förslaget om ändring av viseringskodexen men beklagar djupt att kommissionen har skjutit upp det vid ett flertal tillfällen.
9. Europaparlamentet beklagar att kommissionen fortfarande inte har lagt fram sin övergripande utvärdering av viseringskodexen och anser det djupt beklagligt att kommissionen planerar att lägga fram denna utvärdering tillsammans med förslaget till översyn av kodexen. Parlamentet anser att det hade varit bättre om kommissionen hade lagt fram utvärderingsrapporten först och därmed gjort det möjligt för institutionerna att föra en diskussion utifrån denna.

Förenklade viseringsförfaranden

10. Europaparlamentet efterlyser ytterligare avtal om förenklade viseringsförfaranden i tillämpliga fall, samt vill se att befintliga avtal ses över och förbättras.
11. Europaparlamentet efterlyser en systematisk utvärdering av befintliga avtal om förenklade viseringsförfaranden för att bedöma om de får avsedd effekt.

Förordning (EG) nr 539/2001

12. Europaparlamentet välkomnar den senaste tidens uppdateringar av förteckningarna över medborgare i tredjeländer som omfattas respektive inte omfattas av viseringsplikten, såsom den anges i förordning (EG) nr 539/2001, i synnerhet de extra undantagen från viseringskravet. Parlamentet påminner om betydelsen av viseringsfria resor för tredjeländer och i synnerhet för civilsamhället i dessa, men även för EU:s egna intressen.
13. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att ett avtal om viseringsfria resor mellan EU och Ukraina skulle utgöra ett svar till det ukrainska civilsamhället och de studenter som har demonstrerat under de senaste dagarna. Parlamentet påpekar att ett sådant avtal skulle leda till ökat utbyte och personliga kontakter mellan civilsamhällena och därmed öka den ömsesidiga förståelsen och gynna det ekonomiska utbytet. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag om att föra upp Ukraina på förteckningen över tredjeländer vars medborgare inte omfattas av viseringsplikten. Dessutom uppmanas medlemsstaterna att fullt ut genomföra det befintliga avtalet om viseringslättnader för att göra det lättare att resa in i EU för i synnerhet studenter och forskare.
14. Europaparlamentet välkomnar att kriterierna för undantag från viseringsplikten uppdateras för att inkludera grundläggande rättigheter och ekonomiska fördelar, i synnerhet för turism och utrikeshandel, samt välkomnar att dessa inkluderas i en artikel i förordningen.

Torsdagen den 27 februari 2014

15. Europaparlamentet understryker att ytterligare viseringslättnader kräver större kunskap om tillämpningen av de befintliga undantagen, däribland genom EU:s elektroniska system för resetillstånd (Esta). Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att parlamentet ges mer heltäckande information om de tredjeländer som diskuteras, för att på så sätt säkra en verklig demokratisk kontroll.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda hur framtida ändringar av bilagorna till förordningen och bilaterala avtal om viseringslättnader, när sådana anses nödvändiga, kan ske parallellt för att säkerställa att ändringar av bilagorna omedelbart följs av det nödvändiga avtalet om viseringslättnader.

17. Europaparlamentet noterar överenskommelsen om upphävandemekanismen. Parlamentet förväntar sig att medlemsstaterna använder denna mekanism i ärligt uppsåt och endast som en sista utväg i nödsituationer när det krävs snabba åtgärder för att lösa de svårigheter som unionen som helhet ställs inför samt när tillämpliga kriterier har uppfyllts.

18. Europaparlamentet anser att full ömsesidighet i fråga om viseringar är ett mål som unionen bör eftersträva på ett proaktivt sätt i sina förbindelser med tredjeländer. På så sätt bidrar man till att göra unionens utrikespolitik mer trovärdig och samstämd på internationell nivå.

19. Europaparlamentet efterlyser en debatt om kopplingen mellan ytterligare viseringslättnader och de krav vissa medlemsstater framför om ökade säkerhetsåtgärder och strängare gränskontroller för resenärer som undantas från viseringsplikten.

Informationssystemet för viseringar (VIS)

20. Europaparlamentet uppmanar eu-LISA att så snart som möjligt lägga fram den förväntade utvärderingsrapporten om informationssystemet för viseringar.

Europaparlamentets deltagande

21. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att förbättra informationsflödet till parlamentet rörande förhandlingarna om internationella avtal på viseringsområdet, i enlighet med artikel 218(10) i EUF-fördraget och ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen.

22. Europaparlamentet har för avsikt att tillsätta en kontaktgrupp om viseringspolitik inom utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor. Parlamentet inbjuder rådets ordförandeskap och medlemsstaterna att tillsammans med kommissionen delta i kontaktgruppens möten.

o

o o

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0178

Särskilda åtgärder inom den gemensamma fiskeripolitiken för att utveckla kvinnans roll

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om särskilda åtgärder inom den gemensamma fiskeripolitiken för att utveckla kvinnans roll (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den lagstiftning som gäller för Europeiska fiskerifonden, särskilt rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007, i vilka bestämmelser och överenskommelser om gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn fastställs,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG⁽¹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 6 februari 2013 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken⁽²⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 12 september 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag och Europaparlamentets och rådets ståndpunkter avseende Europeiska havs- och fiskerifonden (COM(2011)0804),
- med beaktande av kommissionens förslag och Europaparlamentet och rådets ståndpunkter avseende förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om reglerna för deltagande och spridning i "Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020)" (COM(2011)0810),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Strategi för jämställdhet 2010–2015* (COM(2010)0491),
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2005 om kvinnliga nätverk: fiskeri, jordbruk och diversifiering⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2012 om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken – övergripande meddelande⁽⁷⁾,
- med beaktande av den utfrågning om kvinnor och hållbar utveckling i fiskeområden som anordnades av fiskeriutskottet den 1 december 2010,

⁽¹⁾ EUT L 180, 15.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 212.

⁽⁴⁾ EUT C 286 E, 23.11.2006, s. 519.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 104.

Torsdagen den 27 februari 2014

- med beaktande av den utfrågning om utveckling av kvinnans roll i europeiskt fiskeri och vattenbruk som anordnades i Europaparlamentet av fiskeriutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män den 14 oktober 2013,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i fiskeriutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0070/2014), och av följande skäl:
 - A. Det arbete som utförs av kvinnor inom fiskeri och vattenbruk är inte erkänt och är i allmänhet osynligt, trots att det utgör ett betydande ekonomiskt mervärde och bidrar till social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet i flera samhällen och regioner i Europa, särskilt i de områden som är beroende av fiske.
 - B. Mer än 100 000 kvinnor arbetar i fiskerisektorn i medlemsstaterna, varav 4 procent inom fångstsektorn och med arbetsuppgifter relaterade till fiskefartygens verksamhet, såsom att tillverka nät, arbeta i hamn eller packa varor, 30 procent inom vattenbruket, framför allt inom skaldjursfiske för hand, och runt 60 procent inom bearbetningsindustrin.
 - C. Kvinnors traditionella arbeten i fiskeri- och vattenbrukssektorn sker under svåra förhållanden, till exempel vid skaldjursfiske för hand och traditionell fiskhandel, oavsett om den är ambulerande eller sker på försäljningsställen som är avsedda för detta, eller vid tillverkning och lagning av fiskenät (nätbindare), lossning och sortering av fisk och packning av varor under särskilt besvärliga klimatförhållanden.
 - D. Kvinnors arbete i vissa av dessa sektorer är grovt underskattat i statistiken, och den allmänna ekonomiska krisen och den höga arbetslösheten i vissa medlemsstater har medfört än högre siffror och en ytterligare ökning av antalet kvinnor som arbetar inom fiskerisektorn, särskilt inom skaldjursfiske för hand, som ett sätt att komplettera eller till och med trygga familjeförsörjningen.
 - E. Kvinnornas bidrag inom verksamhet med anknytning till fiskeri och vattenbruk, särskilt när det gäller tillverkning och lagning av fiskeredskap, lossning och sortering av fisk, ansvar för produktleveranser till fartyget, förädling, bearbetning, paketering och saluföring av fisk, eller förvaltningen av fiskeföretag bör erkännas.
 - F. I punkt 30 i resolutionen av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken uppmanade parlamentet medlemsstaterna att ta hänsyn till vikten av kvinnors ekonomiska, sociala och kulturella funktion inom fiskerinäringen så att de kan få tillgång till sociala förmåner, och påpekade att kvinnors aktiva deltagande i olika verksamheter med anknytning till fiske bidrar dels till att fiskerisektorn bevaras och överlever, dels till att traditioner och specifik praxis bevaras, liksom till att den kulturella mångfalden i olika regioner skyddas.
 - G. I sin ståndpunkt av den 12 september 2012 efterlyste parlamentet åtgärder för att främja kvinnors deltagande i producentorganisationer i fiskeri- och vattenbrukssektorn.
 - H. I punkt 31 i sin resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken efterlyste parlamentet finansiering från Europeiska havs- och fiskerifonden för att främja kvinnors deltagande i fiskerisektorn, för stöd till kvinnoorganisationer, yrkesutbildning för kvinnor och för att stärka kvinnors roll inom fisket, genom stöd till både verksamhet på land och verksamhet med anknytning till fisket, inom såväl produktion som bearbetning och saluföring.
 - I. I punkt 39 i sin resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken uppmanade parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att garantera kvinnor lika lön för lika arbete och andra arbetsrättsliga, sociala och ekonomiska rättigheter, inbegripet en försäkring som täcker risker och åtgärder för att tillämpa reduktionskoefficienter som leder till förtidspension på grund av de hårda villkor (nattarbete, arbetsmiljörisker, arbetstider som följer produktionens eller fiskemöjligheternas rytm) som kvinnorna utsätts för genom sitt arbete inom fiskerisektorn samt erkännande av deras särskilda sjukdomstillstånd som yrkessjukdomar.

Torsdagen den 27 februari 2014

- J. Statistiska uppgifter om arbetskraften, särskilt i fråga om könsfördelningen i vissa verksamheter, liksom i fråga om småskaligt och icke-industriellt fiske, extensivt vattenbruk och relaterad verksamhet, hamnar i skymundan för de uppgifter som handlar om fångst, landning, tonnage osv.
- K. De statistiska uppgifterna för EU och medlemsstaterna avseende arbetskraften inom fiskeri- och vattenbrukssektorn samt relaterade sektorer är inte fullständiga, harmoniserade eller uppdelade i indikatorer som skulle kunna göra det möjligt att beräkna kvinnornas insatser inom dessa sektorer.
- L. Trots kvinnors arbete i fiskeri- och vattenbrukssektorn och detta arbetes viktiga ekonomiska bidrag, har kvinnorna varken något adekvat socialt och arbetsrättsligt skydd eller någon lämplig yrkesstatus.
- M. Kvinnor utsätts för ekonomisk diskriminering i fiskerisektorn och får lägre lön än män för samma arbete.
- N. Kvinnors arbete i fiskerisektorn erkänns ofta inte i lagstiftningen, och de saknar tillgång till socialt skydd som omfattar de specifika risker och sjukdomar som är kopplade till dessa verksamheter.
- O. I punkt 42 i sin resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken uppmanade parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att ge större rättsligt och socialt erkännande till kvinnors arbete inom fiskerisektorn, och för att se till att kvinnor som arbetar hel- eller deltid för familjeföretag eller som hjälper sin make och på det sättet bidrar till sitt eget och familjens ekonomiska uppehälle får rättsligt erkännande eller samma sociala förmåner som egenföretagare, särskilt genom tillämpning av direktiv 2010/41/EU, samt för att garantera kvinnorna sociala och ekonomiska rättigheter inklusive lika lön för lika arbete, arbetslöshetsersättning i händelse av att arbetet upphör (tillfälligt eller för gott), rätt till pension och till att kunna förena yrkesliv och familjeliv, tillgång till föräldraledighet, tillgång till social trygghet och gratis hälso- och sjukvård samt till skydd av hälsa och säkerhet i arbetet och till försäkring som täcker risker till havs.
- P. I sin resolution av den 12 september 2012 framhöll parlamentet att kvinnornas roll i fiskerisektorn bör få bättre rättsligt och socialt erkännande samt ersättning och samma rättigheter som män, och att makar och livspartner till fiskare, som stöder familjeföretaget, bör få rättslig status och samma sociala förmåner som egenföretagare.
1. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja ett särskilt statistiskt program för regioner som är beroende av fiske, med särskild hänsyn till småskaligt kustfiske, traditionella fiskemetoder och särskilda handelskanaler, och till arbetet och de sociala och arbetsrättsliga villkoren för kvinnor som arbetar med skaldjursfiske, nätbindare och kvinnor som arbetar inom småskaligt fiske och relaterad verksamhet, i syfte att bedöma de särskilda behoven inom detta verksamhetsområde för kvinnor och förbättra det sociala erkännandet av dessa yrken där arbetet är hårt och sker under så svåra förhållanden.
 2. Europaparlamentet anser att man måste förbättra insamlingen och analysen av statistiska uppgifter om arbetet inom fiskerisektorn samt dela upp dem efter kön, typ av verksamhet och typ av kontrakt (egenföretagare, anställd, deltidsarbetare, heltidsarbetare, tillfälligt anställd) så att det blir möjligt att beräkna kvinnornas bidrag inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.
 3. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att insamlingen av uppgifter uppdelade efter kön även omfattar fångstsektorn och att införa nya indikatorer såsom ålder, utbildningsnivå och makas eller livspartners verksamhet.
 4. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att fastställa tydliga definitioner för de statistiska indikatorer som används för insamlingen av uppgifter om sysselsättningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och relaterade verksamheter. Parlamentet anser också att det finns ett behov av att utarbeta ett antal harmoniserade statistiska indikatorer på EU-nivå, och uppmanar medlemsstaterna att i god tid tillhandahålla fullständiga uppgifter i enlighet med dessa indikatorer.

Torsdagen den 27 februari 2014

5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådet att rättsligt och socialt erkänna kvinnors roll i fiskeri- och vattenbrukssektorn och i den hållbara utvecklingen av områden som är beroende av fiske för att undanröja alla ekonomiska, administrativa och sociala hinder som försvårar deras deltagande på lika villkor.
6. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådet att driva på medlemsstaterna för att reglera och erkänna led- eller ryggradsskador eller reumatiska sjukdomar som yrkessjukdomar orsakade av de svåra väderförhållanden under vilka kvinnor måste arbeta när de är sysselsatta med skaldjursfiske, tillverkar nät, arbetar i hamn eller packar varor samt för kvinnor som arbetar inom förädlingsföretag, med bearbetning, fiske och försäljning, och även erkänna skador som uppkommer till följd av tunga lyft.
7. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att erkänna att kvinnors arbete bidrar till att förbättra spårbarheten för fiskeprodukter, vilket ökar konsumenternas kunskaper och säkrar bättre kvalitet och säkerhet avseende fiskeri- och vattenbruksprodukter samt ökar fiskeområdenas möjligheter i fråga om ekonomi, gastronomi och turism.
8. Europaparlamentet anser att det bör inrättas särskilda stödmekanismer (inom ramen för Europeiska havs- och fiskerifonden och/eller andra instrument) som kan aktiveras i nödsituationer (naturkatastrofer) samt mekanismer för ekonomisk ersättning till manliga och kvinnliga fiskare och deras familjer under de perioder då det råder temporärt fiskeförbud, särskilt i de områden där fisket är den enda inkomstkällan.
9. Europaparlamentet anser att man måste främja och ge finansiellt stöd till kvinnors föreningsliv genom kvinnliga nätverk på nationell nivå och EU-nivå, i syfte att bättre synliggöra kvinnornas roll i fiskerisektorn, medvetandegöra allmänheten om kvinnors betydelse för denna verksamhet, underlätta utbyte av erfarenhet och förmedla kvinnors behov och krav ända från den lokala förvaltningsnivån upp till EU-organen.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta tillgången till finansiering för kvinnoorganisationer inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och relaterade verksamheter, så att de kan genomföra sina initiativ, konsolidera sina organisationer och komma i kontakt med andra kvinnoorganisationer för att utbyta erfarenheter och bästa praxis.
11. Europaparlamentet anser att kvinnornas verkliga deltagande i rådgivande organ och nämnder, beslutsorgan, representativa organ, regionala organ och yrkesföreningar måste främjas och stärkas, och deras medverkan i beslutsfattandet i den offentliga och privata sektorn måste garanteras på samma villkor som mäns.

Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) 2013–2020

12. Europaparlamentet noterar att endast en av medlemsstaterna har utnyttjat de möjligheter som erbjuds genom område 4 i Europeiska havs- och fiskerifonden för att finansiera projekt som har kvinnor som mottagare, och uppmanar medlemsstaterna att utnyttja havs- och fiskerifondens möjligheter för att
 - tillämpa principen om lika möjligheter, såväl i utarbetande som i utveckling eller genomförande av de operativa programmen,
 - främja kvinnors deltagande i fiskerisektorn genom att omstrukturera sektorn och tillhandahålla adekvata installationer (såsom omklädningsrum på fartyg och i hamnar),
 - support associations of women and their organisation in networks (e.g. net-makers, port workers, packers);
 - support projects to mitigate the problems arising from the working conditions of women harvesting shellfish on foot, including measures to balance work and family life;
 - stödja projekt för att främja, diversifiera och uppvärdera kvinnornas roll i fiskeri- och vattenbrukssektorn,
 - underlätta tillgången för kvinnor och ungdomar till utbildning genom att finansiera särskilda utbildningsprogram och yrkesutbildning och yrkeserkännande av deras verksamhet; i detta syfte bör medlemsstaterna inleda processer för att ta fram officiellt erkända yrkescertifikat och inrätta utbildningscenter för den yrkesverksamhet som vanligtvis utförs av kvinnor i de olika samhällena,
 - erbjuda flickor bättre anställningsmöjligheter och underlätta generationsskifte, särskilt genom att utveckla verksamhet som är hållbar för den marina miljön,

Torsdagen den 27 februari 2014

- stimulera yrkesutbildning, särskilt för kvinnor som arbetar i fiskeri- och vattenbrukssektorn, för att öka deras möjligheter att få tillträde till ledande befattningar och kvalificerade tekniska och administrativa tjänster med anknytning till fiske, med samma lönevillkor som män,
- förbättra kvinnors roll i fisket, särskilt genom att stödja verksamhet på land och verksamhet med anknytning till fisket, såväl inom produktion som bearbetning, saluföring och försäljning,
- främja kvinnors företagsinitiativ, inbegripet, i förekommande fall, ekonomisk diversifiering av vissa verksamheter med anknytning till fiskerisektorn, såsom museiverksamhet, kulturtradition, hantverk, matlagingskonst och restaurangverksamhet,
- främja företagsinitiativ inom verksamheter utanför fiskeriet i kustområden som har förlorat arbetstillfällen på grund av genomförandet av fiskerireformen.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att underlätta vägar till mjuka lån som gör det möjligt att undvika de särskilda svårigheter som kvinnor ställs inför när det gäller att finansiera projekt som är berättigade att ingå i de nationella programmen inom ramen för Europeiska havs- och fiskerifonden.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja kvinnors företagsinitiativ genom att underlätta ett system som främjar mikrokrediter och tillhandahålla lämplig information om finansieringsmöjligheter.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att utveckla och modernisera lokal infrastruktur, diversifiera näringslivet och förbättra livskvaliteten i de områden där fisket är en näringgren, särskilt i områden som är helt beroende av fisket, för att trygga en hållbar utveckling i dessa områden samtidigt som man bekämpar fattigdom i allmänhet, särskilt där den drabbar kvinnor och barn, och försöker förebygga våld mot kvinnor och våld i hemmet.

16. Europaparlamentet upprepar de ståndpunkter som antagits inom förfarandet för Horisont 2020, ramprogrammet för forskning och innovation 2014–2020, för att främja kvinnors deltagande i all forskning och alla projekt och vetenskapliga områden, särskilt med avseende på de kvinnor som ägnar sin yrkesverksamhet åt forskning om den marina miljön.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att

- ge rättsligt erkännande till det arbete som utförs av kvinnor som bidrar ekonomiskt till hushållet eller som bidrar genom sitt arbete när om det är oavlönat,
- säkerställa stöd till kvinnor, och ge dem arbetslöshetsersättning om de tvingas sluta arbeta (tillfälligt eller för gott), rätt till pension och till att kunna förena yrkes- och familjeliv, tillgång till föräldraledighet (oavsett om de är gifta med sin partner eller har annat civilstånd), tillgång till socialförsäkring och gratis hälso- och sjukvård samt skydd mot risker som de utsätts för genom sitt arbete inom sjöfarts- och fiskerisektorn.

18. Europaparlamentet noterar att det i punkt 28 i sin resolution av den 22 november 2012 om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension ansåg att EU måste arbeta genom WTO för att bestraffa länder som diskriminerar kvinnor, och i punkt 45 uppmanades kommissionen att under förhandlingarna om fiskeriavtal se till att kuststaten avsätter en betydande del av det sektorsstöd som anslås för utveckling till att erkänna, främja och diversifiera kvinnors roll i fiskerisektorn, och att tillämpningen av principen om likabehandling och lika möjligheter för kvinnor och män garanteras, i synnerhet rörande utbildning och tillgång till finansiering och lån.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den europeiska jämställdhetsdimensionen inbegrips och garanteras i ekonomiska partnerskapsavtal som rör fiskerisektorn.

Grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att se till att den nya gemensamma fiskeripolitikens mål om tillgång till fiskeresurserna uppfylls, med utgångspunkt i insynsvänliga miljörelaterade, sociala och ekonomiska kriterier som införlivar principerna om lika behandling och lika möjligheter för kvinnor och män.

21. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att erkänna kvinnornas yrkesstatus i de fall då sysselsättningen tillfälligt upphör, även i samband med biologiska återhämningsperioder.

Torsdagen den 27 februari 2014

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att direktiv 2010/41/EU efterlevs, så att kvinnor inom fiskerisektorn som arbetar hel- eller deltid i familjeföretag eller som stöder sin make eller livspartner, och därigenom bidrar till sitt eget och familjens ekonomiska uppehälle, liksom kvinnor som har fiskerelaterat arbete som sitt levebröd utan att vara en del av något familjeföretag, får rättsligt erkännande och samma sociala förmåner som egenföretagare.

o

o o

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0179

Avgifter för privatkopiering

Europaparlamentets resolution av den 27 februari 2014 om avgifter för privatkopiering (2013/2114(INI))

(2017/C 285/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ⁽¹⁾,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter samt gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden (COM(2012)0372) och den tillhörande konsekvensbedömningen,
- med beaktande av artiklarna 4, 6, 114 och 118 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av domarna av Europeiska unionens domstol, särskilt av den 21 oktober 2010 i mål C-467/08, Padawan mot SGAE, REU 2010 s. I-10055, av den 16 juni 2011 i mål C-462/09, Stichting de Thuiskopie mot Opus Supplies Deutschland GmbH m.fl., REU 2011 s. I-05331, av den 9 februari 2010 i mål C-277/10, Martin Luksan mot Petrus van der Let (ännu inte offentliggjord), av den 27 juni 2013 i de förenade målen C-457/11 till C-460/11, VG Wort mot Kyocera Mita m.fl. (ännu inte offentliggjord) och av den 11 juli 2013 i mål C-521/11, Austro Mechana mot Amazon (ännu inte offentliggjord),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 maj 2011 *En inre marknad för immateriella rättigheter – Att genom att främja kreativitet och innovation skapa ekonomisk tillväxt, högkvalitativa arbetstillfällen och förstklassiga produkter och tjänster i Europa*, COM(2011)0287,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 december 2012 om innehåll i den digitala inre marknaden (COM(2012)0789),
- med beaktande av António Vitorinos rekommendationer av den 31 januari 2013 efter medlingen om avgifter för privatkopiering och reprografi,
- med beaktande av arbetsdokumentet från utskottet för rättsliga frågor, *Copyright in the music and audiovisual sectors*, som godkändes den 29 juni 2011,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0114/2014), och av följande skäl:
 - A. Kultur och kreativitet har varit och är grunden för den europeiska identiteten, och kommer även i framtiden att ha en central roll i EU:s ekonomiska och sociala utveckling.
 - B. Kultur och kreativitet är en väsentlig del av den digitala ekonomin, och olika uttryck för såväl exklusivt som mer vardagligt kulturellt innehåll är beroende av att alla har samma tillträde till EU:s digitala tillväxt. Olika samråd har visat att EU:s digitala marknad fortfarande inte har uppfyllt de löften som har avgetts om effektiv distribution, rimlig kompensation till upphovsmännen samt rimlig och effektiv inkomstfördelning inom kultursektorn i allmänhet, och att insatser på EU-nivå krävs för att hitta lösningar på dessa problem.

⁽¹⁾ EGT L 167, 22.6.2001, s. 10.

Torsdagen den 27 februari 2014

- C. Den digitala övergången har en enorm inverkan på såväl uttrycken för som spridningen och utvecklingen av kulturella identiteter. De sänkta hindren för deltagande och uppkomsten av nya distributionskanaler underlättar tillgången till verk och kultur och förbättrar spridning, upptäckt och återupptäckt av kultur och kreativitet i hela världen samt ger kulturskapare och konstnärer nya möjligheter, vilket gör att affärsmöjligheterna för nya tjänster och företag ökar dramatiskt.
- D. Även i den digitala tidsåldern måste upphovsmännen kunna göra anspråk på skydd för sitt kreativa arbete och sin rätt till en skäligen ersättning för detta arbete.
- E. Det digitala privata mångfaldigandet har till följd av tekniska framsteg och övergången till internet och molntjänster fått stor ekonomisk betydelse, och det nuvarande systemet för avgifter för privatkopiering har inte i tillräckligt hög grad anpassats till utvecklingen i den digitala tidsåldern. För närvarande existerar på detta område ingen alternativ modell som garanterar en skäligen kompensation för rättighetshavarna och samtidigt möjliggör privatkopiering. Det behövs dock en diskussion för att uppdatera systemet för privatkopiering genom att effektivisera det och i större utsträckning ta hänsyn till de tekniska framstegen.
- F. Europaparlamentets och rådets direktiv om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter samt gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden, vilket antogs av parlamentet och rådet den 4 februari 2014, stöder det faktum att upphovsrättsförvaltningen förutsätter en särskild inriktning på öppenhet för de ersättningar som upphovsrättsorganisationerna inkasserar, fördelar och betalar ut till rättighetshavarna, bland annat för privatkopiering.
- G. Direktiv 2001/29/EG ger medlemsstaterna möjlighet att besluta om undantag från eller inskränkningar av mångfaldiganderätten för vissa former av mångfaldigande av ljudmaterial, bildmaterial och audiovisuellt material för privat bruk, förutsatt att rimlig kompensation säkerställs. Konsumenterna ges dessutom möjlighet, i de länder som har infört en sådan inskränkning, att fritt kopiera sina musiksamlingar och audiovisuella samlingar mellan olika multimedieanordningar eller olika slags multimedieutrustning utan att begära tillstånd av rättighetshavarna, förutsatt att det är fråga om användning för privat bruk. Avgifterna bör beräknas på grundval av den skada som rättighetshavarna eventuellt kan åsamkas på grund av den berörda privatkopieringen.
- H. De privatkopieringsavgifter som inkasseras i 23 av de 28 medlemsstaterna har mer än tredubblats sedan ikraftträdandet av direktiv 2001/29/EG och uppgår idag till sammanlagt mer än 600 miljoner euro enligt kommissionens beräkningar. Detta är en betydande siffra för konstnärerna.
- I. Dessa avgifter utgör bara en ytterst liten del av omsättningen – som uppskattats till sammanlagt mer än 1 000 miljarder euro – för tillverkarna och importörerna av anordningar och utrustning för traditionell och digital upptagning.
- J. Det finns många slag av ändutrustning som teoretiskt kan utnyttjas för mångfaldigande för privat bruk, men som ändå inte används i detta syfte. Därför krävs det att man på lång sikt för diskussioner för att hitta en effektivare och mer tidsenliga modell, som kanske inte baseras på en schablonmässig avgift på utrustningen.
- K. En jämförelse mellan priserna på material som säljs mellan ett land som tillämpar avgifterna och ett land som inte tillämpar dem visar att privatkopieringsavgifterna inte har någon signifikativ inverkan på produktpriserna.
- L. Sedan direktiv 2001/29/EG trädde i kraft har det på både nationell och europeisk nivå drivits många rättsprocesser av tillverkare och importörer av anordningar och utrustning för traditionell och digital upptagning.
- M. Direktiv 2001/29/EG och Europeiska unionens domstols rättspraxis ålägger inte medlemsstaterna att garantera rättighetshavarna direktutbetalning av hela privatkopieringsavgiften. Medlemsstaterna har stora möjligheter att själva besluta att en del av denna kompensation ska ges indirekt.
- N. Avgifterna för privatkopiering betalas av konsumenterna i samband med köpet av utrustning eller tjänster för upptagning och lagring. Konsumenterna har därför rätt att få vetskap om avgifterna och deras storlek. Storleken på privatkopieringsavgiften bör återspegla den faktiska användningen av denna utrustning och dessa tjänster för privat kopiering av ljudmaterial, bildmaterial och audiovisuellt material.

Torsdagen den 27 februari 2014

- O. Priserna på anordningar och utrustning varierar inte beroende på de olika avgifter för privatkopiering som tillämpas i unionen. Till exempel har Spaniens beslut 2012 att slopa privatkopieringsavgifterna inte fått någon som helst inverkan på priserna på anordningar och utrustning.
- P. Det finns skillnader mellan de olika modellerna och de olika satser som ska tillämpas vid inkassering av avgifterna för privatkopiering, bland annat när det gäller deras påverkan på konsumenterna och den inre marknaden. Det bör skapas en europeisk ram för att skapa en hög grad av öppenhet och insyn för rättighetshavarna, tillverkarna och importörerna av utrustning och konsumenterna samt för tjänsteleverantörerna i hela unionen. För att balanserna i systemet och hos den inre marknaden ska bestå i den digitala eran bör de avgiftsmekanismer som finns i många medlemsstater moderniseras och en europeisk ram skapas som garanterar likvärdiga villkor för rättighetshavarna och konsumenterna och för tillverkarna och importörerna av utrustning samt för tjänsteleverantörerna i hela unionen.
- Q. Medlemsstaternas mekanismer för undantag och återbetalning för yrkesmässigt bruk måste vara effektiva. I några medlemsstater är dessa mekanismer nödvändiga, och i vissa medlemsstater tillämpas inte alltid de rättsliga besluten.
- R. När det gäller tillgång till och försäljning av olika verk på nätet bör licensieringsförfaranden vara ett komplement till systemet med avgifter för privatkopiering.
- S. Det klassiska sättet att kopiera ersätts i synnerhet på det digitala området med så kallade streamingsystem, varvid ingen kopia av de upphovsrättsligt skyddade verken sparas på användarens ändutrustning. Därför bör licensieringsmodeller föredras i dessa fall.

Ett välfungerande system som bör moderniseras och harmoniseras

1. Europaparlamentet påminner om att kultursektorn omfattar fem miljoner arbetstillfällen och 2,6 procent av unionens BNP och är en av de främsta drivkrafterna bakom den europeiska tillväxten liksom en källa till nya arbetstillfällen som inte går att utlokalisera. Vidare påpekar parlamentet att kultursektorn främjar innovation och är ett effektivt medel för att bekämpa den nuvarande recessionen.
2. Europaparlamentet noterar att upphovsrättslagstiftningen bör väga bland annat upphovsmäns och konsumenters intressen mot varandra. Parlamentet anser i detta sammanhang att alla konsumenter i EU bör ha rätt att göra privata kopior av lagligt införskaffat material.
3. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram ett lagförslag om översyn av direktiv 2001/29/EG om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätten och närstående rättigheter i informationssamhället, inklusive en bestämmelse om att helt harmonisera undantag från eller inskränkningar av, bland annat, rätten till privatkopiering.
4. Europaparlamentet betonar att det befintliga upphovsrättsystemet måste förbättras för att underlätta tillgång till och öka (global) spridning av kulturellt och kreativt material. Detta måste göras så att konstnärer, kulturskapare, konsumenter, företag och publik kan dra nytta av den digitala utvecklingen, nya distributionskanaler, nya affärsmodeller och andra möjligheter detta medför, i synnerhet så här i budgetåtstramningstider.
5. Europaparlamentet konstaterar att avgifterna för privatkopiering i dagsläget är en inkomstkälla som är av varierande betydelse för olika sorters rättighetshavare. Avgifternas betydelse varierar också väsentligt mellan medlemsstaterna.
6. Europaparlamentet anser att systemet med privatkopiering bör bevaras, eftersom det fungerar väl och medför en balans mellan å ena sidan undantaget från kopiering för privat bruk och å andra sidan rätten till skälig kompensation till rättighetshavarna, i synnerhet när rättighetshavarna inte har någon möjlighet att själva bevilja mångfaldiganderätt för flera enheter. Det finns på kort sikt inte något alternativ till detta balanserade system. Parlamentet betonar dock att det på längre sikt måste hållas diskussioner för att ständigt bedöma privatkopieringssystemet i ljuset av den digitala utvecklingen, marknadsutvecklingen och konsumentbeteendet och, om möjligt, för att undersöka tänkbara alternativ som skulle uppfylla målet med att hitta en balans mellan undantaget för konsumentkopiering och ersättningen till upphovsmännen.
7. Europaparlamentet framhåller att de betydande skillnaderna mellan de nationella systemen för inkassering av avgifter, särskilt när det gäller vilka produkttyper som är avgiftsbelagda och nivån på dessa avgifter, kan medföra konkurrensnedvridningar samt risker för "forum shopping" på den inre marknaden.

Torsdagen den 27 februari 2014

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att genomföra en studie av privatkopieringens viktigaste element, särskilt en gemensam definition av begreppet "skäligen kompensation", som för närvarande inte är uttryckligen reglerat i direktiv 2001/29/EG, och av den "skada" som upphovsmannen lider genom att rättighetshavarens verk kopieras för privat bruk utan hans eller hennes tillstånd. Kommissionen uppmanas att försöka nå samförstånd kring de produkter som bör vara avgiftsbelagda och fastställa gemensamma kriterier för förhandlingarna om tarifferna för privatkopiering, i syfte att genomföra ett system som är transparent, skäligen och enhetligt för konsumenterna och upphovsmännen.

Förslag om en engångsavgift, ökad konsumentinformation och en effektivare kompensation

9. Europaparlamentet anser att avgifterna för privatkopiering bör tillämpas på alla apparater och anordningar som används för att uppta och lagra verk för privat bruk i de fall då privatkopiering kan vålla upphovsmännen skada.

10. Europaparlamentet framhåller att privata kopior bör ha tydliga angivelser med avseende på all utrustning, samt att användare måste garanteras tillgång till upphovsrättsskyddat innehåll på alla sina anordningar mot en engångsavgift. Parlamentet uppmanar dessutom till att de system som redan gäller i medlemsstaterna – såsom undantag, eller befrielser, från avgifter – respekteras, samt att de bereds möjlighet att fungera parallellt på marknaden.

11. Europaparlamentet anser att det är tillverkarna eller importörerna som måste inkassera avgifterna för privatkopiering. Om inkasseringen av dessa avgifter överförs till detaljhandeln skulle de små och medelstora distributionsföretagen och upphovsrättsorganisationerna åläggas en alltför betungande administrativ uppgift.

12. Vid gränsöverskridande transaktioner rekommenderar Europaparlamentet att avgifterna för privatkopiering ska inkasseras i den medlemsstat där den slutanvändare som köpt varan är bosatt, i överensstämmelse med domen i mål C-462/09 (Opus) som nämns ovan.

13. För att utesluta dubbel betalning vid gränsöverskridande transaktioner anser Europaparlamentet därför att avgifter för privatkopiering för en och samma produkt bör kunna inkasseras endast en gång av en upphovsrättsorganisation i en medlemsstat, och att avgifter som otillbörligt erlagts i en annan medlemsstat än slutanvändarens bör återbetalas.

14. Europaparlamentet anser att de medlemsstater i vilka avgifterna för närvarande tas ut eller inkasseras, bör förenkla och harmonisera avgiftstaxorna.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samråd med alla berörda parter förenkla förfarandena för fastställande av avgifterna på ett sådant sätt att skälighet och objektivitet säkerställs.

16. Europaparlamentet vidhåller att det är viktigt att i större utsträckning göra konsumenterna medvetna om den roll som privatkopieringssystemet har för konstnärernas ersättning och den kulturella spridningen. Medlemsstaterna och rättighetshavarna uppmanas eftertryckligen att genomföra "positiva" kampanjer om fördelarna med avgifterna för privatkopiering.

17. Europaparlamentet anser att konsumenterna måste informeras om hur stora avgifter de ska betala och varför. Konsumenterna bör också få veta hur avgifterna används. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför enträget att inleda ett samråd med tillverkare, importörer, återförsäljare och konsumentorganisationer för att se till att dessa uppgifter är lättillgängliga för konsumenterna.

18. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt medlemsstaterna att anta tydligare undantagsregler för yrkesmässigt bruk för att säkerställa att de även i praktiken är undantagna från privatkopieringsavgifter i enlighet med rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att avgifterna för privatkopiering inte behöver betalas när anordningarna används yrkesmässigt. Olika mekanismer för ersättning av de avgifter som har betalats för användning i tjänsten ska ersättas av system som säkerställer att inga avgifter behöver betalas för sådan användning.

Insyn i fördelningen

20. Europaparlamentet gläder sig över direktivet om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter, vilket nyligen antogs av parlamentet och rådet. Detta direktiv syftar till större insyn i de ersättningar som upphovsrättsorganisationerna inkasserar, fördelar och betalar ut till rättighetshavarna, bl.a. via det årliga offentliggörandet av en rapport om öppenhet och insyn, vilken innefattar ett särskilt avsnitt om användning av de inkasserade beloppen för sociala och kulturella ändamål.

Torsdagen den 27 februari 2014

21. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att säkerställa större öppenhet och insyn när det gäller de belopp som anslagits från avgifterna för privatkopiering.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att föreskriva att minst 25 procent av de belopp som kommer från ersättningen för privatkopiering ska användas för att bidra till den kreativa sektorn och scenkonsten samt dessas produktioner.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra rapporter som beskriver dessa anslag i ett öppet format och med uppgifter som går att tolka.
24. Europaparlamentet uppmanar enträget dem som anordnar kulturevenemang och scenkonstframträdanden och som mottar medel från privatkopieringsavgifter att i större utsträckning uppmärksamma sin målgrupp på detta.

Tekniska skyddsåtgärder

25. Europaparlamentet påminner om att undantaget för privatkopiering ger medborgarna rätt att fritt kopiera sina musiksamlingar och audiovisuella samlingar mellan olika multimedieanordningar eller olika slags multimedieutrustning utan att begära tillstånd av rättighetshavarna, förutsatt att det är fråga om privat bruk.
26. Europaparlamentet framhåller att det särskilt i den digitala tidsåldern måste vara tillåtet att använda tekniska skyddsåtgärder för att återställa balansen mellan kopieringsfriheten för privat bruk och ensamrätten till mångfaldigande.
27. Europaparlamentet understryker att de tekniska skyddsåtgärderna inte får hindra konsumenternas kopiering eller en skälig kompensation till rättighetshavarna för privatkopieringen.

Licenser

28. Europaparlamentet påpekar att verk fortfarande laddas ner, sparas och privatkopieras trots att de i vissa fall kan göras tillgängliga via streaming. Parlamentet anser att systemet för avgifter för privatkopiering därför fortfarande är relevant i online-miljön. Parlamentet framhåller dock att man alltid bör ge företräde åt licensieringsmodeller som gynnar alla rättighetshavare om inga kopior av det upphovsrättsligt skyddade verket tillåts på anordningar och apparater.
29. Europaparlamentet framhåller att undantaget för privatkopiering bör gälla för vissa online-baserade tjänster, däribland vissa molnbaserade it-tjänster.

Nya affärsmodeller i den digitala miljön

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur de molnbaserade it-tjänsterna, som möjliggör mångfaldigande och lagring för privat bruk, påverkar systemet för privatkopiering, så att man i förekommande fall kan slå fast om dessa privata kopior av skyddade verk bör beaktas inom mekanismerna för kompensation och i så fall hur.

o

o o

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 25 februari 2014

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2014)0110

Begäran om upphävande av Tadeusz Cymańskis immunitet**Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2014 om begäran om upphävande av Tadeusz Cymańskis immunitet (2013/2278(IMM))**

(2017/C 285/24)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Tadeusz Cymańskis immunitet som översändes den 23 oktober 2013 av Republiken Polens allmänna åklagarmyndighet, och som tillkännagavs i kammaren den 18 november 2013,
 - efter att ha hört Tadeusz Cymański i enlighet med artikel 7.5 i arbetsordningen,
 - med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
 - med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, den 10 juli 1986, den 15 och 21 oktober 2008, den 19 mars 2010 och den 6 september 2011 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 105 i Republiken Polens konstitution,
 - med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0099/2014), och av följande skäl:
- A. Republiken Polens allmänna åklagarmyndighet har begärt upphävandet av den parlamentariska immuniteten för Tadeusz Cymański i samband med en begäran om tillstånd att inleda ett straffrättsligt förfarande mot en ledamot av Europaparlamentet från huvudinspektoratet för vägtransporter med hänsyn till den förseelse som anges i artikel 96.3 i den polska lagen om förseelser.

⁽¹⁾ Dom av den 12 maj 1964 i mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 383, svensk specialutgåva, volym 1, s. 203, dom av den 10 juli 1986 i mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, svensk specialutgåva, volym 8, s. 703, dom av den 15 oktober 2008 i mål T-345/85, Mote mot parlamentet, REG 2008, s. II-2849, dom av den 21 oktober 2008 i de förenade målen C-200/07 och C-201/07, Marra mot De Gregorio och Clemente, REG 2008, s. I-7929, dom av den 19 mars 2010 i mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet, REG 2010, s. II-1135, dom av den 6 september 2011 i mål C-163/10, Patriciello, REG 2011, s. I-7565.)

Tisdagen den 25 februari 2014

- B. Enligt artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier får Europaparlamentets ledamöter inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.
- C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska dess ledamöter åtnjuta, vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
- D. Artikel 105 i Republiken Polens författning lyder som följer: "För gärningar som en ledamot utfört inom ramen för sitt ledamotsmandat får ansvar inte utkrävas vare sig under mandatperioden eller efter mandatperiodens utgång. För sådana gärningar får endast sejmen utkräva ansvar av ledamoten. Om ledamoten har kränkt utomstående parts rättigheter får talan väckas mot ledamoten endast med sejmens medgivande."
- E. Det är parlamentets ensak att besluta om huruvida immuniteten ska upphävas eller inte i varje enskilt fall. Parlamentet kan rimligen beakta ledamotens ståndpunkt när det beslutar om huruvida ledamotens immunitet ska upphävas eller inte ⁽¹⁾.
- F. Det påstådda brottet har inte något direkt eller uppenbart samband med Tadeusz Cymański's utövande av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet, och utgör inte heller ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utövandet av ämbetet som ledamot av Europaparlamentet enligt vad som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- G. Det straffrättsliga förfarande som ska inledas mot Tadeusz Cymański är därför inte på något sätt kopplat till hans ställning som ledamot av Europaparlamentet.
- H. Europaparlamentet har i detta fall inte hittat några bevis för s.k. *fumus persecutionis*, dvs. en tillräckligt allvarlig och exakt misstanke att detta fall har tagits upp i syfte att orsaka politisk skada för den berörde ledamoten.
- I. Begäran görs till följd av en skriftlig förklaring från Tadeusz Cymański, enligt vilken han vägrade att efterleva skyldigheten att identifiera den person till vilken han hade gett ansvaret för det fordon som anges i rapporten från huvudinspektoratet för vägtransporter och gick med på att betala ett bötesbelopp på 500 PLN för förseelsen enligt artikel 96.3 i den polska lagen om förseelser.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Tadeusz Cymański's immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Polen och till Tadeusz Cymański.

⁽¹⁾ Mål T-345/05, Mote mot parlamentet, citerat ovan, p. 28.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0116

Ändring av artikel 136 i Europaparlamentets arbetsordning om ledamöternas deltagande i sammanträden

Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2014 om ändring av artikel 136 i Europaparlamentets arbetsordning om ledamöternas närvaro vid plenarsammanträden (2013/2033(REG))

(2017/C 285/25)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av förslaget till ändring av arbetsordningen B7-0051/2013,
 - med beaktande av Europaparlamentets beslut av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga (2005/684/EG, Euratom) ⁽¹⁾,
 - med beaktande av beslutet av Europaparlamentets presidium av den 19 maj och 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga ⁽²⁾,
 - med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0038/2014).
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändring i arbetsordningen.
 2. Europaparlamentet påminner om att ändringen ska träda i kraft den första dagen i nästa sammanträdesperiod.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Ändring 1

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 136 – punkt 2

Nuvarande lydelse

2. Namnen på de ledamöter som är närvarande enligt närvarolistan ska föras till protokollet från varje sammanträde.

Ändring

2. Namnen på de ledamöter som är närvarande enligt närvarolistan ska föras till protokollet från varje sammanträde **som "närvarande"**. **Namnen på de ledamöter som av talmannen är befriade från skyldigheten att närvara ska föras till protokollet från varje sammanträde som "befriad från närvaro"**.

⁽¹⁾ EUT L 262, 7.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 159, 13.7.2009, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0145

Förlängning av tillämpningen av artikel 147 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den åttonde valperioden

Europaparlamentets beslut av den 26 februari 2014 om förlängning av tillämpningen av artikel 147 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den åttonde valperioden (2014/2585(RSO))

(2017/C 285/26)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av artikel 342 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EU) nr 517/2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av riktlinjerna för flerspråkigheten, antagna av presidiet den 17 november 2008,
- med beaktande av sitt beslut av den 11 mars 2009 om förlängning av tillämpningen av artikel 147 till slutet av innevarande valperiod ⁽³⁾ och presidiets påföljande beslut om förlängning av undantaget från artikel 146 till slutet av denna valperiod,
- med beaktande av artiklarna 146 och 147 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 146 ska parlamentets samtliga handlingar avfattas på de officiella språken, och alla ledamöter har rätt att hålla sina anföranden i parlamentet på det officiella språk de önskar med tolkning till alla övriga officiella språk.
 - B. Enligt artikel 147 är undantag från artikel 146 tillåtna fram till slutet av den sjunde valperioden om, och i den utsträckning som, det för ett officiellt språk inte finns tillräckligt många tolkar eller översättare, trots att lämpliga åtgärder vidtagits. För varje officiellt språk för vilket ett undantag bedöms nödvändigt ska presidiet, på förslag från generalsekreteraren, fastställa om villkoren är uppfyllda och var sjätte månad se över sitt beslut.
 - C. Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 ⁽⁴⁾ gäller ett tillfälligt undantag (med möjlighet till förlängning) för iriska under en femårsperiod till början av 2017.
 - D. Trots att alla lämpliga åtgärder vidtagits förväntas kapaciteten för iriska och maltesiska inte vara sådan att man kan erbjuda fullständig tolkning för dessa språk från början av den åttonde valperioden. För vissa andra språk gäller att även om det kommer att finnas tillräcklig kapacitet för att motsvara behoven i samband med parlamentets normala verksamhet, kommer tolkarna kanske inte att vara tillräckligt många för att tillgodose alla extra behov som kan förväntas under de berörda medlemsstaternas rådsordförandeskap under den åttonde valperioden.
 - E. Trots ständiga och ihållande interinstitutionella ansträngningar och avsevärda framsteg förväntas antalet kvalificerade översättare och juristlingvister fortfarande vara så begränsat när det gäller iriska, att man för den överblickbara framtiden inte kan garantera full täckning av detta språk i enlighet med artikel 146. Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 krävs inte att EU-lagstiftning ("acquis") som antogs före den 1 januari 2007 översätts till iriska. I enlighet med det undantag som fastställs i den förordningen är det enbart kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar som för närvarande läggs fram på iriska, och så länge denna situation kvarstår kan parlamentet inte utarbeta iriska versioner av andra typer av lagstiftningsakter.

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 01, volym 1, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 158, 10.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 186.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 920/2005 av den 13 juni 2005 om ändring av förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen och förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen och om införande av tillfälliga bestämmelser om undantag från de förordningarna (EUT L 156, 18.6.2005, s. 3), förlängd genom rådets förordning (EU) nr 1257/2010 (EUT L 343, 29.12.2010, s. 5).

Onsdagen den 26 februari 2014

- F. Kapaciteten för kroatiska ökar stadigt efter Kroatiens anslutning till unionen den 1 juli 2013, men det kan eventuellt inte bli möjligt att garantera full täckning av det språket från starten av den åttonde valperioden.
 - G. Enligt artikel 147.4 kan parlamentet, efter det att presidiet lämnat en motiverad rekommendation, besluta att förlänga giltighetstiden för artikel 147 vid slutet av valperioden.
 - H. I ljuset av ovanstående har presidiet rekommenderat att giltighetsperioden för artikel 147 ska förlängas till slutet av den åttonde valperioden.
 - 1. Europaparlamentet beslutar att förlänga tillämpningen av artikel 147 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den åttonde valperioden.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0146

Ändring av artiklarna 166 (slutomröstning) och 195.3 (omröstningar i utskott) i parlamentets arbetsordning

Europaparlamentets beslut av den 26 februari 2014 om ändring av artikel 166 i Europaparlamentets arbetsordning om slutomröstning och artikel 195.3 om omröstningar i utskott (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av förslaget till ändring av arbetsordningen (B7-0252/2013),
 - med beaktande av artiklarna 211 och 212 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A7-0035/2014),
1. Europaparlamentet beslutar att införa nedanstående ändringar i arbetsordningen.
 2. Europaparlamentet påminner om att ändringarna träder i kraft den första dagen i nästa sammanträdesperiod.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Ändring 3

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 166

Nuvarande lydelse

När **omröstning sker om förslag till lagstiftningsakt, oavsett om det rör sig om en** enstaka omröstning och/eller **om en** slutomröstning, **ska parlamentet använda omröstning** med namnupprop **med hjälp av det elektroniska omröstnings-systemet.**

Ändring

När **parlamentet fattar beslut på grundval av ett betänkande ska varje** enstaka omröstning och/eller slutomröstning **ske** med namnupprop **i enlighet med artikel 167.2. Omröstning om ändringsförslag ska ske med namnupprop endast efter en begäran som gjorts i enlighet med artikel 167.**

Ändring 4

Europaparlamentets arbetsordning

Artikel 195 punkt 3

Nuvarande lydelse

3. Omröstningar **i utskott** ska ske med handuppräckning, såvida inte en fjärdedel av utskottets ledamöter begär omröstning med namnupprop. **I så fall ska omröstningen ske i enlighet med artikel 167.2.**

Ändring

3. **Varje enstaka omröstning och/eller slutomröstning i ett utskott om ett betänkande ska ske med namnupprop i enlighet med artikel 167.2.** Omröstningar **om ändringsförslag och andra** omröstningar ska ske med handuppräckning, såvida inte **ordföranden beslutar att gå vidare med elektronisk omröstning** eller en fjärdedel av utskottets ledamöter begär omröstning med namnupprop.

Tisdagen den 25 februari 2014

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P7_TA(2014)0111

Medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0428),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 43. 2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0178/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 19 september 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 3 februari 2014 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A7-0046/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 75.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0200

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 335/2014.)

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0112

Anpassning av rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0751),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2, 53.1, 62, 100.2, 114, 168.4 a och b, 172, 192.1, 207, 214.3 och 338.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0386/2013),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 21 januari 2014 ⁽²⁾,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av den gemensamma överenskommelsen om delegerade akter, godkänd av talmanskonferensen den 3 mars 2011,
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽³⁾, särskilt punkt 15 och bilaga I,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om befogenheter för delegering av lagstiftning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för internationell handel, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för transport och turism (A7-0011/2014), och av följande skäl:

A. I syfte att utarbeta lämpliga lagstiftningsinitiativ för att slutföra anpassningen till den nya rättsliga ramen åtog sig kommissionen att före utgången av 2012 göra en bedömning av hur många av de lagstiftningsakter som innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll som fortfarande var i kraft. Kommissionens uttryckliga mål

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.02.2011, s. 13.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽³⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽⁴⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0127.

Tisdagen den 25 februari 2014

var att alla bestämmelser som hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll ska ha avlägsnats från alla lagstiftningsinstrument före utgången av parlamentets sjunde valperiod. Kommission har lagt fram de förslag som innebär att ovannämnda åtagande fullgörs, även om det skett mycket senare än väntat.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0365

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2, 53.1, 62, 100.2, 114, 168.4 a, 168.4 b, 172, 192.1, 207, 214.3 och 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Lissabonfördraget infördes en tydlig åtskillnad mellan å ena sidan befogenheter som delegeras till kommissionen att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt (delegerade akter), å andra sidan befogenheter som tilldelas kommissionen att anta genomförandeakter.
- (2) De åtgärder som kan omfattas av delegering av befogenheter i enlighet med artikel 290.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) motsvarar i princip de som omfattas av det föreskrivande förfarande med kontroll som införs genom artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG⁽³⁾.
- (3) Ett antal gällande rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll och som uppfyller kriterierna i artikel 290.1 i EUF-fördraget bör anpassas till artikel 290 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ Yttrande av den 21 januari 2014 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (4) När kommissionen förbereder delegerade akter på grundval av rättsakter som anpassas genom denna förordning är det av särskild betydelse att den genomför lämpliga samråd, även på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (5) Ett antal gällande rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll och som uppfyller kriterierna i artikel 291.2 i EUF-fördraget bör anpassas till artikel 291 i EUF-fördraget.
- (6) När kommissionen ges genomförandebefogenheter bör de befogenheterna utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (7) Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande är det också nödvändigt att ändra ett antal gällande rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll genom att vissa åtgärder som omfattas av det förfarandet stryks.
- (8) Denna förordning bör inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG före denna förordnings ikraftträdande.
- (9) Eftersom de anpassningar och ändringar som görs genom denna förordning enbart avser förfaranden behöver de, i fråga om direktiv, inte införlivas av medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. När de rättsakter som förtecknas i bilaga 1 till denna förordning föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a.1–5.5 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 2 i denna förordning.
2. När de rättsakter som förtecknas i bilaga I till denna förordning föreskriver tillämpning av det skyndsamma förfarande som avses i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter genom det skyndsamma förfarande som föreskrivs i artikel 3 i denna förordning.

Artikel 2

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen ~~tills vidare~~ **för en period av fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.** [Ändr. 1]
3. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En antagen delegerad akt ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tisdagen den 25 februari 2014

Genom undantag från första stycket ska perioden för invändningar vara tre månader, och denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ när det gäller delegerade akter som antagits i enlighet med de förordningar som räknas upp i bilaga I avsnitt F punkterna 12⁽¹⁾, 13⁽²⁾, 14⁽³⁾, 16⁽⁴⁾ och 18⁽⁵⁾ och i bilaga I avsnitt G punkt 21⁽⁶⁾. [Ändr. 2]

6. När de rättsakter som förtecknas i bilaga I till denna förordning föreskriver att den tidsfrist som avses i artikel 5a.3 c i beslut 1999/468/EG ska förkortas enligt artikel 5a.5 b i samma beslut, ska perioderna i punkt 5 i den här artikeln fastställas till en månad.

Artikel 3

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 2.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 4

1. När de rättsakter som förtecknas i bilaga II föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a.1–5 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta genomförandekter i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När de bestämmelser som förtecknas i bilaga II föreskriver tillämpning av det skyndsamma förfarande som avses i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta genomförandekter med omedelbar verkan i enlighet med artikel 8 jämförd med artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 5

~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009, Rådets direktiv 97/70/EG⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG samt [Ändr. 61, 62 och 63] rådets förordning (EG) nr 1257/96⁽⁸⁾ ska ändras i enlighet med bilaga III till den här förordningen.~~

Artikel 6

Denna förordning ska inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 177/2008 av den 20 februari 2008 om inrättande av en gemensam ram för företagsregister för statistiska ändamål och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2186/93 (EUT L 61, 5.3.2008, s. 6).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 716/2007 av den 20 juni 2007 om gemenskapsstatistik över utländska dotterbolags struktur och verksamhet (EUT L 171, 29.6.2007, s. 17).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1445/2007 av den 11 december 2007 om fastställande av gemensamma regler för rapporteringen av grunduppgifter om köpkraftspariteter och för beräkningen och spridningen av dessa (EUT L 336, 20.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005 av den 12 januari 2005 om gemenskapsstatistik över betalningsbalansen, internationell handel med tjänster och utländska direktinvesteringar (EUT L 35, 8.2.2005, s. 23).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2003 av den 27 februari 2003 om arbetskostnadsindex (EUT L 69, 13.3.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver (EGT L 34, 9.2.1998, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA I

Bestämmelser i rättsakter som hänvisar till det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a i beslut 1999/468/EG och som anpassas till systemet med delegerade akter ⁽¹⁾

A. KOMMUNIKATIONSNÄT, INNEHÅLL OCH TEKNIK

-1. Europaparlamentets och rådets beslut nr 626/2008/EG av den 30 juni 2008 om urval och tillståndsgivning avseende system som tillhandahåller mobila satellittjänster

Artikel 9.3* [Ändr. 4]

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 om inrättande av toppdomänen .eu

Artikel 3.1 a**

Artikel 5.1

Artikel 5.2

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)

Artikel 26.7

Artikel 27a.5 [Ändr. 5]

Artikel 35

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)

Artikel 9b.3

Artikel 10.4

Artikel 13a.4

Artikel 15.4

Artikel 17.6a

Artikel 19.4 [Ändr. 6]

B. KLIMATPOLITIK

4. Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020

Artikel 3.2 [Ändr. 7]

Artikel 3.6

Artikel 11.3

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG

Artikel 3d.3

Artikel 3f.9

⁽¹⁾ I denna bilaga anges i informationssyfte * för de bestämmelser som hänvisar till den förkortade tidsfristen enligt artikel 2.6, ** för de bestämmelser som hänvisar till det skyndsamma förfarandet enligt artikel 3 och, *** för de bestämmelser som hänvisar till både den förkortade tidsfristen enligt artikel 2.6 och det skyndsamma förfarandet enligt artikel 3 och **** för de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 2.5 andra stycket. [Ändr. 3]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 10.4

Artikel 10a.1

Artikel 10a.7

Artikel 10a.8

Artikel 10a.13

Artikel 11a.8

Artikel 11a.9

Artikel 11b.7

Artikel 14.1

Artikel 15 femte stycket

Artikel 16.12 [Ändr. 8]

Artikel 19.3

Artikel 22

Artikel 24.1 b

Artikel 24.3

Artikel 24a.1

Artikel 24a.2

Artikel 25.2

Artikel 25a.1

Del A i bilaga IV

C. ENERGI

6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/92/EG av den 22 oktober 2008 om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare (omarbetning)

Artikel 6

D. NÄRINGSLIV

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon

Artikel 5.3

Artikel 8

Artikel 14.2

Artikel 14.3

8. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (omarbetning)

Artikel 8.1 a

Artikel 8.1 b jämförd med artikel 9.3 [Ändr. 9]

Tisdagen den 25 februari 2014

E. MILJÖ

9. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke

Artikel 6.5 andra stycket [Ändr. 10]

Artikel 6.7

Artikel 8.2

Artikel 15

10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG

Artikel 16.4

Artikel 17.3

Artikel 30.6

Artikel 46.6 [Ändr. 11]

Artikel 48.2

F. STATISTIK

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 453/2008 av den 23 april 2008 om kvartalsstatistik över lediga platser i gemenskapen

Artikel 2.1

Artikel 3.1

Artikel 5.1 [Ändr. 12]

Artikel 7.1

Artikel 7.3

12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 177/2008 av den 20 februari 2008 om inrättande av en gemensam ram för företagsregister för statistiska ändamål och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2186/93**** [Ändr. 13]

Artikel 3.6

Artikel 5.2

Artikel 6.3 vad gäller antagandet av "åtgärder som avser gemensamma kvalitetsnormer" jämförd med artikel 15.1 c vad gäller antagandet av "gemensamma kvalitetsnormer"

Artikel 8.3

Artikel 15.1

13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 716/2007 av den 20 juni 2007 om gemenskapsstatistik över utländska dotterbolags struktur och verksamhet**** [Ändr. 14]

Artikel 5.4

Artikel 6.3 vad gäller antagandet av "de gemensamma kvalitetsstandarderna" jämförd med artikel 9.2 a

Artikel 9.2 b

Artikel 9.2 c vad gäller fastställande av "adekvata gemensamma kvalitetsstandarder"

Tisdagen den 25 februari 2014

14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1445/2007 av den 11 december 2007 om fastställande av gemensamma regler för rapporteringen av grunduppgifter om köpkraftspariteter och för beräkningen och spridningen av dessa **** [Ändr. 15]

Artikel 7.4 vad gäller antagandet av "gemensamma kriterier som kvalitetskontrollen grundar sig på" jämförd med artikel 12.3 c vad gäller fastställande av "kvalitetskriterier"

Artikel 12.3

15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1552/2005 av den 7 september 2005 om statistik över yrkesutbildning på företag

Artikel 5.2

Artikel 7.3

Artikel 8.2

Artikel 9.4 vad gäller antagandet av "kvalitetskraven" och "alla åtgärder som krävs för att bedöma eller förbättra uppgifternas kvalitet"

Artikel 9.4 vad gäller fastställandet av "utformningen av kvalitetsrapporterna" [Ändr. 16]

Artikel 10.2

Artikel 13

16. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005 av den 12 januari 2005 om gemenskapsstatistik över betalningsbalansen, internationell handel med tjänster och utländska direktinvesteringar *** [Ändr. 17]

Artikel 4.3 vad gäller fastställande av "de gemensamma kvalitetsstandarderna"

Artikel 10

17. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1177/2003 av den 16 juni 2003 om gemenskapsstatistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU-SILC)

Artikel 6.2

Artikel 8.3

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 a vad gäller "definitionen av förteckningen över primära målvariabler som skall ingå i varje område i tvärsnittsdelstudien, samt förteckningen över målvariabler som skall ingå i den longitudinella delstudien, däribland angivelsen av variabelkoder"

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 a vad gäller definitionen av "det tekniska format som skall användas vid överföringen till Eurostat"

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 b

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 c

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 d

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 e

Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 f [Ändr. 18]

18. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2003 av den 27 februari 2003 om arbetskostnadsindex **** [Ändr. 19]

Artikel 2.4

Artikel 3.2

Artikel 4.1

Artikel 4.2

Artikel 8.1

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 11 a

Artikel 11 b

Artikel 11 d

Artikel 11 e

Artikel 11 f vad gäller antagandet av "separata kvalitetskriterier för aktuella och historiska uppgifter som överförs"

Artikel 11 i

Punkt 3 i bilagan

19. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 437/2003 av den 27 februari 2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post

Artikel 5

Artikel 7.2

Artikel 10.2

20. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik

Artikel 1.5

Artikel 3.1

Artikel 4.3

Artikel 5.4

Artikel 6.2 a

Artikel 6.2 b

Artikel 6.2 c vad gäller "fastställande av lämpliga kriterier för kvalitetsbedömning"

Artikel 6.2 c vad gäller "fastställande av innehållet i kvalitetsrapporterna" [Ändr. 20]

Artikel 6.2 d

Artikel 8.3

Avsnitt 7.1 i bilaga I

Avsnitt 7.1 i bilaga II

G. INRE MARKNADEN OCH TJÄNSTER

21. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG****

Artikel 14.1

Artikel 14.2 [Ändr. 21]

22. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG

Artikel 68.1***

Artikel 69.2***

Tisdagen den 25 februari 2014

H. TRANSPORT OCH RÖRLIGHET

23. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg

Artikel 13

Artikel 14.1

Artikel 14.2

24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (omarbetning)

Artikel 10.3

25. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar

Artikel 10.2**

Artikel 10.3 [Ändr. 22]**

26. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester

Artikel 15

27. Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver

Artikel 8 a första strecksatsen

Artikel 8 b [Ändr. 23]

I. HÄLSO- OCH KONSUMENTFRÅGOR

28. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter

Artikel 2.3

Artikel 13.8

Artikel 14.2

Artikel 15.1

Artikel 15.2**

Artikel 16.8

Artikel 16.9**

Artikel 18.2 [Ändr. 24]

Artikel 20.2

Artikel 31.1**

Artikel 31.2

Artikel 31.3

29. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG

Artikel 8.4 sista meningen jämförd med artikel 78.1 b

Artikel 17 andra stycket jämförd med artikel 78.1 d

Artikel 25.3 jämförd med artikel 78.1 e

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 26 jämförd med artikel 78.1 f

Artikel 27.2 jämförd med artikel 78.1 h

Artikel 29.4 jämförd med artikel 78.1 g

Artikel 29.6 första stycket andra meningen jämförd med artikel 78.1 c

Artikel 30.3 jämförd med artikel 78.1 i

Artikel 52.4 sista stycket jämförd med artikel 78.1 j

Artikel 54.5 jämförd med artikel 78.1 k

Artikel 58.2 jämförd med artikel 78.1 l

Artikel 65.1 jämförd med artikel 78.1 m

Artikel 68 tredje stycket jämförd med artikel 78.1 n

Artikel 78.1 a

Punkt 3.6.5 i bilaga II [**Ändr. 25**]

30. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002

Artikel 5.1**

Artikel 5.2*

Artikel 6.1

Artikel 6.2*

Artikel 7.4

Artikel 11.2

Artikel 15.1

Artikel 17.2

Artikel 18.3

Artikel 19.4

Artikel 20.11

Artikel 21.6

Artikel 27

Artikel 31.2

Artikel 32.3

Artikel 40 a

Artikel 40 b

Artikel 40 c

Artikel 40 d

Artikel 40 e

Artikel 40 f

Artikel 41.1

Artikel 41.3

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 42.2 a

Artikel 42.2 b

Artikel 42.2 c

Artikel 42.2 d

Artikel 43.3

Artikel 45.4

Artikel 48.7 a

Artikel 48.7 b

Artikel 48.7 c

Artikel 48.7 d

Artikel 48.8 [Ändr. 26]

31. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG

Artikel 6.2**

Artikel 7.2

Artikel 10.5*

Artikel 17.4

Artikel 20.2

Artikel 26.3 [Ändr. 27]

Artikel 27.1

Artikel 32.4

32. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004

Artikel 13.2

Artikel 18 [Ändr. 28]**

Artikel 19.3

Artikel 24.4

33. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG

Artikel 8.2**

Artikel 22**

Artikel 25.3

Tisdagen den 25 februari 2014

34. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser

Artikel 9.2

Artikel 23.4 andra meningen [Ändr. 29]

Artikel 24.3*

Artikel 30.1*

Artikel 30.2*

Artikel 30.3*

Artikel 30.5

Artikel 31*

35. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelsenzymmer och om ändring av rådets direktiv 83/417/EEG, rådets förordning (EG) nr 1493/1999, direktiv 2000/13/EG, rådets direktiv 2001/112/EG samt förordning (EG) nr 258/97

Artikel 17.5

36. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymmer och livsmedelsaromer

Artikel 7.4

Artikel 7.5*

Artikel 7.6**

37. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel

Artikel 3.3**

Artikel 4 andra stycket

Artikel 5.1

Artikel 6.1

Artikel 6.2 [Ändr. 30]

Artikel 6.6

Artikel 7.1

Artikel 8.2

Artikel 8.5**

38. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel

Artikel 1.2

Artikel 1.4

Artikel 3 d

Artikel 4.1 första stycket

Artikel 4.1 sjätte stycket

Artikel 4.5

Artikel 8.2

Artikel 13.3

Artikel 13.4

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 17.3 första stycket

Artikel 17.3 andra stycket b

Artikel 18.5 första stycket

Artikel 18.5 andra stycket b

Artikel 28.4 b

Artikel 28.6 a ii [Ändr. 31]

39. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler

Artikel 8.5

Artikel 8.6

Artikel 9.4 [Ändr. 32]

Artikel 28**

40. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder

Artikel 3.2

Artikel 12.4

Artikel 14.1 första strecksatsen

Artikel 14.1 andra strecksatsen

Artikel 14.1 tredje strecksatsen

Artikel 15.2

Artikel 24.4

Artikel 26.1

Artikel 32 sjätte stycket

Artikel 47.3 [Ändr. 33]

41. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG av den 27 januari 2003 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av direktiv 2001/83/EG

Artikel 29 första stycket**

Artikel 29 andra stycket a

Artikel 29 andra stycket b**

Artikel 29 andra stycket c**

Artikel 29, andra stycket d**

Artikel 29 andra stycket e**

Artikel 29 andra stycket f**

Artikel 29 andra stycket g**

Artikel 29 andra stycket h

Artikel 29 andra stycket i [Ändr. 34]

Tisdagen den 25 februari 2014

42. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott

Artikel 4.2

Artikel 4.5**

Artikel 5.4 vad gäller antagandet av "minimala dagliga intag av vitaminer och mineralämnen"

Artikel 5.4 vad gäller antagandet av "maximala dagliga intag av vitaminer och mineralämnen"

Artikel 12.3 [Ändr. 35]

43. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder

Artikel 7.2**

Artikel 8.1**

Artikel 8.2 andra strecksatsen

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA II

Bestämmelser i rättsakter som hänvisar till det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a i beslut 1999/468/EG och som anpassas till systemet med delegerade akter ⁽¹⁾

A. KOMMUNIKATIONSNÄT, INNEHÅLL OCH TEKNIK

1. Europaparlamentets och rådets beslut nr 626/2008/EG av den 30 juni 2008 om urval och tillståndsgivning avseende system som tillhandahåller mobila satellittjänster

Artikel 9.3* [Ändr. 36]

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster)

Artikel 26.7

Artikel 27a.5 [Ändr. 37]

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv)

Artikel 9b.3

Artikel 10.4

Artikel 15.4

Artikel 17.6a

Artikel 19.4 [Ändr. 38]

B. KLIMATPOLITIK

4. Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020

Artikel 3.2 [Ändr. 39]

5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG

Artikel 11a.8

Artikel 16.12 [Ändr. 40]

C. NÄRINGSLIV

6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (omarbetning)

Artikel 8.1 b jämförd med artikel 9.3 [Ändr. 41]

D. MILJÖ

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG

Artikel 46.6 [Ändr. 42]

⁽¹⁾ I denna bilaga anges i informationssyfte ** för de bestämmelser som hänvisar till det skyndsamma förfarandet enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011.

Tisdagen den 25 februari 2014

E. STATISTIK

8. ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 453/2008 av den 23 april 2008 om kvartalsstatistik över lediga platser i gemenskapen~~

~~Artikel 5.1 [Ändr. 43]~~

9. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 177/2008 av den 20 februari 2008 om inrättande av en gemensam ram för företagsregister för statistiska ändamål och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2186/93

Artikel 6.3 vad gäller antagandet av "kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet" jämförd med artikel 15.1 c vad gäller fastställandet av "kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet"

10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 716/2007 av den 20 juni 2007 om gemenskapsstatistik över utländska dotterbolags struktur och verksamhet

Artikel 6.3 vad gäller fastställandet av "kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet" jämförd med artikel 9.2 c vad gäller fastställandet av "kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet"

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1445/2007 av den 11 december 2007 om fastställande av gemensamma regler för rapporteringen av grunduppgifter om köpkraftspariteter och för beräkningen och spridningen av dessa

Artikel 7.4 vad gäller fastställandet av "kvalitetsrapporternas struktur" jämförd med artikel 12.3 c vad gäller fastställande av "kvalitetsrapporternas struktur"

12. ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1552/2005 av den 7 september 2005 om statistik över yrkesutbildning på företag~~

~~Artikel 9.4 vad gäller fastställandet av "utformningen av kvalitetsrapporterna" [Ändr. 44]~~

13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 184/2005 av den 12 januari 2005 om gemenskapsstatistik över betalningsbalansen, internationell handel med tjänster och utländska direktinvesteringar

Artikel 4.3 vad gäller fastställandet av "kvalitetsrapporternas innehåll och periodicitet"

14. ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1177/2003 av den 16 juni 2003 om gemenskapsstatistik över inkomst och levnadsvillkor (EU-SILC)~~

~~Artikel 8.3~~

~~Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 a vad gäller definitionen av "det tekniska format som skall användas vid överföringen till Eurostat"~~

~~Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 b~~

~~Artikel 15.5 jämförd med artikel 15.2 d [Ändr. 45]~~

15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2003 av den 27 februari 2003 om arbetskostnadsindex

Artikel 8.2 jämförd med artikel 11 f vad gäller definitionen av innehållet i kvalitetsrapporterna

16. ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik~~

~~Artikel 6.2 e vad gäller fastställandet av innehållet i kvalitetsrapporterna [Ändr. 46]~~

F. INRE MARKNADEN OCH TJÄNSTER

17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG

Artikel 14.2 [Ändr. 47]

Tisdagen den 25 februari 2014

G. TRANSPORT OCH RÖRLIGHET

18. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar

Artikel 10.3** [Ändr. 48]

19. Rådets direktiv 97/70/EG av den 11 december 1997 om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver

Artikel 8 a första strecksatsen [Ändr. 49]

H. HÄLSO OCH KONSUMENTFRÅGOR

20. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter

Artikel 18.2 [Ändr. 50]

21. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG

Artikel 17 andra stycket jämförd med artikel 78.1 d

Artikel 29.4 jämförd med artikel 78.1 g [Ändr. 51]

22. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002

Artikel 40 c

Artikel 40 d

Artikel 40 e

Artikel 41.1

Artikel 41.3

Artikel 42.2 d

Artikel 45.4

Artikel 48.7 e [Ändr. 52]

23. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG

Artikel 7.2

Artikel 10.5*

Artikel 26.3 [Ändr. 53]

24. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004

Artikel 18** [Ändr. 54]

Tisdagen den 25 februari 2014

- ~~25. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel~~
- ~~Artikel 6.1~~
- ~~Artikel 6.2 [Ändr. 55]~~
- ~~26. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel~~
- ~~Artikel 13.3~~
- ~~Artikel 13.4~~
- ~~Artikel 17.3 första stycket~~
- ~~Artikel 17.3 andra stycket b~~
- ~~Artikel 18.5 första stycket~~
- ~~Artikel 18.5 andra stycket b~~
- ~~Artikel 28.6 a ii [Ändr. 56]~~
- ~~27. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler~~
- ~~Artikel 8.6~~
- ~~Artikel 9.4 [Ändr. 57]~~
- ~~28. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder~~
- ~~Artikel 3.2~~
- ~~Artikel 14.1 första strecksatsen~~
- ~~Artikel 14.1 andra strecksatsen~~
- ~~Artikel 15.2~~
- ~~Artikel 26.1 [Ändr. 58]~~
- ~~29. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG av den 27 januari 2003 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av direktiv 2001/83/EG~~
- ~~Artikel 29 andra stycket led i [Ändr. 59]~~
- ~~30. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott~~
- ~~Artikel 5.4 vad gäller antagandet av "maximala dagliga intag av vitaminer och mineralämnen" [Ändr. 60]~~
-

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA III

Ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009, rådets direktiv 97/70/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG och rådets förordning (EG) nr 1257/96 [Ändr. 61]

A. MILJÖ

- 1) I artikel 6.5 i förordning (EG) nr 66/2010 ska andra stycket utgå.
- 2) Förordning (EG) nr 1221/2009 ska ändras på följande sätt:
 - a) Artikel 16.4 ska utgå.
 - b) Artikel 30.6 ska utgå. [Ändr. 62]

B. RÖRLIGHET OCH TRANSPORT

- 3) I artikel 8 a i direktiv 97/70/EG ska andra strecksatsen utgå.

C. HÄLSO OCH KONSUMENTFRÅGOR

- 4) I artikel 23.4 i förordning (EG) nr 1333/2008 ska andra meningen utgå.
- 5) Artikel 12.3 i direktiv 2002/46/EG ska utgå. [Ändr. 63]

D. HUMANITÄRT BISTÅND

- 6) Artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1257/96 ska utgå.
-

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0113

Anpassning av rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (artikel 290 i EUF-fördraget) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0452),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0197/2013),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 oktober 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen från ordföranden för Regionkommittén till parlamentets talman av den 11 oktober 2013,
- med beaktande av den gemensamma överenskommelsen om delegerade akter, godkänd av talmanskonferensen den 3 mars 2011,
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽²⁾, särskilt punkt 15 och bilaga I,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om befogenheter för delegering av lagstiftning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0480/2013), och av följande skäl:

A. I syfte att utarbeta lämpliga lagstiftningsinitiativ för att slutföra anpassningen till den nya rättsliga ramen åtog sig kommissionen att före utgången av 2012 göra en bedömning av hur många av de lagstiftningsakter som innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll som fortfarande var i kraft. Kommissionens uttryckliga mål var att alla bestämmelser som hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll ska ha avlägsnats från alla lagstiftningsinstrument före utgången av parlamentets sjunde valperiod. Kommission har lagt fram de förslag som innebär att ovannämnda åtagande fullgörs, även om det skett mycket senare än väntat.

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0127.

Tisdagen den 25 februari 2014

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0220

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Lissabonfördraget gavs lagstiftaren möjlighet att till kommissionen delegera befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt.
- (2) De åtgärder som kan omfattas av delegering av befogenheter i enlighet med artikel 290.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) motsvarar i princip de som omfattas av det föreskrivande förfarande med kontroll som införs genom artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG ⁽³⁾.
- (3) Ett antal gällande rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll bör anpassas till artikel 290 i EUF-fördraget.
- (4) Denna förordning bör inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG före denna förordnings ikraftträdande.
- (5) När kommissionen förbereder delegerade akter på grundval av rättsakter som anpassats genom denna förordning är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd, även på expertnivå. Då kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (6) Förenade kungariket och Irland är bundna av de rättsakter som anges i bilagan och deltar därför i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

När de rättsakter som förtecknas i bilagan till denna förordning föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a.1–5a.4 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 2 i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT C 67, 6.3.2014, s. 104.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 2

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen tills vidare.
3. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En antagen delegerad akt ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 3

Denna förordning ska inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA

Rättsakter som hänvisar till det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a i beslut 1999/468/EG och som anpassas till systemet med delegerade akter

1. Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ⁽¹⁾
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar ⁽²⁾
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽³⁾
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande ⁽⁴⁾
5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 324, 10.12.2007, s. 79.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0114

Anpassning av rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (artikel 290 i EUF-fördraget) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0451),
- med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 33, 43.2, 53.1, 62, 64.2, 91, 100.2, 114, 153.2 b, 168.4 b, 172, 192.1, 207 och 338.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0198/2013),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 oktober 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen från Regionkommitténs ordförande till parlamentets talman av den 11 oktober 2013,
- med beaktande av den gemensamma överenskommelsen om delegerade akter, godkänd av talmanskonferensen den 3 mars 2011,
- med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽²⁾, särskilt punkt 15 och bilaga I,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om befogenheter för delegering av lagstiftning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd samt utskottet för transport och turism (A7-0010/2014).

A. Kommissionen har åtagit sig att senast 2012 ha gjort en bedömning av hur många av de lagstiftningsakter som innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll som fortfarande är i kraft, för att kunna förbereda lämpliga lagstiftningsinitiativ och fullfölja anpassningen till de nya rättsliga ramarna. Det uttalade målet var att alla bestämmelser som hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll skulle ha avlägsnats från alla lagstiftningsinstrument före utgången av parlamentets sjunde valperiod. Kommissionen har nu lagt fram de förslag som innebär att åtagandet uppfylls, även om det skett mycket senare än väntat.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0127.

Tisdagen den 25 februari 2014

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0218

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 43.2, 53.1, 62, 64.2, 91, 100.2, 114, 153.2 b, 168.4 b, 172, 192.1, 207 och 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Lissabonfördraget gavs lagstiftaren möjlighet att till kommissionen delegera befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt.
- (2) De åtgärder som kan omfattas av delegering av befogenheter i enlighet med artikel 290.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) motsvarar i princip de som omfattas av det föreskrivande förfarande med kontroll som införs genom artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG ⁽³⁾.
- (3) Ett antal gällande rättsakter som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll bör anpassas till artikel 290 i EUF-fördraget.
- (4) Denna förordning bör inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG före denna förordnings ikraftträdande.
- (5) Eftersom de anpassningar som görs genom denna förordning enbart avser kommittéförfaranden behöver de, i fråga om direktiv, inte införlivas av medlemsstaterna.
- (6) När kommissionen förbereder delegerade akter på grundval av rättsakter som anpassats genom denna förordning är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd, även på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Yttrande av den 16 oktober 2013 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

Tisdagen den 25 februari 2014

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. När de rättsakter som förtecknas i bilagan till denna förordning föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a.1–5a.5 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 2 i denna förordning.
2. När de rättsakter som förtecknas i bilagan till denna förordning föreskriver tillämpning av det skyndsamma förfarande som avses i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter genom det skyndsamma förfarandet i artikel 3 i denna förordning.

Artikel 2

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen ~~tills vidare~~ **för en period på fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.** [Ändr. 1]
3. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En antagen delegerad akt ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Genom undantag från första stycket ska perioden för invändningar vara tre månader, och på initiativ av Europaparlamentet eller rådet ska den kunna förlängas med ytterligare tre månader avseende delegerade akter som antas enligt de förordningar som anges i bilagan i punkterna 81 ⁽¹⁾, 82 ⁽²⁾, 85 ⁽³⁾, 86 ⁽⁴⁾ och 90–93 ⁽⁵⁾ i avsnitt G samt i punkt 95 ⁽⁶⁾ i avsnitt H. [Ändr. 2]

6. När de rättsakter som förtecknas i bilagan till denna förordning föreskriver att den tidsfrist som avses i artikel 5a.3 c i beslut 1999/468/EG ska förkortas i enlighet med artikel 5a.5 b i samma beslut, ska perioderna i punkt 5 i den här artikeln fastställas till en månad.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 451/2008 av 23 april 2008 om fastställande av en ny statistisk indelning av produkter efter näringsgren (CPA) och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3696/93 (EUT L 145, 4.6.2008, s. 65).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 av den 11 mars 2008 om statistik över företagsstrukturer (EUT L 97, 9.4.2008, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1161/2005 av den 6 juli 2005 om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor (EUT L 191, 22.7.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1165/98 av den 19 maj 1998 om konjunkturstatistik (EGT L 162, 5.6.1998, s. 1), rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 257, 27.10.1995, s. 1), rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen (EGT L 76, 30.3.1993, s. 1) och rådets förordning (EEG) nr 3924/91 av den 19 december 1991 om en statistisk undersökning av industriproduktionen i gemenskapen (EGT L 374, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 3

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 2.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 4

Denna förordning ska inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA

Rättsakter som hänvisar till det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5a i beslut 1999/468/EG och som anpassas till systemet med delegerade akter ⁽¹⁾

A. kommunikationsnät, innehåll och teknik

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation)
2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv).

B. sysselsättning, socialpolitik och inkludering

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/148/EG av den 30 november 2009 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet**
4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/104/EG av den 16 september 2009 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/25/EG av den 5 april 2006 om för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (artificiell optisk strålning) i arbetet (nittonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG)**
7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/10/EG av den 6 februari 2003 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (buller) i arbetet (sjuotonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
8. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/44/EG av den 25 juni 2002 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens (vibration) i arbetet (sextonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/92/EG av den 16 december 1999 om minimikrav för förbättring av säkerhet och hälsa för arbetstagare som kan utsättas för fara orsakad av explosiv atmosfär (femtonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
11. Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
12. Rådets direktiv 93/103/EG av den 23 november 1993 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbete ombord på fiskefartyg (trettonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**

⁽¹⁾ I denna bilaga anges i informationssyfte * för de rättsakter som hänvisar till den förkortade tidsfristen enligt artikel 2.6, ** för de rättsakter som hänvisar till det skyndsamma förfarandet enligt artikel 3, *** för de rättsakter som hänvisar till både den förkortade tidsfristen enligt artikel 2.6 och det skyndsamma förfarandet enligt artikel 3 **och för rättsakter som det hänvisas till i artikel 2.5 andra stycket anges i denna bilaga med ******. [Ändr. 3]

Tisdagen den 25 februari 2014

13. Rådets direktiv 92/104/EEG av den 3 december 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom utvinningsindustri ovan och under jord (tolfte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
14. Rådets direktiv 92/91/EEG av den 3 november 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom den del av utvinningsindustrin som utnyttjar borrhning (elfte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
15. Rådets direktiv 92/58/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav beträffande varselmärkning och signaler för hälsa och säkerhet i arbetet (nionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
16. Rådets direktiv 92/57/EEG av den 24 juni 1992 om minimikrav för säkerhet och hälsa på tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser (åttonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
17. Rådets direktiv 92/29/EEG av den 31 mars 1992 om minimikrav avseende säkerhet och hälsa för förbättrad medicinsk behandling ombord på fartyg**
18. Rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm (femte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
19. Rådets direktiv 90/269/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för hälsa och säkerhet vid manuell hantering av laster där det finns risk för att arbetstagare drabbats av skador, särskilt i ryggen (fjärde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
20. Rådets direktiv 89/656/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av personlig skyddsutrustning på arbetsplatsen (tredje särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
21. Rådets direktiv 89/654/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (första särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)**
22. Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet**

C. klimatåtgärder

23. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet
24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006

D. energi

25. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar
26. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005
27. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003

Tisdagen den 25 februari 2014

28. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter
29. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG
30. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG

E. näringsliv

31. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem
32. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG
33. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter
34. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 79/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av vätgasdrivna motorfordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG
35. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av 18 juni 2009 om leksakers säkerhet
36. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen
37. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/34/EG av den 23 april 2009 om gemensamma föreskrifter för både mättdon och metrologiska kontrollmetoder (omarbetning)
38. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv)
39. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG
40. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/10/EG av den 11 februari 2004 om harmonisering av lagar och andra författningar om tillämpningen av principerna för god laboratoriesed och kontrollen av tillämpningen vid prov med kemiska ämnen
41. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/9/EG av den 11 februari 2004 om tillsyn och kontroll avseende god laboratoriesed (GLP)
42. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel
43. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus
44. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg

Tisdagen den 25 februari 2014

45. Rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare

F. miljö

46. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter

47. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar

48. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/126/EG av den 21 oktober 2009 om återvinning av bensinångor steg II, vid tankning av motorfordon på bensinstationer

49. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006**

50. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (ramdirektivet om avfall)

51. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi)

52. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa

53. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker

54. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire)

55. ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall [Ändr. 4]~~

56. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG

57. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring

58. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG

59. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG

60. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG

61. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG av den 15 december 2004 om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften

62. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG

63. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller

64. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar

65. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område

Tisdagen den 25 februari 2014

66. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon
67. Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall
68. Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten
69. Rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT)
70. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer
71. Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall
72. Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket
73. Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse
74. Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket

G. statistik

75. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1185/2009 av den 25 november 2009 om statistik om bekämpningsmedel
76. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1338/2008 av den 16 december 2008 om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbetet
77. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1166/2008 av den 19 november 2008 om undersökningar om jordbrukets struktur och en undersökning om produktionsmetoder inom jordbruket samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 571/88
78. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik
79. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 763/2008 av den 9 juli 2008 om folk- och bostadsräkningar
80. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 452/2008 av den 23 april 2008 om framställning och utveckling av statistik om utbildning och livslångt lärande
81. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 451/2008 av 23 april 2008 om fastställande av en ny statistisk indelning av produkter efter näringsgren (CPA) och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3696/93****
[Ändr. 5]
82. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 av den 11 mars 2008 om statistik över företagsstrukturer (omarbetning)**** [Ändr. 6]
83. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare
84. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 458/2007 av den 25 april 2007 om det europeiska systemet för integrerad statistik över socialt skydd (Esspros)
85. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden**** [Ändr. 7]
86. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1161/2005 av den 6 juli 2005 om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor**** [Ändr. 8]
87. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 808/2004 av den 21 april 2004 om gemenskapsstatistik om informationssamhället

Tisdagen den 25 februari 2014

88. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS)
89. Rådets förordning (EG) nr 530/1999 av den 9 mars 1999 om strukturstatistik över löner och arbetskraftskostnader
90. Rådets förordning (EG) nr 1165/98 av den 19 maj 1998 om konjunkturstatistik**** [Ändr. 9]
91. Rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex**** [Ändr. 10]
92. Rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen**** [Ändr. 11]
93. Rådets förordning (EEG) nr 3924/91 av den 19 december 1991 om en statistisk undersökning av industriproduktionen i gemenskapen**** [Ändr. 12]

H. inre marknaden och tjänster

94. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden
95. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder**** [Ändr. 13]
96. Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna

I. rörlighet och transport

97. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006
98. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG
99. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss
100. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg
101. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon
102. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn och om ändring av rådets direktiv 1999/35/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG
103. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed
104. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002**
105. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/96/EG av den 19 november 2008 om förvaltning av vägars säkerhet
106. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar*

Tisdagen den 25 februari 2014

107. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer
108. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen**
109. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (omarbetning)
110. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 336/2006 av den 15 februari 2006 om genomförande av Internationella säkerhetsorganisationskoden i gemenskapen och upphävande av rådets förordning (EG) nr 3051/95
111. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg in inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG ***
112. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG
113. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd**
114. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG av den 7 september 2005 om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen
115. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 868/2004 av den 21 april 2004 om skydd mot sådana subventioner och sådan illojal prissättning vid tillhandahållandet av lufttrafiktjänster från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen som skadar EG-lufttrafikföretag
116. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 789/2004 av den 21 april 2004 om överföring av lastfartyg och passagerarfartyg mellan register inom gemenskapen och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 613/91
117. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer
118. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG av den 29 april 2004 om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet
119. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/52/EG av 29 april 2004 om driftskompatibilitet mellan elektroniska vägtullsystem i gemenskapen
120. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 782/2003 av den 14 april 2003 om förbud mot tennorganiska föreningar på fartyg
121. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG
122. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG av den 14 april 2003 om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg
123. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg
124. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG

Tisdagen den 25 februari 2014

125. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen
126. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/96/EG av den 4 december 2001 om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg
127. Rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik
128. Rådets direktiv 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater
129. Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar
130. Rådets direktiv 95/50/EG av den 6 oktober 1995 om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods
131. Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart
132. Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar

J. hälso- och konsumentfrågor

133. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel
134. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten**
135. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/41/EG av den 6 maj 2009 om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer (omarbetning)
136. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/32/EG av den 23 april 2009 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser
137. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG
138. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1394/2007 av den 13 november 2007 om läkemedel för avancerad terapi och om ändring av direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004
139. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006 om läkemedel för pediatrik användning och om ändring av förordning (EEG) nr 1768/92, direktiv 2001/20/EG, direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004
140. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien
141. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG***
142. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel
143. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung
144. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien

Tisdagen den 25 februari 2014

145. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet
146. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen
147. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökaromer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel
148. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser
149. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 av den 22 september 2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG
150. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG**
151. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet
152. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati
153. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel
154. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG
155. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 141/2000 av 16 december 1999 om särsläkemedel
156. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning***
157. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser
158. Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel**
159. Rådets direktiv 89/108/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om djupfrysade livsmedel

K. skatter och tullar

160. Europaparlamentets och rådets beslut nr 70/2008/EG av den 15 januari 2008 om en papperslös miljö för tullen och handeln
-

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0115

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten – Oskar Herics (AT)**Europaparlamentets beslut av den 25 februari 2014 om nomineringen av Oskar Herics till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE))****(Samråd)**

(2017/C 285/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0009/2014),
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0128/2014) och av följande skäl:
 - A. Europaparlamentets budgetkontrollutskott har granskat den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - B. Budgetkontrollutskottet höll den 17 februari 2014 en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten.
 1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Oskar Herics till ledamot av revisionsrätten.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0117

Målet att till 2020 minska koldioxidutsläppen från nya personbilar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 443/2009 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0393),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0184/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 12 december 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 29 november 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för transport och turism (A7-0151/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0190

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EG) nr 443/2009 för att fastställa tillvägagångssätten för att till 2020 uppnå målet att minska koldioxidutsläppen från nya personbilar

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 333/2014.)

⁽¹⁾ EUT C 44, 15.2.2013, s. 109.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0118

Gemenskapsvarumärke *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0161),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 118.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0087/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet av den 14 oktober 2013 från utskottet för rättsliga frågor över användningen av delegerade akter,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0031/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att kodifiera förordningen när lagstiftningsförfarandet har avslutats.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0088

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 118.1 i detta,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, 2009 kodifierad som rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽²⁾, skapades ett system med varumärkesskydd särskilt för Europeiska unionen som gav skydd för varumärken på EU-nivå parallellt med det skydd för varumärken som finns på medlemsstatsnivå enligt de nationella varumärkessystem som harmoniseras genom rådets direktiv 89/104/EEG ⁽³⁾, kodifierat som Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG ⁽⁴⁾.
- (2) Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande bör terminologin i förordning (EG) nr 207/2009 aktualiseras. Detta innebär **inbegriper** att "gemenskapsvarumärke" bör ersättas med "~~europiskt varumärke~~ **EU-varumärke**". I linje med den gemensamma strategin rörande decentralisering av organ som överenskomts i juli 2012 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör namnet "Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)" ersättas med "Europeiska unionens byrå för ~~varumärken, mönster och modeller~~ **immateriella rättigheter**" (nedan kallad *byrån*). [**Ändr. 1**]
- (3) I enlighet med sitt meddelande av den 16 juli 2008 om en europeisk strategi för industriell äganderätt ⁽⁵⁾ har kommissionen genomfört en grundlig utvärdering av den övergripande funktionen av varumärkessystemet som helhet. Utvärderingen har omfattat såväl EU-nivå och nationell nivå som samverkan mellan de båda nivåerna.
- (4) I sina slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i EU ⁽⁶⁾ uppmanar rådet kommissionen att lägga fram förslag för översyn av förordning (EG) nr 207/2009 och direktiv 2008/95/EG.
- (5) Den erfarenhet som vunnits sedan systemet för gemenskapsvarumärken inrättades visar att företag både inom och utanför EU har accepterat systemet, som har blivit ett framgångsrikt och hållbart **komplement och** alternativ till varumärkesskyddet på medlemsstatsnivå. [**Ändr. 2**]
- (6) Nationella varumärken behövs dock fortfarande för företag som inte vill skydda sina varumärken på EU-nivå eller som inte kan få ett EU-omspännande skydd samtidigt som det inte finns några hinder för ett nationellt skydd. Det bör överlämnas åt varje person som söker varumärkesskydd att välja om detta ska sökas i form av ett nationellt märke i en eller flera medlemsstater, endast som **EU-varumärke** eller båda delarna.
- (7) Utvärderingen av gemenskapsvarumärkessystemets övergripande funktion bekräftade att många aspekter av systemet, bland annat dess grundprinciper, fungerar och fortfarande uppfyller företagets behov och förväntningar, men kommissionen drog i sitt meddelande "En inre marknad för immateriella rättigheter" av den 24 maj 2011 ⁽⁷⁾ slutsatsen att EU:s varumärkessystem behöver moderniseras för att som helhet bli mer effektivt, ändamålsenligt och konsekvent och anpassas till utvecklingen av internet.
- (8) Parallellt med förbättringar och ändringar av gemenskapsvarumärkessystemet bör nationell varumärkeslagstiftning och -praxis harmoniseras ytterligare och anpassas till EU:s varumärkessystem i den grad som behövs för att så långt som möjligt skapa lika villkor för registrering och skydd av varumärken i hela EU.
- (9) För att tillåta större flexibilitet samtidigt som rättssäkerheten ökas när det gäller återgivningen av varumärken bör kravet på att märken ska kunna återges grafiskt utgå från definitionen av ett ~~europiskt varumärke~~ **EU-varumärke**. Ett tecken bör få återges **i registret över Europeiska unionens varumärken** i valfri lämplig form, därmed inte nödvändigtvis i grafisk form, så länge återgivningen är tillräckligt klar och ~~precis~~ **tecknet kan återges på ett sätt som är tydligt, precist, självständigt, lättillgängligt, varaktigt och objektivt. Ett tecken bör därför få återges i valfri lämplig form som tar hänsyn till allmänt tillgänglig teknik och gör det möjligt** för att behöriga myndigheter och allmänheten ~~ska kunna~~ **att klart och precist** bedöma vilket skyddsomfång varumärket ger. [**Ändr. 3**]

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ EUT C 140, 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (10) De gällande bestämmelserna i förordning (EG) nr 207/2009 erbjuder inte samma skyddsnivå för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som andra instrument i unionslagstiftningen. Därför är det nödvändigt att klargöra de absoluta registreringshindren när det gäller ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och att säkerställa full överensstämmelse med relevant unionslagstiftning gällande skydd av dessa immateriella rättigheter. För överensstämmelse med annan unionslagstiftning bör omfattningen av dessa absoluta registreringshinder utökas till att täcka även skyddade traditionella uttryck för vin och garanterade traditionella specialiteter.
- (11) Varumärken som söks med skrift eller språk som inte är begripliga i unionen bör inte förtjäna skydd om deras registrering skulle ha avslagits på grund av absoluta registreringshinder vid översättning till någon av medlemsstaternas officiella språk.
- (12) Det bör göras svårare att tillägna sig varumärkesskydd på ett ohederligt sätt genom att möjligheterna att invända mot ansökningar om **EU**-varumärken som inges i ond tro utökas.
- (13) I syfte att bevara ett starkt skydd för rättigheterna i samband med ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som skyddas på EU-nivå är det nödvändigt att klargöra att dessa rättigheter ger rätt att invända mot registrering av yngre **EU**-varumärken, oavsett om det dessutom finns registreringshinder som granskaren kan ta hänsyn till på eget initiativ.
- (14) För att säkerställa rättssäkerhet och full överensstämmelse med prioritetsprincipen, enligt vilken ett tidigare registrerat varumärke ges företräde framför senare registrerade varumärken, är det nödvändigt att fastställa att verkställigheten av rättigheter som är knutna till ett **EU**-varumärke inte bör påverka rättigheter som innehavare förvärvat före ansöknings- eller prioritetsdatum för **EU**-varumärket. Detta följer artikel 16.1 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter av den 15 april 1994 ⁽¹⁾.
- (15) ~~För att säkerställa rättssäkerhet och klarhet är det nödvändigt att klargöra att inte bara när varumärken liknar varandra utan också när ett identiskt tecken används för identiska varor och tjänster, bör skydd beviljas för ett europeiskt varumärke endast om och i den mån varumärkets huvudfunktion, som är att garantera varornas eller tjänsternas kommersiella ursprung, påverkas negativt. [Ändr. 4]~~
- (16) Oklarhet om vilken den kommersiella källan är för varor och tjänster kan föreligga om ett företag använder samma eller ett liknande tecken som firmanamn på ett sätt som ger en koppling mellan företaget som bär namnet och de varor eller tjänster som kommer från det företaget. Intrång i ett **EU**-varumärke bör därför även innefatta användning av tecknet som ett firmanamn eller liknande beteckning så länge användningens syfte är att särskilja varor eller tjänster med avseende på deras kommersiella ursprung.
- (17) För att säkra rättssäkerhet och full överensstämmelse med specifik unionslagstiftning är det lämpligt att föreskriva att innehavaren av ett **EU**-varumärke bör ha rätt att förbjuda en tredje part att använda ett tecken i jämförande reklam när sådan jämförande reklam strider mot Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG ⁽²⁾.
- (18) För att stärka varumärkesskyddet och bekämpa varumärkesförfalskning mer effektivt, **och utan att det påverkar Världshandelsorganisationens (WTO) regler, framför allt Gattavtalets artikel V om fri transitering**, bör innehavaren av ett **EU-varumärke** ha rätt att hindra tredje parter från att till unionens tullområde föra in varor utan att dessa övergått övergått till fri omsättning där, i de fall sådana varor kommer från tredjeländer och utan tillstånd bär ett varumärke som i stort sett är identiskt med det **EU-varumärke** som registrerats för sådana varor. **Detta bör inte påverka den smidiga transiteringen av generiska läkemedel samt bör ske i överensstämmelse med Europeiska unionens internationella skyldigheter, särskilt det som anges i WTO:s ministerförklaring från Doha om Trips-avtalet och folkhälsa, vilken antogs den 14 november 2001. [Ändr. 115]**

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 214.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (18a) *Innehavaren av ett EU-varumärke bör ha rätt att vidta relevanta rättsliga åtgärder, bl.a. genom att utöva rätten att uppmana nationella tullmyndigheter att vidta åtgärder i fråga om varor som påstås överträda innehavarens rättigheter, såsom kvarhållande och förstöring i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013⁽¹⁾. [Ändr. 6]*
- (18b) *I artikel 28 i förordning (EU) nr 608/2013 föreskrivs det att en rättighetsinnehavare ska vara ansvarsskyldig för skador gentemot varuinnehavaren, bl.a. om det senare konstateras att varorna i fråga inte gör intrång i en immateriell rättighet. [Ändr. 7]*
- (18c) *Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa smidig transitering av generiska läkemedel. Innehavaren av ett EU-varumärke bör inte ha rätt att hindra någon tredje part från att i samband med kommersiell verksamhet föra in varor i tullområdet för en medlemsstat på grundval av upplevda eller faktiska likheter mellan det internationella generiska namnet (INN) på den aktiva substansen i läkemedlen och ett registrerat varumärke. [Ändr. 8]*
- (19) För att mer effektivt förhindra införsel av intrångsgörande varumärkesförfalskade varor, särskilt när det gäller försäljning via internet av varor som levererats som småförsändelser enligt definitionen i förordning (EU) nr 608/2013, bör innehavaren av ett EU-varumärke som registrerats på ett giltigt sätt ha rätt att förbjuda import av sådana varor till unionen om det endast är avsändaren av de varumärkesförfalskade varorna som verkar för kommersiella ändamål i näringsverksamhet. I fall där sådana åtgärder vidtas bör medlemsstaterna se till att de personer eller enheter som beställt varorna informeras om skälet till åtgärderna och om sina rättigheter gentemot avsändaren. [Ändr. 9]
- (20) För att göra det möjligt för innehavare av EU-varumärken att bekämpa varumärkesförfalskning mer effektivt bör de ha rätt att förbjuda att ett intrångsgörande märke anbringas på varor och på förberedande rättsakter före anbringandet.
- (21) De exklusiva rättigheter ett EU-varumärke ger bör inte ge innehavaren rätt att förbjuda användning av tecken eller upplysningar som används på ett rättvist sätt och i enlighet med hederliga metoder inom industri och handel. För att skapa lika villkor för firmanamn och varumärken vid tvister mot bakgrund av att firmanamn regelbundet beviljas obegränsat skydd mot yngre varumärken bör sådan användning anses innefatta användning endast av ens eget namn. Vidare bör användningen inkludera beskrivande eller icke särskiljande tecken eller upplysningar i allmänhet. Vidare bör innehavaren inte ha rätt att förhindra rättvis och hederlig användning av EU-varumärket för att identifiera eller hänvisa till varor och tjänster som innehavarens.
- (22) För att säkerställa rättssäkerhet och skydda lagligen förvärvade varumärkesrättigheter är det lämpligt och nödvändigt att, utan att det påverkar principen att det yngre varumärket inte kan göras gällande mot det äldre varumärket, fastställa att innehavare av europeiska varumärken EU-varumärken inte bör ha rätt att invända mot användning av ett yngre varumärke när detta förvärvades vid en tidpunkt när det äldre varumärket inte kunde göras gällande mot det yngre varumärket. Vid genomförandet av kontroller bör tullmyndigheterna utnyttja de befogenheter och förfaranden enligt unionslagstiftningen som är relevanta för tillämpningen av bestämmelserna om tullens kontroll av att immateriella rättigheter efterlevs. [Ändr. 10]
- (23) Av rättviseskäl och för rättssäkerhetens skull bör användning av ett EU-varumärke som skiljer sig med avseende på elementen på ett sätt som inte förändrar märkets särskiljande karaktär i den form det är registrerat räcka för att upprätthålla gällande rättigheter, oavsett om varumärket även är registrerat i den form som används eller inte.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (24) Förordningen (EG) nr 207/2009 ger kommissionen befogenhet att anta bestämmelser för genomförande av den förordningen. Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande behöver de befogenheter kommissionen ges enligt förordning (EG) nr 207/2009 anpassas till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (25) Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (26) För att säkerställa en effektiv registrering av rättsakter som gäller **EU**-varumärket som förmögenhetsobjekt och säkerställa öppenhet för registret över **EU**-varumärken bör befogenheten att anta delegerade rättsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att definiera vissa skyldigheter för sökanden avseende specifika varumärken, detaljerna i förfarandena för att överlåta **EU**-varumärken, att skapa och överföra begränsad sakrätt, exekutiva åtgärder, deltagande i insolvensförfaranden och beviljande eller överföring av en licens i registret samt när det gäller att annullera eller ändra relevanta poster.
- (27) Med tanke på den gradvisa minskningen av och obetydliga antalet ansökningar om gemenskapsvarumärken som inges till medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt (medlemsstaternas varumärkesmyndigheter) bör det endast vara tillåtet att inge ansökningar om **EU**-varumärken till byrån.
- (28) **EU**-varumärkesskyddet beviljas i förhållande till specifika varor eller tjänster vars art och antal avgör omfattningen av det skydd varumärkesinnehavaren beviljas. Därför är det nödvändigt att i förordning (EG) nr 207/2009 fastställa bestämmelser för beteckning och klassificering av varor och tjänster och att säkerställa rättssäkerhet och en sund förvaltning genom att kräva att varor och tjänster för vilka skydd söks identifieras tillräckligt klart och precist av sökanden för att behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer ska kunna bedöma varumärkets skyddsomfång. Användning av allmänna uttryck bör tolkas som att de innefattar alla varor och tjänster som uppenbart omfattas av uttrycket enligt en strikt bokstavstolkning. Innehavare av **EU**-varumärken vilka på grund av byråns tidigare praxis registrerats med avseende på hela rubriken för en klass i Niceklassificeringen bör ges möjlighet att anpassa sina beskrivningar av varor och tjänster för att se till att innehållet i registret uppfyller kraven på klarhet och precision enligt EU-domstolens rättspraxis.
- (29) För att skapa ett effektivt och ändamålsenligt system för ingivning av ansökningar om **EU**-varumärken, inklusive anspråk på prioritet och företräde, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa medlen och formaliteterna för att inge en ansökan om **EU**-varumärke, närmare uppgifter om de formella villkoren för en ansökan om **EU**-varumärke, ansökans innehåll, ~~typen av ansökningsavgift~~ samt närmare uppgifter om förfarandena för att säkerställa ömsesidighet och för att göra anspråk på prioritet från en tidigare ansökan, utställningsprioritet och företräde för ett nationellt varumärke. [Ändr. 11]
- (30) Det gällande systemet för granskning av **EU**- och nationella varumärken är varken tillförlitligt eller effektivt. Det bör därför ersättas genom att heltäckande, snabba och kraftfulla sökmaskiner för fri och allmän användning görs tillgängliga inom ramen för samarbetet mellan byrån och medlemsstaternas varumärkesmyndigheter.
- (31) För att säkerställa en effektiv, ändamålsenlig och snabb granskning och registrering av ansökningar om **EU**-varumärken från byråns sida, med användning av förfaranden som är öppna, rättvisa och jämlika, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter för förfaranden som gäller kontroll av att kraven är uppfyllda för ansökningsdatum och formella villkor för ansökan, förfaranden för att bekräfta att klassavgifter erlagts och granskning avseende absoluta registreringshinder, närmare uppgifter om offentliggörande av ansökan, förfaranden för att rätta misstag och fel i offentliggjorda ansökningar, närmare uppgifter om förfaranden i samband med anmärkningar från tredje man, detaljer i invändningsförfarandet, detaljer i förfaranden för att inge och granska en invändning och när det gäller att reglera ändring och delning av ansökningar, vilka uppgifter som ska föras in i registret vid registrering av ett **EU**-varumärke, formaliteter för offentliggörande av registreringar samt innehåll och formaliteter för utfärdande av registreringsbevis.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (32) För att **EU**-varumärken ska kunna förnyas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och bestämmelserna för ändring och delning av ett **EU**-varumärke ska kunna tillämpas på ett säkert sätt i praxis utan att rättssäkerheten äventyras, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa ~~formaliteter~~ **förfarandet** för förnyelse av ett **EU**-varumärke och förfaranden som ska gälla för ändring och delning av ett **EU**-varumärke. [Ändr. 12]
- (33) För att göra det lätt för innehavaren av ett **EU**-varumärke att avstå ett **EU**-varumärke samtidigt som rättigheterna för tredje parter som finns upptagna i registret för det märket respekteras, för att säkerställa att ett **EU**-varumärke kan återkallas eller förklaras ogiltigt på ett effektivt och ändamålsenligt sätt med hjälp av genomsynliga, noggranna, rättvisa och jämlika förfaranden och för att ta hänsyn till de principer som fastställs i denna förordning, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa det förfarande som ska gälla för att avstå ett **EU**-varumärke liksom förfarandena för återkallande och ogiltigförklarande.
- (34) För att göra det möjligt för överklagandenämnderna att genomföra en effektiv, ändamålsenligt och fullständig granskning av byråns beslut med användning av ett öppet, grundligt, rättvist och jämlikt förfarande som tar hänsyn till de principer som fastställs i förordning (EG) nr 207/2009, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa vilka uppgifter som ska ingå i överklagandet, förfarandet för att inge och granska ett överklagande, innehållet i och formen för överklagandenämndens beslut och återbetalningen av överklagandeavgifterna.
- (35) Som ett komplement till de befintliga bestämmelserna om gemenskapens kollektivmärken och för att åtgärda den rådande obalansen mellan nationella system och **EU**-varumärkessystemet är det nödvändigt att lägga till en uppsättning specifika bestämmelser för att skydda europeiska kvalitetsmärken som gör det möjligt för en institution eller organisation som kontrollerar kvaliteten att tillåta dem som ansluter sig till kvalitetssystemet att använda märket som ett tecken på att varor eller tjänster följer kvalitetskraven.
- (35a) *För att bidra till att förbättra hela registreringsystemets funktion och se till att varumärken inte registreras om det föreligger absoluta registreringshinder, särskilt om varumärket är beskrivande eller icke särskiljande eller av en sådan art att det vilseleder allmänheten, till exempel beträffande varans eller tjänstens natur, kvalitet eller geografiska ursprung, bör tredje parter till medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt kunna ge in skriftliga anmärkningar med förklaringar av vilka av de absoluta registreringshindren som hindrar registrering.* [Ändr. 13]
- (36) För att tillåta en effektiv och ändamålsenlig användning av europeiska kollektiv- och kvalitetsmärken bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa ~~perioderna för inlämning av~~ **det formella innehållet i** bestämmelser som gäller för användning av dessa märken ~~och innehållet i dessa.~~ [Ändr. 14]
- (37) Erfarenheten från tillämpningen av det gällande systemet med gemenskapsvarumärken har visat potentialen för förbättring av vissa aspekter av förfarandet. Följaktligen bör vissa åtgärder vidtas för att i tillämpliga fall förenkla och snabba på förfaranden samt för att öka rättssäkerheten och förutsägbarheten där det behövs.
- (38) För att säkerställa att **EU**-varumärkessystemet fungerar smidigt, effektivt och ändamålsenligt bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa kraven för beslutens format, närmare uppgifter om muntliga förfaranden och formaliteterna för bevisupptagning, formaliteterna för anmälan, förfarandet för att meddela förlust av rättigheter, kommunikationsmetoder och format som ska användas av parterna i förfaranden, bestämmelser som gäller för beräkning och varaktighet av tidsgränser, förfaranden för att återkalla ett beslut eller för att annullera en post i registret och för att rätta uppenbara fel i beslut och fel som kan tillskrivas byrån, formaliteter för att avbryta förfaranden och de förfaranden som gäller för fördelning och fastställande av kostnader, vilka uppgifter som ska föras in i registret, ~~detaljer om inspektion och förvaring av akter,~~ formaliteter för offentliggörande i tidningen om **EU**-varumärken och i byråns officiella tidning, formaliteter för administrativt samarbete mellan byrån och medlemsstaternas myndigheter samt närmare uppgifter om att företrädas av ombud inför byrån. [Ändr. 15]

Tisdagen den 25 februari 2014

- (39) Av rättssäkerhetsskäl och för öppenhetens skull är det lämpligt att klart definiera alla byråns uppgifter, inklusive dem som inte har någon anknytning till förvaltningen av unionens varumärkessystem.
- (40) I syfte att främja konvergens av praxis och utveckling av gemensamma verktyg är det nödvändigt att inrätta en lämplig ram för samarbetet mellan byrån och medlemsstaternas varumärkesmyndigheter som ~~klart~~ definierar ~~samarbetsområdena~~ **viktiga samarbetsområden** och ger byrån möjlighet att samordna relevanta gemensamma projekt av intresse för unionen samt att upp till ett högsta belopp finansiera dessa gemensamma projekt med hjälp av bidrag. Dessa samarbetsaktiviteter bör gynna företag som använder varumärkessystem i ~~Europa~~ **unionen**. För användare av det unionsystem som fastställs i ~~denna~~ förordning **(EG) nr 207/2009** bör de gemensamma projekten, särskilt ~~databaserna~~ **de databaser som används** för granskning och samråd, **kostnadsfritt** tillhandahålla fler heltäckande, **och** effektiva ~~och kostnadsfria~~ verktyg för att uppfylla de särskilda krav som följer av ~~det europeiska varumärkets~~ **EU-varumärkets** enhetliga karaktär. **Det bör emellertid inte vara obligatoriskt för medlemsstaterna att rätta sig efter resultaten av sådana gemensamma projekt. Även om det är viktigt att alla parter bidrar till att de gemensamma projekten blir lyckade, inte minst genom att utbyta bästa metoder och erfarenheter, skulle ett strikt krav på att medlemsstaterna ska rätta sig efter resultaten av de gemensamma projekten – även när en medlemsstat exempelvis anser att den redan har ett bättre it-verktyg eller liknande att tillgå – vara varken proportionellt eller i användarnas bästa intresse.** [Ändr. 16]
- (41) Vissa principer när det gäller byråns ledning bör anpassas till den gemensamma strategi för EU rörande decentraliserade organisationer som antogs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i juli 2012.
- (42) För ökad rättssäkerhet och öppenhet är det nödvändigt att aktualisera vissa bestämmelser som gäller byråns organisation och funktion.
- (43) För att uppnå en sund ekonomisk förvaltning bör ackumulering av betydande budgetöverskott undvikas. Detta bör eftersträvas utan att det påverkar att byrån håller en ekonomisk reserv som täcker ett år av byråns driftskostnader för att säkerställa en kontinuerlig verksamhet och att byrån kan utföra sina uppgifter.
- (44) För att möjliggöra en effektiv och ändamålsenlig omvandling av en ansökan om eller registrering av ett **EU**-varumärke till en nationell varumärkesansökan samtidigt som en grundlig granskning av relevanta krav säkerställs, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa de formella villkor som en begäran om omvandling måste uppfylla och närmare uppgifter om dess granskning och offentliggörande.
- (44a) **Avgiftssystemet har föreskrivits i kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 ⁽¹⁾. Avgiftssystemet är emellertid en central del av EU:s varumärkessystems funktion, och har endast reviderats två gånger sedan det inrättades och då först efter en omfattande politisk debatt. Avgiftssystemet bör därför regleras direkt i förordning (EG) nr 207/2009. Förordning (EG) nr 2869/95 bör därför upphävas, och bestämmelserna om avgiftssystemet i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 ⁽²⁾ bör utgå.** [Ändr. 17]
- (45) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig metod för tvistlösning, ~~säkerställa~~ överensstämmelse med det språkssystem som fastställs i förordning (EG) nr 207/2009, att beslut fattas snabbt om enkla ärenden och en effektiv och ändamålsenlig organisation av överklagandenämnderna, ~~samt för att garantera en lämplig och realistisk nivå på de avgifter som ska tas ut av byrån,~~ samtidigt som de budgetprinciper följs som fastställs i förordning (EG) nr 207/2009, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter om de språk som ska användas inför byrån, i vilka ärenden beslut om invändning och annullering bör fattas av en enda ledamot, närmare uppgifter om överklagandenämndernas organisation, ~~beloppet för de avgifter som ska erläggas till byrån och närmare uppgifter om hur betalning av avgifterna ska betalas.~~ [Ändr. 18]

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 av den 13 december 1995 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EGT L 303, 15.12.1995, s. 33).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 15.12.1995, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (46) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig registrering av internationella varumärken i full överensstämmelse med bestämmelserna i protokollet gällande Madridöverenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken, bör befogenheten att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa närmare uppgifter om förfaranden som gäller internationell registrering av varumärken.
- (46a) **Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och avgav ett yttrande den 11 juli 2013 ⁽²⁾. [Ändr. 19]**
- (47) Förordning (EG) nr 207/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 207/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I rubriken ska "gemenskapsvarumärke" ersättas med "**EU-varumärke**".
2. I förordningen ska orden "gemenskapsvarumärke" ersättas med "~~europiskt varumärke~~ **EU-varumärke**" och eventuella grammatiska ändringar göras. [**Ändr. 20 – Denna ändring berör hela texten.**]
3. I förordningen ska orden "domstol för gemenskapsvarumärken" ersättas med "~~domstol för Europeiska varumärken~~ **unionens varumärkesdomstol**" och eventuella grammatiska ändringar göras. [**Ändr. 21 – Denna ändring berör hela texten.**]
4. I förordningen ska orden "gemenskapens kollektivmärken" ersättas med "~~europiska kollektivmärken~~ **EU-kollektivmärken**" och eventuella grammatiska ändringar göras. [**Ändr. 22 – Denna ändring berör hela texten.**]
5. I förordningen, utom i de fall som avses i punkterna 2, 3 och 4, ska "gemenskap", "Europeiska gemenskapen" och "Europeiska gemenskaperna" ersättas med "union" och eventuella grammatiska ändringar göras.
6. I förordningen ska ordet "byrå", i den mån det syftar på Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) som avses i artikel 2 i förordningen, ersättas med "byrån" och eventuella grammatiska ändringar göras.
7. I förordningen ska ordet "direktör" ersättas med "verkställande direktör" och eventuella grammatiska ändringar göras.
8. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

Byrån

1. En byrå för Europeiska unionens ~~varumärken, mönster och modeller~~, **immateriella rättigheter**, nedan kallad 'byrån', upprättas härmed. [**Ändr. 23 – Denna ändring berör hela texten.**]
2. Alla hänvisningar i unionsrätten till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ska ses som hänvisningar till byrån."

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 32, 4.2.2014, s. 23.

Tisdagen den 25 februari 2014

9. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Tecken som kan utgöra ett ~~europiskt varumärke~~ **EU-varumärke**

Ett ~~europiskt varumärke~~ **EU-varumärke** kan utgöras av alla tecken, särskilt ord, inbegripet personnamn, figurer, bokstäver, siffror, färger som sådana, formen på en vara eller dess förpackning, eller ljud, under förutsättning **att allmänt tillgänglig teknik tillämpas och** sådana tecken kan

- a) särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företags, **och**
- b) återges **i registret över EU-varumärken** på ett sådant sätt att de behöriga myndigheterna och allmänheten kan avgöra det **entydiga och** exakta ändamålet med det skydd som innehavaren har.” [Ändr. 24]

10. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden j och k ersättas med följande:

- ”j) Varumärken som är undantagna från registrering och som inte ska fortsätta att användas i enlighet med unionslagstiftningen eller internationella avtal i vilka unionen är part, som ger skydd för ursprungsbe-teckningar och geografiska beteckningar.
- k) Varumärken som är undantagna från registrering enligt unionslagstiftningen eller internationella avtal i vilka unionen är part, som ger skydd för **spritdrycker**, traditionella uttryck för vin och garanterade traditionella specialiteter.
- l) Varumärken som innehåller eller består av en äldre sortbenämning i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94 (*). [Ändr. 25]

(*) Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt med hänsyn tagen till samma typ av produkt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1).”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Punkt 1 ska tillämpas även om registreringshindren endast finns

a) i en del av unionen,

b) ~~om ett varumärke på ett främmande språk eller skrift har översatts eller transkriberats i någon officiell handling eller språk i en medlemsstat.”~~ [Ändr. 26]

11. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Efter invändning från varumärkesinnehavaren får ett varumärke inte registreras

- a) när ett ombud eller en företrädare för varumärkesinnehavaren ansöker om registrering av detta i sitt eget namn utan innehavarens tillstånd om ombudet eller företrädaren inte kan visa fog för sitt handlande, **eller** [Ändr. 27]
- b) om varumärket kan förväxlas med ett äldre varumärke skyddat utanför unionen, under förutsättning att det äldre varumärket på dagen för ansökan fortfarande var i verkligt bruk och sökanden var i ond tro.”

b) I punkt 4 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”4. Efter invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller av ett annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån det finns unionslagstiftning som skyddar ursprungsbe-teckningar och geografiska beteckningar eller tillämplig nationell lagstiftning om detta tecken.”

Tisdagen den 25 februari 2014

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Efter invändning från innehavaren av ett äldre registrerat varumärke enligt punkt 2, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om det är identiskt med eller liknar ett äldre varumärke oavsett om de varor eller tjänster för vilka det tillämpas är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka det äldre varumärket är registrerat, om det i fråga om ett äldre **EU**-varumärke är känt i unionen eller, i fråga om ett äldre nationellt varumärke, är känt i medlemsstaten i fråga, och användningen av det varumärke som ansökan avser utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.”

12. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Rättigheter som är knutna till ett ~~uropeiskt varumärke~~ **EU-varumärke**

1. Registreringen av ett ~~uropeiskt varumärke~~ **EU-varumärke** ger innehavaren ensamrätt.

2. Utan att det påverkar de rättigheter som förvärvats av innehavaren före ansökningsdatum eller prioritetsdatum för ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket**, ska innehavaren av ett ~~uropeiskt varumärke~~ **EU-varumärke** ha rätt att förhindra tredje man som inte har hans **eller hennes** medgivande att i näringsverksamhet använda några tecken med avseende på varor och tjänster, där

a) ~~ett tecken som~~ **tecknet** är identiskt med ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket** och ~~som används med~~ avseende på de varor och tjänster som är identiska med dem för vilka ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket** är registrerat, ~~och där denna användning skadar eller kan komma att skada det europeiska varumärkets funktion för att garantera konsumenterna varornas eller tjänsternas ursprung,~~

b) **utan att det påverkar tillämpningen av led a**, tecknet är identiskt med eller liknar ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket** och används för varor och tjänster som är identiska med eller liknar de varor eller tjänster för vilka ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket** är registrerat, om det föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem; risken för förväxling inbegriper risken för association mellan tecknet och varumärket,

c) tecknet är identiskt med eller liknar ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket** oavsett om det används med avseende på de varor och tjänster som de är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka ~~det europeiska varumärket~~ **EU-varumärket** är registrerat, där det senare är känt i unionen och om användningen av tecknet i fråga utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

3. Bland annat kan följande förbjudas enligt punkt 2:

a) Anbringa tecknet på varor eller deras förpackning.

b) Utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under tecknet.

c) Importera eller exportera varor under tecknet.

d) Använda tecknet som handels- eller företagsnamn eller som en del av ett handels- eller företagsnamn.

e) Använda kännetecknet på affärshandlingar och i reklam.

f) Använda tecknet i jämförande reklam på ett sätt som strider mot Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG (*).

Tisdagen den 25 februari 2014

4. Innehavaren av ett europeiskt varumärke **EU-varumärke** ska också ha rätt att hindra import **till unionen** av de varor som avses i punkt 3 c **levereras som småförsändelser enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 (**)**, där **endast** avsändaren **verkar i näringsverksamhet och där dessa varor, inbegripet emballage, utan tillstånd är försedda med ett varumärke som är identiskt med det EU-varumärke som registrerats för sådana varor eller som i väsentliga drag inte kan särskiljas från ett sådant varumärke. I fall där sådana åtgärder vidtas ska medlemsstaterna se till att den person eller enhet som beställt varorna informeras om skälet till åtgärderna och om sina rättigheter gentemot avsändaren.** bara handlar i kommersiellt syfte.

5. **Utan att det påverkar WTO:s regler, framför allt Gattavtalets artikel V om fri transitering, ska** innehavaren av ett **EU-varumärke** också ha rätt att hindra alla tredje parter från att i samband med kommersiell verksamhet föra in varor i unionens tullområde utan att **övergå dessa övergår** till fri omsättning där, om dessa varor, inbegripet emballage, kommer från **tredjeland tredjeländer** och **utan tillstånd är försedda med ett varumärke som är identiskt med det EU-varumärke som registrerats för sådana varor eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke.** [Ändr. 28+116]

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15)."

13. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Varumärkesintrång av en innehavares rättigheter med hjälp av utstyrsel, förpackning eller på annat sätt

Om det finns risk för att den utstyrsel, förpackning eller andra sätt på vilket märkningen anbringas kommer att användas i unionen för varor eller tjänster och användningen avseende dessa varor och tjänster skulle utgöra ett intrång av innehavarens rättigheter enligt artikel 9.2 och 9.3 ska innehavaren av ett **EU-varumärke** ha rätt att förbjuda följande:

- a) I näringsverksamhet anbringa ett tecken som är identiskt med eller liknar **EU-varumärket** vad gäller utstyrsel, förpackning eller annat sätt på vilket varumärket kan anbringas.
- b) Saluföra eller avsätta på marknaden, eller lagra för dessa ändamål, eller att importera eller exportera utstyrsel, förpackning eller annat sätt på vilket märket anbringas.

Artikel 9b

Dag när rättigheterna ska börja gälla i förhållande till tredje man

1. De rättigheter som är knutna till **EU-varumärket** ska gälla i förhållande till tredje man från dagen för offentliggörandet av varumärkets registrering.

2. Skälig ersättning får emellertid krävas beträffande handlingar som företas efter offentliggörandet av en ansökan om registrering av ett **EU-varumärke**, om handlingarna efter offentliggörandet av registrering av varumärket skulle vara förbjudna på grund av detta offentliggörande.

3. Den domstol vid vilken talan har anhängiggjorts får inte avgöra målet förrän registreringen har offentliggjorts."

14. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Begränsningar av ett europeiskt varumärkes **EU-varumärkes** rättsverkan

1. Ett europeiskt varumärke **EU-varumärke** ger inte innehavaren rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) sitt eget namn eller adress,
- b) tecken eller upplysningar som inte är särskiljande eller som avser art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde, geografiskt ursprung, tidpunkt för produktion av varor eller tjänsteprestationer eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna,
- c) varumärket i syfte att identifiera eller hänvisa till varor eller tjänster som ägs av innehavaren av varumärket, särskilt om det vid användning av varumärket
 - i) är nödvändigt för att ange en varas eller tjänsts avsedda ändamål, särskilt som tillbehör eller reservdelar,
 - ii) görs i jämförande reklam på ett sätt som uppfyller alla villkor enligt direktiv 2006/114/EG,
 - iii) görs för att uppmärksamma konsumenterna på återförsäljning av äkta varor som ursprungligen sålts av, eller med samtycke från, innehavaren av varumärket,
 - iv) görs för att presentera ett lagligt alternativ till varumärkesinnehavarens varor eller tjänster,
 - v) görs för att uppnå en parodisk verkan, ett artistiskt uttryck eller ett uttryck för kritik eller för att ge uttryck för en synpunkt.

Första stycket **Denna punkt** ska bara tillämpas förutsatt att tredje man handlar i enlighet med god affärssed.

2. Tredje mans användning ska inte anses överensstämma med god affärssed i följande fall:

- a) **Om** den ger intryck av att det finns ett kommersiellt samband mellan tredje man och innehavaren av varumärket.
- b) **Om** den drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

2a. Varumärket ska inte ge innehavaren rätt att förbjuda en tredje part att på skälig grund använda varumärket för icke-kommersiell användning av ett varumärke.

2b. Varumärket ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att i näringsverksamhet använda en äldre rättighet som endast gäller i ett avgränsat geografiskt område om rättigheten erkänns av den ifrågavarande medlemsstatens lagstiftning samt används inom gränserna för det territorium i vilket den är erkänd. [Ändr. 29]

15. I Artikel 13.1 ska orden "inom gemenskapen" ersättas med "i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet". **följande:**

"1. Ett EU-varumärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda användningen av varumärket för varor som av innehavaren eller med hans eller hennes medgivande har släppts ut på marknaden under varumärket i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet." [Ändr. 30]

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 13a

Innehavarens yttranderätt avseende ett yngre registrerat varumärke som försvar i mål om varumärkesintrång

1. I mål om varumärkesintrång ska innehavaren av ett **EU**-varumärke inte ges rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat **EU**-varumärke där det yngre varumärket inte ska förklaras ogiltigt enligt artiklarna 53.3 och 53.4, 54.1 och 54.2 samt 57.2.

2. I mål om varumärkesintrång ska innehavaren av ett **EU**-varumärke inte ges rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat nationellt varumärke där det yngre registrerade nationella varumärket inte ska förklaras ogiltigt enligt artiklarna 8, 9.1 och 9.2 samt 48.3 i direktiv [XXX].

Tisdagen den 25 februari 2014

3. Om innehavaren av ett **EU**-varumärke inte ges rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat varumärke enligt punkterna 1 eller 2 ska innehavaren av det yngre registrerade varumärket inte ges rätt att förbjuda användningen av det äldre **EU**-varumärket i mål om varumärkesintrång.”

17. I artikel 15.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Med sådant bruk som avses i första stycket likställs

- a) att **EU**-varumärket brukas i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljande egenskaper så som det registrerats, oberoende av om varumärket i den form det brukas också är registrerat,
- b) att **EU**-varumärket i unionen anbringas på varor eller deras emballage endast för exportändamål.”

18. I artikel 16.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Om annat inte följer av artiklarna 17–24 ska ett **EU**-varumärke som förmögenhetsobjekt i sin helhet och för hela unionsområdet anses som ett nationellt varumärke som registrerats i den medlemsstaten enligt registret över **EU**-varumärken (nedan kallat *registret*).”

19. Artikel 17.4 ska utgå.

20. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Överlåtelse av ett varumärke som är registrerat i ett ombuds namn

1. Om ett **EU**-varumärke har registrerats för ett ombud eller en företrädare för innehavaren utan dennes tillstånd ska innehavaren ha rätt att begära att registreringen överförs till honom om inte ombudet eller företrädaren visar fog för sitt handlande.

2. Innehavaren kan ansöka om överlåtelse enligt punkt 1 till följande:

- a) Byrån, i stället för en ansökan om ogiltighetsförklaring på grundval av artikel 53.1 b.
- b) Europeiska **unionens varumärkesdomstol** som avses i artikel 95, i stället för ett genkärsmål om ogiltighetsförklaring på grundval av artikel 100.1.”

21. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. På begäran av en av parterna ska de rättigheter som avses i punkt 1 eller överföringen av dessa rättigheter bli införda i registret och offentliggöras.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 2 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

22. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”4. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 3 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

23. I artikel 22 ska följande punkt läggas till:

”6. En registrering som gjorts i enlighet med punkt 5 ska tas bort eller ändras på begäran av en av parterna.”

Tisdagen den 25 februari 2014

24. I avdelning II ska följande avsnitt införas:

”AVSNITT 5

Delegering av befogenheter

Artikel 24a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- a) den sökandes skyldighet att tillhandahålla en översättning eller transkribering enligt artikel 7.2 b av det språk som används i ansökan,
- b) förfarandet för införande av en överlåtelse enligt artikel 17.5 i registret,
- c) förfarande för införande eller överlåtelse av sakrättsligt skydd enligt artikel 19.2 i registret.
- d) förfarande för införande av verkställighet enligt artikel 20.3 i registret.
- e) förfarandet för att inleda ett insolvensförfarande enligt artikel 21.3 i registret,
- f) förfarande för licensgivning eller överlåtelse av en licens enligt artikel 22.5 i registret,
- g) förfarandet för att upphäva eller ändra uppgifterna i registret av ett begränsat sakrättsligt skydd, verkställighet eller en licens enligt artiklarna 19.3, 20.4 och 22.6.”

25. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Ingivande av ansökan

En ansökan om ett **EU**-varumärke ska inges till byrån.”

26. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) en återgivning av märket som uppfyller kraven i artikel 4 b.”

aa) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För en ansökan om ett EU-varumärke ska betalas ansökningsavgift. Ansökningsavgiften ska vara följande:

a) Grundavgiften.

b) Klassavgifterna för klasser utöver en klass som varorna eller tjänsterna tillhör i enlighet med artikel 28.

c) Om tillämpligt, den granskningsavgift som avses i artikel 38.2.

Sökanden ska lämna betalningsföreläggandet för ansökningsavgiften senast samma dag som han eller hon lämnar sin ansökan.” [Ändr. 31]

Tisdagen den 25 februari 2014

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Utöver de krav som avses i punkterna 1 och 2 ska en ansökan om ett **EU-varumärke** följa de formella villkor som har fastställts i enlighet med artikel 35a b. Om det i dessa villkor föreskrivs att varumärket ska återges elektroniskt kan byråns verkställande direktör fastställa denna elektroniska fils format och maximistorlek."

27. Artikel 27 ska ersättas med följande:

"Artikel 27

Ansökningsdag

Dagen för inlämnandet av en ansökan om ett ~~europiskt varumärke~~ **EU-varumärke** ska vara det datum då dokument som innehåller de uppgifter som anges i artikel 26.1 registreras hos byrån av den sökande, mot **lämnande av betalningsföreläggandet för** ansökningsavgiften för vilken betalningsföreläggandet ska ha lämnats ~~senast det datumet~~ **inom en period av 21 dagar efter ingivandet av ovannämnda dokument.**" [Ändr. 32]

28. Artikel 28 ska ersättas med följande:

"Artikel 28

Beteckning och klassificering av varor och tjänster

1. De varor och tjänster för vilka det ansöks om registrering ska klassificeras i enlighet med det klassificeringssystem som fastställts genom Niceöverenskommelsen rörande den internationella klassificeringen av varor och tjänster för vilka varumärken gäller av den 15 juni 1957 (nedan kallad *Nice-klassificeringen*).

2. Den sökande anger de varor eller tjänster som det ansöks om varumärkesskydd för på ett så klart och precist sätt att de behöriga myndigheterna och de ekonomiska aktörerna redan på grundval härav kan fastställa omfånget av det sökta skyddet. Förteckningen över varor och tjänster ska göra det möjligt att klassificera varje post i en enda klass i Nice-klassificeringen.

3. För ändamålet med punkt 2 kan de allmänna beteckningar som ingår i klassrubrikerna i Nice-klassificeringen eller andra allmänna termer användas, förutsatt att de följer relevanta standarder för tydlighet och exakthet.

4. Byrån ska avslå ansökan om den innehåller beteckningar eller begrepp som är oklara eller otydliga, om sökanden inte föreslår en godtagbar formulering inom en tidsperiod som fastställs av byrån.

5. Användningen av allmänna begrepp, inklusive allmänna beteckningar om klassrubriker i Nice-klassificeringen, ska tolkas som att de innefattar alla varor och tjänster som uttryckligen omfattas av beteckningens eller begreppets bokstavliga betydelse. Användningen av sådana begrepp eller beteckningar ska inte tolkas som ett anspråk på varor och tjänster som inte kan uppfattas på detta sätt.

6. När sökanden ansöker om registrering för mer än en klass, ska **sökanden gruppera** varorna och tjänsterna ~~grupperas~~ i enlighet med Nice-klassificeringen, där varje grupp inleds med numret på den klass i den klassifikationen som den gruppen av varor eller tjänster tillhör och ~~presenteras~~ **presentera dem** enligt den klassificeringsordningen. [Ändr. 33]

7. Klassificeringen av varor och tjänster används uteslutande för administrativa ändamål. Varor och tjänster ska inte anses vara lika varandra på grund av att de förekommer i samma klass enligt Niceklassificeringen och varor och tjänster ska inte anses skilja sig från varandra på grund av att de klassificeras i olika klasser i Nice-klassificeringen.

8. Innehavare av **EU-varumärken** som lämnat in ansökan före den 22 juni 2012 och som ~~bara~~ registreras i fråga om hela rubriken i en Nice-klassificering, kan förklara att deras avsikt den dag då ansökningen gjordes hade varit att söka skydd för varor eller tjänster utöver det som i bokstavlig mening omfattas av klassrubriken, under förutsättning att de varor eller tjänster som avses ingår i den alfabetiska förteckningen för den klass av upplagan av Nice-klassificeringen som gäller den dag då ansökan lämnades in. [Ändr. 34]

Tisdagen den 25 februari 2014

Deklarationen ska inges till byrån inom ~~fyra~~ **sex** månader från det att denna förordning trätt i kraft, och ska på ett klart, tydligt och specifikt sätt ange vilka andra varor och tjänster som omfattas än de som bokstavligen omfattas av beteckningarna i en klassrubrik, vilka ursprungligen omfattades av innehavarens avsikt. Byrån ska vidta lämpliga åtgärder för att ändra registret i enlighet därmed. Denna möjlighet påverkar inte tillämpningen av artiklarna 15, 42.2, 51.1 a och 57.2. [**Ändr. 35**]

EU-varumärken för vilka ingen deklARATION lämnas in inom den tidsperiod som anges i andra stycket ska, räknat från utgången av den perioden, utsträckas till att bara omfatta varor eller tjänster som bokstavligen omfattas av de beteckningar som ingår i den relevanta klassrubriken.

8a. Om registret ändras får de exklusiva rättigheter ett EU-varumärke ger enligt artikel 9 inte hindra tredje man från att fortsätta använda varumärket i samband med varor och tjänster om och i den mån

a) användningen av varumärket för dessa varor eller tjänster påbörjades innan registret ändrades, och

b) användningen av varumärket i samband med dessa varor eller tjänster inte utgjorde ett intrång i innehavarens rättigheter på grundval av den bokstavliga betydelsen av registreringen av varorna och tjänsterna i registret vid den tidpunkten.

Dessutom får ändringen av förteckningen över varor eller tjänster som förts in i registret inte ge innehavaren av EU-varumärket rätt att motsätta sig eller ansöka om att ogiltigförklara ett yngre varumärke om och i den mån

a) det yngre varumärket antingen användes, eller en ansökan om att registrera varumärket hade gjorts, för varor eller tjänster innan registret ändrades, och

b) användningen av varumärket i samband med dessa varor eller tjänster inte utgjorde ett intrång i, eller inte skulle ha utgjort ett intrång i, innehavarens rättigheter på grundval av den bokstavliga betydelsen av registreringen av varorna och tjänsterna i registret vid den tidpunkten.” [**Ändr. 36**]

29. I artikel 29.5 ska följande mening läggas till:

”Vid behov ska byråns verkställande direktör anmoda kommissionen att ~~överväga~~ undersöka om en stat enligt vad som avses i första meningen godkänner sådan ömsesidig behandling.” [**Ändr. 37**]

30. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Yrkande om prioritet

1. Yrkande om prioritet ska lämnas tillsammans med ansökan om ~~uropeiskt patent~~ **EU-varumärke** och ska omfatta datum, antal och land i vilket den tidigare ansökan gjordes. **Den sökande ska inom tre månader från ansökningsdagen lämna in en kopia av den tidigare ansökan. Om den tidigare ansökan är en ansökan om ett EU-varumärke, ska byrån på eget initiativ foga en kopia av den tidigare ansökan till akten.** [**Ändr. 38**]

2. Byråns verkställande direktör får bestämma att ytterligare information och dokumentation som ska lämnas av den sökande som stöd för att yttrandet om prioritet kan bestå av mindre än vad som krävs enligt de bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 35a d, under förutsättning att byrån kan få den information som behövs från andra källor.”

31. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande mening läggas till:

”Yttrandet om prioritet ska lämnas in tillsammans med ansökan om europeiskt varumärke.”

Tisdagen den 25 februari 2014

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. En sökande som önskar yrka prioritet i enlighet med punkt 1 ska lämna bevis på att varor eller tjänster förevisats under det varumärke för vilket ansökan gjorts."

32. I artikel 34 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Företräde för ett **EU**-varumärke kan inte längre åberopas, om det äldre varumärket, som företrädesanspråket hänför sig till, har förklarats vara upphävt eller ogiltigt. Om det äldre varumärket är upphävt ska företrädet upphöra under förutsättning att upphävandet får verkan före **EU**-varumärkets ansökningsdatum eller prioritetsdatum."

33. I avdelning III ska följande avsnitt införas:

"AVSNITT 5

Delegering av befogenheter

Artikel 35a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

a) sätt och villkor för ingivande av en ansökan om ett **EU**-varumärke till byrån i enlighet med artikel 25,

b) de uppgifter om **det formella** innehållet i ansökan om ett ~~uropeiskt varumärke~~ **EU-varumärke** som avses i artikel 26.1, ~~typ av avgifter som ska betalas för den ansökan som avses i artikel 26.2, inklusive antalet klasser av varor och tjänster som omfattas av dessa avgifter och de formella kraven~~ **krav** för ansökan som avses i artikel 26.3, [**Ändr. 39**]

c) förfarandena för att fastställa ömsesidighet i enlighet med artikel 29.5,

d) förfarandet och reglerna om information och dokumentation för att åberopa prioritet för en tidigare ansökan i enlighet med artikel 30,

e) förfarandet och reglerna om bevismaterial för att åberopa en utställningsprioritet i enlighet med artikel 33.1,

f) förfarandet för yrkande om företräde på grund av ett nationellt varumärke i enlighet med artiklarna 34.1 och 35.1."

34. I artikel 36.1 ska led b ersättas med följande:

"b) ansökan om ett **EU**-varumärke uppfyller de krav som fastställs i denna förordning och de formella krav som avses i artikel 26.3."

35. Artikel 37.2 ska utgå.

36. I avdelning IV ska avsnitt 2 utgå.

37. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om en ansökan om ett **EU**-varumärke uppfyller föreskrivna krav ska ansökan offentliggöras för ändamålet med artikel 42 om den inte har avslagits enligt artikel 37. Offentliggörandet av ansökan ska inte påverka information som redan gjorts tillgänglig för allmänheten på annat sätt i enlighet med denna förordning eller med delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning."

Tisdagen den 25 februari 2014

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Byrån ska korrigera eventuella fel eller misstag vid offentliggörandet av ansökan.”

38. Artikel 40 ska ersättas med följande:

”Artikel 40

Anmärkningar från tredje man

1. Fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar som företräder tillverkare, producenter, tjänste-producenter, näringsidkare och konsumenter kan till byrån ge in skriftliga anmärkningar och i dem ange skälen till att byrån på eget initiativ ska vägra registrering av varumärket, särskilt på grund av bestämmelserna i artiklarna 5 och 7.

De ska inte betraktas som parter i förfarandet vid byrån.

2. Anmärkningar från tredje man ska lämnas innan invändningsperioden löper ut eller, om en invändning mot varumärket har registrerats, innan ett slutligt beslut om invändningen fattas.

3. Det inlämnande som avses i punkt 1 ska inte påverka byråns rätt att igen inleda en prövning av de absoluta registreringshindren på eget initiativ innan registrering skett, när så är lämpligt.

4. Anmärkningarna i punkt 1 ska meddelas sökanden som får yttra sig över dem.”

39. I artikel 41 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. En invändning ska framställas skriftligen och ska närmare ange vilka grunder som åberopas. Den ska inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats.

4. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer.”

40. I Artikel 42.2 ska i första meningen, frasen ”under en tid av fem år före dagen för offentliggörandet” ersättas med ”under en tid av fem år före ansökningsdagen eller prioritetsdagen”. **följande:**

”2. På begäran av sökanden ska en innehavare av ett äldre EU-varumärke vilken gjort en invändning, lägga fram bevis för att det äldre EU-varumärket under en tid av fem år före ansökningsdagen eller prioritetsdagen för ansökan om EU-varumärke verkligen har använts inom unionen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som läggs till stöd för invändningen, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre EU-varumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. I avsaknad av sådan bevisning ska invändningen avslås. Om det äldre EU-varumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det registrerats, ska det vid prövning av invändningen anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.” [Ändr. 40]

41. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) Innan dagen för inlämnandet av en ansökan som avses i artikel 27 har godkänts av byrån och under den invändningsperiod som föreskrivs i artikel 41.1.”

b) Punkt 3 ska utgå.

42. Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Registrering

1. Om en ansökan är i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning och någon invändning inte har framställts inom den tid som anges i artikel 41.1, eller om en invändning har avslagits genom ett slutligt beslut, ska varumärket registreras som ett **EU**-varumärke. Registreringen ska offentliggöras.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Byrån ska utfärda ett registreringsbevis. Registreringsbeviset kan utfärdas på elektronisk väg.
3. Innehavaren av ett registrerat **EU**-varumärke ska ha rätt att i samband med varor och tjänster som omfattas av registreringen använda en symbol alldeles intill varumärket som visar att varumärket är registrerat i unionen endast så länge registreringen är i kraft. Den exakta utformningen av denna symbol ska beslutas av byråns verkställande direktör.
4. Den registrerade varumärkessymbolen får inte användas av någon annan person än innehavaren av märket eller utan innehavarens medgivande. Varumärkesinnehavaren får inte använda varumärkessymbolen innan märket är registrerat eller efter varumärkets upphävande, ogiltighetsförklaring, utgång eller avstående från varumärket."

43. I avdelning IV ska följande avsnitt införas:

"AVSNITT 7

Delegering av befogenheter

Artikel 45a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- a) förfarandet för bedömning av överensstämmelse med kraven för fastställelse av ansökningsdag som avses i artikel 36.1 a och de formella krav som avses i artikel 26.3 och förfarandet för kontroll av betalning av de klassavgifter som avses i artikel 36.1 c,
- b) förfarandet för prövning av de absoluta registreringshinder som avses i artikel 37,
- c) närmare uppgifter som offentliggörandet av ansökan som avses i artikel 39.1 ska innehålla,
- d) förfarandet för att korrigera misstag och fel vid offentliggöranden av **EU**-varumärkesansökningar som avses i artikel 39.3,
- e) förfarandet för tredje mans ingivande av anmärkningar enligt artikel 40,
- f) närmare uppgifter om förfarandet för ingivande och prövning av en invändning som anges i artiklarna 41 och 42,
- g) förfaranden för ändring av en ansökan i enlighet med artikel 43.2 och delning av ansökan enligt artikel 44,
- h) de uppgifter som ska föras in i registret när ett **EU**-varumärke registreras och de närmare villkoren för offentliggörande av den registrering som avses i artikel 45.1, innehåll och form för utfärdande av registreringsbevis som avses i artikel 45.2."

43a. I artikel 47 ska följande punkt införas:

"1a. Den avgift som ska betalas för förnyelse av ett EU-varumärke ska vara följande:

- a) En grundavgift.**
- b) Klassavgifterna för klasser utöver en klass för vilken ansökan om förnyelse gäller.**
- c) Om tillämpligt, tilläggsavgiften för försenad betalning av förnyelseavgiften eller försenat inlämnande av ansökan om förnyelse enligt punkt 3." [Ändr. 41]**

44. I artikel 49 ska punkt 3 utgå.

45. Följande artikel ska införas:

"Artikel 49a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) ~~förfarandena~~ **förfarandet** för förnyelse av det europeiska varumärket enligt artikel 47, däribland typ av avgifter som ska betalas, [Ändr. 42]
- b) förfarandet i samband med ändring av registreringen av ett **EU**-varumärke som avses i artikel 48.2,
- c) förfarandet i samband med delning av ett **EU**-varumärke som avses i artikel 49.”
46. I artikel 50 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:
- ”2. Ett avstående ska skriftligen meddelas byrån av varumärkets innehavare. Det ska inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret. Giltigheten för ett avstående av ett ~~europeiskt varumärke~~ **EU-varumärke** som deklarerats till byrån efter inlämning av en ansökan om upphävande **eller om ogiltighetsförklaring** av detta varumärke enligt artikel 56.1 ska bara gälla efter slutgiltig avvisning eller återkallande av ansökan om upphävande **eller om ogiltighetsförklaring**. [Ändr. 43]
3. Ett avstående ska införas i registret endast med samtycke från den vilkens rätt har antecknats i registret. Om en licens har registrerats ska avståendet införas i registret endast om innehavaren av varumärket visar att han **eller hon** har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Avståendet ska införas efter utgången av ~~den en~~ tidsfrist som anges i enlighet med artikel 57a led a **på tre månader räknat från den dag då varumärkesinnehavaren förvässat byrån om att han eller hon har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå.** [Ändr. 44]
47. I artikel 53.1 ska följande stycke läggas till:
- ”De krav som avses i punkterna a, b och c i första stycket ska vara uppfyllda på dagen för ansökan eller prioritetsdatum för **EU**-varumärket.”
48. **Punkterna 1 och 2** i artikel 54.1 och 54.2 ~~54~~ ska orden ”eller” och ”eller motsätta sig användning av det yngre varumärket” utgå: **ersättas med följande:**
- ”1. Om en innehavare av ett **EU**-varumärke under en sammanhängande femårsperiod förhållit sig passiv till att ett yngre **EU**-varumärke använts i unionen, och om han eller hon varit medveten om denna användning, ska han eller hon inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket [...] för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre **EU**-varumärket gjorts i ond tro.
2. Om en innehavare av ett sådant äldre nationellt varumärke som avses i artikel 8.2 eller av ett sådant äldre tecken som avses i artikel 8.4 under en sammanhängande femårsperiod har förhållit sig passiv till att ett yngre **EU**-varumärke använts i den medlemsstat där det äldre varumärket eller tecknet åtnjuter skydd, och om han eller hon varit medveten om denna användning, ska han eller hon inte längre ha rätt att på grundval av det äldre varumärket eller tecknet ansöka om ogiltighetsförklaring av det yngre varumärket [...] för de varor eller tjänster för vilka det yngre varumärket har använts, om inte ansökan om registrering av det yngre **EU**-varumärket gjorts i ond tro.” [Ändr. 45]
49. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1, led c ska ”den berörda medlemsstatens lagstiftning” ersättas med ”unionens eller den berörda medlemsstatens lagstiftning.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. En ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring ska avvisas om ett mål mellan samma parter om samma sak har prövats av antingen byrån eller av Europeiska **unionens varumärkesdomstol** som avses i artikel 95 och byråns eller domstolens beslut i målet har vunnit laga kraft.”

Tisdagen den 25 februari 2014

50. I artikel 57.2 ~~andra meningen~~ ska "offentliggörs" ersättas med "ingavs eller på prioritetdagen för det europeiska varumärket". **följande:**

"2. På begäran av innehavaren av ett EU-varumärke ska en innehavare av ett äldre EU-varumärke vilken är part i ogiltighetsförfarandet, lägga fram bevis för att det äldre EU-varumärket under en tid av fem år före dagen för ansökan om ogiltighetsförklaring verkligen har använts inom unionen för de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som läggs till stöd för ansökan om ogiltighet, eller för att det finns skälig grund för att det inte använts, förutsatt att det äldre EU-varumärket vid denna tidpunkt har varit registrerat i minst fem år. Om det äldre EU-varumärket den dag ansökan om EU-varumärke ingavs eller på prioritetdagen har varit registrerat i minst fem år, ska innehavaren av det äldre EU-varumärket dessutom lägga fram bevis för att de förutsättningar som anges i artikel 42.2 var uppfyllda vid denna tidpunkt. I avsaknad av sådan bevisning ska ansökan om ogiltighetsförklaring avslås. Om det äldre EU-varumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, ska det vid prövning av ansökan om ogiltighetsförklaring anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna." [Ändr. 46]

51. I avdelning VI ska följande avsnitt införas:

"AVSNITT 6

Delegering av befogenheter

Artikel 57a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- a) förfarandet i samband med ett avstående av ett **EU**-varumärke som anges i artikel 50, ~~inklusive den period som avses i punkt 3 i samma artikel,~~ [Ändr. 47]
- b) förfarandena i samband med upphävande och ogiltighetsförklaring av ett **EU**-varumärke som avses i artiklarna 56 och 57."

52. Artikel 58.1 ska ersättas med följande:

"1. Ett beslut får överklagas av byråns beslutsfattande instanser som anges i artikel 130 a–d. Både tidsfristen för överklagan som föreskrivs i artikel 60 och inlämnande av överklagan ska ha suspensiv verkan."

53. Artikel 62 ska utgå.

54. Artikel 64.3 ska ersättas med följande:

"3. Beslut av överklagandenämnden vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 65.5 eller, om talan har väckts inför tribunalen inom denna tidsfrist, från dagen då sådan talan avvisats eller om eventuella överklaganden inges till domstolen av tribunalens beslut."

55. Artikel 65 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Beslut av överklagandenämnden får överklagas till tribunalen."

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Tribunalen ska vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut."

Tisdagen den 25 februari 2014

c) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Talan ska väckas hos tribunalen inom två månader från det att överklagandenämnden meddelat beslutet.

6. Byrån ska vidta de åtgärder som krävs för att följa tribunalens dom eller, vid överklagan av denna dom, domstolen."

56. Följande artikel ska införas:

"Artikel 65a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

a) överklagandets **formella** innehåll som avses i artikel 60 och förfarandet för att lämna in och pröva ett överklagande, [Ändr. 48]

b) **formellt** innehåll i och utformning av överklagandenämndens beslut som avses i artikel 64, [Ändr. 49]

c) återbetalning av de överklagandeavgifter som avses i artikel 60."

57. Rubriken på avdelning VIII ska ersättas med följande:

"SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM EUROPEISKA KOLLEKTIVMÄRKEN OCH KVALITETSMÄRKEN"

58. Mellan rubriken för avdelning VIII och artikel 66 ska följande rubrik införas:

"AVSNITT 1

EU-kollektivmärken"

59. I artikel 66 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Avdelningarna I–VII och IX–XIV ska tillämpas på **EU-kollektivmärken**, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt."

60. I artikel 67.1 ska orden "~~inom viss tid~~" ersättas med "~~inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 74a~~".
följande:

"1. Den som ansöker om ett EU-kollektivmärke ska inge bestämmelser för varumärkets användning inom en period av två månader efter ansökningsdagen." [Ändr. 50]

61. Artikel 69 ska ersättas med följande:

"Artikel 69

Anmärkningar från tredje man

Om skriftliga anmärkningar på ett **EU-kollektivmärke** lämnas till byrån i enlighet med artikel 40, kan dessa skriftliga anmärkningar också baseras på den särskilda grund enligt vilken ansökan om ett **EU-kollektivmärke** i enlighet med artikel 68 bör avslås."

61a. Artikel 71.3 ska ersättas med följande:

"3. Skriftliga anmärkningar enligt artikel 69 får också ges in med avseende på ändrade bestämmelser för bruk." [Ändr. 51]

Tisdagen den 25 februari 2014

62. Följande artikel ska införas:

”Artikel 74a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av ~~den tidsperiod som avses i artikel 67.1 för inlämnande av~~ **det formella innehållet i** bestämmelserna för **användningen av** det europeiska kollektivmärkets användning till byrån och innehållet i dessa förordningar **kollektivmärket** enligt vad som anges i artikel 67.2.” [Ändr. 52]

63. I bilaga VIII ska följande avsnitt läggas till:

”AVSNITT 2

Europeiska kvalitetsmärken

Artikel 74b

Europeiska kvalitetsmärken

1. Med ett europeiskt kvalitetsmärke avses ett **EU**-varumärke som vid ansökan om registrering av märket betecknas som sådant och som är ägnat att särskilja varor eller tjänster som kvalitetsmärkts av innehavaren av märket vad gäller geografiskt ursprung, material, tillverknings sätt för varor eller utförande av tjänster, kvalitet, tillförlitlighet eller andra egenskaper som rör varor och tjänster som inte är kvalitetsmärkta på detta sätt.

2. Varje juridisk person, inklusive offentligrättsliga institutioner, myndigheter och organ, kan ansöka om europeiska kvalitetsmärken under förutsättning att

a) den juridiska personen inte bedriver affärsverksamhet som inbegriper leverans av varor eller tjänster av den typ som kvalitetsmärkts,

b) den juridiska personen är behörig att kvalitetsmärka de varor eller tjänster för vilka märket ska registreras.

3. Som ett undantag från artikel 7.1 c får tecken eller uppgifter som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna geografiskt ursprung för varor eller tjänster utgöra europeiska kvalitetsmärken enligt punkt 1. Ett kvalitetsmärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att använda sådana tecken eller uppgifter i näringsverksamhet, förutsatt att de används i enlighet med god affärssed. Ett kvalitetsmärke får inte åberopas mot en tredje man som har rätt att använda ett geografiskt namn.

4. Avdelningarna I–VII och IX–XIV ska tillämpas på europeiska kvalitetsmärken, om inte annat föreskrivs i detta avsnitt.

Artikel 74c

Bestämmelser för användning av varumärket

1. Den som ansöker om ett europeiskt kvalitetsmärke ska ~~ingen bestämmelser för användningen av kvalitetsmärket inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 74k~~ **en period av två månader efter ansökningsdagen.** [Ändr. 53]

2. I bestämmelserna för användningen ska anges vilka personer som har rätt att använda varumärket, de egenskaper som ska kvalitetsmärkas, hur det attesterande organet ska undersöka dessa egenskaper och övervaka användningen av märket samt villkoren för märkets användning, däribland påföljderna.

Artikel 74d

Avslag på ansökan

1. Förutom de grunder för avslag på ansökan om ett **EU**-varumärke som anges i artiklarna 36 och 37, ska en ansökan om ett europeiskt kvalitetsmärke avslås om den inte uppfyller villkoren i artiklarna 74b och 74c, eller om bestämmelserna för användningen strider mot allmän ordning eller moral.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Ansökan om ett europeiskt kvalitetsmärke ska också avslås om det kan antas att allmänheten kan vilseledas i fråga om märkets karaktär eller innebörd, särskilt om det kan uppfattas som något annat än ett kvalitetsmärke.

3. En ansökan ska inte avslås om sökanden genom att ändra bestämmelserna för användningen uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

Artikel 74e

Anmärkningar från tredje man

Om skriftliga anmärkningar om ett europeiskt kollektivmärke lämnas till byrån i enlighet med artikel 40, kan dessa skriftliga anmärkningar också baseras på den särskilda grund enligt vilken ansökan om ett europeiskt kollektivmärke i enlighet med artikel 74d bör avslås.

Artikel 74f

Ändring av bestämmelserna för användning av varumärket

1. Innehavaren av ett europeiskt kvalitetsmärke ska till byrån överlämna de bestämmelser för bruk som har ändrats.

2. En ändring ska inte införas i registret om inte de ändrade bestämmelserna för bruk uppfyller villkoren i artikel 74c eller om den innebär att en av grunderna för avslag i artikel 74d är uppfylld.

3. **Skriftliga anmärkningar enligt** artikel 74e ~~ska tillämpas~~ **får också ges in med avseende** på ändringar i bestämmelserna för bruk. [**Andr. 54**]

4. Vid tillämpning av denna förordning ska ändringar i bestämmelserna för bruk gälla först från den dag ändringen införts i registret.

Artikel 74 g

Överlåtelse

Genom undantag från artikel 17.1 får ett europeiskt kvalitetsmärke bara överlåtas till en juridisk person som uppfyller kraven i artikel 74b 2.

Artikel 74h

Talan om varumärkesintrång

1. Bara innehavaren av ett europeiskt kvalitetsmärke eller någon som har bemyndigats av denne ska ha rätt att väcka talan om intrång.

2. Om någon som har rätt att använda ett europeiskt kvalitetsmärke har lidit skada på grund av olovligt bruk av varumärket, får innehavaren av detta varumärke kräva skadestånd på deras vägnar.

Artikel 74i

Grunder för upphävande

Förutom de grunder för upphävande som anges i artikel 51 ska, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkäromål i mål om varumärkesintrång, de rättigheter som tillhör en innehavare av ett europeiskt kvalitetsmärke förklaras upphävida om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Innehavaren uppfyller inte längre kraven i artikel 74b 2.

Tisdagen den 25 februari 2014

- b) Innehavaren vidtar inte rimliga åtgärder för att förhindra att varumärket används på ett sätt som inte är förenligt med de villkor för bruk som anges i bestämmelserna för bruk och de ändringar som i förekommande fall har införts i registret.
- c) Innehavaren har använt varumärket på ett sådant sätt att allmänheten skulle kunna vilseledas enligt artikel 74d 2.
- d) En ändring i bestämmelserna för bruk har införts i registret i strid med artikel 74f 2 om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 74j

Ogiltighetsgrunder

Förutom de ogiltighetsgrunder som anges i artiklarna 52 och 53 ska, efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkärsmål i mål om varumärkesintrång, ett europeiskt kvalitetsmärke som registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 74d förklaras ogiltigt, om inte innehavaren av märket genom en ytterligare ändring av bestämmelserna för bruk uppfyller kraven i artikel 74d.

Artikel 74k

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av ~~den tidsperiod som avses i artikel 74c 1 för inlämnande av~~ **det formella innehållet i** bestämmelserna för **användningen av** det europeiska kvalitetsmärkets användning till byrån och innehållet i dessa bestämmelser **kvalitetsmärket** enligt vad som anges i artikel 74c.2." [Ändr. 55]

64. Artikel 75 ska ersättas med följande:

"Artikel 75

Beslutsformer och meddelanden från byrån

1. Byråns beslut ska innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter eller bevis som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.
2. Alla beslut, meddelanden eller tillkännagivanden från byrån ska ange byråns enhet eller avdelning, samt namnet eller namnen på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen. De ska antingen undertecknas av den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen eller vara försedda med byråns tryckta eller stämplade sigill. Den verkställande direktören får fastställa att andra metoder för att identifiera byråns enhet eller avdelning och namnet på den ansvariga tjänstemannen eller de ansvariga tjänstemännen eller en annan identifiering än ett sigill används där beslut, meddelanden eller tillkännagivanden från byrån överförs per fax eller annat tekniskt kommunikationsmedel."

65. I artikel 76.1 ska följande mening läggas till:

"I ogiltighetsförfaranden enligt artikel 52 ska byrån begränsa sin granskning till de grunder och argument som parterna lämnat."

66. I artikel 78 ska följande punkt läggas till:

"5. Byråns verkställande direktör ska bestämma de belopp och förskott som ska betalas enligt bestämmelserna om kostnader för bevisupptagning som antagits enligt artikel 93a b."

67. Artikel 79 ska ersättas med följande:

"Artikel 79

Underrättelse

1. Byrån ska till samtliga berörda på eget initiativ underrätta alla beslut och kallelser och om de förelägganden, från vilka en tidsfrist ska räknas, samt om de underrättelser om vilka de berörda ska underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller delegerade akter som antagits till följd av denna förordning, eller enligt beslut av byråns direktör.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Den verkställande direktören ska avgöra vilka andra handlingar än beslut som omfattas av en tidsgräns för överklagande och kallelser som ska delges genom rekommenderat brev med mottagningsbevis.
3. Delgivning får ske på elektronisk väg på det sätt som den verkställande direktören anger.
4. Om delgivning ska ske genom kungörelse ska den verkställande direktören bestämma hur offentliggörandet ska ske och bestämma början av den period på en månad efter vilken dokumentet ska anses ha delgivits.”

68. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 79a**Meddelande om förlust av rättigheter**

Om byrån anser att denna förordning eller de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning medför en förlust av eventuella rättigheter, utan att något beslut har fattats, ska den meddela detta till den berörda personen i enlighet med artikel 79. Den senare kan begära att ett beslut fattas i frågan. Byrån ska anta ett sådant beslut när den inte delar sökandens åsikt, i annat fall ska byrån ompröva sitt konstaterande och underrätta sökanden om detta.

Artikel 79b**Meddelanden till byrån**

Meddelanden till byrån får göras på elektronisk väg. Verkställande direktören ska fastställa den omfattning och de tekniska villkor på vilka dessa meddelanden kan lämnas in elektroniskt.

Artikel 79c**Tidsfrister**

1. **Tidsfrister ska fastställas som hela år, månader, veckor eller dagar.** Beräkningen av tidsfrister och tidsfristernas längd ska omfattas av de bestämmelser som antas i enlighet med artikel 93a f. **ska börja dagen efter den dag då den relevanta händelsen inträffade.** [Ändr. 56]

2. Byråns verkställande direktör ska före början av varje kalenderår fastställa de dagar då byrån inte är öppet för mottagande av handlingar eller på vilka reguljärpost inte delas ut på den ort där byrån har sitt säte.

3. Den verkställande direktören ska fastställa avbrottsperiodens varaktighet i fall av ett allmänt avbrott i postgången i den medlemsstat där byrån har sitt säte eller i fråga om ett faktiskt avbrott i byråns anslutning till tillåtna elektroniska kommunikationsmedel.

4. Om oförutsedda händelser, som en naturkatastrof eller en strejk, avbryter eller stör den normala kommunikationen från parterna till byrån eller tvärtom, får byråns ordförande besluta att, för de parter som är bosatta eller har sina registrerade kontor i den berörda staten eller som har utsett en företrädare med verksamhetsort i den berörda staten, ska alla tidsfrister som annars skulle löpa ut den dag eller efter den dag då en sådan händelse inträffade på hans beslut förlängas till ett datum som fastställs av honom. När detta datum fastställs ska han bedöma att denna oförutsedda händelse upphör att gälla. Om händelsen berör byråns säte ska det av ordförandens beslut framgå att det berör samtliga involverade parter.

Artikel 79d**Korrigerings av fel och uppenbara förbiseenden**

Byrån ska korrigera språkliga fel, skrivfel och uppenbara brister i byråns beslut eller tekniska fel som kan hänföras till byrån vid registrering av varumärket eller vid offentliggörande av dess registrering. **Byrån ska föra protokoll över sådana korrigerings.** [Ändr. 57]

Tisdagen den 25 februari 2014

69. Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

- a) I Punkt 1 första meningen ska frasen "beslut som är behäftat med ett uppenbart handläggningsfel" ersättas med "beslut som är behäftat med ett uppenbart fel". **följande:**

"1. Om byrån har fört in en uppgift i registret eller fattat ett beslut som är behäftat med ett uppenbart fel som byrån har gjort, ska byrån se till att den införda uppgiften tas bort eller att beslutet återkallas. Om det bara finns en part i ärendet och införandet eller beslutet gör intrång i denna parts rätt, ska borttagande eller återkallande ske även om felaktigheten inte var uppenbar för parten." [Ändr. 58]

- b) I Punkt 2 ska ~~den andra meningen~~ ersättas med följande:

"2. Det borttagande eller det återkallande som avses i punkt 1 ska, självmant eller på begäran av en av parterna i ärendet, beslutas av den avdelning som förde in uppgiften eller fattade beslutet. Borttagande av en uppgift i registret eller återkallande av beslutet ska ske inom ett år från den dag då uppgiften infördes i registret eller beslutet fattades, sedan parterna i ärendet och de eventuella innehavare av rätten till det aktuella europeiska varumärket EU-varumärket som är registrerade har hörts. Byrån ska föra protokoll över sådana borttaganden eller återkallanden." [Ändr. 59]

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Denna artikel ska inte inverka på parternas möjlighet att överklaga enligt artiklarna 58 och 65 eller möjligheten att rätta till fel och uppenbara förbiseenden enligt artikel 79d. Om ett överklagande har ingivits mot ett av byrån fattat beslut som innehåller ett fel, förlorar överklagandet sitt syfte efter det att byrån upphävt sitt beslut enligt punkt 1 i denna artikel."

70. Artikel 82 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Denna artikel ska inte gälla för de tidsfrister som fastställs i artiklarna 29.1, 33.1, 36.2, 41.1 och 41.3, 47.3, 60, 65.5, 81, 112, eller de som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel eller den tidsfrist för anspråk på företräde i enlighet med artikel 34 efter det att ansökan har ingetts."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om byrån bifaller begäran ska följderna av att tidsfristen inte iakttagits inte anses ha inträffat. Om ett beslut har fattats mellan utgången av den tidsfrist som inte iakttagits och en ansökan om fortsatt behandling, ska den enhet som är behörig att fatta beslut på grund av underlåtenheten se över beslutet och, om slutförandet av själva underlåtenheten är tillräckligt, fatta ett annat beslut. Om det ursprungliga beslutet inte ska ändras, ska det bekräftas skriftligen."

71. Följande artikel ska införas:

"Artikel 82a

Avbrott i behandlingen

1. När behandlingen avbryts eller återupptas ska Förhandlingar vid byrån uppfylla de krav som anges i artikel 93a h. ska avbrytas i följande fall:

- a) **I händelse av dödsfall eller förlust av den rättsliga handlingsförmågan för sökanden eller innehavare av ett EU-varumärke eller för den person som bemyndigats enligt nationell lag att agera för dennes räkning. I den utsträckning som ovanstående händelser inte påverkar behörigheten för en sådan företrädare som utsetts enligt artikel 93, ska förhandlingar avbrytas endast på anmodan av en sådan företrädare.**
- b) **I händelse av att sökanden eller innehavaren av ett EU-varumärke, som ett resultat av någon aktion som vidtagits mot dennes egendom, av juridiska skäl förhindras att fortsätta förhandlingarna inför byrån.**

Tisdagen den 25 februari 2014

c) *I händelse av dödsfall eller förlust av den rättsliga handlingsförmågan för företrädaren för en sökande eller innehavare av ett EU-varumärke eller om denne av juridiska skäl, som härrör från aktioner som vidtagits mot dennes egendom, förhindras att fortsätta förhandlingarna inför byrån.*

2. *Då byrån, i sådana fall som avses i punkt 1 a och 1 b, har informerats om identiteten på den person som bemyndigats att fortsätta förhandlingarna inför byrån, ska byrån meddela denne person och alla berörda tredje parter att förhandlingarna ska återupptas från det datum som fastställs av byrån.*

3. *I sådana fall som avses i punkt 1 c ska förhandlingarna återupptas när byrån har informerats om utnämmandet av en ny företrädare för sökanden eller när byrån har delgett de andra parterna meddelandet om utnämmandet av den nya företrädaren för innehavaren av EU-varumärket. Om byrån tre månader efter avbrytandet av förhandlingarna inte har informerats om utnämmandet av en ny företrädare ska byrån meddela sökanden eller innehavaren av EU-varumärket*

a) *då artikel 92.2 är tillämplig, att ansökan om EU-varumärke kommer att betraktas som återkallad om informationen inte inlämnas inom två månader efter det att detta meddelande har delgetts, eller*

b) *då artikel 92.2 inte är tillämplig, att förhandlingarna kommer att återupptas med sökanden eller innehavaren av EU-varumärket från och med det datum då detta meddelande har delgetts.*

4. *Andra tidsgränser än de tidsfrister för betalning av förnyelseavgifter som gäller för sökanden eller innehavaren av EU-varumärket på dagen för avbrytandet av förhandlingarna ska påbörjas igen från den dag då förhandlingarna återupptas.” [Ändr. 60]*

72. Artikel 83 ska ersättas med följande:

”Artikel 83

Tillämpning av allmänna principer

I den mån denna förordning eller delegerade akter inte innehåller förfarandebestämmelser ska byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.”

73. I artikel 85.1 ska orden ”enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna” ersättas med ”enligt villkoren i artikel 93a i.”
följande:

”1. *Den förlorande parten i förfaranden om invändning, upphävande, ogiltighetsförklaring eller överklagande ska bära den andra partens avgifter liksom, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 119.6, sina egna nödvändiga kostnader, däribland resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat inom ramen för de belopp som är fastställda för varje kostnadskategori [...].” [Ändr. 61]*

74. I artikel 86.2 ska andra meningen ersättas med följande:

”Varje medlemsstat ska utse en myndighet som ansvarar för att kontrollera dokumentets äkthet och lämna kontaktuppgifter till byrån, domstolen och kommissionen. Efter prövning som bara får avse dokumentets äkthet ska verkställighetsbeslutet bifogas till myndighetens beslut.”

75. Artikel 87 ska ersättas med följande:

”Artikel 87

Register över europeiska varumärken

1. *Byrån ska föra ett register, som ska innehålla alla de uppgifter vilka enligt denna förordning eller en delegerad akt som antagits enligt denna förordning ska antecknas i registret. Byrån ska uppdatera registret över EU-varumärken och hålla det uppdaterat. [Ändr. 62]*

2. *Registret ska vara tillgängligt för allmänheten. Det kan förvaras elektroniskt.*

Tisdagen den 25 februari 2014

3. Byrån ska upprätthålla en elektronisk databas som innehåller uppgifter om ansökningar om registrering av **EU**-varumärken och uppgifterna i registret. Innehållet i databasen kan göras tillgängligt för allmänheten. Den verkställande direktören ska bestämma villkoren för tillgång till databasen och hur innehållet i denna databas kan göras tillgängligt i maskinläsbar form, inklusive motsvarande avgifter.”

76. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ”Handlingars offentlighet” ersätts med ”Handlingars offentlighet och arkivering”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkt 2 eller 3 kan dock vissa handlingar i ärendet undantas. Den verkställande direktören ska fastställa på vilket sätt kontroll ska utföras.

5. Byrån ska arkivera handlingar som avser förfaranden relaterade till ett **EU**-varumärke eller **EU**-varumärkesregistrering. Den verkställande direktören ska fastställa i vilken form dessa handlingar ska arkiveras. Om handlingarna arkiveras i elektronisk form ska de originaldokument som ligger till grund för sådana elektroniska handlingar förstöras efter en viss tid efter det att de mottagits av byrån, som ska fastställas av den verkställande direktören.”

77. Artikel 89 ska ersättas med följande:

”Artikel 89

Regelbundet utkommande publikationer

1. Byrån ska regelbundet utge

a) en tidning om **EU**-varumärken, vilken ska innehålla de uppgifter som antecknats i registret och andra uppgifter vars offentliggörande föreskrivs i denna förordning eller delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning. [Ändr. 63]

b) en officiell tidning som innehåller allmänna upplysningar och meddelanden från byråns verkställande direktör samt andra upplysningar om denna förordning och dess tillämpning.

De publikationer som avses i punkterna a) och b) kan verkställas på elektronisk väg.

2. Tidningen om **EU**-varumärken ska offentliggöras på det sätt och med den frekvens som fastställs av den verkställande direktören.

3. Den verkställande direktören får besluta att vissa poster ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* på unionens alla officiella språk.”

78. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen, ska en fysisk eller juridisk person som varken har sin hemvist eller säte i unionen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån, i enlighet med artikel 93.1, vid förfaranden som äger rum enligt denna förordning utom vid ingivande av ansökan om ett **EU**-varumärke.

~~Genom undantag från första stycket behöver inte de fysiska eller juridiska personer som avses i det stycket låta sig företräddas inför byrån i de fall som föreskrivs i artikel 93a o.”~~ [Ändr. 64]

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om de villkor som har fastställts i enlighet med artikel 93a o är uppfyllda, ska en gemensam representant utnännas.” [Ändr. 65]

79. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En fysisk eller juridisk person får inför byrån endast företräddas av

Tisdagen den 25 februari 2014

- (a) en utövande jurist som har rätt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom unionen, i den mån juristen i den staten är behörig att uppträda som ombud i varumärkesfrågor,
- (b) auktoriserat ombud som är upptaget i byråns förteckning.

En person som är ombud inför byrån ska på begäran av myndigheten inge en skriftlig fullmakt som ska läggas till akten.”

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Byråns verkställande direktör kan bevilja undantag från

- a) kraven i punkt 2c andra meningen om sökanden lämnar bevis på att han förvärvat erforderlig kompetens,
- b) kraven i punkt 2a i fall av högt kvalificerade sakkunniga, under förutsättning att kraven i punkterna 2b och 2c är uppfyllda.”

- e) ~~Punkt 5 ska ersättas med följande:~~

~~”5. I artikel 93a ska föreskrivas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen över auktoriserade ombud.” [Ändr. 66]~~

80. I avdelning IX ska följande avsnitt införas:

”AVSNITT 5

Överföring av befogenheter

Artikel 93a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av

- a) kraven beträffande formen på de beslut som avses i artikel 75,
- b) villkoren för muntliga förhandlingar och bevisupptagning som avses i artiklarna 77 och 78,
- c) villkoren för den underrättelse som avses i artikel 79,
- d) förfarande för det meddelande om förlust av rättigheter som avses i artikel 79a,
- e) bestämmelser om kommunikationsmedel, inbegripet elektroniska kommunikationsmedel som avses i artikel 79b som kan användas av parter i förfarandet vid byrån samt de formulär som ska tillhandahållas av byrån,
- f) bestämmelser om beräkning och varaktighet för de tidsfrister som avses i artikel 79c 1,
- g) förfarande för att korrigera språkliga fel, skrivfel och uppenbara brister i byråns beslut och tekniska fel som kan hänföras till byrån vid registreringen av varumärket eller vid offentliggörandet av dess registrering enligt artikel 79d,
- h) förfarande för upphävande av ett beslut eller annullering av en post i registret enligt vad som avses i artikel 80.1,
- i) villkor för avbrott och återupptagande av förfaranden inför byrån enligt vad som avses i artikel 82a,
- j) förfaranden för fördelning och fastställande av kostnader enligt vad som avses i artikel ~~85.1~~ **85**, [Ändr. 67]
- k) de uppgifter som **ska föras in i registret och som** avses i artikel ~~87.1~~ **87**, [Ändr. 68]
- ~~l) förfarande för granskning av handlingar som föreskrivs i artikel 88, inbegripet de handlingar som är undantagna från granskning, och förfaranden för arkivering av byråns handlingar som anges i artikel 88.5; [Ändr. 69]~~

Tisdagen den 25 februari 2014

- m) formerna för offentliggörande av information och uppgifter som avses i artikel 89.1 a i tidningen om **EU**-varumärken, däribland typ av information, och det språk på vilket denna information och dessa uppgifter ska offentliggöras,
- n) frekvens, form och språk på vilka byråns officiella tidning ska offentliggöras enligt vad som avses i artikel 89.1 b,
- o) villkoren för utbyte av information och kommunikation mellan byrån och medlemsstaternas myndigheter och granskning av handlingar av eller via domstolar eller myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med artikel 90,
- p) Undantag från skyldigheten att låta sig företrädas inför byrån enligt artikel 92.2, de villkor på vilka en gemensam representant ska utses ~~enligt artikel 92.4~~, de villkor på vilka de arbetstagare som avses i artikel 92.3 och auktoriserade ombud som avses i artikel 93.1 ska inge en skriftlig fullmakt för att kunna genomföra representation, innehållet i fullmakten och under vilka förutsättningar någon får tas bort från förteckningen över auktoriserade ombud ~~enligt vad som avses i artikel 93.5.~~ **[Ändr. 70]**

81. I avdelning X ska rubriken på avsnitt 1 ersättas med följande:

"Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område"

82. Artikel 94 ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Tillämpning av unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område"

- b) I Punkt 1 ska "~~förordning (EG) nr 44/2001~~" ersättas med "~~unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område~~". **följande:**

"1. Om inte annat anges i denna förordning ska unionens bestämmelser om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tillämpas i mål om EU-varumärken och på ansökningar om EU-varumärken samt i mål i samband med litispensens och konnexitet i fråga om EU-varumärken och nationella varumärken." [Ändr. 71]

- c) Följande punkt ska läggas till:

"3. Hänvisningar i denna förordning till förordning (EG) nr 44/2001 ska när det är lämpligt inkludera avtalet mellan Europeiska gemenskapen och konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som ingicks den 19 oktober 2005."

83. I artikel 96 c ska "artikel 9.3 andra meningen" ersättas med "artikel 9b 2".

84. I artikel 99 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. I de mål som avses i artikel 96 a och c kan en talan om upphävande eller ogiltighet av ett **EU**-varumärke som inte utgör ett genkäromål, tas upp i den mån svaranden hävdar att rättigheterna för innehavaren av **EU**-varumärket skulle kunna upphävas på grund av bristande verklig användning vid den tidpunkt när talan om varuintrång väcktes."

Tisdagen den 25 februari 2014

85. Artikel 100 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Europeiska **unionens varumärkesdomstol** vid vilken ett genkärsmål om upphävande eller ogiltighetsförklaring av **EU**-varumärket har anhängiggjorts ska inte fortsätta prövningen av genkärsmålet förrän antingen den berörda parten eller domstolen har underrättat byrån om vilken dag genkärsmålet ingivits. Byrån ska införa uppgiften i registret. Om en ansökan om upphävande eller om ogiltighetsförklaring av ett **EU**-varumärke behandlas av byrån ska det informera domstolen om detta och skjuta upp handläggningen till dess beslutet om ansökan är slutgiltigt eller ansökan dras tillbaka."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. När Europeiska **unionens varumärkesdomstol** har avgjort ett genkärsmål om upphävande eller ogiltighet av ett europeiskt varumärke, ska utan dröjsmål en kopia av avgörandet sändas till byrån, antingen av domstolen eller genom någon av parterna i målet vid den nationella domstolen. Byrån eller någon annan berörd part kan begära upplysningar om detta översändande. Byrån ska införa uppgifterna om beslutet i registret och vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domslutet."

86. I artikel 102 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Europeiska **unionens varumärkesdomstol** kan också vidta åtgärder eller beslut som är tillgängliga enligt den tillämpliga lagstiftning som den anser lämplig med hänsyn till omständigheterna i ärendet."

87. Artikel 108 ska utgå.

88. I artikel 113.3 ska ~~meningen "liksom de formella villkoren i tillämpningsföreskrifterna"~~ ersättas med **"liksom de formella villkor som anges i artikel 114a"**. **följande:**

"3. Byrån ska kontrollera om den begärda omvandlingen uppfyller villkoren i denna förordning, särskilt artikel 112.1, 112.2, 112.4, 112.5 och 112.6 samt punkt 1 i den här artikeln, liksom de formella villkor som anges i artikel 114a. Om dessa villkor är uppfyllda ska byrån överlämna begäran om omvandling till myndigheterna för industriell äganderätt i de medlemsstater som anges däri." [Ändr. 72]

89. I Artikel 114.2 ska ~~orden "tillämpningsföreskrifterna"~~ ersättas med **"delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning"**. **följande:**

"2. En ansökan om EU-varumärke eller ett EU-varumärke som överlämnats i enlighet med artikel 113 får inte underkastas sådana formella krav i nationell lagstiftning som avviker från eller går utöver dem som föreskrivs i denna förordning eller i delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning." [Ändr. 73]

90. Följande artikel ska införas:

"Artikel 114a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 med angivande av de formella villkor som en begäran om omvandling till en **EU**-varumärkesansökan ska uppfylla, uppgifter om dess undersökning och de som rör dess offentliggörande."

91. I artikel 116 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, får byrån använda sig av avdelade nationella experter eller annan personal som inte är anställd av byrån. Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för avdelade nationella experter till byrån."

Tisdagen den 25 februari 2014

92. I Artikel 117 ska orden "~~för byrån~~" ersättas med "~~för byrån och dess anställda~~". **följande:**

"Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska gälla för byrån och dess anställda."
[Ändr. 74]

93. Artikel 119 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 6 andra stycket ska andra meningen ersättas med följande:

"Översättningen ska ges in inom den tid som anges i artikel 144a b."

- b) Följande punkt ska läggas till:

"8. Den verkställande direktören ska fastställa det sätt på vilket översättningarnas riktighet ska bestyrkas."

94. I Artikel 120.1 ska orden "~~tillämpningsföreskrifterna~~" ersättas med "~~en delegerad akt som antagits enligt denna förordning~~". **följande:**

"1. En ansökan om registrering av ett EU-varumärke, som beskrivs i artikel 26.1, och alla övriga uppgifter som ska offentliggöras i enlighet med denna förordning eller en delegerad akt som antagits enligt denna förordning ska offentliggöras på alla Europeiska unionens officiella språk." [Ändr. 75]

95. Artikel 122 ska utgå.

96. Artikel 123 ska ersättas med följande:

"Artikel 123

Insyn

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) ska tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

2. Styrelsen ska anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt artiklarna 228 och 263 i fördraget.

4. Byrån ska behandla personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets (***) förordning (EG) nr 45/2001."

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

97. Följande artikel ska införas:

"Artikel 123a

Säkerhetsbestämmelser om skydd av sekretessbelagda uppgifter och känsliga uppgifter som inte är sekretessbelagda

Tisdagen den 25 februari 2014

Byrån ska tillämpa de säkerhetsprinciper som ingår i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av sekretessbelagda EU-uppgifter och känsliga uppgifter som inte är sekretessbelagda som anges i bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom (*). Tillämpningen av säkerhetsbestämmelserna ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter.

(*) Kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EUT L 317, 3.12.2001, s. 1)."

98. I avdelning XII ska följande avsnitt införas:

"AVSNITT 1a

Byråns uppgifter och samarbete för att främja samsynen

Artikel 123b

Byråns uppgifter

1. Byrån ska ha följande uppgifter:

- a) Administrera och främja det **EU**-varumärkessystem som inrättas genom denna förordning.
- b) Administrera och främja europeisk formgivning som inrättas genom rådets förordning (EG) nr 6/2002 (*).
- c) Främja samsyn vad gäller praxis och verktyg på områdena för varumärken och formgivning, i samarbete med medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd, inklusive Benelux byrå för immateriell äganderätt.
- d) De uppgifter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 386/2012/EU (**).

da) De uppgifter som den har ålagts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU (*)**.
[Ändr. 76]

2. Byrån ska samarbeta med institutioner, myndigheter, myndigheter för industriell äganderätt, internationella och icke-statliga organisationer när det gäller de uppgifter som anges i punkt 1.

3. Byrån får lämna frivilliga förmedlingstjänster **och skiljeförfarandetjänster** för att hjälpa parterna att nå en uppgörelse i godo. [Ändr. 77]

Artikel 123c

Samarbete för att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg

1. Byrån och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för immateriell äganderätt ska samarbeta med varandra för att främja samsyn vad gäller praxis och verktyg på området för varumärken och formgivning.

Detta samarbete ska särskilt omfatta **bland annat** följande områden: [Ändr. 78]

- a) Utveckling av gemensamma standarder för prövning.
- b) Inrättandet av gemensamma eller sammankopplade databaser och portaler för EU-omfattande samråd, sök- och klassificeringssyfte.
- c) Kontinuerligt tillhandahållande och utbyte av data och information, inklusive inmatning av uppgifter i de databaser och portaler som avses i punkt b.
- d) Fastställande av gemensamma standarder och metoder, i syfte att säkerställa samstämmighet mellan förfaranden och system i hela unionen och att göra dem mer konsekventa, effektiva och ändamålsenliga.

Tisdagen den 25 februari 2014

e) Utbyte av information om industriella äganderätter och förfaranden, inklusive ömsesidigt stöd till hjälpcentraler och informationscentrum.

f) Utbyte av teknisk sakkunskap och tekniskt bistånd med anknytning till de områden som anges i punkterna a–e.

2. Byrån ska definiera, utarbeta och samordna gemensamma projekt av ~~unionsintresse~~ **intresse för unionen och medlemsstaterna** med beaktande av de områden som avses i punkt 1. Projektdefinitionen ska beskriva de särskilda skyldigheter och ansvarsområden som gäller för varje medlemsstats deltagande myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för industriell äganderätt. **Byrån ska under de gemensamma projektens alla faser samråda med företrädare för användarna.** [Ändr. 79]

3. Medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för industriell äganderätt ska effektivt delta i de gemensamma projekt som avses i punkt 2 för att säkra deras utveckling, funktion, samstämmighet och uppdatering.

Om resultatet av dessa projekt däremot leder till att det utvecklas instrument som en medlemsstat, genom ett motiverat beslut, anser är likvärdiga med instrument som redan finns i medlemsstaten i fråga, medför deltagandet i samarbetsprojektet inte någon skyldighet att tillämpa resultatet i den berörda medlemsstaten. [Ändr. 80]

4. Byrån ska ge ekonomiskt stöd till de gemensamma projekt av ~~unionsintresse~~ **intresse för unionen och medlemsstaterna** som avses i punkt 2 i den mån det, enligt punkt 3, är nödvändigt för att säkra ett effektivt deltagande i projekten vad gäller medlemsstaternas myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för industriell äganderätt. Det ekonomiska stödet kan ges i form av bidrag. Det totala finansieringsbeloppet får inte överskrida ~~40 %~~ **20 %** av byråns årsinkomst **och ska täcka minimibeloppet för varje medlemsstat för ändamål som har ett nära samband med deltagandet i de gemensamma projekten.** Stödmottagarna ska vara medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för industriell äganderätt. Bidrag kan beviljas utan någon inbjudan att lämna förslag i enlighet med de finansiella bestämmelser som gäller för byrån och enligt de principer för beviljande av bidrag som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ~~om finansiella regler för unionens allmänna budget (****)~~ och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ~~om finansiella regler för unionens allmänna budget (****).~~ [Ändr. 81]

(*) Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EUT L 3, 5.1.2002, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 386/2012 av den 19 april 2012 om tilldelning till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av uppgifter i samband med säkerställande av skydd för immateriella rättigheter, inbegripet sammanförande av företrädare för offentlig och privat sektor i ett europeiskt observatorium avseende intrång i immateriella rättigheter (EUT L 129, 16.5.2012, s. 1).

(***) **Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk (EUT L 299, 27.10.2012, s. 5)**

(****) Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

(*****) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1)."

99. I avdelning XII, ska avsnitten 2 och 3 ersättas med följande:

"AVSNITT 2

Styrelsen

Artikel 124

Styrelsens uppgifter

1. Utan att det påverkar de befogenheter som tilldelas budgetkommittén i avsnitt 5, ska styrelsen ha följande uppgifter:

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) Styrelsen ska anta byråns årliga arbetsprogram för det kommande året på grundval av det förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 c och med beaktande av kommissionens yttrande och överlämna det antagna årliga arbetsprogrammet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- b) Efter ett utbyte av synpunkter mellan den verkställande direktören och den berörda kommittén inom Europaparlamentet ska styrelsen anta ett flerårigt strategiskt program för byrån, inklusive byråns strategi för internationellt samarbete på grundval av det förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 d och med beaktande av kommissionens yttrande, och vidarebefordra det antagna fleråriga strategiska programmet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- c) Styrelsen ska anta en årsrapport på grundval av det förslag som lagts fram av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 f och vidarebefordra den antagna årsrapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
- d) Styrelsen ska anta en flerårig plan för personalpolitiken på grundval av det förslag som presenteras av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 g.
- e) Styrelsen ska anta bestämmelser om förebyggande och hantering av intressekonflikter inom byrån.
- (f) ~~I enlighet med punkt 2 ska byrån, med avseende på byråns personal, utöva de befogenheter som den tilldelas i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän av tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda som den tilldelas av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (tillsättningsmyndighetens befogenheter). [Ändr. 83]~~
- g) Styrelsen ska anta lämpliga genomförandebestämmelser i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda.
- h) Styrelsen ska utnämna och kunna avsätta den verkställande direktören och den vice verkställande direktören eller de vice verkställande direktörerna enligt artikel 129, och för utnämningen av ordföranden, ordförandena och ledamöterna i överklagandenämnderna i enlighet med artikel 136.
- i) Styrelsen ska säkerställa en lämplig uppföljning av de resultat och rekommendationer som utgår från de interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar som avses i artikel 165a samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- ia) Styrelsen ska fastställa och utarbeta gemensamma projekt av intresse för unionen och medlemsstaterna i enlighet med artikel 123c. [Ändr. 82]**
- j) Styrelsen ska höras innan riktlinjer antas för granskning inom byrån samt i de övriga fall som anges i denna förordning.
- k) Styrelsen kan avge yttranden och begära upplysningar från den verkställande direktören och kommissionen när den anser det nödvändigt.

~~2- Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna och artikel 142 i anställningsvillkoren för övriga anställda, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant behörighet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in.~~

~~Den verkställande direktören ska ha rätt att vidaredelegera dessa befogenheter.~~

~~Vid mycket särskilda omständigheter får styrelsen genom beslut tillfälligt dra in den verkställande direktörens behörighet att sluta anställningsavtal och sådan behörighet som denne sedan delegerar vidare, och utöva den själv eller delegera den till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören. [Ändr. 84]~~

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 125

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat ~~och~~, två företrädare för kommissionen **och en företrädare för Europaparlamentet** samt **deras respektive** suppleanter ~~för dessa~~. [**Ändr. 85**]
2. Styrelseledamöterna får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter.
3. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatperioden ska kunna förlängas.

Artikel 126

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland ledamöterna. Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om denne har förhinder.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara fyra år. Mandatet ska kunna förnyas en gång. Om emellertid uppdraget som styrelseledamot upphör någon gång under mandatperioden, upphör också mandatperioden automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 127

Sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande.
2. Den verkställande direktören ska delta i överläggningarna, om inte styrelsen beslutar något annat.
3. Styrelsen ska hålla ordinarie sammanträde ~~en gång~~ **två gånger** per år. I övrigt ska den sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen, **Europaparlamentet** eller en tredjedel av medlemsstaterna. [**Ändr. 87**]
4. Styrelsen ska själv anta sin arbetsordning.
5. Styrelsen ska fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter. En majoritet av två tredjedelar av dess ledamöter krävs för beslut som styrelsen har att fatta enligt artikel 124.1 a och b, samt artiklarna 126.1, 129.2 och ~~129.4~~ **129.3**. I båda fallen har varje ledamot en röst. [**Ändr. 88**]
6. Styrelsen får bjuda in observatörer att delta i dess sammanträden.
7. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

~~”AVSNITT 2a~~~~Verkställande styrelse~~~~Artikel 127a~~~~Inrättande~~~~Styrelsen får inrätta en verkställande styrelse.~~~~Artikel 127b~~~~Funktioner och organisation~~

- ~~1. Den verkställande styrelsen ska bistå styrelsen.~~

Tisdagen den 25 februari 2014

2. ~~Den verkställande styrelsen ska ha följande funktioner:~~
 - ~~(a) Att förbereda beslut som ska antas av styrelsen.~~
 - ~~(b) Att, tillsammans med styrelsen, säkerställa lämplig uppföljning av de iakttagelser och rekommendationer som härrör från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).~~
 - ~~(c) Utan att det påverkar de funktioner som tillfaller den verkställande direktören enligt artikel 128, ge den verkställande direktören stöd och rådgivning vid genomförandet av styrelsens beslut, i syfte att förstärka tillsynen över den administrativa förvaltningen.~~
3. ~~Vid behov kan den verkställande styrelsen, i brådskande fall, fatta vissa interimistiska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i administrativa frågor, inklusive vid tillfälligt upphävande av tillsättningsmyndighetens delegering av befogenheter.~~
4. ~~Den verkställande styrelsen ska bestå av styrelsens ordförande, en företrädare för kommissionen i styrelsen och tre andra ledamöter som utses av styrelsen bland dess ledamöter. Styrelsens ordförande ska också vara ordförande i den verkställande styrelsen. Den verkställande direktören ska delta i den verkställande styrelsens sammanträden, men ska inte ha rätt att rösta.~~
5. ~~Mandatperioden för ledamöterna i den verkställande styrelsen ska vara fyra år. Mandatperioden för ledamöterna i den verkställande styrelsen ska löpa ut när uppdraget som styrelseledamot upphör.~~
6. ~~Styrelsen ska hålla minst ett ordinarie möte var tredje månad. Dessutom ska den sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av dess ledamöter.~~
7. ~~Den verkställande styrelsen ska följa de förfaranderegler som fastställts av styrelsen. [Ändr. 86]~~

AVSNITT 3

Verkställande direktör

Artikel 128

Den verkställande direktörens funktioner

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören. Den verkställande direktören är ansvarig inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar befogenheterna för kommissionen, styrelsen och budgetutskottet ska den verkställande direktören vara oberoende i tjänsteutövningen och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska i rättsligt hänseende vara byråns företrädare.
4. Den verkställande direktören ska särskilt ha följande funktioner där han ska:
 - a) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att byråns verksamhet ska kunna bedrivas, däribland att utfärda interna administrativa föreskrifter och att offentliggöra meddelanden.
 - b) Genomföra styrelsens beslut.
 - c) Utarbeta ett utkast till årligt arbetsprogram med beräknade personal- och budgetresurser för varje verksamhet, och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen.
 - d) Utarbeta ett utkast till det fleråriga strategiska programmet, inklusive byråns strategi för internationellt samarbete, och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen och efter att ha utbytt åsikter med den berörda kommittén inom Europaparlamentet.
 - e) Genomföra det årliga arbetsprogrammet och det fleråriga strategiska programmet och för styrelsen redovisa hur dessa genomförs.

Tisdagen den 25 februari 2014

- f) Utarbeta årsrapporten om byråns verksamhet och lämna den till styrelsen för godkännande.
- g) Utarbeta ett utkast till den fleråriga planen för personalpolitiken och lämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen.
- h) Utarbeta en handlingsplan som en uppföljning av slutsatserna om interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), samt rapportera om framstegen två gånger om året till kommissionen och styrelsen.
- i) Skydda unionens finansiella intressen genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet med hjälp av effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom att belopp som felaktigt betalats ut återkrävs samt, när så krävs, genom effektiva, proportionerliga och avskräckande åtgärder och ekonomiska påföljder.
- j) Förbereda en bedrägeribekämpningsstrategi för byrån och lägga fram den för budgetkommittén för godkännande.
- k) I syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av förordningen, vända sig till den utvidgade överklagandenämnden i rättsfrågor, särskilt om överklagandenämnderna har utfärdat motstridiga beslut på denna punkt.
- l) Beräkna byråns inkomster och utgifter och genomföra budgeten.
- la) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 125 och 136, med avseende på byråns personal, utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och enligt anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (tillsättningsmyndighetens befogenheter). [Ändr. 91]**
- ~~(m) Gentemot de anställda utöva de befogenheter som har anförtrotts honom av styrelsen i enlighet med artikel 124.1 f. [Ändr. 89]~~
- ma) Ha möjlighet att förelägga kommissionen förslag till ändringar av denna förordning, de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning och eventuella andra bestämmelser som gäller EU-varumärken efter samråd med styrelsen samt, när det gäller avgifts- och budgetbestämmelserna i denna förordning, budgetkommittén. [Ändr. 90]**
- n) Utöva de befogenheter som har anförtrotts honom enligt artiklarna 26.3, 29.5, 30.2, 45.3, 75.2, 78.5, 79, 79b, 79c, 87.3, 88, 89, 93.4, 119.8 och 144 i enlighet med de kriterier som fastställs i denna förordning och i de delegerade akter som antagits enligt denna förordning.
- o) Han får delegera sina funktioner.

5. Den verkställande direktören ska biträdas av en eller flera vice verkställande direktörer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder ska vice verkställande direktören eller en av de vice verkställande direktörerna ersätta honom i enlighet med det förfarande som fastställs av styrelsen.

Artikel 129

Utnämning och avsättande av den verkställande direktören samt förlängning av mandatet

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid byrån i enlighet med artikel 2a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en förteckning över sökanden **minst tre sökande** som föreslås av **styrelsens förberedande urvalskommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentet** på grundval av ett öppet och transparent urvalsförfarande **och offentliggörande av en inbjudan att anmäla intresse i Europeiska unionens officiella tidning och på andra platser**. Innan direktören utses kan den sökande som styrelsen valt ut bli ombedd att avlägga en försäkran inför behöriga utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöter. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska byrån företrädas av styrelsens ordförande.

Tisdagen den 25 februari 2014

Den verkställande direktören kan ~~bara~~ avsättas från sin post **endast** efter styrelsebeslut på förslag av kommissionen, **efter det att en utvärderingsrapport har utarbetats av kommissionen på begäran av styrelsen eller Europaparlamentet.**

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska ~~kommissionen~~ **styrelsen** göra en utvärdering. ~~i utvärderingen vilken den ska kommissionen särskilt bedöma den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.~~ **Styrelsen får en gång förlänga den verkställande direktörens mandatperiod med högst fem år. Styrelsen ska, när den fattar sina beslut om förlängning av den verkställande direktörens mandatperiod, beakta kommissionens utvärderingsrapport om den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.**

4. ~~Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.~~

5. En verkställande direktör vars mandat har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet på den sammantagna mandatperioden.

6. Den vice verkställande direktören eller de vice verkställande direktörerna ska utnämnas eller avsättas från byrån enligt punkt 2, efter samråd med den verkställande direktören och, i förekommande fall, den valde verkställande direktören. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Den kan förlängas en gång ~~för med~~ **högst fem år av styrelsen på förslag från kommissionen enligt punkt 4 3** efter samråd med den verkställande direktören." [Ändr. 92]

100. Artikel 130 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt c ska ersättas med följande:

"c) En enhet som är ansvarig för registret."

b) Följande punkt ska läggas till:

"f) En annan enhet eller person som utses av den verkställande direktören för detta ändamål."

101. I artikel 132.2 ska tredje meningen ersättas med följande:

"I vissa särskilda fall, som anges i artikel 144a c, ska beslutet fattas av en ledamot."

102. Artikel 133 ska ersättas med följande:

"Artikel 133

Enhet med ansvar för registret

1. Den enhet som är ansvarig för registret ska fatta beslut i samband med införandet av uppgifter i registret.
2. Den ska också ansvara för den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 93.2.
3. Enhetens beslut ska fattas av en ledamot."

103. Artikel 134 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En annulleringsenhet ska svara för att fatta beslut om:

- a) En ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett **EU**-varumärke.
- b) Begäran om överlåtelse av ett **EU**-varumärke enligt vad som anges i artikel 18."

b) I punkt 2 ska tredje meningen ersättas med följande:

"I vissa särskilda fall, som anges i artikel 144a c, ska beslutet fattas av en ledamot."

Tisdagen den 25 februari 2014

104. Följande artikel ska införas:

”Artikel 134a

Allmän behörighet

Beslut som krävs enligt denna förordning och som inte ligger inom behörigheten för en granskare, invändningsenhet, annulleringsenhet eller enhet som ansvarar för registret, ska fattas av en tjänsteman eller enhet som utses av den verkställande direktören för detta ändamål.”

105. Artikel 135 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Överklagandenämnderna svarar för att besluta om överklaganden av beslut som fattats enligt artiklarna 131–134a.”

b) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) av myndigheten för överklagandenämnderna som avses i artikel 136.4 a eller”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Nämnden i utökad sammansättning ska också ansvara för att ge motiverade yttranden om juridiska frågor som hänskjuts till den av den verkställande direktören i enlighet med artikel 128.4 k.”

d) I punkt 5 ska sista meningen utgå.

106. Artikel 136 ska ersättas med följande:

”Artikel 136

Ledamöternas oavhängighet i överklagandenämnderna

1. Direktören för överklagandenämnderna och ordföranden för varje nämnd ska utnämnas för en period på fem år i enlighet med förfarandet i artikel 129 för utnämning av byråns direktör. De ska under den mandattiden inte skiljas från sina uppdrag, om det inte finns tungt vägande skäl för detta och domstolen, på anmodan av den institution som utnämnde dem, har beslutat att så ska ske.

2. Mandatet för direktören för överklagandenämnderna kan förnyas en gång med ytterligare en femårsperiod, eller fram till dennes pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av resultatet av styrelsen.

3. Mandatet för ordföranden för varje nämnd kan förnyas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av deras resultat av styrelsen, med förbehåll för ett positivt yttrande från direktören för överklagandenämnderna.

4. Direktören för överklagandenämnderna ska ha följande lednings- och organisatoriska funktioner för att

a) leda myndigheten för de överklagandenämnder vars uppgift är att fastställa regler och organisera arbetet i nämnderna,

b) ombesörja verkställandet av myndighetens beslut,

c) fördela ärendena till nämnderna på grundval av de objektiva kriterier som myndigheten för överklagandenämnderna har fastställt,

d) för byråns verkställande direktör redovisa nämndernas behov av medel, för att kunna beräkna utgifterna.

Tisdagen den 25 februari 2014

Direktören för överklagandenämnderna ska leda nämnden i utökad sammansättning.

5. Ledamöterna av överklagandenämnderna ska utnännas av styrelsen för en period av fem år. Deras mandat kan förnyas för ytterligare perioder på fem år eller fram till deras pensionering om pensionsåldern uppnås under det nya mandatet, efter en positiv utvärdering av deras resultat av styrelsen, med förbehåll för ett positivt yttrande från direktören för överklagandenämnderna.

6. Ledamöterna av överklagandenämnderna får inte skiljas från sina uppdrag om det inte finns tungt vägande skäl för detta och EU-domstolen, i mål som anhängiggjorts av styrelsen på förslag av direktören för överklagandenämnderna, sedan ordföranden för den nämnd som ledamoten tillhör har hörts, har beslutat att så ska ske.

7. Direktören för överklagandenämnderna samt ordföranden för varje nämnd och ledamöterna i överklagandenämnderna ska vara oavhängiga. Vid beslutsfattandet ska de inte vara bundna av några instruktioner.

8. Beslut som fattas i utökad sammansättning om överklaganden eller yttranden om juridiska frågor som hänskjuts till den av den verkställande direktören i enlighet med artikel 135 ska vara bindande för byråns beslutsfattande instanser som anges i artikel 130.

9. Direktören för överklagandenämnderna och ordföranden och ledamöterna i överklagandenämnderna får inte vara granskare eller ledamöter av invändningsenheterna, enheten som ansvarar för registret eller annulleringsenheterna.

Artikel 136a

Centrum för förmedling och skiljeföranden

1. *Byrån får inrätta ett centrum för förmedling och skiljeföranden som är oberoende av de beslutsorgan som anges i artikel 130. Centrumet ska vara förlagt till byråns lokaler.*

2. *Varje fysisk eller juridisk person får utnyttja centrumets tjänster på frivillig bas med målet att i samförstånd lösa tvister som omfattas av denna förordning och av direktiv [...]*

3. *Byrån får även inleda ett skiljeförande på eget initiativ för att ge parterna möjlighet att uppnå en gemensam överenskommelse.*

4. *Centrumet ska ledas av en direktör som ansvarar för dess verksamhet.*

5. *Direktören ska utses av styrelsen.*

6. *Centrumet ska fastställa en ordning för förmedling och skiljeföranden och utarbeta regler för centrumets arbete. Ordningen för förmedling och skiljeföranden samt reglerna för centrumets arbete ska godkännas av styrelsen.*

7. *Centrumet ska upprätta en förteckning över medlare och skiljemän som bistår parterna vid tvistlösning. Dessa ska vara oberoende och ha relevant kompetens och erfarenhet. Förteckningen ska godkännas av styrelsen.*

8. *Granskare och medlemmar av institutets avdelning och överklagandenämnden får inte delta i förmedling eller skiljeföranden i ett fall där de*

a) tidigare har medverkat i förmedlings- eller skiljeförandet,

b) har ett personligt intresse, eller

c) tidigare har företrätt någon av parterna.

9. *En person som har kallats för att yttra sig som medlem av en förmedlings- eller skiljepanel får inte vara inbegripen i invändning, annullering eller besvär i det förfarande som gav upphov till förmedlings- eller skiljeförandet.” [Ändr. 93]*

Tisdagen den 25 februari 2014

107. Artikel 138 ska ersättas med följande:

”Artikel 138

Budgetkommitté

1. Budgetkommittén ska ha de funktioner som den tilldelas i detta avsnitt.
2. Artiklarna 125, 126 och 127.1–127.4, 127.6 och 127.7 ska även tillämpas på budgetkommittén.
3. Budgetkommittén ska fatta beslut med absolut majoritet bland sina ledamöter. En majoritet av två tredjedelar av ledamöterna krävas dock för de beslut som budgetkommittén är bemyndigad att fatta i enlighet med artikel 140.3 och 143. I båda fallen har varje ledamot en röst.”

108. I artikel 139 ska följande punkt läggas till:

”4. Byrån ska två gånger om året utarbeta en rapport till **Europaparlamentet, rådet och** kommissionen om dess ekonomiska situation. På grundval av ~~denna rapport~~ **den rapporten** ska kommissionen se över byråns ekonomiska situation.” [Ändr. 94]

4a. Byrån ska hålla en ekonomisk reserv som täcker ett år av byråns driftskostnader för att säkerställa en kontinuerlig verksamhet. [Ändr. 95]

109. Följande artikel ska införas:

”Artikel 141a

Bedrägeribekämpning

1. För att underlätta kampen mot bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 (*) ska byrån ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och anta lämpliga bestämmelser som gäller för alla anställda vid byrån med hjälp av mallen i bilagan till detta avtal.
2. Europeiska revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-finansiering från byrån.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 (**) i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller kontrakt som finansierats av byrån.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av byrån.
5. Budgetkommittén ska anta en bedrägeribekämpningsstrategi, som står i proportion till risken för bedrägerier med hänsyn till lönsamheten i de åtgärder som ska vidtas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

(**) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).”

Tisdagen den 25 februari 2014

110. Artikel 144 ska ersättas med följande:

"Artikel 144

Avgifter

1. Förutom de avgifter som anges i artiklarna 26.2, 36.1 c, 41.3, 44.4, 47.1 och 47.3, 49.4, 56.2, 60, 81.3, 82.1, 113.1 och 147.5, ska avgifter tas ut i följande fall:

- a) Utlämnande av kopia av registreringsbevis.
- b) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till ett **EU**-varumärke.
- c) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till en ansökan om **EU**-varumärke.
- d) Avförande av en licens eller annan rättighet från registret.
- e) Ändring av ett registrerat **EU**-varumärke.
- f) Utlämnande av registerutdrag.
- g) Granskning av handlingar.
- h) Utlämnande av kopior av handlingar.
- i) Utlämnande av en bestyrkt kopia av ansökan.
- j) Lämnande av uppgifter om ett ärende.
- k) Omprövning av återbetalningsbeslut av kostnader i ett förfarande.

2. Beloppen av de avgifter som avses i punkt 1 ska fastställas på ~~en sådan nivå~~ **de nivåer som anges i bilaga - 1** så att inkomsterna från dessa i princip är tillräckliga för att balansera byråns budget, samtidigt som man undviker ansamling av stora överskott. ~~Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 139.4 ska kommissionen se över avgiftsnivån, om ett betydande överskott blivit återkommande. Om denna översyn inte leder till en minskning eller ändring av avgiftsnivåerna som får till verkan att förhindra ytterligare ansamling av betydande överskott ska det överskott som ansamlats efter översynen överföras till EU-budgeten. [Ändr. 96]~~

3. Den verkställande direktören ska fastställa det belopp som ska tas ut för andra tjänster som utförs av byrån andra än de som avses i punkt 1 och för publikationer som byrån utfärdar enligt kriterierna i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 144a d. Avgiftsbeloppet ska inte överskrida vad som är nödvändigt för att täcka kostnaderna för den särskilda tjänst som utförs av byrån.

4. Enligt kriterierna i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 144a d får den verkställande direktören vidta följande åtgärder

- a) fastställa vilka särskilda betalningsmetoder andra än dem som anges i 144a d som får användas, särskilt genom inlåning i löpande konton som innehas av byrån,
- b) fastställa de belopp under vilket ett för stort belopp som betalats ut för att täcka en avgift inte ska återbetalas,
- c) åsidosätta åtgärder för indrivning av en fordran om det belopp som ska indrivnas är minimalt eller då sådan indrivning är alltför oviss.

När de betalningsmetoder som anges i punkt a kan användas ska den verkställande direktören fastställa det datum när dessa betalningar ska anses ha gjorts till byrån."

Tisdagen den 25 februari 2014

111. Följande avsnitt ska föras in:

”AVSNITT 6

Delegering av befogenheter

Artikel 144a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 för att fastställa

- a) särskilda kriterier för användning av de språk som avses i artikel 119,
- b) fall där invändningsbeslut och annulleringsbeslut ska fattas av en enskild ledamot enligt artiklarna 132.2 och 134.2,
- ~~(c) uppgifter om organisationen av överklagandenämnderna, inbegripet inrättande av myndigheten för överklagandenämnderna och dess roll enligt vad som avses i artikel 135.3 a, sammansättningen av nämnden i utökad sammansättning och reglerna för att hänskjuta ärenden till den enligt artikel 135.4 och de förutsättningar under vilka beslut ska fattas av en enskild ledamot i enlighet med artiklarna 135.2 och 135.5; [Ändr. 97]~~
- (d) Systemet för de avgifter som ska betalas till byrån i enlighet med artikel 144, inklusive avgiftsbeloppet, betalningssättet, valutor, förfallodagen för avgifterna, den dag som ska anses vara betalningsdagen och följderna av underlåtenhet att betala eller försenad betalning, samt under- och överutbetalning, de tjänster som kan vara avgiftsfria och de kriterier enligt vilka den verkställande direktören kan utöva de befogenheter som anges i artiklarna 144.3 och 144.4.” [Ändr. 98]

112. I Artikel 145 ska orden ”dess tillämpningsföreskrifter” ersättas med ”de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning”. **följande:**

”Artikel 145

Tillämpning av bestämmelser

Denna förordning och de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning ska, om inte annat föreskrivs i denna avdelning, tillämpas på ansökningar om internationella registreringar enligt protokollet till Madridöverenskommelsen om den internationella registreringen av varumärken, antaget i Madrid den 27 juni 1989 (nedan kallade internationella ansökningar respektive Madridprotokollet) som grundas på en ansökan om EU-varumärke eller på ett EU-varumärke, och på registreringar av varumärken i det internationella register som förs av den internationella byrån vid Världorganisationen för den intellektuella äganderätten (nedan kallade internationella registreringar respektive den internationella byrån) vilka designerar Europeiska unionen.”
[Ändr. 99]

113. I artikel 147 ska punkterna 4, 5 och 6 ersättas med följande:

”4. Vid ingivandet av en internationell ansökan ska en avgift betalas till byrån. Om den internationella registreringen ska grundas på ett EU-varumärke när detta har registrerats ska avgiften betalas senast den dag då EU-varumärket registreras. Ansökan ska inte anses som ingiven förrän avgiften har betalats.

~~5. Den internationella ansökan ska uppfylla de formella villkor som har fastställts i artikel 161a a.~~

6. Byrån ska granska huruvida den internationella ansökan uppfyller de villkor som fastställs i artikel 146 och i punkterna 1, 3 och 5 i denna artikel.

7. Byrån ska översända den internationella ansökan till den internationella byrån så snart som möjligt.”
[Ändr. 100]

Tisdagen den 25 februari 2014

114. Följande artikel ska införas:

”Artikel 148a

Delgivande av den ursprungliga ansökans eller registreringens ogiltighet

~~Inom~~ **Under en period på fem år från dagen för den internationella registreringen ska byrån till den internationella byrån delge de eventuella uppgifter och beslut som påverkar giltigheten av den europeiska varumärkesansökan EU-varumärkesansökan eller europeiska varumärkesregistrering EU-varumärkesregistrering på vilket den internationella registreringen grundas.” [Ändr. 101]**

115. ”Begäran ska uppfylla de formella villkor som har fastställts i enlighet med artikel 161a c.” [Ändr. 102]

116. Artikel 154.4 ska utgå.

117. Följande artikel ska införas:

”Artikel 154a

Kollektiva märken och kvalitetsmärken

Om en internationell registrering ~~som~~ grundas på en ursprunglig ansökan eller registrering av en kollektivmärkning, kvalitetsmärkning eller garantimärkning ska byrån uppfylla de förfaranden som föreskrivs **den internationella registrering som designerar Europeiska unionen behandlas som ett EU-kollektivmärke. Innehavaren av den internationella registreringen ska ge in de bestämmelser för användningen av varumärket som anges i artikel 161a f 67 direkt till byrån inom två månader från den dag då den internationella byrån anmäler den internationella registreringen till byrån.” [Ändr. 103]**

118. Artikel 155 ska utgå.

119. Artikel 156 ska ändras på följande sätt:

a) I Punkt 2 ska orden ”sex månader” ersättas med ”en månad”. **följande:**

”2. En anmälan om invändning ska registreras inom tre månader efter den enmånadsperiod som följer på dagen för offentliggörandet enligt artikel 152.1. Invändningen ska inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats.” [Ändr. 104]

b) Punkt 4 ska utgå.

120. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 158a

Rättsverkan av registrering av överlåtelse

En notering om en förändring i innehavet av den internationella registreringen i det internationella registret ska ha samma verkan som registrering av en överlåtelse i enlighet med artikel 17.

Artikel 158b

Rättsverkan av registrering av licenser och andra rättigheter

En notering om en licens eller en inskränkning i innehavarens förfoganderätt med avseende på den internationella registreringen i det internationella registret ska ha samma verkan som registreringen av en licens, en sakrätt, en exekutiv åtgärd eller insolvensförfaranden i registret enligt artiklarna 19, 20, 21 och 22.

Artikel 158c

Prövning av begäran om registrering av överlåtelse, licenser eller inskränkningar i innehavarens förfoganderätt

Tisdagen den 25 februari 2014

Byrån ska överlämna begäran om registrering av en förändring i innehav, licens eller innehavarens förfoganderätt, en ändring eller ett upphävande av en licens eller återkallelse av inskränkning i innehavarens förfoganderätt som har getts in till den internationella byrån i de fall som anges i artikel 161a h." [Ändr. 105]

121. Artikel 159 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

"b) till en designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet, under förutsättning att det på dagen för ansökan om omvandling enligt Madridprotokollet eller Madridöverenskommelsen hade varit möjligt att direkt designera den medlemsstaten. Artiklarna 112, 113 och 114 ska tillämpas."

b) I punkt 2 ska orden "eller Madridöverenskommelsen" utgå. **ersättas med följande:**

"2. Den ansökan om nationellt varumärke eller den designering av en medlemsstat som är part i Madridprotokollet [...] som följer av omvandlingen av designeringen av Europeiska unionen genom internationell registrering ska i den berörda medlemsstaten ha verkan från dagen för den internationella registreringen enligt artikel 3.4 i Madridprotokollet eller dagen för utsträckning till Europeiska unionen enligt artikel 3ter.2 i Madridprotokollet om denna ägde rum efter den internationella registreringen, eller denna registrerings prioritetsdag och, i förekommande fall, företrädet för ett varumärke i denna stat enligt artikel 153." [Ändr. 106]

122. I avdelning XIII ska följande avsnitt införas:

"AVSNITT 4

Överföring av befogenheter

Artikel 161a

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 163 för att fastställa

- a) de formella kraven för en internationell ansökan som avses i artikel 147.5, förfarandet för granskning av den internationella ansökan enligt artikel 147.6 och formerna för överlämnandet av den internationella ansökan till den internationella byrån enligt artikel 147.4, [Ändr. 107]
- b) villkoren för den anmälan som föreskrivs i artikel 148a,
- c) de formella kraven för en begäran om territoriell utsträckning som avses i artikel 149.2, förfarandet för undersökning av villkoren och formerna för vidarebefordran av begäran om territoriell utsträckning till den internationella byrån, [Ändr. 108]
- d) förfarandet för att återropa företräde i enlighet med artikel 153,
- e) förfarandena för prövning av de absoluta registreringshindren som avses i artikel 154 och för inlämning och granskning av en invändning enligt artikel 156, inklusive nödvändiga yttranden eller skrivelser till den internationella byrån,
- f) förfarandena med beaktande av de internationella registreringar som avses i artikel 154a,
- g) fall där byrån ska meddela den internationella byrån om ogiltigförklaring av en internationell registrering enligt artikel 158 och de uppgifter en sådan anmälan ska innehålla,
- h) villkoren för överlämnande av begäran enligt vad som avses i artikel 158c till den internationella byrån,
- i) de villkor som en begäran om omvandling i enlighet med artikel 159.1 ska uppfylla,
- j) de formella kraven för en ansökan om omvandling som avses i artikel 161 och förfarandena för denna omvandling,

Tisdagen den 25 februari 2014

k) villkoren för yttranden eller skrivelser mellan byrån och den internationella byrån, däribland de yttranden eller skrivelser som ska göras enligt artiklarna ~~147.4~~, 148a, 153.2 och 158c.” [Ändr. 109]

123. Artikel 162 ska utgå.

124. Artikel 163 ska utgå.

125. Följande artikel införs:

”Artikel 163

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen på de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a och 161a ska ges på obestämd tid.

3. Den delegering av de befogenheter som avses i punkt 2 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges däri. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart som kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt anmäla den till Europaparlamentet och rådet.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a och 161a ska bara träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av ~~två~~ **fyra** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.” [Ändr. 110]

126. Artikel 164 ska utgå.

127. Följande artikel ska införas:

”Artikel 165a

Utvärdering och översyn

1. Från 2019 och vart femte år därefter ska kommissionen ~~beställa en utvärdering av~~ **utvärdera** genomförandet av denna förordning. [Ändr. 112]

2. Vid utvärderingen ska en översyn göras av den rättsliga ramen för samarbetet mellan byrån och medlemsstaternas centrala myndigheter för industriellt rättsskydd och Benelux byrå för immateriell äganderätt, särskilt beträffande finansieringsmekanismen. Vid utvärderingen ska man vidare bedöma byråns inverkan, effektivitet och ändamålsenlighet och dess arbetsmetoder. Vid utvärderingen ska man framför allt granska om det finns ett eventuellt behov av att ändra byråns mandat och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring.

3. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser om denna till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten från utvärderingen ska offentliggöras.

4. I varannan utvärderingsrapport ska även byråns resultat granskas mot bakgrund av dess syften, mandat och uppgifter. Om kommissionen anser att en fortsättning av byrån inte längre är motiverad med avseende på de mål, uppdrag och uppgifter som den tilldelats, kan kommissionen föreslå att denna förordning upphävs.”

Tisdagen den 25 februari 2014

127a. Följande bilaga ska införas:

”Bilaga -I

Avgiftsbelopp

De avgifter som ska betalas till byrån enligt denna förordning och förordning (EG) nr 2868/95 ska vara följande:

1. Grundavgift för inlämnande av ansökan om ett enskilt varumärke (artikel 26.2, regel 4 a).	925 EUR
1a. Granskningsavgift för en ansökan om ett EU-varumärke (artikel 38.2, regel 4 c).	12 EUR multiplicerat med antalet centrala organ för industriell äganderätt som avses i artikel 38.2. Det beloppet och senare ändringar ska offentliggöras av byrån i byråns officiella tidning.
1b. Grundavgift för elektroniskt inlämnande av ansökan om ett enskilt varumärke (artikel 26.2, regel 4 a).	775 EUR
1c. Grundavgift för elektroniskt inlämnande av ansökan om ett enskilt varumärke med hjälp av onlinedatabasen för klassificering (artikel 26.2, regel 4 a).	725 EUR
2. Avgift för en andra klass varor och tjänster för ett enskilt varumärke (artikel 26.2, regel 4 b).	50 EUR
2a. Avgift för en tredje klass varor och tjänster för ett enskilt varumärke (artikel 26.2, regel 4 b).	75 EUR
2b. Avgift per klass för varje varu- och tjänsteklass utöver tre klasser för ett enskilt varumärke (artikel 26.2, regel 4 b).	150 EUR
3. Grundavgift för ansökan om ett kollektivmärke (artiklarna 26.2 och 66.3, reglerna 4 a och 42).	1 000 EUR
3a. Grundavgift för elektroniskt inlämnande av ansökan om ett kollektivmärke med hjälp av onlinedatabasen för klassificering (artiklarna 26.2 och 66.3, reglerna 4 a och 42).	950 EUR
4. Avgift för en andra klass varor och tjänster för ett kollektivmärke (artiklarna 26.2 och 66.3, reglerna 4 b och 42).	50 EUR
4a. Avgift för en tredje klass varor och tjänster för ett kollektivmärke (artiklarna 26.2 och 66.3, reglerna 4 b och 42).	75 EUR
4b. Avgift per klass för varje varu- och tjänsteklass utöver tre klasser för ett kollektivmärke (artiklarna 26.2 och 66.3, reglerna 4 b och 42).	150 EUR

Tisdagen den 25 februari 2014

5. Invändningsavgift (artikel 41.3 och regel 17.1).	350 EUR
7. Grundavgift för registrering av ett enskilt varumärke (artikel 45).	0 EUR
8. Avgift per klass för varje varu- och tjänsteklass utöver tre klasser för ett enskilt varumärke (artikel 45).	0 EUR
9. Grundavgift för registrering av ett kollektivmärke (artiklarna 45 och 66.3).	0 EUR
10. Avgift per klass för varje varu- och tjänsteklass utöver tre klasser för ett kollektivmärke (artiklarna 45 och 64.3).	0 EUR
11. Tilläggsavgift för försenad betalning av registreringsavgift (artikel 162.2 a).	0 EUR
12. Grundavgift för förnyelse av ett enskilt varumärke (artikel 47.1, regel 30.2 a).	1 150 EUR
12a. Grundavgift för förnyelse av ett enskilt varumärke genom elektroniskt inlämnande (artikel 47.1, regel 30.2 a).	1 000 EUR
13. Avgift för förnyelse av en andra klass varor och tjänster för ett enskilt varumärke (artikel 47.1, regel 30.2 b).	100 EUR
13a. Avgift för förnyelse av en tredje klass varor och tjänster för ett enskilt varumärke (artikel 47.1, regel 30.2 b).	150 EUR
13b. Avgift per klass för förnyelse av varje varu- och tjänsteklass utöver tre klasser för ett enskilt varumärke (artikel 47.1, regel 30.2 b).	300 EUR
14. Grundavgift för förnyelse av ett kollektivmärke (artiklarna 47.1 och 66.3, reglerna 30.2 a och 42).	1 275 EUR
15. Avgift för förnyelse av en andra klass varor och tjänster för ett kollektivmärke (artiklarna 47.1 och 66.3, reglerna 30.2 b och 42).	100 EUR
15a. Avgift för förnyelse av en tredje klass varor och tjänster för ett kollektivmärke (artiklarna 47.1 och 66.3, reglerna 30.2 b och 42).	150 EUR
15b. Avgift per klass för förnyelse av varje varu- och tjänsteklass utöver tre klasser för ett kollektivmärke (artiklarna 47.1 och 66.3, reglerna 30.2 b och 42).	300 EUR

Tisdagen den 25 februari 2014

16. Tilläggsavgift för försenad betalning av förnyelseavgift eller försenat inlämnande av ansökan om förnyelse (artikel 47.3, regel 30.2 c).	25 % av den försenade förnyelseavgiften, dock högst totalt 1 150 EUR
17. Avgift för ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring (artikel 56.2, regel 39.1).	700 EUR
18. Avgift för överklagande (artikel 60, regel 49.3).	800 EUR
19. Avgift för ansökan om återställande av försutten tid (artikel 81.3).	200 EUR
20. Avgift för ansökan om omvandling av ansökan om EU-varumärke eller av ett EU-varumärke (artikel 113.1, också jämförd med artikel 159.1, regel 45.2, också jämförd med regel 123.2)	200 EUR
a) till en ansökan om ett nationellt varumärke	
b) till en designering av medlemsstater enligt Madrid-överenskommelsen	
21. Avgift för fortsatt behandling (artikel 82.1).	400 EUR
22. Avgift för förklaring om delning av ett registrerat EU-varumärke (artikel 49.4) eller en ansökan om ett EU-varumärke (artikel 44.4):	250 EUR
23. Avgift för ansökan om registrering av en licens eller en annan rättighet knuten till ett registrerat EU-varumärke (artikel 162.2 c, regel 33.2) eller en ansökan om ett EU-varumärke (artikel 157.2 d, regel 33.4):	200 EUR per registrering, dock högst 1 000 EUR då flera registreringar inryms i samma ansökan eller inlämnas på samma gång
a) beviljande av en licens	
b) överlåtelse av en licens	
c) skapande av en sakrätt	
d) överlåtelse av en sakrätt	
e) avgift för utförande	
24. Avgift för avförande av en licens eller en annan rättighet från registret (artikel 162.2 e, regel 35.3).	200 EUR per avförande, dock högst 1 000 EUR då flera registreringar inryms i samma ansökan eller inlämnas på samma gång
25. Avgift för ändring av ett registrerat EU-varumärke (artikel 162.2 f, regel 25.2).	200 EUR

Tisdagen den 25 februari 2014

26. Avgift för utfärdande av kopia av ansökan om ett EU-varumärke (artikel 162.2 j, regel 89.5), kopia av registreringsbevis (artikel 162.2 b, regel 24.2) eller registerutdrag (artikel 162.2 g, regel 84.6):	
a) obestyrkt kopia eller utdrag	10 EUR
b) bestyrkt kopia eller utdrag	30 EUR
27. Avgift för tillhandahållande av akter (artikel 162.2 h, regel 89.1).	30 EUR
28. Avgift för utlämnande av kopior av handlingar (artikel 162.2 i, regel 89.5):	
a) obestyrkt kopia	10 EUR
b) bestyrkt kopia	30 EUR
plus för varje sida över 10	1 EUR
29. Avgift för lämnande av uppgifter om ett ärende (artikel 162.2 k, regel 90).	10 EUR
30. Avgift för omprövning av återbetalningsbeslut vad gäller kostnader i ett förfarande (artikel 162.2 l, regel 94.4).	100 EUR
31. Avgift för ingivande av en internationell ansökan vid byrån (artikel 147.5)."	300 EUR

[Ändr. 111]

Artikel 1a

Förordning (EG) nr 2868/95 ska ändras på följande sätt:

1. Regel 4 ska utgå.
2. Regel 30.2 ska utgå. [Ändr. 113]

Artikel 1b

Förordning (EG) nr 2869/95 ska upphävas.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska tolkas som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan (*).[Ändr. 114

(*) Jämförelsetabellen kommer att utarbetas när ett interinstitutionellt avtal om denna förordning ingåtts.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den [ange datum 90 dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*].

Artiklarna 1.9, 10b, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94, 99 ska i den mån de avser artiklarna 128.4 n, 101, 103b, 105d, 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 och 124 tillämpas från den [första dagen i den första månaden efter 18 månader från det datum som anges i det första stycket].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0119

Medlemsstaternas varumärkeslagar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmingen av medlemsstaternas varumärkeslagar (omarbetning) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

(2017/C 285/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0162),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0088/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽²⁾,
 - med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0032/2014), och av följande skäl:
- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0089

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tillnärmingen av medlemsstaternas varumärkeslagar (Omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel ~~114~~ 114.1, [Ändr. 1]

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tisdagen den 25 februari 2014

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och
av följande skäl:

- (1) Ett antal ändringar ska göras i rådets och Europaparlamentets direktiv 2008/95/EG ⁽³⁾. För att skapa klarhet, bör det direktivet omarbetas.
- (2) Direktiv 2008/95/EG har harmoniserat centrala bestämmelser i materiell lagstiftning om varumärken som vid tidpunkten för antagandet ansågs mest direkt påverka den inre marknadens funktion genom att hindra den fria rörligheten för varor och det fria utbytet av tjänster i unionen.
- (3) Varumärkesskyddet i medlemsstaterna samexisterar med skydd som finns tillgängligt på unionsnivå genom gemenskapsvarumärken som är immateriella rättigheter av enhetlig karaktär och som gäller i hela unionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽⁴⁾. Samexistensen mellan varumärkessystem på nationell nivå och unionsnivå är i själva verket en hörnsten i unionens förhållningssätt när det gäller skydd av immateriella rättigheter.
- (4) Med anledning av kommissionens meddelande av den 16 juli 2008 om en europeisk strategi för industriell äganderätt ⁽⁵⁾ har kommissionen genomfört en omfattande utvärdering av hur varumärkessystemet i Europa fungerar som helhet, både på unionsnivå och nationell nivå och med avseende på det inbördes förhållandet mellan dessa.
- (5) I sina slutsatser av den 25 maj 2010 om den framtida översynen av varumärkessystemet i Europeiska unionen ⁽⁶⁾ uppmanade rådet kommissionen att lägga fram förslag till en ändring av förordning (EG) nr 207/2009 och direktiv 2008/95/EG. Det förslag som gäller det sistnämnda direktivet bör omfatta åtgärder som gör det mer förenligt med förordning (EG) nr 207/2009, ~~för att minska~~ **vilket skulle minska skillnaderna inom varumärkessystemet i Europa som helhet, samtidigt som det nationella varumärkesskyddet behålls som ett attraktivt alternativ för sökande. I detta sammanhang bör komplementariteten mellan EU:s varumärkessystem och de nationella varumärkesystemen säkerställas. [Ändr. 2]**
- (6) Kommissionen konstaterade i sitt meddelande "En inre marknad för immateriella rättigheter" av den 24 maj 2011 ⁽⁷⁾ att man för att uppfylla ökade krav från berörda parter på snabbare och effektivare varumärkesregistreringssystem av högre kvalitet som är mer samstämmiga, användarvänliga, allmänt tillgängliga och bygger på den senaste tekniken måste modernisera varumärkessystemet i unionen som helhet och anpassa det till interneteran.
- (7) Det samråd och den utvärdering som föregått översynen av detta direktiv har visat att det europeiska företagsklimatet trots den tidigare partiella harmoniseringen av nationella lagar fortfarande är mycket heterogen, vilket begränsar tillgången till varumärkesskydd generellt och därmed får en negativ inverkan på konkurrenskraft och tillväxt.
- (8) För att uppnå målet att främja och skapa en väl fungerande inre marknad och göra det lättare att förvärva och skydda varumärken i unionen är det därför nödvändigt att gå utöver den begränsade räckvidd för tillnärmning som uppnåddes genom direktiv 2008/95/EG och utvidga tillnärmningen till alla aspekter av den materiella lagstiftning om varumärken som reglerar varumärken som skyddas av registrering som omfattas av förordning (EG) nr 207/2009.
- (9) För att göra varumärkesregistreringar i hela unionen lättare att erhålla och förvalta är det viktigt att tillnärma inte bara bestämmelser i materiell lagstiftning utan också förfaranderegler. Därför bör viktiga förfaranderegler i medlemsstaterna och i EU-varumärkessystemet, inbegripet de regler avseende vilka skillnader orsakar stora problem

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ EUT C 140, 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Tisdagen den 25 februari 2014

för den inre marknadens funktion, anpassas till varandra. Vad gäller förfarandena enligt nationell lagstiftning är det tillräckligt att fastställa allmänna principer, medan det står medlemsstaterna fritt att fastställa mer specifika bestämmelser.

- (10) Det är av grundläggande betydelse att säkerställa att registrerade varumärken har samma rättsliga skydd i alla medlemsstater och att varumärkesskyddet på nationell nivå är detsamma som skyddet av ~~europiska varumärken~~ **EU-varumärken**. I linje med det omfattande skydd som beviljas ~~europiska varumärken~~ **EU-varumärken** som är kända i unionen bör ett omfattande skydd även beviljas på nationell nivå för alla registrerade varumärken som är kända i den berörda medlemsstaten. [**Ändr. 3 – Denna ändring berör hela texten.**]
- (11) Detta direktiv bör inte frånta medlemsstaterna deras rätt att fortsätta skydda sådana varumärken som förvärvats genom användning, utan bör behandla dem endast med avseende på deras förhållande till sådana varumärken som förvärvats genom registrering.
- (12) För att uppnå det mål som tillnärmningen av de rättsliga bestämmelserna syftar till krävs att villkoren för erhållande och vidmakthållande av ett registrerat varumärke i princip är identiska i de olika medlemsstaterna.
- (13) Det är därför nödvändigt att upprätta en lista med exempel på tecken som kan utgöra varumärken, under förutsättning att sådana tecken kan särskilja ett företags varor eller tjänster från ett annat företags. För att uppnå målen för registreringssystemet för varumärken, det vill säga att garantera rättslig säkerhet och god förvaltning, är det också viktigt att **kräva att** tecknet kan presenteras **i registret** på ett sätt som ~~gör det möjligt att~~ **är tydligt**, exakt, ~~fastställa föremålet för skyddet~~ **instinktivt, lättillgängligt, hållbart och objektivt**. Ett tecken bör därför tillåtas att återges i lämplig form, och således inte nödvändigtvis grafiskt, så länge som återgivandet **sker med hjälp av allmänt tillgänglig teknik och** ger tillräckliga garantier i detta syfte. [**Ändr. 4**]
- (14) Dessutom bör grunderna för att vägra registrering eller för ogiltighet avseende själva varumärket, t.ex. frånvaro av särskiljande egenskaper, eller avseende konflikter mellan varumärket och äldre rättigheter anges på ett uttömmande sätt, även om vissa av grunderna är valfria för medlemsstaterna som därför kan bibehålla eller införa dessa grunder i sina lagstiftningar.
- (15) För att säkerställa att skyddsnivån för geografiska beteckningar genom andra instrument i unionsrätten tillämpas på ett enhetligt och uttömmande sätt vid undersökningen av absoluta och relativa registreringshinder i hela unionen, bör detta direktiv omfatta samma bestämmelser om geografiska beteckningar som förordning (EG) nr 207/2009.
- (16) Det skydd som följer av det registrerade varumärket, vars funktion framför allt är att garantera att varumärket anger ursprunget, bör vara absolut när det råder identitet mellan märket och tecknet och varorna eller tjänsterna. Skyddet bör också gälla vid likhet mellan märket och tecknet och varorna eller tjänsterna. Det är nödvändigt att tolka begreppet likhet mot bakgrund av risken för förväxling. Grundförutsättningen för skyddet bör vara att det finns en risk för förväxling och denna måste bedömas mot bakgrund av flera faktorer, särskilt i hur hög grad märket är känt på marknaden, den association som det använda eller registrerade märket framkallar, graden av likhet mellan märket och tecknet samt mellan de ifrågakvarande varorna eller tjänsterna. Formerna för fastslående av risk för förväxling och framför allt bevisbördan bör regleras av nationella procedurregler som inte bör beröras av detta direktiv.
- (17) För att säkerställa rättslig säkerhet och full överensstämmelse med prioritetsprincipen, enligt vilket ett äldre registrerat varumärke har företräde framför yngre registrerade varumärken, är det nödvändigt att fastställa att iakttagandet av de rättigheter som är knutna till ett varumärke inte bör påverka ägares rättigheter som förvärvats före ansökningsdagen eller prioritetdagen för varumärket. Denna åtgärd är förenlig med artikel 16.1 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter av den 15 april 1994 (nedan kallat TRIPS-avtalet) ⁽¹⁾.
- (18) Det bör föreskrivas att en överträdelse av ett varumärke kan fastställas bara om det har konstaterats att det varumärke eller tecken som är föremål för överträdelsen används i näringsverksamhet för att särskilja varor eller tjänster med avseende på deras kommersiella ursprung. Utnyttjande för andra ändamål bör omfattas av bestämmelser i nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 213.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (19) För att skapa rättslig säkerhet och tydlighet är det nödvändigt att klargöra att inte bara vid likhet utan också i fråga om ett identiskt lika tecken som används för identiskt lika varor eller tjänster bör skydd beviljas ett varumärke endast om och i den utsträckning varumärkets viktigaste funktion, som är att garantera varornas eller tjänsternas kommersiella ursprung, påverkas negativt. [Ändr. 5]
- (20) Intrång i ett varumärke bör också omfatta användningen av tecknet som ett handelsnamn eller liknande beteckning så länge som det används för att särskilja varor eller tjänster med avseende på deras kommersiella ursprung.
- (21) För att säkerställa rättslig säkerhet och full överensstämmelse med specifik unionslagstiftning bör det föreskrivas att innehavaren av ett varumärke bör ha rätt att förbjuda tredjeman att använda ett tecken i en jämförande reklam, om sådan jämförande reklam strider mot Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG⁽¹⁾.
- (22) I syfte att stärka varumärkesskyddet och bekämpa varumärkesförfalskning effektivare, **och utan att det påverkar WTO:s bestämmelser, i synnerhet artikel V i det allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) om fri transitering**, bör innehavaren av ett registrerat varumärke ha rätt att hindra tredje man från att föra in varor i medlemsstatens tullområde utan att dessa har övergått till fri omsättning, om dessa varor kommer från ~~tredjeland~~ **tredjeländer** och utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är väsentligen identiskt med det varumärke som registrerats för sådana varor. **Detta bör inte påverka en smidig transitering av generiska läkemedel i enlighet med unionens internationella förpliktelser, i synnerhet enligt den förklaring om Trips-avtalet och folkhälsa som antogs av WTO:s ministerkonferens i Doha den 14 november 2001.** [Ändr. 55]
- (22a) **Innehavaren av ett varumärke bör ha rätt att vidta relevanta rättsliga åtgärder, bland annat rätten att begära att de nationella tullmyndigheterna vidtar åtgärder i fråga om varor som påstås överträda innehavarens rättigheter, till exempel kvarhållande och förstöring i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013⁽²⁾. Tullmyndigheterna bör genomföra de relevanta förfarandena i förordning (EU) nr 608/2013 på begäran av en rättighetshavare och på grundval av kriterier för riskanalys.** [Ändr. 7]
- (22b) **I artikel 28 förordning (EU) nr 608/2013 föreskrivs att en rättighetshavare är skadeståndsansvarig gentemot innehavaren av varorna bland annat om varorna i fråga senare befinns inte göra intrång i en immateriell rättighet.** [Ändr. 8]
- (22c) **Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder i syfte att sörja för en smidig transitering av generiska läkemedel. Därför bör innehavaren av ett varumärke inte ha rätt att hindra någon tredje part från att i samband med kommersiell verksamhet föra in varor på en medlemsstats tullområde på grundval av upplevda eller faktiska likheter mellan det internationella generiska namnet (INN-namnet) på det verksamma ämnet i ett läkemedel och ett registrerat varumärke.** [Ändr. 9]
- (23) För att mer effektivt hindra införsel av **varumärkesförfalskade** varor som innebär ett intrång, särskilt i samband med försäljning via internet **i små försändelser enligt definitionen i förordning (EU) nr 608/2013**, bör **innehavaren av ett giltigt registrerat varumärke** ha rätt att förbjuda import av sådana varor till unionen om det enbart är avsändaren av **de varumärkesförfalskade** varorna som agerar i kommersiellt syfte **enligt handelsbruk. I fall där sådana åtgärder vidtas bör de enskilda personer eller enheter som beställt varorna informeras om orsaken till åtgärderna och om sina lagliga rättigheter gentemot avsändaren.** [Ändr. 10]
- (24) För att göra det möjligt för innehavare av registrerade varumärken att bekämpa varumärkesförfalskning effektivare bör de ha rätt att förbjuda anbringande av ett varumärke som utgör ett intrång på varor och på vissa förberedande akter före anbringandet,
- (25) Den ensamrätt som ett varumärke ger berättigar inte innehavaren att förbjuda användningen av tecken eller upplysningar som används korrekt och i enlighet med god affärssed. För att skapa lika villkor för varunamn och varumärken mot bakgrund av att handelsnamn regelbundet ges obegränsat skydd mot yngre varumärken bör sådan användning anses inbegripa användningen av ens eget namn. Det bör också omfatta användningen i allmänhet av

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).

⁽²⁾ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).**

Tisdagen den 25 februari 2014

tecken eller upplysningar som är beskrivande eller som saknar särskiljningsförmåga. Vidare bör innehavaren inte ha rätt att hindra allmänt rättvis och ärlig användning av varumärket för att identifiera eller hänvisa till varorna och tjänsterna som innehavarens varor och tjänster.

- (26) Det följer av principen om fri rörlighet för varor att innehavaren av ett varumärke inte ska ha rätt att förbjuda att tredjeman använder det med avseende på varor som har satts i omlopp inom unionen med detta varumärke, antingen av innehavaren själv eller med dennes medgivande, om innehavaren inte har väl grundade skäl att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna.
- (27) Av hänsyn till rättssäkerheten, men utan att i orimlig grad skada de intressen som innehavaren av ett äldre märke har, är det viktigt att säkerställa att denne inte längre får begära ogiltighetsförklaring samt att han inte får motsätta sig användningen av ett varumärke som är yngre än hans eget och som han i vetskap därom har tillåtit användning av under en längre tid, om inte ansökan om registrering av det yngre varumärket gjorts i ond tro.
- (28) För att säkerställa rättslig säkerhet och skydda lagligen förvärvade varumärkesrättigheter är det lämpligt och nödvändigt att fastställa, utan att det påverkar principen att det yngre varumärket inte kan göras gällande gentemot det äldre varumärket, att innehavare av äldre varumärken inte bör ha rätt att få avslag eller ogiltighetsförklaring eller att motsätta sig användningen av ett yngre varumärke när det yngre varumärket förvärvades vid en tidpunkt då det äldre varumärket skulle ha kunnat förklaras ogiltigt eller återkallas, t.ex. därför att de ännu inte hade förvärvat särprägel genom användning, eller om det äldre varumärket inte kunde genomdrivas gentemot det yngre varumärket eftersom de nödvändiga villkoren inte var tillämpliga, till exempel om det äldre varumärket ännu inte blivit känt.
- (29) Varumärken fyller sitt syfte att särskilja varor eller tjänster och ger konsumenterna möjlighet att träffa väl underbyggda val endast om de faktiskt används på marknaden. Ett krav på att ett varumärke faktiskt används är också nödvändigt för att minska det totala antalet registrerade och skyddade varumärken i unionen och därmed antalet tvister dem emellan. Det är därför av vikt att registrerade varumärken faktiskt används i samband med de varor eller tjänster för vilka de är registrerade, eller, om ~~sa de inte är fallet, måste kunna~~ **har använts inom fem år efter tidpunkten för registreringen, att de kan** återkallas. [Ändr. 11]
- (30) Följaktligen bör ett registrerat varumärke endast skyddas i den utsträckning som det faktiskt används, och ett tidigare registrerat varumärke bör inte göra det möjligt för sin innehavare att motsätta sig eller ogiltigförklara ett yngre varumärke om den innehavaren inte har använt sitt varumärke i praktiken. Dessutom bör medlemsstaterna föreskriva att ett varumärke inte med framgång kan åberopas i ett mål om intrång om det efter invändning från en part fastställs att varumärket kan återkallas eller, när talan väcks mot en nyare rätt, skulle ha kunnat återkallas vid den tidpunkt då den senare rättigheten förvärvades.
- (31) Det bör föreskrivas att om företräde för ett nationellt varumärke har sökts för ett europeiskt varumärke och det nationella varumärket därefter inte har vidmakthållits eller registreringen inte har förnyats, får detta nationella varumärkes giltighet fortfarande ifrågasättas. Utmaningen bör därför begränsas till situationer där det nationella varumärket skulle ha kunnat förklaras ogiltigt eller återkallats när varumärket ströks från registret.
- (32) För konsekvensens skull och för att underlätta det kommersiella utnyttjandet av varumärken i unionen, ska de regler som är tillämpliga på varumärken som förmögenhetsobjekt anpassas till dem som redan finns när det gäller ~~europiska~~ **EU**-varumärken, och bör omfatta regler om överlåtelse och överföring, licenser, sakrätt, exekutiva åtgärder och insolvensförfaranden.
- (33) Kollektiva varumärken har visat sig vara ett användbart instrument för att främja varor eller tjänster med specifika gemensamma egenskaper. Det är därför lämpligt att nationella kollektiva varumärken omfattas av liknande regler som europeiska kollektivmärken.
- (34) För att förbättra och underlätta tillgången till varumärkesskydd och öka den rättsliga säkerheten och förutsebarheten bör förfarandet för registrering av varumärken i medlemsstaterna vara effektivt och öppet och bör följa liknande regler som de som gäller för ~~europiska~~ **EU**-varumärken. För att ett konsekvent och väl avvägt varumärkesystem ska kunna åstadkommas både på nationell nivå och unionsnivå bör medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt därför begränsa sin obligatoriska granskning av huruvida en varumärkesansökan är registreringsberättigad till avsaknaden av absoluta registreringshinder. Detta bör dock inte påverka rätten för dessa myndigheter att på sökandenas begäran tillhandahålla sökningar efter äldre rättigheter i rent informationssyfte och utan att det påverkar eller har någon bindande effekt på den fortsatta registreringsprocessen, inklusive senare invändningsförfaranden. **Det bör stå medlemsstaterna fritt att bestämma om de vill genomföra obligatoriska granskningar av avslag på relativa grunder.** [Ändr. 12]

Tisdagen den 25 februari 2014

- (35) För att garantera den rättsliga säkerheten när det gäller omfattningen av varumärkesrättigheter och underlätta tillträdet till varumärkesskydd, bör beteckningen och klassificeringen av varor och tjänster som omfattas av en varumärkesansökan följa samma regler i samtliga medlemsstater och anpassas till de bestämmelser som gäller för europeiska EU-varumärken. Beteckningen av varor och tjänster bör vara tillräckligt klar och precis för att behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer ska kunna avgöra hur omfattande varumärkesskydd som söks enbart på grundval av ansökan. Användningen av allmänna begrepp bör tolkas som att de endast inkluderar varor och tjänster som klart omfattas av termens bokstavliga innebörd.
- (36) I syfte att säkerställa ett effektivt varumärkesskydd bör medlemsstaterna tillhandahålla ett effektivt administrativt invändningsförfarande som ger innehavare av äldre varumärkesrättigheter rätt att invända mot registreringen av en varumärkesansökan. I syfte att erbjuda effektiva sätt att återkalla eller ogiltigförklara varumärken bör medlemsstaterna införa ett administrativt förfarande om upphävande eller ogiltighetsförklaring liknande det som tillämpas på europeiska EU-varumärken på unionsnivå.
- (37) Medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt bör samarbeta med varandra och med Europeiska unionens byrå för ~~varumärken, mönster och modeller~~ **immateriella rättigheter** (nedan kallad *byrån*) inom alla områden för registrering och förvaltning av varumärken för att främja enhetliga metoder och verktyg, t.ex. genom att skapa och uppdatera gemensamma eller sammankopplade databaser och portaler för samråd och sökandamål. Byrån och medlemsstaternas myndigheter bör vidare samarbeta på övriga områden inom deras verksamhet som är relevanta för skyddet av varumärken i unionen.
- (38) Detta direktiv bör inte utesluta att varumärken underkastas andra rättsliga bestämmelser än de varumärkesrättsliga bestämmelser som finns i medlemsstaterna, t.ex. bestämmelser om illojal konkurrens, skadeståndsansvar eller konsumentskydd.
- (39) Alla medlemsstaterna är bundna av Pariskonventionen för industriellt rättsskydd (Pariskonventionen) och Trips-avtalet. Det är nödvändigt att detta direktivs bestämmelser helt överensstämmer med bestämmelserna i den konventionen och det avtalet. De av medlemsstaternas skyldigheter som är en följd av konventionen och avtalet bör inte beröras av detta direktiv. Där så är lämpligt bör artikel 351 andra stycket i fördraget tillämpas.
- (40) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (41) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande i nationell lagstiftning av direktivet som anges i del B i bilaga I till direktiv 2008/95/EG.
- (41a) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och avgav ett yttrande den 11 juli 2013 ⁽²⁾. [Ändr. 13]**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Räckvidd

Detta direktiv ska tillämpas för varumärken avseende varor eller tjänster vilka i en medlemsstat är föremål för registrering eller ansökan om registrering som individuellt varumärke, kollektivmärke eller garanti- eller kvalitetsmärke, eller vilka är föremål för registrering eller ansökan om registrering hos Benelux byrå för immateriell äganderätt eller föremål för en internationell registrering med rättsverkan i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 32, 4.2.2014, s. 23.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 2 Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *myndighet*: den centrala myndigheten för industriell äganderätt i en medlemsstat eller Benelux byrå för immateriell äganderätt som anförtrotts ansvaret för registrering av varumärken,
- b) *byrå*: Europeiska unionens byrå för ~~varumärken, mönster och modeller, som inrättats~~ **immateriella rättigheter, inrättad** i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 207/2009., [Ändr. 15 – Denna ändring berör hela texten.]
- c) *register*: det register över varumärken som förs av en myndighet.

ca) äldre varumärken:

i) *följande kategorier av varumärken för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av varumärket i fråga, med vederbörlig hänsyn till de anspråk på företrädesrätt som kan göras för dessa varumärken:*

— EU-varumärken.

— Varumärken som har registrerats i medlemsstaten eller, vad avser Belgien, Luxemburg och Nederländerna, hos Beneluxbyrån för immateriella rättigheter.

— Varumärken som har blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i medlemsstaten.

ii) EU-varumärken som i enlighet med förordning (EG) nr 207/2009 gör befogat anspråk på företräde gentemot ett varumärke som avses i andra och tredje strecksatsen i led i), även om det senare varumärket har övergetts eller upphört att gälla.

iii) Ansökningar om de varumärken som avses i led i) och ii), under förutsättning att de registrerats.

iv) Varumärken som – vid tidpunkten för ansökan om registrering eller, i förekommande fall, vid tidpunkten för anspråket på företrädesrätt – med avseende på ansökningen om registrering av varumärket är välkända i en medlemsstat i den mening som avses med ”välkänd” i artikel 6a i Pariskonventionen. [Ändr. 16]

cb) *garanti- eller kvalitetsmärke*: ett varumärke som betecknas som sådant vid ansökan om registrering av märket och som är ägnat att särskilja varor eller tjänster som certifieras av varumärkesinnehavaren vad gäller geografiskt ursprung, material, det sätt på vilket varor tillverkas eller tjänster utförs, kvalitet, tillförlitlighet eller andra egenskaper från de varor och tjänster som inte är certifierade på detta sätt. [Ändr. 17]

cc) *kollektivmärke*: ett varumärke som betecknas som sådant vid ansökan om registrering av varumärket och som är ägnat att särskilja varor eller tjänster som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar varumärket från de varor eller tjänster som härrör från andra företag. [Ändr. 18]

Kapitel 2 Bestämmelser om varumärken

Avsnitt 1

Tecken som kan utgöra ett varumärke

Artikel 3

Tecken som kan utgöra ett varumärke

Ett varumärke kan utgöras av alla tecken, särskilt ord, **inbegripet** personnamn, figurer, bokstäver, siffror, färger som sådana, formen på en vara eller dess förpackning, eller ljud, förutsatt att **en allmänt tillgänglig teknik används och** tecknen i fråga kan:

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) särskilja ett företags varor eller tjänster från ett annat företags, **och**
- b) återges **i registret** på ett sätt som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna och allmänheten att avgöra exakt vilken typ av skydd som ges innehavaren av varumärket. [Ändr. 19]

Avsnitt 2

Registreringshinder eller ogiltighetsgrunder

Artikel 4

Absoluta registreringshinder eller ogiltighetsgrunder

1. Följande tecken och varumärken får inte registreras och om registrering har skett ska de kunna ogiltigförklaras:
 - a) Tecken som inte kan utgöra ett varumärke.
 - b) Varumärken som saknar särskiljningsförmåga.
 - c) Varumärken som endast består av tecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna.
 - d) Varumärken som består av endast tecken eller upplysningar vilka i det dagliga språkbruket eller enligt branschens vedertagna handelsbruk kommit att bli en sedvanlig beteckning för varan eller tjänsten.
 - e) Tecken som endast består av
 - i) en form som följer av varans art,
 - ii) en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat,
 - iii) en form som ger varan ett betydande värde.
 - f) Varumärken som strider mot allmän ordning eller mot allmän moral.
 - g) Varumärken som är ägnade att vilseleda allmänheten t.ex. med avseende på varans eller tjänstens art, kvalitet eller geografiska ursprung.
 - h) Varumärken som inte har godkänts av behöriga myndigheter och som ska vägras registrering eller ogiltigförklaras i enlighet med artikel 6b i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd, nedan kallad *Pariskonventionen*.
 - i) Varumärken som är undantagna från registrering och inte får fortsätta att användas i enlighet med unionslagstiftning eller internationella överenskommelser som unionen är part till, som ger skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar.
 - j) Varumärken som är undantagna från registrering enligt unionslagstiftningen eller internationella överenskommelser som unionen är part till ~~och~~ **i**, som ger skydd för **spritdrycker**, traditionella benämningar för vin och garanterade traditionella specialiteter. [Ändr. 20]
- ja) Varumärken som innehåller eller består av en äldre sortbenämning i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94 ⁽¹⁾ med avseende på samma typ av produkt.** [Ändr. 21]
2. ~~Punkt 1 ska tillämpas även om registreringshindren~~
 - a) ~~endast finns i andra medlemsstater än de där ansökan om registrering lämnades in,~~
 - b) ~~endast om ett varumärke på ett främmande språk översätts eller transkriberas till en skrift eller ett officiellt språk som används i medlemsstaterna.~~ [Ändr. 22]

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

3. Ett varumärke ska kunna förklaras ogiltigt om den sökande gjorde sin ansökan om registrering av varumärket i ond tro. Varje medlemsstat får också föreskriva att ett sådant varumärke inte ska registreras.
4. En medlemsstat kan bestämma att ett varumärke inte ska registreras eller, om det redan är registrerat, att det ska kunna förklaras ogiltigt i följande fall:
 - a) Om användningen av varumärket kan förbjudas med stöd av andra lagbestämmelser än medlemsstatens eller unionens varumärkeslagstiftning.
 - b) Om varumärket omfattar ett tecken av högt symbolvärde, särskilt en religiös symbol.
 - c) Om varumärket innehåller andra tecken, emblem eller vapen än de som nämns i artikel 6b i Pariskonventionen, och som är av allmänt intresse, under förutsättning att vederbörande myndigheter inte givit tillstånd till dess registrering i enlighet med medlemsstatens lagstiftning.
5. Ett varumärke ska inte vägras registrering ~~eller ogiltigförklaras~~ med stöd av punkt 1 b, c eller d, om det före tidpunkten för registreringsansökan ~~eller efter tidpunkten för registreringen~~ och som en följd av det bruk som har gjorts av det har förvärvat särskiljningsförmåga. **Ett varumärke ska inte ogiltigförklaras med stöd av punkt 1 b, c eller d, om det före tidpunkten för ansökan om ogiltighet och som en följd av användningen av det har förvärvat särskiljningsförmåga.** [Ändr. 23]
6. En medlemsstat får besluta att punkt 5 ska gälla även då särskiljningsförmågan har förvärvats efter tidpunkten för registreringsansökan och före tidpunkten för registreringen.

Artikel 5

Relativa registreringshinder eller ogiltighetsgrunder

1. Ett varumärke ska inte registreras eller om det är registrerat ska det kunna ogiltigförklaras
 - a) om det är identiskt med ett äldre varumärke och de varor eller tjänster som varumärket har ansökts eller registrerats för är identiska med de varor eller tjänster för vilka det äldre varumärket är skyddat,
 - b) om det på grund av sin identitet eller likhet med det äldre varumärket och identiteten eller likheten mellan de varor eller tjänster som täcks av varumärkena föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.
2. Med äldre varumärken i punkt 1 avses
 - a) följande kategorier av varumärken för vilka ansökan om registrering gjorts tidigare än ansökan om registrering av varumärket i fråga, med vederbörlig hänsyn tagen till de anspråk som kan göras på företrädesrätt för dessa varumärken, nämligen
 - i) europeiska varumärken,
 - ii) varumärken som har registrerats i medlemsstat eller, vad avser Belgien, Luxemburg eller Nederländerna, hos Benelux byrå för immateriell äganderätt,
 - iii) varumärken som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i medlemsstaten i fråga,
 - b) Europeiska varumärken som i enlighet med förordning (EG) nr 207/2009, gör befogat anspråk på företräde gentemot ett varumärke i led a ii och iii, även om det senare varumärket inte har vidmakthållits eller innehavaren inte förnyat registreringen,
 - c) ansökan om varumärken nämnda i leden a och b under förutsättning av deras registrering,
 - d) varumärken som, vid tidpunkten för ansökan om registrering eller, i förekommande fall, vid tidpunkten för begäran om företrädesrätt med avseende på ansökan om registrering av varumärket, är välkända i en medlemsstat, i den betydelse som ges ordet "välkänt" i artikel 6a i Pariskonventionen. [Ändr. 24]
3. Ett varumärke ska inte registreras eller ska, om det är registrerat, kunna ogiltigförklaras
 - a) om det är identiskt med, eller liknar ett äldre varumärke oavsett om de varor och tjänster för vilka det har sökts eller registrerats är identiska med, liknar eller inte liknar dem för vilka det äldre varumärket är registrerat, om det äldre varumärket är känt i **en den** medlemsstat **vilken ansökan om registrering gäller eller i vilken varumärket är registrerat**, eller, om det är fråga om ett europeiskt varumärke, **EU-varumärke**, är känt i unionen och användningen av det yngre varumärket utan skäligen anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till förfång för det äldre varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé; [Ändr. 25]

Tisdagen den 25 februari 2014

- b) om ett ombud eller en företrädare för innehavaren av varumärket ansöker om registrering av detta i sitt eget namn utan innehavarens tillstånd, om ombudet eller företrädaren inte kan visa fog för sitt handlande,
- c) om varumärket kan förväxlas med ett äldre varumärke som är skyddat utanför unionen, under förutsättning att varumärket fortfarande användes i praktiken vid tidpunkten för ansökan och sökanden handlade i ond tro,
- d) ~~om det utesluts från registrering och inte får fortsätta att användas i enlighet med unionslagstiftning som ger skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. [Ändr. 26]~~

4. En medlemsstat får besluta att ett varumärke inte ska registreras eller, om det är registrerat, ska kunna ogiltigförklaras i följande fall:

- a) Om rätten till ett oregistrerat varumärke eller till ett annat i förvärvsverksamhet använt tecken har förvärvats före tidpunkten för ansökan om registrering av det yngre märket eller före tidpunkten för den företrädesrätt som åberopats till stöd för ansökan om registrering av det yngre märket och om det oregistrerade varumärket eller tecknet ger innehavaren rätt att förbjuda användningen av det yngre varumärket.
- b) Om användningen av ett varumärke får förbjudas med stöd av en annan äldre rättighet än de rättigheter som avses i punkt 2 och led a i den här punkten och särskilt
- i) rätten till namn,
 - ii) rätten till egen bild,
 - iii) en upphovsrätt,
 - iv) en industriell rättighet.

5. Medlemsstaterna ~~får~~ ska om det är lämpligt tillåta att varumärket inte ska vägras registrering eller ogiltigförklaras om innehavaren av det äldre varumärket eller den äldre rättigheten ger sitt medgivande till registreringen av det yngre varumärket. [Ändr. 27]

6. En medlemsstat kan med avvikelse från punkterna 1–5 bestämma att de registreringshinder eller ogiltighetsgrunder som gällde i den staten före ikraftträdandet av de bestämmelser som var nödvändiga för att följa direktiv 89/104/EEG ska gälla för varumärken för vilka ansökan gjorts före den tidpunkten.

Artikel 6

Beslut i efterhand om ogiltighetsförklaring eller upphävande av ett varumärke

Om företrädare för ett nationellt varumärke som inte har vidmakthållits eller som inte förnyats åberopas för ett europeiskt varumärke, får det i efterhand beslutas om ogiltighetsförklaring eller upphävande av det nationella varumärket, förutsatt att varumärket också skulle ha kunnat ogiltigförklaras eller upphävas vid den tidpunkt då det inte vidmakthölls eller inte förnyades. I sådana fall ska företrädet upphöra att gälla.

Artikel 7

Registreringshinder eller ogiltighetsförklaring avseende endast en del av varorna eller tjänsterna

I de fall då registreringshinder eller grunder för ogiltighetsförklaring föreligger endast för en del av de varor eller tjänster för vilka varumärket har ansökts eller registrerats, ska vägran att registrera eller ogiltigförklara varumärket endast avse dessa varor eller tjänster.

Artikel 8

Ett äldre varumärke har bristande särskiljande egenskaper eller är inte känt, vilket utesluter ogiltighetsförklaring av ett registrerat varumärke

Ett registrerat varumärke får inte ogiltigförklaras på grundval av ett äldre varumärke i något av följande fall:

- a) Om det äldre varumärket, som kan förklaras ogiltigt enligt artikel 4.1 b, c eller d, inte hade förvärvat särskiljande egenskaper i enlighet med artikel 4.5 på ansökningsdagen eller prioritetdagen för det registrerade varumärket.
- b) Om ansökan om ogiltighetsförklaring baseras på artikel 5.1 b och det äldre varumärket inte hade blivit tillräckligt särskiljande till stöd för ett konstaterande om att risken för förväxling i den mening som avses i artikel 5.1 b på ansökningsdagen eller prioritetdagen för det registrerade varumärket.
- c) Om ansökan om ogiltighetsförklaring baseras på artikel 5.3 a och det äldre varumärket inte var känt i den mening som avses i artikel 5.3 a på ansökningsdagen eller prioritetdagen för det registrerade varumärket. [Ändr. 28]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 9

Ogiltighetsförklaring utesluten till följd av passivitet

1. Om innehavaren av ett äldre varumärke som avses i artikel 5.2 och 5.3 **a** har funnit sig i att ett yngre varumärke, som är registrerat i en medlemsstat har använts i medlemsstaten under fem år i följd och han har varit medveten om det, har han inte längre rätt att med åberopande av det äldre varumärket begära att det yngre varumärket ska ogiltigförklaras med avseende på de varor eller tjänster för vilka det har brukats, förutsatt att ansökan om registrering av det yngre varumärket inte har gjorts i ond tro. [**Ändr. 29**]
2. En medlemsstat får bestämma att punkt 1 ska tillämpas på innehavaren av en annan äldre rättighet som avses i artikel 5.4 a eller b.
3. I de fall som nämns i punkterna 1 och 2 har innehavaren av ett yngre registrerat varumärke inte rätt att motsätta sig användningen av den äldre rättigheten, även om den inte längre kan åberopas gentemot det yngre varumärket.

Avsnitt 3

Givna rättigheter samt begränsningar

Artikel 10

Rättigheter som är knutna till ett varumärke

1. Registreringen av ett varumärke ger innehavaren ~~en~~ ensamrätt.
2. Utan **att** det påverkar innehavares rättigheter som förvärvats före ansökningsdagen eller ~~den dag från vilken prioritet räknas~~ **prioritetsdagen** för det registrerade varumärket, ska innehavaren av ett registrerat varumärke ha rätt att ~~förhindra~~ **hindra alla** tredje ~~man,~~ **parter** som inte har hans tillstånd ~~från~~ att i näringsverksamhet **handelsbruk** använda ett tecken som avser varor eller tjänster, om
 - a) tecknet är identiskt med varumärket och används med avseende på varor och tjänster som är identiska med dem för vilka varumärket är registrerat ~~och om sådan användning påverkar eller kan påverka varumärkets grundläggande funktion, det vill säga att garantera varornas eller tjänsternas ursprung för konsumenterna,~~
 - b) tecknet **utan att det påverkar led a** är identiskt med eller liknar varumärket och används för varor och tjänster som är identiska med eller liknar de varor eller **tjänster** för vilka varumärket är registrerat om tecknet kan leda till förväxling hos allmänheten, inbegripet risken för association mellan tecknet och varumärket,
 - c) tecknet är identiskt med eller liknar varumärket oavsett om det används med avseende på varor och tjänster som är identiska med eller liknar eller är av annan art än dem för vilka varumärket är registrerat, om detta är känt i den medlemsstaten och om användningen av tecknet utan skäligen anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.
3. Om villkoren i punkt 2 är uppfyllda får särskilt följande förbjudas:
 - a) Att anbringa tecknet på varor eller deras förpackning.
 - b) Att utbjuda varor till försäljning, marknadsföra dem eller lagra dem för dessa ändamål eller utbjuda eller tillhandahålla tjänster under tecknet.
 - c) Att importera eller exportera varor under tecknet.
 - d) Att använda tecknet som handels- eller företagsnamn eller som en del av ett handels- eller företagsnamn.
 - e) Att använda tecknet på affärshandlingar och i reklam.
 - f) Att använda tecknet i jämförande reklam på ett sätt som strider mot direktiv 2006/114/EG.

Tisdagen den 25 februari 2014

4. Innehavaren av ett registrerat varumärke ska också ha rätt att hindra import **till unionen** av varor i ~~enlighet med punkt 3 c~~ ~~om endast~~ **små försändelser enligt definitionen i förordning (EU) nr 608/2013 om det enbart är** avsändaren av varorna **som** agerar i kommersiellt syfte **enligt handelsbruk och om varorna, inbegripet emballage, utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det varumärke som registrerats för sådana varor eller som i sina väsentliga drag inte kan särskiljas från det varumärket. I fall där sådana åtgärder vidtas ska medlemsstaterna se till att den enskilda person eller enhet som beställt varorna informeras om orsaken till åtgärderna och om sina lagliga rättigheter gentemot avsändaren.**

5. **Utan att det påverkar WTO:s bestämmelser, i synnerhet artikel V i det allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) om fri transitering, ska** innehavaren av ett registrerat varumärke ~~ska~~ också ha rätt att ~~förhindra~~ **hindra alla** tredje ~~man~~ **parter** från att i samband med kommersiell verksamhet föra in varor i tullområdet för den medlemsstat där varumärket är registrerat utan att ~~ha dessa har~~ övergått till fri omsättning, om dessa varor, inbegripet emballage, kommer från ~~tredjeland~~ **tredjeländer** och utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det varumärke som registrerats för sådana varor, eller som i väsentliga drag inte kan särskiljas från det varumärket. **[Ändr. 30+56]**

6. Om en medlemsstats bestämmelser inte gjorde det möjligt att förbjuda användningen av ett tecken enligt vad som nämns i punkt 2 b eller c före ikraftträdandet av de bestämmelser som var nödvändiga för att följa rådets första direktiv 89/104/EEG⁽¹⁾, kan den fortsatta användningen av tecknet inte förhindras med stöd av de rättigheter som är knutna till varumärket.

7. Punkterna 1, 2, 3 och 6 ska inte beröra en medlemsstats bestämmelser om skydd mot användning av ett tecken för annat ändamål än att särskilja varor eller tjänster, om användning av tecknet i fråga utan skälig anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé.

Artikel 11

Överträdelse av innehavarens rättigheter genom användning av utstyrsel, förpackning eller andra sätt

Om det är troligt att utstyrseln, förpackningen eller andra sätt på vilka varumärket anbringas kommer att användas med avseende på varor eller tjänster och om användningen med avseende på dessa varor och tjänster skulle utgöra en överträdelse av innehavarens rättigheter enligt artikel 10.2 och 10.3, ska innehavaren ha rätt att förbjuda följande:

- Anbringande i ~~näringsverksamhet~~ **handelsbruk** av ett tecken som **enligt specifikationen i artikel 5.1 i detta direktiv** är identiskt med eller liknar varumärket, ~~vid utstyrsel, förpackning~~ **på emballage, etiketter, märken, säkerhetsdetaljer, äkthetsdetaljer** eller **alla** andra sätt på vilka varumärket kan anbringas. **[Ändr. 31]**
- Att erbjuda eller släppa ut på marknaden, eller lagra för dessa ändamål, eller importera eller exportera ~~utstyrsel, förpackning,~~ **emballage, etiketter, märken, säkerhetsdetaljer, äkthetsdetaljer** eller **alla** andra sätt på vilka varumärket kan anbringas. **[Ändr. 32]**

Artikel 12

Efterbildning av varumärken i lexikon

Om efterbildningen av ett varumärke i ett lexikon, en encyklopedi eller ett liknande uppslagsverk ger intryck av att varumärket utgör en generisk benämning på de varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat, ska utgivaren av verket på begäran av innehavaren av varumärket se till att efterbildningen av varumärket senast i nästa utgåva av verket åtföljs av uppgift om att det är ett registrerat varumärke.

Artikel 13

Förbud att använda ett varumärke som är registrerat i ett ombuds eller en företrädarens namn

1. Om ett varumärke är registrerat i ett ombuds eller en företrädarens namn för den som innehar detta varumärke, utan innehavarens tillstånd, ska denne ha rätt till något av följande:

- Att invända mot att hans ombud eller företrädare använder hans varumärke.

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

- b) Att begära av ombudet eller företrädaren att varumärket överläts till honom.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas om ombudet eller företrädaren kan visa fog för sitt handlande.

Artikel 14

Begränsningar av ett varumärkes rättsverkan

1. Varumärket ger inte innehavaren rätt att förhindra tredje man att i näringsverksamhet använda
- a) sitt eget namn eller sin egen adress,
- b) tecken eller uppgifter som saknar särskiljningsförmåga eller som avser varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda ändamål, värde, geografiska ursprung, tidpunkten för framställandet eller andra egenskaper,
- c) varumärket för att identifiera eller hänvisa till varor eller tjänster som varumärkesinnehavarens varor eller tjänster, särskilt om användningen av varumärket
- i) är nödvändig för att ange en varas eller tjänsts avsedda ändamål, särskilt som tillbehör eller reservdel,
- ii) *sker inom ramen för jämförande reklam som uppfyller alla villkor som fastställs i direktiv 2006/114/EG¹,*
- iii) *sker i syfte att uppmärksamma konsumenterna på återförsäljning av äkta varor som ursprungligen sålts av eller med tillstånd från innehavaren av varumärket,*
- iv) *sker i syfte att presentera ett legitimt alternativ till varumärkesinnehavarens varor eller tjänster,*
- v) *sker för parodiering, konstnärligt uttryck, kritik eller synpunkter.*

Det första stycket **Denna punkt** ska tillämpas endast om tredje man handlar i enlighet med god affärssed. [Ändr. 33]

2. ~~Tredje man ska anses handla i strid med god affärssed vid användningen av varumärket särskilt i följande fall:~~
- a) ~~Om användningen ger upphov till föreställningen att det föreligger ett ekonomiskt samband mellan tredje man och innehavaren av varumärket.~~
- b) ~~Användningen utan skäligen anledning drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé. [Ändr. 34]~~

2a. Varumärket ska inte ge innehavaren rätt att förbjuda tredje part att på skäligen grund använda varumärket för icke-kommersiell användning. [Ändr. 35]

3. Varumärket ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att i näringsverksamhet **handelsbruk** använda en äldre rättighet som endast gäller i ett avgränsat geografiskt område om rättigheten erkänns av den ifrågavarande medlemstatens lagstiftning samt används inom gränserna för det territorium i vilket den är erkänd. [Ändr. 33]

Artikel 15

Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke

1. Ett varumärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda användningen av varumärket för varor som av innehavaren eller med hans samtycke har förts ut på marknaden under varumärket inom unionen.
2. Punkt 1 ska inte gälla när innehavaren har skäligen grund att motsätta sig fortsatt marknadsföring av varorna, särskilt när varornas beskaffenhet har förändrats eller försämrats efter att de har förts ut på marknaden.

Artikel 16

Bruk av varumärken

1. Om innehavaren av varumärket inom fem år efter dagen för registreringen har gjort verkligt bruk av varumärket i medlemsstaten för de varor eller tjänster för vilka det registrerats, eller om sådant bruk inte skett under fem år i följd, ska varumärket bli föremål för de begränsningar och sanktioner som bestäms i artikel 17, 19.1 och 46.1 samt artikel 48.3 och 48.4, under förutsättning att det inte finns giltiga skäl till att varumärket inte använts

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Om en medlemsstat tillåter invändningsförfaranden efter registrering, ska de fem år som avses i punkt 1 beräknas från den dag då varumärket inte längre kan bestridas eller, om ett bestridande skett och inte återkallats, från och med den dag då ett beslut om att avsluta invändningsförfarandet har vunnit laga kraft.

3. När det gäller varumärken som blivit föremål för en internationell registrering med rättsverkan i medlemsstaten i fråga, ska de fem år som avses i punkt 1 beräknas från den dag då varumärket inte längre kan avvisas eller bestridas. Om en invändning har lämnats in och inte återkallats ska perioden beräknas från den dag då ett beslut om att avsluta invändningsförfarandet har vunnit laga kraft.

3a. Den första dagen i den femårsperiod som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska föras in i registret. [Ändr. 36]

4. Även följande utgör bruk enligt punkt 1:

a) Användning av varumärket i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljande egenskaper så som det registrerats, oavsett om varumärket i den form det används också är registrerat i innehavarens namn.

b) Anbringandet i medlemsstaten i fråga av varumärket på varor eller deras emballage endast för exportändamål.

5. Varje användning av ett varumärke med tillstånd av innehavaren ska anses utgöra bruk av innehavaren.

Artikel 17

Bristande användning som försvar i mål om intrång

Innehavaren av ett varumärke ska ha rätt att förbjuda användningen av ett tecken endast om hans rättigheter inte kan upphävas i enlighet med artikel 19 när talan om intrång väcks.

Artikel 18

Rätt att ingripa för innehavaren av ett yngre registrerat varumärke som försvar i mål om intrång

1. I mål om intrång ska innehavaren av ett varumärke inte ha rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat varumärke, om detta yngre varumärke inte ska förklaras ogiltigt enligt artikel 8, artikel 9.1 och 9.2 och artikel 48.3.

2. I mål om intrång ska innehavaren av ett varumärke inte ha rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat EU-varumärke, om detta yngre varumärke inte ska förklaras ogiltigt enligt artikel 53.3 och 53.4, artikel 54.1 och 54.2 eller artikel 57.2 i förordning (EG) nr 207/2009.

3. Om innehavaren av ett varumärke inte ska ha rätt att förbjuda användningen av ett yngre registrerat varumärke enligt punkterna 1 eller 2, ska innehavaren av detta yngre registrerade varumärke inte ha rätt att förbjuda användningen av det äldre varumärke i överträdelseförfaranden, även om den rättigheten kanske inte längre kan åberopas gentemot det yngre varumärket.

Avsnitt 4

Upphävande av varumärkesrättigheter

Artikel 19

Avsaknad av verkligt bruk som grund för upphävande

1. Ett varumärke ska kunna upphävas om det inom en sammanhängande femårsperiod utan giltiga skäl inte har tagits i faktiskt bruk i medlemsstaten i fråga för de varor eller tjänster för vilka det registrerats.

2. Ingen kan kräva att varumärket ska upphävas om varumärket har tagits i verkligt bruk eller dess bruk återupptagits under tiden mellan utgången av femårsperioden och ansökan om upphävande.

Tisdagen den 25 februari 2014

3. Om bruket av varumärket påbörjas eller återupptas inom en tremånadersperiod före ansökan om upphävande, och denna tremånadersperiod inleds tidigast vid utgången av den sammanhängande femårsperiod under vilken märket inte använts, ska emellertid användningen lämnas utan avseende om förberedelserna för att inleda eller återuppta den vidtogs först efter det att innehavaren fick kännedom om att en ansökan om upphävande kunde komma att göras.

Artikel 20

Utvecklingen till en allmän beteckning eller vilseledande beteckning som grunder för upphävande

Ett varumärke ska kunna bli föremål för upphävande om det, efter den dag då det registrerades,

- a) som ett resultat av innehavarens verksamhet eller passivitet, har blivit en allmän beteckning i handeln för en vara eller tjänst för vilket det är registrerat,
- b) som ett resultat av det bruk innehavaren gjort av varumärket eller den användning till vilken innehavaren gett sitt tillstånd med avseende på varorna eller tjänsterna för vilka det är registrerat, kan komma att vilseleda allmänheten, särskilt vad gäller varornas eller tjänsternas art, kvalitet eller geografiska ursprung.

Artikel 21

Upphävande avseende endast en del av varorna eller tjänsterna

I de fall då grunder för upphävande föreligger endast för en del av de varor eller tjänster för vilka varumärket har registrerats, ska upphävandet av varumärket endast avse dessa varor eller tjänster.

Avsnitt 5

Varumärken som förmögenhetsobjekt

Artikel 22

Överlåtelse av registrerade varumärken

1. Ett varumärke får, oavsett om företaget överläts, överlåtas för alla eller en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat.
2. En överlåtelse av ett företag i sin helhet ska innefatta överlåtelse av varumärket utom när det föreligger ett avtal om det motsatta eller om detta klart framgår av omständigheterna. Denna bestämmelse ska tillämpas när det föreligger en avtalsenlig förpliktelse att överlåta företaget.
3. ~~Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska en överlåtelse av varumärket ske skriftligen och undertecknas av de avtalslutande parterna, förutom när överlåtelsen är en följd av ett beslut av en domstol; i annat fall är överlåtelsen ogiltig. [Ändr. 37]~~
4. En överlåtelse ska införas i registret och offentliggöras på begäran av en av parterna, **om den begärande parten har lämnat in skriftligt bevis för överlåtelsen till myndigheten.** [Ändr. 38]
5. Innan **ansökan om registrering av** överlåtelsen har ~~införts i registret~~ **mottagits av myndigheten** kan förvärvaren inte göra de rättigheter som uppstår genom varumärkets registrering gällande gentemot tredje man. [Ändr. 39]
6. Om det i förhållande till myndigheten finns frister som ska iakttas kan förvärvaren avge de förklaringar som behövs till denna så snart registreringsansökan om överlåtelsen har ingivits till myndigheten.

Artikel 23

Sakrätt

1. Ett varumärke kan utan samband med företaget ställas som säkerhet eller bli föremål för en begränsad sakrätt.
2. På begäran av en av parterna ska de rättigheter som avses i punkt 1 införas i registret och offentliggöras.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 24

Exekutiva åtgärder

1. Ett varumärke kan bli föremål för exekutiva åtgärder.
2. På begäran av en av parterna ska en exekutiv åtgärd införas i registret och offentliggöras.

Artikel 25

Insolvensförfaranden

Om ett varumärke omfattas av ett insolvensförfarande ska, på begäran av den behöriga myndigheten, en notering om detta göras i registret och offentliggöras.

Artikel 26

Licensiering

1. Licens för ett varumärke får ges för en del eller alla de varor eller tjänster för vilka det är registrerat samt för hela eller en del av den berörda medlemsstatens territorium. En licens kan vara exklusiv eller icke-exklusiv.
2. Innehavaren av ett varumärke får åberopa de till varumärket knutna rättigheterna gentemot en licenstagare som överträder en bestämmelse i licensavtalet med avseende på
 - a) licensens giltighetstid,
 - b) den av registreringen skyddade formen under vilket varumärket får användas,
 - c) arten av de varor eller tjänster för vilka licensen är utfärdad,
 - d) området inom vilket varumärket får användas, eller
 - e) kvaliteten på de av licenstagaren tillverkade varorna eller tillhandahållna tjänsterna.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i licensavtalet kan licenstagaren väcka talan om intrång i varumärket endast om dess innehavare lämnar sitt medgivande till detta. Innehavaren av en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om innehavaren av varumärket inte själv väcker talan om intrång i varumärket inom skälig tid efter underrättelse härom.
4. En licenstagare ska äga rätt att intervensera i det mål om intrång som innehavaren av varumärket har inlett för att kunna erhålla skadestånd för den skada som han lidit.
5. På begäran av en av parterna ska uppgift om upplåtelse eller överlåtelse av en licens för ett varumärke införas i registret och offentliggöras.

Artikel 27

Ansökan om gemenskapsvarumärke som förmögenhetsobjekt

Artiklarna 22–26 ska tillämpas på ansökningar om varumärken.

Avsnitt 6

Garantimärken, kvalitetsmärken och kollektivmärken

~~Artikel 28~~~~Definitioner~~

Vid tillämpningen av detta avsnitt gäller följande:

- 1) ~~garanti- eller kvalitetsmärke~~: ett varumärke som betecknas som sådant vid ansökan om registrering av märket och som är ägnat att särskilja varor eller tjänster som certifieras av innehavaren av märket vad gäller geografiskt ursprung, material, sättet att tillverka varor eller utföra tjänster, kvalitet, tillförlitlighet eller andra egenskaper från varor och tjänster som inte är certifierade på detta sätt.

Tisdagen den 25 februari 2014

- 2) ~~kollektivmärke: ett varumärke som betecknas som sådant vid ansökan om registrering av varumärket och som är ägnat att särskilja de varor eller tjänster som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar varumärket från de varor eller tjänster som härrör från andra företag. [Ändr. 40]~~

Artikel 29

Garantimärken och kvalitetsmärken

1. Medlemsstaterna får föreskriva om registrering av garanti- eller kvalitetsmärken.
2. Medlemsstaterna får bestämma att garanti- eller kvalitetsmärken inte ska registreras, eller att de ska upphävas eller ogiltigförklaras, med stöd av andra grunder än de som nämns i artiklarna 3, 19 och 20 i de fall dessa märkens funktion kräver det.
3. Ett garanti- eller kvalitetsmärke som består av tecken eller upplysningar, som i handeln kan ange varornas eller tjänsternas geografiska ursprung ska inte ge innehavaren rätt att förbjuda tredje man att i näringsverksamhet använda sådana tecken eller upplysningar, förutsatt att han brukar dem i överensstämmelse med god affärssed. I synnerhet får ett sådant märke inte åberopas gentemot en tredje man som har rätt att använda ett geografiskt namn.

Artikel 30

Kollektivmärken

1. Medlemsstaterna ska sörja för registreringen av kollektivmärken.
2. Sammanslutningar av tillverkare, producenter, tjänsteproducenter eller näringsidkare som enligt den lagstiftning som reglerar dess ställning har rätt att i eget namn inneha rättigheter och skyldigheter av samtliga slag, ingå avtal eller utföra andra rättshandlingar samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter får, liksom offentligrättsliga juridiska personer, ansöka om kollektivmärken.
3. Med avvikelse från artikel 4.1 c får tecken eller upplysningar, som i handeln kan ange varornas eller tjänsternas geografiska ursprung, utgöra kollektivmärken.

Ett kollektivmärke ger inte innehavaren rätt att förbjuda tredje man att använda sådana tecken eller uppgifter i näringsverksamhet, förutsatt att han använder i enlighet med god affärssed. I synnerhet får ett sådant märke inte åberopas gentemot en tredje man som har rätt att använda ett geografiskt namn.

Artikel 31

Bestämmelser för användning av kollektivmärket

1. Den som ansöker om ett kollektivmärke ska överlämna de bestämmelser som reglerar dess användning **till myndigheten**. [Ändr. 41]
2. I bestämmelserna om användningen ska anges vilka personer som har rätt att använda kollektivmärket, villkoren för medlemskap i sammanslutningen och villkoren för märkets användning, däribland påföljderna. Bestämmelser om användningen av ett sådant märke som avses i artikel 30.3 ska innefatta rätten för en person, vars varor eller tjänster har sitt ursprung i det berörda geografiska området, att bli medlem i den sammanslutning som innehar kollektivmärket.

Artikel 32

Avslag på ansökan

1. Förutom de grunder för avslag på ansökan om varumärke som anges i artiklarna 4 och 5, ska en ansökan om ett kollektivmärke avslås om den inte uppfyller villkoren i artiklarna 28.2, 30 eller 31, eller om bestämmelserna om användningen strider mot allmän ordning eller moral.
2. Ansökan om ett kollektivmärke ska också avslås om det kan antas att allmänheten kan vilseledas i fråga om märkets karaktär eller innebörd, särskilt om det är troligt att det kan uppfattas som någonting annat än ett kollektivmärke.
3. En ansökan ska inte avslås om sökanden genom att ändra bestämmelserna om användningen uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 33

Användning av kollektivmärken

Kraven i artikel 16 ska anses vara uppfyllda när en person som har rätt att använda ett kollektivmärke gör verkligt bruk av det i enlighet med artikel 16.

Artikel 34

Ändring av bestämmelserna om användning av kollektivmärket

1. Innehavaren av ett kollektivmärke ska till myndigheten överlämna de bestämmelser om användningen som har ändrats.
2. En ändring ska inte införas i registret om inte de ändrade bestämmelserna om användning uppfyller villkoren i artikel 31 eller om den innebär att en av grunderna för avslag i artikel 32 är uppfylld.
3. Artikel 42.2 ska tillämpas på ändrade bestämmelser om användning.
4. Vid tillämpningen av denna förordning ska ändringar av bestämmelserna om användning börja gälla först från och med den dag då ändringen införts i registret.

Artikel 35

Personer som har rätt att väcka talan om intrång

1. Artikel 26.3 och 26.4 ska tillämpas på alla som har rätt att använda ett kollektivmärke.
2. Om någon som har rätt att använda ett kollektivmärke har lidit skada på grund av olovligt bruk av varumärket, ska innehavaren av detta varumärke ha rätt att kräva skadestånd på deras vägnar.

Artikel 36

Ytterligare grunder för upphävande

Utöver de grunder för upphävande som anges i artiklarna 19 och 20 ska, efter ansökan till myndigheten eller på grundval av ett genkärsmål i mål om intrång, de rättigheter som tillhör en innehavare av ett gemenskapens kollektivmärke förklaras upphävida på följande grunder:

- a) Om innehavaren inte vidtar rimliga åtgärder för att förhindra att märket används på sätt som inte är förenligt med de villkor för användning som anges i bestämmelserna om användning och de ändringar som i förekommande fall har införts i registret.
- b) Om personer som har rätt att använda märket har använt det på ett sådant sätt att allmänheten skulle kunna vilseledas på det sätt som avses i artikel 32.2.
- c) en ändring i bestämmelserna om användning har införts i registret i strid med artikel 34.2, om inte innehavaren av märket genom att ytterligare ändra bestämmelserna om användning uppfyller kraven i den artikeln.

Artikel 37

Ytterligare ogiltighetsgrunder

Utöver de ogiltighetsgrunder som föreskrivs i artiklarna 4 och 5 ska ett kollektivmärke som har registrerats i strid med bestämmelserna i artikel 32 förklaras ogiltigt om inte innehavaren av märket genom att ändra bestämmelserna om användning uppfyller kraven i artikel 32.

Kapitel 3

Förfaranden

Avsnitt 1

Ansökan och registrering

Artikel 38

Krav på ansökan

1. En ansökan om registrering av ett varumärke ska innehålla **åtminstone** [Ändr. 42]

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) en begäran om registrering,
 - b) uppgifter som gör det möjligt att fastslå sökandens identitet,
 - c) en förteckning över de varor eller tjänster för vilka registrering begärs,
 - d) en återgivning av varumärket.
2. För en ansökan om varumärke ska betalas ansökningsavgift och i förekommande fall en eller flera klassavgifter.

Artikel 39

Ansökningsdag

1. Dagen för inlämnande av en varumärkesansökan ska vara den dag då de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 38 lämnas in till myndigheten av sökanden.
2. Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att en grundläggande ansöknings- eller registreringsavgift ska betalas för fastställelsen av ansökningsdag.

Artikel 40

Beteckning och klassificering av varor och tjänster

1. De varor och tjänster för vilka registrering söks ska klassificeras i enlighet med det klassificeringssystem som fastställts i Niceöverenskommelsen av den 15 juni 1957 om internationell klassificering av varor och tjänster vid registrering av varumärken (nedan kallad *Niceklassificeringen*).
2. Sökanden ska tillräckligt tydligt och exakt ange de varor och tjänster för vilka skyddet begärs för att behöriga myndigheter och ekonomiska aktörer enbart utifrån den informationen ska kunna avgöra hur omfattande skydd som eftersträvas. Förteckningen över varor och tjänster ska göra det möjligt att hänföra varje post till en enda klass i Niceklassificeringen.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 får de allmänna indikationer som ingår i klassrubrikerna i Niceklassificeringen eller andra allmänna villkor användas, förutsatt att de uppfyller relevanta normer för tydlighet och exakthet.
4. Myndigheten ska avvisa ansökan med avseende på uttryck som är oklara eller inexakta, om sökanden inte föreslår en godtagbar formulering inom en tidsfrist som myndigheten fastställer. För tydlighetens och den rättsliga säkerhetens skull ska myndigheterna i samarbete med varandra sammanställa en förteckning som återspeglar deras respektive administrativa praxis med avseende på klassificeringen av varor och tjänster.
5. Användningen av allmänna uttryck, inklusive de allmänna beteckningar som återfinns i klassrubrikerna i Niceklassificeringen, ska tolkas så att de innefattar alla varor och tjänster som tydligt och klart omfattas av beteckningen eller uttryckets bokstavliga innebörd. Användningen av sådana uttryck eller beteckningar får inte tolkas så att de omfattas av ett krav som gäller varor eller tjänster som inte kan förstås på det sättet.
6. Om sökanden begär registrering för mer än en klass, ska **sökanden gruppera** varorna och tjänsterna ~~grupperas~~ enligt klasserna i Niceöverenskommelsen, ~~och~~ varje grupp ska föregås av numret på den klass till vilken den gruppen av varor eller tjänster hör och ~~följa~~ **sökanden ska presentera dem i** samma ordning som klasserna. [**Ändr. 43**]
7. Klassificeringen av varor och tjänster ska uteslutande användas för administrativa ändamål. Varor och tjänster ska inte anses likna varandra av det skälet att de förekommer i samma klass enligt Niceklassificeringen, och varor och tjänster ska inte anses skilja sig från varandra av det skälet att de förekommer i olika klasser enligt Niceklassificeringen.

~~Artikel 41~~~~Obligatorisk granskning~~

~~Myndigheterna ska begränsa sin obligatoriska granskning av huruvida en varumärkesansökan är registreringsberättigad till avsaknaden av de absoluta registreringshinder som anges i artikel 4. [**Ändr. 44**]~~

Artikel 42

Anmärkningar från tredje man

1. Innan ett varumärke registreras får fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar, som företräder tillverkare, producenter, tjänsteleverantörer, näringsidkare eller konsumenter till myndigheten ge in skriftliga anmärkningar och i dem ange på vilka av de grunder som anges i artikel 4 byrån på eget initiativ ska vägra registrering av varumärket. De ska inte betraktas som parter i förfarandet vid myndigheten.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Utöver de skäl som avses i punkt 1 får varje fysisk eller juridisk person och varje sammanslutning eller organ som företräder tillverkare, producenter, tjänsteleverantörer, näringsidkare eller konsumenter till myndigheten ge in skriftliga anmärkningar med angivande av de särskilda skäl enligt vilken ansökan om ett kollektivmärke bör avslås enligt artikel 32.1 och 32.2.

2a. Medlemsstater som har inrättat förfaranden för invändning på grundval av absoluta registreringshinder enligt artikel 4 ska inte åläggas att genomföra denna artikel. [Ändr. 45]

Artikel 43

Delning av ansökningar och registreringar

Sökanden eller innehavaren kan dela upp en ansökan eller registrering om ett varumärke i en eller flera separata ansökningar eller registreringar genom att lämna en förklaring till myndigheten.

Artikel 44

Avgifter

För registrering och förnyelse av ett varumärke ska betalas en tilläggsavgift för varje klass av varor och tjänster som går utöver den första klassen.

Avsnitt 2

Förfaranden för invändning, upphävande och ogiltighet

Artikel 45

Invändningsförfarande

1. Medlemsstaterna ska sörja för ett effektivt och snabbt administrativt förfarande inför sina myndigheter för att invända mot registrering av en varumärkesansökan av de skäl som föreskrivs i artikel 5.

2. Det administrativa förfarande som avses i punkt 1 ska föreskriva att åtminstone innehavaren av en äldre rättighet som avses i ~~artikel~~ **artiklarna 4.1 i, 5.2 och 5.3 a** ska kunna inkomma med en invändning. **En invändning får lämnas in rörande en eller flera äldre rättigheter, under förutsättning att de alla hör till samma innehavare, och rörande en del av eller alla de varor och tjänster för vilka den äldre rättigheten registrerades eller söktes, och invändningen får riktas mot en del av eller alla de varor och tjänster för vilka det omtvistade varumärket söks.** [Ändr. 46]

3. Parterna ska, **om de samfällt begär detta**, beviljas ~~en tidsfrist på~~ minst två månader ~~innan~~ **under** invändningsförfarandet ~~inleds~~ för att förhandla om möjligheten till en uppgörelse i godo mellan sökanden och den invändande parten. [Ändr. 47]

Artikel 46

Bristande användning som försvar i invändningsförfaranden

1. I administrativa invändningsförfaranden gäller att om den frist på fem år inom vilken det äldre varumärket måste ha tagits i verkligt bruk enligt artikel 16 har löpt ut på ansökningsdagen eller prioritetsdagen för det yngre varumärket, ska innehavaren av det äldre varumärket som har meddelat om invändning på sökandens begäran lägga fram bevis för att det äldre varumärket har tagits i verkligt bruk enligt artikel 16 under den period av fem år som föregår ansökningsdagen eller prioritetsdagen för det yngre varumärket, eller för att det finns vägande skäl till att varumärket inte har använts. I avsaknad av sådan bevisning ska invändningen avslås.

2. Om det äldre varumärket endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det har registrerats, ska det vid prövning av invändningen i enlighet med punkt 1 anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas om det äldre varumärket är ett europeiskt varumärke. I ett sådant fall ska det verkliga bruket av ~~europeiska~~ **EU**-varumärket fastställas i enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 207/2009.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 47

Ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring

1. Medlemsstaterna ska sörja för ett **effektivt och snabbt** administrativt förfarande inför sina myndigheter om upphävande eller ogiltighetsförklaring av ett varumärke. [Ändr. 48]
2. Det administrativa förfarandet för upphävande ska föreskriva att varumärket ska upphävas av de skäl som föreskrivs i artiklarna 19 och 20.
3. Det administrativa förfarandet för ogiltighet ska föreskriva att varumärket ska förklaras ogiltigt åtminstone av följande skäl:
 - a) Varumärket borde inte ha registrerats eftersom det inte uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 4.
 - b) Varumärket borde inte ha registrerats eftersom det fanns en äldre rättighet i den mening som avses i artikel 5.2 och 5.3.
4. Det administrativa förfarandet ska föreskriva att åtminstone följande ska kunna lämna in en ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring:
 - a) Vid tillämpningen av punkt 2 och punkt 3 a, fysiska eller juridiska personer och sammanslutningar som företräder tillverkare, producenter, tjänsteleverantörer, näringsidkare eller konsumenter, vilka sammanslutningar enligt tillämplig lagstiftning har rätt att föra talan inför domstolar och andra myndigheter,
 - b) När det gäller punkt 3 b, innehavaren av en äldre rättighet som avses i artikel 5.2 och 5.3.

4a. En ansökan om upphävande eller ogiltighetsförklaring får riktas mot en del av eller alla de varor och tjänster för vilka det omtvistade varumärket registrerats. [Ändr. 49]

4b. En ansökan om ogiltighetsförklaring får lämnas in rörande en eller flera äldre rättigheter, under förutsättning att de alla hör till samma innehavare. [Ändr. 50]

Artikel 48

Bristande användning som försvar i förfaranden som avser ansökan om ogiltighetsförklaring

1. I ~~administrativa~~ förfaranden för ogiltighetsförklaring på grundval av ett registrerat varumärke med en tidigare ansökningsdag eller prioritetsdag gäller att innehavaren av det äldre varumärket, om innehavaren av det yngre varumärket så begär, ska lägga fram bevis för att det äldre varumärket under den period av fem år som föregår dagen för ansökan om ogiltighetsförklaring har tagits i verkligt bruk i enlighet med artikel 16 i samband med de varor eller tjänster för vilka det är registrerat och som han åberopar som motivering för sin ansökan, eller för att det finns fullgoda skäl till att varumärket inte har använts, förutsatt att den period av fem år inom vilken det äldre varumärket måste ha tagits i verkligt bruk har löpt ut den dagen då ansökan om ogiltighetsförklaring lämnas in. [Ändr. 51]
2. Om den femårsperiod inom vilken det äldre varumärket måste ha tagits i verkligt bruk enligt artikel 16 har löpt ut på ansökningsdagen eller prioritetdagen för det yngre varumärket, ska innehavaren av det äldre varumärket, utöver de bevis som krävs i punkt 1, lägga fram bevis för att varumärket har tagits i verkligt bruk under den femårsperiod som föregår ansökningsdagen eller prioritetdagen, eller för att det fanns fullgoda skäl till att varumärket inte använts.
3. I avsaknad av de bevis som avses i punkterna 1 och 2 ska en ansökan om ogiltighetsförklaring på grundval av ett äldre varumärke avslås.
4. Om det äldre varumärket i enlighet med artikel 16 endast har använts för en del av de varor eller tjänster för vilka det är registrerat, ska det vid prövning av ansökan om ogiltighetsförklaring anses vara registrerat endast för denna del av varorna eller tjänsterna.
5. Punkterna 1–4 ska tillämpas om det äldre varumärket är ett ~~uropeiskt~~ **EU**-varumärke. I ett sådant fall ska verkligt bruk av ~~uropeiska~~ **EU**-varumärket fastställas i enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 207/2009.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 49

Rättsverkningar av upphävande och ogiltighet

1. I den utsträckning som innehavarens rättigheter helt eller delvis har förklarats upphäva ska ett registrerat varumärke anses ha förlorat de rättsverkningar som anges i detta direktiv från dagen för ansökan om upphävande. På begäran av en av parterna kan det i beslutet fastställas den tidigare tidpunkt vid vilken grunden för upphävande inträffade.
2. I den utsträckning som varumärket har förklarats ogiltigt ska ett registrerat varumärke från första början anses ha saknat de rättsverkningar som anges i detta direktiv.

Avsnitt 3

Varaktighet och förnyelse av registrering

Artikel 50

Registreringens giltighetstid

1. Varumärken ska registreras för en tioårsperiod räknat från den dag då ansökan lämnas in.
2. Registreringen kan förlängas för ytterligare tioårsperioder i enlighet med artikel 51.

Artikel 51

Förnyelse

1. Registreringen av ett varumärke ska förnyas på begäran av innehavaren av varumärket eller av någon som uttryckligen bemyndigats av denne, under förutsättning att förnyelseavgifterna har betalats.
2. Myndigheten ska underrätta innehavaren av varumärket och eventuella andra personer som har en registrerad rätt till varumärket om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan. Underlåtenhet att lämna sådan information ska inte medföra något ansvar för myndigheten.
3. Begäran om förnyelse ska lämnas in och förnyelseavgifterna betalas inom en sexmånadersperiod som löper ut den sista dagen i den månad då skyddet upphör. Om så inte skett, kan begäran lämnas in inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från den som nämns i den första meningen. Förnyelseavgifterna och en tilläggsavgift ska betalas inom denna ytterligare period.
4. Om en begäran har givits in, eller avgifterna betalats, endast för en del av de varor eller tjänster för vilka varumärket har registrerats, ska registreringen förnyas endast för dessa varor eller tjänster.
5. Förnyelsen ska gälla från och med den dag då den befintliga registreringen löper ut. Förnyelsen ska registreras och offentliggöras.

Avsnitt 3a

Kommunikation med myndigheten

Artikel 51a

Kommunikation med myndigheten

Parterna i förfarandet eller, i förekommande fall, deras företrädare ska utse en officiell adress i en av medlemsstaterna, vilken ska användas för all officiell kommunikation med myndigheten. [Ändr. 53]

Kapitel 4

Administrativt samarbete

Artikel 52

Samarbete på området registrering och förvaltning av varumärken

Medlemsstaterna ska se till att myndigheterna samarbetar **på ett ändamålsenligt sätt** med varandra och med byrån för att främja enhetliga metoder och verktyg och **i syfte att** uppnå **mer** samstämmiga resultat i samband med granskning och registrering av varumärken. [Ändr. 52]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 53

Samarbete på andra områden

Medlemsstaterna ska se till att myndigheterna samarbetar **på ett ändamålsenligt sätt** med byrån på alla verksamhetsområden av betydelse för skyddet av varumärken i unionen, utöver dem som nämns i artikel 52. [Ändr. 54]

Kapitel 5

Slutbestämmelser

Artikel 54

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2–6, 8–14, 16, 17, 18, 22–28 och 30–53 inom 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 55

Upphävande

Direktiv 2008/95/EG ska upphöra att gälla med verkan från [dagen efter den dag som anges i artikel 54.1 första stycket i detta direktiv], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande i nationell lagstiftning av direktivet som anges i Part B i bilaga I till direktiv 2008/95/EG.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 56

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1, 7, 15, 19, 20, 21 och 54–57 ska tillämpas från [dagen efter det datum som anges i artikel 54.1 första stycket i detta direktiv].”

Artikel 57

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA

Jämförelsetabell

Direktiv 2008/95/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3.1 a–h	Artikel 4.1 a–h
—	Artikel 4.1 i och j
—	Artikel 4.2 och 4.3 första meningen
Artikel 3.2 a–c	Artikel 4.4 a–c
Artikel 3.2 d	Artikel 4.3 andra meningen
Artikel 3.3 första meningen	Artikel 4.5
Artikel 3.3 andra meningen	Artikel 4.6
Artikel 4.1 och 4.2	Artikel 5.1 och 5.2
Artikel 4.3 och 4 a	Artikel 5.3 a
—	Artikel 5.3 b
Artikel 4.4 g	Artikel 5.3 c
—	Artikel 5.3 d
Artikel 4.4 b och c	Artikel 5.4 a och b
Artikel 4.4 d–f	—
Artikel 4.5 och 4.6	Artikel 5.5 och 5.6
—	Artikel 8
Artikel 5.1, den första inledande meningen	Artikel 10.1
Artikel 5.1, den andra inledande meningen	Artikel 10.2, den inledande meningen
Artikel 5.1 a och b	Artikel 10.2 a och b
Artikel 5.2	Artikel 10.2
Artikel 5.3 a–c	Artikel 10.3 a–c
—	Artikel 10.3 d
Artikel 5.3 d	Artikel 10.3 e
—	Artikel 10.3 f
—	Artikel 10.4 och 10.5
Artikel 5.4 och 5.5	Artikel 10.6 och 10.7
—	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 6.1 a–c	Artikel 14.1 a–c
—	Artikel 14.2

Tisdagen den 25 februari 2014

Direktiv 2008/95/EG	Detta direktiv
Artikel 6.2	Artikel 14.3
Artikel 7	Artikel 15
Artikel 8.1 och 8.2	Artikel 26.1 och 26.2
—	Artikel 26.3–26.5
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10 första stycket	Artikel 16.1
—	Artikel 16.2 och 16.3
Artikel 10.1 andra stycket	Artikel 10.4
Artikel 10.2	Artikel 10.5
Artikel 10.3	—
artikel 11.1	Artikel 48.1–48.3
Artikel 11.2	Artikel 46.1
Artikel 11.3	Artikel 17
Artikel 11.4	Artiklarna 17, 46.2 och 48.4
—	Artikel 18
Artikel 12.1 första stycket	Artikel 19.1
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 19.2
Artikel 12.1 tredje stycket	Artikel 19.3
Artikel 12.2	Artikel 20
Artikel 13	Artikel 7 och artikel 21
Artikel 14	Artikel 6
—	Artiklarna 22–25
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 15.1	Artikel 29.1 och 29.2
Artikel 15.2	Artikel 29.3
—	Artiklarna 30–54.1
Artikel 16	Artikel 54.2
Artikel 17	Artikel 55
Artikel 18	Artikel 56
Artikel 19	Artikel 57

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0120

Frysning och förverkande av vinning av brott *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2017/C 285/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0085),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 82.2 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0075/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 11 juli 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 10 oktober 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter av den 4 december 2012,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 3 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0178/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0036**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2014/42/EU.)*⁽¹⁾ EUT C 299, 4.10.2012, s. 128.⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 134.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0121

Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) och om upphävande av beslut 2009/371/RIF och 2005/681/RIF (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0173),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 88 och 87.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0094/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverade yttrandena från den belgiska deputeradekammaren, det tyska förbundsrådet och det spanska parlamentet som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från budgetutskottet, budgetkontrollutskottet och utskottet för konstitutionella frågor (A7-0096/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet betonar att punkt 31 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ ska tillämpas vid en förlängning av Europols mandat. Parlamentet betonar att den lagstiftande myndighetens eventuella beslut om en sådan förlängning inte får påverka budgetmyndighetens beslut när det gäller det årliga budgetförfarandet.
 3. Europaparlamentet begär att kommissionen, när Europaparlamentet och rådet har kommit överens om förordningen, ska ta full hänsyn till avtalet för att tillgodose Europols budget- och personalbehov och behoven i samband med Europols nya uppgifter, särskilt Europeiska it-brottscentrumet, i enlighet med punkt 42 i det gemensamma uttalandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 19 juli 2012 om decentraliserade organ.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0091

Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) om upphävande av beslut 2009/371/RIF och 2005/681/RIF [Ändr. 1]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna artikel 88 och 87.2 b, [Ändr. 2]

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europol inrättades genom beslut 2009/371/RIF ⁽²⁾ som en unionsenhet, finansierad genom Europeiska unionens allmänna budget för att stödja och stärka medlemsstaternas behöriga myndigheters insatser och deras ömsesidiga samarbete vad gäller förebyggandet av och kampen mot organiserad brottslighet, terrorism och andra former av allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater. Beslut 2009/371/RIF ersätts av konventionen grundad på artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) ⁽³⁾.
- (2) Enligt artikel 88 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska Europol regleras genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Enligt samma artikel krävs även närmare bestämmelser för den demokratiska kontroll av Europols verksamhet som Europaparlamentet utövar under medverkan av de nationella parlamenten **i enlighet med artikel 12 c i EU-fördraget och artikel 9 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen för att öka Europols demokratiska legitimitet och ansvarighet inför EU-medborgarna**. Därför är det nödvändigt att ersätta beslut 2009/371/RIF med en förordning som innehåller bestämmelser om parlamentarisk kontroll. [Ändr. 3]
- (3) ~~En europeisk polisakademi (nedan kallad Cepol) inrättades genom beslut 2005/681/RIF ⁽⁴⁾ att underlätta samarbetet mellan nationella polisstyrkor genom att organisera och samordna fortbildning med inriktning på europeiskt polisarbete. [Ändr. 4]~~
- (4) I Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd ⁽⁵⁾ uttrycks en önskan att Europol ska utvecklas till "ett nav för informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, en tjänsteleverantör och en plattform för brottsbekämpande myndigheter". Efter en bedömning av Europols funktionssätt står det klart att myndighetens operativa effektivitet måste förbättras ytterligare för att uppnå detta mål. ~~I Stockholmsprogrammet fastställs också målet att skapa en verklig europeisk brottsbekämpningskultur genom att inrätta europeiska fortbildnings- och utbytesprogram för alla berörda yrkesverksamma inom brottsbekämpning, såväl nationellt som på EU-nivå. [Ändr. 5]~~

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

⁽²⁾ Rådets beslut 2009/371/RIF av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrå (Europol) (EUT L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽³⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 256, 1.10.2005, s. 63.

⁽⁵⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (5) Storskaliga kriminella nätverk och terrorism utgör betydande hot mot såväl unionens inre säkerhet som medborgarnas säkerhet och försörjning. Tillgängliga hotbilda-bedomningar visar att kriminella grupper blir alltmer mångsidiga och gränsöverskridande i sin verksamhet. Nationella brottsbekämpande myndigheter måste därför samarbeta närmare med sina motsvarigheter i andra medlemsstater. I detta sammanhang är det nödvändigt att utrusta Europol så att myndigheten kan erbjuda medlemsstater mer stöd inom brottsförebyggande verksamhet, analyser och utredningar på EU-nivå. Detta bekräftades också i ~~utvärderingarna~~ **utvärderingen** av ~~besluten~~ **beslut** 2009/371/RIF och 2005/681/RIF. [Ändr. 6]
- (6) ~~Med hänsyn till sambandet mellan Europols och Cepols arbetsuppgifter skulle en sammanslagning och rationaliseringen av de båda organens funktioner öka effektiviteten i den operativa verksamheten, betydelsen av fortbildning och effektiviteten i unionens polissamarbete.~~ [Ändr. 7]
- (7) Beslut 2009/371/RIF och 2005/681/RIF bör därför upphöra att gälla och ersättas med föreliggande förordning, som bygger på erfarenheter av genomförandet av ~~de båda besluten~~ **det beslutet**. **Byrån** Europol, såsom ~~det~~ **den** inrättas enligt denna förordning, ska ersätta **det** Europol och **Cepol** såsom ~~de~~ **som** inrättades enligt ~~de båda~~ **det** upphävda ~~besluten~~ **beslutet** och överta ~~dess~~ **deras** uppgifter. [Ändr. 8]
- (8) ~~Eftersom brott ofta är gränsöverskridande, bör Europol~~ **bör** att stödja och stärka medlemsstaternas insatser och deras ömsesidiga samarbete vad gäller förebyggande av och kamp mot allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater. Eftersom terrorism är ~~ett av de största hoten~~ **utgör ett hot** mot säkerheten i unionen, bör Europol bistå medlemsstaterna med att bemöta gemensamma utmaningar i detta avseende. I egenskap av EU:s brottsbekämpande organ bör Europol också stödja och stärka åtgärder och samarbete för att bekämpa de former av brottslighet som påverkar EU:s intressen. Europol bör också erbjuda stöd för att förebygga och bekämpa sådana brott som begås för att anskaffa medel, för att underlätta, utföra eller undgå lagföring och straff för gärningar som omfattas av Europols behörighet. [Ändr. 9]
- (9) ~~Europol bör säkerställa bättre sammanhängande och konsekvent fortbildning av högre kvalitet för tjänstemän inom brottsbekämpning på alla nivåer genom en tydlig ram i enlighet med konstaterade utbildningsbehov och praktisk erfarenhet.~~ [Ändr. 10]
- (10) Europol bör kunna ~~anmoda~~ **begära att** medlemsstaterna ~~att~~ **ska** inleda, genomföra eller samordna ~~utredningar~~ **brottutredningar** i särskilda fall där gränsöverskridande samarbete skulle tillföra ett mervärde. Europol bör informera Eurojust om sådana framställningar. **Europol bör motivera sin begäran.** [Ändr. 11]
- (10a) **Europol bör dokumentera sitt deltagande i den verksamhet som bedrivs av gemensamma utredningsgrupper som utreder brott som omfattas av Europols behörighet.** [Ändr. 12]
- (10b) **När ett samarbete mellan Europol och medlemsstaterna har upprättats i fråga om en särskild utredning, bör tydliga bestämmelser fastställas mellan Europol och de berörda medlemsstaterna om de specifika uppgifter som ska utföras, graden av deltagande i medlemsstaternas utredningsförfaranden eller rättsliga förfaranden samt ansvarsfördelningen och tillämplig lag för rättslig tillsyn.** [Ändr. 13]
- (11) För att öka Europols effektivitet som nav för informationsutbyte inom unionen, bör det fastställas tydliga skyldigheter för medlemsstaterna att förse Europol med de uppgifter som krävs för att myndigheten ska kunna uppfylla sina mål. Samtidigt som sådana skyldigheter uppfylls ~~bör~~ **måste** medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på att **bara** tillhandahålla uppgifter som är relevanta i kampen mot brott som bedöms vara strategiska och operativa prioriteringar inom relevanta politiska instrument inrättade av unionen. Medlemsstaterna bör också förse Europol med en kopia av det bilaterala och multilaterala informationsutbytet med andra medlemsstater om brottslighet som omfattas av Europols mål **och därvid också ange från vilka källor informationen har hämtats**. Samtidigt bör Europol öka sitt stöd till medlemsstaterna, och därigenom stärka det ömsesidiga samarbetet och informationsutbytet. Europol ~~bör~~ **måste** överlämna en årlig rapport till samtliga unionsinstitutioner och till de nationella parlamenten om hur mycket information som enskilda medlemsstater förser myndigheten med. [Ändr. 14]

Tisdagen den 25 februari 2014

- (12) För att säkerställa ett effektivt samarbete mellan Europol och medlemsstaterna bör en nationell enhet inrättas i varje medlemsstat. ~~Den bör vara den främsta förbindelselänken mellan de nationella brottsbekämpande myndigheterna, utbildningsinstitutionen och Europol.~~ **Den roll som de nationella enheterna har inom Europol bör i denna förordning behållas som garant och försvar för de nationella intressena inom byrån. De nationella enheterna bör även fortsättningsvis vara kontaktpunkt mellan Europol och de behöriga myndigheterna. På så sätt kan man ge dem en central och samordnande roll när det gäller allt samarbete som medlemsstaterna har med och via Europol. Då säkerställer man en enhetlig respons från medlemsstaten när det gäller Europols begäranden.** För att säkerställa ett kontinuerligt, effektivt informationsutbyte mellan Europol och de nationella enheterna samt för att underlätta deras samarbete, bör varje nationell enhet utstationera minst en sambandsman vid Europol. [Ändr. 15]
- (13) Med hänsyn till den decentraliserade strukturen i vissa medlemsstater och behovet av att i vissa fall säkerställa ett snabbt utbyte av uppgifter, bör Europol tillåtas att i enskilda utredningar samarbeta direkt med medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, samtidigt som Europols nationella enheter informeras om detta.
- (14) För att se till att utbildningen av tjänstemän inom brottsbekämpning på unionsnivå är av hög kvalitet, sammanhängande och konsekvent, bör Europol agera i linje med unionens politik för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning. Utbildning på unionsnivå bör vara tillgänglig för alla kategorier av tjänstemän inom brottsbekämpning. Europol bör ansvara för att utbildningen utvärderas och att slutsatserna av bedömningarna av utbildningsbehovet ingår i planeringen för att minska dubbelarbete. Europol bör främja erkännande i medlemsstaterna av utbildning som tillhandahålls på unionsnivå. [Ändr. 16]
- (15) Det är också nödvändigt att förbättra Europols styrelseformer genom att eftersträva effektivitetsvinster och förenklade förfaranden.
- (16) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i Europols styrelse för att effektivt övervaka myndighetens arbete. För att återspegla den nya byråns dubbla uppdrag — operativt stöd och utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning — ska de ordinarie Styrelseledamöterna **bör** utses på grundval av sina kunskaper om samarbete på brottsbekämpnings område, medan suppleanter ska utses på grundval av sina kunskaper om utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning. Suppleanterna kommer att fungera som fullvärdiga medlemmar när utbildning diskuteras eller blir föremål för beslut. Styrelsen kommer att bistås av en vetenskaplig kommitté för frågor som rör teknisk utbildning **brottsbekämpningsområdet**. [Ändr. 17]
- (17) Styrelsen bör ges nödvändiga befogenheter, i synnerhet för att fastställa budgeten, kontrollera budgetens genomförande, anta lämpliga finansiella bestämmelser och planeringsdokument, **vidta åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen och bekämpa bedrägerier samt anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter**, utarbeta öppna förfaranden för de beslut som ska fattas av den verkställande direktören för Europol, anta den årliga verksamhetsrapporten och utse en verkställande direktör. Styrelsen bör utöva befogenheten som tillsättningsmyndigheten i fråga om Europols personal, också den verkställande direktören. För att rationalisera beslutsprocessen, och att stärka övervakningen av **den** administrativa och ekonomiska förvaltningen, bör styrelsen dessutom ha rätt att inrätta en direktion. [Ändr. 18]
- (18) För att säkerställa att Europols löpande verksamhet bedrivs på ett effektivt sätt, bör den verkställande direktören vara dess legala företrädare och ledare för verksamheten och utföra sina uppgifter helt oberoende samt se till att Europol fullgör de uppgifter som föreskrivs i denna förordning. Den verkställande direktören bör särskilt ansvara för att förbereda och planera de underlag som läggs fram för beslut i styrelsen, genomföra de årliga och fleråriga arbetsprogrammen för Europol och utarbeta övriga planeringsdokument.
- (19) I syfte att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europols mål är det nödvändigt att myndigheten få så fullständiga och aktuella uppgifter som möjligt. Därför bör Europol ha befogenhet att behandla uppgifterna från medlemsstaterna, tredjeland, internationella organisationer och EU-organ samt från öppna källor, **så länge som Europol kan betraktas som en rättmätig mottagare av dessa uppgifter**, för att därigenom utveckla en förståelse av kriminella företeelser och trender samt samla uppgifter om kriminella nätverk och för att upptäcka kopplingar mellan olika brott. [Ändr. 19]

Tisdagen den 25 februari 2014

- (20) Ny teknik för uppgiftsbehandling bör användas av Europol för att på ett effektivare sätt kunna förse medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter med korrekta brottsanalyser. Europol bör kunna samköra uppgifter för att få en klar överblick över trender och därmed snabbt kunna upptäcka kopplingar mellan utredningar och gemensamma metoder inom olika kriminella grupper, samtidigt som en hög nivå på skyddet av personuppgifter för enskilda personer **säkerställs, upprätthålls**. Därför bör Europols databaser inte definieras på förhand, vilket skulle göra att Europol kan använda den effektivaste it-strukturen. För att säkerställa ett starkt personuppgiftsskydd, bör både syftet med databehandlingen, åtkomsträtten och särskilda ytterligare garantier fastställas. **Principen om relevans och proportionalitetsprincipen måste följas vid behandling av personuppgifter.** [Ändr. 20]
- (21) För att respektera äganderätten till och skyddet av uppgifter, bör medlemsstater, myndigheter i tredjeland och internationella organisationer kunna besluta både i vilka syften Europol får behandla de uppgifter som de tillhandahåller och begränsa åtkomsträtten till dem. **Begränsning av syftet bidrar till öppenhet, rättssäkerhet och förutsägbarhet och är särskilt viktigt på området för polissamarbete, där registrerade ofta är omedvetna om att deras personuppgifter samlas in och behandlas och där användningen av personuppgifter kan få mycket stora konsekvenser för enskildas liv och friheter.** [Ändr. 21]
- (22) För att säkerställa att uppgifterna endast utlämnas till dem som behöver dem för att kunna utföra sina uppgifter, bör denna förordning innehålla närmare bestämmelser om olika grader av åtkomsträtt till uppgifter som behandlas av Europol. Dessa regler bör inte påverka begränsningar av åtkomsträtten som införts av den som lämnar ut uppgifterna, eftersom principen om äganderätten till uppgifter bör respekteras. För att öka effektiviteten för att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europols mål, bör Europol underrätta medlemsstaterna om uppgifter som berör dem.
- (23) För att stärka det operativa samarbetet mellan byråerna, och särskilt upprätta kopplingar mellan de uppgifter som de olika organen redan har tillgång till, bör Europol göra det möjligt för Eurojust och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) att få tillgång till och samköra dem med uppgifter i Europols besittning, **i enlighet med särskilda skyddsmekanismer.** [Ändr. 22]
- (24) Europol bör upprätthålla samarbetsförbindelser med andra unionsorgan, **och** brottsbekämpande myndigheter ~~och brottsbekämpande utbildningsinstitut~~ i tredjeland, internationella organisationer och privata aktörer i den omfattning som krävs för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter. [Ändr. 23]
- (25) För att säkerställa den operativa effektiviteten, bör Europol i den mån arbetsuppgifterna kräver, ha rätt att utväxla uppgifter (med undantag för personuppgifter) med unionens övriga organ, brottsbekämpande myndigheter, ~~brottsbekämpande utbildningsinstitut~~ i tredjeland och internationella organisationer. ~~Eftersom bolag, företag, branschorganisationer, icke statliga organisationer och andra privata aktörer besitter sakkunskap och uppgifter med som direkt kan användas~~ För att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet och terrorism, bör Europol också kunna utväxla sådana uppgifter med privata aktörer. För att förebygga och bekämpa it-brottslighet med anknytning till problem med nätverk och it-säkerhet, bör Europol, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen (*), samarbeta med de nationella myndigheter som ansvarar för säkerheten inom nätverk och informationssystem och utväxla uppgifter med dessa, med undantag för personuppgifter. [Ändr. 24]
- (26) Europol bör ha rätt att utväxla personuppgifter med unionens övriga organ i den mån myndighetens arbetsuppgifter kräver. **Europeiska datatillsynsmannen bör se till att denna utväxling av uppgifter rör enbart personer som har begått eller som man misstänker kan komma att begå brott som omfattas av Europols behörighet.** [Ändr. 25]

(*) Förslag COM(2013)0048.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (27) Allvarlig brottslighet och terrorism har ofta kopplingar till länder utanför EU:s territorium. I den mån Europols arbetsuppgifter kräver, bör myndigheten därför kunna utväxla personuppgifter med brottsbekämpande myndigheter i tredjeland och sådana internationella organisationer som Interpol. **Vid utväxling av personuppgifter med tredjeländer och internationella organisationer måste det finnas en lämplig balans mellan behovet av en effektiv brottsbekämpning och skyddet för personuppgifter.** [Ändr. 26]
- (28) Europol bör ha rätt att överföra personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation på grundval av ett kommissionsbeslut om att landet eller den internationella organisationen i fråga kan garantera en adekvat skyddsnivå, eller när något sådant beslut inte föreligger, på grundval av ett internationellt avtal som unionen ingått i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, eller ett samarbetsavtal som ingåtts mellan Europol och detta tredjeland före ikraftträdandet av denna förordning. Mot bakgrund av artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser som är fogade till fördraget ska rättsverkan av sådana avtal bestå så länge dessa akter inte upphävs, ogiltigförklaras eller ändras genom tillämpning av fördragen.
- (29) Om en överföring av personuppgifter inte kan grundas på beslut om en adekvat skyddsnivå som fattats av kommissionen, eller i ett internationellt avtal som ingåtts av unionen eller ett gällande samarbetsavtal, bör styrelsen och Europeiska datatillsynsmannen ha möjlighet att tillåta en överföring eller en serie överföringar, förutsatt att tillräckliga garantier säkerställs. Om inget av ovanstående alternativ är tillämpligt, bör den verkställande direktören ha möjlighet att tillåta överföring av uppgifter från fall till fall, om detta är nödvändigt för att skydda en medlemsstats väsentliga säkerhetsintressen så att en överhängande fara för brott eller terrorism förhindras, om överföringen på något annat sätt är nödvändigt eller lagstadgad med hänsyn till viktiga allmänna skäl, om den registrerade har lämnat sitt samtycke, eller om den registrerades grundläggande intressen står på spel.
- (30) Europol bör kunna behandla personuppgifter från privata aktörer och privatpersoner, endast om uppgifterna överförs till Europol av en av Europols nationella enhet i en medlemsstat i enlighet med dess nationella lagstiftning eller genom en kontaktpunkt i ett tredjeland som har ett etablerat samarbete med myndigheten, i form av ett samarbetsavtal som ingåtts i enlighet med artikel 23 i beslut 2009/371/RIF före ikraftträdandet av denna förordning eller en myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation med vilka unionen har ingått ett internationellt avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.
- (31) Uppgifter som uppenbart har samlats in ~~av tredjeland eller en internationell organisation~~ i strid med de mänskliga rättigheterna ska inte behandlas. [Ändr. 27]
- (32) För att säkerställa en hög skyddsnivå för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter bör bestämmelserna om personuppgiftsskyddet vid Europol skärpas och **knytas till andra relevanta instrument för uppgiftsskydd som är tillämpliga vid behandling av personuppgifter på området för polissamarbete inom unionen. Samtidigt som det i rådets beslut 2009/371/RIF föreskrivs att Europol ska ha ett gediget system för uppgiftsskydd, bör detta vidareutvecklas för att anpassa Europol till kraven i Lissabonfördraget, återspegla Europols växande roll, stärka de registrerades rättigheter och ytterligare öka förtroendet mellan medlemsstaterna och Europol, vilket krävs för en lyckad utväxling av uppgifter. För att säkerställa en hög skyddsnivå för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter bör bestämmelserna om personuppgiftsskyddet vid Europol skärpas och** bygga på de principer som ligger till grund för förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾ eller det instrument som ersätter förordning (EG) nr 45/2001 samt på andra principer om uppgiftsskydd, inbegripet ansvarsprincipen, konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd, inbyggt integritetsskydd och integritetsskydd som standard samt meddelanden om kränkningar av bestämmelserna om personuppgifter. Europol bör omfattas av EU-institutionernas och EU-organens nya ram för uppgiftsskydd så snart den har antagits.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

I förklaring 21, som är fogad till fördraget, fastställs att särskilda förhållanden gäller för behandling av personuppgifter inom brottsbekämpning, och därför bör Europols regler om personuppgiftsskydd vara fristående och **måste det för Europol fastställas särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter och fri rörlighet för sådana uppgifter på grundval av artikel 16 i EUF-fördraget. Bestämmelserna måste vidare vara knutna till andra tillämpliga instrument för skydd av personuppgifter på området för polissamarbete inom EU, i synnerhet konvention nr 108 ⁽¹⁾ och dess tilläggsprotokoll av den 8 november 2001, Europarådets rekommendation ⁽²⁾ nr R (87) och det starka system för uppgiftsskydd som fastställs i rådets rambeslut 2008/977/RIF ⁽³⁾ [att ersättas av det relevanta direktiv som är i kraft vid tidpunkten för antagandet]. Öppenhet är en mycket viktig del i uppgiftsskyddet eftersom det gör det möjligt att tillämpa andra principer och rättigheter på området för uppgiftsskydd. För att öka öppenheten bör Europol ha en transparent uppgiftsskyddspolicy som man ställer till allmänhetens förfogande på ett lättillgängligt sätt. Europol bör därför i ett tydligt format och på ett tydligt och lättfattligt språk offentliggöra bestämmelserna om behandling av personuppgifter och de medel som finns för utövandet av de registrerades rättigheter samt en förteckning över de internationella avtal och samarbetsavtal som Europol ingått med tredjeland, unionsorgan och internationella organisationer.** [Ändr. 28]

- (33) Personuppgifter bör i möjligaste mån delas in efter grad av korrekthet och tillförlitlighet. Sakförhållanden bör **måste** särskiljas från personbedömningar, för att möjliggöra såväl skydd för enskilda personer som kvaliteten och tillförlitligheten i de uppgifter som behandlas av Europol. [Ändr. 29]
- (33a) **Med tanke på byråns särskilda karaktär bör den ha särskilda bestämmelser som garanterar personuppgiftsskyddet. Dessa bör inte i något fall vara mindre strikta än de allmänna bestämmelser som gäller för unionen och dess organ. Reformen av de allmänna bestämmelserna om personuppgiftsskydd bör därför tillämpas på Europol så snart som möjligt, dock senast två år efter det att de nya allmänna bestämmelserna har trätt i kraft. Den lagstiftningsmässiga anpassningen mellan Europols och EU:s specifika uppgiftsskyddssystem bör slutföras innan två år har gått efter antagandet av eventuella likartade bestämmelser.** [Ändr. 30]
- (34) Personuppgifter om olika kategorier av registrerade behandlas på området för polissamarbete. Europol bör göra åtskillnaden mellan personuppgifter som rör olika kategorier av registrerade så tydlig som möjligt. Personuppgifter om personer såsom brottsoffer, vittnen, personer som besitter relevanta uppgifter och personuppgifter om minderåriga bör omfattas av ett särskilt skydd. Därför bör Europol inte behandla uppgifterna, om det inte är absolut nödvändigt för att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av dess målsättningar, och om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som redan behandlas av Europol.
- (35) Mot bakgrund av de grundläggande rättigheterna till skydd av personuppgifter bör Europol inte lagra personuppgifter längre än vad som är nödvändigt för att myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter. **Senast tre år efter det att uppgifterna har registrerats bör det utredas huruvida det finns ett behov av en fortsatt lagring av uppgifterna.** [Ändr. 32]
- (36) För att garantera skyddet av personuppgifter **bör** ~~måste~~ Europol genomföra ~~lämpliga tekniska och organisatoriska~~ **nödvändiga åtgärderna.** [Ändr. 33]
- (37) Alla bör ha rätt att få tillgång till personuppgifter som rör dem, att få felaktiga uppgifter som rör dem korrigerade och att utplåna eller blockera uppgifter som rör ~~den registrerade, om uppgifterna inte längre behövs. Den registrerades rättigheter och utövandet av dessa bör inte påverka Europols skyldigheter och bör omfattas av de begränsningar som fastställs i denna förordning~~ **dem.** [Ändr. 34]

⁽¹⁾ Europarådets konvention om skydd av individer med avseende på automatisk behandling av personuppgifter, som undertecknades i Strasbourg den 28 januari 1981

⁽²⁾ Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987 om polisens användning av personuppgifter.

⁽³⁾ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (38) Skyddet av de registrerades rättigheter och friheter förutsätter en tydlig ansvarsfördelning inom ramen för denna förordning. Medlemsstaterna bör särskilt ansvara för att de uppgifter som de har överfört till Europol är exakta hålls uppdaterade. De bör också ansvara för att överföringarna är lagenliga. Europol ~~bör~~ **måste** ansvara för att uppgifterna från andra uppgiftslämnare är exakta och hålls uppdaterade. Europol bör också se till att uppgifterna behandlas på ett korrekt och lagligt sätt, att de samlas in och behandlas för det givna syftet, att de är korrekta, relevanta och inte överdrivet omfattande i förhållande till det syfte för vilket de behandlas samt att de inte lagras längre än syftet kräver. [Ändr. 35]
- (39) Europol bör föra register över insamling, ändring, åtkomst, utlämning, samkörning och utplåning av personuppgifter, så att det är möjligt att kontrollera lagenligheten i behandlingen av uppgifterna, genomföra egenkontroller samt garantera uppgifternas integritet och en säker behandling av dessa. Det ~~bör~~ **äligga** **åligger** Europol att samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen och att på begäran ~~göra~~ **tillgängliggöra** diariet eller dokumentationen ~~tillgängliga~~, så att de kan användas för övervakning av behandlingen. [Ändr. 36]
- (40) Europol bör utnämna en tjänsteman med ansvar för datatillsynen som kan bistå myndigheten i dess övervakning av hur bestämmelserna i denna förordning efterlevs. Tjänstemannen bör kunna utföra sitt uppdrag och uppgifter på ett oberoende och effektivt sätt. **Tjänstemannen bör förses med de medel som behövs för att han ska kunna fullgöra sina uppgifter.** [Ändr. 37]
- (41) **Det behövs en oberoende, transparent, ansvarig och effektiv tillsynsstruktur med tillräckliga befogenheter för att säkerställa enskildas skydd med avseende på behandling av personuppgifter enligt artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 16 i EUF-fördraget.** Nationella behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av behandlingen av personuppgifter bör övervaka lagenligheten i medlemsstaternas behandling av personuppgifter. Europeiska datatillsynsmannen bör kunna utöva sina befogenheter att övervaka lagenligheten i Europols databehandling under fullständigt oberoende. [Ändr. 38]
- (42) Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna bör samarbeta med varandra om specifika frågor som kräver nationellt engagemang och säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning inom hela EU.
- (43) Eftersom Europol också behandlar personuppgifter som inte används i det operativa arbetet och alltså inte är förknippade med några brottsutredningar, **till exempel personuppgifter om Europols personal, tjänsteleverantörer eller besökare**, bör behandlingen av sådana uppgifter omfattas av förordning (EG) nr 45/2001. [Ändr. 40]
- (44) Europeiska datatillsynsmannen bör ta sig an och utreda klagomål som lämnas in av registrerade. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är ~~lämplig~~ i det enskilda fallet **krävs för ett fullständigt klarläggande**. Tillsynsmyndigheten bör ~~i rimlig tid~~ **omgående** informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir. [Ändr. 41]
- (45) Varje enskild person bör ha rätt till rättsmedel mot beslut av Europeiska datatillsynsmannen som rör honom eller henne.
- (46) Europol bör omfattas av allmänna bestämmelser om inom- och utomobligatoriskt ansvar som är tillämpliga på unionens institutioner, byråer och organ, med undantag för skadeståndsansvar för olaga databehandling.
- (47) Det kan framstå som oklart för den berörda personen om skada till följd av olaga databehandling är en konsekvens av åtgärder som vidtagits av Europol eller av en medlemsstat. Europol och den medlemsstat där skadan uppkom bör därför vara solidariskt ansvariga.
- (48) För att **respektera parlamentets roll i övervakningen av det europeiska området med frihet, säkerhet och rättvisa och de nationella parlamentets och Europaparlamentets politiska ansvar när det gäller att respektera och utöva sina respektive befogenheter i lagstiftningsförfarandet är det nödvändigt att** Europol är ~~ska bli~~ en fullt ansvarig och öppen inre organisation. **Därför** är det, mot bakgrund av artikel 88 i EUF-fördraget, ~~nödvändigt~~ **lämpligt** att fastställa bestämmelser om Europaparlamentets och de nationella parlamentets kontroll av Europols verksamhet, **i enlighet med bestämmelserna om interparlamentariskt samarbete i avdelning II i protokoll nr 1 om de nationella parlamentets roll i Europeiska unionen**, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till behovet av sekretess för operativa uppgifter. [Ändr. 42]

Tisdagen den 25 februari 2014

- (49) Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper, fastställda i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾ bör gälla för Europols personal. Europol bör ha rätt att anställa sådan personal som hämtats från medlemsstaternas behöriga myndigheter för att bli tillfälligt anställda med begränsad anställningstid i syfte att bibehålla rotationsprincipen, eftersom den därpå följande reintegrationen av personal inom deras behöriga myndigheter underlättar ett nära samarbete mellan Europol och medlemsstaternas behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att tillfälligt anställd personal vid Europol efter sin tjänstgöring där kan återgå till de nationella offentliga förvaltningar som de tillhör.
- (50) Med tanke på vilken karaktär Europols uppdrag har och den verkställande direktörens roll, ~~kan~~ **bör** denne uppmanas att göra ett uttalande inför eller besvara frågor från det berörda utskottet i Europaparlamentet **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen** innan han utses, liksom inför varje förlängning av förordnandet. Den verkställande direktören bör även lägga fram årsrapporten för **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen** Europaparlamentet och rådet. Dessutom bör Europaparlamentet ha möjlighet att uppmana den verkställande direktören att rapportera om hur uppgifterna utförts. [Ändr. 43]
- (51) För att garantera att Europols fullständiga oberoende och självständighet, bör myndigheten ha en egen budget, med inkomster som främst består av ett bidrag från unionens budget. Unionens budgetförfarande bör gälla för unionens bidrag och för alla andra anslag från Europeiska unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten.
- (52) Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾ (budgetförordningen) bör tillämpas på Europol.
- (53) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999⁽³⁾ ska tillämpas på Europol.
- (54) Europol behandlar uppgifter som behöver särskilt skydd, eftersom de inbegriper säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke sekretessbelagda uppgifter. Europol bör därför utarbeta regler om sekretess och hantering av sådana uppgifter med hänsyn till de grundläggande principer och miniminormer som fastställs i beslut 2011/292/EU om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter⁽⁴⁾.
- (55) Tillämpningen av denna förordning bör regelbundet utvärderas.
- ~~(56) De nödvändiga bestämmelserna om lokaler för Europol i den medlemsstat där myndigheten har sitt huvudkontor (Nederländerna) och de särskilda regler som gäller hela Europols personal och deras familjemedlemmar bör fastställas i ett särskilt avtal om huvudkontor. Världmedlemsstaten bör dessutom garantera bästa möjliga verksamhetsvillkor för att säkerställa att Europol fungerar ordentligt, även i fråga om skolgång för barnen och transporter, för att därigenom locka till sig personal av hög kvalitet från största möjliga geografiska område. [Ändr. 44]~~
- (57) Europol, såsom det inrättas genom denna förordning, ersätter och efterträder Europol, såsom det inrättades genom beslut 2009/371/RIF och Cepol, såsom det inrättades genom beslut 2005/681/RIF. Den nya myndigheten bör därför vara rättslig efterträdare till alla deras avtal, bland annat anställningsavtal, skulder och förvärvat egendom. De internationella avtal som slutits av Europol, såsom det inrättades på grundval av beslut 2009/371/RIF, och Cepol, såsom det inrättades genom beslut 2005/681/RIF, bör fortsätta **att** gälla, dock med undantag för Cepols avtal om huvudkontor. [Ändr. 45]

(¹) Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

(²) Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

(⁴) Rådets beslut 2011/292/EU av den 31 mars 2011 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 141, 27.5.2011, s. 17).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (58) För att Europol på bästa sätt ska kunna fortsätta att utföra de uppgifter som utfördes av Europol, såsom det inrättades ~~fastställes~~ på grundval av beslut 2009/371/RIF, och ~~Cepol, såsom det inrättades genom beslut 2005/681/RIF,~~ bör övergångsåtgärder fastställas, särskilt med avseende på styrelsen och den verkställande direktören, ~~och en del av Europol's budget avsätts för utbildning under de tre år som följer på ikraftträdandet av denna förordning.~~ [Ändr. 46]
- (59) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta en enhet med ansvar för brottsbekämpande samarbete ~~och fortbildning~~ på EU-nivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på EU-nivå, kan EU vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. [Ändr. 47]
- (60) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv] ELLER [Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa deltar dessa länder inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem].
- (61) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (62) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som särskilt erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter och rätten till privatliv, som tas upp i artiklarna 8 och 7 i stadgan och i artikel 16 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH MÅL FÖR EUROPOL

Artikel 1

Inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete ~~och fortbildning~~ inom brottsbekämpning [Ändr. 48]

1. En EU-byrå för samarbete ~~och fortbildning~~ inom brottsbekämpning (Europol) inrättas härmed för att förbättra det ömsesidiga samarbetet mellan de brottsbekämpande myndigheterna inom Europeiska unionen ~~och för att i syfte att stärka och stödja deras insatser samt för att tillhandahålla en sammanhängande europeisk fortbildningspolitik.~~ [Ändr. 49]
2. Europol, såsom det inrättas genom denna förordning, ska ersätta och efterträda Europol, såsom den inrättades genom beslut 2009/371/RIF, ~~och Cepol, såsom det inrättades genom beslut 2005/681/RIF.~~ [Ändr. 50]

2a. Europol ska samarbeta med en enda nationell enhet i varje medlemsstat, vilken ska inrättas eller utses i enlighet med artikel 7. [Ändr. 51]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *medlemsstaternas behöriga myndigheter*: samtliga ~~polismyndigheter och andra brottsbekämpande myndigheter~~ **offentliga myndigheter** i medlemsstaterna som ~~enligt~~ **i enlighet med tillämplig** nationell lagstiftning är ansvariga för att förebygga och bekämpa brott **med avseende på vilka Europol är behörigt**. [Ändr. 52]
- b) *analys*: ~~insamling, behandling eller användning av uppgifter~~ **noggrann granskning av uppgifter för att upptäcka deras specifika innebörd och särskilda drag** i syfte att bistå brottsutredningar **och utföra andra uppgifter som anges i artikel 4**. [Ändr. 53]
- c) *unionens institutioner*: institutioner, enheter, delegationer, kontor och byråer som inrättats genom eller på grundval av EU-fördraget och EUF-fördraget.
- d) *tjänstemän inom brottsbekämpning*: tjänstemän från polis, tull och andra relevanta myndigheter, även unionsorgan, med ansvar för förebyggande och bekämpning av allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater, terrorism och sådana former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik och för att sköta civil krishantering och internationellt polisarbete i samband med stora evenemang.
- e) *tredjeland*: länder som inte är medlemsstater i Europeiska unionen.
- f) *internationella organisationer*: internationella organisationer och deras underställda offentlighetsliga organ eller andra organ som inrättats genom, eller på grundval av, en överenskommelse mellan två eller flera länder.
- g) *privata aktörer*: enheter och organ som inrättats enligt en medlemsstats eller ett tredjelands lagstiftning, i synnerhet bolag och företag, näringslivsorganisationer, ideella organisationer och andra juridiska personer som inte omfattas av punkt f.
- h) *privatpersoner*: alla fysiska personer.
- i) *personuppgifter*: ~~varje upplysning~~ **all information** som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (nedan kallad *den registrerade*). En identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, ~~särskilt framför allt~~ genom hänvisning till ett **en identitet som ett namn, ett** identifikationsnummer, **lokaliseringssuppgift, unik identitetsbeteckning** eller till en eller flera faktorer som är specifika för ~~hans eller hennes~~ **personens** fysiska, fysiologiska, **genetiska**, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet **eller könsidentitet**. [Ändr. 54]
- j) *behandling av personuppgifter*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som automatiskt eller på annat sätt vidtas med personuppgifter, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämnande genom överföring, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring.
- k) *mottagare*: den fysiska eller juridiska person, myndighet, institution eller organisation till vilken uppgifterna lämnas, vare sig det är en tredje part eller ej. ~~Myndigheter som kan komma att motta uppgifter inom ramen för ett särskilt uppdrag ska dock inte betraktas som mottagare~~, [Ändr. 55]
- l) *överföring av personuppgifter*: överlämnande av personuppgifter, som aktivt ställs till förfogande mellan ett begränsat antal fastställda parter, med avsändarens vetskap om eller avsikt att ge stödmottagaren tillgång till personuppgifter.
- m) *register med personuppgifter* (nedan kallat *register*): varje strukturerad uppsättning personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.

Tisdagen den 25 februari 2014

- n) *den registrerades samtycke*: varje slag av frivillig, **specifik**, uttrycklig och informerad viljeyttring, genom vilken den registrerade **klart och entydigt** godtar behandling av uppgifter som rör den egna personen. [Ändr. 56]
- o) *administrativa personuppgifter*: alla personuppgifter som behandlas av Europol, med undantag av dem som inte har bearbetats för att uppfylla de mål som fastställs i artikel 3.1 och 3.2.

Artikel 3

Mål

1. Europol ska stödja och stärka de nationella behöriga myndigheternas insatser och ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa **organiserad brottslighet, terrorism och andra former av allvarlig brottslighet, i enlighet med bilaga 1**, som påverkar två eller flera medlemsstater, ~~terrorism och sådana former av brottslighet som skadar ett gemensamt intresse som omfattas av Unionens politik på det sätt som framgår av bilaga 1~~ **på ett sådant sätt att det krävs en gemensam åtgärd från medlemsstaternas sida, med tanke på brottens omfattning, betydelse och konsekvenser.** [Ändr. 57]

2. Europol ska också stödja och stärka de nationella behöriga myndigheternas insatser och deras ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa brott med koppling till de förseelser som avses i led a. Följande förseelser ska anses vara sådana relaterade brott:

- a) Brott som begås för att anskaffa medel till att utföra gärningar som omfattas av Europols behörighet.
- b) Brott som begås för att underlätta eller utföra gärningar som omfattas av Europols behörighet.
- c) Brott som begås för att undgå lagföring och straff för gärningar som omfattas av Europols behörighet.

~~3. Europol ska stödja, utveckla, genomföra och samordna utbildning för tjänstemän inom brottsbekämpning.~~ [Ändr. 58]

Kapitel II

UPPGIFTER MED KOPPLING TILL BROTTSEKÄMPANDE SAMARBETE

Artikel 4

Uppgifter

1. Europol är EU:s organ med ansvar för följande uppgifter i enlighet med denna förordning:
- a) Samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information.
- b) Utan dröjsmål meddela medlemsstaterna, **via Europols nationella enheter, som avses i artikel 7**, om uppgifter som berör dem och om eventuella samband mellan olika brott. [Ändr. 59]
- c) Samordna, organisera och genomföra utredningar och operativa insatser som utförs
- i) tillsammans med medlemsstaternas behöriga myndigheter, **antingen i utredningar som redan inletts av medlemsstaterna eller på Europols begäran till en medlemsstat att inleda en brottsutredning**, eller [Ändr. 60]
- ii) inom ramen för gemensamma utredningsgrupper, i enlighet med artikel 5, och i förekommande fall i samverkan med Eurojust.
- d) Delta i gemensamma utredningsgrupper samt föreslå att de inrättas i enlighet med artikel 5.
- e) Förse medlemsstaterna med underrättelser och analytiskt stöd i samband med större internationella händelser.
- f) Utarbeta hotbilda-bedomningar, strategiska och operativa analyser samt allmänna lägesrapporter.

Tisdagen den 25 februari 2014

- g) Utveckla, sprida och främja specialkunskaper om brottsförebyggande metoder, undersökningsförfaranden, tekniska och vetenskapliga metoder samt ge råd till medlemsstaterna.
- h) Förse medlemsstaterna gränsöverskridande verksamhet och utredningar med tekniskt och ekonomiskt stöd, ~~som bl.a. ska få till~~ **genom** gemensamma utredningsgrupper **i enlighet med artikel 5. [Ändr. 61]**
- ~~(i) Stödja, utveckla, utforma, samordna och genomföra utbildning för tjänstemän inom brottsbekämpning i samarbete med nätverket för utbildningsinstitut i medlemsstaterna, på det sätt som anges i kapitel III. [Ändr 62]~~
- ~~(j) Förse de unionsorgan som inrättats i enlighet med avdelning V i fördraget och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) med underrättelser och analytiskt stöd på områden som ingår i deras behörighet. [Ändr. 63]~~
- k) Förse EU:s krishanteringsstrukturer med information och stöd, vilket också gäller EU:s krishanteringsuppdrag enligt EU-fördraget.
- l) Utveckla unionens center med specialkunskap för att bekämpa vissa typer av brottslighet som omfattas av Europols mål, särskilt det europeiska centrumet mot it-brottslighet.

la) Underlätta utredningar i medlemsstaterna, särskilt genom att översända all relevant information till de nationella enheterna. [Ändr. 64]

2. Europol ska tillhandahålla strategiska analyser och hotbedömningar för att bistå rådet och kommissionen i fastställandet av strategiska och operativa prioriteringar för brottsbekämpning. Europol ska också bidra till det operativa genomförandet av dessa prioriteringar.

3. Europol ska tillhandahålla strategiska underrättelser för att underlätta en effektiv och rationell användning av tillgängliga resurser på nationell nivå och unionsnivå med avseende på operativ verksamhet och stöd till sådan verksamhet.

4. Europol ska fungera som centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron i enlighet med beslut 2005/511/RIF⁽¹⁾. Europol ska också uppmuntra samordningsinsatser från de behöriga nationella myndigheternas sida eller gemensamma utredningsgrupper att bekämpa förfalskning av euron, i tillämpliga fall tillsammans med EU-organ och myndigheter i tredjeland.

4a. Europol får inte vidta tvångsåtgärder. [Ändr. 65]

Artikel 5

Deltagande i gemensamma utredningsgrupper

- 1. Europol får delta i den verksamhet som bedrivs av gemensamma utredningsgrupper som utreder brott som omfattas av Europols mål.
- 2. Europol får, inom de gränser som fastställs genom lagstiftningen i de medlemsstater där den gemensamma utredningsgruppen är verksam, delta i all verksamhet och allt utbyte av uppgifter med samtliga medlemmar i den gemensamma utredningsgruppen. **Europols tjänstemän får inte delta i tillämpningen av tvångsåtgärder. [Ändr. 66]**
- 3. När Europol har skäl att tro att inrättandet av en gemensam utredningsgrupp skulle ge en utredning ett visst mervärde, kan byrån föreslå detta för de berörda medlemsstaterna och inleda processen för att inrätta en gemensam utredningsgrupp.

3a. Europols deltagande i en gemensam utredningsgrupp ska genomföras efter en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som är delaktiga i den berörda gruppen och ska registreras i ett dokument som i förväg undertecknats av Europols direktör och som bifogas avtalet om upprättande av en gemensam utredningsgrupp. [Ändr. 67]

⁽¹⁾ Rådets beslut 2005/511/RIF av den 12 juli 2005 om skydd av euron mot förfalskning genom att Europol utses till centralbyrå för bekämpande av förfalskning av euron (EUT L 185, 16.7.2005, s. 35).

Tisdagen den 25 februari 2014

3b. I bilagan som avses i punkt 3a ska villkoren för Europol-tjänstemännens deltagande i den gemensamma utredningsgruppen fastställas, däribland bestämmelser om tjänstemännens immunitet och privilegier och ansvar till följd av eventuella oegentligheter. [Ändr. 68]

3c. De av Europolns tjänstemän som deltar i en gemensam utredningsgrupp ska, med hänsyn till de överträdelse som de kan bli föremål för eller komma att begå, omfattas av den nationella lagstiftning som gäller i den medlemsstat som den gemensamma utredningsgruppen är verksam i och som ska gälla de deltagare i den gemensamma utredningsgruppen som utför liknande uppgifter i denna medlemsstat. [Ändr. 69]

3d. De av Europolns tjänstemän som ingår i en gemensam utredningsgrupp ska kunna utbyta information från Europolns system för uppgiftslagring med deltagarna i utredningsgruppen. Eftersom detta innebär direktkontakter i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 ska Europol samtidigt informera Europolns nationella enheter i de medlemsstater som ingår i den gemensamma utredningsgruppen och Europolns nationella enheter i de medlemsstater som har tillhandahållit informationen. [Ändr. 70]

3e. De uppgifter som en Europol-tjänsteman erhåller under det att denne ingår i en gemensam utredningsgrupp ska kunna införas i något av Europolns system för uppgiftslagring, via Europolns nationella enheter, i samförstånd med och på ansvar av den behöriga myndighet som har tillhandahållit dem. [Ändr. 71]

4. Europol får inte vidta tvångsåtgärder.

Artikel 6

Framställningar från Europol om inledande av brottsutredningar

1. I särskilda fall, där Europol anser att det bör inledas en utredning av ett brott som omfattas av dess mål, ska Eurojust underrättas om detta. [Ändr. 72]

2. Samtidigt ska ~~Europol~~ Europol uppmana de nationella enheter i de berörda medlemsstaterna som inrättats på grundval av artikel 7.2 att inleda, genomföra eller samordna en brottsutredning. [Ändr. 73]

2a. Vid misstanke om ett fientligt angrepp mot nät- och informationssystemet i två eller fler medlemsstater eller unionsorgan, som utförts av en statlig eller icke-statlig aktör i ett tredjeland, ska Europol inleda en utredning på eget initiativ. [Ändr. 74]

3. Medlemsstaterna ska noggrant överväga sådana uppmaningar och ska, via de nationella enheterna, ~~ska~~ utan dröjsmål informera Europol om inledandet av undersökningen **huruvida en undersökning kommer att inledas.** [Ändr. 75]

4. Om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna beslutar att inte efterkomma framställningen från Europol, ska de inom en månad efter framställningen av sin begäran för Europol redovisa skälen till sitt beslut. Skälen kan hållas inne om en överföring skulle

a) innebära att viktiga nationella säkerhetsintressen skadades, eller

b) att ett framgångsrikt genomförande av pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet skulle äventyras.

5. Europol ska informera Eurojust om varje beslut som en behörig myndighet i en medlemsstat fattat om att inleda eller vägra att inleda en undersökning.

Artikel 7

Medlemsstaternas samarbete med Europol

1. Medlemsstaterna ~~och Europol~~ ska samarbeta med Europol i myndighetens fullgörande **när det gäller fullgörandet** av ~~sina~~ **Europolns** uppgifter. [Ändr. 76]

2. Varje medlemsstat ska inrätta ~~eller utse~~ en nationell enhet som ska utgöra sambandsorgan mellan Europol och de behöriga myndigheterna ~~som i medlemsstaterna har utsett samt med utbildningsinstitut för tjänstemän inom brottsbekämpning.~~ Varje medlemsstat ska utse en ~~tjänsteman som~~ chef för den nationella enheten. [Ändr. 77]

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella enheterna kan utföra sina uppgifter enligt föreliggande förordning, och i synnerhet att de har tillgång till de nationella straffrättsliga databaserna.

Tisdagen den 25 februari 2014

4. **Den nationella enheten ska fungera som det enda sambandsorganet mellan Europol och behöriga myndigheter i medlemsstaterna.** Europol får **emellertid** samarbeta direkt med behöriga myndigheter i medlemsstaterna **inom ramen för myndigheternas** i enskilda utredningar **under förutsättning att denna direktkontakt innebär ett mervärde för utredningens syfte och är i enlighet med nationell lagstiftning. Europol ska på förhand underrätta den nationella enheten om behovet av en sådan kontakt.** I detta fall ska Europol **ska, så snart som möjligt, utan dröjsmål underrätta den nationella enheten, tillhandahålla kopior av eventuella de** uppgifter som utväxlats i **genom dessa** direktkontakter ~~mellan Europol och de respektive behöriga myndigheterna.~~ [Ändr. 78]

5. Medlemsstaterna ska via sin nationella enhet eller en behörig myndighet i en medlemsstat särskilt [Ändr. 79]

a) **på eget initiativ** förse Europol med de uppgifter **och underrättelser** som krävs för att byrån ska kunna **utföra** uppfylla sina **uppgifter samt tillhandahålla uppgifter, underrättelser och råd när Europol behöver det.** mål. I detta ingår att utan dröjsmål förse Europol med uppgifter om brottslighetsområden som prioriteras av unionen. Det omfattar också att tillhandahålla en kopia av bilaterala eller multilaterala utbyten med en eller flera andra medlemsstater i den mån som utbytet avser brottslighet som omfattas av Europols mål.

Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten ska en nationell enhet inte vara skyldig att i ett konkret fall överföra uppgifter eller underrättelser om det skulle medföra att

i) **viktiga nationella säkerhetsintressen skadas,**

ii) **ett framgångsrikt genomförande av en pågående utredning eller enskildas säkerhet äventyras, eller**

iii) **uppgifter som sätts i samband med organisationer eller särskild underrättelseverksamhet inom området för statens säkerhet lämnas ut.** [Ändr. 80]

b) säkerställa effektiv kommunikation och ett gott samarbete mellan alla relevanta behöriga myndigheter i medlemsstaterna och utbildningsinstitut för tjänstemän inom brottsbekämpning i medlemsstaterna ~~med~~ **och** Europol. [Ändr. 81]

(e) öka medvetenheten om Europols verksamhet. [Ändr. 82]

ca) **begära sådan relevant information från Europol som kan underlätta de utredningar som de utsedda behöriga myndigheterna utför,** [Ändr. 83]

cb) **säkerställa effektiv kommunikation och ett gott samarbete med de behöriga myndigheterna,** [Ändr. 84]

cc) **säkerställa att allt utbyte av uppgifter mellan Europol och dem själva sker på ett lagenligt sätt.** [Ändr. 85]

6. Cheferna för de nationella enheterna ska sammanträda regelbundet, inte minst för att diskutera och lösa problem som uppstår inom ramen för deras operativa samarbete med Europol.

7. Varje medlemsstat ska utforma den nationella enhetens organisation och personalstyrka i enlighet med sin nationella lagstiftning.

8. Kostnaderna för de nationella enheterna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i förbindelse med Europol ska bäras av medlemsstaterna och, med undantag för anslutningskostnader, inte debiteras Europol.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa en ~~en miniminivå för säkerheten~~ **högsta möjliga säkerhetsnivå** i alla system som används i kontakterna med Europol. [Ändr. 86]

10. Varje år ska Europol utarbeta en rapport om ~~kvantiteten och kvaliteten på de uppgifter som tillhandahålls av varje medlemsstat~~ **varje medlemsstats informationsutbyte** enligt punkt 5 a och om den nationella enhetens resultat. **Rapporten ska analyseras av styrelsen i syfte att ständigt förbättra det ömsesidiga samarbetet mellan Europol och medlemsstaterna. En sammanfattning av årsrapporten ska skickas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.** [Ändr. 229]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 8

Sambandsmän

1. Varje nationell enhet ska utstationera minst en sambandsman till Europol. Om inte annat anges i föreliggande förordning, ska dessa sambandsmän vara underkastade den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som de utsetts av.
2. Sambandsmännen ska utgöra de nationella sambandskontor vid Europol och ska av sina nationella enheter ges uppdrag inom Europol i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som de utsetts av och de bestämmelser som gäller för Europols förvaltning.
3. Sambandsmännen ska ~~delta i utbytet av~~**överföra** information ~~mellan~~ **från sina nationella enheter till** Europol och deras respektive medlemsstater **från Europol till de nationella enheterna**. [Ändr. 87]
4. Sambandsmännen ska delta i utbytet av information mellan deras respektive medlemsstater och sambandsmännen från andra medlemsstater i enlighet med nationell lagstiftning. Europols infrastruktur kan, i enlighet med nationell lagstiftning, utnyttjas till sådana bilaterala utbyten också för att täcka brott som inte omfattas av Europols mål. Styrelsen ska fastställa sambandsmännens rättigheter och skyldigheter gentemot Europol. **Allt sådant informationsutbyte ska ske i enlighet med unionens och medlemsstaternas lagstiftning, i synnerhet beslut 2008/977/RIF eller Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾, enligt vad som är tillämpligt. Europol ska endast behandla uppgifter som mottagits enligt denna bestämmelse när Europol kan betraktas som en rättmätig mottagare enligt medlemsstaternas eller unionens lagstiftning.** [Ändr. 88]
5. Sambandsmännen ska åtnjuta de privilegier och den immunitet som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter i enlighet med artikel 65.
6. Europol ska säkerställa att sambandsmännen har fullständig information om och är delaktiga i all Europols verksamhet, i den mån arbetsuppgifterna kräver.
7. Europol ska täcka kostnaderna för att förse medlemsstater med erforderliga lokaler i Europols byggnad och ge tillräckligt stöd för att sambandsmännen ska kunna fullgöra sina uppgifter. Övriga kostnader som uppstår i samband med utnämningen av sambandsmän ska bäras av den medlemsstat som de utses av, inbegripet kostnaderna för sambandsmännens utrustning, om inte budgetmyndigheten på rekommendation av styrelsen beslutar annorlunda.

Kapitel III

UPPGIFTER RÖRANDE FORTBILDNING AV TJÄNSTEMÄN INOM BROTTSBEKÄMPNING

Artikel 9

Europolakademin

1. Europolakademin, som genom denna förordning inrättas som en avdelning inom Europol, ska stödja, utveckla, genomföra och samordna utbildning för tjänstemän inom brottsbekämpning främst på områdena bekämpning av allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater och terrorism, hantering av situationer som innebär en hög risk för den allmänna ordningen och idrottsevenemang, strategisk planering och ledning av icke militära EU-uppdrag, ledarskap inom brottsbekämpning samt språkfärdigheter, i första hand i följande syften:

(a) Öka medvetenheten och kunskapen om

i) internationella instrument och EU-instrument med avseende på samarbete inom brottsbekämpning;

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 281, 23.11.1995, s. 31)

Tisdagen den 25 februari 2014

- ii) unionens organ, särskilt Europol, Eurojust och Frontex och deras funktion och roller,
 - iii) juridiska aspekter av samarbetet mellan rättsvärdande myndigheter och praktiska kunskaper om tillgång till informationskanaler.
- (b) Uppmuntra utvecklingen av regionalt och bilateralt samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredje länder.
- (c) Hantera särskilda straffrättsliga eller polisiära tematiska områden, där utbildning på unionsnivå kan tillföra ett mervärde.
- (d) Utarbeta särskilda gemensamma kursplaner för tjänstemän inom brottsbekämpning för att utbilda dem inför deltagande i unionens civila uppdrag.
- (e) Bistå medlemsstaterna i bilateral brottsbekämpande kapacitetsuppbyggnad i tredjeland.
- (f) Utbilda fortbildare och bidra till att förbättra och utbyta god inlärningspraxis.
2. Europolakademien ska utveckla och regelbundet uppdatera pedagogiska verktyg och metoder samt tillämpa dessa med avseende på livslångt lärande att stärka färdigheterna bland tjänstemän inom brottsbekämpning. Europolakademien ska utvärdera resultaten av dessa åtgärder i syfte att förbättra kvaliteten, samstämmigheten och effektivitet i framtida åtgärder.

Artikel 10

Uppgifter för Europolakademien

1. Europolakademien ska utarbeta analyser av det fleråriga strategiska utbildningsbehovet och av de fleråriga utbildningsprogrammen.
2. Europolakademien ska utveckla och genomföra utbildning samt utarbeta fortbildningsprodukter, som kan inbegripa
- (a) kurser, seminarier, konferenser, webbaserad inläring och e-lärande,
 - (b) gemensamma kursplaner för att öka medvetenheten, täppa till luckor eller underlätta en gemensam hållning i fråga om gränsöverskridande kriminella företeelser,
 - (c) utbildningsmoduler som är anpassade till de successiva faser eller komplexitetsnivåer som respektive målgrupp behöver, och inriktade på antingen ett avgränsat geografiskt område eller vissa brottsliga handlingar som tematiskt område eller bestämda yrkeskvalifikationer,
 - (d) utbytes- och stödprogram för tjänstemän inom brottsbekämpning i samband med fortbildning inriktad på operativt arbete.
3. För att säkerställa en sammanhängande europeisk fortbildningspolitik till stöd för civila uppdrag och kapacitetsuppbyggnad i tredjeland ska Europolakademien
- (a) bedöma effekterna av befintlig unionsrelaterad fortbildning om politiska insatser och initiativ inom brottsbekämpning,
 - (b) utveckla och tillhandahålla utbildning för att förbereda medlemsstaternas tjänstemän inom brottsbekämpning inför deltagande i civila uppdrag, bl.a. genom att göra det möjligt för dem att tillägna sig tillräckliga språkkunskaper,
 - (c) utforma och genomföra utbildning för tjänstemän inom brottsbekämpning i tredjeland, särskilt från de länder som är kandidater för anslutning till EU,
 - (d) förvalta unionens särskilda yttre bistånd för att hjälpa tredjeland att bygga upp sin kapacitet på relevanta politikområden i enlighet med unionens fastställda prioriteringar.
4. Europolakademien ska främja det ömsesidiga erkännandet av fortbildning inom brottsbekämpning i medlemsstaterna och därmed sammanhängande befintliga europeiska kvalitetsstandarder.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 11

Forskning som är relevant för fortbildning

1. Europolakademien ska bidra till utveckling av forskning som är relevant för fortbildningsåtgärder som omfattas av detta kapitel.
2. Europolakademien ska främja och verka för ett partnerskap med såväl EU-organ som offentliga och privata akademiska institutioner och ska uppmuntra skapandet av starkare partnerskap mellan universitetsvärlden och institut med inriktning på fortbildning inom brottsbekämpning i medlemsstaterna. [Ändr. 89]

Kapitel IV

ORGANISATIONEN AV EUROPOL

Artikel 12

Europols lednings- och förvaltningsstruktur

Europols lednings- och förvaltningsstruktur ska omfatta följande:

- a) en styrelse, som ska fullgöra de uppgifter som anges i artikel 14.
- b) en verkställande direktör med det ansvar som anges i artikel 19.
- ~~c) en vetenskaplig kommitté för fortbildning i enlighet med artikel 20. [Ändr. 90]~~
- d) vid behov, andra rådgivande organ som inrättas av styrelsen i enlighet med artikel 14.1 p.
- ~~e) vid behov, en direktion i enlighet med artiklarna 21 och 22. [Ändr. 91]~~

AVSNITT 1

STYRELSE

Artikel 13

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och ~~två~~ en företrädare för kommissionen, alla med rösträtt. [Ändr. 92]

1a. En representant för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska ha möjlighet att delta vid styrelsens sammanträden som observatör. Denna representant ska inte ha rösträtt. [Ändr. 93]

2. Styrelseledamöterna ska utses på grundval av sin erfarenhet av ledning av offentliga eller privata organisationer och kunskaper om samarbete mellan brottsbekämpande organ.

3. Varje styrelseledamot får företrädas av en suppleant, som ska utses **av den ordinarie ledamoten** på grundval av **de kriterier som fastställs i artikel 13.2** sin erfarenhet av förvaltning av offentliga och privata organisationer samt kunskaper om nationell politik för fortbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning. Suppleanten ska fungera som ledamot i alla frågor som rör fortbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning. Suppleanten ska företräda ledamoten i vederbörandes frånvaro. Ledamoten ska i suppleantens frånvaro företräda vederbörande i alla frågor som rör fortbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning. [Ändr. 94]

4. ~~För att skapa kontinuitet i styrelsens arbete ska samtliga Alla~~ parter som är representerade i styrelsen ~~arbeta för att begränsa omsättningen av sina företrädare. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.~~ [Ändr. 95]

5. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Denna period får förlängas. Vid mandatperiodens utgång, eller om företrädaren avgår, ska ledamöterna sitta kvar tills deras mandat har förnyats eller tills de har ersatts **fortgå under den tid som medlemsstaten som har utnämnt dessa personer har fastställt.** [Ändr. 96]

Tisdagen den 25 februari 2014

5a. **Ordföranden ska biträdas av styrelsens sekretariat. Sekretariatet ska särskilt**

a) **aktivt och oavbrutet delta i arbetet med att organisera, samordna och säkerställa enhetlighet i styrelsens arbete. Under ordförandens ansvar och vägledning ska sekretariatet även**

b) **tillhandahålla styrelsen det administrativa stöd som är nödvändigt för att den ska kunna genomföra sina uppgifter.** [Ändr. 97]

5b. **Varje styrelseledamot ska i början av sin mandatperiod lämna en intresseförklaring.** [Ändr. 98]

Artikel 14

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska göra följande:

a) Årligen anta Europols arbetsprogram för följande år antas med två tredjedels majoritet i styrelsen och i enlighet med artikel 15.

b) Anta ett flerårigt arbetsprogram med två tredjedels majoritet i styrelsen i enlighet med artikel 15.

c) Med två tredjedels majoritet i styrelsen anta den årliga budgeten för Europol och fullgöra andra uppgifter med avseende på Europols budget i enlighet med kapitel XI.

d) Anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om Europols verksamhet, **skicka den till och presentera den för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen samt** senast den 1 juli följande år översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten, ~~och~~ de nationella parlamenten **och Europeiska datatillsynsmannen**. Den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras. [Ändr. 99]

e) Anta de finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol i enlighet med artikel 63.

f) Senast den 31 januari, efter att ha beaktat kommissionens yttrande, anta den fleråriga personalpolitiska planen.

~~g) Anta en egen strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, med hänsyn till kostnaderna och fördelarna för de åtgärder som ska genomföras.~~ [Ändr. 100]

h) Anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter med avseende på ledamöterna ~~samt ledamöterna i den vetenskapliga kommittén för fortbildning.~~ [Ändr. 101]

~~i) I enlighet med punkt 2, med avseende på byråns personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (nedan kallade tillsättningsbefogenheter).~~ [Ändr. 102]

j) **På direktörens förslag** anta lämpliga tillämpningsföreskrifter för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna. [Ändr. 103]

k) Utse verkställande direktör och vice verkställande direktörer samt vid behov förlänga deras mandatperiod eller avlägsna dem från byrån i enlighet med artiklarna 56 och 57.

l) Fastställa resultatindikatorer och övervaka den verkställande direktörens arbete, inklusive genomförandet av styrelsens beslut.

m) Utse en räkenskapsförare som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda, som ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.

~~n) Utse ledamöterna i den vetenskapliga kommittén för yrkesutbildning.~~ [Ändr. 104]

Tisdagen den 25 februari 2014

- o) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna, samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) **och Europeiska datatillsynsmannen**. [Ändr. 105]
- ~~p) Fatta alla beslut som avser inrättande av Europols interna strukturer och, om så krävs, ändringar av dessa. [Ändr. 106]~~
- q) Anta sin egen arbetsordning.
- qa) **Utse ett uppgiftsskyddsombud, som i sin ämbetsutövning ska vara oberoende av styrelsen och ansvarig för att upprätta och förvalta system för behandling av uppgifter.** [Ändr. 107]

Styrelsen får på rekommendation av Europeiska datatillsynsmannen enligt artikel 46.3 f och med stöd av två tredjedels majoritet av ledamöterna tillfälligt eller slutgiltigt förbjuda behandlingen. [Ändr. 108]

~~2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant behörighet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.~~

~~Om särskilda omständigheter så kräver, får styrelsen genom beslut tillfälligt uppskjuta delegeringen av befogenheten som tillsättningsmyndighet till den verkställande direktören och som vidaredelegerats av den senare och själv utöva dessa befogenheter eller delegera dem till en av sina ledamöter eller en annan anställd än den verkställande direktören.~~ [Ändr. 109]

Artikel 15

Årliga arbetsprogram och fleråriga arbetsprogram

1. Styrelsen ska, på grundval av ett förslag som läggs fram av den verkställande direktören **och presenteras för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen**, anta det årliga arbetsprogrammet senast den 30 november varje år med hänsyn till eventuella synpunkter från kommissionen. Styrelsen ska vidarebefordra ~~den det~~ till Europaparlamentet **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen**, rådet, kommissionen, ~~och~~ de nationella parlamenten **och Europeiska datatillsynsmannen**. [Ändr. 110]
2. Det årliga arbetsprogrammet ska omfatta såväl detaljerade målsättningar och förväntade resultat som resultatindikatorer. Programmet ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på de ekonomiska och mänskliga resurser som anslagits för varje åtgärd, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska ~~överensstämna med~~ **underställas** det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 4. Det ska tydligt framgå vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår. [Ändr. 111]
3. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om Europol får någon ny uppgift.

~~Varje betydande ändring~~ **Ändringar** av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet. [Ändr. 112]

4. Styrelsen ska även anta fleråriga arbetsprogram och, senast den 30 november varje år, uppdatera dem med hänsyn till eventuella synpunkter från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och de nationella parlamenten **samt Europeiska datatillsynsmannen**. [Ändr. 114]

Det antagna fleråriga arbetsprogrammet ska **överlämnas till och presenteras för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och ska** överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, ~~och~~ de nationella parlamenten **och Europeiska datatillsynsmannen**. [Ändr. 113]

Tisdagen den 25 februari 2014

Det fleråriga arbetsprogrammet ska fastställa strategiska mål och förväntade resultat, t.ex. resultatindikatorer. Det ska också innehålla uppgifter om vilka belopp och hur mycket personal som avsatts till varje mål i linje med den fleråriga budgetramen och den fleråriga personalpolitiska planen. Arbetsprogrammet ska innefatta den strategi för förbindelserna med tredjeländ eller internationella organisationer som avses i artikel 29.

Det fleråriga programmet ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram, och ska vid behov uppdateras för att följa upp resultaten från såväl interna som externa utvärderingar. Slutsatserna av utvärderingarna ska också, när så är lämpligt, avspeglas i det årliga arbetsprogrammet för följande år.

Artikel 16

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet i styrelsen.

Vice ordföranden ska ersätta ordföranden om denne har förhinder.

2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara ~~fyra~~ **fem** år. Deras mandatperiod får förnyas en gång. Om en ordförande eller vice ordförande lämnar sitt uppdrag som styrelseledamot under mandatperioden, löper också mandatperioden automatiskt ut vid denna tidpunkt. [**Ändr. 115**]

Artikel 17

Styrelsens sammanträden

1. Ordföranden ska sammankalla till styrelsens möten.

2. Kontrollorganets verkställande direktör ska delta i diskussionerna.

3. Styrelsen ska ha minst två ordinarie möten per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.

4. Styrelsen får bjuda in alla personer, vars åsikter kan vara av betydelse vid diskussionen att delta i mötet, som observatör utan rösträtt.

4a. En representant för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska ha möjlighet att delta vid styrelsens sammanträden som observatör. [**Ändr. 116**]

5. Rådgivare eller experter kan biträda ledamöterna i styrelsen, om inte annat sägs i dess arbetsordning.

6. Europol ska bistå styrelsen med ett sekretariat.

Artikel 18

Röstregler

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.1 **stycke 1 leden** a, b och c **och artikel 14.1 stycke 1a**, artikel 16.1 eller artikel 56.8 ska styrelsen fatta majoritetsbeslut. [**Ändr. 117**]

2. Varje ledamot ska ha en röst. I en frånvaro av en ledamot med rösträtt ska suppleanten ha rätt att utöva ledamotens rösträtt.

3. Ordföranden ska delta i omröstningarna.

4. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningarna.

Tisdagen den 25 februari 2014

4a. Företrädaren för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska inte ha någon rösträtt. [Ändr. 118]

5. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, och i synnerhet på vilka villkor som en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt vid behov eventuella krav på beslutförhet.

AVSNITT 2

DEN VERKSTÄLLANDE DIREKTÖREN

Artikel 19

Den verkställande direktörens ansvar

1. Den verkställande direktören ska förvalta Europol. Han eller hon ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar befogenheterna för kommissionen, styrelsen eller direktionen ska den verkställande direktören vara oavhängig vid fullgörandet av sina uppgifter och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska på uppmaning **framträda inför och regelbundet** rapportera till ~~Europaparlamentet~~ **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen** om resultatet av sitt arbete. Rådet får också uppmana den verkställande direktören att rapportera om resultatet av sitt arbete. [Ändr. 119]
4. Den verkställande direktören ska vara den rättsliga företrädaren för Europol.
5. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av sina uppgifter till Europol av denna förordning. Den verkställande direktören ska särskilt ha ansvaret för följande:
 - a) Den dagliga administrationen av Europol.
 - b) Verkställa de beslut som antas av styrelsen.
 - c) Utarbета det årliga arbetsprogrammet och det strategiska fleråriga arbetsprogrammet samt översända dem till styrelsen ~~efter att ha rådfrågat~~ **med hänsyn till eventuella synpunkter från** kommissionen. [Ändr. 120]
 - d) Genomföra det årliga arbetsprogrammet och det fleråriga arbetsprogrammet samt rapportera till styrelsen om genomförandet av dem.
 - e) Utarbета den konsoliderade årliga rapporten om Europols verksamhet samt lägga fram den för styrelsen för godkännande.
 - f) Utarbета en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom undersökande rapporter och rekommendationer från undersökningar utförda av Olaf samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen.
 - g) Skydda unionens ekonomiska intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, dock utan att detta påverkar Olafs behörighet att inleda undersökningar, genom effektiva kontroller och genom att belopp som felaktigt betalats ut återkrävs, också genom effektiva, proportionerliga och avskräckande åtgärder och ekonomiska påföljder, om oriktigheter upptäcks.
 - h) Utarbета en ~~bedrägeribekämpningsstrategi~~ **strategisk analys för bekämpning av bedrägeri och en strategi för att förebygga och hantera intressekonflikter** för Europol och lägga fram den för styrelsen för godkännande. [Ändr. 121]
 - i) Utarbета ett utkast till finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol.
 - j) Utarbета en preliminär beräkning av Europols inkomster och utgifter samt genomföra dess budget.

Tisdagen den 25 februari 2014

- k) Förbereda ett utkast till flerårig personalpolitisk plan samt överlämna den till styrelsen ~~efter samråd~~ med **hänsyn till eventuella synpunkter från** kommissionen. [Ändr. 122]
- ka) **Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.1 j utöva, när det gäller Europols personal, de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda vid unionen tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal ("tillsättningsbefogenheter").** [Ändr. 123]
- kb) **Fatta alla beslut som avser inrättande av Europols interna strukturer och, om så krävs, ändringar av dessa.** [Ändr. 124]
- l) Bistå styrelsens ordförande vid förberedelserna av styrelsemöten.
- m) Regelbundet underrätta styrelsen om genomförandet av unionens strategiska och operativa prioriteringar i kampen mot brottsligheten.

AVSNITT 3

VETENSKAPLIGA KOMMITTÉN FÖR FORTBILDNING

Artikel 20

Vetenskapliga kommittén för fortbildning

1. ~~Vetenskapliga kommittén för fortbildning ska vara ett oberoende rådgivande organ som garanterar och ställer upp kvalitetsmålen för Europols fortbildningsarbete. För detta ändamål ska den verkställande direktören inbegripa vetenskapliga kommittén för fortbildning på ett tidigt stadium i förberedelserna av alla dokument som avses i artikel 14 i den mån kontrollerna gäller fortbildning.~~
 2. ~~Vetenskapliga kommittén för fortbildning ska bestå av 11 personer av högsta akademiska eller professionella rang inom de ämnen som omfattas av kapitel III i föreliggande förordning. Styrelsen ska utse ledamöterna genom en öppen infordran av intresseanmälningar och ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning. Styrelseledamöter får inte vara ledamöter av den vetenskapliga kommittén för fortbildning. Den vetenskapliga kommitténs ledamöter ska agera oberoende. De får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.~~
 3. ~~Europol får offentliggöras och uppdatera förteckningen över ledamöterna i den vetenskapliga kommittén för fortbildning på sin webbplats.~~
 4. ~~Mandatperioden för ledamöterna i den vetenskapliga kommittén för fortbildning ska vara fem år. Den får inte förlängas och ledamöterna kan avsättas om de inte uppfyller kriterierna för oberoende.~~
 5. ~~Den vetenskapliga kommittén för fortbildning ska välja ordförande och vice ordförande för en femårig mandatperiod. Den ska anta ståndpunkter med enkel majoritet. Den ska sammankallas av ordföranden fyra gånger om året. Vid behov ska ordföranden kalla till extraordinära möten på eget initiativ eller på begäran av minst fyra ledamöter av kommittén.~~
 6. ~~Den verkställande direktören, biträdande fortbildningsansvariga direktören eller deras respektive företrädare ska inbjudas att delta i sammanträden som en observatör utan rösträtt.~~
 7. ~~Vetenskapliga kommittén för fortbildning ska biträdas av en sekreterare som ska vara anställd av Europol och utsedd av kommittén och förordnad av den verkställande direktören.~~
 8. ~~Vetenskapliga kommittén för fortbildning ska särskilt~~
- (a) ~~bistå den verkställande direktören och den biträdande fortbildningsansvariga direktören i utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet och andra strategiska dokument, för att säkerställa deras vetenskapliga kvalitet och samstämmighet med berörda politikområden och prioriteringar,~~

Tisdagen den 25 februari 2014

- (b) avge oberoende yttranden och råd till styrelsen i frågor som rör dess behörighetsområden,
 - (c) avge oberoende yttranden och sina råd om kvaliteten i läroplaner, utbildningsmetoder, utbildningsmöjligheter och vetenskapliga utvecklingen,
 - (d) fullgöra andra rådgivande uppgifter som rör de vetenskapliga aspekterna av Europols fortbildningsarbete på begäran av styrelsen, den verkställande direktören eller den biträdande fortbildningsansvariga direktören.
9. Den årliga budgeten för den vetenskapliga kommittén för fortbildning ska hänföras till en egen budgetrubrik i Europols budget. [Ändr. 125]

AVSNITT 4

DIREKTION

Artikel 21

Inrättande

Styrelsen får inrätta en direktion.

Artikel 22

Arbetsuppgifter och organisation

1. Direktionen ska bistå styrelsen.
2. Styrelsen ska ha följande arbetsuppgifter:
 - (a) Den ska förbereda beslut som ska antas av direktionen.
 - (b) Den ska, tillsammans med styrelsen, säkerställa en lämplig uppföljning av resultaten och rekommendationerna i de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna, samt i de utredande rapporterna och rekommendationerna från de utredningar som genomförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
 - (c) Utan att det påverkar tillämpningen av den verkställande direktörens åligganden som fastställs i artikel 19, ska den bistå den verkställande direktören och ge denne råd i genomförandet av styrelsens beslut, och i syfte att bättre övervaka förvaltningen.
3. I brådskande fall får direktionen vid behov fatta vissa interimistiska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i administrativa frågor, inklusive tillfälliga upphävanden av delegeringen av tillsättningsmyndighetens befogenheter.
4. Det verkställande organet ska bestå av styrelsens ordförande, en företrädare för kommissionen i styrelsen och tre andra ledamöter som styrelsen utser bland sina ledamöter. Styrelsens ordförande ska också vara direktionsens ordförande. Den verkställande direktören ska delta i direktionsens möten, men ska inte ha rösträtt.
5. Direktionsens ledamöter ska utses på fyra år. Mandatperioden för direktionsens ledamöter ska löpa ut när uppdraget som styrelseledamot upphör.
6. Direktionen ska hålla minst ett ordinarie möte var tredje månad. Dessutom ska den sammanträda på initiativ av sin ordförande eller på begäran av dess ledamöter.
7. Direktionen ska följa de förfaranderegler som fastställts av styrelsen. [Ändr. 126]

Kapitel V

BEHANDLING AV UPPGIFTER

Artikel 23

Källor

1. Europol får endast behandla sådana uppgifter som byrån erhållit från

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) medlemsstaterna i enlighet med deras nationella lagstiftning,
 - b) unionsorgan, tredjeland och internationella organisationer i enlighet med kapitel VI,
 - c) privata aktörer i enlighet med artikel 29.2.
2. Europol får samla in och behandla uppgifter – även personuppgifter – direkt från öppna källor, t.ex. från media, internet och andra öppna källor.
3. Europol får samla in och behandla uppgifter, även personuppgifter, från nationella, **unionsomfattande** eller internationella informationssystem, också genom datoriserade direkt åtkomst, i den mån som detta medges av Europeiska unionens rättsliga instrument eller **unionsomfattande**, internationella eller nationella rättsliga instrument **och om det kan styrkas att en sådan åtkomst är nödvändig och befogad för utförandet av en uppgift som omfattas av Europols mandat**. De tillämpliga bestämmelserna i Europeiska unionens rättsliga instrument eller **unionsomfattande**, internationella eller nationella rättsliga instrument ska reglera Europols tillgång till och användning av dessa uppgifter i den mån som dessa inbegriper striktare regler om åtkomst och användning än de som finns i föreliggande förordning.

De ska fastställa syftena och kategorierna av personuppgifter samt syftena, medlen och förfarandena i samband med hämtning och behandling av uppgifterna, med hänsyn till tillämpliga lagar och principer för uppgiftsskydd. Tillgången till sådana informationssystem ska endast beviljas vederbörligen bemyndigad personal vid Europol i den mån ~~dessa personers detta är absolut nödvändigt och befogat för utövandet av deras~~ arbetsuppgifter kräver. [Ändr. 127]

Artikel 24

Syftet med behandlingen

1. I den mån som det är nödvändigt för att uppnå de mål som fastställs i artikel ~~3.1 och 2~~ ska **3** får Europol behandla information, även personuppgifter, endast i följande syften:

Personuppgifter får behandlas endast i följande syften:

- a) Samkörning som syftar till att kartlägga kopplingarna **eller andra relevanta samband** mellan olika uppgifter **som enbart rör**
 - i) **personer som misstänks ha begått eller medverkat till brott med avseende på vilka Europol är behörigt, eller som har dömts för sådana brott,**
 - ii) **personer avseende vilka det finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att misstänka att de kommer att begå brott.**
- b) Analyser av strategisk eller tematisk karaktär.
- c) Operativa analyser i särskilda fall.

Dessa uppgifter ska genomföras i enlighet med följande kriterier:

- **Samkörningen enligt led a ska genomföras i enlighet med de nödvändiga uppgiftsskyddsgarantierna och ska framför allt innehålla en tillräcklig motivering av begäran om uppgifter och dess syfte. Nödvändiga åtgärder ska också vidtas för att se till att endast de myndigheter som inledningsvis är ansvariga för insamlingen av uppgifterna får ändra dem.**
- **Följande särskilda skyddsmekanismer ska gälla för varje fall av operativ analys som avses i led c:**
 - i) **Ett specifikt syfte ska fastställas; personuppgifter får behandlas endast om detta är relevant för det specifika syftet.**
 - ii) **Alla samkörningsuppdrag som Europols personal utför ska motiveras i varje enskilt fall; uppgiftshämtning till följd av ett samråd ska begränsas till det absoluta minimum som krävs och motiveras i varje enskilt fall.**
 - iii) **Endast behörig personal med ansvar för det syfte för vilket uppgifterna inledningsvis hämtats får ändra uppgifterna.**

Tisdagen den 25 februari 2014

Europol ska dokumentera dessa uppdrag på vederbörligt sätt. Dokumentationen ska på begäran ställas till förfogande för uppgiftsskyddsombudet och Europeiska datatillsynsmannen för att möjliggöra kontroller av behandlingens lagenlighet.

2. Bilaga 2 innehåller en förteckning över de kategorier av personuppgifter och kategorier av registrerade vars uppgifter får samlas in för varje givet syfte enligt punkt 1.

2a. I undantagsfall får Europol tillfälligt behandla uppgifter för att fastställa om uppgifterna i fråga är relevanta för dess uppgifter och för vilket av de syften som avses i punkt 1. Styrelsen ska på förslag av direktören och efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen fatta beslut om villkoren för behandling av sådana uppgifter, särskilt när det gäller tillgång till och användning av uppgifterna samt tidsgränser för lagring och utplåning av uppgifterna vilka inte får överskrida sex månader, med vederbörlig hänsyn till de principer som avses i artikel 34.

2b. Europeiska datatillsynsmannen ska ta fram riktlinjer med angivande av syftena i punkt 1 a–c. [Ändr. 128]

Artikel 25

Fastställande av syftet med behandlingen

1. En medlemsstat, ett unionsorgan, ett tredjeland eller en internationell organisation som lämnar uppgifter till Europol ska också fastställa ~~i vilket~~ **ett specifikt och väl avgränsat syfte för vilket** uppgifterna får behandlas, enligt artikel 24. ~~Om detta inte skett, ska Europol avgöra vilken relevans uppgifterna har och fastställa i vilket syfte uppgifterna får behandlas. Europol får behandla uppgifter i ett annat syfte än det specifika och uttryckliga syfte för vilket uppgifterna tillhandahållits endast avsett syfte om uppgiftslämnaren lämnat uttryckligt samtycke därtill, i enlighet med tillämplig lagstiftning. [Ändr. 129]~~

2. I samband med överföringen av uppgifter kan medlemsstaterna, unionens organ, tredjeland och internationella organisationer ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar i fråga om åtkomst och användning, även när det gäller utplåning eller förstöring. I de fall där behovet av sådana begränsningar visar sig efter överföringen, ska Europol underrättas om detta. Europol har att efterleva dessa begränsningar.

3. Europol får besluta om att medlemsstaterna, unionens organ, tredjeland och internationella organisationer endast ska medges begränsad tillgång till eller användning av uppgifter som erhållits från öppna källor.

Artikel 25a

Konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd

1. **Innan någon behandling av personuppgifter får ske, ska Europol göra en konsekvensbedömning av hur de system och de förfaranden som Europol avser att använda för behandlingen påverkar skyddet av personuppgifter och informera Europeiska datatillsynsmannen om detta.**

2. **Bedömningen ska innehålla åtminstone en allmän beskrivning av den planerade behandlingen, en bedömning av riskerna för de registrerades fri- och rättigheter, de åtgärder som planeras för att hantera dessa risker, skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och rutiner för att garantera skyddet av personuppgifter och för att visa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs, med hänsyn till de registrerades och andra berörda personers rättigheter och berättigade intressen. [Ändr. 130]**

Artikel 26

Medlemsstaternas och Europols personal tillgång till uppgifter som lagras av Europol

1. Medlemsstaterna ska, **om de kan visa att det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter på ett rättmätigt sätt**, ha tillgång till och kunna genomföra sökningar bland samtliga uppgifter i det syfte som avses i artikel 24.1 a och b, utan att detta påverkar rätten för medlemsstaterna, unionsorgan och tredjeland och internationella organisationer att ange begränsningar av tillgången till och användningen av sådana uppgifter. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som har rätt att utföra en sådan sökning.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Medlemsstaterna ska, på grundval av ett system med träff/icke träff, ha indirekt tillgång till uppgifter som lämnats inom ramen för **för ett specifikt syfte enligt** artikel 24.1 c, utan att detta påverkar de begränsningar som anges av medlemsstaterna, unionsorgan och tredjeland eller internationella organisationer som tillhandahåller uppgifterna i enlighet med artikel 25.2. Om sökningen ger en träff, ska Europol **informera den som lämnat uppgifterna och** inleda ett förfarande för att avgöra hur de uppgifter som ledde fram till träffen får delas med behöriga organ, i enlighet med det beslut som fattats av den medlemsstat som lämnat uppgifterna till Europol **och i den mån det är nödvändigt för att den berörda medlemsstaten ska kunna utföra sina uppgifter på ett korrekt sätt.**

3. Den personal vid Europol som i vederbörlig ordning fått erforderliga befogenheter av den verkställande direktören ska, i den mån arbetsuppgifterna kräver, ha tillgång till de uppgifter som behandlas av Europol.

3a. Europol ska diarieföra alla träffar och uppgifter som åtkomst har beviljats till i enlighet med artikel 43. [Ändr. 131]

Artikel 27

Eurojusts och Olafs tillgång till Europols uppgifter

1. Europol ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att Eurojust och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (~~Olaf~~) inom ~~sina respektive~~ **ramen för sitt** uppdrag får tillgång till och har möjlighet att göra sökningar bland samtliga uppgifter som inlämnats i den mening som avses i artikel 24.1 a och b, utan att detta påverkar tillämpningen av rätten för medlemsstaterna, unionsorgan och tredjeland och internationella organisationer att ange begränsningar för tillgången och användningen av sådana uppgifter. Europol ska informeras om en sökning som genomförts av Eurojust eller Olaf visar att det finns en överensstämmelse med uppgifter som behandlats av Europol.

2. Europol ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att Eurojust och Olaf inom ~~sina respektive~~ **sitt** uppdrag och på grundval av ett system med träff/icke träff, har indirekt tillgång till uppgifter som lämnats inom ramen för **ett särskilt syfte enligt** artikel 24.1 c, utan att detta påverkar de begränsningar som anges av medlemsstaterna, unionsorgan och tredjeland eller internationella organisationer som tillhandahåller uppgifterna i enlighet med artikel 25.2. Om sökningen ger en träff, ska Europol inleda ett förfarande för att avgöra hur de uppgifter som ledde fram till träffen får delas med behöriga organ, i enlighet med det beslut som fattats av den medlemsstat som lämnat uppgifterna till Europol. **Om sökningen ger en träff ska Eurojust ange vilka uppgifter byrån behöver och Europol får förmedla uppgifterna, men endast i den utsträckning som uppgifterna som gav träffen är nödvändiga för att Eurojust ska kunna utföra sina uppgifter på ett korrekt sätt. Europol ska diarieföra vilka uppgifter som åtkomst har beviljats till.**

3. Sökning efter uppgifter i enlighet med punkterna 1 och 2 får endast ske i syfte att fastställa huruvida Eurojusts eller Olafs uppgifter överensstämmer med uppgifter som behandlas vid Europol.

4. Europol ska tillåta sökningar i enlighet med punkterna 1 och 2 endast om Eurojust lämnat uppgifter om vilka nationella medlemmar, suppleanter, assistenter, personal vid Eurojust och Olaf som betrots uppgiften att genomföra sådana sökningar.

5. Om Europols behandling av uppgifter inom ramen för en given utredning leder till att Europol eller en medlemsstat upptäcker ett behov av samordning, samarbete eller stöd i enlighet med Eurojusts eller Olafs uppdrag, ska Europol underrätta dem om detta och inleda förfarandet för att dela uppgifterna, i enlighet med den uppgiftslämnande medlemsstatens beslut. Eurojust eller Olaf ska samråda med Europol i dessa fall.

6. Eurojust, inklusive kollegiet, de nationella medlemmarna, suppleanterna och assistenterna samt Eurojusts och Olafs personal, ska iakttä de allmänna eller specifika begränsningar i fråga om åtkomst och användning som anges av medlemsstaterna, unionens organ, tredjeland och internationella organisationer i enlighet med artikel 25.2.

6a. När Europol och Eurojust har utnyttjat varandras uppgifter ska de informera varandra om det finns tecken som tyder på att uppgifterna kan vara felaktiga eller motstridiga. [Ändr. 132]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 28

Skyldighet att underrätta medlemsstater

1. Om Europol, i enlighet med sitt uppdrag enligt artikel 4.1 b, måste underrätta en medlemsstat om uppgifter som gäller denna stat och dessa uppgifter omfattas av sådan begränsad åtkomst enligt artikel 25.2 som medför att uppgifterna inte får delas, ska Europol samråda med uppgiftslämnaren om den begränsade åtkomsten och ~~inhämta~~ **om** dennes samtycke till att uppgifterna får lämnas ut till den berörda staten.

Utan ~~sådant~~ **uttryckligt** samtycke får uppgifterna inte lämnas ut.

Om sådana uppgifter inte omfattas av begränsad åtkomst enligt artikel 25, ska Europol informera den medlemsstat som lämnat uppgifterna om överföringen av dessa. [Ändr. 133]

2. Oberoende av eventuella åtkomstbegränsningar, ska Europol informera en medlemsstat om uppgifter som rör denna stat om

a) detta är absolut nödvändigt för att förebygga en överhängande fara för grova brott eller terroristbrott, eller om

b) detta är avgörande för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i den berörda medlemsstaten.

I dessa fall ska Europol utan dröjsmål upplysa uppgiftslämnaren om att uppgifterna delats och motivera sin analys av situationen.

Kapitel VI

FÖRBINDELSER MED PARTNER

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 29

Gemensamma bestämmelser

1. I den utsträckning uppgifterna kräver får Europol etablera och upprätthålla samarbete med unionens övriga organ i enlighet med dessa organs mål, brottsbekämpande myndigheter i tredjeland och utbildningsinstanser för tjänstemän inom brottsbekämpning i tredjeland, internationella organisationer och privata aktörer.

2. I den utsträckning uppgifterna kräver och med hänsyn till eventuella inskränkningar enligt artikel 25.2 får Europol direkt utbyta alla uppgifter, förutom personuppgifter, med de enheter som avses i punkt 1.

3. Europol har rätt att ta emot och behandla personuppgifter från de enheter som avses i punkt 1, utom privata aktörer, i den mån **det legitima utförandet av arbetsuppgifterna absolut kräver detta och det är proportionellt** i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

4. Utan att det hindrar tillämpningen av artikel ~~36.4~~ **36.5** ska personuppgifter överlämnas från Europol till unionens övriga organ, tredjeland och internationella organisationer endast om detta krävs för att förhindra eller motverka brottslighet som omfattas av Europols ~~mål~~ **uppgifter**, i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel **och om mottagaren lämnar en uttrycklig försäkran om att uppgifterna enbart ska användas för det syfte för vilket de överlämnades**. Om de uppgifter som ska överlämnas har lämnats ut av en medlemsstat ska Europol inhämta den medlemsstatens **uttryckliga** samtycke **i förhand**, utom i följande fall:

(a) Samtycke anses ha lämnats om medlemsstaten inte uttryckligen begränsat rätten till vidareöverföring.

Tisdagen den 25 februari 2014

b) Om medlemsstaten på förhand samtyckt till vidareöverföring, antingen generellt eller förenat med särskilda villkor. Samtycket kan återkallas när som helst.

5. Medlemsstater, unionens organ, tredjeland och internationella organisationer får inte lämna personuppgifterna vidare utan **att först ha erhållit ett uttryckligt samtycke från Europol och mottagaren lämnar en uttrycklig försäkran om att uppgifterna enbart ska användas i det syfte för vilket de lämnades vidare.**

5a. Europol ska se till att diarieföringen av alla överföringar av personuppgifter och orsakerna till dessa registreras i enlighet med denna förordning.

5b. Inga uppgifter som har erhållits från ett tredjeland, en internationell organisation eller privat aktör i strid mot de grundläggande rättigheter som beskrivs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna får behandlas. [Ändr. 134]

AVSNITT 2

UTBYTE ELLER ÖVERFÖRING AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 30

Överföring av personuppgifter till unionens organ

Med förbehåll för eventuella inskränkningar som fastställs i enlighet med artikel 25.2 eller 25.3 **och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27** i denna förordning får Europol direkt överföra personuppgifter till unionens organ i den mån de egna eller det mottagande organets uppgifter så kräver. **Europol ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de EU-institutioner och EU-organ som Europol överför uppgifter till. [Ändr. 135]**

Artikel 31

Överföring av personuppgifter till tredjeland och internationella organisationer

1. Europol får lämna ut personuppgifter till myndigheter i tredjeland eller till internationella organisationer i den utsträckning deras uppgifter kräver, med hänvisning till

a) Ett kommissionsbeslut som antagits enligt [artiklarna 25 och 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG] om att landet, den internationella organisationen eller den behandlande enheten i landet eller organisationen kan garantera en adekvat skyddsnivå (beslut om adekvat skyddsnivå) eller

b) en internationell överenskommelse som ingåtts mellan unionen och tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, med hänsyn till lämpliga säkerhetsbestämmelser avseende skyddet av den personliga integriteten och enskildas de grundläggande fri- och rättigheter, eller

c) ett samarbetsavtal mellan Europol och tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga som ingåtts enligt artikel 23 i rådets beslut 2009/371/RIF innan denna förordning började tillämpas.

Dessa samarbetsavtal ska ändras inom fem år efter denna förordnings ikraftträdande och ersättas av en överenskommelse i enlighet med led b. [Ändr. 136]

I dessa fall ska det inte krävas något ytterligare tillstånd. **Europeiska datatillsynsmannen ska i god tid höras före och under förhandlingarna om en sådan internationell överenskommelse som avses i led b och framför allt innan förhandlingsmandatet antas samt innan överenskommelsen undertecknas.**

Europol ska på sin webbplats offentliggöra en regelbunden, uppdaterad förteckning över de internationella överenskommelser och samarbetsavtal med tredjeländer och internationella organisationer som byrån ingått. [Ändr. 137]

Europol får ingå samarbetsavtal för att genomföra sådana överenskommelser eller beslut om lämplig skyddsnivå.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Utan hinder av punkt 1 får den verkställande direktören, **med respekt för diskretion, sekretess och proportionalitet**, från fall till fall tillåta överföring av personuppgifter till tredjeland eller internationella organisationer om följande villkor är uppfyllda:

- a) överföringen är **absolut** nödvändig för att skydda ~~medlemsstatens eller flera medlemsstaters väsentliga~~ intressen som **är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person, omfattas av Europols mål.**
 - b) överföringen är **absolut** nödvändig för att ~~förhindra en överhängande fara för allvarlig brottslighet eller terrorism.~~ **skydda den registrerades berättigade intressen om lagstiftningen i den medlemsstat eller det tredjeland som överför uppgifterna föreskriver detta,**
 - c) Överföringen är ~~på annat sätt nödvändig eller följer av lag på grund av viktiga allmänna intressen, eller för att kunna fastställa, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk, eller~~ **av uppgifter är avgörande för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland,**
 - d) Överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av avgörande betydelse för den registrerade eller någon ~~annan person i enskilda fall för att kunna förebygga, utreda, upptäcka eller lagföra brott eller verkställa brottsåtgärder, eller~~
- da) **överföringen är nödvändig i enskilda fall för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk i syfte att förebygga, utreda, upptäcka eller lagföra ett specifikt brott eller verkställa en specifik straffrättslig påföljd.**

Direktören ska under alla omständigheter beakta den uppgiftsskyddsnivå som gäller för tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga, med beaktande av uppgifternas natur, syftet för vilket uppgifterna är avsedda, varaktigheten för den avsedda uppgiftsbehandlingen, de allmänna eller specifika uppgiftsskyddsbestämmelser som gäller i det aktuella landet och huruvida de särskilda uppgiftsvillkor som angetts av Europol har accepterats.

Undantag får inte gälla systematiska, massiva eller strukturella överföringar.

Isamförstånd med Europeiska datatillsynsmannen får ~~dessutom~~ styrelsen tillåta överföring i enlighet med led a-d ovan med **beaktande av adekvata** vederbörlig hänsyn till skyddsbestämmelser avseende enskildas rätt till privatliv och grundläggande fri- och rättigheter, under en period på högst ett år som får förlängas. [Ändr. 138]

3. Den verkställande direktören ska **utan dröjsmål** informera styrelsen och Europeiska datatillsynsmannen om punkt 2 tillämpats. [Ändr. 139]

3a. Europol ska diarieföra alla överföringar enligt denna artikel. [Ändr. 140]

Artikel 32

Personuppgifter från privata aktörer

1. I den utsträckning uppgifterna kräver får Europol behandla personuppgifter som lämnats av privata aktörer förutsatt att de **inte** mottagits **direkt från de privata aktörerna utan enbart** [Ändr. 141]

- a) från en av medlemsstaternas nationella enheter i enlighet med nationell lag,
- b) från en kontaktpunkt i ett tredjeland, som Europol slutit ett samarbetsavtal med enligt artikel 23 i rådets beslut 2009/371/RIF innan denna förordning började tillämpas, eller
- c) från en myndighet i tredjeland eller en internationell organisation med vilken unionen ingått en internationell överenskommelse i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Om de överförda uppgifterna påverkar en medlemsstats intressen, ska Europol omedelbart informera den berörda medlemsstatens nationella enhet.
3. Europol ska inte ~~direkt~~ kontakta privata aktörer för att erhålla personuppgifter. [Ändr. 142]
4. Kommissionen ska utvärdera behovet och konsekvenserna av direkt utbyte av personuppgifter med privata aktörer, inom tre år efter det att denna förordning börjat tillämpas. Utvärderingen ska bland annat beskriva varför Europol behöver utbyta av personuppgifter med privata aktörer.

Artikel 33

Uppgifter från privatpersoner

1. Uppgifter, däribland personuppgifter, som lämnas av privatpersoner får behandlas av Europol förutsatt att de mottagits via
 - a) en av medlemsstaternas nationella enheter i enlighet med nationell lag,
 - b) en kontaktpunkt i ett tredjeland, som Europol slutit ett samarbetsavtal med enligt artikel 23 i rådets beslut 2009/371/RIF innan denna förordning började tillämpas, eller
 - c) en myndighet i tredjeland eller en internationell organisation med vilken unionen ingått en internationell överenskommelse i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.
2. Om Europol fått uppgifter, däribland personuppgifter, från en privatperson som är bosatt i ett tredjeland med vilken ingen internationell överenskommelse ingåtts vare sig enligt artikel 23 i rådets beslut 2009/371/RIF eller enligt artikel 218 i EUF-fördraget får Europol bara lämna ut dessa uppgifter till de medlemsstater eller tredjeland med vilka Europol slutit sådana överenskommelser.
3. Europol ska inte ~~direkt~~ kontakta enskilda för att erhålla uppgifter. [Ändr. 143]

Kapitel VII

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 34

Allmänna principer för uppgiftsskydd

1. Följande bestämmelser gäller för personuppgifter:
 - a) De ska behandlas på ett ~~korrekt och lagligt~~ **lagenligt och korrekt** sätt **som medger insyn och kontroll med avseende på den registrerade**.
 - b) **De ska** samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade syften; senare behandling får inte ske på ett sätt som är oförenligt med detta syfte; ~~Senare behandling av personuppgifter för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål ska inte anses vara otillåtet, förutsatt att Europol vidtar lämpliga skyddsåtgärder, särskilt för att säkerställa att uppgifterna inte behandlas i andra syften.~~
 - c) De ska vara adekvata, relevanta och ~~inte för omfattande i förhållande till~~ **begränsade till ett strikt minimum när det gäller** de syften för vilka de behandlas. **De får behandlas endast om, och så länge som, syftena inte kan uppnås genom behandling av uppgifter som inte inbegriper personuppgifter.**
 - d) De ska vara korrekta och ~~om nödvändigt~~ hållas aktuella. Alla rimliga åtgärder måste vidtas för att se till att personuppgifter som inte är korrekta i förhållande till de syften för vilka de behandlas antingen utplånas eller rättas utan dröjsmål.
 - e) De ska lagras **i en form som förhindrar identifiering av** på ett sätt som hindrar att de registrerade **under en längre tid än vad som är nödvändigt** ~~kan identifieras och får inte lagras längre än vad som krävs för de syften för vilka personuppgifterna behandlas~~ **behandlas**.

Tisdagen den 25 februari 2014

- ea) De ska behandlas på ett sätt som ger de registrerade möjlighet att effektivt utöva sina rättigheter.
- eb) De ska behandlas på ett sätt som skyddar mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse med hjälp av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder.
- ec) De får endast behandlas av behöriga anställda som behöver dem för att fullgöra sina uppgifter.
- 1a. Europol ska offentliggöra ett dokument som på ett lättförståeligt sätt beskriver bestämmelserna för behandling av personuppgifter och de medel som står till de registrerades förfogande för att de ska kunna utöva sina rättigheter. [Ändr. 144]

Artikel 35

Olika grader av korrekthet och tillförlitlighet hos personuppgifter

1. Den källa som lämnar uppgifter från en medlemsstat ska ~~i möjligaste mån~~ bedömas av den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna, med användning av följande källutvärderingskoder: [Ändr. 145]
- (A): Det råder inget tvivel om källans äkthet, tillförlitlighet och kompetens, eller uppgifterna tillhandahålls av en källa som tidigare alltid har visat sig tillförlitlig.
- (B): Den information som har mottagits från en källa har oftast visat sig tillförlitlig.
- (C): Den information som har mottagits från en källa har oftast visat sig vara otillförlitlig.
- (X): Källans tillförlitlighet kan inte bedömas.
2. Uppgifter från en medlemsstat ska ~~i möjligaste mån~~ bedömas av den medlemsstat som tillhandahåller uppgifterna på grundval av deras tillförlitlighet med användning av följande uppgiftsutvärderingskoder: [Ändr. 146]
- (1): Uppgifter vars korrekthet inte betvivlas.
- (2): Uppgifter som källan känner till personligen men som den tjänsteman som vidarebefordrar uppgifterna inte känner till personligen.
- (3): Uppgifter som källan inte känner till personligen men som bekräftas av andra redan registrerade uppgifter.
- (4): Uppgifter som källan inte känner till personligen och som inte kan bekräftas.
3. Om Europol, på grundval av tidigare lämnade uppgifter, kommer till slutsatsen att bedömningen behöver korrigeras, ska Europol informera den berörda medlemsstaten och söka nå en överenskommelse om att ändra bedömningen. Europol får inte ändra bedömningen utan en sådan överenskommelse.
4. Om Europol får uppgifter från en medlemsstat utan någon bedömning, ska Europol ~~i möjligaste mån~~ försöka bedöma källans eller informationernas tillförlitlighet på grundval av tidigare lämnade uppgifter. Bedömningen av särskilda uppgifter och särskild information ska göras genom överenskommelse med den uppgiftslämnande medlemsstaten. En medlemsstat och Europol får också i allmänna termer komma överens om bedömningen av särskilda typer av uppgifter och bestämda källor. Om ingen överenskommelse nås i det särskilda fallet eller det inte finns någon allmän överenskommelse, ska Europol utvärdera informationen eller uppgifterna och ska tilldela sådan information eller sådana uppgifter utvärderingskoderna X och 4 som avses i punkterna 1 och 2. [Ändr. 147]
5. Om Europol får upplysningar eller uppgifter från tredjeland, en internationell organisation eller ett unionsorgan ska denna artikel gälla på samma sätt.
6. Uppgifter från öppna källor ska bedömas av Europol med hjälp av ~~de koder som anges i punkt 1 och 2~~ koderna X och 4. [Ändr. 148]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 36

Behandling av vissa typer av personuppgifter eller olika kategorier av registrerade

1. Behandling av personuppgifter om brottsoffer, vittnen eller andra personer som kan lämna uppgifter om brott samt personer under 18 år är förbjuden om det inte är absolut nödvändigt **och motiverat** för att förhindra eller motverka brottslighet som omfattas av Europols mål. [Ändr. 149]
2. Behandling av personuppgifter som genom automatisk eller manuell bearbetning avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt behandling av uppgifter som rör hälsa och sexualliv ska tillåtas endast om det är strikt nödvändigt **och motiverat** för att förebygga eller motverka brott som omfattas av Europols mål och om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som redan behandlats av Europol. [Ändr. 150]
3. Endast Europol får ha tillgång till de personuppgifter som avses i punkt 1 och 2. Den verkställande direktören ska utse ett begränsat antal tjänstemän som kan beviljas sådan tillgång, i den mån arbetsuppgifterna kräver.
4. Inga beslut med rättslig verkan för en registrerad person får grundas enbart på automatisk behandling av uppgifter som avses i punkt 2, om inte beslutet uttryckligen är tillåtet enligt nationell lagstiftning eller EU-lagstiftning eller, vid behov, tillåtit av Europeiska datatillsynsmannen. [Ändr. 151]
5. Överlämning till medlemsstaterna, unionsorgan, tredjeland eller internationella organisationer av de personuppgifter som avses i punkt 1 och 2 ska tillåtas endast om det är strikt nödvändigt **och motiverat** i enskilda fall som avser brottslighet som omfattas av Europols mål. **Sådan överlämning ska ske i enlighet med de bestämmelser som anges i kapitel VI i denna förordning.** [Ändr. 152]
6. Europol ska var sjätte månad till Europeiska datatillsynsmannen överlämna en förteckning över alla sådana personuppgifter som avses i punkt 2 och som behandlas av byrån.

Artikel 37

Tidsgränser för lagring och utplåning av personuppgifter

1. Eurojust får inte lagra personuppgifter som behandlas längre än vad som krävs för att Europol ska kunna nå sina ~~mål~~ **är strikt nödvändigt för det syfte för vilket uppgifterna behandlas.** [Ändr. 153]
2. Europol ska se över behovet av att lagra uppgifterna längre senast tre år efter det att personuppgifterna började behandlas. Europol får besluta om fortsatt lagring av personuppgifterna fram till nästa kontroll, som ska ske efter ytterligare tre år om fortsatt lagring är nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Skälen till fortsatt lagring ska vederbörligen anges och registreras. Fattas inget beslut om fortsatt lagring, ska personuppgifterna automatiskt utplånas efter tre år.
3. Om personuppgifter som avses i artikel 36.1 och 36.2 lagras i över fem år ska Europeiska datatillsynsmannen informeras om detta.
4. Om en medlemsstat, ett unionsorgan, tredjeland eller en internationell organisation som i samband med överföringen av personuppgifterna fastställt inskränkningar avseende tidigare utplåning eller förstöring i enlighet med artikel 25.2 ska Europol utlåna personuppgifterna i enlighet med dessa inskränkningar. Om fortsatt lagring anses nödvändig för att Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, med utgångspunkt i underrättelser som är mer omfattande än de som uppgiftslämnaren besitter, ska Europol inhämta uppgiftslämnarens samtycke till fortsatt lagring och motivera sin begäran.
5. Om en medlemsstat, ett unionsorgan, ett tredjeland eller en internationell organisation i sina egna register utplånar uppgifter som överlämnats till Europol, ska de informera Europol om detta. Europol ska utplåna uppgifterna om inte fortsatt lagring av uppgifterna anses nödvändigt för att Europol ska kunna uppnå sina mål, mot bakgrund av upplysningar som är mera omfattande än dem som uppgiftslämnaren har. Europol ska informera uppgiftslämnaren om att uppgifterna kommer att fortsätta lagras och motivera fortsatt lagring.

Tisdagen den 25 februari 2014

6. Personuppgifter ska inte utplånas i följande fall:
- Om det skulle skada intressen hos en registrerad som behöver skydd. I sådana fall får uppgifterna endast användas med den registrerades **uttryckliga, skriftliga** samtycke. [Ändr. 154]
 - Om den registrerade bestrider uppgifternas korrekthet ska de bevaras under en tid som ger medlemsstaterna eller Europol möjlighet att vid behov kontrollera om de är korrekta.
 - Om personuppgifterna måste sparas som bevisning **eller för att etablera, utöva eller försvara rättsliga anspråk**. [Ändr. 155]
 - Om den registrerade motsätter sig utplåning och istället begär inskränkningar i användningen.

Artikel 38

Säkerhet vid behandling

- Den registeransvariga ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att förhindra att personuppgifter från oavsiktlig eller otillåten utplåning, oavsiktlig förlust eller otillåten utlämnande, otillåtna ändringar, otillåten åtkomst och varje annat slag av otillåten behandling.
- När det gäller automatisk databehandling ska Europol vidta lämpliga åtgärder för att
 - vägra varje obehörig person åtkomst till datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),
 - förhindra att datamedier läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av obehöriga (kontroll av datamedier),
 - förhindra obehörig registrering av data och obehörig kännedom om, ändring eller utplåning av lagrade personuppgifter,
 - förhindra att obehöriga personer kan använda datasystem via datakommunikation (användarkontroll),
 - säkerställa att alla som är behöriga att använda ett system för behandling av uppgifter endast har åtkomst till de uppgifter för vilka de är behöriga (behörighetskontroll),
 - säkerställa att det är möjligt att kontrollera och konstatera till vilka enheter personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),
 - säkerställa att det kan kontrolleras och konstateras vilka personuppgifter som har införts i datasystemen, samt när och av vem uppgifterna infördes (kontroll av indata),

ga) se till att det är möjligt att kontrollera och fastställa vilken anställd som haft tillgång till vilka uppgifter och vid vilken tidpunkt (utnyttjandelogg), [Ändr. 156]

 - förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller utplåning av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
 - säkerställa att de installerade systemen omedelbart kan återställas vid avbrott (återställande),
 - säkerställa att systemet fungerar felfritt, att uppkomna funktionsfel omedelbart rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan försvanskas genom ett funktionsfel i systemet (dataintegritet).
- Europol och medlemsstaterna ska fastställa metoder för att se till att säkerhetsbehovet beaktas inom och mellan alla informationssystem.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 38a

Inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard

1. Europol ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder och förfaranden på ett sådant sätt att behandlingen uppfyller kraven i de bestämmelser som införs enligt denna förordning och garantera att den registrerades rättigheter skyddas.
2. Europol ska införa rutiner för att se till att, i standardfallet, endast sådana personuppgifter som är nödvändiga för behandlingens syften behandlas. [Ändr. 157]

Artikel 38b

Anmälan till Europeiska datatillsynsmannen om kränkning av bestämmelserna om personuppgifter

1. Om bestämmelserna om personuppgifter har kränkts ska Europol, utan onödigt dröjsmål och om möjligt inom 24 timmar från det att Europol fått kännedom om det, anmäla kränkningen till Europeiska datatillsynsmannen. Europol ska på begäran lämna en motivering i de fall där anmälan inte görs inom 24 timmar.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla
 - a) en beskrivning av kränkningens art, inklusive vilka kategorier av och antalet registrerade, samt vilka kategorier av och antalet dataregister som berörs,
 - b) en rekommendation om åtgärder för att minska de eventuella negativa effekterna av kränkningen,
 - c) en beskrivning av de eventuella konsekvenserna av kränkningen,
 - d) en beskrivning av de åtgärder som den registeransvariga föreslagit eller vidtagit för att komma till rätta med kränkningen.
3. Europol ska dokumentera alla kränkningar av bestämmelserna om personuppgifter, inklusive fakta kring kränkningen, dess effekter och de korrigerande åtgärder som vidtagits, så att Europeiska datatillsynsmannen kan kontrollera efterlevnaden av denna artikel. [Ändr. 158]

Artikel 38c

Information till den registrerade om kränkningen av bestämmelserna om personuppgifter

1. Om en sådan kränkning av bestämmelserna om personuppgifter som avses i artikel 38b väntas negativt påverka skyddet av personuppgifter eller den registrerades integritet ska Europol utan onödigt dröjsmål informera den registrerade om kränkningen.
2. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 ska innehålla en beskrivning av kränkningens art samt identitet och kontaktuppgifter för det uppgiftsskyddsombud som avses i artikel 44.
3. Den registrerade behöver inte informeras om kränkningen av bestämmelserna om personuppgifter om Europol på ett för Europeiska datatillsynsmannen tillfredsställande sätt kan visa att man har vidtagit tillräckliga tekniska skyddsåtgärder och att dessa åtgärder tillämpats på de personuppgifter som berörs av kränkningen. Sådana tekniska skyddsåtgärder ska göra uppgifterna oläslbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till uppgifterna.
4. Informationen till den registrerade får senareläggas, begränsas eller utelämnas om detta utgör en nödvändig och proportionell åtgärd med hänsyn tagen till den berörda personens legitima intressen,
 - a) för att inte hindra officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,

Tisdagen den 25 februari 2014

- b) **för att inte inverka menligt på förebyggande, upptäckt, utredning och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,**
- c) **för att skydda allmän och nationell säkerhet,**
- d) **skydda tredje mans fri- och rättigheter.**

Artikel 39

Den registrerades rätt att få tillgång till uppgifter

1. Var och en som är registrerad ska ha rätt att med rimliga tidsintervall få information om huruvida Europol behandlar personuppgifter som gäller honom eller henne. Om sådana personuppgifter behandlas ska Europol lämna **minst** följande upplysningar till den registrerade: [Ändr. 160]

- a) Bekräftelse på om uppgifter som rör honom eller henne behandlas eller inte.
- b) Information åtminstone om syftet med behandlingen, de berörda uppgiftskategorierna, **under vilken period uppgifterna kommer att lagras**, och till vilka mottagare uppgifterna lämnas ut. [Ändr. 161]
- c) Klar information om vilka personuppgifter som behandlas och all tillgänglig information om varifrån dessa uppgifter kommer.

ca) **Uppgift om den rättsliga grunden för behandlingen av personuppgifterna.** [Ändr. 162]

cb) **Information om rätten att vända sig till Europol för att begära rättelse, utplåning eller begränsning av behandlingen av personuppgifter om den registrerade.** [Ändr. 163]

cc) **En kopia av de uppgifter som behandlas.** [Ändr. 164]

2. Var och en som är registrerad och som vill utöva rätten att få tillgång till sina personuppgifter kan begära detta ~~till rimlig kostnad~~ i valfri medlemsstat, hos den myndighet som denna medlemsstat har utsett för detta ändamål. Den myndigheten ska utan dröjsmål hänskjuta begäran till Europol, och, under alla omständigheter, inom en månad efter mottagandet. **Europol ska bekräfta att man mottagit begäran.** [Ändr. 165 och 234]

3. Europol ska utan dröjsmål besvara begäran och under alla omständigheter senast inom tre månader efter mottagandet **av den nationella myndighetens begäran.** [Ändr. 166]

4. Europol ska samråda med de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna innan beslut fattas. Ett beslut om tillgång till personuppgifter ska vara avhängigt av om det finns ett nära samarbete mellan Europol och de medlemsstater som direkt berörs av den registrerades tillgång till uppgifterna. Om en medlemsstat motsätter sig Europols förslag till svar ska den meddela Europol grunderna för detta.

5. ~~Tillgång~~ **Information som lämnas till personuppgifter följd av en begäran enligt punkt 1 ska vägras om denna partiella eller fullständiga vägran är nödvändig** begränsas om detta är nödvändigt för att [Ändr. 167]

- a) Europol ska kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett korrekt sätt,
- b) skydda säkerhet och allmän ordning i medlemsstaterna eller förhindra brott,
- c) se till att inga nationella utredningar äventyras,
- d) skydda tredje mans fri- och rättigheter.

När beslut fattas om att begränsa eller vägra lämna ut den begärda informationen ska hänsyn tas till den registrerades grundläggande rättigheter och intressen. [Ändr. 168]

6. Europol ska skriftligen informera den registrerade om tillgången vägras eller inskränks, med en motivering av beslutet och med upplysning om rätten att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen. Uppgifter om de faktiska och rättsliga skäl som beslutet bygger på får utelämnas om detta skulle göra inskränknigen enligt punkt 5 verkningslös.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 40

Rätt till rättelse, utplåning eller blockering av uppgifter

1. Var och en som är registrerad har rätt att begära att Europol ska korrigera de egna personuppgifterna om de är felaktiga, och ~~när detta är möjligt och nödvändigt~~, att komplettera eller uppdatera dem. **[Ändr. 169]**
2. Var och en som är registrerad har rätt att begära att Europol ska utplåna de egna personuppgifterna, om de inte längre fyller det syfte för vilket de lagligen samlats in eller behandlas.
3. Personuppgifter ska inte utplånas utan blockeras, om det finns skälig grund att anta att utplåning skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. Blockerade uppgifter får endast behandlas i det syfte som hindrade att de utplånades.
4. Om de personuppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i Europols besittning har lämnats ut av tredjeland, internationella organisationer eller kommer från Europols egna analyser ska Europol rätta, utplåna eller blockera uppgifterna **och, i förekommande fall, informera uppgifternas upphovsmän**. **[Ändr. 170]**
5. Om de personuppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i Europols besittning har överlämnats direkt till Europol av medlemsstaterna, ska de berörda medlemsstaterna rätta, utplåna eller blockera uppgifterna i samarbete med Europol.
6. Om felaktiga uppgifter har överförts på något annat tillämpligt sätt, eller om felaktigheterna hos uppgifter som lämnats av medlemsstater beror på att överföringen skett på ett felaktigt sätt eller strider mot bestämmelserna i denna förordning, eller om felaktigheterna beror på registrering, hantering eller lagring av Europol som är felaktig eller strider mot bestämmelserna i denna förordning, ska Europol rätta eller utplåna dem i samarbete med de berörda medlemsstaterna.
7. I de fall som avses i punkterna 4, 5 och 6 ska alla mottagare av uppgifterna informeras. De som uppgifterna riktar sig till ska då rätta, blockera eller utplåna uppgifterna i sina egna system, i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.
8. Europol ska skriftligen utan onödigt dröjsmål informera den registrerade och, under alla omständigheter inom tre månader, att uppgifter som berör honom eller henne har rättats, utplånats eller blockerats.
9. Europol ska skriftligen informera den registrerade om man vägrar rätta, utplåna eller blockera uppgifterna, med upplysning om rätten att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen och möjligheterna att överklaga.

Artikel 41

Ansvar för skyddet av uppgifter

1. Europol ska lagra personaluppgifter på ett sätt som gör det möjligt att fastställa källan i enlighet med artikel 23.
 - 1a. **Europol ska lagra personuppgifter på ett sådant sätt att de kan korrigeras och utplånas**. **[Ändr. 171]**
2. Ansvaret för kvaliteten på personuppgifter enligt artikel 34 d vilar hos den medlemsstat som överlämnade personuppgifter till Europol och hos Europol för personuppgifter som överlämnats av ett unionsorgan, tredjeland eller internationella organisationer, liksom för personuppgifter som Europol hämtat ur öppna källor. **Unionsorganen ska ansvara för uppgifternas kvalitet till och med överföringstillfället**. **[Ändr. 172]**
3. Ansvaret för efterlevnaden av de principer som anges i artikel 34 a, b, c och e vilar på Europol.
4. Ansvaret för ~~att överföringen är laglig~~ **de tillämpliga principerna för uppgiftsskydd** ska ligga hos **[Ändr. 173]**
 - a) den medlemsstat som lämnat uppgifterna om personuppgifterna lämnats till Europol av en medlemsstat, och

Tisdagen den 25 februari 2014

b) Europol när personuppgifter lämnas ut av Europol till medlemsstater, tredjeland eller internationella organisationer.

5. Om uppgifter överförs mellan Europol och ett EU-organ ska ansvaret för att överföringen är laglig ligga hos Europol. Utan att det påverkar tillämpningen av föregående mening ska både Europol och mottagaren vara ansvariga för att överföring sker lagenligt, om uppgifterna överförs av Europol på begäran av mottagaren. Europol ska vidare vara ansvarig för all behandling av uppgifter som utförs vid byrån.

Europol ska kontrollera mottagarens behörighet och utvärdera om det är nödvändigt att uppgifterna överförs. Om det är tveksamt om det är nödvändigt att uppgifterna överförs ska Europol begära mer information av mottagaren. Mottagaren ska se till att behovet av överföringen av uppgifterna kan kontrolleras. Mottagaren ska endast behandla personuppgifter för de syften som avsågs vid överföringen. [Ändr. 174]

Artikel 42

Förhandskontroll

1. Behandlingen av personuppgifter som ~~ska ingå~~ **sker** i ett ~~nytt arkiveringsystem som håller på att utarbetas~~ **sammanhang som har ett eller flera relaterade syften i förhållande till huvudbehandlingen** ska kontrolleras i förhand i följande fall: [Ändr. 175]

a) om särskilda kategorier av uppgifter enligt artikel 36.2 ska behandlas,

b) behandlingens typ, särskilt användning av ny teknik, rutiner eller förfaranden, i övrigt innebär särskilda risker för de registrerades grundläggande fri- och rättigheter och särskilt skyddet av personuppgifter.

2. Förhandskontrollerna ska utföras av Europeiska datatillsynsmannen efter meddelande från uppgiftsskyddsombudet, som ska samråda med Europeiska datatillsynsmannen, när behovet av förhandskontroll är tveksamt.

3. Europeiska datatillsynsmannen ska avge sitt yttrande inom två månader efter det att meddelandet mottagits. Denna tidsfrist kan **när som helst** tillfälligt upphöra att löpa i avvaktan på att Europeiska datatillsynsmannen erhåller den ytterligare information som han begärt. Om ärendets komplexitet gör det nödvändigt, kan denna tidsfrist även förlängas ytterligare två månader efter beslut av Europeiska datatillsynsmannen. **Tidsfristen ska kunna förlängas högst två gånger.** Europol ska underrättas om detta beslut innan den första tvåmånadersperioden löper ut. [Ändr. 176]

Om inget yttrande lämnats inom tvåmånadersfristen, som eventuellt förlängts, anses ett positivt yttrande ha lämnats.

Om Europeiska datatillsynsmannen anser att den anmälda behandlingen skulle kunna leda till att någon bestämmelse i denna förordning åsidosätts, ska datatillsynsmannen i förekommande fall lämna förslag till hur detta kan undvikas. Om Europol inte ändrar behandlingen i enlighet med detta, kan Europeiska datatillsynsmannen utöva sina befogenheter enligt artikel 46.3.

4. Europeiska datatillsynsmannen ska föra ett register över alla behandlingar som anmälts enligt punkt 1. Registret ska integreras med det register som avses i artikel 27.5 i förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 43

Diarieföring och dokumentation

1. Europol ska diarieföra insamling, ändring, tillgång, **hämtning**, överföring, sammanställning och utplåning av personuppgifter för att möjliggöra kontroller av behandlingens lagenlighet, egna kontroller, samt sörja för uppgifternas integritet och säkerhet. Diarierna eller liknande handlingar ska utplånas efter tre år, om inte uppgifterna behövs för pågående kontroller. Det får inte vara möjligt att ändra uppgifterna i diariet. [Ändr. 177]

2. Diarieföring eller liknande handlingar som upprättats enligt punkt 1 ska på begäran överlämnas till Europeiska datatillsynsmannen för kontroll av uppgiftsskyddet. Europeiska datatillsynsmannen får använda dessa uppgifter endast för att kontrollera uppgiftsskyddet, för att se till att behandlingen fungerar tillfredsställande och för att sörja för uppgifternas integritet och säkerhet.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 44

Uppgiftsskyddsombud

1. Styrelsen ska utse ett uppgiftsskyddsombud som ska vara anställd vid Europol. Vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter ska uppgiftsskyddsombudet agera på ett oberoende sätt.
2. Uppgiftsskyddsombudet ska utses på grundval av sina personliga och yrkesmässiga kvalifikationer och i synnerhet sina sakkunskaper om uppgiftsskydd.
3. Valet av uppgiftsskyddsombudet får inte leda till en intressekonflikt mellan personens uppdrag som ombud och andra offentliga uppdrag, särskilt vad avser tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning.
4. Uppgiftsskyddsombudet ska utses för en period av mellan två och fem år. Ombudet kan återväljas för en period omfattande högst tio år. Uppgiftsskyddsombudet får entledigas från sitt uppdrag av samma institution eller organ som skött utnämningen, men endast med samtycke från Europeiska datatillsynsmannen, om ombudet inte längre uppfyller kraven för utförandet av uppgifterna.
5. Efter utnämningen ska uppgiftsskyddsombudet registreras hos Europeiska datatillsynsmannen av den institution eller det organ som skött utnämningen.
6. Vid utförandet av sina uppgifter får uppgiftsskyddsombudet inte ta emot några instruktioner.
7. Uppgiftsskyddsombudet ska ha följande huvuduppgifter i fråga om personuppgifter, utom avseende personuppgifter som rör Europols anställda samt administrativa personuppgifter:
 - a) På ett oberoende sätt kontrollera att **bestämmelserna i denna förordning tillämpas internt vid** behandlingen av personuppgifter ~~görs lagenligt och enligt denna förordning.~~ [Ändr. 178]
 - b) Säkerställa att ett register över överföring och mottagande av personuppgifter förs i enlighet med denna förordning.
 - c) Säkerställa att de registrerade på begäran informeras om sina rättigheter enligt denna förordning.
 - d) Samarbeta med de tjänstemän vid Europol som ansvarar för förfaranden, utbildning och rådgivning om databehandling.
 - e) Samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen, **särskilt i fråga om den behandling som avses i artikel 42.** [Ändr. 179]
 - f) Utarbeta en årlig rapport och överlämna den till styrelsen och till Europeiska datatillsynsmannen.
- fa) Fungera som kontaktpunkt för begäranden om tillgång till uppgifter enligt artikel 39.* [Ändr. 180]
- fb) Diarieföra all behandling av personuppgifter som utförs av Europol och i diariet, i förekommande fall, ange information om syfte, uppgiftskategorier, mottagare, tidsfrister för blockering och utplåning, överföringar till tredjeländer eller internationella organisationer och säkerhetsåtgärder.* [Ändr. 181]
- fc) Diarieföra de incidenter och säkerhetsöverträdelser som påverkar både operativa och administrativa personuppgifter.* [Ändr. 182]
8. Uppgiftsskyddsombudet ska vidare utföra de uppgifter som avses i förordning (EG) nr 45/2001 avseende ~~personuppgifter för Europols anställda samt administrativa personuppgifter.~~ [Ändr. 183]
9. Uppgiftsskyddsombudet ska för fullgörandet av sina uppgifter ha tillgång till alla uppgifter som behandlas av Europol och tillträde till alla Europols lokaler. **Uppgiftsskyddsombudet ska ha sådan tillgång när som helst och utan att det krävs någon föregående begäran.** [Ändr. 184]

Tisdagen den 25 februari 2014

10. Om uppgiftsskyddsombudet anser att bestämmelserna om behandling av personuppgifter i denna förordning inte har iakttagits, ska denne underrätta den verkställande direktören och begära att åtgärder vidtas för att lösa den bristande överensstämmelsen inom en fastställd tidsfrist. Om den verkställande direktören inte inom den fastställda tidsfristen vidtar åtgärder mot underlåtenheten att följa beslutet när det gäller behandling av personuppgifter, ska uppgiftsskyddsombudet informera styrelsen och tillsammans med styrelsen enas om en fastställd tidsfrist för gensvar. Om styrelsen inte inom den fastställda tidsfristen vidtar åtgärder mot underlåtenheten att följa beslutet när det gäller behandling av personuppgifter, ska uppgiftsskyddsombudet hänskjuta frågan till Europeiska datatillsynsmannen.

11. Styrelsen ska anta tillämpningsföreskrifter rörande uppgiftsskyddsombudet. Dessa tillämpningsföreskrifter ska särskilt avse urval av uppgiftsskyddsombudet, samt dennes entledigande, arbetsuppgifter, åligganden och befogenheter samt säkerställande av uppgiftsskyddsombudets oberoende. Europol ska förse uppgiftsskyddsombudet med tillräcklig personal och resurser för att ombudet ska kunna fullgöra sina åligganden. Denna personal ska bara få tillgång till de personuppgifter som behandlas av Europol och Europols lokaler i den mån arbetsuppgifterna kräver. **Uppgiftsskyddsombudet ska ha sådan tillgång när som helst och utan att det krävs någon föregående begäran. [Ändr. 185]**

11a. Uppgiftsskyddsombudet ska förse med de medel som krävs för att denne ska kunna genomföra sina uppgifter. [Ändr. 186]

Artikel 45

Den nationella tillsynsmyndighetens övervakning

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell tillsynsmyndighet som ska ha till uppgift att oberoende och i enlighet med nationell lagstiftning kontrollera att den berörda medlemsstatens registreringar, sökningar och överföringar till Europol av personuppgifter är lagenliga och att försäkra sig om att sådana registreringar, sökningar eller överföringar inte kränker den registrerades rättigheter. Den nationella tillsynsmyndigheten ska i detta syfte hos Europols nationella enhet eller hos sambandsmannen få tillgång till de uppgifter den egna medlemsstaten överlämnat till Europol i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden.
2. För att kunna utöva sin tillsyn ska de nationella tillsynsmyndigheterna ha tillgång till lokaler och akter hos de respektive sambandsmännen vid Europol.
3. Dessutom ska de nationella tillsynsmyndigheterna i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden övervaka de nationella enheternas och sambandsmännens verksamhet i den utsträckning denna verksamhet rör skydd av personuppgifter. De ska också hålla Europeiska datatillsynsmannen informerad om alla åtgärder de vidtar avseende Europol.
4. Var och en ska ha rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten ska kontrollera att överföring eller utlämning till Europol, i vilken form detta än sker, av de egna uppgifterna samt medlemsstatens tillgång till uppgifterna är lagenlig. Denna rättighet ska utövas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där begäran görs.

Artikel 46

Europeiska datatillsynsmannens övervakning

1. Europeiska datatillsynsmannen ska ha till uppgift att övervaka och garantera tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning om skyddet av fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter när Europol behandlar personuppgifter, och för att ge råd till Europol och de registrerade i alla frågor som rör behandling av personuppgifter. För detta ändamål ska Europeiska datatillsynsmannen fullgöra de uppgifter som avses i punkt 2 och utöva sina befogenheter enligt punkt 3.
2. Europeiska datatillsynsmannen ska enligt denna förordning ha följande uppgifter:
 - a) Höra och utreda klagomål och informera berörd person om resultatet inom rimlig tid,
 - b) Leda utredningar, antingen på eget initiativ eller på grundval av ett klagomål, och **omdelbart** informera berörda personer om resultatet ~~inom rimlig tid~~, **[Ändr. 187]**
 - c) Övervaka och säkerställa att bestämmelserna i denna förordning och unionens övriga akter om skydd av enskilda i samband med behandling av personuppgifter tillämpas på Europol.

Tisdagen den 25 februari 2014

- d) Bistå Europol med råd, antingen på eget initiativ eller som svar på en begäran om rådfrågning, i alla frågor som rör behandling av personuppgifter, särskilt innan interna bestämmelser utarbetas om skydd av enskildas grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter.
- e) Avgöra, motivera och offentliggöra undantag, säkerhetsbestämmelser, tillstånd och villkor som avses i artikel 36.4.
- f) Föra register över de behandlingar som anmälts till honom eller henne enligt artikel 42.1 och som registrerats enligt artikel 42.4.
- g) Utföra en förhandskontroll av anmälda behandlingar.

3. Europeiska datatillsynsmannen ska enligt denna förordning ha rätt att göra följande:

- a) Bistå registrerade med råd när de utövar sina rättigheter.
- b) Till Europol hänskjuta ärenden om påstådda kränkningar av bestämmelserna om behandling av personuppgifter och vid behov lämna förslag om hur kränkningen kan gottgöras och hur skyddet för de registrerade kan förbättras.
- c) Beordra att en begäran om att utöva vissa rättigheter med avseende på personuppgifter ska efterkommas, när detta har vägrats i strid med artiklarna 39 och 40.
- d) Ge Europol en varning eller en tillrättavisning.
- e) Beordra rättelse, blockering, utplåning eller förstöring av alla uppgifter, ~~när de som~~ har behandlats på ett sätt som står i strid med bestämmelserna för behandling av personuppgifter, samt underrättelse om sådana åtgärder till tredje man till vilken uppgifterna har lämnats ut. [**Ändr. berör inte alla språk**]
- f) **Föreslå styrelsen att** tillfälligt eller definitivt förbjuda behandling **helt eller delvis**. [**Ändr. 189**]
- g) Hänskjuta ärendet till Europol och vid behov till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- h) Hänskjuta ärendet till Europeiska unionens domstol på de villkor som anges i fördraget.
- i) Intervenera i ärenden som anhängiggjorts vid Europeiska unionens domstol.

4. Europeiska datatillsynsmannen ska ha följande befogenheter:

- a) Att från Europol erhålla tillgång till alla personuppgifter och alla upplysningar som den egna utredningen kräver.
- b) Att få tillgång till alla lokaler där Europol bedriver verksamhet, om det finns rimliga skäl att anta att där bedrivs en verksamhet som avses i denna förordning.

5. Europeiska datatillsynsmannen ska upprätta en årlig rapport om tillsynen över Europol. Rapporten ska ingå i Europeiska datatillsynsmannens årliga rapport enligt artikel 48 i förordning (EG) nr 45/2001.

Denna rapport ska innehålla statistikinformation om klagomål, frågor, undersökningar, behandling av känslig information, överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer, förhandskontroll och underrättelser och utövandet av de befogenheter som avses i punkt 3.

Denna rapport ska överlämnas och presenteras inför den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och översändas till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten. På grundval av denna rapport får Europaparlamentet och rådet begära att Europeiska datatillsynsmannen vidtar ytterligare åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning tillämpas. [**Ändr. 190**]

6. Ledamöter och personal vid Europeiska datatillsynsmannen ska efterleva sekretesskravet i artikel 69.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 47

Samarbete mellan Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna

1. Europeiska dataillsynsmannen ska arbeta nära tillsammans med de nationella tillsynsmyndigheterna i särskilda frågor som ska handläggas nationellt, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller en nationell tillsynsmyndighet upptäcker väsentliga avvikelser mellan praxis i olika medlemsstater eller eventuellt olagliga överföringar i Europols kanaler för informationsutbyte, eller avseende frågor som väcks av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter avseende genomförandet eller tolkningen av denna förordning.

2. ~~I de fall som avses i punkt 1 ska~~ **Europeiska datatillsynsmannen ska i relevanta fall använda de nationella dataskyddsmyndigheternas sakkunskaper och erfarenhet för att fullgöra sina åligganden enligt artikel 46.2. När de bedriver verksamhet i samarbete med Europeiska datatillsynsmannen ska ledamöter och personal hos nationella dataskyddsmyndigheter, med vederbörlig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, ha befogenheter motsvarande dem som anges i artikel 46.4 och ha en skyldighet motsvarande den som anges i artikel 46.6.** Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna **ska**, var och en inom sitt ansvarsområde, utbyta relevant information, bistå varandra i samband med revision och kontroller, utreda problem med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, granska problem med att utöva oberoende tillsyn eller problem med de registrerades möjligheter att hävda sina rättigheter, upprätta harmoniserade förslag för gemensamma lösningar på eventuella problem samt vid behov främja kunskaperna om rätten till uppgiftsskydd. [Ändr. 191]

2a. **Europeiska datatillsynsmannen ska hålla de nationella tillsynsmyndigheterna fullt informerade om alla frågor som är av relevans för dem.** [Ändr. 192]

2b. **I fall där det finns särskilda frågor rörande uppgifter från en eller flera medlemsstater ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med de berörda och behöriga nationella tillsynsmyndigheterna. Europeiska datatillsynsmannen får inte besluta om ytterligare åtgärder innan de berörda och behöriga nationella tillsynsmyndigheterna har informerat Europeiska datatillsynsmannen om sin ståndpunkt inom en tidsfrist som ska fastställas av Europeiska datatillsynsmannen och som inte får vara kortare än två månader. Europeiska datatillsynsmannen ska ta största möjliga hänsyn till de berörda och behöriga nationella tillsynsmyndigheternas ståndpunkt. Om Europeiska datatillsynsmannen inte avser att följa deras ståndpunkt ska han informera dem om detta och motivera sitt beslut. I fall som Europeiska datatillsynsmannen anser vara extremt brådskande kan han besluta att vidta omedelbara åtgärder. I dessa fall ska Europeiska datatillsynsmannen omedelbart informera de berörda och behöriga nationella tillsynsmyndigheterna och motivera varför läget är akut och varför han agerat som han gjort.** [Ändr. 193]

2c. **Europeiska datatillsynsmannen ska samråda med de berörda och behöriga nationella tillsynsmyndigheterna innan han vidtar någon av de åtgärder som fastställs i artikel 46.3 e–h. Europeiska datatillsynsmannen ska ta största möjliga hänsyn till den ståndpunkt från de berörda och behöriga nationella myndigheterna som meddelats honom inom en tidsfrist som han fastställt och som inte får vara kortare än två månader. Om Europeiska datatillsynsmannen inte avser att följa de nationella tillsynsmyndigheternas ståndpunkter ska han informera dem om detta och motivera sitt beslut. I fall som Europeiska datatillsynsmannen anser vara extremt brådskande kan han besluta att vidta omedelbara åtgärder. I dessa fall ska Europeiska datatillsynsmannen omedelbart informera de berörda och behöriga nationella tillsynsmyndigheterna och förklara varför läget är akut och varför han agerat som han gjort. Europeiska datatillsynsmannen ska avstå från att vidta åtgärder om alla nationella tillsynsmyndigheter informerat Europeiska datatillsynsmannen om att de motsätter sig detta.** [Ändr. 194]

3. De nationella **tillsynsmyndigheternas chefer** och Europeiska datatillsynsmannen ska sammanträda ~~vid behov~~ **minst en gång om året för att diskutera strategiska och allmänna politiska frågor eller andra frågor som avses i punkterna 1 och 2.** Europeiska datatillsynsmannen ska stå för kostnader och tjänster i samband med dessa möten. En arbetsordning ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska, efter behov, utvecklas gemensamt. [Ändr. 195]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 48

Administrativa personuppgifter ~~och anställdas personuppgifter~~ [Ändr. 196]

Förordning (EG) nr 45/2001 ska ~~vara tillämplig~~ **tillämpas** på alla ~~personuppgifter för Europols anställda samt administrativa personuppgifter som innehas av Europoli~~ **Europols besittning**. [Ändr. 197]

Kapitel VIII

RÄTT TILL OMRÖVNING OCH ANSVARSBESTÄMMELSER

Artikel 49

Rätt att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen

1. Var och en som är registrerad ska ha rätt att klaga hos Europeiska datatillsynsmannen om den registrerade anser att de egna personuppgifterna behandlats i strid med bestämmelserna i denna förordning.
2. När ett klagomål rör ett beslut i enlighet med artiklarna 39 och 40 ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med nationella tillsynsmyndigheter eller den behöriga domstolen i den ~~eller de medlemsstater~~ **medlemsstat** som uppgiften härrör ifrån, eller den ~~eller de~~ direkt berörda ~~medlemsstaten~~ **medlemsstaterna**. Europeiska datatillsynsmannens beslut, som kan innebära ett förbud mot överföring av uppgifterna, ska fattas i nära samråd med den nationella tillsynsmyndigheten ~~eller den behöriga domstolen~~. [Ändr. 198]
3. När klagomålet rör behandling av uppgifter som en medlemsstat lämnat ut till Europol ska Europeiska datatillsynsmannen **i nära samråd med det nationella tillsynsorganet i den medlemsstat som har tillhandahållit uppgifterna** försäkra sig om att **databelandlingen i den berörda medlemsstaten var laglig och om att** nödvändiga kontroller har utförts på ett korrekt sätt ~~i nära samråd med den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som har tillhandahållit uppgifterna~~. [Ändr. 199]
4. När klagomålet rör behandling av uppgifter som Europol erhållit från unionsorgan, tredjeland, eller internationella organisationer ska Europeiska datatillsynsmannen försäkra sig om att Europol har utfört nödvändiga kontroller.

Artikel 50

Rätt att överklaga Europeiska datatillsynsmannens beslut till domstol

Beslut av den europeiska datatillsynsmannen kan överklagas till Europeiska unionens domstol.

Artikel 51

Allmänna bestämmelser om ansvar och rätt till ersättning

1. Europols inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedoms klausul i avtal som Europol ingått.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 52, gäller i fråga om utomobligatoriskt ansvar att Europol ska ersätta skada som den eller dess personal har orsakat vid utövandet av sina åligganden, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. De anställdas personliga ansvar gentemot Europol ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 52

Ansvar för felaktig behandling av personuppgifter och rätt till ersättning

1. Var och en som lidit skada på grund av otillåten behandling av personuppgifter har rätt till ersättning för den skada som åsamkats av endera Europol i enlighet med artikel 340 i EUF-fördraget eller av den medlemsstat där skadan uppkom, i enlighet med den statens nationella lagstiftning. Enskilda får väcka talan mot Europol vid Europeiska unionens domstol eller mot medlemsstaterna vid en behörig domstol i den berörda medlemsstaten.
2. Alla tvister mellan Europol och medlemsstaterna om det slutliga ersättningsansvaret för skadestånd till enskilda som beviljats i enlighet med punkt 1 ska hänskjutas till styrelsen, som ska besluta i frågan med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter, utan att detta hindrar möjligheten att begära omprövning av beslutet i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

Kapitel IX

PARLAMENTARISK KONTROLL

Artikel 53

Gemensam parlamentarisk kontroll

1. **Mekanismen för den kontroll av Europols verksamhet som åligger Europaparlamentet tillsammans med de nationella parlamenten ska utövas genom en specialiserad gemensam parlamentarisk kontrollgrupp, som ska inrättas inom Europaparlamentets ansvariga utskott och som ska bestå av de ordinarie ledamöterna i Europaparlamentets ansvariga utskott och en representant från det ansvariga utskottet vid det nationella parlamentet i varje medlemsstat samt en suppleant. Medlemsstater med parlamentariska tvåkammerssystem kan i stället företräddas av en representant från varje kammare.**
2. **Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska alltid sammankallas i Europaparlamentets lokaler av ordföranden för Europaparlamentets ansvariga utskott. Ordförandeskapet för mötena ska delas av ordföranden i det ansvariga utskottet i Europaparlamentet och representanten från det nationella parlamentet i den medlemsstat som har det roterande ordförandeskapet i rådet.**
3. **Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ska utöva tillsyn över tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning, särskilt när det gäller deras inverkan på fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter.**
4. **I detta syfte ska den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen ha följande uppgifter:**
 - ~~1.~~ **a) Styrelsens ordförande, och den verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska framträda inför den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen i Europaparlamentet, tillsammans med de nationella parlamenten, på deras begäran för att diskutera frågor som rör Europol, där så är lämpligt med vederbörlig hänsyn till tystnadsplikt och sekretess. Gruppen kan besluta att till sina möten bjuda in andra relevanta personer om så är lämpligt.**
 - ~~2.~~ **Kontroll av Europols verksamhet ska utövas av Europaparlamentet tillsammans med de nationella parlamenten i enlighet med denna förordning.**
 - b) Europeiska datatillsynsmannen ska framträda inför den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen på dess begäran och minst en gång om året för att diskutera frågor som rör skyddet av fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt skyddet av personuppgifter, i samband med Europols verksamhet, där så är lämpligt med vederbörlig hänsyn till tystnadsplikt och sekretess.**

Följande dokument ska presenteras och debatteras vid mötena för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen:

- **De årliga och fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 15.**
- **Den konsoliderade årliga verksamhetsrapport om Europols verksamhet som avses i artikel 14.**
- **Europeiska datatillsynsmannens årliga rapport om tillsynen över Europol, vilken avses i artikel 46.**

Tisdagen den 25 februari 2014

- **Kommissionens utvärderingsrapport för att granska effekterna, ändamålsenligheten och effektiviteten i Europols arbete, vilken avses i artikel 70.**

Följande personer ska framträda inför den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen på dess begäran:

- **De kandidater som utvalts för posten som verkställande direktör enligt artikel 56.2.**
- **Den verkställande direktören, vars mandatperiod ska förlängas i enlighet med artikel 56.5.**
- **Den verkställande direktören, i syfte att rapportera om fullgörandet av deras uppgifter.**

Styrelsens ordförande ska informera den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen innan den verkställande direktören avsätts från sin post samt om skälen till eller grunderna för ett sådant beslut.

~~3~~ 5. Utöver skyldigheten att informera och höra Europaparlamentet och de nationella parlamenten enligt denna förordning ska Europol **ska** även tillstålla **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen** ~~den~~ följande upplysningar för kännedom, **där så är lämpligt** med vederbörlig hänsyn till tystnadsplikt och sekretess:

- a) Hotbilda-bedomningar, strategiska analyser och allmänna lägesrapporter avseende Europols mål samt resultaten från undersökningar och utvärderingar som beställts av Europol.
- b) De samarbetsavtal som ingåtts i enlighet med artikel 31.1.

6. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen får begära ytterligare relevanta dokument som är nödvändiga för fullgörandet av dess uppgifter, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ samt bestämmelserna för Europaparlamentets hantering av sekretessbelagda uppgifter.

7. Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen får utarbeta sammanfattande slutsatser om tillsynen över Europol och översända dessa till Europaparlamentet. [Ändr. 200]

Artikel 54

Europaparlamentets tillgång till sekretessbelagda uppgifter som behandlas av eller via Europol

1. För att kunna utöva den demokratiska kontroll av Europols verksamhet som avses i artikel 53 ~~får~~ **Europaparlamentetska den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen** och dess företrädare på begäran beviljas tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-sekretessbelagda uppgifter som behandlas av eller via Europol **och, då det är relevant, efter uppgiftslämnarens samtycke.**

2. **Med tanke på dessa uppgifters känsliga och konfidentiella natur ska** tillgången till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-sekretessbelagda uppgifter ~~ska~~ beviljas enligt ~~de grundläggande principer och miniminormer som avses i artikel 69. De~~ **de regler som gäller för Europaparlamentets behandling av hemlig information ⁽²⁾. Ytterligare närmare bestämmelserna ska bestämmelser kan** anges i ett samarbetsavtal mellan Europol och Europaparlamentet. [Ändr. 201]

Kapitel X

PERSONAL

Artikel 55

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för Europols personal, med undantag för personal som när denna förordning börjar tillämpas lyder under avtal som ingåtts med Europol som den inrättats genom Europolkonventionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ I enlighet med Europaparlamentets presidiums beslut av den 15 april 2013.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Europols personal ska bestå av tillfälligt anställda och/eller kontraktsanställda. Styrelsen ska besluta om vilka tjänster i tjänsteförteckningen som är avsedda för tillfälligt anställda och som endast får tillsättas med personal rekryterad från medlemsstaternas behöriga myndigheter. Personal som rekryteras till sådana tjänster ska vara tillfälligt anställda och får endast beviljas anställningsavtal för viss tid som får förlängas en gång för viss tid.

2a. Tillsättningsmyndigheten ska utnyttja alla de möjligheter som ges i tjänsteföreskrifterna och tilldela specialiserade anställda såsom it-expert till en högre tjänstegrupp och befattning i enlighet med deras kvalifikationer att utföra uppgifterna åt organisationen enligt artikel 4 på ett idealiskt sätt. [Ändr. 202]

Artikel 56

Den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid Europol i enlighet med artikel 2a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen ~~från en förteckning över kandidater som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet och transparent urvalsförfarande,~~ **i enlighet med ett samarbetsförfarande enligt följande:**

a) **På grundval av en förteckning över minst tre kandidater som föreslagits av en kommitté som består av kommissionens företrädare i styrelsen och två andra styrelseledamöter efter ett öppet och transparent urvalsförfarande. Kandidaterna kommer innan de utnämns att uppmanas att tala inför rådet och den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och besvara deras frågor.**

b) **Den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och rådet kommer därefter att lämna sina synpunkter och ange sina prioriteringsordningar**

c) **Styrelsen kommer att utse den verkställande direktören med hänsyn till dessa synpunkter.**

~~I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska Europol företrädas av styrelsens ordförande.~~

~~Den kandidat som styrelsen väljer kan före utnämningen ombes att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. [Ändr. 203]~~

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering. I utvärderingen ska kommissionen särskilt bedöma den verkställande direktörens arbetsinsats och Europols framtida uppgifter och utmaningar.

4. Styrelsen får **efter att ha begärt ett yttrande av den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och** på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år. [Ändr. 204]

5. Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Under den månad som föregår förlängningen av mandatperioden ~~kan~~ **ska** den verkställande direktören ombes att göra ett uttalande inför ~~Europaparlamentets behöriga utskott~~ **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen** och besvara frågor från utskottsledamöterna. [Ändr. 205]

6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet på den sammantagna mandatperioden.

7. Den verkställande direktören kan avsättas från sin post endast efter ~~styrelsebeslut på förslag av kommissionen~~ **som förklarats för den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen och rådet.** [Ändr. 206]

8. Styrelsen ska fatta beslut om utnämning, förlängning av mandatet och avsättning av den verkställande direktören och/eller de biträdande verkställande direktörerna med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 57

Biträdande verkställande direktörer

1. ~~Fyra~~**Tre** biträdande verkställande direktörer, ~~varav en utbildningsansvarig direktör~~, ska bistå den verkställande direktören. ~~Den biträdande utbildningsansvariga direktören ska ha ansvaret för Europolakademien och dess verksamhet. Den verkställande direktören ska fastställa de övriga uppgifter. [Ändr. 207]~~
2. Artikel 56 ska vara tillämplig på de biträdande verkställande direktörerna. Den verkställande direktören ska höras innan dessa utnämns eller avsätts.

Artikel 58

Utstationerade nationella experter och övrig personal

1. Europol får använda sig av utstationerade nationella experter och övrig personal som inte är anställd av Europol.
2. Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för utstationering av nationella experter till Europol.

Kapitel XI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 59

Budgeten

1. Europols alla inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i Europols budget.
2. Budgetens inkomster och utgifter ska balansera varandra.
3. Utan att det hindrar förekomsten av andra inkomstkällor ska Europols inkomster omfatta ett bidrag från unionen som tas in i Europeiska unionens allmänna budget.
4. Europol kan få unionsfinansiering via delegeringsavtal eller bidrag som beviljas från fall till fall eller i undantagsfall, i enlighet med gällande bestämmelser för de instrument som inrättats till stöd för unionens politik.
5. Europols utgifter ska omfatta personalens löner, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 60

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den verkställande direktören göra en preliminär beräkning av Europols intäkter och utgifter för påföljande räkenskapsår inklusive tjänsteförteckningen och skicka denna till styrelsen.
2. På grundval av detta utkast ska styrelsen göra en preliminär beräkning av Europols inkomster och utgifter för påföljande budgetår. Den preliminära beräkningen av Europols inkomster och utgifter ska översändas till kommissionen senast den [datum enligt tillämpningsföreskrifterna för unionens budget]. Senast den 31 mars ska styrelsen tillställa **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen**, kommissionen, ~~Europaparlamentet och rådet~~ **och de nationella parlamenten** ett slutligt utkast av beräkningen, som även ska omfatta ett utkast till tjänsteförteckning. [Ändr. 208]
3. Kommissionen ska skicka beräkningen av inkomster och utgifter till Europaparlamentet och rådet (budgetmyndigheten) tillsammans med utkastet till Europeiska unionens allmänna budget.
4. På grundval av beräkningen ska kommissionen i utkastet till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det anslag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

Tisdagen den 25 februari 2014

5. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen till Europol.
6. Budgetmyndigheten ska anta Europol's tjänsteförteckning.
7. Europol's budget ska antas av styrelsen. Den blir definitiv när unionens allmänna budget slutligen antas. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
8. Bestämmelserna i [rambudgetförordningen] ska vara tillämpliga på alla projekt, i synnerhet byggprojekt, som kan komma att påverka budgeten väsentligt.

Artikel 61

Budgetgenomförandet

1. Den verkställande direktören ska genomföra Europol's budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år skicka alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena till budgetmyndigheten.

Artikel 62

Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Europol's räkenskapsförare ska senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår överlämna den preliminära redovisningen till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten.
2. Europol ska överlämna rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ~~Europa-~~~~parlamentet~~ **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen**, rådet och revisionsrätten senast den 31 mars året efter det budgetår som rapporten avser. [Ändr. 209]
3. Kommissionens räkenskapsförare ska senast den 31 mars efter utgången av varje budgetår överlämna Europol's preliminära redovisning konsoliderade med kommissionens redovisning till revisionsrätten.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på Europol's preliminära redovisning, enligt artikel 148 i budgetförordningen, ska räkenskapsföraren upprätta Europol's slutredovisning. Den verkställande direktören ska överlämna denna till styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om Europol's slutliga redovisning.
6. Senast den 1 juli efter utgången av varje budgetår ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna tillsammans med styrelsens yttrande ~~till Europaparlamentet~~ **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen**, rådet, kommissionen, revisionsrätten och de nationella parlamenten. [Ändr. 210]
7. De slutliga redovisningarna ska offentliggöras.
8. Senast den [datum enligt rambudgetförordningen] ska den verkställande direktören besvara de iakttagelser som revisionsrätten gjort i sin årsrapport. Han eller hon ska också skicka detta svar till styrelsen.
9. Den verkställande direktören ska på begäran förelägga Europaparlamentet alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska fungera väl, i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år n + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 63

Finansiella bestämmelser

1. De finansiella bestämmelser som ska tillämpas på Europol ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från [rambudgetförordningen] med mindre detta är nödvändigt på grund av särdragen i Europolis verksamhet och kommissionen har lämnat sitt samtycke i förväg. **Europaparlamentet ska underrättas om alla sådana avvikelser. [Ändr. 211]**
2. På grund av den särskilda karaktären på medlemmarna i nätverket för nationella utbildningsinstitut, som är de enda organ av sådan art och med sådan teknisk kompetens att de kan fullgöra utbildningsverksamheten, ska dessa medlemmar beviljas bidrag utan förslagsomgång i enlighet med artikel 190.1 d i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012⁽¹⁾. **[Ändr. 212]**

Kapitel XII

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 64

Rättslig ställning

1. Europol ska vara ett unionsorgan. Europol ska vara en juridisk person.
2. Europol ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt dess nationella rätt. Europol ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstol.
3. Europol ska ha sitt säte i Haag i Nederländerna.

Artikel 65

Immunitet och privilegier

1. Europol och dess personal ska omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
2. Immunitet och privilegier för sambandsmän och deras familjemedlemmar ska utgöra föremål för ett avtal mellan Nederländerna och övriga medlemsstater. Avtalet ska införa sådan immunitet och sådana privilegier som behövs för att sambandsmännen ska kunna utföra sina arbetsuppgifter.

Artikel 66

Språkordning

1. Bestämmelserna i förordning nr 1⁽²⁾ ska tillämpas på Europol.
2. De översättningar som krävs för Europolis arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 67

Öppenhet

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på **alla administrativa** handlingar i Europolis besittning. **[Ändr. 213]**
2. På förslag från den verkställande direktören och senast sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft, ska styrelsen anta närmare bestämmelser om tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 på Europolis handlingar.

⁽¹⁾ EUT L 362, 31.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58).

Tisdagen den 25 februari 2014

3. De beslut som fattas av Europol i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt artiklarna 228 och 263 i EUF-fördraget.

3a. Europol bör på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sina styrelseledamöter samt externa och interna experter, liksom deras intresseförklaringar och meritförteckningar. Styrelsens sammanträdesprotokoll ska systematiskt offentliggöras. Europol får tillfälligt eller permanent begränsa offentliggörandet av dokument om offentliggörandet riskerar att äventyra utförandet av Europols uppgifter, samtidigt som hänsyn tas till dess skyldigheter avseende tystnadsplikt och sekretess. [Ändr. 214]

Artikel 67a

Förhandsanmälan och alarmmekanism

Kommissionen ska aktivera ett varningssystem om den allvarligt oroar sig för att styrelsen håller på att fatta beslut som inte skulle stämma överens med Europols mandat eller som skulle bryta mot unionsrätten eller stå i strid med unionens politiska mål. I dessa fall ska kommissionen formellt ta upp frågan med styrelsen och begära att den avstår från att fatta beslutet i fråga. Om styrelsen skulle vägra att tillmötesgå begäran ska kommissionen formellt informera Europaparlamentet och rådet om detta i syfte att få ett snabbt svar. Kommissionen får begära att styrelsen avstår från att genomföra det omstridda beslutet så länge företrädarna för institutionerna fortfarande diskuterar frågan. [Ändr. 215]

Artikel 68

Insatser mot bedrägeri

1. För att underlätta insatser mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 ska Europol senast sex månader från det att Europol inleder sin verksamhet ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)⁽¹⁾ och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla Europols samtliga anställda, genom att använda den mall som finns i bilagan till avtalet.

2. Kommissionen och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från Europol.

3. I syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidrag eller avtal som finansierats via Europol får Olaf göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽²⁾.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av Europol.

Artikel 69

Säkerhetsbestämmelser om skydd av sekretessbelagda uppgifter

Europol ska fastställa egna bestämmelser om tystnadsplikt och sekretess och om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och andra känsliga men ej sekretessbelagda uppgifter, med hänsyn till grundläggande principer och normer i rådets beslut 2011/292EU. Det omfattar bland annat bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sekretessbelagda uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 70

Utvärdering och översyn

1. Senast fem år efter [den dag denna förordning börjar tillämpas] och vart femte år därefter ska kommissionen genomföra en utvärdering, för att i synnerhet granska effekterna, ändamålsenligheten och effektiviteten i Europols arbete samt dess arbetsmetoder **såväl som funktionen av mekanismerna för Europaparlamentets och de nationella parlamentens kontroll av Europols verksamhet**. Utvärderingen ska särskilt omfatta eventuella behov av att ändra Europols mål samt de finansiella följderna av sådana ändringar. [Ändr. 216]
2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser om denna, **tillsammans med ett förslag om ändring av denna förordning om så är lämpligt**, till **den gemensamma parlamentariska kontrollgruppen, Europaparlamentet, rådet, nationella parlament och Europols styrelse**. **Kommissionen ska dessutom på begäran förse Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten med all övrig information om utvärderingen**. [Ändr. 217]
3. I varannan utvärderingsrapport ska kommissionen även granska Europols resultat med avseende på dess mål, uppdrag och arbetsuppgifter. Om kommissionen finner att Europols existens inte längre är motiverad med avseende på de angivna målen och uppgifterna, kan kommissionen föreslå att denna förordning ändras eller upphävs **i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet**. [Ändr. 218]

Artikel 71

Administrativ undersökning

Europols verksamhet ska övervakas av Europeiska ombudsmannen i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 72

Säte

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler och anläggningar som värdmedlemsstaten ska ställa till Europols förfogande samt de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, på styrelseledamöterna, på byråns anställda och på deras familjemedlemmar ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan Europol och värdmedlemsstaten som ingås efter att ha godkänts av styrelsen och senast [två år efter det att denna förordning trätt i kraft].
2. Europols värdmedlemsstat ska garantera bästa möjliga verksamhetsvillkor för Europol, inklusive en flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning samt lämpliga transporter.

Kapitel XIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 73

Allmänt rättsligt övertagande

1. Europol, som inrättas genom denna förordning, ska vara allmän rättslig efterträdare vad gäller alla avtal, skulder och egendom som förvärvats av Europol som inrättades genom rådets beslut 2009/371/RIF ~~eller av Cepol som inrättades genom beslut 2005/681/RIF~~. [Ändr. 219]
2. Denna förordning påverkar inte den rättsliga verkan av avtal som ingåtts av Europol, som inrättades genom rådets beslut 2009/371/RIF, före den dag då denna förordning träder i kraft.
3. ~~Denna förordning påverkar inte den rättsliga verkan av avtal som ingåtts av Cepol, som inrättades genom rådets beslut 2005/681/RIF, före den dag då denna förordning träder i kraft. [Ändr. 220]~~
4. ~~Trots det som sägs i punkt 3 ska det avtal om säte som ingicks enligt rådets beslut 2005/681/RIF sägas upp med verkan från den dag denna förordning börjar tillämpas. [Ändr. 221]~~

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 74

Övergångsbestämmelser om styrelsen

1. Mandatperioden för styrelseledamöter i Cepol som inrättades enligt artikel 10 i rådets beslut 2005/681/RIF ska löpa ut den [dag då förordningen träder i kraft]. [Ändr. 222]
2. Mandatperioden för styrelseledamöter i Europol som inrättades enligt artikel 37 i rådets beslut 2009/371/RIF ska löpa ut den [dag denna förordning börjar tillämpas].
3. Den styrelse som inrättades enligt artikel 37 i rådets beslut 2009/371/RIF under perioden från det att denna förordning träder i kraft och till dess att den börjar tillämpas göra följande:
 - a) Utföra de styrelseuppgifter som avses i artikel 14 i denna förordning.
 - b) Förbereda antagandet av de bestämmelser om tystnadsplikt och sekretess och om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som avses i artikel 69 i denna förordning.
 - c) Utarbeta övriga bestämmelser som krävs för tillämpningen av denna förordning. Och
 - d) Se över icke-lagstiftningsåtgärder som avser tillämpningen av rådets beslut 2009/371/RIF för att ge den styrelse som utsetts enligt artikel 13 i denna förordning möjlighet att fatta det beslut som avses i artikel 78.2.
4. Efter det att denna förordning trätt i kraft ska kommissionen utan dröjsmål vidta nödvändiga åtgärder för att den styrelse som inrättas i enlighet med artikel 13 ska kunna inleda sitt arbete [den dag denna förordning börjar tillämpas].
5. Senast inom sex månader från den dag då denna förordning träder i kraft ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på de personer som de har utsett till ledamot och suppleant i styrelsen i enlighet med artikel 13.
6. Den styrelse som inrättas i enlighet med artikel 13 i denna förordning ska hålla sitt första sammanträde den [dag denna förordning börjar tillämpas]. Styrelsen ska därvid fatta det beslut som avses i artikel 78.2.

6a. Styrelsen ska lägga fram detaljerade bestämmelser för det förfarande som föreskrivs i artikel 67a och översända dem till kommissionen för godkännande. [Ändr. 223]

Artikel 75

Övergångsbestämmelser om de verkställande direktörerna och de biträdande direktörerna

1. Den verkställande direktören, som utsetts på grundval av artikel 38 i rådets beslut 2009/371/RIF, ska för den återstående perioden av sitt uppdrag vara verkställande direktör enligt artikel 19 i den här förordningen. De övriga villkoren i anställningsavtalet förblir oförändrade. Om mandatperioden löper ut efter det att [denna förordning trätt i kraft] men före [den dag denna förordning börjar tillämpas] ska mandatet automatiskt förlängas fram till ett år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.
2. Om den verkställande direktören inte vill eller kan handla i enlighet med punkt 1, ska kommissionen tillförordna en av sina tjänstemän till att fungera som verkställande direktör och utöva dennes befogenheter för en period på högst 18 månader, i avvaktan på det utnämning förfarande som föreskrivs i artikel 56.
3. Första och andra stycket ska tillämpas på de biträdande direktörer som utsetts enligt artikel 38 i rådets beslut 2009/371/RIF.
4. Den verkställande direktören för Cepol, som utsetts på grundval av artikel 11.1 i rådets beslut 2005/681/RIF ska för den återstående mandatperioden tilldelas de uppgifter som tillkommer Europols biträdande utbildningsansvariga direktör. De övriga villkoren i anställningsavtalet förblir oförändrade. Om mandatperioden löper ut efter det att [denna förordning trätt i kraft] men före [den dag denna förordning börjar tillämpas] ska mandatet automatiskt förlängas fram till ett år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas. [Ändr. 224]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 76

Övergångsbestämmelser för budgeten

1. För vart och ett av de tre budgetåren efter det att denna förordning trätt i kraft ska minst 8 miljoner euro av Europols operativa utgifter avsättas för utbildning, på det sätt som beskrivs i kapitel III. [Ändr. 225]
2. Förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för de budgetar som fastställts på grundval av artikel 42 i beslut 2009/371/RIF ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i artikel 42 i beslut 2009/371/RIF och Europols finansiella bestämmelser.

Kapitel XIV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 77

Ersättande

Genom denna förordning upphävs och ersätts beslut 2009/371/RIF och beslut 2005/681/RIF.

Hänvisningar till ~~det~~ upphävda ~~besluten~~ **beslutet** ska anses som hänvisningar till den här förordningen. [Ändr. 226]

Artikel 78

Upphävande

1. Alla rättsliga åtgärder som avser att genomföra beslut 2009/371/RIF och beslut 2005/681/RIF ska upphävas, med verkan från den dag denna förordning börjar tillämpas.
2. Alla övriga åtgärder som avser att genomföra beslut 2009/371/RIF om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol) och beslut 2005/681/RIF om inrättande av Cepol ska även fortsättningsvis vara i kraft efter den [dag denna förordning börjar tillämpas], om inte Europols styrelse beslutar annorlunda i samband med tillämpningen av denna förordning. [Ändr. 227]

Artikel 79

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den [...].

Artiklarna 73 och 74 och 75 ska dock tillämpas från [den dag då förordningen träder i kraft].

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA I

Förteckning över de brott för vilka Europol ska stödja och stärka insatser som vidtas av medlemsstaternas behöriga myndigheter och deras ömsesidiga samarbete enligt artikel 3.1 i denna förordning

- Terrorism.
- Organiserad brottslighet.
- Olaglig narkotikahandel.
- Illegal penningtvätt.
- Brottslighet som har samband med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Illegal människosmuggling.
- Människohandel.
- Handel med stulna fordon.
- Mord, grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri och bedrägeri, däribland bedrägeri som påverkar EU:s ekonomiska intressen.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel.
- It-brottslighet.
- Korruption.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Olaglig handel med utrotningshotade djurarter.
- Olaglig handel med utrotningshotade växtarter och växtsorter.
- Miljöbrott, däribland förorening från fartyg.
- Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser.
- Sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande av **enskilda individer, särskilt** kvinnor och barn. [Ändr. 228]

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA 2

Kategorier av personuppgifter för kategorier av registrerade som får samlas in och behandlas för sådan samkörning som avses i artikel 24.1 a

1. Personuppgifter som samlas in och behandlas för samkörning kontrollerar för avse följande:
 - a) personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet eller som har dömts för ett sådant brott,
 - b) personer avseende vilka det i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.
2. Uppgifter om de personer som avses i punkt 1 får endast innehålla följande typer av personuppgifter:
 - a) Efternamn, namn som ogift, förnamn och i förekommande fall alias eller antagna namn.
 - b) Födelsedatum och födelseort.
 - c) Medborgarskap.
 - d) Kön.
 - e) Den berörda personens hemvist, yrke och vistelseort.
 - f) Personnummer, körkort, identitetshandlingar och passuppgifter.
 - g) Vid behov, andra kännetecken som möjliggör identifiering, särskilt speciella objektiva och bestående fysiska kännetecken, t.ex. fingeravtrycksuppgifter och DNA-profil (upprättad utifrån den icke-kodande delen av DNA).
3. Förutom de upplysningar som avses i punkt 2 får följande typer av uppgifter om de personer som avses i punkt 1 samlas in och behandlas:
 - a) Brotts, påstådda brott och uppgift om när och var och hur de har (påstås ha) begåtts.
 - b) De medel som har använts eller kan komma att användas för att begå de brottsliga gärningarna, inbegripet information om juridiska personer.
 - c) De avdelningar som handlägger ärendet och deras aktbeteckningar.
 - d) Misstanke om tillhörighet till en kriminell organisation.
 - e) Fällande domar, om de rör brott som omfattas av Europols behörighet.
 - f) Den part som för in uppgifterna.

Dessa uppgifter får lämnas ut till Europol även om de ännu inte hänvisar till personer.
4. Ytterligare information om de personer som avses i punkt 1 som finns hos Europol eller de nationella enheterna får på begäran överlämnas till varje nationell enhet eller till Europol. De nationella enheterna ska göra detta med iakttagande av sin nationella lagstiftning.
5. Om ett förfarande som har inletts mot den berörda personen slutgiltigt läggs ned, eller om denne slutgiltigt frikänns, ska de uppgifter som rör det mål där någotdera beslutet har fattats utplånas.

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA III

Kategorier av personuppgifter för kategorier av registrerade som får samlas in och behandlas för strategisk, allmän eller operativ analys (enligt artikel 24.1 b och c)

1. Personuppgifter som samlas in och behandlas för strategisk, allmän eller operativ analys får avse följande:
 - a) personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott som omfattas av Europols behörighet eller som har dömts för ett sådant brott,
 - b) personer avseende vilka det i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå brott som omfattas av Europols behörighet.
 - c) Personer som kan kallas att vittna i utredningar om de aktuella brotten eller i efterföljande straffrättsliga förfaranden.
 - d) Personer som har varit offer för något av de aktuella brotten eller avseende vilka det finns vissa omständigheter som ger anledning att anta att de skulle kunna bli offer för ett sådant brott.
 - e) Kontakter eller medhjälpare
 - f) Personer som kan lämna uppgifter om de aktuella brotten.
2. Följande kategorier av personuppgifter, inklusive därtill hörande administrativa uppgifter, får behandlas för de personkategorier som avses i punkt 1 a och b:
 - a) Närmare uppgifter om personen
 - i) Nuvarande och tidigare efternamn.
 - ii) Nuvarande och tidigare förnamn.
 - iii) Namn som ogift.
 - iv) Faderns namn (när detta krävs för identifiering).
 - v) Moderns namn (när detta krävs för identifiering).
 - vi) Kön.
 - vii) Födelsedatum.
 - viii) Födelseort.
 - ix) Medborgarskap.
 - x) Civilstånd.
 - xi) Alias.
 - xii) Tillnamn/öknamn
 - xiii) Antaget eller falskt namn.
 - xiv) Nuvarande och tidigare vistelse- och/eller bosättningsort.
 - b) Fysisk beskrivning.
 - i) Fysisk beskrivning.
 - ii) Särskilda kännetecken (märken, ärr, tatueringar eller liknande)
 - c) Identifieringssätt:
 - i) Identitetshandling eller körkort.
 - ii) Nationellt identitetskort eller passnummer.

Tisdagen den 25 februari 2014

- iii) Nationella identifieringsnummer eller socialförsäkringsnummer i förekommande fall.
 - iv) Bilder eller annan information om utseendet.
 - v) Kriminaltekniska hjälpmedel för identifiering, såsom fingeravtryck, DNA-profil (upprättad utifrån den icke-kodande delen av DNA), röstprofil, blodgrupp, tandkort.
- d) Sysselsättning och färdigheter:
- i) Nuvarande anställning och sysselsättning.
 - ii) Tidigare anställning och sysselsättning.
 - iii) Utbildning (skola/universitet/yrkesutbildning).
 - iv) Meriter.
 - v) Färdigheter och andra kunskapsområden (språk/övrigt).
- e) Ekonomiska och finansiella uppgifter:
- i) Ekonomiska uppgifter (bankkonton och koder, kreditkort etc.).
 - ii) Kontanter.
 - iii) Aktier/övriga tillgångar.
 - iv) Uppgifter om fast egendom.
 - v) Anknnytning till företag.
 - vi) Kontakter med bank- och kreditväsendet.
 - vii) Skattesituation.
 - viii) Övriga uppgifter som visar en persons finansiella situation.
- f) Uppgifter om beteende:
- i) Livsstil (exempelvis om någon lever över sina tillgångar) och vanor.
 - ii) Rörelser.
 - iii) Platser där personen ofta vistas.
 - iv) Vapen eller andra farliga föremål.
 - v) Riskbedömning.
 - vi) Särskilda risker såsom flyktbenägenhet, användning av dubbelagenter, förbindelser med brottsbekämpande personal.
 - vii) Brottsrelaterade kännetecken och profiler.
 - viii) Drogmisbruk.
- g) Kontakter och medhjälpare, inbegripet typ och slag av kontakt eller förbindelser.
- h) Kommunikationsmedel som används, såsom telefon (stationär/mobil), fax, personsökare, e-post, postadress, internetförbindelse(r).
- i) Transportmedel som används, såsom fordon, båtar, luftfarkoster, inbegripet uppgifter som identifierar dessa transportmedel (registreringsnummer).
- j) Information om brottsligt beteende:
- i) Tidigare fällande domar.
 - ii) Misstänkt delaktighet i brottslig verksamhet.
 - iii) Tillvägagångssätt.
 - iv) Hjälpmedel som använts eller kan komma att användas för att förbereda och/eller begå brott.

Tisdagen den 25 februari 2014

- v) Medlem i kriminella grupper/organisationer och ställning i gruppen/organisationen.
 - vi) Roll i den kriminella organisationen.
 - vii) Den brottsliga verksamhetens geografiska räckvidd.
 - viii) Material som samlats in under en utredning, såsom videoupptagningar och foton.
- k) Hänvisning till övriga informationssystem där uppgifter om personen finns lagrade:
- i) Europol.
 - ii) Polis- och tullmyndigheter.
 - iii) Andra brottsbekämpande organ.
 - iv) Internationella organisationer.
 - v) Offentliga organ.
 - vi) Privata organisationer.
- l) Uppgifter om juridiska personer som har samband med de uppgifter som avses under e och j:
- i) Angivande av den juridiska personen.
 - ii) Etableringsort.
 - iii) Dag för bildande och säte.
 - iv) Organisationsnummer.
 - v) Associationsform.
 - vi) Kapital.
 - vii) Verksamhetsområde.
 - viii) Nationella och internationella dotterbolag.
 - ix) Styrelseledamöter.
 - x) Bankförbindelser.
3. *Kontakter och medhjälpare*, som avses i artikel 1 e, är personer angående vilka det finns tillräcklig anledning att anta att uppgifter som rör personer som avses i punkt 1 led a och b i den här bilagan och som är av betydelse för analysen kan erhållas genom dem, under förutsättning att de inte ingår i någon av de personkategorier som avses i punkt 1 a, b, c, d eller f. Kontakter är personer som har sporadisk kontakt med personer som avses i punkt 1 a och b. Medhjälpare är personer som har regelbunden kontakt med personer som avses i punkt 1 a och b.
- När det gäller kontakter och medhjälpare får uppgifter enligt punkt 2 lagras i den omfattning som är nödvändig om det finns anledning att anta att dessa uppgifter krävs för en analys av dessa personers roll som kontakter eller medhjälpare.
- Härvid ska följande iakttas:
- a) Dessa personers förbindelser med personer som avses i punkt 1 a och b ska utredas så snart som möjligt.
 - b) Uppgifterna ska utplånas utan dröjsmål om antagandet att det föreligger ett förhållande mellan dessa personer och de personer som avses i punkt 1 a och b visar sig vara ogrundat.
 - c) Om dessa personer misstänks ha begått brott som omfattas av Europols behörighet, eller har dömts för sådana brott, eller om det finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning att tro att de kommer att begå sådana brott, får alla uppgifter enligt punkt 2 lagras.

Tisdagen den 25 februari 2014

- d) Uppgifter om kontakter och kontakter med hjälp av samt uppgifter om kontakter och med hjälp av med hjälp av får inte lagras med undantag för uppgifter som rör typen och arten av deras kontakter eller förbindelser med de personer som avses i punkt 1 a och b.
- e) Om det inte är möjligt att nå ett klagörande när det gäller omständigheterna i de föregående strecksatserna, ska detta beaktas vid beslut om behovet av att lagra uppgifter för vidare analys och i vilken utsträckning.
4. När det gäller personer som avses i artikel punkt 1 d och som har varit offer för något av de aktuella brotten, eller avseende vilka det finns vissa omständigheter som ger anledning att anta att de skulle kunna bli offer för ett sådant brott, får sådana uppgifter som avses i punkt 2 a led i)–punkt 2 c led iii) i denna bilaga samt följande kategorier av uppgifter lagras:
- a) Uppgifter för identifiering av offret.
- b) Anledningen till att personen i fråga utsatts för brottet.
- c) Skada (fysisk/ekonomisk/psykisk/övrig).
- d) Om anonymitetsskydd ska garanteras.
- e) Om deltagande i domstolsförhandlingar är möjligt.
- f) Brottsrelaterade uppgifter från de personer som avses i punkt 1 d, däribland uppgifter om deras anknytning till andra personer, vid behov för identifiering av de personer som avses i punkt 1 a och b.

Övriga uppgifter enligt punkt 2 får lagras vid behov om det finns anledning att anta att de krävs för analysen av dessa personer i deras egenskap av offer eller möjliga offer.

Uppgifter som inte krävs för vidare analys ska utplånas.

5. När det gäller personer som avses i punkt 1 c och som kan kallas att vittna vid utredningar om de aktuella brotten eller i efterföljande straffrättsliga förfaranden, får uppgifter som avses i punkt 2 a led i)–2 c led iii) i denna bilaga samt uppgiftskategorier som överensstämmer med följande kriterier lagras:
- a) Brottsrelaterade uppgifter från sådana personer, inbegripet uppgifter om deras anknytning till andra personer som ingår i analysregistret.
- b) Om anonymitetsskydd ska garanteras.
- c) Om beskydd ska garanteras och av vem.
- d) Ny identitet.
- e) Om deltagande i domstolsförhandlingar är möjligt.

Övriga uppgifter enligt punkt 2 får lagras vid behov om det finns anledning att anta att de krävs för analysen av dessa personer i deras egenskap av vittnen.

Uppgifter som inte krävs för vidare analys ska utplånas.

6. När det gäller de personer som avses i punkt 1 f och som kan lämna upplysningar om de aktuella brotten får de uppgifter som avses i punkt 2 a led i)–2 c led iii) i denna bilaga samt uppgiftskategorier som överensstämmer med följande kriterier lagras:
- a) Kodade personuppgifter.
- b) Typ av uppgifter som lämnats.
- c) Om anonymitetsskydd ska garanteras.
- d) Om beskydd ska garanteras och av vem.
- e) Ny identitet.
- f) Om deltagande i domstolsförhandlingar är möjligt.

Tisdagen den 25 februari 2014

g) Negativa erfarenheter.

h) Belöningar (ekonomiska/förmåner).

Övriga uppgifter enligt punkt 2 får lagras vid behov om det finns anledning att anta att de krävs för analysen av dessa personer i deras egenskap av informatörer.

Uppgifter som inte krävs för vidare analys ska utplånas.

7. Om det vid något tillfälle under en pågående analys, på grundval av starka och bekräftande indikationer, visar sig att en person bör hänföras till en annan personkategori, i enlighet med denna bilaga, än den i vilken den personen ursprungligen infördes, får Europol endast behandla sådana uppgifter om den personen som är tillåtna inom den nya kategorin, och alla andra uppgifter ska utplånas.

Om det enligt sådana indikationer visar sig att en person bör inbegripas i två eller flera olika kategorier som anges i denna bilaga, får alla uppgifter som är tillåtna inom dessa kategorier behandlas av Europol.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0122

Villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pairanställning *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pair-arbete (omarbetning) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

(2017/C 285/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0151),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 79.2 a och b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0080/2013),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av det motiverade yttrande från det grekiska parlamentet som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 18 september 2013 ⁽¹⁾
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 28 november 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽³⁾
- med beaktande av skrivelsen av den 20 september 2013 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikesfrågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för rättsliga frågor (A7-0377/2013), och av följande skäl:
 - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ EUT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0081

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete och au pair-arbete (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett antal ändringar ska göras av rådets direktiv 2004/114/EG ⁽⁴⁾ och rådets direktiv 2005/71/EG ⁽⁵⁾. Av tydlighetsskäl bör dessa direktiv omarbetas.
- (2) Detta direktiv bör tillfredsställa det behov som konstaterats i rapporterna om genomförandet av de två direktiven ⁽⁶⁾, dvs. att åtgärda de konstaterade bristerna, **säkerställa insyn** och **rättssäkerhet** och inrätta en sammanhängande rättslig ram för olika grupper som kommer till Europeiska unionen från tredjeländer. Det bör därför förenkla och effektivisera de befintliga bestämmelserna för de olika grupperna i ett enda instrument. Trots skillnaderna mellan de grupper som omfattas av detta direktiv har de också ett antal gemensamma kännetecken som gör det möjligt att reglera vad som ska gälla för dem genom en gemensam rättslig ram på unionsnivå. [**Ändr. 1**]
- (3) Detta direktiv bör bidra till Stockholmprogrammets mål att tillnärma den nationella lagstiftningen om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse. Invandring från länder utanför unionen är en källa till högkvalificerad arbetskraft, och särskilt studerande och forskare är allt mer eftersökta. De utgör en viktig del i unionens viktigaste tillgång – humankapitalet – när det gäller att trygga en smart och hållbar tillväxt för alla, och bidrar därför till att uppnå målen i Europa 2020-strategin.
- (4) De brister som konstaterades i rapporterna om genomförandet av de båda direktiven rör främst villkor för inresa och vistelse, rättigheter, rättssäkerhetsgarantier, studerandes tillträde till arbetsmarknaden under studietiden, bestämmelser om rörlighet inom unionen samt bristen på harmonisering, eftersom medlemsstaterna själva kunde bestämma om vissa grupper, t.ex. volontärer, elever och oavlönade praktikanter skulle omfattas av direktivens bestämmelser. Senare mer omfattande samråd har också visat på ett behov av bättre möjligheter för forskare och studerande att söka arbete samt bättre skydd av au pairer och avlönade praktikanter som inte omfattas av de nuvarande instrumenten.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 februari 2014.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 och COM(2011)0901.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (5) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i fördraget att det ska beslutas om åtgärder på områdena för asyl, invandring och skydd för tredjelandsmedborgares rättigheter.
- (6) Detta direktiv bör också syfta till att främja direkta personkontakter och rörlighet, som är viktiga inslag i unionens utrikespolitik, främst när det gäller de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken samt unionens strategiska partner. Det bör möjliggöra ett bättre bidrag till den övergripande strategin för migration och rörlighet och dess partnerskap för rörlighet som utgör en konkret ram för dialog och samarbete mellan medlemsstaterna och tredjeländer, också när det gäller att underlätta och organisera **reguljär** migration. **[Denna ändring berör inte alla språk]**
- (7) Migration i de syften som anges i detta direktiv bör främja skapandet och förvärvandet av kunskap och färdigheter. Den är ömsesidigt berikande för de berörda migranterna, deras ursprungsland och värdmedlemsstaten och den ~~bidrar till en ökad förståelse mellan olika kulturer~~ **stärker de kulturella banden och berikar den kulturella mångfalden.** [Ändr. 3]
- (8) Direktivet bör bidra till att unionen får en ställning som en attraktiv plats för forskning och innovation och stärka unionen i den globala konkurrensen om begåvningar. **Detta kan leda till en ökning av unionens sammantagna konkurrenskraft och tillväxt samtidigt som man skapar nya arbetstillfällen som i högre grad bidrar till BNP.** Att öppna upp unionen för tredjelandsmedborgare som kan få rätt till inresa och vistelse i forskningssyfte är också en del av flaggskeppsinitiativet Innovationsunionen. Det bekräftades också att inrättandet av en öppen arbetsmarknad för unionens forskare och forskare från tredjeländer var ett huvudmål för det europeiska forskningsområdet, som är ett enhetligt område där forskare, vetenskapliga rön och teknik kan röra sig fritt. [Ändr. 4]
- (9) Det är lämpligt att underlätta forskares inresa och vistelse genom ett förfarande för inresa och vistelse som är oberoende av forskarnas rättsförhållande till det mottagande forskningsorganet och genom att inte längre utöver uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse kräva arbetstillstånd. Detta förfarande bör bygga på att forskningsorganen samarbetar med medlemsstaternas behöriga myndigheter på invandringsområdet. Forskningsorganen bör ges en central roll i förfarandet för inresa och vistelse i syfte att underlätta och påskynda inresa och vistelse i unionen för forskare från tredjeländer, samtidigt som medlemsstaterna behåller sina befogenheter i frågor som rör invandringspolitik. Forskningsorganen, som förhandsgodkänns av medlemsstaterna, bör kunna ingå ett mottagningsavtal med tredjelandsmedborgare som avser att genomföra forskningsprojekt. Medlemsstaterna bör utfärda ett tillstånd på grundval av mottagningsavtalet, om villkoren för inresa och vistelse är uppfyllda.
- (10) De insatser som måste göras för att uppnå målet att investera 3 % av BNP i forskning gäller till stor del den privata sektorn, som följaktligen måste rekrytera fler forskare under de kommande åren, varför de forskningsorgan som kan godkännas enligt direktivet bör finnas inom antingen den offentliga eller den privata sektorn.
- (11) För att öka unionens attraktionskraft bland ~~forskare som~~ **forskare och studerande som** är tredjelandsmedborgare bör forskarnas **och de studerandes** familjemedlemmar, i enlighet med definitionen i rådets direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾, beviljas inresa och vistelse tillsammans med dem. De bör omfattas av bestämmelserna om rörlighet inom unionen och bör även ha tillgång till arbetsmarknaden. [Ändr. 5]
- (12) När så är lämpligt bör medlemsstaterna uppmuntras att behandla doktorander som forskare.
- (13) Genomförandet av detta direktiv bör inte stimulera till kunskapsflykt från länder med framväxande ekonomi eller utvecklingsländer. Åtgärder för att främja att forskarna återvänder till sina ursprungsländer bör vidtas i partnerskap med ursprungsländerna i en strävan att skapa en övergripande migrationspolitik.
- (14) För att verka för att Europa som helhet får en ställning som världsledande expertiscentrum för studier och yrkesutbildning bör man förbättra, **förenkla och underlätta** villkoren för inresa och vistelse för dem som vill komma till unionen för dessa ändamål. Detta ligger i linje med målen för agendan för modernisering av Europas system för högre utbildning ⁽²⁾, särskilt inom ramen för internationaliseringen av den högre utbildningen i Europa. Tillnärmningen av medlemsstaternas berörda nationella lagstiftning **i riktning mot gynnsammare regler för tredjelandsmedborgare** är en del av denna strävan. [Ändr. 6]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (15) Den utvidgning och fördjupning av Bolognaprocessen som inleddes genom Bolognaförklaringen⁽¹⁾ har lett till en allt större konvergens mellan systemen för högre utbildning i de deltagande länderna, men även i andra länder. Orsaken är att de nationella myndigheterna har stött de studerandes och den akademiska personalens rörlighet och att läroanstalterna för högre utbildning har integrerat rörligheten i sina kursplaner. Detta måste avspeglas genom förbättrade bestämmelser om studerandes rörlighet inom unionen. Ett av målen med Bolognaförklaringen är att göra den högre utbildningen i Europa mer attraktiv och konkurrenskraftig. Bolognaprocessen har lett till inrättandet av det europeiska området för högre utbildning. Rationaliseringen av sektorn för högre utbildning i Europa har gjort det attraktivare för studerande som är tredjelandsmedborgare att studera i Europa. **Deltagandet av många tredjeländer i Bolognaprocessen och unionsprogrammen för studerandes rörlighet kräver harmoniserade och förenklade bestämmelser om rörlighet för medborgare i dessa länder. [Ändr. 7]**
- (16) De förberedande kursernas längd och andra villkor för de studerande som omfattas av detta direktiv bör fastställas av medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning.
- (17) Beviset på att en studerande har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning kan bl.a. innefatta ett brev eller intyg som styrker dennes inskrivning.
- (18) Stipendier bör tas med i beräkningen för att bedöma om den studerande har tillräckliga resurser.
- (19) Medlemsstaterna kunde själva bestämma om de skulle tillämpa direktiv 2004/114/EG på elever, volontärer och oavlönade praktikanter, men dessa grupper bör nu omfattas av det här direktivet för att underlätta deras inresa och vistelse och för att garantera deras rättigheter. Det här direktivet bör också tillämpas på au pairer och avlönade praktikanter, för att garantera deras lagstadgade rättigheter och skydd.
- (20) Avlönade praktikanter som kommer för att arbeta i unionen inom ramen för en företagsintern överföring av personal bör inte omfattas av detta direktiv, eftersom de omfattas av [direktiv 2013/xx/EU om företagsinterna överföringar av personal].
- (21) Det finns för närvarande ingen rättslig ram på unionsnivå som avser au pairer som är tredjelandsmedborgare och som garanterar en rättvis behandling av dessa, och därför bör bestämmelser införas för att tillgodose deras särskilda behov som en särskilt sårbar grupp. I detta direktiv bör de villkor anges som ska uppfyllas av au pairer och värdfamiljen, särskilt vad gäller avtalet mellan dem som bland annat bör inbegripa de fickpengar som au pairer ska motta⁽²⁾.
- (22) När de allmänna villkoren för inresa och vistelse är uppfyllda ska medlemsstaterna inom angivna tidsfrister utfärda ett tillstånd, dvs. en visering för längre vistelse och/eller ett uppehållstillstånd, **som inte bör förhindras eller upphävas genom ytterligare krav**. Om en medlemsstat utfärdar uppehållstillstånd endast på sitt territorium och alla villkor i detta direktiv för inresa och vistelse är uppfyllda bör medlemsstaten bevilja den berörda tredjelandsmedborgaren de begärda viseringarna. [Ändr. 8]
- (23) Tillståndet bör innehålla uppgifter om den berörda tredjelandsmedborgarens ställning och de respektive unionsprogrammen med rörlighetsåtgärder. Medlemsstaterna får ange ytterligare uppgifter antingen på papper eller elektroniskt, om detta inte utgör ytterligare villkor.
- (24) De olika giltighetstiderna för tillstånden inom ramen för detta direktiv bör återspegla den särskilda karaktären hos respektive grupps vistelse.
- (25) Medlemsstaterna får ta ut en avgift av sökanden för handläggningen av ansökan om tillstånd. Avgiften **bör överväga att avstå från avgifter för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för de syften som anges i detta direktiv. Om medlemsstaterna kräver att tredjelandsmedborgare betalar avgifter bör de vara proportionella** mot vistelsens ändamål **och inte utgöra ett hinder för direktivets mål**. [Ändr. 9]
- (26) De rättigheter som tredjelandsmedborgare beviljas enligt detta direktiv bör inte bero av huruvida tillståndet har formen av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.

⁽¹⁾ De europeiska utbildningsministrarnas gemensamma förklaring av den 19 juni 1999.

⁽²⁾ Europarådets europeiska avtal om au pair-anställning, artikel 8.

Tisdagen den 25 februari 2014

- (27) Begreppet inresa och vistelse omfattar tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i en medlemsstat för de ändamål som anges i detta direktiv.
- (28) Inresa och vistelse får vägras på vederbörligen motiverade grunder. Framför allt kan inresa och vistelse vägras om en medlemsstat enligt en bedömning som grundar sig på fakta i ett enskilt fall anser den berörda tredjelandsmedborgaren vara ett potentiellt hot mot allmän ordning **eller allmän säkerhet eller folkhälsan säkerhet**. [Ändr. 10]
- (29) Om medlemsstaterna hyser betänkligheter mot grunderna för ansökan om inresa och vistelse bör de kunna kräva alla de bevis som är nödvändiga för att bedöma dess samstämmighet, framför allt på grundval av sökandens planerade studier eller yrkesutbildning, för att på så sätt bekämpa missbruk och felaktig användning av det förfarande som anges i detta direktiv.
- (30) De nationella myndigheterna bör underrätta tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse i medlemsstaterna enligt detta direktiv om det beslut som fattas i fråga om ansökan. Detta bör ske skriftligen så snart som möjligt och senast inom ~~60 dagar, eller så snart som möjligt och senast inom 30 dagar när det gäller forskare och studerande som omfattas av unionsprogram med rörlighetsåtgärder~~, **30 dagar**, räknat från ansökningsdagen **Medlemsstaterna bör så snart som möjligt informera sökanden om alla ytterligare uppgifter de behöver för att handlägga ansökan. Om det enligt nationell rätt är möjligt att överklaga ett negativt beslut inför en administrativ myndighet bör de nationella myndigheterna informera sökanden om beslutet inom 30 dagar, räknat från den dag då överklagandet lämnades in.** [Ändr. 11]
- (31) Rörligheten inom unionen för tredjelandsmedborgare som bedriver forskning eller studier eller är avlönade praktikanter bör underlättas. När det gäller forskare bör detta direktiv förbättra reglerna för den period under vilken det tillstånd som beviljas av den första medlemsstaten bör omfatta vistelser i en andra medlemsstat utan krav på ett nytt mottagningsavtal. Förbättringar bör göras när det gäller situationen för studerande och den nya gruppen avlönade praktikanter genom att göra det möjligt för dem att vistas i en andra medlemsstat under perioder mellan tre och sex månader, under förutsättning att de uppfyller de allmänna villkoren i detta direktiv. För praktikanter som är tredjelandsmedborgare och som kommer till unionen genom företagsinterna överföringar av personal bör man tillämpa särskilda bestämmelser för rörlighet inom unionen som utformats i enlighet med överföringens karaktär i överensstämmelse med [direktiv 2013/xx/EU om företagsinterna överföringar av personal].
- (32) Unionens invandringsbestämmelser och unionsprogram med rörlighetsåtgärder bör i större utsträckning komplettera varandra. Forskare ~~och~~, studerande, **volontärer och praktikanter** som är tredjelandsmedborgare ~~och som omfattas av sådana unionsprogram~~ bör ha rätt att flytta till ~~de avsedda medlemsstaterna~~ **olika medlemsstater** på grundval av det tillstånd som den första medlemsstaten har beviljat. Ett sådant tillstånd bör göra det möjligt för dem att utnyttja sin rörlighet utan att behöva tillhandahålla ytterligare information eller genomgå något annat ansökningsförfarande. ~~Medlemsstaterna uppmuntras att underlätta rörligheten inom unionen för volontärer som är tredjelandsmedborgare i de fall som volontärprogrammen omfattar mer än en medlemsstat.~~ [Ändr. 12]
- (33) För att tredjelandsmedborgare som studerar bättre ska kunna täcka en del av kostnaderna för sina studier bör de ges ~~ökad~~ **fullständigt** tillträde till arbetsmarknaden enligt villkoren i detta direktiv, ~~vilket innebär minst 20 timmar per vecka.~~ Principen om att de studerande ska ha tillträde till arbetsmarknaden bör ~~vara tillämpas som~~ **en allmän regel. I undantagsfall bör dock medlemsstaten kunna beakta läget på den nationella arbetsmarknaden, även om detta inte får leda till en risk att rätten till arbete helt upphävs.** [Ändr. 13]
- (34) Som en del i strävan efter att trygga en högkvalificerad arbetskraft för framtiden ~~bör medlemsstaterna göra det möjligt för~~ **och respektera och värdesätta det arbete som utförs av och det allmänna bidraget från** studerande som tar sin examen i unionen **bör medlemsstaterna tillåta dessa studerande** att stanna kvar på deras territorium för att söka efter arbetsmöjligheter eller etablera ett företag under tolv månader efter det att giltighetstiden för det ursprungliga tillståndet har löpt ut. Medlemsstaterna bör också göra det möjligt för forskare att göra på samma sätt när de har slutfört sitt forskningsprojekt i enlighet med mottagningsavtalet. Detta bör inte innebära en automatisk rätt till tillträde till arbetsmarknaden eller till att starta ett företag. De studerande eller forskarna kan ombes att lämna bevisning i enlighet med artikel 24. [Ändr. 14]

Tisdagen den 25 februari 2014

- (35) Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att reglera antalet tredjelandsmedborgare som beviljas inresa för arbete.
- (36) För att göra unionen mer attraktiv för forskare, studerande, elever, praktikanter, volontärer och au pairer som är tredjelandsmedborgare är det viktigt att se till att de behandlas rättvist i enlighet med artikel 79 i fördraget. Dessa grupper har rätt till samma behandling som värdlandets medborgare enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU⁽¹⁾. Mer förmånliga rättigheter att behandlas på samma sätt som medborgare i värdmedlemsstaten när det gäller grenar av den sociala tryggheten i enlighet med definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004⁽²⁾ bör bibehållas för forskare som är tredjelandsmedborgare, utöver rättigheterna enligt direktiv 2011/98/EU. Enligt det sistnämnda direktivet kan nu medlemsstaterna begränsa likabehandlingen när det gäller grenar av den sociala tryggheten, inbegripet familjeförmåner, och denna begränsningsmöjlighet kan påverka forskare. Dessutom bör **studerande**, elever, volontärer, oavlönade praktikanter och au pairer, oberoende av om unionslagstiftningen eller värdlandets nationella lagstiftning ger dem tillträde till arbetsmarknaden, få samma behandling som värdmedlemsstatens medborgare när det gäller tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster. [Ändr. 15]
- (37) Detta direktiv bör under inga omständigheter påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1030/2002⁽³⁾.
- (38) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och följer de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.
- (39) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (40) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren det vara motiverat att sådana dokument översänds.
- (41) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, oavlönad eller avlönad yrkesutbildning, volontärarbete eller au pair-arbete, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av dess omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) Varje medlemsstat bör se till att i möjligaste mån tillhandahålla allmänheten regelbundet uppdaterad information, särskilt via Internet, om forskningsorganisationer, som godkänts enligt detta direktiv, med vilka forskare skulle kunna ingå mottagningsavtal, och om villkoren och förfarandena för inresa och vistelse på dess territorium i syfte att bedriva forskning, såsom de antagits enligt detta direktiv samt information om de läroanstalter som definieras i detta direktiv, om de studiekurser som tredjelandsmedborgare kan antas till samt om de villkor och förfaranden som gäller för inresa och vistelse i studiesyfte på medlemsstatens territorium.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 af den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

Tisdagen den 25 februari 2014

- (42a) **Medlemsstaterna har en skyldighet att informera tredjelandsmedborgare om de regler som gäller i deras fall för att säkra insyn och rättssäkerhet och därmed uppmuntra dem att komma till unionen. All information som är relevant för förfarandet, inklusive allmän dokumentation om studier, utbytes- eller forskningsprogram men även specifik information om sökandes rättigheter och skyldigheter, bör därför lämnas på ett sätt som är lättillgängligt och lättbegripligt för tredjelandsmedborgare. [Ändr. 16]**
- (43) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i nämnda protokoll, deltar inte de medlemsstaterna i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket eller Irland.]
- (44) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.
- (45) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (46) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och de datum för tillämpningen av direktiven som anges i bilaga I, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium för en period som överstiger 90 dagar, för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete eller au pair-arbete,
- b) villkoren för inresa och vistelse för studerande och avlönade praktikanter som är tredjelandsmedborgare under en period på över 90 dagar i andra medlemsstater än den medlemsstat som först beviljar tredjelandsmedborgaren ett tillstånd på grundval av detta direktiv,
- c) villkoren för inresa och vistelse för forskare som är tredjelandsmedborgare i andra medlemsstater än den medlemsstat som först beviljar tredjelandsmedborgaren ett tillstånd på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse på en medlemsstats territorium för forskning, studier, elevutbyte, avlönad eller oavlönad yrkesutbildning, volontärarbete eller au pair-arbete.
2. Direktivet är inte tillämpligt på tredjelandsmedborgare
 - a) som vistas i en medlemsstat i egenskap av asylsökande eller som omfattas av subsidiära skyddsformer eller ordningar för tillfälligt skydd,

Tisdagen den 25 februari 2014

- b) vars avvisning har skjutits upp på saklig eller rättslig grund,
- c) som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet inom gemenskapen,
- d) som har ställning som varaktigt bosatta i en medlemsstat enligt rådets direktiv 2003/109/EG⁽¹⁾ och som utövar sin rätt att bosätta sig i en annan medlemsstat för studier eller yrkesutbildning,
- e) som enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten är godkända som egenföretagare,
- f) som, i likhet med sina familjemedlemmar och oavsett medborgarskap, har rätt till fri rörlighet motsvarande unionsmedborgares rättigheter enligt avtal mellan antingen unionen och medlemsstaterna eller unionen och tredjeländer,
- g) praktikanter som kommer till unionen inom ramen för en företagsintern överföring av personal enligt [direktiv 2013/xx/EU om företagsinterna överföringar av personal].

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i fördraget,
- b) *forskare*: en tredjelandsmedborgare (med lämplig högskoleexamen som ger tillträde till doktorandutbildning) som väljs ut av ett forskningsorgan för att genomföra ett forskningsprojekt där ovannämnda examen normalt krävs,
- c) *studerande*: en tredjelandsmedborgare som har antagits vid en läroanstalt för högre utbildning och som beviljats inresa och vistelse på en medlemsstats territorium för att som huvudsaklig verksamhet på heltid följa ett studieprogram som leder till en högskoleexamen som erkänns av den medlemsstaten, däribland utbildningsbevis, examensbevis eller doktorsexamen från en läroanstalt för högre utbildning, vilket kan omfatta en förberedande kurs före sådan utbildning enligt nationell lagstiftning,
- d) *elev*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse på en medlemsstats territorium för att, inom ramen för ett utbytesprogram som genomförs av en organisation som har erkänts av medlemsstaten för detta ändamål enligt medlemsstatens lagstiftning eller administrativa praxis, följa ett erkänt program inom sekundärutbildningen,
- e) *oavlönad praktikant*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse på en medlemsstats territorium för en oavlönad utbildningsperiod i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning,
- f) *avlönad praktikant*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse på en medlemsstats territorium för en utbildningsperiod för vilken han eller hon får lön i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning,
- g) *volontär*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse på en medlemsstats territorium för att delta i ett erkänt volontärprogram,
- ga) ***tillhandahållare av volontärarbete*: en organisation som ansvarar för det volontärprogram som tredjelandsmedborgaren deltar i; sådana organisationer och grupper är oberoende och självstyrande som andra icke vinstdrivande enheter; de verkar i det offentliga livet och deras verksamhet syftar åtminstone delvis till att företräda allmänhetens intresse⁽²⁾, [Ändr. 17]**
- h) ***volontärprogram***: ett program för konkret solidaritetsverksamhet som bygger på ett av medlemsstaten eller unionen erkänt program med allmännyttiga mål **för ett ideellt syfte**, [Ändr. 18]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽²⁾ **Kommissionens meddelande om föreningar och stiftelser i Europa, COM(1997)0241.**

Tisdagen den 25 februari 2014

- i) *au pair*: en tredjelandsmedborgare som tillfälligt tas emot av en familj på en medlemsstats territorium ~~i utbyte mot lätt hushållsarbete och barnomsorg~~ där syftet är att personen i fråga ska förbättra sina språkkunskaper och sin kunskap om värdlandet **i utbyte mot lätt hushållsarbete och barnomsorg [Denna ändring berör inte alla språk]**,
- j) *forskning*: skapande arbete som bedrivs systematiskt för att höja den totala kunskapsnivån, bland annat kunskap om människan, kulturen och samhället, samt användning av dessa kunskaper för nya tillämpningar,
- k) *forskningsorgan*: varje form av offentlig eller privat organisation som bedriver forskning, och som enligt detta direktiv har godkänts av en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning eller administrativa praxis,
- l) *läroanstalt*: en offentlig eller privat läroanstalt, som på grundval av tydliga kriterier erkänns av värdmedlemsstaten och/eller vars studieprogram erkänns enligt värdmedlemsstatens lagstiftning eller administrativa praxis för de ändamål som fastställs i detta direktiv,
- la) ***värdenhet*: läroanstalt, forskningsorganisation, företag, yrkesutbildningsanstalt, organisation med ansvar för elevutbyten eller organisation med ansvar för det volontärprogram som tredjelandsmedborgaren deltar i, oavsett rättslig form, som har inrättats i enlighet med nationell rätt på en medlemsstats territorium, [Ändr. 20]**
- lb) ***värdfamilj*: familj som tillfälligt tar emot au pairen och låter honom eller henne delta i familjens dagliga liv på en medlemsstats territorium på grundval av ett avtal som ingåtts mellan värdfamiljen och au pairen, [Ändr. 21]**
- m) *lön*: betalning, oavsett form, som mottas som vederlag för utförda tjänster och som enligt nationell lagstiftning eller etablerad praxis anses som en grundläggande del av ett anställningsförhållande,
- n) *anställning*: verksamhet som omfattar ~~alla slag~~ **en form** av arbete som regleras av nationell lagstiftning, **tillämpliga kollektivavtal** eller etablerad praxis för och under ledning och kontroll av en arbetsgivare, [Ändr. 22]
- na) ***arbetsgivare*: varje fysisk person eller rättssubjekt, för eller under vars eller vilkas ledning och/eller kontroll anställning sker, [Ändr. 23]**
- nb) ***familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2003/86/EG, [Ändr. 24]**
- o) *första medlemsstat*: den medlemsstat som först beviljade tredjelandsmedborgaren i fråga ett tillstånd på grundval av detta direktiv,
- p) *andra medlemsstat*: varje annan medlemsstat än den första medlemsstaten,
- q) *unionsprogram med rörlighetsåtgärder*: unionsfinansierade program som främjar tredjelandsmedborgares möjligheter till inresa och vistelse i unionen,
- r) *tillstånd*: ett uppehållstillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som ger en tredjelandsmedborgare rätt att lagligen vistas på dess territorium i enlighet med artikel 1.2 a i förordning (EG) nr 1030/2002,
- s) *visering för längre vistelse*: ett tillstånd som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med artikel 18 i Schengenkonventionen eller som utfärdas i enlighet med den nationella lagstiftningen i medlemsstater som inte fullt ut genomför Schengenregelverket.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts mellan unionen eller unionen och dess medlemsstater och ett eller flera tredjeländer,

Tisdagen den 25 februari 2014

b) bilaterala eller multilaterala avtal som ingåtts mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.

2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för de personer som omfattas av direktivet med avseende på artiklarna **16, 17, 18, 19, 20**, 21, 22, 23, 24, 25, **26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33** och **34**, särskilt i samband med partnerskap för rörlighet. [Ändr. 25]

KAPITEL II INRESA OCH VISTELSE

Artikel 5

Princip

1. En tredjelandsmedborgares rätt till inresa och vistelse enligt detta direktiv är avhängig av att det framgår av handlingarna i ärendet att sökanden uppfyller de allmänna villkoren i artikel 6 och de särskilda villkoren, beroende på vilken kategori sökanden tillhör, i artiklarna 7– 14.

2. När de allmänna villkoren för inresa och vistelse är uppfyllda ska de sökande ha rätt till en visering för längre vistelse och/eller ett uppehållstillstånd. Om en medlemsstat endast utfärdar uppehållstillstånd på sitt territorium och inte på annan plats och alla villkor för inresa och vistelse som anges i detta direktiv är uppfyllda ska den berörda medlemsstaten utfärda den erforderliga viseringen till tredjelandsmedborgaren.

Artikel 6

Allmänna villkor

En tredjelandsmedborgare som ansöker om tillstånd till inresa och vistelse för de ändamål som avses i detta direktiv ska uppfylla följande villkor:

- a) Sökanden ska uppvisa en giltig resehandling så som denna fastställs i nationell lagstiftning. Medlemsstaten får kräva att resehandlingens giltighetstid minst omfattar den planerade vistelsens längd.
- b) Sökanden ska uppvisa ett tillstånd till den planerade vistelsen från föräldrarna eller en likvärdig handling om sökanden är underårig enligt värdmedlemsstatens lagstiftning.
- c) Sökanden ska ha en sjukförsäkring för samtliga risker som den berörda medlemsstatens medborgare normalt har täckning för.
- d) Sökanden får inte ~~betraktas som~~ **utgöra** ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa. [Ändr. 26]
- e) Om medlemsstaten så begär, ska sökanden förete bevis för att denne har erlagt de avgifter som enligt artikel 31 i detta direktiv krävs för behandlingen av ansökan.
- f) Sökanden ska förete de bevis som medlemsstaten kräver på att han eller hon under vistelsen kommer att ha tillräckliga tillgångar för att bekosta sitt uppehälle, sin yrkesutbildning och sin återresa, vilket dock inte får påverka medlemsstaternas möjlighet att göra en enskild prövning av varje individuellt fall. **Sådana bevis ska inte krävas om den berörda tredjelandsmedborgaren har erhållit ett bidrag eller stipendium, om han eller hon har erhållit löfte om stöd från en värdfamilj eller ett fast erbjudande om arbete eller om en organisation som anordnar elevutbyten eller ett volontärprogram förklarar sig ta ansvar för elevens eller volontärens uppehälle under hela vistelsen i den aktuella medlemsstaten.** [Ändr. 27]

Artikel 7

Särskilda villkor för forskare

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 6 ska en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för forskning

- a) uppvisa ett undertecknat mottagningsavtal med ett forskningsorgan i enlighet med artikel 9.1 och 9.2,

Tisdagen den 25 februari 2014

- b) vid behov uppvisa ett kostnadsåtagande som utfärdats av forskningsorganet i enlighet med artikel 9.3.
2. Medlemsstaterna får kontrollera på vilka villkor mottagningsavtalet har grundats och ingåtts.
3. När kontrollerna i punkterna 1 och 2 har slutförts med positivt resultat, ska forskaren tillåtas resa in på medlemsstatens territorium för att arbeta i enlighet med mottagningsavtalet.
4. Ansökningar från tredjelandsmedborgare som önskar bedriva forskning i unionen ska prövas och behandlas när den berörda tredjelandsmedborgaren vistas utanför den medlemsstat där han eller hon vill få rätt till inresa och vistelse.
5. Medlemsstaterna ~~får~~ **ska**, i enlighet med sin nationella lagstiftning, ~~godta~~ **granska** en ansökan som lämnats in när den berörda tredjelandsmedborgaren redan befinner sig på deras territorium. [Ändr. 28]
6. Medlemsstaterna ska avgöra huruvida ansökningar om tillstånd ska lämnas in av forskaren eller av det berörda forskningsorganet.

Artikel 8

Godkännande av forskningsorgan

1. Varje forskningsorgan som vill ta emot en forskare inom ramen för det förfarande för inresa och vistelse som fastställs i detta direktiv ska ha förhandsgodkänts för detta ändamål av den berörda medlemsstaten.
2. Forskningsorganet ska godkännas i enlighet med de förfaranden som anges i medlemsstaternas nationella lagstiftning eller administrativa praxis. Ansökningar om godkännande från både offentliga och privata organ ska utformas i enlighet med dessa förfaranden och grundas på deras uppdrag enligt lag eller i förekommande fall på deras stadgeenliga ändamål tillsammans med uppgifter som styrker att de bedriver forskning.

Forskningsorganet ska godkännas för minst fem år. I undantagsfall får medlemsstaterna ge godkännande för en kortare tid.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med nationell lagstiftning begära ett skriftligt åtagande från forskningsorganet som innebär att om forskaren olagligen stannar kvar på den berörda medlemsstatens territorium ska ovannämnda organ stå för återbetalningen av de kostnader för hans eller hennes vistelse och återresa som betalats av den medlemsstatens offentliga medel. Forskningsorganets ekonomiska ansvar ska upphöra senast sex månader efter det att mottagningsavtalet har löpt ut.
4. Medlemsstaterna får föreskriva att det godkända organet, inom två månader från den dag då mottagningsavtalet löpte ut, ska bekräfta för de behöriga myndigheter som medlemsstaterna har utsett för ändamålet att arbetet har bedrivits inom vart och ett av de forskningsprojekt för vilka ett mottagningsavtal har undertecknats på grundval av artikel 9.
5. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska offentliggöra och uppdatera förteckningar över de forskningsorgan som godkänts i enlighet med detta direktiv när dessa förteckningar ändras.
6. En medlemsstat får bland annat vägra att förlänga eller besluta att återkalla godkännandet av ett forskningsorgan som inte längre uppfyller villkoren i punkterna 2, 3 och 4, eller om godkännandet har erhållits på falska grunder, eller om forskningsorganet har ingått ett mottagningsavtal med en tredjelandsmedborgare på ett bedrägligt eller försumligt sätt. Om den berörda medlemsstaten inte ger eller återkallar sitt godkännande, får det berörda forskningsorganet förbjudas att ansöka om ett nytt godkännande i upp till fem år från det att beslutet om att återkalla eller inte förlänga godkännandet offentliggjordes.
7. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning besluta om följderna av ett återkallande av godkännandet eller en vägran att förlänga godkännandet för befintliga mottagningsavtal som ingåtts i enlighet med artikel 9 och hur detta påverkar de berörda forskarnas uppehållstillstånd.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 9

Mottagningsavtal

1. Ett forskningsorgan som vill ta emot en forskare ska ingå ett mottagningsavtal med denne, under förutsättning att villkoren i artiklarna 6 och 7 är uppfyllda.

Mottagningsavtalet ska innehålla åtminstone följande delar:

- a) Forskningsprojektets titel och syfte.
- b) Ett åtagande av forskaren att slutföra forskningsprojektet.
- c) Bekräftelse av organet att det åtar sig att ta emot forskaren så att denne kan slutföra forskningsprojektet.
- d) Forskningsprojektets start- och slutdatum.
- e) Information om rättsförhållandet mellan forskningsorganet och forskaren.
- f) Information om forskarens arbetsförhållanden.

2. Ett forskningsorgan får ingå mottagningsavtal endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Forskningsprojektet har godtagits av forskningsorganets behöriga myndigheter, efter kontroll av följande:
 - i) Syftet med den planerade forskningen, forskningsprojektets längd och tillgång till den finansiering som behövs för att genomföra projektet.
 - ii) Forskarens kvalifikationer i förhållande till forskningens syfte; kvalifikationerna ska styrkas med en vidimerad kopia av kvalifikationerna, i enlighet med artikel 2 b.

3. Efter det att mottagningsavtalet har undertecknats, kan forskningsorganet i enlighet med nationell lagstiftning åläggas att förse forskaren med ett personligt intyg om att organet åtar sig att stå för de kostnader som avses i artikel 8.3.

4. Mottagningsavtalet ska automatiskt upphöra att gälla om forskaren inte beviljas rätt till inresa och vistelse eller om rättsförhållandet mellan forskaren och forskningsorganet upphör.

5. Forskningsorganet ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som medlemsstaterna har utsett för ändamålet om varje omständighet som kan hindra genomförandet av detta mottagningsavtal.

Artikel 10

Särskilda villkor för studerande

1. Utöver de allmänna villkoren i artikel 6 ska en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för studier uppfylla följande villkor:

- a) Den studerande ska förete bevis på att han eller hon är antagen vid en läroanstalt för högre utbildning för att följa ett studieprogram.
- b) Om medlemsstaten så begär ska den studerande styrka att han eller hon har erlagt de avgifter som läroanstalten kräver.
- c) Om medlemsstaten så begär ska den studerande förete bevis på tillräckliga kunskaper i undervisningsspråket för det studieprogram som han följer.

2. Studerande som automatiskt omfattas av en sjukförsäkring mot alla de risker som medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt är skyddade för när de är inskrivna vid en läroanstalt, ska anses uppfylla villkoret i artikel 6.1 c.

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 11

Särskilda villkor för elever

1. En tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för att delta i en elevutbytesverksamhet ska utöver de allmänna villkoren i artikel 6 uppfylla följande villkor:

- a) Eleven ska ha minst den minimiålder och högst den maximiålder som den berörda medlemsstaten har fastställt.
- b) Eleven ska förete bevis på att han eller hon har antagits vid en läroanstalt för sekundärutbildning.
- c) Eleven ska förete bevis på att han eller hon deltar i ett erkänt utbytesprogram för elever som genomförs av en organisation som har erkänts av den berörda medlemsstaten för detta ändamål enligt medlemsstatens lagstiftning eller administrativa praxis.
- d) Eleven ska förete bevis på att organisationen för elevutbyte påtar sig det fulla ansvaret för honom eller henne under hela vistelsen på den berörda medlemsstatens territorium, särskilt när det gäller kostnaderna för uppehälle, studier, hälso- och sjukvård och återresa.
- e) Eleven ska under hela sin vistelse bo i en familj som uppfyller de villkor som har fastställts av den berörda medlemsstaten och som har valts ut enligt reglerna i det utbytesprogram som eleven deltar i.

2. ~~Medlemsstaterna får begränsa inresa och vistelse för elever som deltar i ett utbytesprogram till medborgare i de tredjeländer som erbjuder medlemsstatens medborgare motsvarande möjligheter. [Ändr. 29]~~

Artikel 12

Särskilda villkor för *oavlönade och avlönade* praktikanter [Ändr. 30]

1. En tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse som oavlönad eller avlönad praktikant ska utöver de allmänna villkoren i artikel 6 uppfylla följande villkor:

- a) Praktikanten ska ha **förete bevis på att han eller hon har** undertecknat ett utbildningsavtal **eller anställningsavtal**, som i förekommande fall har godkänts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet enligt medlemsstatens lagstiftning eller administrativa praxis, avseende en praktik vid ett offentligt eller privat företag eller vid en offentlig eller privat läroanstalt för yrkesutbildning, som har erkänts av en medlemsstat enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis. [Ändr. 31]
- b) ~~Praktikanten ska, om medlemsstaten så kräver, bevisa att han eller hon har relevant tidigare utbildning eller kvalifikationer eller yrkeserfarenhet så att han eller hon kan dra nytta av yrkespraktiken. [Ändr. 32]~~
- c) Om medlemsstaten så begär ska praktikanten få grundläggande språkutbildning, så att han förvärvar de språkkunskaper som är nödvändiga för praktiken.

Det avtal som avses i a ska innehålla en beskrivning av programmet för yrkesutbildningen samt uppgifter om dess varaktighet, den vägledning praktikanten kommer att få under utförandet av programmet, hans eller hennes arbetstid, rättsförhållandet med värdenheten och, om praktikanten är avlönad, hans eller hennes lön.

2. Medlemsstaten får kräva att värdenheten ska förklara att tredjelandsmedborgaren inte innehar ett arbete.

Artikel 13

Särskilda villkor för volontärer

En tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för att delta i ett volontärprogram ska utöver de allmänna villkoren i artikel 6 uppfylla följande villkor:

Tisdagen den 25 februari 2014

- a) Volontären ska uppvisa ett avtal med den organisation i den berörda medlemsstaten som ansvarar för det volontärprogram **eller projekt** som han eller hon deltar i, med en beskrivning av **volontärprojektets namn och syfte, start- och slutdatum för volontärprojektet**, arbetsuppgifter, den vägledning volontären kommer att få under utförandet av arbetsuppgifterna, arbetstider, de tillgångar som avsatts för att täcka hans eller hennes resa, kost, logi och fickpengar under hela vistelsen och, i förekommande fall, den utbildning han eller hon kommer att följa för att kunna utföra uppgifterna. [Ändr. 33]
- b) Volontären ska förete bevis på att den organisation som ansvarar för det volontärprogram som han eller hon deltar i har tecknat en ansvarsförsäkring.
- c) Om värdmedlemsstaten uttryckligen så kräver, ska volontären få grundläggande utbildning i den medlemsstatens språk, historia och politiska och sociala struktur.

Artikel 14

Särskilda villkor för au pairer

En tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och vistelse för arbete som au pair ska utöver de allmänna villkoren i artikel 6 uppfylla följande villkor:

- a) Au pairen ska vara minst 17 år men inte över 30 år, men kan vara över 30 år i individuellt motiverade fall.
- b) Au pairen ska förete bevis på att värdfamiljen påtar sig det fulla ansvaret för honom eller henne under hela vistelsen på den berörda medlemsstatens territorium, särskilt när det gäller uppehälle, logi, hälso- och sjukvård, ~~mödraskap~~ och olycksrisker. [Ändr. 34]
- c) Au pairen ska uppvisa ett avtal med värdfamiljen som fastställer hans eller hennes rättigheter och skyldigheter, inbegripet specifikationer om de fickpengar som han eller hon ska motta och lämpliga arrangemang **för den tid som ska ägnas åt deltagande i familjens dagliga sysslor. I avtalet ska det högsta antalet timmar per dag för utövandet av sådana sysslor anges, inbegripet minst en hel ledig dag per vecka** som gör det möjligt för honom eller henne att följa kurser; ~~samt deltagande i familjens dagliga sysslor.~~ [Ändr. 35]

KAPITEL III

TILLSTÅND OCH VISTESENS VARAKTIGHET

Artikel 15

Tillstånd

Viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd ska förses med rubriken "forskare", "studerande", "volontär", "elev", "oavlönad praktikant", "avlönad praktikant" eller "au pair". För forskare och studerande som är tredjelandsmedborgare och som kommer till unionen inom ramen för ett särskilt unionsprogram med rörlighetsåtgärder ska det särskilda programmet anges på tillståndet.

Sedan tillstånd och visering beviljats ska värdenheten registreras i ett ackrediteringssystem för att underlätta framtida ansökningsförfaranden. [Ändr. 36]

Artikel 16

Vistelsens varaktighet

1. Medlemsstaterna ska utfärda ett tillstånd för forskare för minst ett år och ska förlänga det om villkoren i artiklarna 6, 7 och 9 fortsätter att vara uppfyllda. Om forskningsarbetet planeras pågå under kortare tid än ett år, ska tillståndet utfärdas för en tid som motsvarar forskningsprojektets längd.

Tisdagen den 25 februari 2014

2. Medlemsstaterna ska utfärda ett tillstånd för studerande för **en period på** minst ett år ~~och ska~~ **eller, om studiernas längd är längre än ett år, för studiernas hela längd, och när så är lämpligt** förlänga det om villkoren i artiklarna 6 och 10 fortsätter att vara uppfyllda. ~~Om studierna planeras pågå under kortare tid än ett år, ska tillståndet utfärdas för en tid som motsvarar studiernas längd.~~ [Ändr. 37]
3. För elever och au pairer ska medlemsstaterna utfärda tillstånd **som täcker hela elevutbytesprogrammets längd eller hela löptiden för avtalet mellan värdfamiljen och au pairen**, med en giltighetstid på högst ett år. [Ändr. 38]
4. Ett tillstånd för praktikanter ska vara giltigt under hela praktikens varaktighet eller högst ett år. I undantagsfall får det förnyas en gång i form av ett tillstånd, och uteslutande för en period som inte får överstiga den tid som är nödvändig för att förvärva en yrkeskvalifikation som erkänns av en medlemsstat enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis, under förutsättning att innehavaren fortfarande uppfyller villkoren i artiklarna 6 och 12.
5. Ett tillstånd för volontärer ska endast utfärdas för en period på högst ett år. I undantagsfall, om det relevanta programmet pågår längre än ett år, får det erforderliga tillståndets giltighetsperiod motsvara den berörda perioden.
6. I fall där medlemsstaterna tillåter inresa och vistelse på grundval av en visering för längre vistelse ska ett uppehållstillstånd utfärdas när den ursprungliga vistelsen förlängs första gången. Om viseringen för längre vistelse har en kortare giltighetstid än den tillåtna vistelsetiden ska viseringen för längre vistelse ersättas av ett uppehållstillstånd utan ytterligare formaliteter innan viseringen löper ut.

Artikel 17

Ytterligare uppgifter

Medlemsstaterna får ange ytterligare uppgifter om tredjelandsmedborgarens vistelse, t.ex. den fullständiga förteckningen över medlemsstater dit forskaren eller den studerande **har uppgett att han eller hon** avser att resa **i enlighet med artikel 27.1 a**, i pappersformat eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg såsom avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a 16 i dess bilaga. [Ändr. 39]

KAPITEL IV

Skäl för avslag på ansökan om, återkallelse av eller vägran att förnya tillstånd

Artikel 18

Skäl för avslag på ansökan **om tillstånd**

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan **om tillstånd** i följande fall:
 - a) Om de allmänna villkoren i artikel 6 ~~och~~ **eller** de relevanta särskilda villkoren i artiklarna 7 och 10–16 inte är uppfyllda.
 - b) Om de uppvisade handlingarna har erhållits på falska grunder, förfalskats eller manipulerats.
 - c) ~~Om värdenheten eller läroanstalten har inrättats endast i syfte att underlätta inresa.~~
 - d) ~~Om värdenheten har drabbats av påföljder för svart arbete och/eller olaglig anställning i enlighet med nationell lagstiftning eller inte uppfyller de rättsliga förpliktelserna i nationell lagstiftning avseende socialförsäkring och/eller beskattning eller har gjort konkursansökan eller i övrigt är insolvent.~~

Tisdagen den 25 februari 2014

e) Om värdfamiljen, eller, om tillämpligt, eventuella förmedlande organ som deltar i anställningen av au-pairen har drabbats av påföljder i enlighet med nationell lagstiftning för överträdelse av villkoren och/eller målen för au-pair-anställningar och/eller för olaglig anställning.

2. Medlemsstaterna får avslå en ansökan värdenheten förefaller att avsiktligt ha avlägsnat de platser som den försöker fylla genom den nya ansökan inom de tolv månader som omedelbart föregår ansökningsdatumet. **om tillstånd i följande fall:**

a) Om värdenheten har ålagts sanktioner för svart arbete och/eller olaglig anställning i enlighet med nationell rätt eller inte uppfyller de rättsliga förpliktelserna i nationell lagstiftning avseende socialförsäkring och/eller beskattning eller har gjort konkursansökan eller i övrigt är insolvent.

b) Om värdfamiljen, eller, om tillämpligt, eventuella förmedlande organ som deltar i anställningen av au-pairen har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för överträdelse av villkoren och/eller målen för au-pair-anställningar och/eller för olaglig anställning.

c) Om värdenheten eller läroanstalten har inrättats endast i syfte att underlätta inresa. [Ändr. 40]

Artikel 19

Skäl för återkallelse av *eller vägran att förnya ett tillstånd*

1. Medlemsstaterna ska återkalla *eller får vägra att förnya* ett tillstånd i följande fall:

a) Om det framgår att innehavaren inte längre uppfyller de allmänna villkoren i artikel 6 eller om de relevanta särskilda villkoren i artiklarna 7, 10–14 eller 16 inte är uppfyllda.

⊕ b) Om de uppvisade tillstånden och handlingarna har erhållits på falska grunder, förfalskats eller manipulerats.

b) Om tredjelandsmedborgarens vistelse har andra ändamål än de för vilka tillståndet utfärdades.

e) Om värdenheten har inrättats endast i syfte att underlätta inresa.

2. Medlemsstaterna får återkalla *eller vägra att förnya* ett tillstånd i följande fall:

⊕ a) Om värdenheten inte uppfyller de rättsliga förpliktelserna i nationell rätt avseende socialförsäkring och/eller beskattning eller har gjort konkursansökan eller i övrigt är insolvent. **Om detta inträffar under en studieperiod bör den studerande ges skäligen tid att hitta en motsvarande kurs så att studierna kan slutföras.**

e) b) Om värdfamiljen, eller, om tillämpligt, eventuella förmedlande organ som deltar i anställningen av au-pairen värdenheten har drabbats av påföljder **ålagts sanktioner** i enlighet med nationell lagstiftning **rätt** för överträdelse av villkoren och/eller målen för au-pair-anställningar **svart arbete** och/eller för olaglig anställning **eller inte uppfyller de rättsliga förpliktelserna i nationell lagstiftning avseende socialförsäkring och/eller beskattning eller har gjort konkursansökan eller i övrigt är insolvent.**

c) Om värdenheten har inrättats endast i syfte att underlätta inresa.

d) Om värdfamiljen, eller, om tillämpligt, eventuella förmedlande organ som deltar i anställningen av au-pairen har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för överträdelse av villkoren och/eller målen för au-pair-anställningar och/eller för olaglig anställning.

e) Om tredjelandsmedborgarens vistelse har andra ändamål än de för vilka tillståndet utfärdades.

f) När det gäller studerande, om tidsfristerna enligt artikel 23 för tillträde till ekonomisk verksamhet inte efterlevs ~~eller om den studerande.~~

Tisdagen den 25 februari 2014

g) När det gäller studerande, om de inte gör godtagbara framsteg inom det berörda studieprogrammet i enlighet med nationell lagstiftning eller administrativ praxis. **Den berörda medlemsstaten får återkalla eller vägra att förlänga ett tillstånd på denna basis, men endast genom ett beslut i vilket särskilda skäl anges på grundval av en bedömning som gjorts av läroanstalten, som ska höras om den studerandes framsteg, utom när anstalten inte följer uppmaningen att lämna sin åsikt inom en rimlig tidsperiod.**

2. Medlemsstaterna får återkalla ett tillstånd

h) Av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa. **Skälen rörande allmän ordning och allmän säkerhet ska grundas enbart på den berörda tredjelandsmedborgarens personliga uppträdande. Skälen rörande folkhälsa ska grundas på en objektiv analys av verkliga risker och ska inte tillämpas på ett diskriminerande sätt i förhållande till den berörda medlemsstatens medborgare.**

2a. När en medlemsstat återkallar ett tillstånd på grund av ett av skälen i punkt 2 a, b eller c, ska tredjelandsmedborgaren ha rätt att stanna på medlemsstatens territorium om han eller hon hittar en annan värdenhet eller värdfamilj för att avsluta sina studier eller forskning eller för något annat syfte för vilket tillståndet beviljats. [Ändr. 41]

Artikel 20

Skäl för vägran att förnya ett tillstånd

1. Medlemsstaterna får vägra att förnya ett tillstånd i följande fall:

a) Om de uppvisade tillstånden och handlingarna har erhållits på falska grunder, förfalskats eller manipulerats.

b) Om det framgår att innehavaren inte längre uppfyller de allmänna villkoren för inresa och vistelse i artikel 6 och de relevanta särskilda villkoren i artiklarna 7, 9 och 10.

c) När det gäller studerande, om tidsfristerna enligt artikel 23 för tillträde till ekonomisk verksamhet inte efterlevs eller om den studerande inte gör godtagbara framsteg inom det berörda studieprogrammet i enlighet med nationell lagstiftning eller administrativ praxis.

2. Medlemsstaterna får vägra att förnya tillstånd av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa. [Ändr. 42]

KAPITEL V

RÄTTIGHETER

Artikel 21

Likabehandling

1. Med avvikelse från artikel 12.2 a och b i direktiv 2011/98/EU ska forskare **och studerande** som är tredjelandsmedborgare ha rätt till samma behandling som värdmedlemsstatens medborgare när det gäller **utbildning och yrkesutbildning** och grenar av den sociala tryggheten, inbegripet familjeförmåner, i enlighet med definitionen i förordning (EG) nr 883/2004. [Ändr. 43]

2. **Studerande**, elever, volontärer, oavlönade praktikanter och au pairer ska, oavsett om de har rätt att arbeta enligt unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen, ha rätt till likabehandling när det gäller tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, med undantag för förfaranden för att erhålla bostad enligt nationell lagstiftning. [Ändr. 44]

2a. **Tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv och som har fått tillstånd att resa in och vistas på en viss medlemsstats territorium på grundval av en visering för längre vistelse ska ha rätt till samma behandling som värdmedlemsstatens medborgare när det gäller de rättigheter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel.** [Ändr. 45]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 22

Undervisning som ges av forskare

Forskare som beviljats inresa och vistelse enligt detta direktiv får undervisa i enlighet med nationell lagstiftning. Medlemsstaterna får fastställa ett högsta antal timmar eller dagar för undervisningen.

Artikel 23

Studerandes ekonomiska verksamhet

1. Vid sidan av studierna och under förutsättning att de regler och villkor som gäller för den berörda verksamheten i värdmedlemsstaten iakttas, ska de studerande ha rätt att ta anställning och kan få rätt att bedriva verksamhet som egenföretagare. Läget på arbetsmarknaden i värdmedlemsstaten får beaktas **men inte på ett systematiskt sätt som skulle kunna leda till att studerande utestängs från arbetsmarknaden. [Ändr. 46]**
2. Vid behov ska medlemsstaterna i förväg bevilja de studerande och/eller arbetsgivarna tillstånd enligt nationell lagstiftning.
3. Varje medlemsstat ska fastställa det högsta antalet timmar per vecka, eller högsta antalet dagar eller månader per år, som tillåts för sådan verksamhet som inte får omfatta mindre än 20 timmar per vecka eller motsvarande i antal dagar eller månader per år.
4. Medlemsstaterna får kräva att studerande, eventuellt på förhand, till en myndighet som den berörda medlemsstaten utser, anmäler att de utövar en ekonomisk verksamhet. Skyldighet att anmäla, eventuellt på förhand, får även åläggas deras arbetsgivare.

Artikel 24

Arbetsökande och företagande för forskare och studerande

1. Efter slutförandet av forskning eller studier i medlemsstaten ska tredjelandsmedborgaren ha rätt att stanna på medlemsstatens territorium i ~~tolv månader~~ **18 månader** för att söka arbete eller etablera ett företag, om villkoren i artikel 6 a och 6 c-f fortfarande är uppfyllda. Under en period på mer än sex månader men mindre än nio månader kan tredjelandsmedborgare ombes att förete bevis på att de fortsätter att söka arbete eller håller på att etablera ett företag. Efter en period på sex månader kan tredjelandsmedborgare dessutom ombes att förete bevis på att de har en faktisk möjlighet att få anställning eller etablera ett företag.
2. **Medlemsstaterna ska bevilja tillstånd enligt punkt 1 i denna artikel för den berörda tredjelandsmedborgaren och, i tillämpliga fall, hans/hennes familjemedlemmar i enlighet med nationell rätt, under förutsättning att villkoren i artikel 6 a och c-f är uppfyllda. [Ändr. 47]**

Artikel 25

Forskares **och studerandes** familjemedlemmar

1. Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG ska familjeåterförening inte göras beroende av om innehavaren av tillståndet att vistas i landet i ~~forsknings~~ **forsknings- eller studiesyfte** har rimliga utsikter att få ett permanent uppehållstillstånd och av om vederbörande har vistats i landet under en viss minimiperiod.
2. Med avvikelse från artikel 4.1 sista stycket och artikel 7.2 i direktiv 2003/86/EG får de integrationsvillkor och åtgärder som avses i de bestämmelserna tillämpas först efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening.
3. Med avvikelse från artikel 5.4 första stycket i direktiv 2003/86/EG ska, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda, tillstånd för familjemedlemmar beviljas, inom 90 dagar från den dag när ansökan lämnades in och inom 60 dagar från dagen för den ursprungliga ansökan för familjemedlemmar till forskare **och studerande** som är tredjelandsmedborgare och som omfattas av de relevanta unionsprogrammen med rörlighetsåtgärder.

Tisdagen den 25 februari 2014

4. Med avvikelse från artikel 13.2 och 13.3 i direktiv 2003/86/EG ska familjemedlemmars tillstånd ha samma giltighetstid som det tillstånd som beviljas till forskaren **eller den studerande**, om det är möjligt med hänsyn till giltighetstiden för deras resehandlingar.

5. Med avvikelse från artikel 14.2 andra meningen i direktiv 2003/86/EG ska medlemsstaterna inte tillämpa någon tidsfrist med avseende på tillträde till arbetsmarknaden. [Ändr. 48]

KAPITEL VI

RÖRLIGHET MELLAN MEDLEMSSTATER

Artikel 26

Rätt till rörlighet mellan medlemsstaterna för forskare, studerande ~~avlönade~~ **volontärer**, praktikanter

1. En tredjelandsmedborgare som i enlighet med detta direktiv har beviljats rätt till inresa och vistelse som forskare får också utföra en del av sin forskning i en annan medlemsstat enligt de villkor som fastställs i denna artikel.

Om forskaren vistas högst sex månader i en annan medlemsstat, får forskningen utföras på grundval av det mottagningsavtal som har ingåtts i den första medlemsstaten, förutsatt att han eller hon har tillräckliga medel i den andra medlemsstaten och att han eller hon inte anses utgöra ett hot mot allmän ordning och säkerhet eller mot folkhälsan i den andra medlemsstaten.

Om forskaren vistas längre än sex månader i en annan medlemsstat får medlemsstaterna begära ett nytt mottagningsavtal för forskning i den medlemsstaten. Om medlemsstaten kräver ett tillstånd för att forskaren ska få utnyttja sin rörlighet ska sådana tillstånd beviljas i enlighet med de förfarandegarantier som anges i ~~artikel 30~~ **artikel 29**. Medlemsstaterna får inte kräva att forskare lämnar territoriet för att lämna in ansökningar om tillstånd.

2. För perioder som överstiger tre månader, men inte sex månader, ska en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse som studerande, **volontär** eller ~~avlöna~~ praktikant enligt detta direktiv ha rätt att genomföra en del av sina studier ~~eller~~, sin praktik **eller sitt volontärarbete** i en annan medlemsstat under förutsättning att han eller hon, före sin överföring till den medlemsstaten, har lämnat in följande till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten:

- a) En giltig resehandling.
- b) Bevis på sjukförsäkring som täcker alla risker som medborgare i den berörda medlemsstaten i normala fall får täckta.
- c) Bevis på att han eller hon är antagen vid en läroanstalt för högre utbildning eller en värdenhet för yrkesutbildning **eller volontärarbete**.
- d) Bevis på att han eller hon under vistelsen kommer att ha tillräckliga tillgångar för att bekosta sitt uppehälle, sina studier och sin återresa.

3. När det gäller studerandes, **volontärers** och praktikanter rörlighet från den första medlemsstaten till en andra medlemsstat ska myndigheterna i den andra medlemsstaten informera myndigheterna i den första medlemsstaten om sitt beslut. Samarbetsförfarandena i artikel 32 ska tillämpas.

4. För tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse som studerande får överföringar till en andra medlemsstat som överstiger sex månader beviljas på samma villkor som tillämpas för rörlighet under en period som är längre än tre månader men kortare än sex månader. Om medlemsstaterna kräver en ny ansökan om tillstånd för att utnyttja rörlighet under perioder som överstiger sex månader ska sådana tillstånd beviljas i enlighet med artikel 29.

5. Medlemsstaterna ska inte kräva att de studerande, **volontärerna eller praktikanterna** ska lämna territoriet för att få lämna in ansökningar om tillstånd för rörlighet mellan medlemsstaterna. [Ändr. 49]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 27

Rättigheter för forskare, **volontärer, oavlönade och avlönade praktikanter** och studerande som omfattas av unionsprogram med rörlighetsåtgärder

1. Tredjelandsmedborgare, som har beviljats inresa och vistelse som forskare, **volontärer, oavlönade eller avlönade praktikanter** eller studerande enligt detta direktiv och som omfattas av unionsprogram med rörlighetsåtgärder, ska av medlemsstaterna beviljas tillstånd som omfattar hela vistelsen i de berörda medlemsstaterna om
 - a) den fullständiga förteckningen över de medlemsstater som forskaren, **volontären, den oavlönade eller avlönade praktikanter** eller den studerande **har uppgett att han eller hon** avser att besöka är känd före inresan i den första medlemsstaten, eller
 - b) när det gäller studerande, den sökande kan förete bevis på att han eller hon är antagen vid den berörda läroanstalten för ~~högre utbildning~~ för att följa ett studieprogram.
 - ba) när det gäller volontärer, den sökande kan förete bevis på att han eller hon är antagen av den relevanta tillhandahållaren av volontärarbete eller det relevanta volontärprogrammet, såsom Europeiska volontärtjänsten.**
 - bb) när det gäller praktikanter, den sökande kan förete bevis på att han eller hon är antagen av den berörda värdenheten.**
2. Tillståndet ska beviljas av den första medlemsstat som forskaren, **volontären, den oavlönade eller avlönade praktikanter** eller den studerande vistas i.
 3. Om den fullständiga förteckningen över medlemsstater inte är känd före inresan i den första medlemsstaten
 - a) ska, när det gäller forskare, villkoren i artikel 26 för vistelser i en annan medlemsstat under perioder upp till sex månader tillämpas, eller
 - b) ska, när det gäller studerande, **oavlönade eller avlönade praktikanter** och volontärer, villkoren i artikel 26 för vistelser i en annan medlemsstat under perioder mellan tre och sex månader tillämpas. [Ändr. 50]

Artikel 28

Familjemedlemmars vistelse i en andra medlemsstat

1. Om en forskare flyttar till en andra medlemsstat i enlighet med artiklarna 26 och 27 och familjen vid den tidpunkten redan var bildad i den första medlemsstaten, ska vederbörandes familjemedlemmar ges tillstånd att följa med eller ansluta till honom eller henne.
2. Senast en månad efter inresan på den andra medlemsstatens territorium ska de berörda familjemedlemmarna eller forskaren i enlighet med nationell lagstiftning lämna in en ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den medlemsstatens behöriga myndigheter.

Om ett uppehållstillstånd för familjemedlemmar som utfärdats av den första medlemsstaten löper ut under förfarandet eller inte längre ger innehavaren rätt att lagligen vistas på den andra medlemsstatens territorium ska medlemsstaterna ge personen i fråga tillstånd att vistas på deras territorium, vid behov genom att utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd, som gör det möjligt för sökanden att fortsätta att lagligen vistas på deras territorium med forskaren till dess att de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten har fattat ett beslut om ansökan.

3. Den andra medlemsstaten får kräva att de berörda familjemedlemmarna tillsammans med ansökan om uppehållstillstånd lämnar in
 - a) sitt uppehållstillstånd i den första medlemsstaten och en giltig resehandling eller bestyrkta kopior av dessa samt vid behov en visering,
 - b) bevis som styrker att de i egenskap av familjemedlemmar till forskaren har varit bosatta i den första medlemsstaten,
 - c) bevis som styrker att de har en sjukförsäkring som täcker alla risker i den andra medlemsstaten, eller att forskaren har en sådan försäkring som omfattar även dem.

Tisdagen den 25 februari 2014

4. Den andra medlemsstaten får kräva att forskaren ska förete bevis på att innehavaren
 - a) har en bostad som anses normal för en jämförbar familj i samma region och som uppfyller allmänna hälso- och säkerhetsnormer i den berörda medlemsstaten,
 - b) har stabila och regelbundna medel för sin egen och sina familjemedlemmars försörjning, utan att utnyttja det sociala trygghetssystemet i den berörda medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska bedöma dessa försörjningsmedel med hänsyn till vilken typ av medel det rör sig om och inkomsternas regelbundenhet, och får därvid beakta nivån för minimilöner och minimipensioner samt antalet familjemedlemmar.

KAPITEL VII

FÖRFARANDE OCH ÖPPENHET

Artikel 29

Förfarandegarantier och öppenhet

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska besluta om den fullständiga ansökan om tillstånd och ska delge den sökande skriftligen, i enlighet med delgivningsförfarandena i den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning, så snart som möjligt och senast inom ~~60 dagar~~ **30 dagar** från den dag när ansökan lämnades in, ~~och inom 30 dagar när det gäller forskare och studerande som är tredjelandsmedborgare och som omfattas av unionsprogram som inbegriper förlighetsåtgärder. Om det enligt nationell rätt är möjligt att överklaga inför en administrativ myndighet ska medlemsstaternas nationella myndigheter fatta beslut om överklagandet inom högst 30 dagar, räknat från den dag då överklagandet lämnades in. [Ändr. 53]~~
2. Om de upplysningar som lagts fram till stöd för ansökan är otillräckliga ska de behöriga myndigheterna underrätta sökanden om vilka kompletterande upplysningar som krävs och, **när ansökan registreras**, ange en rimlig tidsfrist för att komplettera ansökan. Den tidsfrist som anges i punkt 1 ska upphöra att löpa fram till dess att myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs. [Ändr. 54]
3. Alla beslut om ~~avslag på en ansökan om~~ **vägran att bevilja** tillstånd ska delges den berörda tredjelandsmedborgaren i enlighet med delgivningsförfarandena enligt tillämplig nationell lagstiftning. I delgivningen ska anges vilka eventuella prövningsförfaranden som föreligger, den nationella domstol eller myndighet till vilken den berörda personen får överklaga och tidsfristerna för rättsliga åtgärder **samt all relevant praktisk information som underlättar utövandet av tredjelandsmedborgarens rättigheter. [Ändr. 55]**
4. Om en ansökan **om tillstånd** avslås eller ett tillstånd som har utfärdats enligt detta direktiv återkallas ska den berörda personen ha rätt till rättslig prövning inför den berörda medlemsstatens myndigheter. [Ändr. 56]

Artikel 29a

Påskyndat förfarande för utfärdande av uppehållstillstånd eller viseringar för studerande, elever och forskare

Ett avtal om inrättande av ett påskyndat förfarande, enligt vilket uppehållstillstånd eller viseringar utfärdas i den berörda tredjelandsmedborgarens namn, kan ingås mellan den myndighet i en medlemsstat som är ansvarig för inresa och vistelse för studerande, elever eller forskare som är tredjelandsmedborgare, å ena sidan, och en läroanstalt, en organisation som genomför utbytesprogram för elever och som har erkänts för detta ändamål eller ett forskningsorgan som har godkänts av den berörda medlemsstaten i enlighet med dess lagstiftning eller administrativa praxis, å andra sidan. [Ändr. 57]

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 30

Öppenhet och tillgång till information

Medlemsstaterna ska göra **lättåtkomlig och begriplig** information tillgänglig om villkoren för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv, inbegripet det minsta månatliga belopp som krävs, rättigheter, all skriftlig bevisning som behövs för en ansökan och tillämpliga avgifter. Medlemsstaterna ska göra information tillgänglig om de forskningsorgan som godkänts enligt artikel 8. [Ändr. 58]

Artikel 31

Avgifter

Medlemsstaterna får kräva att sökandena ~~erlägger~~ **betalning av** avgifter för behandlingen av ansökningar om uppehållstillstånd enligt detta direktiv. Dessa avgifter får inte vara **orimligt stora eller opropotionella på ett sådant sätt att de hindrar att** direktivets mål ~~riskerar att inte kunna uppfyllas~~ **uppfylls. Om dessa avgifter betalas av en tredjelandsmedborgare ska tredjelandsmedborgaren ha rätt att få tillbaka pengarna från värdheten respektive värdfamiljen.** [Ändr. 59]

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska ansvara för att motta och översända sådan information som behövs för tillämpningen av artiklarna 26 och 27.
2. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt samarbeta i det informationsutbyte som avses i punkt 1.

2a. Medlemsstaterna ska underlätta ansökningsförfarandet genom att låta tredjelandsmedborgare ansöka och ha möjlighet att fullgöra förfarandet för samtliga medlemsstater vid den medlemsstats ambassad eller det konsulat som passar sökanden bäst. [Ändr. 60]

Artikel 33

Statistik

I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾ ska medlemsstaterna varje år, och första gången inte senare än [...], till kommissionen överlämna statistik över antalet tredjelandsmedborgare som har beviljats tillstånd. Dessutom ska så långt det är möjligt statistik överlämnas till kommissionen över antalet tredjelandsmedborgare vars tillstånd har förnyats eller återkallats under det föregående kalenderåret, med uppgifter om deras medborgarskap. På samma sätt ska statistik överlämnas över de familjemedlemmar till forskare som beviljats inresa och vistelse.

Den statistik som avses i punkt 1 ska avse referensperioder på ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader efter referensårets utgång. Det första referensåret ska vara [...].

Artikel 34

Rapportering

Kommissionen ska med jämna mellanrum, första gången senast [fem år efter införlivandet av detta direktiv], utvärdera tillämpningen av detta direktiv och rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktivet i medlemsstaterna och vid behov föreslå ändringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

Tisdagen den 25 februari 2014

Artikel 35

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [två år efter det att direktivet trätt i kraft]. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 36

Upphävande

Direktiv 2005/71/EG och 2004/114/EG ska upphöra att gälla från och med [dagen efter det datum som anges i artikel 35 första stycket i detta direktiv] utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande av direktiven i nationell lagstiftning som anges i bilaga I del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 37

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 38

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA I

Del A

Upphävda direktiv och deras ändringar

(hänvisas till i artikel 37)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/114/EG	(EUT L 375, 23.12.2004, s. 12)
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/71/EG	(EUT L 289, 3.11.2005, s. 15)

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning [och tillämpning]

(hänvisas till i artikel 36)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Ansökningsdatum
2004/114/EG (anpassad)	12.01.2007	
2005/71/EG (anpassad)	12.10.2007	

Tisdagen den 25 februari 2014

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2004/114/EG	Direktiv 2005/71/EG	Detta direktiv
Artikel 1 a		Artikel 1 a
Artikel 1 b		—
—		Artikel 1 b och c
Artikel 2 inledande lydelse		Artikel 3 inledande lydelse
Artikel 2 a		Artikel 3 a
Artikel 2 b		Artikel 3 c
Artikel 2 c		Artikel 3 d
Artikel 2 d		Artikel 3 e
—		Artikel 3 f och g
Artikel 2 e		Artikel 3 l
Artikel 2 f		Artikel 3 h
Artikel 2 g		—
—		Artikel 3 i
—		Artikel 3 m–s
Artikel 3.1		Artikel 2.1
Artikel 3.2		Artikel 2.2 a–e
—		Artikel 2.2 f och g
Artikel 4		Artikel 4
Artikel 5		Artikel 5.1
—		Artikel 5.2
Artikel 6.1		Artikel 6 a–e
—		Artikel 6 f
Artikel 6.2		—
—		Artikel 7

Tisdagen den 25 februari 2014

Direktiv 2004/114/EG	Direktiv 2005/71/EG	Detta direktiv
Artikel 7.1 inledande lydelse		Artikel 10.1 inledande lydelse
Artikel 7.1 a		Artikel 10.1 a
Artikel 7.1 b och c		—
Article 7.1 d		Artikel 10.1 b
Artikel 7.2		Artikel 10.2
—		Artikel 10.3
Artikel 8		—
—		Artikel 11
Artikel 9.1 och 9.2		Artikel 12.1 och 12.2
Artikel 10 inledande lydelse		Artikel 13.1 inledande lydelse
Artikel 10 a		Artikel 13.1 a
Artikel 10 b och c		—
—		Artikel 12.1 b
—		Artikel 12.2
Artikel 11 inledande lydelse		Artikel 14.1 inledande lydelse
Artikel 11 a		—
Artikel 11 b		Artikel 13.1 a
Artikel 11 c		Artikel 13.1 b
Artikel 11 d		Artikel 13.1 c
Artiklarna 12–15		—
—		Artiklarna 14, 15 och 16
Artikel 16.1		Artikel 20.1 inledande lydelse
—		Artikel 20.1 a–c
Artikel 16.2)		Artikel 20.2
—		Artikel 21
Artikel 17.1 första stycket		Artikel 23.1

Tisdagen den 25 februari 2014

Direktiv 2004/114/EG	Direktiv 2005/71/EG	Detta direktiv
Artikel 17.1 andra stycket		Artikel 23.2
Artikel 17.2		Artikel 23.3
Artikel 17.3		—
Artikel 17.4		Artikel 23.4
—		Artiklarna 15, 24, 25, 27
—		Artikel 17
Artikel 18.1		—
—		Artikel 29.1
Artikel 18.2, 18.3 och 18.4		Artikel 29.2, 29.3 och 29.4
Artikel 19		—
—		Artikel 30
Artikel 20		Artikel 31
—		Artiklarna 32 och 33
Artikel 21		Artikel 34
Artiklarna 22–25		—
—		Artiklarna 35, 36 och 37
Artikel 26		Artikel 38
—		Bilagorna I och II
	Artikel 1	—
	Artikel 2 inledande lydelse	—
	Artikel 2 a	Artikel 3 a
	Artikel 2 b	Artikel 3 i
	Artikel 2 c	Artikel 3 k
	Artikel 2 d	Artikel 3 b
	Artikel 2 e	—
	Artiklarna 3 och 4	—
	Artikel 5	Artikel 8

Tisdagen den 25 februari 2014

Direktiv 2004/114/EG	Direktiv 2005/71/EG	Detta direktiv
	Artikel 6.1	Artikel 9.1
	—	Artikel 9.1 a–f
	Artikel 6.2 a	Artikel 9.2 a
	Artikel 6.2 a, b och c	—
	Artikel 6.3, 6.4 och 6.5	Artikel 9.3, 9.4 och 9.5
	Artikel 7	—
	Artikel 8	Artikel 16.1
	Artikel 9	—
	Artikel 10.1	Artikel 19.2 a
	—	Artikel 19.2 b
	Artikel 10.2	—
	Artikel 11.1 och 11.2	Artikel 22
	Artikel 12 inledande lydelse	—
	Artikel 12 a	—
	Artikel 12 b	—
	Artikel 12 c	Artikel 21.1
	Artikel 12 d	—
	Artikel 12 e	—
	—	Artikel 21.2
	Artikel 13.1	Artikel 26.1
	Artikel 13.2	Artikel 26.1
	Artikel 13.3 och 13.5	Artikel 26.1
	Artikel 13.4	—
	—	Artikel 26.2, 26.3 och 26.4
	Artiklarna 14–21	—

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0123

En europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd – EU-frivilliga för humanitärt arbete (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0514),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 214.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0303/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 11 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0158/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet anser att separat finansiering och separata budgetanslag bör garanteras för detta initiativ samtidigt som det även i fortsättningen ömsesidigt ska komplettera de övriga instrumenten för unionens yttre politik.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0245

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 375/2014.)

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0124

Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2017/C 285/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0617),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 175.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0358/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverade yttrandena från Sveriges riksdag, Förenade kungarikets överhus och underhus och den tyska förbundsdagen som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 14 februari 2013 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 24 och 34,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 11 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från budgetutskottet, budgetkontrollutskottet, utskottet för regional utveckling, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0183/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽²⁾.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0295**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 223/2014.)*⁽¹⁾ EUT C 133, 9.5.2013, s. 62.⁽²⁾ Denna ståndpunkt ersätter ändringsförslagen som antogs den 12 juni 2013 (Antagna texter, P7_TA(2013)0257).

Tisdagen den 25 februari 2014

P7_TA(2014)0125

Biocidprodukter *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter vad gäller vissa villkor för tillträde till marknaden (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/41)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0288),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0141/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 september 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 11 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0354/2013),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen.

P7_TC1-COD(2013)0150

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EU) nr 528/2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, vad gäller vissa villkor för tillträde till marknaden

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 334/2014.)

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 44.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0135

EG-Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama, avtal om politisk dialog och samarbete, med undantag för artikel 49.3 ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, med undantag för artikel 49.3 (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 285/42)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12399/2013),
 - med beaktande av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan (13368/2012),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 209.2 samt artikel 218.6 andra stycket a, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0425/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A7-0463/2013).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0136

Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan EG och Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama, vad gäller artikel 49.3 ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Costa Rica, Republiken El Salvador, Republiken Guatemala, Republiken Honduras, Republiken Nicaragua och Republiken Panama, å andra sidan, vad gäller artikel 49.3 (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 285/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12400/2013),
 - med beaktande av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republikerna Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama, å andra sidan (13368/2012),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 79.3 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0426/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0119/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republikerna Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0137

Riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ***Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))****(Samråd)**

(2017/C 285/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0803),
 - med beaktande av artikel 148.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0417/2013),
 - med beaktande av artikel 55 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0470/2013).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0138

Ett gemensamt system för mervärdesskatt *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en standardiserad mervärdesskattedeklaration (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(2017/C 285/45)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0721),
 - med beaktande av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0394/2013),
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0090/2014),
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 4. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Ändring 1

Förslag till direktiv

Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹²⁾ föreskrivs att beskattningsbara personer ska inge mervärdesskattedeklarationer, men direktivet ger medlemsstaterna viss frihet att bestämma vilka uppgifter som ska finnas med i deklARATIONERNA. Detta leder till att reglerna och förfarandena i unionen för mervärdesskattedeklarationer skiljer sig åt från en medlemsstat till en annan, vilket skapar komplikationer för företag med gränsöverskridande verksamhet och hinder för handel inom unionen.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

Ändring

- (1) I rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹²⁾ föreskrivs att beskattningsbara personer ska inge mervärdesskattedeklarationer, men direktivet ger medlemsstaterna viss frihet att bestämma vilka uppgifter som ska finnas med i deklARATIONERNA. Detta leder till att reglerna och förfarandena i unionen för mervärdesskattedeklarationer skiljer sig åt från en medlemsstat till en annan, vilket skapar komplikationer för företag med gränsöverskridande verksamhet, **onödiga administrativa bördor för både medlemsstaternas skattemyndigheter och de beskattningsbara personerna, kryphål för mervärdesskattebedrägerier, mervärdesskatteskyldigheter som skapar hinder för handel inom unionen och onödiga kostnader för både medlemsstaternas skattemyndigheter och de beskattningsbara personerna.**

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

Ändring 2
Förslag till direktiv
Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) För att minska företagens administrativa bördor och förbättra den inre marknads funktion bör det införas en standardiserad mervärdesskattedeklaration för företagen i unionen. **Användning** av en standardiserad deklARATION torde **också** förenkla medlemsstaternas kontroll av mervärdesskattedeklarationer.

Ändring

- (2) För att minska företagens administrativa bördor och förbättra den inre marknads funktion bör det införas en standardiserad mervärdesskattedeklaration för företagen i unionen **och användningen** av en standardiserad deklARATION torde förenkla **såväl uppbörden och betalningen av mervärdesskatten som** medlemsstaternas **skattemyndigheters** kontroll av mervärdesskattedeklarationer. **Detta bör även bidra till att hjälpa företag att följa mervärdesskattelagstiftningen och därigenom minska felfrekvensen och i slutändan bidra till att minska eller till och med avskaffa mervärdesskattebedrägerier och mervärdesskattegapet.**

Ändring 3
Förslag till direktiv
Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) De administrativa bördorna måste reduceras till ett minimum. Informationen i en standardiserad mervärdesskattedeklaration bör därför utgöras av ett begränsat antal obligatoriska uppgifter. Medlemsstaterna bör inte ha rätt att kräva andra uppgifter i standardiserade mervärdesskattedeklarationer eller andra deklARATIONER än de som föreskrivs i avdelning XI kapitel 5 i direktiv 2006/112/EG.

Ändring

- (3) De administrativa bördorna måste reduceras till ett minimum. Informationen i en standardiserad mervärdesskattedeklaration bör därför utgöras av ett begränsat antal obligatoriska uppgifter. Medlemsstaterna bör inte ha rätt att kräva andra uppgifter i standardiserade mervärdesskattedeklarationer eller andra deklARATIONER än de som föreskrivs i avdelning XI kapitel 5 i direktiv 2006/112/EG. **De standardiserade mervärdesskattedeklarationernas potential kommer endast att kunna utnyttjas fullt ut om medlemsstaterna helt och hållet införlivar detta direktiv i tid i sina nationella lagar, förordningar och bestämmelser, utan att avvika från direktivet.**

Ändring 4
Förslag till direktiv
Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9a) **Medlemsstaternas skattemyndigheter bör ge sina tjänstemän och beskattningsbara personer online-förevisningar om hur man korrekt fyller i de elektroniska formulärens för att säkerställa att de standardiserade mervärdesskattedeklarationerna görs på ett korrekt och säkert sätt.**

Onsdagen den 26 februari 2014

Ändring 5
Förslag till direktiv
Skäl 14a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (14a) För att ytterligare minska bördorna för företagen och förbättra den inre marknadens funktion bör informationskraven i den standardiserade mervärdesskattedeklarationen harmoniseras i alla medlemsstater, och kommissionen bör inom fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft utvärdera direktivets genomförande mot denna bakgrund och vid behov lägga fram förslag.

Ändring 6
Förslag till direktiv
Artikel 2 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

- 2a. **Kommissionen ska senast ...*** [EUT, vänligen för in datum: fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft] genomföra en översyn för att se om direktivet är tillräckligt för att ytterligare minska bördorna för företagen och förbättra den inre marknadens funktion. Resultaten av denna översyn ska meddelas Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med lämpliga lagstiftningsförslag.

Ändring 7
Förslag till direktiv
Artikel 3

Kommissionens förslag

Ändring

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. **Den konsoliderade versionen av detta direktiv, och det direktiv som det ändrar, ska vara tillgänglig senast tre månader efter det att detta direktiv har offentliggjorts.**

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0139

Ändring av beslut 2009/831/EG vad gäller dess tillämpningstperiod ***Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets beslut om ändring av beslut 2009/831/EG vad gäller dess tillämpningsperiod (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))****(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)**

(2017/C 285/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2013)0930),
 - med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0022/2014),
 - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0113/2014).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0140

Ändring av beslut 2004/162/EG när det gäller dess tillämpning på Mayotte från och med den 1 januari 2014 *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till rådets beslut om ändring av beslut 2004/162/EG när det gäller dess tillämpning på Mayotte från och med den 1 januari 2014 (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd)

(2017/C 285/47)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2014)0024),
 - med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hörts av rådet (C7-0031/2014),
 - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0144/2014).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0141

Ramavtal om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Indonesien, med undantag för ärenden som rör återtagande**Europaparlamentets resolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, med undantag för ärenden som rör återtagande (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11250/2013),
- med beaktande av utkastet till ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan (14032/2009),
- med beaktande av samarbetsavtalet av den 7 mars 1980 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indonesien, Malaysia, Filippinerna, Singapore och Thailand – medlemsländer i Sydostasiatiska nationers förbund ⁽¹⁾ (Asean) samt efterföljande anslutningsprotokoll,
- med beaktande av sin resolution av den 5 september 2002 om kommissionens meddelande om Europa och Asien: en strategisk ram för förbättrade partnerskap ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juni 2003 om situationen i Indonesien, särskilt i provinserna Aceh och Papua ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2003 om Aceh ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2005 om tsunamikatastrofen i Indiska oceanen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av förhandlingarna om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, som rådet gav sitt tillstånd till den 25 november 2004, som avslutades i juni 2007 och ledde till undertecknande den 9 november 2009,
- med beaktande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesiens regering om vissa luftfartsaspekter, som undertecknades den 29 juni 2011 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om Indonesien, inklusive angrepp på minoriteter ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2012 om EU:s utrikespolitik gentemot Briks-länderna och andra framväxande stormakter: mål och strategier ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2012/308/Gusp av den 26 april 2012 om Europeiska unionens anslutning till fördraget om vänskap och samarbete i Sydostasien ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 144, 10.6.1980, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 272 E, 13.11.2003, s. 476.

⁽³⁾ EUT C 68 E, 18.3.2004, s. 617.

⁽⁴⁾ EUT C 87 E, 7.4.2004, s. 528.

⁽⁵⁾ EUT C 247 E, 6.10.2005, s. 147.

⁽⁶⁾ EUT L 264, 8.10.2011, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 201.

⁽⁸⁾ EUT C 239 E, 20.8.2013, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 154, 15.6.2012, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

- med beaktande av rapporterna från Europaparlamentets valobservatörsuppdrag om valen i Indonesien den 5 april 2004 och 20 september 2004, i Östtimor den 30 augusti 1999, 30 augusti 2001, 9 april 2007, 30 juni 2007 och 7 juli 2012 samt i Acehprovinsen den 11 december 2006,
- med beaktande av Jakartadeklarationen om principerna för korruptionsbekämpande organ, som antogs den 27 november 2012,
- med beaktande av artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 91, 100, 191.4, 207 och 209 jämförda med artikel 218.6 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- med beaktande av artikel 81.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av interimsbetänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0093/2014), och av följande skäl:
 - A. Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien (nedan kallad Indonesien) ska regleras genom det nämnda ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete (nedan kallat ramavtalet).
 - B. Ramavtalet är det första i sitt slag mellan Europeiska unionen och Indonesien och syftar till att förstärka det politiska, ekonomiska och sektorsvisa samarbete som är av ömsesidigt intresse och ytterligare öka det bilaterala och regionala samarbetet när det gäller att reagera på globala utmaningar.
 - C. Viktiga delar av ramavtalet avser bekräftelse av värdena i FN-stadgan, FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna och andra internationella avtal som omfattar båda parterna samt deras åtagande avseende demokratiprincipen, principen om gott styre och rättsstatsprincipen, bestämmelser om att inleda samarbete eller öka samarbetet på sådana områden som mänskliga rättigheter, handel och investeringar, energi, turism, transport och infrastruktur, bevarande av havsmiljön, fiske, industripolitik och små och medelstora företag, uppgiftsskydd och immateriella rättigheter, liksom motverkande av spridning av massförstörelsevapen samt kampen mot organiserad brottslighet, korruption, penningtvätt terrorism och terrorismfinansiering.
 - D. Indonesien är världens fjärde mest befolkade nation och världens tredje största demokrati. Landet har den största andelen muslimer i världen, men också miljontals människor med annan tro. Samhället är heterogent när det gäller etnicitet, språk och kultur och har fler än 240 miljoner invånare, varav 40 procent är yngre än 25 år. Landet ligger strategiskt i en arkipelag som omfattar fler än 17 000 öar och mäter 5 400 kilometer från öst till väst i Indiska oceanen och Stilla havet.
- 1. Europaparlamentet uppmanar rådet att beakta följande rekommendationer:
 - a) Parlamentet välkomnar ramavtalet eftersom det är det första av detta slag som ingåtts mellan EU och Asean-länderna. Det vittnar om den snabbt växande betydelsen av förbindelserna mellan EU och Indonesien och väntas inleda ett nytt kapitel i de bilaterala förbindelserna, grundat på gemensamma principer såsom demokrati, rättsstaten och de mänskliga rättigheterna, jämlikhet, ömsesidig respekt och ömsesidig nytta.
 - b) Parlamentet framhåller Indonesiens femtonåriga process av demokratisk, politisk, social och ekonomisk omdaning efter 33 år med ett auktoritärt militärstyre. Indonesien urbaniseras snabbt, har en snabbt växande medelklass (över 70 miljoner människor) och omfattande naturresurser och är den största ekonomin i Sydostasien (BNP har ökat med mer än 6 procent under de senaste två åren). Vid landets norra sjögräns passerar hälften av världens handel. Landet förfogar över en ökande diplomatisk närvaro i regionala och globala forum, exempelvis FN, WTO, Indiska Oceanområdets kommission och G20-gruppen samt Asean, där Indonesien är både grundare och största medlem. Indien spelar en viktig roll i regionen som helhet.

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) Parlamentet berömmar de framsteg som Indonesien gjort när det gäller att utveckla ett demokratiskt styre och landets åtaganden för demokrati, som visar sig i dess pluralistiska samhälle, vilket visar sig genom fria och rättvisa val, mediefrihet, civilt samhällsengagemang, ekonomisk återhämtningsförmåga och fattigdomsminskning, utbildning och andra indikatorer för millennieutvecklingsmålen samt genom goda förbindelser till grannländer och förespråkande av demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet noterar dock att allvarliga problem kvarstår när det gäller rättsstatsprincipen och skyddet av de mänskliga rättigheterna – de som gjort sig skyldiga till människorättskränkningar, bl.a. inom militären, och de som kränker minoriteters rättigheter såsom religiösa, etniska, könsrelaterade rättigheter samt hbt-grupperns rättigheter måste ställas till svars – och noterar även de problem som kvarstår när det gäller kampen mot korruption. Parlamentet understryker att dessa problem kan tas upp inom ramen för internationellt samarbete, t.ex. inom ramavtalet mellan EU och Indonesien.
- d) Parlamentet pekar på de snabbt växande kopplingarna mellan EU och Indonesien inom handeln och på andra ekonomiska områden, med tanke på de affärsmöjligheter som erbjuds genom en ekonomi som har dragit till sig allt större utländska och inhemska investeringar. Man bör dock genom samarbete i enlighet med ramavtalets bestämmelser om handel och investeringar, beskattning och tullar, industripolitik och små och medelstora företag samt transport eftersträva en bättre infrastruktur, bättre uppkopplingsmöjligheter och förbättrade regleringsramar för att frigöra Indonesiens fulla ekonomiska potential och främja hållbar tillväxt, skapandet av arbetstillfällen och fattigdomsminskningen såväl i EU:s medlemsstater som i Indonesien.
- e) Parlamentet betonar att ramavtalet syftar till att ytterligare stärka förbindelserna mellan EU och Indonesien, utöver de befintliga samarbetsmekanismerna, och till att samarbeta om globala problem på grundval av de gemensamma värdena jämlikhet, ömsesidig respekt, ömsesidig nytta, demokrati, det civila samhällets aktiva deltagande, rättsstatsprincipen, gott styre och mänskliga rättigheter. Detta ska ske genom att utveckla det politiska och ekonomiska samarbetet i frågor som rör handel, investeringar, industripolitik och små och medelstora företag, miljö, klimatförändringar, energi, vetenskap och teknik, immateriella rättigheter, turism, utbildning och kultur och migration samt bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering, narkotikahandel, korruption, organiserad brottslighet och människohandel.
- f) Förbindelsen mellan Indonesien och EU bör ges strategisk betydelse, och regelbundna toppmöten bör hållas för att granska den bilaterala och globala utvecklingen. Parlamentet rekommenderar att högt uppsatta personer regelbundet bör besöka Indonesien, särskilt kommissionens ordförande, vice ordföranden/den höga representanten och ledamöter av Europaparlamentet. Viseringsfrågan och tillträdet för internationella civila samhällsorganisationer bör underlättas ömsesidigt på ett sätt som intensifierar kontakterna människor emellan och utbytet inom det civila samhället. Parlamentet välkomnar i detta avseende att man i enlighet med artikel 41 i ramavtalet inrättar en gemensam kommitté som ska sammanträda minst vartannat år, växelvis i Indonesien och Bryssel.
- g) Parlamentet uppmanar med kraft EU och Indonesien att fullt ut använda sig av ramavtalet för att åstadkomma långsiktig geostrategisk nytta när det gäller att hantera globala säkerhetsutmaningar genom bilaterala, regionala och multilaterala forum, som att bekämpa klimatförändringar, spridning av massförstörelsevapen, terrorism, korruption, organiserad brottslighet, narkotikahandel, penningtvätt och terrorismfinansiering, samarbeta på området uppgiftsskydd samt fortsätta samarbetet på andra områden som inte uttryckligen omfattas av ramavtalet, som t.ex. katastrofberedskap och katastrofhantering, konfliktlösning, handelsvapen och lätta vapen och sjösäkerhet, inbegripet sjöröveri.
- h) Parlamentet välkomnar att Indonesien ratificerade den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter 2006, och att Indonesien nyligen ratificerade flera andra FN-instrument för mänskliga rättigheter avseende migrerande arbetstagare, personer med funktionshinder, barn i väpnade konflikter och försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi. Parlamentet förväntar sig att man genomför de institutionella och rättsliga reformer som behövs för att dessa instrument ska efterlevas.
- i) Parlamentet uttrycker sin stora uppskattning för det fredsavtal och den ekonomiska utveckling som åstadkommits i Acehprovinsen de senaste åtta åren och hoppas att man kan göra ytterligare framsteg med att lyfta provinsen och dess befolkning ur fattigdomen.
- j) Parlamentet lovordar de indonesiska myndigheternas insatser för att bekämpa korruptionen, inbegripet det arbete som kommissionen för korruptionens utrotning (KPK) har gjort i detta avseende. Parlamentet oroar sig dock över att korruptionen fortfarande utgör ett stort problem och ett allvarligt hinder för utveckling, trots att Indien 2006 ratificerade FN:s konvention mot korruption. Parlamentet uppmanar därför till fortsatta åtgärder i enlighet med

Onsdagen den 26 februari 2014

artikel 35 i ramavtalet för att utbyta bästa praxis när det gäller såväl korruptionsbekämpning, bl.a. återkrävande av tillgångar, som bekämpning av ekonomisk och finansiell brottslighet.

- k) Parlamentet uppmuntrar EU-medlemsstaterna att utöka den ömsesidiga rättsliga hjälpen till Indonesien i kampen mot korruption och att samarbeta med Indonesien för att se till att enheter som är inblandade i korruption och människorättskränkningar inte får en fristad i EU.
- l) Parlamentet framhåller vikten av lag nr 34/2004 och av 2009 års ministerförordning nr 22, som föreskriver att Indonesiens regering måste ta över all militär och ekonomisk verksamhet, och betonar att denna lag och denna förordning måste efterlevas för att det demokratiska ansvarsutkrävandet ska fungera i kampen mot korruption och skyddet av de mänskliga rättigheterna.
- m) Parlamentet berömmar Indonesien för dess ledande roll i arbetet inom Bali-forumet för mänskliga rättigheter på regional nivå, men oroar sig över den inkonsekvens som präglar lag 8/1985 och den nya lagen 17/2013 om massorganisationer (som upphäver den tidigare lagen 8/1985 om organisationer) i fråga om civila organisationer ("Ormaslagen"), som – trots det angivna syftet att garantera tolerans och förhindra våld mot samhällsgrupper – om den inte anpassas till internationella människorättsstandarder riskerar att i hög grad medföra onödiga och ibland betungande administrativa, rättsliga och finansiella restriktioner för de icke-statliga organisationernas verksamhet och därmed riskerar att undergräva det civila samhällets möjligheter att verka i Indonesien och att begränsa föreningsfriheten, yttrandefriheten, mötesfriheten samt tankefriheten, samvetsfriheten och religionsfriheten. Parlamentet anser att sådana problem bör tas upp i den årliga människorättsdialogen mellan EU och Indonesien.
- n) Parlamentet betonar att både nationella och utländska företag som verkar i Indonesien behöver anpassa sin verksamhet till principerna om företagens sociala ansvar. Parlamentet välkomnar regeringsförordning nr GR 47/2012 om aktiebolagens sociala och miljömässiga ansvar, som är allmänt tillämplig för indonesiska företag och föreskriver incitament och sanktioner. Parlamentet uppmärksammar dock behovet av att bygga upp kapacitet för att genomföra FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, och uppmanar EU att genom ramavtalet tillhandahålla det tekniska stöd som behövs samt uppmanar Indonesien att utarbeta en egen nationell plan för genomförandet av FN:s vägledande principer. Parlamentet berömmar Indonesien för att man i november 2012 höll det internationella möte som leddes av Indonesiens kommission för korruptionens utrotning tillsammans med FN:s utvecklingsprogram och FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå, där man diskuterade principerna för korruptionsbekämpande organ.
- o) Parlamentet beklagar att den ökade inriktningen på islamsk undervisning i det offentliga skolsystemet går ut över den religiösa, etniska och kulturella mångfald som betonas i den indonesiska devisen "Bhineka Tunggal Ika" (sammanshållning i mångfalden), och konstaterar med oro att det finns en utbredd uppfattning om att myndigheterna saknar politisk beslutsamhet när det gäller att hantera religiös extremism. Detta anses ligga bakom ökningen av incidenter med sektaristiskt våld mot och diskriminering av människor som tillhör religiösa och etniska minoriteter. Parlamentet är fortfarande oroat över den diskriminering, de trakasserier och det våld som utövas mot människor som tillhör etniska minoriteter, kvinnor och hbtj-personer, ibland i enlighet med olika regler och förordningar som har att göra med pornografi, blasfemi eller religiösa minoriteters verksamhet.
- p) Parlamentet uttrycker oro över det våld som utövas mot religiösa minoriteter och som sker i form av angrepp på anhängare till ahmadiyah-rörelsen och shiamuslimer och stängning av kyrkor i vissa delar av landet samt diskriminerande bestämmelser och statliga åtgärder mot personer som inte tillhör någon av de sex erkända religionerna i samband med den offentliga registreringen av äktenskap och födselar eller utfärdandet av identitetskort. De indonesiska myndigheterna uppmanas att se till att den religionsfrihet som föreskrivs i konstitutionen också tillämpas i praktiken, samt att fortsätta främja religiös tolerans. Parlamentet anser i detta avseende att sådana frågor bör tas upp i den årliga människorättsdialogen mellan EU och Indonesien – och i ramavtalets artikel 39 om samarbete – för att modernisera staten och den offentliga förvaltningen.

Onsdagen den 26 februari 2014

- q) Parlamentet påminner om att avskaffandet av dödsstraff är ett centralt mål i unionens politik för mänskliga rättigheter, och uppmanar de indonesiska myndigheterna att överväga att avskaffa dödsstraffet, eller att åtminstone utfärda ett moratorium för dess tillämpning. Parlamentet anser att sådana problem bör tas upp i den årliga människorättsdialogen mellan EU och Indonesien. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft EU att fördjupa sitt samarbete med Indonesiens civilsamhälle för att främja mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och kampen mot korruption samt förespråka att dödsstraffet avskaffas.
- r) Parlamentet är fortfarande djupt oroat över den tortyr och de andra människorättskränkningar som drabbar civilbefolkningen i Papua och Västra Papua, där man uppskattar att fler än 100 000 människor har dödats de senaste 50 åren. Parlamentet välkomnar därför det senaste tillkännagivandet från Papuas guvernör om att för första gången på flera år öppna Papua för utländska journalister och icke-statliga organisationer. Parlamentet uppmanar EU att erbjuda de indonesiska myndigheterna hjälp, som man gjort tidigare med Acehprovinsen, när det gäller att utveckla en övergripande strategi för att förbättra situationen i Papua. Parlamentet ser fortfarande med oro på sammandrabbningarna mellan säkerhetsstyrkor och självständighetsgrupper och på de oroväckande rapporterna om människorättskränkningar som tillskrivs säkerhetsstyrkorna samt bristen på framsteg på områdena utbildning, hälso- och sjukvård och arbetstillfällen samt när det gäller möjligheten att utöva yttrandefrihet och mötesfrihet, som är mycket viktiga för invånarna i Papua, liksom skyddet av miljön, naturresurserna och invånarnas kulturella identitet. Parlamentet uppmanar med kraft de indonesiska myndigheterna att ge EU:s oberoende observatörer fri tillgång till området.
- s) Parlamentet berömmar Indonesiens regering för dess insatser för att göra det möjligt för FN:s flyktingkommissariat att vara verksamt i landet och bistå med hanteringen av asylsökande och flyktingar. Parlamentet framhåller vikten av offentlig politisk diskussion för att få ett bredare samhällsstöd för asylsökande och flyktingar. Parlamentet uppmanar dessutom Indonesien och EU att till fullo genomföra ramavtalets artikel 34 i fråga om samarbete i migrationsfrågor, inbegripet laglig och olaglig migration, människosmuggling och människohandel.
- t) Parlamentet uppmanar med kraft EU och Indonesien till nära samarbete i enlighet med ramavtalets artikel 4 om rättsligt samarbete för att slutföra Indonesiens ratifikation av 1948 års FN-konvention om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord och Romstadgan om Internationella brottmålsdomstolen.
- u) Parlamentet välkomnar att man fortsätter med den människorättsdialog som inleddes 2010 mellan EU och Indonesien, och parlamentet uppmanar till att det civila samhället på bredare front deltar i och lämnar bidrag till den dialogen och genomförandet av den nationella handlingsplanen för mänskliga rättigheter.
- v) Parlamentet välkomnar förordningarna från 2006, 2008 och 2010 som förbjuder kvinnlig könsstympning. Parlamentet uppmärksammar de insatser som gjorts av de indonesiska myndigheterna, bl.a. ratifikationen av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN-konventionen om barnets rättigheter, liksom det arbete som utträttats av den nationella kommissionen mot våld mot kvinnor (Komnas Perempuan) och av det lokala civilsamhället för att sprida information om riskerna med kvinnlig könsstympning. Trots dessa insatser och antagandet av FN:s resolution om förbud mot kvinnlig könsstympning fortsätter denna tradition att utövas i vissa delar av Indonesien. Parlamentet rekommenderar i detta avseende att EU och Indonesien inleder ett nära samarbete i fråga om hälsa i enlighet med artikel 31 i ramavtalet och använder sig av människorättsdialogen för att utbyta bästa praxis i syfte att avskaffa könsstympning och minimera de hälsorisker som sådana ingrepp medför för flickor och kvinnor. Parlamentet uppmanar Indonesien att kraftigt öka sina insatser för att stoppa denna allvarliga form av könsbaserat våld mot flickor och kvinnor som utgör en grov kränkning av deras mänskliga rättigheter.
- w) Parlamentet berömmar de framsteg som Indonesien gjort genom sin nationella handlingsplan för avskaffande av de värsta formerna av barnarbete och sin rättsliga ram mot utnyttjande av barn.
- x) Parlamentet framhåller arbetarrörelsens stora betydelse i dialoger och förhandlingar med regeringen och andra aktörer, när det gäller att främja arbetsvillkor och socialförsäkringsrättigheter i Indonesien. Parlamentet rekommenderar att man inom samarbetet för att skydda de mänskliga rättigheterna och förhindra diskriminering i enlighet med ramavtalets bestämmelser tar upp frågor om jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsplatsen och motverkande av löneskillnader på grund av kön. I synnerhet betonas vikten av särskilda åtgärder för att se till att de grundläggande internationella arbetsnormerna genomförs till fullo, med tanke på att kvinnliga arbetstagare fortfarande utsätts för utnyttjande och diskriminering i form av overtidsarbete, otillräcklig betalning och övergrepp från chefer.

Onsdagen den 26 februari 2014

- y) Parlamentet framhåller att exporten från EU till Indonesien – som 2012 värderades till 9,6 miljarder EUR – fördubblats under de senaste sex åren, och att den bilaterala handeln endast värderades till 25 miljarder EUR. Detta gör att Indonesien är EU:s tjugonionde största handelspartner och bara EU:s fjärde största handelspartner i regionen, trots att Indonesien står för 40 procent av Aseanländernas BNP och befolkning. Dock noteras att investeringarna från EU i Indonesien ökar snabbt och ligger på andra plats bland utländska direktinvesteringar, efter Singapore. Tusen företag från EU har investerat mer än 1 000 miljarder EUR och sysselsätter 1,1 miljoner indonesier.
- z) Parlamentet uppmanar Indonesien och EU att överväga att inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal utöver det samarbete som ramavtalet ska ge, i syfte att gradvis avskaffa större handelshinder, bl.a. genom att stärka samråden om efterlevande av WTO-bestämmelserna, främja tillämpning av internationella standarder för tekniska handelshinder, förbättra skyddet av immateriella rättigheter, öka insynen i handelsregler, utveckla tullsamarbetet och främja ett icke-diskriminerande investeringssystem och på så vis ytterligare öka handeln med varor, investeringar, tjänster och upphandling.
- aa) Parlamentet berömmar Indonesien för dess strävan efter samarbete med EU när det gäller att utrota handeln med olagligt timmer och olagliga timmerprodukter, och noterar att det frivilliga partnerskapsavtalet mellan EU och Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt-VPA) undertecknades i september 2013. Indonesiens export av timmerprodukter till EU ökade med 114 procent under det första kvartalet 2013. Parlamentet ser fram emot utfärdandet av Flegt-licenser, som intygar timrets och timmerprodukternas laglighet, för import av timmer och timmerprodukter från Indonesien till EU, när väl båda parter bedömer att Indonesien har ett tillräckligt stabilt laglighetsförsäkringssystem för timmer (TLAS). Parlamentet förväntar sig att gemensamma regelbundna utvärderingar kommer att granska de berörda parternas förmåga att genomföra de frivilliga partnerskapsavtalen.
- ab) Parlamentet framhåller Indonesiens och EU:s nyckelroll i att bekämpa klimatförändringarna, med tanke på deras geopolitiska och ekonomiska betydelse, territoriella omfattning samt befolkningsstorlek, och välkomnar Indonesiens stärkta roll i de internationella klimatförhandlingarna samt lovordar Indonesiens ambitiösa planer som tillkännagavs 2009 om att minska ökningen av utsläpp liksom Indonesiens efterlysning av internationellt stöd för att hjälpa landet att minska utsläppen ytterligare. Parlamentet noterar att de största orsakerna till växthusgasutsläpp i Indonesien är avskogningen och den ändrade markanvändningen, men den växande energisektorn väntas överta denna roll från skogsbruket före 2027, och parlamentet uppmanar därför ramavtalets parter att omedelbart inleda en institutionaliserad bilateral samarbetsmekanism i enlighet med ramavtalets artikel 23 om energi. Denna mekanism skulle kunna utgå från den brittiska klimatförändringsenhet (UKCCU) i Indonesien som inrättades 2011 för att diversifiera energiförsörjningen genom utvecklandet av nya och förnybara energiformer och energioverföringsinfrastrukturer som kopplar förnybar energi till efterfrågecentra, och för att åstadkomma en förnuftig energianvändning i syfte att bekämpa klimatförändringarna och främja en hållbar utveckling.
- ac) Parlamentet uttrycker djup oro över att den ökande efterfrågan på palmolja leder till avskogning i Indonesien, som är världens största producent och konsument av palmolja. Parlamentet välkomnar regeringens beslut 2011 om ett moratorium avseende avverkning av ny skog, men hävdar med eftertryck att man bör vidta åtgärder för att täppa till de många kryphål som hittills i hög grad har minskat moratoriets verkan.
- ad) Parlamentet välkomnar det luftfartsavtal som EU och Indonesien undertecknade 2011 och som innebär att man avskaffar nationella restriktioner för de bilaterala luftfartstjänsterna och stärker det övergripande samarbetet mellan EU och Indonesien. Parlamentet rekommenderar att fler åtgärder vidtas i enlighet med ramavtalets artikel 34 om transport, särskilt att man upprättar en fördjupad dialog på området sjö- och landtransporter för att förbättra infrastrukturen i Indonesiens övärld samt för att fullt ut genomföra internationella standarder för säkra och trygga transporter och för förebyggande av föroreningar.
- ae) Parlamentet är djupt oroat över de skogsbränder som inträffar årligen och som till stor del beror på att skogsbolag och jordbrukare röjt marken till förmån för oljepalmsplantage, vilket ökar den globala uppvärmningen och gör att Indonesien är ett av de länder i världen som släpper ut mest växthusgaser. Parlamentet välkomnar att Indonesiens regering har lovat att ratificera Aseanavtalet om gränsöverskridande rökdissföröreningar i början av nästa år, och uppmanar eftertryckligen myndigheterna att snarast vidta mer effektiva förebyggande åtgärder.

Onsdagen den 26 februari 2014

- af) Parlamentet noterar att turismen är en av de viktigaste sektorerna i Indonesiens ekonomi, och betonar i detta avseende att artikel 17 i ramavtalet ger ett utmärkt tillfälle att utbyta information och fastställa bästa praxis för hur man ska maximera Indonesiens potential när det gäller natur- och kulturarv samt förhindra negativ miljöpåverkan, såsom föroreningar eller skador på de marina ekosystemen, i syfte att utveckla hållbara turismmodeller och öka turismens positiva bidrag, samtidigt som man respekterar de lokala samhällenas intressen.
- ag) Parlamentet konstaterar att utbyten mellan människor i Indonesien och EU har genomförts via programmet Erasmus Mundus II, genom vilket 200 stipendier delades ut 2008–2010. Europeiska kommissionen planerar att anordna workshoppar och seminarier för att indonesiska små och medelstora företag ska få bättre förståelse och kunskap när det gäller internationella standarder och kvalitetskrav. Parlamentet betonar dock kraftfullt behovet av att ytterligare öka utbytet mellan studerande och akademisk personal och upprätta regelmässiga utbildningsprogram i enlighet med ramavtalets artikel 25 om kultur och utbildning, i syfte att utbyta bästa praxis och kunskaper inom turism, entreprenörskap och språk. Parlamentet uppmanar också Indonesien och EU att överväga att inleda förhandlingar om åtgärder för viseringslättnader för att underlätta utbyten människor emellan.
- ah) Parlamentet noterar att EU tillhandahöll omkring 400 miljoner EUR i utvecklingsstöd till Indonesien mellan 2007 och 2013, och konstaterar att Indonesien har nått en status som lägre medelinkomstland, vilket innebär att man från och med 2014 inte längre uppfyller villkoren för det fleråriga vägledande programmet. Samtidigt fortsätter landet att dra nytta av EU:s allmänna preferenssystem. Parlamentet uppmanar därför Indonesien med kraft att fortsätta genomföra de prioriterade åtgärder som tidigare finansierades genom de fleråriga vägledande programmen, t.ex. avseende utbildning, handel och investeringar, rättsvårdande organ och rättsväsende, allmän kapacitetsuppbyggnad samt klimatförändringar. Parlamentet anser att det bilaterala samarbetet genom ramavtalet i kombination med finansieringen genom Europeiska investeringsbanken och eventuella framtida ekonomiska partnerskapsavtal kommer att ha stor betydelse för att främja sådana prioriteringar i Indonesien.
- ai) Parlamentet föreslår att Indonesien och EU i enlighet med ramavtalet fastställer samarbetsområden för att bättre genomföra och förvalta Indonesiens ekonomiska översiktsplan (MP3EI) genom att utbyta kunskap och bästa praxis för offentlig-privata partnerskap, samt inleder ett nära samarbete inom ramen för Indonesiens och vissa EU-medlemsstaters G20-åtaganden för att förhindra överföring av vinster, skatteflykt och inrätta ett automatiskt utbyte av skatteinformation.
- aj) Parlamentet uppmanar med kraft EU att genom ramavtalet stödja Indonesiens insatser för att modernisera den offentliga förvaltningen, särskilt när det gäller kapacitetsuppbyggnad för utformning och genomförande av strategier samt stärkande av rättsväsendet och de rättsvårdande organen.
- ak) Parlamentet uppmanar EU och Indonesien att samarbeta för att genomföra konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) och att på ett hållbart sätt bevara och förvalta naturresurser och biologisk mångfald, närmare bestämt skogs-, havs- och fiskeresurser. Parlamentet uttrycker sin oro för den ökade avskogning som orsakas av den privata sektorns oljepalms- och gummiplantager vilket ökar riskerna med en ensidig växtföljd.
- al) Parlamentet välkomnar att Indonesien har ratificerat FN:s havsrättskonvention, och uppmanar EU att erbjuda sitt stöd i samband med de institutionella reformer och andra reformer som behövs för att efterleva konventionen och öka havssäkerheten i regionen.
- am) Parlamentet välkomnar ramavtalet, som vittnar om att banden mellan EU och Indonesien blir allt viktigare och som inleder ett nytt kapitel i de bilaterala förbindelserna, genom att det politiska, ekonomiska och sektorsvisa samarbetet utökas inom ett stort antal politikområden, genom att handels- och investeringsflöden och utbyte mellan människor underlättas, bl.a. inom ramen för EU:s och Aseans gemensamma initiativ, samt genom att Indonesien och EU får möjlighet att, utöver det befintliga samarbetet inom andra internationella organisationer, förbättra sitt samarbete i globala frågor där både EU och Indonesien kommit att få allt större betydelse. Parlamentet framhåller att bi- och multilateralt samarbete kan främja konfliktlösning på regional och global nivå och förbättra effektiviteten när det gäller att återkräva tillgångar och bekämpa terrorism, piratkopiering, organiserad brottslighet, penningtvätt och skatteparadis. Därför välkomnar parlamentet att samtliga medlemsstater har ratificerat ramavtalet, som undertecknades redan 2009.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0142

Ramavtal om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Indonesien, med undantag för ärenden som rör återtagande ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, med undantag för ärenden som rör återtagande (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 285/49)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11250/2013),
 - med beaktande av utkastet till ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan (14032/2009),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 91, 100, 191.4, 207 och 209 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0351/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A7-0134/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Indonesien.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0143

Ramavtal om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Indonesien vad gäller ärenden som rör återtagande ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av ramavtal om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan, vad gäller ärenden som rör återtagande (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 285/50)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11313/2013),
 - med beaktande av utkastet till ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Indonesien, å andra sidan (14032/2009),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 79.3 jämförd med artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0356/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt utskottet för utrikesfrågor (A7-0115/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Indonesien.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0144

Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Turkiet om återtagande av personer utan uppehållstillstånd ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Turkiet om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 285/51)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (10697/2012),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Turkiet om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (10693/2012),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 79.3 samt artikel 218.6 andra stycket a led v, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0029/2014),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för utrikesfrågor (A7-0097/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Turkiet.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0147

Ett gemensamt europeiskt järnvägsområde *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde vad avser öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg och om styrningen av järnvägsinfrastrukturen (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/52)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0029),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 91 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0025/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverande yttranden från den franska senaten, det litauiska parlamentet, den luxemburgska deputeradekammaren, den nederländska första kammaren, den nederländska andra kammaren och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för regional utveckling (A7-0037/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0029

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde vad avser öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg och om styrningen av järnvägsinfrastrukturen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

Onsdagen den 26 februari 2014

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under det senaste decenniet har **det europeiska motorvägsnätet ökat med 27 %, medan det utnyttjade järnvägsnätet har minskat med 2 %**. Vidare har järnvägstrafikens tillväxt inte varit tillräcklig för att öka dess andel av transporterna i förhållande till bilar och luftfart. Järnvägens andel på 6 % av persontrafiken i Europeiska unionen har förblivit ganska stabil **och** persontrafiken på järnväg har inte utvecklats i takt med behoven när det gäller utbud och kvalitet. [Ändr. 1]
- (1a) **Att järnvägssektorn har en alltför låg andel av transporterna i Europa har flera orsaker. Bland annat förekommer det illojal konkurrens vad gäller andra transportsätt, den politiska viljan att utveckla järnvägstransporterna är inte tillräckligt stark och det investeras inte tillräckligt i järnvägsnäten**. [Ändr. 2]
- (2) Unionens marknader för godstrafik och internationell persontrafik på järnväg öppnades för konkurrens 2007 respektive 2010 genom direktiv 2004/51/EG ⁽⁴⁾ och 2007/58/EG ⁽⁵⁾. Dessutom har vissa medlemsstater öppnat sin inhemska persontrafik på järnväg för konkurrens antingen genom att införa öppna tillträdesrätter eller genom konkurrensutsatt upphandling för avtal om allmän trafik.
- (2a) **Det bör göras en bedömning av de praktiska följderna av bestämmelserna i dessa direktiv genom att man kontrollerar kvaliteten på de tillhandahållna tjänsterna utifrån faktiska omständigheter, utbuds- och utnyttjandenivåer samt kostnader och avgifter**. [Ändr. 3]
- (2b) **För att ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ska kunna utvecklas måste samtliga medlemsstater tillämpa den antagna lagstiftningen effektivt och fullt ut inom de utsatta tidsfristerna. Med tanke på de brister som har konstaterats inom detta område bör medlemsstaterna noggrant övervaka genomförandet av unionslagstiftningen**. [Ändr. 4]
- (2c) **Flera undersökningar och enkäter visar att i medlemsstater som har öppnat sina marknader för inrikes persontrafik, såsom Sverige och Storbritannien, har järnvägsmarknaden växt, samtidigt som tillfredsställelsen hos passagerare och personal ökat**. [Ändr. 5]
- (3) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁶⁾ inrättas ett gemensamt europeiskt järnvägsområde med gemensamma bestämmelser om styrningen av järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare, finansiering av och avgifter för infrastruktur, villkor för tillträde till järnvägsinfrastruktur och järnvägstrafik samt tillsyn över järnvägsmarknaden. Med alla delar på plats är det nu möjligt att fullborda öppnandet av unionens järnvägsmarknad och reformera styrningen av infrastrukturförvaltare för att garantera lika tillträde till infrastrukturen, **så att järnvägstrafikens kvalitet kan förbättras i hela EU samtidigt som sociala normer och anställningsförhållanden värnas**. [Ändr. 6]

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/51/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EUT L 164, 30.4.2004, s. 164).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur (EUT L 315, 3.12.2007, s. 44).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (3a) *Fullbordandet av öppnandet av unionens järnvägsmarknad bör betraktas som avgörande för att järnvägen ska kunna bli ett trovärdigt alternativ till andra transportsätt när det gäller pris och kvalitet. [Ändr. 7]*
- (4) Enligt direktiv 2012/34/EU ska kommissionen i förekommande fall föreslå lagstiftningsåtgärder för öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg och utveckla lämpliga villkor för att garantera **det mest kostnadseffektiva och** icke-diskriminerande ~~tillträde~~ **tillträdet** till infrastrukturen, **inbegripet etablerade operatörers försäljningsinfrastruktur**, med utgångspunkt i de nuvarande kraven på särredovisning av infrastrukturförvaltning och trafikverksamheter. [Ändr. 8]
- (4a) *Öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik kommer att ha positiv inverkan på hur den europeiska järnvägsmarknaden fungerar. Detta kommer att leda till större flexibilitet och fler möjligheter för företag och passagerare. Järnvägspersonalen kommer också att vinna på ett öppnande, eftersom detta kommer att förbättra deras möjligheter att erbjuda sina tjänster till nya aktörer på marknaden. Erfarna arbetstagare kan skapa ett mervärde för de nya aktörerna, vilket leder till bättre arbetsvillkor. [Ändr. 9]*
- (4b) *Medlemsstaterna är ansvariga för hur deras arbetsmarknader för järnvägspersonal är organiserade. De bör emellertid se till att arbetsmarknaden är organiserad på ett sätt som inte skadar kvaliteten på tjänsterna. Unionslagstiftningen ger redan en tydlig ram för skyddet av järnvägspersonal. [Ändr. 10]*
- (5) *Bättre samordning mellan infrastrukturförvaltarna och järnvägsföretagen bör garanteras genom att det inrättas en samordningskommitté för att uppnå en effektiv förvaltning och användning av infrastrukturen. **För att säkerställa att verksamheten flyter smidigt i den dagliga förvaltningen av nätet, inbegripet trafikledningen på nätet vintertid, bör infrastrukturförvaltaren på trafikstyrningsnivå dessutom samordna sig med järnvägsföretag, utan att göra avkall på sitt oberoende och sitt ansvar för förvaltningen av nätet och efterlevnaden av befintliga bestämmelser.** [Ändr. 117]*
- (6) Medlemsstaterna ska också se till att alla uppgifter som är nödvändiga för hållbar drift, underhåll och utveckling av järnvägsinfrastrukturen hanteras enhetligt av infrastrukturförvaltaren själv.
- (6a) *För att säkerställa tillräcklig och sund konkurrens inom det europeiska järnvägsområdet är det, förutom att garantera icke-diskriminerande tillträde till infrastrukturen, nödvändigt att integrera de nationella järnvägsnäten och förstärka regleringsorganen. En sådan förstärkning bör ta sig uttryck i såväl en utvidgning av de behöriga regleringsorganens ansvarsområden som en utveckling av ett nätverk av regleringsorgan, som i framtiden skulle vara en central aktör för regleringen av EU:s järnvägsmarknad. [Ändr. 12]*
- (6b) *När infrastrukturförvaltaren utför alla de relevanta uppgifter som anges i direktivet ska denne vara skyldig att använda sina befogenheter för att kontinuerligt effektivisera förvaltningen av järnvägsinfrastrukturen så att användarna får tillgång till kvalitetstjänster. [Ändr. 13]*
- (7) *Utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter att planera och finansiera infrastrukturen bör gränsöverskridande frågor ~~bör~~, exempelvis avgifter för tillträde till järnvägsspår, hanteras effektivt mellan infrastrukturförvaltare i de olika medlemsstaterna genom inrättandet av ett europeiskt nätverk för infrastrukturförvaltare. [Ändr. 14]*
- (8) *För att säkerställa lika tillträde till infrastrukturen bör alla ~~intressekonflikter till följd av~~ integrerade strukturer **utformas så att ingen intressekonflikt uppstår** mellan infrastrukturförvaltningen och transportverksamheterna ~~undantöjas~~. Endast genom att avlägsna incitamentet för att diskriminera konkurrenter blir det möjligt att garantera icke-diskriminerande tillträde till järnvägsinfrastrukturen. Det är en förutsättning för ett framgångsrikt öppnande av marknaden för inhemska persontrafiktjänster på järnväg. Detta bör också undanröja den möjlighet till korssubventionering som finns inom sådana integrerade strukturer och som även leder till snedvridning av marknaden, **liksom system för personallöner och andra förmåner som skulle kunna leda till förmånlig behandling jämfört med konkurrenterna.** [Ändr. 15]*

Onsdagen den 26 februari 2014

- (9) De befintliga krav på infrastrukturförvaltares oberoende i förhållande till järnvägsföretag som föreskrivs i direktiv 2012/34/EU omfattar endast infrastrukturförvaltarens väsentliga uppgifter, vilka är beslutsfattandet om tilldelning av tåglägen och beslutsfattandet om uttag av avgifter på infrastrukturerna. Alla uppgifter måste dock utföras på ett oberoende sätt eftersom andra uppgifter också kan användas till att diskriminera konkurrenter. Detta gäller särskilt för beslut om **tillgång till biljettjänster, stationer och hallar**, investeringar eller underhåll som kan gynna de delar av nätet som huvudsakligen används av transportoperatörer i det integrerade företaget. Beslut om planering av underhållsarbeten kan påverka tillgängligheten för konkurrenternas tåglägen. [Ändr. 16]
- (9a) **Trots genomförandet av skyddsåtgärder enligt direktiv 2013/34/EU, som syftar till att garantera infrastrukturförvaltarens oberoende, kan vertikalt integrerade företag utnyttja sin struktur för att ge järnvägsoperatörer som tillhör sådana företag otillbörliga konkurrensfördelar.** [Ändr. 17]
- (10) De befintliga kraven i direktiv 2012/34/EU omfattar endast rättsligt och organisatoriskt oberoende och oberoende i beslutsfattandet. Möjligheten att behålla ett integrerat företag utesluts inte helt så länge som dessa tre kategorier av oberoende garanteras. När det gäller oberoende i beslutsfattandet måste det säkerställas att lämpliga skyddsåtgärder utesluter att ett integrerat företag styr en infrastrukturförvaltares beslutsfattande. Även om sådana skyddsåtgärder tillämpas fullt ut går det inte helt att undanröja alla tänkbara möjligheter till diskriminering av konkurrenter i samband med ett vertikalt integrerat företag. Särskilt möjligheten till korssubventionering kvarstår i integrerade strukturer, eller det är åtminstone mycket svårt för regleringsorganen att kontrollera och upprätthålla skyddsåtgärder som införs för att förhindra sådan korssubventionering. En institutionell separering av infrastrukturförvaltning och transportverksamhet är det effektivaste sättet att lösa dessa problem.
- (11) Medlemsstaterna bör därför ~~äläggas att se till att samma juridiska eller fysiska person eller personer inte har rätt att utöva kontroll över en infrastrukturförvaltare och samtidigt utöva kontroll över eller några rättigheter avseende ett järnvägsföretag. Och omvänt bör kontrollen över~~ **Enligt detta direktiv, som syftar till att upprätta en fri och rättvis konkurrens mellan alla järnvägsföretag, är det därmed inte möjligt för ett järnvägsföretag utesluta möjligheten att utöva kontroll över eller några rättigheter avseende en infrastrukturförvaltare att bibehålla en vertikalt integrerad modell enligt definitionen i artikel 3.** [Ändr. 18]
- (12) Där medlemsstaterna fortfarande har en infrastrukturförvaltare som är del av ett vertikalt integrerat företag bör de åtminstone införa strikta skyddsåtgärder för att garantera att infrastrukturförvaltaren är verkligt oberoende i förhållande till det integrerade företaget. Dessa skyddsåtgärder bör inte enbart avse infrastrukturförvaltarens bolagsorganisation i förhållande till det integrerade företaget utan även infrastrukturförvaltarens förvaltningsstruktur och, så långt möjligt inom en integrerad struktur, förhindra ekonomiska överföringar mellan infrastrukturförvaltaren och de övriga juridiska enheterna i det integrerade företaget. Dessa skyddsåtgärder motsvarar inte bara vad som är nödvändigt för att uppfylla nuvarande krav på oberoende beslutsfattande för väsentliga uppgifter enligt direktiv 2012/34/EU, när det gäller infrastrukturförvaltarens förvaltningsberoende, utan sträcker sig längre än dessa krav genom tillägg av bestämmelser för att utesluta att infrastrukturförvaltarens intäkter kan användas till att finansiera övriga enheter inom det vertikalt integrerade företaget. Detta bör gälla oberoende av tillämpningen av medlemsstaternas skattelagstiftning och utan att det påverkar tillämpningen av EU:s regler om statligt stöd.
- (12a) **Förbättrad järnvägssäkerhet bör väga tungt vid öppnandet av marknaden för inhemsk persontrafik på järnväg, särskilt vid reformeringen av de integrerade strukturer som finns i dag, så att man undviker att skapa ytterligare administrativa hinder som äventyrar underhåll och säkerhetsförbättringar.** [Ändr. 19]
- (12b) **En infrastrukturförvaltares möjlighet att betala ut utdelning till den slutliga ägaren av det vertikalt integrerade företaget bör inte hindra infrastrukturförvaltaren från att upprätta reserver för att förbättra sin ekonomiska situation och balansera sina räkenskaper under en skäligen tidsperiod i enlighet med kraven i detta direktiv. Infrastrukturförvaltarens samtliga utbetalningar av utdelning bör öronmärkas för användning till investeringar i förnyelse av den infrastruktur som är i drift.** [Ändr. 107]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (12c) *Holdingföretaget i ett vertikalt integrerat företag får bidra till strategiska beslut som är nödvändiga för att järnvägstransportsystemet som helhet ska fungera smidigt, till gagn för samtliga parter som är aktiva på järnvägsmarknaden, utan att detta påverkar de beslut som ingår i infrastrukturförvaltarens funktioner. [Ändr. 108]*
- (12d) *De personer som företräder de slutliga ägarna av det vertikalt integrerade företaget i tillsynsorganet bör också kunna utgöras av personer som utsetts av de slutliga ägarna men som inte är anställda av dem, förutsatt att de inte har något ansvar för eller intresse i någon annan enhet i det vertikalt integrerade företaget. [Ändr. 109]*
- (12e) *De bestämmelser som säkerställer infrastrukturförvaltarens oberoende i det vertikalt integrerade företaget får inte påverka Eurostats kriterier för offentliga underskott och skulder, eftersom holdingföretaget under alla omständigheter, även med beaktande av skyddsåtgärderna för infrastrukturförvaltarens oberoende, kan behålla ägarskapet över infrastrukturen och därutöver tillräckligt många funktioner för att det inte ska kunna betraktas som en uteslutande konstruerad enhet vars enda syfte är att minska statsskulden i den mening som avses i dessa kriterier. [Ändr. 110]*
- (13) Trots genomförandet av skyddsåtgärder som garanterar oberoende kan vertikalt integrerade företag missbruka sin struktur för att ge järnvägsoperatörer som tillhör sådana företag otillbörliga konkurrensfördelar. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ bör kommissionen därför, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kontrollera att dessa skyddsåtgärder genomförs på ett effektivt sätt och att eventuella konkurrensnedvridningar avlägsnas. Om kommissionen inte har möjlighet att bekräfta att detta har uppnåtts bör alla medlemsstater ha möjligheten att begränsa eller återkalla tillträdesrättigheterna för de berörda integrerade operatörerna.
- (13a) *Med tanke på skillnaderna mellan näten i fråga om storlek och belastning och mellan hur nationella och lokala eller regionala myndigheter är organiserade och vilka erfarenheter de har av marknadsöppnandet, bör varje medlemsstat ges tillräckligt med flexibilitet för att organisera sitt nät på ett sätt som möjliggör en optimal blandning av tjänster som tillhandahålls på grundval av öppet tillträde och tjänster som erbjuds enligt avtal om allmän trafik, i syfte att säkerställa att alla passagerare får tillgång till tjänster av hög kvalitet. När de avtal om allmän trafik som ska ingå i anbudsförandet har fastställts ska varje medlemsstat, från fall till fall, noggrant definiera de säkerhetsmekanismer som ska tillämpas för att säkerställa trafiken i händelse av att anbudsförandet inte kan slutföras som planerat. Sådana mekanismer ska på intet vis orsaka tilläggskostnader för de järnvägsföretag som kommer att ansvara för trafiken ifråga. [Ändr. 20]*
- (14) Att unionens järnvägsföretag beviljas tillträdesrätt till järnvägsinfrastruktur i alla medlemsstater för att bedriva inhemsk persontrafik kan påverka organisationen och finansieringen av persontrafik på järnväg som bedrivs inom ramen för ett avtal om allmän trafik. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att begränsa denna tillträdesrätt om den skulle äventyra den ekonomiska jämvikten i sådana avtal om allmän trafik **eller kvaliteten på den trafik som de tillhandahåller** och om det berörda regleringsorganet har godkänt detta. [Ändr. 21]
- (15) *På eget initiativ eller på begäran av berörda parter och på grundval av en objektiv ekonomisk analys bör regleringsorganet på grundval av en objektiv ekonomisk analys bedöma den eventuella ekonomiska effekten av inrikes persontrafik som tillhandahålls enligt öppna tillträdesvillkor på befintliga avtal om allmän trafik. [Ändr. 22]*
- (16) I bedömningsprocessen bör man ta hänsyn till behovet av att ge alla marknadsaktörer tillräckligt stor rättslig säkerhet så att de kan utveckla sin verksamhet. Förfarandet bör vara så enkelt, effektivt och öppet som möjligt och stämma överens med förfarandet för tilldelning av infrastrukturkapacitet.
- (17) Bedömningen av om den ekonomiska jämvikten i avtalet om allmän trafik äventyras bör utgå från på förhand fastställda kriterier. Dessa kriterier och den närmare utformningen av förfarandet får utvecklas över tid, särskilt med hänsyn till erfarenheterna hos regleringsorganet, behöriga myndigheter och järnvägsföretag, och de kan beakta de särskilda egenskaperna hos inhemsk persontrafik.
- (18) Vid bedömningen av om den ekonomiska jämvikten i avtalet om allmän trafik äventyras bör regleringsorganet undersöka de planerade tjänsternas ekonomiska **och sociala** inverkan på befintliga avtal om allmän trafik, med hänsyn till hur ~~den~~ de påverkar lönsamheten i alla tjänster som ingår i sådana avtal om allmänna tjänster och hur detta påverkar **stärkandet av sammanhållningspolitiken i det berörda området och** nettokostnaden för den

Onsdagen den 26 februari 2014

behöriga offentliga myndighet som tilldelade avtalen. För att göra denna bedömning bör faktorer som efterfrågan från passagerare, biljettpriser, arrangemang för utfärdande av biljetter, plats för och antal stopp, tidtabeller och turtäthet för den föreslagna nya trafiken undersökas. [Ändr. 23]

- (18a) För att avgöra om kvaliteten på den trafik som tillhandahålls inom ramen för ett avtal om allmän trafik påverkas av trafik med fritt tillträde till samma nät, ska regleringsorganen särskilt beakta effekterna på nätet, upprätthållandet av anslutningar samt punktligheten för den trafik som tillhandahålls inom ramen för ett avtal om allmän trafik. [Ändr. 24]
- (19) För att göra järnvägstrafik mer attraktiv för passagerare bör medlemsstater ~~kunna~~ kräva att järnvägsföretag som bedriver inhemsk persontrafik ska delta i ett gemensamt informationssystem och integrerat biljettsystem för leverans av biljetter, direktbiljetter och bokningar. ~~Om~~ Ett sådant system ~~införs~~ bör ~~det säkerställas~~ **säkerställas** att detta inte skapar snedvridning på marknaden eller leder till diskriminering mellan järnvägsföretag. [Ändr. 25]
- (19a) Det är viktigt att järnvägsföretagen engagerar sig i utvecklingen av integrerade biljettsystem, särskilt för lokal och regional transport, så att järnvägen blir ett intressantare alternativ för resenärer. Sådana system bör inte skapa snedvridning på marknaden eller leda till diskriminering mellan järnvägsföretag. [Ändr. 26]
- (19b) Eftersom det nya järnvägspaketet syftar till att stärka passagerares rättigheter, och med tanke på att den fria rörligheten är en av EU:s grundpelare, bör större ansträngningar göras för att garantera dessa rättigheter även för personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet. Att förbättra tillgängligheten till transportmedel och infrastruktur ska därför prioriteras. För att uppnå det målet bör gränsöverskridande förbindelser uppmuntras. Även stödet ämnat för denna särskilda kategori av passagerare bör harmoniseras i ett större system. I detta avseende uppmuntras arbetsmarknadens parter, allmänheten och organ som värnar rättigheterna för personer med funktionsnedsättning att inleda ett offentligt samråd. [Ändr. 27]
- (19c) Mot bakgrund av den erfarenhet som har förvärvats tack vare det nätverk av regleringsorgan som avses i artikel 57 i direktiv 2012/34/EU bör kommissionen senast den 31 december 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som stärker nätverket av regleringsorgan, formaliserar dess förfaranden och ger det status som juridisk person. Det organet bör ha en tillsyns- och medlingsfunktion som innebär att organet kan hantera gränsöverskridande och internationella problem och behandla överklaganden mot beslut som fattats av nationella regleringsorgan. [Ändr. 28]
- (19d) Med tanke på slutförandet av det gemensamma europeiska järnvägsområdet och konkurrensen inom järnvägssektorn är kommissionen engagerad i att aktivt stödja och främja den sociala dialogen på unionsnivå för att säkerställa att järnvägssektorns arbetstagare får ett varaktigt skydd mot icke önskvärda effekter av marknadsöppnandet, t.ex. social dumpning. [Ändr. 29]
- (19e) Passagerare bör ha tillgång till fungerande direktbiljettsystem och integrerade biljettsystem. Sådana system skulle även göra järnvägarna till ett mer attraktivt transportmedel för människor. Direktbiljettsystem som tas fram av järnvägsbranschen i medlemsstaterna bör vara driftskompatibla med varandra så att det går att skapa ett EU-täckande system som omfattar samtliga järnvägsoperatörer som bedriver persontrafik. [Ändr. 30]
- (19f) Mot bakgrund av den erfarenhet som har förvärvats tack vare det nätverk av regleringsorgan som avses i artikel 57 i direktiv 2012/34/EU bör kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag enligt vilket nätverket ersätts av ett europeiskt regleringsorgan, och i vilket man formaliserar detta regleringsorgans förfaranden och ger det status som juridisk person. Detta bör ske senast den 31 december 2019, i tid till öppnandet av inhemsk persontrafik på järnväg. Det organet bör ha en tillsyns- och medlingsfunktion som innebär att organet kan hantera gränsöverskridande och internationella problem och behandla överklaganden mot beslut som fattats av nationella regleringsorgan. [Ändr. 31]
- (19 g) För att undvika social dumpning bör ett järnvägsföretag endast få tillhandahålla järnvägstransporttjänster om det respekterar kollektivavtal eller nationella lagar som fastställer normer i den medlemsstat där företaget tänker bedriva verksamhet. Det bör därför införas bestämmelser som garanterar att lönen är lika i en och samma medlemsstat. Det behöriga regleringsorganet ska se till att detta krav uppfylls. [Ändr. 32]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (19h) *Det nationella regleringsorganet bör godkänna eller begära ändringar i villkoren för personalöverföringar. Detta kan innefatta tillämpningen av en ångerperiod för personal som ska överföras. När regleringsorganet fattar sitt beslut ska det försöka undvika att känslig information överförs från infrastrukturförvaltaren till en annan enhet inom det integrerade företaget. [Ändr. 33]*
- (19i) *Öppnandet av marknaden får inte leda till försämrade arbetsvillkor och sociala förhållanden för arbetstagare inom järnvägssektorn. De sociala bestämmelserna bör respekteras för att undvika social dumpning eller illojal konkurrens från nya företag som inte respekterar sociala miniminormer inom järnvägssektorn. [Ändr. 34]*
- (19j) *Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare bör i sitt säkerhetsarbete etablera en "rättvissekultur" som innebär att personalen aktivt uppmanas att rapportera säkerhetsrelaterade olyckor, tillbud och händelser som kunde ha lett till olyckor utan att riskera bestraffning eller diskriminering. En sådan rättvissekultur gör det möjligt för järnvägssektorn att dra lärdom av olyckor, tillbud och händelser som kunde ha lett till olyckor och därigenom förbättra järnvägssäkerheten för personal och passagerare. [Ändr. 35]*
- (19k) *Kommissionen bör se till att medlemsstaterna korrekt tillämpar samtliga bestämmelser i rådets direktiv 2005/47/EG⁽¹⁾. [Ändr. 36]*
- (19l) *Mot bakgrund av utvecklingen av det gemensamma europeiska järnvägsområdet och det fortsatta öppnandet av järnvägstransportmarknaden bör medlemsstaterna utnyttja kollektivavtal i syfte att undvika social dumpning och illojal konkurrens. [Ändr. 37]*
- (19m) *Kommissionen bör bedöma konsekvenserna av detta direktiv för utvecklingen av arbetsmarknaden för tågpersonal och vid behov föreslå ny lagstiftning avseende certifieringen av sådan personal. [Ändr. 38]*
- (19n) *Tågpersonal är en yrkesgrupp inom järnvägssektorn som utför säkerhetsrelevanta uppgifter. Traditionellt utför sådan personal uppgifter som är kopplade till driftssäkerheten inom järnvägssystemet och ansvarar för passagerarnas komfort och säkerhet ombord. En certifiering liknande den för lokförare är ändamålsenlig för att garantera en hög kvalifikations- och kompetensnivå, erkänna denna yrkesgrupps betydelse för järnvägstrafikens säkerhet och dessutom underlätta rörligheten för arbetstagare. [Ändr. 39]*
- (19o) *Det nationella regleringsorganet bör godkänna eller begära ändringar i villkoren för personalöverföringar. Detta kan innefatta tillämpningen av en ångerperiod för personal som ska överföras. När regleringsorganet fattar sitt beslut ska det försöka undvika att känslig information överförs från infrastrukturförvaltaren till en annan enhet inom det integrerade företaget. [Ändr. 40]*
- (20) *I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011⁽²⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande i de fall detta är berättigat. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.*
- (20a) *Infrastrukturförvaltare bör samarbeta om det skulle ske tillbud eller olyckor som påverkar gränsöverskridande trafik, i syfte att utbyta eventuell relevant information för att därmed undvika negativa följeffekter. [Ändr. 41]*
- (20b) *Regleringsorganet bör ha befogenhet att övervaka underhållsarbeten på infrastrukturen för att säkerställa att de inte utförs på ett sätt som leder till diskriminering mellan järnvägsföretag. [Ändr. 42]*
- (20c) *Infrastrukturförvaltaren i ett vertikalt integrerat företag bör kunna erbjuda sin personal vissa sociala tjänster i lokaler som används av andra enheter i det vertikalt integrerade företaget. [Ändr. 43]*

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2005/47/EG av den 18 juli 2005 om avtalet mellan Europeiska järnvägs gemenskapen (CER) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) om vissa aspekter på villkoren för anlitande av mobila arbetstagare i gränsöverskridande driftskompatibel trafik inom järnvägssektorn (EUT L 195, 27.7.2005, s. 15).

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (20d) *Infrastrukturförvaltaren i ett vertikalt integrerat företag bör tillåtas att samarbeta med andra enheter i det vertikalt integrerade företaget när det gäller utveckling av it-system, förutsatt att regleringsorganet har godkänt detta. [Ändr. 44]*
- (20e) *Villkoren för leverans av biljetter, direktbiljetter och bokningar i unionen enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007⁽¹⁾ bör anses vara uppfyllda när det gemensamma reseinformations- och biljettsystemet har inrättats den 12 december 2019 i överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv. [Ändr. 45]*
- (20f) *Regleringsorganet får utarbeta riktlinjer för att göra infrastrukturförvaltarens personal och förvaltning inom ett vertikalt integrerat företag mer oberoende med avseende på tilldelning av tåglägen och avgifter för infrastruktur. [Ändr. 118]*
- (20 g) *Enligt detta direktiv har medlemsstaterna rätt att när som helst välja mellan olika typer av strukturer för infrastrukturförvaltare som samexisterar inom det gemensamma europeiska järnvägsområdet, nämligen separata och vertikalt integrerade företag, även om de redan har infört en struktur av separat typ. Detta direktiv innehåller flera bestämmelser och principer som styr den interna organisationen av dessa strukturer. [Ändr. 47]*
- (20h) *Vid tillämpningen av detta direktiv ska begreppen tillsynsorgan, styrelse eller organ som juridiskt företräder företaget tillämpas på befintliga företagsstrukturer i medlemsstaterna, samtidigt som man ska undvika att det inrättas ytterligare organ. [Ändr. 119]*

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2012/34/EU ska ändras på följande sätt:

-1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till:

”2a. Syftet med detta direktiv är att göra järnvägstransporter till ett attraktivare transportmedel för allmänheten i EU. Direktivet har utformats för bidra till införandet av funktionella informationssystem och integrerade biljettsystem. De direktbiljettsystem som tas fram av järnvägsbranschen i medlemsstaterna ska vara kompatibla med varandra för att man ska kunna skapa ett EU-täckande system som omfattar alla järnvägsoperatörer som bedriver persontrafik. [Ändr. 49]

2b. Direktivets målsättning, nämligen att inrätta ett gemensamt europeiskt järnvägsområde, ska förverkligas på grundval av en social dialog på EU-nivå för att säkerställa att de anställda inom järnvägssektorn skyddas mot de oönskade effekterna av marknadsöppnandet.” [Ändr. 50]

-1b. I artikel 2 ska följande punkt införas:

”3a. Artiklarna 7, 7a, 7b, 7c, 7d och 7e ska inte tillämpas på nät som är kortare än 500 km, om

a) dessa nät inte har någon strategisk betydelse för att den europeiska järnvägsmarknaden ska fungera, eller

b) de ur teknisk och organisatorisk synvinkel är isolerade från det inhemska huvudbanenätet.” [Ändr. 87]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

Onsdagen den 26 februari 2014

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. *infrastrukturförvaltare*: varje organ eller företag som ansvarar för utveckling, drift och underhåll av järnvägsinfrastruktur i ett nät. Utveckling omfattar nätplanering, finansierings- och investeringsplaner samt byggande och uppgraderingar av infrastrukturen. Drift av infrastrukturen omfattar alla inslagen i processen för tilldelning av tåglägen, både definition och bedömning av tillgänglighet och tilldelning av enskilda tåglägen, trafikledning och uttag av avgifter för infrastruktur, inklusive fastställande och uppbörd av avgifterna. Underhåll omfattar förnyelse av infrastrukturen och övriga verksamheter för förvaltning av tillgången.”

b) Punkt 5 ska utgå.

c) Följande nya punkt ska läggas till:

”31. *vertikalt integrerat företag*: ett företag

- där ett eller flera järnvägsföretag ägs eller delvis ägs av samma företag som en infrastrukturförvaltare (holdingföretag), eller
- där infrastrukturförvaltaren ägs eller delvis ägs av ett eller flera järnvägsföretag, eller
- där ett eller flera järnvägsföretag ägs eller delvis ägs av en infrastrukturförvaltare.”

ca) Följande punkt ska läggas till:

”32. *integrerat biljettsystem*: ett biljettsystem som gör det möjligt för en person att företa en resa som inkluderar byten inom samma eller mellan olika transportslag, såsom tåg, bussar, spårvagnar, tunnelbanor, färjor eller flyg.”

cb) Följande punkt ska läggas till:

”33. *direktbiljett*: en biljett eller biljetter som representerar ett transportavtal som har ingåtts för att genomföra flera på varandra följande järnvägstjänster som tillhandahålls av ett eller flera järnvägsföretag.” [Ändr. 52]

cc) Följande punkter ska läggas till:

- ”34. *tillsynsorgan*: en grupp personer som har utsetts av företagets ägare för att tillvarata deras intressen, övervaka och kontrollera ledningens arbete samt godkänna de viktigaste företagsledningsbesluten.
35. *styrelse*: en grupp personer som bär ansvaret för de verkställande funktionerna i företagets löpande verksamhet.” [Ändr. 53]

cd) Följande punkt ska läggas till:

”36. *persontrafik med höghastighetståg*: persontrafik som bedrivs på särskilt konstruerade höghastighetslinjer, som är utrustade för hastigheter på i allmänhet minst 250 km/tim, och som framförs i denna hastighet under större delen av resan.” [Ändr. 54]

2. Artikel 6.2 ska utgå.

2a. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Förutsatt att ingen intressekonflikt uppstår och att garantier ges för att kommersiellt känsliga uppgifter inte lämnas ut får ingenting i detta direktiv hindra medlemsstaterna från att låta infrastrukturförvaltaren ingå samarbetsavtal – på ett öppet, icke-exklusivt och icke-diskriminerande sätt – med en eller flera sökande om en specifik linje eller en lokal eller regional del av nätet, på ett sätt som ger ekonomiska incitament att effektivisera samarbetet avseende den berörda delen av nätet. Sådana incitament kan bestå i sänkta eller höjda avgifter för spårtilträde motsvarande de eventuella kostnadsbesparingar eller intäktshöjningar som detta samarbete kan medföra för järnvägsföretaget eller infrastrukturförvaltaren. Samarbetet ifråga ska syfta till att möjliggöra effektivare hantering av störningar, underhållsarbete och överbelastad infrastruktur, eller av en linje eller en del av nätet som ofta drabbas av förseningar, eller till att förbättra säkerheten.

Onsdagen den 26 februari 2014

Det ska pågå i högst fem år och ska kunna förnyas. Infrastrukturförvaltaren ska informera det regleringsorgan som avses i artikel 55 om det planerade samarbetet. Regleringsorganet ska på förhand godkänna samarbetsavtalet, kräva att det ändras eller avslå det om ovannämnda villkor inte är uppfyllda. Regleringsorganet får kräva att avtalet ska ändras när som helst under dess löptid. Infrastrukturförvaltaren ska informera den samordningskommitté som avses i artikel 7d om samarbetsavtalet. Denna punkt ska inte tillämpas på sådant samarbete som enligt artiklarna 7a och 7b tillåts mellan infrastrukturförvaltaren och järnvägsföretag som ingår i samma vertikalt integrerade företag.” [Ändr. 120]

3. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Institutionell separation av infrastrukturförvaltaren

1. Medlemsstaterna ska se till att infrastrukturförvaltaren utför alla de uppgifter som avses i artikel 3.2 och är oberoende av alla järnvägsföretag.

Om vissa järnvägsinfrastrukturanläggningar enligt definitionen i bilaga I, vid ikraftträdandet av detta direktiv ägs eller förvaltas av andra företag än infrastrukturförvaltaren, får medlemsstaterna besluta att sådana arrangemang ska fortsätta, förutsatt att dessa företag är juridiskt åtskilda från och oberoende av alla järnvägsföretag.

För att garantera detta oberoende för infrastrukturförvaltaren ska medlemsstaterna säkerställa att infrastrukturförvaltare är organiserade i en enhet som är rättsligt åtskild från alla järnvägsföretag. [Ändr. 121]

2. Medlemsstaterna ska också säkerställa att samma juridiska eller fysiska person eller personer inte tillåts att

- a) samtidigt direkt eller indirekt utöva kontroll över i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 139/2004 (*), ha ett ekonomiskt intresse i eller utöva någon rättighet avseende ett järnvägsföretag och en infrastrukturförvaltare,
- b) utse ledamöter till tillsynsorgan, styrelse eller organ som juridiskt företräder en infrastrukturförvaltare och samtidigt direkt eller indirekt utöva kontroll över, ha något ekonomiskt intresse i eller utöva någon rättighet avseende ett järnvägsföretag,
- c) vara ledamot i tillsynsorgan, styrelse eller organ som juridiskt företräder företaget för både ett järnvägsföretag och en infrastrukturförvaltare,
- d) förvalta järnvägsinfrastrukturen eller ingå i ledningen för infrastrukturförvaltaren och samtidigt direkt eller indirekt utöva kontroll över, ha något intresse i eller utöva någon rättighet avseende ett järnvägsföretag eller förvalta järnvägsföretaget eller ingå i dess ledning och samtidigt direkt eller indirekt utöva kontroll över, ha något intresse i eller utöva någon rättighet avseende en infrastrukturförvaltare.

3. Om den person som avses i punkt 2 är en medlemsstat eller ett annat offentligt organ, ska två offentliga myndigheter som är separata och juridiskt åtskilda från varandra och som utövar kontroll eller utövar andra rättigheter som anges i punkt 2 över infrastrukturförvaltaren å ena sidan eller järnvägsföretaget å andra sidan, inte anses vara samma person eller samma personer vid tillämpningen av denna artikel.

4. Förutsatt att det inte uppstår någon intressekonflikt, och att det garanteras att kommersiellt känslig information behandlas konfidentiellt, får infrastrukturförvaltare lägga ut särskilda utvecklings-, förnyelse- och underhållsarbeten på entreprenad till järnvägsföretag eller andra organ som agerar under infrastrukturförvaltarens överinseende, men infrastrukturförvaltaren ska behålla befogenheten att fatta beslut om dessa arbeten.

4a. Förutsatt att bestämmelserna om infrastrukturförvaltarens institutionella separation enligt punkterna 1–3 respekteras, att ingen intressekonflikt uppstår och att garantier ges för att kommersiellt känsliga uppgifter inte lämnas ut får medlemsstaterna låta infrastrukturförvaltaren ingå samarbetsavtal – på ett öppet, icke-exklusivt och icke-diskriminerande sätt – med en eller flera sökande om en specifik linje eller en lokal eller regional del av nätet, på ett sätt som ger en sådan sökande ett incitament att effektivisera sitt samarbete avseende den berörda delen av

Onsdagen den 26 februari 2014

nätet. Sådana incitament ska bestå i sänkta avgifter för spår tillträde motsvarande de kostnadsbesparingar som infrastrukturförvaltaren kan göra tack vare samarbetet. Samarbetet ifråga ska syfta till att möjliggöra effektivare hantering av störningar, underhållsarbete och överbelastad infrastruktur, eller av en linje eller en del av nätet som ofta drabbas av förseningar, eller till att förbättra säkerheten. Det ska pågå i högst fem år och ska kunna förnyas. Infrastrukturförvaltaren ska informera det regleringsorgan som avses i artikel 55 om det planerade samarbetet. Regleringsorganet ska på förhand godkänna samarbetsavtalet, kräva att det ändras eller avslå det om ovan nämnda villkor inte är uppfyllda. Regleringsorganet får kräva att avtalet ska ändras när som helst under dess löptid. Infrastrukturförvaltaren ska informera den samordningskommitté som avses i artikel 7d om samarbetsavtalet. [Ändr. 56]

5. Om infrastrukturförvaltaren, vid ikraftträdandet av detta direktiv, tillhör ett vertikalt integrerat företag får medlemsstaterna bestämma att inte tillämpa punkterna 2–4 i denna artikel. I så fall ska den berörda medlemsstaten se till att infrastrukturförvaltaren utför alla de uppgifter som avses i artikel 3.2 och har faktiskt organisatoriskt och beslutsmässigt oberoende från alla järnvägsföretag i enlighet med de krav som fastställs i artiklarna 7a ~~och 7b~~ och 7b." [Ändr. 122]

(*) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ('EG:s koncentrationsförordning') (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

4. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 7a

Infrastrukturförvaltarens faktiska oberoende inom ett vertikalt integrerat företag

1. Medlemsstaterna ska se till att infrastrukturförvaltaren är organiserad i ett organ som är juridiskt skilt från alla järnvägsföretag eller holdingföretag som kontrollerar sådana företag och från alla andra juridiska enheter i ett vertikalt integrerat företag.

2. Juridiska enheter i ett vertikalt integrerat företag som är verksamma på marknader för järnvägstrafik får inte ha något ~~direkt eller indirekt~~ ägande i infrastrukturförvaltaren, **vare sig direkt, indirekt eller genom dotterföretag**. Infrastrukturförvaltaren får inte heller ha något ~~direkt eller indirekt~~ ägande i någon juridisk enhet som ingår i ett vertikalt integrerat företag som är verksamt på marknader för järnvägstrafik, **vare sig direkt, indirekt eller genom dotterföretag**.

Denna bestämmelse ska dock inte utesluta förekomsten av ett vertikalt integrerat företag där ett eller flera järnvägsföretag ägs eller delvis ägs av samma företag som en infrastrukturförvaltare (holdingföretag).

3. Infrastrukturförvaltarens intäkter får inte användas för att finansiera andra juridiska enheter i det vertikalt integrerade företaget utan endast för att finansiera infrastrukturförvaltarens verksamhet ~~och för att~~. **Det ska vara möjligt** betala ut utdelning till den slutliga ägaren av det vertikalt integrerade företaget. **Sådan utbetalning av utdelning som görs av infrastrukturförvaltaren ska öronmärkas för användning till investeringar i förnyelse av den infrastruktur som är i drift och ska inte hindra infrastrukturförvaltaren från att upprätta reserver för att kunna hantera sina vinster och förluster under konjunkturyckeln.**

Dessa bestämmelser ska inte tillämpas på utbetalningar till privata investerare när det rör sig om offentlig-privata partnerskap.

Infrastrukturförvaltaren får ~~inte endast~~ bevilja lån till ~~några andra juridiska enheter i det vertikalt integrerade företaget och andra juridiska enheter i det vertikalt integrerade företaget~~ får inte bevilja lån till infrastrukturförvaltaren ~~sina egna dotterföretag~~. **I det vertikalt integrerade företaget får lån till infrastrukturförvaltaren endast beviljas av holdingföretaget och de ska vara föremål för förhandsgodkännande av det regleringsorgan som avses i artikel 55. Holdingföretaget ska bevisa för regleringsorganet att lånet har beviljats på marknadsvillkor och att det är förenligt med artikel 6.**

Onsdagen den 26 februari 2014

Eventuella tjänster som erbjuds av andra juridiska enheter till infrastrukturförvaltaren ska grundas på avtal och betalas till marknadspriser. Den skuld som tillräknas infrastrukturförvaltaren ska hållas tydligt åtskild från den skuld som tillräknas andra juridiska enheter inom det vertikalt integrerade företaget ~~och förpliktelserna avseende dessa skulder ska fullgöras separat.~~

Redovisningen för infrastrukturförvaltaren och de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget ska utformas så att den garanterar att dessa bestämmelser följs ~~och möjliggör separata betalningsgångar för infrastrukturförvaltaren i förhållande till de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget.~~

4. ~~Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.4 ska infrastrukturförvaltaren självständigt anskaffa medel på kapitalmarknaden och inte via andra juridiska enheter i det vertikalt integrerade företaget. Andra juridiska enheter i det vertikalt integrerade företaget får inte anskaffa medel via infrastrukturförvaltaren.~~

5. Infrastrukturförvaltaren ska bevara detaljerade uppgifter om alla kommersiella och finansiella förbindelser med andra juridiska enheter i det vertikalt integrerade företaget och på begäran göra dem tillgängliga för regleringsorganet i enlighet med artikel 56.12. [Ändr. 123]

Artikel 7b

Verkligt oberoende för infrastrukturförvaltarens personal och ledning inom ett vertikalt integrerat företag

1. Utan att det påverkar de beslut som fattas av regleringsorganet enligt artikel 56 ska infrastrukturförvaltaren ha befogenhet att fatta beslut oberoende av de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget i fråga om ~~alla de uppgifter som avses i artikel 3.2~~ **tilldelning av tåglägen och avgifter för infrastruktur.**

Infrastrukturförvaltarens övergripande företagsledningsstruktur och företagsform ska se till att ingen av de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget direkt eller indirekt får styra infrastrukturförvaltarens beteende i fråga om ~~de uppgifterna~~ **tilldelning av tåglägen och avgifter för infrastruktur.**

Ledamöterna av infrastrukturförvaltarens tillsynsorgan och styrelse, liksom de förvaltare som rapporterar direkt till dem, ska uppträda i enlighet med dessa principer.

2. Ledamöter i styrelsen och högre tjänstemän i infrastrukturförvaltaren får inte ingå i tillsynsorganet eller styrelsen eller vara högre tjänstemän i någon annan juridisk enhet i det vertikalt integrerade företaget.

Ledamöter i tillsynsorgan eller styrelser och högre tjänstemän i de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget får inte ingå i styrelsen eller vara högre tjänstemän i infrastrukturförvaltaren.

3. Infrastrukturförvaltaren ska ha ett tillsynsorgan som består av företrädare för de slutliga ägarna av det vertikalt integrerade företaget.

Tillsynsorganet får samråda med den samordningskommitté som avses i artikel 7d i frågor som faller under dess behörighet.

Beslut om utnämning, förlängning, arbetsvillkor, bl.a. löner, och entledigande av ledamöter i infrastrukturförvaltarens styrelse ska fattas av tillsynsorganet. Identiteten och de villkor som reglerar tjänstperioden, dess varaktighet och entledigande av personer som tillsynsorganet nominerat för utnämning eller förlängning av uppdraget som ledamot av infrastrukturförvaltarens styrelse samt skälen till varje beslut att avsluta en sådan tjänstperiod ska anmälas till det regleringsorgan som avses i artikel 55. De villkor och beslut som avses i denna punkt ska vara bindande endast om regleringsorganet uttryckligen har godkänt dem. Regleringsorganet får göra invändningar mot dessa beslut om tvivel uppkommer om det yrkesmässiga oberoendet hos en person som är nominerad till styrelsen eller om tjänstperioden avbryts i förtid för en ledamot i infrastrukturförvaltarens styrelse.

Ledamöter av styrelsen ska beviljas effektiv rätt att om de så önskar överklaga ett förtida avbrytande av tjänstperioden till regleringsorganet.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Ledamöter i tillsynsorganet eller styrelsen och högre tjänstemän hos infrastrukturförvaltaren har under en tid av tre år efter det att de lämnar infrastrukturförvaltaren inte rätt att inneha ledande positioner inom någon annan juridisk enhet i det vertikalt integrerade företaget. Ledamöter i tillsynsorganet eller styrelsen och högre tjänstemän i de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget har under en tid av tre år efter det att de lämnar dessa andra juridiska enheter inte rätt att inneha ledande positioner hos infrastrukturförvaltaren.

5. Infrastrukturförvaltaren ska ha *sin* egen personal och vara placerad i lokaler som är åtskilda från de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget. Åtkomst till informationssystem ska vara skyddad för att säkerställa infrastrukturförvaltarens oberoende. Interna regler eller anställningskontrakt ska tydligt begränsa kontakterna med *förvaltningspersonal*. *Känslig information som infrastrukturförvaltaren förfogar över ska skyddas i vederbörlig ordning och ska inte överföras till andra enheter.*

Infrastrukturförvaltaren får erbjuda sin personal sociala tjänster, exempelvis sådana som tillhandahålls i skolor, daghem, idrottsanläggningar och restauranger, i lokaler som används av de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget till officiell kommunikation i samband med fullgörandet av de av infrastrukturförvaltarens uppgifter som även utförs avseende andra järnvägsföretag utanför det vertikalt integrerade företaget. Infrastrukturförvaltaren får samarbeta med andra enheter i det vertikalt integrerade företaget i fråga om utveckling av deras informationssystem. Andra överföringar av personal än de som avses i led c mellan infrastrukturförvaltaren och de andra juridiska enheterna i det vertikalt

Regleringsorganet ska godkänna eller begära ändringar i villkoren för hur denna punkt ska genomföras, i syfte att säkerställa infrastrukturförvaltarens oberoende. Regleringsorganet får begära att det integrerade företaget ska endast vara möjliga om det kan säkerställas att känslig information ger det all information inte kommer att vidarebefordras till de andra juridiska som kan tänkas behövas.

6. Infrastrukturförvaltaren ska ha den organisatoriska kapacitet som krävs för att fullgöra alla sina uppgifter oberoende av de andra juridiska enheterna i det vertikalt integrerade företaget och får inte lov att delegera utförandet av dessa uppgifter eller uppgifter som är knutna till dem till dessa juridiska enheter.

Förutsatt att det inte uppstår någon intressekonflikt, marknadssnedvridning eller diskriminering och att det garanteras att kommersiellt känslig information behandlas konfidentiellt, får infrastrukturförvaltare lägga ut särskilda utvecklings-, förnyelse- och underhållsarbeten på entreprenad till järnvägsföretag eller andra organ som agerar under infrastrukturförvaltarens överinseende, men infrastrukturförvaltaren ska behålla befogenheten att fatta beslut om dessa arbeten.

7. Ledamöterna i infrastrukturförvaltarens tillsynsorgan eller styrelse och högre tjänstemän får inte ha något intresse i eller, direkt eller indirekt, få några ekonomiska fördelar från någon annan juridisk enhet i det vertikalt integrerade företaget. Resultatbaserade delar av deras ersättning får inte vara beroende av verksamhetsresultatet i någon annan juridisk enhet i det vertikalt integrerade företaget eller i någon annan juridisk enhet under dess kontroll, utan enbart bero på infrastrukturförvaltarens resultat. [Ändr. 124/rev]

Artikel 7e

Förfarande för kontroll av överensstämmelse

1. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen bestämma om infrastrukturförvaltare som ingår i ett vertikalt integrerat företag uppfyller kraven i artikel 7a och i artikel 7b och om genomförandet av dessa krav är lämpligt för att säkerställa att alla järnvägsföretag har rättvisa villkor och att det inte finns några konkurrenssnedvridningar på den berörda marknaden.

2. Kommissionen ska ha rätt att kräva all nödvändig information inom en rimlig tidsfrist från den medlemsstat där det vertikalt integrerade företaget är etablerat. Kommissionen ska rådfråga det/de berörda regleringsorganet/regleringsorganen och, om så är lämpligt, det nät av regleringsorgan som avses i artikel 57.

3. Medlemsstaterna får begränsa de tillträdesrättigheter som föreskrivs i artikel 10 för järnvägsföretag som är del av det vertikalt integrerade företag som den berörda infrastrukturförvaltaren tillhör om kommissionen informerar medlemsstaterna om att ingen begäran har gjorts i enlighet med punkt 1 i väntan på att kommissionen ska pröva begäran eller om den, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 62.2 beslutar att

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) ~~inga adekvata svar på kommissionens informationsbegäran i enlighet med punkt 2 har lämnats, eller~~
- b) ~~den berörda infrastrukturförvaltaren inte uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 7a och 7b, eller~~
- c) ~~genomförandet av de krav som fastställs i artiklarna 7a och 7b inte är tillräckligt för att säkerställa rättvisa villkor för alla järnvägsföretag och avsaknaden av konkurrensnedvridningar i den medlemsstat där den berörda infrastrukturförvaltaren är etablerad.~~

Kommissionen ska fatta ett beslut inom rimlig tid.

4. Den berörda medlemsstaten får begära att kommissionen upphäver sitt beslut som hänvisas till i punkt 3, i enlighet med det förfarande som hänvisas till i artikel 62.2 om den medlemsstaten kan visa för kommissionen på ett tillfredsställande sätt att skälen för beslutet inte längre existerar. Kommissionen ska fatta ett beslut inom rimlig tid.

5. Med undantag av vad som anges i punkterna 1 till 4 ska det regleringsorgan som avses i artikel 55 övervaka att de krav som anges i artiklarna 7a och 7b fortlöpande är uppfyllda. En sökande ska ha rätt att överklaga till regleringsorganet om den anser att dessa krav inte är uppfyllda. Vid ett sådant överklagande ska regleringsorganet inom de tidsfrister som anges i artikel 56.9 besluta om alla nödvändiga åtgärder för att avhjälpa situationen. [Ändr. 101 + 125/rev]

Artikel 7c

Samordningskommitté

1. Medlemsstaterna ska se till att infrastrukturförvaltare inrättar och organiserar samordningskommittéer för varje nät. Medlemskapet i denna kommitté ska ~~minst~~ vara öppet för infrastrukturförvaltaren, kända sökande i den mening som avses i artikel 8.3 och, på deras begäran, potentiella sökande, deras representativa organisationer, företrädare för användare av gods- och persontrafiken på järnvägarna och, i förekommande fall, regionala och lokala myndigheter, **inbegripet de behöriga myndigheterna**. Medlemsstaternas företrädare och det berörda regleringsorganet ska bjudas in till samordningskommitténs möten som observatörer. [Ändr. 59]

2. Samordningskommittén ska lägga fram förslag eller råd till infrastrukturförvaltaren och, om så är lämpligt, till medlemsstaten om

- a) de sökandes behov i fråga om underhåll och utveckling av infrastrukturkapaciteten,
- b) innehållet i de användarinriktade resultatmålen i de avtal som avses i artikel 30 och de incitament som avses i artikel 30.1 samt deras tillämpning,
- c) innehållet i och tillämpningen av den beskrivning av järnvägsnätet som avses i artikel 27,
- d) det ramverk och de regler för fastställande och uttag av avgifter som upprättats av staten och det avgiftssystem som inrättats av infrastrukturförvaltaren i enlighet med artikel 29 samt nivån och strukturen för infrastrukturavgifterna,
- e) processen för tilldelning av infrastrukturkapacitet, inbegripet prioriteringsregler för tilldelning av kapacitet mellan olika kategorier av infrastrukturanvändare; **principerna för samordning av situationer där det finns konkurrerande ansökningar om att bedriva järnvägsverksamhet ska regleras genom artikel 46.4**, [Ändr. 60]
- f) intermodalitetsfrågor,
- g) alla andra frågor som berör villkoren för tillträde till och användning av infrastrukturen och kvaliteten i infrastrukturförvaltarens tjänster,
- ga) **frågor som användare av gods- och persontrafiken på järnvägarna konfronteras med, såsom tjänsternas kvalitet, infrastrukturavgifterna och insynen i prissättningen av järnvägstjänsterna**. [Ändr. 61]

Onsdagen den 26 februari 2014

Samordningskommittén ska ha behörighet att begära relevant information från infrastrukturförvaltaren om leden a–g **ga** för att kunna utföra dessa uppgifter, **utan att detta påverkar affärshemligheter**. [Ändr. 62]

3. Samordningskommittén ska upprätta en arbetsordning som bl.a. ska innehålla bestämmelser om deltagande i möten och mötesfrekvensen, som ska var minst ett möte per kvartal. **Arbetsordningen ska bl.a. föreskriva regelbundna samråd, minst en gång om året, med användarna av gods- och persontrafik på järnväg och med företrädare för de anställda inom järnvägssektorn.** En årsrapport om diskussionerna i samordningskommittén ska överlämnas till infrastrukturförvaltaren, medlemsstaten, det berörda regleringsorganet, **användare av gods- och persontrafik på järnväg, företrädare för de anställda inom järnvägssektorn** och kommissionen, med angivande av de olika ståndpunkterna hos kommittémedlemmarna. [Ändr. 63]

Artikel 7d

Europeiskt nätverk för infrastrukturförvaltare

1. Medlemsstaterna ska se till att infrastrukturförvaltarna deltar och samarbetar i ett nätverk för att utveckla unionens järnvägsinfrastruktur, **och** särskilt för att ~~se till~~ **säkerställa**

i) att det transeuropeiska transportnätet genomförs snabbt och effektivt, däribland korridorerna för stamnät, godskorridorerna i enlighet med förordning (EU) nr 913/2010 (*) och ~~genomförandet av~~ planerna för införande av det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg (ERTMS) som fastställs i beslut 2012/88/EU (**) **och**

ii) **att det tillhandahålls effektiv och ändamålsenlig gränsöverskridande persontrafik i unionen, bl.a. genom gränsöverskridande samarbete för att lösa problem med flaskhalsar.**

1a. Nätverket ska också utveckla gemensamma grundprinciper för avgifter avseende gränsöverskridande persontrafik som utnyttjar mer än ett nät i enlighet med artikel 37 och för tilldelning av kapacitet i enlighet med artikel 40. Dessa gemensamma principer ska vara föremål för ett yttrande från det nätverk för regleringsorgan som avses i artikel 57. [Ändr. 64]

Kommissionen ska vara medlem i nätverket. Den ska samordna och stödja arbetet i nätverket och i förekommande fall utfärda rekommendationer till nätverket. Den ska se till att lämpliga infrastrukturförvaltare samarbetar aktivt.

2. Nätverket ska delta i den marknadsövervakningsverksamhet som avses i artikel 15 och mäta infrastrukturförvaltarnas effektivitet **och ändamålsenlighet** på grundval av gemensamma indikatorer och kvalitetskriterier, som tillförlitlighet, kapacitet, tillgänglighet, punktlighet och säkerhet i deras nät, tillgångskvalitet och tillgångsutnyttjande, underhåll, förnyelse, förstärkningar, investeringar ~~och~~, ekonomisk effektivitet **samt insyn i ramverket och reglerna för fastställande och uttag av avgifter.** [Ändr. 65]

3. **Med beaktande av nätverkets synpunkter ska** kommissionen ~~få~~ anta bestämmelser om nätverkets gemensamma principer och metoder, särskilt för att se till att mätningens verksamheter är enhetliga, samt **om** förfarandena för samarbetet inom nätverket. Dessa bestämmelser ska antas genom ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** i enlighet med det förfarande som avses i artikel ~~62~~ **60.**

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (EUT L 276, 20.10.2010, s. 22).

(**) Kommissionens beslut 2012/88/EU av den 25 januari 2012 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemen Trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystemet (EUT L 51, 23.2.2012, s. 51). [Ändr. 66]

5. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Järnvägsföretag ska på rättvisa, icke-diskriminerande och öppna villkor beviljas rätt till tillträde till järnvägsinfrastruktur i samtliga medlemsstater för att bedriva alla typer av persontrafik på järnväg. Järnvägsföretag ska ha rätt att ta upp passagerare vid varje station och att lämna av dem vid en annan. Denna rätt ska innebära tillträde till infrastruktur som förbinder de anläggningar för tjänster som avses i punkt 2 i bilaga II."

Onsdagen den 26 februari 2014

aa) Följande punkt ska införas:

”2a. En medlemsstat ska inte vara skyldig att bevilja ett järnvägsföretag tillträdesrätt till infrastruktur för bedrivande av trafik om kontrollen över detta järnvägsföretag direkt eller indirekt utövas av en eller flera personer från ett eller flera tredjeländer där unionens företag inte beviljas tillträde till infrastruktur och anläggningar för tjänster på villkor som i stort liknar dem som anges i detta direktiv. Vid tillämpningen av denna punkt ska kontroll utgöras av rättigheter eller avtal eller andra medel som, antingen var för sig eller tillsammans och med hänsyn till alla faktiska eller rättsliga förhållanden, ger möjlighet att utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom

a) äganderätt eller nyttjanderätt till ett företags samtliga tillgångar eller en del av dessa,

b) rättigheter eller avtal som gör det möjligt att utöva ett avgörande inflytande på sammansättningen av ett företags organ och dessa organs röstningar eller beslut.” [Ändr. 67]

b) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

6. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna får begränsa tillträdesrätten enligt artikel 10.2 för persontrafik mellan en viss avgångsort och en viss destination om samma sträcka eller en alternativ sträcka omfattas av ett eller flera avtal om allmän trafik om utövandet av denna rätt skulle äventyra den ekonomiska jämvikten i det eller de berörda avtalen om allmän trafik. Tillträdesrätten enligt artikel 10.2 ska inte begränsas för persontrafik med höghastighetståg.

Behöriga myndigheter och infrastrukturförvaltare ska lämna ett förhandsmeddelande till alla berörda parter om ansökningar om kapacitet enligt Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 () som kan strida mot tillträdesrätterna enligt artikel 10 i detta direktiv.*

All persontrafik som inte ingår i ett avtal om allmän trafik ska beaktas som tjänster som tillhandahålls på grundval av öppet tillträde.

Om en behörig myndighet upprättar ett nytt avtal om allmän trafik, eller utökar omfattningen av ett befintligt avtal så att mer infrastrukturkapacitet än tidigare används, ska tillträdesrätten för de företag som tillhandahåller befintliga tjänster på grundval av öppet tillträde som kan påverkas av det beslutet inte bli föremål för några begränsningar.”

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).[Ändr. 68]

b) Det första stycket i punkt 2 ska ersättas med följande:

För att avgöra om den ekonomiska jämvikten för ett avtal om allmän trafik skulle äventyras ska det eller de berörda regleringsorgan som avses i artikel 55 göra en objektiv ekonomisk analys och grunda sitt beslut på i förväg fastställda kriterier.

Dessa kriterier ska bl.a. beakta hur utövandet av tillträdesrätten påverkar lönsamheten för tjänster som ingår i ett avtal om allmän trafik, inbegripet följderna för nettokostnaderna för den behöriga offentliga myndighet som ingick avtalet, passagerarnas efterfrågan, biljettpreiser, arrangemang för utfärdande av biljetter, plats för och antal stopp, tidtabeller och turtäthet för den föreslagna nya trafiken, och de ska fastställas av det regleringsorgan som avses i artikel 55 i enlighet med de åtgärder som avses i punkt 4 i denna artikel. Analysen ska bedöma huruvida lönsamheten för de tjänster som erbjuds enligt avtalet om allmän trafik skulle äventyras av en ny tjänst som tillhandahålls på grundval av öppet tillträde.

Onsdagen den 26 februari 2014

Den ekonomiska jämvikten i avtalet om allmän trafik ska inte anses ha äventyrats om regleringsorganet förutser att den eventuella nya tjänsten huvudsakligen kommer att generera intäkter för järnvägssektorn, inte beröva den intäkter, och att eventuella intäktsförluster för den uppsättning tjänster som ingår i avtalet eller avtalen om allmän trafik inte kommer att bli betydande. Med utgångspunkt i denna analys och det beslut som fattas av regleringsorganet i fråga ska medlemsstaterna ha befogenhet att bevilja, ändra eller vägra tillträdesrätten till den persontrafik ansökan gäller.”

c) Följande punkt ska införas:

”2a. Om ett avtal om allmän trafik tilldelas efter ett konkurrensutsatt offentligt upphandlingsförfarande enligt unionslagstiftningen får medlemsstaterna, i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007, begränsa den tillträdesrätt som avses i artikel 10.2 i detta direktiv under den period som detta avtal om allmän trafik gäller för tjänster mellan en avgångsort och en destination som omfattas av detta avtal om allmän trafik. Uppgifter om att tillträdesrätten är begränsad ska offentliggöras i samband med att upphandlingsförfarandet för det berörda avtalet om allmän trafik inleds. Tillträdet för varje ytterligare ny tjänst i den mening som avses i artikel 10.2 som enligt regleringsorganet huvudsakligen kommer att generera intäkter för järnvägssektorn, inte beröva den intäkter, och med avseende på vilken den eventuella intäktsförlusten för den uppsättning tjänster som ingår i avtalet om allmän trafik förväntas bli obetydlig, ska inte begränsas.

De begränsningar som avses i denna punkt ska inte leda till en inskränkning av rätten att ta upp passagerare vid någon station utmed en internationell sträcka och att lämna av dem vid en annan, inbegripet stationer som ligger i samma medlemsstat.

2b. ~~Det eller de ska avgöra detta~~ regleringsorgan som utför de analyser som avses i punkterna 2 och 2a ska fatta sitt avgörande efter en begäran, som ingetts inom en månad från ~~det att~~ informationen om den avsedda persontrafiken i enlighet med artikel 38.4 mottagits, från någon av följande:

- a) Den eller de behöriga myndigheter som tilldelade avtalet om allmän trafik.
- b) Varje annan berörd behörig myndighet med rätt att begränsa tillträde enligt denna artikel.
- c) Infrastrukturförvaltaren.
- d) Det järnvägsföretag som fullgör avtalet om allmän trafik.

da) *Det järnvägsföretag som har begärt kapacitet i enlighet med artikel 38.4.* [Ändr. 69 + 114]

d) ~~Punkt~~ **Punkterna 3 och 4** ska ersättas med följande:

”3. Regleringsorganet ska motivera sitt beslut och ange på vilka villkor någon av följande får begära omprövning av beslutet inom en månad från dess delgivning:

- a) Den eller de berörda behöriga myndigheterna.
- b) Infrastrukturförvaltaren.
- c) Det järnvägsföretag som fullgör avtalet om allmän trafik.
- d) Det järnvägsföretag som ansöker om tillträde.”

Om regleringsorganet **i enlighet med punkt 2** beslutar att den ekonomiska jämvikten i ett avtal om allmän trafik skulle äventyras av den planerade persontrafik som avses i artikel 38.4, ska regleringsorganet ange tänkbara ändringar av denna trafik som skulle säkerställa att de villkor som föreskrivs i artikel 10.2 för beviljande av tillträdesrätt uppfylls.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. På grundval av de erfarenheter som regleringsmyndigheter, behöriga myndigheter och järnvägsföretag gör och på grundval av erfarenheterna från verksamheten inom det nätverk som avses i artikel 57.1 ska kommissionen senast den 16 december 2016 anta åtgärder för att närmare specificera förfarandet och kriterierna för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln. Dessa ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** ska antas i enlighet med det ~~granskningsförfarande~~ **förfarande** som avses i artikel ~~62.3~~ **60.** [Ändr. 70]

(e) Punkt 5 ska utgå.

7. Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

Gemensamma informationssystem ~~informations-~~ och integrerade biljettsystem [Ändr. 71]

1. **Alla uppgifter i tidtabellerna ska anses vara offentliga och ska följaktligen tillgängliggöras.** ⁽¹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 14. ⁽²⁾ EUT L 207, 6.8.2010, s. 1.

~~får~~ **ska** medlemsstaterna begära att **alla järnvägsaktörer såsom** järnvägsföretag som bedriver inhemsk persontrafik, infrastrukturförvaltare och biljettförsäljare senast den 12 december 2019 använder sig av ett driftskompatibelt direktbiljett- och informationssystem som uppfyller målet att passagerare ska kunna komma åt alla uppgifter de behöver för att planera en resa och för att boka och köpa sina biljetter inom EU.

Medlemsstaterna ska begära att järnvägsföretag samarbetar för att senast den 12 december 2019 inrätta ett gemensamt reseinformations- och biljettsystem för leverans av biljetter, direktbiljetter och bokningar för all persontrafik på järnväg som tillhandahålls enligt ett avtal om allmän trafik i enlighet med förordning (EG) nr 1370/2007 eller besluta att ge behöriga myndigheter befogenhet att införa ett sådant system. Ett sådant system ska inte skapa snedvridning på marknaden eller leda till diskriminering mellan järnvägsföretag. Det ska förvaltas av ett offentlig- eller privaträttsligt organ eller av en sammanslutning av alla järnvägsföretag som bedriver persontrafik.

Järnvägsföretag som bedriver kommersiell offentlig persontrafik ska beredas icke-diskriminerande tillträde till systemet för att kunna tillhandahålla information om och sälja biljetter för offentlig persontrafik på järnväg som ett komplement till deras egna transporttjänster.

Systemet ska vara utformat så att det är driftskompatibelt i enlighet med direktiv 2008/57/EG och de grundläggande tekniska specifikationerna för telematik tillämpningar. Det ska tillämpa dessa tekniska krav inte minst för att säkerställa konsekventa avgifts- och clearingrutiner, konfidentiell behandling av kommersiell information, personuppgiftsskydd och efterlevnad av konkurrensbestämmelserna. Alla system eller tillämpningar som erbjuder passagerarna kompletterande tjänster ska vara driftskompatibla med dessa tekniska specifikationer.

Medlemsstaterna ska se till att tillträdet till de grundläggande tekniska specifikationerna för telematik tillämpningar är öppet och icke-diskriminerande.

Varje affärsöverenskommelse mellan deltagare ska vara förenlig med konkurrensbestämmelserna.

Kostnaderna för ett sådant system ska delas rättvist mellan deltagarna, på ett sätt som speglar deras respektive bidrag.

Regleringsorganet ska se till att ett sådant direktbiljettsystem inte leder till snedvridningar på marknaden eller diskriminering mellan järnvägsföretagen.

Medlemsstaterna får också begära att järnvägsföretag och tillhandahållare av persontrafik med andra transportslag ska delta i ett gemensamt ~~informationssystem~~ **driftskompatibelt reseinformationssystem** och integrerat biljettsystem för leverans av biljetter, direktbiljetter och bokningar, eller besluta att ge behöriga **relevanta** myndigheter befogenhet att införa ett sådant system. Om ett sådant system inrättas ska medlemsstaterna se till att det inte leder till snedvridning på marknaden eller diskriminering mellan järnvägsföretag **och andra tillhandahållare av**

Onsdagen den 26 februari 2014

persontrafik, och att det förvaltas av ~~en ett~~ offentligt- eller privat ~~enhet~~ **privaträttsligt organ** eller en sammanslutning av alla ~~järnvägsföretag~~ **företag** som bedriver persontrafik. [Ändr. 72]

2. Medlemsstaterna ska ~~begära att järnvägsföretag som bedriver persontrafik ska införa, även med avseende på viktiga linjer inom EU, inrätta och samordna nationella beredskapsplaner för att ge passagerare hjälp i den mening som avses i artikel 18 i förordning (EG) nr 1371/2007, med beaktande av kommissionens beslut 2008/164/EG (*), i händelse av ett allvarligt avbrott i trafiken som orsakas av naturkatastrofer eller av katastrofer skapade av människan. Varje järnvägsföretag som bedriver persontrafik och varje stationsansvarig ska inrätta sin egen beredskapsplan i enlighet med nationella beredskapsplaner”.~~

⁽¹⁾ Utan att det påverkar tillämpningen av ~~Genom undantag från~~ förordning (EG) nr 1371/2007

⁽²⁾ och direktiv 2010/40/EU

^(*) **Kommissionens beslut 2008/164/EG av den 21 december 2007 om tekniska specifikationer för driftskompatibiliteten avseende funktionshindrade i det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg och det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg** (EUT L 64, 7.3.2008, s. 72). [Ändr. 73]

7a. I artikel 19 ska följande led läggas till:

”da) har förbundit sig att tillämpa respektive kollektivavtal i de medlemsstater där företaget avser att bedriva sin verksamhet.” [Ändr. 74]

8. Artikel 38.4 ska ersättas med följande:

”4. När en sökande avser att begära infrastrukturkapacitet för att bedriva persontrafik ska vederbörande informera de berörda infrastrukturförvaltarna och regleringsorganen minst 18 månader innan ikraftträdandet av den tågplanepå period som begäran om kapacitet avser. För att göra det möjligt för dem att bedöma vilka de potentiella ekonomiska följderna för befintliga avtal om allmän trafik ska regleringsorganen se till att information ges till de behöriga myndigheter som har beviljat persontrafik på järnväg på den sträckan enligt ett avtal om allmän trafik, varje annan berörd behörig myndighet med rätt att begränsa tillträde enligt artikel 11 och varje järnvägsföretag som utför avtalet om allmän trafik på denna persontrafiklinje utan dröjsmål och senast inom fem dagar.”

8a. I artikel 42 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. För att förhindra diskriminering av sökande ska det regleringsorgan som avses i artikel 55 i detta direktiv förhandsgodkänna sådana ramavtal och på eget initiativ se över befintliga ramavtal. En sökande som anser sig ha blivit orättvist behandlad, diskriminerad eller kränkt på något annat sätt genom ett ramavtal ska ha rätt att överklaga till regleringsorganet. Vid överklagande av ett ramavtal ska regleringsorganet endera bekräfta att det inte behövs någon ändring av ramavtalet eller kräva att det aktuella ramavtalet ändras i enlighet med riktlinjer som regleringsorganet anger, senast två månader efter det att regleringsorganet har mottagit överklagandet. Infrastrukturförvaltaren och järnvägsföretaget ska efterkomma regleringsorganets beslut så snart detta är praktiskt möjligt, och inte senare än en månad efter att ha delgivits beslutet av regleringsorganet. Vid genomförande av de uppgifter som beskrivs i denna punkt ska regleringsorganet fästa särskild uppmärksamhet vid skydd av affärshemligheter.” [Ändr. 75]

8b. Punkt 4 i artikel 46 ska ersättas med följande:

”4. De principer som styr samordningsprocessen ska anges i beskrivningen av järnvägsnätet. Dessa ska särskilt spegla svårigheterna med att skapa tåglägen för internationell trafik och hur ändringar kan påverka andra infrastrukturförvaltare. **Om flera ansökningar om att bedriva järnvägstrafik inom samma marknadssegment konkurrerar ska infrastrukturförvaltaren när den tilldelar kapacitet enbart beakta den infrastruktur tvisten gäller och inte den totala kapacitetsvolym som begärts av de konkurrerande sökandena.”** [Ändr. 76]

Onsdagen den 26 februari 2014

8c. I artikel 54 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. I händelse av störningar i tågtrafiken på grund av tekniska missöden eller olyckor ska infrastrukturförvaltaren vidta alla nödvändiga åtgärder för att återställa den normala situationen. I detta syfte ska infrastrukturförvaltaren utarbeta en beredskapsplan med en förteckning över alla organ som ska informeras i händelse av en allvarlig olycka eller en allvarlig störning av tågtrafiken. **Om störningarna har en potentiell inverkan på gränsöverskridande trafik ska infrastrukturförvaltaren dela med sig av all eventuell relevant information till andra infrastrukturförvaltare vars trafiknät och trafik kan påverkas av störningarna i fråga. De berörda infrastrukturförvaltarna ska samarbeta för att få den gränsöverskridande trafiken att återgå till det normala.**" [Ändr. 77]

8d. I artikel 55 ska följande punkt läggas till:

"3a. Medlemsstaterna ska se till att regleringsorganen har de nödvändiga organisatoriska och driftsmässiga resurser som avses i artikel 56 i detta direktiv och ska vid behov anta en handlingsplan för att se till att regleringsorganen får tillgång till dessa resurser." [Ändr. 78]

8e. Artikel 56 ska ersättas med följande:

"Artikel 56

Regleringsorganets uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46.6, ska en sökande som anser sig ha blivit orättvist behandlad, diskriminerad eller på något sätt kränkt kunna överklaga till regleringsorganet, särskilt när det gäller beslut som fattats av infrastrukturförvaltaren eller i tillämpliga fall järnvägsföretaget eller tjänsteleverantören om

- a) beskrivningen av järnvägsnätet, i dess preliminära och slutgiltiga versioner,
- b) de kriterier som fastställs i denna beskrivning,
- c) tilldelningsförfarandet och dess resultat,
- d) avgiftssystemet,
- e) nivån eller strukturen i fråga om de infrastrukturavgifter som den sökande måste eller kan bli tvungen att betala,
- f) åtgärder för tillträde enligt artiklarna 10–13,
- g) tillträde till och avgifter för tjänster i enlighet med artikel 13,
- ga) planerat eller oplanerat underhållsarbete på infrastruktur.

2. Utan att det påverkar de nationella konkurrensmyndigheternas befogenheter att säkra konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster, ska regleringsorganet ha befogenhet att övervaka konkurrenssituationen på marknaderna för järnvägstjänster och det ska särskilt kontrollera punkt 1 a–ga på eget initiativ och i syfte att förhindra diskriminering av sökande. I synnerhet ska det kontrollera huruvida beskrivningen av järnvägsnätet innehåller diskriminerande bestämmelser eller ger infrastrukturförvaltaren godtyckliga befogenheter som kan användas för diskriminering av sökande.

3. Regleringsorganet ska också nära samarbeta med den nationella säkerhetsmyndigheten, i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (*) och med tillståndsmyndigheten, i den mening som avses i det här direktivet.

Medlemsstaterna ska se till att dessa myndigheter gemensamt tar fram en ram för informationsdelning och samarbete för att motverka skadliga effekter på konkurrensen eller säkerheten inom järnvägssektorn. Denna ram ska innehålla en mekanism för regleringsorganet att ge de nationella säkerhets- och tillståndsmyndigheterna rekommendationer i frågor som kan komma att påverka konkurrensen på järnvägsmarknaden och den nationella säkerhetsmyndigheten att ge regleringsorganet och tillståndsmyndigheten rekommendationer i frågor som kan komma att påverka säkerheten. Utan att det påverkar respektive myndighets oberoende på sina respektive behörighetsområden, ska den berörda myndigheten ta alla sådana rekommendationer i beaktande innan den antar sina beslut. Om den berörda myndigheten beslutar avvika från dessa rekommendationer ska den ange skäl för detta i sina beslut.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Medlemsstaterna får besluta att ge regleringsorganet i uppgift att anta icke-bindande yttranden om preliminära versioner av den verksamhetsplan som avses i artikel 8.3, avtalsöverenskommelsen och kapacitetsförstärkningsplanen för att i synnerhet ange huruvida dessa instrument är förenliga med konkurrenssituationen på marknaderna för järnvägstjänster.

5. Regleringsorganet ska ha den organisatoriska kapacitet som krävs i fråga om personella och materiella resurser, och denna kapacitet ska stå i proportion till järnvägssektorns betydelse i medlemsstaten.

6. Regleringsorganet ska säkerställa att de avgifter som infrastrukturförvaltaren fastställer är förenliga med avsnitt 2 i kapitel IV och inte är diskriminerande. Regleringsorganet ska säkerställa att de tillträdesavgifter som har fastställts av infrastrukturförvaltaren, av tjänsteleverantörer eller av järnvägsföretag – som också inbegriper tillträde till järnvägsspår, järnvägsstationer med tillhörande byggnader och övriga faciliteter, även för förmedling av reseinformation – inte är diskriminerande. Planerade ändringar av nivån eller strukturen på de avgifter som avses i detta stycke ska anmälas till regleringsorganet senast två månader innan de planeras träda i kraft. Fram till en månad före ändringarnas ikraftträdande får regleringsorganet begära att de föreslagna ändringarna ska sänkas eller höjas, senareläggas eller inte genomförs alls. Förhandlingar mellan sökande och en infrastrukturförvaltare om nivån på infrastrukturavgifter ska bara vara tillåten om de sker under överinseende av regleringsorganet. Regleringsorganet ska ingripa om det är sannolikt att förhandlingarna strider mot detta kapitel.

7. Regleringsorganet ska regelbundet, och i vart fall minst en gång vartannat år, rådfråga företrädare för användare av järnvägstjänster för godstransport och persontrafik i syfte att ta hänsyn till deras syn på järnvägsmarknaden.

8. Regleringsorganet ska ha befogenhet att begära relevant information från infrastrukturförvaltaren, sökande och alla inblandade tredje parter i den berörda medlemsstaten.

Begärd information ska lämnas in inom en rimlig tidsperiod som regleringsorganet fastställer och som inte ska vara längre än en månad, om inte regleringsorganet i undantagsfall går med på och tillåter en tidsbegränsad förlängning som inte får överskrida två ytterligare veckor. Regleringsorganet ska ha rätt att genom lämpliga sanktioner, däribland vite, se till att en sådan begäran verkställs. Information som ska tillhandahållas regleringsorganet inbegriper alla uppgifter som regleringsorganet behöver inom ramen för sin överklagandefunktion och i sitt arbete för att övervaka konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster i enlighet med punkt 2. Detta inbegriper uppgifter som krävs för statistikändamål och för observation av marknaden.

9. Regleringsorganet ska behandla varje klagomål och vid behov begära in relevant information och inleda samråd med de berörda parterna inom en månad efter det att klagomålet lämnats in. Det ska fatta beslut om varje klagomål, vidta åtgärder för att avhjälpa en situation och informera alla berörda parter om sitt motiverade beslut inom en fastställd, rimlig tid och under alla omständigheter inom sex veckor efter det att all relevant information har lämnats in. Utan att det påverkar de nationella konkurrensmyndigheternas befogenheter att säkra konkurrensen på marknaderna för järnvägstjänster ska regleringsorganet på eget initiativ när det är lämpligt besluta om lämpliga åtgärder för att motverka diskriminering av sökande, snedvridning av konkurrensen och all annan icke önskvärd utveckling på dessa marknader, i synnerhet med avseende på punkt 1 a–g.

Ett beslut av regleringsorganet ska vara bindande för alla parter som omfattas av beslutet, och det ska inte omfattas av kontroll av en annan administrativ instans. Regleringsorganet ska kunna se till att dess beslut verkställs genom lämpliga sanktioner, däribland vite.

Om det inges ett klagomål mot ett beslut om att vägra tilldelning av infrastrukturkapacitet eller mot villkoren i ett erbjudande om kapacitet ska regleringsorganet antingen bekräfta att det inte behövs någon ändring av infrastrukturförvaltarens beslut, eller begära en ändring av det beslutet i enlighet med dess instruktioner. Infrastrukturförvaltaren ska efterkomma regleringsorganets beslut senast en månad efter att ha delgivits beslutet.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som fattas av regleringsorganet kan överklagas till domstol. Överklagandet får ha suspensiv verkan på regleringsorganets beslut endast om omedelbar tillämpning av regleringsorganets beslut kan orsaka oåterkalleliga eller uppenbart orimliga skador för sökanden. Denna bestämmelse påverkar inte den domstols grundlagsenliga befogenheter som behandlar överklagandet, i förekommande fall.

Onsdagen den 26 februari 2014

11. Medlemsstaterna ska se till att beslut som fattas av regleringsorganet offentliggörs.

12. Regleringsorganet ska ha befogenhet att utföra revisioner eller ta initiativ till externa revisioner hos infrastrukturförvaltare, tjänsteleverantörer och, om det är relevant, järnvägsföretag för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna om särredovisning i artikel 6. Regleringsorganet ska i detta avseende ha rätt att begära all relevant information. Det ska särskilt ha befogenhet att begära att infrastrukturförvaltaren, tjänsteleverantörerna och alla företag eller andra enheter som utför eller integrerar olika typer av järnvägstransport eller infrastrukturförvaltning som avses i artiklarna 6.1, 6.2 och 13 tillhandahåller all eller delar av den bokföringsinformation som anges i bilaga VIII med den tillräckliga detaljnivå som anses vara nödvändig och proportionell.

Utan att det påverkar befogenheter för myndigheter med ansvar för statligt stöd, får regleringsorganet också av den bokföringen dra slutsatser beträffande frågor om statligt stöd vilka det ska rapportera till dessa myndigheter.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 60 när det gäller vissa ändringar av bilaga VIII. Bilaga VIII får således ändras för att anpassa den till utvecklingen av praxis för redovisning och kontroll och/eller för att komplettera den med ytterligare inslag som är nödvändiga för att kontrollera att särredovisning sker”.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1). [Ändr. 79]

8f. I artikel 57 ska följande stycke läggas till:

”9a. Om en sökande anser att en infrastrukturförvaltares beslut hindrar utvecklingen av internationella tjänster får denne vända sig till nätverket av regleringsorgan och begära ett yttrande. Berört regleringsorgan ska samtidigt underrättats om detta hänskjutande. Nätverket ska vid behov söka förklaringar från infrastrukturförvaltaren och under alla omständigheter från det berörda regleringsorganet. Nätverket ska anta och offentliggöra sitt yttrande och underrätta det berörda nationella regleringsorganet om det.

Nätverket av regleringsorgan ska inlämna en årlig verksamhetsrapport till kommissionen. Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet.

Inom ett år efter detta direktivs ikraftträdande och senast den 31 december 2019 ska kommissionen anta ett lagstiftningsförslag om inrättande av ett europeiskt regleringsorgan som ska ges status som juridisk person tillsammans med en tillsyns- och medlingsfunktion som gör att det kan hantera gränsöverskridande frågor och behandla överklaganden av beslut som fattas av nationella regleringsorgan. Detta nya organ ska ersätta det europeiska nätverket av regleringsorgan.” [Ändr. 80]

9. Artikel 63.1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen utvärdera effekterna av detta direktiv på järnvägssektorn och lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om dess genomförande. Denna utvärdering ska beakta de synpunkter som lagts fram av det europeiska regleringsorganet om huruvida det fortfarande förekommer diskriminering eller andra typer av konkurrenssnedvridningar samt de synpunkter som lagts fram av arbetsmarknadens parter i relevant EU-kommitté för social dialog. [Ändr. 81]

~~Kommissionen~~ Det europeiska regleringsorganet ska senast samma datum bedöma om det fortfarande förekommer diskriminering eller andra typer av konkurrenssnedvridningar i förhållande till de infrastrukturförvaltare som är del av ett vertikalt integrerat företag och offentliggöra rekommendationer om ytterligare åtgärder. Kommissionen ska, om så är lämpligt, föreslå nya lagstiftningsåtgärder som bygger på dessa rekommendationer.” [Ändr. 82]

Senast inom arton månader efter det att detta direktiv har trätt ikraft ska kommissionen bedöma dess konsekvenser för utvecklingen av arbetsmarknaden för tågpersonal och vid behov föreslå ny lagstiftning avseende certifieringen av sådan tågpersonal.” [Ändr. 83]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 1a**Förordning (EG) nr 1371/2007 ska ändras på följande sätt:****Artikel 2.3 ska ersättas med följande:****”3. När denna förordning träder i kraft ska artiklarna 9, 10, 11, 12, 19, 20.1 och 26 tillämpas på all persontrafik på järnväg i hela unionen.” [Ändr. 84]****Artikel 2**

1. Medlemsstaterna ska senast den ... (*) anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

1. Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. **Det ska göras tillgängligt i sin konsoliderade version tillsammans med direktiv 2012/34/EU i dess ändrade lydelse inom tre månader efter offentliggörandet.** [Ändr. 85]

2. Punkterna 5–8 i artikel 1 ska tillämpas från och med den 1 januari 2018 [i tid för den tågplan som inleds den 14 december 2019].

Fram till dess att punkt 5 börjar tillämpas och utan att det påverkar internationell persontrafik, ska medlemsstaterna inte vara skyldiga att bevilja tillträdesrätt för järnvägsföretag och deras direkt eller indirekt kontrollerade dotterföretag som har beviljats tillstånd i en medlemsstat där tillträdesrätter av liknande slag inte beviljas. [Ändr. 86]

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

(*) 18 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0148

Inrikes persontrafik på järnväg *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1370/2007 avseende öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik på järnväg (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/53)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0028),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 91 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0024/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverande yttranden från det litauiska parlamentet, den luxemburgska deputeradekammaren, de nederländska första och andra kamrarna, det österrikiska förbundsrådet och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionskommitténs yttrande ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för regional utveckling (A7-0034/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0028

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av förordning (EG) nr 1370/2007 avseende öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik på järnväg

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

Onsdagen den 26 februari 2014

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under det senaste decenniet har järnvägstrafikens tillväxt inte varit tillräcklig för att öka dess andel av transporterna i förhållande till bilar och luftfart. Järnvägens andel på 6 % av persontrafiken i Europeiska unionen har förblivit ganska stabil. Persontrafiken på järnväg har inte utvecklats i takt **hållit jämna steg** med ~~behoven~~ **utvecklingen av andra transportmedel** när det gäller tillgänglighet, pris och kvalitet. **Med detta som utgångspunkt är det nödvändigt att utnyttja alla relevanta erfarenheter av det tillvägagångssätt som unionen tillämpat inom ramen för de tre föregående reformerna av järnvägssektorn.** [Ändr. 1]
- (1a) **Järnvägstrafiken är viktig för samhälle, miljö och rörlighetsplanering, och den kan i betydlig grad öka sin totala andel av den europeiska persontrafiken. Investeringar för detta ändamål i forskning, infrastruktur och rullande materiel kan på ett avgörande sätt bidra till ny tillväxt och fler arbetstillfällen, både direkt inom själva järnvägssektorn och indirekt genom ökad rörlighet för arbetstagare inom andra sektorer. Järnvägstrafiken kan utvecklas till en betydelsefull modern näringsgren inom unionen, förutsatt att medlemsstaterna enas om ett ökat samarbete.** [Ändr. 2]
- (2) Unionsmarknaden för internationell persontransport på järnväg har varit öppen för konkurrens sedan 2010. Dessutom har vissa medlemsstater öppnat sin nationella persontrafik för konkurrens genom att införa rätt till öppet tillträde och/eller genom att upphandla avtal om allmän trafik.
- (3) I sin vitbok om transportpolitiken av den 28 mars 2011 ⁽⁴⁾ tillkännagav kommissionen sin avsikt att fullborda den inre järnvägsmarknaden så att järnvägsföretag i unionen kan tillhandahålla järnvägstransporttjänster av alla slag utan onödiga tekniska och administrativa hinder. **För att bättre kunna uppnå det målet måste den aktuella reformen utformas med beaktande av de järnvägsmodeller som har visat sig vara effektiva i unionen.** [Ändr. 5]
- (3a) **Kvaliteten och effektiviteten på persontrafiken på järnväg bör förbättras, och bestående effektiv och fungerande persontrafik bevaras.** [Ändr. 6]
- (3b) **Att slutföra öppnandet av unionens järnvägsmarknad bör betraktas som nödvändigt, så att järnvägen kan bli ett trovärdigt alternativ till andra transportslag när det gäller pris och kvalitet.** [Ändr. 7]
- (3c) **De behöriga myndigheterna bör spela en central roll vid organisationen av kollektivtrafiken. Dessa myndigheter bär ansvaret för att planera kollektivtrafiken, bland annat för att fastställa de sträckor för vilka öppet tillträde eller avtal om allmän trafik gäller samt hur denna tilldelning ska ske. Dessutom bör de intyga att endast det tilldelningssätt som de valt ser till att lönsamheten, effektiviteten och kvalitetsmålen garanteras, och offentliggöra intyget.** [Ändr. 8]

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Vitbok: Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem, COM(2011)0144.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (4) När de behöriga myndigheterna organiserar sin kollektivtrafik måste de se till att den allmänna trafikplikten och det geografiska tillämpningsområdet för avtal om allmän trafik är lämpliga, nödvändiga och proportionella för att uppnå målen för kollektivtrafikpolitiken inom deras territorium. Politiken bör anges i **hållbara** kollektivtrafikplaner som lämnar utrymme för marknadsbaserade transportlösningar. Processen för att definiera kollektivtrafikplaner och allmän trafikplikt bör offentliggöras för berörda parter, inbegripet potentiella nya aktörer på marknaden. [Ändr. 9]
- (5) För att säkerställa sund finansiering av kollektivtrafiken enligt målen i ~~kollektivtrafikplanerna~~ **hållbara kollektivtrafikplaner** behöver de behöriga myndigheterna utforma allmän trafikplikt för att uppnå kollektivtrafikmålen på ett ~~kostnadseffektivt~~ **som är både kvalitativt högtstående och kostnadseffektivt**, med beaktande av ersättningen för den ekonomiska nettoeffekten av trafikplikten och behovet att trygga den ekonomiska livsdugligheten på lång sikt för den kollektivtrafik som tillhandahålls enligt avtal om allmän trafik. **Detta innebär bland annat att man måste undvika både alltför hög och alltför låg ersättning, vilket kan bero på innehållet i den allmänna trafikplikten eller på att den behöriga myndigheten inte följer sina ekonomiska åtaganden. Den allmänna trafikplikten kan avse nät där viss trafik kan bedrivas med en skälig vinst utan ekonomisk ersättning. Inkluderingen av sådan trafik i tillämpningsområdet för den allmänna trafikplikten får inte leda till att det utgår ersättning som överstiger det belopp som krävs för att garantera att all nättrafik kan tillhandahållas.** [Ändr. 10]
- (6) Det är särskilt viktigt att de behöriga myndigheterna följer dessa kriterier för allmän trafikplikt och tillämpningsområdet för avtal om allmän trafik så att marknaden för kollektivtrafik på järnväg fungerar friktionsfritt, eftersom transporter med öppen tillgänglighet behöver vara välkoordinerade med transporttjänster enligt avtal om allmän trafik. Därför bör det oberoende regleringsorganet för järnvägen garantera att denna process tillämpas på ett korrekt och öppet sätt.
- (7) ~~En maximal årsvolym~~ **Volymen** behöver fastställas för ett avtal om allmän trafik för persontransport på järnväg ~~för att underlätta~~ **som tilldelas genom ett konkurrensutsatt anbudsförfarande på ett sätt som underlättar konkurrensen mellan små anbudsgivare, nya marknadsaktörer och den etablerade operatören**, om dessa avtal samtidigt som de behöriga myndigheterna ges viss flexibilitet att optimera volymen enligt ekonomiska och driftsrelaterade överväganden. [Ändr. 64]
- (8) För att underlätta utarbetandet av anbud och därigenom stärka konkurrensen behöver de behöriga myndigheterna se till att alla kollektivtrafikföretag som är intresserade av att lämna in anbud får viss information om transporttjänsterna och den infrastruktur som omfattas av avtalet om allmän trafik **under förutsättning att affärshemligheter inte röjs så att det inte anses att den upphandlande myndigheten diskriminerat dem i förhållande till andra konkurrenter.** [Ändr. 12]
- (9) Vissa övre gränser för direkttilldelning av avtal om allmän trafik på järnväg behöver anpassas till de särskilda ekonomiska förhållanden under vilka upphandlingsförfarandena äger rum inom sektorn.
- (9a) **För att garantera en rättvis konkurrens och förhindra att utjämningsbetalningar används i fel syfte bör ömsesidighetsprincipen tillämpas. Denna princip får inte tillämpas enbart på medlemsstater och företag i unionen utan också på företag från tredjeländer som vill delta i upphandlingsförfaranden inom unionen.** [Ändr. 65]
- (10) Upprättandet av en inre marknad för kollektivtrafik på järnväg kräver gemensamma regler om konkurrensutsatt upphandling för avtal om allmän trafik i denna sektor, som ska tillämpas på ett harmoniserat sätt i alla medlemsstater **och som bör ta hänsyn till de olika medlemsstaternas särskilda omständigheter.** [Ändr. 14]
- (11) För att skapa de ramvillkor som gör det möjligt för samhället att fullt ut utnyttja fördelarna av ett verkligt öppnande av marknaden för inrikes persontrafik på järnväg är det viktigt att medlemsstaterna garanterar en tillräcklig nivå av socialt skydd för kollektivtrafikföretagens anställda.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (12) De behöriga myndigheterna behöver genom lämpliga och effektiva åtgärder underlätta kollektivtrafikföretagens tillträde till rullande materiel på lämpliga och icke-diskriminerade ekonomiska villkor, i de fall då marknaden inte sörjer för detta.
- (13) För att möjliggöra ett bättre organiserat marknadsgensvar måste det råda full insyn i vissa viktiga inslag i kommande upphandlingsförfaranden för avtal om allmän trafik.
- (14) ~~I överensstämmelse med uppbyggnaden av förordningen (EG) nr 1370/2007 bör det klargöras att övergångsperioden till den 2 december 2019 endast avser skyldigheten att organisera konkurrensutsatta upphandlingsförfaranden för avtal om allmän trafik. [Ändr. 66]~~
- (15) ~~Förberedandet av järnvägsföretagen för obligatorisk konkurrensutsatt upphandling av avtal om allmän trafik kräver en del extra tid så att de företag som tidigare har tilldelats sådana avtal direkt på ett effektivt och hållbart sätt kan omstruktureras. Därför krävs det övergångsåtgärder för avtal som direkttilldelas mellan förordningens ikraftträdandedatum och den 3 december 2019. [Ändr. 67]~~
- (16) Lämpliga bestämmelser bör föreskrivas för de åtgärder de behöriga myndigheterna kan behöva vidta när öppnandet av marknaden för inrikes persontrafik på järnväg har uppnåtts för att säkra en hög nivå av konkurrens genom att begränsa antalet avtal som de tilldelar ett järnvägsföretag.
- (17) För att garantera enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (18) I samband med ändringarna av rådets förordning (EG) nr 994/98 (bemyndigandeförordningen)⁽²⁾ har kommissionen även föreslagit en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 (COM(2012)0730/3). I syfte att harmonisera tillvägagångssättet när det gäller gruppundantagsförordningar på området statligt stöd bör stöd för samordning av transporter eller ersättning för allmän trafikplikt enligt artikel 93 i fördraget inkluderas i bemyndigandeförordningens tillämpningsområde, i enlighet med förfarandena i artiklarna 108.4 och 109 i fördraget.
- (19) Förordning (EG) nr 1370/2007 bör därför ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁽³⁾, ännu inte offentliggjort] ska förordning (EG) nr 1370/2007 ska ändras på följande sätt: [Ändr. 17]

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

(-a) följande led ska införas:

”(aa) ”kollektivtrafik på järnväg: kollektivtrafik på järnväg med undantag av persontrafik med andra spårbundna transportmedel såsom tunnelbana, spårväg och, om medlemsstaterna så beslutar, duospårväg.” [Ändr. 18]

a) Punkt c ska ersättas med följande:

”(c) behörig lokal myndighet: en behörig myndighet vars geografiska behörighetsområde inte är nationellt utan avser transportbehoven **bland annat i en tätort **och/**eller ett landsbygdsområde **eller en landsbygdsregion, också på gränsöverskridande nivå.**” [Ändr. 19]**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr .../... om ändring av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg, COM(2012)0730, 5.12.2012.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) I punkt e ska följande stycke läggas till:

"All kollektivtrafik som går utöver vad som krävs behövs för att uppnå bland annat dra nytta av ekonomiska, tekniska eller geografiska nätverkseffekter på lokal eller regional nivå eller på en nivå under den nationella nivån ska utslutas från omfattas av tillämpningsområdet för allmän trafikplikt. Sådana nätverkseffekter uppstår genom integrering av transporttjänster som gör kollektivtrafiken mer attraktiv för passagerarna och mer effektiv för kollektivtrafikbranschen. Nätverkseffekter kan skapas både av tjänster som når en break even-punkt och av tjänster som inte gör det, och de kan skapas på olika nivåer såväl när det gäller geografiska aspekter, tågtidtabeller som tariffer." [Ändr. 20]

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 2a

Multimodala och hållbara kollektivtrafikplaner och allmän trafikplikt [Ändr. 21]

1. De behöriga myndigheterna ska upprätta och regelbundet uppdatera **multimodala** kollektivtrafikplaner som omfattar alla relevanta transportsätt för det område som de ansvarar för. I dessa kollektivtrafikplaner ska myndigheterna definiera målen och medlen för kollektivtrafikpolitiken för alla berörda transportsätt för det område som de ansvarar för **och på så sätt främja social och territoriell sammanhållning. I dessa planer ska det kunna ingå information om de kollektivtrafikplaner som redan finns inom den offentliga sektorn. Hänsyn bör tas till interregionala tjänster där sådana redan finns. Planerna Dessa planer** ska minst innehålla följande: [Ändr. 22]

- (a) Nätets eller linjernas struktur.

(b) Grundkrav som ska uppfyllas av kollektivtrafikanbudet, **exempelvis bland annat** tillgänglighet, territoriella förbindelser, säkerhet, **för personer med funktionshinder och** samtrafik mellan järnvägslinjer och mellan järnväg och andra transportsätt vid viktiga kommunikationsnät, **erbjudsuppgifter som driftstider, turtäthet och miniminivå av kapacitetsutnyttjande.** [Ändr. 23]

(ba) **Vad gäller kollektivtrafik på järnväg, effektiva kriterier, bland annat olika transportsätts andel av kollektivtrafiken, punktlighet, kostnadseffektivitet, turtäthet, kundtillfredsställelse och kvaliteten på det rullande materialet.** [Ändr. 24]

(c) ~~Kvalitetsstandarder avseende sådant som utrustningsfunktioner för hållplatser och~~ **Kvalitets- och säkerhetsstandarder samt kontrollaspekter avseende det** rullande materiel, ~~punktlighet och tillförlitlighet, renhållning, kundservice och information, handläggning av och gottgörelse vid klagomål, övervakning av tjänstens kvalitet~~ **materialet, infrastrukturen och tjänsterna, inbegripet information.** [Ändr. 25]

(d) Principer i taxepolitiken **såsom användningen av sociala taxor.** [Ändr. 26]

(e) ~~Operativa krav som transport av cyklar, trafikledning, beredskapsplan i händelse av störningar.~~ **Gällande regler om passagerarrättigheter, sociala villkor och sysselsättningsvillkor, miljöskydd samt fastställande av miljömål.** [Ändr. 27]

När de behöriga myndigheterna utarbetar planer för kollektivtrafik ska de framförallt ta hänsyn till gällande regler om passagerarrättigheter samt om social-, sysselsättnings- och miljöskydd. [Ändr. 28]

De behöriga myndigheterna ska efter att ha samrått med berörda parter ~~anta kollektivtrafikplaner och offentliggöra dem.~~ De berörda parter som ska beaktas vid tillämpning av denna förordning är, **som minst ska omfatta** trafikföretag, infrastrukturförvaltare, ~~i förekommande fall,~~ och representativa passagerar- och arbetstagarorganisationer, **anta kollektivplaner och offentliggöra dem.** [Ändr. 29]

2. Fastställandet av allmän trafikplikt och tilldelning av avtal om allmän trafik ska överensstämja med de gällande kollektivtrafikplanerna.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Specifikationerna för den allmänna trafikplikten för kollektivtrafiken och deras tillämpningsområde ska fastställas på följande sätt:

- a) De ska definieras i enlighet med artikel 2 e.
- b) De ska vara lämpliga för att uppnå kollektivtrafikplanens mål, **det vill säga, de ska fastställa tilldelningsförfarandet med beaktande av vilka kvalitetsnormer som ska uppnås och vilka medel som ska användas för uppnåendet av kollektivtrafikplanens mål.** [Ändr. 30]
- c) De får inte gå utöver vad som är nödvändigt och proportionerligt **ska vara nödvändiga och proportionella** för att uppnå kollektivtrafikplanens **kollektivtrafikplanernas** mål **och, de ska, vad gäller kollektivtrafik på järnväg, ta hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU (*).** [Ändr. 31]

Vid den lämplighetsbedömning som avses i punkt b ska hänsyn tas till om offentliga ingrepp i tillhandahållandet av persontransporter är ett lämpligt medel för att uppnå kollektivtrafikplanernas mål. [Ändr. 32]

Vid den bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten som avses i punkt c för kollektivtrafik på järnväg ska hänsyn tas till transporttjänster som tillhandahålls i enlighet med artikel 10.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning) ⁽¹⁾ och till all information som lämnas till infrastrukturförvaltare och regleringsorgan i enlighet med artikel 38.4 första meningen i det direktivet. [Ändr. 33]

4. Specifikationerna av den allmänna trafikplikten och den relaterade ersättningen för den ekonomiska nettoeffekten av denna ska innebära att ~~(a)~~ kollektivtrafikplanens mål uppnås på det mest kostnadseffektiva sättet, **och att (b)** tillhandahållandet av kollektivtrafiken i enlighet med de krav som fastställs i kollektivtrafikplanen upprätthålls ekonomiskt på lång sikt. [Ändr. 34]

5. När den behöriga myndigheten utarbetar specifikationerna ska myndigheten redogöra för förslagen till specifikationer av trafikplikten och dess omfattning, de grundläggande stegen i bedömningen av om dessa uppfyller de krav som fastställs i punkterna 2–4 samt resultaten av bedömningen.

Den behöriga myndigheten ska samråda på lämpligt sätt med berörda parter, exempelvis med ~~minst~~ trafikföretag, infrastrukturförvaltare, i förekommande fall, och representativa passagerar- och arbetstagarorganisationer om dessa specifikationer och beakta deras synpunkter. [Ändr. 35]

6. För kollektivtrafik på järnväg ska

- a) det regleringsorgan som avses i artikel 55 i direktiv 2012/34/EU kontrollera överensstämmelsen hos den bedömning och det förfarande som fastställs i denna artikel, ~~inbegripet på eget initiativ~~ **på begäran av vilken berörd intressent som helst.** [Ändr. 36]
- b) ~~den maximala årsvolymen~~ **det minsta antalet avtal om allmän trafik på järnväg i en medlemsstat vara**

- **ett, om den nationella marknadsvolymen** för ett avtal om allmän trafik ~~uttryckt som~~ **på järnväg uppgår till 20 miljoner** tågkilometer ~~vara det högre värdet av 10~~
- **två, om den nationella marknadsvolymen för avtal om allmän trafik på järnväg uppgår till mellan 20 och 100 miljoner** tågkilometer eller en tredjedel av volymen, **förutsatt att storleken på ett avtal inte överstiger 75 procent** av den sammanlagda nationella kollektivtrafik på järnväg som omfattas av avtal **marknadsvolymen enligt avtalen** om allmän trafik,
- **tre, om den nationella marknadsvolymen för avtal om allmän trafik på järnväg uppgår till mellan 100 och 200 miljoner** tågkilometer, **förutsatt att storleken på ett avtal inte överstiger 75 procent** av den sammanlagda marknadsvolymen enligt avtalen om allmän trafik,

Onsdagen den 26 februari 2014

- fyra, om den nationella marknadsvolymen för avtal om kollektivtrafik på järnväg uppgår till mer än 200 miljoner tågkilometer, förutsatt att storleken på ett avtal inte överstiger 50 procent av den totala marknadsvolymen enligt kollektivtrafikavtalen.” [Ändr. 69]

ba) den behöriga myndigheten fastställa de rutter för vilka avtal om kollektivtrafik ska tilldelas i enlighet med direktiv 2012/34/EU.” [Ändr. 38]

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 32.

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

”a) klart och tydligt fastställa den trafikplikt som anges i artikel 2 e och artikel 2a som kollektivtrafikföretaget ska fullgöra och vilka ~~geografiska områden~~ **trafiknät** som avses, **och kräva att företaget ger den behöriga myndigheten all den information som behövs för tilldelningen av avtal om allmän trafik under förutsättning att affärshemligheter inte röjs,**” [Ändr. 39]

b) I punkt 1 b ska sista meningen ersättas med följande:

”För avtal om allmän trafik som inte tilldelas i enlighet med artikel 5.3 ska dessa parametrar vara av sådan art att en ersättning ~~eller varken~~ kan överstiga **eller understiga** det belopp som krävs för att täcka den ekonomiska nettoeffekten på de kostnader och intäkter som följer av fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn till kollektivtrafikföretagets inkomster i samband med detta och en rimlig vinst.” [Ändr. 40]

ba) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning och unionslagstiftning, inklusive representativa kollektivavtal mellan arbetsmarknadens parter, ska de behöriga myndigheterna kräva att det utvalda kollektivtrafikföretaget erbjuder den personal arbetsvillkor som grundar sig på bindande nationella, regionala eller lokala sociala normer och/eller genomför den obligatoriska personalöverföringen vid byte av operatör. När dessa överföringar sker ska den personal som tidigare anställts av det föregående företaget för att tillhandahålla tjänsterna garanteras samma rättigheter som den skulle ha haft i samband med en överlåtelse enligt direktiv 2001/23/EG. Om de behöriga myndigheterna kräver att kollektivtrafikföretag ska följa vissa sociala normer ska anbudshandlingarna och avtalen om allmän trafik innehålla en förteckning över den berörda personalen samt på ett öppet sätt redovisa för uppgifter om deras avtalsenliga rättigheter och de villkor på vilka arbetstagarna anses bli knutna till tjänsterna.” [Ändr. 41]

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. När **i enlighet med nationell lagstiftning** ska behöriga myndigheter ~~i enlighet med nationell lagstiftning~~ kräver att kollektivtrafikföretagen ska uppfylla vissa **fastställa bindande** kvalitetsnormer och sociala normer, eller fastställa **lämpliga** sociala och kvalitetsmässiga kriterier, ~~däribland kravet att kollektivtrafikföretagen ska dessa normer och kriterier anges~~ **följa tillämpliga representativa kollektivavtal och garantera anständiga sysselsättnings- och arbetsvillkor, och ta med dem eller hänvisa till dem** i anbudshandlingarna och i avtalen om allmän trafik, **oberoende av tilldelningsförfarande.**” [Ändr. 42]

Onsdagen den 26 februari 2014

d) Följande punkt ska läggas till:

"8. De behöriga myndigheterna ska för alla intresserade parter tillgängliggöra all relevant information för utarbetandet av en offert under ett konkurrensutsatt upphandlingsförfarande **under förutsättning att affärshemligheter inte röjs**. Detta ska inbegripa passagerarnas efterfrågan, biljettpriiser, kostnader och intäkter relaterade till den kollektivtrafik som omfattas av upphandlingen samt upplysningar om infrastrukturspecifikationer som är av betydelse för driften av nödvändiga fordon eller rullande materiel, så att de får möjlighet att utarbeta väl underbyggda affärsplaner. Järnvägsinfrastrukturförvaltare ska stödja de behöriga myndigheterna genom att tillhandahålla alla relevanta infrastrukturspecifikationer. Bristande efterlevnad av ovan nämnda bestämmelser ska bli föremål för den prövning av lagenligheten som föreskrivs i artikel 5.7." [Ändr. 43]

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

-a) Följande punkt ska införas:

"1a. En behörig myndighet, oberoende av om den består av en enskild myndighet eller en grupp myndigheter – som kan komma från fler än en medlemsstat – ska kunna tilldela avtal om allmän trafik i enlighet med de bestämmelser som fastställs i denna förordning." [Ändr. 44]

-aa) Följande punkter ska införas:

"3a. Fram till slutet av den övergångsperiod som avses i artikel 8.2 kan medlemsstater och, om det är tillåtligt enligt nationell lagstiftning, behöriga myndigheter utesluta från ett konkurrensutsatt anbudsförfarande för avtal om allmän trafik på järnväg som anordnas av de behöriga myndigheterna på deras territorium i enlighet med punkt 3 i denna artikel, samtliga järnvägsföretag eller operatörer eller dotterbolag som direkt eller indirekt kontrolleras av ett järnvägsföretag eller dess holdingföretag om det kontrollerande järnvägsföretaget, det kontrollerande holdingföretaget eller deras dotterbolag

a) har licens eller bedriver inrikes järnvägstrafik i en medlemsstat där de behöriga myndigheterna inte får tilldela avtal om allmän trafik genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden, och

b) har använt sig av direkttilldelade avtal om allmän trafik på järnväg där värdet är högre än 50 % av det totala värdet på samtliga avtal om allmän trafik på järnväg som tilldelats det järnvägsföretaget eller holdingföretaget eller deras dotterbolag.

Vid tillämpningen av denna punkt uppnås kontroll genom samtliga rättigheter, avtal eller andra medel som, antingen var för sig eller tillsammans och med hänsyn till alla faktiska eller rättsliga förhållanden, ger möjlighet att utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom

a) äganderätt eller nyttjanderätt till ett företags samtliga tillgångar eller en del av dessa,

b) rättigheter eller avtal som ger rätt att utöva ett avgörande inflytande på sammansättningen av det företags organ och dessas voteringar eller beslut.

3b. Medlemsstater och, om det är tillåtligt enligt nationell lagstiftning, behöriga myndigheter kan från det konkurrerande anbudsförfarandet utesluta operatör eller företag som står under direkt eller indirekt kontroll av juridiska eller naturliga personer eller personer som är registrerade i tredjeland eller tredjeländer, förutom då detta land eller dessa länder vidtagit åtgärder som gör att avtal om allmän trafik genom konkurrensutsatt upphandling kan tilldelas järnvägsföretag som har licens i en medlemsstat." [Ändr. 68]

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om det inte är förbjudet enligt nationell lagstiftning får de behöriga myndigheterna besluta att direkttilldela avtal om allmän trafik

a) om avtalets genomsnittliga årsvärde uppskattas vara mindre än 1 000 000 EUR eller mindre än 5 000 000 EUR för ett avtal om allmän trafik som inbegriper kollektivtrafik på järnväg eller

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) om avtalet avser tillhandahållande av mindre än 300 000 kilometer ~~kilometer~~ **fordonskilometer** kollektivtrafik eller mindre än ~~150 000 kilometer~~ **500 000 fordonskilometer** för ett avtal om allmän trafik som inbegriper kollektivtrafik på järnväg. [Ändr. 47]

- ba) *om de tekniska specifikationerna för isolerade järnvägssystem för kollektivtrafik skiljer sig markant från TSD:erna för det huvudjärnvägsnät som de inte är kopplade till i en medlemsstat.* [Ändr. 75]

Om ett avtal om allmän trafik tilldelas direkt till ett litet eller medelstort företag som bedriver en verksamhet med högst 23 motorfordon, får dessa tröskelvärden höjas till antingen ett årsmedelvärde som uppskattas vara lägre än 2 000 000 EUR eller om de gäller tillhandahållande av mindre än 600 000 ~~kilometer~~ **fordonskilometer** kollektivtrafiktjänster per år." [Ändr. 48]

- aa) *Punkt 5 ska ersättas med följande:*

"5. Vid trafikstörningar eller överhängande risk för sådana störningar får den behöriga myndigheten vidta nödåtgärder. En nödsituation kan innefatta den behöriga myndighetens oförmåga att i rätt tid inleda ett anbudsförfarande för ett avtal om allmän trafik och/eller att i rätt tid tilldela detta avtal till en aktör. Nödåtgärden ska bestå i en direkttilldelning, en formell överenskommelse om utvidgning av ett avtal om allmän trafik eller ett åläggande att fullgöra viss allmän trafikplikt. Kollektivtrafikföretaget ska ha rätt att överklaga beslutet om åläggande att fullgöra viss allmän trafikplikt. En direkttilldelning, en utvidgning av ett avtal om allmän trafik eller ett åläggande om ett sådant avtal som nödåtgärd får inte överstiga två år." [Ändr. 63]

- b) *Punkt 6 ska ersättas med följande:*

"6. För att öka konkurrensen mellan järnvägsföretag får de behöriga myndigheterna besluta att avtal om kollektivtrafik på järnväg som omfattar delar av samma nät eller paket med järnvägslinjer ska tilldelas olika järnvägsföretag. För detta ändamål får de behöriga myndigheterna innan de inleder upphandlingsförandet besluta att begränsa antalet avtal som kan tilldelas till samma järnvägsföretag. I enlighet med direktiv 2012/34/EU, och om det inte är förbjudet enligt nationell lagstiftning, kan de behöriga myndigheter som är ansvariga för att fastställa de kollektivtrafikplaner som avses i artikel 2a kan besluta att använda sig av direkttilldelning av avtal om allmän trafikplikt för kollektivtrafik på järnväg enligt följande villkor:

- a) *Kollektivtrafikplanerna innehåller krav som kan tillämpas under avtalets hela giltighetstid rörande följande:*

- *Utvecklingen av passagerarvolymerna.*
- *Tjänsternas punktlighet.*
- *Kapitalproduktivitetens kostnadseffektivitet.*
- *Tågfunktionernas frekvens.*
- *Kundtillfredsställelse.*
- *Kvaliteten på det rullande materietet.*

- b) *Den behöriga myndigheten ska senast 18 månader före avtalet inleds offentliggöra hur kraven i led a) i denna punkt ska uppfyllas genom direkttilldelning av avtal om allmän trafikplikt och regelbundet utvärdera efterlevnaden av dessa krav i den årsrapport som avses i artikel 7.1. Om besvär inlämnas av ett järnvägsföretag gällande direkttilldelningen av avtal ska regleringsorganet utvärdera de orsaker som den behöriga myndigheten lägger fram och fatta ett beslut senast två månader efter det att besväret lämnades in. Regleringsorganet får också handla på eget initiativ.*

- c) *Regleringsorganet ska senast 24 månader före slutet på det nuvarande avtalet utvärdera om de krav som fastställts i led a) i denna punkt och som bedömts i enlighet med artikel 7.1 har uppfyllts. Den behöriga myndigheten ska ge regleringsorganet all den information den behöver för att göra utvärderingen.*

Om regleringsorganet beslutar att de krav som fastställts i led a) i denna punkt inte uppfyllts ska det omedelbart förpliktiga den behöriga myndigheten att tilldela nya avtal om allmän trafikplikt i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

Onsdagen den 26 februari 2014

Den oberoende tillsynsmyndighetens beslut är bindande och omedelbart tillämpligt.

Genom undantag från artikel 4.3 får dessa avtal inte överskrida nio år.

Kommissionen ska anta delegerade akter som redogör för kraven i i led a) i denna punkt.” [Ändr. 50]

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

Rullande materiel

1. ~~Medlemsstaterna~~ **De behöriga myndigheterna** ska i enlighet med reglerna om statligt stöd vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa verkligt och icke-diskriminerande ~~tillträde~~ **tillträdesvillkor** till lämplig rullande materiel för kollektivtrafik på järnväg för operatörer som vill tillhandahålla kollektivtrafik på järnväg under **ett** avtal om allmän trafik. [Ändr. 51]

2. Om det på den relevanta marknaden inte finns leasingföretag som tillhandahåller sådan rullande materiel som avses i punkt 1 på icke-diskriminerande och ekonomiskt hållbara villkor för alla berörda kollektivtrafikföretag, ska medlemsstaterna se till att restvärdesrisken för rullande materiel bärs av den behöriga myndigheten i överensstämmelse med regler om statligt stöd, om företag som planerar och kan delta i upphandlingsförfaranden för avtal om allmän trafik begär detta för att kunna delta i upphandlingsförfarandena.

Den behöriga myndigheten får uppfylla kravet i det första stycket på ~~något av följande~~ **olika** sätt **som främjar stordriftsfördelar såsom:** [Ändr. 52]

- a) Genom att själv, **till marknadspris**, anskaffa den rullande materiel som används för fullgörandet av avtalet om allmän trafik i syfte att göra den tillgänglig för det valda kollektivtrafikföretaget till marknadspris eller som en del av avtalet om allmän trafik i enlighet med artikel 4.1 b, artikel 6 och, om tillämpligt, bilagan. [Ändr. 53]
 - b) Genom att ställa en garanti för finansieringen av rullande materiel som används för fullgörandet av avtalet om allmän trafik till marknadspris eller som en del av avtalet om allmän trafik i enlighet med artikel 4.1 b, artikel 6 och, om tillämpligt, bilagan. En sådan garanti får täcka restvärdesrisken och ska respektera berörda regler om statligt stöd när sådana tillämpas.
 - c) Genom att i avtalet om allmän trafik åta sig att till marknadspris överta den rullande materielen vid avtalets utgång.
- ca) Genom samarbete med närbelägna lokala myndigheter i syfte att skapa en större pool av rullande materiel.** [Ändr. 54]

3. I de fall som avses i b och c **i punkt 2 andra stycket** har den behöriga myndigheten rätt att kräva att kollektivtrafikföretaget när avtalet om allmän trafik har löpt ut ska överlåta den rullande materielen till den nya operatör som tilldelas ett avtal. Den behöriga myndigheten får ålägga det nya kollektivtrafikföretaget att överta den rullande materielen. Överlåtelsen ska ske till marknadspriser. [Ändr. 55]

~~3.4.~~ Om rullande materiel överläts till ett nytt kollektivtrafikföretag ska den behöriga myndigheten i upphandlingsdokumenten lämna detaljerad information om kostnaden för underhåll av den rullande materielen och om dess fysiska skick. [Ändr. 56]

4. Senast [18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta åtgärder för att ~~närmare specificera det förfarande som ska följas vid tillämpning av punkterna 2 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9a.2.”~~ [Ändr. 57+82]

Onsdagen den 26 februari 2014

6. I artikel 6 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Oberoende av hur avtalet har tilldelats ska all ersättning enligt en allmän bestämmelse eller enligt ett avtal om allmän trafik stämma överens med bestämmelserna i artikel 4. Dessutom ska all slags ersättning knuten till ett avtal om allmän trafik som inte har tilldelats i enlighet med artikel 5.3 eller som är knuten till en allmän bestämmelse stämma överens med bestämmelserna i bilagan."

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje behörig myndighet ska en gång om året offentliggöra en samlad rapport om den allmänna trafikplikten inom sitt behörighetsområde, startdagen och löptiden för avtalen om allmän trafik, de utvalda kollektivtrafikföretagen samt om ersättningar och ensamrätt som dessa kollektivtrafikföretag beviljats som kompensation. **I rapporten ska respekten för de erhållna resultaten bedömas och alla transporttjänsteindikatorer specificeras, i synnerhet punktlighet, tillförlitlighet, renlighet och kundtillfredsställelse, som fastställs genom opinionsundersökningar, samt miniminivå av kapacitetsutnyttjande.** I rapporten ska åtskillnad göras mellan busstrafik och spårbunden trafik, den ska möjliggöra kontroll och utvärdering av kollektivtrafiknätets effektivitet, kvalitet och finansiering samt, i förekommande fall, ge information om eventuella beviljade ensamrätters art och omfattning. Medlemsstaterna ska underlätta central tillgång till dessa rapporter, exempelvis via en gemensam webbportal. **Kommissionen ska utarbeta en sammanfattning av dessa rapporter på samtliga arbetsspråk och översända dem till Europaparlamentet och rådet.**" [Ändr. 58]

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"d) Den planerade startdagen för avtalet om allmän trafik och avtalets löptid."

8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Det första stycket i punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska avtal om allmän trafik på järnväg, med undantag för, **som rör vägtrafik och** andra spårbundna transportsätt som tunnelbana, **eller** spårvagn **eller duospårväg**, tilldelas i enlighet med artikel 5.3 från och med den 3 december 2019. ~~Alla~~ Avtal om allmän trafik ~~med andra spårburna transportsätt och på väg måste ha tilldelats~~ **för kollektivtrafik på järnväg ska från och med den 3 december 2022 tilldelas** i enlighet med artikel 5.3 ~~senast den 3 december 2019.~~ **artikel 5. Senast den 3 december 2022 bör de behöriga myndigheterna med ansvar för att fastställa de kollektivtrafikplaner som avses i artikel 2a ha tilldelats alla de befogenheter som behövs för att tilldela avtal om allmän trafikplikt i enlighet med artikel 5.** Under övergångsperioden **övergångsperioderna** ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att successivt börja följa artikel 5.3 för att undvika allvarliga strukturella problem, särskilt när det gäller transportkapaciteten." [Ändr. 59]

aa) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Inom sex månader efter utgången av den första hälften av övergångsperioderna ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en lägesrapport, i vilken genomförandet av den successiva tilldelningen av avtal om allmän trafik i enlighet med artikel 5 belyses. På grundval av medlemsstaternas lägesrapporter får kommissionen föreslå lämpliga åtgärder som riktas till medlemsstaterna." [Ändr. 60]

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Avtal om allmän trafik för kollektivtrafik på järnväg som **inte överensstämmer med artikel 5 och** direkttilldelas ~~under perioden 1 januari 2013–2 december 2019 får fortsätta tills de löper ut. Under inga omständigheter får de dock fortsätta att gälla efter den 31 december 2022.~~ **före den 3 december 2022 ska utgå senast den ... (*)**" [Ändr. 61]

(*) Tio år efter det att denna förordning (d.v.s. för ändringsakten – 2013/0028(COD)) trätt i kraft.

Onsdagen den 26 februari 2014

c) I punkt 3 ska den sista meningen i det andra stycket ersättas med följande:

”De avtal som avses i d får fortsätta att gälla tills de löper ut, förutsatt att de är av begränsad varaktighet jämfört med de varaktigheter som avses i artikel 4.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för det gemensamma europeiska järnvägsområdet som inrättats i enlighet med artikel 62 i direktiv 2012/34/EU. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. **Den ska finnas tillgänglig i form av en text som är konsoliderad med förordning (EG) nr 1370/2007, som ändras genom den nya förordningen inom tre månader efter offentliggörandet. [Ändr. 62]**

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0149

Driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (omarbetning) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

(2017/C 285/54)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0030),
- med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 91.1, 170 och 171 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0027/2013),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de motiverade yttranden från det litauiska parlamentet och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 7 oktober 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽³⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 16 december 2013 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för transport och turism i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A7-0033/2014), och av följande skäl:
 - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0015

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen (Omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91.1, 170 och 171,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG ⁽⁴⁾ har ändrats väsentligt flera gånger. Med anledning av nya ändringar bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) För att göra det möjligt för unionsmedborgare, ekonomiska aktörer samt regionala och lokala myndigheter att i full utsträckning utnyttja de fördelar som följer av att ett område utan inre gränser skapas **och för att nå målet med en territoriell sammanhållning** bör framför allt sammanlänknings- och driftskompatibiliteten hos de nationella järnvägsnäten och tillgängligheten till dessa järnvägsnät förbättras, **även för passagerare med funktionsnedsättning**, genom att de åtgärder som kan visa sig nödvändiga när det gäller teknisk standardisering genomförs. [Ändr. 1]
- (3) Strävan efter driftskompatibilitet inom unionens järnvägssystem bör leda till att det fastställs en optimal nivå av teknisk harmonisering och bör göra det möjligt att främja, förbättra och utveckla **internationell** järnvägstransport inom unionen och mellan unionen och tredjeländer och bidra till att det successivt inrättas en inre marknad för utrustning och tjänster för uppbyggnad, modernisering, ombyggnad och drift av järnvägssystemet inom unionen. [Ändr. 2]
- (4) Kommersiell drift av tåg längs järnvägsnätet förutsätter framför allt en utomordentligt god kompatibilitet mellan infrastrukturens och fordonens egenskaper, men också en effektiv sammankoppling av infrastrukturförvaltarnas och järnvägsföretagens informations- och kommunikationssystem **samt deras system för biljettförsäljning**. Prestanda, säkerhet, tjänstens kvalitet och kostnaderna för den är beroende av denna kompatibilitet och sammankoppling, vilket är fallet framför allt för driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet. [Ändr. 3]
- (5) De rättsliga ramarna för järnvägen bör fastställa tydliga ansvarsområden för att säkerställa att de säkerhets-, hälso-, **social- och konsumentskyddsregler** som gäller för järnvägsnät följs. [Ändr. 4]
- (6) Det råder stora skillnader mellan nationella föreskrifter, interna regler samt tekniska specifikationer som gäller för järnvägssystem, delsystem och komponenter på grund av att de innehåller tekniska bestämmelser som är specifika för varje lands industri och att de innehåller föreskrifter om mått och dimensioner, särskilda anordningar och särskilda egenskaper. Detta innebär att tåg inte kan framföras under gynnsamma villkor inom hela unionen **och att man inte kan dra nytta av standardisering och stordriftsfördelar på den inre marknaden**. [Ändr. 5]

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (7) Denna situation har under årens lopp medfört att den nationella järnvägsindustrin och de nationella järnvägarna knutits mycket nära samman, vilket har utgjort ett hinder för ett verkligt öppnande av marknaderna som ger möjligheter för nya marknadsaktörer att komma fram. För att öka dessa industriers konkurrenskraft på världsmarknaden måste de ha tillgång till en europeisk marknad som är öppen och utsatt för konkurrens.
- (8) Det är sålunda lämpligt att för hela unionen fastställa väsentliga krav relaterade till järnvägens driftskompatibilitet som bör gälla för dess järnvägssystem.
- (9) Utvecklingen av tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD:er) har visat behovet av att klargöra förhållandet mellan å ena sidan de väsentliga kraven och TSD:er och å andra sidan europeiska standarder och övriga handlingar av normativ karaktär. Det bör särskilt göras en tydlig skillnad mellan standarder eller delar av standarder som bör göras obligatoriska för att målen i detta direktiv ska kunna uppnås och de "harmoniserade standarder" som har växt fram i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁽¹⁾. När det är absolut nödvändigt kan det i TSD:erna göras en uttrycklig hänvisning till europeiska standarder eller specifikationer, som blir obligatoriska från och med den dag då TSD:n ska tillämpas.
- (10) För att få till stånd en verklig ökning av konkurrenskraften inom unionens järnvägssektor, utan att snedvrیدا konkurrensen mellan de viktigaste aktörerna i järnvägssystemet, bör TSD:erna utarbetas med beaktande av principerna om öppenhet, samförstånd och insyn enligt bilaga II till förordning (EU) nr 1025/2012.
- (11) Kvaliteten på järnvägstransporter i unionen är bland annat beroende av en utomordentligt god kompatibilitet mellan egenskaperna hos nätet i dess vidaste mening, inbegripet de fasta delarna av alla berörda delsystem, och egenskaperna hos fordonen, inbegripet komponenter ombord i alla berörda delsystem. Prestanda, säkerhet, tjänsternas kvalitet och kostnaderna är beroende av denna kompatibilitet.
- (12) I en TSD fastställs alla villkor som bör uppfyllas av en driftskompatibilitetskomponent, liksom det förfarande som ska följas vid bedömningen av överensstämmelse. Det måste också anges att alla komponenter bör underställas det förfarande för bedömning av överensstämmelse och lämplighet som anges i TSD:erna och åtföljas av motsvarande intyg.
- (13) Vid utvecklingen av nya TSD:er bör målet alltid vara att säkerställa kompatibilitet med befintliga system. Detta kommer att bidra till att främja järnvägstransporternas konkurrenskraft och förhindra onödiga ytterligare kostnader genom kravet på ombyggnad eller modernisering av befintliga delsystem för att säkerställa kompatibilitet bakåt. I de undantagsfall där det inte är möjligt att säkerställa kompatibilitet får i TSD:er fastställas den nödvändiga ram som behövs för att besluta om befintliga delsystem kräver ett nytt beslut eller godkännande att ta i bruk och tillhörande tidsfrister.
- (14) Av säkerhetsskäl är det nödvändigt att förse varje fordon som tas i bruk med en identifikationskod. Fordonet bör därefter registreras i ett nationellt fordonsregister. Registren bör vara tillgängliga för alla medlemsstater och för vissa ekonomiska aktörer inom unionen. Uppgifterna i de nationella fordonsregistren bör vara uppställda i ett enhetligt format. Registren bör därför omfattas av gemensamma specifikationer vad avser driftsrelaterade och tekniska aspekter.
- (15) Om vissa tekniska aspekter som hänför sig till de väsentliga kraven inte på ett explicit sätt kan behandlas i en TSD, anges dessa aspekter som det fortfarande finns behov av att behandla i en bilaga till TSD:n som öppna punkter. För dessa öppna punkter gäller nationella bestämmelser i avvaktan på att TSD:n färdigställs.
- (16) Det bör anges hur en situation där det finns väsentliga krav som är tillämpliga på ett delsystem men som ännu inte omfattas av motsvarande TSD ska hanteras. I detta fall bör de organ som ansvarar för förfarandena för bedömning av överensstämmelse och kontroll vara de anmälda organ som avses i artikel 17 i direktiv 2008/57/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (17) Direktiv 2008/57/EG gäller för hela järnvägssystemet inom unionen, och tillämpningsområdet för TSD:erna utvidgas till att omfatta även de fordon och nät som inte ingår i det transeuropeiska järnvägssystemet. Därför bör bilaga I förenklas genom att specifika hänvisningar till det transeuropeiska järnvägssystemet stryks.
- (18) De funktionella och tekniska specifikationer som ska uppfyllas av delsystemen och deras gränssnitt kan variera beroende på användningen av delsystem, exempelvis beroende på linje- och fordonskategori.
- (19) För att säkerställa det successiva genomförandet av driftskompatibilitet för järnvägen inom hela unionen och gradvis minska olikheterna i kvarvarande system bör TSD:erna ange de bestämmelser som ska tillämpas vid modernisering eller ombyggnad av befintliga delsystem och eventuellt specificera tidsfrister som anger när målsystemet ska ha uppnåtts.
- (20) Med hänsyn till att ett stegvis tillvägagångssätt tillämpas för att undanröja hinder för driftskompatibilitet inom järnvägssystemet och den tid som därför behövs för att anta TSD:er bör åtgärder vidtas för att undvika att medlemsstaterna antar nya nationella regler eller inleder projekt som skulle öka olikheterna i det befintliga systemet.
- (21) För att undanröja hindren för driftskompatibilitet, och till följd av att TSD:ernas tillämpningsområde utvidgas till hela unionens järnvägssystem, bör mängden nationella bestämmelser minska successivt. För nationella bestämmelser bör det göras åtskillnad mellan bestämmelser som uteslutande har att göra med lokala krav och bestämmelser som behövs för att täcka öppna punkter i TSD:er. Den andra typen av bestämmelser bör successivt tas bort som ett resultat av att öppna punkter i TSD:erna stängs.
- (22) Antagandet av ett stegvist tillvägagångssätt svarar mot de särskilda behov som hänger samman med driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet, vilket kännetecknas av gammal nationell infrastruktur och gamla fordon som kräver stora investeringar för att anpassas eller förnyas, och man bör särskilt se till att inte järnvägen bestraffas ekonomiskt i förhållande till andra transportsätt.
- (23) På grund av omfattningen av och komplexiteten hos järnvägssystemet har det av praktiska skäl visat sig nödvändigt att dela upp systemet i följande delsystem: Infrastruktur, Markbaserad trafikstyrning och signalering, Fordonsbaserad trafikstyrning och signalering, Energiförsörjning, Rullande materiel, Drift och trafikledning, Underhåll samt Telematikapplikationer avsedda för person- och godstrafik. För varje sådant delsystem måste väsentliga krav definieras och sådana tekniska specifikationer fastställas som är nödvändiga för att uppfylla dessa krav, särskilt när det gäller komponenter och gränssnitt. Järnvägssystemet indelas i anläggningstillgångar och rörliga delar vilka å ena sidan omfattar järnvägsnätet, som består av linjer, stationer, terminaler och alla former av fast utrustning som behövs för att säkerställa ett säkert och kontinuerligt fungerande system, och å andra sidan alla fordon som rör sig inom järnvägsnätet. I detta direktiv består "fordon" därför av ett delsystem (Rullande materiel) och i tillämpliga fall andra delsystem (huvudsakligen delsystemet Fordonsbaserad trafikstyrning och signalering). **Även om systemet är uppdelat i flera delar bör Europeiska unionens järnvägsbyrå (nedan kallad byrån) ha översyn över hela systemet, i syfte att garantera säkerhet och driftskompatibilitet.** [Ändr. 6]
- (24) I Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, i vilken unionen är part, fastställs tillgänglighet som en de allmänna principerna, och där krävs att konventionsstater ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning får tillgång på lika villkor som andra, bland annat genom att utveckla, utfärda och övervaka tillämpningen av miniminormer och riktlinjer för tillgänglighet. Tillgänglighet **för personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet** är därför ett viktigt krav för driftskompatibiliteten i järnvägssystemet, **i linje med unionslagstiftningen om passagerare med nedsatt rörlighet.** [Ändr. 7]
- (25) Genomförandet av bestämmelserna om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet bör inte leda till att det uppstår oskäligen hinder, vad beträffar kostnader och nytta, som gör det svårt för varje enskild medlemsstat att bibehålla sitt befintliga järnvägsnät, samtidigt som ansträngningar bör göras för att målet att nå driftskompatibilitet bibehålls.
- (26) TSD:erna påverkar även villkoren för användarna av järnvägstransporter, och det är följaktligen nödvändigt att rådfråga dem om de aspekter som rör dem, **bland annat organisationer för personer med funktionsnedsättning.** [Ändr. 8]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (27) Varje berörd medlemsstat bör tillåtas att frångå tillämpningen av vissa TSD:er i ett begränsat antal vederbörligen motiverade situationer. Dessa situationer och de förfaranden som ska följas om TSD:n inte tillämpas bör definieras tydligt.
- (28) Utarbetandet av TSD:er och deras tillämpning på järnvägssystemet bör inte få lägga hinder i vägen för den tekniska innovationen vilken bör inriktas på att förbättra de ekonomiska resultaten.
- (29) För att iaktta tillämpliga bestämmelser om upphandlingsförfaranden inom järnvägssektorn, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG⁽¹⁾, bör de upphandlande enheterna inkludera de tekniska specifikationerna i de allmänna dokumenten eller i de kontraktbestämmelser som hänför sig till varje kontrakt. Det är därför nödvändigt att utarbeta en uppsättning regler som kan tjäna som referenser för dessa tekniska specifikationer.
- (30) Det ligger i unionens intresse att det finns ett internationellt standardiseringssystem, inom vilket standarder utformas som verkligen används av internationella handelsparter och som uppfyller de unionspolitiska kraven. De europeiska standardiseringsorganisationerna bör följaktligen fortsätta sitt samarbete med de internationella standardiseringsorganen.
- (31) De upphandlande enheterna måste definiera de tilläggskrav som är nödvändiga för att komplettera de europeiska specifikationerna eller andra standarder. Dessa specifikationer bör uppfylla de väsentliga krav som har harmoniserats på unionsnivå och som järnvägssystemet måste uppfylla.
- (32) Förfarandena för bedömning av komponenternas överensstämmelse eller lämplighet för användning bör grunda sig på utnyttjandet av de moduler som omfattas av kommissionens beslut 2010/713/EU⁽²⁾. För att främja industrins utveckling är det lämpligt att i största möjliga utsträckning utarbeta förfarandena för kvalitetssäkring.
- (33) Komponenternas överensstämmelse är i huvudsak knuten till deras användningsområde så att systemets driftskompatibilitet kan garanteras, och inte bara deras fria rörlighet på unionsmarknaden. Bedömningen av lämpligheten för användning bör göras för användning av de komponenter som är mest avgörande för systemets säkerhet, tillgänglighet eller ekonomi. Tillverkaren behöver således inte CE-märka komponenter som omfattas av bestämmelserna i detta direktiv. På grundval av bedömningen av överensstämmelse och/eller lämplighet för användning, bör tillverkarens försäkran om överensstämmelse vara tillräcklig.
- (34) Tillverkarna är likväl skyldiga att CE-märka vissa komponenter för att styrka att de överensstämmer med andra unionsbestämmelser som de omfattas av.
- (35) När en TSD träder i kraft finns det redan ett antal driftskompatibilitetskomponenter på marknaden. En övergångsperiod bör medges så att komponenterna kan integreras i ett delsystem även om de inte på alla punkter överensstämmer med denna TSD.
- (36) De delsystem som utgör järnvägssystemet bör underkastas ett kontrollförfarande. Denna kontroll bör ge de enheter som ansvarar för ibrukttagandet av delsystemen möjlighet att försäkra sig om att resultatet i projekterings-, uppbyggnads- och ibrukttagandestadierna överensstämmer med gällande regler och tekniska och driftsmässiga föreskrifter. Kontrollförfarandet bör även göra det möjligt för tillverkarna att kunna räkna med likabehandling oavsett vilken medlemsstat det rör sig om.
- (37) Efter det att ett delsystem har tagits i bruk bör man försäkra sig om att det används och underhålls i enlighet med de väsentliga krav som gäller för delsystemet. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU (järnvägssäkerhetsdirektivet)⁽³⁾ åligger ansvaret för att dessa krav uppfylls infrastrukturförvaltaren eller järnvägsföretaget, som var och en ansvarar för sina egna delsystem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2010/713/EU av den 9 november 2010 om moduler för förfarandena för bedömning av överensstämmelse, bedömning av lämplighet för användning och EG-kontroll som ska användas i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet som antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG (EUT L 319, 4.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU (EUT L ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (38) Förfarandet för att ta i bruk fordon och fasta installationer bör klargöras med beaktande av infrastrukturförvaltares och järnvägsföretags ansvar.
- (39) För att underlätta ibruktagandet av fordon och minska den administrativa bördan bör begreppet godkännande för utsläppande av fordon på marknaden införas, varvid detta godkännande ska vara en förutsättning för att järnvägsföretag ska kunna ta ett fordon i bruk. Detta begrepp är dessutom mer i linje med Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG ⁽¹⁾.
- (39a) *En förutsättning för ett gemensamt europeiskt järnvägsområde, tillsammans med billigare och mer kortvariga godkännandeförfaranden och ökad järnvägssäkerhet, är att godkännandeförfarandena effektiveras och harmoniseras på unionsnivå. Detta förutsätter en klar uppgifts- och ansvarsfördelning mellan byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna under övergångsperioden. Byrån bör utnyttja de nationella säkerhetsmyndigheternas värdefulla expertis, lokalkännedom och erfarenhet. Den bör delegera särskilda uppgifter och ansvar till de nationella säkerhetsmyndigheterna på grundval av avtal av det slag som avses i artikel 22a, men bör fatta det slutgiltiga beslutet i alla godkännandeförfaranden. [Ändr. 9]*
- (40) För att säkerställa spårbarhet avseende fordonen och deras historia bör hänvisningarna till ~~godkännandena för utsläppande av fordon på marknaden~~ **fordonsgodkännandena** registreras tillsammans med övriga fordonsdata. [Ändr. 10]
- (41) TSD:erna bör specificera förfarandena för kontroll av kompatibiliteten mellan fordon och nät ~~efter utfärdandet av godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden och före beslutet om ibruktagande~~ **innan ny drift inleds**. [Ändr. 11]
- (42) För att hjälpa järnvägsföretag att besluta om ibruktagandet av ett fordon och för att undvika överflödiga kontroller och onödiga administrativa bördor bör nationella bestämmelser också klassificeras för att fastställa likvärdighet mellan olika medlemsstaters nationella bestämmelser som omfattar samma ämnen.
- (43) De anmälda organ som har till uppgift att granska förfarandena för bedömning av komponenternas överensstämmelse och lämplighet liksom förfarandet för kontroll av delsystemen bör, särskilt om någon europeisk specifikation inte finns, samordna sina beslut så mycket som möjligt.
- (44) Öppen ackreditering enligt Europaparlamentets och rådet förordning (EG) nr 765/2008 ⁽²⁾, för att den nivå som krävs när det gäller förtroendet för intyg om överensstämmelse ska tryggas, bör av de nationella offentliga myndigheterna inom unionen betraktas som det bästa sättet att styrka den tekniska kompetensen hos anmälda organ och, på motsvarande sätt, de organ som utsetts att kontrollera överensstämmelsen med nationella bestämmelser. Nationella myndigheter kan emellertid anse att de har tillräckliga möjligheter att utföra denna bedömning på egen hand. I så fall bör de nationella myndigheterna, för att trygga en rimlig trovärdighetsnivå för bedömningar utförda av andra nationella myndigheter, tillhandahålla kommissionen och övriga medlemsstater den dokumentation som krävs för att visa att de utvärderade organen för bedömning av överensstämmelse uppfyller de relevanta kraven.
- (45) Detta direktiv bör vara begränsat till att fastställa driftskompatibilitetskraven för driftskompatibilitetskomponenter och delsystem. För att underlätta överensstämmelsen med dessa krav är det nödvändigt att tillämpa presumtion om överensstämmelse för driftskompatibilitetskomponenter och delsystem som överensstämmer med harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 för att uttrycka detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav.
- (46) TSD:erna bör regelbundet ses över. När brister upptäcks i TSD:erna bör byrån uppmanas att avge ett yttrande som, under vissa villkor, kan offentliggöras och användas av alla berörda parter (inbegripet industrin och anmälda organ) som ett godtagbart sätt att uppfylla kraven i avvaktan på översynen av de berörda TSD:erna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådet förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s 30).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (46a) *Lagstiftningsåtgärderna bör kompletteras med initiativ avsedda att ekonomiskt stödja innovativ och driftskompatibel teknik inom järnvägssektorn, såsom projektet "Shift2Rail". [Ändr. 12]*
- (47) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand eftersom ingen enskild medlemsstat kan vidta de åtgärder som krävs för att uppnå denna driftskompatibilitet och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (48) För att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med hänsyn till anpassningen av bilaga II till tekniska framsteg med avseende på uppdelningen av järnvägssystemet i delsystem och beskrivningen av dessa delsystem, innehållet i TSD:erna och ändringarna av TSD:er, inklusive sådana ändringar som behövs för att avhjälpa brister i TSD:er, **omfattningen av och innehållet i EG-försäkran om överensstämmelse, driftskompatibilitetskomponenters lämplighet för användning, kontrollförfarandena för delsystem, inklusive de allmänna principer, det innehåll, det förfarande och de dokument som är knutna till EG-kontrollförfarandet och till kontrollförfarandet för nationella bestämmelser.** Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. [Ändr. 13]
- (49) För att avhjälpa de brister som upptäckts i TSD:er bör kommissionen anta delegerade akter som ändrar dessa TSD:er i enlighet med det skyndsamma förfarandet.
- (50) För att säkerställa tillämpningen av artikel 6.1 i detta direktiv i fråga om byråns uppdrag att utarbeta TSD:er och ändringar av dessa och att lämna relevanta rekommendationer till kommissionen, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter.
- (51) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen ges genomförandebefogenheter som avser följande: innehållet i det underlag som ska åtfölja begäran om att få frångå tillämpningen av en eller flera TSD:er eller delar av dessa samt detaljuppgifterna i, formatet för och formerna för översändning av detta underlag; ~~omfattningen av~~ **formatet för** och ~~innehållet~~ **detaljerna i den information som ingår** i EG-försäkran om överensstämmelse och lämplighet för användning för driftskompatibilitetskomponenter; ~~dess format och detaljerna i den information som ingår i denna~~; klassificeringen av de anmälda nationella bestämmelserna i olika grupper i syfte att underlätta kontrollerna av kompatibilitet mellan fast och mobil utrustning; ~~kontrollförfarandena för delsystem, inklusive de allmänna principer, det innehåll, det förfarande och de dokument som är knutna till EG-kontrollförfarandet och till kontrollförfarandet för nationella bestämmelser~~; mallarna för EG-kontrollförklaringen och för kontrollförklaringen för nationella bestämmelser och mallar för dokument i det tekniska underlag som måste åtfölja kontrollförklaringen; de gemensamma specifikationer som avser innehåll, dataformat, funktionell och teknisk uppbyggnad, driftssätt samt regler för inmatning och läsning av data för infrastrukturregistret. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. [Ändr. 14]
- (52) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring om förklarande dokument av den 28 september 2011 har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är motiverat, till anmälan av sina införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (53) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (54) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven som anges i del B i bilaga IV.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv fastställer de villkor som ska uppfyllas för att driftskompatibiliteten hos unionens järnvägssystem ska kunna genomföras i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv .../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet]. Dessa villkor gäller projektering, uppbyggnad, ibruktagande, ombyggnad, modernisering, drift och underhåll av delarna av systemet samt yrkesmässiga kvalifikationer och villkor avseende hälsa och säkerhet för den personal som arbetar med driften och underhållet av systemet. **Strävandena efter att uppnå detta mål inbegriper ofrånkomligen fastställandet av en optimal nivå för teknisk samordning, som möjliggör ett successivt inrättande av en inre marknad för utrustning och tjänster för uppbyggnad, modernisering, ombyggnad och drift av järnvägssystemet inom unionen.** [Ändr. 15]
2. Detta direktiv innehåller, för varje delsystem, bestämmelser om de driftskompatibilitetskomponenter, gränssnitt och förfaranden samt de villkor för den allmänna kompatibiliteten hos järnvägssystemet som krävs för att uppnå driftskompatibilitet i systemet.
3. **Medlemsstaterna får undanta** följande system ~~är undantagna från tillämpningsområdet för de bestämmelser som antas för att genomföra~~ detta direktivs tillämpningsområde **direktiv:** [Ändr. 16]
- a) Tunnelbanor, spårvägar, **duospårvägar** och snabbspårvägssystem. [Ändr. 17]
- b) Järnvägsnät som är funktionellt åtskilda från resten av järnvägssystemet och avsedda endast för persontransport i lokal-, stads- eller förortstrafik samt järnvägsföretag som enbart använder dessa järnvägsnät.
- ba) Privatägd järnvägsinfrastruktur och fordon som endast används på sådan infrastruktur om denna är avsedd uteslutande att användas av ägaren för dennes godstransportverksamhet.** [Ändr. 19]
- bb) Järnvägsinfrastruktur och fordon avsedda att användas uteslutande för lokala ändamål, historiska ändamål eller turiständamål.** [Ändr. 20]
4. ~~Medlemsstaterna får undanta följande från tillämpningsområdet för de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv:~~
- a) ~~Privatägd järnvägsinfrastruktur och fordon som endast används på sådan infrastruktur om denna är avsedd uteslutande att användas av ägaren vid dess godstransportverksamhet.~~
- b) ~~Järnvägsinfrastruktur och fordon avsedda att användas uteslutande för lokala ändamål, historiska ändamål eller turiständamål.~~ [Ändr. 21]

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *unionens järnvägssystem*: de delar **av järnvägssystemet för konventionell trafik och höghastighetstrafik** som förtecknas **i punkterna 1 och 2** i bilaga I. [Ändr. 22]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (2) *driftskompatibilitet*: egenskapen hos ett järnvägssystem att erbjuda säker tågtrafik utan driftsavbrott samtidigt som erforderade prestandakrav uppfylls. **Denna förmåga är beroende av alla de föreskrifter samt tekniska och driftsmässiga villkor som måste följas för att de väsentliga kraven ska vara uppfyllda.** [Ändr. 23]
- (3) *fordon*: ett järnvägsfordon som är lämpligt för **hjulburen** trafikering av järnvägslinjer ~~på egna hjul~~, med eller utan dragkraft, ~~i en fast eller flexibel tågsammansättning~~. Ett fordon består av ett eller flera strukturella ~~och funktionella~~ delsystem. [Ändr. 24]
- (4) *järnvägsnät*: de linjer, stationer, terminaler och alla former av fast utrustning som behövs för att säkerställa ett säkert och kontinuerligt fungerande järnvägssystem.
- (5) *delsystem*: de strukturella eller funktionella delarna av järnvägssystemet, såsom anges i bilaga II.
- (5a) ***mobilt delsystem: delsystemet rullande materiel, delsystemet fordonsbaserad trafikstyrning och delsystemet signalering samt fordonet, när det består av ett enda delsystem.*** [Ändr. 25]
- (6) *driftskompatibilitetskomponenter*: alla grundläggande komponenter, grupper av komponenter, underenheter eller kompletta enheter av materiel som har införlivats eller avses att införlivas i ett delsystem och som driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet är direkt eller indirekt beroende av, inbegripet såväl materiella föremål som immateriella föremål.
- (7) *väsentliga krav*: de krav som anges i bilaga III och som ska uppfyllas av järnvägssystemet, delsystemen, driftskompatibilitetskomponenterna och även gränssnitten.
- (8) *europaisk specifikation*: en gemensam teknisk specifikation, ett europeiskt tekniskt godkännande enligt definitionerna i bilaga XXI till direktiv 2004/17/EG eller en europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 1025/2012.
- (9) *teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD)*: en specifikation som antagits i enlighet med detta direktiv, som varje delsystem och varje beståndsdel i ett delsystem underkastas för att de väsentliga kraven ska kunna uppfyllas och driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet säkerställas.
- (9a) ***organ för bedömning av överensstämmelse: ett organ som anmälts eller utsetts för att ansvara för bedömning av överensstämmelse, inbegripet kalibrering, provning, certifiering och kontroll. Ett organ för bedömning av överensstämmelse klassificeras som ett "anmält organ", efter det att dess förhandenvaro anmälts av en medlemsstat. Ett organ för bedömning av överensstämmelse klassificeras som ett "utsett organ", efter det att det utsetts av en medlemsstat.*** [Ändr. 27]
- (10) *grundparametrar*: regler och tekniska eller driftsrelaterade villkor som är av avgörande betydelse för driftskompatibiliteten och som anges i den relevanta TSD:n.
- (11) *specialfall*: del i järnvägssystemet som nödvändiggör särskilda tillfälliga eller definitiva föreskrifter i TSD:er av skäl som hänför sig till begränsningar beroende på geografi, topografi eller stadsmiljö eller till en strävan att uppnå kompatibilitet med det befintliga systemet, i synnerhet järnvägslinjer och järnvägsnät som är isolerade från resten av unionen, lastprofiler, spårvidd eller spåravstånd, fordon som uteslutande är avsedda för lokal, regional eller historisk användning samt fordon på väg till eller från tredjeländer.
- (12) *ombyggnad*: sådant **större** arbete för att ändra ett delsystem eller en del av detta som resulterar i en förändring i det tekniska underlag som åtföljer EG-kontrollförklaringen, om detta tekniska underlag existerar, och som förbättrar delsystemets totala prestanda. **När det ska utföras arbete för att ändra ett delsystem eller ett fordon ska det i relevant TSD anges om arbetet i fråga ska klassificeras som större, och om så är fallet ska orsakerna till en sådan klassificering anges.** [Ändr. 28]
- (13) *modernisering*: sådant **större** arbete för att byta ett delsystem eller en del av detta som inte ändrar delsystemets totala prestanda. **När det ska utföras arbete för att byta ett delsystem eller ett fordon ska det i relevant TSD anges om arbetet i fråga ska klassificeras som större, och om så är fallet ska orsakerna till en sådan klassificering anges.** [Ändr. 29]
- (14) *befintligt järnvägssystem*: hela det befintliga systemet bestående av järnvägsinfrastrukturerna, med linjer och fasta installationer, samt fordon av alla kategorier och ursprung som färdas på dessa infrastrukturer.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (15) *byte i samband med underhåll*: ersättande av komponenter med delar som har identisk funktion och prestanda i samband med förebyggande underhåll och reparationer.
- (16) *ibruktagande*: alla åtgärder som sammantagna gör att ett delsystem eller ett fordon tas i drift.
- (17) *upphandlande enhet*: varje offentligt eller privat organ som beställer projektering och/eller uppbyggnad eller modernisering eller ombyggnad av ett delsystem. Detta organ kan vara ett järnvägsföretag, en infrastrukturförvaltare eller en fordonsinnehavare, ~~eller också~~ **en enhet som svarar för underhåll eller** en koncessionsinnehavare som har fått i uppdrag att genomföra ett projekt. [Ändr. 30]
- (18) *fordonsinnehavare*: den person eller det organ som utnyttjar ett fordon som transportmedel och som är ägare av fordonet eller har rätt att nyttja detsamma och som registrerats som sådan i ~~det nationella~~ i **de** fordonsregister som avses i ~~artikel~~ **artiklarna 43 och 43a**. [Ändr. 31]
- (18a) *ägare: den person eller det organ som är ägare till ett fordon och som registrerats som ägare till det i de fordonsregister som avses i artiklarna 43 och 43a*. [Ändr. 32]**
- (19) *långt framskridet projekt*: projekt vars planerings- eller uppbyggnadsfas är i ett sådant stadium att en ändring av de tekniska specifikationerna kan äventyra genomförbarheten hos projektet som det är planerat.
- (20) *harmoniserad standard*: en europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
- (21) *nationell säkerhetsmyndighet*: säkerhetsmyndighet enligt definitionen i artikel 3 i direktiv .../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet].
- (22) *typ*: en fordonstyp som definierar de grundläggande projekteringskännetecknen för fordonet som omfattas av ett typ- eller konstruktionskontrollintyg som beskrivs i den relevanta kontrollmodulen.
- (23) *serie*: ett antal identiskt lika fordon av en typ.
- (24) *enhet som ansvarar för underhåll*: den enhet som har ansvar för underhållet enligt definitionen i artikel 3 i direktiv .../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet].
- (25) *snabbspårvägar*: ett system för spårbunden transport i städer och/eller förorter, med lägre kapacitet och hastigheter än sedvanliga järnvägs- och tunnelbanesystem, men högre kapacitet och hastigheter än spårvägssystem. Snabbspårvägssystem kan ha ett eget körfält eller dela det med vägtrafik och utbyter vanligtvis inte fordon med långväga person- eller godstrafik.
- (26) *nationella bestämmelser*: alla bindande bestämmelser **som har anmälts av en medlemsstat**, som innehåller järnvägssäkerhetsrelaterade eller tekniska krav och som har införts på medlemsstatsnivå och är tillämpliga på järnvägsföretag **järnvägsaktörer**, oavsett vilket organ som har utfärdat dem. [Ändr. 33]
- (27) *projekterad drift*: normalt driftsätt och förutsebara försämrade omständigheter (inbegripet slitage) inom det område och under de användningsvillkor som anges i det tekniska underlaget och i underhållsunderlaget.
- (27a) *användningsområde: ett eller flera nät i unionen, inom en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater, där ett fordon är tekniskt kompatibelt enligt dess tekniska underlag*. [Ändr. 34]**
- (27b) *isolerat järnvägsnät: en medlemsstats järnvägsnät eller en del därav, som har en spårvidd på 1 520 mm och som är geografiskt eller tekniskt åtskilt från det europeiska nätet med normalspårvidd (1 435 mm – nedan kallad normalspårvidd) och väl integrerat i järnvägsnätet med en spårvidd på 1 520 mm tillsammans med tredjeländer, men som är isolerat från unionens huvudnät*. [Ändr. 35]**
- (28) *godtagbart sätt att uppfylla kraven*: icke-bindande yttranden som utfärdas av byrån för att fastställa sätt att säkerställa överensstämmelse med de väsentliga kraven, **i syfte att tillfälligt kompensera för en bristande TSD fram till dess att TSD:n har ändrats**. [Ändr. 36]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (28a) **godtagbara nationella sätt att uppfylla kraven: om andra sätt att uppfylla kraven som har utfärdats i en medlemsstat respekteras, ger de presumtion om överensstämmelse med den del av de nationella bestämmelserna som berörs. Dessa godtagbara nationella sätt att uppfylla kraven ska anmälas till byrån. [Ändr. 37]**
- (29) **utsläppande på marknaden:** tillhandahållande för första gången på unionsmarknaden av en driftskompatibilitetskomponent, ett delsystem eller ett fordon som är redo för användning i projekterad drift.
- (30) **tillverkare:** fysisk eller juridisk person som tillverkar, eller låter konstruera eller tillverka, en driftskompatibilitetskomponent eller ett delsystem och saluför driftskompatibilitetskomponenten eller delsystemet i eget namn eller under eget varumärke.
- (31) **behörigt ombud:** fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren **eller en upphandlande enhet** har rätt att i dennes **eller dess** ställe utföra särskilda uppgifter. [Ändr. 38]
- (32) **teknisk specifikation:** ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av en produkt, **ett delsystem, en process eller en tjänst.** [Ändr. 39]
- (33) **ackreditering:** den betydelse som anges i förordning (EG) nr 765/2008.
- (34) **nationellt ackrediteringsorgan:** den betydelse som anges i förordning (EG) nr 765/2008.
- (35) **bedömning av överensstämmelse:** en process där det visas huruvida specificerade krav avseende en produkt, en process, en tjänst, ett system, en person eller ett organ har uppfyllts.
- (36) **organ för bedömning av överensstämmelse:** ett organ som utför bedömning av överensstämmelse, inbegripet kalibrering, provning, certifiering och kontroll.
- (37) **person med funktionsnedsättning och person med nedsatt rörlighet:** en person som har en permanent eller tillfällig fysisk, psykisk, intellektuell eller sensorisk funktionsnedsättning som, i samspel med olika hinder, kan göra det svårt för personen att fullt ut och effektivt använda transporter på samma villkor som andra passagerare, eller en person vars rörlighet vid användning av transporter är reducerad på grund av ålder **och som därmed är i behov av en anpassad tjänst.** [Ändr. 40]
- (38) **infrastrukturförvaltare:** infrastrukturförvaltare enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU⁽¹⁾ [om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde].
- (39) **järnvägsföretag:** ett järnvägsföretag enligt definitionen i artikel 3 i direktiv .../.../EU [om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde], samt andra offentliga eller privata företag vars verksamhet består i att tillhandahålla transport av gods och/eller passagerare på järnväg med krav på att företaget måste säkerställa dragkraft; detta gäller även företag som endast tillhandahåller dragkraft.

Artikel 3

Väsentliga krav

1. Järnvägssystemet, delsystemen och driftskompatibilitetskomponenterna, inbegripet gränssnitten, ska uppfylla relevanta väsentliga krav.
2. Sådana tekniska specifikationer som avses i artikel 34 i direktiv 2004/17/EG och som är nödvändiga för att komplettera de europeiska specifikationerna eller andra standarder som tillämpas inom unionen får inte strida mot de väsentliga kraven.

2a. Ingen person får utsättas för direkt eller indirekt diskriminering på grund av funktionsnedsättning. För att säkerställa att alla unionsmedborgare kan dra nytta av ett område utan inre gränser ska medlemsstaterna se till att järnvägssystemet är tillgängligt för personer med funktionsnedsättning. [Ändr. 41]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU av den ... [om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde] (EUT L ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL II
TEKNISKA SPECIFIKATIONER FÖR DRIFTSKOMPATIBILITET (TSD)

Artikel 4

Innehåll i tekniska specifikationer för driftskompatibilitet

1. Varje delsystem som förtecknas i bilaga II ska omfattas av en TSD. Ett delsystem får vid behov omfattas av flera TSD:er och en TSD kan omfatta flera delsystem.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 för anpassning av bilaga II till tekniska framsteg med avseende på uppdelningen av järnvägssystemet i delsystem och beskrivningen av dessa delsystem.
3. **De fasta** delsystemen ska stämma överens med de TSD:er som är i kraft vid deras ~~ibruktagande, ombyggnad eller modernisering~~, i enlighet med detta direktiv; denna **då ett anmält organ utses för första gången och senast vid tidpunkten för beviljandet av byggnadstillstånd. Fordonen ska stämma överens med de TSD:er och nationella bestämmelser som är i kraft då ett anmält organ utses för första gången. Sådan** överensstämmelse ska föreligga under hela den tid delsystemet är i bruk. [Ändr. 42]
4. Varje TSD ska
 - a) ange det tillämpningsområde som avses (del av det järnvägsnät eller de fordon som anges i bilaga I; delsystem eller del av delsystem som avses i bilaga II),
 - b) ange de väsentliga kraven för det berörda delsystemet och dess gränssnitt mot andra delsystem,
 - c) fastställa de funktionella och tekniska specifikationer som ska följas när det gäller delsystemen och deras gränssnitt mot andra delsystem; om det är nödvändigt kan dessa specifikationer variera beroende på användningen av delsystemet,
 - d) ange vilka driftskompatibilitetskomponenter och gränssnitt som ska vara föremål för europeiska specifikationer, inbegripet de europeiska standarder som krävs för att uppnå driftskompatibilitet hos järnvägssystemet; **detta inbegriper identifiering av de järnvägsreservdelar som ska standardiseras i enlighet med artikel 41 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../...⁽¹⁾; förteckningen över de reservdelar som ska standardiseras ska inkluderas i varje TSD, inbegripet befintliga delar**, [Ändr. 43]
 - e) för varje tänkbart fall ange vilka förfaranden som ska tillämpas vid bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse eller lämplighet för användning å ena sidan eller vid EG-kontroll av delsystem å andra sidan; dessa förfaranden ska grunda sig på de moduler som anges i beslut 2010/713/EU,
 - f) ange strategin för tillämpningen av TSD:erna; det är framför allt nödvändigt att ange de etapper som ska slutföras för en stegvis övergång från den nuvarande situationen till den slutliga situationen, då TSD:erna ska utgöra gällande norm, och även ange tidsfrister för slutförandet av dessa etapper; **den tidsplan som fastställer etapperna ska vara kopplad till en kostnads- och nyttoanalys av genomförandet och en bedömning av den sannolika inverkan på alla berörda operatörer och ekonomiska aktörer**, [Ändr. 44]
 - g) för den berörda personalen ange de yrkesmässiga kvalifikationer och de villkor avseende hälsa och säkerhet som krävs för drift och underhåll av de delsystem som avses ovan samt för tillämpningen av TSD:erna,
 - h) ange vilka bestämmelser som gäller för existerande delsystem och fordonstyper, i synnerhet vid modernisering och ombyggnad, med och utan ett nytt godkännande eller beslut att ta i bruk,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (EUT L ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

i) ange vilka parametrar som ska kontrolleras av järnvägsföretaget och de förfaranden som ska tillämpas för att kontrollera dessa parametrar efter utfärdandet av godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden och före beslutet att ta i bruk för att säkerställa kompatibiliteten mellan fordon och de sträckor som de är avsedda att framföras på, [Ändr. 45]

ia) **ange vilka specifika parametrar som ska kontrolleras och tillhandahålla beskrivningarna för modernisering, förbättring eller ersättande av de reservdelar eller driftskompatibilitetskomponenter som ska behandlas i enlighet med artikel 21.3.** [Ändr. 46]

5. Varje TSD ska utarbetas med utgångspunkt i en utredning av det befintliga delsystemet och ange ett mål för delsystemet som kan uppnås successivt inom en rimlig tid. Genom att TSD:erna antas stegvis och följs kommer man att bidra till att driftskompatibiliteten hos järnvägsnätet uppnås successivt inom denna tid.

6. TSD:er ska på lämpligt sätt bevara kompatibiliteten i varje medlemsstats järnvägssystem. I detta syfte kan specialfall anges för varje TSD, både i fråga om järnvägsnät och fordon, och särskilt för lastprofiler, spårvidd eller spåravstånd och fordon som kommer från eller ska till tredjeländer. För varje specialfall ska i TSD:erna anges tillämpningsföreskrifter för de TSD-bestämmelser som avses i punkt 4 c–g.

7. Om vissa tekniska aspekter som hänför sig till väsentliga krav inte på ett uttryckligt sätt kan behandlas i en TSD, ska dessa aspekter tydligt anges i en bilaga till TSD som "öppna punkter".

8. TSD:er får inte hindra medlemsstaterna från att fatta beslut om användningen av infrastrukturerna för förflyttning av fordon som inte omfattas av TSD:erna.

9. När det är absolut nödvändigt för att uppfylla målet i detta direktiv, får en uttrycklig, klart igenkännlig hänvisning till europeiska eller internationella standarder eller specifikationer eller tekniska dokument som offentliggjorts av byrån göras i TSD:erna. I detta fall ska dessa standarder eller specifikationer (eller de relevanta delarna av dessa) eller tekniska dokument anses utgöra bilagor till den berörda TSD:n och blir då obligatoriska så snart denna TSD träder i kraft. Om sådana standarder eller specifikationer eller tekniska dokument saknas får det, i väntan på att sådana utarbetas, göras hänvisningar till andra klart fastställda, normativa handlingar som är lätt tillgängliga och offentliga.

Artikel 5

Utarbetande, antagande och översyn av TSD:er

1. Kommissionen ska ge byrån i uppdrag att utarbeta TSD:er och ändringar av dessa och att lämna relevanta rekommendationer till kommissionen.

1a. För att fastställa och genomföra de bästa lösningarna ska man vid utarbetande, antagande och översyn av varje TSD (inbegripet grundparametrarna) beakta de kostnader och den nytta som varje övervägd teknisk lösning kan beräknas medföra samt gränssnitten mellan dessa. [Ändr. 47]

2. Ett förslag till TSD ska utarbetas i följande steg.

a) Byrån ska fastställa grundparametrarna för TSD:n samt gränssnitten mot övriga delsystem och varje annat specialfall som kan vara nödvändigt. För varje grundparameter och gränssnitt ska de bästa alternativa lösningarna läggas fram och motiveras ur teknisk och ekonomisk synvinkel.

b) Byrån ska med utgångspunkt i dessa grundparametrar utarbeta ett förslag till TSD. Byrån ska också i förekommande fall beakta tekniska framsteg, redan utfört standardiseringsarbete, befintliga arbetsgrupper och erkänd forskning. En övergripande bedömning av de beräknade kostnaderna för och fördelarna med genomförandet av TSD:erna ska bifogas förslaget till TSD. I bedömningen ska den sannolika inverkan på alla operatörer och ekonomiska aktörer framgå **och vederbörlig hänsyn tas till kraven i direktiv .../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet]. Medlemsstaterna ska medverka vid bedömningen genom att, när så är lämpligt, tillhandahålla nödvändiga uppgifter.** [Ändr. 48]

3. Byrån ska, i syfte att ta hänsyn till teknisk utveckling eller samhällsutveckling, utarbeta TSD:erna och ändringar av dessa inom ramen för det uppdrag som avses i punkt 1, i enlighet med artiklarna 4 och 15 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen] och med beaktande av principerna om öppenhet, samförstånd och insyn enligt bilaga II till förordning (EU) nr 1025/2012.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. ~~Kommissionen får under~~ **Den kommitté som avses i artikel 48 ska regelbundet informeras om** arbetet med att utarbeta TSD:er **TSD:erna. Kommissionen får under detta arbete, på begäran av kommittén,** ge uppdrag eller utfärda rekommendationer om utformningen av TSD:erna och om kostnadsnyttoanalysen. Kommissionen får särskilt, **på begäran av en medlemsstat,** begära att alternativa lösningar undersöks och att bedömningen av kostnader och fördelar för dessa alternativa lösningar förs in i den rapport som bifogas förslaget till TSD. [Ändr. 49]

5. Om olika delsystem ska tas i bruk samtidigt av skäl som rör den tekniska kompatibiliteten ska dagen för ikraftträdande för motsvarande TSD:er vara densamma.

6. Vid utarbetande, antagande och översyn av TSD:er ska användarnas synpunkter beaktas beträffande sådana egenskaper som direkt påverkar de förhållanden under vilka de använder delsystemen. Byrån ska i detta syfte samråda med sammanslutningar och organ som företräder användarna under utarbetande och översyn av TSD:er. Den ska till förslaget till TSD bifoga en rapport med resultatet av detta samråd.

7. I enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen] ska byrån utarbeta och regelbundet uppdatera förteckningen över de användarsammanslutningar och organ med vilka samråd ska ske. Denna förteckning **måste omfatta representativa sammanslutningar och organ i alla medlemsstater och** kan ses över och uppdateras på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ. [Ändr. 50]

8. Vid utarbetande, antagande och översyn av TSD:er ska hänsyn tas till de synpunkter som arbetsmarknadens **representativa** parter **i alla medlemsstater** har beträffande de villkor som avses i artikel 4.4 g **liksom i alla andra TSD:er som direkt eller indirekt påverkar den berörda personalen.** För detta ändamål ska byrån samråda med arbetsmarknadens parter innan rekommendationer om TSD:er och ändringar av dessa lämnas till kommissionen. Arbetsmarknadens parter ska höras inom ramen för den branschvisa dialogkommitté som inrättats i enlighet med kommissionens beslut 98/500/EG ⁽¹⁾. Arbetsmarknadens parter ska avge sitt yttrande inom tre månader. [Ändr. 51]

9. När översynen av TSD leder till ändrade krav, ska den nya versionen av TSD säkerställa kompatibilitet med de delsystem som tagits i bruk i enlighet med tidigare versioner av TSD:er.

10. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 46 beträffande TSD:erna och ändringarna av dessa.

När brister upptäcks i TSD:er i enlighet med artikel 6, och om tvingande skäl till skyndsamhet så kräver, ska förfarandet i artikel 47 tillämpas för delegerade akter som antagits i enlighet med denna artikel.

Artikel 6

Brister hos TSD:er

1. Om det efter antagandet av en TSD visar sig att den har en brist ska den TSD:n ändras i enlighet med artikel 5.3.
2. I avvaktan på översynen av TSD:n får kommissionen begära ett yttrande från byrån. Kommissionen ska analysera byråns yttrande och informera medlemsstaterna om sina slutsatser.
3. På begäran av kommissionen ska de yttranden som byrån avger och som avses i punkt 2 utgöra ett godtagbart sätt att uppfylla de väsentliga kraven, och får därför användas för bedömningen av projekt.

3a. En medlem av nätverket av representativa organ kan via ansökan till kommissionen begära yttranden om brister i TSD:er. Sökanden ska informeras om det fattade beslutet. Kommissionen ska vederbörligen tillhandahålla en motivering till alla avslag. [Ändr. 52]

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter på europeisk nivå (EGT L 225, 12.8.1998, s. 27).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 7

Fall där TSD:erna inte behöver tillämpas

1. Medlemsstaterna får avstå från att tillämpa en eller flera TSD:er, eller delar av dem, i följande fall:
 - a) När det gäller ett föreslaget nytt delsystem eller en del av detta, för modernisering eller ombyggnad av ett befintligt delsystem eller en del av detta, eller för någon aspekt som nämns i artikel 1.1 och som, den dag då dessa TSD:er börjar tillämpas, befinner sig i ett långt framskridet utvecklingsstadium eller omfattas av ett avtal som håller på att genomföras.
 - b) Om villkoren för att snabbt återupprätta järnvägsnätet efter en olycka eller en naturkatastrof inte medger, tekniskt eller ekonomiskt, att man helt eller delvis tillämpar relevanta TSD:er; i detta fall ska möjligheten att inte tillämpa TSD:n vara tidsbegränsad.
 - c) När det gäller föreslagen modernisering, utvidgning eller ombyggnad av ett befintligt delsystem eller en del av detta, om tillämpningen av dessa TSD:er **allvarligt** skulle hota projektets lönsamhet. [**Ändr. 53**]
2. I det fall som avses i punkt 1 a ska varje medlemsstat inom ett år efter ikraftträdandet av varje TSD till kommissionen överlämna en förteckning över projekt som genomförs inom dess territorium och som befinner sig i ett långt framskridet utvecklingsstadium.
3. I alla fall som avses i punkt 1 ska den berörda medlemsstaten till kommissionen lämna en begäran om att få frånga tillämpningen av TSD:n, där medlemsstaten också specificerar de alternativa bestämmelser som den avser att tillämpa i stället för TSD:erna. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa innehållet i det underlag som ska åtfölja begäran om att få frånga tillämpningen av en eller flera TSD:er eller delar av dessa samt detaljuppgifterna i, formatet för och formerna för översändning av detta underlag. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. Kommissionen ska kontrollera detta underlag, analysera de alternativa bestämmelser som medlemsstaten avser att tillämpa i stället för TSD:erna, besluta huruvida begäran om att få frånga tillämpningen av TSD:n ska godtas eller inte och informera medlemsstaten om detta beslut.
4. I avvaktan på kommissionens beslut får medlemsstaten utan dröjsmål tillämpa de alternativa bestämmelser som avses i punkt 3.
5. Kommissionen ska fatta beslut inom fyra månader efter det att begäran, åtföljd av fullständigt underlag, lämnats in. Om ett sådant beslut uteblir ska begäran anses ha godtagits.
6. Alla medlemsstater ska informeras om resultaten av dessa analyser och om resultaten av det förfarande som avses i punkt 3.

KAPITEL III

DRIFTSKOMPATIBILITETSKOMPONENTER

Artikel 8

Utsläppande av driftskompatibilitetskomponenter på marknaden

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att driftskompatibilitetskomponenterna
 - a) endast släpps ut på marknaden om de medger att driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet uppnås och de uppfyller de väsentliga kraven,
 - b) används inom avsett användningsområde och på avsett sätt **i enlighet med det användningsområde som definieras i artikel 2.27a** samt installeras och underhålls korrekt. [**Ändr. 54**]

Dessa bestämmelser utgör inte något hinder för att komponenterna släpps ut på marknaden för andra tillämpningar.

2. Medlemsstaterna får inte, på sitt territorium och på grundval av detta direktiv, förbjuda, begränsa eller förhindra att driftskompatibilitetskomponenter släpps ut på marknaden för användning i järnvägssystemet om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv. De får i synnerhet inte kräva sådana kontroller som redan har utförts inom ramen för förfarandet för EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning.

Onsdagen den 26 februari 2014

En medlemsstat får inte förbjuda, begränsa eller förhindra ibruktagandet av driftskompatibilitetskomponenter som har erkänts för avsett användningsområde, om detta användningsområde ligger på dess territorium. [Ändr. 55]

Kommissionen ska ~~genom genomförandeakter fastställa~~ **ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 46 med avseende på** omfattningen av och innehållet i EG-försäkringen om överensstämmelse och lämplighet för användning för driftskompatibilitetskomponenter, ~~dess format och detaljerna i den information som ingår i denna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. [Ändr. 56]~~

2a. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa formatet för och detaljerna i den information som ingår i EG-försäkringen om överensstämmelse och lämplighet för användning för driftskompatibilitetskomponenter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. [Ändr. 57]

Artikel 9

Överensstämmelse eller lämplighet för användning

1. Medlemsstaterna och byrån ska anse att driftskompatibilitetskomponenter som omfattas av en EG-försäkringen om överensstämmelse eller lämplighet för användning är driftskompatibla och uppfyller de väsentliga kraven.
2. Varje driftskompatibilitetskomponent ska underställas det förfarande för bedömning av överensstämmelse och lämplighet för användning som anges i relevant TSD och åtföljas av motsvarande intyg.
3. Medlemsstaterna och byrån ska anse att en driftskompatibilitetskomponent överensstämmer med de väsentliga kraven om den uppfyller villkoren i motsvarande TSD eller de europeiska specifikationer som utarbetats för att uppfylla dessa villkor.
4. Reservdelar till delsystem som redan är i bruk när motsvarande TSD träder i kraft får installeras i dessa delsystem utan att de behöver underställas det förfarande som avses i punkt 2.
5. I TSD:erna får det föreskrivas en övergångsperiod för järnvägsprodukter som identifieras av dessa TSD:er som driftskompatibilitetskomponenter som redan har släppts ut på marknaden när TSD:erna träder i kraft. Sådana komponenter ska uppfylla kraven i artikel 8.1.

Artikel 10

Förfarande för EG-försäkringen om överensstämmelse eller lämplighet för användning

1. Tillverkaren eller dennes i unionen etablerade behöriga ombud ska vid utfärdandet av EG-försäkringen om överensstämmelse eller lämplighet för användning för en driftskompatibilitetskomponent tillämpa de bestämmelser som fastställs i relevanta TSD:er.
2. När en motsvarande TSD så kräver ska bedömningen av en driftskompatibilitetskomponents överensstämmelse eller lämplighet för användning göras av det anmälda organ för bedömning av överensstämmelse hos vilket tillverkaren eller dennes i unionen etablerade behöriga ombud har ansökt om bedömning.
3. Om en driftskompatibilitetskomponent omfattas av andra unionsdirektiv som behandlar andra aspekter ska det framgå av EG-försäkringen om överensstämmelse eller lämplighet för användning att komponenten också uppfyller de krav som uppställs i dessa andra direktiv.
4. Om varken tillverkaren eller dennes behöriga ombud har uppfyllt de skyldigheter som fastställs i punkterna 1 och 3, ska dessa skyldigheter åläggas varje person som släpper ut driftskompatibilitetskomponenten på marknaden. När det gäller detta direktiv åligger samma skyldighet den som monterar driftskompatibilitetskomponenter eller delar av driftskompatibilitetskomponenter av olika ursprung eller tillverkar driftskompatibilitetskomponenter för eget bruk.
5. För att undvika att driftskompatibilitetskomponenter som inte uppfyller väsentliga krav släpps ut på marknaden, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11, gäller följande:

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) Om en medlemsstat konstaterar att en EG-försäkran om överensstämmelse har utfärdats på ett otillbörligt sätt, är tillverkaren eller dennes i unionen etablerade behöriga ombud skyldig att, vid behov, bringa driftskompatibilitetskomponenten i överensstämmelse och se till att otillbörligheten upphör på de villkor som medlemsstaten fastställer.
- b) Om överensstämmelsen fortfarande brister, ska medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda driftskompatibilitetskomponentens utsläppande på marknaden eller se till att den dras tillbaka från marknaden enligt de förfaranden som anges i artikel 11.

Artikel 11

Driftskompatibilitetskomponenters icke-överensstämmelse med väsentliga krav

1. Om en medlemsstat konstaterar att en driftskompatibilitetskomponent som är försedd med EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet för användning och som släppts ut på marknaden och används på avsett sätt troligen inte uppfyller de väsentliga kraven, ska medlemsstaten vidta alla nödvändiga åtgärder för att begränsa komponentens användningsområde, förbjuda dess användning, dra tillbaka den från marknaden eller återkalla den. Medlemsstaten ska genast underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits och ange skälen till beslutet, samt särskilt ange om avvikelser beror på

- a) att de väsentliga kraven inte har uppfyllts,
- b) att de europeiska specifikationerna tillämpats på ett felaktigt sätt, i den mån det görs gällande att dessa specifikationer tillämpats,
- c) att de europeiska specifikationerna är otillräckliga.

2. **Byrån ska, på uppdrag från** kommissionen ~~ska så snart som möjligt samråda, utan dröjsmål och i alla händelser inom 20 dagar, inleda samråd~~ med de berörda parterna. ~~Om kommissionen~~ Efter samrådet ~~konstaterar att~~ **ska byrån fastställa huruvida** åtgärden är motiverad ~~ska den genast underrätta den medlemsstat som har tagit initiativet om detta. Om kommissionen efter samrådet konstaterar att åtgärden inte är motiverad. Byrån ska den genast underrätta kommissionen, den medlemsstat som har tagit initiativet i detta hänseende~~ och tillverkaren eller dennes i unionen etablerade behöriga ombud om detta. **[Ändr. 58]**

3. Om det visar sig att en driftskompatibilitetskomponent försedd med en EG-försäkran om överensstämmelse inte uppfyller kraven om överensstämmelse, ska den behöriga medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder mot den som utfärdat försäkran samt underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

4. ~~Kommissionen ska försäkra sig om att medlemsstaterna hålls informerade om förfarandets förlopp och resultat.~~ **[Ändr. 59]**

KAPITEL IV

DELSYSTEM

Artikel 12

Fri rörlighet för delsystem

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel V får en medlemsstat inte, på sitt territorium och av skäl som hänförs till detta direktiv, förbjuda, begränsa eller förhindra uppbyggnad, ibruktagande eller drift av strukturella delsystem som ingår i järnvägssystemet och som uppfyller de väsentliga kraven. En medlemsstat får i synnerhet inte kräva sådana kontroller som redan har utförts

- a) antingen inom ramen för förfarandet för EG-kontrollförklaring,
- b) eller i andra medlemsstater, före eller efter detta direktivs ikraftträdande, i syfte att kontrollera efterlevnaden av identiska krav i identiska driftsförhållanden.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 13

Överensstämmelse med TSD:er och nationella bestämmelser

1. Medlemsstaterna och byrån ska anse att de strukturella delsystem som ingår i järnvägssystemet ~~och som är försedda med en EG-kontrollförklaring~~ är driftskompatibla och överensstämmer med de väsentliga kraven, **om de, beroende vad som är lämpligt, är försedda, antingen med en EG-kontrollförklaring som fastställts genom hänvisning till TSD:er i enlighet med artikel 15, eller med en kontrollförklaring som fastställts med hänvisning till anmälda nationella bestämmelser i enlighet med artikel 15a, eller med bäggedera.** [Ändr. 60]

2. Driftskompatibiliteten hos ett strukturellt delsystem som ingår i järnvägssystemet ska med beaktande av de väsentliga kraven kontrolleras på grundval av TSD:er och nationella bestämmelser som anmälts i enlighet med punkt 3. [Ändr. 61]

2a. Beslut om beviljande av godkännande ska grunda sig på de TSD:er och anmälda nationella bestämmelser som är tillämpliga vid den tidpunkt då ansökan görs. [Ändr. 62]

3. Medlemsstaterna ska utarbeta en förteckning för varje delsystem över de nationella bestämmelser som tillämpas för att tillgodose de väsentliga kraven **och/eller de godtagbara nationella sätten att uppfylla kraven** i följande fall: [Ändr. 63]

- a) När TSD:erna inte fullt ut omfattar vissa aspekter som motsvarar de väsentliga kraven (öppna punkter).
- b) När det enligt artikel 7 har anmälts att en eller flera TSD:er, eller delar av dem, inte tillämpas.
- c) När ett specialfall kräver tillämpning av tekniska föreskrifter som inte omfattas av relevant TSD.
- d) Om nationella bestämmelser används för att beskriva befintliga system.

da) Om nät och fordon inte omfattas av TSD:er. [Ändr. 64]

db) Om det föreligger specifika säkerhetskäl för en eller flera medlemsstater, på villkor att de bevisas och utan att detta påverkar byråns befogenheter. [Ändr. 65]

4. Medlemsstaterna ska utse de organ som med avseende på dessa tekniska föreskrifter ska ansvara för att utfärda den EG-kontrollförklaring som avses i artikel 15.

Artikel 14

Nationella bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska **i följande fall** till kommissionen **och byrån** överlämna den förteckning över **tillämpade** nationella bestämmelser som avses i artikel 13.3 ~~antingen~~ [Ändr. 66]

- a) vid varje ändring i förteckningen över bestämmelser, ~~eller~~ [Ändr. 67]
- b) ~~efter det att~~ **om** en begäran om att få frångå tillämpningen av TSD:n har lämnats in i enlighet med artikel 7, ~~eller~~ [Ändr. 68]
- c) efter offentliggörandet av berörd TSD eller den reviderade versionen av TSD:n, med hänsyn till upphävandet av nationella bestämmelser som blivit överflödiga genom att öppna punkter i TSD:erna har stängts,

ca) om den eller de nationella bestämmelserna vid tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande ännu inte har anmälts. [Ändr. 69]

1a. Inom en månad efter detta direktivs ikraftträdande ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla alla existerande nationella bestämmelser som inte anmälts senast detta datum. [Ändr. 70]

2. Medlemsstaterna ska överlämna den fullständiga texten till existerande nationella bestämmelser ~~till byrån och kommissionen~~ via det därför avsedda it-systemet i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen]. [Ändr. 71]

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Medlemsstaterna får fastställa nya nationella bestämmelser endast i följande fall:
 - a) Om en TSD inte fullt ut uppfyller de väsentliga kraven.
 - b) Som en brådskande preventiv åtgärd, i synnerhet efter en olycka.
4. Om en medlemsstat har för avsikt att införa en ny nationell bestämmelse ska den överlämna utkastet till byrån och till kommissionen **för beaktande senast tre månader före den föreslagna nya bestämmelsens planerade ikraftträdande och ange skälet för införandet, i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen]** via det därför avsedda it-systemet i enlighet med artikel 23 i den förordningen. [Ändr. 72]

4a. När medlemsstaterna anmäler en existerande eller ny nationell bestämmelse ska de bevisa att bestämmelsen behövs för att uppfylla ett väsentligt krav som inte redan omfattas av den relevanta TSD:n. Medlemsstaterna får inte anmäla en nationell bestämmelse utan att anföra belägg för att den behövs.

Byrån ska ha två månader på sig att granska utkastet till bestämmelse och lämna en rekommendation till kommissionen. Kommissionen ska godkänna eller förkasta utkastet till bestämmelse. Endast då det rör sig om brådskande förebyggande åtgärder får medlemsstaterna utan dröjsmål anta och tillämpa en ny bestämmelse, som ska gälla i två månader. Om en sådan bestämmelse påverkar flera medlemsstater ska kommissionen, i samarbete med byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna, harmonisera bestämmelsen på unionsnivå. [Ändr. 73]

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella bestämmelser, inbegripet sådana som omfattar gränssnitten mellan fordon och nät, görs tillgängliga kostnadsfritt och på ett språk som kan förstås av alla berörda parter.
6. Medlemsstaterna får besluta att inte anmäla bestämmelser och begränsningar av strikt lokal karaktär. Medlemsstaterna ska i sådana fall uppges sådana bestämmelser och begränsningar i de register över infrastruktur som avses i artikel 45.
7. Nationella bestämmelser som anmäls enligt denna artikel omfattas inte av det anmälningsförfarande som anges i Europaparlamentets och Rådets direktiv 98/34/EG⁽¹⁾.
8. Kommissionen ska fastställa, med hjälp av genomförandeakter, klassificeringen av de anmälda nationella bestämmelserna i olika grupper i syfte att underlätta **korsacceptansen i de olika medlemsstaterna och kontrollerna av kompatibilitet mellan fast och mobil utrustning**. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. **Byrån ska i enlighet med dessa genomförandeakter klassificera de nationella bestämmelser som anmäls i enlighet med denna artikel och offentliggöra motsvarande register. Detta register ska också förteckna eventuella godtagbara nationella sätt att uppfylla kraven.** [Ändr. 74]

Byrån ska i enlighet med de genomförandeakter som avses i första stycket klassificera de nationella bestämmelser som anmäls i enlighet med denna artikel.

9. Utkast till nationella bestämmelser och gällande nationella bestämmelser ska granskas av byrån i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 21 och 22 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen].

Artikel 15

Förfarande för utfärdande av EG-kontrollförklaring

1. Vid utfärdandet av en EG-kontrollförklaring ska sökanden anmoda det anmälda organet för bedömning av överensstämmelse som denna utser för ändamålet att handlägga förfarandet för EG-kontroll. Sökanden får vara den upphandlande enheten eller konstruktören, eller deras i unionen etablerade behöriga ombud.
2. Uppdraget för det anmälda organ för bedömning av överensstämmelse som utsetts att utföra en EG-kontroll av ett delsystem ska börja i projekteringskedet och sedan pågå under hela uppbyggnadstiden fram till överlämnandet innan delsystemet tas i bruk. I uppdraget ~~kan~~ **ska** det också ingå att kontrollera det berörda delsystemets gränssnitt i förhållande till det system i vilket det ska integreras på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga i relevant TSD och i de register som föreskrivs i artiklarna 44 och 45. [Ändr. 75]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Det anmälda organet för bedömning av överensstämmelse ska ansvara för sammanställningen av det tekniska underlag som ska åtfölja EG-kontrollförklaringen. Detta tekniska underlag ska innehålla alla nödvändiga dokument som rör delsystemets egenskaper och, i förekommande fall, alla intyg om driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse. Det ska också innehålla alla uppgifter om villkor och begränsningar för användning, föreskrifter om underhåll, kontinuerlig eller periodisk övervakning, inställningar och underhåll.

4. ~~Varje ändring som görs i det tekniska underlag som avses i punkt 3, och som får följder för genomförda kontroller, medför ombyggnad ska medföra att en ny EG-kontrollförklaring måste utfärdas. [Ändr. 76]~~

5. Det anmälda organet för bedömning av överensstämmelse får utfärda delrapporter för att täcka vissa stadier i granskningsförfarandet eller vissa delar av delsystemet. I så fall ska de kontrollförfaranden som fastställs i enlighet med punkt 7 a tillämpas.

6. Om relevanta TSD:er så tillåter, får det anmälda organet för bedömning av överensstämmelse utfärda kontrollintyg som gäller en serie delsystem eller vissa delar av dessa delsystem.

7. ~~Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa~~

a) ~~kontrollförfarandena för delsystem, inklusive de allmänna principer, det innehåll, det förfarande och de dokument som är knutna till EG-kontrollförfarandet och till kontrollförfarandet för nationella bestämmelser,~~

b) ~~mallarna för EG-kontrollförklaringen och för kontrollförklaringen för nationella bestämmelser och mallar för dokument i det tekniska underlag som måste åtfölja kontrollförklaringen.~~

~~Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. [Ändr. 78]~~

7a. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 46 för att fastställa kontrollförfarandena för delsystem, inklusive de allmänna principer, det innehåll, det förfarande och de dokument som är knutna till EG-kontrollförfarandet och till kontrollförfarandet för nationella bestämmelser. [Ändr. 79]

7b. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa mallarna för EG-kontrollförklaringen och för kontrollförklaringen för nationella bestämmelser och mallar för dokument som ska ingå i det tekniska underlag som måste åtfölja kontrollförklaringen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. [Ändr. 80]

Artikel 15a

Förfarande för utfärdande av kontrollförklaring när det gäller nationella bestämmelser

De förfaranden för utfärdande av den EG-kontrollförklaring som avses i artikel 15 ska i tillämpliga fall också gälla för utfärdande av kontrollförklaring när det gäller nationella bestämmelser.

Medlemsstaterna ska utse de organ som ska ansvara för att utföra kontrollförfarandet för nationella bestämmelser i enlighet med kapitel VI. [Ändr. 77]

Artikel 16

Delsystems icke-överensstämmelse med väsentliga krav

1. Om en medlemsstat konstaterar att ett strukturellt delsystem, för vilket en EG-kontrollförklaring åtföljt av det tekniska underlaget har utfärdats, inte till fullo uppfyller bestämmelserna i detta direktiv och i synnerhet i fråga om de väsentliga kraven, får den begära att kompletterande kontroller genomförs.

2. En medlemsstat som gör en sådan begäran ska omedelbart informera kommissionen om de kompletterande kontroller som har begärts och redovisa skälen för dem. Kommissionen ska samråda med berörda parter.

3. Den medlemsstat som gjort denna begäran ska ange om den bristande uppfyllelsen av bestämmelserna i direktivet beror på följande:

a) Icke-överensstämmelse med de väsentliga kraven eller en TSD, eller felaktig tillämpning av en TSD. I detta fall ska kommissionen omedelbart underrätta den medlemsstat där den som otillbörligen har utfärdat EG-kontrollförklaringen är etablerad och begära att medlemsstaten vidtar erforderliga åtgärder.

Onsdagen den 26 februari 2014

b) En brist i en TSD. I detta fall ska det förfarande för ändring av TSD:n som avses i artikel 6 gälla.

Artikel 17

Presumtion om överensstämmelse

Driftskompatibilitetskomponenter och delsystem som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de grundläggande krav i bilaga III som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

KAPITEL V

UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN OCH IBRUKTAGANDE

Artikel 18

Ibrukttagande av fasta installationer

1. Delsystemen Markbaserad trafikstyrning och signalering, Energiförsörjning och Infrastruktur ska tas i bruk endast om de har utformats, byggts och installerats på ett sådant sätt att de väsentliga kraven i bilaga III uppfylls, och om relevant godkännande har erhållits i enlighet med punkt 2.
2. Varje nationell säkerhetsmyndighet ska besluta om godkännande att ta i bruk de delsystem avseende Energiförsörjning och Infrastruktur **och den markbaserade trafikstyrning och signalering som inte är ERTMS**, som är belägna eller används på dess medlemsstats territorium. **De nationella säkerhetsmyndigheterna ska beakta byråns yttrande när TEN-T-korridorer eller gränsöverskridande avsnitt berörs.**

Byrån ska godkänna gränsöverskridande infrastruktur som bara har en infrastrukturförvaltare. [Ändr. 81]

Byrån ska besluta om godkännande att ta i bruk de delsystem avseende Markbaserad trafikstyrning och signalering som är belägna eller används **godkänna ERTMS i nära samarbete med de nationella säkerhetsmyndigheterna. Innan byrån godkänner ERTMS ska den nationella säkerhetsmyndigheten vara behörig att kontrollera driftskompatibiliteten med de nationella näten. Byrån ska säkerställa att ERTMS tillämpas enhetligt** inom unionen. [Ändr. 82]

I fråga om ERTMS ska byrån samråda med den berörda nationella säkerhetsmyndigheten inom en månad efter det att den mottagit den fullständiga ansökan, i syfte att säkerställa att ERTMS utvecklas på ett enhetligt sätt inom unionen. Inom två månader ska den nationella säkerhetsmyndigheten lämna ett yttrande till byrån om delsystemets tekniska och driftsmässiga kompatibilitet med de fordon som är avsedda att användas inom relevant del av järnvägsnätet. Byrån ska i möjligaste mån beakta detta yttrande innan den utfärdar godkännandet och ska, om den har en avvikande åsikt, underrätta den nationella säkerhetsmyndigheten och ange skälen till detta. Denna artikel påverkar inte byråns skyldigheter som systemmyndighet inom ramen för kapitel 6 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen].

Om byrån inte samtycker till en negativ bedömning som gjorts av en nationell säkerhetsmyndighet, ska den informera den berörda myndigheten om detta och ange skälen till sin avvikande åsikt. Byrån och den nationella säkerhetsmyndigheten ska samarbeta i syfte att komma fram till en bedömning som båda parter kan godta. I de fall där byrån och den nationella säkerhetsmyndigheten beslutar att detta är nödvändigt ska denna process också inbegripa sökanden. Om man inte inom en månad efter det att byrån underrättat den nationella säkerhetsmyndigheten om sin avvikande åsikt kan komma fram till en bedömning som båda parter kan godta, ska byrån fatta sitt slutgiltiga beslut, om inte den nationella säkerhetsmyndigheten har hänskjutit ärendet för medling till den överklagandenämnd som har inrättats enligt artikel 51 i förordning (EU) nr .../... (byråförordningen). Överklagandenämnden ska inom en månad efter begäran från den nationella säkerhetsmyndigheten besluta huruvida byråns förslag till beslut ska fastställas.

Varje beslut om avslag på en begäran om godkännande för ibrukttagande av fasta installationer ska vederbörligen motiveras av byrån. Sökanden får inom en månad efter att ha mottagit avslaget begära att byrån omprövar sitt beslut. Denna begäran ska åtföljas av en motivering. Byrån ska, inom två månader från en dag då den mottog begäran om omprövning, fastställa eller återkalla sitt beslut. Om byråns avslag fastställs får sökanden överklaga ärendet till den överklagandenämnd som har inrättats enligt artikel 51 i förordning (EU) nr .../... (byråförordningen). [Ändr. 83]

Onsdagen den 26 februari 2014

Byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna ska tillhandahålla detaljerad vägledning om hur de godkännanden som avses i första och andra styckena kan erhållas. Vägledning om hur en ansökan ska göras med en beskrivning och förklaring av kraven för dessa godkännanden samt en förteckning över erforderliga handlingar ska tillhandahållas sökande avgiftsfritt. Byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna ska samarbeta om spridningen av sådan information.

3. För att godkänna ibruktagandet av de delsystem som avses i punkt 1 ska den nationella säkerhetsmyndigheten eller byrån, beroende på vilken av dessa som är den behöriga myndigheten enligt punkt 2, ha erhållit bevis för

- a) att en EG-kontrollförklaring utfärdats,
- b) att dessa delsystem är tekniskt kompatibla med det system som de integreras i, vilket ska fastställas på grundval av relevanta TSD:er, nationella bestämmelser och register,
- c) att integrationen av dessa delsystem är säker, vilket ska fastställas på grundval av relevanta TSD:er, nationella bestämmelser, register och de gemensamma säkerhetsmetoder som anges i artikel 6 i direktiv.../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet],

ca) att en kontrollförklaring för nationella bestämmelser utfärdats. [Ändr. 84]

Inom en månad efter det att sökandens begäran har inkommit ska byrån eller den nationella säkerhetsmyndigheten, beroende på vilken som är behörig myndighet, underrätta sökanden om att underlaget är fullständigt eller begära in kompletterande upplysningar i ärendet och därvidlag fastställa en rimlig tidsfrist för inlämnandet av sådana upplysningar. [Ändr. 85]

4. Vid modernisering eller ombyggnad av befintliga delsystem ska sökanden tillställa den nationella säkerhetsmyndigheten (för delsystem avseende Energiförsörjning och Infrastruktur **och för delsystem avseende Markbaserad trafikstyrning och signalering som inte är ERTMS**) eller byrån (för **ERTMS och gränsöverskridande infrastruktur som bara har en infrastrukturförvaltare**) ett underlag som beskriver projektet. Den nationella säkerhetsmyndigheten eller byrån ska granska detta underlag och ska besluta, på grundval av de kriterier som anges i punkt 5, huruvida det behövs ett nytt godkännande att ta i bruk. Den nationella säkerhetsmyndigheten och byrån ska fatta sina beslut inom en förutbestämd, rimlig tid, och i alla händelser inom ~~fyra~~ **tre** månader från mottagandet av all relevant information. [Ändr. 86]

5. Vid modernisering eller ombyggnad av befintliga delsystem ska en ny EG-kontrollförklaring utfärdas enligt artikel 15.4. Dessutom krävs det ett nytt godkännande att ta i bruk när

- a) den övergripande säkerhetsnivån för det berörda delsystemet kan påverkas negativt av de planerade arbetena, eller
- b) det krävs i relevanta TSD:er, eller
- c) det krävs i de införandeplaner som upprättats av medlemsstaterna.

Artikel 19

Utsläppande av mobila delsystem på marknaden

1. ~~Delsystemen Rullande materiel och Fordonsbaserad trafikstyrning och signalering~~ **Mobila delsystem** ska släppas ut på marknaden av sökanden endast om de har utformats, byggts och installerats på ett sådant sätt att de väsentliga kraven i bilaga III uppfylls. [Ändr. 87]

2. I synnerhet ska sökanden säkerställa att EG-kontrollförklaringen har tillhandahållits.

3. Vid modernisering eller ombyggnad av befintliga delsystem ska en ny EG-kontrollförklaring utfärdas enligt artikel 15.4.

Artikel 20

Godkännande för utsläppande av fordon på marknaden

1. Ett fordon ska släppas ut på marknaden endast efter att ha erhållit ~~ett godkännande för utsläppande av fordon på marknaden som utfärdats av byrån~~ **ett fordonsgodkännande** i enlighet med ~~punkt 5~~ **denna artikel**. [Ändr. 88]

Onsdagen den 26 februari 2014

I fordonsgodkännandet ska följande anges:

- a) *Användningsområde.*
- b) *Värdena för de parametrar som anges i TSD:erna och i tillämpliga fall i de nationella bestämmelser som är relevanta för kontrollen av den tekniska kompatibiliteten mellan fordonet och användningsområdet.*
- c) *Fordonets överensstämmelse med relevanta TSD:er och uppsättningar av nationella bestämmelser, med avseende på de parametrar som avses i led b.*
- d) *Villkoren för användning av fordonet och eventuella övriga restriktioner. [Ändr. 89]*

~~2. Byrån ska utfärda beslut om att bevilja godkännanden för utsläppande av fordon på marknaden. I dessa godkännanden attesteras värdena för de parametrar som är relevanta för kontrollen av den tekniska kompatibiliteten mellan fordonet och de fasta installationerna enligt TSD:erna. Godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden ska också ge information om fordonets överensstämmelse med relevanta TSD:er och uppsättningar av nationella bestämmelser som är relaterade till dessa parametrar. **Fordonsgodkännandet ska utfärdas på grundval av ett underlag som avser det fordon eller den fordonstyp som tillverkats av sökanden och som innehåller följande styrkande dokumentation:**~~

~~— Avseende de mobila delsystem som fordonet består av:~~

- ~~a) lämplig kontrollförklaring enligt artikel 19,~~
- ~~b) den tekniska kompatibiliteten i fordonet,~~
- ~~c) den säkra integrationen i fordonet.~~

~~— Avseende fordonet:~~

~~fordonets tekniska kompatibilitet med näten i användningsområdet. [Ändr. 90]~~

~~Den tekniska kompatibiliteten ska fastställas med utgångspunkt i de relevanta TSD:erna och, i tillämpliga fall, nationella bestämmelser och register. När det behövs tester för att få fram dokumentation som styrker den tekniska kompatibiliteten får de medverkande nationella säkerhetsmyndigheterna utfärda tillfälliga godkännanden till den sökande för användning av fordonet för praktiska kontroller på järnvägsnätet. Infrastrukturförvaltaren ska i samråd med sökanden sträva efter att se till att testerna utförs inom en månad från mottagandet av den sökandes ansökan. I förekommande fall ska den nationella säkerhetsmyndigheten vidta åtgärder för att säkerställa att testerna genomförs.~~

~~En säker integration av delsystemen i fordonet ska fastställas på grundval av relevanta TSD:er, de gemensamma säkerhetsmetoder som anges i artikel 6 i direktiv.../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet] och, i förekommande fall, nationella bestämmelser. [Ändr. 91]~~

~~3. I godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden får det anges villkor för användningen av fordonet samt andra restriktioner. Byrån ska bevilja ett fordonsgodkännande efter att ha bedömt delarna i det underlag som avses i punkt 2 inom en förutbestämd, rimlig tid, och i alla händelser inom fyra månader efter att den mottagit all relevant information från sökanden. Byrån ska inom en månad meddela sökanden om underlaget är fullständigt eller inte. Alla avslag på en ansökan ska vederbörligen motiveras.~~

~~Godkännanden ska erkännas i alla medlemsstater.~~

~~Byrån ska ta fullt ansvar för de godkännanden den utfärdar. [Ändr. 92]~~

~~3a. Under den övergångsperiod som avses i artikel 50a får sökanden välja att inge sin ansökan om fordonsgodkännande till byrån eller till relevant nationell säkerhetsmyndighet. [Ändr. 94]~~

~~4. Godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden ska utfärdas på grundval av en dossier som avser fordonet eller fordonstypen och som framtagits av sökanden och inbegriper dokumentation om~~

~~(a) utsläppandet på marknaden av de mobila delsystem som fordonet består av enligt artikel 19,~~

Onsdagen den 26 februari 2014

- (b) ~~den tekniska kompatibiliteten hos de delsystem som avses i led a i fordonet, vilken ska fastställas på grundval av relevanta TSD:er, nationella bestämmelser och register,~~
- (c) ~~att integrationen i fordonet av de delsystem som avses i led a är säker, vilket ska fastställas på grundval av relevanta TSD:er, nationella bestämmelser och de gemensamma säkerhetsmetoder som anges i artikel 6 i direktiv.../... [om säkerheten i unionens järnvägssystem]. [Ändr. 93]~~

5. **Varje beslut om att avslå ett fordonsgodkännande ska vara vederbörligen motiverat. Sökanden får inom en månad efter att ha mottagit avslaget begära att byrån eller den nationella säkerhetsmyndigheten, beroende på vad som är tillämpligt, omprövar sitt beslut.** Byrån eller den nationella säkerhetsmyndigheten ska fatta de beslut som avses i punkt 2 inom en förutbestämd, rimlig tid, och i alla händelser inom fyra **ha två** månader från **och med dagen för** mottagandet av all relevant information. Dessa godkännanden ska vara giltiga i alla medlemsstater **begäran om omprövning för att fastställa eller återkalla sitt beslut.** [Ändr. 95]

Om byrån fastställer avslaget får sökanden överklaga ärendet till den överklagandenämnd som har utsetts enligt artikel 51 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen]. [Ändr. 96]

Om avslaget från en nationell säkerhetsmyndighet bekräftas, får den sökande överklaga ärendet till den överklagandeinstans som har utsetts av den behöriga medlemsstaten enligt artikel 17.3 i direktiv .../... [järnvägssäkerhetsdirektivet]. Medlemsstaterna får för detta överklagandeförfarande utse det regleringsorgan som avses i artikel 56 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EG ⁽¹⁾. [Ändr. 97]

Byrån ska tillhandahålla detaljerad vägledning om hur godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden kan erhållas. Vägledning om hur en ansökan ska göras, med en beskrivning och förklaring av kraven för godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden samt en förteckning över erforderliga handlingar, ska tillhandahållas sökande avgiftsfritt. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska samarbeta med byrån om spridningen av sådan information.

6. Byrån får utfärda godkännande för utsläppande av fordon på marknaden för en serie fordon. Dessa godkännanden ska vara giltiga i alla medlemsstater, **med angivande av skälen för sitt beslut, ändra eller återkalla ett fordonsgodkännande, om byrån anser att fordonet inte längre uppfyller de villkor enligt vilka godkännandet utfärdats. Byrån ska omgående uppdatera det europeiska fordonregister som avses i artikel 43a.**

Om en nationell säkerhetsmyndighet upptäcker att ett godkänt fordon inte uppfyller de väsentliga kraven ska den omedelbart underrätta byrån och alla andra berörda nationella säkerhetsmyndigheter. Byrån ska inom en månad fatta beslut om nödvändiga åtgärder. I fall där det krävs brådskande förebyggande åtgärder får byrån omedelbart begränsa eller tillfälligt dra tillbaka godkännandet innan den fattar beslutet. [Ändr. 98]

7. Sökanden får till den överklagandenämnd som utses enligt artikel 51 i förordning (EU) nr .../... [om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå] lämna in ett överklagande mot byråns beslut eller om byrån underlåter att agera inom den tid som avses i punkt 5. **Kommissionen ska ges befogenhet att senast sex månader efter antagandet av detta direktiv anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 för att fastställa närmare bestämmelser om godkännandeförfarandet, inbegripet**

- a) **detaljerade riktlinjer med en beskrivning och förklaring av kraven för fordonsgodkännandet och av erforderliga handlingar,**
- b) **en förfarandeordning för godkännandeprocessen, t.ex. innehållet i och tidschemat för varje etapp i processen,**
- c) **kriterier för bedömning av sökandenas underlag.** [Ändr. 99]

8. Vid modernisering eller ombyggnad av befintliga fordon som redan har ett godkännande för utsläppande av fordon på marknaden gäller följande:

- a) En ny EG-kontrollförklaring ska utfärdas enligt artikel 15.4.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

b) Ett nytt godkännande för utsläppande av fordon på marknaden **fordonsgodkännande** krävs om det har gjorts någon **större** ändring av värdena för de parametrar som ingår i det redan beviljade fordonsgodkännandet. [Ändr. 100]

9. På begäran av sökanden får godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden inbegripa ett tydligt angivande av de nät eller linjer eller grupper av nät eller linjer där järnvägsföretaget får ta ett sådant fordon i bruk utan ytterligare verifierationer, kontroller eller provningar avseende den tekniska kompatibiliteten mellan fordonet och dessa nät eller linjer. I sådana fall ska sökanden i sin begäran inkludera beviset för att fordonet är tekniskt kompatibelt med de berörda näten eller linjerna.

Detta angivande får också läggas till, på begäran av den ursprungliga sökanden eller en annan sökande, efter utfärdandet av det relevanta godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden. [Ändr. 101]

9a. **Godkännande för fordon som används eller är avsedda att användas i järnvägsinfrastruktur som ingår i isolerade järnvägsnät får också beviljas av de nationella säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstater där nätet i fråga är beläget. I sådana fall får sökanden välja mellan att inge sin ansökan till byrån eller till de nationella säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstaterna.**

Inom den övergångsperiod som avses i artikel 50a ska de nationella säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstater där ett isolerat järnvägsnät är beläget fastställa gemensamma fordonsgodkännandeförfaranden och se till att det sker ett ömsesidigt erkännande av de fordonsgodkännanden de utfärdar. Om de nationella säkerhetsmyndigheterna fattar motstridiga beslut, och om det saknas ett beslut som kan accepteras av båda parter, ska byrån fatta ett beslut i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen].

Om dessa nationella säkerhetsmyndigheter i slutet av den övergångsperiod som avses i artikel 50a inte har fastställt en ordning för gemensamma godkännandeförfaranden och ömsesidigt erkännande av fordonsgodkännanden, ska de godkännanden som avses i denna artikel endast beviljas av byrån.

Om det fastställs en ordning för gemensamma godkännandeförfaranden och ömsesidigt erkännande av fordonsgodkännanden, får de nationella säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstater där det finns isolerade järnvägsnät fortsätta att utfärda fordonsgodkännanden, och sökanden får välja mellan att ansöka om fordonsgodkännande hos byrån eller hos berörda nationella säkerhetsmyndigheter efter utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 50a.

Tio år efter detta direktivs ikraftträdande ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om de framsteg som har gjorts för att uppnå driftskompatibilitet i de isolerade järnvägsnäten och vid behov lägga fram ett relevant lagstiftningsförslag. [Ändr. 102]

Artikel 20a

Registrering av godkända fordon

Innan ett fordon används för första gången, efter det att godkännandet för det har beviljats i enlighet med artikel 20, ska det på innehavarens begäran registreras.

När godkännandet har beviljats av byrån ska fordonet registreras i det europeiska registret i enlighet med artikel 43a.

När fordonets användningsområde är begränsat till en medlemsstats territorium och när godkännandet har beviljats av en nationell säkerhetsmyndighet, ska fordonet registreras i den medlemsstatens nationella fordonsregister i enlighet med artikel 43. [Ändr. 103]

Artikel 21

Ibruktagande **Användning** av fordon [Ändr. 104]

1. *Innan ett järnvägsföretag ska ta i bruk **använder** ett fordon endast efter att ha kontrollerat, i samråd med infrastrukturförvaltaren, att fordonet är tekniskt kompatibelt med sträckan och att fordonet på ett säkert sätt har integrerats i det system som det är avsett för, vilket ska fastställas på grundval av relevanta TSD:er, nationella bestämmelser, register och de gemensamma säkerhetsmetoder som fastställs i artikel 6 i direktivet. **inom det användningsområde som anges i fordonsgodkännandet ska det via sitt säkerhetsstyrningssystem säkerställa följande:** [Ändr. 105]*

Onsdagen den 26 februari 2014

För detta ändamål ska fordon först erhålla godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden

a) **Att fordonet har godkänts** i enlighet med artikel 20 **och har registrerats i vederbörlig ordning.** [Ändr. 106]

aa) **Den tekniska kompatibiliteten mellan fordonet och sträckan med utgångspunkt i infrastrukturregistret, relevanta TSD:er och annan information som kostnadsfritt och inom rimlig tid ska lämnas av infrastrukturförvaltaren, om ett sådant register inte finns eller är ofullständigt.** [Ändr. 107]

ab) **Fordonets integration i den tågsammansättning i vilken det är avsett att användas, med utgångspunkt i de säkerhetsstyrningssystem som anges i artikel 9 i direktiv .../... om järnvägssäkerhet och TSD:n om drift och trafikledning.** [Ändr. 108]

1a. **För att hjälpa järnvägsföretagen att kontrollera att fordonet är tekniskt kompatibelt och på ett säkert sätt kan integreras med sträckan/sträckorna ska infrastrukturförvaltaren på begäran förse järnvägsföretagen med kompletterande information avseende sträckans eller sträckornas egenskaper.** [Ändr. 109]

2. Järnvägsföretaget ska översända sina beslut avseende ~~ibruktagandet~~ **driften** av fordon till byrån, infrastrukturförvaltaren och den berörda nationella säkerhetsmyndigheten. Dessa beslut ska registreras i ~~de~~ **det** nationella fordonsregister som avses i artikel 43 **och i det europeiska register som avses i artikel 43a.** [Ändr. 110]

3. Vid modernisering eller ombyggnad av befintliga fordon ska en ny EG-kontrollförklaring utfärdas enligt artikel 15.4. Dessutom krävs det ett nytt beslut av järnvägsföretaget för ~~ibruktagande~~ av dessa fordon

(a) när den övergripande säkerhetsnivån för det berörda delsystemet kan påverkas negativt av de planerade arbetena, eller,

(b) när det krävs i relevanta ~~TSD:er.~~ [Ändr. 111]

Artikel 22

~~Godkännande för utsläppande av fordonstyper på marknaden~~ **Fordonstypgodkännande** [Ändr. 112]

1. Byrån, ~~eller de nationella säkerhetsmyndigheterna under den övergångsperiod som avses i artikel 50a,~~ ska utfärda godkännanden för utsläppande av fordonstyper på marknaden **fordonstypgodkännanden.** [Ändr. 113]

Byrån **och de nationella säkerhetsmyndigheterna** ska tillhandahålla detaljerad vägledning om hur ~~godkännandet för utsläppande av fordonstyper på marknaden~~ **fordonstypgodkännandet** kan erhållas. Vägledning om hur en ansökan ska göras, med en beskrivning och förklaring av kraven för godkännandet ~~för utsläppande av fordonstyper på marknaden~~ samt en förteckning över erforderliga handlingar, ska tillhandahållas sökande avgiftsfritt. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska samarbeta med byrån om spridningen av sådan information. [Ändr. 114]

2. ~~Om~~ **Om ett fordonsgodkännande utfärdas av** byrån ~~utfärdar ett godkännande för utsläppande av fordon på marknaden, ska den dock~~ **eller av de nationella säkerhetsmyndigheterna ska fordonstypgodkännandet utfärdas** samtidigt utfärda godkännandet för utsläppande av motsvarande fordonstyp på marknaden. [Ändr. 115]

3. Ett fordon som överensstämmer med en fordonstyp för vilken ett godkännande ~~för utsläppande av motsvarande fordonstyp på marknaden~~ redan har utfärdats ska, utan ytterligare kontroller, erhålla ett ~~godkännande för utsläppande av fordon på marknaden~~ **fordonsgodkännande** på grundval av en försäkran om överensstämmelse med denna typ som inlämnats av sökanden. [Ändr. 116]

4. Vid ändringar av relevanta bestämmelser i TSD:er eller nationella bestämmelser, på grundval av vilka ett ~~godkännande för utsläppande av en fordonstyp på marknaden~~ **fordonstypgodkännande** har utfärdats, ska TSD:n eller den nationella bestämmelsen avgöra huruvida det redan beviljade ~~godkännandet för utsläppande av den fordonstypen på marknaden~~ **fordonstypgodkännandet** fortfarande ska vara giltigt eller behöver förnyas. Om godkännandet behöver förnyas får de kontroller som utförs av byrån endast beröra de ändrade bestämmelserna. Förnyandet av ~~godkännandet för utsläppande av en fordonstyp på marknaden~~ **fordonstypgodkännandet** påverkar inte ~~godkännanden för utsläppande av fordon på marknaden~~ **fordonsgodkännanden** som redan utfärdats på grundval av det föregående ~~godkännandet för utsläppande av den fordonstypen på marknaden~~ **fordonstypgodkännandet.** [Ändr. 117]

Onsdagen den 26 februari 2014

5. Försäkran om typöverensstämmelse ska upprättas i enlighet med beslut 2010/713/EU.
6. Försäkran om typöverensstämmelse ska fastställas i enlighet med följande:
 - a) För fordon som överensstämmer med TSD i enlighet med kontrollförfarandena i relevanta TSD:er.
 - b) För fordon som inte överensstämmer med TSD i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse enligt modulerna B+D och B+F i beslut 768/2008/EG. När det är lämpligt får kommissionen anta genomförandeakter om fastställande av särskilda moduler för överensstämmelsebedömning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3.
7. Godkännandet för utsläppande av fordonstyper på marknaden ska registreras i det europeiska registret för godkännanden för utsläppande av en fordonstyp på marknaden som avses i artikel 44.

Artikel 22a

Samarbete mellan byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna

Vid tillämpningen av artiklarna 18, 20 och 22 får byrån ingå samarbetsavtal med nationella säkerhetsmyndigheter i enlighet med artikel 69 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen].

Sådana avtal kan vara specifika avtal eller ramavtal och kan inbegripa en eller flera nationella säkerhetsmyndigheter. De ska innehålla en detaljerad beskrivning av uppgifter och villkor med avseende på de åsyftade resultaten, och ska ange tidsfrister för uppnåendet av dessa resultat, liksom uppgifter om fördelningen av de avgifter som sökanden ska betala.

Om det gäller järnvägsnät som av geografiska eller historiska skäl eller till följd av användningen av avancerade ERTMS eller en annan spårvidd kräver särskild sakkunskap, får de också inbegripa specifika samarbetsordningar för att minska de administrativa bördorna och kostnaderna för sökanden. Sådana avtal ska ha ingåtts innan byrån får rätt att motta ansökningar i enlighet med detta direktiv, dock senast sex månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 när det gäller sådana samarbetsavtal. Dessa delegerade akter ska antas senast sex månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Fem år efter ingåendet av det första samarbetsavtalet, och vart tredje år, därefter, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av de samarbetsavtal som ingåtts av byrån. [Ändr. 118]

KAPITEL VI

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 23

Anmälan

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organ som fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse som tredje part i enlighet med detta direktiv.

Artikel 24

Anmälände myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ för bedömning av överensstämmelse, inklusive överensstämmelse med bestämmelserna i artiklarna 27–29.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och kontroll som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
3. Om den anmälände myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller kontroll som avses i punkt 1 till ett organ som inte är statligt, ska det organet vara en juridisk person och uppfylla kraven i artikel 25. Det ska ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälände myndigheten ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 25

Krav på anmälände myndigheter

1. En anmälände myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt gentemot organen för bedömning av överensstämmelse.
2. En anmälände myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.
3. En anmälände myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.
4. En anmälände myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse, och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
5. En anmälände myndighet ska skydda erhållen konfidentiell information.
6. En anmälände myndighet ska ha tillräckligt många anställda med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 26

De anmälände myndigheternas informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ samt om eventuella ändringar av förfarandena.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 27

Krav avseende organ för bedömning av överensstämmelse

1. När det gäller anmälan ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–7 och i artiklarna 28 och 29. Dessa krav gäller också för organ som utses av medlemsstater enligt artikel 13.4.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med nationell lagstiftning och ska vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i relevant TSD för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och vid varje bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av produkter för vilka det har anmälts ska ett organ för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

- a) Erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse.
- b) Relevanta beskrivningar av förfarandena för att utföra bedömningar av överensstämmelse, så att förfarandena medger insyn och kan reproduceras. Organet ska ha lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som det utför i sin egenskap av anmält organ för bedömning av överensstämmelse och all annan verksamhet.

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) Lämpliga förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur samt till den berörda produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Det ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse, och det ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som krävs.

4. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

5. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som den erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med relevant TSD eller de nationella bestämmelser som genomför TSD:n, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten utförs. De immateriella rättigheterna ska vara skyddade.

6. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras bedömningspersonal känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i samordningsgruppen för anmälda organ för bedömning av överensstämmelse, som inrättats i enlighet med relevant unionslagstiftning, och de ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

7. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras bedömningspersonal känner till, det arbete som utförs i den tillfälliga ERTMS-arbetsgrupp som inrättats enligt artikel 25 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen]. De ska följa de riktlinjer som tagits fram som ett resultat av gruppens arbete. Om de anser att det är oändamålsenligt eller omöjligt att tillämpa dem, ska de berörda organen för bedömning av överensstämmelse översända sina synpunkter för diskussion till den tillfälliga ERTMS-arbetsgruppen i syfte att bidra till den kontinuerliga förbättringen av riktlinjerna.

Artikel 28**Opartiska organ för bedömning av överensstämmelse**

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation som den bedömer eller av tillverkaren av den produkt som den bedömer.

Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i utformning, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de produkter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att det inte finns några intressekonflikter.

2. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och bedömningspersonal är opartiska.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att bedömningen av överensstämmelse görs får inte utgöras av den som utformar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller de produkter som bedöms och inte heller av den som företräder någon av dessa parter. Detta ska inte hindra att bedömda produkter som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse används eller att produkterna används för personligt bruk.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att bedömningen av överensstämmelse görs får inte delta direkt i utformning, tillverkning, uppbyggnad, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av dessa produkter, och det får inte heller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska särskilt gälla för konsulttjänster.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underleverantörers verksamhet inte påverkar sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i organens bedömningar av överensstämmelse.

Onsdagen den 26 februari 2014

6. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse, särskilt när det gäller personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.

Artikel 29

Personal hos organ för bedömning av överensstämmelse

1. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha
 - a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts **samt utbildning i frågor som gäller tillgänglighet, [Ändr. 119]**
 - b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
 - c) tillräcklig kännedom och insikt om de väsentliga kraven, de tillämpliga harmoniserade standarderna och de relevanta bestämmelserna i unionslagstiftningen och dess tillämpningsföreskrifter,
 - d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.
2. Ersättningen till den högsta ledningen för och bedömningspersonalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultaten av bedömningarna.

Artikel 30

Presumtion om överensstämmelse för ett organ för bedömning av överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas uppfylla kraven i artiklarna 27–29, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 31

Dotterföretag och underleverantörer till organ för bedömning av överensstämmelse

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underleverantören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artiklarna 27–29 och informera den anmälande myndigheten om detta.
2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för underleverantörernas eller dotterbolagens uppgifter, oavsett var dessa är etablerade.
3. Underleverantörer eller dotterbolag får endast med kundens samtycke anlitas för att utföra anmälda organs verksamhet.
4. Anmälda organ ska se till att den anmälande myndigheten har tillgång till de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underleverantörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem i enlighet med relevant TSD.

Artikel 32

Ackrediterade interna organ

1. Det ansökande företaget får använda ett ackrediterat internt organ för att utföra bedömningar av överensstämmelse för tillämpning av de förfaranden som anges i modulerna A1, A2, C1 eller C2 enligt bilaga II till beslut 768/2008/EG och modulerna CA1 och CA2 enligt bilaga I till beslut 2010/713/EG. Detta organ ska utgöra en separat och urskiljbar del av det ansökande företaget och ska inte medverka i utformning, tillverkning, leverans, installation, drift eller underhåll av de produkter som det ska bedöma.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Ett ackrediterat internt organ ska uppfylla följande krav:
 - a) Det ska vara ackrediterat i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
 - b) Organet och dess personal ska vara organisatoriskt åtskilda från företaget som de är en del av och ha rapporteringsmetoder som säkerställer att de är opartiska och ska visa det för det berörda nationella ackrediteringsorganet.
 - c) Organet och dess personal får inte ansvara för utformning, tillverkning, leverans, installation, drift eller underhåll av de produkter som det bedömer och får inte delta i någon verksamhet som kan vara oförenlig med ett oberoende omdöme och integritet i bedömningsarbetet.
 - d) Organet ska tillhandahålla sina tjänster enbart till det företag som det är en del av.
3. Ett ackrediterat internt organ ska inte anmälas till medlemsstaterna eller kommissionen, men information om dess ackreditering ska lämnas av företaget som det är en del av eller det nationella ackrediteringsorganet till den anmälande myndigheten på denna myndighets begäran.

Artikel 33**Ansökan om anmälan**

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de produkter som organet anser sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artiklarna 27–29.
3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälande myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden tillsyn av att det uppfyller kraven i artiklarna 27–29.

Artikel 34**Anmälningsförfarande**

1. Anmälande myndigheter får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som uppfyller kraven i artiklarna 27–29.
2. De ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.
3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och de berörda produkterna samt ett relevant intyg om kompetens.
4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 33.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens, och att de system som behövs för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och fortsätta att uppfylla kraven i artiklarna 27–29 har inrättats.
5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ för bedömning av överensstämmelse endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan i de fall då ingen ackreditering används.
6. Kommissionen och övriga medlemsstater ska underrättas om eventuella relevanta senare ändringar av anmälan.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 35

Identifikationsnummer för och förteckningar över anmälda organ för bedömning av överensstämmelse

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ för bedömning av överensstämmelse ett identifikationsnummer.

Ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse ska tilldelas ett enda identifikationsnummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsakter.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmälts i enlighet med detta direktiv, tillsammans med de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls aktuell.

Artikel 36

Ändringar i anmälningar

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse inte längre uppfyller de krav som anges i artiklarna 27–29 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa anmälan, dra tillbaka den tillfälligt eller återkalla den. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

2. I händelse av begränsning, tillfälligt tillbakadragande eller återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet för bedömning av överensstämmelse har upphört med sin verksamhet ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att se till att organets dokumentation antingen behandlas av ett annat anmält organ för bedömning av överensstämmelse eller hålls tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 37

Ifrågasättande av anmälda organs kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse alljämt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.
2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller vidmakthållandet av det berörda organets kompetens.
3. Kommissionen ska se till att all känslig information som den erhåller i samband med sina undersökningar behandlas konfidentiellt.
4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den meddela detta till den anmälande medlemsstaten och anmoda medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, till exempel vid behov återkalla anmälan.

Artikel 38

Anmälda organs operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i relevant TSD.
2. Bedömningarna av överensstämmelse ska vara proportionella så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan. Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur samt till produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock agera för att bedöma produktens överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Om ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse konstaterar att en tillverkare inte uppfyller kraven i relevant TSD eller motsvarande harmoniserade standarder eller tekniska föreskrifter, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder, och det ska inte utfärda ett intyg om överensstämmelse.
4. Om ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse vid kontroll av överensstämmelse efter det att ett intyg har utfärdats konstaterar att en produkt inte längre uppfyller kraven i relevant TSD eller motsvarande harmoniserade standarder eller tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder, och det ska vid behov tillfälligt dra tillbaka intyget eller återkalla det.
5. Om korrigerande åtgärder inte vidtas eller inte får önskad effekt ska det anmälda organet för bedömning av överensstämmelse, beroende på vad som är lämpligt, begränsa, tillfälligt dra tillbaka eller återkalla intyg.

Artikel 39**Anmälda organs informationsskyldighet**

1. Anmälda organ ska informera den anmälande myndigheten om följande:
 - a) Avslag på ansökan om intyg, eller begränsning, tillfälligt tillbakadragande eller återkallelse av ett intyg.
 - b) Alla omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan.
 - c) Varje begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.
 - d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. De anmälda organen ska ge de andra organ som anmäls i enlighet med detta direktiv, och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som täcker samma produkter, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.
3. Anmälda organ ska ge byrån EG-kontrollintygen för delsystem, EG-intygen om överensstämmelse för driftskompatibilitetskomponenter och EG-intygen om lämplighet för användning för driftskompatibilitetskomponenter.

Artikel 40**Utbyte av erfarenheter**

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 41**Samordning av anmälda organ**

Kommissionen ska se till att det upprättas samordning och samarbete mellan de organ som anmäls i enlighet med detta direktiv och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en sektorsövergripande grupp av anmälda organ. Byrån ska stödja anmälda organs verksamhet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen].

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i den gruppens arbete direkt eller genom utsedda representanter.

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL VII

REGISTER

Artikel 42

Fordonsnummersystem

1. Ett fordon som tas i bruk i unionens järnvägssystem ska vara försett med ett europeiskt fordonsnummer, som det ska tilldelas av ~~den nationella säkerhetsmyndighet som har behörighet för det relevanta territoriet före det första ibruktagandet av fordonet~~ **byrån när godkännandet utfärdas. [Ändr. 120]**
2. Det järnvägsföretag som står för driften av ett fordon ska sörja för att fordonet är märkt med det tilldelade europeiska fordonsnumret **och ska ansvara för att fordonet är vederbörligt registrerat. [Ändr. 121]**
3. Det europeiska fordonsnumret specificeras i kommissionens beslut 2007/756/EG ⁽¹⁾.
4. Ett fordon får tilldelas ett europeiskt fordonsnummer endast en gång, såvida inte annat anges i beslut 2007/756/EG.
5. När det gäller fordon som går i trafik eller avses att gå i trafik från eller till tredjeländer i vilka spårvidden är en annan än på unionens huvudjärnvägsnät får medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 acceptera fordon som är klart identifierade enligt ett annat kodsysteem.

Artikel 43

Nationella fordonsregister

1. Varje medlemsstat ska föra register över järnvägsfordon som tagits i bruk på dess territorium. Registret ska uppfylla följande kriterier:
 - a) Registret ska följa de gemensamma specifikationer som anges i punkt 2.
 - b) Registret ska hållas uppdaterat av ett organ som ska vara oberoende i förhållande till alla järnvägsföretag.
 - c) ~~Registret ska vara tillgängligt för de nationella säkerhetsmyndigheter och undersökningsorgan som utses enligt artiklarna 16 och 21 i direktiv [...]/... om säkerheten i unionens järnvägssystem]; det ska likaså, vad avser alla legitima förfrågningar, vara tillgängligt för de regleringsorgan som utses enligt artiklarna 55 och 56 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ⁽²⁾ samt för byrån, järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare samt personer eller organisationer som registrerar fordon eller förekommer i registret **offentligt. [Ändr. 122]**~~
2. Kommissionen ska genom förordningar anta gemensamma specifikationer om innehåll, dataformat, funktionell och teknisk uppbyggnad, driftsätt inbegripet arrangemang för datautbyte samt regler för inmatning och läsning av data för de nationella fordonsregistren. Dessa förordningar ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3.

2a. För varje fordon ska registret innehålla åtminstone följande uppgifter:**a) Det europeiska fordonsnumret.****b) Hänvisningar till kontrollförklaringen och den utfärdande myndigheten.**

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2007/756/EG av den 9 november 2007 om antagande av en gemensam specifikation för det nationella fordonsregistret som föreskrivs i artikel 14.4 och 14.5 i direktiv 96/48/EG och direktiv 2001/16/EG (EUT L 305, 23.11.2007, s. 30).

⁽²⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 32.

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) Uppgift om fordonsinnehavaren och fordonets ägare.
- d) Begränsningar i villkoren för fordonets användning.
- e) Uppgift om underhållsansvarig enhet. [Ändr. 123]

3. Registreringsinnehavaren ska omedelbart anmäla eventuella ändringar av uppgifter i det nationella fordonsregistret, skrotning av fordon eller sitt beslut om att den inte längre tänker registrera fordonet till den nationella säkerhetsmyndigheten i medlemsstater där fordonet har tagits i bruk **använts**. [Ändr. 124]

4. Så länge som medlemsstaternas nationella fordonsregister inte är sammanlänkade, ska Varje medlemsstat **ska** i fråga om uppgifter som berör medlemsstaten uppdatera sitt register med de ändringar som en annan medlemsstat gjort i sitt register. [Ändr. 125]

5. När det gäller fordon som tas i bruk för första gången i ett tredjeland och som därefter tas i bruk **används** i en medlemsstat ska den medlemsstaten se till att fordonsdata kan hämtas i det nationella fordonsregistret eller med hjälp av bestämmelser i ett internationellt avtal. [Ändr. 126]

5a. De nationella fordonsregistren ska föras in i det europeiska fordonsregistret efter utgången av den övergångsperiod som avses i artikel 50a, förutom i de fall som avses i artikel 20.9a enligt de villkor som fastställs i den artikeln. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa dokumentets formattyp. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3. [Ändr. 127]

Artikel 43a

Europeiskt fordonsregister

1. Byrån ska föra register över järnvägsfordon som tagits i bruk i unionen. Detta register ska uppfylla följande krav:
 - a) Registret ska följa de gemensamma specifikationer som avses i punkt 2.
 - b) Registret ska hållas uppdaterat av byrån.
 - c) Registret ska vara offentligt.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta gemensamma specifikationer om innehåll, dataformat, funktionell och teknisk uppbyggnad, driftsätt, inbegripet arrangemang för datautbyte, samt regler för inmatning och läsning av data för det europeiska fordonsregistret. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3.
3. Registreringsinnehavaren ska till byrån omedelbart anmäla eventuella ändringar av uppgifter i det europeiska fordonsregistret, skrotningen av ett fordon eller sitt beslut att inte längre registrera fordonet.
4. För varje fordon ska registret innehålla åtminstone följande uppgifter:
 - a) Det europeiska fordonsnumret.
 - b) Hänvisningar till EG-kontrollförklaringen och den utfärdande myndigheten.
 - c) Hänvisningar till det europeiska register över godkända fordonstyper som avses i artikel 44.
 - d) Uppgift om fordonsinnehavaren och fordonets ägare.
 - e) Begränsningar i villkoren för fordonets användning.
 - f) Uppgift om underhållsansvarig enhet.

När byrån utfärdar, förnyar, ändrar, tillfälligt drar tillbaka eller återkallar ett fordonsgodkännande ska den utan dröjsmål uppdatera registret.

Onsdagen den 26 februari 2014

5. När det gäller fordon som används för första gången i ett tredjeland och som därefter används i en medlemsstat, ska den medlemsstaten se till att fordonsdata, åtminstone data rörande fordonsinnehavaren, underhållsansvarig enhet och begränsningar i villkoren för fordonets användning, kan hämtas i det nationella fordonsregistret eller med hjälp av bestämmelser i ett internationellt avtal. [Ändr. 128]

Artikel 44

Europeiskt register över godkännande för utsläppande av fordonstyper på marknaden

1. Byrån ska upprätta och föra ett register över godkännanden för utsläppande av fordonstyper på marknaden vilka utfärdats i enlighet med artikel 22. Registret ska uppfylla följande kriterier:

- a) Registret ska vara offentligt och åtkomligt på elektronisk väg.
- b) Registret ska följa de gemensamma specifikationer som anges i punkt 3.
- e) ~~Registret ska vara sammanlänkat med alla nationella fordonsregister.~~ [Ändr. 129]

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta gemensamma specifikationer avseende innehåll, dataformat, funktionell och teknisk uppbyggnad, driftsätt och regler för inmatning och läsning av data för registret över godkännande för utsläppande av fordonstyper på marknaden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3.

2a. För varje fordonstyp ska registret innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) *Fordonstypens tekniska egenskaper enligt relevant TSD.*
- b) *Tillverkarens namn.*
- c) *Datum för och hänvisningar till godkännandena för denna fordonstyp, i kronologisk ordning, inklusive eventuella begränsningar eller tillbakadraganden.*
- d) *Konstruktionslösningar avsedda för personer med nedsatt rörlighet och personer med funktionsnedsättning.*
- e) *Uppgift om fordonets ägare och fordonsinnehavaren.*

När byrån utfärdar, förnyar, ändrar, tillfälligt drar tillbaka eller återkallar ett godkännande för ibruktagande av fordonstyper ska den utan dröjsmål uppdatera registret. [Ändr. 130]

Artikel 45

Register över infrastruktur

1. Varje medlemsstat ska ~~offentliggöra~~ **se till att** ett register över infrastruktur med uppgifter om nätparametrarnas värden för varje berört delsystem eller varje berörd del av ett delsystem **offentliggörs**. [Ändr. 131]

2. Värdena på de parametrar som registreras i registret över infrastruktur ska användas i kombination med värdena på de parametrar som registreras i godkännandet för utsläppande av fordon på marknaden för att kontrollera den tekniska kompatibiliteten mellan fordon och nät.

3. Villkor för användning av fasta installationer och andra begränsningar, **inklusive tillfälliga begränsningar som gäller för längre tid än sex månader**, får fastställas i registret över infrastruktur. [Ändr. 132]

4. Varje medlemsstat ska ~~uppdatera~~ **se till att** registret över infrastruktur **uppdateras** i enlighet med kommissionens genomförandebeslut 2011/633/EU ⁽¹⁾. [Ändr. 133]

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2011/633/EU av den 15 september 2011 om gemensamma specifikationer för registret över järnvägsinfrastruktur (EUT L 256, 1.10.2011, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

5. Andra register, exempelvis ett register över tillgänglighet, ~~kan~~ **som beaktar personer med nedsatt rörlighet och personer med funktionsnedsättning, ska** också vara knutna till registret över infrastruktur. [Ändr. 134]

6. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta gemensamma specifikationer avseende innehåll, dataformat, funktionell och teknisk uppbyggnad, driftsätt samt regler för inmatning och läsning av data för infrastrukturregistret. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.3.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Befogenheten att anta delegerade akter enligt artiklarna 4.2 ~~och~~, 5.10, **8.2, 15.7a, 20.7 och 22a.4** ska ges till kommissionen ~~på obestämd tid~~ **för en period på fem år** från och med den [dag då detta direktiv träder i kraft].

Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast nio månader innan perioden på fem år löper ut. Delegeringen av befogenheter ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsäger sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga. [Ändr. 135]

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.2, 5.10, **8.2, 15.7a, 20.7 och 22a.4** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.2, 5.10, **8.2, 15.7a, 20.7 och 22a.4** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 47

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt enlighet med det förfarande som avses i artikel 46.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 48

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 21 i rådets direktiv 96/48/EG ⁽¹⁾. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 49

Motivering

Beslut som fattas i enlighet med detta direktiv och som avser bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse eller lämplighet för användning, kontroll av delsystem i järnvägssystemet samt beslut som fattas i enlighet med artiklarna 6,, 11 och 16 ska motiveras noggrant. Besluten ska snarast delges den berörda parten med angivande av vilka möjligheter till överklagande som finns enligt den berörda medlemsstatens gällande lagstiftning och vilka tidsfrister som gäller för dessa överklaganden.

Artikel 49a**Sanktioner**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 i syfte att fastställa bestämmelser om sanktioner då byrån inte följer de tidsfrister för antagande av beslut som anges i denna förordning. Kommissionen ska även fastställa bestämmelser om ersättning i de fall då den överklagandenämnd som avses i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen] dömer till fördel för den part som berörs av ett beslut som fattats av byrån. Sanktionerna och bestämmelserna om ersättning ska vara effektiva, proportionella, icke-diskriminerande och avskräckande. [Ändr. 136]

Artikel 50

Rapporter och information

1. Kommissionen ska vart tredje år och första gången tre år efter offentliggörandet av detta direktiv överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts beträffande driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet. Denna rapport ska även innehålla en analys av de fall som avses i artikel 7 och av tillämpningen av kapitel V. **Kommissionen ska med utgångspunkt i rapporten lägga fram förslag till förbättringar och åtgärder för att stärka byråns roll för genomförandet av driftskompatibilitet. [Ändr. 137]**

1a. Två år efter offentliggörandet av detta direktiv och efter samråd med de olika berörda aktörerna ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur byrån fungerar och om de framsteg den gjort vad gäller utövandet av dess nya ansvarsområden. [Ändr. 138]

2. Byrån ska utarbeta och regelbundet uppdatera ett hjälpmedel som, på en medlemsstats, **Europaparlamentets** eller kommissionens begäran, kan ge en översikt över nivån beträffande driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet. Till detta hjälpmedel ska uppgifterna i de register som avses i kapitel VII användas. **[Ändr. 139]**

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 6).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 50a

Övergångsordning

Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 20.9a ska de fordonsgodkännanden som avses i artiklarna 20 och 22 under fyra år från detta direktivs ikraftträdande beviljas av byrån. Under denna övergångsperiod kan ett fordonsgodkännande beviljas av byrån eller av den nationella säkerhetsmyndigheten, beroende på vilken instans sökanden väljer.

Byrån ska förfoga över den organisatoriska kapacitet och expertis som behövs för att den ska kunna utföra alla sina funktioner enligt artiklarna 18, 20 och 22, senast fyra år efter detta direktivs ikraftträdande.

För att kunna fullgöra sina skyldigheter får byrån ingå samarbetsavtal med nationella säkerhetsmyndigheter i enlighet med artikel 22b. [Ändr. 140]

Artikel 51

Övergångsordning för ibruktagande av fordon

1. Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa bestämmelserna i kapitel V i direktiv 2008/57/EG till och med den ~~två~~ **ett** år efter ikraftträdandet. [Ändr. 141]
2. Godkännanden att ta fordon i bruk som beviljats enligt punkt 1, inbegripet godkännanden som beviljats med stöd av internationella avtal, framför allt RIC (*Regolamento Internazionale Carrozze*) och RIV (*Regolamento Internazionale Veicoli*), ska fortsätta att gälla på de villkor de ursprungligen beviljats.
3. Fordon som godkänts för ibruktagande enligt punkterna 1 och 2 måste erhålla ett godkännande för utsläppande av fordon på marknaden för att få användas på ett eller flera nät som inte omfattas av deras godkännande. Ibruktagandet på dessa nya nät omfattas av bestämmelserna i artikel 21.

Artikel 52

Andra övergångsbestämmelser

Bilagorna IV, V, VI, VII och IX till direktiv 2008/57/EG ska tillämpas fram till dagen för ikraftträdandet av motsvarande **delegerade akter som avses i artiklarna 8.2 och 15.7a och de** genomförandeakter som avses i artiklarna **14.8, 15.7** och 7.3 i detta direktiv. [Ändr. 142]

Artikel 53

Rekommendationer och yttranden från byrån

Byrån ska ge rekommendationer och avge yttranden i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr .../... [byråförordningen] vid tillämpning av detta direktiv. Dessa rekommendationer och yttranden kommer att utgöra grunden för alla unionsåtgärder som vidtas enligt detta direktiv.

Artikel 54

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1, artikel 2, artikel 7.1–7.4, artikel 11.1, artikel 13, artikel 14.1–14.7, artikel 15.1–15.6, artiklarna 17–21, artikel 22.3–22.7, artiklarna 23–36, artikel 37.2, artikel 38, artikel 39, artiklarna 41–43, artikel 45.1–45.5, artikel 51 samt bilagorna I–III senast ~~två~~ **ett** år efter dagen för ikraftträdandet. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv. Jämförelsetabellerna behövs för att göra det möjligt för alla berörda aktörer att klart identifiera relevanta bestämmelser som är tillämpliga på nationell nivå för genomförandet av detta direktiv. [Ändr. 143]

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävts genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Skyldigheterna att införliva och genomföra artikel 13, artikel 14.1–14.7, artikel 15.1–15.6, artiklarna 17–21, artikel 42, artikel 43, artikel 45.1–45.5 och artikel 51 i detta direktiv ska inte gälla Republiken Cypern och Republiken Malta, så länge som inget järnvägssystem upprättats på deras territorium.

Så snart ett offentligt eller privat organ officiellt ansöker om att få anlägga en järnvägslinje som är avsedd att drivas av ett eller flera järnvägsföretag ska de berörda medlemsstaterna emellertid anta lagstiftning för att genomföra de artiklar som avses i första stycket senast ett år efter mottagandet av ansökan.

Artikel 55

Upphävande

Direktiv 2008/57/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga IV, ska upphöra att gälla med verkan från och med den [~~två år~~ **ett år** efter dagen för ikraftträdandet], dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning av direktiven som anges i del B i bilaga IV. [**Ändr. 144**]

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 56

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 3–10, artikel 11.2, 11.3 och 11.4, artikel 12 samt artikel 16 ska tillämpas från och med den [två år efter dagen för ikraftträdandet].

Artikel 57

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA I

Delar i unionens järnvägssystem

1. Järnvägsnät

I enlighet med detta direktiv ska unionens järnvägsnät omfatta följande **delar av höghastighetsjärnvägsnät enligt definitionen i leden a, b och c och konventionella järnvägsnät enligt definitionen i leden d–i**:

- a) Linjer som särskilt konstruerats för höghastighetstrafik och som utrustats för hastigheter som i allmänhet uppgår till 250 km/tim eller däröver, **samtidigt som det under lämpliga förhållanden ska vara möjligt att uppnå hastigheter på över 300 km/tim.**
- b) Linjer som särskilt byggts om för höghastighetstrafik och som utrustats för hastigheter på cirka 200 km/tim.
- c) Linjer som särskilt byggts om för höghastighetstrafik, med en specifik karaktär till följd av topografi, höjdskillnader eller stadsbebyggelse som gör att hastigheten måste anpassas från fall till fall. Denna kategori omfattar linjer som utgör förbindelser mellan höghastighetsjärnvägsnät och konventionella järnvägsnät, genomgångsspår på stationer, spår för tillträde till terminaler, lokstallar etc., vilka trafikeras med konventionell hastighet av rullande materiel avsedd för höghastighetstrafik.
- d) Konventionella linjer avsedda för persontrafik.
- e) Konventionella linjer avsedda för blandad trafik (person- och godstrafik).
- f) Konventionella linjer avsedda för godstrafik.
- g) Knutpunkter för persontrafik.
- h) Knutpunkter för godstrafik, inklusive intermodala terminaler.
- i) Linjer som sammanbinder de uppräknade delarna. [Ändr. 145]

Järnvägsnätet omfattar systemen för trafikledning, lokalisering och navigering: tekniska installationer för databehandling och telekommunikation för fjärrtrafik med passagerare och gods på detta järnvägsnät för att garantera säker och samstämd drift av järnvägsnätet och effektiv trafikledning.

2. Fordon

Enligt detta direktiv ska unionsfordon omfatta alla fordon som kan förväntas trafikera hela eller delar av unionens nät, bland annat

- lok och passagerarfordon, inbegripet dragfordon med el- eller förbränningsmotordrift, motorvagnståg med el- eller förbränningsmotordrift för persontrafik, personvagnar,
- **fordon konstruerade för att framföras med en hastighet på minst 250 km/tim på de linjer som särskilt konstruerats för höghastighetstrafik, samtidigt som det under lämpliga förhållanden ska vara möjligt att uppnå hastigheter på över 300 km/tim,**
- **fordon konstruerade för att framföras med en hastighet på omkring 200 km/tim på höghastighetslinjer eller linjer som särskilt konstruerats eller särskilt byggts om för höghastighetstrafik, om de är kompatibla med dessa linjers prestanda.**

Dessutom ska fordon konstruerade för att framföras med en högsta hastighet understigande 200 km/tim, som kan förväntas trafikera hela eller delar av det transeuropeiska höghastighetsnätet, om de är kompatibla med detta järnvägsnäts prestanda, uppfylla kraven för säker trafik på detta järnvägsnät. Därför ska det i TSD:erna för konventionella fordon specificeras krav för säker trafik med konventionella fordon på höghastighetsjärnvägsnät. [Ändr. 146]

- godsvagnar, inbegripet **låga** fordon utformade **för hela järnvägsnätet och fordon utformade** för transport av lastbilar, [Ändr. 147]

Onsdagen den 26 februari 2014

— specialfordon, exempelvis arbetsfordon.

Var och en av kategorierna ovan kan delas in i

— fordon för internationell användning,

— fordon för nationell användning.

TSD:erna ska ange kraven för att säkerställa säker drift av dessa fordon på olika kategorier av linjer.

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA II

DELSYSTEM

1. Förteckning över delsystemen

Med avseende på tillämpningen av detta direktiv indelas järnvägssystemet i delsystem, som motsvarar antingen

a) strukturellt definierade områden som

- infrastruktur,
- energi,
- markbaserad trafikstyrning och signalering,
- fordonsbaserad trafikstyrning och signalering,
- rullande materiel, eller

b) funktionellt definierade områden som

- drift och trafikledning,
- underhåll,
- telematikapplikationer avsedda för person- och godstrafik.

2. Beskrivning av delsystemen

För varje delsystem eller del av ett delsystem ska byrån vid utarbetandet av motsvarande TSD-förslag lägga fram ett förslag till förteckning över de driftskompatibilitetskomponenter och aspekter som har anknytning till driftskompatibiliteten. Utan att det påverkar valet av vissa aspekter eller driftskompatibilitetskomponenter, eller den ordning i vilken delsystemen anpassas till TSD:er, ska delsystemen särskilt inbegripa följande:

2.1. Infrastruktur

Spår, spårväxlar, konstbyggnader (broar, tunnlar m.m.), järnvägsrelaterade stationskomponenter (inbegripet ingångar, plattformar, tillfartsanordningar, serviceområden, toaletter och informationssystem, liksom tillhörande hjälpmedel för att främja tillgängligheten för personer med nedsatt rörlighet och personer med funktionsnedsättning) samt säkerhets- och skyddsutrustning.

2.2. Energi

Strömförsörjningssystem, inklusive kontaktledningar, och den markbaserade delen av systemet för mätning av strömförbrukningen.

2.3. Markbaserad trafikstyrning och signalering

All markbaserad utrustning som är nödvändig för att säkerställa säkerhet, styrning och kontroll för trafiken med tåg för vilka godkännande att trafikera järnvägsnätet har utfärdats.

2.4. Fordonsbaserad trafikstyrning och signalering

All fordonsbaserad utrustning som är nödvändig för att säkerställa säkerhet, styrning och kontroll för trafiken med tåg för vilka godkännande att trafikera järnvägsnätet har utfärdats.

2.5. Drift och trafikledning

Förfaranden och utrustning som krävs för en sammanhängande drift av de olika strukturella delsystemen, både under normala förhållanden och begränsad drift, inbegripet tågsammansättning och framförande av tåg, trafikplanering och trafikledning.

De yrkeskvalifikationer som kan krävas för alla typer av järnvägstjänster.

Onsdagen den 26 februari 2014

2.6. Telematikapplikationer

I överensstämmelse med bilaga I består detta delsystem av följande två delar:

- a) Applikationer som ingår i servicen till passagerarna, bland annat system som ger information till resande före och under resan, biljettbokningssystem, betalningssystem, bagagehantering, anslutningssamordning mellan tåg och med andra transportsätt.
- b) Applikationer för godstrafiken, bland annat informationssystem (övervakning i realtid av gods och tåg), ranger- och tilldelningssystem, reservering, betalnings- och faktureringsystem, anslutningssamordning med andra transportsätt, utfärdande av elektroniska följedokument.

2.7. Rullande materiel

Strukturen, styr- och kontrollsystem för all tågutrustning, strömavtagarsystem, drivsystem och energiomvandlingsystem, fordonsbaserad utrustning för mätning av strömförbrukning, bromssystem, koppel, löpverk (boggier, axlar) och hjulupphängning, dörrar, gränssnitt mellan människa och maskin (förare, tågpersonal, passagerare inbegripet hjälpmedel för att främja tillgängligheten för personer med nedsatt rörlighet och för personer med funktionsnedsättning), aktiva eller passiva säkerhetsanordningar, anordningar som krävs för passagerarnas och tågpersonalens hälsa.

2.8. Underhåll

Förfaranden, utrustning, enheter för underhållslogistik, resurser som medger utförande av obligatoriskt avhjälpande och förebyggande underhåll som krävs för att säkerställa driftskompatibiliteten i järnvägssystemet och garantera nödvändiga prestanda.

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA III

VÄSENTLIGA KRAV

1. Allmänna krav

1.1. Säkerhet

1.1.1. Utformning, uppbyggnad eller tillverkning samt underhåll och övervakning av säkerhetskritiska komponenter och särskilt av komponenter som är av betydelse för att tågens framförande ska ske på ett sätt som garanterar en säkerhetsnivå motsvarande de mål som ställts upp för järnvägsnätet, också i vissa angivna situationer med begränsad drift.

1.1.2. Parametrar som avser kontaktytan hjul-räls ska uppfylla de kriterier för körstabilitet som är nödvändiga för att garantera säker trafik vid högsta tillåtna hastighet. Bromsutrustningens parametrar måste garantera att det är möjligt att stanna inom given bromssträcka vid högsta tillåtna hastighet.

1.1.3. De komponenter som används ska under hela sin livslängd kunna motstå angivna, normala eller exceptionella påkänningar. Genom lämpliga åtgärder ska de säkerhetsmässiga konsekvenserna av oförutsedda fel i komponenterna begränsas.

1.1.4. Fasta installationer och rullande materiel ska utformas och material för dessa väljas på ett sådant sätt att uppkomst, spridning och följderna av eld och rök begränsas i händelse av brand.

1.1.5. Anordningar som är avsedda att hanteras av användarna ska vara så utformade att de är ofarliga att använda och inte medför någon hälso- eller säkerhetsrisk för användarna vid en förutsägbar användning, även i strid med anvisningarna.

1.2. Tillförlitlighet och tillgänglighet

Övervakning och underhåll av fasta eller rörliga komponenter som ingår i tågtrafiken ska organiseras, genomföras och kvantifieras på så sätt att komponenternas funktionsduglighet bibehålls under specificerade förhållanden.

1.3. Hälsa

1.3.1. Material som genom det sätt de används på kan komma att innebära en hälsofara för de personer som utsätts för dem får inte användas i tågen eller i järnvägsinfrastrukturen.

1.3.2. Materialen ska väljas, iordningställas och användas på så sätt att utsläpp av rök eller gaser som är skadliga och farliga begränsas, särskilt i händelse av brand.

1.4. Miljöskydd

1.4.1. Den miljöpåverkan som anläggning och drift av järnvägssystemet medför ska bedömas och beaktas vid utformningen av detta system i enlighet med gällande unionsbestämmelser.

1.4.2. De material som används i tågen och i infrastrukturen får inte medföra utsläpp av rök eller gaser som är skadliga och farliga för miljön, särskilt i händelse av brand.

1.4.3. Rullande materiel och energiförsörjningssystem ska utformas och byggas på så sätt att de är elektromagnetiskt kompatibla med installationer och utrustning samt allmänna och privata järnvägsnät med vilka det föreligger risk för interferens.

1.4.4. Järnvägssystemet ska drivas under iakttagande av föreskrivna gränsvärden för buller.

1.4.5. Ett normalt underhållet järnvägssystem får inte ge upphov till markvibrationer som är oacceptabla för verksamhet och omgivning som ligger nära infrastrukturen.

Onsdagen den 26 februari 2014

1.5. Teknisk kompatibilitet

Infrastrukturens och de fasta installationernas tekniska egenskaper ska vara kompatibla inbördes och med de tekniska egenskaperna hos tåg som ska trafikera järnvägssystemet.

När det på vissa delar av järnvägsnätet visar sig svårt att ta hänsyn till dessa egenskaper kan tillfälliga lösningar som säkerställer framtida kompatibilitet utnyttjas.

2. Särskilda krav för varje delsystem

2.1. Infrastruktur

2.1.1. Säkerhet

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att hindra oönskat tillträde till eller intrång i installationerna.

Åtgärder ska vidtas för att begränsa den olycksrisk människor utsätts för, särskilt när tåg passerar stationer.

Infrastruktur till vilken allmänheten har tillträde ska utformas och byggas på ett sådant sätt att säkerhetsriskerna för människor begränsas (stabilitet, brand, tillträde, evakuering, plattformar osv.).

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att ta hänsyn till de särskilda säkerhetsförhållandena i långa tunnlar och viadukter.

2.2. Energi

2.2.1. Säkerhet

Driften av energiförsörjningssystemen får varken inverka på säkerheten för tåg eller människor (användare, driftspersonal, personer som vistas nära järnvägen och tredje man).

2.2.2. Miljöskydd

Driften av försörjningssystemen för elenergi eller bränsle får inte påverka miljön utöver angivna gränsvärden.

2.2.3. Teknisk kompatibilitet

Försörjningssystemen för elenergi eller bränsle ska

— möjliggöra för tågen att uppnå angivna prestanda,

— beträffande elenergi, vara kompatibla med de strömavtagare som är installerade på tågen.

2.3. Trafikstyrning och signalering

2.3.1. Säkerhet

Anläggningar och åtgärder för trafikstyrning och signalering ska möjliggöra tågtrafik med en säkerhetsnivå som motsvarar de mål som fastställts för järnvägsnätet. Systemen för trafikstyrning och signalering bör medge fortsatt säker trafik för tåg med tillstånd att framföras under särskilda försämrade omständigheter.

2.3.2. Teknisk kompatibilitet

Ny infrastruktur och ny rullande materiel som tillverkas eller utvecklas efter det att kompatibla system för trafikstyrning och signalering införts, ska anpassas så att de kan användas med dessa system.

Utrustning för trafikstyrning och signalering som installeras i tågförarhytterna ska möjliggöra normal drift under angivna förhållanden i hela järnvägssystemet.

Onsdagen den 26 februari 2014

2.4. Rullande materiel

2.4.1. Säkerhet

Rullande materiel och förbindelserna mellan vagnar ska utformas så att passagerarutrymmen och förarhytt skyddas i händelse av kollision eller urspårning.

Den elektriska utrustningen får inte försämra säkerheten och funktionen hos trafikstyrnings- och signalanläggningarna.

Bromsteknik och bromskrafter ska vara förenliga med spårens, konstbyggnadernas och signalsystemens utformning.

För att människors säkerhet inte ska äventyras ska åtgärder vidtas för att begränsa åtkomligheten till spänningsförande komponenter.

Det ska finnas anordningar som gör det möjligt för passagerare att i händelse av fara göra lokföraren **och/eller tågmästaren** uppmärksam på situationen och ~~för~~ **uppmäna** tågpersonalen att sätta sig i förbindelse med ~~denne lokföraren och/eller tågmästaren~~. [Ändr. 148]

~~Dörrarna för på- och avstigning ska vara försedda med lås och öppningssystem som garanterar~~ **Det måste vara säkert att stiga på och av tågen. Dörrarnas lås- och öppningsmekanismer, avståndet till perrongen och tågklareringen ska garantera** passagerarnas säkerhet. **Tågen måste vara så utformade att inga resande kan fastna på dem.** [Ändr. 149]

Det ska finnas tydligt markerade nödutgångar.

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att ta hänsyn till de särskilda säkerhetsförhållandena i mycket långa tunnlar.

Ett absolut krav är att tågen ska vara utrustade med ett nödbelysningsystem som är tillräckligt ljusstarkt och som har tillräcklig varaktighet.

Tågen ska vara utrustade med en högtalaranläggning som möjliggör för tågpersonal **och/eller lokförare** att överföra meddelanden till de resande. [Ändr. 150]

De resande ska ges lättfattlig och omfattande information om gällande bestämmelser både på stationerna och i tågen (tillträdesförbud, in- och utgångar, förhållningsregler, tillträde för personer med nedsatt rörlighet, markeringars betydelse, farliga utrymmen osv.). [Ändr. 151]

2.4.2. Tillförlitlighet och tillgänglighet

Den grundläggande utrustningen samt utrustningen för hjul, drivsystem, bromsar och trafikstyrning ska vara utformad på så sätt att tågets färd kan fortsätta i angivna nöddriftssituationer utan allvarliga konsekvenser för den utrustning som fortfarande fungerar.

2.4.3. Teknisk kompatibilitet

Den elektriska utrustningen ska vara kompatibel med installationerna för trafikstyrning och signalering.

Vid elektrisk fordonsdrift ska strömvtagarnas egenskaper möjliggöra tågtrafik med användning av strömförsörjningssystemen vid järnvägssystemet.

Den rullande materielen ska ha sådana egenskaper att den är i stånd att trafikera de linjer som den planeras trafikera med beaktande av relevanta ~~klimatförhållanden~~ **klimatmässiga och topografiska förhållanden.** [Ändr. 152]

2.4.4. Kontroll

Tågen ska vara utrustade med en färdskrivare. De uppgifter som färdskrivaren samlar in och behandlingen av uppgifterna ska harmoniseras.

Onsdagen den 26 februari 2014

2.5. Underhåll

2.5.1. Hälsa och säkerhet

De tekniska installationer och metoder som används vid anläggningarna ska garantera säker drift av det berörda delsystemet och får inte utgöra någon risk för människors hälsa och säkerhet.

2.5.2. Miljöskydd

Tekniska installationer och metoder som används vid underhållsanläggningar får inte överskrida tillåtna miljögränsvärden.

2.5.3. Teknisk kompatibilitet

Underhållsanläggningar för rullande materiel ska kunna användas för säkerhets-, hygien- och komfortarbeten för all sådan materiel för vilken anläggningen är avsedd.

2.6. Drift och trafikledning

2.6.1. Säkerhet

Enhetliga regler för drift av järnvägsnätet samt för lokförarnas, **vagnunderhållspersonalens, tågklararnas** och tågpersonalens och personalens vid trafikledningscentraler kvalifikationer ska säkerställa säker drift under beaktande av de olika kraven vid internationellt och inhemskt arbete. **En enhetlig och hög utbildningsnivå i hela unionen med utbildningsintyg som garanterar en hög kvalitet är önskvärd.** [Ändr. 153]

Underhållsåtgärder, underhållsfrekvens, utbildning och kvalifikationer för personal vid underhållsanläggningar och trafikledningscentraler samt de kvalitetssäkringssystem som inrättats vid dessa anläggningar av de berörda operatörerna ska säkerställa en hög säkerhetsnivå.

2.6.2. Tillförlitlighet och tillgänglighet

Underhållsåtgärder, underhållsfrekvens, utbildning och kvalifikationer för personal vid underhållsanläggningar och trafikledningscentraler samt de kvalitetssäkringssystem som inrättats vid dessa anläggningar av de berörda operatörerna ska säkerställa en hög tillförlitlighet i och tillgänglighet till systemet.

2.6.3. Teknisk kompatibilitet

Enhetliga regler för drift av järnvägsnätet samt för lokförarnas och tåg- och driftledningspersonalens kvalifikationer ska säkerställa effektiv drift av järnvägssystemet under beaktande av de olika kraven vid internationellt och inhemskt arbete.

2.7. Telematikapplikationer för person- och godstrafik

2.7.1. Teknisk kompatibilitet

De väsentliga kraven för telematikapplikationer ska garantera resande och godskunder en lägsta servicenivå, särskilt avseende den tekniska kompatibiliteten.

När det gäller dessa applikationer måste följande uppnås:

— Databaser, programvara och dataöverföringsprotokoll ska utarbetas för största möjliga datautbyte mellan de olika applikationerna och mellan operatörerna, men utbytet ska inte omfatta konfidentiella handelsdata.

— Användarna måste enkelt kunna få tillgång till information.

2.7.2. Tillförlitlighet och tillgänglighet

Användning, handhavande, uppdatering och underhåll av databaserna, programvaran och dataöverföringsprotokollen måste garantera högsta möjliga effektivitet och kvalitet.

Onsdagen den 26 februari 2014

2.7.3. Hälsa

Gränssnitten mellan systemen och användarna ska följa minimireglerna för ergonomi och hälsoskydd.

2.7.4. Säkerhet

Integritet och tillförlitlighet ska ligga på en tillräckligt hög nivå när det gäller lagring eller överföring av information som har samband med säkerheten.

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA IV

DEL A

Upphävda direktiv
och ändringar av det i kronologisk ordning
(enligt artikel 55)

Direktiv 2008/57/EG	(EUT L 191, 18.7.2008, s. 1.)
Direktiv 2009/131/EG	(EUT L 273, 17.10.2009, s. 12.)
Direktiv 2011/18/EU	(EUT L 57, 2.3.2011, s. 21.)

DEL B

Tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning
(enligt artikel 55)

Direktiv	Sista dag för införlivande
2008/57/EG	19 juli 2010
2009/131/EG	19 juli 2010
2011/18/EU	31 december 2011

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2008/57/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 a–z	Artikel 2.1–2.24
————	Artikel 2.25–2.41
Artikel 3	————
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5.1–5.3 g	Artikel 4.1–4.3 g
————	Artikel 4.3 h och i
Artikel 5.4–5.8	Artikel 4.4–4.8
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 6
Artikel 8	————
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	————
Artikel 13	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 15.1	Artiklarna 18.3 och 19.2
Artikel 15.2 och 15.3	————
Artikel 16	Artikel 12
Artikel 17	Artiklarna 13 och 14
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19	Artikel 16
————	Artikel 17

Onsdagen den 26 februari 2014

Direktiv 2008/57/EG	Detta direktiv
————	Artikel 18 (utom 18.3)
————	Artiklarna 19 och 20
Artikel 20	————
Artikel 21	Artikel 21
Artiklarna 22–25	————
Artikel 26	Artikel 22
Artikel 27	Artikel 14.8
Artikel 28 och bilaga VIII	Artiklarna 23–41
Artikel 29	Artikel 48
Artiklarna 30 och 31	————
Artikel 32	Artikel 42
Artikel 33	Artikel 43
Artikel 34	Artikel 44
Artikel 35	Artikel 45
Artikel 36	————
————	Artiklarna 46 och 47
Artikel 37	Artikel 49
Artikel 38	Artikel 54
Artikel 39	Artikel 50
————	Artiklarna 51 och 52
————	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 55
Artikel 41	Artikel 56
Artikel 42	Artikel 57
Bilagorna I–III	Bilagorna I–III
Bilaga IV	Artikel 8.2
Bilagorna V och VI	Artikel 15.7

Onsdagen den 26 februari 2014

Direktiv 2008/57/EG	Detta direktiv
Bilaga VII	Artikel 14.8
Bilaga VIII	Artiklarna 27, 28 och 29
Bilaga IX	Artikel 7.3
Bilaga X	Bilaga IV
Bilaga XI	Bilaga V

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0150

Järnvägssäkerhet *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om järnvägssäkerhet (omarbetning) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)**

(2017/C 285/55)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0031),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0028/2013),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de motiverande yttranden från det litauiska parlamentet, den rumänska senaten och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽³⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för transport och turism i enlighet med artikel 87.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A7-0015/2014), och av följande skäl:
 - A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0016

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om järnvägssäkerhet (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG ⁽⁴⁾ har ändrats väsentligt flera gånger. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.
- (1a) *Järnvägarna är redan det säkraste transportmedlet i unionen och säkerheten har förbättrats ytterligare under de senaste årtiondena. Samtidigt som transporterna har ökat från cirka 200 miljarder passagerarkilometer 1970 till över 300 miljarder idag, har det genomsnittliga antalet dödade tågpassagerare minskat från cirka 400 i början av 70-talet till under 100 idag. [Ändr. 1]*
- (1b) *Säkerheten måste kunna garanteras för inte bara passagerare och anställda, inklusive underleverantörers personal, utan även för personer vid järnvägsövergångar och boende nära järnvägslinjer. [Ändr. 2]*
- (1c) *Järnvägssäkerheten bör förbättras ytterligare i takt med den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, och med hänsyn till den väntade förbättringen av järnvägstrafikens konkurrenskraft. [Ändr. 3]*
- (1d) *Järnvägarna i unionen har genomgått stora förändringar till följd av bland annat de tre järnvägspaket som unionen har antagit sedan början på 1990-talet. Ett gradvis uppbyggande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde kännetecknas av en mångfaldig ökning av antalet aktörer, ökad användning av underleverantörer och allt fler nya företag på marknaden. Denna stora komplexitet gör att samspelet mellan alla aktörer, dvs. järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, järnvägsbranschen och säkerhetsmyndigheter, blir avgörande för säkerheten. I säkerhetslagstiftningen bör man beakta denna utveckling och införa lämpliga förfaranden och verktyg för att hantera information, förvaltning och nödfall. [Ändr. 4]*

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (2) Direktiv 2004/49/EG upprättade ett gemensamt regelverk för järnvägssäkerhet genom att harmonisera säkerhetsbestämmelsernas innehåll, utfärdandet av säkerhetsintyg för järnvägsföretag, de nationella säkerhetsmyndigheternas uppgifter och ansvarsområden samt rutinerna för olycksutredning. ~~För att fullfölja arbetet med att upprätta~~ **Det pågående upprättandet av** en inre marknad för järnvägstransport **leder till en stor ökning av aktörer och kommunikationsgränssnitt. För att i denna situation garantera järnvägssäkerheten** behöver emellertid direktivet ~~detta direktiv~~ ses över grundligt. [Ändr. 5]
- (2a) *Eftersom det finns skillnader i säkerhetskraven, vilket hämmar järnvägstransporterna i unionen, är det mycket viktigt att fortsätta harmoniseringen av drifts-, säkerhets- och olycksutredningsbestämmelserna.*[Ändr. 6]
- (2b) *Harmoniseringen får dock inte äventyra någon medlemsstats nuvarande säkerhetsnivå.* [Ändr. 7]
- (2c) *För järnvägssäkerheten och för att spara människoliv, värna folkhälsan och skydda miljön är det mycket viktigt att rådets direktiv 96/49/EG ⁽¹⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG ⁽²⁾ genomförs fullt ut och förbättras ytterligare.* [Ändr. 8]
- (3) Tunnelbanor, spårvägar, **duospårvägar** och snabbspårvägssystem omfattas i många medlemsstater av lokala eller regionala säkerhetsbestämmelser, vilket innebär att tillsynen ofta utövas av lokala eller regionala myndigheter, och de omfattas då inte av kraven på driftskompatibilitet eller tillståndsgivning i unionen. För spårvägar gäller dessutom ofta lagstiftning om vägtrafiksäkerhet, och de kan därför inte helt och hållet täckas in av bestämmelserna om järnvägssäkerhet. Av dessa skäl bör sådana lokala järnvägssystem undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Detta bör inte hindra medlemsstaterna från att på frivillig basis tillämpa direktivets bestämmelser på lokala järnvägssystem, om de finner detta lämpligt. [Ändr. 9]
- (4) Säkerhetsnivåerna inom unionens järnvägssystem är i allmänhet höga, särskilt i jämförelse med dem som gäller för vägtrafik. Säkerheten bör förbättras ytterligare i takt med den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, ~~näri den mån~~ det är rimligen genomförbart och med hänsyn till den väntade förbättringen av järnvägstrafikens konkurrenskraft. [Ändr. 10]
- (4a) *Säkerheten är avgörande för samspelet mellan järnvägens infrastruktur, drift, tillverkare och säkerhetsmyndigheter. Lämpliga verktyg bör tas fram och utvecklas för att säkerställa och utveckla säkerheten.* [Ändr. 11]
- (5) ~~Huvudaktörerna~~ **Samtliga aktörer** i järnvägssystemet, dvs. infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag, bör ha fullt ansvar för säkerheten i sina respektive delar av systemet. När så är lämpligt bör de samarbeta om åtgärder för ~~riskhantering~~. Medlemsstaterna bör göra klar åtskillnad mellan detta omedelbara säkerhetsansvar och den uppgift att tillhandahålla nationell ramlagstiftning och utöva tillsyn över samtliga operatörers säkerhetsresultat som ankommer på de nationella säkerhetsmyndigheterna. [Ändr. 12]
- (6) Infrastrukturförvaltares och järnvägsföretags ansvar för att trafikera järnvägssystemet utesluter inte att andra aktörer, såsom tillverkare, transportörer, avsändare, fyllare, lastare, **avlastare, mottagare**, enheter med ansvar för underhåll, underhållsleverantörer, **fordonsägare**, tillhandahållare av ~~vagnar~~ **fordon**, tjänsteleverantörer och upphandlande enheter tar ansvar för sina produkter eller tjänster, **samt vidtar riskkontrollåtgärder**. För att undvika risken för att aktörer inte tar sitt ansvar bör **det fastställas i avtal att** varje relevant aktör ~~bli ska vara~~ ansvarig för sin särskilda process. När det gäller frågan huruvida fordon är kördugliga bör varje aktör i järnvägssystemet, **inklusive relevanta myndigheter, bör** vara ansvarig för att alla relevanta uppgifter **som behövs för att garantera en säker drift av fordonet** på ett fullständigt och sanningsenligt sätt överlämnas till de andra aktörerna. Detta gäller särskilt uppgifter om fordonets status och historia, underhållsjournaler, lastningsåtgärders spårbarhet och fraktsedlar. [Ändr. 13]

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 25).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (6a) **Förekomsten av allvarliga olyckor med godsvagnar har visat att det är nödvändigt att införa obligatoriska bestämmelser som harmoniseras på unionsnivå, om hur ofta underhåll ska utföras på godsvagnar, fordon för persontrafik och lok. [Ändr. 14]**
- (7) Varje järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och enhet med ansvar för underhåll bör säkerställa att dess entreprenörer och andra parter genomför åtgärder för riskhantering. För detta ändamål bör de tillämpa de metoder för övervakning som anges i de gemensamma säkerhetsmetoderna. Deras entreprenörer bör fås att använda denna process med hjälp av avtalsvillkor. Eftersom sådana avtalsvillkor är en viktig del av järnvägsföretagens och infrastrukturförvaltarens säkerhetsstyrningssystem bör järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare röja sina avtalsvillkor när Europeiska unionens järnvägsbyrå (nedan kallad byrån) eller den nationella säkerhetsmyndigheten begär det inom ramen för dess tillsyn.
- (7a) **Samarbetet mellan tillverkare, leverantörer av underhåll och järnvägsföretag har minskat under de senaste årtiondena. Detta medför att bestämmelserna om minsta underhållsintervall och kvalitet måste harmoniseras för att garantera säkerheten i hela järnvägssystemet. [Ändr. 15]**
- (8) Gemensamma säkerhetsmål och gemensamma säkerhetsmetoder har införts stegvis för att upprätthålla en hög säkerhetsnivå och, ~~vid behov samt i den mån det är rimligen genomförbart~~, höja den. De bör tillhandahålla hjälpmedel för bedömning av operatörernas säkerhetsnivå och resultat, såväl på EU-nivå som i de enskilda medlemsstaterna. Gemensamma säkerhetsindikatorer har fastställts för att man ska kunna bedöma om systemen uppfyller de gemensamma säkerhetsmålen och för att underlätta övervakningen av järnvägssäkerheten. [Ändr. 16]
- (9) Nationella bestämmelser, ofta baserade på nationella tekniska standarder, ~~har ersätts~~ gradvis ~~ersatts~~ med bestämmelser som baseras på gemensamma standarder, fastställda med hjälp av gemensamma säkerhetsmål, gemensamma säkerhetsmetoder och tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (nedan kallade TSD:er). För att undanröja hindren för driftskompatibilitet bör mängden nationella bestämmelser minska som ett resultat av att omfattningen av TSD:erna utvidgas till hela unionens järnvägssystem och av att öppna punkter i TSD:erna avslutas. För detta ändamål ~~bör~~ **medlemsstaterna** hålla sitt system med nationella bestämmelser uppdaterat, ta bort obsoleta bestämmelser och **utan dröjsmål** informera kommissionen och byrån om detta. [Ändr. 17]
- (10) Med tanke på det successiva undanröjandet av hindren för driftskompatibilitet i järnvägssystemet, **som genomförs samtidigt som en hög järnvägssäkerhetsnivå upprätthålls**, och den tid som följaktligen krävs för antagande av TSD:er, bör åtgärder vidtas för att undvika en situation där medlemsstater antar nya nationella bestämmelser eller inleder projekt som ökar olikheterna i det befintliga systemet. Säkerhetsstyrningssystemet är det erkända verktyget för att förebygga olyckor. **Medlemsstater, byrån** och järnvägsföretag har skyldighet att vidta omedelbara korrigerande åtgärder för att förebygga att olyckor upprepas. Medlemsstaterna bör inte minska järnvägsföretagens ansvar genom att införa nya nationella bestämmelser omedelbart efter en olycka. [Ändr. 18]
- (10a) **Tågkontroll- och signalsystemen spelar en avgörande roll för att garantera järnvägssäkerheten. En harmoniserad utveckling och utbyggnad av det europeiska styrsystemet för järnvägstrafik (ERTMS) på unionens järnvägsnät ger ett väsentligt bidrag till ökad säkerhet. [Ändr. 19]**
- (11) Infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag bör vid utövandet av sina förpliktelser och uppfyllandet av sitt ansvar använda sig av ett säkerhetsstyrningssystem som uppfyller EUkrav och innehåller gemensamma delar. Byrån och den berörda medlemsstatens nationella säkerhetsmyndighet bör informeras om säkerheten och genomförandet av säkerhetsstyrningssystemet.
- (11a) **Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare bör inom sin säkerhetskultur inrätta en "rättvisekultur" för att aktivt uppmantra personal att rapportera säkerhetsrelaterade olyckor, tillbud och händelser som kunde ha lett till olyckor utan att utsättas för bestraffning eller diskriminering. En rättvisekultur möjliggör för järnvägsindustrin att lära av olyckor, tillbud och händelser som kunde ha lett till olyckor och därmed förbättra säkerheten på järnvägen för personal och passagerare. [Ändr. 20]**

Onsdagen den 26 februari 2014

- (12) För att trygga en hög nivå på järnvägssäkerheten och likvärdiga villkor för samtliga järnvägsföretag bör dessa omfattas av samma säkerhetskrav. Ett järnvägsföretag med trafiktillstånd bör inneha ett säkerhetsintyg för att få tillträde till järnvägsinfrastrukturen. Säkerhetsintyget bör visa att järnvägsföretaget har inrättat ett säkerhetsstyrningssystem och kan uppfylla tillämpliga säkerhetsstandarder och säkerhetsbestämmelser **i alla medlemsstater där företaget är verksamt**. För internationell trafik bör det räcka att säkerhetsstyrningssystemet godkänns vid ett tillfälle för hela EU **eller för det territorium på vilket järnvägsföretaget har för avsikt att använda järnvägsinfrastrukturen**. [Ändr. 21]
- (13) **Lägsta** harmoniserade metoder grundade på direktiv 2004/49/EG har införts för att tillämpas på järnvägsföretag och nationella säkerhetsmyndigheter när det gäller övervakning, bedömning av överensstämmelse, tillsyn, riskvärdering och riskbedömning. Detta regelverk är tillräckligt moget för en gradvis övergång till ett "gemensamt säkerhetsintyg" som är giltigt i hela unionen **för de angivna användningsområdena**. Övergången till ett gemensamt säkerhetsintyg bör medföra att järnvägssystemet blir mer ändamålsenligt och effektivt genom att den minskar de administrativa bördorna för järnvägsföretagen, **och därmed ökar järnvägstransporternas konkurrenskraft i den intermodala konkurrensen**. [Ändr. 22]
- (14) Ett gemensamt säkerhetsintyg bör utfärdas på grundval av bevisning för att järnvägsföretaget har inrättat ett säkerhetsstyrningssystem. För att sådan bevisning ska anses föreligga kan det krävas inte bara inspektioner på plats hos järnvägsföretaget utan även kontinuerlig tillsyn för att bedöma om järnvägsföretaget fortsätter att tillämpa säkerhetsstyrningssystemet efter att ha beviljats ett gemensamt säkerhetsintyg.
- (15) Varje infrastrukturförvaltare bör ha ett huvudansvar för att det egna järnvägsnätet har en säker konstruktion och underhålls och drivs på ett säkert sätt. Infrastrukturförvaltaren bör omfattas av ett krav på att den nationella säkerhetsmyndigheten beviljar ett tillstånd avseende dennes säkerhetsstyrningssystem och efterlevnad av andra bestämmelser för att uppfylla säkerhetskraven.
- (16) **Järnvägspersonalens utbildning och kompetens spelar en avgörande roll för järnvägssäkerheten. Järnvägsföretag bör se till att deras personal har tillfredsställande kvalifikationer, certifieringar och utbildning, även när de arbetar på en annan medlemsstats järnvägsnät. De nationella säkerhetsmyndigheterna bör övervaka och kontrollera efterlevnaden av kraven rörande detta**. Certifiering av ombordpersonal utgör ofta ett oöverstigligt hinder för nya marknadsaktörer. Medlemsstaterna bör säkerställa att resurser för utbildning och certifiering av ombordpersonal som behövs för att uppfylla kraven enligt nationella bestämmelser finns tillgängliga för järnvägsföretag som avser att trafikera nätet i fråga. [Ändr. 23]
- (17) Enheter med ansvar för underhåll bör kunna certifieras för godsvagnar. Om sådana enheter är infrastrukturförvaltare bör denna certifiering ingå i förfarandet för säkerhetstillstånd. Ett intyg som utfärdas till en sådan enhet bör garantera att alla underhållskrav enligt detta direktiv är uppfyllda för varje godsvagn som enheten ansvarar för. Intyget bör vara giltigt i hela unionen och bör utfärdas av ett organ som kan granska enhetens underhållssystem. Certifieringsorganet bör kunna genomföra sina kontroller i hela unionen, eftersom godsvagnar ofta används i internationell trafik och eftersom enheter med ansvar för underhållet kan vilja använda verkstäder som är etablerade i flera medlemsstater.
- (17a) **Europeiska järnvägsbyrån ska tillsammans med experter från sektorn utveckla en gemensam säkerhetsmetod för att identifiera kritiska säkerhetskomponenter och i detta sammanhang ta hänsyn till erfarenheterna inom luftfartssektorn**. [Ändr. 24]
- (18) De nationella säkerhetsmyndigheterna bör när det gäller organisation, rättslig struktur och beslutsfattande vara helt oberoende av järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, sökande enheter och upphandlande enheter. De bör utföra sina uppgifter på ett öppet och icke-diskriminerande sätt och samarbeta med byrån för att upprätta ett gemensamt järnvägsområde **med en hög nivå av järnvägssäkerhet** och samordna sina kriterier för beslutsfattande. **För att kunna utföra sina uppgifter måste de nationella säkerhetsmyndigheterna ha tillräckliga medel och en tillräcklig och välutbildad personalstyrka**. Av effektivitetsskäl kan två eller flera medlemsstater besluta att slå samman sina respektive nationella säkerhetsmyndigheter när det gäller personal och resurser. [Ändr. 25]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (18a) För att skapa ett gemensamt europeiskt järnvägsområde och förbättra järnvägssäkerheten är det nödvändigt att införa ett gemensamt säkerhetsintyg. Detta förutsätter en tydlig fördelning av uppgifter och ansvarsområden mellan byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna. Byrån bör vara en gemensam kontaktpunkt för säkerhetsintyg inom unionen och använda sig av de nationella säkerhetsmyndigheternas värdefulla sakkunskap, lokalkännedom och erfarenhet. Den bör delegera vissa uppgifter och ansvarsområden till de nationella säkerhetsmyndigheterna genom sådana avtal som avses i förordning nr [...] [förordningen om Europeiska unionens järnvägsbyrå], men bör ha exklusiv behörighet att bevilja, förnya, ändra eller återkalla säkerhetsintyg för järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare. [Ändr. 26]
- (19) När en nationell säkerhetsmyndighet ombeds utöva tillsyn över ett järnvägsföretag som är etablerat i flera medlemsstater bör byrån underrätta de övriga berörda nationella säkerhetsmyndigheterna om detta och sörja för nödvändig samordning av tillsynsverksamheten.
- (19a) Att reglerna om arbets- och körtider, samt viloperioder, för lokförare och järnvägspersonal efterlevs är avgörande för järnvägssäkerheten och för en rättvis konkurrens. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska ha ansvar för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av dessa regler, även när det gäller gränsöverskridande trafik. Byrån ska utveckla en anordning att användas ombord för att registrera förarnas körtider och viloperioder. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska ha befogenhet att utföra gränsöverskridande kontroller av körtider och viloperioder. [Ändr. 27]
- (20) Det är sällsynt med allvarliga järnvägsolyckor. De kan emellertid få katastrofala följder och skapa oro bland allmänheten när det gäller järnvägssystemets säkerhetsnivå. Alla sådana olyckor bör därför utredas ur säkerhetssynpunkt för att undvika att de upprepas, och resultaten från utredningarna bör offentliggöras **och inkluderas i regelbundna rapporter**. Andra olyckor och tillbud bör också bli föremål för säkerhetsutredningar, när de kan vara klara signaler om risker för allvarliga olyckor. **För att identifiera sådana risksignaler bör järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare etablera en sådan "rättvisekultur" som avses i artikel 3.** [Ändr. 28]
- (20a) Järnvägens säkerhetssystem bygger på reaktioner och lärdomar efter olyckor och tillbud och det krävs en sträng tillämpning av sekretessbestämmelserna för att se till att man har tillgång till värdefulla informationskällor i framtiden. I detta sammanhang bör känsliga säkerhetsuppgifter skyddas på lämpligt sätt. [Ändr. 29]
- (20b) En olycka berör en rad olika allmänintressen, t.ex. i frågor rörande behovet av att förhindra framtida olyckor och god rättsskipning. Dessa intressen går utöver de inblandade parternas intressen och händelsen i fråga. För att verkligen kunna garantera att man ser till det övergripande allmänintresset måste man nå rätt balans mellan de olika intressena. [Ändr. 30]
- (21) En säkerhetsutredning bör hållas åtskild från en rättslig utredning av samma tillbud och utredarna bör ges tillgång till bevisning och vittnen. Utredningen bör utföras av ett permanent organ, som är självständigt i förhållande till aktörerna inom järnvägssektorn. Organet bör fungera på ett sätt som förhindrar intressekonflikter och varje eventuell inblandning i orsakerna till de händelser som utreds. Framför allt bör dess funktionella oberoende inte påverkas, om det har en nära koppling till den nationella säkerhetsmyndigheten eller det organ som reglerar järnvägsverksamheten när det gäller organisation och rättslig struktur. Utredningarna bör utföras med så stor öppenhet som möjligt. Utredningsorganet bör för varje händelse inrätta en utredningsgrupp med erforderlig sakkunskap för att kartlägga de omedelbara och bakomliggande orsakerna.
- (21a) Järnvägssektorn bör även främja en bestraffningsfri miljö som underlättar spontan rapportering av händelser och som därmed bidrar till att främja principen om "rättvisekultur". [Ändr. 31]
- (21b) För att förebygga olyckor och tillbud är det viktigt att relevant information, framför allt rapporter och säkerhetsrekommendationer som följer av säkerhetsutredningarna, kommuniceras så snart som möjligt. [Ändr. 32]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (21c) *Det är svårt att identifiera offer och kontaktpersoner och/eller anhöriga efter en järnvägsolycka, eftersom operatören i allmänhet inte känner till offrens identitet. På vissa tåg i unionen, där det är obligatoriskt att boka biljetten på förhand, eller där passagerarna går igenom en säkerhetskontroll före ombordstigning, vore det dock lämpligt att operatören hade tillgång till en förteckning över passagerare och personal ombord. Detta för att snabbt kunna meddela anhöriga och/eller kontaktpersoner. Det är därför viktigt att ge byrån mandat att föra in denna information i bokningssystemen för passagerare. De nationella myndigheterna bör också utforma beredskapsplaner som omfattar räddningstjänster, planer för tillträde, hjälp på olycksplatsen och en plan för omhändertagande av offren. Byrån ska kunna samarbeta och hjälpa till med utformningen av dessa planer med hänsyn till bästa praxis. Det är också lämpligt att operatören har en plan för att ge stöd till offren. [Ändr. 33]*
- (22) För att utredningsorganet ska bli mer effektivt och kunna fullgöra sina uppgifter bör ~~det~~ **utredningsorganet, och byrån om den så begär**, snarast möjligt få tillträde till olycksplatser, vid behov i nära samarbete med rättsliga myndigheter. **Samtliga berörda aktörer, inklusive byrån, bör tillhandahålla all relevant information som behövs för att utredningsorganet ska kunna bedriva sin verksamhet.** Utredningsrapporter och eventuella resultat och rekommendationer ger viktig information som kan användas för att förbättra järnvägssäkerheten ytterligare och bör offentliggöras på unionsnivå. De som säkerhetsrekommendationerna riktar sig till bör vidta åtgärder och rapportera dessa till utredningsorganet. [Ändr. 34]
- (23) Medlemsstaterna bör fastställa påföljdsbestämmelser som är tillämpliga på överträdelse av detta direktiv och se till att dessa bestämmelser tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (24) Eftersom målen för de åtgärder som föreslås i detta direktiv, dvs. att samordna verksamheten i medlemsstaterna för att reglera och utöva tillsyn över säkerheten, att utreda olyckor och att fastställa gemensamma säkerhetsmål, gemensamma säkerhetsmetoder, gemensamma säkerhetsindikatorer och enhetliga krav på gemensamma säkerhetsintyg, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan uppnås bättre på unionsnivå, kan Europeiska unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (25) I syfte att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av detta direktiv, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på gemensamma säkerhetsmetoder och översyn av dem samt översyn av gemensamma säkerhetsindikatorer och gemensamma säkerhetsmål. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, **med arbetsmarknadens parter och särskilt med de nationella säkerhetsmyndigheterna.** Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. [Ändr. 35]
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen ges genomförandebefogenheter i fråga om krav på säkerhetsstyrningssystemet och dess delar, översyn av systemet för certifiering av enheter med ansvar för underhåll av godsvagnar och utvidgning av det till annan rullande materiel och det huvudsakliga innehållet i rapporter om utredning av olyckor och tillbud. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (27) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (28) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga IV.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv anges bestämmelser **minimibestämmelser, som medlemsstaterna endast får gå utöver i sin lagstiftning i de fall som beskrivs i artikel 8**, för att se till att säkerheten på unionens järnvägar utvecklas och förbättras **ytterligare** och att tillträde till marknaden för spårbundna tjänster underlättas genom följande åtgärder: [Ändr. 36]

- a) Harmonisering av regleringssystemen i medlemsstaterna.
 - b) Fastställande av ansvarsfördelningen mellan aktörerna inom järnvägssystemet.
 - c) Utarbetande av gemensamma säkerhetsmål och säkerhetsmetoder i syfte att ~~successivt undanröja behovet av~~ **åstadkomma större harmonisering** av nationella bestämmelser **på en hög säkerhetsnivå**. [Ändr. 37]
 - d) Krav på att det för varje medlemsstat inrättas en nationell säkerhetsmyndighet och ett organ för utredning av olyckor och tillbud.
 - e) Fastställande av gemensamma principer för hantering, reglering och tillsyn när det gäller järnvägssäkerheten.
- ea) Införande av ett gemensamt säkerhetsintyg som är giltigt och godtas i samtliga medlemsstater för de angivna verksamhetsområdena.** [Ändr. 38]
- eb) Krav på att byrån ska publicera riktlinjer om järnvägssäkerhet och säkerhetsintyg, inklusive en förteckning över bästa praxis, i synnerhet för gränsöverskridande transporter.** [Ändr. 39]

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på medlemsstaternas järnvägssystem, som får indelas i strukturella och funktionella delsystem. Direktivet omfattar säkerhetskrav för systemet som helhet, bland annat säker infrastrukturförvaltning och säker drift av trafiken samt samspelet mellan järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och andra aktörer inom järnvägssystemet.
 2. **Medlemsstaterna får undanta** ~~Följande system ingår inte i~~ **från de bestämmelser som de inför vid genomförande av detta direktivs tillämpningsområde** ~~direktiv~~. [Ändr. 103]
- a) Tunnelbanor, spårvägar, **duospårvägar** och snabbspårvägssystem. [Ändr. 40]
 - b) Nät som är funktionellt helt åtskilda från resten av järnvägssystemet och endast är avsedda för persontransport i lokal-, stads- eller förortstrafik samt järnvägsföretag som enbart använder dessa nät.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Medlemsstaterna får undanta följande från tillämpningsområdet för de bestämmelser som de antar för att genomföra detta direktiv:
- a) Privatägd järnvägsinfrastruktur och fordon som endast används på sådan infrastruktur, när denna enbart finns till för ägarens egen godstrafik.
 - b) Infrastruktur och fordon avsedda att användas uteslutande för lokala eller historiska ändamål eller turiständamål.
 - ba) **Snabbspårvägsinfrastruktur som emellanåt används av järnvägsfordon på snabbspårvägens driftsvillkor när detta är nödvändigt av anslutningsskäl. [Ändr. 41]**
 - bb) **Rullande materiel som har förlorat sitt tillstånd och som håller på att flyttas till en terminal eller plats där tillståndet kan förnyas. [Ändr. 42]**

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) **unionens järnvägssystem**: unionens **konventionella järnvägssystem och järnvägssystem för höghastighetståg** enligt definitionen i artikel 2 i direktiv [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. [Ändr. 43]
- b) **infrastrukturförvaltare**: en infrastrukturförvaltare enligt definitionen i artikel 23 i ~~EG~~**Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG 2012/34/EU** ⁽¹⁾. [Ändr. 44]
- c) **järnvägsföretag**: järnvägsföretag enligt definitionen i artikel 23 i direktiv ~~2001/14/EG~~**2012/34/EU**, samt andra offentliga eller privata företag vars verksamhet består i att tillhandahålla gods- och/eller persontrafik på järnväg med krav på att företaget ska sörja för traktion (dragkraft); här innefattas även företag som endast tillhandahåller traktion. [Ändr. 45]
- ca) **verksamhetsområde**: ett eller flera nät inom en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater, där ett järnvägsföretag avser att bedriva trafik.
- cb) **isolerat nät**: en medlemsstats järnvägsnät, eller en del av detta, som har en spårvidd på 1 520 mm och som geografiskt eller tekniskt är åtskilt från det europeiska nätet med den nominella standardspårvidden (1 435 mm, nedan kallad standardspårvidd) och som är välintegrerat med ett järnvägsnät med 1 520 mm spårvidd i tredjeländer, men isolerat från unionens standardnät. [Ändr. 46]
- d) **teknisk specifikation för driftskompatibilitet (TSD)**: en specifikation som varje delsystem eller del av ett sådant omfattas av för att de grundläggande kraven ska uppfyllas och för att järnvägssystemets driftskompatibilitet ska tryggas i enlighet med artikel 2 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] .
- e) **gemensamma säkerhetsmål**: den lägsta säkerhetsnivå som måste uppnås för olika delar av järnvägssystemet (som system för konventionella tåg, höghastighetståg, längre järnvägstunnlar eller linjer som enbart används för godstrafik) och för systemet i dess helhet, uttryckt i kriterier för en acceptabel risknivå.
- f) **gemensamma säkerhetsmetoder**: metoder för bedömning av säkerhetsnivåer och för uppnåendet av säkerhetsmål och uppfyllandet av andra säkerhetskrav.
- fa) **gemensamma säkerhetsindikatorer**: en gemensam uppsättning data om järnvägssäkerhet som har samlats in för att kunna undersöka säkerheten på järnvägarna och i vilken grad de gemensamma säkerhetsmålen uppnås. [Ändr. 48]
- g) **nationell säkerhetsmyndighet**: nationellt organ som har tilldelats uppgifter med anknytning till järnvägssäkerhet i enlighet med detta direktiv eller något organ som flera av medlemsstaterna anförtrott dessa uppgifter för att uppnå en enhetlig säkerhetsordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

- h) nationella bestämmelser: alla bindande bestämmelser som **en medlemsstat har lämnat information om och som innehåller järnvägssäkerhetsrelaterade, driftsmässiga eller tekniska krav och som samt** har införts på medlemsstatsnivå och är tillämpliga på **järnvägsföretagaktörer inom järnvägsbranschen**, oavsett vilket organ som har utfärdat dem. [Ändr. 49]
- i) säkerhetsstyrningssystem: organisation och åtgärder **förfaranden** som införts av en infrastrukturförvaltare eller ett järnvägsföretag för att trygga en säker verksamhet. [Ändr. 50]
- j) utredningsledare: en person som ansvarar för organisation, utförande och övervakning av en utredning.
- k) olycka: en oönskad eller ouppsåtlig plötslig händelse, eller en viss följd av sådana händelser, som får skadliga följder; olyckor indelas i följande kategorier: kollisioner, urspårningar, plankorsningsolyckor, personolyckor – **även på personer som inte definieras som passagerare** – som orsakas av rullande materiel i rörelse **och även om detta inträffar på rangerbangårdar eller i samband med spårarbeten**, bränder och övriga olyckor. [Ändr. 51]
- l) allvarlig olycka: varje form av tågkollision eller tågurspårning som resulterar i att minst en person dödas eller att minst fem personer skadas allvarligt eller i omfattande skador på rullande materiel, infrastruktur eller miljön, och varje annan liknande olycka med uppenbara konsekvenser för regleringen av järnvägssäkerheten eller säkerhetshanteringen; med omfattande skador enligt ovan avses skador vars kostnad utredningsorganet omedelbart kan uppskatta till sammanlagt minst 2 miljoner EUR.
- m) tillbud: händelse som inte utgör en olycka eller allvarlig olycka, men som har samband med tågtrafiken och påverkar säkerheten i verksamheten.
- n) utredning: en process som utförs i syfte att förebygga olyckor och tillbud och som omfattar insamling och analys av information, slutsatser, däribland fastställande av orsaker och, vid behov, utformning av säkerhetsrekommendationer.
- na) **rimligen genomförbar: en aktivitet som, enligt en kostnads-/nyttöanalys, inte skulle kräva en oproportionerligt stor insats vad gäller kostnader och/eller genomförandetid i relation till det säkerhetsmål som ska uppnås.** [Ändr. 52]
- nb) **andra parter: alla parter som vid extern verksamhet kommer i kontakt med järnvägssystemet vilket kan medföra risker som inverkar direkt på järnvägsdriften och som måste kontrolleras av infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag.** [Ändr. 53]
- o) orsaker: handling, underlåtenhet, händelser eller omständigheter, eller en kombination, som har lett till en olycka eller ett tillbud.
- p) snabbspårvägar: ett system för spårbunden transport i städer och/eller förorter, med lägre kapacitet och hastigheter än järnvägs- och tunnelbanesystem för tung trafik, men med högre kapacitet och hastigheter än spårvägssystem. Snabbspårvägssystem kan ha ett eget körfält eller dela det med vägtrafik och utbyter vanligtvis inte fordon med långväga person- eller godstrafik.
- pa) **gränsöverskridande järnvägssystem: järnvägssystem som erbjuder transporttjänster mellan de två närmsta tätortsområdena på var sida om en gräns.** [Ändr. 54]
- q) anmälda organ: organ som ansvarar för att bedöma driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse och lämplighet eller för att utvärdera EG:s förfarande för kontroll av delsystemen.
- r) driftskompatibilitetskomponent: grundläggande komponent, grupp av komponenter, konstruktionsdel eller komplett utrustning som integrerats eller är avsedd att integreras i ett delsystem som driftskompatibiliteten i järnvägssystemet är direkt eller indirekt beroende av, enligt definitionen i artikel 2 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] .
- s) ~~fordonsinnehavare~~ **ägare:** den person eller enhet som, i egenskap av ägare av eller nyttjanderättshavare till ett fordon, använder fordonet som ett transportmedel och är registrerad som sådan i ~~det nationella~~ **de** fordonsregister som avses i artikel 43 **och 43a** i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom Europeiska unionen. [Ändr. 55]

Onsdagen den 26 februari 2014

- t) enhet som ansvarar för underhåll: den enhet som har ansvar för underhållet av ett fordon och är registrerad som sådan i det nationella fordonsregistret.
- u) fordon: ett järnvägsfordon som trafikerar järnvägslinjer på ~~egna hjul i en fast eller flexibel tågsammansättning~~, med eller utan dragkraft. Ett fordon består av ett eller flera strukturella och funktionella delsystem. [Ändr. 56]
- v) tillverkare: en fysisk eller juridisk person som tillverkar en driftskompatibilitetskomponent, **annan komponent** eller ett delsystem, eller låter utforma eller tillverka en sådan komponent eller ett sådant delsystem, och som marknadsför komponenten eller delsystemet under eget namn eller under eget varumärke. [Ändr. 57]
- w) avsändare: ett företag som avsänder varor, för egen räkning eller för en tredje parts räkning.
- x) lastare: ett företag som lastar förpackade varor, däribland farligt gods, små behållare eller flyttbara tankar på en vagn eller en container, eller som lastar en container, bulkcontainer, MEG-container, tankcontainer eller flyttbar tank på en vagn.
- xa) **avlastare: det företag som avlägsnar en container från en vagn, som lastar av varor från en vagn eller container eller som tömmer varor från en tank, vagn eller container.** [Ändr. 58]
- y) fyllare: ett företag som lastar varor, däribland farligt gods, i en tank (cisternvagn, vagn med avmonterbar tank, flyttbar tank eller tankcontainer) på en vagn, i en stor container eller liten behållare för transport i bulk, eller på en batterivagn eller i en MEG-container.
- ya) **rättvisekultur: ett förfarande som ska införas för att aktivt uppmuntra personal att rapportera säkerhetsrelaterade olyckor, tillbud och händelser som kunde ha lett till olyckor samtidigt som ansvarighet förfarande kan utkrävas för uppsåtliga överträdelser och grov försummelse. Sådan personal ska inte utsättas för bestraffning eller diskriminering på grund av oavsiktliga fel eller för att ha lämnat ut sådan information. En rättvisekultur möjliggör för järnvägsindustrin att lära av olyckor, tillbud och händelser som kunde ha lett till olyckor och därmed förbättra säkerheten på järnvägen för personal och passagerare.** [Ändr. 59]
- yb) **mottagare: alla fysiska eller juridiska personer som identifieras som mottagare på fraktsedeln och som tar emot varorna och fraktsedeln.** [Ändr. 60]
- yc) **transportör: alla företag med vilka avsändaren eller passageraren har ingått ett avtal om transport, eller en efterföljande transportör som är ansvarig enligt detta avtal.** [Ändr. 61]

KAPITEL II

UTVECKLING OCH HANTERING AV SÄKERHET

Artikel 4

Roller för olika aktörer inom järnvägssystemet när det gäller att utveckla och förbättra järnvägssäkerheten

1. Medlemsstaterna och byrån ska, **var och en inom sitt ansvarsområde**, se till att järnvägssäkerheten upprätthålls ~~generellt~~ och att den, i den mån detta är rimligen genomförbart, kontinuerligt förbättras med beaktande av utvecklingen av **den mänskliga faktorn**, unionslagstiftningen och **internationell lagstiftning samt** tekniska och vetenskapliga framsteg, och att förebyggande av allvariga olyckor prioriteras.

Medlemsstaterna och byrån ska se till att behovet av systemaspekter beaktas i samband med åtgärder för utveckling och förbättring av säkerheten på järnvägarna.

2. Medlemsstaterna **och byrån** ska se till att ansvaret för en säker drift av järnvägssystemet och riskhanteringen för detsamma läggs på infrastrukturförvaltarna och järnvägsföretagen, varvid de ska vara skyldiga att

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) genomföra nödvändiga åtgärder för riskhantering, i samarbete med varandra där det är lämpligt,
- b) tillämpa unionsbestämmelser och nationella bestämmelser, och
- c) inrätta säkerhetsstyrningssystem i enlighet med detta direktiv.

Utan att det inverkar på det civilrättsliga skadeståndsansvar som följer av medlemsstaternas rättsliga bestämmelser ska varje infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag ansvara för sina respektive delar av systemet och för en säker drift av dessa, inklusive materielförsörjning och upphandling av tjänster, gentemot användare, kunder, berörd personal och tredje part. Riskerna i samband med tredje parters verksamhet ska också beaktas i infrastrukturförvaltarens och järnvägsföretagets säkerhetsstyrningssystem.

3. Varje tillverkare, underhållsleverantör, \pm fordonsinnehavare, tjänsteleverantör och upphandlande enhet ska se till att rullande materiel, anläggningar, utrustning och materiel, **installationer**, samt tjänster levereras i enlighet med angivna krav och användningsvillkor så att järnvägsföretag och/eller infrastrukturförvaltare kan använda dem på ett säkert sätt.

4. Alla aktörer som har en roll av betydelse för säkerhetsåtgärder ska, **inom sina respektive ansvarsområden**, genomföra nödvändiga åtgärder för riskhantering, vid behov tillsammans med andra aktörer, **och ska även ansvara för genomförandet av sina egen verksamhet**. Utöver järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska följande aktörer innefattas:

- a) **Innehavare och deras enhet eller** enheter med ansvar för underhåll av fordon.
- b) ~~Avsändare, Lastare,~~ **avlastare** och fyllare som har en roll av betydelse för säker lastning.
- c) Tillverkare som har ett ansvar för utformning och tillverkning av säkra järnvägsfordon, delar, komponenter eller konstruktionsdelar till fordon, järnvägsinfrastruktur, kraftförsörjningssystem och markbaserade trafikledningssystem, samt för att utfärda preliminär underhållsdokumentation för ett fordon.

5. Varje järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och enhet med ansvar för underhåll ska säkerställa att dess entreprenörer genomför åtgärder för riskhantering. För detta ändamål ska varje järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och enhet med ansvar för underhåll tillämpa de gemensamma metoder för övervakningsprocesser som anges i kommissionens förordning (EU) nr 1078/2012⁽¹⁾. Deras entreprenörer ska fås att tillämpa denna process med hjälp av ~~avtalsvillkor~~ **avtal**. På begäran av byrån eller den nationella säkerhetsmyndigheten ska järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och enheter med ansvar för underhåll röja sina ~~avtalsvillkor~~ **avtal**.

6. En aktör inom järnvägssystemet som upptäcker en **systemisk** säkerhetsrisk avseende fel, bristande överensstämmelse i konstruktionen eller bristande funktion i den tekniska utrustningen, inbegripet dem i strukturella delsystem, ska **genom ett förfarande som har harmoniserats på unionsnivå** rapportera dessa risker till andra delaktiga parter **och till byrån** så att de kan vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att säkerställa att säkerhetsnivån i järnvägssystemet kontinuerligt upprätthålls.

6a. Medlemsstaterna, byrån och alla aktörer inom järnvägssystemet ska upprätta en rättvisekultur där man säkerställer konsekvent rapportering av olyckor, tillbud och potentiella säkerhetsrisker. För att uppmuntra sådan rapportering ska medlemsstaterna inrätta ett system som gör det möjligt att rapportera konfidentiellt.

7. Om järnvägsföretag använder varandras fordon ska samtliga aktörer utbyta alla uppgifter som är relevanta för en säker drift, **med hjälp av de fordonsregister som anges i artiklarna 43 och 43a i direktivet...[järnvägsdrifts-kompatibilitetsdirektivet]**. Detta ska innefatta uppgifter om fordonets status och historia, uppgifter i underhållsjournaler, lastningsåtgärders **och säkerhetskritiska komponenters** spårbarhet ~~och~~ **samt** fraktsedlar. Uppgifterna ska vara så detaljerade att ett järnvägsföretag kan bedöma riskerna med att använda fordonet i fråga. **[Ändr. 62]**

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1078/2012 av den 16 november 2012 om en gemensam säkerhetsmetod för övervakning som ska tillämpas av järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare efter erhållande av säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd, samt av enheter som ansvarar för underhåll (EUT L 320, 17.11.2012, s. 8).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 5

Gemensamma säkerhetsindikatorer

1. För att göra det lättare att bedöma hur de gemensamma säkerhetsmålen uppnås och för att övervaka den allmänna utvecklingen av järnvägssäkerheten ska medlemsstaterna samla in information om gemensamma säkerhetsindikatorer med hjälp av de årsrapporter från nationella säkerhetsmyndigheter som avses i artikel 18.

De gemensamma säkerhetsindikatorerna ska fastställas i enlighet med bilaga I.

1a. Medlemsstaterna ska stödja byrån i arbetet med att kontrollera utvecklingen av järnvägssäkerheten på unionsnivå. [Ändr. 63]

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 26 med avseende på översyn av bilaga I, särskilt för att uppdatera de gemensamma säkerhetsindikatorerna med hänsyn till den tekniska utvecklingen och för att ändra de gemensamma metoderna för att beräkna kostnaderna för olyckor.

Artikel 6

Gemensamma säkerhetsmetoder

1. I de gemensamma säkerhetsmetoderna ska det anges hur säkerhetsnivåerna, uppnåendet av säkerhetsmålen och uppfyllandet av andra säkerhetskrav ska bedömas, genom utformning och fastställande av följande:

- a) Metoder för riskvärdering och riskbedömning.
- b) Metoder för bedömning av överensstämmelse med krav i säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd utfärdade i enlighet med artiklarna 10 och 11.
- c) De metoder för tillsyn som ska användas av nationella säkerhetsmyndigheter och de metoder för övervakning som ska användas av järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och enheter med ansvar för underhåll.

ca) Metoder för kontroll av säkerhetsutvecklingen på nationell nivå och unionsnivå. [Ändr. 64]

d) Varje annan metod för någon process inom säkerhetsstyrningssystemet som behöver harmoniseras på unionsnivå.

2. Kommissionen ska ge byrån i uppdrag att utarbeta de nya gemensamma säkerhetsmetoder som avses i punkt 1 d, att se över och uppdatera samtliga gemensamma säkerhetsmetoder med beaktande av teknisk utveckling eller samhällsutveckling och att lämna relevanta rekommendationer till kommissionen **så snabbt som möjligt**. [Ändr. 65]

Vid utarbetandet av rekommendationerna ska byrån beakta ~~användares och berörda parter synpunkter~~ **synpunkter från användare, nationella säkerhetsmyndigheter, arbetsmarknadens parter, och andra parter**. Rekommendationerna ska innefatta en rapport om resultaten av detta samråd och en rapport där effekterna av de nya gemensamma säkerhetsmetoder som ska antas bedöms. [Ändr. 66]

3. De gemensamma säkerhetsmetoderna ska ses över regelbundet, med beaktande av erfarenheterna av deras tillämpning, järnvägssäkerhetens övergripande utveckling och behovet av att generellt upprätthålla och, ~~när i den mån~~ det är rimligen genomförbart, kontinuerligt förbättra säkerheten. [Ändr. 67]

4. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 26 anta delegerade akter om fastställande av gemensamma säkerhetsmetoder och reviderade gemensamma säkerhetsmetoder.

5. Medlemsstaterna ska **omgående** företa alla de ändringar i sina nationella bestämmelser som behövs med anledning av antagandet av de gemensamma säkerhetsmetoderna och översyner av dessa. [Ändr. 68]

Artikel 7

Gemensamma säkerhetsmål

1. I de gemensamma säkerhetsmålen ska de lägsta säkerhetsnivåer fastställas som i varje medlemsstat måste uppnås i järnvägssystemets olika delar och i systemet i dess helhet, uttryckta i kriterier för en acceptabel risknivå i fråga om följande:

- a) Sådana individuella risker som passagerare, personal, däribland entreprenörers personal, plankorsningstrafikanter och övriga utsätts för och, utan att det påverkar befintliga nationella och internationella regler om skadeståndsansvar, individuella risker som inkräktare utsätts för.

Onsdagen den 26 februari 2014

b) Samhällsrisiker.

2. Kommissionen ska ge byrån i uppdrag att **så snart som möjligt** utarbeta reviderade gemensamma säkerhetsmål och att lämna relevanta rekommendationer till kommissionen. [Ändr. 69]

3. De gemensamma säkerhetsmålen ska ses över regelbundet, med beaktande av järnvägssäkerhetens övergripande utveckling. De reviderade gemensamma säkerhetsmålen ska återspegla de prioriterade områden där säkerheten behöver förbättras ytterligare.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 26 anta delegerade akter om fastställande av reviderade gemensamma säkerhetsmål.

5. Medlemsstaterna ska företa alla de ändringar i sina nationella bestämmelser som behövs för att åtminstone uppnå de gemensamma säkerhetsmålen och eventuella reviderade gemensamma säkerhetsmål, i överensstämmelse med de tidsplaner för genomförandet som bifogas dessa. De ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen i enlighet med artikel 8.

Artikel 8

Nationella bestämmelser

1. Medlemsstaterna får ~~fastställa~~ **föreslå** nya nationella bestämmelser **efter att detta direktiv har trätt i kraft** enbart i följande fall:

a) När bestämmelser om befintliga säkerhetsmetoder inte omfattas av en gemensam säkerhetsmetod.

b) När en brådskande förebyggande åtgärd krävs, särskilt till följd av en olycka.

Medlemsstaterna ska se till att **de nationella bestämmelserna inte är diskriminerande och att behovet** behovet av ett systeminriktat tillvägagångssätt beaktas i de nationella bestämmelserna.

Det står medlemsstaterna fritt att tillämpa en högre säkerhetsnivå än den som fastställs i de gemensamma säkerhetsmålen, på villkor att den högre säkerhetsnivån är fullt förenlig med befintliga gemensamma säkerhetsmål.

2. När en medlemsstat avser att införa en ny nationell bestämmelse ska den **omgående** till byrån och kommissionen anmäla ett utkast till den bestämmelsen, med användning av ett lämpligt it-system enligt artikel 23 i förordning ... [förordningen om järnvägsbyrån] **och bifoga en rapport med en utvärdering av de nya bestämmelsernas effekter. Förutom i de fall som anges i punkt 1 b ska en sådan anmälan göras minst tre månader innan bestämmelsen förväntas träda i kraft.**

Efter att den mottagit utkastet till bestämmelsen ska byrån inleda ett samordningsförfarande som inbegriper alla nationella säkerhetsmyndigheter i syfte att uppnå största möjliga harmonisering inom unionen.

Den nya nationella bestämmelsen får inte fortsätta att vara i kraft eller träda i kraft om kommissionen, på rekommendation från byrån, invänder mot den och ger en motivering till detta.

3. Om byrån blir medveten om att en nationell bestämmelse, oavsett om den anmäls eller ej, har blivit överflödigt eller oförenlig med någon gemensam säkerhetsmetod eller annan unionslagstiftning som antagits efter det att den nationella bestämmelsen börjat tillämpas, ska det förfarande som anges i artikel 22 i förordning ... [förordningen om järnvägsbyrån] tillämpas.

Vid frågor som rör utbildning och arbetsmiljö för järnvägsanställda som ansvarar för säkerhetskritiska uppgifter får byrån endast tillämpa denna punkt om den aktuella nationella bestämmelsen är diskriminerande och om en högre säkerhetsnivå ges genom den gemensamma säkerhetsmetoden eller annan unionslagstiftning.

4. Medlemsstaterna ska se till att nationella bestämmelser, **inbegripet sådana som gäller gränssnitten mellan fordon och nät**, görs tillgängliga ~~gratis och kostnadsfritt~~ på ~~ett~~ **minst två av unionens officiella** språk som kan förstås av alla berörda parter.

Onsdagen den 26 februari 2014

5. Nationella bestämmelser som anmälts i enlighet med denna artikel ska inte omfattas av det anmälningsförfarande som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG⁽¹⁾.

5a. Byrån ska anta och offentliggöra riktlinjer för antagandet av nya, eller ändrandet av befintliga, nationella bestämmelser. [Ändr. 70]

Artikel 9

Säkerhetsstyrningssystem

1. Infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag ska inrätta säkerhetsstyrningssystem för att se till att järnvägssystemet åtminstone kan uppfylla de gemensamma säkerhetsmålen, att det överensstämmer med de säkerhetskrav som fastställs i TSD:er samt att tillämpliga delar av de gemensamma säkerhetsmetoderna och de bestämmelser som anmälts enligt artikel 8 tillämpas.

2. Säkerhetsstyrningssystemet ska uppfylla kraven med anpassning till den utövade verksamhetens art, omfattning och andra förhållanden. Med hjälp av systemet ska hanteringen av alla de risker som infrastrukturförvaltarens eller järnvägsföretagets verksamhet ger upphov till tryggas, däribland **korrekt behörighet och utbildning för personal**, underhåll och materielförsörjning samt anlitan av entreprenörer. Utan att det påverkar befintliga nationella och internationella regler om skadeståndsansvar, ska i säkerhetsstyrningssystemet också, i tillämpliga och rimliga fall, beaktas de risker som uppstår som ett resultat av andra parter verksamhet. **Av detta följer att infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag ska ha förfaranden för att identifiera potentiella risker som uppkommer på grund av extern verksamhet som kommer i kontakt med järnvägssystemet och som inverkar direkt på järnvägsdriften.** [Ändr. 71]

Kommissionen ska med hjälp av ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** fastställa säkerhetsstyrningssystemets beståndsdelar, **inbegripet en internt godkänd och offentliggjord säkerhetspolicy; kvalitativa och kvantitativa säkerhetsmål och förfaranden för att nå dessa mål; förfaranden för att uppfylla tekniska och operativa normer; riskbedömningsförfaranden och genomförande av riskhanteringsåtgärder; personalutbildnings- och informationsåtgärder; förfaranden som säkrar kommunikation och dokumentering av säkerhetsinformation; förfaranden för rapportering och analys av tillbud, olyckor och andra säkerhetsrelaterade händelser, samt för framtagande av förebyggande åtgärder; tillhandahållande av handlingsplaner för nödsituationer som godkänns av offentliga myndigheter samt bestämmelser om intern granskning av säkerhetsstyrningssystemet.** Dessa ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel ~~27-226~~. [Ändr. 72]

2a. När det gäller järnvägspersonalen ska säkerhetsstyrningssystemet omfatta personalutbildningsprogram och system för att säkerställa att personalens kompetens bibehålls och att uppgifterna utförs på rätt sätt. [Ändr. 73]

2b. Säkerhetsstyrningssystemet ska innehålla bestämmelser om en "rättviseskultur" enligt definitionen i artikel 3. [Ändr. 74]

3. Infrastrukturförvaltare ska se till att deras säkerhetsstyrningssystem är sådant att effekterna av den trafik som bedrivs på järnvägsnätet av olika järnvägsföretag beaktas och att det skapas förutsättningar för alla järnvägsföretag att kunna bedriva trafik i enlighet med TSD:er, nationella bestämmelser och de villkor som föreskrivs i deras säkerhetsintyg. Säkerhetsstyrningssystemet ska utformas så att infrastrukturförvaltarens rutiner för nödsituationer samordnas med alla järnvägsföretag som använder dess infrastruktur, **med räddningstjänster för att kunna garantera ett snabbt ingripande av räddningstjänsterna och andra berörda som kan behöva agera i en nödsituation. För gränsöverskridande infrastruktur och framför allt för gränsöverskridande tunnlar, bör specifika säkerhetsstyrningssystem utvecklas och förbättras för att säkerställa att de behöriga larmtjänsterna på båda sidor om gränsen är samordnade och förberedda.** [Ändr. 75]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EUT L 204, 21.7.1998, s. 37).

Onsdagen den 26 februari 2014

3a. Infrastrukturförvaltarna bör också inrätta ett samordningssystem med förvaltarna i de grannländer som nätet är sammankopplat med. Detta system ska innehålla mekanismer för att tillhandahålla information om tillbud eller olyckor på nätet eller förseningar som kan störa den gränsöverskridande trafiken, samt samarbetsförfaranden för att återuppta trafiken mellan de båda infrastrukturerna samtidigt som säkerheten på nätet alltid garanteras. Infrastrukturförvaltarna i de båda länderna ska meddela operatörer, berörda parter och behöriga nationella myndigheter all relevant information som kan påverka trafiken mellan de båda länderna. [Ändr. 76]

4. Infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag ska senast den 30 juni varje år till den nationella säkerhetsmyndigheten överlämna en säkerhetsrapport om det närmast föregående kalenderåret. Säkerhetsrapporten ska innehålla följande uppgifter:

- a) Information om hur organisationens samlade säkerhetsmål är uppfyllda och om resultatet av säkerhetsplanerna.
- b) Utarbetandet av nationella säkerhetsindikatorer och av de gemensamma säkerhetsindikatorer som fastställs i bilaga I, i den utsträckning detta är av betydelse för den rapporterande organisationen.
- c) Resultaten av den interna säkerhetsrevisionen.
- d) Synpunkter på brister och fel i järnvägsdrift och infrastrukturförvaltning som skulle kunna vara av betydelse för den nationella säkerhetsmyndigheten.

KAPITEL III

UTFÄRDANDE AV SÄKERHETSINTYG OCH SÄKERHETSTILLSTÅND

Artikel 10

Gemensamt säkerhetsintyg

1. Enbart järnvägsföretag som innehar ett gemensamt säkerhetsintyg ska få tillträde till järnvägsinfrastrukturen.
2. **Förutom i de fall som anges i punkt 2a ska** Byrån bevilja ett gemensamt säkerhetsintyg på grundval av bevisning för att järnvägsföretaget har inrättat ett säkerhetsstyrningssystem i enlighet med artikel 9 och uppfyller kraven i TSD:er och annan relevant lagstiftning, **eller eventuella specifika driftsbestämmelser som rör den trafik järnvägsföretaget bedriver**, i fråga om riskhantering och ett säkert tillhandahållande av transporttjänster på nätet.

2a. Säkerhetsintyg för järnvägsföretag som enbart är verksamma på ett isolerat nät kan även utfärdas av en nationell säkerhetsmyndighet i de medlemsstater som har ett sådant nät. I dessa fall kan den sökande välja mellan att lämna in ansökan till byrån eller till de nationella säkerhetsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Inom den övergångsperiod som anges i artikel 30 ska de nationella säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstater som har isolerade nät upprätta gemensamma förfaranden för att utfärda säkerhetsintyg samt se till att det råder ömsesidigt erkännande av säkerhetsintygen mellan dem. Om de nationella säkerhetsmyndigheternas beslut är motstridiga eller om ett ömsesidigt godtagbart beslut inte kan nås, ska byrån fatta beslut i enlighet med artikel 12 i förordning [förordningen om järnvägsbyrån].

Om de nationella säkerhetsmyndigheterna inte har inrättat ett system för gemensamma förfaranden för att utfärda säkerhetsintyg och ett ömsesidigt erkännande av dem vid utgången av den övergångsperiod som anges i artikel 30, ska de rättigheter som anges i denna artikel vara förbehållna byrån.

Om de nationella säkerhetsmyndigheterna har inrättat ett system för gemensamma förfaranden för att utfärda säkerhetsintyg och ett ömsesidigt erkännande av dem vid utgången av den övergångsperiod som anges i artikel 30, får de nationella säkerhetsmyndigheterna i de medlemsstater som har isolerade nät fortsätta att utfärda säkerhetsintyg och den sökande kan välja mellan att söka säkerhetsintyg hos byrån eller hos den berörda nationella säkerhetsmyndigheten när den övergångsperiod som anges i artikel 30 har löpt ut.

Onsdagen den 26 februari 2014

Tio år efter att detta direktiv har trätt i kraft ska kommissionen lägga fram en framstegsrapport för Europaparlamentet och rådet, där man bedömer de framsteg som har gjorts mot upprättandet av gemensamma förfaranden och ömsesidigt godkännande av säkerhetsintygen på det isolerade järnvägsnätet samt, vid behov, lägger fram lämpliga lagstiftningsförslag.

3. Det gemensamma säkerhetsintyget ska ange den typ, ~~av järnvägsdrift och dess omfattning~~ **och verksamhetsområde för den järnvägsdrift** som täcks av intyget. Intyget ska vara giltigt **och erkännas** ~~för likvärdig drift i hela eller delar av unionen~~ **på de villkor som byrån fastställt.**

4. ~~Tre månader~~ innan ett järnvägsföretag inleder ny trafik **som inte omfattas av dess gemensamma säkerhetsintyg** ska det till ~~den~~ **byrån, eller i de fall som anges i punkt 2a, till de** behöriga nationella säkerhetsmyndigheterna ~~tillhandahålla bevisning~~ **ytterligare handlingar som behövs för att bevisa** följande:

- a) Att järnvägsföretaget kommer att följa reglerna för drift, inbegripet de nationella bestämmelser som det tillhandahållits enligt artikel 8.4, och utvärdera säkerheten i dess trafik, varvid det ska beakta kraven i kommissionens förordning (EG) nr 352/2009⁽¹⁾ och säkerställa att samtliga risker hanteras i dess säkerhetsstyrningssystem och att det vidtar alla nödvändiga åtgärder för säker drift.
- b) Att järnvägsföretaget har vidtagit nödvändiga åtgärder för samarbete och samordning med infrastrukturförvaltarna för det eller de nät där företaget avser att bedriva trafik.
- c) Att järnvägsföretaget har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa säker trafik.
- d) Att järnvägsföretaget har ett tillstånd som utfärdats i enlighet med rådets direktiv 95/18/EG⁽²⁾.
- e) Att typen, ~~och~~ omfattningen **och verksamhetsområdet** av dess avsedda trafik motsvarar det som anges i dess gemensamma säkerhetsintyg.

Om **byrån eller, i de fall som anges i punkt 2a**, den nationella säkerhetsmyndigheten har tvivel rörande uppfyllandet av ett eller flera villkor ska den begära mer uppgifter från järnvägsföretaget **inom de tidsfrister som anges i artikel 11.1.** ~~Detta utbyte får dock inte medföra att inledningen av driften skjuts upp eller fördröjs.~~ Om **byrån eller, i de fall som anges i punkt 2a**, den nationella säkerhetsmyndigheten finner bevisning för att ett eller flera villkor inte är uppfyllda ska den hänskjuta ärendet till byrån, som ska vidta lämpliga åtgärder, däribland **ändring, tillfälligt upphävande eller** återkallelse av intyget.

5. Det gemensamma säkerhetsintyget ska förnyas när järnvägsföretaget ansöker om detta, åtminstone vart femte år. Det ska uppdateras helt eller delvis ~~närhelst~~ **innan** verksamhetens typ ~~eller~~ omfattning **eller verksamhetsområde** ändrar sig väsentligt.

Innehavaren av det gemensamma säkerhetsintyget ska utan dröjsmål underrätta byrån **eller, i de fall som anges i punkt 2a, den nationella säkerhetsmyndigheten** om alla viktigare ändringar av villkoren i det gemensamma säkerhetsintyget. Innehavaren ska dessutom underrätta byrån **eller, i de fall som anges i punkt 2a, den nationella säkerhetsmyndigheten** när nya **säkerhetskritiska** personalkategorier eller nya sorters rullande materiel införs. **De tidsfrister som fastställs i artikel 11.1 ska även gälla i dessa fall.**

Byrån får kräva att det gemensamma säkerhetsintyget ska ses över till följd av väsentliga ändringar av säkerhetslagstiftningen.

6. Om en nationell säkerhetsmyndighet konstaterar att en innehavare av ett gemensamt säkerhetsintyg inte längre uppfyller villkoren för intyget, ska den begära att byrån återkallar intyget. Byrån **eller, i de fall som anges i punkt 2a, den nationella säkerhetsmyndigheten** får återkalla det gemensamma säkerhetsintyget, med angivande av skälen till sitt beslut. Byrån **eller, i de fall som anges i punkt 2a, den nationella säkerhetsmyndigheten** ska omedelbart underrätta alla nationella säkerhetsmyndigheter för de nät på vilka järnvägsföretaget bedriver trafik.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 352/2009 av den 24 april 2009 om antagande av en gemensam säkerhetsmetod för riskvärdering och riskbedömning som avses i artikel 6.3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG (EUT L 108, 29.4.2009, s. 4).

⁽²⁾ Rådets direktiv 95/18/EG av den 19 juni 1995 om tillstånd för järnvägsföretag (EGT L 143, 27.6.1995, s. 70).

Onsdagen den 26 februari 2014

7. Byrån **eller, i de fall som anges i punkt 2a, den nationella säkerhetsmyndigheten** ska inom en månad underrätta de nationella säkerhetsmyndigheterna om utfärdande, förnyelse, ändring eller återkallelse av ett gemensamt säkerhetsintyg. Informationen ska omfatta järnvägsföretagets namn och adress samt intygets utfärdandedag, omfattning och giltighet och, vid återkallelse, en motivering av beslutet.

8. Byrån ska kontinuerligt övervaka ändamålsenligheten med åtgärderna för utfärdande av gemensamma säkerhetsintyg och de nationella säkerhetsmyndigheternas tillsyn, och ska vid behov lämna rekommendationer till förbättringar till kommissionen. Dessa kan innefatta en rekommendation till en gemensam säkerhetsmetod för en process inom säkerhetsstyrningssystemet som behöver harmoniseras på unionsnivå, i enlighet med artikel 6.1 d.

8a. Alla fysiska och juridiska personer kan överklaga beslut från byrån som riktar sig till dessa personer i enlighet med artiklarna 12, 16, 17 och 18 i förordning ... [förordningen om järnvägsbyrån] eller lämna in ett klagomål på grund av att byrån inte har svarat inom de fastställda tidsfristerna. Dessa rättigheter ska även gälla för organ som representerar de personer som anges i artikel 34.2 i förordning ... [förordningen om järnvägsbyrån] som är vederbörligen befullmäktigade i enlighet med sina stadgar. [Ändr. 77]

Artikel 11

Ansökningar om gemensamma säkerhetsintyg

1. Ansökningar om gemensamma säkerhetsintyg ska lämnas till byrån. Denna ska fatta ett beslut om ansökan utan dröjsmål och i alla händelser inom ~~fyra~~ **tre** månader efter det att ~~alla nödvändiga uppgifter och alla kompletterande uppgifter som begärts av byrån~~ **ansökan** har lämnats ~~tagits emot~~. Om den sökande ombeds att lämna kompletterande uppgifter, ska dessa lämnas ~~omgående~~ **inom en rimlig tidsperiod som byrån fastställer och som inte ska vara längre än en månad, om inte byrån i undantagsfall accepterar och godkänner en tidsbegränsad förlängning. Avslag ska motiveras.**

Om en ansökan görs om utvidgning av intyget i syfte att bedriva verksamhet i ytterligare en medlemsstat, ska även då byrån fatta sitt beslut inom tre månader från det att ansökan har mottagits.

2. Byrån ska lämna en detaljerad vägledning om hur gemensamma säkerhetsintyg ska erhållas. Den ska förteckna alla de krav som har fastställts i enlighet med artikel 10.2 och ska offentliggöra alla relevanta dokument.

3. En vägledning om hur en ansökan ska göras, med en beskrivning och förklaring av kraven för utfärdande av gemensamma säkerhetsintyg och en förteckning över nödvändiga dokument, ska ställas till de sökandes förfogande gratis **och på alla unionens officiella språk**. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska samarbeta med byrån i fråga om att sprida denna information. [Ändr. 78]

Artikel 12

Säkerhetstillstånd för infrastrukturförvaltare

1. För att få tillstånd att förvalta och driva järnvägsinfrastruktur ska infrastrukturförvaltare ha ett säkerhetstillstånd från den nationella säkerhetsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade. **När det gäller gränsöverskridande infrastruktur med en enda infrastrukturförvaltare ska byrån ansvara för de uppgifter som fastställs i denna artikel.**

2. Säkerhetstillståndet ska innehålla ett godkännande av infrastrukturförvaltarens säkerhetsstyrningssystem i enlighet med artikel 9, vilket ska innefatta förfaranden och åtgärder för att uppfylla kraven för säker konstruktion, säkert underhåll och säker drift av järnvägsinfrastrukturen, inklusive, i tillämpliga fall, underhåll och drift av systemet för trafikstyrning och signalering, **och förfaranden för agerandet vid allvarliga olyckor för att garantera hjälp och återställa infrastrukturens säkerhet**.

Säkerhetstillståndet ska förnyas när infrastrukturförvaltaren ansöker om detta, en gång vart femte år. Det ska uppdateras helt eller delvis närhelst väsentliga förändringar görs i infrastrukturen, signaleringen eller kraftförsörjningen eller i fråga om principerna för driften eller underhållet. Säkerhetstillståndets innehavare ska ~~utan dröjsmål~~ **omgående** underrätta den nationella säkerhetsmyndigheten **och byrån** om alla sådana förändringar.

Onsdagen den 26 februari 2014

Den nationella säkerhetsmyndigheten, **eller byrån för den gränsöverskridande infrastruktur som avses i stycke 1**, får kräva att säkerhetstillståndet ska ses över till följd av väsentliga ändringar i säkerhetslagstiftningen.

Om den nationella säkerhetsmyndigheten, **eller byrån för den gränsöverskridande infrastruktur som avses i stycke 1**, finner att en infrastrukturförvaltare med tillstånd inte längre uppfyller villkoren för sitt säkerhetstillstånd, ska den återkalla tillståndet, **med angivande av skälet till sitt beslut**.

3. Den nationella säkerhetsmyndigheten ska fatta ett beslut om en ansökan om säkerhetstillstånd utan dröjsmål och i alla händelser inom ~~fyra~~ **tre** månader efter det att ~~alla nödvändiga uppgifter och alla begärda kompletterande uppgifter har lämnats~~ **ansökan har tagits emot. Om den sökande ombeds att lämna kompletterande uppgifter, ska dessa lämnas inom en rimlig tidsperiod som den nationella säkerhetsmyndigheten eller byrån fastställer och som inte ska vara längre än en månad, om inte byrån i undantagsfall accepterar och godkänner en tidsbegränsad förlängning. Avslag måste vederbörligen motiveras.**

En ansökningsvägledning ska tillhandahållas som beskriver och förklarar kraven för säkerhetsgodkännanden samt innehåller en förteckning över de handlingar som krävs.

4. Den nationella säkerhetsmyndigheten ska inom en månad underrätta byrån om utfärdande, förnyelse, ändring och återkallelse av säkerhetstillstånd. Informationen ska omfatta infrastrukturförvaltarens namn och adress samt säkerhetstillståndets utfärdandedag, omfattning och giltighet och, vid återkallelse, en motivering av beslutet. **[Ändr. 79]**

Artikel 13

Tillgång till utbildning

1. Medlemsstaterna ska se till att järnvägsföretag har rättvis och icke-diskriminerande tillgång till utbildning för lokförare och ombordpersonal närhelst sådan utbildning är nödvändig för att bedriva trafik på deras nät eller för att uppfylla säkerhetsintygets krav och kraven för att erhålla förarbevis och intyg enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG⁽¹⁾.

De tjänster som erbjuds ska innefatta utbildning om nödvändig linjekännedom, **stöd till funktionshindrade**, trafikregler och instruktioner, signal- och trafikledningssystem samt de rutiner för nödsituationer som tillämpas på de trafikerade linjerna. **[Ändr. 80]**

Medlemsstaterna ska också se till att infrastrukturförvaltare och deras personal som utför säkerhetskritiska uppgifter har rättvis och icke-diskriminerande tillgång till utbildning.

Om utbildningen inte inbegriper examinering och utfärdande av intyg ska medlemsstaterna se till att järnvägsföretagen har tillgång till sådan certifiering.

Den nationella säkerhetsmyndigheten ska se till att tillhandahållandet av utbildning eller, i tillämpliga fall, utfärdandet av intyg uppfyller de krav som fastställs i direktiv 2007/59/EG, TSD:er eller de nationella bestämmelser som avses i artikel 8.

2. Om utbildningen endast erbjuds av ett enda järnvägsföretag eller av infrastrukturförvaltaren, ska medlemsstaten se till att den görs tillgänglig för andra järnvägsföretag till ett rimligt och icke-diskriminerande pris som är kostnadsrelaterat och får inbegripa en vinstmarginal.

3. När järnvägsföretagen anställer nya lokförare, ombordpersonal och personal som utför säkerhetskritiska uppgifter ska de kunna ta hänsyn till eventuell utbildning, kompetens och erfarenheter som erhållits tidigare hos andra järnvägsföretag. Sådan personal ska därför ha rätt att få tillgång till, erhålla kopior av och framlägga alla handlingar som styrker deras utbildning, kompetens och erfarenheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51).

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare ska vara ansvariga för utbildnings- och kompetensnivån hos personal, **inklusive ombordpersonal**, som har arbetsuppgifter av betydelse för trafiksäkerheten. [Ändr. 81]

Artikel 14

Underhåll av fordon

1. Innan ett fordon tas i bruk eller används i järnvägsnätet ska det tilldelas en enhet som ansvarar för underhåll och denna enhet ska vara registrerad i ~~det nationella fordonsregistret~~ **fordonsregistren** enligt artikel 43 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] .

2. Ett järnvägsföretag, en infrastrukturförvaltare eller en fordonsinnehavare kan vara den enhet som ansvarar för underhåll.

3. Utan att det inverkar på ansvaret för järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare i fråga om säker drift av ett tåg enligt artikel 4 ska enheten se till att de fordon för vars underhåll den ansvarar är i säkert skick genom ett system för underhåll. I detta syfte ska den enhet som ansvarar för underhåll se till att fordonen underhålls i enlighet med

a) underhållsjournalen för varje fordon,

b) gällande krav, inklusive underhållsregler och TSD-bestämmelser.

Den enhet som ansvarar för underhåll ska själv utföra underhållet eller anlita kontrakterade underhållsverkstäder.

4. När det gäller godsvagnar ska varje enhet som ansvarar för underhåll certifieras av ett organ som ackrediterats eller erkänts i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 445/2011 ⁽¹⁾, eller av en nationell säkerhetsmyndighet. Även erkännandeförfarandet ska grundas på kriterier gällande oberoende, kompetens och opartiskhet.

Om den enhet som ansvarar för underhåll är en infrastrukturförvaltare ska överensstämelsen med förordning (EU) nr 445/2011 kontrolleras av den relevanta nationella säkerhetsmyndigheten i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 12 i **detta direktiv** och överensstämelsen ska bekräftas i de intyg som specificeras i dessa förfaranden.

5. De intyg som beviljats i enlighet med punkt 4 ska vara giltiga **och automatiskt erkännas** i hela unionen.

Byrån ska utarbeta, offentliggöra och därefter uppdatera ett register över certifierade enheter som ansvarar för underhåll. Detta ska vara kopplat till de nationella fordonsregistren enligt artikel 43.1 och 43.4 och artikel 43a.1 och 43a.4 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta gemensamma specifikationer för dessa register avseende innehåll, dataformat, funktionell och teknisk uppbyggnad, driftsätt samt regler för inmatning och läsning av data. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.3.

5a. När den utarbetar eller ändrar TSD:er ska byrån harmonisera normerna för den minsta underhållsfrekvensen och kvalitetskraven för att på så sätt garantera säkerheten i järnvägssystemet som helhet. Därför måste hänsyn tas till de olika parametrar (användning, ålder, material, antal körda kilometer, klimatförhållanden, typ av spår osv.) som påverkar materialförslitningen. Företagen får fortsätta att använda sina egna underhållssystem, förutsatt att byrån anser att detta system erbjuder en motsvarande eller en högre säkerhetsnivå.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 445/2011 av den 10 maj 2011 om ett certifieringssystem för enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar och om ändring av förordning (EG) nr 653/2007 (EUT L 122, 11.5.2011, s. 22).

Onsdagen den 26 februari 2014

6. Senast ~~den 31 maj 2014~~ **två år efter att detta direktiv träder i kraft** ska byrån utvärdera systemet för certifiering av enheter med ansvar för underhåll av godsvagnar, ~~undersöka möjligheten att utvidga det systemet till samtliga fordon och lämna en rapport om detta till kommissionen.~~ **Rapporten ska innehålla en rekommendation om huruvida detta certifieringssystem bör utvidgas till andra typer av fordon. Kommissionen ska därefter vidta lämpliga åtgärder utifrån denna rekommendation.**

6a. Senast sex månader efter att detta direktiv träder i kraft ska byrån identifiera järnvägskomponenter som är kritiska för järnvägssäkerheten samt utveckla ett system som gör det möjligt att spåra dessa komponenter.

7. **På grundval av byråns rekommendation och senast 36 månader efter att detta direktiv träder i kraft ska** ~~kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter senast den 24 december 2016~~ **delegerade akter i enlighet med artikel 26** fastställa gemensamma villkor för certifiering av enheter med ansvar för underhåll i fråga om samtliga fordon.

~~Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27.2.~~

Det certifieringssystem för godsvagnar som antagits genom förordning (EU) nr 445/2011 ska fortsätta att tillämpas till dess att de ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** som avses i första stycket har antagits. [Ändr. 82]

Artikel 15

Undantag från systemet för certifiering av enheter med ansvar för underhåll

1. Medlemsstaterna kan i följande fall besluta sig för att uppfylla förpliktelserna att identifiera enheten som ansvarar för underhåll och certifiera denna genom alternativa åtgärder i förhållande till det certifieringssystem som fastställs i artikel 14:

- a) Fordon som är registrerade i ett tredjeland och som underhålls i enlighet med lagstiftningen i detta land.
- b) Fordon som används i sådana nät eller på sådana linjer där spårvidden skiljer sig från spårvidden i unionens huvudjärvnät och för vilka uppfyllandet av de krav som avses i artikel 14.3 säkerställs genom internationella avtal med tredjeländer.
- c) Fordon som omfattas av artikel 2 och militärutrustning och specialtransporter för vilka det krävs ett särskilt tillstånd utfärdat av en nationell säkerhetsmyndighet före tjänstens tillhandahållande. I detta fall ska undantag beviljas för perioder vars längd inte överstiger fem år.

2. De alternativa åtgärder som avses i punkt 1 ska genomföras genom undantag som beviljas av den behöriga nationella säkerhetsmyndigheten eller byrån när

- a) fordon registreras i enlighet med artikel 43 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] , när det gäller identifieringen av den enhet som ansvarar för underhåll,
- b) säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd beviljas järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare i enlighet med artiklarna 10 och 12 i det här direktivet, när det gäller identifieringen eller certifieringen av den enhet som ansvarar för underhåll.

3. Sådana undantag ska identifieras och motiveras i den årliga säkerhetsrapport som avses i artikel 18. I sådana fall där det förefaller som om omotiverade säkerhetsrisker tas i unionens järnvägssystem ska byrån omedelbart informera kommissionen om detta. Kommissionen ska kontakta de berörda parterna och, vid behov, begära att medlemsstaten drar tillbaka sitt beslut om undantag.

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL IV
NATIONELLA SÄKERHETSMYNDIGHETER

Artikel 16

Uppgifter

1. Varje medlemsstat ska inrätta en säkerhetsmyndighet. **Medlemsstater kan också besluta att gemensamt upprätta en säkerhetsmyndighet som är behörig för deras territorier.** Denna ska beträffande organisation, rättsstruktur och beslutsfattande vara oberoende av järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, sökande och upphandlande enheter. **Säkerhetsmyndigheten ska ha den sakkunskap och de personalresurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter. Detta kan vara det ministerium som ansvarar för transportfrågor, förutsatt att det uppfyller de krav på oberoende som fastställs i denna punkt.**
2. Den nationella säkerhetsmyndigheten ska ha åtminstone följande uppgifter:
 - a) Att besluta om godkännande att ta i bruk de energi- och infrastrukturrelaterade delsystem som utgör järnvägssystemet i enlighet med artikel 18.2 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] , **med undantag av gränsöverskridande infrastruktur med en enda infrastrukturförvaltare, för vilken byrån ska ansvara för de uppgifter som fastställs i detta led.**
 - b) Att ~~utöva tillsyn av~~ **säkerställa** att driftskompatibilitetskomponenterna uppfyller de grundläggande kraven enligt artikel [x] i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] .
 - c) Att tilldela ett ~~uropeiskt~~ **nationellt** fordonsnummer i enlighet med ~~artikel 42~~ **artiklarna 20a och 43** i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].
 - d) Att på begäran av byrån **och på grundval av avtalsöverenskommelser i enlighet med förordningen [förordning om järnvägsbyrån]** bistå den vid utfärdande, förnyelse, ändring och återkallelse av gemensamma säkerhetsintyg beviljade i enlighet med artikel 10 och kontrollera att de villkor och krav som föreskrivs i dessa är uppfyllda samt att järnvägsföretag bedriver trafik i enlighet med kraven i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.
 - e) Att utfärda, förnya, ändra och återkalla säkerhetstillstånd beviljade i enlighet med artikel 12 och kontrollera att de villkor och krav som föreskrivs i dessa är uppfyllda samt att infrastrukturförvaltare verkar i enlighet med kraven i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.
 - f) Att övervaka, främja och, vid behov, kontrollera efterlevnaden av och uppdatera säkerhetsregelverket, inklusive systemet med nationella bestämmelser.
 - g) Att utöva tillsyn över järnvägsföretag i enlighet med bilaga IV till kommissionens förordning (EU) nr 1158/2010 ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EU) nr 1077/2012 ⁽²⁾.
 - h) Att ~~utöva tillsyn av~~ **säkerställa** att fordon vederbörligen registreras i ~~detta europeiska och~~ nationella fordonregistret **fordonsregistren** och att säkerhetsrelaterad information i ~~det registret~~ **detta register** är korrekt och hålls aktuell.
 - ha) **Att övervaka efterlevnaden av regler om arbets- och körtider samt viloperioder för lokförare vid järnvägsföretagen och på spåret.**
 - hb) **Att övervaka efterlevnaden av tillämpliga regler om säkert underhåll och säker drift av godsvagnar och annan rullande materiel.**
 - hc) **Att upprätta en övergripande beredskapsplan för järnvägsnätet som ska vara obligatorisk för samtliga aktörer inom järnvägssystemet och utförligt ange vilka åtgärder som ska vidtas vid allvarliga olyckor eller nödsituationer, och överlämna denna till byrån. Planen ska innehålla följande:**

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1158/2010 av den 9 december 2010 om en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av överensstämmelse med kraven för att erhålla säkerhetsintyg för järnväg (EUT L 326, 10.12.2010, s. 11).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1077/2012 av den 16 november 2012 om en gemensam säkerhetsmetod för nationella säkerhetsmyndigheters tillsyn efter utfärdande av ett säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd (EUT L 320, 17.11.2012, s. 3).

Onsdagen den 26 februari 2014

- i) *Mekanismer och förfaranden som garanterar en effektiv kommunikation mellan de berörda operatörerna, främst infrastrukturförvaltare, järnvägsoperatörer och räddningstjänster.*
- ii) *Mekanismer för samordning med de nationella myndigheterna i grannländerna.*
- iii) *Kanaler för kommunikationen med anhöriga till offer i samband med allvarliga olyckor, för att kunna samverka med personal som är tränad och utbildad för de olika uppgifterna.*
- iv) *System för omhändertagande av offer i samband med olyckor, i syfte att vägleda dem i skadeståndsförfaranden i enlighet med unionens lagstiftning och särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007⁽¹⁾, utan att det påverkar järnvägsoperatörernas skyldigheter. Detta omhändertagande ska bland annat innehålla psykologiskt stöd till offren och deras anhöriga.*

Kommissionen ska genom genomförandeakter i enlighet med artikel 27 skyndsamt ta fram åtgärder för att harmonisera beredskapsplanernas innehåll och format. Byrån ska stödja och övervaka de nationella säkerhetsmyndigheterna i utformningen av dessa planer och ägna särskild uppmärksamhet åt järnvägsolyckor som påverkar två eller flera nationella nät.

3. Den nationella säkerhetsmyndigheten i den medlemsstat där järnvägsföretaget bedriver trafik ska vidta nödvändiga åtgärder för samordning med byrån och andra säkerhetsmyndigheter när det gäller att säkerställa att väsentliga uppgifter om järnvägsföretaget i fråga sprids, särskilt i fråga om kända risker och järnvägsföretagets säkerhetsnivå. Den nationella säkerhetsmyndigheten ska också utbyta information med andra relevanta nationella säkerhetsmyndigheter om den konstaterar att järnvägsföretaget inte vidtar nödvändiga åtgärder för riskhantering.

Den nationella säkerhetsmyndigheten ska omedelbart informera byrån om alla tvivel rörande de säkerhetsnivåer som uppnås av järnvägsföretag under dess tillsyn. Byrån ska vidta de relevanta åtgärder **såsom** föreskrivs i artikel 10.6.

4. De uppgifter som avses i punkt 2 får inte överföras till eller uppdras åt en infrastrukturförvaltare, ett järnvägsföretag eller en upphandlande enhet.

4a. De nationella säkerhetsmyndigheterna kan, med byråns hjälp, upprätta mekanismer för att utbyta bästa praxis.

4b. Nationella säkerhetsmyndigheter kan, på frivillig väg, begära att byrån granskar deras arbete. Byrån kan även själv ta initiativ till att granska nationella säkerhetsmyndigheter. [Ändr. 83]

Artikel 17

Principer för beslutsfattande

1. Nationella säkerhetsmyndigheter ska utföra sina uppgifter på ett öppet och icke diskriminerande sätt. De ska framför allt höra samtliga berörda parter och motivera sina beslut.

De ska omgående besvara framställningar och ansökningar, ~~utan dröjsmål skicka sina framställningar om information och anta alla sina beslut inom fyra månader efter det att alla de begärda uppgifterna har lämnats.~~ De kan när som helst begära tekniskt stöd av infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag eller av andra behöriga organ när de utför sina uppgifter enligt artikel 16 och ~~da respektera de tidsfrister som fastställs i artikel 11.1 samt alla krav som fastställs i de kontrakt som byrån har ingått.~~

Vid utarbetandet av nationell lagstiftning ska den nationella säkerhetsmyndigheten samråda med samtliga berörda parter och intressenter, bland annat infrastrukturförvaltare, järnvägsföretag, tillverkare, underhållsföretag, användare och personalföreträdare.

2. Byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna ska ha möjlighet att utföra de inspektioner, **revisioner** och utredningar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter och de ska beviljas tillgång till infrastrukturförvaltares och järnvägsföretags all relevanta dokumentation samt till deras anläggningar, installationer och utrustning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de beslut som fattas av den nationella säkerhetsmyndigheten kan överklagas till domstol.
4. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska ha ett aktivt utbyte av åsikter och erfarenheter inom det nätverk som inrättas av byrån för att inom unionen harmonisera deras kriterier för beslutsfattande.

4a. De nationella säkerhetsmyndigheterna ska stödja byrån i arbetet med att kontrollera utvecklingen av järnvägssäkerheten på unionsnivå.

5. Omfattningen av samarbetet mellan byrån och de nationella säkerhetsmyndigheterna avseende alla frågor som rör inspektioner på platsen i samband med utfärdande av gemensamma säkerhetsintyg och tillsyn över järnvägsföretag efter utfärdandet av gemensamma säkerhetsintyg ska anges i avtal eller andra arrangemang mellan byrån och respektive nationell säkerhetsmyndighet, **senast ett år efter att detta direktiv träder i kraft.**

Dessa avtal kan innefatta att lägga ut en del av byråns uppgifter och ansvar på de nationella myndigheterna, till exempel kontroll och förberedelse av handlingar, granskning av teknisk överensstämmelse, genomförande av besök och utarbetande av tekniska undersökningar i enlighet med artikel 69 i förordningen ... [förordningen om järnvägsbyrån].

Dessa arrangemang ska göra det möjligt att dela inkomsterna proportionerligt efter respektive aktörs andel av arbetet. [Ändr. 84]

Artikel 18

Årsrapport

Den nationella säkerhetsmyndigheten ska varje år offentliggöra en årsrapport om sin verksamhet under föregående år och överlämna denna till byrån senast den 30 september. Rapporten ska innehålla information om följande:

- a) Utvecklingen av järnvägssäkerheten, inbegripet en sammanställning på medlemsstatsnivå av de gemensamma säkerhetsindikatorer som fastställs i bilaga I.
- b) Viktiga ändringar av lagstiftningen om och regleringen av järnvägssäkerhet.
- c) Utvecklingen av utfärdandet av säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd.
- d) Resultaten och erfarenheterna av tillsynen över infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag.
- e) De undantag som har beslutats i enlighet med artikel 14.8.
- f) Alla inspektioner eller revisioner av järnvägsföretag med verksamhet i medlemsstaten som utförts inom ramen för tillsyn.

fa) Alla tekniska inspektioner av godsvagnar på spåret. [Ändr. 85]

KAPITEL V

UTREDNING AV OLYCKOR OCH TILLBUD

Artikel 19

Skyldighet att utreda

1. Medlemsstaterna ska se till att det utredningsorgan som avses i artikel 21 efter allvarliga olyckor inom järnvägssystemet genomför en utredning, som syftar till möjliga förbättringar av järnvägssäkerheten och förebyggande av olyckor.
2. Förutom allvarliga olyckor får det utredningsorgan som avses i artikel 21 utreda sådana olyckor eller tillbud som under något annorlunda omständigheter skulle ha kunnat leda till allvarliga olyckor, exempelvis tekniska brister i strukturella delsystem eller driftskompatibilitetskomponenter i det europeiska järnvägssystemet.

Onsdagen den 26 februari 2014

Det är utredningsorganet som bestämmer om en utredning av en sådan olycka eller ett sådant tillbud ska genomföras. I beslutet ska följande beaktas:

- a) Olyckans eller tillbudets omfattning.
 - b) Om olyckan eller tillbudet utgör en del av en serie olyckor eller tillbud av betydelse för systemet som helhet.
 - c) Olyckans eller tillbudets inverkan på järnvägssäkerhet på unionsnivå.
 - d) Framställningar från infrastrukturförvaltare, järnvägsföretag, den nationella säkerhetsmyndigheten eller medlemsstaterna.
3. Utredningarnas omfattning och de förfaranden som ska följas vid genomförandet av sådana utredningar ska bestämmas av utredningsorganet, med beaktande av artiklarna 20 och 22 och beroende på den lärdom organet förväntar sig att dra av olyckan eller tillbudet när det gäller förbättring av säkerheten.
4. Utredningen ska inte i något fall avse fastställande av skuld eller ansvar.

Artikel 20

Utredningens status

1. Medlemsstaterna ska, inom sina respektive rättssystem, fastställa den rättsliga status för utredningen som gör det möjligt för utredningsledarna att utföra sin uppgift så effektivt och snabbt som möjligt.
2. I enlighet med gällande lagstiftning ska medlemsstaterna se till att de myndigheter som ansvarar för den rättsliga utredningen samarbetar till fullo och att utredarna, **och byrån om den så begär, så** snart som möjligt ges [Ändr. 86]
 - a) tillträde till den plats där olyckan eller tillbudet ägde rum och till berörd rullande materiel, därtill hörande infrastruktur och installationer för trafikstyrning och signalering,
 - b) rätten att omedelbart erhålla en förteckning över bevisning och att säkerställa ett kontrollerat bortförande av vrakdelar, infrastrukturånläggningar eller -komponenter för att undersöka eller analysera dessa,
 - c) tillgång till och möjlighet att använda innehållet i färd- och ljudregistratorer och registreringen av signal- och trafikstyrningssystem som finns ombord på tåg,
 - d) tillgång till resultatet av undersökningen av offrens kroppar,
 - e) tillgång till resultatet av undersökningen av ombordpersonal och annan järnvägspersonal som är inblandad i olyckan eller tillbudet,
 - f) möjlighet att höra inblandad järnvägspersonal och andra vittnen,
 - g) tillgång till relevant information eller dokumentation som innehåller av infrastrukturförvaltare, berörda järnvägsföretag och den nationella säkerhetsmyndigheten.
3. Utredningen ska utföras oberoende av rättslig utredning.

Artikel 21

Utredningsorgan

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att utredningar av de olyckor och tillbud som avses i artikel 19 genomförs av ett permanent organ bestående av minst en utredare som kan fungera som utredningsledare vid eventuella olyckor eller tillbud. Organet ska beträffande organisation, rättslig struktur och beslutsfattande vara oberoende av infrastrukturförvaltare, järnvägsföretag, avgiftsorgan, tilldelningsorgan och anmälda organ samt av parter vars intressen kan stå i strid med de uppgifter som anförtrotts utredningsorganet. Utredningsorganet ska dessutom vara funktionellt oberoende av den nationella säkerhetsmyndigheten och av organ som reglerar järnvägsverksamhet.
2. Utredningsorganet ska utföra sina uppgifter oberoende av de organisationer som avses i punkt 1 och **på ett icke-diskriminerande sätt och** ska ges tillräckliga resurser för att göra detta. Organets utredare ska ha en status som ger dem nödvändiga garantier för oberoende. [Ändr. 87]

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare och, i tillämpliga fall, den nationella säkerhetsmyndigheten omedelbart måste rapportera de olyckor och tillbud som avses i artikel 19 till utredningsorganet. Utredningsorganet ska kunna reagera på sådan information och företa nödvändiga åtgärder för att påbörja utredningen senast en vecka efter det att rapporten om olyckan eller tillbudet inkommit.

4. Utredningsorganet får kombinera sina uppgifter enligt detta direktiv med uppgiften att utreda andra händelser än järnvägsolyckor och -tillbud så länge sådana utredningar inte äventyrar organets oberoende.

5. Om det är nödvändigt får utredningsorganet be om stöd från utredningsorgan i andra medlemsstater eller från byrån för att ta del av deras sakkunskap eller för att be dem utföra tekniska inspektioner, analyser eller utvärderingar.

5a. Nationella säkerhetsmyndigheter kan, på frivillig väg, begära att byrån granskar deras arbete. [Ändr. 88]

6. Medlemsstaterna får anförtro utredningsorganet uppgiften att genomföra utredningar av andra järnvägsolyckor eller -tillbud än de som avses i artikel 19.

7. Utredningsorganen ska aktivt utbyta åsikter och erfarenheter i syfte att utveckla gemensamma utredningsmetoder, utarbeta gemensamma principer för uppföljning av säkerhetsrekommendationer och anpassa sig till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Byrån ska stödja utredningsorganen i utförandet av denna uppgift. **Dessutom ska utredningsorganen stödja byrån i arbetet med att kontrollera utvecklingen av järnvägssäkerheten på unionsnivå. [Ändr. 89]**

Artikel 22

Utredningsförfaranden

1. De olyckor eller tillbud som avses i artikel 19 ska undersökas av utredningsorganet i den medlemsstat där de inträffade. Om det inte är möjligt att avgöra i vilken medlemsstat de inträffade eller om de inträffade på eller nära gränsen mellan två medlemsstater ska utredningsorganen komma överens om vilket av dem som ska genomföra utredningen eller besluta att genomföra den tillsammans. Det andra organet ska i förstnämnda fall beredas möjlighet att delta i utredningen och ta del av alla resultat därav.

Utredningsorgan från en annan medlemsstat **och byrån** ska erbjudas att delta i en utredning närhelst ett järnvägsföretag som är etablerat och innehar trafiktillstånd i den medlemsstaten är inblandat i olyckan eller tillbudet. [Ändr. 90]

Denna punkt hindrar inte att medlemsstaterna kommer överens om att organen i fråga ska utföra utredningar tillsammans även under andra omständigheter.

2. Det organ som ansvarar för utredningen ska för varje olycka eller tillbud se till att lämpliga resurser finns tillgängliga, bland annat för utredningen nödvändig operativ och teknisk sakkunskap **och tillräckliga resurser**. Sakutlåtandena kan begäras inom organet eller från annat håll alltefter arten av den olycka eller det tillbud som ska utredas. [Ändr. 91]

3. Utredningen ska utföras med iakttagande av största möjliga öppenhet för att ge samtliga parter möjlighet att yttra sig och ta del av resultaten. Infrastrukturförvaltaren, järnvägsföretagen, den nationella säkerhetsmyndigheten, offer och deras anhöriga, ägare till egendom som kommit till skada, tillverkare, larmtjänster och företrädare för personal och användare ska regelbundet underrättas om utredningen och om hur denna framskrider samt, så långt detta är praktiskt möjligt, ges tillfälle att lägga fram sina åsikter och synpunkter för utredningen och ges möjlighet att yttra sig över informationen i utkast till rapporter.

4. Utredningsorganet ska avsluta sin utredning på olycksplatsen inom kortast möjliga tid för att ge infrastrukturförvaltaren möjlighet att återställa infrastrukturen och öppna den för järnvägstrafik så snart som möjligt.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 23

Rapporter

1. En utredning av en sådan olycka eller ett sådant tillbud som avses i artikel 19 ska rapporteras på ett sätt som lämpar sig för olyckans eller tillbudets typ och omfattning och för resultatets betydelse. Av rapporten ska framgå utredningens mål i enlighet med artikel 19.1 och den ska, i tillämpliga fall, innehålla säkerhetsrekommendationer.
2. Utredningsorganet ska offentliggöra slutrapporten, **inklusive säkerhetsrekommendationerna**, snarast möjligt, ~~vanligen~~ senast ~~tolv~~ **sex** månader efter det att händelsen inträffade. Rapporten, ~~inbegripet säkerhetsrekommendationerna~~, ska meddelas de parter som anges i artikel 22.3 samt berörda organ och parter i andra medlemsstater. **[Ändr. 92]**

Kommissionen ska med hjälp av ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** fastställa vad som ska ingå i rapporter om utredning av olyckor och tillbud, **vilka ska inkludera följande: en sammanfattning, direkta fakta kring händelsen, redovisning av utredningar och undersökningar, analys och slutsatser**. Dessa ~~genomförandeakter~~ **delegerade akter** ska antas i enlighet med det ~~granskningsförfarande~~ som avses i artikel ~~27-226~~. **[Ändr. 93]**

3. Utredningsorganet ska senast den 30 september varje år offentliggöra en årsrapport om de utredningar som utförts under föregående år, de säkerhetsrekommendationer som utfärdats och de åtgärder som vidtagits i enlighet med tidigare utfärdade rekommendationer.

Artikel 24

Information som ska överlämnas till byrån

1. Inom en vecka efter det att det har fattats beslut om att inleda en utredning ska utredningsorganet underrätta byrån om detta. I underrättelsen ska dag, tid och plats för händelsen anges liksom vilken typ av händelse det är fråga om och dess följder med avseende på dödsfall, personskador och materiella skador.
2. Utredningsorganet ska till byrån överlämna en kopia av de slutrapporter som avses i artikel 23.2 och av den årliga rapport som avses i artikel 23.3.

2a. Byrån ska upprätta och förvalta en central databas med all information som har lämnats i samband med tillbud och olyckor. Denna databas ska upprättas senast den 31 december 2015. [Ändr. 94]

Artikel 25

Säkerhetsrekommendationer

1. En säkerhetsrekommendation som utfärdats av ett utredningsorgan ska i inget fall utgöra någon presumtion om skuld till eller ansvar för en olycka eller ett tillbud.
2. Rekommendationerna ska ställas till byrån, den nationella säkerhetsmyndigheten och, om så behövs på grund av rekommendationens art, till andra organ eller myndigheter i medlemsstaten eller till andra medlemsstater. Medlemsstaterna och deras nationella säkerhetsmyndigheter ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de av utredningsorganen utfärdade säkerhetsrekommendationerna vederbörligen beaktas och, i tillämpliga fall, leder till åtgärder.
3. Den nationella säkerhetsmyndigheten och andra myndigheter eller organ eller, i tillämpliga fall, andra medlemsstater till vilka rekommendationer har riktats ska minst en gång om året rapportera tillbaka till utredningsorganet angående åtgärder som vidtagits eller planeras till följd av rekommendationen.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2 och 7.2, **9.2, 14.7 och 23.2** ska ges till kommissionen ~~tills vidare~~ **för en period av fem år från den dag då detta direktiv träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast nio månader innan perioden på fem år löpt ut. Delegeringen av befogenheter ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsäger sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga. [Ändr. 95]**

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.2 och 7.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.2 och 7.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 27

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28

Rapport och ytterligare unionsåtgärder

På grundval av relevant information från byrån ska kommissionen före den ... (*), och därefter vart ~~femte~~ **tredje** år, lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. [Ändr. 96]

Rapporten ska när så är nödvändigt åtföljas av förslag till ytterligare unionsåtgärder.

Artikel 29

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att dessa tillämpas. De påföljder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella, icke-diskriminerande och avskräckande.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa bestämmelser senast den dag som föreskrivs i artikel 32.1, och senare ändringar av desamma ska meddelas kommissionen utan dröjsmål.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

Bilagorna III och V till direktiv 2004/49/EG ska tillämpas till och med den dag då de genomförandeakter som avses i artiklarna 6.2, 6.3, 9.2, 14.7 och 23.2 i det här direktivet börjar tillämpas.

(*) **Tre** år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

Fram till och med den ... (*) **får** de nationella säkerhetsmyndigheterna fortsätta att bevilja säkerhetsintyg i enlighet med direktiv 2004/49/EG **och utan att det påverkar artikel 10.2a**. Sådana säkerhetsintyg ska gälla till dess att deras löptid går ut.

För ytterligare en period om tre år efter den ettåriga övergångsperiod som fastställs i artikel 32 kan de sökande söka till antingen byrån eller den nationella säkerhetsmyndigheten. Under denna period kan den nationella säkerhetsmyndigheten fortsätta att utfärda säkerhetscertifikat i enlighet med direktiv 2004/49/EG. [Ändr. 97]

Artikel 31

Byråns rekommendationer och yttranden

För tillämpningen av detta direktiv ska byrån lämna rekommendationer och yttranden i enlighet med artikel 15 i förordning ... [förordningen om järnvägsbyrån]. Dessa rekommendationer och yttranden ska ligga till grund för de unionsåtgärder som antas i enlighet med detta direktiv.

Artikel 32

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ~~artiklarna 2, 3, 4, 8, 10, 16, 18 och 20 och bilaga I~~ **detta direktiv** senast den ... (**). De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen. [Ändr. 98]

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla ett uttalande om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Skyldigheten att införliva och genomföra detta direktiv ska inte gälla Republiken Cypern och Republiken Malta, så länge som inget järnvägssystem upprättats på deras territorier.

Så snart en offentlig eller privat enhet officiellt ansöker om att få anlägga en järnvägslinje som är avsedd att drivas av ett eller flera järnvägsföretag ska den berörda medlemsstaten emellertid anta lagstiftning för att genomföra detta direktiv senast ett år efter mottagandet av ansökan.

Artikel 33

Upphävande

Direktiv 2004/49/EG, ändrat genom de direktiv som förtecknas i del A i bilaga II, ska upphöra att gälla med verkan den ... (***) **utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter i fråga om tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B i bilaga II. [Ändr. 99]**

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 34

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 10 och 11 ska tillämpas från och med den ... (****), **utan att det påverkar de övergångsbestämmelser som anges i artikel 30. [Ändr. 100]**

(*) **Fyra** år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

(**) **Ett** år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

(***) **Fyra** år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

(****) **Fyra** år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 35

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA I

GEMENSAMMA SÄKERHETSINDIKATORER

De nationella säkerhetsmyndigheterna ska varje år rapportera de gemensamma säkerhetsindikatorerna. Om nya fakta eller fel upptäcks efter inlämnandet av rapporten, ska indikatorerna för ett visst år ändras eller korrigeras av den nationella säkerhetsmyndigheten vid första lämpliga tillfälle och senast i följande årsrapport.

För indikatorer avseende olyckor enligt punkt 1 ska Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 91/2003 ⁽¹⁾ tillämpas i den utsträckning information finns tillgänglig.

1. Indikatorer avseende olyckor

1.1. Det sammanlagda och relativa (per tågkilometer) antalet betydande olyckor ska delas upp på följande typer av olycka:

- i) Tågekollision med spårbundna fordon.
- ii) Tågekollision med hinder inom det fria rummet.
- iii) Urspårning av tåg.
- iv) Plankorsningsolycka, inbegripet olyckor som innefattar fotgängare vid plankorsningar.
- v) Personolycka som inbegriper rullande materiel i rörelse, undantaget självmord.
- vi) Brand i rullande materiel.
- vii) Övriga.

Varje betydande olycka ska rapporteras under typen för den primära olyckan, även om konsekvenserna av den sekundära olyckan är allvarigare, till exempel brand till följd av en urspårning.

1.2. Det sammanlagda och relativa (per tågkilometer) antalet personer som allvarligt skadats eller omkommit per typ av olycka ska delas upp i följande kategorier:

- i) Passagerare (även i förhållande till det sammanlagda antalet passagerarkilometer och persontågkilometer).
- ii) Anställda, inbegripet entreprenörers personal.
- iii) Plankorsningstrafikanter.
- iv) Inkräktare.
- v) Övriga.

2. Indikatorer avseende farligt gods

Det sammanlagda och relativa (per tågkilometer) antalet olyckor **och tillbud** som inbegriper transport av farligt gods ska delas upp i följande kategorier: [**Ändr. 101**]

- i) Olyckor som minst inbegriper ett järnvägsfordon som transporterar farligt gods, enligt definitionen i tillägget.
- ii) Antalet sådana olyckor med utsläpp av farligt gods.

3. Indikatorer avseende självmord

Det sammanlagda och relativa (per tågkilometer) antalet självmord.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 91/2003 av den 16 december 2002 om järnvägstransportstatistik (EGT L 14, 21.1.2003, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Indikatorer avseende riskfaktorer

Det sammanlagda och relativa (per tågkilometer) antalet

- i) rälsbrott,
- ii) skevheter i spår och spår som inte är i linje,
- iii) signalfel,
- iv) passerad stoppsignal,
- v) hjulbrott på rullande materiel i bruk,
- vi) axelbrott på rullande materiel i bruk.

Alla riskfaktorer ska rapporteras, både de som leder till olyckor och de som inte gör det. Riskfaktorer som leder till olyckor ska rapporteras under gemensamma säkerhetsindikatorer avseende riskfaktorer; om de olyckor som inträffar är betydande ska de rapporteras under gemensamma säkerhetsindikatorer avseende olyckor, i enlighet med punkt 1.

5. Indikatorer för beräkning av de ekonomiska konsekvenserna av olyckor

Byrån ska fastställa kostnader per enhet på grundval av de uppgifter som insamlats fram till ikraftträdandet av detta direktiv.

6. Indikatorer avseende infrastrukturens tekniska säkerhet och dess genomförande

6.1. Procentandel spår med automatisk tågkontroll (ATP) i drift, procentandel tågkilometer med ATP-system i drift.

6.2. Antalet plankorsningar (sammanlagt, per linjekilometer och spårkilometer) av följande åtta slag:

a) Plankorsningar med aktiva skyddsanordningar:

- i) Automatiska varningssignaler mot vägen.
- ii) Automatiska skydd mot vägen.
- iii) Automatiska skydd och varningssignaler mot vägen.
- iv) Automatiska skydd och varningssignaler mot vägen och sammankopplad vägkorsningssignal mot spåret.
- v) Manuella varningssignaler mot vägen.
- vi) Manuella skydd mot vägen.
- vii) Manuella skydd och varningssignaler mot vägen

b) Plankorsningar med passiva skyddsanordningar.

7. Indikatorer avseende säkerhetsstyrning

Interna revisioner utförda av infrastrukturförvaltare och järnvägsföretag i enlighet med dokumentationen om säkerhetsstyrningssystem. Sammanlagt antal utförda revisioner och antalet uttryckt i procent av de revisioner som krävs (och/eller planeras).

8. Definitioner

I tillägget fastställs gemensamma definitioner för de gemensamma säkerhetsindikatorerna och gemensamma metoder för beräkning av de ekonomiska konsekvenserna av olyckor.

Onsdagen den 26 februari 2014

Tillägg

Gemensamma definitioner för de gemensamma säkerhetsindikatorerna och gemensamma metoder för att beräkna de ekonomiska konsekvenserna av olyckor

1. Indikatorer avseende olyckor

- 1.1. betydande olycka: varje olycka där minst ett spårbundet fordon i rörelse är inblandat och där minst en person dödas eller skadas allvarligt, eller med omfattande skador på materiel, spår, andra installationer eller miljön eller allvarliga trafikstörningar som följd. Olyckor i verkstäder, lagerhallar och depåer omfattas ej.
- 1.2. omfattande skador på materiel, spår, andra installationer eller miljön: skador som uppgår till minst 150 000 EUR.
- 1.3. olyckor med allvarliga trafikstörningar som följd: tågtrafiken på en huvudjärnvägslinje upphör i minst sex timmar.
- 1.4. tåg: ett eller flera järnvägsfordon som dras av ett eller flera lokomotiv eller motorvagnar, eller en ensamgående motorvagn som framförs med ett bestämt nummer eller en särskild beteckning från en fast utgångspunkt till en fast slutpunkt. Exempelvis ett ensamgående lok betraktas som ett tåg.
- 1.5. tågakollision: frontalkollision, bakifrånkollision eller sidokollision mellan delar av ett tåg och delar av ett annat tåg eller spårbundet fordon, eller med rullande rangerenheter.
- 1.6. kollision med hinder inom det fria rummet: kollision mellan delar av ett tåg och föremål som är fastgjorda eller tillfälligt placerade på eller nära spåret (förutom vid plankorsningar om föremålet stammar från ett korsande fordon eller andra korsande trafikanter). Kollisioner med kontaktledningar ska innefattas.
- 1.7. tågurspårning: varje fall då minst ett av tågets hjul lämnar spåret.
- 1.8. plankorsningsolyckor: olyckor vid en plankorsning mellan minst ett järnvägsfordon och ett eller flera korsande fordon, andra plankorsningstrafikanter såsom fotgängare eller andra föremål som tillfälligt befinner sig på eller nära spåret och som stammar från korsande fordon/trafikanter.
- 1.9. personolyckor som ~~inbegripes~~ **orsakas av** rullande materiel i rörelse: olyckor där en eller flera personer blir skadade av antingen ett järnvägsfordon eller ett föremål som är fogat till eller har lossnat från fordonet. Här ingår personer som ramlar av järnvägsfordon, liksom personer som faller eller skadas av lösa föremål när de reser med fordonen. [**Ändr. 102**]
- 1.10. bränder i rullande materiel: bränder och explosioner som inträffar i järnvägsfordon (även i lasten) när de är på väg mellan avgångsstationen och slutstationen, även när de står stilla på avgångsstationen, slutstationen eller däremellan, samt vid omrangering.
- 1.11. andra typer av olycka: alla andra olyckor än de som redan har nämnts (tågakollisioner, tågurspårningar, plankorsningsolyckor, personolyckor som orsakas av rullande materiel i rörelse och bränder i rullande materiel).
- 1.12. passagerare: alla personer, exklusive tågpersonal, som reser med ett järnvägsfordon. I olycksstatistiken ingår passagerare som försöker stiga på eller av ett tåg i rörelse.
- 1.13. anställd (däribland entreprenörens personal och entreprenörer som är egenföretagare): alla personer vars anställning har anknytning till järnvägen och som arbetar när olyckan sker. Här ingår tågpersonalen samt personer som hanterar rullande materiel och infrastrukturanläggningar.

Onsdagen den 26 februari 2014

- 1.14. plankorsningstrafikant: en person som använder en plankorsning för att korsa järnvägslinjen med hjälp av ett transportmedel eller till fots.
 - 1.15. inkräktare: alla personer som regelvidrigt uppehåller sig på järnvägsområdet, undantaget plankorsningstrafikanter.
 - 1.16. andra personer (tredje part): alla personer som inte definieras som passagerare, anställda (inbegripet personal hos entreprenörer), plankorsningstrafikanter eller inkräktare.
 - 1.17. omkommen (dödsfall): varje person som till följd av en olycka omedelbart avlider eller avlider inom 30 dagar, undantaget självmord.
 - 1.18. skadad person (allvarligt skadad person): varje skadad person som till följd av en olycka lagts in på sjukhus i mer än 24 timmar, undantaget självmordsförsök.
2. Indikatorer avseende farligt gods
 - 2.1. olycka i samband med transport av farligt gods: varje olycka eller tillbud som ska rapporteras i enlighet med avdelning 1.8.5 i RID ⁽¹⁾/ADR.
 - 2.2. farligt gods: de ämnen och varor som enligt RID inte får transporteras, eller som endast får transporteras på de villkor som anges däri.
 3. Indikatorer avseende självmord
 - 3.1. självmord: avsiktlig självdestruktiv handling som leder till döden, och som klassificeras och registreras som sådan av de behöriga nationella myndigheterna.
 4. Indikatorer avseende riskfaktorer
 - 4.1. rälsbrott: räls som delas i två eller fler delar eller räls från vilken en metallbit lossnar, vilket efterlämnar ett hål på körytan som är mer än 50 mm långt och 10 mm djupt.
 - 4.2. skevheter i spår och spår som inte är i linje: fel som hör samman med spårkontinuitet och spårgeometri, som kräver att spåret spärras eller att den tillåtna hastigheten omedelbart sänks.
 - 4.3. signalfel: varje tekniskt signalfel (antingen på infrastruktur eller rullande materiel) som ger upphov till en mindre restriktiv signal än vad som krävs.
 - 4.4. passerad stoppsignal: varje tillfälle då någon del av ett tåg kör längre än tillåtet.

Detta att köra längre än tillåtet innebär att tåget passerar

en stoppsignal riktad mot spåret, som genom ljus eller form signalerar fara, på linjer där varken automatisk hastighetsövervakning (ATCS) eller automatisk tågkontroll (ATP) är i bruk,

en av säkerhetsskäl angiven slutpunkt enligt körbeskedet i system med automatisk hastighetsövervakning eller automatisk tågkontroll,

en viss punkt som i enlighet med föreskrifterna meddelats muntligen eller skriftligen,

stoppskyltar (ej stoppbockar) eller handsignaler.

Fordon utan dragenhet eller oövervakade tåg som passerar en stoppsignal ingår ej. De fall då stoppsignalen oavsett anledning slår om så sent att föraren inte kan stanna tåget före signalen ingår ej.

De nationella säkerhetsmyndigheterna får lämna in rapporter om de fyra typerna separat, men de måste lämna in minst en sammanlagd rapport med uppgifter om alla fyra typerna.

⁽¹⁾ RID: förordningar om reglementet för internationell transport av farligt gods på järnväg, antagetna inom ramen för genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

Onsdagen den 26 februari 2014

- 4.5. hjulbrott: brott som påverkar väsentliga delar av hjulet och som därmed skapar en olycksrisk (urspårning eller kollision).
- 4.6. axelbrott: brott som påverkar väsentliga delar av axeln och som därmed skapar en olycksrisk (urspårning eller kollision).

5. Gemensamma metoder för att beräkna de ekonomiska konsekvenserna av olyckor

Byrån ska utveckla en metod för beräkning av kostnaderna per enhet, med utgångspunkt i de uppgifter som insamlats innan detta direktiv trädde i kraft.

6. Indikatorer avseende infrastrukturens tekniska säkerhet och dess genomförande

- 6.1. automatisk tågkontroll (ATP): ett system som genomdriver efterlevnad av signaler och hastighetsbegränsningar genom hastighetsövervakning, inklusive automatiskt stopp vid signaler.
- 6.2. plankorsning: en korsning på samma nivå mellan järnvägen och en övergång, erkänd av infrastrukturförvaltaren och tillgänglig för offentliga och privata användare. Övergångar mellan perronger på stationer omfattas ej, och inte heller de övergångar över spår som endast får användas av anställda.
- 6.3. övergång: en allmän eller privat väg, gata eller landsväg, även gång- och cykelstigar, eller annan väg som är till för människor, djur, fordon eller maskiner.
- 6.4. plankorsningar med aktiva skyddsanordningar: en plankorsning där användarna skyddas från eller varnas för ankommande tåg genom att skyddsanordningar aktiveras när det inte är säkert för användarna att ta sig över korsningen.

Skydd i form av fysiska hinder:

Halva eller hela bommar.

Grindar.

Varning genom fast utrustning vid plankorsningar:

Synliga skyddsanordningar: Ljussignaler.

Hörbara skyddsanordningar: Klockor, signaler, sirener m.m.

Fysiska anordningar, t.ex. stötar genom vägbulor.

Plankorsningar med aktiva skyddsanordningar klassificeras enligt följande:

1. Plankorsning med automatiska skydd och/eller varningssignaler mot vägen: en plankorsning där skydd och/eller varningssignaler aktiveras av det ankommande tåget eller där det finns en sammankopplad vägkorsningssignal mot spåret.

Dessa plankorsningar klassificeras enligt följande:

- i) Automatiska varningssignaler mot vägen.
- ii) Automatiska skydd mot vägen.
- iii) Automatiska skydd och varningssignaler mot vägen.
- iv) Automatiska skydd och varningssignaler mot vägen och vägkorsningssignal mot spåret.

sammankopplad vägkorsningssignal mot spåret: en signal eller annat tågskyddssystem som endast tillåter ett tåg att passera när plankorsningen är skyddad från vägsidan och ingen håller på att ta sig över korsningen. Det sistnämnda kontrolleras genom övervakning och/eller hinderdetektion.

2. Plankorsning med manuella skydd och/eller varningssignaler mot vägen: en plankorsning där skydd och/eller varningssignaler aktiveras manuellt av en järnvägsanställd, utan en sammankopplad vägkorsningssignal mot spåret.

Onsdagen den 26 februari 2014

Dessa plankorsningar klassificeras enligt följande:

- v) Manuella varningssignaler mot vägen.
- vi) Manuella skydd mot vägen.
- vii) Manuella skydd och varningssignaler mot vägen.

6.5. plankorsning med passiva skyddsanordningar: en plankorsning utan någon form av varningssystem och/eller skydd som aktiveras när det inte är säkert för trafikanter att ta sig över korsningen.

7. Indikatorer avseende säkerhetsstyrning

7.1. revision: en systematisk, oberoende och dokumenterad process för att få verifierande underlag och en objektiv utvärdering av dem för att fastställa i vilken utsträckning revisionskriterierna är uppfyllda.

8. Definitioner av måttenheter

- 8.1. tågkilometer: måttenhet för ett tågs rörelse över en kilometer. Den sträcka som används ska om möjligt vara den sträcka som faktiskt tillryggalagts, annars ska järnvägsnätets standardavstånd mellan avgångsstation och slutstation användas. Endast den sträcka som tillryggalagts på det rapporterade landets territorium ska beaktas.
 - 8.2. passagerarkilometer: måttenhet för järnvägstransport av en passagerare över en kilometer. Endast den sträcka som tillryggalagts på det rapporterade landets territorium ska beaktas.
 - 8.3. linjekilometer: längden mätt i kilometer på medlemsstaters järnvägsnät, vars omfattning fastställs i artikel 2. För flerspåriga järnvägslinjer ska endast avståndet mellan avgångsstationen och slutstationen räknas.
 - 8.4. spårkilometer: längden mätt i kilometer på medlemsstaters järnvägsnät, vars omfattning fastställs i artikel 2. Alla spår i en flerspårig järnvägslinje ska räknas.
-

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA II

DEL A

Det direktiv som upphävs samt förteckning över efterföljande ändringar av direktivet
(som avses i artikel 32)

Direktiv 2004/49/EG	(EUT L 164, 30.4.2004, s. 44)
Direktiv 2008/57/EG	(EUT L 191, 18.7.2008, s. 1)
Direktiv 2008/110/EG	(EUT L 345, 23.12.2008, s. 62)
Kommissionens direktiv 2009/149/EG	(EUT L 313, 28.11.2009, s. 65)
Rättelse till 2004/49/EG	(EUT L 220, 21.6.2004, s. 16)

DEL B

Tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning
(som avses i artikel 32)

Direktiv	Sista dag för införlivande
2004/49/EG	30 april 2006
2008/57/EG	19 juli 2010
2008/110/EG	24 december 2010
2009/149/EG	18 juni 2010

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2004/49/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14a.1–14a.7	Artikel 14
Artikel 14a.8	Artikel 15
Artikel 15	–
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22	Artikel 22
Artikel 23	Artikel 23

Onsdagen den 26 februari 2014

Direktiv 2004/49/EG	Detta direktiv
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25	Artikel 25
Artikel 26	–
–	Artikel 26
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28	–
Artikel 29	–
Artikel 30	–
Artikel 31	Artikel 28
Artikel 32	Artikel 29
–	Artikel 30
–	Artikel 31
Artikel 33	Artikel 32
–	Artikel 33
Artikel 34	Artikel 34
Artikel 35	Artikel 35
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	–
Bilaga III	–
Bilaga IV	–
Bilaga V	–
–	Bilaga II

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0151

Europeiska unionens järnvägsbyrå ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004 (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/56)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0027),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0029/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 11 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av de motiverade yttranden från det litauiska parlamentet, den rumänska senaten och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A7-0016/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet kräver att kommissionen lägger fram en finansieringsöversikt som tar full hänsyn till resultatet från lagstiftningsöverenskommelsen mellan Europaparlamentet och rådet om alla lagstiftningsdelar i det fjärde järnvägspaketet för att uppfylla kraven på budget och personal för Europeiska järnvägsbyrån och eventuella krav från kommissionen.
 3. Europaparlamentet betonar att beslut som den lagstiftande myndigheten fattar om förslaget till förordning inte ska påverka beslut som budgetmyndigheten fattar inom ramen för det årliga budgetförfarandet.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TC1-COD(2013)0014**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av förordning (EU) nr .../2014 om Europeiska unionens järnvägsbyrå och om upphävande av förordning (EG) nr 881/2004**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att ett europeiskt järnvägsområde utan gränser gradvis ska kunna bildas måste unionen fastställa tekniska föreskrifter för järnvägarna. Det gäller tekniska frågor och säkerhetsfrågor, eftersom dessa områden alltid är knutna till varandra och båda kräver större harmonisering på unionsnivå. Under de senaste två årtiondena har relevant järnvägslagstiftning antagits, särskilt tre järnvägspaket, varav Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG ⁽⁵⁾ är de mest relevanta.
- (2) För att de två målen om säkerhet och driftskompatibilitet ska kunna uppfyllas på en och samma gång krävs ett omfattande sakkunnigarbete, som måste ledas av ett särskilt organ. Det är skälet till varför – som en del av det andra järnvägspaketet 2004 inom ramen för unionens befintliga institutioner och med bibehållande av maktbalansen inom unionen – en europeisk järnvägsbyrå med ansvar för säkerhet och driftskompatibilitet (nedan kallad *byrån*) måste inrättas.
- (3) Europeiska järnvägsbyrån inrättades ursprungligen genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004. Syftet med byrån är att främja inrättandet av ett europeiskt järnvägsområde utan gränser och blåsa nytt liv i järnvägssektorn, samtidigt som sektorns väsentliga fördelar på säkerhetsområdet förstärks. Förordning (EG) nr 881/2004 måste ersättas med en ny akt till följd av de ~~många ändringarna~~ **omfattande ändringar som måste göras** i byråns uppgifter och dess interna organisation. [**Ändr. 1**]
- (4) I det fjärde järnvägspaketet föreslås viktiga förändringar för att förbättra det gemensamma europeiska järnvägsområdet genom ändringar i form av omarbetningar av direktiv 2004/49/EG och direktiv 2008/57/EG, som båda är direkt kopplade till byråns uppgifter. I dessa direktiv och i denna förordning föreskrivs särskilt utförandet av uppgifter i samband med utfärdandet av fordonsgodkännanden och säkerhetsintyg, **i synnerhet beträffande gränsöverskridande trafik** på unionsnivå. Det innebär att byrån får en viktigare roll. [**Ändr. 2**]

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (5) Byrån bör bidra till inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde utan gränser och dess effektiva funktionssätt samt garantera en hög säkerhetsnivå och förbättra järnvägssektorns konkurrenskraft. Detta bör uppnås genom att byrån bidrar med sakkunskap i tekniska frågor till genomförandet av unionslagstiftningen genom ökad driftskompatibilitet mellan olika järnvägssystem samt att lägga fast en gemensam inriktning för arbetet med säkerheten inom det europeiska järnvägssystemet. Byrån ska även utöva sitt ansvar som EU-myndighet med ansvar för utfärdande, **på unionsnivå**, av godkännanden för utsläppande på marknaden av järnvägsfordon och fordonstyper, säkerhetsintyg för järnvägsföretag och godkännanden att ta i bruk delsystem **inom det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg (ERTMS) som finns eller drivs över hela unionen**. Dessutom ska den övervaka nationella bestämmelser på järnvägsområdet och utöva tillsyn över nationella myndigheter med behörighet inom området för driftskompatibilitet och säkerhet på järnvägar och deras arbete. [Ändr. 3]
- (6) Under arbetet med att uppnå dessa mål bör byrån ta hänsyn fullt ut till utvidgningen av Europeiska unionen och till de särskilda krav som har samband med järnvägsförbindelserna med tredjeland **och till den särskilda situationen med järnvägsnät som har annan spårvidd än standardspårvidden, i synnerhet i de fall då de berörda medlemsstaterna är väl integrerade i dessa järnvägsnät tillsammans med tredjeländer, men isolerade från unionens huvudsakliga järnvägsnät**. Byrån ska ha exklusiv behörighet i fråga om de uppgifter och befogenheter som den tilldelats **bör också arbeta för att underlätta tillämpning av principen om ömsesidighet beträffande tredjeländers tillträde till unionens marknad och unionsföretagens tillträde till marknader i tredjeländer**. [Ändr. 4]
- (6a) **Byrån ska ha exklusiv behörighet i fråga om de uppgifter och befogenheter som den tilldelats. Nationella säkerhetsmyndigheter bör ha exklusiv behörighet i fråga om de beslut de fattar**. [Ändr. 5]
- (7) När byrån utför sina uppgifter, särskilt när den utarbetar rekommendationer, bör den ta största hänsyn till extern sakkunskap på järnvägsområdet. Denna sakkunskap bör huvudsakligen ~~bygga på sakkunniga från järnvägssektorn~~ **komma från experter från de nationella säkerhetsmyndigheterna och andra relevanta nationella myndigheter samt fackmän inom järnvägssektorn, däribland representativa organ och oberoende anmälda organ för bedömning av överensstämmelse**. De bör bilda kompetenta och representativa arbetsgrupper inom byrån. **Byrån bör observera behovet av att bibehålla en rimlig balans mellan å ena sidan risker och fördelar, särskilt när det gäller hanteringen av intressekonflikter, och å andra sidan målet att erhålla bästa möjliga sakkunskap**. [Ändr. 6]
- (8) För att ge insikt i de ekonomiska effekterna på järnvägssektorn och dess inverkan på samhället, för att göra det möjligt för andra att fatta välgrundade beslut och för att på ett effektivare sätt hantera arbetsprioriteringarna och resursfördelningen i byrån, bör byrån vidareutveckla sin medverkan i konsekvensbedömningarna.
- (9) Byrån bör ge oberoende och objektivt tekniskt stöd, främst till kommissionen. Direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] utgör en grund för att utarbeta och omarbeta tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD), medan direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] utgör en grund för att utarbeta och omarbeta gemensamma säkerhetsmetoder och gemensamma säkerhetsmål. Kontinuiteten i arbetet med och utvecklingen av TSD:er, gemensamma säkerhetsmetoder och gemensamma säkerhetsmål över tid kräver en permanent teknisk ram och särskild personal i ett specialiserat organ. I detta syfte bör byrån vara ansvarig för att ge kommissionen rekommendationer om utarbetandet och omarbetandet av TSD:er, gemensamma säkerhetsmetoder och gemensamma säkerhetsmål. De nationella säkerhetsorganisationerna och tillsynsmyndigheterna bör i lika hög grad kunna begära ett oberoende tekniskt yttrande från byrån.
- (10) Järnvägsföretagen har ställts inför olika problem när de har ansökt om säkerhetsintyg från behöriga nationella myndigheter. Det har rört sig om allt från utdragna förfaranden och överdrivna kostnader till orättvis behandling, särskilt av nya aktörer. Intyg som utfärdas i en medlemsstat har inte erkänts utan förbehåll i andra medlemsstater, vilket har varit till skada för det gemensamma europeiska järnvägsområdet. För att göra förfarandena för utfärdande av säkerhetsintyg till järnvägsföretag effektivare och mer opartiska är det nödvändigt att införa ett gemensamt säkerhetsintyg som gäller i hela unionen **inom angivna verksamhetsområden** och som utfärdas av byrån. Det omarbetade direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] utgör en grund för detta. [Ändr. 7]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (11) När det gäller järnvägsfordon ger direktiv 2008/57/EG för närvarande godkännande av ibruktagande i enskilda medlemsstater, med undantag av vissa fall. Arbetsgruppen för fordonsgodkännande, som kommissionen inrättade 2011, diskuterade flera fall där tillverkare och järnvägsföretag har drabbats av att godkännandeförfarandet har tagit för lång tid och kostat för mycket. Den föreslog flera förbättringar. Eftersom vissa problem beror på att det nuvarande förfarandet för fordonsgodkännande är komplicerat bör förfarandet förenklas. Varje järnvägsfordon bör endast få ett godkännande. Detta godkännande av att fordon och fordonstyper släpps ut på marknaden bör utfärdas av byrån. Detta skulle ge verkliga fördelar för sektorn, genom att minska förfarandets kostnader och varaktighet, och skulle minska risken för möjlig diskriminering, särskilt av nya företag som vill etablera sig på järnvägsmarknaden. Det omarbetade direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] utgör en grund för detta.
- (11a) *På en öppen europeisk järnvägsmarknad med allt mer gränsöverskridande verksamhet är efterlevnaden av bestämmelser om kör- och vilotider avgörande för järnvägssäkerheten och för en rättvis konkurrens och bör därför kontrolleras och genomdrivas. Nationella säkerhetsmyndigheter bör kontrollera kör- och vilotider, även vid gränsöverskridande verksamhet. [Ändr. 8]*
- (11b) *Tågpersonal ombord utför operativa säkerhetsuppgifter inom järnvägssystemet och ansvarar för passagerarnas komfort och säkerhet ombord. Byrån bör genomföra behörighetsprövningar liknande dem som görs för lokförare för att garantera hög nivå på kvalifikationer och kompetens och för att bekräfta denna yrkesgrupps betydelse för trygga järnvägstjänster och för att underlätta arbetstagarnas rörlighet. [Ändr. 9]*
- (12) För att ytterligare utveckla det gemensamma europeiska järnvägsområdet, särskilt när det gäller att förse godstransportkunder och resenärer med lämplig information, och med beaktande av byråns nuvarande deltagande, måste byrån ges en stärkt roll på området för telematikapplikationer *inom flexibla ramar som garanterar driftskompatibiliteten och samtidigt banar väg för innovativa affärsstrategier*. Då kan dessa utvecklas konsekvent och användas snarast. [Ändr. 10]
- (13) Med tanke på betydelsen av det europeiska trafikstyrningssystemet för tåg (ERTMS) för den friktionsfria utvecklingen av det gemensamma europeiska järnvägsområdet och dess säkerhet, och med tanke på dess ~~fragmentariska~~ *obefintliga* utveckling *och utnyttjande* hittills, är det nödvändigt att stärka den övergripande samordningen av ERTMS på unionsnivå. *Målet att uppnå driftskompatibilitet och harmoniserade tågkontroller och signalsystem inom unionen undergrävs för närvarande kraftigt av att det finns flera olika nationella versioner av ERTMS. [Ändr. 11]*

Därför bör byrån, i egenskap av det mest behöriga unionsorganet, ges en mer framträdande roll på området för att se till att ERTMS utvecklas konsekvent, för att bidra till att ERTMS-utrustningen överensstämmer med gällande specifikationer och för att se till att ERTMS-relaterade europeiska forskningsprogram samordnas med utvecklingen av ERTMS tekniska specifikationer. För att förfarandena för utfärdande av godkännanden av ibruktagande avseende delsystem för trafikstyrning och signalering ska bli mer effektiva och opartiska är det nödvändigt att gå över till ett enda godkännande som gäller i hela unionen och utfärdas av byrån. Det omarbetade direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] utgör en grund för detta.

- (13a) *Flera olyckor inom godstrafiken på järnväg har de senaste åren illustrerat behovet av att på unionsnivå förbättra bestämmelserna för underhåll av godsvagnar. Byrån bör arbeta fram harmoniserade obligatoriska krav för regelbundet underhåll. [Ändr. 12]*
- (14) Behöriga nationella myndigheter har normalt tagit ut avgifter för utfärdande av fordonsgodkännanden och säkerhetsintyg. I och med att behörigheten överförs till unionsnivå bör byrån ha rätt att ta ut avgifter av de sökande för utfärdande av de intyg och godkännanden som nämns i föregående skäl. Avgifterna bör ~~vara lika höga eller lägre än det nuvarande unionsgenomsnittet~~ *variera efter verksamhetens omfattning och angett användningsområde enligt specifikationen i intyget eller godkännandet* och bör fastställas i en delegerad akt som antas av kommissionen. *Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen och som finansieras av dessa avgifter får inte omfattas av de personalnedskärningar som planeras i unionens alla institutioner och organ. [Ändr. 13]*

Onsdagen den 26 februari 2014

- (14a) *I ovannämnda delegerade akt bör det föreskrivas att avgifterna inte får vara större än kostnaderna för det aktuella intygs- eller godkännandeförfarandet. [Ändr. 14]*
- (15) Målet är att funktioner och uppgifter ska överföras från medlemsstaterna till byrån på ett effektivt sätt, utan att den nuvarande höga säkerhetsnivån försvagas. Byrån bör ha tillräckliga resurser för sin nya uppgifter, och den bör tilldelas dessa resurser när ett klart definierat behov uppstår. Med hänsyn till sakkunskapen hos de nationella myndigheterna, särskilt de nationella säkerhetsmyndigheterna, bör byrån ha möjlighet att utnyttja denna sakkunskap på lämpligt sätt, **även via avtal**, när den beviljar relevanta godkännanden och intyg. Utstationering av nationella experter till byrån bör **tydligt** uppmuntras, **främjas och underlättas** i detta syfte. [Ändr. 15]
- (16) Enligt direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] och direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] ska nationella säkerhetsåtgärder genomgå en granskning med avseende på deras betydelse för säkerheten och driftskompatibiliteten samt förenligheten med konkurrensbestämmelserna. Genom direktiven begränsas även medlemsstaternas möjligheter att anta nya nationella regler. Det nuvarande systemet, som fortfarande omfattar ett stort antal nationella regler, kan leda till **säkerhetsrisker och** konflikter med unionens regler och skapar en risk för otillräcklig insyn och dold diskriminering av utländska aktörer, särskilt små och nya aktörer. För att gå över till ett system med verkligt öppna och opartiska järnvägsregler på unionsnivå måste en gradvis minskning av nationella regler, **däribland också operativa bestämmelser**, förstärkas. Ett yttrande grundat på oberoende och opartisk sakkunskap är nödvändigt på unionsnivå. I detta syfte måste byråns roll stärkas. [Ändr. 16]
- (17) Resultaten, organisationen och beslutsförfarandena på området för driftskompatibilitet och järnvägssäkerhet varierar i hög grad mellan olika nationella säkerhetsmyndigheter och anmälda organ för bedömning av överensstämmelse, vilket har en skadlig effekt på det gemensamma europeiska järnvägsområdets friktionsfria funktion. Särskilt små och medelstora företag som vill etablera sig på järnvägsmarknaden i en annan medlemsstat kan påverkas negativt. Därför är det väsentligt med stärkt samordning för att uppnå större harmonisering på unionsnivå. I detta syfte bör byrån övervaka de nationella säkerhetsmyndigheterna ~~och anmälda organen för bedömning av överensstämmelse~~ genom granskningar och inspektioner. **Övervakningen av de anmälda organen för bedömning av överensstämmelse bör göras av de nationella ackrediteringsorganen i enlighet med artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽¹⁾. Det krävs även samma övervakning av byråns arbete.** [Ändr. 17]
- (18) När det gäller säkerheten är det viktigt att sörja för största möjliga öppenhet och en välfungerande informationsspridning. En resultatanalys som grundas på gemensamma indikatorer och kopplar ihop samtliga parter inom sektorn är viktig och bör därför utföras. Beträffande statistik är det nödvändigt att bedriva ett nära samarbete med Eurostat.
- (19) För att övervaka utvecklingen inom driftskompatibilitet och järnvägssäkerhet bör byrån vara ansvarig för att offentliggöra en relevant rapport vartannat år. Med tanke på dess tekniska sakkunskap och opartiskhet bör byrån även stödja kommissionen vid övervakningen av genomförandet av unionens lagstiftning om järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet.
- (20) Driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska nätet bör öka, och ~~de både pågående och~~ nya investeringsprojekt som tilldelas unionsbidrag bör uppfylla målet för driftskompatibilitet i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut 1692/96/EG⁽²⁾. Europeiska järnvägsbyrån är den institution som bäst kan bidra till dessa mål. [Ändr. 18]
- (21) Underhåll av rullande materiel är en viktig del i säkerhetsarbetet. Någon i verklig mening europaomfattande marknad för underhåll av järnvägsutrustning finns inte, vilket beror på att det saknas ett system för certifiering av järnvägsverkstäder för underhåll. Det innebär extrakostnader och tomtransporter för sektorn. Ett europeiskt system för certifiering av järnvägsverkstäder för underhåll bör därför successivt utformas och uppdateras. Byrån är det organ som är bäst skickat att föreslå lämpliga lösningar för kommissionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (EGT L 228, 9.9.1996, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (22) Yrkeskraven för lokförare är av stor betydelse för både säkerheten och driftskompatibiliteten i unionen. Yrkeskraven är också en förutsättning för den fria rörligheten för arbetstagarna inom järnvägssektorn. I denna fråga bör den befintliga ramen för dialogen mellan arbetsmarknadens parter (den s.k. sociala dialogen) följas. Byrån bör bistå med den sakkunskap som behövs för att ta hänsyn till denna aspekt på unionsnivå.
- (23) Byrån bör organisera och underlätta samarbetet mellan de nationella säkerhetsmyndigheterna, de nationella utredningsorganen och de representativa organen i järnvägssektorn som agerar på europeisk nivå, för att främja god praxis, utbyte av relevant information och insamling av järnvägsrelaterade data samt för att övervaka järnvägssystemets allmänna säkerhet.
- (24) För att sörja för största möjliga öppenhet och insyn och se till att alla parter får lika tillgång till relevant information bör de dokument som måste utarbetas under arbetet med driftskompatibilitet och säkerhet vara offentliga. Samma sak gäller för trafiktillstånd, säkerhetsintyg och andra relevanta järnvägsdokument. Byrån bör tillhandahålla välfungerande, **användarvänliga och lättillgängliga** hjälpmedel för denna informations spridning och offentliggörandet av information. [Ändr. 19]
- (25) En viktig uppgift som byrån bör uppmuntra, med tanke på sin position och ställning, är främjandet av innovations- och forskningsverksamhet inom järnvägsområdet. Finansiell stöd som ges inom ramen för byråns verksamhet i detta avseende får dock inte leda till en snedvridning på den berörda marknaden.
- (26) För att öka verkan av unionens finansiella stöd samt dess kvalitet och förenlighet med relevanta tekniska bestämmelser bör byrån, ~~som det enda unionsorganet med ansenlig kompetens på järnvägsområdet,~~ spela en aktiv roll vid bedömningen av järnvägsprojekt **med europeiskt mervärde, i nära samarbete med nationella infrastrukturförvaltare.** [Ändr. 20]
- (27) Lagstiftningen om driftskompatibilitet och säkerhet på järnvägsområdet samt byråns genomförandehandledning eller rekommendationer kan ibland ge upphov till tolkningsproblem och andra problem för intressenterna. En korrekt och enhetlig förståelse av dessa akter är en förutsättning för att järnvägsregelverket ska kunna genomföras effektivt och järnvägsmarknaden ska fungera. Därför bör byrån aktivt satsa på utbildning och förklarande verksamhet i detta avseende, **med särskild tonvikt på små och medelstora företag.** [Ändr. 21]
- (27a) **Byrån bör samarbeta fullt ut med de nationella myndigheterna och ge dem maximalt stöd i civilrättsliga utredningar eller brottsutredningar som rör frågor som ligger inom byråns behörighetsområde.** [Ändr. 22]
- (28) För att kunna fullgöra sina uppgifter bör byrån ha ställning som juridisk person och ha en egen budget, som till största delen finansieras genom medel från unionen och avgifter och taxor som betalas av sökande. **Unionens bidrag bör utvärderas och revideras vid varje tilldelning av nya befogenheter som inte är föremål för avgifter och taxor som betalas av sökande. Byråns oberoende och opartiskhet bör inte få äventyras genom ekonomiska bidrag från medlemsstater, tredjeländer eller andra enheter.** För att byrån ska kunna agera självständigt i sin dagliga verksamhet och vid utarbetandet av sina yttranden och rekommendationer, bör det råda insyn i byråns verksamhet. Byråns verkställande direktör bör bära det fulla ansvaret. Byråns personal bör ha en oberoende ställning och bör ha en lämplig avvägning mellan kortvariga anställningsavtal och tillsvidareanställningsavtal, **mellan utstationerade nationella experter och tillsvidareanställda tjänstemän,** för att bevara kunskapen i organisationen och företagskontinuiteten, samtidigt som det nödvändiga och pågående utbytet av sakkunskap med järnvägssektorn behålls. [Ändr. 23]
- (29) För att effektivt kunna kontrollera hur byrån fungerar bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädare i byråns styrelse. Denna styrelse bör ha de befogenheter som är nödvändiga, bland annat för att fastställa budgeten och godkänna de årliga och fleråriga arbetsprogrammen.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (30) För att säkerställa insyn i och öppen redovisning av styrelsens beslut bör företrädare för berörda sektorer närvara under överläggningarna, dock utan rösträtt, eftersom denna är förbehållen myndigheternas företrädare som är ansvariga inför myndigheter för demokratisk kontroll. Sektorns företrädare bör utses av kommissionen med hänsyn till representativitet på unionsnivå för järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, järnvägsindustrin, **anmälda organ, utnämnda organ**, fackföreningar, resenärer, ~~och~~ **inte minst resenärer med nedsatt rörelseförmåga, samt godstransportkunder.** [Ändr. 24]
- (31) En rådgivande direktion bör inrättas, som ska förbereda styrelsens möten och ge råd om beslut.
- (32) Det är nödvändigt att se till att de parter som påverkas av byråns beslut har nödvändiga rättsmedel på ett oberoende och opartiskt sätt. En lämplig överklagandemekanism bör inrättas så att den verkställande direktörens beslut kan överklagas till en särskild överklagandenämnd **som agerar fullständigt oberoende av kommissionen, byrån, nationella säkerhetsmyndigheter och samtliga aktörer inom järnvägssektorn** och vars beslut i sin tur kan överklagas till domstolen. [Ändr. 25]
- (32a) **Personal vid byrån som har varit involverad i det beslut som överklagandet gäller bör inte delta i överklagandenämndens arbete.** [Ändr. 26]
- (33) Ett större strategiskt perspektiv på byråns verksamhet skulle göra det lättare att planera och förvalta dess resurser på ett effektivare sätt och skulle bidra till resultat av högre kvalitet. Därför bör styrelsen anta och regelbundet uppdatera ett flerårigt arbetsprogram, efter lämpligt samråd med berörda intressenter.
- (34) Byråns verksamhet bör bedrivas på ett öppet sätt. Europaparlamentet bör tillförsäkras en fungerande tillsyns rätt och bör för detta ändamål ha möjlighet att höra byråns verkställande direktör och höras om ~~det de~~ **fleråriga arbetsprogrammet och årliga arbetsprogrammen.** Byrån bör också tillämpa unionens relevanta lagstiftning om allmänhetens tillgång till handlingar. [Ändr. 27]
- (35) ~~I takt med att allt fler decentraliserade organ har inrättats på senare år har budgetmyndigheten försökt förbättra insynen i och kontrollen av förvaltningen av unionsanslagen till organen, särskilt när det gäller budgetering av avgifter, finansiell kontroll, befogenheter att bevilja ansvarsfrihet, avsättning till pensionsystemet samt det interna budgetförfarandet (uppförandekod). På liknande sätt bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 ⁽¹⁾ bör tillämpas fullt ut på byrån. Byrån bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾.~~ [Ändr. 28]
- (36) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att inrätta ett särskilt organ med uppgift att utarbeta gemensamma lösningar för järnvägssäkerhet och driftskompatibilitet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att det arbete som ska göras är av gemensam art och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) För att på rätt sätt fastställa nivån på de avgifter och taxor som byrån har rätt att ta ut bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt delegeras till kommissionen för artiklar som rör utfärdande och förnyande av godkännanden av ibruktagande avseende delsystem för ~~trafikstyrning och signalering~~ **ERTMS**, godkännanden av att fordon och fordonstyper släpps ut på marknaden samt säkerhetsintyg. **Differentierade avgifter och taxor bör tillämpas beroende på användningsområde och verksamhetens omfattning enligt specifikation i säkerhetsintyg och godkännande.** Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder med experter och andra parter under sitt förberedande arbete. **Avgifter och taxor bör fastställas på ett öppet, rättvist och enhetligt sätt och bör inte vara till men för konkurrenskraften för den berörda europeiska industrin.** [Ändr. 29]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

Onsdagen den 26 februari 2014

När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.

- (37a) **I syfte att främja standardisering av reservdelar för järnvägen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på standardisering av reservdelar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. [Ändr. 30]**
- (38) För att säkerställa genomförandet av artiklarna 21 och 22 i denna förordning om granskning av nationella bestämmelser och gällande bestämmelser bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 29, 30, 31 och 51 i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (40) Det är nödvändigt att genomföra vissa principer avseende byråns styrning för att följa det gemensamma uttalandet om decentraliserade organ och den gemensamma ansats som bifogats detta, som överenskoms i juli 2012 av den interinstitutionella arbetsgruppen om decentraliserade organ, vars syfte är att harmonisera byråernas verksamhet och förbättra deras resultat.
- (41) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

PRINCIPER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska unionens järnvägsbyrå (nedan kallad *byrån*).
2. I denna förordning finns bestämmelser om följande:
 - a) Byråns inrättande och uppgifter.
 - b) Medlemsstaternas uppgifter.
3. Denna förordning ska tillämpas på
 - a) driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom unionen såsom föreskrivs i direktiv .../.../EU [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - b) säkerhet på unionens järnvägar såsom föreskrivs i direktiv .../.../EU [järnvägssäkerhetsdirektivet],
 - c) behörighetsprövning av lokförare såsom föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG ⁽²⁾ ~~[lokförardirektivet]~~ **samt behörighetsprövning av all personal med arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten.** [Ändr. 31]

3a. Byrån har som syfte att säkra en hög nivå på järnvägssäkerheten och att bidra till fullbordandet av det gemensamma europeiska järnvägsområdet. Dessa mål uppnås genom

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51).

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) *bidrag, på ett tekniskt plan, till genomförandet av unionslagstiftning med syfte att öka järnvägssystemets driftskompatibilitet och utveckla en gemensam säkerhetsstrategi för unionens järnvägssystem,*
- b) *en roll som myndighet på EU-nivå, i samarbete med de nationella säkerhetsmyndigheterna, när det gäller godkännande av utsläppande på marknaden av fordon och utfärdande av säkerhetsintyg för järnvägsföretagen,*
- c) *harmonisering av nationella bestämmelser och optimering av förfaranden,*
- d) *uppföljning av de nationella säkerhetsmyndigheternas åtgärder på områdena driftskompatibilitet och järnvägssäkerhet. [Ändr. 32]*

Artikel 2

Juridisk ställning

1. Byrån ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Byrån ska i alla medlemsstater ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den ska särskilt kunna förvärva eller avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Byrån ska företrädas av sin direktör.

Artikel 3

Byråns olika akter

Byrån får

- a) ge rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av artiklarna 11, 13, 14, 15, 23, 24, 26, 30, 32, 31, 33 och 41,
- b) rikta rekommendationer till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 30 **och till de nationella säkerhetsmyndigheterna om tillämpningen av artikel 29.4, [Ändr. 33]**
- c) avge yttranden till kommissionen i enlighet med artiklarna 9, 21, 22 och 38 och till berörda myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med artikel 9,
- d) avge beslut i enlighet med artiklarna 12, 16, 17 och 18,
- e) avge yttranden som utgör godtagbara sätt att uppfylla kraven i enlighet med artikel 15,
- f) avge tekniska dokument i enlighet med artikel 15,
- g) avge revisionsrapporter i enlighet med artiklarna 29 och 30,
- h) utfärda riktlinjer och andra icke-bindande dokument som underlättar tillämpningen av lagstiftningen om driftskompatibilitet och säkerhet på järnvägsområdet i enlighet med artiklarna 11, 15 och 24.

KAPITEL 2

ARBETSMETODER

Artikel 4

Arbetsgruppens inrättande och sammansättning

1. Byrån ska inrätta ett begränsat antal arbetsgrupper för utarbetandet av rekommendationer, särskilt om tekniska specifikationer för driftskompatibilitet (TSD:er), gemensamma säkerhetsmål och gemensamma säkerhetsmetoder, **gemensamma säkerhetsindikatorer, register, enheter som är ansvariga för underhåll, de dokument som nämns i artikel 15 och bestämmelser om lägsta kvalifikationer hos järnvägspersonal som anförtros viktiga säkerhetsrelaterade uppgifter. [Ändr. 34]**

Onsdagen den 26 februari 2014

Byrån får på kommissionens begäran eller på eget initiativ inrätta arbetsgrupper i andra berättigade fall, efter samråd med kommissionen.

2. Byrån ska utse experter till arbetsgrupperna.

Byrån ska till arbetsgrupperna utse företrädare som nomineras av behöriga nationella myndigheter till de arbetsgrupper i vilka de önskar delta.

Byrån ska till arbetsgrupperna utse fackmän ur järnvägssektorn från den förteckning som avses i punkt 3. Den ska se till att **alla medlemsstater och** de järnvägssektorer och de användare, som kan påverkas av åtgärder som föreslås av kommissionen på grundval av rekommendationer från byrån, är adekvat representerade. [Ändr. 35]

Byrån får vid behov komplettera arbetsgrupperna med oberoende experter och företrädare för internationella organisationer med erkänd kompetens inom det berörda området. Personal vid byrån får inte utses till arbetsgrupperna, **med undantag för arbetsgruppernas ordförande som ska utgöras av en företrädare för byrån.** [Ändr. 36]

3. Varje representativt organ som avses i artikel 34 ska **varje år** till byrån översända en förteckning med de bäst kvalificerade experter som har i uppdrag att företräda dem i varje arbetsgrupp. [Ändr. 37]

4. När det arbete som utförs av arbetsgrupperna ~~har en omedelbar effekt beträffande~~ **påverkar** arbetsförhållanden, hälsa och säkerhet för dem som arbetar inom näringen, ska företrädare för **alla medlemsstaters arbetstagarorganisationer** ~~arbetstagarorganisationerna~~ delta i de berörda arbetsgrupperna som fullvärdiga medlemmar. [Ändr. 38]

5. Kostnader för resor och uppehälle för arbetsgruppens medlemmar ska ersättas av byrån i enlighet med de regler och tariffer som styrelsen fastställt.

~~6. Arbetsgrupperna ska ha en företrädare för byrån som ordförande.~~ [Ändr. 39]

7. Arbetsgruppernas arbete ska präglas av öppenhet. Styrelsen ska fastställa en arbetsordning för arbetsgrupperna.

Artikel 5

Samråd med arbetsmarknadens parter

När de arbetsuppgifter som avses i artiklarna 11, 12, 15 och 32 direkt påverkar den sociala miljön eller arbetsförhållandena för de som arbetar inom näringen, ska byrån samråda med arbetsmarknadens parter **från alla medlemsstater** i den branschvisa dialogkommitté som inrättats enligt kommissionens beslut 98/500/EG⁽¹⁾. [Ändr. 40]

Samrådet ska hållas innan byrån lämnar sina rekommendationer till kommissionen. Byrån ska vederbörligen beakta dessa samråd och ska alltid stå till förfogande för att ge förklaringar avseende dessa rekommendationer. Byrån ska **inom två månader** till kommissionen överlämna de yttranden som inkommit från den branschvisa dialogkommittén, varefter kommissionen i sin tur ska lämna dem vidare till den kommitté som avses i artikel 75. [Ändr. 41]

Artikel 6

Samråd med godstransportkunder och resenärer

När de arbetsuppgifter som avses i artiklarna 11 och 15 direkt påverkar godstransportkunder och resenärer, ska byrån samråda med de organisationer som företräder dem, **i synnerhet företrädare för resenärer med nedsatt rörelseförmåga.** Förteckningen över de organisationer med vilka samråd ska hållas ska upprättas av den kommitté som avses i artikel 75. [Ändr. 42]

Samrådet ska hållas innan byrån lämnar sina förslag till kommissionen. Byrån ska vederbörligen beakta dessa samråd och ska alltid stå till förfogande för att ge förklaringar avseende dessa förslag. Byrån ska **inom två månader** till kommissionen överlämna de yttranden som inkommit från de berörda organisationerna, varefter kommissionen i sin tur ska lämna dem vidare till den kommitté som avses i artikel 75. [Ändr. 43]

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter på europeisk nivå (EGT L 225, 12.8.1998, s. 27).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 7

Konsekvensbedömning

1. Byrån ska genomföra en konsekvensbedömning av sina rekommendationer och yttranden. Styrelsen ska anta en konsekvensbedömningsmetod som bygger på kommissionens metod **med beaktande av kraven i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet]**. Byrån ska upprätthålla kontakt med kommissionen för att se till att relevant arbete vid kommissionen beaktas på vederbörligt sätt. **De antaganden som används som utgångspunkt för konsekvensbedömningen, samt de uppgiftskällor som använts, ska klart anges i den rapport som åtföljer varje rekommendation.** [Ändr. 41]
2. Innan byrån inleder en verksamhet som ingår i arbetsprogrammet ska den genomföra en tidig konsekvensbedömning av denna verksamhet, som ska fastställa
 - a) vilket problem som ska lösas och sannolika lösningar,
 - b) i vilken utsträckning en bestämd åtgärd, t.ex. en rekommendation eller yttrande från byrån, kommer att krävas,
 - c) byråns förväntade bidrag till lösningen av problemet.

Varje verksamhet och projekt i arbetsprogrammet ska dessutom genomgå en effektivitetsanalys, individuellt och i kombination med varandra, för att byråns budget och resurser ska användas på bästa sätt.

3. Byrån får genomföra en efterhandsutvärdering av den lagstiftning som utgår från dess rekommendationer.
4. Medlemsstaterna **och berörda intressenter** ska förse byrån, **vid behov och på begäran av denna**, med nödvändiga uppgifter för konsekvensbedömningarna. [Ändr. 45]

Artikel 8

Utredningar

Byrån ska, när så krävs för att utföra dess uppgifter, låta göra utredningar som ska finansieras inom ramen för dess egen budget.

Artikel 9

Yttranden

1. Byrån ska lämna yttranden på begäran av **ett eller flera av** de nationella regleringsorgan som avses i artikel 55 i **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2012/34/EU ⁽¹⁾ om säkerhets- och driftskompatibilitetsaspekter i ärenden som de ska pröva. [Ändr. 46]
2. Byrån ska på kommissionens begäran lämna yttranden om ändringar av akter som antas på grundval av direktiv ... [järnvägskompatibilitetsdirektivet] eller direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet], särskilt om påstådda brister påpekas.
3. När det gäller de yttranden som avses i föregående punkter och i andra artiklar i denna förordning ska byrån lämna sina yttranden inom två månader, såvida inte annat överenskommit. Byrån ska offentliggöra sina yttranden inom två månader. I den version av yttrandet som byrån offentliggör ska allt material som rör affärshemligheter ha rensats bort.

Artikel 10

Besök i medlemsstaterna

1. Byrån får genomföra besök i medlemsstaterna för att kunna utföra sina uppgifter, särskilt de uppgifter som avses i artiklarna 12, 16, 17, **18**, 21, 22, 27, **28**, 29, 30, 31, **33** och 38, i enlighet med de riktlinjer som styrelsen fastställt. [Ändr. 47]

⁽¹⁾ **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Byrån ska underrätta den berörda medlemsstaten om det planerade besöket, namnen på byråns bemyndigade tjänstemän och vilket datum besöket ska inledas. De bemyndigade tjänstemännen ska genomföra besöket efter uppvisande av ett beslut från den verkställande direktören, där syftet och målet med besöket anges.
3. Medlemsstaternas nationella myndigheter ska underlätta arbetet för byråns personal.
4. Efter varje besök ska byrån upprätta en rapport och skicka den till kommissionen och den berörda medlemsstaten.
5. Föregående punkter påverkar inte de inspektioner som avses i artiklarna 29.6 och 30.6, som ska genomföras i enlighet med det förfarande som beskrivs där.

KAPITEL 3

UPPGIFTER AVSEENDE JÄRNVÄGSSÄKERHET

Artikel 11

Tekniskt stöd – rekommendationer om järnvägssäkerhet

1. Byrån ska ge rekommendationer till kommissionen om de gemensamma säkerhetsmetoder, **gemensamma säkerhetsindikatorer** och gemensamma säkerhetsmål som anges i artiklarna 6 och 7 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet]. Byrån ska också avge rekommendationer om den regelbundna översynen av de gemensamma säkerhetsmetoderna och de gemensamma säkerhetsmålen till kommissionen. [**Ändr. 48**]
2. Byrån ska på begäran av kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden om andra åtgärder på säkerhetsområdet.
3. Byrån får utfärda riktlinjer och andra icke-bindande dokument för att underlätta genomförandet av lagstiftning om järnvägssäkerhet.

Artikel 12

Säkerhetsintyg

Utan att det påverkar artikel 10.2a i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] ska byrån ~~ska~~ utfärda, förnya, tillfälligt dra tillbaka, ändra eller återkalla gemensamma säkerhetsintyg i enlighet med artiklarna 10 och 11 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet]. [**Ändr. 49**]

Artikel 13

Underhåll av fordon

1. Byrån ska bistå kommissionen med avseende på systemet för certifiering av enheter som är ansvariga för underhåll i enlighet med artikel 14.6 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].
2. Byrån ska ge rekommendationer till kommissionen med hänsyn till artikel 14.7 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].
3. Inom ramen för de rapporter som avses i artikel 30.2 i denna förordning ska byrån analysera de alternativa åtgärder för vilka beslut fattas enligt artikel 15 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 14

Transport av farligt gods på järnväg

Byrån ska följa utvecklingen av lagstiftningen om transport av farligt gods på järnväg i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG⁽¹⁾ och jämföra detta med lagstiftningen om säkerhet och driftskompatibilitet, särskilt de grundläggande kraven. Byrån ska bistå kommissionen och får avge yttranden på begäran av kommissionen eller på eget initiativ.

Artikel 14a

Spontan incidentrapportering

Byrån ska inrätta ett system som möjliggör spontan och anonym rapportering av incidenter som kan äventyra systemets säkerhet. Byrån ska inrätta en mekanism som automatiskt skickar information till ansvariga representanter. Byrån ska även koordinera överföringen av rapporterna mellan de nationella byråerna, särskilt när de påverkar säkerheten för mer än en medlemsstat. [Ändr. 50]

KAPITEL 4

UPPGIFTER AVSEENDE DRIFTSKOMPATIBILITET

Artikel 15

Tekniskt stöd på området för järnvägsdriftskompatibilitet

1. Byrån ska
 - a) ge rekommendationer till kommissionen om TSD:er och översyner av dessa i enlighet med artikel 5 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - b) ge rekommendationer till kommissionen om mallarna för EU kontrollförklaringen och för handlingar i det tekniska underlag som måste åtfölja den, i enlighet med artikel 15 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - c) ge rekommendationer till kommissionen om specifikationer för register och översyner av dessa i enlighet med artiklarna 43, 44 och 45 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - d) avge yttranden som utgör godtagbara sätt att uppfylla kraven för brister hos TSD:er i enlighet med artikel 6.2 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - e) avge yttranden till kommissionen om krav på icke-tillämpning av TSD:er av medlemsstaterna, i enlighet med artikel 7 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - f) utfärda tekniska dokument i enlighet med artikel 4.9 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet],
 - g) ge rekommendationer till kommissionen avseende arbetsvillkoren för all personal med arbetsuppgifter av betydelse för säkerheten.
- ga) ge rekommendationer till kommissionen om europeiska standarder som ska utvecklas av de relevanta europeiska standardiseringsorganen, särskilt vad gäller reservdelar. [Ändr. 52]**
- (gb) utfärda detaljerade krav på standardisering till relevanta europeiska standardiseringsorgan, i syfte att fullgöra det mandat som kommissionen gett dem, [Ändr. 53]**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (gc) *ge rekommendationer till kommissionen angående utbildning och behörighetsprövning av personal ombord med säkerhetsrelaterade uppgifter.* [Ändr. 54]
- (gd) *ge rekommendationer till kommissionen för att harmonisera de nationella bestämmelserna i enlighet med artikel 22.1, särskilt där en bestämmelse gäller flera medlemsstater. Detta arbete ska utföras i samarbete med nationella säkerhetsmyndigheter.* [Ändr. 55]
- (ge) *på begäran av kommissionen, avge yttranden till denna om driftskompatibilitetskomponenter som inte överensstämmer med de grundläggande kraven enligt artikel 11 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].* [Ändr. 56]
- (gf) *ge rekommendationer till kommissionen om en gemensam minsta kontrollfrekvens (efter tid och kilometer) för rullande materiel (godsvagnar, passagerarvagnar och lok).* [Ändr. 57]

2. För utarbetandet av de rekommendationer som avses i punkt 1 a, ~~och b~~ **och c** ska byrån [Ändr. 58]

- a) se till att TSD:er och specifikationer för register anpassas till den tekniska utvecklingen, marknadstendenserna och de sociala behoven **för att effektivisera järnvägssystemen, samtidigt som man tar hänsyn till systemets kostnadseffektivitet,** [Ändr. 59]
- b) sörja för samordningen av dels utvecklings- och uppdateringsarbetet i fråga om TSD:er, dels arbetet med att ta fram Europastandarder som visar sig vara nödvändiga för driftskompatibiliteten; byrån ska vidare upprätthålla kontakter med de europeiska standardiseringsorganen i relevanta frågor.

ba) delta som observatör i relevanta arbetsgrupper för standardiseringsfrågor [Ändr. 60]

3. Byrån får utfärda riktlinjer och andra icke-bindande dokument för att underlätta genomförandet av lagstiftning om järnvägsdriftskompatibilitet.

3a. Byrån ska involvera arbetsgrupperna då detta anges i artikel 4. [Ändr. 61]

Artikel 16

Godkännande för utsläppande på marknaden av fordon

Utan att det påverkar artikel 20.9a i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] ska byrån utfärda, **förnya, tillfälligt dra tillbaka, ändra eller återkalla** ~~ska~~ godkännanden för utsläppande på marknaden av järnvägsfordon i enlighet med artikel 20 i ~~direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]~~ **det direktivet.** [Ändr. 62]

Artikel 17

Godkännanden för utsläppande på marknaden av fordonstyper

Byrån ska utfärda, **förnya, dra in, ändra eller återkalla** godkännanden för utsläppande på marknaden av fordonstyper i enlighet med artikel 22 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. [Ändr. 63]

Artikel 18

Godkännande att ta i bruk avseende ~~delsystem för trafikstyrning och signalering~~ **ERTMS** [Ändr. 64]

Byrån ska utfärda, **förnya, tillfälligt dra tillbaka, ändra eller återkalla** godkännanden att ta i bruk ~~de~~ ~~delsystem för trafikstyrning och signalering~~ **ERTMS** som ingår i järnvägssystemet och som är belägna eller används inom hela unionen, i enlighet med artikel 18 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. [Ändr. 65]

Artikel 19

Telematikapplikationer

1. Byrån ska fungera som systemansvarig myndighet och vara ansvarig för att underhålla de tekniska specifikationerna avseende telematikapplikationerna, i enlighet med relevanta TSD:er.

Onsdagen den 26 februari 2014

1a. Byrån får bidra till att främja öppen och fullständig tillgång till uppgifter, inklusive datauppsättningar med internationella tidtabeller. [Ändr. 66]

2. Byrån ska fastställa, offentliggöra och tillämpa förfarandet för behandling av ansökningar om ändringar av dessa specifikationer. För detta ändamål ska byrån inrätta och underhålla ett register över ansökningar om ändring av specifikationer för telematikapplikationer och deras status.
3. Byrån ska utveckla och underhålla tekniska verktyg för förvaltning av de olika versionerna av specifikationerna för telematikapplikationer **och säkerställa teknisk kompatibilitet, både bakåt och framåt, mellan dessa olika versioner. [Ändr. 67]**
4. Byrån ska bistå kommissionen vid övervakningen av införandet av telematikapplikationerna i enlighet med relevanta TSD:er.

Artikel 20

Stöd till anmälda organ för bedömning av överensstämmelse

1. Byrån ska stödja verksamheten vid anmälda organ som ansvarar för förfarandena för bedömning av överensstämmelse enligt artikel 27 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. Det stödet ska bland annat särskilt bestå i att byrån utarbetar riktlinjer för bedömning av komponenters överensstämmelse eller lämplighet enligt vad som avses i artikel 9 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] samt riktlinjer för förfarandet för EG-kontrollförklaring i enlighet med artikel 10 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].
2. Byrån ska underlätta samarbetet mellan anmälda organ för bedömning av överensstämmelse och särskilt fungera som tekniskt sekretariat för deras samordningsgrupp.

KAPITEL 5

UPPGIFTER AVSEENDE NATIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 21

Kontroll av förslag till nationella bestämmelser

1. Byrån ska inom två månader från mottagandet kontrollera förslag till nationella bestämmelser, som lämnas in i enlighet med
 - a) artikel 8.2 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet],
 - b) artikel 14 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].
2. Om byrån efter den kontroll som avses i punkt 1 **och inom de tidsfrister som där avses** anser att de berörda nationella bestämmelserna leder till att de grundläggande kraven för driftskompatibilitet uppfylls, de gemensamma säkerhetsmetoderna respekteras och de gemensamma säkerhetsmålen uppnås och att de inte medför godtycklig diskriminering eller en dold begränsning av järnvägstransportverksamheten ~~mellan medlemsstaterna~~, ska den informera kommissionen och de berörda medlemsstaterna om sin positiva bedömning. Kommissionen kan därefter validera bestämmelserna i det it-system som avses i artikel 23. **[Ändr. 68]**
3. Om den kontroll som avses i punkt 1 leder till en negativ bedömning ska byrån
 - a) utfärda en rekommendation som riktas till den berörda medlemsstaten med angivande av skälen till att den berörda bestämmelsen inte ska träda i kraft och/eller tillämpas,
 - b) underrätta kommissionen om sin negativa bedömning.
4. Om den berörda medlemsstaten inte vidtar åtgärder inom två månader efter mottagande av en rekommendation från byrån i enlighet med punkt 3a får kommissionen, efter att ha mottagit de upplysningar som avses i punkt 3b och efter att ha hört den berörda medlemsstatens synpunkter, anta ett beslut som riktas till medlemsstaten med en begäran om att ändra förslaget till bestämmelse eller avbryta antagandet, ikraftträdandet eller genomförandet.

Onsdagen den 26 februari 2014

4a. Bestämmelserna i denna artikel ska inte tillämpas på nationella bestämmelser om arbetsmiljö och krav på kompetensutveckling och utbildning av järnvägspersonal med säkerhetsrelaterade uppgifter. [Ändr. 69]

4b. Vid eventuella omedelbara förebyggande åtgärder enligt vad som avses i artikel 8 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] och artikel 14.4 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] ska byrån, särskilt efter en olycka eller ett tillbud, genomdriva harmoniseringen av bestämmelsen på unionsnivå, tillsammans med de nationella säkerhetsmyndigheterna. Vid behov ska byrån utfärda en rekommendation eller avge ett yttrande till kommissionen. [Ändr. 70]

Artikel 22

Kontroll av gällande nationella bestämmelser

1. Byrån ska inom två månader från mottagandet kontrollera nationella bestämmelser, som lämnas in i enlighet med artikel 14.3 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].

1a. Byrån ska undersöka de nationella bestämmelser som gäller när den föreliggande förordningen börjar tillämpas. För att uppnå detta mål ska byrån för styrelsen föreslå en arbetsplan för att genomföra denna undersökning, inom ramen för de årliga och fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 48. Varje år ska byrån lämna en rapport till styrelsen om hur dess arbete utvecklas och om de resultat som uppnåtts enligt artikel 50. [Ändr. 71]

2. Om byrån efter den kontroll som avses i punkt 1 anser att de berörda nationella bestämmelserna leder till att de grundläggande kraven för driftskompatibilitet uppfylls, de gemensamma säkerhetsmetoderna respekteras och de gemensamma säkerhetsmålen uppnås och att de inte medför godtycklig diskriminering eller en dold begränsning av järnvägstransportverksamheten ~~mellan medlemsstaterna~~, ska den informera kommissionen och de berörda medlemsstaterna om sin positiva bedömning. Kommissionen kan därefter validera bestämmelserna i det it-system som avses i artikel 23. [Ändr. 72]

3. Om den kontroll som avses i punkt 1 leder till en negativ bedömning ska byrån

a) utfärda en rekommendation som riktas till den berörda medlemsstaten **om att den bestämmelse som har fått en negativ bedömning omedelbart bör upphävas eller ändras**, med angivande av skälen till att ~~den berörda denna~~ bestämmelsen ~~ska måste~~ ändras eller upphävas, [Ändr. 73]

b) underrätta kommissionen om sin negativa bedömning **och översända den rekommendation som riktats till medlemsstaten. [Ändr. 74]**

4. Om den berörda medlemsstaten inte vidtar åtgärder inom två månader efter mottagande av en rekommendation från byrån i enlighet med punkt 3a får kommissionen, efter att ha mottagit de upplysningar som avses i punkt 3b och efter att ha hört den berörda medlemsstatens synpunkter, anta ett beslut som riktas till medlemsstaten med en begäran om att ändra eller upphäva bestämmelsen i fråga.

5. Det förfarande som beskrivs i punkterna 2 och 3 ska på motsvarande sätt gälla när byrån får kännedom om att en nationell bestämmelse, vare sig den antagits eller ej, är överflödigt eller strider mot de gemensamma säkerhetsmetoderna, de gemensamma säkerhetsmålen, TDS:erna eller annan unionslagstiftning på järnvägsområdet, **eller skapar ett omotiverat hinder för den gemensamma järnvägsmarknaden. I sådana fall gäller de tidsfrister som framgår av punkt 1. [Ändr. 75]**

5a. När det gäller frågor som rör utbildning och hälsa och säkerhet i arbetet för järnvägspersonal med ansvar för säkerhetskritiska uppgifter, får byrån endast tillämpa denna punkt om den nationella bestämmelsen har en potentiellt diskriminerande verkan. [Ändr. 76]

Artikel 22a

Användning av databasen

Byrån ska genomföra en teknisk granskning av de gällande nationella bestämmelser som återfinns i tillgängliga nationella författningssamlingar sådana de är förtecknade i den databas över referensdokument som byrån ska offentliggöra samtidigt som denna förordning träder i kraft. [Ändr. 77]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 23

It-system för inlämnande av anmälningar och klassificering av nationella bestämmelser

1. Byrån ska inrätta och driva ett särskilt it-system över de nationella bestämmelser som avses i artiklarna 21.1 och 22.1: ~~Systemet ska~~ **och de godtagbara nationella sätt att uppfylla krav som framgår av artikel 2.28a i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. Byrån ska hålla systemet** finnas tillgängligt för berörda intressenter och allmänheten. [Ändr. 78]

1a. Inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla alla existerande nationella bestämmelser som inte anmälts senast den dag då förordningen trädde i kraft. [Ändr. 79]

2. Medlemsstaterna ska anmäla de nationella bestämmelser som avses i artiklarna 21.1 och 22.1 till byrån och kommissionen via det it-system som avses i punkt 1. Byrån ska offentliggöra bestämmelserna i detta system och använda det för att underrätta kommissionen i enlighet med artiklarna 21 och 22. **Byrån ska använda it-systemet för att underrätta kommissionen om negativa rekommendationer som riktas till medlemsstater enligt artiklarna 21.3 och 22.3 b.** [Ändr. 80]

3. Byrån ska klassificera anmälda nationella bestämmelser i enlighet med artikel 14.8 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. I detta syfte ska den använda det system som avses i första punkten i denna artikel.

4. Byrån ska klassificera nationella bestämmelser i enlighet med artikel 8.2 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet], med beaktande av hur EU-lagstiftningen har utvecklats. Byrån ska i detta syfte utveckla ett verktyg för hantering av bestämmelser som medlemsstaterna ska använda för att förenkla sina system av nationella bestämmelser. Byrån ska använda det system som avses i första punkten i denna artikel för att offentliggöra verktyget för hantering av bestämmelser.

4a. Genom det system som avses i punkt 1 ska byrån också offentliggöra läget i utvärderingen av dessa bestämmelser samt resultatet av utvärderingen, när den har slutförts. [Ändr. 81]

KAPITEL 6

UPPGIFTER AVSEENDE DET EUROPEISKA TRAFIKSTYRNINGSSYSTEMET FÖR TÅG (ERTMS)

Artikel 24

Systemansvarig myndighet för ERTMS

1. Byrån ska fungera som systemansvarig myndighet och vara ansvarig för att underhålla de tekniska specifikationerna avseende ERTMS.

2. Byrån ska fastställa, offentliggöra och tillämpa förfarandet för behandling av ansökningar om ändringar av dessa specifikationer. För detta ändamål ska byrån inrätta och underhålla ett register över ansökningar om ändringar av ERTMS-specifikationer och deras status.

3. Byrån ska rekommendera antagande av en ny version av tekniska ERTMS-specifikationer. Den ska dock endast göra detta när den tidigare versionen har fått tillräcklig spridning. Utvecklingen av nya versioner ska inte inverka menligt på vare sig spridningen av ERTMS, den tillförlitlighet som krävs för specifikationerna för att tillverkningen av ERTMS-utrustning ska optimeras, järnvägsföretagens **och ägarnas** återbäring på sina investeringar eller den effektiva planeringen av utbyggnaden av ERTMS. [Ändr. 82]

4. Byrån ska utveckla och underhålla tekniska verktyg för förvaltning av de olika versionerna av ERTMS för att säkerställa den tekniska och operativa driftskompatibiliteten mellan järnvägsnät och fordon som utrustats med olika versioner och för att ge incitament för ett snabbt införande av den aktuella versionen och av eventuella nyare versioner.

5. I enlighet med artikel 5.10 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] ska byrån säkerställa att successiva versioner av ERTMS-utrustning är tekniskt förenliga med tidigare versioner.

6. Byrån ska utarbeta och sprida relevanta riktlinjer för tillämpning till intressenterna och dokument som förklarar de tekniska specifikationerna för ERTMS.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 25

Tillfällig arbetsgrupp för anmälda organ för bedömning av överensstämmelse

1. Byrån ska inrätta och inneha ordförandeskapet för en tillfällig arbetsgrupp för anmälda organ för bedömning av överensstämmelse, enligt artikel 27 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet].

Arbetsgruppen ska ha till uppgift att kontrollera att det förfarande för bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse eller lämplighet enligt artikel 9 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] samt förfarandena för EG-kontroll enligt artikel 10 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet], som de anmälda organ som ansvarar för förfarandena för bedömning av överensstämmelse ska följa, tillämpas på ett enhetligt sätt.

2. Byrån ska vartannat år rapportera till kommissionen om arbetet i den arbetsgrupp som avses i punkt 1. Rapporten ska innehålla närvarostatistik över företrädare för de anmälda organen för bedömning av överensstämmelse.

3. Byrån ska utvärdera tillämpningen av förfarandet för bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse och av EG-kontrollförfarandet för ERTMS-utrustning och vartannat år lämna en rapport till kommissionen om eventuella förbättringar.

Artikel 26

Stöd till teknisk och operativ överensstämmelse mellan delsystem för fordonsbaserad och markbaserad ERTMS

1. Byrån ~~får~~ **ska** på järnvägsföretagens begäran hjälpa dem att kontrollera den tekniska och operativa överensstämmelsen mellan delsystem för fordonsbaserad och markbaserad ERTMS innan fordon tas i bruk. [**Ändr. 83**]

2. Om byrån finner att det finns en risk för bristande teknisk och operativ överensstämmelse mellan järnvägsnät och järnvägsfordon som är utrustade med ERTMS-utrustning ~~inom ramen för särskilda ERTMS-projekt~~ får den begära att berörda aktörer, särskilt tillverkare, anmälda organ som ansvarar för förfarandena för bedömning av överensstämmelse, järnvägsföretag, **ägare**, infrastrukturförvaltare och nationella säkerhetsmyndigheter lämnar alla relevanta upplysningar om de förfaranden för EG-kontroll och ibruktagande som de tillämpar och om operativa villkor. Byrån ska **omedelbart** underrätta kommissionen om en sådan risk och i förekommande fall rekommendera lämpliga åtgärder för kommissionen. [**Ändr. 84**]

2a. Byrån ska inrätta testräls och laboratorium för centraliserade tester av markbaserad utrustning och ombordutrustning för ERTMS. [Ändr. 85**]**

Artikel 27

Stöd till genomförande av ERTMS och ERTMS-projekt

1. Byrån ska övervaka genomförandet av ERTMS enligt den genomförandeplan som anges i kommissionens beslut 2012/88/EU ⁽¹⁾ och ska övervaka samordningen av installationen av ERTMS längs de transeuropeiska transportkorridorerna och godskorridorerna som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 ⁽²⁾.

2. Byrån ska säkerställa teknisk uppföljning av unionsfinansierade projekt för genomförande av ERTMS, i förekommande fall analyser av upphandlingsspecifikationer vid tidpunkten för meddelanden om upphandling. Byrån ska också vid behov hjälpa mottagare av EU-medel att säkerställa att de tekniska lösningar som genomförs i projekten är fullständigt förenliga med TSD:er avseende trafikstyrning och signalering och att de därmed är fullständigt driftskompatibla.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2012/88/EU av den 25 januari 2012 om teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemen Trafikstyrning och signalering i det transeuropeiska järnvägssystemet (EUT L 51, 23.2.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (EUT L 276, 20.10.2010, s. 22).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 28

Ackreditering av laboratorier

1. Byrån ska stödja harmoniserad ackreditering av ERTMS-laboratorier i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008, särskilt genom att ge lämpliga riktlinjer till ackrediteringsorganen.
2. Byrån får delta som observatör i de sakkunnigbedömningar som krävs i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.

2a. Om byrån hyser tvivel rörande ett ackrediterat laboratoriums kompetens ska byrån anmäla detta till det ansvariga ackrediteringsorganet och de berörda medlemsstaterna samt till de nationella säkerhetsmyndigheterna. Byrån ska ges möjlighet att delta som observatör vid sakkunniggranskningen. När tvivlen har undanröjts ska byrån omedelbart underrätta den berörda medlemsstaten och de nationella säkerhetsmyndigheterna. [Ändr. 86]

KAPITEL 7

UPPGIFTER AVSEENDE ÖVERVAKNING AV DET GEMENSAMMA EUROPEISKA JÄRNVÄGSOMRÅDET

Artikel 29

Övervakning av nationella säkerhetsmyndigheter

1. Byrån ska övervaka de nationella säkerhetsmyndigheternas arbete och beslutsprocesser genom granskning och inspektioner.
2. Byrån ska ha rätt att granska
 - a) de nationella säkerhetsmyndigheternas förmåga att fullgöra uppgifter avseende säkerhet och driftskompatibilitet på järnvägar,
 - b) effektiviteten i de nationella säkerhetsmyndigheternas övervakning av aktörernas säkerhetsstyrningssystem enligt vad som avses i artikel 16 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].

Granskningsförfarandena ska antas av styrelsen.

3. Byrån ska lägga fram granskningsrapporter och sända dem till de berörda nationella säkerhetsmyndigheterna och till kommissionen. Varje granskningsrapport ska särskilt innehålla en förteckning över eventuella brister som fastställs av byrån samt rekommendationer om förbättringar.

4. Om byrån anser att de brister som avses i punkt 3 leder till att den berörda nationella säkerhetsmyndigheten förhindras att utföra sina uppgifter avseende järnvägssäkerhet och järnvägsdriftskompatibilitet på ett effektivt sätt, ska den rekommendera den nationella säkerhetsmyndigheten att vidta lämpliga åtgärder inom en tidsgräns som **byrån** ska ~~fastställas~~ **fastställa** med beaktande av bristens allvarlighetsgrad. [Ändr. 87]

5. Om den berörda nationella säkerhetsmyndigheten inte samtycker till de rekommendationer som avses i punkt 4 eller om den inte vidtar några åtgärder till följd av byråns rekommendationer inom tre månader från mottagande av rekommendationerna, får kommissionen fatta ett beslut inom sex månader i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 75.

6. Byrån ska även ha rätt att genomföra anmälda och oanmälda inspektioner av nationella säkerhetsmyndigheter, för att kontrollera bestämda områden i deras verksamhet, särskilt granska dokument, förfaranden och register som står i samband med de uppgifter som avses i artikel 16 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet]. Inspektionerna får genomföras tillfälligt eller enligt en plan som utarbetas av byrån. Inspektionen ska inte ta mer än två dagar. Medlemsstaternas nationella myndigheter ska underlätta arbetet för byråns personal. Byrån ska ge kommissionen en rapport om varje inspektion.

Onsdagen den 26 februari 2014

6a. I de fall som avses i artikel 10.2a i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] och artikel 20.9a i direktiv ... [järnvägsinteroperabilitetsdirektivet] kan – om nationella säkerhetsmyndigheter fattar motstridiga beslut och inte lyckas nå en för alla parter godtagbar kompromiss – en sökande som berörs av besluten eller en involverad nationell säkerhetsmyndighet hänskjuta besluten till byrån, som ska fatta ett slutligt beslut. [Ändr. 88]

Artikel 30

Övervakning av anmälda organ för bedömning av överensstämmelse

1. Byrån ska övervaka arbetet i de anmälda organen för bedömning av överensstämmelse genom stöd till ackrediteringsorgan, granskningar och genom inspektioner, enligt punkt punkterna 2–5.
2. Byrån ska stödja harmoniserad ackreditering av anmälda organ för bedömning av överensstämmelse, särskilt genom att ge ackrediteringsorgan lämplig vägledning om utvärderingskriterier och förfaranden för att bedöma huruvida de anmälda organen uppfyller villkoren i ~~artikel 27~~ **kapitel 6** i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet], via den europeiska ackrediteringsinfrastruktur som anges i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008. [Ändr. 89]
3. När det gäller anmälda organ för bedömning av överensstämmelse som inte är ackrediterade i enlighet med artikel 24 i direktiv [...] [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] får byrån granska dessa organs arbete med att uppfylla de krav som anges i artikel 27 i det direktivet. Granskningsförfarandet ska antas av styrelsen.
4. Byrån ska avge granskningsrapporter som omfattar de verksamheter som avses i punkt 3 och ska sända dem till det berörda anmälda organet för bedömning av överensstämmelse och till kommissionen. Varje granskningsrapport ska särskilt innehålla upplysningar om eventuella brister som fastställts av byrån samt rekommendationer om förbättringar. Om byrån anser att sådana brister leder till att det berörda anmälda organet förhindras att utföra sina uppgifter avseende järnvägssäkerhet och järnvägsdriftskompatibilitet på ett effektivt sätt, ska den utarbeta en rekommendation med krav på att den medlemsstat där det anmälda organet har sitt säte ska vidta nödvändiga åtgärder inom en ~~fastställt~~ tidsgräns **som byrån fastställer**. [Ändr. 90]
5. Om den berörda medlemsstaten inte samtycker till de rekommendationer som avses i punkt 4 eller om det anmälda organet inte vidtar några åtgärder till följd av byråns rekommendationer inom tre månader från mottagande av rekommendationerna, får kommissionen fatta ett beslut inom sex månader i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 75.
6. Byrån får, inbegripet i samarbete med de relevanta nationella ackrediteringsorganen, genomföra anmälda eller oanmälda inspektioner av anmälda organ för bedömning av överensstämmelse, för att kontrollera bestämda områden i deras verksamhet, särskilt granska dokument, intyg och register som står i samband med de uppgifter som avses i artikel 27 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. Inspektionerna får genomföras tillfälligt eller enligt en plan som utarbetas av byrån. Inspektionen ska inte ta mer än två dagar. De anmälda organen för bedömning av överensstämmelse ska underlätta arbetet för byråns personal. Byrån ska ge kommissionen en rapport om varje inspektion.

Artikel 31

Övervakning av utveckling inom driftskompatibilitet och säkerhet

1. Tillsammans med nätverket av nationella utredningsorgan ska byrån samla in relevanta uppgifter om olyckor och tillbud och övervaka de nationella utredningsorganens bidrag till säkerheten i hela järnvägssystemet.
2. Byrån ska kontrollera hur arbetet framskrider när det gäller **den rättsliga ramen för järnvägssäkerheten och** att göra järnvägssystemen säkra. Byrån får särskilt begära hjälp från de nätverk som avses i artikel 34, inklusive insamling av uppgifter. Byrån ska också använda sig av de uppgifter som Eurostat samlar in. Byrån ska samarbeta med Eurostat så att dubbelarbete undviks och sörja för att de gemensamma säkerhetsindikatorerna överensstämmer med motsvarande indikatorer för andra transportsätt. [Ändr. 91]
3. Byrån ska, på kommissionens begäran, lämna rekommendationer om hur järnvägssystemens driftskompatibilitet kan förbättras, särskilt genom att underlätta samordningen mellan järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare eller mellan infrastrukturförvaltare **utveckla ett gemensamt incidentrapporterings- och övervakningssystem**. [Ändr. 92]

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Byrån ska kontrollera **och utvärdera** hur arbetet framskrider när det gäller att göra järnvägssystemen driftskompatibla och säkra, **samt tillhörande kostnader och fördelar**. Byrån ska vartannat år för kommissionen lägga fram och offentliggöra en rapport om framstegen med driftskompatibilitet och säkerhet inom det gemensamma europeiska järnvägsområdet. [Ändr. 93]

5. Byrån ska på kommissionens begäran lämna rapporter om situationen för genomförandet och tillämpningen av unionslagstiftningen om säkerhet och driftskompatibilitet i en viss medlemsstat.

KAPITEL 8

ANDRA UPPGIFTER

Artikel 32

Järnvägspersonal

1. Byrån ska utföra lämpliga uppgifter avseende järnvägspersonal enligt artiklarna 4, 20, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 och 37 i direktiv 2007/59/EG.

2. Kommissionen får begära att byrån utför andra uppgifter med avseende på järnvägspersonal i enlighet med direktiv 2007/59/EG **och med avseende på järnvägspersonal som anförtros säkerhetsrelaterade uppgifter som inte omfattas av direktiv 2007/59/EG**. [Ändr. 94]

3. Byrån ska höra behöriga myndigheter i frågor som rör järnvägspersonal och om de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2. Byrån får främja samarbete mellan dessa myndigheter, bland annat genom att vid behov anordna möten med myndigheternas företrädare.

Artikel 33

Register och tillgång till register

1. Byrån ska ~~upprätta och för~~ **utforma** de EU-register som avses i artiklarna 43, 44 och 45 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] **i ett praktiskt, ändamålsenligt och användarvänligt format som fullt ut motsvarar företagens och verksamheternas behov**. Byrån ska fungera som systemansvarig myndighet för alla register och databaser som avses i järnvägssäkerhetsdirektivet, järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet och lokförardirektivet. Detta ska särskilt innebära att byrån [Ändr. 95]

a) utarbetar och underhåller specifikationerna av registren,

b) samordnar utvecklingen i medlemsstaterna avseende registren,

c) ger berörda parter vägledning om registren,

d) ger rekommendationer till kommissionen om förbättringar av specifikationen av befintliga register och eventuella behov av att upprätta nya register.

da) inrättar och underhåller de register som avses i leden g), i) och ma). [Ändr. 96]

db) skapar ett europeiskt fordonsregister, [Ändr. 97]

1a. Det europeiska fordonsregistret ska

a) föras av byrån,

b) vara offentligt,

c) ska ha integrerat det nationella fordonsregistret senast två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft; kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter fastställa dokumentets formattyp; dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 75,

Onsdagen den 26 februari 2014

d) innehålla, för varje fordonstyp, åtminstone följande uppgifter:

- i) fordonstypens tekniska egenskaper enligt berörda TSD,
- ii) tillverkarens namn,
- iii) datum för och hänvisningar till godkännandena för denna fordonstyp, i kronologisk ordning, inklusive eventuella begränsningar eller tillbakadraganden, samt de medlemsstater som utfärdat godkännandena,
- iv) formgivningsdetaljer avsedda för personer med nedsatt rörelseförmåga och personer med funktionshinder.

När byrån utfärdar, förnyar, ändrar, tillfälligt drar tillbaka eller återkallar ett godkännande att ta fordonstyper i bruk ska byrån utan dröjsmål uppdatera registret. [Ändr. 98]

2. Byrån ska **via en färdigställd, användarvänlig och lätt tillgänglig it-lösning** offentliggöra följande dokument och register i enlighet med direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] och direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet]: [Ändr. 99]

- a) EG-kontrollförklaringar för delsystem.
 - b) EG-försäkran om överensstämmelse för driftskompatibilitetskomponenter och EG-försäkran för lämplighet för användning av driftskompatibilitetskomponenter.
 - c) Tillstånd som utfärdas i enlighet med direktiv ... [direktivet om inrättandet av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning)].
 - d) Säkerhetsintyg utfärdade i enlighet med artikel 10 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].
 - e) Utredningsrapporter som sänds till byrån i enlighet med artikel 24 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].
 - f) Nationella regler som anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 8 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] och artikel 14 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] **samt byråns utvärdering av dem.** [Ändr. 100]
 - g) ~~Fordonsregister, bland annat via länkar till relevanta nationella register~~ **Det europeiska fordonsregistret.** [Ändr. 101]
 - h) Infrastrukturregister, bland annat via länkar till relevanta nationella register.
 - i) Det europeiska registret över godkända fordonstyper.
 - j) Register över begäran om ändringar och planerade ändringar i ERTMS-specifikationerna.
 - k) Register över ansökningar om ändringar och planerade ändringar av TSD:er för telematikapplikationer för persontrafik (TAP) och för telematikapplikationer för godstrafik (TAF).
 - l) Register över märkningar avseende fordonsinnehavaren som innehas av byrån i enlighet med TSD:n om drift och trafikledning.
 - m) Kvalitetsrapporter som utfärdats i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 ⁽¹⁾.
- ma) Registret över certifierade enheter med ansvar för underhåll i enlighet med artikel 14 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].**[Ändr. 102]

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska diskutera och enas om de praktiska villkoren för översändandet av de handlingar som avses i punkt 2 på grundval av ett utkast från byrån.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

Onsdagen den 26 februari 2014

4. När handlingarna enligt punkt 1 översänds, får de berörda organen ange vilka handlingar som av säkerhetsskäl inte ska lämnas ut till allmänheten.
5. Nationella myndigheter med ansvar för utfärdande av de tillstånd och intyg som avses i leden c och d i punkt 2 ska, inom ~~en månad~~ **tio dagar** från det att beslutet fattades, meddela byrån varje enskilt beslut om utfärdande, förnyande, ändring eller upphävande av dessa tillstånd och intyg. [**Ändr. 103**]
6. Byrån får ta med sådana offentliga handlingar eller länkar som har betydelse för målen i denna förordning i den offentliga databasen, med beaktande av tillämplig unionslagstiftning om uppgiftsskydd.

Artikel 34

Nätverk av nationella säkerhetsmyndigheter, ~~utredningsorgan~~ och representativa organ [**Ändr. 104**]

1. Byrån ska inrätta ett nätverk av **de** nationella säkerhetsmyndigheter ~~och ett nätverk av de utredningsorgan~~ som avses i artikel ~~21~~ **17.4** i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet]. Byrån ska tillhandahålla ett sekretariat för dessa nätverk. Nätverken ska särskilt ha följande uppgifter: [**Ändr. 105**]
 - a) Utbyta information om järnvägssäkerhet och järnvägsdriftskompatibilitet.
 - b) Främja god praxis.
 - c) Lämna uppgifter om järnvägssäkerhet till byrån, särskilt uppgifter om gemensamma säkerhetsindikatorer.

ca) Om så behövs underrätta byrån om brister i lagstiftningen som härrör från direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] och direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. [**Ändr. 106**]

Byrån ska underlätta samarbetet mellan dessa nätverk. Den får särskilt besluta att anordna gemensamma möten för båda nätverken.

2. Byrån ska inrätta ett nätverk av representativa organ från järnvägssektorn **som även omfattar företrädare för resenärer, resenärer med nedsatt rörelseförmåga och arbetstagare**. Nätverket ska vara verksamt på unionsnivå. En förteckning över dessa organ ska anges i en genomförandeakt som antas av kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 75. Byrån ska tillhandahålla ett sekretariat för nätverket. Nätverket ska särskilt ha följande uppgifter: [**Ändr. 107**]
 - a) Utbyta information om järnvägssäkerhet och järnvägsdriftskompatibilitet.
 - b) Främja god praxis.
 - c) Lämna uppgifter om järnvägssäkerhet och järnvägsdriftskompatibilitet till byrån.
3. De nätverk som avses i punkterna 1 och 2 får utfärda icke-bindande yttranden om de utkast till rekommendationer som avses i artikel 9.2.
4. Byrån får inrätta andra nätverk av organ eller myndigheter som har ansvar för en del av järnvägssystemet.
5. Kommissionen får delta i mötena för de nätverk som avses i denna artikel.

Artikel 35

Kommunikation och spridning

Byrån ska till relevanta intressenter kommunicera och sprida information om den europeiska järnvägslagstiftningen och om standarder och vägledning på järnvägsområdet enligt relevanta kommunikations- och informationsspridningsplaner som antas av styrelsen. Dessa planer ska grundas på en behovsanalys och ska regelbundet uppdateras av styrelsen.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 36

Forskning och innovationsfrämjande

1. Byrån ska på kommissionens begäran bidra till forskning på järnvägsområdet på unionsnivå, bland annat genom att stödja relevanta kommissionsavdelningar och representativa organ. Byrån ska bidra utan att det påverkar annan forskning på unionsnivå.
2. Kommissionen får ålägga byrån att främja innovationsverksamhet som syftar till förbättringar av järnvägars driftskompatibilitet och säkerhet, särskilt i fråga om utnyttjande av ny informationsteknik och spår- och söksystem.

Artikel 37

Stöd till kommissionen

1. Byrån ska på kommissionens begäran bistå kommissionen i genomförandet av den unionslagstiftning som syftar till att förbättra järnvägssystemens driftskompatibilitet och att utarbeta en gemensam säkerhetsstrategi för det europeiska järnvägssystemet.
2. Det kan bland annat röra sig om följande:
 - a) Ge tekniska råd i frågor som kräver specifik sakkunskap.
 - b) Samla in information genom de nätverk som avses i artikel 34.

Artikel 38

Stöd till bedömning av järnvägsprojekt

Utan att det påverkar undantagen enligt artikel 9 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] ska byrån, på kommissionens begäran, med avseende på driftskompatibilitet och säkerhet granska varje projekt som rör förnyelse av utformning, konstruktion, förnyelse eller uppgradering av det delsystem som omfattas av en ansökan om ekonomiskt bidrag från unionen. ***Vid eventuella projekt som finansieras via programmet för det transeuropeiska transportnätet (TEN-T) bör byrån bedriva ett nära samarbete med genomförandeorganet för det transeuropeiska transportnätet. [Ändr. 108]***

Byrån ska avge sitt utlåtande huruvida projektet överensstämmer med relevant driftskompatibilitets- och säkerhetslagstiftning på järnvägsområdet inom en tidsperiod som ska fastställas i samråd med kommissionen utifrån projektets betydelse och de tillgängliga resurserna och som inte får överstiga två månader.

Artikel 39

Stöd till medlemsstater, kandidatländer och intressenter

1. Byrån ska på eget initiativ eller på begäran från kommissionen, medlemsstater, kandidatländer eller de nätverk som avses i artikel 34 arbeta med utbildningsverksamhet och andra lämpliga verksamheter avseende tillämpning och förklaring av lagstiftningen om driftskompatibilitet och säkerhet och relaterade resurser hos byrån, exempelvis register, genomförandehandledning eller rekommendationer.
2. Karaktären hos och omfattningen av de verksamheter som avses i punkt 1 ska beslutas av styrelsen och anges i arbetsprogrammet.

Artikel 40

Internationella förbindelser

1. I den mån det är nödvändigt för att uppfylla de syften som fastställs i denna förordning och utan att det påverkar de respektive behörighetsområdena hos medlemsstaterna och unionens institutioner, inklusive Europeiska utrikestjänsten, får byrån upprätta kontakt med och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer som är behöriga i frågor som omfattas av byråns verksamhet för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och främja unionens lagstiftning och standarder på järnvägsområdet.
2. Dessa avtal får varken medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater eller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer. Utformningen av verksamheten och samarbetet på detta område ska först diskuteras med kommissionen, och byrån ska regelbundet rapportera om dessa frågor till kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Styrelsen ska anta en strategi för förbindelserna med tredjeländer eller internationella organisationer i de frågor som byrån har behörighet för. Strategin ska ingå i byråns årliga och fleråriga arbetsprogram, med en specifikation av nödvändiga resursbehov. **Strategin ska sträva efter att se till att byråns verksamhet underlättar ömsesidigt tillträde för unionens järnvägsföretag till järnvägsmarknaderna i tredjeländer.** [Ändr. 109]

Artikel 41

Samordning avseende reservdelar

Byrån ska bidra till att kartlägga järnvägsreservdelar som kan standardiseras. För detta ändamål ~~får~~ **ska** byrån inrätta en arbetsgrupp som ska samordna intressenternas arbete, och ~~får~~ **ska** knyta kontakter med europeiska standardiseringsorgan. Byrån ska **senast två år efter det att denna förordning har trätt i kraft** lämna lämpliga rekommendationer till kommissionen. [Ändr. 110]

KAPITEL 9

BYRÅNS ORGANISATION

Artikel 42

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Byråns förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av

- a) en styrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47,
- b) en direktion, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 49,
- c) en verkställande direktör med det ansvar som anges i artikel 50,
- d) en överklagandenämnd som ska ha de ansvarsområden som anges i artiklarna 54–56.

Artikel 43

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare från varje medlemsstat och ~~fyra~~ **två** företrädare för kommissionen, samtliga med rösträtt. [Ändr. 111]

Sex företrädare som inte ska ha rösträtt ska även ingå i styrelsen, vilka på europeisk nivå ska företräda följande grupper:

- a) Järnvägsföretag.
- b) Infrastrukturförvaltare.
- c) Järnvägsindustrin.
- d) Fackföreningar.
- e) Resenärer.
- f) Godstransportkunder.

För var och en av dessa kategorier ska kommissionen utse en företrädare och en suppleant utifrån en förteckning med fyra namn som tagits fram av deras respektive europeiska organisationer.

2. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper om organets huvudsakliga verksamhet med särskild hänsyn till relevanta färdigheter som rör ledarskap, administration och budget. Alla parter ska öka ansträngningarna för att begränsa omsättningen av företrädare i styrelsen i syfte att säkerställa kontinuiteten i styrelsens arbete. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska utse sina ledamöter i styrelsen samt en suppleant, som ska företräda ledamoten i hans eller hennes frånvaro.

4. ~~Mandatperioden för ledamöterna~~ **Ledamöternas mandatperiod** ska vara ~~fyra~~ **fem** år och får förnyas **en gång**. [Ändr. 112]

5. I förekommande fall ska medverkan av företrädare för tredjeland och villkoren för detta fastställas genom de förfaranden som avses i artikel 68.

Artikel 44

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter välja en ordförande bland företrädarna för medlemsstaterna och en vice ordförande bland ledamöterna.

Vice ordföranden ska inträda i ordförandens ställe när den senare inte kan fullgöra sina plikter.

2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara ~~fyra~~ **fem** år och får förnyas **en gång**. Om emellertid uppdraget som styrelseledamot upphör någon gång under mandatperioden upphör också mandatperioden automatiskt vid denna tidpunkt. [Ändr. 113]

2a. Styrelsens ordförande ska meddela om han eller hon godtar eller förkastar en anmälan om jäv som avser en ledamot i överklagandenämnden enligt artikel 53.3a, och ska om så behövs utse en tillfällig ledamot i överklagandenämnden enligt artikel 53.3b. [Ändr. 114]

Artikel 45

Sammanträden

1. Styrelsens sammanträden ska sammankallas av dess ordförande. Byråns verkställande direktör ska delta i sammanträdena **utom i de fall då styrelsen ska fatta ett sådant beslut som omfattas av artikel 64.** [Ändr. 115]

2. Styrelsen ska sammanträda minst två gånger om året. Den ska också sammanträda på initiativ av ordföranden, på begäran av kommissionen, på begäran av en majoritet av dess ledamöter eller av en tredjedel av medlemsstaternas företrädare i styrelsen.

Artikel 46

Omröstning

Såvida inte något annat anges i denna förordning ska styrelsen fatta sina beslut med absolut majoritet av de röstberättigade ledamöterna. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst.

Artikel 47

Styrelsens uppgifter

1. För att säkerställa att byrån fullgör sina uppgifter ska styrelsen utföra följande uppgifter:

a) Anta en årsrapport om byråns verksamhet under föregående år, senast den 1 juli översända årsrapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten och offentliggöra den.

b) Varje år med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter, efter att ha mottagit kommissionens yttrande och i enlighet med artikel 48, anta byråns årliga arbetsprogram för det kommande året och ett strategiskt flerårigt arbetsprogram.

c) Med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter anta byråns årsbudget och utöva andra uppgifter i samband med byråns budget i enlighet med kapitel 10.

d) Utarbeta förfaranden för de beslut som ska fattas av den verkställande direktören.

e) Anta riktlinjer för besök i enlighet med artikel 10.

f) Fastställa sin arbetsordning.

Onsdagen den 26 februari 2014

- g) Anta och uppdatera de kommunikations- och informationsspridningsplaner som avses i artikel 35.
- h) Anta förfaranden för utförandet av de revisioner som avses i artiklarna 29 och 30.
- i) I enlighet med punkt 2, med avseende på byråns personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (tillsättningsbefogenheter).
- j) Anta lämpliga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med det förfarande som anges i artikel 10 i tjänsteföreskrifterna.
- k) Utse den verkställande direktören och förlänga hans eller hennes mandatperiod eller avsätta honom eller henne från sin befattning med två tredjedelars majoritet bland sina röstberättigade ledamöter, i enlighet med artikel 62.
- l) Anta en strategi mot bedrägerier **och för insyn**, som står i proportion till bedrägeririsker med beaktande av en kostnads-nyttoanalys av de åtgärder som ska vidtas. [Ändr. 116]
- m) Säkerställa lämplig uppföljning av slutsatserna och rekommendationerna i de undersökningar som utförts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) samt interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar.
- n) Anta bestämmelser för förebyggande och hantering av intressekonflikter **inom byrån enligt vad som fastställs i artikel 68a och** med avseende på ledamöterna i styrelsen och överklagandenämnden. [Ändr. 117]

2. Styrelsen ska, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevant behörighet att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter. **Sådan vidaredelegering ska inte påverka hans eller hennes ansvar. Den verkställande direktören ska underrätta styrelsen om sådan delegering och vidaredelegering.** [Ändr. 118]

Vid tillämpningen av föregående punkt får styrelsen vid mycket särskilda omständigheter genom beslut tillfälligt dra in den verkställande direktörens behörighet att sluta anställningsavtal och sådan behörighet som denne sedan delegerar vidare, och utöva den själv eller delegera den till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören. **Den person till vilken befogenheter delegerats ska underrätta styrelsen om denna delegering.** [Ändr. 119]

2a. Styrelsen ska upphäva byråns eller den nuvarande eller tidigare personalens immunitet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 64. [Ändr. 120]

Artikel 48

Årliga och fleråriga arbetsprogram

1. Styrelsen ska senast den 30 november varje år, efter att ha beaktat kommissionens yttrande, anta byråns arbetsprogram för det kommande året och översända det till medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet, kommissionen och till de nätverk som avses i artikel 34.
2. Arbetsprogrammet ska antas utan att det påverkar unionens årliga budgetförfarande. Om kommissionen inom 15 dagar från den tidpunkt då arbetsprogrammet antagits meddelar att den inte samtycker till arbetsprogrammet, ska styrelsen behandla det igen och inom två månader, vid den andra behandlingen, anta det eventuellt ändrade arbetsprogrammet; ~~antingen~~ med två tredjedelars majoritet bland röstberättigade ledamöter, inbegripet av samtliga kommissionens företrädare, ~~eller med enhällighet bland medlemsstaternas företrädare.~~ [Ändr. 121]
3. I byråns arbetsprogram ska syftet anges för varje verksamhet. Som en allmän regel ska det för varje särskild åtgärd och projekt finnas en tydlig koppling mellan varje åtgärd och projekt och nödvändiga resurser i enlighet med principerna om aktivitetsbaserad budgetering och förvaltning och den tidiga konsekvensbedömning som föreskrivs i artikel 7.2.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. När byrån anförtros en ny uppgift ska styrelsen vid behov ändra det antagna arbetsprogrammet. Om en ny uppgift ska införas i arbetsprogrammet ska en analys av konsekvenserna för personal- och budgetresurser utföras, vilket kan leda till ett beslut att skjuta upp andra åtgärder.

5. Styrelsen ska också senast den 30 november varje år anta och uppdatera ett strategiskt flerårigt arbetsprogram. Kommissionens yttrande ska beaktas. Europaparlamentet och de nätverk som avses i artikel 34 ska rådfrågas om utkastet. Det antagna fleråriga arbetsprogrammet ska översändas till medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet, kommissionen och till de nätverk som avses i artikel 34.

Artikel 49

Direktionen

1. Styrelsen ska bistås av en direktion.
2. Direktionen ska utarbeta utkast till beslut som ska antas av styrelsen. Om så är nödvändigt på grund av brådskande skäl ska direktionen fatta provisoriska beslut på styrelsens vägnar, särskilt om administrativa och budgetära frågor.

Tillsammans med styrelsen ska direktionen säkerställa lämplig uppföljning av slutsatserna och rekommendationerna i de undersökningar som utförts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar.

Utan att det påverkar den verkställande direktörens ansvarsskyldigheter i enlighet med artikel 30 ska direktionen bistå och råda den verkställande direktören i genomförandet av styrelsens beslut, i syfte att förstärka övervakningen av den administrativa och budgetära förvaltningen.

3. Direktionen ska bestå av ordföranden för styrelsen, en av kommissionens företrädare i styrelsen och [fyra] andra styrelseledamöter. Styrelsen ska utse ledamöterna i direktionen och dess ordförande.
4. Direktionens ledamöter ska utses för samma tid som styrelsens ledamöter.
5. Direktionen ska sammanträda minst var tredje månad. Direktionens ordförande ska sammankalla extra sammanträden på begäran från direktionens ledamöter.
6. Direktionens arbetsordning ska fastställas av styrelsen.

Artikel 50

Den verkställande direktörens uppgifter

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören, som ska vara fullständigt oavhängig i sin ämbetsutövning. Den verkställande direktören är ansvarig för sin verksamhet inför styrelsen.
2. Utan att det påverkar befogenheterna för kommissionen, styrelsen eller den verkställande kommittén får den verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska på uppmaning rapportera till Europaparlamentet om utförandet av sina uppgifter. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om uppgifternas utförande.
4. Den verkställande direktören ska i rättsligt hänseende vara byråns företrädare. Han eller hon ska anta beslut, rekommendationer, yttranden och byråns andra formella akter.
5. Den verkställande direktören ska ansvara för byråns administrativa ledning och för utförandet av de uppgifter som byrån tilldelas i denna förordning. Den verkställande direktören ska i synnerhet ha ansvaret för följande:
 - a) myndighetens dagliga förvaltning,
 - b) verkställande av de beslut som antas av styrelsen,

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) utarbeta det årliga arbetsprogrammet och det strategiska fleråriga arbetsprogrammet och översända dem till styrelsen efter att ha hört kommissionen,
- d) genomföra det årliga arbetsprogrammet och det strategiska fleråriga arbetsprogrammet och, i så stor utsträckning som möjligt, bemöta begäran om bistånd från kommissionen i samband med byråns uppgifter i enlighet med denna förordning,
- e) rapportera till styrelsen om genomförandet av det strategiska fleråriga arbetsprogrammet,
- f) vidta erforderliga åtgärder, däribland fastställa interna förvaltningsbestämmelser och offentliggöra meddelanden, för att tillse att byrån fungerar i enlighet med denna förordning,
- g) organisera ett effektivt kontrollsystem för att kunna jämföra byråns resultat med verksamhetens mål och fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer,
- h) varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport på grundval av de kontroll- och utvärderingssystem som avses i led g och lägga fram det för styrelsen,
- i) utarbeta ett utkast till beräkning av byråns intäkter och utgifter i enlighet med artikel 58 samt genomföra budgeten i enlighet med artikel 59,
- j) utarbeta den årliga rapporten om byråns verksamheter och lägga fram den inför styrelsen för granskning,
- k) utarbeta en handlingsplan som uppföljning till slutsatser från efterhandsutvärderingar och rapportera till kommissionen om framstegen två gånger om året,
- l) skydda unionens finansiella intressen genom att förebyggande åtgärder vidtas mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet med hjälp av effektiva kontroller och genom att belopp som felaktigt betalats ut återkrävs samt, om oegentligheter upptäcks, genom effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder och ekonomiska påföljder,
- m) utarbeta en bedrägeribekämpningsstrategi för byrån och lägga fram den inför styrelsen för godkännande,
- n) utarbeta ett förslag till budgetordning för byrån, som ska antas av styrelsen i enlighet med artikel 60, samt utarbeta genomförandeåtgärder.

Artikel 51**Inrättande och sammansättning av överklagandenämnden**

1. Byrån ska inrätta en eller flera **oberoende** överklagandenämnder. [Ändr. 122]
2. En överklagandenämnd ska bestå av en ordförande och två ledamöter. Varje ledamot ska ha en suppleant, som ska företräda ledamoten i hans eller hennes frånvaro.
3. Styrelsen ska utse ordföranden, de övriga ledamöterna och deras suppleanter från en förteckning över kvalificerade sökande vilken fastställts av kommissionen.
4. Överklagandenämnden får begära att styrelsen utser ytterligare två ledamöter och deras suppleanter från förteckningen i punkt 4 om den anser att ärendet så kräver.
5. På förslag av byrån ska kommissionen fastställa en arbetsordning för överklagandenämnden, efter samråd med styrelsen och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 75.

5a. Kommissionen ska fastställa de kvalifikationer som krävs för varje ledamot i överklagandenämnden, varje ledamots befogenhet vid utarbetandet av beslut och röstvillkoren med hjälp av den kommitté som avses i artikel 48.3 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet]. [Ändr. 123]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 52

Överklagandenämndernas ledamöter

1. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter och suppleanter ska vara ~~fyra~~ **fem** år och får förnyas **en gång**. [Ändr. 124]
2. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende ~~och~~ **av alla parter som berörs av överklagandet**. De får inte utföra andra uppgifter inom byrån **eller kommissionen**. De får inte vara bundna av några instruktioner när de fattar beslut **eller avger yttranden**. [Ändr. 125]
3. Under mandatperioden får överklagandenämndernas ledamöter inte avsättas från sina tjänster eller strykas ur förteckningen över kvalificerade sökande såvida det inte finns allvarliga skäl för en sådan avsättning eller strykning och kommissionen, efter yttrande från styrelsen, fattar beslut om detta.

Artikel 53

Jäv

1. Överklagandenämndernas ledamöter ~~får~~ **ska** inte delta i överklagandeförfarandet om de har något personligt intresse i ärendet, om de tidigare har företrätt någon av parterna i förfarandet eller om de varit med om att fatta det beslut som överklagas, **inbegripet, i händelse av ett överklagande enligt artikel 54.1, genom att ha avgett ett yttrande enligt artikel 54.4 och om det handlar om samma godkännande eller samma intyg**. [Ändr. 126]
2. Ledamöter i överklagandenämnden som av något av de skäl som avses i punkt 1 eller av något annat skäl anser att de inte bör delta i ett överklagandeförfarande ska informera ~~den överklagandenämnd som beslutar om jäv i enlighet därmed~~ **överklagandenämnden om sitt beslut att inte delta**. [Ändr. 127]
- 3a. **En part kan skriftligen till styrelseordföranden begära att en viss ledamot i överklagandenämnden ska förklaras jävig. Anmälan om jäv ska motiveras med något av de skäl som anges i punkt 1 eller med en risk för partiskhet. Anmälan ska åtföljas av lämpliga bevishandlingar. Anmälan ska inges, med risk för att den annars avvisas, innan förfarandet vid överklagandenämnden inleds eller, om uppgifter som motiverar anmälan om jäv blir kända efter att förfarandet inletts, inom fem dagar efter att den part som gjort anmälan har fått kännedom om uppgifterna.**

Den berörda ledamoten i överklagandenämnden ska informeras om anmälan. Ledamoten ska meddela om han eller hon medger jäv inom fem dagar efter att ha informerats om anmälan om jäv. I annat fall ska styrelseordföranden fatta ett beslut inom sju arbetsdagar efter att svar mottagits från den berörda ledamoten eller, om svar uteblivit, efter att svarstidsfristen gått ut.

- 3b. **Överklagandenämnden ska avge sitt yttrande eller fatta sitt beslut utan medverkan av den ledamot som har beslutat att inte delta eller som har förklarats jävig i enlighet med punkterna 2 och 3. För att beslut ska kunna fattas eller yttrande ska kunna avges ska den berörda ledamoten ersättas av sin efterträdare i överklagandenämnden.**

Om efterträdaren inte kan sitta i nämnden av någon anledning, ska styrelseordföranden utse en tillfällig nämndsledamot utifrån det register som avses i artikel 51.3 för att ersätta ledamoten i detta ärende. [Ändr. 129]

Artikel 54

Beslut som kan överklagas

1. Beslut som fattats av byrån i enlighet med artiklarna 12, 16 och 17 **eller rekommendationer som avgetts i enlighet med artiklarna 21 och 22 eller uteblivna åtgärder från byråns sida inom utsatt tid** får överklagas till överklagandenämnden. [Ändr. 130]

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Ett överklagande i enlighet med punkt 1 ska inte hindra verkställighet. Byrån får däremot upphäva verkställandet av det ifrågasatta beslutet om den anser att omständigheterna motiverar det **och så vitt upphävandet inte påverkar järnvägssäkerheten**. [Ändr. 131]

Artikel 55

Personer som har rätt att överklaga, tidsgränser och form

1. Varje fysisk eller juridisk person får överklaga ett beslut från byrån enligt artiklarna 12, 16, 17 och 18 **eller avsaknaden av ett sådant inom utsatt tid. Samma rätt att överklaga gäller för sådana organ som företräder de personer som avses i artikel 34.2 samt som är vederbörligen befullmäktigade i enlighet med sina stadgar.**

2. Överklagandet med motivering ska sändas skriftligen till byrån inom två månader efter det att åtgärden meddelats den berörda personen eller, om så inte är fallet, inom två månader efter det att den berörda personen fick kännedom om åtgärden.

2a. Överklagande av avsaknaden av ett beslut ska sändas skriftligen till byrån inom två månader efter det att den tidsfrist som anges i relevant artikel har löpt ut. [Ändr. 132]

Artikel 56

Prövning av och beslut om överklaganden

1. ~~Under överklagandeförfarandet ska~~ Överklagandenämnden **ska fatta sitt beslut senast tre månader efter det att den mottagit överklagandet. Den ska begära att få in eventuell kompletterande information som behövs inom en månad efter mottagande av klagomålet. Denna relevanta information ska lämnas inom en rimlig tidsfrist, som fastställs av överklagandenämnden och som inte får vara längre än en månad.** ~~agera snabbt.~~ Den ska vid behov anmoda parterna att inom viss tid, **som inte får vara längre än en månad,** inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att framställa sin sak muntligt. [Ändr. 133]

2. Överklagandenämnden får utöva lämpliga befogenheter som omfattas av byråns behörighet eller återförvisa ärendet till behörigt organ inom byrån. Det behöriga organet ska vara bundet av överklagandenämndens beslut.

Artikel 57

Överklagande till Europeiska unionens domstol

1. Talan om ogiltigförklaring av beslut som fattats av byrån i enlighet med artiklarna 12, 16, 17 och 18 kan väckas vid EU-domstolen först efter det att möjligheterna att överklaga inom byrån uttömts.

2. Byrån ska vidta alla de åtgärder som krävs för att följa EU-domstolens dom.

KAPITEL 10

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 58

Budget

1. En beräkning ska utarbetas över byråns samtliga intäkter och utgifter för varje budgetår, som sammanfaller med kalenderåret, och ska föras in i byråns budget. Det ska råda balans mellan intäkterna och utgifterna.

2. Byråns intäkter ska **främst** bestå av **följande**: [Ändr. 134]

a) bidrag från unionen,

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) i förekommande fall bidrag från tredjeländ som deltar i byråns verksamhet i enlighet med artikel 68,
- c) avgifter som betalats av sökande för samt innehavare av intyg och godkännanden som utfärdats av byrån i enlighet med artiklarna 12, 16, 17 och 18, **olika prisnivåer – beroende på intygens och godkännandenas användningsområden och järnvägsverksamhetens natur och omfattning – ska fastställas i de delegerade akter som avses i artikel 73, [Ändr. 135]**
- d) avgifter för publikationer, utbildning och andra tjänster som byrån tillhandahåller,
- e) frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna, tredjeländer eller andra enheter, om bidraget inte hotar byråns oberoende och opartiskhet.

2a. Alla uppdrag eller skyldigheter utöver uppdrag som följer av en lagstiftningsbestämmelse inom unionen och som inte ger upphov till ersättning enligt artikel 58.2 b-e i denna förordning ska utvärderas och kompenseras genom unionens budget. [Ändr. 136]

- 3. Byråns utgifter ska omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.
- 4. Det ska råda balans mellan intäkterna och utgifterna.
- 5. Varje år ska styrelsen, på grundval av ett utkast från den verkställande direktören på grundval av aktivitetsbaserad budgetering, utarbeta en beräkning av byråns intäkter och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 januari ska styrelsen överlämna denna beräkning, som också ska innehålla ett utkast till tjänsteförteckning, till kommissionen.
- 6. Beräkningen ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet (nedan kallad *budgetmyndigheten*) tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
- 7. På grundval av den utarbetade beräkningen ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artikel 314 i fördraget, tillsammans med en beskrivning och motivering av eventuella skillnader mellan byråns utarbetade beräkning och det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten.
- 8. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidrag till byrån. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
- 9. Styrelsen ska anta budgeten med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Byråns budget blir definitiv när Europeiska unionens allmänna budget slutligen antas. Vid behov ska den anpassas i enlighet därmed.
- 10. Styrelsen ska snarast möjligt meddela budgetmyndigheten om sin avsikt att genomföra eventuella projekt som kan ha väsentliga ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt fastighetsprojekt, t.ex. hyra eller köp av fastigheter. Den ska informera kommissionen om detta. Om en av budgetmyndighetens båda parter meddelar att den har för avsikt att avge ett yttrande om projektet, ska den överlämna yttrandet till styrelsen inom sex veckor från det att den informerats om projektet.

Artikel 59

Genomförande och budgetuppföljning

- 1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.
- 2. Senast den 1 mars som följer på utgången av budgetåret ska byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den finansiella förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare ska konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 147 i Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ (den allmänna budgetförordningen).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Senast den 31 mars som följer på utgången av budgetåret ska kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med byråns preliminära räkenskaper och rapporten om budgetförvaltningen och den finansiella förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den finansiella förvaltningen under budgetåret ska även överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Revisionsrätten ska granska räkenskaperna i enlighet med artikel 287 i fördraget. Den ska årligen offentliggöra en rapport om byråns verksamhet.

4. ~~Efter det att~~ **På grundval av** revisionsrättens synpunkter på byråns preliminära räkenskaper i enlighet med bestämmelserna i artikel 148 i budgetförordningen ~~inkomst~~, ska den verkställande direktören **i förekommande fall** upprätta byråns slutliga räkenskaper på eget ansvar och överlämna dem, **tillsammans med en revisionsförklaring**, till styrelsen för ~~yttrande~~ **godkännande**. [Andr. 137]

5. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga redovisningar.

6. Senast den 1 juli som följer på utgången av budgetåret ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

7. De slutliga redovisningarna ska offentliggöras.

8. Senast den 30 september efter det budgetår som löpt ut ska den verkställande direktören till revisionsrätten översända ett svar på dess synpunkter. Denne ska även skicka detta svar till styrelsen.

9. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran, i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen, för parlamentet lägga fram alla uppgifter som behövs för att utföra arbetet med beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret.

10. Europaparlamentet ska före den 30 april år n + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande under budgetår n.

Artikel 60

Budgetförordning

Styrelsen ska anta byråns finansiella regler efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002⁽¹⁾ med mindre detta är nödvändigt på grund av särdragen i byråns verksamhet och kommissionen har givit sitt samtycke i förväg.

KAPITEL 11

PERSONAL

Artikel 61

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för byråns personal.

2. I tjänstens intresse ska byrån rekrytera

a) personal som är kvalificerad för avtal om tillsvidareanställning, och

b) personal som inte är kvalificerad för avtal om tillsvidareanställning.

Lämpliga genomförandebestämmelser till denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 23 december 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 31.12.2002, s. 72).

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Byrån ska vidta lämpliga åtgärder, **bl.a. genom utbildning och förebyggande strategier**, för att organisera sina avdelningar så att intressekonflikter undviks, **inbegripet sådana konflikter som rör frågor som uppstår efter att en anställning upphört, t.ex. svängdörrsproblematisering och insiderinformation**. [Ändr. 138]

3a. Byrån och dess personal ska utföra de arbetsuppgifter som fastställs i denna förordning med största yrkesmässiga integritet och den tekniska kompetens som krävs inom det specifika området. De ska stå fria från alla sådana påtryckningar och risker för att utsättas för korruption, särskilt finansiell sådan, som kan påverka deras omdöme eller resultatet av deras arbete, i synnerhet av personer eller grupper av personer som berörs av resultatet av verksamheten i fråga. Byrån ska förfoga över tillräckligt mycket personal för att kunna garantera ett fullgott utförande av de arbetsuppgifter som anges i denna förordning.

3b. Personalen ska ha följande kompetens:

a) **En solid teknisk utbildning och yrkesutbildning som omfattar all den verksamhet som byrån bedriver.**

b) **Tillfredsställande kunskap om de krav som ställs för sådana bedömningar som byrån gör och befogenhet att göra dessa.**

c) **Lämplig kunskap om och förståelse av de krav som ställs vid utformningen av byråns beslut.**

d) **Förmåga att granska yttranden och beslut som avgetts respektive fattats av nationella säkerhetsmyndigheter samt nationella bestämmelser.** [Ändr. 139]

Artikel 62

Verkställande direktör

1. Den verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid byrån i enlighet med artikel 2a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en förteckning över kandidater som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet och transparent urvalsförfarande.

I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska byrån företrädas av styrelsens ordförande.

Den kandidat som styrelsen väljer kan före utnämningen anmodas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna.

3. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering. I utvärderingen ska kommissionen särskilt bedöma den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.

4. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 3, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.

5. Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Under den månad som föregår förlängningen av mandatperioden kan den verkställande direktören ombes att göra ett uttalande inför Europaparlamentets behöriga utskott och besvara frågor från utskottsledamöterna.

6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet på den sammantagna mandatperioden.

7. Den verkställande direktören kan avsättas från sin post endast efter styrelsebeslut på förslag av kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 63

Utstationerade nationella experter och övrig personal

Byrån ~~far~~ ska också använda utstationerade nationella experter och, **framför allt, personal från nationella säkerhetsmyndigheter, eller annan övrig** personal som inte är anställd av byrån enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvilkoren för övriga anställda. **Byrån ska anta och genomföra en policy för att bedöma och hantera eventuella intressekonflikter för utstationerade nationella experter, inklusive att förbjuda dem att delta i arbetsgruppsmöten om deras oberoende och opartiskhet kan riskeras.** [Ändr. 140]

Styrelsen ska anta ett beslut om bestämmelser för utstationering av nationella experter till byrån.

KAPITEL 12

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 64

Immunitet och privilegier

Byrån och dess personal ska omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier **utan att detta påverkar rättsliga och/eller utomrättsliga förfaranden med avseende på byråns ansvarsområde.** [Ändr. 141]

Artikel 65

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler och anläggningar som värdmedlemsstaten ska ställa till byråns förfogande samt de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, på styrelseledamöterna, på byråns anställda och på deras familjemedlemmar ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan byrån och värdmedlemsstaten som ingås efter att ha godkänts av styrelsen och senast 2015.
2. Värdmedlemsstaten ska garantera bästa möjliga verksamhetsvillkor för byrån, inklusive en flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning samt lämpliga transporter.

Artikel 66

Ansvarsbestämmelser

-1. Byrån ska ta fullt ansvar, inklusive avtalsrättsligt och utomobligatoriskt ansvar, för de godkännanden och intyg som den utfärdar. [Ändr. 142]

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lag som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedoms klausul i ett avtal som byrån ingått.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 67

Språkordning

-1. Utan att det påverkar eventuella överenskommelser mellan byrån och den sökande vad gäller översättningskrav, ska de dokument som de som ansöker om och innehar intyg och godkännanden i enlighet med artiklarna 12, 16, 17 och 18 ska lämna till byrån och nationella säkerhetsmyndigheter, för att informera om sådana intyg och godkännanden, översättas till alla de officiella unionsspråken i de länder som berörs av användningen av den rullande materielen och järnvägsföretagets operativa område. Varje översättning ska vara gällande i det berörda landet, inbegripet för förfaranden inom ramen för artikel 56. Godkännanden och intyg ska utfärdas på alla officiella unionsspråk i länderna i fråga. [Ändr. 143]

1. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾ ska tillämpas på byrån **när artikel 67.-1 inte är tillämplig. [Ändr. 144]**

2. De översättningar som krävs för byråns verksamhet ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 68

Tredjeländers deltagande i byråns arbete

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 ska byrån vara öppen för deltagande av tredjeländer, ~~i synnerhet länder inom ramen för europeiska grannskapspolitiken, utvidgningspolitiken och Efta-länder som har ingått sådana avtal med unionen som innebär att de berörda länderna antagit och tillämpar unionens lagstiftning~~ **unionens lagstiftning unionsrätten**, eller motsvarande nationella åtgärder, inom det område som omfattas av förordningen. **Denna punkt ska särskilt tillämpas på länder inom ramen för europeiska grannskapspolitiken, utvidgningspolitiken och Efta-länder. [Ändr. 145]**

2. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i de avtal som avses i punkt 1 ska överenskommelser träffas mellan byrån och tredjeländerna där det fastställs detaljerade regler för de berörda ländernas deltagande i byråns verksamhet, särskilt karaktären hos och omfattningen av deras deltagande. Överenskommelserna ska innehålla bestämmelser om ekonomiska bidrag och personal. De får innehålla bestämmelser om ej röstberättigade företrädare i styrelsen.

Byrån ska underteckna överenskommelserna efter att ha fått kommissionens samtycke och efter samråd med styrelsen.

Artikel 68a

Intressekonflikt

1. **Den verkställande direktören och de tjänstemän som tillfälligt avdelats från medlemsstaterna och kommissionen ska göra en åtagandeförklaring och en intresseförklaring som visar att det inte föreligger några direkta eller indirekta intressekonflikter som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende. Dessa förklaringar ska inges skriftligen vid inträdet i tjänst och ska förnyas om de personliga förhållandena ändras. Ledamöter av styrelsen, direktionen och överklagandenämnden ska också offentliggöra dessa förklaringar tillsammans med sina meritförteckningar. Byrån ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över ledamöterna i de organ som anges i artikel 42 samt över sina externa och interna experter.**

2. **Styrelsen ska genomföra riktlinjer för att hantera och undvika intressekonflikter, vilka ska omfatta minst följande:**

a) **Principer för hantering och kontroll av intresseförklaringarna, inbegripet bestämmelser för deras offentliggörande med hänsyn till artikel 77.**

b) **Krav på obligatorisk utbildning om intressekonflikter för byråns personal och utstationerade nationella experter.**

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) *Bestämmelser om gåvor och inbjudningar.*
- d) *Detaljerade bestämmelser om oförenlighet för byråns personal och ledamöter efter att de avslutat sin anställning vid byrån.*
- e) *Bestämmelser om insyn i byråns beslut, inbegripet styrelsens, direktionens och överklagandenämndens protokoll, som ska offentliggöras, dock med beaktande av känslig och hemligstämplad information samt affärssuppgifter.*
- f) *Påföljder och mekanismer för att värna om byråns autonomi och oberoende.*

Byrån ska ta hänsyn till behovet av att bevara en balans mellan å ena sidan risker och fördelar, särskilt när det gäller målet att erhålla bästa möjliga vetenskapliga råd och expertis, och å andra sidan hanteringen av intressekonflikter. Den verkställande direktören ska i rapporteringen till Europaparlamentet och rådet i enlighet med denna förordning inkludera information som hänför sig till genomförandet av dessa riktlinjer. [Ändr. 146]

Artikel 69

Samarbete med nationella myndigheter ~~och organ~~ [Ändr. 147]

1. Byrån får ingå avtal med relevanta nationella myndigheter, särskilt de nationella säkerhetsmyndigheterna, och andra behöriga organ, för genomförandet av artiklarna 12, 16, 17 och 18. *Sådana avtal kan omfatta en eller flera nationella säkerhetsmyndigheter.* [Ändr. 148]
2. Avtalen kan innebära att ~~vissa av byråns~~ **delegering av** uppgifter ~~läggs ut på~~ **och ansvar från byrån till** de nationella myndigheterna, t.ex. att kontrollera och förbereda underlag, kontrollera teknisk överensstämmelse, genomföra besök och utarbeta tekniska studier. [Ändr. 149]
- 2a. *På samma sätt kan en nationell säkerhetsmyndighet lägga ut andra uppgifter på byrån än de som säkerhetsmyndigheten tilldelats i enlighet med artikel 20 i direktiv ... [järnvägsdriftskompatibilitetsdirektivet] och artikel 16.2 i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet].* [Ändr. 150]
3. Byrån ska se till att avtalen minst omfattar specificerade uppgiftsbeskrivningar och resultatvillkor, tidsfrister samt betalningarnas storlek och betalningsplaner.
4. Avtalen i punkterna 1, 2 och 3 ~~ingås utan att det påverkar~~ **ska klart fastställa** byråns **ansvar respektive de nationella säkerhetsmyndigheternas ansvar för de avtalsenliga uppgifter som varje avtalspart utför. Detta ska inte påverka byråns** övergripande ansvar för utförandet av dess uppgifter enligt artiklarna 12, 16, 17 och 18. [Ändr. 151]

Artikel 70

Öppenhet

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ ska tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

Styrelsen ska anta rutiner för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001 senast den [...].

Beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får prövas genom ett klagomål till ombudsmannen eller genom att talan väcks vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 228 respektive artikel 263 i fördraget.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Onsdagen den 26 februari 2014

Byrån ska behandla personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾.

Artikel 71

Säkerhetsbestämmelser för skydd av sekretessbelagda uppgifter

Byrån ska tillämpa de säkerhetsprinciper som anges i kommissionens säkerhetsregler för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-sekretessbelagda uppgifter i enlighet med bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom⁽²⁾. Detta ska bland annat omfatta utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter.

Artikel 72

Bedrägeribekämpning *och arbetsövervakning* [Ändr. 152]

1. För att underlätta bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 ska byrån senast sex månader från denna förordnings ikraftträdande ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns samtliga anställda genom användning av den mall som finns i bilagan till avtalet.

2. Kommissionen och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från byrån.

2a. Europeiska revisionsrätten ska övervaka byråns arbete och beslutsprocesser genom granskning och inspektioner. [Ändr. 153]

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får göra utredningar, däribland kontroller på platsen och inspektioner, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽³⁾ i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller kontrakt som finansierats av byrån.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av byrån.

KAPITEL 13

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 73

Delegerade akter avseende artiklarna 12, 16, 17, ~~och~~ 18 *och* 41 [Ändr. 154]

1. Kommissionen ska bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 74 om avgifter och taxor vid tillämpningen av artiklarna 12, 16, 17 och 18.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska särskilt fastställa de ärenden för vilka avgifter och taxor enligt artiklarna 12, 16, 17 och 18 ska betalas, beloppen för avgifterna och taxorna samt sättet på vilket de ska betalas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EGT L 317, 3.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Avgifter och taxor ska tas ut för
 - a) utfärdande och förnyande av godkännanden av ibruktagande avseende delsystem för trafikstyrning och signalering, godkännanden för utsläppande på marknaden av fordon och fordonstyper, bland annat möjlig uppgift om förenlighet med järnvägsnät eller järnvägslinjer,
 - b) utfärdande och förnyande av säkerhetsintyg,
 - c) tillhandahållande av tjänster, som ska avspegla den faktiska kostnaden för varje enskild tjänst,
 - d) behandling av överklaganden.

Samtliga avgifter och taxor ska anges och betalas i euro.

4. Beloppen för avgifter och taxor **avseende byrån** ska fastställas på en sådan nivå att inkomsten från den räcker för att täcka de tillhandahållna tjänsternas fulla kostnad. I synnerhet ska samtliga byråns utgifter för personal som sysslar med den verksamhet som avses i punkt 3, även arbetsgivarens bidrag till pensionssystemet, avspeglas i denna kostnad. Om tillhandahållandet av tjänster som omfattas av avgifter ger upphov till en återkommande obalans ska det vara obligatoriskt att se över avgiftsnivån. [Ändr. 155]

4a. Kommissionen ska också ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 74 avseende standardisering av reservdelar för järnvägen i enlighet med artikel 41. [Ändr. 156]

Artikel 74

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den **befogenhet att anta** delegerade ~~befogenhet~~ **akter** som avses i artikel 73 ska ges till kommissionen för en ~~obestämd tid~~ **period av fem år från den dag det datum** då denna förordning träder i kraft. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast nio månader innan perioden på fem år löpt ut. Förutsatt att denna rapport har mottagits ska delegeringen av befogenhet genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.** [Ändr. 157]
3. Den delegerade befogenhet som avses i artikel 73 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan dagen efter det att beslutet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 73 ska träda i kraft endast om ingen invändning görs av Europaparlamentet eller rådet inom [två månader] efter det att akten överlämnades till Europaparlamentet och rådet eller om Europaparlamentet och rådet, innan fristen har löpt ut, har informerat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. Denna period ska förlängas med [två månader] om Europaparlamentet eller rådet begär detta.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 75

Kommittéförfarande

Kommissionen ska biträdas av en kommitté som inrättats i enlighet med artikel 21 i rådets direktiv 96/48/EG⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

När det hänvisas till denna artikel ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 76

Utvärdering och översyn

1. Senast fem år efter det att byrån har inlett sin verksamhet och vart femte år därefter ska kommissionen genomföra en utvärdering, för att i synnerhet granska effekterna, ändamålsenligheten och effektiviteten i byråns arbete samt dess arbetsmetoder. **I bedömningen ska åsikterna hos företrädare för järnvägssektorn, arbetsmarknadens parter och konsumentorganisationer beaktas.** Bedömningen ska särskilt omfatta eventuella behov av att ändra byråns mandat samt de finansiella följderna av sådana ändringar. [Ändr. 158]
2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporten och sina slutsatser om denna till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten från utvärderingen ska offentliggöras.
3. I varannan utvärderingsrapport ska även byråns resultat granskas mot bakgrund av dess syften, mandat och uppgifter.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser

1. Byrån ersätter och efterföljer Europeiska järnvägsbyrån, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004, när det gäller alla ägarförhållanden, avtal, rättsliga förpliktelser, anställningskontrakt, ekonomiska åtaganden och skulder.

2. Genom undantag från artikel 43 ska de styrelseledamöter, som utsågs enligt förordning (EG) nr 881/2004 före dagen för denna förordnings ikraftträdande, sitta kvar tills deras mandatperiod som styrelseledamöter löper ut.

Genom undantag från artikel 49 ska den verkställande direktör som har utsetts enligt förordning (EG) nr 881/2004 sitta kvar fram till dess att mandatperioden löper ut.

3. Genom undantag från artikel 61 ska alla gällande anställningskontrakt på dagen för denna förordnings ikraftträdande uppfyllas tills de löper ut.

3a. Byrån ska börja utföra sina intygs- och godkännandeuppdrag enligt artiklarna 12, 16, 17 och 18 inom loppet av ett år efter ikraftträdandet av denna förordning. Medlemsstaterna ska fortsätta att tillämpa sin nationella lagstiftning fram till detta datum. [Ändr. 159]

3b. Under en extra övergångsperiod på tre år efter den ettåriga tidsfrist som anges i artikel 77.3a kan sökande välja om de vill vända sig till byrån eller den nationella säkerhetsmyndigheten. Under denna tidsperiod får de nationella säkerhetsmyndigheterna fortsätta att utfärda intyg och godkännanden genom undantag från bestämmelserna i artiklarna 12, 16, 17 och 18, i enlighet med direktiven 2008/57/EG och 2004/49/EG. [Ändr. 160]

3c. I de fall som avses i artikel 10.2a i direktiv ... [järnvägssäkerhetsdirektivet] och artikel 20.9a i direktiv ... [järnvägsinteroperabilitetsdirektivet] får de nationella säkerhetsmyndigheterna fortsätta att utfärda intyg och godkännanden efter den tidsperiod som avses i punkt 3b i denna artikel, i enlighet med de villkor som anges i de artiklarna. [Ändr. 161]

Artikel 78

Upphävande

Förordning (EG) nr 881/2004 ska upphöra att gälla.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 6).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 79

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0152

Enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1192/69 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2017/C 285/57)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0026),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 91 och 109 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0026/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 11 juni 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 8 oktober 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A7-0472/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0013**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1192/69 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91 och 109,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

Onsdagen den 26 februari 2014

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och
av följande skäl:

- (1) Enligt Rådets förordning (EEG) nr 1192/69 ⁽⁴⁾ har medlemsstaterna möjlighet att ersätta 36 angivna järnvägsföretag för betalning av skyldigheter som företag inom andra transportslag inte behöver bekosta. Om reglerna för normalisering tillämpas korrekt leder det till att medlemsstater undantas från skyldigheten att anmäla statligt stöd.
- (2) Det har på europeisk nivå antagits en rad lagstiftningsåtgärder som innebär att marknaderna för godstrafik och internationell persontrafik på järnväg har konkurrensutsatts, och genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU ⁽⁵⁾ har vissa grundläggande principer inrättats som innebär att järnvägsföretag ska förvaltas enligt samma principer som kommersiella företag, att enheter som ansvarar för tilldelning av kapacitet och avgifter för järnvägsinfrastruktur ska vara avskilda från enheter som driver järnvägstjänster och att konton ska separeras, att alla järnvägsföretag som licensierats enligt EU:s kriterier ska ha tillgång till järnvägsinfrastruktur på rättvisa och icke-diskriminerande villkor och att infrastrukturförvaltare kan erhålla statlig finansiering. **Tidsfristen för införlivande av direktiv 2012/34/EU i nationell rätt är satt till den 16 juni 2015. [Ändr. 1]**
- (3) Förordning (EEG) nr 1192/69 är inkonsekvent och oförenlig med nu gällande lagstiftningsåtgärder. Mot bakgrund av en avreglerad marknad där järnvägsföretag konkurrerar direkt med de angivna järnvägsföretagen är det framför allt inte längre lämpligt att göra skillnad mellan dessa två olika grupper av företag.
- (4) Förordning (EEG) nr 1192/69 bör därför upphävas för att undanröja inkonsekvenser i EU:s rättsordning och bidra till en förenkling genom att avskaffa en rättsakt som nu är föråldrad.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1192/69 ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft ~~dagen~~ **två år** efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
[Ändr. 2]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 26 februari 2014

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1192/69 av den 26 juni 1969 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning (EGT L 156, 28.6.1969, s. 8).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning) (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0153

Rapportering om händelser inom civil luftfart *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om rapportering av händelser inom civil luftfart och om ändring av förordning (EU) nr 996/2010 och upphävande av direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordning (EG) nr 1321/2007 och kommissionens förordning (EG) nr 1330/2007 (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/58)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0776),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0418/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 april 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 2 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A7-0317/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0361

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 376/2014.)

⁽¹⁾ EUT C 198, 10.7.2013, s. 73.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0154

Montering av fordonsbaserade e-callsystem *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om typgodkännandekrav för montering av fordonsbaserade e-callsystem och om ändring av direktiv 2007/46/EG (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/59)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0316),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0174/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 19 september 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för transport och turism (A7-0106/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0165

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om typgodkännandekrav för montering av fordonsbaserade e-callsystem som bygger på 112-tjänsten och om ändring av direktiv 2007/46/EG [Ändr. 1]

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 47.

Onsdagen den 26 februari 2014

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett heltäckande typgodkännandesystem för motorfordon inom unionen har införts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG ⁽³⁾.
- (2) De tekniska kraven för typgodkännande av motorfordon med avseende på talrika säkerhets- och miljöaspekter har harmoniserats på unionsnivå för att garantera en hög nivå på trafiksäkerheten i hela unionen.
- (2a) **Införande av en e-calltjänst som är tillgänglig för alla fordon i samtliga medlemsstater har varit en av de främsta prioriteringarna för EU inom ramen för trafiksäkerheten sedan 2003. För att uppnå detta mål har ett antal initiativ inletts, som en del av en strategi för ett frivilligt införande, men man har hittills inte gjort tillräckliga framsteg.** [Ändr. 2]
- (3) För att förbättra trafiksäkerheten föreslås i ~~meddelandet~~ **kommissionens meddelande av den 21 augusti 2009 med titeln eCall: Tid för utbyggnad** ⁽⁴⁾ nya åtgärder för att ~~påskynda utbyggnaden av~~ **bygga ut** en fordonsmonterad nödmeddelandetjänst i unionen. En av åtgärderna är att det bör bli obligatoriskt att montera e-call **som bygger på 112-tjänsten** i alla nya fordon med början i kategorierna M1 och N1 enligt definitionen i bilaga II till direktiv 2007/46/EG. [Ändr. 3]
- (4) Den 3 juli 2012 godkände Europaparlamentet betänkandet om eCall: en ny 112-tjänst för medborgarna, där man uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag inom ramen för direktiv 2007/46/EG så att ett obligatoriskt, offentligt 112-baserat e-callsystem införs senast 2015.
- (4a) **Det behövs fortfarande förbättringar av 112-tjänstens funktion i hela unionen, så att hjälpen kommer fram snabbt och effektivt i nödsituationer.** [Ändr. 4]
- (5) Unionens e-callsystem förväntas minska antalet dödsolyckor i unionen och minska allvarsgraden i de personskador som orsakas av trafikolyckor, **tack vare den tidiga kontakten med nödtjänsterna**. Ett obligatoriskt införande av ~~e-call~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon, kombinerat med den samordnade uppgradering av infrastruktur som krävs i elektroniska kommunikationsnät för överföring av e-callsamtal och för larmcentraler så att de kan ta emot e-callsamtal**, skulle göra tjänsten tillgänglig för alla, och därigenom bidra till att minska ~~mänskligt lidande och~~ **antalet dödsolyckor och allvarliga skador**, få ned hälso- och sjukvårdskostnader, **minska trafikstockningarna på grund av olyckor och reducera** andra kostnader. [Ändr. 5]
- (5a) **E-callsystemet kommer att bli en viktig struktur med många aktörer som arbetar för människolivs säkerhet. Därför är det mycket viktigt att ansvarsfrågan omfattas av denna förordning så att användarna får fullt förtroende för systemet och så att e-callsystemet kan fungera störningsfritt.** [Ändr. 6]
- (6) Tillhandahållande av korrekt, tillförlitlig positionsbestämning **i nödsituationer** är en viktig del av en ändamålsenlig drift av ~~fordonsbaserade~~ **det larmnummer 112-baserade** e-callsystemet **i fordon**. Det bör därför föreskrivas att tjänsten ska vara kompatibel med satellitnavigeringsprogrammets tjänster, ~~däribland~~ **i synnerhet** de system som

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 26 februari 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("ramdirektiv") (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ KOM(2009) 434 slutlig.

Onsdagen den 26 februari 2014

byggts upp inom Galileo och Egnos-programmen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013⁽¹⁾. 683/2008 av den 9 juli 2008 om det fortsatta genomförandet av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo) [Ändr. 7]

- (7) Kravet att montera ~~e-call~~ **det larmnummer 112-baserade e-callsystemet** i fordon bör inledningsvis bara gälla nya typer av personbilar och lätta nyttofordon (kategorierna M1 och N1) för vilka lämpliga utlösningmekanismer redan finns. **Kommissionen bör göra en mer ingående bedömning av möjligheten att utvidga tillämpningen av kravet på det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon så att den inom en snar framtid kommer att omfatta även andra fordonskategorier, såsom tunga lastbilar, bussar och turistbussar samt motordrivna tvåhjulingar och jordbrukstraktorer, i syfte att vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.** [Ändr. 8]
- (7a) **Man bör verka för att befintliga fordonstyper som ska tillverkas efter den 1 oktober 2015 utrustas med det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon, så att genomslaget ökar. När det gäller fordonstyper som typgodkänns före den 1 oktober 2015 kan ett e-callsystem monteras i efterhand på frivillig basis.** [Ändr. 9]
- (7b) **Den offentliga, driftskompatibla och EU-omfattande e-calltjänst som bygger på det enhetliga europeiska larmnumret 112 ("larmnummer 112") och privata e-calltjänster (e-callsystem i tredje parts regi) kan finnas parallellt förutsatt att de åtgärder vidtas som krävs för att säkerställa tjänstekontinuiteten gentemot konsumenterna. För att säkerställa kontinuiteten i den offentliga larmnummer 112-baserade e-calltjänsten i samtliga medlemsstater under hela livscykeln för ett fordon och garantera att den offentliga larmnummer 112-baserade e-calltjänsten alltid är automatiskt tillgänglig bör alla fordon förses med denna tjänst, oavsett om en fordonsköpare väljer en privat e-calltjänst eller inte.** [Ändr. 10]
- (7c) **Konsumenterna bör ges en realistisk bild av det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och även av det privata e-callsystemet, om fordonet är försett med ett sådant, samt heltäckande och tillförlitlig information om eventuella ytterligare funktioner eller tjänster kopplade till den privata larmtjänsten, erbjudanden om fordonsbaserade larmsamtals- eller nödsamtalstillämpningar, den servicenivå som kan förväntas vid köp av tredjepartstjänster samt de kostnader som är förenade härmed. Det larmnummer 112-baserade e-callsystemet är en offentlig tjänst av allmänt intresse och bör därför vara kostnadsfritt tillgängligt för alla konsumenter.** [Ändr. 11]
- (8) **Obligatorisk montering av e-call av det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon bör inte påverka rätten för alla berörda parter, såsom biltillverkare och oberoende aktörer, att erbjuda kompletterande nödtjänster eller mervärdestjänster parallellt med eller som påbyggnad på det 112-baserade e-callsystemet. Sådana Eventuella tilläggstjänster bör dock utformas så att de inte ytterligare distraherar föraren eller påverkar funktionen i det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och larmcentralernas effektiva arbete. Det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och det system som erbjuder privata tjänster eller mervärdestjänster bör utformas på ett sådant sätt att inget utbyte av personuppgifter är möjligt mellan dem. Om sådana tjänster erbjuds bör de vara förenliga med tillämplig säkerhets-, skydds- och uppgiftsskyddslagstiftning och bör under alla omständigheter vara frivilliga för konsumenterna.** [Ändr. 12]
- (9) **För att garantera fritt val för kunderna och öppen konkurrens samt för att främja innovation och stärka unionens informationstekniska industris konkurrenskraft på världsmarknaden bör det fordonsbaserade e-callsystemet vara tillgängligt kostnadsfritt och utan diskriminering för alla oberoende aktörer, larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon utformas på grundval av en driftskompatibel, säkrad och standardiserad plattform med öppen tillgång åtkomst för eventuella framtida fordonsbaserade tillämpningar eller tjänster. Eftersom detta förutsätter tekniska och juridiska ramar bör kommissionen utan dröjsmål och i samråd med alla berörda parter, däribland fordonsstillverkare och oberoende aktörer, undersöka alla möjligheter att verka för – och se till att valet faller på – en sådan öppen plattform samt vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag i detta syfte. Ytterligare klargöranden bör göras av villkoren för hur tredjepartsleverantörer av mervärdestjänster kan få tillgång till uppgifter som finns lagrade i det larmnummer 112-baserade systemet i fordon. Det larmnummer 112-baserade**

⁽¹⁾ EUT L 196, 24.7.2008, s. 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1285/2013 av den 11 december 2013 om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

e-callsystemet i fordon bör dessutom vara tillgängligt kostnadsfritt och utan diskriminering för alla oberoende aktörer för reparations- och underhållsändamål. [Ändr. 13]

- (9a) *Införande av eventuella ytterligare fordonbaserade tillämpningar eller tjänster bör inte försena denna förordnings ikraftträdande eller tillämpning. [Ändr. 14]*
- (10) *Av omsorg om typgodkännandesystemets integritet bör bara sådana fordonbaserade e-callsystem ~~larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon~~ som kan provas fullständigt godkännas enligt den här förordningen. [Ändr. 25]*
- (10a) *Det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon förutsätter, som nödsystem, högsta möjliga nivå av tillförlitlighet. Man bör därför se till att de data som ingår i minimiuppsättningen av uppgifter är korrekta och att röstöverföringen och dess kvalitet håller måttet. Ett enhetligt provningsystem bör dessutom utvecklas för att säkerställa livslängden och hållbarheten hos det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon. Periodiskt återkommande tekniska kontroller bör därför genomföras regelbundet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU ⁽¹⁾. Närmare bestämmelser om provningen bör inkluderas i den relevanta bilagan till förordningen. [Ändr. 15]*
- (11) *Fordon som tillverkas i små serier är enligt direktiv 2007/46/EG undantagna från kraven på passagerarskydd vid frontalkollision och sidokollision. Sådana fordon bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla ~~kraven de krav~~ på e-call som anges i denna förordning. [Ändr. 16]*
- (12) *Fordon för särskilda ändamål bör uppfylla kraven på e-call enligt den här förordningen, om inte typgodkännandemyndigheterna i det enskilda fallet gör bedömningen att fordonet inte kan uppfylla de kraven på grund av sitt särskilda ändamål. [Ändr. 17]*
- (13) *Enligt rekommendationerna från arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter (artikel 29-gruppen) i arbetsdokumentet om uppgiftsskydd och personlig integritet i samband med e-call, som antogs den 26 september 2006, bör all behandling av personuppgifter inom e-call följa reglerna för skydd av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽²⁾ och, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽³⁾ och artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna reglerar behandling av personuppgifter som sker inom ramen för denna förordning. All behandling av uppgifter genom det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon bör därför ske i enlighet med dessa direktiv och under medlemsstaternas behöriga myndigheters överinseende, i synnerhet de oberoende myndigheter som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med dessa direktiv, särskilt för att garantera att fordon som är utrustade med e-call ~~det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordonet~~ i normalt driftsläge med avseende på e-call inte är spårbara eller spåras kontinuerligt samt för att se till att de minimiuppgifter som översänds av ~~fordonsbaserat e-call det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon~~ omfattar endast de uppgifter som krävs för korrekt larmcentralernas handhavande av nödsamtal och att inga personuppgifter lagras därefter. Efter den registrerades godkännande eller enligt ett avtal mellan de båda parterna kan andra villkor gälla för ett annat nödanropssystem som installerats i fordonet utöver det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon, men det måste samtidigt uppfylla villkoren i ovannämnda direktiv. [Ändr. 18+25]*
- (13a) *Denna förordning tar hänsyn till de rekommendationer som artikel 29-gruppen – inrättad genom direktiv 95/46/EG – framförde i sitt arbetsdokument av den 26 september 2006 ⁽⁴⁾ om uppgiftsskydd och personlig integritet i samband med e-call. [Ändr. 19+90]*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU av den 3 april 2014 om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 51).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN – WP 125.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (13b) **För att uppfylla de tekniska kraven bör fordonstillverkarna integrera ett tekniskt uppgiftsskydd i de fordonsbaserade systemen och följa principen om inbyggt integritetsskydd. [Ändr. 20]**
- (14) De europeiska standardiseringsorganen Etsi och CEN har tagit fram gemensamma standarder för utbyggnad av en alleuropeisk e-calltjänst, som bör tillämpas inom ramen för den här förordningen då det torde underlätta den tekniska utvecklingen av den fordonsbaserade e-calltjänsten, trygga driftskompatibiliteten och tjänstekontinuiteten i unionen och minska genomförandekostnaderna i unionen som helhet.
- (15) För att se till att gemensamma tekniska krav på ~~e-call~~ **det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon** tillämpas bör kommissionen få delegerad behörighet i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att anta akter med närmare regler om tillämpningen av relevanta standarder, om provning, om skydd av personuppgifter och personlig integritet samt om undantag för vissa fordon eller klasser av fordon i kategorierna M1 och N1. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, **särskilt med Europeiska datatillsynsmannen, artikel 29-gruppen och konsumentskyddsorganisationer**. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt. [Ändr. 21]
- (16) **Fordonstillverkarna bör få tillräckligt med tid på sig att anpassa sig till de tekniska kraven i den här förordningen och de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning, för att de ska kunna genomföra nödvändiga studier och provningar under olika omständigheter, i enlighet med kraven, och därigenom säkerställa att det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon är helt tillförlitligt. [Ändr. 22]**
- (17) Den här förordningen är en ny särförordning inom det EG-typgodkännandeförfarande som föreskrivs i direktiv 2007/46/EG, och därför bör bilagorna I, III, IV, VI och IX till det direktivet ändras i enlighet med detta.
- (18) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förverkliga den inre marknaden genom införandet av gemensamma tekniska krav för nya typgodkända fordon försedda med **larmnummer 112-baserade e-callsystem**, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. [Ändr. 25]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs tekniska krav för EG-typgodkännande av fordon med avseende på ~~fordonsbaserade e-callsystem~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon. [Ändr. 25]**

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning är tillämplig på fordon i kategorierna M₁ och N₁ enligt definitionerna i punkterna 1.1.1 och 1.2.1 i bilaga II till direktiv 2007/46/EG.

Denna förordning ska inte tillämpas på fordon som tillverkas i små serier. [Ändr. 23]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 3

Definitioner

Förutom de definitioner som anges i artikel 3 i direktiv 2007/46/EG och artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 305/2013⁽¹⁾, gäller följande definitioner i den här förordningen: [Ändr. 24]

1. ~~fordonsbaserat larmnummer~~ **112-baserat e-callsystem i fordon**: ett ~~system~~ **nödsystem som består av utrustningen i fordonet tillsammans med sätt att utlösa, hantera och verkställa e-callöverföringen**, som aktiveras antingen automatiskt genom sensorer i fordonet eller manuellt och som **utsänder signaler via allmänna** trådlösa mobiltelenät ~~överför, för att göra det möjligt att överföra~~ en standardiserad minimiuppsättning uppgifter och ~~upprättar att upprätta~~ en 112-baserad ljudkanal mellan de personer som befinner sig i fordonet och **lämplig** larmcentral. [Ändr. 25]
2. ~~fordonsbaserat system~~: utrustning i fordonet tillsammans med sätt att utlösa, hantera och verkställa e-callöverföringen via ett allmänt trådlöst mobiltelenät mellan fordonet och ett sätt att genomföra e-calltjänsten via ett allmänt trådlöst mobiltelenät. [Ändr. 26+80]
 - 2a. **e-callsamtal: fordonbaserat nödsamtal till larmnummer 112 som görs via det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon**. [Ändr. 27]
 - 2b. **larmcentral: den fysiska plats där nödsamtal först tas emot enligt det ansvar som en offentlig myndighet – eller en privat organisation erkänd av den berörda medlemsstaten – har**. [Ändr. 28]
 - 2c. **minimiuppsättning av uppgifter: den information som definieras av standarden ”Road transport and traffic telematics – eSafety – eCall minimum set of data (MSD)” (EN 15722) och som skickas till larmcentralen för e-call**. [Ändr. 29]
 - 2d. **utrustning i fordonet: utrustning som permanent installerats i fordonet och som tillhandahåller eller har tillgång till de uppgifter i fordonet som krävs enligt minimiuppsättningen av uppgifter för att genomföra e-callöverföringen via ett allmänt trådlöst mobiltelenät**. [Ändr. 30]
 - 2e. **allmänt trådlöst mobiltelenät: ett trådlöst mobiltelenät som är tillgängligt för allmänheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG⁽²⁾ och 2002/22/EG⁽³⁾**. [Ändr. 31]

Artikel 4

Tillverkarnas allmänna skyldigheter

Tillverkarna ska bevisa att alla nya fordonstyper som avses i artikel 2 är försedda med ett ~~fordonsbaserat~~ **inbyggt larmnummer 112-baserat e-callsystem i fordon** i enlighet med denna förordning och de delegerade akter som antas i enlighet med denna förordning. [Ändr. 32]

Artikel 5

Tillverkarnas särskilda skyldigheter

1. Tillverkarna ska se till att alla deras nya fordonstyper tillverkas och godkänns i enlighet med kraven i denna förordning och i de delegerade akter som antas i enlighet med denna förordning.
2. Tillverkarna ska visa att ~~alla deras~~ nya fordonstyper är konstruerade så att det garanteras att ett e-callmeddelande till ~~det enhetliga europeiska~~ larmnumret 112 utlöses automatiskt i händelse av en allvarlig olycka – **upptäckt genom aktivering av en eller flera sensorer och/eller processorer i fordonet** – på unionens territorium. [Ändr. 33]

⁽¹⁾ EUT L 91, 3.4.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51).

Onsdagen den 26 februari 2014

Tillverkarna ska visa att nya fordon **fordonstyper** är konstruerade så att det garanteras att ett e-callmeddelande till ~~det~~ ~~enhetliga europeiska~~ larmnumret 112 också kan inledas manuellt. [Ändr. 34]

2a. Punkt 2 påverkar inte fordonsägarens rätt att utöver det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon använda ett annat nödanropssystem som installeras i fordonet och tillhandahåller en liknande tjänst. I så fall ska det andra nödanropssystemet vara förenligt med standarden "Intelligent transport systems – eCall – Operating requirements for third party support" (EN 16102), och tillverkarna ska se till att bara ett system är aktivt vid ett och samma tillfälle och att det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon utlöses automatiskt om det andra nödanropssystemet inte fungerar. [Ändr. 35]

3. Tillverkarna ska se till att mottagare i ~~fordonsbaserade system~~ **de larmnummer 112-baserade e-callsystemen i fordon** är kompatibla med positionsbestämningstjänster från satellitnavigeringssystem, ~~inbegripet~~ **särskilt** systemen Galileo och Egnos. [Ändr. 36]

4. Bara sådana ~~fordonsbaserade~~ **inbyggda larmnummer 112-baserade** e-callsystem **i fordon** som kan provas får godtas vid typgodkännandet. [Ändr. 37]

5. ~~Fordonsbaserade e-callsystem~~ **Larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon** ska uppfylla kraven i direktiv 1999/5/EG ⁽¹⁾ och Unece-föreskrifter nr 10 ⁽²⁾. [Ändr. 25]

5a. Tillverkarna ska visa att de personer som befinner sig i fordonet varnas om det uppstår ett allvarligt systemfel – upptäckt under eller till följd av självprovningen – som skulle leda till att ett e-callsamtal inte kan verkställas. [Ändr. 38]

6. ~~Fordonsbaserade~~ **Larmnummer 112-baserade** e-callsystem **i fordon** ska vara tillgängliga kostnadsfritt och utan diskriminering för alla oberoende aktörer, ~~även~~ **även** för reparations- och underhållsändamål. [Ändr. 39]

7. Kommissionen ska ha behörighet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 för att fastställa närmare tekniska krav och provningar för typgodkännande av ~~fordonsbaserade~~ **larmnummer 112-baserade** e-callsystem ~~och om ändring av direktiv 2007/46/EG i enlighet med detta~~ **i fordon.** [Ändr. 40]

De tekniska krav och provningar som avses i första stycket ska **antas efter samråd med berörda parter** och bygga på de ~~tillämpliga~~ **tillämpliga** krav som anges i punkterna 2, **2a**, 3, 4 och 6 **samt på tillgängliga standarder avseende e-call och i förekommande fall FN/ECE-föreskrifter, däribland** följande standarder: [Ändr. 41]

- a) EN 16072 "Intelligent transport system – E-Safety – Pan-European eCall – Operating requirements".
- b) EN 16062 "Intelligent transport systems – E-Safety – E-Call high level application requirements (HLAP)".
- c) EN 16454 "Intelligent transport systems – eSafety – eCall end-to-end conformance testing", vad gäller ~~fordonsbaserade e-callsystem~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon** överensstämmelse med alleuropeiskt e-call. [Ändr. 25]
- ca) EN 15722 "Intelligent transport systems – eSafety – eCall minimum set of data (MSD)". [Ändr. 42]
- d) Alla andra europeiska standarder eller Uneceföreskrifter som rör e-callsystem. [Ändr. 43]

Artikel 6

Personlig integritet och skydd av personuppgifter

-1a. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiv 95/46/EG och direktiv 2002/58/EG. All behandling av personuppgifter genom det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon ska följa reglerna för skydd av personuppgifter i dessa direktiv. [Ändr. 44]

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 254, 20.9.2012, s. 1.

Onsdagen den 26 februari 2014

1. Enlighet med direktiv 95/46/EG och direktiv 2002/58/EG ska Tillverkarna **ska** se till att fordon som är utrustade med **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon** inte är spårbara och inte spåras kontinuerligt i ~~normalt driftsläge beredskapsdriftsläget~~ med avseende på e-call.

Integritetsstärkande teknik ska byggas in i ~~fordonsbaserade e-callsystem~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon** för att ge användarna önskat skydd av den personliga integriteten och skydd mot övervakning och missbruk. [Ändr. 25]

2. Den minimiuppsättning uppgifter som skickas av det ~~fordonsbaserade~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon** får ~~bara inte~~ omfatta **mer än den information** ~~minimiinformation~~ som krävs ~~av den standard som avses i artikel 3.2c. Behandlingen av minimiuppsättningen uppgifter får inte ske under en längre tid än den som krävs för det ändamål för vilket uppgifterna behandlats, och minimiuppsättningen uppgifter får inte lagras under en längre tid än den~~ som krävs för en lämplig hantering av nödsamtal. **Minimiuppsättningen uppgifter ska lagras på ett sätt som möjliggör fullständig radering.** [Ändr. 46]

3. Tillverkarna ska se till att e-callanvändare förses med tydlig, fullständig information om **att det finns ett kostnadsfritt allmänt e-callsystem som bygger på 112-tjänsten samt om** behandling av uppgifter i ~~fordonsbaserade~~ **larmnummer 112-baserad e-callsystem i fordon**, särskilt om följande: [Ändr. 47]

- a) Hänvisning till behandlingens rättsliga grund.
- b) Det faktum att det ~~fordonsbaserade e-callsystemet~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon** är förinställt som aktiverat. [Ändr. 25]
- c) Formerna för den behandling av uppgifter som det ~~fordonsbaserade e-callsystemet~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon** utför. [Ändr. 25]
- d) **Det specifika** syftet med behandlingen av uppgifterna, **vilket ska vara begränsat till de nödsituationer som avses i artikel 5.2 första stycket.** [Ändr. 48]
- e) Typer av uppgifter som samlas in och behandlas och uppgifternas mottagare.
- f) Tidsgränser för lagring av uppgifter i det ~~fordonsbaserade systemet~~ **larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon.** [Ändr. 49]
- g) Det faktum att fordonet inte spåras ~~kontinuerligt~~ **utöver insamlandet av den minimiuppsättning uppgifter som krävs för att det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon ska kunna fastställa och överföra fordonets belägenhet och färdriktning vid rapporteringen av en olycka och det faktum att all spårningsinformation lagras i anordningen endast så länge som är absolut nödvändigt för detta ändamål.** [Ändr. 50]
- h) Formerna för utövande av rättigheter som registrerad.
- ha) **Det faktum att de uppgifter som samlas in av larmcentralerna genom det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon inte får överföras till tredje part utan den registrerades aktiva förhandssamtycke.** [Ändr. 51]
- i) Alla nödvändiga ytterligare upplysningar om **spårbarhet, spårning och** behandling av personuppgifter inom privata e-callsystem eller andra mervärdestjänster, **vilka kräver användarens uttryckliga samtycke och ska vara förenliga med direktiv 95/46/EG. Särskild hänsyn ska tas till att det kan finnas skillnader mellan den behandling av uppgifter som utförs genom det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och motsvarande behandling som utförs genom de privata e-callsystemen eller andra mervärdestjänster.** [Ändr. 52]

3a. Tillverkarna ska tillhandahålla den information som avses i punkt 3 som en del av den tekniska dokumentation som överlämnas tillsammans med fordonet. [Ändr. 53]

3b. För att förhindra oklarhet vad avser behandlingens syfte och mervärde ska den information som avses i punkt 3 tillhandahållas användaren separat i fråga om det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och andra e-callsystem innan systemet börjar användas. [Ändr. 54]

3c. Tillverkarna ska säkerställa att det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och ett annat installerat nödanropssystem samt ett system som tillhandahåller mervärdestjänster är utformade så att inget utbyte av personuppgifter mellan dem är möjligt. Icke-användning av ett annat system eller en mervärdestjänst eller en registrerads vägran att samtycka till behandling av hans eller hennes personuppgifter för en privat tjänst får inte inverka negativt på användningen av det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon och/eller dess användare. [Ändr. 55]

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 om närmare föreskrifter om kravet på avsaknad av spårbarhet och spårning och integritetsstärkande teknik enligt punkt 1 **när det gäller e-callsystemet, i synnerhet de säkerhetsåtgärder som leverantörer av e-callsystem ska vidta för att säkerställa laglig uppgiftsbehandling och förhindra otillbörlig åtkomst till samt motsvarande utlämnande, ändring och förlust av behandlade personuppgifter**, samt formerna för behandling av personuppgifter och information till användarna enligt punkt 3. [Ändr. 56]

Artikel 7

Medlemsstaternas skyldigheter

Med verkan från och med den ~~1 oktober 2015~~ ... (*) får nationella myndigheter bara bevilja EG-typgodkännande med avseende på ~~fordonsbaserade~~ **larmnummer 112-baserade** e-callsystem **i fordon** av nya fordonstyper som uppfyller kraven i denna förordning och i delegerade akter som antas i enlighet med denna förordning. [Ändr. 57]

Artikel 7a

Periodiska tekniska kontroller

Kraven för de periodiska tekniska kontrollerna av larmnummer 112-baserade e-callsystem i fordon ska fastställas genom direktiv 2014/45/EU. [Ändr. 58]

Artikel 8

Undantag

1. Kommissionen får undanta vissa ~~fordon eller~~ klasser av fordon i kategorierna M₁ och N₁ från skyldigheten att montera ett **larmnummer 112-baserat** e-callsystem i fordon enligt artikel 4, om det, efter en kostnads-nyttoanalys ~~och en teknisk analys vilka~~ kommissionen utför eller låter utföra och med beaktande av alla relevanta säkerhetsaspekter, **inte** visar sig ~~olämpligt för fordonet eller vara oundgängligt för en ytterligare förbättrad trafiksäkerhet att få det larmnummer 112-baserade e-callsystemet i fordon monterat eftersom~~ klassen av fordon ~~att kräva sådana system främst är avsedd för terrängkörning eller inte har en lämplig utlösningmekanism. Dessa undantag ska beviljas i begränsat antal.~~ [Ändr. 59]

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 för att ange sådana undantag som avses i punkt 1 i denna artikel. ~~Undantagen ska omfatta exempelvis fordon för särskilda ändamål eller fordon utan krockkudde, och vara begränsade till antalet.~~ [Ändr. 60]

Artikel 9

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.7, 6.4 och 8.2 ska ges till kommissionen ~~tills vidare för en period av fem år~~ från och med den ... (**) [Publications office: please insert the exact date of the entry into force]. **Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.** [Ändr. 61]

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.7, 6.4 och 8.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

(*) Datum som avses i artikel 12.3.

(**) Datum för denna förordnings ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.7, 6.4 och 8.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av ~~två~~ **tre** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ. [Ändr. 62]

Artikel 10

Påföljder vid överträdelser

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler för påföljder som ska tillämpas på tillverkarnas överträdelser av bestämmelserna i denna förordning **och de motsvarande delegerade akterna** och ska vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, **i synnerhet vid överträdelse av artikel 6 i denna förordning**. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och ska utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar av dem. [Ändr. 63]
 2. De typer av överträdelser som ska förenas med påföljder ska åtminstone vara följande:
 - a) Lämnande av oriktiga uppgifter under godkännandeförfarandena eller de förfaranden som leder till ett återtagande.
 - b) Förfalskning av provningsresultat för typgodkännande.
 - c) Undanhållande av uppgifter eller tekniska anvisningar som skulle kunna leda till återtagande eller återkallande av typgodkännande.
- ca) **Överträdelser av bestämmelserna i artikel 6.** [Ändr. 64]

Artikel 10a

Rapportering och översyn

1. **Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur redo den infrastruktur för telekommunikation och larmcentraler som krävs för e-callsystemet är i alla medlemsstater. Om det framgår klart och tydligt av den rapporten att e callinfrastrukturen inte kommer att vara redo att tas i drift före den dag som avses i artikel 12 tredje stycket ska kommissionen vidta lämpliga åtgärder.**
2. **Senast den 1 oktober 2018 ska kommissionen sammanställa en utvärderingsrapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet om resultaten av det larmnummer 112 baserade e-callsystemet i fordon, inklusive dess genomslag. Kommissionen ska undersöka om tillämpningsområdet för förordningen bör utvidgas till andra kategorier av fordon, till exempel motordrivna tvåhjulingar, tunga lastbilar, bussar, turistbussar och jordbrukstraktorer. Vid behov ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag i detta syfte.**
3. **Så snart som möjligt och under alla omständigheter senast den ... (*) ska kommissionen – efter att ha hållit ett brett samråd med alla berörda parter, däribland fordonstillverkare och oberoende aktörer, och efter att ha gjort en konsekvensbedömning av de tekniska kraven för en driftskompatibel, säkrad och standardiserad plattform med öppen åtkomst – rapportera till Europaparlamentet och rådet. Vid behov ska kommissionen utöver rapporten lägga fram ett lagstiftningsförslag i detta syfte. Det larmnummer 112-baserade e callsystemet i fordon ska bygga på standarderna för nämnda plattform så snart dessa finns att tillgå.** [Ändr. 65]

Artikel 11

Ändringar av direktiv 2007/46/EG

Bilagorna I, III, IV, VI och IX till direktiv 2007/46/EG ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

(*) Ett år efter denna förordnings ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 5.7, 6.4, 8.2, 9 och 10a ska tillämpas från och med den ... (*). [Ändr. 66]

Det **Andra artiklar än de som avses i andra stycket i denna artikel** är tillämpliga från och med den 1 oktober 2015. [Ändr. 67]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Datum för denna förordnings ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA

Ändringar av direktiv 2007/46/EG

Direktiv 2007/46/EG ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska följande punkter läggas till:

”12.8 E-callsystem

12.8.1 Beskrivningar eller ritningar”.

2. I del I avsnitt A i bilaga III ska följande punkter läggas till:

”12.8 E-callsystem

12.8.1 Monterat: ja/nej (1)”.

3. Del 1 i bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska läggas till i tabellen:

Punkt	Område	Rättsakt	Tillämplighet										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
71	E-callsystem	Förordning (EU) nr	X			X							

b) Tillägg 1 ska ändras på följande sätt:

i) Följande punkt ska läggas till i tabell 1:

Punkt	Område	Rättsakt	Särskilda aspekter	Tillämplighet och särskilda krav
71	E-callsystem	Förordning (EU) nr		Ej tillämpligt

ii) Följande punkt ska läggas till i tabell 2:

Punkt	Område	Rättsakt	Särskilda aspekter	Tillämplighet och särskilda krav
71	E-callsystem	Förordning (EU) nr ...		Ej tillämpligt

4. I tillägget till Mall A i bilaga VI ska följande punkt läggas till i tabellen:

Punkt	Område	Rättsakt ⁽¹⁾	Ändrad genom	Tillämplig på versioner
71	E-callsystem	Förordning (EU) nr ...		

Onsdagen den 26 februari 2014

5. Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

a) I del I ska Förlaga B ändras på följande sätt:

i) Sida 2, "Fordonskategori M₁", ska ändras på följande sätt:

— Punkt 52 ska ersättas med följande:

"52. E-call monterat ja/nej",

— Följande punkt ska läggas till:

"53. Anmärkningar ⁽¹¹⁾:".

ii) Sida 2, "Fordonskategori N₁", ska ändras på följande sätt:

— Punkt 52 ska ersättas med följande:

"52. E-call monterat ja/nej".

— Följande punkt ska läggas till:

"53. Anmärkningar ⁽¹¹⁾:".

b) I del II ska Förlaga C2 ändras på följande sätt:

i) Sida 2, "Fordonskategori M₁", ska ändras på följande sätt:

— Punkt 52 ska ersättas med följande:

"52. E-call monterat ja/nej".

— Följande punkt ska läggas till:

"53. Anmärkningar ⁽¹¹⁾:".

ii) Sida 2, "Fordonskategori N₁", ska ändras på följande sätt:

— Punkt 52 ska ersättas med följande:

"52. E-call monterat ja/nej".

— Följande punkt ska läggas till:

"53. Anmärkningar ⁽¹¹⁾:".

6. I tillägg 1 till bilaga XI ska följande punkt läggas till som punkt 71 i tabellen:

Punkt	Område	Rättsakt	M ₁ ≤ 2 500 (t) kg	M ₁ > 2 500 (t) kg	M ₂	M ₃
71	E-callsystem	Förordning (EU) nr	A	A	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

[Ändr. 68]

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0155

Försäkringsförmedling *I****Europaparlamentets ändringar antagna den 26 februari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling (omarbetning) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) ⁽¹⁾****(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: omarbetning)**

(2017/C 285/60)

[Ändring 1, om inte annat anges]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRING (*)

till kommissionens förslag

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS

DIREKTIV 2014/.../EU

om försäkringsförmedling

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG om försäkringsförmedling ⁽¹⁾ behöver ändringar göras. **Därför förslås en omarbetning av** detta direktiv.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0085/2014).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (2) Eftersom förslaget huvudsakliga mål och syfte är att harmonisera nationella bestämmelser på de omnämnda områdena, bör förslaget baseras på artiklarna 53.1 och 62 i fördraget. Ett direktiv är en lämplig regleringsform för att genomförandebestämmelserna på de områden som omfattas av detta direktiv vid behov ska kunna anpassas till eventuella särdrag hos den särskilda marknaden och rättssystemet i varje medlemsstat. Detta direktiv bör också syfta till en samordning av nationella regler om tillträde till verksamhet inom försäkrings- och återförsäkringsförmedling, och baseras således på artikel 53.1 i EUF-fördraget. Eftersom det rör sig om en bransch där tjänster erbjuds över gränserna i EU, baseras direktivet också på artikel 62 i EUF-fördraget.
- (3) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare spelar en central roll vid distribution av försäkrings- och återförsäkringsprodukter i unionen.
- (4) Olika slag av fysiska och juridiska personer samt institut, som agenter, mäklare och kreditinstitut ("bancassurance"-aktörer), försäkringsföretag, resebyråer och biluthyrningsföretag, kan distribuera försäkringsprodukter.
- (4a) *För att garantera att samma skyddsnivå tillämpas och att konsumenten får jämförbara standarder är det viktigt att detta direktiv främjar likvärdiga konkurrensvillkor och konkurrens på lika villkor mellan förmedlare oavsett om dessa är knutna till ett försäkringsföretag eller inte. Det är till fördel för konsumenterna om försäkringsprodukter förmedlas via flera olika kanaler och förmedlare med olika former av samarbete med försäkringsföretag, förutsatt att dessa kanaler och förmedlare är skyldiga att tillämpa samma konsumentskyddsbestämmelser. Det är viktigt att dessa aspekter beaktas av medlemsstaterna vid genomförandet av detta direktiv.*
- (5) Tillämpningen av direktiv 2002/92/EG har visat att ett antal bestämmelser behöver preciseras ytterligare för att underlätta utövandet av försäkrings- och återförsäkringsförmedling och att kravet på konsumentskydd förutsätter att direktivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta all försäljning av **försäkringsprodukter som huvudsaklig yrkesverksamhet**, oavsett om den sker genom försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag. När det gäller deras försäljning bör aktörer som tillhandahåller tjänster efter försäljningen och skadereglerare som direkt säljer försäkringsprodukter ingå i det nya direktivets tillämpningsområde på liknande grund som försäkringsagenter och försäkringsmäklare.
-
- (8) Det finns fortfarande avsevärda skillnader mellan de nationella bestämmelserna, vilket hindrar försäkrings- och återförsäkringsförmedlare från att inleda och bedriva verksamhet på den inre marknaden. **Den inre marknaden behöver förstärkas ytterligare och det behöver skapas en verklig europeisk inre marknad för produkter och tjänster inom liv- och skadeförsäkringsområdet.**
- (9) Den senaste tidens turbulens på finansmarknaderna visar betydelsen av att skapa ett effektivt konsumentskydd på alla finansiella områden. Det är därför lämpligt att stärka konsumenternas förtroende och göra lagstiftningen om distribution av försäkringsprodukter mer enhetlig i syfte att uppnå ett tillfredsställande konsumentskydd i hela unionen. **Nivån på konsumentskyddet bör förbättras i förhållande till det direktiv 2002/92/EG för att minska behovet av olika nationella åtgärder. Det är viktigt att ta hänsyn till försäkringsavtalens särdrag i förhållande till investeringsprodukter som regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU [MiFID] ⁽¹⁾. Distributionen av försäkringsavtal, även så kallade försäkringsprodukter med investeringsinslag, bör därför regleras genom detta direktiv och anpassas till direktiv 2014/.../EU [MiFID]. Minimistandarderna måste höjas i fråga om distributionsregler och i fråga om skapandet av lika villkor för samtliga paketerade försäkringsprodukter med investeringsinslag. Åtgärder för att skydda kunder bör vara högre för icke-professionella kunder än för professionella kunder.**
- (10) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i att tillhandahålla försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingstjänster till tredje man mot ersättning som kan vara pekuniär eller utgöra någon annan form av överenskommen ekonomisk förmån, som är kopplad till utförandet av dessa tjänster.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om marknader för finansiella instrument och om upphävande av direktiv 2004/39/EG (EUT ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (11) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i tillhandahållande av information om ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsavtal som ett svar på kriterier som en kund valt ut på en webbplats eller på annat sätt, eller av rangordning av försäkrings- eller återförsäkringsprodukter eller av en rabatt på ett avtalspris, när kunden vid slutet av processen direkt kan ingå ett försäkringsavtal. Det bör inte tillämpas på verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller information om försäkrings- eller återförsäkringsprodukter eller om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.
- (12) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer med annan yrkesverksamhet, t.ex. skatteexperter eller revisorer, som då och då ger råd om försäkringsskydd inom ramen för denna andra yrkesverksamhet, eller på tillhandahållande som avser endast allmän information om försäkringsprodukter, förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med att ingå eller fullgöra ett försäkrings- eller återförsäkringsavtal. **Det bör inte tillämpas på yrkesmässig handläggning av skador för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags räkning, och inte heller på värdering och reglering av skador.**
- (13) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer som bedriver försäkringsförmedling som sidoverksamhet med vissa begränsningar för försäkringen, särskilt i fråga om den kunskap som krävs för att sälja försäkringen, de risker som täcks och premiebeloppet.
- (14) Detta direktiv definierar begreppet "anknuten försäkringsförmedlare", för att beakta särdragen hos vissa marknader i medlemsstaterna och fastställa de krav som är tillämpliga på dessa förmedlare.
- (15) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är fysiska personer bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sin hemvist. De som är juridiska personer bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sitt säte (eller, om de enligt nationell lagstiftning inte har något säte, sitt huvudkontor), förutsatt att de uppfyller höga yrkeskrav rörande kompetens, god vandel, skydd genom ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser. Försäkringsförmedlare som redan är registrerade i medlemsstaterna bör inte få krav på sig att registreras på nytt enligt detta direktiv.
- (16) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör kunna utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka har fastställts i EUF-fördraget. Således bör försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade i eller har lämnat en deklaration till sin hemmedlemsstat tillåtas att bedriva verksamhet i andra medlemsstater i enlighet med principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att ett lämpligt anmälningsförfarande har följts de behöriga myndigheterna emellan.
- I**
- (18) För att öka öppenheten och underlätta gränsöverskridande handel bör Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽¹⁾, upprätta, offentliggöra och hålla uppdaterad en gemensam elektronisk databas med uppgifter om varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att utöva sin etableringsfrihet eller sin frihet att tillhandahålla tjänster. Medlemsstaterna bör skyndsamt ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan utföra denna uppgift. Databasen bör innehålla en länk till varje relevant behörig myndighet i varje medlemsstat. Varje behörig myndighet i medlemsstaterna bör på sin webbplats ange en länk till denna databas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (19) I detta direktiv bör klart fastställas respektive rättigheter och skyldigheter för hem- och värdmedlemsstater i fråga om tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade hos dem eller som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling på deras territorium i enlighet med etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.
- I**
- (21) Att försäkringsförmedlare inte fritt kan bedriva verksamhet i hela unionen gör att den inre marknaden för försäkringar inte fungerar väl. **Detta direktiv är ett viktigt steg mot en högre nivå på konsumentskyddet och marknadsintegreringen inom den inre marknaden.**
- (21a) **En försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare bedriver försäkringsförmedling inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster när denne bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling för en försäkringstagare eller potentiell försäkringstagare som bor eller är etablerad i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat, och varje risk som ska försäkras finns i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat. En försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling inom ramen för etableringsfriheten när förmedlaren är permanent närvarande i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.**
- (22) Det är viktigt att säkerställa en hög nivå av yrkeskunskap och kompetens hos försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och sådana anställda hos direktförsäkringsgivare som är involverade i det förberedande arbetet inför och arbetet under och efter försäljningen av en försäkring. Yrkeskunskapen hos förmedlare och anställda hos direktförsäkringsgivare måste således motsvara graden av komplexitet i dessa verksamheter. Fortlöpande utbildning bör säkerställas. **Form, innehåll och beviskrav bör regleras av medlemsstaterna. Bransch- eller organisationsanknutna yrkesutbildningsföretag bör i detta sammanhang certifieras.**
- (22a) **Medlemsstaterna bör se till att anställda hos en förmedlare som ger råd om eller säljer försäkringsprodukter med investeringsinslag till slutkunder har lämplig kunskap och kompetens när det gäller de produkter som erbjuds. Detta är särskilt viktigt med tanke på den ökade komplexiteten och de fortlopande innovationerna när det gäller utformningen av försäkringsprodukter med investeringsinslag. Att köpa en försäkringsprodukt med investeringsinslag innebär en risk och investerare bör kunna lita på informationen om och kvaliteten på de bedömningar som tillhandahålls. Det är också nödvändigt att de anställda ges tillräckligt med tid och resurser för att kunna lämna all relevant information till kunderna om de produkter de tillhandahåller.**
- (23) En samordning av de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av personer som inleder och bedriver verksamhet som försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare kan bidra till att förverkliga den inre marknaden för finansiella tjänster och till att förbättra kundskyddet på området.
- (24) För att öka den gränsöverskridande handeln bör principer som reglerar det ömsesidiga erkännandet av förmedlares kunskaper och kompetenser införas.
- (25) En värdmedlemsstat bör godta att en nationell kvalifikation motsvarande minst nivå 3 enligt den europeiska referensram för kvalifikationer som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande visar att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare uppfyller de krav på kunskaper och kompetens som är ett villkor för registrering i enlighet med detta direktiv. Denna referensram hjälper medlemsstater, utbildningsanstalter, arbetsgivare och privatpersoner att jämföra kvalifikationer från olika utbildningssystem i unionen. Detta verktyg är väsentligt för att en unionsomfattande arbetsmarknad ska kunna utvecklas. Referensramen är inte avsedd att ersätta nationella kvalifikationssystem utan att komplettera medlemsstaternas insatser genom att underlätta samarbetet dem emellan.
- (26) Trots de befintliga systemen för EU-pass för försäkringsföretag och försäkringsförmedlare är den europeiska försäkringsmarknaden fortfarande mycket uppsplittrad. För att underlätta gränsöverskridande verksamhet och öka öppenheten för konsumenter bör medlemsstaterna se till att offentliggöra de regler för att skydda allmänintresset som gäller på deras territorier, och ett gemensamt elektroniskt register med information om alla medlemsstaters regler för att skydda allmänintresset som gäller för försäkrings- och återförsäkringsförmedling bör bli tillgängligt för allmänheten.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (27) Samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter är nödvändigt för att skydda kunderna och säkerställa en sund försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på den inre marknaden.
- (28) Det behövs ändamålsenliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol i medlemsstaterna, så att tvister mellan försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag och kunder kan lösas, varvid befintliga förfaranden kan användas om det är lämpligt. Effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol bör vara tillgängliga för att hantera tvister avseende rättigheter och skyldigheter inom ramen för detta direktiv mellan försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter och kunder. **När det gäller alternativ tvistlösning bör bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU⁽¹⁾ vara bindande även vid tillämpningen av detta direktiv.** För att tvistlösningsförfaranden utanför domstol avseende klagomål från kunder ska bli mer effektiva bör detta direktiv föreskriva att försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter måste delta i sådana tvistlösningsförfaranden **och de beslut som på uttrycklig begäran kan vara bindande för förmedlaren och kunden**, som inlets mot dem av kunder och som rör rättigheter och skyldigheter som fastställts inom ramen för detta direktiv. Sådana tvistlösningsförfaranden utanför domstol syftar till att nå en snabbare och billigare lösning av tvister mellan försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter och kunder, och till att minska bördan på domstolssystemet. █

Utan att kundernas rätt att väcka talan vid domstol åsidosätts, bör medlemsstaterna se till att alternativa tvistlösningsorgan som hanterar tvister inom ramen för detta direktiv samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister. Medlemsstaterna bör uppmuntra alternativa tvistlösningsorgan som hanterar sådana tvister att bli medlemmar i Nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-NET).

- (29) Den ökande omfattning verksamheter som många försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bedriver samtidigt innebär en ökad risk för intressekonflikter mellan dessa olika verksamheter och kundernas intressen. Medlemsstaterna måste därför **se till att det finns** regler som säkerställer att █ kundernas intressen **tillvaratas**.
- (30) Konsumenter bör i förväg få tydlig information om statusen hos personer som säljer försäkringsprodukter. **Det är värt att överväga huruvida** europeiska försäkringsförmedlare och försäkringsföretag **bör vara skyldiga** att ange sin status. Konsumenterna bör få denna information innan de ingår ett avtal. Denna information syftar till att visa förhållandet mellan försäkringsföretaget och förmedlaren (i tillämpliga fall).
- (31) För att reducera intressekonflikter mellan säljare och köpare av en försäkringsprodukt är det nödvändigt att tillräcklig information ges om försäkringsdistributörens ersättning. █ Förmedlare och anställda hos försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bör vara skyldiga att **före en försäljning på begäran och utan kostnad** informera kunder om **arten av och storleken på** sina ersättningar.
- (32) För att kunder ska få jämförbar information om de försäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls, oavsett om de köper tjänsten via en förmedlare eller direkt av ett försäkringsföretag, och för att undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att försäkringsföretag uppmuntras att sälja direkt till kunder snarare än via förmedlare i syfte att undvika dessa informationskrav, bör även försäkringsföretag bli skyldiga att ge information om de ersättningar de mottar vid försäljning av försäkringsprodukter till de kunder med vilka de har direkta transaktioner avseende ett tillhandahållande av försäkringsförmedlingstjänster.
- (32a) **Då kostnaden för avgifter och incitament inte kan fastställas innan rådgivningen inleds, måste uträknings sättet presenteras på ett heltäckande, riktigt och begripligt sätt i dokumentet om nyckeltjänster, och den sammanlagda kostnaden för rådgivningen och dess inverkan på avkastningen ska meddelas kunden så snart som det är praktiskt möjligt. Då investeringsrådgivningen tillhandahålls kontinuerligt måste information om kostnaden för investeringsrådgivningen, inbegripet incitament, tillhandahållas regelbundet och åtminstone en gång per år. Den regelbundna rapporten måste innehålla alla incitament som har betalats eller tagits emot under föregående period.**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (32b) *Varje person som säljer försäkringsprodukter och som inte är produktens utvecklare bör i en separat nyckeltjänst tillhandahålla den icke-professionella investeraren ett faktablad med uppgifter om sina kostnader och tjänster i enlighet med detta direktiv och direktiv 2014/.../EU [MiFID] samt ytterligare relevant information som den icke-professionella investeraren behöver för att bedöma om försäkringsprodukten uppfyller dennes behov, och som inte kan tillhandahållas av investeringsproduktens utvecklare.*
- (32c) *Det är till fördel för konsumenterna om försäkringsprodukter säljs via flera kanaler och förmedlare med olika former av samarbete med försäkringsföretag, förutsatt att de är skyldiga att tillämpa samma bestämmelser för konsumentskydd och transparens.*
- (33) Eftersom detta direktiv har som mål att förbättra konsumentskyddet är vissa av dess bestämmelser enbart tillämpliga på förhållandet "företag till konsument", särskilt bestämmelserna om uppföranderegler för försäkringsförmedlare eller andra säljare av försäkringsprodukter.
-
- (34a) *Medlemsstaterna bör kräva att en försäkringsförmedlars och ett försäkringsföretags politik för ekonomisk ersättning till anställda eller representanter inte försämrar företagets förmåga att agera i kundens intresse. För de anställda som ger råd om eller säljer försäkringsprodukter med investeringsinslag till kunder, bör medlemsstaterna kräva att den ekonomiska ersättningen från företaget inte påverkar de anställdas objektivitet när det gäller att ge ändamålsenliga rekommendationer eller genomföra en korrekt försäljning eller presentera information på ett sätt som är rättvist, tydligt och inte vilseledande. Den ekonomiska ersättningen i sådana situationer ska inte enbart vara beroende av försäljningsmål eller vinster för företaget från en viss produkt.*
- (35) För kunder är det viktigt att veta om de förmedlare de anlitar ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag eller från ett begränsat antal försäkringsföretag.
- (36) Eftersom konsumenter i allt högre utsträckning är beroende av personliga rekommendationer bör en definition av rådgivning införas. **Kvaliteten på rådgivningen är av avgörande betydelse och all rådgivning bör anpassas till kundens personliga egenskaper.** Innan rådgivningen sker bör försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bedöma kundens behov, **förväntningar** och ekonomiska situation. Om förmedlare anger att de ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag, bör de utföra en opartisk och ■ bred analys av **ett tillräckligt stort antal av** de försäkringsavtal som finns på marknaden. Alla försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bör dessutom redovisa de skäl som ligger till grund för deras rådgivning och rekommendera lämpliga försäkringsprodukter i enlighet med kundens preferenser, behov, finansiella och personliga situation.
- (37) Kunder bör, innan ett avtal ingås och även vid försäljning utan rådgivning, ges relevant information om försäkringsprodukter så att de kan fatta välgrundade beslut. Försäkringsförmedlare bör redovisa för kunden huvudinslagen i de försäkringsprodukter de säljer **och därför bör förmedlarens personal ges tillräckligt med resurser och tid för att göra detta.**
- (38) Det bör fastställas enhetliga regler för att **underlätta valet av det medium på vilket den information som krävs ska lämnas till kunden**, vilket medger användning av elektronisk kommunikation när det med hänsyn till omständigheterna vid transaktionen är lämpligt. Kunden bör dock ha rätt att få information på papper. För att ge konsumenter tillgång till information bör alla uppgifter som lämnas före ett avtal undertecknas **vara gratis tillgängliga.**
- (39) Behovet att kräva att sådan information lämnas är mindre när kunden önskar återförsäkring eller försäkringsskydd för kommersiella och industriella risker eller är en professionell kund ■ .
- (40) I detta direktiv bör det anges minimiskyldigheter i fråga om den information som försäkringsföretag och försäkringsförmedlare måste lämna till sina kunder. En medlemsstat bör i detta avseende kunna bibehålla eller anta striktare bestämmelser, som kan tillämpas på de försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som bedriver försäkringsförmedlingsverksamhet på medlemsstatens territorium oberoende av reglerna i deras hemmedlemsstat, om

Onsdagen den 26 februari 2014

dessa striktare bestämmelser är förenliga med unionsrätten, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG ⁽¹⁾. En medlemsstat som önskar tillämpa och redan tillämpar bestämmelser om försäkringsförmedlare och försäljning av försäkringsprodukter som går utöver de bestämmelser som anges i detta direktiv bör säkerställa att den administrativa bördan av dessa bestämmelser **förblir begränsad**.

- (41) Korsförsäljning (cross-selling) är en vanlig **och ändamålsenlig** strategi i unionen för företag som tillhandahåller finansiella tjänster till icke-professionella kunder. ■
- (41a) **När en försäkringstjänst eller försäkringsprodukt erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller produkt i ett paket eller som villkor för detta avtal eller detta paket ska den omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG ⁽²⁾. Detta direktiv innehåller också en upprättning skyddsmechanismer för kunder som köper försäkringstjänster eller försäkringsprodukter som del av ett paket. Medlemsstaterna får begära att nationella behöriga myndigheter antar eller behåller ytterligare åtgärder avseende korsförsäljningspraxis som missgynnar konsumenterna.**
- (42) Försäkringsavtal som innefattar investeringar erbjuds ofta kunder som potentiella alternativ till eller substitut för investeringsprodukter som omfattas av direktiv 2014/.../EU [MiFID]. För att upprätta ett konsekvent investerarskydd och undvika risken för regelarbitrage är det viktigt att investeringsprodukter för icke-professionella aktörer (försäkringsprodukter med investeringsinslag enligt definitionen i förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter) omfattas av samma uppförandestandarder, däribland tillhandahållande av ändamålsenlig information, krav på lämplig rådgivning, begränsning av övertalningspraxis, krav på hantering av intressekonflikter och **ytterligare** begränsningar av ■ ersättningar. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmä), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) No 1095/2010 ⁽³⁾, och Eiopa bör samarbeta för att med hjälp av riktlinjer uppnå största möjliga konsekvens i fråga om de uppförandestandarder som gäller för investeringsprodukter för icke-professionella aktörer som omfattas av antingen **direktiv 2014/.../EU [MiFID]** eller detta direktiv. **Dessa riktlinjer bör dock ta hänsyn till skadeförsäkringsprodukternas särdrag. I linje med den likartade principen i direktiv 2014 i 2014/.../EU [MiFID] bör en likartad ordning övervägas för försäkringsföretag när direktivet genomförs på nationell nivå samt i de gemensamma kommittéernas riktlinjer.** När det gäller försäkringsprodukter med investeringsinslag **bör utökade uppförandestandarder ersätta** de standarder i detta direktiv som gäller för **allmänna** försäkringsavtal ■. Personer som bedriver försäkringsförmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag bör således iakttä ■ de utökade standarder som gäller för **sådana produkter**.
- (42a) **Europaparlamentet kommer att under förhandlingarna med rådet försöka få till stånd en samordning av detta direktiv med direktivet 2014/.../EU [MIFID II]. [Ändr. 5]**
- (42b) **I detta direktiv fastställs bestämmelser om inledande och bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling av fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där. Bestämmelser i andra unionsrättsakter som avviker från eller kompletterar dessa ska inte vara tillämpliga på försäkrings- och återförsäkringsförmedling.**
- (43) För att se till att försäkringsföretag och personer som bedriver försäkringsförmedling iakttar bestämmelserna i detta direktiv och behandlas på liknande sätt i hela unionen bör medlemsstaterna föreskriva administrativa sanktioner och andra åtgärder som är effektiva, proportionerliga och avskräckande. I kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn görs en översyn av befintliga

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).**

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Onsdagen den 26 februari 2014

befogenheter och deras praktiska tillämpning, med målet att främja mer likformiga sanktioner och andra åtgärder. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som medlemsstaterna fastställer bör således uppfylla vissa väsentliga krav när det gäller adressater, vilka kriterier som ska beaktas vid tillämpning av en sanktion eller annan åtgärd, offentliggörande **■** och centrala befogenheter att **besluta om sanktioner**.

- (44) De behöriga myndigheterna bör i synnerhet få befogenheter att utfärda ekonomiska sanktioner som är tillräckligt stora så att de uppväger de fördelar som kan förväntas uppstå och som är avskräckande även för större institut och deras chefer.
- (45) För att få en konsekvent tillämpning av sanktioner i de olika medlemsstaterna bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna beaktar samtliga relevanta omständigheter när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra åtgärder och nivån på en administrativ ekonomisk sanktion. **Medlemsstaterna är dock inte skyldiga att föreskriva några administrativa sanktioner när nationell lag föreskriver sanktioner inom det straffrättsliga systemet.**
- (46) För att stärka den avskräckande effekten på allmänheten och informera om regelöverträdelse som kan skada konsumentskyddet bör beslutade sanktioner och åtgärder offentliggöras, utom under vissa väl avgränsade omständigheter. Med hänsyn till proportionalitetsprincipen bör beslutade sanktioner och andra åtgärder offentliggöras på anonym grund när ett offentliggörande skulle vålla de berörda parterna oproportionerligt stor skada.
- (47) För att upptäcka potentiella överträdelse bör de behöriga myndigheterna ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och upprätta effektiva system för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelse **som ger lämpligt skydd för anställda som avslöjar sådana överträdelse. Detta direktiv innebär emellertid inte att medlemsstaterna måste ge administrativa myndigheter befogenhet att utföra brottsutredningar.**
- (48) Detta direktiv bör hänvisa till både administrativa sanktioner och andra åtgärder, oavsett om de benämns som sanktioner eller andra åtgärder enligt nationell lag.
- (49) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas strafflagstiftning.
- (49a) **Interna uppgiftslämnare gör de behöriga myndigheterna uppmärksamma på ny information som kan vara till nytta i arbetet med att upptäcka och besluta om sanktioner i fall av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan. Uppgiftslämnare kan dock avskräckas på grund av rädsla för repressalier eller brist på adekvata förfaranden för att rapportera överträdelse. Detta direktiv bör därför säkerställa att det finns ändamålsenliga arrangemang som uppmuntrar interna uppgiftslämnare att uppmärksamma behöriga myndigheter på eventuella överträdelse av detta direktiv och skyddar som dem mot repressalier. Medlemsstaterna bör också se till att de system för internt uppgiftslämnande som de genomför omfattar mekanismer som ger ett ändamålsenligt skydd för en rapporterad person, i synnerhet när det gäller personens rätt till skydd av personuppgifter och förfaranden för att säkerställa personens rätt till försvar och rätt att höras före antagandet av ett beslut som rör denne, liksom personens rätt till effektiva rättsmedel inför domstol mot beslut som rör denna person.**
- (50) I syfte att uppnå de mål som anges i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på **■** hantering av intressekonflikter, uppföranderegler när det gäller paketerade investeringsprodukter med försäkringsinslag för icke-professionella investerare och förfaranden och formulär för inlämning av uppgifter i fråga om sanktioner. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (51) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och ett tillräckligt skydd för konsumenter i hela unionen. Eftersom Eiopa är ett organ med högt specialiserade expertkunskaper på området, **men med begränsad kapacitet, kan det endast anförtros uppgifter som inte kräver politiska beslut, såsom att utarbeta förslag**, vilka sedan läggs fram för **Europaparlamentet och** kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (52) Med hjälp av delegerade akter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–15 i förordning (EU) nr 1094/2010 [...], bör kommissionen anta delegerade akter enligt **detta direktiv** i fråga om hantering av intressekonflikter, i fråga om uppföranderegler när det gäller paketerade investeringsprodukter med försäkringsinslag för icke-professionella investerare, tillämpning av tekniska standarder samt i fråga om förfaranden och formulär för inlämning av uppgifter i fråga om sanktioner. Utkosten till dessa delegerade akter och tekniska standarder för genomförande bör utarbetas av Eiopa.
- (53) Eiopas behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv bör styras av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG [...] ⁽¹⁾ och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 [...] ⁽²⁾, under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen.
- (54) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de fastställs i fördraget.
- (55) Enligt medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 ⁽³⁾ om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta en anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som beskriver förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren det vara motiverat att sådana dokument översänds.
- (55a) **Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter bör ha tillgång till de medel som krävs för att säkerställa att försäkringsförmedlare och återförsäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela unionen, oavsett om denna verksamhet utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. För att tillsynen ska bli effektiv bör alla åtgärder som tillsynsmyndigheterna vidtar stå i proportion till arten av, omfattningen av och komplexiteten hos de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, oavsett den betydelse det berörda företaget har för den övergripande finansiella stabiliteten på marknaden.**
- (55b) **Detta direktiv bör inte vara alltför betungande för små och medelstora försäkringsföretag. Ett av sätten att uppnå detta mål är en korrekt tillämpning av proportionalitetsprincipen. Denna princip bör tillämpas såväl på kraven på försäkrings- och återförsäkringsföretag som på tillsynsutövningen.**
- (56) Detta direktiv bör ses över **tre** år efter den dag då det träder i kraft, så att marknadsutvecklingen och utvecklingen på andra områden av unionslagstiftningen eller medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra unionslagstiftningen kan beaktas, särskilt i fråga om de produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ⁽⁴⁾.
- (57) Direktiv 2002/92/EG bör därför upphävas.
- (58) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2002/92/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2002/92/EG.
- (59) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av direktiv 2002/92/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som utsetts av medlemsstaterna (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10).

Onsdagen den 26 februari 2014

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om inledande och bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling av fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där.
2. Detta direktiv ska inte tillämpas på personer som tillhandahåller förmedlingstjänster för försäkringsavtal, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Försäkringsavtalet kräver endast kunskaper om det försäkringsskydd som erbjuds.
 - b) Försäkringsavtalet avser inte livförsäkring.
 - c) Försäkringsavtalet omfattar inte ansvarsförsäkring.
 - d) Personen i fråga har inte försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesverksamhet.
 - e) Försäkringen kompletterar en levererad vara, vem som än levererat den, när en sådan försäkring täcker risken för förlust av eller funktionsfel eller skada på de varor som personen i fråga levererat.
 - f) Det årliga premiebeloppet för försäkringsavtalet, i tillämpliga fall beräknat proportionellt för att motsvara ett belopp på årsbasis, överstiger inte 600 euro.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls för risker och åtaganden utanför unionen.

Detta direktiv påverkar inte en medlemsstats lagstiftning om försäkrings- och återförsäkringsförmedling som utövas av försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är etablerade i tredje land och som är verksamma på medlemsstatens territorium med stöd av principen om frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att det kan garanteras att samtliga personer som utövar eller har rätt att utöva försäkrings- och återförsäkringsförmedling på denna marknad behandlas lika.

Genom detta direktiv regleras inte försäkrings- eller återförsäkringsförmedling i tredje land.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkringsförmedlare möter vid etablering eller bedrivande av försäkringsförmedlingsverksamhet i tredjeländer.

3a. Detta direktiv ska garantera att samma skyddsnivå tillämpas och att konsumenten får jämförbara standarder. Direktivet ska främja likvärdiga konkurrensvillkor och konkurrens på lika villkor mellan förmedlare oavsett om dessa är knutna till ett försäkringsföretag eller inte. Det är till fördel för konsumenterna om försäkringsprodukter förmedlas via flera kanaler och förmedlare med olika former av samarbete med försäkringsföretag, förutsatt att de är skyldiga att tillämpa liknande bestämmelser om konsumentskydd. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till detta vid genomförandet av detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:
 1. försäkringsföretag: ett **försäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

2. återförsäkringsföretag: ett **återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG**.
- 3) försäkringsförmedling: verksamhet som består i att ge råd om, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av försäkringar, att ingå sådana avtal eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal. **Verksamhet som består i att ge råd om, föreslå eller ingå försäkringsavtal** ska betraktas som försäkringsförmedling även när de bedrivs av **en anställd vid** ett försäkringsföretag **i direkt kontakt med kunden** utan medverkan av en försäkringsförmedlare.

Tillhandahållande av information om ett eller flera försäkringsavtal enligt kriterier som en kund väljer via en webbplats eller andra medier samt tillhandahållande av en rangordningslista med försäkringsprodukter, inklusive pris- och produktjämförelser, eller rabatter på premier, när kunden direkt i slutet av processen kan ingå ett försäkringsavtal med hjälp av en webbplats eller annat medium ska betraktas som försäkringsförmedling.

Ingen av följande verksamheter ska betraktas som försäkringsförmedling enligt detta direktiv:

- a) Tillhandahållande av information i enskilda fall till en kund inom ramen för annan yrkesverksamhet, om tillhandahållaren inte vidtar några ytterligare åtgärder för att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett försäkringsavtal.
- b) Verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, eller i att enbart lägga fram information om försäkringsprodukter, försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.
- 4) **försäkringsbaserad investeringsprodukt: en investeringsprodukt med ett återköpsvärde eller en löptid, vars återköpsvärde eller löptid direkt eller indirekt är helt eller delvis exponerad för marknadsfluktuationer, förutom**
 - a) **skadeförsäkringsprodukter som är upptagna i förteckningen i bilaga I till direktiv 2009/138/EG (skadeförsäkringsklasser),**
 - b) **livförsäkringskontrakt där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning,**
 - c) **pensionsprodukter som enligt nationell lagstiftning som främsta syfte har att ge investerarna en inkomst vid pensionering och berättigar investeraren till vissa förmåner,**
 - d) **tjänstepensionsordningar som är officiellt erkända och som omfattas av direktiv 2003/41/EG eller direktiv 2009/138/EG,**
 - e) **individuella pensionsprodukter för vilka ett finansiellt bidrag från arbetsgivaren krävs enligt nationell lagstiftning och där arbetsgivaren eller arbetstagaren inte kan välja vem som tillhandahåller pensionsprodukten.**
5. försäkringsförmedlare: en fysisk eller juridisk person, utom försäkringsföretag **eller deras anställda**, som mot ersättning inleder eller bedriver försäkringsförmedling.
6. återförsäkringsförmedling: verksamhet som består i att ge råd om, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av **försäkringsavtal eller återförsäkringsavtal**, att ingå sådana avtal eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, särskilt vid skada, inklusive när verksamheten bedrivs av ett återförsäkringsföretag utan medverkan av en återförsäkringsförmedlare.

Följande verksamheter ska inte betraktas som återförsäkringsförmedling enligt detta direktiv:

- a) Tillhandahållande av information i enskilda fall inom ramen för annan yrkesverksamhet förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett återförsäkringsavtal.

Onsdagen den 26 februari 2014

aa) Yrkesmässig handläggning av ett återförsäkringsföretags skador och värdering och reglering av skador.

b) Verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag, eller i att enbart lägga fram information om återförsäkringsprodukter, återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.

7. försäkringsförmedlare: en fysisk eller juridisk person, utom försäkringsföretag, **eller deras anställda**, som mot ersättning inleder eller bedriver försäkringsförmedling.
8. anknuten försäkringsförmedlare: varje person som bedriver försäkringsförmedling för ett försäkringsföretags eller en försäkringsförmedlares räkning, eller för flera försäkringsföretags eller försäkringsförmedlares räkning, om försäkringsprodukterna inte konkurrerar med varandra, men som varken tar emot premierna eller de för kunden avsedda beloppen utan agerar helt och hållet på dessa försäkringsföretags eller försäkringsförmedlares ansvar, förutsatt att de försäkringsförmedlare på vars ansvar personen agerar inte själva agerar på ett annat försäkringsföretags eller en annan försäkringsförmedlares ansvar.

Som anknuten försäkringsförmedlare ska även den anses som bedriver försäkringsförmedling vid sidan av sin huvudsakliga yrkesverksamhet och som agerar på ett eller flera försäkringsföretags ansvar för de produkter som berör respektive försäkringsföretag, om försäkringen utgör ett komplement till varor eller tjänster som levereras eller tjänster som tillhandahålls inom ramen för denna huvudsakliga yrkesverksamhet.

9. rådgivning: tillhandahållande av en **personlig** rekommendation till en kund, antingen på dennes begäran eller på initiativ av ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare.
10. prestationsbaserad provision: ersättning i form av en provision ■ som grundas på i hur hög utsträckning förmedlaren uppnått **i förväg** överenskomna mål **eller trösklar** för **volymen av** försäljningen av försäkringar från **försäkringsgivaren**.
11. stora risker: **stora** risker enligt definitionen i artikel 13.27 i direktiv 2009/138/EG.
12. hemmedlemsstat:
 - a) om förmedlaren är en fysisk person, den medlemsstat där förmedlaren har sin hemvist,
 - b) om förmedlaren är en juridisk person, den medlemsstat där förmedlarens säte är beläget, eller om förmedlaren enligt nationell lagstiftning inte har något säte, den medlemsstat där förmedlarens huvudkontor är beläget.
13. värdmedlemsstat: den medlemsstat där en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemmedlemsstat.
14. varaktigt medium: ett varaktigt medium enligt definitionen i artikel 2 m i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾.
■
16. nära förbindelser: en situation som avses i artikel 13.7 i direktiv 2009/138/EG.
17. huvudsakligt verksamhetsställe: den plats där huvudverksamheten sköts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

18. ersättning: alla provisioner, avgifter eller betalningar, inbegripet ekonomiska **eller motsvarande** fördelar av alla slag, **liksom andra incitament**, som erbjuds eller utbetalas i samband med försäkringsförmedling.
19. **bindningsförfarande: erbjudande eller försäljning av en försäkringsprodukt i ett paket med andra separata kompletterande produkter eller tjänster där försäkringsprodukten inte görs tillgängligt för konsumenten separat.**
20. **paketeringsförfarande: erbjudande eller försäljning av en försäkringsprodukt i ett paket med andra separata kompletterande produkter eller tjänster där försäkringsprodukten också görs tillgängligt för konsumenten separat men inte nödvändigtvis på samma villkor som när det paketeras med de kompletterande tjänsterna.**
- 20a. **produkt: ett försäkringskontrakt som täcker en eller flera risker.**
- 20b. **icke-professionell: för konsumentmarknaden**

2. För att garantera att samma skyddsnivå tillämpas och att konsumenten får jämförbara standarder är det viktigt att detta direktiv främjar likvärdiga konkurrenvillkor och konkurrens på lika villkor mellan förmedlare oavsett om dessa är knutna till ett försäkringsföretag eller inte. Medlemsstaterna ska vid tillämpningen av detta direktiv ta hänsyn till hur viktigt det är att främja lika villkor och konkurrens på lika villkor.

KAPITEL II REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3

Registrering

1. Utom när annat föreskrivs i artikel 4 ska försäkrings- och återförsäkringsförmedlare registreras i sin hemmedlemsstat vid en behörig myndighet **i enlighet med artikel 10.2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag** som är registrerade i medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv 73/239/EEG ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG ⁽³⁾ ska inte behöva registrera sig på nytt enligt detta direktiv.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, får medlemsstaterna föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller andra organ får samarbeta med de behöriga myndigheterna vid registrering av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt när de krav som anges i artikel 8 ska tillämpas på dessa. I synnerhet får anknytna försäkringsförmedlare registreras av ett försäkringsföretag, en sammanslutning av försäkringsföretag eller av en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som kontrolleras av en behörig myndighet.

Medlemsstaterna får föreskriva att i de fall en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare agerar på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags ansvar ska försäkringsförmedlaren inte vara skyldig att förse den behöriga myndigheten med den information som avses i artikel 3.7 a och b och den ansvariga försäkringsenheten ska förvissa sig om att försäkringsförmedlaren uppfyller villkoren för registrering enligt detta direktiv och iakttar övriga bestämmelser i direktivet. Medlemsstaterna får också föreskriva att den person eller enhet som påtar sig ansvaret för förmedlaren ska registrera den förmedlaren.

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa det krav som avses i första och andra stycket på alla fysiska personer som arbetar på ett försäkrings- eller återförsäkrings företag eller hos en registrerad försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare och som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling.

Medlemsstaterna ska se till att juridiska personer registreras och dessutom i registret ange namnen på de fysiska personer i ledningen som ansvarar för förmedlingsverksamheten.

2. Medlemsstaterna får upprätta mer än ett register för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, förutsatt att de fastställer kriterier för registrering av förmedlarna.

Medlemsstaterna ska införa ett registreringssystem online bestående av en enda registreringsblankett som är tillgänglig på en webbplats på internet, vilken är lättillgänglig för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag och medger att blanketten fylls i direkt online.

3. Medlemsstaterna ska se till att det inrättas ett enda informationsställe som gör det möjligt att enkelt och snabbt få tillgång till upplysningar från dessa olika register och som ska upprättas på elektronisk väg och uppdateras kontinuerligt. Detta enda informationsställe ska även innehålla upplysningar om de behöriga myndigheter i varje medlemsstat som avses i punkt 1 första stycket. I detta register ska det dessutom anges vilket land eller vilka länder som försäkringsförmedlaren är verksam i med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

4. Eiopa ska upprätta, på sin webbplats offentliggöra och hålla uppdaterat ett gemensamt elektroniskt register med upplysningar om försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att bedriva gränsöverskridande verksamhet i enlighet med kapitel IV. Medlemsstaterna ska skyndsamt ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan utföra denna uppgift. Registret ska innehålla en länk till varje relevant behörig myndighet i varje medlemsstat. Registret ska innehålla länkar till och vara tillgängligt från respektive webbplats för varje medlemsstats behöriga myndigheter. **Eiopa har rätt att få tillgång till uppgifter som lagras där. Eiopa och de behöriga myndigheterna har rätt att ändra lagrade uppgifter. Registrerade personer vars personuppgifter lagras och kan utväxlas har rätt till insyn och lämplig information.**

Eiopa ska upprätta en webbplats med länkar till de enda informationsställen som medlemsstaterna inrättat i enlighet med artikel 3.3.

Medlemsstaterna ska se till att registrering av försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare endast är möjlig om yrkeskraven i artikel 8 är uppfyllda.

Medlemsstaterna ska även se till att försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare som inte längre uppfyller dessa krav **omedelbart** stryks ur registret. Den behöriga myndigheten ska regelbundet göra en översyn av registreringens giltighet. Vid behov ska hemmedlemsstaten underrätta värdmedlemsstaten om denna strykning ur registret.

5. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna **registrerar en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare endast om förmedlaren uppfyller kraven i artikel 8, eller att en annan förmedlare eller ett annat företag tar ansvar för att se till att förmedlaren uppfyller dessa krav i enlighet med artikel 3.1 tredje stycket.**

5a. Registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska kunna inleda och bedriva försäkrings- och återförsäkringsförmedling inom unionen med stöd av såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster.

En försäkringsförmedlare bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster om den avser att erbjuda en försäkringstagare som är etablerad i en annan medlemsstat än den där försäkringsförmedlaren är etablerad ett försäkringsavtal avseende en risk som finns i en annan medlemsstat än den där försäkringsförmedlaren är etablerad.

De behöriga myndigheterna får till försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren utfärda ett dokument som gör det möjligt för alla som är intresserade att, genom att ta del av något av de register som avses i punkt 2, kontrollera att denne är vederbörligen registrerad.

Onsdagen den 26 februari 2014

Detta dokument ska innehålla åtminstone de uppgifter som avses i artikel 16 a i och **iii samt b i och iii** och, om det gäller en juridisk person, namn på den eller de fysiska personer som avses i punkt 1 fjärde stycket.

Medlemsstaten ska kräva att dokumentet återlämnas till den utfärdande behöriga myndigheten när försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren inte längre är registrerad.

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att ansökningar från förmedlare om att tas med i registret behandlas inom två månader från det att en fullständig ansökan inlämnats, och att den sökande underrättas skyndsamt om beslutet.

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har infört lämpliga åtgärder som gör det möjligt för dem att övervaka huruvida försäkrings- och återförsäkringsförmedlare kontinuerligt uppfyller registreringskraven enligt detta direktiv.

7. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna begär **bevis för** följande, **som ett villkor för registrering**, från försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, **med undantag av anknutna förmedlare och förmedlare för vilka en annan försäkringsenhet tar ansvar för att se till att förmedlaren uppfyller dessa krav i enlighet med artikel 3.1 tredje stycket**:

- a) Uppgifter till de behöriga myndigheterna om identiteter för sådana aktieägare eller delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som har ett innehav i förmedlingsföretaget som överskrider 10 % och om hur stora dessa innehav är.
- b) Uppgifter till de behöriga myndigheterna om identiteter för personer som har nära förbindelser med försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren.
- c) Uppgifter som på ett tillfredsställande sätt visar att innehavet eller de nära förbindelserna inte hindrar de behöriga myndigheterna från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin tillsyn.

Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter kräver att försäkrings- och återförsäkringsförmedlare för vilka artikel 3.7 är tillämplig utan dröjsmål underrättar dem när information som tillhandahålls enligt artikel 3.7 a och b ändras.

8. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna vägrar registrering om lagar och andra författningar i ett tredjeland som reglerar en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilken eller vilka försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren har nära förbindelser, eller svårigheter att kontrollera efterlevnaden av dessa lagar och andra författningar, hindrar myndigheterna från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin tillsyn.

8a. Medlemsstaterna får föreskriva att de personer som utövade verksamhet som försäkringsförmedlare före den 1 januari 2014 och som var inskrivna i register samt har utbildning och erfarenhet som motsvarar kraven i detta direktiv, automatiskt ska registreras i det register som kommer att skapas, när kraven som fastställs i artikel 4.3 och 4.4 är uppfyllda.

KAPITEL III

FÖRENKLAT REGISTRERINGSFÖRFARANDE – DEKLARATION AV VERKSAMHET

Artikel 4

Förfarande för att deklarerat utövande av försäkringsförmedling som sidoverksamhet; yrkesmässig handläggning av skador eller värdering av skador

1. Registreringskraven i artikel 3 ska inte tillämpas på försäkringsförmedlare som har försäkringsförmedling som sidoverksamhet, förutsatt att förmedlaren verksamhet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Försäkringsförmedlaren huvudsakliga yrkesverksamhet är inte försäkringsförmedling.
- b) Försäkringsförmedlaren förmedlar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en produkt eller tjänst och som är tydligt identifierade i deklARATIONEN.
- c) De berörda försäkringsprodukterna täcker inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd **utgör ett komplement till den produkt eller tjänst som förmedlaren erbjuder som huvudsaklig yrkesverksamhet.**

Onsdagen den 26 februari 2014

ca) förmedlaren arbetar på en registrerad förmedlares ansvar.

■

3. Försäkringsförmedlare som omfattas av punkterna 1 och 2 ska till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat lämna en deklaration där de informerar den behöriga myndigheten om sin identitet, adress och yrkesverksamhet.

4. Förmedlare som omfattas av punkterna 1 och 2 ska omfattas av bestämmelserna i kapitlen I, III, IV, V, VIII och IX och artiklarna 15 och 16.

4a. Medlemsstaterna får tillämpa registreringskraven i artikel 3 på försäkringsförmedlare som omfattas av artikel 4, om de anser de vara nödvändigt med tanke på konsumentskyddet.

KAPITEL IV

FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER OCH ETABLERINGSFRIHET

Artikel 5

Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster

1. Varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att för första gången inleda verksamhet på en annan medlemsstats territorium inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster ska lämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat.

- a) Namn, adress och eventuellt registreringsnummer.
- b) Den eller de medlemsstater där förmedlaren avser att bedriva verksamhet.
- c) Kategori av förmedlare och, om tillämpligt, namn på det eller de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representeras.
- d) Relevanta försäkringsklasser, om tillämpligt.
- e) Dokumentation av yrkeskunskap och kompetens.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom en månad efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dem till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska bekräfta mottagandet utan dröjsmål. Hemmedlemsstaten ska informera försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen om att uppgifterna har mottagits av värdmedlemsstaten och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan inleda verksamhet i värdmedlemsstaten.

Vid mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 1 ska värdmedlemsstaten godta tidigare erfarenheter av försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingsverksamhet, dokumenterade genom bevis på registrering eller deklarationer i hemmedlemsstaten, som bevisning för att nödvändig kunskap och kompetens innehas.

3. Bevis på tidigare registrering eller deklarationer ska fastställas med hjälp av bevisning för registrering som utfärdats eller deklarationer som mottagits av den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den sökandes hemmedlemsstat, vilken den sökande ska lämna till stöd för sin ansökan till värdmedlemsstaten.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1 ändras ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen meddela ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet minst en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska också informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om ändringen så snart som det är praktiskt möjligt och senast en månad från den dag då den mottog meddelandet om ändring.

Onsdagen den 26 februari 2014

4a. En registrerad försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare bedriver en försäkringsförmedlingsverksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster om

- a) *den bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling med eller för en försäkringstagare som är bosatt eller etablerad i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat,*
- b) *alla risker som ska försäkras finns i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat,*
- c) *den uppfyller kraven i punkterna 1 och 4.*

Artikel 6

Utövande av etableringsfriheten

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att utöva sin etableringsfrihet genom att etablera en filial på en annan medlemsstats territorium först ska underrätta sin hemmedlemsstats behöriga myndighet och lämna följande uppgifter till den:

- a) Namn, adress och, om tillämpligt, registreringsnummer.
- b) Den medlemsstat på vars territorium förmedlaren avser att etablera en filial eller en permanent närvaro.
- c) Kategori av förmedlare och, om tillämpligt, namn på det eller de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representeras.
- d) Relevanta försäkringsklasser, om tillämpligt.
- e) Ett verksamhetsprogram med beskrivning av de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingsverksamheter som ska bedrivas och etableringsställets organisatoriska struktur, inbegripet uppgifter om agents identitet om förmedlaren avser att använda sådana.
- f) Den adress i värdmedlemsstaten där dokument kan erhållas.
- g) Namn på den person som ska ansvara för ledningen av etableringsstället eller den permanenta närvaron.

1a. En försäkringsförmedlare är verksam i enlighet med etableringsfriheten om förmedlaren bedriver verksamhet i en värdmedlemsstat på obestämd tid via en permanent närvaro i den medlemsstaten.

2. Såvida hemmedlemsstatens behöriga myndighet inte har skäl att anse att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarens organisatoriska struktur eller ekonomiska situation är otillräcklig med tanke på den planerade förmedlingsverksamheten, ska den inom en månad efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dem till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska bekräfta mottagandet utan dröjsmål. Hemmedlemsstaten ska informera försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen om att uppgifterna har mottagits av värdmedlemsstaten och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan inleda verksamhet i värdmedlemsstaten.

3. Om hemmedlemsstatens behöriga myndighet vägrar att vidarebefordra uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, ska den meddela försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skälen till denna vägran inom en månad efter att ha mottagit samtliga de uppgifter som avses i punkt 1.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1 ändras ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen meddela ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet minst en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska också informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om ändringen så snart som det är praktiskt möjligt och senast en månad från den dag då den mottog meddelandet om ändring.

Artikel 7

Uppdelning av befogenheter mellan hemmedlemsstater och värdmedlemsstater

1. Om en försäkringsförmedlares huvudsakliga verksamhetsställe är beläget i en annan medlemsstat kan den behöriga myndigheten i den medlemsstaten överenskomma med hemmedlemsstatens behöriga myndighet att den ska agera som behörig myndighet i hemmedlemsstaten i fråga om de skyldigheter som avses i kapitlen VI, VII och VIII. Om en sådan överenskommelse nås ska hemmedlemsstatens behöriga myndighet utan dröjsmål informera försäkringsförmedlaren och Eiopa.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska åta sig ansvaret för att säkerställa att tillhandahållandet av tjänster från etableringsstället på dess territorium sker i enlighet med de skyldigheter som anges i kapitlen VI och VII och de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa kapitel.

Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska ha rätt att granska arrangemangen för etablering och begära de ändringar som är strikt nödvändiga för att myndigheten ska kunna kontrollera efterlevnaden av skyldigheterna enligt kapitlen VI och VII och de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa kapitel, när det gäller de tjänster som tillhandahålls eller den verksamhet som bedrivs av etableringsstället på dess territorium.

3. Om vårdmedlemsstaten har skäl att dra slutsatsen att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som verkar på dess territorium inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller via ett etableringsställe överträder någon av de skyldigheter som anges i detta direktiv, ska den meddela dessa slutsatser till hemmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska vidta lämpliga åtgärder. Om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, trots de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstatens behöriga myndighet, fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intresset för vårdmedlemsstatens konsumenter eller som hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren omfattas av följande åtgärder:

- a) Efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska vårdmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att skydda konsumenterna och se till att försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna fungerar väl, inbegripet genom att förhindra att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren genomför ytterligare transaktioner på dess territorium; vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska informera kommissionen om dessa åtgärder utan onödigt dröjsmål.
- b) Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet kan hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i vilket fall Eiopa kan agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln i fall där vårdmedlemsstatens och hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte är överens.

4. När en vårdmedlemsstat behöriga myndigheter fastställer att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har ett etableringsställe på dess territorium överträder sådana lagar och andra författningar som antagits i den medlemsstaten i enlighet med de bestämmelser i detta direktiv som tilldelar befogenheter till en vårdmedlemsstat behöriga myndigheter, ska dessa myndigheter kräva att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren upphör med sin överträdelse.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, trots de åtgärder som vidtagits av vårdmedlemsstatens behöriga myndighet, fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intresset för vårdmedlemsstatens konsumenter eller som hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren omfattas av följande åtgärder:

- a) Efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska vårdmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att skydda konsumenterna och se till att marknaderna fungerar väl, inbegripet genom att förhindra att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren genomför ytterligare transaktioner på dess territorium; vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska informera kommissionen om dessa åtgärder utan onödigt dröjsmål.
- b) Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet kan hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i vilket fall Eiopa kan agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln i fall där vårdmedlemsstatens och hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte är överens.

KAPITEL V

ANDRA ORGANISATIONSKRAV

Artikel 8

Yrkeskrav och organisationskrav

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt sådana anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling, ska ha lämplig kunskap och kompetens enligt reglerna i förmedlarens eller företagets hemmedlemsstat, så att de kan fullgöra sina uppgifter och skyldigheter på ett tillfredsställande sätt .

Onsdagen den 26 februari 2014

Medlemsstaterna ska se till att **■** anställda hos **försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt försäkringsföretag som bedriver försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesverksamhet regelbundet** uppdaterar sin kunskap och kompetens, **anpassad till det arbete de utför och den aktuella marknaden.**

För att garantera att dessa bestämmelser följer en fortgående yrkesmässig utveckling måste personalen få tillräcklig och lämplig fortbildning på minst 200 timmar under en femårsperiod eller ett proportionellt antal timmar som de ägnar åt annat än sin huvudsakliga verksamhet. Medlemsstaterna ska även offentliggöra de kriterier som de har fastställt så att personalen kan uppfylla dessa kompetenskrav. Dessa kriterier ska inbegripa en förteckning över de kvalifikationer som medlemsstaterna erkänner.

För att åstadkomma detta ska myndigheterna inrätta mekanismer för att kontrollera, bedöma och certifiera denna kunskap och kompetens genom oberoende organ.

Medlemsstaterna ska anpassa kraven på kunskaper och kompetens i förhållande till försäkrings- och återförsäkringsförmedlarens särskilda verksamhet och till de produkter som förmedlas, särskilt om förmedlaren bedriver en annan huvudsaklig yrkesverksamhet än försäkringsförmedling. **■** Medlemsstaterna får i de fall som avses i artikel 3.1 andra stycket **och för anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling** föreskriva att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren ska kontrollera att förmedlarnas kunskaper och kompetens stämmer överens med kraven i första stycket i denna punkt, samt att företaget eller förmedlaren vid behov ska tillhandahålla sådana förmedlare en utbildning som motsvarar de krav som gäller för de produkter som erbjuds av dessa förmedlare.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett försäkringsföretag eller hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare och som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. Medlemsstaterna ska se till att ett skäligt antal av de personer i ledningen för sådana företag som ansvarar för förmedlingen av försäkrings- och återförsäkringsprodukter samt alla andra personer som direkt deltar i förmedlingen av försäkringar eller återförsäkringar kan styrka att de har de kunskaper och den kompetens som krävs för att utföra arbetet.

2. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling ska ha god vandel. Ett minimikrav är att de **som är direkt involverade i marknadsföring och försäljning av en produkt** inte finns i polisregistret eller i något annat motsvarande nationellt register för allvarliga brott med anknytning till egendomsbrott eller andra brott i samband med ekonomisk verksamhet **■**.

Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i artikel 3.1 andra stycket tillåta att försäkringsföretagen kontrollerar att försäkringsförmedlares vandel är god.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett försäkringsföretag eller hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare och som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. De ska dock se till att ledningen för sådana företag och all personal som direkt arbetar med försäkrings- eller återförsäkringsförmedling uppfyller kravet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela unionens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka 1 250 000 euro per skada och totalt 1 850 000 euro för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarens handlande.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda kunderna mot försäkringsförmedlaren oförmåga att överföra premien till försäkringsföretaget eller att överföra ersättningsbeloppet eller en återbetalning av premien till den försäkrade.

Onsdagen den 26 februari 2014

Detta ska göras på något eller flera av följande sätt:

- a) Bestämmelser i lag eller avtal, varigenom medel som kunden betalat till förmedlaren ska betraktas som betalade till företaget, medan medel som företaget betalat till förmedlaren inte ska betraktas som betalade till kunden förrän kunden verkligen får dem.
 - b) Ett krav på att försäkringsförmedlare ska ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst 18 750 euro.
 - c) Ett krav på att kundmedel ska överföras via strikt avskilda kundkonton och på att dessa konton inte får användas för att gottgöra andra fordringsägare i händelse av konkurs.
 - d) Ett krav på att en garantifond ska upprättas.
5. Ett krav för att bedriva försäkrings- eller återförsäkringsförmedling ska vara att de yrkeskrav som anges i denna artikel ständigt är uppfyllda.
6. Medlemsstaterna får fastställa strängare krav än de som anges i denna artikel eller lägga till ytterligare krav för de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som är registrerade inom deras jurisdiktionsområde.
7. Eiopa ska regelbundet se över de belopp som anges i punkterna 3 och 4 med hänsyn till utvecklingen av det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat. Den första översynen ska göras fem år efter den dag då detta direktiv träder i kraft, och därefter vart femte år efter den föregående översynen.

Eiopa ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn angående en anpassning av basbeloppen i euro enligt punkterna 3 och 4 som motsvarar den procentuella ändringen av det ovan angivna indexet från dagen för detta direktivs ikraftträdande till dagen för den första översynen eller från dagen för den senaste översynen till dagen för den nya översynen, och beloppet ska avrundas uppåt till närmaste hela euro.

Eiopa ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen fem år efter detta direktivs ikraftträdande, och de successiva översynerna ska läggas fram vart femte år efter den föregående översynstidpunkten.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. **Medlemsstaterna ska specificera följande:**

- a) Begreppet tillräcklig kunskap och kompetens hos förmedlaren **och personal hos försäkringsföretag** för utförande av försäkringsförmedling med kunder, vilket avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) Lämpliga kriterier för fastställande av i synnerhet den nivå på yrkeskvalifikationer, erfarenheter och färdigheter som krävs för att bedriva försäkringsförmedling.
- c) De åtgärder som försäkringsförmedlare och **personal hos** försäkringsföretag rimligen kan förväntas vidta för att uppdatera sin kunskap och kompetens via löpande fortbildning, så att de kan utföra sina arbetsuppgifter på ett tillfredsställande sätt.

8a. När en hemmedlemsstat registrerar en försäkringsförmedlare som har förvärvat yrkeskvalifikationer eller yrkeserfarenhet i en annan medlemsstat ska hänsyn tas till dessa kvalifikationer och denna erfarenhet i relation till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽¹⁾ och de definitioner av kvalifikationsnivåer som återfinns i den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande i Europaparlamentets och rådets rekommendation⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 111, 6.5.2008, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 9

Offentliggörande av regler för att skydda allmänintresset

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter på lämpligt sätt offentliggör de relevanta nationella bestämmelser för att skydda allmänintresset som är tillämpliga på bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling på deras territorier.
2. En medlemsstat som önskar tillämpa och redan tillämpar bestämmelser om försäkringsförmedlare och försäljning av försäkringsprodukter som går utöver de bestämmelser som anges i detta direktiv ska säkerställa att den administrativa bördan av dessa bestämmelser står i proportion till behovet av konsumentskydd. Medlemsstaterna ska kontinuerligt övervaka dessa bestämmelser så att de fortlöpande är proportionerliga.
3. Eiopa ska utforma ett standardiserat informationsblad för regler för att skydda allmänintresset vilket ska fyllas i av respektive medlemsstats behöriga myndigheter. Det ska innefatta länkar till webbplatser för de behöriga myndigheterna där information om regler för att skydda allmänintresset offentliggörs. De nationella behöriga myndigheterna ska uppdatera denna information regelbundet och Eiopa ska göra den tillgänglig på engelska, franska och tyska på sin webbplats, där samtliga nationella regler för att skydda allmänintresset ska kategoriseras i olika relevanta rättsområden.
4. Medlemsstaterna ska inrätta en enda kontaktpunkt som ska ansvara för tillhandahållande av information om regler för att skydda allmänintresset i respektive medlemsstat. En lämplig behörig myndighet bör utgöra en sådan kontaktpunkt.
5. Eiopa ska före den ... [Tre år efter detta direktivs ikraftträdande] i en rapport granska och informera kommissionen om de regler för att skydda allmänintresset som offentliggjorts av medlemsstaterna i enlighet med denna artikel, mot bakgrund av behovet av att detta direktiv och den inre marknaden fungerar väl.

Artikel 10

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som har befogenhet att se till att detta direktiv genomförs. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta, med uppgift om eventuell ansvarsuppdelning.
2. De myndigheter som avses i punkt 1 ska vara antingen offentliga myndigheter eller organ som erkänts i nationell lagstiftning eller av en offentlig myndighet som genom nationell lagstiftning har fått uttrycklig behörighet till detta. De får inte vara försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller organisationer vilkas medlemmar direkt eller indirekt omfattar försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare.
3. De behöriga myndigheterna ska ha alla de befogenheter som är nödvändiga för att genomföra sina uppgifter. Om det finns flera behöriga myndigheter på en medlemsstats territorium, ska medlemsstaten sörja för ett nära samarbete dem emellan, så att de kan utföra sina respektive uppgifter på ett effektivt sätt.

Artikel 11

Utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. De behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna ska samarbeta för att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på rätt sätt.
2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information om de försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som blivit föremål för en sådan sanktion som avses i kapitel VIII, och om sådan information kan få till följd att förmedlaren stryks ur registret över sådana förmedlare. De behöriga myndigheterna får dessutom utbyta relevant information på begäran av någon av dem.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Alla personer som tar emot eller lämnar ut information i samband med detta direktiv ska vara bundna av tystnadsplikt på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i rådets direktiv 92/49/EEG ⁽¹⁾ och artikel 15 i rådets direktiv 92/96/EEG ⁽²⁾.

Artikel 12

Klagomål

Medlemsstaterna ska se till att det inrättas förfaranden som innebär att kunder och andra berörda parter, särskilt konsumentorganisationer, kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och försäkrings- och återförsäkringsföretag. Klagomålen ska under alla omständigheter besvaras.

Artikel 13

Twistlösning utanför domstol

1. **I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning .../.../EU ⁽⁴⁾ ska** medlemsstaterna se till att det inrättas lämpliga, effektiva, opartiska och oberoende förfaranden för klagomål och twistlösning utanför domstol avseende tvister mellan försäkringsförmedlare och kunder och mellan försäkringsföretag och kunder, i förekommande fall med hjälp av befintliga organ. Medlemsstaterna ska också se till att alla försäkringsföretag och försäkringsförmedlare deltar i förfaranden för twistlösning utanför domstol, när förfarandet resulterar i beslut **som kan vara bindande för förmedlaren, alternativt försäkringsföretaget, och kunden.**

■

2. Medlemsstaterna ska se till att dessa organ samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister.

2a. **Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare som är etablerade på deras territorier informerar konsumenterna om namn, adress och webbadress för de organ för alternativ twistlösning som de omfattas av och som har behörighet att hantera potentiella konflikter mellan dem själva och konsumenterna.**

2b. **Försäkringsförmedlare i unionen som bedriver internetförsäljning inom och över gränserna ska i förekommande fall informera konsumenterna om plattformen för alternativ twistlösning och om sin e-postadress. Informationen ska göras tillgänglig på ett enkelt, direkt, väl synligt och beständigt sätt på försäkringsförmedlarens webbplats och, om erbjudandet görs per e-post eller genom ett annat textmeddelande som sänds på elektronisk väg, i det meddelandet. Informationen ska omfatta en elektronisk länk till plattformens webbplats. Försäkringsförmedlare ska också informera konsumenterna om plattformen för alternativ twistlösning när en konsument lämnar in ett klagomål till försäkringsförmedlaren, till ett system för hantering av konsumentklagomål som drivs av försäkringsförmedlaren eller till en företagsombudsman.**

2c. **Om en kund inleder ett förfarande för alternativ twistlösning som fastställts i nationell lagstiftning mot en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag om rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv är försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget skyldigt att delta i det förfarandet.**

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU av den ... om alternativ twistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (Direktivet om alternativ twistlösning) (EUT ...).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning .../.../EU av den ... om twistlösning online vid konsumenttvister (EUT ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

2d. Vid tillämpningen av detta direktiv ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och med de enheter som ansvarar för klagomål och för de förfaranden för tvistlösning utanför domstol som avses i denna artikel, i den utsträckning som medges av gällande unionsrättsakter.

Artikel 14

Begränsning av användningen av förmedlare

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, **när de utnyttjar tjänster som erbjuds av försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som är etablerade i unionen**, endast utnyttjar sådana försäkringsförmedlingstjänster och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls av registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller av sådana personer som avses i artikel 1.2 eller som har slutfört det deklarerationsförfarande som avses i artikel 4.

KAPITEL VI

INFORMATIONSKRAV OCH UPPFÖRANDEREGLER

Artikel 15

Allmän princip

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de utför försäkringsförmedling med kunder eller för kunders räkning **alltid** agerar **ärligt**, opartiskt, **pålitligt**, **hederligt** och professionellt i enlighet med sina kunders intresse.
2. All information, däribland reklammaterial, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skickar till kunder eller potentiella kunder ska vara opartisk, tydlig och får inte vara vilseledande. Marknadsföringsbudskap ska **alltid** lätt kunna identifieras som sådana.

Artikel 16

Allmän information som ska lämnas av försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget

Medlemsstaterna ska fastställa regler som säkerställer följande:

- a) Försäkringsförmedlare – däribland anknutna försäkringsförmedlare – ska innan ett försäkringsavtal ingås **eller om det har skett någon väsentlig förändring av informationen till kunderna rörande försäkringsförmedlaren efter ingåendet av ett försäkringsavtal**, lämna följande information till kunder:
 - i) Dess identitet och adress och uppgift om att företaget är en försäkringsförmedlare.
 - ii) Uppgift om huruvida företaget ger råd om de försäkringsprodukter som säljs.
 - iii) De förfaranden som avses i artikel 12, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, och om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 13.
 - iv) Det register där företaget finns med och hur man kan kontrollera att företaget är registrerat.
 - v) Uppgift om huruvida förmedlaren företräder kunden eller agerar för försäkringsföretagets räkning.
- b) Försäkringsföretag ska innan ett försäkringsavtal ingås lämna följande information till kunder:
 - i) Dess identitet och adress och uppgift om att företaget är ett försäkringsföretag.
 - ii) Uppgift om huruvida företaget ger råd om de försäkringsprodukter som säljs.
 - iii) De förfaranden som avses i artikel 12, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsföretag, och om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 13.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 17

Intressekonflikter och öppenhet

1. Innan ett försäkringsavtal ingås ska försäkringsförmedlaren **■** lämna information till kunden åtminstone om följande:
 - a) Om förmedlaren, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet i ett visst försäkringsföretag.
 - b) Om ett visst försäkringsföretag eller ett moderbolag till ett visst försäkringsföretag, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet hos försäkringsförmedlaren.
 - c) I fråga om det avtal som föreslås uppgift om huruvida
 - i) förmedlaren ger råd på grundval av en opartisk och **personlig** analys, eller
 - ii) förmedlaren är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag, varvid förmedlaren ska lämna ut namnen på dessa försäkringsföretag, eller
 - iii) förmedlaren inte är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag och inte ger råd på grundval av en opartisk **och personlig** analys. I så fall ska förmedlaren lämna ut namnen på de företag med vilka han eller hon får bedriva och bedriver verksamhet.

■

- e) Uppgift om huruvida förmedlaren avseende försäkringsavtalet arbetar
 - i) på grundval av en avgift, dvs. att ersättningen betalas direkt av kunden, eller
 - ii) på grundval av en provision av något slag, dvs. att ersättningen ingår i försäkringspremien, eller
 - iii) på grundval av en kombination av de sätt som anges i led i och ii.

■

- ea) *Uppgift om huruvida den ersättning som mottas för försäkringsavtalet kommer från*
 - i) *försäkringstagaren,*
 - ii) *försäkringsföretaget,*
 - iii) *en annan försäkringsförmedlare,*
 - iv) *en kombination av leden i, ii och iii.*

Medlemsstaterna kan begära ytterligare information i enlighet med artikel 17a.

■

2. **Kunden har rätt att begära ytterligare detaljerad information i enlighet med punkt 1 ea.**
3. **När försäkringsföretaget säljer försäkringar direkt till kund ska det informera kunden om huruvida det förekommer** rörliga ersättningar som erhålls av dess anställda för distribution och handläggning av försäkringsprodukten i fråga.

■

5a. Vid intressekonflikter och för att stimulera sund konkurrens ska kunden få information om relevanta kvantitativa element av dessa aspekter på samma villkor som avses i punkt 1 ea och punkt 3 i denna artikel. Eiopa ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 senast den 31 december 2015 utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer, så att en konsekvent tillämpning av denna artikel kan garanteras.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 17a

Offentliggörande av information

Medlemsstaterna kan föreskriva eller behålla mer långtgående informationskrav för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag när det gäller beloppen för ersättningar, avgifter, provisioner eller naturaförmåner vid förmedling, under förutsättning att medlemsstaten ser till att det råder lika villkor mellan alla distributionskanaler, inte snedvrider konkurrensen och följer unionslagstiftningen samt att de administrativa bördor som uppstår är proportionerliga i förhållande till konsumentskyddsnivån.

Artikel 18

Rådgivning och standarder för försäljning

1. **Om rådgivning ges** innan ett försäkringsavtal ingås ska försäkringsförmedlaren – däribland anknutna försäkringsförmedlare – eller försäkringsföretaget på grundval av de uppgifter kunden har lämnat

- a) identifiera kundens krav och behov,
- b) ange för kunden skälen till varje råd som ges beträffande en viss bestämd försäkringsprodukt .

2. De uppgifter som avses i punkt 1 a och b ska anpassas till den erbjudna försäkringsproduktens komplexitet och graden av ekonomisk risk för kunden, **oavsett vilken distributionskanal som väljs**.

3. När försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag **ger råd på grundval av en opartisk analys** ska de ge detta råd på grundval av en **opartisk** analys av ett så stort antal av de försäkringsavtal som finns på marknaden som gör det möjligt för dem att ge en **personlig** rekommendation **i konsumentens intresse** i enlighet med yrkesmässiga kriterier om vilket försäkringsavtal som **bäst** skulle passa kundens behov.

4. Innan ett avtal ingås och oavsett om rådgivning sker, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ge kunden relevant information om försäkringsprodukten på ett förståeligt sätt så att denne kan fatta ett välgrundat beslut, samtidigt som de beaktar försäkringsproduktens komplexitet och typen av kund. **Denna information ska ges i en standardiserad informationsblankett i form av ett produktinformationsblad med ett språkbruk som gör det lätt att förstå. Den ska innehålla minst följande information:**

- a) Vilken typ av försäkring det gäller,
- b) beskrivning av vilka risker som försäkras och vilka risker som undantas,
- c) hur premier ska betalas och premieperioder,
- d) undantag,
- e) skyldigheter vid kontraktets början,
- f) skyldigheter under kontraktets löptid,
- g) skyldigheter i samband med krav på ersättning,
- h) kontraktsvillkor, inklusive kontraktets start- och slutdatum,
- i) hur avtalet kan avbrytas.

4a. Punkt 4 inte gäller inte

a) investeringsprodukter enligt definitionen i artikel 4a i Europaparlamentets och rådets förordning .../.../EU⁽¹⁾, eller

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning.../.../EU om faktablad för investeringsprodukter (EUT ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

b) försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag, enligt vad om avses i kapitel VII i detta direktiv.

Artikel 19

Undantag från informationsplikt och flexibilitetsregel

1. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 behöver inte tillhandahållas när försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget förmedlar försäkringar mot stora risker, när det rör sig om förmedling av återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag eller när det rör sig om professionella kunder i enlighet med bilaga.

2. Medlemsstaterna får behålla eller anta strängare bestämmelser avseende de informationskrav som avses i artiklarna 16, 17 och 18, förutsatt att dessa bestämmelser överensstämmer med unionsrätten. Medlemsstaterna ska informera Eiopa och kommissionen om dessa nationella bestämmelser.

2a. Medlemsstater som behåller eller antar strängare regler för försäkringsförmedlare ska se till att dessa regler respekterar principerna om lika villkor och att den administrativa bördan till följd av dessa regler står i proportion till förbättringen av konsumentskyddet.

3. För att på alla sätt åstadkomma en hög grad av insyn ska Eiopa se till att de nationella bestämmelser som den informeras om även meddelas konsumenterna, försäkringsförmedlarna och försäkringsföretagen.

Artikel 20

Former för informationen

1. All information som ska lämnas enligt artiklarna 16, 17 och 18 ska meddelas kunderna

a) på papper,

b) klart och korrekt på ett sätt som är förståeligt för kunden, och

c) på ett officiellt språk i den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs eller på ett annat språk som parterna har kommit överens om. Informationen ska ges gratis.

2. Genom undantag från punkt 1 a får den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas till kunden på ett av följande medier:

a) På ett varaktigt medium annat än papper, när villkoren i punkt 4 är uppfyllda.

b) På en webbplats, när villkoren i punkt 5 är uppfyllda.

3. När den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas på ett varaktigt medium annat än papper eller på en webbplats ska emellertid på begäran ett pappersexemplar lämnas till kunden gratis.

4. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 får lämnas på ett varaktigt medium annat än papper när följande villkor är uppfyllda:

a) Användningen av det varaktiga mediet är lämplig med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden.

b) Kunden har fått välja mellan information på papper och på ett varaktigt medium, och har valt det sistnämnda.

5. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 får lämnas på en webbplats om den tillställs kunden personligen eller om följande villkor är uppfyllda:

a) Lämnandet av den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 på en webbplats är lämpligt med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden.

b) Kunden har gått med på att den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas på en webbplats.

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) Kunden har på elektronisk väg underrättats om adressen till webbplatsen och den plats på webbplatsen där denne kan få tillträde till den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18.
- d) Det är säkerställt att den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 är tillgänglig på webbplatsen under en så lång period som kunden rimligen kan förväntas behöva den.
6. För tillämpningen av punkterna 4 och 5 ska lämnandet av information på ett varaktigt medium annat än papper eller på en webbplats anses vara lämpligt med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden, om det finns bevisning för att kunden har regelbunden tillgång till internet. Om kunden tillhandahåller en e-postadress för affärsförbindelserna i fråga ska detta betraktas som sådan bevisning.
7. Vid telefonförsäljning ska förhandsinformationen till kunden överensstämja med unionsregler som är tillämpliga på distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter. **Efter att kunden har valt att få information via ett annat medium än papper, i enlighet med punkt 4**, ska information lämnas till kunden i enlighet med punkt 1 eller 2 omedelbart efter det att försäkringsavtalet har ingåtts.

Artikel 21a

Kopplingsförbehåll och paketförsäljning

1. När försäkring erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller kompletterande produkt som en del av ett paket ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget informera kunden och ge denne möjlighet att köpa de olika komponenterna tillsammans eller separat och upplysa om premierna eller priserna för varje komponent. Detta hindrar inte förmedling av försäkringsprodukter med olika nivåer på försäkringsskyddet eller försäkringar som täcker flera risker.
2. När de risker som täcks av ett sådant avtal eller paket som erbjuds en kund troligtvis avviker från de risker som är förknippade med de ingående komponenterna när de betraktas separat, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget på kundens begäran ge en adekvat beskrivning av de komponenter som ingår i avtalet eller paketet och hur deras sammankoppling ändrar riskerna.
3. Eiopa ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] i samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) Esma, genom den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer för utvärdering och tillsyn av kopplingsförbehållspraxis, och särskilt ange de situationer när kopplingsförbehåll inte är förenligt med artikel 15.1.
4. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag som ger råd försäkras sig om att det totala paketet med försäkringsprodukter motsvarar kundens önskemål och behov.
5. Medlemsstaterna får behålla eller anta ytterligare striktare åtgärder eller ingripa från fall till fall för att förbjuda försäljning av försäkringar tillsammans med andra tjänster eller produkter som en del av ett paket eller som villkor för samma avtal eller paket, om de kan visa att sådan praxis är till nackdel för konsumenterna.

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL VII

YTTERLIGARE KONSUMENTSKYDDSKRAV FÖR FÖRSÄKRINGSPRODUKTER MED INVESTERINGSINSLAG

Artikel 22

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs ytterligare krav på **försäkringsförmedlingsverksamhet, utöver dem som anges i artiklarna 15, 16, 17 och 18**, när den i samband med försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag bedrivs av

- a) en försäkringsförmedlare,
- b) ett försäkringsföretag.

Artikel 23

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet deras chefer, anställda och anknutna försäkringsförmedlare eller andra personer som direkt eller indirekt är knutna till dem i ett kontrollförhållande, och å andra sidan deras kunder, eller intressekonflikter mellan kunder, som uppstår vid bedrivande av **alla former av** försäkringsförmedling.

2. Om de **organisatorisk eller administrativa arrangemang** som försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget vidtar **i enlighet med** artiklarna 15, 16 och 17 inte är tillräckliga för att med rimliga garantier förebygga risken för att kunders **intressen skadas** ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget **i förekommande fall** tydligt informera kunden om intressekonflikternas allmänna karaktär **och** ursprung, innan affärstransaktioner genomförs för kundens räkning.

2a. Den information som avses i punkt 2 ska

- a) **lämnas på ett varaktigt medium, och**
- b) **innehålla tillräckligt detaljerade uppgifter, med beaktande av typen av kund, för att göra det möjligt för kunden att fatta ett välgrundat beslut om den försäkringsförmedlingsverksamhet i samband med vilken intressekonflikten uppstår.**

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att

- a) specificera **de** åtgärder **som** försäkringsförmedlare **eller** försäkringsföretag rimligen kan förväntas genomföra för att identifiera, förebygga, hantera och informera om intressekonflikter **när de bedriver** försäkringsförmedling,
- b) **etablera** lämpliga kriterier för fastställande av de typer av intressekonflikter som kan skada intresset hos kunder eller potentiella kunder till försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.

Artikel 24

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska **se till** att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de **bedriver** försäkringsförmedling med kunder eller för kunders räkning agerar hederligt, opartiskt och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och i synnerhet iakttar de principer som anges i denna artikel och artikel 25.

2. All information, däribland reklammaterial, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skickar till kunder eller potentiella kunder ska vara opartisk, tydlig och får inte vara vilseledande. Reklammaterial ska lätt kunna identifieras som reklammaterial.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Kunder och potentiella kunder ska få lämplig information om följande:
- a) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget och dess tjänster. När rådgivning sker ska det anges huruvida råden ges på oberoende grund och om de baseras på en bred eller mer begränsad analys av marknaden, och huruvida försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att tillhandahålla kunden en löpande bedömning av **hur lämplig** den rekommenderade **försäkringsprodukten med investeringsinslag är för kunder**.
 - b) **Försäkringsprodukter med investeringsinslag** och föreslagna placeringsstrategier. **Detta** bör innefatta lämpliga riktlinjer om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i dessa **instrument** eller särskilda placeringsstrategier, **■**
- (ba) **Alla kostnader och andra avgifter som rör försäkringsförmedling eller sidotjänster, vilket måste inkludera eventuell kostnad för rådgivning, kostnaden för det finansiella instrument som rekommenderas eller marknadsförs till kunden och hur kunden får betala för det, inklusive eventuella tredjepartsbetalningar.** [Ändr. 8]

3a. **Informationen om alla kostnader och avgifter, inbegripet kostnader och avgifter för förmedlingstjänsten och försäkringsprodukten, som inte orsakas av underliggande marknadsrisk, ska sammanställas så att kunden kan förstå den totala kostnaden liksom den kumulativa effekten på investeringens avkastning och, när kunden så begär, en uppdelning per post. Sådan information ska i förekommande fall ges till kunden regelbundet, och åtminstone årligen, under investeringens varaktighet.**

Den information som avses i första stycket och i punkt 6a ska tillhandahållas i en begriplig form på ett sådant sätt att kunder eller presumtiva kunder har rimlig möjlighet att förstå arten av och den risk som är förknippad med den investeringstjänst och den specifika typ av försäkringsprodukt med investeringsinslag som erbjuds, och därigenom är väl informerade inför investeringsbesluten. Medlemsstaterna får medge att denna information lämnas i standardiserad form. [Ändr. 9]

4. Den information som avses i **punkterna 2 och 3** bör lämnas på ett förståeligt sätt så att kunder eller potentiella kunder får rimliga möjligheter att förstå arten av och riskerna med den specifika **typ av försäkringsbaserad investeringsprodukt** som erbjuds, och följaktligen blir i stånd att fatta välgrundade investeringsbeslut. Denna information får lämnas i standardiserad form, **i enlighet med artikel 18.4.**

5. **Medlemsstaterna ska kräva att** försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, **när dessa** informerar kunder om att råd om försäkringar ges på oberoende grund, **ska informera kunden om arten av den ersättning som mottas för försäkringsavtalet.**

a) **Det urval av försäkringsprodukter som rekommendationen kommer att baseras på, och särskilt om urvalet är begränsat till sådana försäkringsprodukter som erbjuds eller tillhandahålls av enheter som har nära förbindelser med den förmedlare som representerar kunden.**

5a. **Medlemsstaterna får dessutom förbjuda eller ytterligare begränsa möjligheten för tredje part att erbjuda eller acceptera avgifter, provisioner eller naturaförmåner vid tillhandahållande av rådgivning om försäkringar. Detta kan innebära krav på att alla sådana avgifter, provisioner eller naturaförmåner återlämnas till kunden eller räknas av mot avgifter som kunden betalar.**

Medlemsstaterna kan dessutom kräva att när en förmedlare informerar kunden om att rådgivningen ges på oberoende grund, ska förmedlaren bedöma ett tillräckligt stort antal av de försäkringsprodukter som är tillgängliga på marknaden och som är tillräckligt diversifierade med avseende på typ och berörda försäkringsgivare eller produktleverantörer för att säkerställa att kundens mål kan tillgodoses på lämpligt sätt och inte enbart sådana försäkringsprodukter som erbjuds eller tillhandahålls av enheter som har nära förbindelser med förmedlaren.

5b. **En försäkringsförmedlare ska fastställa och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att förhindra att deras kunders intressen påverkas negativt av intressekonflikter i enlighet med artikel 23.**

Onsdagen den 26 februari 2014

Ett försäkringsföretag som utvecklar finansiella instrument för försäljning till kunder ska fastställa, tillämpa och ompröva en process för godkännande av varje försäkringsprodukt eller varje betydande förändring av existerande försäkringsprodukter innan de marknadsförs eller distribueras till kunder.

Produktgodkännandeprocessen ska specificera en fastställd målmarknad av slutkunder inom den relevanta kundkategorin för varje produkt och säkerställa att alla relevanta risker för en sådan fastställd målmarknad bedöms och att den avsedda distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden.

Försäkringsföretaget ska också regelbundet se över de finansiella instrument som det erbjuder eller marknadsför, med beaktande av alla händelser som väsentligt skulle kunna påverka den potentiella risken för den fastställda målmarknaden, för att åtminstone bedöma huruvida produkten fortfarande är förenlig med behoven på den fastställda målmarknaden och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig. [Ändr. 11]

6. Eiopa ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer för utvärdering och tillsyn av motköpspraxis, och särskilt ange de situationer när kopplingsförbehåll inte är förenligt med skyldigheterna i punkt 1.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att **specificera de principer som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag måste iaktta** när de **bedriver** försäkringsförmedling med kunder. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:

- a) Arten av den eller de tjänster som kunden eller den potentiella kunden erbjuds eller tillhandahålls, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
- b) Arten av de produkter som erbjuds eller övervägs, inklusive olika typer av **försäkringsprodukter med investeringsinslag**.

Artikel 25

Bedömning av lämplighet och ändamålsenlighet och rapportering till kunder

1. När de ger råd ska försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skaffa nödvändig information om kundens eller den potentiella kundens kunskaper och erfarenheter på **investeringsområdet** av betydelse för den specifika typen av produkt samt om kundens eller den potentiella kundens ekonomiska situation och placeringsmål, **så att** försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget **kan rekommendera kunden eller den potentiella kunden den försäkringsförmedling eller de försäkringsprodukter med investeringsinslag** som är lämpliga för kunden eller den potentiella kunden.

2. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag, när de **bedriver annan** försäkringsförmedling **än den som avses i punkt 1**, begär att kunden eller den potentiella kunden lämnar information om sina kunskaper och erfarenheter på investeringsområdet av betydelse för den **försäkringsprodukt med investeringsinslag** som erbjuds eller efterfrågas, så att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kan bedöma huruvida den **avsedda försäkringsförmedlingen eller försäkringsprodukten med investeringsinslag** är ändamålsenlig för kunden.

Om försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget på grundval av den information som mottagits enligt föregående stycke anser att **försäkringsprodukten med investeringsinslag** inte är ändamålsenlig för kunden eller den potentiella kunden, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget varna kunden eller den potentiella kunden. Denna varning får ges i standardiserad form.

När kunder eller potentiella kunder inte lämnar den information som avses i första stycket eller om de lämnar otillräcklig information om sina kunskaper och erfarenheter, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget informera dem om att de inte kan fastställa huruvida den **avsedda försäkringsprodukten med investeringsinslag** är ändamålsenlig för dem. Denna varning får ges i standardiserad form.

2a. **Medlemsstaterna ska tillåta försäkringsförmedlare och försäkringsföretag att, när de utför försäkringsförmedling som endast innebär att genomföra kundernas order, tillhandahålla sina kunder dessa tjänster utan att behöva inhämta den information eller göra den bedömning som anges i punkt 2 när alla följande villkor är uppfyllda:**

Onsdagen den 26 februari 2014

a) Verksamheten rör någon av nedanstående försäkringsprodukter med investeringsinslag:

i) *kontrakt som endast ger investeringsexponering för bakomliggande finansiella instrument som bedöms som icke-komplexa enligt direktiv .../.../EU [MiFID] och som inte har en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den involverade risken, eller*

ii) *andra icke-komplexa försäkringsprodukter med investeringsinslag, med avseende på denna punkt.*

b) Försäkringsförmedlingen bedrivs på initiativ av kunden eller den potentiella kunden.

c) *Kunden eller den potentiella kunden har tydligt informerats, via ett standardiserat format eller ej, att när försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget tillhandahåller denna försäkringsförmedling är de inte skyldiga att utvärdera hur lämplig den försäkringsprodukt med investeringsinslag eller den försäkringsförmedling som de erbjuder respektive bedriver är, och att kunden eller den potentiella kunden inte skyddas av de relevanta uppförandereglerna.*

d) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget uppfyller sina förpliktelser enligt artikel 23.

3. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska upprätta ett register som innehåller det eller de dokument som har överenskommit mellan **förmedlaren/företaget** och kunden och som beskriver parternas respektive rättigheter och skyldigheter och de övriga villkor enligt vilka försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att **bedriva försäkringsförmedling för kunden**. Parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet kan anges genom en hänvisning till andra dokument eller juridiska texter.

4. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska **ge kunden** tillfredsställande rapporter om den **försäkringsförmedling** som tillhandahålls. Denna rapportering ska innefatta regelbundna meddelanden till kunder, med beaktande av de berörda **försäkringsprodukternas med investeringsinslag** art och komplexitet och arten av **den försäkringsförmedling som bedrivs för kunden**, och ska, i tillämpliga fall, innefatta uppgifter om kostnader för de **aktiviteter** som utförts för kundens räkning.

När försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag ger råd ska de, innan de har kommit överens med kunden om en försäkringsprodukt med investeringsinslag, på ett varaktigt medium ge kunden ett utlåtande med specifikation av de råd som getts och hur dessa råd återspeglar kundens preferenser, mål, och andra särdrag.

Om avtalet har ingåtts med hjälp av en teknik för distanskommunikation som hindrar att ett lämplighetsutlåtande ges i förväg, kan försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget lämna ett skriftligt lämplighetsutlåtande på ett varaktigt medium direkt efter att kunden binds av ett avtal.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att **specificera de principer som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag måste iaktta** när de **bedriver** försäkringsförmedling med kunder. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:

a) Arten av de tjänster som kunden eller den potentiella kunden erbjuds eller tillhandahålls, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.

b) Arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av **finansiella instrument och banksättningar som avses i artikel 1.2 i direktiv .../.../EU [MiFID]**.

ba) *Kundens, eller den potentiella kundens, ställning som icke-professionell eller professionell kund.*

5a. *Eiopa ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer för utvärdering och tillsyn av försäkringsprodukter med investeringsinslag med en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den risk som finns, i enlighet med punkt 3 a.*

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL VIII SANKTIONER OCH ANDRA ÅTGÄRDER

Artikel 26

Administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att deras administrativa sanktioner och åtgärder är effektiva, proportionerliga och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska se till att i de fall försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare överträder skyldigheter som gäller för dem ska administrativa sanktioner och andra åtgärder kunna tillämpas på ledamöter av deras ledningsorgan och på alla andra fysiska eller juridiska personer som enligt den nationella lagstiftningen är ansvariga för överträdelsen.
3. De behöriga myndigheterna ska ges alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Vid utövandet av sina befogenheter att utfärda sanktioner ska de behöriga myndigheterna ha ett nära samarbete för att säkerställa att sanktioner eller andra åtgärder leder till önskade resultat och samordna sina insatser när de hanterar gränsöverskridande fall, **med beaktande av villkoren för laglig databehandling i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. De behöriga myndigheterna får begära dokument eller annan information genom ett formellt beslut i vilket den rättsliga grunden för begäran om informationen, tidsfristen för att efterkomma begäran samt mottagarens rätt att begära rättslig prövning av beslutet ska anges.**

Artikel 27

Offentliggörande av sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva att den behöriga myndigheten omgående offentliggör alla sanktioner och andra åtgärder som beslutats vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits för att genomföra detta direktiv, däribland information om överträdelsens typ och art och ansvariga personers identitet, **endast om sanktionen eller en annan åtgärd har blivit slutgiltig och inte kan överklagas eller tas upp till rättslig prövning.** Om ett offentliggörande skulle vålla de berörda parterna en oproportionerligt stor skada ska de behöriga myndigheterna offentliggöra sanktionerna på anonym grund.

Artikel 28

Överträdelser

1. Denna artikel ska tillämpas på följande aktörer:
 - a) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte är registrerade i en medlemsstat och inte omfattas av artikel 1.2 eller artikel 4.
 - b) Personer som bedriver försäkringsverksamhet som sidoverksamhet utan att ha lämnat en deklARATION enligt artikel 4 eller som har lämnat en sådan deklARATION men inte uppfyller villkoren i artikel 4.
 - c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som använder sådana personers försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingstjänster som varken är registrerade i en medlemsstat eller avses i artikel 1.2 och inte har lämnat en deklARATION enligt artikel 4.
 - d) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har erhållit registrering på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, i strid med artikel 3.
 - e) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som inte iakttar bestämmelserna i artikel 8.
 - f) Försäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte iakttar uppförandereglerna enligt kapitlen VI och VII.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktioner och andra åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegripes följande:

- a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den berörda fysiska eller juridiska personen och överträdelsens art.
- b) En order enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.
- c) I fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, återkallelse av registrering i enlighet med artikel 3.
- d) Ett **tillfälligt** förbud mot alla ledamöter i ledningsorganet för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, som hålls ansvariga för överträdelsen, att utföra arbetsuppgifter hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- e) I fråga om juridiska personer, administrativa ekonomiska sanktioner på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under föregående räkenskapsår. Om den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för moderföretaget med det yttersta ägarintresset under föregående räkenskapsår.
- f) I fråga om fysiska personer, administrativa ekonomiska sanktioner på upp till 5 000 000 euro eller, i de medlemsstater där euro inte är officiell valuta, motsvarande värde i nationell valuta på den dag då detta direktiv träder i kraft.

Om den fördel som erhållits genom överträdelsen kan fastställas ska medlemsstaterna säkerställa att maximivån inte är lägre än två gånger beloppet av den fördelen.

Artikel 29

Effektiv tillämpning av **sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, beaktar alla relevanta omständigheter, bland annat följande, **där så är lämpligt**:

- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens ekonomiska bärkraft, som den indikeras genom den juridiska personens totala omsättning eller den fysiska personens årsinkomst.
- d) Omfattningen av de fördelar som erhållits eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån de kan fastställas.
- e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
- g) Tidigare överträdelser från den ansvariga fysiska eller juridiska personens sida.

■

3. Detta direktiv ska inte påverka befogenheterna för en värdmedlemsstat att vidta lämpliga åtgärder för att på sitt territorium förebygga eller beivra handlingar som strider mot bestämmelser i lagar eller andra författningar som antagits för att skydda allmänintresset. Sådana åtgärder ska innefatta möjligheten att hindra de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som överträder reglerna från att bedriva fortsatt verksamhet på värdmedlemsstatens territorium.

Artikel 30

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter etablerar effektiva system för att uppmuntra rapportering av överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits för genomförande av detta direktiv till behöriga myndigheter.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Dessa system ska åtminstone omfatta följande:
 - a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter och uppföljning av dem.
 - b) Lämpligt skydd, **inklusive anonymitet när så är lämpligt, för dem** som avslöjar överträdelser som begåtts inom organisationen.
 - c) Skydd av personuppgifter för både den person som rapporterar en överträdelse och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 95/46/EG.

Identiteten för de personer som rapporterar överträdelser och de som påstås ha begått överträdelser ska vara skyddad i alla skeden av förfarandet, såvida den inte måste anges enligt nationell lagstiftning i samband med vidare utredningar eller rättegångar.

Artikel 31

Information till Eiopa om sanktioner

1. Medlemsstaterna ska årligen ge Eiopa information i aggregerad form om alla administrativa åtgärder eller sanktioner som beslutats i enlighet med artikel 26.

De behöriga myndigheterna ska årligen ge Eiopa information i aggregerad form om alla administrativa åtgärder eller sanktioner som beslutats i enlighet med artikel 26.

2. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd eller sanktion ska den samtidigt informera Eiopa om denna.

3. Eiopa ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfaranden och formulär för att lämna information enligt denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [6 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska tillämpa direktiv 95/46/EG på den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv.
2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på den behandling av personuppgifter som utförs av Eiopa i enlighet med detta direktiv.

Artikel 33

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 34 med avseende på artiklarna 23, 24 och 25.

Artikel 34

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 23, 24 och 25 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 23, 24 och 25 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 23, 24 och 25 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har några invändningar mot den delegerade akten inom en period av **tre** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **tre** månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34a

Ytterligare bestämmelser för förslag till tekniska standarder för tillsyn

1. *Utan hinder av eventuella tidsgränser för inlämnandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen ska kommissionen lägga fram sina förslag i intervall av 12, 18 och 24 månader.*
2. *Kommissionen ska inte anta tekniska standarder för tillsyn när Europaparlamentets granskningstid genom uppehåll minskas till mindre än två månader, inklusive eventuell förlängning.*
3. *De europeiska tillsynsmyndigheterna kan samråda med Europaparlamentet vid utarbetandet av de tekniska standarderna för tillsyn, i synnerhet om det skulle förekomma betänkligheter angående tillämpningsområdet för detta direktiv.*
4. *När Europaparlamentets behöriga utskott har förkastat tekniska standarder för tillsyn och det är mindre än två veckor till nästkommande plenarsammanträde får Europaparlamentet förlänga sin granskningstid till det plenarsammanträde som följer därefter.*
5. *När tekniska standarder för tillsyn har förkastats och de fastställda problemen är av begränsad räckvidd, kan kommissionen anta en påskyndad tidsplan för att lägga fram ett reviderat förslag till tekniska standarder för tillsyn.*
6. *Kommissionen ska se till att alla frågor som Europaparlamentet ställt formellt via det behöriga utskottets ordförande besvaras skyndsamt innan förslagen tekniska standarder för tillsyn antas.*

Artikel 35

Översyn och utvärdering

1. Kommissionen ska **senast den ...** [Fem år efter detta direktivs ikraftträdande] göra en översyn av den praktiska tillämpningen av de regler som anges i detta direktiv med vederbörlig hänsyn till utvecklingen på marknaderna för investeringsprodukter för icke-professionella investerare och erfarenheterna av den praktiska tillämpningen av detta direktiv, förordning .../.../EU [förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter] och direktiv .../.../EU [MIFID II]. **Denna översyn** ska även innefatta en särskild analys av effekterna av artikel 17.2, med beaktande av konkurrenssituationen på marknaden för förmedlingstjänster för avtal som inte ingår i någon av de klasser som anges i bilaga I till direktiv 2002/83/EG, och av effekterna av de skyldigheter som avses i artikel 17.2 på försäkringsförmedlare som är små och medelstora företag.
2. Efter samråd med gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kommissionen lägga fram **sina resultat inför** Europaparlamentet och rådet.

■

Onsdagen den 26 februari 2014

5. **Kommissionen** ska granska huruvida de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.1 har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra sina arbetsuppgifter.

■

Artikel 36

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska **senast den ...** [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] **anta och offentliggöra** de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa åtgärder till kommissionen.

När de dokument som åtföljer medlemsstaternas anmälningar av sina införlivandeåtgärder inte är tillräckliga för att det till fullo ska gå att bedöma om dessa åtgärder överensstämmer med vissa bestämmelser i detta direktiv, får kommissionen på begäran från Eiopa, i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1094/2010 eller på eget initiativ, begära att medlemsstaterna lämnar mer detaljerad information om införlivandet av detta direktiv och genomförandet av dessa bestämmelser.

1a. Medlemsstaterna ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

När medlemsstaterna antar dessa **åtgärder**, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 37

Upphävande

Direktiv 2002/92/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den ... **[18 månader efter detta direktivs ikraftträdande]**, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för införlivande av det direktivet med nationell lagstiftning.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 38

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 39

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA I

PROFESSIONELLA KUNDER

En professionell kund är en kund som har de erfarenheter och kunskaper som krävs för att fatta egna beslut och korrekt bedöma riskerna med olika transaktioner. För tillämpningen av detta direktiv bör följande aktörer betraktas som professionella i fråga om samtliga försäkringstjänster, försäkringsverksamheter och försäkringsprodukter:

1. **Försäkrings- och återförsäkringsföretag.**

■

1a. **Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare.**

2. Stora företag som på bolagsnivå uppfyller två av följande storlekskrav:

- Balansomslutning: EUR 20 000 000
- Nettoomsättning: EUR 40 000 000
- Kapitalbas: EUR 2 000 000.

3. Nationella ■ regeringar.

■

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA II

FÖRKLARANDE DOKUMENT

Enligt medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta en anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som beskriver förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.

När det gäller detta direktiv anser kommissionen det vara motiverat att sådana dokument översänds, av följande skäl:

Direktivets och den berörda sektorns komplexitet:

Området försäkringar och distribution av försäkringsprodukter är särskilt komplicerat och kan vara i hög grad tekniskt för yrkespersoner utan specialkunskaper. I avsaknad av väl strukturerade förklarande dokument skulle uppgiften att kontrollera införlivandet ta oproportionerligt mycket tid. Detta förslag utgör en översyn där försäkringsförmedlingsdirektivet omarbetas. Även om många av bestämmelserna inte har ändrats innehållsmässigt har ett antal nya bestämmelser införts och ett antal befintliga bestämmelser ändrats eller strukits. Textens struktur, form och presentation är helt ny. Den nya strukturen är nödvändig för att reglerna ska bli tydligare och anges i en mer logisk ordningsföljd, men medför ett behov av ett strukturerat tillvägagångssätt under övervakningen av införlivandet.

Vissa bestämmelser i det föreslagna direktivet kan potentiellt inverka på ett antal områden i medlemsstaternas nationella rättsordningar, exempelvis bolags-, handels- eller skatterätt. Även nationella regler på sekundär nivå, däribland förordningar och allmänna uppföranderegler för finansiella intermediärer eller försäkringsförmedlare, kan påverkas. Det inbördes beroendet mellan alla dessa närliggande områden kan innebära, beroende på vilket system medlemsstaterna har, att vissa bestämmelser genomförs med hjälp av nya eller redan befintliga regler på dessa områden, och det bör ges en klar bild av detta.

Konsekvens och samband med andra initiativ:

Detta förslag läggs fram som en del av ett "paket för konsumentmarknaden" tillsammans med PRIPs-förslaget om informationskrav (förordning om basfaktahandlingar för investeringsprodukter och om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/65/EG) och det femte fondföretagsdirektivet (UCITS V). PRIPs-förslaget syftar till ett övergripande och enhetligt synsätt på informationskrav för investeringsprodukter och försäkringsprodukter med investeringsinslag (försäkringsinvesteringar), och bestämmelser om försäljningsmetoder tas med i ändringarna av försäkringsförmedlingsdirektivet och MiFID-direktivet (direktivet om marknader för finansiella instrument). Förslaget är vidare förenligt med, och kompletterar, EU-lagstiftning och unionens politik på andra områden, i synnerhet konsumentskydd, investerarskydd och tillsyn, t.ex. när det gäller Solvens II (direktiv 2009/138/EG), MiFID II (omarbetning av MiFID-direktivet) och det ovan nämnda PRIPs-förslaget.

Det nya försäkringsförmedlingsdirektivet är fortfarande en rättsakt som syftar till en "minimigrad av harmonisering". Medlemsstaterna kan följaktligen anta ytterligare bestämmelser om det krävs för konsumentskyddet. De minimistandarder som anges i försäkringsförmedlingsdirektivet kommer emellertid att höjas avsevärt. En översynsregel är medtagen i direktivet och för att kunna samla in all relevant information om tillämpningen av dessa regler måste kommissionen kunna övervaka genomförandet av dem från början.

Kapitel om försäkringsinvesteringar: Förslaget innehåller ett kapitel om ytterligare kundskydds krav i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag.

Det finns en stark politisk vilja att införa sådana bestämmelser men samtidigt är erfarenheterna på detta område mycket ringa, eftersom det är ett nytt område. Följaktligen är det mycket viktigt att kommissionen får dokument om införlivandet för att kunna se hur medlemsstaterna har genomfört dessa bestämmelser.

Onsdagen den 26 februari 2014

Hänsyn måste emellertid tas till skadeförsäkringsprodukternas särdrag i riktlinjerna på nivå 2. I linje med den likartade principen i artikel 3 i MiFID II bör en likartad ordning införas för försäkringar när direktivet genomförs på nationell nivå och i de gemensamma kommittéernas riktlinjer. Personer som bedriver försäkringsförmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag bör iaktta de uppförandestandarder som gäller för samtliga försäkringsavtal samt de utökade standarder som gäller för försäkringsprodukter med investeringsinslag. Alla som bedriver förmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag måste vara registrerade som försäkringsförmedlare.

Låg extra administrativ börda av att begära förklarande dokument från medlemsstaterna: Som det nämnts ovan har den befintliga texten existerat sedan 2002 (då det ursprungliga direktivet antogs). Det innebär således inga stora bördor för medlemsstaterna att anmäla sina genomförandebestämmelser, eftersom de i normalfallet redan har hållit på att anmäla majoriteten av dem under ganska lång tid. Den låga extra administrativa bördan för medlemsstaterna av att skicka förklarande dokument om de nya delarna av direktivet är proportionerligt och nödvändig för att kommissionen ska kunna utföra sin uppgift att kontrollera tillämpningen av unionslagstiftning.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen att kravet att sända förklarande dokument i fråga om det föreslagna direktivet är proportionerligt och inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå målet i fråga om en effektiv kontroll av att införlivandet är korrekt.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0156

Tredje programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet (2014-2020) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för hälsa och tillväxt, det tredje fleråriga programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet för perioden 2014–2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/61)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0709),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 168.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0399/2011),
 - med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 35,
 - med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om ”Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013” ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Vitbok – Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013 (COM(2007)0630),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 23 februari 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 4 maj 2012 ⁽³⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om att minska ojämlikhet i hälsa i EU ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 november 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0224/2012).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

⁽¹⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 56.

⁽²⁾ EUT C 143, 12.5.2012, s. 102.

⁽³⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 223.

⁽⁴⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 25.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0339

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om inrättande av ett tredje program för unionens åtgärder på hälsoområdet (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1350/2007/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 282/2014.)

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0157

Transeuropeiska telekommunikationsnät ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/62)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0657), och det ändrade förslaget (COM(2013)0329),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0149/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 22 februari 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 4 maj 2012 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 15 november 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling och utskottet för kultur och utbildning (A7-0272/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0299

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om riktlinjer för transeuropeiska nät på området för telekommunikationsinfrastruktur och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 283/2014)

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 120.

⁽²⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 211.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0158

Tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2017/C 285/63)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0721),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0394/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 maj 2013⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kultur och utbildning (A7-0460/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0340**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser och webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag [Ändr. 1]**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 116.

Onsdagen den 26 februari 2014

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört ~~med beaktande av~~ Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Utvecklingen mot ett digitalt samhälle ger användarna nya sätt att få tillgång till information och tjänster. Tillhandahållarna av information och tjänster, såsom offentliga myndigheter, använder sig allt mer av internet för att producera, samla in och tillhandahålla olika slag av information och tjänster som är nödvändiga för allmänheten. **I det sammanhanget är säkerheten vid översändande av information och skyddet för personuppgifter av stor betydelse.** [Ändr. 2]
- (2) ~~Webbtillgänglighet handlar om de principer och den teknik som ska iakttas när man bygger webbplatser, i syfte att göra webbplatsernas innehåll tillgängligt för alla användare, särskilt dem med funktionella begränsningar, inbegripet personer med funktionsnedsättning. Webbplatsernas innehåll omfattar såväl text som icke-textuell information samt nedladdning av blanketter och tvåvägsinteraktion, dvs. behandling av digitala blanketter, autentisering och transaktioner såsom ärendehantering och betalningar.~~ [Ändr. 3]
- (2a) **Webbtillgänglighet, framför allt ett åtagande om att göra samtliga av den offentliga sektorns webbplatser tillgängliga senast 2010, ingick i ministerförklaringen från Riga av den 11 juni 2006 om e-integration.** [Ändr. 4]
- (2b) **Även om detta direktiv inte är tillämpligt på EU-institutionernas webbplatser bör dessa institutioner uppfylla kraven i detta direktiv och föregå med gott exempel på god praxis.** [Ändr. 5]
- (3) I sitt ~~meddelande av den 15 december 2010 med titeln EU:s handlingsplan för e-förvaltning 2011–2015~~ ⁽³⁾ **2011–2015 – Utnyttja IKT för att skapa en smart, hållbar och innovativ förvaltning** uppmanade kommissionen till åtgärder för att utveckla e-förvaltningstjänster som garanterar integration och tillgänglighet. **Samtidigt måste man göra mer för att effektivt genomföra politiken för e-integration, som syftar till att minska klyftorna i fråga om användningen av informations- och kommunikationsteknik (IKT) och främja användningen av IKT för att få bukt med utestängning och till att förbättra de ekonomiska resultaten, sysselsättningsmöjligheterna, livskvaliteten samt den sociala delaktigheten och sammanhållningen, inklusive demokratiska samråd.** [Ändr. 6]
- (4) I sitt meddelande ~~av den 19 maj 2010~~ ⁽⁴⁾ **En digital agenda för Europa**, ett initiativ inom ramen för Europa 2020-strategin, meddelade kommissionen att den offentliga sektorns webbplatser **(och webbplatser som tillhandahåller allmänheten grundläggande tjänster)** bör vara helt tillgängliga senast 2015. [Ändr. 7]
- (4a) **Äldre riskerar att drabbas av digital utestängning på grund av faktorer som bristande färdigheter i IKT och bristande tillgång till internet. Syftet med kommissionens meddelande av den 8 november 2011 med titeln 'det europeiska i2010-initiativet för e-integration – "Att vara en del av informationssamhället"' är att se till att alla användargrupper har så bra möjligheter som möjligt att använda internet och bekanta sig med IKT. I den digitala agendan för Europa föreslås en rad åtgärder för att främja användningen av ny IKT bland missgynnade användargrupper, till exempel äldre.** [Ändr. 8]
- (5) Ramprogrammet för forskning och innovation (Horisont 2020) ⁽⁵⁾ samt programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) ⁽⁶⁾ stöder forskning om och utveckling av tekniska lösningar på problem som rör tillgängligheten.

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 116.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.

⁽³⁾ KOM(2010) 743 slutlig – Inte offentliggjord i EUT.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 245 slutlig/2.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.

⁽⁶⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 33.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (6) Genom att ratificera Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallad FN-konventionen) har en majoritet av medlemsstaterna samt unionen, genom ingående av konventionen, åtagit sig att "säkerställa att personer med funktionsnedsättning får tillgång på lika villkor som andra till [bland annat] informations- och kommunikationsteknik" samt "vidta ändamålsenliga åtgärder för att [...] främja tillgång för personer med funktionsnedsättning till ny informations- och kommunikationsteknik och nya system, däribland internet."
- (6a) **I överensstämmelse med FN:s konvention bör universell utformning vara utgångspunkten för utveckling av ny teknik.** [Ändr. 9]
- (7) **Kommissionens meddelande av den 15 november 2010 med titeln 'EU:s handikappstrategi 2010–2020⁽¹⁾ 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU', som syftar till att undanröja hindren för jämlikt deltagande i samhället för personer med funktionsnedsättning**, bygger på FN-konventionen och innehåller åtgärder inom flera prioriterade områden, inbegripet webbtillgänglighet, vilka syftar till att "skapa tillgänglighet till varor, tjänster (även offentliga tjänster) och hjälpmedel för människor med funktionsnedsättning". [Ändr. 10]
- (8) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽²⁾ innehåller bestämmelser om tillgängligheten till IKT. Den innehåller dock inga specifika bestämmelser om webbtillgänglighet.
- (8a) **I Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2011⁽³⁾ betonas att innovativa och kunskapsbaserade ekonomier inte kan utvecklas om inte innehåll och utformningar görs tillgängliga för personer med funktionsnedsättning, och att föreskrifter om detta måste finnas i bindande lagstiftning. Det behövs till exempel tillgängliga webbplatser för synskadade och textat innehåll för hörselskadade personer, inbegripet massmedietjänster, onlinetjänster för personer som använder teckenspråk, smartphoneapplikationer samt taktila hjälpmedel och talhjälpmedel i offentliga medier.** [Ändr. 11]
- (8b) **Inom den digitala agendan för Europa framhålls positiva åtgärder för att hjälpa personer med funktionsnedsättning att få tillgång till kulturellt innehåll som en nyckel till ett fullständigt utövande av unionsmedborgarskapet, och man efterlyser ett fullständigt genomförande av samförståndsavtalet om digital tillgänglighet för personer med funktionshinder. Om dokument, till exempel rapporter, böcker och rättsakter, som görs tillgängliga på offentliga webbplatser framställs på ett sätt som gör dem helt tillgängliga, jämte de stödåtgärder för den privata sektorn som har efterlysts i syfte att främja investeringar på området, skulle man på ett betydelsefullt sätt kunna bidra till förverkligandet av det målet och främja utvecklingen av kompetens och tjänsteföretag inom unionen.** [Ändr. 12]
- (9) Den snabbväxande marknaden för webbtillgänglighet omfattar en rad olika ekonomiska aktörer såsom de som utvecklar webbplatser eller mjukvaruverktyg för att skapa, underhålla och testa webbsidor, de som utvecklar användarprogram såsom webbläsare och hjälpmedel samt de som genomför certifieringstjänster eller tillhandahåller utbildning och flöden till sociala medier som integreras på webbplatserna. Av stor vikt i det avseendet är de insatser som gjorts inom ramen för den breda koalitionen för digitala arbetstillfällen, som är en uppföljning av sysselsättningspaketet, riktat sig till specialister inom IKT och syftar till att minska kompetensunderskotten, bland annat i fråga om digital kompetens och arbetsfärdigheter inom IKT-sektorn. [Ändr. 13]
- (10) Flera medlemsstater har antagit åtgärder baserade på internationellt använda riktlinjer för design av tillgängliga webbplatser, men den vägledningen som tillhandahålls avser ofta olika versioner eller nivåer av överensstämmelse med riktlinjerna, eller också har tekniska varianter införts på nationell nivå.

⁽¹⁾ KOM(2010) 636 slutlig. Inte offentliggjord i EUT.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020 (EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (11) Leverantörerna av webbtillgänglighet omfattar ett stort antal små och medelstora företag. Leverantörerna, och särskilt de små och medelstora företagen, avskräcks från att gå med i affärsprojekt utanför den inhemska marknaden. På grund av skillnaderna i specifikationer och regler om webbtillgänglighet skulle deras konkurrenskraft och tillväxt hämmas av de ytterligare kostnader de skulle åsamkas vid utveckling och marknadsföring av gränsöverskridande produkter och tjänster för webbtillgänglighet.
- (11a) **Garanterad nätneutralitet är avgörande för att offentliga myndigheters webbplatser ska förbli tillgängliga nu och i framtiden, liksom för ett öppet internet.** [Ändr. 14]
- (12) Köpare av webbplatser och tillhörande produkter och tjänster ställs inför höga priser för tjänsterna eller beroende av en enda leverantör på grund av den begränsade konkurrensen. Leverantörerna väljer ofta varianter av patentskyddade "standarder", vilket försvårar senare interoperabilitet med användarprogram och tillgången till webbplatsinnehåll i hela unionen. Fragmenteringen av de nationella reglerna minskar fördelarna med att utbyta erfarenheter med nationella och internationella kolleger i syfte att anpassa sig till den sociala och tekniska utvecklingen.
- (13) En tillnärmning av de nationella åtgärderna på unionsnivå, grundad på en överenskommelse om tillgänglighetskraven avseende offentliga myndigheters webbplatser **och webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag**, är nödvändig för att få ett slut på fragmenteringen. Det skulle minska osäkerheten för webbutvecklarna och skulle främja interoperabiliteten. ~~Genom att använda Medlemsstaterna bör uppmuntra användningen av lämpliga och interoperabla webbtillgänglighetskrav som är när de upphandlar webbplatsinnehåll.~~ Teknikneutrala ~~kommer tillgänglighetskrav hämmas inte~~ innovationer ~~inte att hämmas, utan, och kan~~ kanske rent av ~~stimuleras~~ **stimulera den.** [Ändr. 15]
- (14) En harmoniserad strategi bör även göra det möjligt för offentliga myndigheter och företag i unionen att vinna ekonomiska och sociala fördelar genom att utöka sina onlinetjänster till fler medborgare och kunder. Detta bör öka potentialen på den inre marknaden för produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet **och bidra till fullbordandet av den digitala inre marknaden.** Den marknadstillväxt som detta leder till bör ge företagen möjlighet att bidra till den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen i unionen. En förstärkning av den inre marknaden bör göra investeringar i unionen mer lockande. Förvaltningarna bör få tillgång till billigare tjänster för webbtillgänglighet. [Ändr. 16]
- (15) Medborgarna bör få bättre tillgång till offentliga ~~sektorns~~ onlinetjänster ~~och bör, bör kunna få tillgång till innehåll i form av nyheter, kultur och underhållning som gör det möjligt för dem att delta fullt ut i samhälls- och arbetslivet samt~~ erhålla tjänster och information som **underlättar deras vardag och gör det lättare för dem att åtnjuta sina rättigheter** i hela unionen, särskilt rätten att fritt röra sig och bosätta sig inom unionens territorium, **rätten till tillgång till information** samt friheten att etablera sig och tillhandahålla tjänster. [Ändr. 17]
- (15a) **Onlinetjänster spelar en allt viktigare roll i samhället. Internet är ett viktigt verktyg för tillgång till information, utbildning och deltagande i samhället. För den sociala integrationens skull bör det därför finnas tillgänglighet för alla till offentliga myndigheters webbplatser och till webbplatser som tillhandahåller allmänheten grundläggande tjänster, till exempel viktiga nyhetssidor och mediatek, banktjänster (internetbanker) samt information och tjänster från intressegrupper.** [Ändr. 18]
- (16) De webbtillgänglighetskrav som formuleras i detta direktiv är teknikneutrala. De anger bara vilka grundläggande funktioner som måste vara uppfyllda för att användaren självständigt kan uppfatta, navigera på, hantera, interagera med, läsa och begripa en webbplats och dess innehåll. De specificerar inte hur detta ska uppnås eller vilken teknik som bör väljas för en särskild webbplats, onlineinformation eller tillämpning. De hämmar således inte innovationer.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (17) Interoperabiliteten i samband med webbtillgänglighet bör grunda sig på gemensamt antagna och använda specifikationer som maximerar webbinnehållets kompatibilitet med nuvarande och framtida användarprogram och hjälpmedel. Mer specifikt bör webbinnehållet tillhandahålla användarprogrammen en gemensam intern kodning av naturligt språk, strukturer, relationer och sekvenser, samt data om eventuella inbäddade användargränssnittskomponenter. Interoperabilitet gynnar således användarna, eftersom den gör det möjligt för dem att överallt komma in på webbplatser med sina användarprogram. De kan också få större valmöjligheter och lägre priser i hela unionen. Interoperabilitet kommer också att gynna leverantörerna och köparna av produkter och tjänster relaterade till webbtillgänglighet.
- (18) Som det betonas i den digitala agendan för Europa bör de offentliga organen satsa på att främja marknader för onlineinnehåll. Förvaltningar kan främja innehållsmarknader genom att göra information från den offentliga sektorn tillgänglig enligt öppet redovisade, effektiva och icke-diskriminerande villkor. Det här är en viktig källa till potentiell tillväxt för innovativa onlinetjänster.
- (18a) **Medlemsstaternas offentliga myndigheter bör kunna kräva att vissa webbplatser ligger på servrar inom unionen i syfte att förhindra spionage från parter utanför unionen eller informationsläckor samt för att säkerställa att parter utanför unionen inte kan stänga av tjänster som är viktiga ur säkerhetssynpunkt. [Ändr. 19]**
- (19) **Direktivet Detta direktiv bör syfta till att *alla webbplatser som drivs av offentliga myndigheter respektive enheter som utför offentliga uppdrag och är väsentliga för allmänheten görs fullständigt tillgängliga för personer med funktionsnedsättning för att underlätta för dem att leva ett självständigt liv och fullt ut delta i alla aspekter av livet i enlighet med FN-konventionen. De säkerställa att vissa typer av webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga myndigheter och är nödvändiga för allmänheten görs tillgängliga i enlighet med gemensamma krav. Sådana typer av webbplatser identifierades i samband med benchmarkingen av e-förvaltningen⁽¹⁾ 2001 och har använts som grund för förteckningen uppdrag och som ska omfattas av detta direktiv bör förtecknas i bilagan. Tidsfristerna för att uppfylla kraven i detta direktiv bör läggas upp så, att direktivets tillämpningsområde kan utökas till alla webbplatser som drivs av offentliga myndigheter och som direkt tillhandahåller allmänheten tjänster. [Ändr. 20]***
- (20) I detta direktiv fastställs krav ~~om~~ **på** webbtillgänglighet för ~~vissa typer av~~ **alla** webbplatser som drivs av offentliga myndigheter **och för webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag**. För att underlätta för de berörda webbplatserna att uppnå överensstämmelse med dessa krav bör överensstämmelse förutsättas för de berörda webbplatser som överensstämmer med harmoniserade standarder som tas fram och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁽²⁾ ~~om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG och som innehåller detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav. Enligt den förordningen ska medlemsstaterna och Europaparlamentet kunna invända mot de harmoniserade standarder som de anser inte helt uppfylla de krav om~~ **på** webbtillgänglighet som fastställs i detta direktiv. [Ändr. 21]
- (21) Kommissionen har redan utfärdat ett mandat (M/376⁽³⁾) för de europeiska standardiseringsorganen att utveckla en europeisk standard som specificerar funktionella tillgänglighetskrav för IKT-produkter och -tjänster, inbegripet webbinnehåll, som kan användas vid offentlig upphandling och även för andra syften, såsom upphandling i den privata sektorn. För att uppnå detta måste de europeiska standardiseringsorganen etablera ett nära samarbete med relevanta forum och konsortier för branschstandarder, däribland *World Wide Web Consortium (W3C/WAI)*. Det bör tas fram en harmoniserad standard som kan ligga till grund för förutsatt överensstämmelse med de krav om webbtillgänglighet som anges i detta direktiv, som bygger på resultaten av detta arbete.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-europe>.

⁽²⁾ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).**

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (21a) **Vid utarbetandet och eventuella framtida översyner av relevanta europeiska och harmoniserade standarder bör de ansvariga europeiska standardiseringsorganisationerna starkt uppmantras att säkerställa överensstämmelse med de relevanta internationella standarderna (för närvarande ISO/IEC 40500) i syfte att undvika fragmentering eller rättsliga oklarheter. [Ändr. 22]**
- (22) Tills hänvisningar till en sådan harmoniserad standard eller delar av den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* bör förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet fastställas för de berörda webbplatser som uppfyller europeiska standarder eller delar av dem, vilka har fastställts av kommissionen genom delegerade akter. Ett alternativ skulle kunna vara den europeiska standard som bör antas på grundval av mandat M/376.
- (23) I avsaknad av en sådan europeisk standard bör förutsatt överensstämmelse med kraven om webbtillgänglighet fastställas för de berörda webbplatser som uppfyller de delar av den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012 som omfattar framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA. Den internationella standarden ISO/IEC 40500:2012 är exakt samma som den ursprungliga *Web Content Accessibility Guidelines 2.0 (WCAG 2.0)*. De framgångskriterier och krav för överensstämmelse på nivå AA som specificeras för webbsidor i version 2.0 av *Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0)*, som är de riktlinjer för tillgänglighet till webbinnehåll som har utarbetats av W3C, erkänns allmänt bland aktörer på internationell såväl som europeisk nivå kunna utgöra grund för tillräckliga specifikationer för webbtillgänglighet. Detta betonades av rådet i dess slutsatser av den 31 mars 2009 om ett tillgängligt informationsområde.
- (24) Överensstämmelsen med kraven ~~om~~ **på** webbtillgänglighet bör övervakas kontinuerligt från den ursprungliga konstruktionen av ~~en offentlig myndighets webbplats~~ **den berörda webbplatsen** till alla efterföljande uppdateringar av innehållet. **Att utse en behörig myndighet till verkställighetsorgan i varje medlemsstat skulle vara ett lämpligt sätt att se till att efterlevnaden av kraven på webbtillgänglighet övervakas och kontrolleras strikt, med ett nära deltagande av berörda aktörer genom en mekanism för klagomål i konstaterade fall av bristande efterlevnad.** En harmoniserad metod för övervakning bör omfatta ett sätt att i alla medlemsstater på enhetlig grund kontrollera ~~webbplatsens grad av överensstämmelse med~~ **i vilken utsträckning den berörda webbplatsen uppfyller** kraven ~~avseende~~ **på** webbtillgänglighet, samt anvisningar om hur ett representativt urval av webbplatser ska göras och med vilken periodicitet övervakning ska ske. Medlemsstaterna bör ~~ärligen~~ **vartannat år** rapportera om resultatet av övervakningen och mer allmänt om vilka åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta direktiv. [Ändr. 23]
- (24a) **Den första metod som används för att kontinuerligt övervaka de berörda webbplatsernas efterlevnad av kraven på webbtillgänglighet bör antas med hjälp av genomförandakter senast ett år efter detta direktivs ikraftträdande. [Ändr. 24]**
- (25) Med ett harmoniserat regelverk bör webbutvecklingsbranschen möta färre hinder för verksamhet på den inre marknaden, samtidigt som kostnaderna för förvaltningarna och andra som ~~tillhandahåller~~ **upphandlar** produkter och tjänster för webbtillgänglighet bör minska, **något som skulle bidra till ekonomisk tillväxt och sysselsättning. [Ändr. 25]**
- (26) I syfte att garantera att de berörda webbplatserna görs tillgängliga i enlighet med de krav ~~avseende~~ **på** webbtillgänglighet som fastställs i detta direktiv, **och i syfte att se till att dessa krav är tydliga och lättbegripliga för de aktörer som deltar i genomförandet av direktivet, inbegripet externa webbutvecklare och intern personal på offentliga myndigheter och enheter som utför offentliga uppdrag,** bör ~~befogenhet~~ **befogenheten** att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen ~~för~~ **med avseende på** att vid behov närmare specificera **ange** dessa krav, **utan att förändra dem,** och fastställa ~~den~~ **de** europeiska ~~standarderna~~ **standarder** eller delar av ~~denna~~ **dem,** ~~dessa~~ **som** i avsaknad av harmoniserade standarder, skulle kunna ligga till grund för förutsatt överensstämmelse med kraven ~~om~~ **på** webbtillgänglighet för de berörda webbplatser som uppfyller en sådan standard eller delar av den och för att ändra bilaga Ia i syfte att beakta tekniska framsteg. Det är ~~av yttersta vikt~~ **särskilt viktigt** att kommissionen genomför lämpliga samråd under ~~sitt~~ **det** förberedande arbete, inbegripet på expertnivå **arbetet, även med experter. När** kommissionen bör, ~~då den~~ **förbereder** och utarbetar delegerade akter, **bör den** se till att relevanta handlingar översänds ~~samtidigt~~ **samtidigt** till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och **samtidigt, i god tid** på lämpligt sätt. [Ändr. 26]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (27) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av relevanta bestämmelser i detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Granskningsförfarandet bör användas för att fastställa den metod som medlemsstaterna bör använda för att övervaka de berörda webbplatsernas överensstämmelse med kraven. Det rådgivande förfarandet bör användas för att fastställa närmare bestämmelser om medlemsstaternas rapportering om övervakningsresultaten till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (28) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att inrätta en harmoniserad marknad för tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser **och webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag**, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det kräver en harmonisering av de nuvarande olika reglerna i deras respektive rättsordningar, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. **Ett gemensamt synsätt på webbtillgänglighet i hela unionen skulle minska kostnaderna för webbutvecklingsföretag och därmed också för de offentliga myndigheter som anlitar deras tjänster. I framtiden kommer tillgången till information och tjänster som tillhandahålls via webbplatser att bli allt viktigare för allmänhetens utövande av sina grundläggande rättigheter, inbegripet tillgång till sysselsättning.** [Ändr. 27]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv syftar till tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillgänglighet för alla användare till innehållet på offentliga myndigheters webbplatser **och på webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag**, särskilt ~~personer med funktionella begränsningar, inbegripet personer med funktionsnedsättning och äldre personer.~~ [Ändr. 28]

1a. Enligt FN-konventionen omfattar personer med funktionsnedsättning bland annat personer med varaktiga fysiska, psykiska, intellektuella eller sensoriska funktionsnedsättningar, som i samspel med andra hinder i omgivningen kan begränsa personernas möjlighet att till fullo delta i samhället på samma villkor som andra. [Ändr. 29]

2. I detta direktiv fastställs bestämmelser enligt vilka medlemsstaterna ska göra **följande tillgängligt**:

- a) **Funktionerna och** innehållet på webbplatser som drivs av offentliga myndigheter ~~tillgängligt; typerna av webbplatser specificeras i bilagan.~~
- b) **Funktionerna och innehållet på webbplatser som drivs av andra enheter som utför de typer av offentliga uppdrag som anges i bilaga Ia.**

Medlemsstaterna får utvidga tillämpningen av detta direktiv så att den går utöver de typer av offentliga uppdrag som anges i bilaga Ia. [Ändr. 30]

3. Medlemsstaterna ~~får~~ **ska uppmuntras att** utvidga tillämpningen av detta direktiv till att omfatta andra typer av webbplatser ~~som drivs av offentliga myndigheter~~ än de som avses i punkt 2. [Ändr. 31]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Onsdagen den 26 februari 2014

3a. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta direktiv på mikroföretag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁾ när dessa utför de typer av offentliga uppdrag som anges i bilaga Ia i detta direktiv. [Ändr. 32]

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- (-1a) offentlig myndighet: statliga, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ enligt definitionen i punkt 4 i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana offentligrättsliga organ. [Ändr. 33]**
- (-1b) webbplatser som drivs av offentliga myndigheter: webbplatser som utvecklas, upphandlas, underhålls eller delfinansieras av offentliga myndigheter eller delfinansieras med EU-medel. [Ändr. 34]**
- (-1c) webbplatser som drivs av enheter som utför offentliga uppdrag: webbplatser som drivs av enheter som utför de typer av offentliga uppdrag som anges i bilaga Ia. [Ändr. 35]**
- (1) berörda webbplatser: alla versioner av de webbplatser som avses i artikel 1.2 i detta direktiv, inklusive sådana som utformats för åtkomst från en mobil anordning eller på varje annat sätt. Om en applikation som utformats av ägarna till en webbplats erbjuder tjänster med koppling till webbplatsen gäller denna definition även sådana applikationer. [Ändr. 36]**
- (2) innehåll på webbplatser: information som är avsedd att och användargränssnittskomponenter som ska kommuniceras till användaren med hjälp av ett användarprogram, inbegripet kod eller uppmärkning som definierar innehållets struktur, presentation och interaktion. Innehåll på webbplatser omfattar såväl text som icke-textuell information och möjligheter till nedladdning av dokument och formulär samt tvåvägsinteraktion, såsom behandling av digitala formulär och processer för autentisering, identifiering och betalning. Det omfattar också funktioner som tillhandahålls genom webbplatser som är externa i förhållande till den berörda webbplatsen, till exempel genom användande av webblänkar, på villkor att den externa webbplatsen är det enda sätt på vilket informationen eller tjänsten tillhandahålls användaren. Innehåll på webbplatser omfattar även användargenererat innehåll och, där så är tekniskt möjligt, sociala medier, vid inbäddning på en webbplats. Det omfattar inte bara de delar av den berörda webbplatsen som erbjuder en specifik tjänst, utan hela den webbplats som är relaterad till denna. [Ändr. 37]**
- (2a) författarverktyg: alla webbaserade eller icke webbaserade applikationer som kan användas av upphovsmän (ensamma eller i samarbete) för att skapa eller ändra webbinnehåll för användning av andra upphovsmän eller slutanvändare. [Ändr. 38]**
- (3) användarprogram: all mjukvara som hämtar och presenterar webbinnehåll för användare, inbegripet webbläsare, mediaspelare, insticksprogram och andra program som hjälper till att hämta, återge och interagera med webbinnehåll, oavsett vilken typ av anordning som används för att interagera med innehållet, alltså även mobila enheter. [Ändr. 39]**
- (3a) webbtillgänglighet: de principer som ska iakttas och den teknik som ska användas vid konstruktionen av de berörda webbplatserna i syfte att göra deras innehåll tillgängligt för alla användare, i synnerhet personer med funktionsnedsättning och äldre personer. Webbtillgänglighet avser i synnerhet principer och teknik som stärker användarnas möjlighet att uppfatta, navigera på, hantera, interagera med och begripa webbplatser, och omfattar användning av tekniska hjälpmedel eller förstörande och alternativ kommunikation. [Ändr. 40]**
- (3b) tekniska hjälpmedel: all hårdvara eller mjukvara som fungerar som ett användarprogram eller tillsammans med ett standardanvändarprogram för att tillhandahålla funktioner som uppfyller kraven från användare med funktionsnedsättning utöver de funktioner som erbjuds av standardanvändarprogrammen. Detta omfattar**

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 136).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

Onsdagen den 26 februari 2014

alternativa uppställningar, alternativa inmatningsmetoder, ytterligare verktyg för navigering eller orientering samt omvandling av innehåll. [Ändr. 41]

- (3c) **universell utformning: utformning av produkter, miljöer, program och tjänster så, att de i största möjliga utsträckning kan användas av alla utan att någon anpassning eller specialutformning behövs, i enlighet med definitionen i FN-konventionen. Begreppet utesluter inte hjälpmedel för enskilda grupper av personer med funktionsnedsättning där sådana behövs. [Ändr. 42]**
- (4) **standard:** en standard enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1025/2012,
- (5) **internationell standard:** en internationell standard enligt definitionen i artikel 2.1 a i förordning (EU) nr 1025/2012.
- (6) **europaisk standard:** en europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 1025/2012.
- (7) **harmoniserad standard:** en harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
- (8) **offentlig myndighet:** statliga, regionala eller lokala myndigheter, offentligt rättsliga organ enligt definitionen i artikel 1.9 i direktiv 2004/18/EG samt sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ. [Ändr. 43]

Artikel 3

Krav avseende webbtillgänglighet

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de berörda webbplatserna görs tillgängliga
 - (a) på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt så att användarna **självständigt** kan uppfatta, **navigera på**, hantera, **interagera med**, **läsa** och begripa dem, inbegripet så att presentationen av innehållet ~~och interaktionen med innehållet~~ kan anpassas, vid behov med hjälp av ett tillgängligt elektroniskt alternativ, [Ändr. 44]
 - (b) på ett sätt som ~~underlättar~~ **säkerställer** interoperabiliteten med **många** olika användarprogram och hjälpmedel på unionsnivå och internationell nivå, [Ändr. 45]
- (ba) **enligt en princip om universell utformning.** [Ändr. 46]
2. Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i punkt 1 senast den 31 december 2015. [Ändr. 47]
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter ~~enligt i enlighet med~~ artikel 8 för att vid behov ~~ytterligare specificera~~ **närmare ange** de krav ~~avseende på~~ webbtillgänglighet som avses i punkt 1, **utan att ändra dessa krav.** [Ändr. 48]

Artikel 4

Förutsatt överensstämmelse med harmoniserade standarder

De berörda webbplatser som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har utarbetats och offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 ska förutsättas överensstämma med de krav avseende webbtillgänglighet som omfattas av dessa standarder eller delar av dem och som anges i artikel 3.1.

Artikel 5

Förutsatt överensstämmelse med europeiska eller internationella standarder

1. Så länge som hänvisningarna till de harmoniserade standarder som avses i artikel 4 ännu inte har offentliggjorts ska de berörda webbplatser som uppfyller europeiska standarder eller delar därav som har fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel förutsättas överensstämma med de krav avseende webbtillgänglighet som omfattas av dessa standarder eller delar av dem och som anges i artikel 3.1.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 8 för att fastställa de europeiska standarder eller delar därav som avses i punkt 1 i denna artikel.
3. Så länge hänvisningarna till de europeiska standarder som avses i punkt 1 **i denna artikel** ännu inte har fastställts ska de berörda webbplatser som uppfyller ~~de delar av ISO/IEC 40500:2012~~ **den internationella tekniska standarden WCAG 2.0.**, som omfattar framgångskriterierna och kraven för överensstämmelse på nivå AA förutsättas överensstämma med de krav ~~avseende på~~ **webbtillgänglighet som anges i artikel 3.1.** [Ändr. 49]

Artikel 6

Ytterligare åtgärder

1. Medlemsstaterna ska ~~främja se till~~ att de berörda ~~webbplatserna innehåller ett uttalande om deras~~ **webbplatsernas** tillgänglighet, ~~särskilt~~ **klart och tydligt anges, i synnerhet** deras ~~förenlighet~~ **överensstämmelse** med detta direktiv, **inbegripet uppgifter om i vilken utsträckning de uppfyller kraven på webbtillgänglighet i fråga om direktsändning av ljudinnehåll**, och eventuell ytterligare information om tillgängligheten ~~som stöd för att användarna ska kunna bedöma vilken grad av tillgänglighet de berörda webbplatserna erbjuder. Denna information ska ges i ett lättillgängligt format.~~

1a. Kommissionen ska ta fram en mall för information om tillgänglighet med hjälp av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 9.2. [Ändr. 50]

2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att underlätta tillämpningen av ~~kraven om~~ **de krav på** webbtillgänglighet enligt **som anges i artikel 3.1** på alla offentliga myndigheters webbplatser, ~~det vill säga även webbplatser som inte är~~ **utöver de** berörda webbplatser, i synnerhet ~~offentliga myndigheters~~ webbplatser som omfattas av nationella lagar och andra författningar eller relevanta åtgärder om webbtillgänglighet. [Ändr. 51]

2a. Medlemsstaterna ska främja och stödja program för utbildning i webbtillgänglighet för berörda aktörer, bland annat personal på offentliga myndigheter och enheter som utför offentliga uppdrag, om hur man skapar, underhåller och uppdaterar webbsidor, inklusive deras innehåll. [Ändr. 52]

2b. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att öka medvetenheten om de krav på webbtillgänglighet som anges i artikel 3.1, deras nytta för användare och webbplatsägare och om möjligheten att inge klagomål i fall av bristande efterlevnad av kraven i detta direktiv enligt artikel 7a. [Ändr. 53]

2c. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att främja användningen av författarverktyg som bidrar till uppnåendet av målen för detta direktiv. [Ändr. 54]

3. Medlemsstaterna ska stödja lämpliga mekanismer för samråd om webbtillgänglighet med berörda aktörer och **organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning och äldre samt** offentliggöra all utveckling inom webbtillgänglighetspolitiken tillsammans med erfarenheter och resultat från genomförandet av överensstämmelse i fråga om kraven ~~om~~ **på** webbtillgänglighet. [Ändr. 55]

4. Medlemsstaterna ska på **nationell nivå och** unionsnivå, med stöd av kommissionen, samarbeta med **relevanta arbetsmarknadsparter**, näringslivet och det civila samhället för att införa den ~~årliga~~ **rapportering som avses i artikel 7.4 7b** undersöka utvecklingen på marknaden, den tekniska utvecklingen och framstegen mot webbtillgänglighet samt ~~för att~~ **utbyta bästa praxis.** [Ändr. 56]

4a. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att relevanta arbetsmarknadsparter deltar i utformningen och tillämpningen av de utbildningsprogram och åtgärder för ökad medvetenhet som avses i punkt 2a respektive punkt 2b. [Ändr. 57]

Artikel 7

Övervakning och rapportering [Ändr. 58]

1. Medlemsstaterna ska med användning av den metod som anges i punkt 4 kontinuerligt övervaka de berörda webbplatsernas överensstämmelse med kraven avseende webbtillgänglighet.

Onsdagen den 26 februari 2014

1a. **Kommissionen ska inrätta en expertgrupp som ska mötas minst vartannat år på kommissionens inbjudan för att diskutera resultaten av övervakningen, utbyta bästa praxis med avseende på genomförandet av detta direktiv och bedöma behovet av eventuella ytterligare specifikationer för kraven på webbtillgänglighet enligt artikel 3.1. Denna expertgrupp ska bestå av statliga och privata experter och berörda aktörer, däribland äldre personer, personer med funktionsnedsättning och organisationer som företräder dem. [Ändr. 59]**

~~2. Medlemsstaterna ska årligen rapportera om resultatet av den övervakning som utförs i enlighet med punkt 4, inbegripet mätdata och i förekommande fall en förteckning över de webbplatser som avses i artikel 1.3. [Ändr. 60]~~

~~3. Rapporten ska också omfatta de åtgärder som har genomförts i enlighet med artikel 6. [Ändr. 61]~~

4. Kommissionen ska genom genomförandeaakter fastställa en metod för övervakning av att de berörda webbplatserna överensstämmer med de krav ~~avseende på~~ **webbtillgänglighet** som anges i ~~artikel 3~~ **artikel 3.1. Denna metod ska vara insynsvänlig, överförbar, jämförbar och reproducerbar, och den ska utarbetas i nära samråd med relevanta aktörer från näringslivet och det civila samhället, inklusive i synnerhet organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning.** Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 9.3. **Den första metoden kommer att ska antas senast den ... (*)**. **Metoden ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.** [Ändr. 62]

5. Den metod som avses i punkt 4 ska omfatta

(a) periodicitet för övervakningen och urval av berörda webbplatser som ska vara föremål för övervakning,

(b) på webbplatsnivå, en beskrivning av hur överensstämmelse med de krav avseende webbtillgänglighet som anges i artikel 3.1 ska visas, med direkt hänvisning till relevanta beskrivningar – när sådana är tillgängliga – i de harmoniserade standarder eller, om sådana saknas, i de europeiska eller internationella standarder som avses i artiklarna 4 respektive 5, samt

(ba) en forskningsmetod som förenar expertanalys med erfarenheter från användarna, däribland användare med funktionsnedsättning. [Ändr. 63]

~~6. Närmare bestämmelser om medlemsstaternas rapportering till kommissionen ska fastställas av kommissionen genom genomförandeaakter. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 9.2. [Ändr. 64]~~

Artikel 7a

Verkställighetsorgan

1. **Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet (ett verkställighetsorgan) som ska ansvara för att se till att de berörda webbplatserna uppfyller kraven på webbtillgänglighet enligt vad som anges i artikel 3.1. Medlemsstaterna ska se till att verkställighetsorganet i möjligaste mån samarbetar nära med berörda aktörer, däribland äldre personer, personer med funktionsnedsättning och organisationer som företräder dem.**

2. **Medlemsstaterna ska se till att verkställighetsorganet har de mänskliga och ekonomiska resurser som krävs för att fullgöra följande uppgifter:**

a) **Övervakning av att de berörda webbplatserna uppfyller kraven på webbtillgänglighet enligt vad som anges i artikel 7.**

b) **Inrättande av en klagomålsmekanism genom vilken alla fysiska och juridiska personer kan anmäla bristande efterlevnad av kraven på webbtillgänglighet för de berörda webbplatserna.**

c) **Prövning av alla inlämnade klagomål.**

(*) Ett år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Medlemsstaterna får överlåta ansvaret för genomförandet av ytterligare åtgärder enligt artikel 6 till verkställighetsorganet.

4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina utsedda verkställighetsorgan senast den ... (*). [Ändr. 65]

Artikel 7b

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska vartannat år rapportera till kommissionen om resultatet av den övervakning som utförts i enlighet med artikel 7, bland annat i förhållande till mätdata, och i förekommande fall med en förteckning över de webbplatser som avses i artikel 1.3.

2. Rapporteringen ska också omfatta de åtgärder som antagits i enlighet med artikel 6, inbegripet eventuella allmänna slutsatser som dragits av de relevanta verkställighetsorganen på grundval av övervakningen.

3. Dessa rapporter ska offentliggöras i lättillgängliga format.

4. Närmare bestämmelser om medlemsstaternas rapportering till kommissionen ska fastställas med hjälp av genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 9.2. [Ändr. 66]

Artikel 7c

Ändring av bilaga Ia

I syfte att beakta tekniska framsteg ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 8 för att ändra bilaga Ia. [Ändr. 67]

Artikel 7d

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om tillämpliga påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den ... (**). [Ändr. 74]

Artikel 8

Delegeringens utövande

1. Befogenhet att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 3.3, 5.2 och 7c ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med ... (**).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.3, 5.2 och 7c får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

(*) Datum för genomförande av direktivet.

(**) Sex månader från dagen för detta direktivs ikraftträdande.

(***) Dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.3, 5.2 och 7c ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 10

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2014. De ska genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

1a. Medlemsstaterna ska tillämpa de åtgärder som avses i artikel 3.1 för allt nytt innehåll på berörda webbplatser senast den ... (*) och för allt befintligt innehåll på berörda webbplatser senast den ... (). [Ändr. 75]**

1b. De frister för tillämpning som anges i punkt 1a ska förlängas med två år när det gäller kraven på webbtillgänglighet för direktsänt ljudinnehåll. [Ändr. 70]

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Översyn

På grundval av de rapporter från medlemsstaterna som avses i artikel 7b ska kommissionen ~~ska~~ genomföra en översyn av tillämpningen av detta direktiv, i synnerhet bilaga Ia, inom ... (*) och offentliggöra resultatet av denna översyn. [Ändr. 71]**

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

(*) Ett år från dagen för detta direktivs ikraftträdande.

(**) Tre år från dagen för detta direktivs ikraftträdande.

(***) Tre två år från dess dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 13

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i ... den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA**Typer av webbplatser som drivs av offentliga myndigheter**

(som avses i artikel 1.2)

- (1) Inkomstskatter: deklaration, skattebesked.
- (2) Arbetsförmedlingarnas jobbsökartjänster.
- (3) Socialförsäkringsförmåner: arbetslöshetsunderstöd, barnbidrag, medicinska kostnader (återbetalning eller direkt subventionering), studiebidrag.
- (4) Personliga handlingar: pass eller körkort.
- (5) Bilregistrering.
- (6) Ansökan om bygglov.
- (7) Polisanmälan, t.ex. vid stöld.
- (8) Offentliga bibliotek, t.ex. kataloger och sökverktyg.
- (9) Ansökan om och erhållande av födelsebevis eller äktenskapsbevis.
- (10) Inskrivning vid högskola eller universitet.
- (11) Flyttanmälan.
- (12) Hälsorelaterade tjänster: interaktiv rådgivning om tillgängliga tjänster, onlinetjänster för patienter, tidsbeställning.
[Ändr. 72]

Bilaga Ia

Typer av offentliga uppdrag som avses i artikel 1.2 b

- 1) Nätjänster: gas-, värme-, el- och vattentjänster; posttjänster; nät och tjänster för elektronisk kommunikation.
- 2) Transportrelaterade tjänster.
- 3) Grundläggande bank- och försäkringstjänster (inkl. åtminstone grundläggande betalkonto, hem- och fastighetsförsäkringar, livförsäkringar samt sjukförsäkringar).
- 4) Grundskola, gymnasium, högre utbildning och vuxenutbildning.
- 5) Lagstadgade och kompletterande socialförsäkringssystem som täcker de huvudsakliga riskerna i livet (inkl. åtminstone sådana som är kopplade till ohälsa, åldrande, arbetsolycksfall, arbetslöshet, pensionering och funktionsnedsättning).
- 6) Hälso- och sjukvårdstjänster.
- 7) Barnomsorgstjänster.
- 8) Andra väsentliga tjänster som tillhandahålls allmänheten direkt i syfte att underlätta social integration och skydda de grundläggande rättigheterna.
- 9) Kulturverksamhet och turistinformation.

[Ändr. 73]

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0159

Gemensam europeisk köplag ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en gemensam europeisk köplag (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/64)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2011)0635),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0329/2011),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de motiverade yttranden från den belgiska senaten, den tyska förbundsdagen, det österrikiska förbundsrådet och Förenade kungarikets överhus som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 29 mars 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0301/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0284

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om en gemensam europeisk köplag

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 75.

Onsdagen den 26 februari 2014

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den gränsöverskridande ekonomiska verksamheten hämmas fortfarande av betydande flaskhalsar. Därigenom hindras den inre marknaden från att utnyttja sin fulla potential när det gäller att skapa tillväxt och nya arbetstillfällen. För närvarande ägnar sig endast en av tio näringsidkare i EU åt export till andra medlemsstater. Flertalet av dessa exporterar endast till ett fåtal medlemsstater. En orsak till detta är avtalsrättsliga hinder. Bland de olika hindren för gränsöverskridande handel, däribland skatteregler, administrativa krav, leveranssvårigheter samt språk och kultur, räknade näringsidkarna avtalsrättsliga hinder till dem som inverkar mest negativt på den gränsöverskridande handeln. Dessa problem drabbar även konsumenterna, eftersom de leder till ett sämre utbud. Skillnaderna mellan olika medlemsstaters lagstiftning hindrar därmed utövandet av grundläggande rättigheter, såsom rätten att tillhandahålla varor och tjänster, och hämmar den inre marknads funktion och utveckling. Dessa skillnader kan också leda till konkurrensbegränsningar, särskilt på marknaderna i mindre medlemsstater.
- (2) Avtal är ett oundgängligt rättsligt verktyg i alla ekonomiska transaktioner. Kraven på näringsidkare att fastställa och förhandla om tillämplig lag, ta reda på mer om bestämmelserna i utländsk tillämplig lag (vilket ofta involverar översättning), erhålla juridisk rådgivning för att bekanta sig med vad som gäller enligt den tillämpliga lagstiftningen och anpassa sina avtal till de olika nationella regelverk som kan vara tillämpliga i gränsöverskridande affärsuppställningar gör den gränsöverskridande handeln mer komplicerad och kostsam än inhemsk handel. Avtalsrättsliga hinder bidrar således i hög grad till att avskräcka ett betydande antal exportorienterade näringsidkare, särskilt små och medelstora företag, från att syssla med gränsöverskridande handel eller utvidga sin verksamhet till flera medlemsstater. Den avskräckande effekten är särskilt stark för små och medelstora företag, för vilka kostnaderna för att ge sig in på flera utländska marknader ofta är särskilt höga i förhållande till deras omsättning. Som en följd av detta går näringsidkare miste om kostnadsbesparingar som hade varit möjliga om de hade kunnat marknadsföra varor och tjänster på grundval av en enhetlig avtalsrättslig lagstiftning som tillämpas på alla deras gränsöverskridande transaktioner och, i online-sammanhang, på en samlad webbplats.
- (3) De avtalsrättsrelaterade transaktionskostnaderna, som har visat sig vara av avsevärd omfattning, och rättsliga hinder som härrör från skillnader mellan tvingande konsumentskyddslagstiftning i olika medlemsstater har en direkt effekt på den inre marknads funktion när det gäller transaktioner mellan företag och konsument. Av artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽³⁾ följer att om en näringsidkare riktar sin verksamhet till konsumenter i en annan medlemsstat ska avtalet dem emellan vara underkastat indispositiv konsumentlagstiftning i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort, förutsatt att den lagstiftningen erbjuder ett bättre konsumentskydd, oavsett om parterna har valt en annan lag som tillämplig lag. Därför behöver näringsidkare i förväg få veta om lagen i det land där konsumenten har sin vanliga vistelseort ger ett högre skydd, och se till att deras avtal i så fall är förenliga med den lagens krav. I fråga om e-handel gäller dessutom att de anpassningar av webbplatser som krävs för att avspegla bindande krav i tillämplig utländsk lagstiftning om konsumentavtal medför ytterligare kostnader. Den befintliga harmoniseringen av konsumentlagstiftningen på unionsnivå har lett till en viss tillnärmning på vissa områden. Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagstiftning är dock fortfarande betydande; den befintliga harmoniseringen ger medlemsstaterna stor frihet att välja hur unionslagstiftningens krav ska uppfyllas och på vilken nivå konsumentskyddet ska ligga.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 75.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 februari 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (förordning (EC) nr 593/2008) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (4) De avtalsrättsligt relaterade barriärer som står i vägen för att näringsidkarna ska kunna utnyttja den inre marknads potential fullt ut verkar också till nackdel för konsumenterna. Mindre gränsöverskridande handel leder till mindre import och sämre konkurrens. Konsumenter kan lida nackdelar i form av ett mer begränsat utbud av varor och högre priser, både eftersom färre utländska näringsidkare erbjuder sina produkter och tjänster direkt till dem och, indirekt, som en följd av begränsningar i den gränsöverskridande handeln mellan näringsidkare i grossistledet. Medan gränsöverskridande shopping kan medföra viktiga ekonomiska fördelar i form av ett större och bättre utbud, ställer sig samtidigt många konsumenter tveksamma till att handla i andra länder på grund av osäkerheten kring deras rättigheter. Några av de viktigaste frågorna som konsumenter ställer sig rör avtalsrätten, till exempel huruvida de skulle omfattas av tillräckligt skydd om inköpta varor visar sig vara behäftade med fel. Som en konsekvens föredrar många konsumenter att handla i hemlandet, även om detta innebär ett mindre utbud eller högre priser.
- (5) Konsumenter som vill dra fördel av prisskillnader mellan medlemsstaterna genom att handla av en näringsidkare från en annan medlemsstat hindras dessutom ofta från att göra detta på grund av att näringsidkaren vägrar att sälja. Samtidigt som e-handeln har bidragit starkt till att göra det lättare att söka efter erbjudanden och jämföra priser och andra villkor, oavsett var näringsidkaren är etablerad, blir beställningar från konsumenter utomlands mycket ofta avvisade av näringsidkare som är ovilliga att ingå gränsöverskridande transaktioner.
- (6) Skillnaderna mellan medlemsstaternas nationella avtalslagstiftning bildar således barriärer som hindrar konsumenter och näringsidkare från att skörda frukterna av den inre marknaden. Dessa avtalsrättsliga hinder skulle kunna minskas betydligt med ett system där avtal baseras på en enhetlig uppsättning avtalsrättsliga regler som gäller oavsett var parterna är etablerade eller bosatta. Ett sådant enhetligt regelverk skulle täcka ett avtals hela livscykel och ta upp de områden som är av störst betydelse vid ingående av avtal. Den skulle även inbegripa fullt harmoniserade konsumentskyddsbestämmelser.
- (7) Skillnaderna mellan de nationella avtalsrättsliga systemen och inverkan av dessa skillnader på den gränsöverskridande handeln leder också till att konkurrensen hämmas. En låg grad av gränsöverskridande handel ger mindre konkurrens och därmed lägre incitament för näringsidkare att bli mer innovativa, förbättra kvaliteten på sina produkter och sänka priserna. Särskilt i mindre medlemsstater med ett begränsat antal inhemska konkurrenter kan utländska näringsidkares beslut att inte gå in på dessa marknader med hänvisning till kostnader och rättsliga komplikationer begränsa konkurrensen, med betydande konsekvenser för utbudet av och priset på tillgängliga varor. Dessutom kan barriärerna för den gränsöverskridande handeln hämma konkurrensen mellan små och medelstora företag å ena sidan och stora företag å den andra. Med hänsyn till att transaktionskostnadernas genomslag är knutet till omsättningen, är små och medelstora företag mer benägna att avstå från att ge sig in på en utländsk marknad än en större konkurrent.
- (8) ***Avtalsrättsliga hinder avhåller konsumenterna och näringsidkarna från att utnyttja den inre marknads potential fullt ut och är särskilt relevanta i samband med distansförsäljning, som bör vara ett av de handfasta resultaten av den inre marknaden. Framför allt håller den inre marknads digitala dimension på att bli avgörande för både konsumenterna och näringsidkarna, eftersom konsumenterna handlar allt mer på internet och allt fler näringsidkare säljer online. Med tanke på att informations- och kommunikationstekniken ständigt utvecklas och blir allt mer tillgänglig, har nätförsäljningen en mycket hög tillväxtpotential. Mot denna bakgrund och för att övervinna dessa sådana avtalsrättsliga hinder bör parterna ha möjlighet att komma överens om att deras avtal distansavtal, och i synnerhet de avtal som de ingår på nätet, ska omfattas av en uppsättning avtalsrättsliga bestämmelser, som har samma innebörd och tolkas på samma sätt i alla medlemsstater, en gemensam europeisk köplag. Den Denna gemensamma europeiska köplagen köplag bör vara ett alternativ för distansförsäljningen, och i synnerhet e-handeln, som ökar parternas valfrihet och som kan användas närhelst den bedöms vara till nytta för att underlätta den gränsöverskridande handeln och minska transaktions- och alternativkostnader samt andra avtalsrättsliga hinder för den gränsöverskridande handeln. Den bör endast ligga till grund för ett avtalsförhållande om parterna gemensamt beslutar sig för att använda den. [Andr. 1]***
- (9) Genom förordningen införs en gemensam europeisk köplag ***för distansavtal och framför allt för avtal som ingås på elektronisk väg.*** Den gemensamma europeiska köplagen syftar till att harmonisera medlemsstaternas avtalsrätt, inte genom att föreskriva ändringar i den befintliga ~~den första~~ ***det första*** nationella ~~avtalsrätten~~ ***avtalsrättsliga systemet,*** utan genom att i varje medlemsstat skapa ett alternativt avtalsrättsligt system för avtal inom dess tillämpningsområde.

Onsdagen den 26 februari 2014

Detta **direkt tillämpliga** kompletterande system **bör vara en integrerad del av den rättsordning som är tillämplig på medlemsstaternas territorium. Den gemensamma europeiska köplagen bör tillämpas i stället för det första nationella avtalsrättsliga systemet inom den berörda rättsordningen, under förutsättning att detta är möjligt enligt tillämpningsområdet för denna lag och att parterna på giltigt sätt kommit överens om att använda den. Den** bör vara ~~identisk~~ **identisk** i hela unionen och existera parallellt med redan befintliga bestämmelser i nationell avtalsrätt. Den gemensamma europeiska köplagen bör vara tillämplig på gränsöverskridande avtal, efter en frivillig överenskommelse mellan parterna. [Ändr. 2]

- (10) Beslut att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen bör bygga på valfrihet inom ramen för den respektive nationella lagstiftning **rättsordning som är tillämplig fastställs som tillämplig lag** enligt förordning (EG) nr 593/2008 eller, när det gäller skyldigheten att lämna förhandsinformation, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007⁽¹⁾, eller eventuella andra lagvalsregler av relevans i sammanhanget. ~~En överenskommelse~~ **Överenskommelsen** om att använda den gemensamma europeiska köplagen ~~bör är resultatet av ett val mellan två olika system inom en och samma nationella rättsordning. Detta val är~~ därför inte, **och bör inte jämföras med, eller förväxlas med, ett val mellan två nationella rättsordningar** av tillämplig lag enligt lagvalsreglerna och bör inte heller påverka tillämpningen av dem. Denna förordning kommer därför inte att påverka befintliga lagvalsregler, **till exempel dem som ingår i förordning (EG) nr 593/2008.** [Ändr. 3]
- (11) Den gemensamma köplagen bör bestå av en ~~fullständig~~ **omfattande** uppsättning helt harmoniserade **enhetliga** och tvingande konsumentskyddsregler i enlighet med artikel 114.3 i fördraget ~~skulle~~ **bör** dessa regler garantera en hög nivå av konsumentskydd. Syftet är att stärka konsumenternas förtroende för den gemensamma europeiska köplagen och ge ~~dem konsumenterna~~ incitament att ingå gränsöverskridande avtal på den grunden. Reglerna bör bidra till att upprätthålla eller förbättra konsumentskyddet enligt ~~EU-konsumentlagstiftningen~~ **EU:s konsumentlagstiftning. Dessutom bör antagandet av denna förordning inte utesluta en översyn av konsumenträttsdirektivet i avsikt att uppnå fullständig harmonisering på hög nivå av medlemsstaternas konsumentskydd.** [Ändr. 4]
- (11a) **Definitionen av begreppet konsument bör omfatta fysiska personer som agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten. Om, beträffande avtal med dubbla syften, ett avtal ingås för ändamål som dels faller inom, dels faller utanför personens egna närings- eller yrkesverksamhet och näringssyftet är så begränsat att det inte dominerar avtalets övergripande sammanhang bör den personen emellertid även anses som konsument. För att man ska kunna fastställa huruvida en fysisk person agerar för ändamål som helt eller delvis faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten bör man titta på hur personen agerar mot den avtalsslutande parten.** [Ändr. 5]
- (12) **När parterna väl har kommit överens om att använda den gemensamma köplagen bör frågor som faller inom den gemensamma köplagens tillämpningsområde regleras uteslutande av denna.** Eftersom den gemensamma europeiska köplagen innehåller en **omfattande** uppsättning ~~fullt~~ **enhetliga**, harmoniserade och tvingande konsumentskyddsregler kommer det inte att vara några skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftning på detta område i sådana fall där parterna har valt att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen. Artikel 6.2 i förordning (EG) nr 593/2008, som bygger på att nivån på konsumentskyddet skiftar mellan medlemsstaterna, har ingen praktisk **relevans** för de frågor som omfattas av den gemensamma europeiska köplagen, **eftersom den skulle innebära en jämförelse mellan de tvingande bestämmelserna i två identiska alternativa avtalsrättsliga system.** [Ändr. 6]
- (13) Den gemensamma europeiska köplagen bör vara tillämplig med avseende på gränsöverskridande avtal, eftersom det är i sådana sammanhang som skillnaderna mellan de nationella reglerna på området leder till komplikationer och extra kostnader, med följden att parter avskräcks från att ingå avtalsförbindelser. **Det är även i dessa sammanhang som distansförsäljning, särskilt e-handel, har stor potential.** Vid avtal mellan näringsidkare bör frågan om ett avtals gränsöverskridande natur bedömas utifrån var parterna har sitt säte. Vid avtal mellan näringsidkare och konsumenter bör kriteriet om gränsöverskridande natur anses uppfyllt om den allmänna adress som angivits av konsumenten, den adress till vilken varorna ska levereras eller den faktureringsadress som konsumenten har angivit finns i en medlemsstat, men utanför det land där näringsidkaren har hemvist eller säte. [Ändr. 7]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (förordning (EE) nr 864/2007) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (14) Tillämpningen av den gemensamma europeiska köplagen bör inte vara begränsad till gränsöverskridande situationer där enbart medlemsstater är inblandade, utan bör också vara tillgänglig för att underlätta handeln mellan medlemsstater och tredjeländer. I de fall där konsumenterna från tredjeländer berörs bör överenskommelsen om att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen, vilket för deras del skulle innebära val av en utländsk lag, omfattas av tillämpliga lagvalsregler
- (15) Näringsidkare som ägnar sig åt såväl inhemsk som gränsöverskridande affärsverksamhet kan också ha fördel av att kunna använda ett enda enhetligt avtal för alla sina transaktioner. Därför bör det stå medlemsstaterna fritt att göra den gemensamma europeiska köplagen tillgänglig för parterna på ett sådant sätt att de har möjlighet att tillämpa den också på en helt och hållet inhemsk nivå.
- (16) Den gemensamma europeiska köplagen bör särskilt kunna användas vid avtal om försäljning av lösören, inklusive tillverkning eller produktion av sådana varor, eftersom det är den enskilda avtalstyp som har störst potential att bidra till tillväxten i den gränsöverskridande handeln, särskilt e-handeln.
- (17) För att återspegla den digitala ekonomins växande betydelse bör tillämpningsområdet för den gemensamma europeiska köplagen även omfatta avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll. Överföringen av digitalt innehåll för lagring, behandling eller tillgång samt upprepad användning, såsom nedladdning av musik, har vuxit avsevärt och har stor potential för ytterligare tillväxt. Utvecklingen hämmas dock fortfarande av avsevärda skillnader och oklarheter på det rättsliga området. Den gemensamma europeiska köplagen bör därför omfatta tillhandahållande av digitalt innehåll, oavsett om tillhandahållandet sker på ett konkret medium eller inte.
- (17a) **Molntjänster utvecklas snabbt och har stor tillväxtpotential. Den gemensamma europeiska köplagen innehåller en enhetlig uppsättning bestämmelser som anpassats till distansförsäljning och framför allt tillhandahållande online av digitalt innehåll och anknyttande tjänster. Det bör vara möjligt att tillämpa dessa bestämmelser även när det digitala innehållet eller de anknyttande tjänsterna tillhandahålls med hjälp av ett moln, särskilt när digitalt innehåll kan laddas ner från säljarens moln eller tillfälligt lagras i tjänsteleverantörens moln.** [Ändr. 8]
- (18) Ofta är situationen sådan att det digitala innehållet inte tillhandahålls mot ett fastställt pris, utan i kombination med varor eller tjänster som betalas för sig, med inslag av vederlag som inte består av pengar, såsom att ge tillgång till personuppgifter eller kostnadsfri användning, som en del av en marknadsföringsstrategi (baserat på förväntningen att konsumenten kommer att köpa ytterligare eller mer sofistikerat digitalt innehåll senare). Mot bakgrund av denna särskilda marknadsstruktur och det förhållandet att fel i det digitala innehåll som tillhandahålls kan skada konsumenters ekonomiska intressen, oavsett på vilka villkor innehållet har levererats, bör möjligheten att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen inte vara beroende av huruvida ett konkret pris har betalats för det digitala innehållet i fråga. **I sådana fall bör köparens möjligheter att vidta åtgärder emellertid vara begränsade till att begära skadestånd. Å andra sidan bör köparen kunna använda alla åtgärder, utom prisavdrag, även om han eller hon inte är skyldig att betala för tillhandahållandet av digitalt innehåll, förutsatt att köparens motprestation – till exempel tillhandahållandet av personuppgifter eller något annat som har ett kommersiellt värde för leverantören – kan jämföras med betalning, med tanke på att det digitala innehållet i så fall faktiskt inte tillhandahålls kostnadsfritt.** [Ändr. 9]
- (19) För att den gemensamma europeiska köplagen ska tillföra största möjliga mervärde bör dess materiella tillämpningsområde även omfatta vissa tjänster som tillhandahålls av säljaren och som är direkt och nära knutna till särskilda varor eller särskilt digitalt innehåll som tillhandahålls på grundval av den gemensamma europeiska köplagen, och som i praktiken ofta kombineras i samma eller ett anknyttande avtal vid samma tidpunkt. Det rör sig särskilt om reparation, underhåll och installation av varorna eller det digitala innehållet **eller tillfällig lagring av digitalt innehåll i tjänsteleverantörens moln.** [Ändr. 10]
- (19a) **Den gemensamma europeiska köplagen kan också användas för avtal som kombineras med ett annat avtal mellan samma parter och som inte är ett försäljningsavtal, ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller ett anknyttande tjänstestavtal. Det anknyttande avtalet omfattas av nationella bestämmelser som är tillämpliga enligt de relevanta lagvalsbestämmelserna. Den gemensamma europeiska köplagen kan också användas för ett avtal som omfattar inslag utöver försäljning av varor, tillhandahållande av digitalt innehåll eller fullgörande av anknyttande tjänster, förutsatt att dessa inslag kan delas upp och att ett pris kan anges för inslagen.**[Ändr. 11]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (20) Den gemensamma europeiska köplagen bör inte omfatta anknytande avtal varigenom köparen förvärvar varor eller tillhandahålls en tjänst från tredje man. Detta vore olämpligt, eftersom tredje man inte har deltagit i överenskommelsen mellan de avtalslutande parterna om att tillämpa bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen. Ett anknytande avtal med en tredje man bör omfattas av respektive nationella bestämmelser som är tillämpliga enligt förordningarna (EC) nr 593/2008 och (EC) 864/2007 eller eventuella andra relevanta lagvalsbestämmelser.
- (21) För att hantera befintliga problem på den inre marknaden och konkurrenshinder på ett målinriktat och proportionellt sätt, bör man inrikta sig på att göra den gemensamma europeiska köplagen tillämplig för parter som för närvarande avskräcks från att göra affärer utomlands på grund av skillnader mellan de nationella avtalsrättsliga systemen, med en avsevärd negativ inverkan på den gränsöverskridande handeln som följd. Den gemensamma europeiska köplagens tillämpningsområde bör därför omfatta alla transaktioner mellan näringsidkare och konsumenter och alla avtal mellan näringsidkare där åtminstone den ena parten tillhör kategorin små och medelstora företag, med hänsyn till kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽¹⁾. Detta bör inte påverka medlemsstaternas möjligheter att anta lagstiftning som möjliggör tillämpning av den gemensamma europeiska köplagen även om ingen av de berörda näringsidkarna tillhör kategorin små och medelstora företag. Näringsidkare som ingår avtal med andra näringsidkare åtnjuter under alla förhållanden full avtalsfrihet och uppmuntras att hämta inspiration från den gemensamma europeiska köplagen när de utformar sina avtalsvillkor.
- (22) För att den gemensamma europeiska köplagen ska kunna tillämpas krävs en överenskommelse mellan parterna **om att använda den gemensamma europeiska köplagen**. Denna överenskommelse bör i transaktioner mellan näringsidkare och konsumenter vara strängt reglerad. Eftersom det i praktiken vanligtvis kommer att vara näringsidkaren som föreslår tillämpning av den gemensamma europeiska köplagen måste konsumenterna vara fullt införstådda med att de går med på att använda regler som skiljer sig från dem i deras egen befintliga nationella lagstiftning. Därför bör konsumentens samtycke till att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen kunna åberopas endast om det givits uttryckligen och separat i förhållande till medgivandet till avtalets ingående. Det bör således inte vara möjligt att erbjuda tillämpning av den gemensamma europeiska köplagen som ett villkor i det avtal som ska ingås, särskilt inte som en del av näringsidkarens standardvillkor. Näringsidkaren bör bekräfta överenskommelsen att använda den gemensamma europeiska köplagen för konsumenten på ett varaktigt medium. [Ändr. 12]
- (23) Konsumentens medgivande att använda den gemensamma europeiska köplagen bör vara ett medvetet val, men också ett informerat val. Näringsidkaren bör därför inte bara uppmärksamma konsumenten på planerna att använda den gemensamma europeiska köplagen, utan också tillhandahålla information om dess natur och särdrag. För att underlätta denna uppgift för näringsidkarna, och därigenom undvika onödiga administrativa bördor, och för att säkerställa en enhetlig kvalitet och nivå på den information som ges till konsumenterna, bör näringsidkarna förse konsumenterna med det standardmeddelande som införs genom denna förordning och som därmed finns lätt tillgängligt på alla unionens officiella språk. Om det inte är möjligt att överlämna informationsmeddelandet till konsumenten, till exempel vid ett telefonsamtal, eller om näringsidkaren har underlåtit att överlämna informationsmeddelandet, bör överenskommelsen att använda den gemensamma europeiska köplagen inte bli bindande för konsumenten förrän denne har mottagit meddelandet tillsammans med bekräftelsen av överenskommelsen och därefter lämnat sitt samtycke.
- (23a) **Om parternas överenskommelse om att använda den gemensamma europeiska köplagen är ogiltig, eller om kraven på att tillhandahålla standardmeddelandet inte är uppfyllda, bör frågorna om huruvida ett avtal har ingåtts och på vilka villkor fastställas av respektive nationell lagstiftning som är tillämplig i enlighet med de relevanta lagvalsreglerna.** [Ändr. 13]
- (24) För att undvika en selektiv tillämpning av vissa delar av den gemensamma europeiska köplagen, vilket skulle kunna rubba balansen mellan parternas rättigheter och skyldigheter och påverka konsumentskyddet i negativ riktning, bör valet omfatta den gemensamma europeiska köplagen som helhet, och inte bara vissa utvalda delar.
- (25) I de fall där Förenta nationernas konvention angående avtal om internationella köp av varor annars skulle ha varit tillämplig för ett visst avtal, ska valet av den gemensamma europeiska köplagen anses som en överenskommelse mellan avtalsparterna om att utesluta tillämpning av den konventionen.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om en definition för mikroföretag och små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (26) Bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen bör omfatta sådana avtalsrättsliga frågor som är av praktisk relevans under livscykeln för de typer av avtal som faller inom dess materiella tillämpningsområde och dess tillämpningsområde med avseende på personer, särskilt avtal som ingåtts på nätet. Vid sidan av parternas rättigheter och skyldigheter och de åtgärder som kan vidtas vid underlåtenhet att uppfylla skyldigheter, bör den gemensamma europeiska köplagen därför omfatta bestämmelser om skyldighet att ge information innan avtalet ingås, om ingåendet av avtal (inbegripet formkrav), om ångerrätten och dess verkningar, om ogiltighet på grund av misstag, bedrägeri, hot eller otillbörligt utnyttjande (och följderna av sådan ogiltighet), om tolkning, om ett avtals innehåll och verkningar, om bedömning och verkningar av oskäliga avtalsvillkor, om ersättning vid hävning och uppsägning samt om rättigheters upphörande. Den gemensamma köplagen bör fastställa vilka åtgärder som kan vidtas vid brott mot skyldigheter som uppstår i samband med tillämpningen av den.
- (27) Alla frågor av avtalsrättslig eller utomobligatorisk natur som inte behandlas i den gemensamma europeiska köplagen omfattas av de befintliga nationella bestämmelser **som ligger utanför den gemensamma europeiska köplagen** och som är tillämpliga enligt förordningarna (EG) nr 593/2008 och (EG) 864/2007 eller eventuella andra relevanta lagvalsbestämmelser. Det rör sig bland annat om frågor avseende ställningen som juridisk person, avtals ogiltighet till följd av bristande rättshandlingsförmåga eller olagligt eller omoraliskt handlande, **såvida orsakerna till det olagliga eller omoraliska handlandet inte tas upp i den gemensamma europeiska köplagen**, men också frågor om fastställande av avtalsspråket, icke-diskriminering, representation, antal gäldenärer och borgenärer, byte av parter inklusive överlåtelse, kvittning och fusion, fastighetsrätt inklusive överföring av äganderätt samt immaterialrätt och skadeståndsrätt. ~~Vidare bör samt~~ frågan om huruvida sammanhängande krav på skadestånd vid avtalsbrott respektive krav på utomobligatoriskt skadestånd kan göras gällande inom ramen för samma talan ~~falla utanför tillämpningsområdet för de~~ **För tydlighetens och rättssäkerhetens skull bör det i den gemensamma europeiska köplagen klart och tydligt anges vilka frågor som tas upp i köplagen och vilka som inte tas upp.** [Ändr. 14]
- (27a) **De otillbörliga affärsmetoder som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG⁽¹⁾ omfattas av den gemensamma europeiska köplagen i den mån de överlappar avtalsrättsliga bestämmelser, särskilt sådana som rör otillbörliga affärsmetoder som kan leda till att ett avtal hävs på grund av misstag, bedrägeri, hot eller otillbörligt utnyttjande eller åtgärder på grund av brott mot informationsplikten. Andra otillbörliga affärsmetoder än de som överlappar avtalsrättsliga regler bör falla utanför tillämpningsområdet för den gemensamma europeiska köplagen.**[Ändr. 15]
- (28) Den gemensamma europeiska köplagen bör inte reglera frågor som ligger utanför avtalsrättens område. Detta direktiv bör inte påverka unionslagstiftning eller nationell lagstiftning om sådana frågor. Informationsskyldighet som åläggs för att garantera hälsa och säkerhet eller av miljöskäl bör falla utanför den gemensamma europeiska köplagens tillämpningsområde. Förordningen bör inte heller påverka tillämpningen av de informationskrav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG⁽²⁾.
- (29) ~~När parterna väl har kommit överens om att använda den gemensamma köplagen bör frågor som faller inom den gemensamma köplagens tillämpningsområde regleras uteslutande av denna.~~ Bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen bör tolkas autonomt, i enlighet med de väletablerade principerna för tolkning av unionslagstiftning. Problem som ligger inom tillämpningsområdet för, men inte uttryckligen regleras i den gemensamma europeiska köplagen bör lösas enbart genom tolkning, utan möjlighet att återropa annan lagstiftning. Reglerna i den gemensamma europeiska köplagen bör tolkas på grundval av bakomliggande principer och mål samt köplagens innehåll som helhet. [Ändr. 16]
- (30) Den gemensamma europeiska köplagen bör bygga på avtalsfrihet som vägledande princip. Partsautonomin bör endast begränsas när och i den utsträckning det är absolut nödvändigt, särskilt av konsumentskyddsskäl. När sådana skäl föreligger är det viktigt att tydligt klargöra bestämmelsernas tvingande natur.
- (31) **Den allmänna** principen om tro och heder bör ge vägledning för hur parterna ska samarbeta. Eftersom vissa bestämmelser utgör särskilda uttryck för den allmänna principen om tro och heder, bör dessa ha företräde framför den allmänna principen. Den allmänna principen bör således inte användas som ett verktyg för att ändra parternas rättigheter och skyldigheter enligt de särskilda bestämmelserna. De konkreta förpliktelser som följer av **den**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

Onsdagen den 26 februari 2014

allmänna principen om tro och heder bör bland annat vara beroende av parternas relativa sakkunskapsnivå, och därför komma till uttryck på olika sätt i transaktioner mellan näringsidkare och konsumenter jämfört med transaktioner mellan näringsidkare. Vid transaktioner mellan näringsidkare bör gott handelsbruk i den specifika situationen vara en relevant faktor därvidlag. **Den allmänna principen om tro och heder bör fastställa ett uppförande som säkerställer ett ärligt, öppet och rättvist förhållande. Principen hindrar en part från att utöva eller förlita sig på en rättighet, prövningsmöjlighet eller invändning som annars skulle ha stått till dennes förfogande men bör i sig självt inte ge upphov till någon allmän rätt till skadestånd. De bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen som utgör särskilda uttryck för den allmänna principen om tro och heder, såsom hävning på grund av bedrägeri eller underlåtelse att uppfylla en skyldighet som implicit framgår av avtalet, kan medföra rätt till skadestånd, men enbart i mycket specifika fall.** [Ändr. 17]

- (32) Den gemensamma europeiska köplagen bör syfta till att bevara ett giltigt avtal när så är möjligt och lämpligt med hänsyn till parternas legitima intressen.
- (33) Den gemensamma europeiska köplagen bör omfatta väl avvägda lösningar som tar hänsyn till parternas legitima intressen när det gäller att utforma och använda de åtgärder som kan vidtas vid avtalsbrott. När det gäller avtal mellan näringsidkare och konsumenter bör påföljdssystemet återspegla att brister hos varor, digitalt innehåll eller tjänster faller under näringsidkarens ansvar.
- (34) I syfte att stärka rättssäkerheten genom att göra rättspraxis från Europeiska unionens domstol respektive från de nationella domstolarna om tolkningen av den gemensamma europeiska köplagen eller andra bestämmelser i denna förordning tillgänglig för allmänheten, bör kommissionen skapa en databas bestående av relevanta slutliga domstolsavgöranden. För att möjliggöra detta bör medlemsstaterna se till att sådana nationella avgöranden snabbt meddelas kommissionen. **Det bör upprättas en databas som är lättillgänglig, fullt systematiserad och lätt att söka i. För att övervinna problemen i samband med olika förhållningssätt till domstolsavgöranden inom unionen och för att möjliggöra en effektiv och ekonomisk drift av databasen bör avgörandena meddelas på grundval av ett standardmeddelande som bör bifogas avgörandet. Standardmeddelandet bör vara kort och koncist, så att det är lätt att förstå. Det bör vara uppdelat i fem avsnitt, som bör beskriva de viktigaste delarna av det meddelade domstolsavgörandet, dvs. sakfrågan och den relevanta artikeln i den gemensamma europeiska köplagen, en kort sammanfattning av sakomständigheterna, en kort sammanfattning av de viktigaste argumenten, beslutet samt grunderna för beslutet, med tydligt angivande av den princip som valts.** [Ändr. 18]
- (34a) *En kommentar till den gemensamma europeiska köplagen skulle kunna vara användbar eftersom den skulle förtydliga denna lag och ge vägledning om den. En sådan kommentar bör innehålla en tydlig och utförlig tolkning av artiklarna i den gemensamma europeiska köplagen, eventuellt tillsammans med en förklaring av de politiska val som ligger till grund för särskilda artiklar. En tydlig förklaring av dessa val skulle göra det möjligt för domstolarna i alla medlemsstaterna att korrekt tolka och tillämpa den gemensamma europeiska köplagen och täppa till eventuella kryphål. Förklaringen skulle på så sätt underlätta utvecklingen av en konsekvent och enhetlig tillämpning av den gemensamma europeiska köplagen. Kommissionen bör undersöka möjligheterna att införa en kommentar av detta slag.* [Ändr. 19]
- (34b) *Ett ytterligare hinder för den gränsöverskridande handeln är bristen på tillgång till effektiva och billiga mekanismer för domstolsprövning. En konsument och en näringsidkare som ingår avtal på grundval av den gemensamma europeiska köplagen bör därför överväga att hänskjuta de tvister som avser avtalet till ett sådant befintligt alternativt tvistlösningsorgan som avses i artikel 4.1 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU⁽¹⁾. Detta bör inte på något sätt påverka parternas möjlighet att väcka talan inför de behöriga domstolarna utan att först utnyttja alternativ tvistlösning.* [Ändr. 20]

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (34c) För att bidra till att underlätta användningen av den gemensamma europeiska köplagen bör kommissionen arbeta för att utveckla en EU-modell för avtalsvillkor med hjälp av en arbetsgrupp bestående i första hand av grupper som företräder konsumenter och företag och som bistås av akademiker och personer som är verksamma på området. Denna modell för avtalsvillkor skulle kunna vara ett nyttigt komplement till bestämmelserna i den gemensamma köplagen vid beskrivningen av ett visst avtals särdrag och bör ta hänsyn till de särskilda förhållanden som präglar de relevanta handelssektorerna. Denna modell bör motsvara aktörernas behov och bygga på de inledande praktiska erfarenheterna av användningen av den gemensamma europeiska köplagen. Modellen för avtalsvillkor bör offentliggöras, eftersom den skulle tillföra ett mervärde för de näringsidkare som väljer att ingå gränsöverskridande avtal med hjälp av den gemensamma europeiska köplagen. För att denna modell för avtalsvillkor verkligen ska åtfölja den gemensamma europeiska köplagen bör kommissionens arbete inledas så snart som möjligt. [Ändr. 21]
- (35) Det är också lämpligt att se över hur den gemensamma europeiska köplagen eller ~~och~~ andra bestämmelser i denna förordning fungerar efter fem års tillämpning. En sådan översyn bör bland annat ~~ta hänsyn till~~ **beakta** behovet av att ytterligare utvidga tillämpningsområdet med avseende på avtal mellan näringsidkare, ~~ta hänsyn till~~ **ta med fler regler rörande klausuler om äganderättsförbehåll och ta hänsyn** till marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen när det gäller digitalt innehåll samt till den framtida utvecklingen av unionens regelverk. **Särskild hänsyn bör även tas till frågan huruvida begränsningen till distansavtal, i synnerhet avtal som ingås på elektronisk väg, fortfarande är ändamålsenlig eller huruvida det är möjligt med ett bredare tillämpningsområde som inbegriper avtal i fasta affärslokaler.** [Ändr. 22]
- (36) Eftersom målet med denna förordning, nämligen att bidra till en väl fungerande inre marknad genom att tillhandahålla ett enhetligt avtalsrättsligt regelverk som kan användas i samband med gränsöverskridande transaktioner i hela EU, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (37) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 16, 38 och 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Innehållsförteckning (*)

[...] [Ändr. 23]

Avdelning I

Allmänna bestämmelser [Ändr. 24]

Del -I: Tillämpning av instrumentet [Ändr. 25]

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med denna förordning är att förbättra förutsättningarna för den inre marknadens inrättande och funktion genom att **inom varje medlemsstats rättsordning** tillhandahålla ett enhetligt avtalsrättsligt regelverk i enlighet med avdelning II (den gemensamma europeiska köplagen). Dessa bestämmelser kan användas vid gränsöverskridande avtal om försäljning av varor, tillhandahållande av digitalt innehåll och fullgörande av anknyttande tjänster **som tillhandahålls på distans och i synnerhet online**, om avtalsparterna kommer överens om detta. [Ändr. 26]

(*) Innehållsförteckningen kommer att skapas i ett senare skede.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Denna förordning gör det möjligt för näringsidkare, **särskilt små och medelstora företag**, att förlita sig på ett gemensamt regelverk och använda samma avtalsvillkor för sina gränsöverskridande transaktioner i alla medlemsstater, och bidrar därmed till att sänka onödiga kostnader och tillhandahålla en hög rättssäkerhetsnivå. [Ändr. 27]

3. När det gäller avtal mellan näringsidkare och konsumenter innehåller denna förordning en omfattande uppsättning konsumentskyddsbestämmelser för att garantera ett effektivt konsumentskydd, stärka konsumenternas förtroende för den inre marknaden och uppmuntra konsumenterna att handla över gränserna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) avtal: en överenskommelse avsedd att ge upphov till förpliktelser eller andra rättsliga verkningar.
- b) "tro och heder": ett uppförande som karaktäriseras av ärlighet, öppenhet och hänsyn till den andra parten i transaktionen eller förhållandet i fråga. [Ändr. 28]
- c) "förlust": ekonomiskt förlust samt skada av icke-ekonomisk natur i form av sveda och värk, med uteslutande av andra former av icke-ekonomisk förlust såsom utebliven glädje. [Ändr. 29]
- d) "standardavtalsvillkor": avtalsvillkor som har utarbetats på förhand för flera transaktioner med olika parter, och som inte har förhandlats individuellt av parterna i den mening som avses i artikel 7 i den gemensamma köplagen. [Ändr. 30]
- e) näringsidkare: en fysisk person eller **annan** juridisk person, **privat eller statligt ägd**, som agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten **i samband med avtal**. [Ändr. 31]
- f) konsument: en fysisk person som agerar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten; **om ett avtal ingås för ändamål som dels faller inom, dels faller utanför personens egna närings- eller yrkesverksamhet och näringssyftet är så begränsat att det inte dominerar avtalets övergripande sammanhang ska den personen även anses såsom konsument**. [Ändr. 32]
- fa) tjänsteleverantör: en försäljare av varor eller en leverantör av digitalt innehåll som åtar sig att förse en konsument med en tjänst som har anknytning till dessa varor eller detta digitala innehåll. [Ändr. 33]
- fb) kund: en person som köper en anknytande tjänst. [Ändr. 34]
- fc) borgenär: en person som har rätt till en prestation, i pengar eller i natura, från en annan person, gäldenären. [Ändr. 35]
- fd) gäldenär: en person som har en skuld, i pengar eller i natura, till en annan person, borgenären. [Ändr. 36]
- fe) tro och heder: ett uppförande som karaktäriseras av ärlighet, öppenhet och, när så är lämpligt, rimlig hänsyn till den andra parten i transaktionen eller förhållandet i fråga. [Ändr. 37]
- ff) standardavtalsvillkor: avtalsvillkor som har utarbetats på förhand för flera transaktioner med olika parter och som inte har förhandlats individuellt av parterna i den mening som avses i artikel 7 i den gemensamma europeiska köplagen. [Ändr. 38]
- fg) förlust: ekonomisk förlust samt skada av icke-ekonomisk natur i form av sveda och värk, med uteslutande av andra former av icke-ekonomisk förlust, såsom minskad livskvalitet och utebliven glädje. [Ändr. 39]
- g) skadestånd: en penningssumma som en person kan vara berättigad till som ersättning för en förlust, kroppsskada eller sakskada.
- ga) tvingande bestämmelse: en bestämmelse som parterna inte kan avstå från att tillämpa och inte heller avvika från eller ändra verkningarna av. [Ändr. 40]

Onsdagen den 26 februari 2014

- gb) **skyldighet: en skyldighet att prestera som en part i ett rättsförhållande har gentemot en annan part och som denna andra part har rätt att genomdriva.** [Ändr. 41]
- gc) **uttrycklig: när en förklaring avges eller ett avtal ingås åtskilt från andra förklaringar eller avtal genom ett aktivt och otvetydigt uppförande, till exempel genom att kryssa för en ruta eller aktivera en knapp eller någon liknande funktion.** [Ändr. 42]
- h) varor: lösa saker, dock inte
- i) elektricitet och naturgas, och
 - ii) vatten och andra typer av gas när de inte saluhålls i begränsad volym eller bestämd kvantitet.
- i) pris: penningbelopp som ska betalas för varor som sålts, digitalt innehåll som tillhandahållits eller en anknytande tjänst som utförts.
- j) digitalt innehåll: data som framställs och tillhandahålls i digital form, oavsett om det sker enligt köparens specifikationer eller inte, inklusive digitalt video-, ljud-, bild- och skriftmaterial, video- och datorspel, programvara och digitalt innehåll som gör det möjligt att individanpassa befintlig hårdvara eller programvara; kategorin inkluderar inte
- i) finansiella tjänster, inbegripet banktjänster på internet,
 - ii) juridisk eller finansiell rådgivning som tillhandahålls i elektronisk form,
 - iii) elektroniska hälso- och sjukvårdstjänster,
 - iv) elektroniska kommunikationstjänster och nätverk, samt därtill knutna anläggningar och tjänster,
 - v) hasardspel,
 - vi) konsumenters skapande av nytt digitalt innehåll och bearbetning av befintligt digitalt innehåll, samt alla andra former interaktivitet med material som skapats av andra användare.
- k) försäljningsavtal: alla avtal enligt vilka näringsidkaren (säljaren) överför eller åtar sig att överföra äganderätten till varor till en annan person (köparen), och köparen betalar eller åtar sig att betala priset för detta; detta inbegriper avtal om leverans av varor som ännu inte har tillverkats eller producerats, men inte avtal som är föremål för exekutiv försäljning eller på annat sätt berörs av myndighetsutövning.
- l) konsumentavtal: ett försäljningsavtal där säljaren är en näringsidkare och köparen en konsument.
- m) anknytande tjänst: alla tjänster som är knutna till varor eller digitalt innehåll, såsom **lagring eller annan behandling, inklusive** installation, underhåll, **eller** reparation eller annan behandling, och som säljaren av varorna eller leverantören av det digitala innehållet utför enligt försäljningsavtalet, avtalet om tillhandahållande av digitalt innehåll eller ett separat anknytande tjänsteavtal som ingicks samtidigt med försäljningsavtalet eller avtalet om tillhandahållande av digitalt innehåll **eller som ingår, om än bara som en valmöjlighet, i försäljningsavtalet eller i avtalet om tillhandahållande av digitalt innehåll**; kategorin inkluderar inte [Ändr. 44]
- i) transporttjänster,
 - ii) utbildningstjänster, [Ändr. 45]
 - iii) stödtjänster för telekommunikationer, och
 - iv) finansiella tjänster, **inbegripet betaltjänster, utgivning av elektroniska pengar och försäkring av alla slag, oavsett om de avser varor, digitalt innehåll eller annat.** [Ändr. 46]
- (n) "tjänsteleverantör": en försäljare av varor eller en leverantör av digitalt innehåll som åtar sig att förse en konsument med en tjänst som har anknytning till dessa varor eller detta digitala innehåll. [Ändr. 47]

Onsdagen den 26 februari 2014

- (o) "kund": en person som köper en anknyttande tjänst. [Ändr. 48]
- p) distansavtal: ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument **eller en annan näringsidkare** inom ramen för ett system för organiserad distansförsäljning som ingås utan att näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande eller, om näringsidkaren är en juridisk person, en fysisk person som företräder näringsidkaren och konsumenten **eller den andra näringsidkaren**, med exklusiv användning av en eller flera metoder för distanskommunikation fram till och med tidpunkten för avtalets ingående. [Ändr. 49]
- (q) "avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler": ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument som
- i) ingås i fysisk närvaro av näringsidkaren eller, om näringsidkaren är en juridisk person, av den fysiska person som företräder näringsidkaren och konsumenten, på en plats som inte är näringsidkarens affärslokaler, eller som ingås på grundval av ett anbud från konsumenten under samma omständigheter, eller
 - ii) ingås i näringsidkarens affärslokaler eller genom någon form av distanskommunikation i omedelbar anslutning till att konsumenten kontaktats personligen och individuellt på en plats som inte är näringsidkarens affärslokaler, i fysisk närvaro av näringsidkaren eller, om näringsidkaren är en juridisk person, av en fysisk person som företräder näringsidkaren och konsumenten, eller
 - iii) ingås under en utflykt som organiseras av näringsidkaren eller, om näringsidkaren är en juridisk person, av den fysiska person som företräder näringsidkaren, i syfte att marknadsföra och sälja varor eller tillhandahålla digitalt innehåll eller anknyttande tjänster till konsumenten. [Ändr. 50]
- (r) "affärslokaler":
- i) fasta återförsäljningsställen där en näringsidkare bedriver verksamhet på permanent basis,
 - ii) flyttbara återförsäljningsställen där en näringsidkare bedriver regelbunden verksamhet. [Ändr. 51]
- s) köpgaranti: ett åtagande från näringsidkaren eller en tillverkare (**garantigivaren**) gentemot konsumenten ~~att vid~~ **bristande överensstämmelse**, utöver de skyldigheter som följer av artikel 107 **sin skyldighet i fråga om avtalsenlighet**, återbetala köpeskillingen eller i någon form byta ut, reparera eller tillhandahålla service för varor eller digitalt innehåll som inte uppfyller specifikationerna eller något annat krav eller löfte i garantin eller i relevant reklam som förekommit i samband med att avtalet ingicks eller dessförinnan. [Ändr. 52]
- sa) **reparation: att i fall av bristande överensstämmelse åtgärda en vara eller digitalt innehåll för att åstadkomma överensstämmelse med avtalet.** [Ändr. 53]
- t) varaktigt medium: varje medel som gör det möjligt för en part att bevara information, som riktas till denne personligen, så att informationen är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.
- u) offentlig auktion: en försäljningsmetod där en näringsidkare bjuder ut varor eller digitalt innehåll till en konsument, som närvarar eller ges tillfälle att närvara personligen vid auktionen inom ramen för ett öppet och konkurrenspräglat bjudningsförfarande som leds av en auktionsförrättare, och där den vinnande budgivaren är förpliktad att förvärva varorna eller det digitala innehållet i fråga.
- (v) "tvingande bestämmelse": en bestämmelse som parterna inte kan avstå från att tillämpa och inte heller avvika från eller ändra verkningarna av. [Ändr. 54]
- (w) "borgenär": en person som har rätt till en prestation, i pengar eller i natura, från en annan person, gäldenären. [Ändr. 55]

Onsdagen den 26 februari 2014

(x) "gäldenär": en person som har en skuld, i pengar eller i natura, till en annan person, borgenären. [Ändr. 56]

(y) "skyldighet": en skyldighet att prestera som en part i ett rättsförhållande har gentemot en annan part. [Ändr. 57]

ya) **kostnadsfritt: utan de kostnader som nödvändigtvis uppkommer då varor åtgärdas för att överensstämma med avtalet, särskilt kostnader för postbefordran, arbetskraft och material.** [Ändr. 58]

Artikel 3

Den gemensamma europeiska köplagens fakultativa natur

Parterna kan, **om inte annat följer av kraven i artiklarna 8 och 9**, komma överens om att den gemensamma europeiska köplagen ska gälla för deras gränsöverskridande avtal om försäljning av varor, om tillhandahållande av digitalt innehåll och om fullgörande av anknyttande tjänster inom den gemensamma köplagens territoriella och materiella tillämpningsområde och dess tillämpningsområde med avseende på personer enligt artiklarna 4–94–7. [Ändr. 59]

Artikel 4

Gränsöverskridande avtal

1. Den gemensamma europeiska köplagen får användas i samband med **distansavtal som är** gränsöverskridande avtal. [Ändr. 60]

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska ett avtal mellan näringsidkare anses som ett gränsöverskridande avtal om parterna har sin hemvist i olika stater, av vilka åtminstone en är en medlemsstat.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument anses som ett gränsöverskridande avtal om

a) den adress som angivits av konsumenten, leveransadressen eller faktureringsadressen är belägen i en annan stat än den där näringsidkaren har hemvist eller säte, och

b) åtminstone en av dessa stater är en medlemsstat.

4. Vid tillämpningen av denna förordning ska sätet för företag och andra organ, oavsett om det rör sig om bolag eller andra rättsliga enheter, anses vara den plats där den centrala administrationen är belägen. En näringsidkare som är en fysisk person ska anses ha hemvist där han eller hon har sin huvudsakliga verksamhet.

5. En näringsidkare som är en fysisk person ska anses ha hemvist där han eller hon har sin huvudsakliga verksamhet. Om avtalet ingås inom ramen för den verksamhet som bedrivs i en näringsidkares filial, agentur eller inrättning av annat slag ska den plats där filialen, agenturen eller inrättningen av annat slag är belägen anses som näringsidkarens hemvist eller säte.

6. Den relevanta tidpunkten för fastställandet av om ett avtal är ett gränsöverskridande avtal ska vara den tidpunkt då parterna kommer överens om att använda den gemensamma europeiska köplagen.

Artikel 5

Avtal i samband med vilka den gemensamma europeiska köplagen får användas

Den gemensamma europeiska köplagen får användas i samband med **distansavtal, inklusive avtal som ingås på elektronisk väg, vilka är** [Ändr. 61]

a) försäljningsavtal,

b) avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll, på ett konkret medium eller på annat sätt, som kan bevaras, behandlas, kommas åt eller användas på nytt av användaren, oavsett om innehållet tillhandahålls mot betalning eller inte **eller i utbyte mot en annan motprestation än betalning, eller inte tillhandahålls i utbyte mot någon annan motprestation,** [Ändr. 62]

c) anknyttande tjänstevtal, oavsett om ett separat pris har avtalats för den anknyttande tjänsten.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 6

Uteslutande av blandade avtal och avtal med anknytning till en konsumentkredit [Ändr. 63]

1. Den gemensamma europeiska köplagen får ~~inte också~~ användas i samband med
 - a) *de fall då ett avtal som regleras av den gemensamma europeiska köplagen är knutet till ett annat avtal än ett försäljningsavtal, ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll eller ett avtal om fullgörande av anknytande tjänster, eller*
 - b) ~~blandade avtal med~~ *de fall då ett avtal omfattar* inslag utöver försäljning av varor, tillhandahållande av digitalt innehåll ~~och~~ *eller* fullgörande av anknytande tjänster i den mening som avses i artikel 5, *förutsatt att dessa inslag kan delas upp och att ett pris kan anges för dessa inslag.* [Ändr. 64]
- 1a. *I de fall som avses i punkt 1 a ska det anknytande avtalet regleras av den lagstiftning som annars är tillämplig.* [Ändr. 65]
- 1b. *I de fall som avses i punkt 1 a, och*
 - a) *om någon av de båda parterna, i samband med det avtal som regleras av den gemensamma europeiska köplagen, utövar någon rättighet, prövningsmöjlighet eller invändning, eller om det avtalet är ogiltigt eller icke-bindande, ska den nationella lag som är tillämplig för det anknytande avtalet fastställa verkningarna för det anknytande avtalet,* [Ändr. 66]
 - b) *om någon av de båda parterna, i samband med det anknytande avtalet, utövar någon rättighet, prövningsmöjlighet eller invändning, eller om detta avtal är ogiltigt eller icke-bindande enligt tillämplig nationell lag, påverkas inte parternas skyldigheter enligt det avtal som regleras av den gemensamma europeiska köplagen, såvida en av parterna inte skulle ha ingått det avtal som regleras av den gemensamma europeiska köplagen om det inte hade varit ett anknytande avtal, eller skulle ha gjort detta endast utifrån helt andra avtalsvillkor, i vilket fall denna part har rätt att säga upp det avtal som regleras av den gemensamma europeiska köplagen.* [Ändr. 67]
- 1c. *I de fall som avses i punkt 1 b ska de andra inslag som ingår i avtalet anses ha varit föremål för en överenskommelse inom ramen för ett anknytande avtal.* [Ändr. 68]

2. Den gemensamma europeiska köplagen får inte användas i samband med sådana avtal mellan en näringsidkare och en konsument där näringsidkaren beviljar eller utfäster sig att bevilja konsumenten kredit i form av uppskjuten betalning, lån eller andra liknande lättnader. Den gemensamma europeiska köplagen får användas i samband med avtal mellan en näringsidkare och en konsument i sådana fall där varor, digitalt innehåll eller anknytande tjänster av samma slag tillhandahålls fortlöpande och konsumenten betalar för dessa genom avbetalningar så länge leveranserna pågår. [Ändr. 69]

Artikel 7

Avtalsparterna

1. Den gemensamma europeiska köplagen får endast användas om den som säljer varorna eller tillhandahåller det digitala innehållet är en näringsidkare. I avtal där alla parterna är näringsidkare får den gemensamma europeiska köplagen användas om åtminstone en av dessa tillhör kategorin små och medelstora företag.
2. För att omfattas av kategorin små och medelstora företag enligt denna förordning ska en näringsidkare
 - (a) sysselsätta högst 250 personer, och
 - (b) ha en årsomsättning på högst 50 miljoner euro eller en balansomslutning på högst 43 miljoner euro per år eller, för små och medelstora företag som har sitt säte i en medlemsstat som inte har euro som valuta eller i ett tredjeland, motsvarande belopp i den medlemsstatens eller det tredjelandets valuta. [Ändr. 70]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 8

Överenskommelser om att använda den gemensamma europeiska köplagen

1. För att den gemensamma europeiska köplagen ska kunna användas ska parterna ha kommit överens om detta. Frågan om huruvida det finns en sådan överenskommelse och huruvida den är giltig ska fastställas på grundval av punkterna 2 och 3 i denna artikel, artikel 9 och relevanta bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen.
2. I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument ska en överenskommelse om att använda den gemensamma europeiska köplagen endast vara giltig om konsumenten ger sitt samtycke genom en uttrycklig förklaring om detta som är åtskild från bekräftelsen av samtycket till att ingå ett avtal **och om kraven i artikel 9 är uppfyllda**. Näringsidkaren ska bekräfta denna överenskommelse för konsumenten på ett varaktigt medium. [Ändr. 71]
3. I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument är det inte tillåtet att komma överens om att den gemensamma europeiska köplagen endast ska tillämpas i vissa delar, utan den måste tillämpas i sin helhet. **I förbindelserna mellan näringsidkare kan den gemensamma europeiska köplagen tillämpas delvis, förutsatt att det inte fastställs att det är förbjudet att utesluta de respektive bestämmelserna.** [Ändr. 72]

Artikel 9

Standardinformation i avtal mellan en näringsidkare och en konsument

1. Utöver den förpliktelse att lämna förhandsinformation som föreskrivs i den gemensamma europeiska köplagen ska näringsidkaren, i samband med avtal mellan en näringsidkare och en konsument, uppmärksamma konsumenten på eventuella planer att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen redan innan avtalet ingås genom att på ett klart och tydligt sätt förse konsumenten med informationsmeddelandet i bilagan. Om överenskommelsen om att använda den gemensamma europeiska köplagen ingås per telefon eller på något annat sätt som inte ger möjlighet att förse konsumenten med informationsmeddelandet, eller om näringsidkaren har underlåtit att överlämna informationsmeddelandet, ska konsumenten inte bli bunden av avtalet förrän han eller hon har mottagit en sådan bekräftelse som anges i artikel 8.2, åtföljd av informationsmeddelandet, och uttryckligen samtyckt till användningen av den gemensamma europeiska köplagen.
2. Det informationsmeddelande som anges i punkt 1 ska, om det lämnas i elektronisk form, innehålla en länk till eller åtminstone inbegripa uppgifter om en webbplats genom vilken texten till den gemensamma europeiska köplagen kan erhållas kostnadsfritt.

Artikel 10

Påföljder vid underlåtenhet att uppfylla vissa krav

Medlemsstaterna ska föreskriva påföljder för näringsidkare som i sina förbindelser med konsumenter underlåter att uppfylla kraven i artiklarna 8 och 9 och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa påföljder tillämpas. Dessa påföljder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna ska inom... (*) [~~1~~ år från det att denna förordning började gälla] meddela kommissionen de relevanta bestämmelserna och därefter utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar av dessa.

Artikel 11

Följder av användningen av den gemensamma europeiska köplagen

1. Om parterna på giltigt sätt har kommit överens om att använda den gemensamma europeiska köplagen i samband med ett avtal, ska frågor som omfattas av den gemensamma europeiska köplagens bestämmelser uteslutande regleras av denna **och inte av det avtalsrättsliga system som, i avsaknad av ett sådant avtal, skulle reglera avtalet inom ramen för den rättsordning som fastställts som den tillämpliga lagstiftningen**. Förutsatt att avtalet faktiskt ingicks ska den gemensamma europeiska köplagen även reglera frågor om efterlevnad och påföljder vid underlåtenhet att uppfylla kraven på förhandsinformation. [Ändr. 73]

(*) Ett år från denna förordnings tillämpningsdag.

Onsdagen den 26 februari 2014

1a. Om parterna inleder förhandlingar eller på annat sätt vidtar förberedande åtgärder för att ingå ett avtal när det gäller den gemensamma europeiska köplagen, ska den gemensamma europeiska köplagen även reglera frågor om efterlevnad av och påföljder vid underlåtenhet att iaktta skyldigheten att lämna information innan avtalet ingås samt andra frågor som är relevanta innan ett avtal ingås.

Tillämpningen av den gemensamma europeiska köplagen enligt första stycket ska inte påverka den lag som är tillämplig enligt de relevanta lagvalsreglerna, om näringsidkaren även har åberopat andra rättssystem. [Ändr. 74]

Artikel 11a

Frågor som omfattas av den gemensamma europeiska köplagen

1. Bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen omfattar följande:

- a) Skyldigheten att lämna information innan avtalet ingås.
- b) Ingåendet av avtal (inbegripet formkrav).
- c) Ångerrätten och dess verkningar.
- d) Ogiltighet på grund av misstag, bedrägeri, hot eller otillbörligt utnyttjande (och följderna av sådan ogiltighet).
- e) Tolkning.
- f) Innehåll och verkningar, bland annat för det berörda avtalet.
- g) Bedömning och verkningar av oskäligen avtalsvillkor.
- h) Parternas rättigheter och skyldigheter.
- i) Åtgärder på grund av avtalsbrott.
- j) Återlämnande efter hävning eller uppsägning eller vid icke-bindande avtal.
- k) Rättigheters upphörande.
- l) Åtgärder som kan vidtas vid underlåtenhet att uppfylla de skyldigheter som följer av dess tillämpning. [Ändr. 75]

2. De frågor som inte omfattas av den gemensamma europeiska köplagen regleras av de relevanta bestämmelserna i den nationella lag som är tillämplig enligt förordningarna (EG) nr 593/2008 och (EG) nr 864/2007 eller någon annan relevant lagvalsregel. Det rör sig bland annat om frågor avseende

- a) ställningen som juridisk person,
- b) avtals ogiltighet till följd av bristande rättshandlingsförmåga eller olagligt eller omoraliskt handlande, såvida orsakerna till det olagliga eller omoraliska handlandet inte tas upp i den gemensamma europeiska köplagen,
- c) fastställandet av avtalsspråket,
- d) icke-diskriminering,
- e) representation,
- f) antal gäldenärer och borgenärer, byte av parter, inklusive överlåtelse,
- g) kvittning och fusion,
- h) skapande, förvärv eller överlåtelse av fast egendom eller av rättigheter till fast egendom,
- i) immaterialrätt och

Onsdagen den 26 februari 2014

j) *skadeståndsrätt samt frågan om huruvida sammanhängande krav på skadestånd vid avtalsbrott respektive krav på utomobligatoriskt skadestånd kan göras gällande inom ramen för samma talan.* [Ändr. 76]

3. *Denna artikel påverkar inte de tvingande bestämmelser i en icke-medlemsstat som kan vara tillämpliga i enlighet med de relevanta lagvalsreglerna.* [Ändr. 77]

Artikel 12

Informationskrav som följer av tjänstedirektivet

Denna förordning ska inte påverka de informationskrav som föreskrivs i nationell lagstiftning som införlivar bestämmelserna i direktiv 2006/123/EG, och som kompletterar informationskraven i den gemensamma europeiska köplagen.

Artikel 13

Medlemsstaternas alternativ

En medlemsstat får besluta att göra den gemensamma köplagen tillgänglig i samband med

- a) avtal där näringsidkarna eller, vid avtal mellan en näringsidkare och en konsument, näringsidkaren har hemvist eller säte i den medlemsstaten eller i samband med avtal där den adress som angivits av konsumenten, leveransadressen eller faktureringsadressen befinner sig i den medlemsstaten, och/eller
- b) avtal där alla parter är näringsidkare, men ingen tillhör kategorin små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 7.2.

Artikel 14

~~Underrättelse om domar som inneburit tillämpning av denna förordning~~

1. ~~Medlemsstaterna ska se till att utan onödigt dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen om slutliga domar från deras domstolar som inneburit tillämpning av denna förordning.~~
2. ~~Kommissionen ska inrätta ett system som gör det möjligt att ta del dels av informationen om de domar som avses i punkt 1, dels av relevanta domar från Europeiska unionens domstol. Detta system ska vara tillgängligt för allmänheten.~~ [Ändr. 78]

Artikel 15

~~Översyn~~

1. ~~Senast ... [4 år från det att denna förordning började gälla] ska medlemsstaterna lämna information om tillämpningen av denna förordning till kommissionen, särskilt om hur den gemensamma europeiska köplagen tas emot, i vilken utsträckning dess bestämmelser har givit upphov till tvister samt eventuella kvarvarande skillnader i konsumentskydd mellan den gemensamma europeiska köplagen och nationell lagstiftning. Denna information ska inbegripa en samlad översikt av nationell rättspraxis som innebär tolkning av den gemensamma europeiska köplagens bestämmelser.~~
2. ~~Senast ... [5 år från det att denna förordning började gälla], ska kommissionen lägga fram en ingående rapport med en översyn av hur denna förordning fungerar till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, bland annat med hänsyn till behovet av att utvidga tillämpningsområdet med avseende på avtal mellan näringsidkare, till marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen när det gäller digitalt innehåll samt till den framtida utvecklingen av unionens regelverk.~~ [Ändr. 79]

Artikel 16

~~Ikraftträdande och tillämpning~~

1. ~~Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.~~
2. ~~Den ska tillämpas från [sex månader efter det att den trädde i kraft].~~

~~Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.~~ [Ändr. 80]

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA I

COMMON EUROPEAN SALES LAW

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Del I Inledande bestämmelser	36
Kapitel 1 Allmänna principer och tillämpning	36
Avsnitt 1 Allmänna principer	36
Avsnitt 2 Tillämpning av bestämmelserna	36
Del II Ingående av ett bindande avtal	42
Kapitel 2 Förhandsinformation	42
Avsnitt 1 Förhandsinformation som näringsidkare ska rikta till konsumenter	42
Avsnitt 2 Skyldighet att lämna information före avtalets ingående i affärstransaktioner mellan näringsidkare	48
Avsnitt 3: Avtal som ingås på elektronisk väg	48
Avsnitt 4 Skyldighet att se till att den information som lämnas är korrekt	50
Avsnitt 5 Rättelse vid brott mot informationsplikten	50
Kapitel 3 Ingående av avtal	52
Kapitel 4 Ångerrätt vid distansavtal och avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler mellan näringsidkare och konsumenter	56
Kapitel 5 Bristande samtycke	62
Del III Bedömning av avtalets innehåll	65
Kapitel 6 Tolkning	65
Kapitel 7 Innehåll och verkningar	67
Kapitel 8 Oskäligen avtalsvillkor	72
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	72
Avsnitt 2 Oskäligen villkor i avtal mellan en näringsidkare och en konsument	72
Avsnitt 3 Oskäligen avtalsvillkor i avtal mellan näringsidkare	76
Del IV Skyldigheter som åligger och åtgärder som kan vidtas av parterna i ett försäljningsavtal eller ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll	78
Kapitel 9 Allmänna bestämmelser	78
Kapitel 10 Säljarens skyldigheter	81
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	81
Avsnitt 2 Leverans	81
Avsnitt 3 Varornas och det digitala innehållets överensstämmelse	84
Kapitel 11 Köparens möjligheter att vidta åtgärder vid avtalsbrott	87
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	87
Avsnitt 2 Avhjälpande från säljarens sida	88
Avsnitt 3 Krav på prestation	89
Avsnitt 4 Innehållande av köparens prestation	90

Onsdagen den 26 februari 2014

Avsnitt 5 Uppsägning	90
Avsnitt 6 Prisavdrag	92
Avsnitt 7 Undersökningsplikt och skyldighet att meddela fel i avtal mellan näringsidkare	92
Kapitel 12 Köparens skyldigheter	94
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	94
Avsnitt 2 Betalning av priset	94
Avsnitt 3 Mottagande av leverans	96
Kapitel 13 Åtgärder som säljaren kan vidta vid avtalsbrott 7	98
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	98
Avsnitt 2 Krav på prestation	98
Avsnitt 3 Innehållande av säljarens prestation	99
Avsnitt 4 Uppsägning	99
Kapitel 14 Riskens övergång	101
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	101
Avsnitt 2 Riskens övergång i konsumentavtal	101
Avsnitt 3 Riskens övergång i avtal mellan näringsidkare	102
Del V Skyldigheter som åligger och åtgärder som kan vidtas av parterna i ett anknytande tjänsteavtal	104
Kapitel 15 Parternas skyldigheter och möjligheter att vidta åtgärder	104
Avsnitt 1 Tillämpning av vissa allmänna bestämmelser om försäljningsavtal	0
Avsnitt 2 Tjänsteleverantörens skyldigheter	104
Avsnitt 3 Kundens skyldigheter	106
Avsnitt 4 Åtgärder vid avtalsbrott	106
Del VI Skadestånd och dröjsmålsränta	109
Kapitel 16 Skadestånd och dröjsmålsränta	109
Avsnitt 1 Skadestånd	109
Avsnitt 2 Dröjsmålsränta allmänna bestämmelser	110
Avsnitt 3 Försenad betalning av näringsidkare	111
Del VII Återlämnande	114
Kapitel 17 Återlämnande (restitution)	114
Del VIII Preskription	117
Kapitel 18 Preskription	117
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser	117
Avsnitt 2 Preskriptionsfrister och inledningen av sådana frister	117
Avsnitt 3 Förlängning av preskriptionsfrister	118
Avsnitt 4 Förnyelse av preskriptionsfrister	119
Avsnitt 5 Verkningar av preskription	119

Onsdagen den 26 februari 2014

Avsnitt 6 Avtal om ändring 119

BILAGA II STANDARDMEDDELANDE [Ändr. 81]

Avdelning II

Bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen [Ändr.82]

Del I

Inledande bestämmelser

Kapitel 1

Allmänna principer och tillämpning

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 1

Avtalsfrihet

1. Det står parterna fritt att ingå avtal och fastställa avtalsinnehållet, med förbehåll för tillämpliga tvingande bestämmelser.
2. Parterna får avstå från att tillämpa bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen, eller avvika från eller ändra deras verkningar, såvida inte annat följer av dessa bestämmelser.

Artikel 2

Tro och heder

1. Varje part är skyldig att handla i enlighet med kraven på tro och heder.
2. Brott mot denna skyldighet kan leda till att den felande parten inte längre kan utöva eller förlita sig på en rättighet, prövningsmöjlighet eller invändning som annars skulle ha stått till dennes förfogande, ~~eller medföra att parten i fråga blir ersättningskyldig för eventuella förluster som åsamkas den andra parten~~ **men ska inte direkt ge upphov till åtgärder på grund av brister i fullgörandet av en skyldighet. [Ändr. 83]**
3. Parterna får inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i denna artikel, eller avvika från eller ändra deras verkningar.

Artikel 3

Samarbete

Parterna är skyldiga att samarbeta med varandra i den utsträckning som kan förväntas med hänsyn till uppfyllandet av deras avtalsförpliktelser.

Avsnitt 2

Tillämpning av bestämmelserna

Artikel 4

Tolkning

1. Den gemensamma europeiska köplagen ska tolkas autonomt och i enlighet med de mål och principer som ligger till grund för den.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Frågor som faller inom tillämpningsområdet för, men inte uttryckligen regleras i den gemensamma europeiska köplagen ska behandlas i enlighet med de mål och principer som ligger till grund för denna, utan möjlighet att åberopa den nationella lag som skulle ha varit tillämplig i avsaknad av en överenskommelse om att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen eller någon annan lag.

3. Om det finns en allmän bestämmelse och en specialbestämmelse som är tillämpliga på en viss situation som faller inom den allmänna bestämmelsens tillämpningsområde, ska specialbestämmelsen ha företräde i händelse av konflikt.

Artikel 5

Skälighet

1. Skälighet ska bedömas objektivt, med hänsyn till avtalets natur och ändamål, till omständigheterna i det enskilda fallet och till bruk och sedvänjor bland de berörda näringsidkarna eller yrkesgrupperna.

2. Varje hänvisning till vad som förväntas av en person, eller i en given situation, ska anses som en hänvisning till vad som skäligen kan förväntas.

Artikel 6

Inga formkrav

Om inte annat anges i den gemensamma europeiska köplagen behöver ett avtal, en förklaring eller varje annan handling som omfattas av den lagen inte ha någon särskild form.

Artikel 7

Avtalsvillkor som inte förhandlats individuellt

1. Ett avtalsvillkor som tillhandahållits av en part är inte individuellt förhandlat om den andra parten inte haft möjlighet att påverka dess innehåll.

2. Om en part tillhandahåller den andra parten ett urval av avtalsvillkor, ska ett villkor inte anses ha förhandlats individuellt enbart på den grunden att den andra parten väljer det villkoret från urvalet i fråga.

3. En part som påstår att ett avtalsvillkor som tillhandahållits som en del av standardavtalsvillkor sedermera har förhandlats individuellt ska bära bevisbördan för att så är fallet.

4. I ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument ska näringsidkaren bära bevisbördan för att ett avtalsvillkor som denne har tillhandahållit har förhandlats individuellt.

5. I ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument ska avtalsvillkor som utformats av tredje man anses ha tillhandahållits av näringsidkaren, såvida det inte är konsumenten som har infört dem i avtalet.

Artikel 8

Uppsägning av ett avtal

1. Att "säga upp avtalet" innebär att avsluta parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet, med undantag för sådana som uppstår enligt avtalsvillkor om tvistlösning eller varje annat avtalsvillkor som är avsett att gälla även efter en uppsägning.

2. Utestående betalningar och krav på ersättning för eventuell underlåtenhet att uppfylla avtalsvillkor ska betalas om de härrör från tiden före uppsägningen. Om uppsägningen grundar sig på faktisk eller förväntad underlåtenhet att uppfylla avtalsvillkor ska den uppsägande parten också vara berättigad till skadestånd från den andra parten, som ersättning för utebliven framtida prestation.

3. En uppsägnings verkningar med avseende på återbetalning och återlämnande av varor eller digitalt innehåll, samt andra frågor om restitution, regleras i bestämmelserna om återlämnande i kapitel 17.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 9

~~Blandade avtal~~ **Avtal som omfattar tillhandahållande av anknyttande tjänster [Ändr. 84]**

1. Om ett avtal utöver försäljning av varor eller tillhandahållande av digitalt innehåll rör utförande av en anknyttande tjänst, ska bestämmelserna i del IV i den gemensamma köplagen tillämpas med avseende på parternas skyldigheter och möjligheter att vidta åtgärder i egenskap av säljare respektive köpare av varor eller digitalt innehåll, medan bestämmelserna i del V i den gemensamma köplagen ska tillämpas med avseende på parternas skyldigheter och möjligheter att vidta åtgärder i egenskap av tjänsteleverantör respektive kund.
2. Om säljarens och tjänsteleverantörens förpliktelser enligt ett avtal som omfattas av punkt 1 ska fullgöras i separata delar eller kan delas upp på annat sätt, och det finns grund för att säga upp avtalet på grund av bristande fullgörande med avseende på en del av avtalet till vilken en viss del av priset kan knytas, får köparen och konsumenten endast säga upp den delen av avtalet.
3. Punkt 2 gäller inte om köparen och kunden inte kan förväntas godta fullgörandet av de andra delarna eller avtalsbrottet är av sådan natur att det utgör grund för att avtalet sägs upp i sin helhet.
4. Om säljarens och tjänsteleverantörens förpliktelser enligt avtalet inte kan delas upp eller om en del av priset inte kan knytas till en specifik del av avtalet, får köparen och kunden säga upp avtalet endast om avtalsbrottet är av sådan natur att det utgör grund för att säga upp avtalet som helhet.

Artikel 10

Underrättelse

1. ~~Denna artikel ska tillämpas i samband med att underrättelse lämnas för något av de ändamål som anges i bestämmelserna i den gemensamma europeiska köplagen och i avtalet.~~ Begreppet "underrättelse" inbegriper förmedling av varje framställning som är avsedd att ha rättsverkningar eller förmedla information för ett rättsligt syfte. [Ändr. 85]
2. En underrättelse får lämnas på det sätt som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.
3. En underrättelse ska få verkan när den är adressaten till handa, såvida det inte framgår av underrättelsen att den ska få verkan efter viss tid.
4. En underrättelse ska anses vara adressaten till handa
 - a) när den når adressaten, eller
 - b) när den når adressatens driftställe eller, om det inte finns något driftställe eller underrättelsen är ställd till en konsument, till adressatens stadigvarande hemvist, eller
 - c) vid underrättelse som översänds med elektronisk post eller på något annat individuellt sätt, när adressaten får tillgång till den, eller
 - d) när den på annat sätt görs tillgängligt för adressaten på en sådan plats och på ett sådant sätt att adressaten kan förväntas få tillgång till den utan onödigt dröjsmål.

Underrättelsen har nått adressaten när något av kraven i led a, b, c eller d är uppfyllt, oavsett vilket som uppfylls först.

5. En underrättelse ska inte ha någon verkan om en återkallelse av meddelandet når adressaten före eller samtidigt med underrättelsen.
6. I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte, till nackdel för konsumentens, avstå från att tillämpa bestämmelserna i punkterna 3 och 4 eller avvika från eller ändra deras verkningar.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 11

Beräkning av tidsfrister

1. Bestämmelserna i denna artikel ska tillämpas med avseende på beräkningen av tidsfrister för ändamål som omfattas av den gemensamma europeiska köplagen. [Ändr. 86]

1a. Om en frist som anges i dagar, veckor, månader eller år ska beräknas från en viss händelse, åtgärd eller tidpunkt, ska den dag då händelsen inträffar, åtgärden vidtas eller den angivna tidpunkten infaller inte räknas in i fristen. [Ändr. 87]

2. Med förbehåll för punkterna 4, 5 och 7 börjar

a) en frist som anges i dagar att löpa den första timmen av den första dagen och löper ut när den sista timmen av den sista dagen i perioden är till ända,

b) en frist som anges i veckor, månader eller år att löpa i början av den första timmen av den första dagen av fristen, och löper ut i slutet av den sista timmen av den dag i den sista veckan, månaden eller året som är samma veckodag eller infaller på samma datum som den dag då perioden börjar löpa, med det förbehållet att om, i en frist som uttrycks i månader eller år, den dag då fristen skulle löpa ut inte finns i den sista månaden, fristen ska löpa ut vid utgången av sista timmen i den månaden.

~~3. Om en frist som anges i dagar, veckor, månader eller år ska beräknas från en viss händelse, åtgärd eller tidpunkt den dag då händelsen inträffar, åtgärden vidtas eller den angivna tidpunkten infaller inte räknas in i fristen.~~ [Ändr. 88]

4. De berörda fristerna inbegriper lördagar, söndagar och allmänna helgdagar, såvida inte dessa dagar uttryckligen undantas eller perioderna anges i arbetsdagar.

5. Om den sista dagen i en frist är en lördag, söndag eller allmän helgdag på den plats där en föreskriven handling ska utföras, löper fristen ut den sista timmen av påföljande arbetsdag. Denna bestämmelse ska inte tillämpas med avseende på frister som beräknas retroaktivt från en given dag eller händelse.

~~6. Om en person sänder en annan person en handling som fastställer en tidsfrist inom vilken adressaten ska svara eller vidta någon annan åtgärd, men som inte anger när denna frist börjar löpa, ska denna frist, om inget annat talar för motsatsen, beräknas från den tidpunkt då handlingen når adressaten.~~ [Ändr. 89]

7. Vid tillämpningen av denna artikel ska

a) "allmän helgdag" med avseende på en medlemsstat eller en del av en medlemsstat i Europeiska unionen förstås som varje dag som avsatts som en sådan av den berörda medlemsstaten eller den berörda delen av en medlemsstat enligt en förteckning som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, och

b) "arbetsdag" förstås som alla dagar utöver lördagar, söndagar och allmänna helgdagar.

7a. Om en person till en annan person sänder en handling som fastställer en tidsfrist inom vilken adressaten ska svara eller vidta någon annan åtgärd, men som inte anger när denna frist börjar löpa, ska denna frist, om inget annat talar för motsatsen, beräknas från den tidpunkt då handlingen når adressaten. [Ändr. 90]

Artikel 12

Ensidiga uttalanden eller beteenden

1. Ett ensidigt uttalande som anger en avsikt ska tolkas så som det kan förväntas uppfattas av den person som den riktar sig till.

2. Om den person som gjort ett uttalande avsåg att ett uttryck i uttalandet skulle ha en viss innebörd och den andra personen var införstådd med, eller kunde förväntas ha varit införstådd med denna avsikt, ska uttrycket tolkas på det sätt som avsågs av den person som gjorde uttalandet.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. ~~Artiklarna 59–65 ska gälla med vederbörlig anpassning till tolkningen av ensidiga uttalanden som anger en avsikt. [Ändr. 91]~~

4. ~~Bestämmelserna om bristande samtycke i kapitel 5 ska gälla med vederbörlig anpassning till tolkningen av ensidiga uttalanden som anger en avsikt. [Ändr. 92]~~

5. Varje hänvisning till ett uttalande som avses i denna artikel är också en hänvisning till beteenden som kan anses likvärdiga med ett uttalande.

Del II

Ingående av ett bindande avtal

Kapitel 2

Förhandsinformation

Avsnitt 1

Förhandsinformation som näringsidkare ska lämna till konsumenter

Artikel 13

Skyldighet att lämna information ~~vid ingående av distansavtal eller avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler~~
[Ändr. 93]

1. En näringsidkare som ingår ett ~~distansavtal eller ett avtal utanför säljarens fasta affärslokaler~~, är skyldig att i klar och begriplig form lämna följande information till konsumenten innan ett avtal ingås eller konsumenten blir bunden av ett erbjudande:

- a) De huvudsakliga egenskaperna hos de varor, det digitala innehåll eller de anknytande tjänster som ska levereras, i en omfattning som är lämplig med hänsyn till kommunikationsmedlet och till varorna, det digitala innehållet eller de anknytande tjänsterna.
- b) Det totala priset och eventuella tillkommande avgifter och kostnader enligt artikel 14.
- c) Näringsidkarens identitet och adress enligt artikel 15.
- d) Avtalsvillkoren enligt artikel 16.
- e) Ångerrätten enligt artikel 17.
- f) Förekomsten av och villkoren för kundservice efter försäljning, andra tjänster efter försäljning samt garantier och rutiner för hantering av klagomål, i förekommande fall.
- g) Om det finns möjlighet att använda sig av ett system för alternativ tvistlösning som näringsidkaren är knuten till och hur man i så fall får tillgång till detta system.
- h) Uppgift om digitalt innehålls funktion, inklusive tillämpliga tekniska skyddsåtgärder.
- i) Uppgift om relevant kompatibilitet mellan det digitala innehållet och hårdvara och programvara som näringsidkaren är medveten om eller rimligen kan förväntas ha varit medveten om. [Ändr. 94]

2. Den information som tillhandahålls utgör, med undantag för de adresser som krävs enligt punkt 1 c, en integrerad del av avtalet och får inte ändras om inte parterna uttryckligen kommer överens om detta.

3. ~~När det gäller distansavtal ska~~ Den information som krävs enligt denna artikel **ska**

- a) lämnas till eller görs tillgänglig för konsumenten på ett sätt som lämpligt med hänsyn till den använda tekniken för distanskommunikation,
- b) lämnas på ett klart och begripligt språk, och,

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) om den lämnas på ett varaktigt medium, vara läsbar. [Ändr. 95]
4. När det gäller avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler ska den information som krävs enligt denna artikel
- (a) lämnas på papper eller, om konsumenten godtar det, på ett annat varaktigt medium, och
- (b) vara läsbar och lämnas på ett klart och begripligt språk. [Ändr. 96]
5. Denna artikel ska inte tillämpas om avtalet
- a) rör leverans av livsmedel, drycker eller andra varor som är avsedda för löpande konsumtion i hushållet, och som levereras av en näringsidkare med frekventa och regelbundna intervall till konsumentens hem, bostad eller arbetsplats,
- (b) ingås med hjälp av varuautomater eller automatiserade affärslokaler, [Ändr. 97]
- (c) ingås utanför säljarens fasta affärslokaler, förutsatt att priset eller, om flera avtal ingicks samtidigt, det totala beloppet för avtalen inte överstiger 50 euro eller motsvarande i den valuta som överenskommit för betalning av det. [Ändr. 98]
- ca) **upprättas enligt medlemsstaternas lagar under medverkan av en offentlig tjänsteman som enligt lag är förpliktad till oberoende och opartiskhet och som genom omfattande rättsliga upplysningar ska säkerställa att konsumenten ingår avtalet endast på grundval av noggranna rättsliga överväganden och med kännedom om dess rättsliga tillämpningsområde.** [Ändr. 99]

Artikel 14

Information om priset och eventuella tillkommande avgifter och kostnader

1. Den information som lämnas enligt artikel 13.1 b ska omfatta
- a) varornas, det digitala innehållets eller de anknytande tjänsternas totala pris, inklusive skatter och avgifter eller, om varornas, det digitala innehållets eller de anknytande tjänsternas natur innebär att priset inte rimligen kan beräknas på förhand, den metod som används för att beräkna priset, och
- b) eventuella tillkommande kostnader för frakt, leverans eller postbefordran eller andra kostnader, eller om dessa inte kan beräknas på förhand, uppgift om att sådana tillkommande avgifter och kostnader kan komma i fråga.
2. I fråga om avtal som löper på obestämd tid eller ett avtal som omfattar en prenumeration, ska informationen inbegripa det totala priset per faktureringsperiod. Om sådana avtal föreskriver betalning av på förhand fastställda belopp, ska informationen inbegripa det totala månatliga priset. Om det totala priset inte rimligen kan beräknas på förhand, ska uppgift om den metod som används för att beräkna priset anges.
3. Näringsidkaren ska i förekommande fall underrätta konsumenten om kostnaderna för att använda teknik för distanskommunikation för ingående av ett avtal, om dessa kostnader beräknas på annat sätt än huvudbeloppet.

Artikel 15

Information om näringsidkarens identitet och adress

Den information som ska lämnas enligt artikel 13.1 c ska omfatta

- a) näringsidkarens identitet, till exempel firmanamn,
- b) den geografiska adress på vilken näringsidkaren är etablerad,
- c) telefonnummer, faxnummer och e-postadress, om sådana uppgifter finns tillgängliga, för att göra det möjligt för konsumenten att snabbt kontakta näringsidkaren och kommunicera med denne på ett effektivt sätt,

Onsdagen den 26 februari 2014

- d) om näringsidkaren handlar för en annan näringsidkares räkning, den senares identitet och geografiska adress, och
- e) om det innebär några skillnader jämfört med led b och d i denna artikel, näringsidkarens geografiska adress och, i förekommande fall, adressen till den näringsidkare på vars vägnar näringsidkaren handlar, så att konsumenten är införstådd med vart han eller hon kan rikta eventuella klagomål.

Artikel 16

Information om avtalsvillkoren

Den information som ska lämnas enligt artikel 13.1 d ska omfatta

- a) arrangemang för betalning och leverans av varorna, tillhandahållande av det digitala innehållet eller utförande av de anknyttande tjänsterna samt den tid inom vilken näringsidkaren åtar sig att leverera varorna, tillhandahålla det digitala innehållet eller utföra de anknyttande tjänsterna,
- b) i förekommande fall, uppgift om avtalets löptid och hur länge konsumentens skyldigheter minst gäller eller, om avtalet löper på obestämd tid eller förlängs automatiskt, villkoren för att säga upp avtalet, och
- c) uppgift om eventuella depositioner eller andra ekonomiska garantier som konsumenten på näringsidkarens begäran ska betala eller tillhandahålla samt vilka villkor som gäller i samband med dessa,
- d) uppgift om huruvida det finns relevanta uppförandekoder och hur kopior av dessa kan erhållas.

Artikel 17

Information om ångerrätt i samband med ~~distansavtal eller avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler~~ [Ändr. 100]

1. Om konsumenten har ångerrätt enligt kapitel 4 ska den information som ska lämnas enligt artikel 13.1 e inbegripa villkor, tidsfrister och förfaranden för att utöva denna rätt i enlighet med tillägg 1 samt den ångerblankett som finns i tillägg 2.
2. I förekommande fall måste den information som ska lämnas enligt artikel 13.1 e inbegripa uppgift om att konsumenten vid utnyttjande av ångerrätten är skyldig att bära kostnaderna för återsändande av varorna och, i fråga om distansavtal, uppgift om att konsumenten vid utnyttjande av ångerrätten är skyldig att bära kostnaderna för återsändande av varorna om dessa är av sådan natur att de i normala fall inte kan återsändas per post.
3. Om konsumenten kan utöva ångerrätten efter att ha begärt att anknyttande tjänster ska börja utföras under ångerperioden, ska den information som ska lämnas enligt artikel 13.1 e inbegripa uppgift om att konsumenten kan bli skyldig att betala näringsidkaren det belopp som avses i artikel 45.5.
4. Skyldigheten att lämna den information som avses i punkterna 1, 2 och 3 kan uppfyllas genom att förse konsumenten med de standardinstruktioner om ångerrätt som återfinns i tillägg 1. Näringsidkaren anses ha uppfyllt informationskraven om han har försett konsumenten med dessa instruktioner, korrekt ifyllda.
5. Om det inte finns några bestämmelser om ångerrätt enligt artikel 40.2 c–i och artikel 40.3, ska den information som ska lämnas enligt artikel 13.1 e inbegripa en förklaring om att konsumenten inte kommer att omfattas av ångerrätt eller, i förekommande fall, under vilka omständigheter konsumenten går miste om ångerrätten.

Artikel 18

~~Avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler: krav på ytterligare information och bekräftelse~~

1. Näringsidkaren är skyldig att förse konsumenten med en kopia av det undertecknade avtalet eller en bekräftelse av avtalet i pappersform eller, om konsumenten samtycker till det, på ett annat varaktigt medium inklusive, i förekommande fall, bekräftelsen på konsumentens samtycke och godkännande enligt artikel 40.3 d.

Onsdagen den 26 februari 2014

~~2. Om konsumenten begär att anknyttande tjänster ska börja tillhandahållas under den ångerperiod som föreskrivs i artikel 42.2, ska näringsidkaren ställa som krav att konsumenten gör denna begäran på ett varaktigt medium. [Ändr. 101]~~

Artikel 19

~~Distansavtal:~~ Ytterligare information och andra krav [Ändr. 102]

1. Om näringsidkaren kontaktar konsumenten per telefon i syfte att ingå ett distansavtal ska näringsidkaren redan när telefonsamtalet inleds upplysa om sin identitet, i förekommande fall identiteten på den person på vars vägnar telefonsamtalet sker, samt det kommersiella syftet med telefonsamtalet.

2. Om distansavtalet ingås med hjälp av ett medel för distanskommunikation som medger ett begränsat utrymme eller en begränsad tid för att visa informationen ska näringsidkaren på detta medel lämna åtminstone sådan information som föreskrivs i punkt 3 i denna artikel innan avtalet ingås. Övrig information som avses i artikel 13 ska näringsidkaren lämna till konsumenten på lämpligt sätt i enlighet med artikel 13.3.

3. Den information som krävs enligt punkt 2 ska omfatta

a) varornas, det digitala innehållets eller de anknyttande tjänsternas huvudsakliga egenskaper, i enlighet med artikel 13.1 a,

b) näringsidkarens identitet, i enlighet med artikel 15 a,

c) det sammanlagda priset, inklusive alla avgifter och kostnader som avses i artikel 13.1 b och artikel 14.1–2,

d) ångerrätten, och

e) avtalets löptid samt, om avtalet löper på obestämd tid, villkoren för uppsägning av avtalet enligt artikel 16.1 b.

4. Distansavtal som ingås per telefon ska vara giltiga endast om konsumenten har undertecknat erbjudandet eller har lämnat sitt skriftliga samtycke till att ingå ett avtal. Näringsidkaren ska förse konsumenten med en bekräftelse av avtalet på ett varaktigt medium.

5. Näringsidkaren ska på ett varaktigt medium ge konsumenten en bekräftelse av det ingångna avtalet och, i förekommande fall, av konsumentens samtycke och godkännande enligt artikel 40.3 d, samt tillhandahålla all den information som avses i artikel 13. Näringsidkaren ska lämna denna information inom rimlig tid från det att distansavtalet ingicks, dock senast vid tidpunkten för leveransen av varorna eller innan det digitala innehållet tillhandahålls eller de anknyttande tjänsterna börjar utföras, såvida inte informationen har lämnats till konsumenten på ett varaktigt medium redan innan distansavtalet ingicks.

6. Om konsumenten önskar att anknyttande tjänster ska börja utföras under den ångerperiod som föreskrivs i artikel 42.2, ska näringsidkaren kräva att konsumenten gör en uttrycklig begäran om detta på ett varaktigt medium.

Artikel 20

~~Skyldighet att lämna information vid ingående av andra avtal än distansavtal och avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler~~

~~1. Vid andra avtal än distansavtal och avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler är näringsidkaren skyldig att, innan avtalet ingås eller konsumenten blir bunden av något erbjudande, på ett klart och tydligt sätt ge konsumenten följande information, om den inte redan framgår av sammanhanget:~~

~~(a) De huvudsakliga egenskaperna hos de varor, det digitala innehåll eller de anknyttande tjänster som ska levereras, i en omfattning som är lämplig med hänsyn till kommunikationsmedlet och till varorna, det digitala innehållet eller de anknyttande tjänsterna.~~

~~(b) Det totala priset samt de tillkommande avgifterna och kostnaderna, i enlighet med artikel 14.1.~~

Onsdagen den 26 februari 2014

- ~~(e) Näringsidkarens identitet, till exempel företagsnamn, geografisk adress där näringsidkaren är etablerad och telefonnummer.~~
- ~~(d) Avtalsvillkoren, i enlighet med artikel 16 a och b.~~
- ~~(e) Den produktservice och de garantier som gäller och villkoren för dessa samt rutinerna för hantering av reklamationer.~~
- ~~(f) Digitalt innehålls funktion, inklusive tillämpliga tekniska skyddsåtgärder.~~
- ~~(g) Kompatibilitet mellan det digitala innehållet och hårdvara och programvara som näringsidkaren är medveten om eller rimligen kan förväntas ha varit medveten om.~~

~~2. Denna artikel ska inte tillämpas om avtalet rör en vardagstransaktion och genomförs omedelbart i samband med att det ingås. [Ändr. 103]~~

Artikel 21

Bevisbörda

Näringsidkaren ska bära bevisbördan för att den information som föreskrivs i detta avsnitt verkligen har lämnats.

Artikel 22

Bestämmelsernas tvingande natur

I förbindelserna mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt eller avvika från eller ändra deras verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Avsnitt 2

Skyldighet att lämna information före avtalets ingående i affärstransaktioner mellan näringsidkare

Artikel 23

Skyldighet att lämna information om varor och anknytande tjänster vid avtal mellan näringsidkare

1. Innan ett avtal om försäljning av varor, tillhandahållande av digitalt innehåll eller utförande av anknytande tjänster ingås mellan två näringsidkare, ska leverantören informera den andra näringsidkaren om väsentliga egenskaper som de varor, det digitala innehåll eller de anknytande tjänster som ska levereras har eller kan förväntas ha och som det skulle strida mot tro och heder att inte avslöja för den andra parten.

2. Vid fastställandet av om en part är skyldig att lämna information enligt punkt 1 ska hänsyn tas till alla relevanta omständigheter, däribland

- a) huruvida leverantören har särskilda sakkunskaper,
- b) leverantörens kostnader för att skaffa sig den relevanta informationen,
- c) med vilken lätthet den andra näringsidkaren kan skaffa informationen på annat sätt,
- d) vilken typ av information det är fråga om,
- e) hur viktig informationen framstår för den andra näringsidkaren, och
- f) god handelssed i den berörda situationen.

Onsdagen den 26 februari 2014

Avsnitt 3

Avtal som ingås på elektronisk väg

Artikel 24

Ytterligare informationskrav i samband med distansavtal som ingås på elektronisk väg

1. Denna artikel ska tillämpas när en näringsidkare tillhandahåller de medel som krävs för att ingå ett avtal, och dessa medel är elektroniska och inte inbegriper något exklusivt utbyte av e-post eller annan individuell kommunikation.
2. Näringsidkaren ska se till att den andra parten har tillgång till lämpliga, effektiva och lättåtkomliga tekniska medel för att upptäcka och rätta felaktiga uppgifter innan den andra parten lämnar eller godtar ett anbud.
3. Näringsidkaren ska lämna information om följande innan den andra parten lämnar eller godtar ett anbud:
 - a) De tekniska åtgärder som måste vidtas för att ingå avtalet.
 - b) Huruvida en avtalshandling ska registreras av näringsidkaren och huruvida denna handling kommer att vara tillgänglig eller inte.
 - c) De tekniska hjälpmedlen för att upptäcka och rätta felaktiga uppgifter innan den andra parten lämnar eller godtar ett anbud.
 - d) De språk som kan användas för att ingå avtalet.
 - e) ~~Avtalsvillkoren~~ **De villkor på vilka näringsidkaren är beredd att ingå avtalet. [Ändr. 104]**
4. **Utan att det påverkar några strängare krav för en näringsidkare som ingår avtal med en konsument enligt avsnitt 1 ska** näringsidkaren ~~ska~~ se till att avtalsvillkoren enligt punkt 3 e görs tillgängliga i form av text med alfabetiska eller andra läsbara tecken, på ett varaktigt medium och genom en databärare som medger läsning och upptagning av den information som lämnas i texten samt reproduktion av denna i konkret form. [Ändr. 105]
5. Näringsidkaren ska utan onödigt dröjsmål bekräfta mottagandet av ett anbud eller en accept från den andra parten på elektronisk väg. **Innehållet i anbudet eller accepten ska framgå av denna bekräftelse. [Ändr. 106]**

Artikel 25

Ytterligare krav i samband med distansavtal som ingås på elektronisk väg

1. Om ett distansavtal som ålägger konsumenten att göra en betalning ska ingås på elektronisk väg, ska näringsidkaren klart och tydligt, och omedelbart innan konsumenten lägger sin beställning, uppmärksamma konsumenten på informationskraven enligt artikel 13.1 a, artikel 14.1–2 och artikel 16 b.
2. Näringsidkaren ska se till att konsumenten vid sin beställning uttryckligen godtar att beställningen innebär en skyldighet att betala. Om beställningen kräver en knapptryckning eller användning av en liknande funktion, ska knappen eller motsvarande funktion vara märkt med orden "beställning leder till betalningsansvar" eller en motsvarande otvetydig formulering av vilken det framgår att beställningen medför en skyldighet att betala till näringsidkaren. Om bestämmelserna i denna punkt inte följs, blir konsumenten inte bunden av avtalet eller beställningen.
3. Näringsidkaren måste på ett tydligt och lättläst sätt ange på sin hemsida huruvida några leveransbegränsningar gäller och vilka betalningssätt som godtas, så att detta framgår redan i början av beställningsförfarandet.

Artikel 26

Bevisbörda

I förbindelserna mellan en näringsidkare och en konsument ska näringsidkaren bära bevisbördan för att denne tillhandahållit den information som föreskrivs i detta avsnitt.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 27

Bestämmelsernas tvingande natur

I förbindelserna mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte, till konsumentens nackdel, avstå från att tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt eller avvika från eller ändra deras verkningar.

Avsnitt 4

Skyldighet att se till att den information som lämnas är korrekt

Artikel 28

Skyldighet att se till att den information som lämnas är korrekt

1. En part som lämnar information före eller i omedelbar anslutning till ingåendet av ett avtal, oavsett om det sker för att uppfylla kraven i detta kapitel eller av andra skäl, är skyldig att vidta rimliga åtgärder för att se till att den information som lämnas är korrekt och inte kan missförstås.
2. En part som i rimlig utsträckning förlitar sig till inkorrekt eller missledande information som har lämnats i strid med den skyldighet som avses i punkt 1, vid ingåendet av ett avtal med den part som lämnade informationen, kan använda sig av de åtgärder för rättelse som anges i artikel 29.
3. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Avsnitt 5

Rättelse vid brott mot informationsplikten

Artikel 29

Rättelse vid brott mot informationsplikten

1. En part som har underlåtit att iaktta en skyldighet enligt detta kapitel ska **enligt kapitel 16** ansvara för eventuella förluster som åsamkats den andra parten genom denna underlåtenhet. [**Ändr. 107**]
2. Om näringsidkaren har underlåtit att följa kraven om information om tillkommande avgifter och kostnader eller andra kostnader som avses i artikel 14 eller när det gäller kostnader för att returnera varor enligt artikel 17.2, ska konsumenten inte vara skyldig att betala dessa ytterligare avgifter eller kostnader.
3. De åtgärder för rättelse som föreskrivs i denna artikel ska inte påverka eventuella andra möjliga åtgärder enligt artikel 42.2, artikel 48 eller artikel 49.
4. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Kapitel 3

Ingående av avtal

Artikel 30

Krav för ingående av avtal

1. Ett avtal har ingåtts om
 - a) parterna har nått en överenskommelse,
 - b) deras avsikt är att avtalet ska ha rättsverkningar, och

Onsdagen den 26 februari 2014

c) avtalet, vid behov kompletterat genom regler i den gemensamma europeiska köplagen, har det innehåll och den klarhet som krävs för att det ska kunna ha rättsverkningar.

2. Avtal ingås genom accept av ett anbud. ~~En accept kan vara uttrycklig eller ske genom andra uttalanden eller handlingar.~~ [Ändr. 108]

3. Parternas avsikt att ge avtalet rättsverkningar ska fastställas på grundval av deras uttalanden och handlingar.

4. Om en av parterna inte är beredd att ingå ett avtal på grund av att parterna inte kan komma överens i en viss fråga, föreligger inget avtal så länge en överenskommelse inte har nåtts.

Artikel 31

Anbud

1. Ett erbjudande ska anses som ett anbud om

a) det är avsett att leda till ett avtal om det godtas, och

b) har tillräckligt innehåll och uppvisar tillräcklig säkerhet för att kunna ligga till grund för ett avtal. ***I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument ska ett anbud anses ha tillräckligt innehåll och uppvisa tillräcklig säkerhet om det innehåller ett föremål, en kvantitet eller en varaktighet samt ett pris.*** [Ändr. 109]

2. Ett anbud kan riktas till en eller flera specifika personer.

3. Ett erbjudande till allmänheten är inte ett anbud, om inte omständigheterna talar för det.

Artikel 32

Återkallelse av ett anbud

1. Ett anbud kan återkallas om återkallelsen når anbudsmottagaren innan denne har accepterat anbudet eller, vid accept genom handlande, innan avtalet har ingåtts.

2. Om ett erbjudande riktat till allmänheten är ett anbud, får det återkallas på samma sätt som användes för att lämna anbudet.

3. En återkallelse av en anbud ska vara utan verkan om

a) det av anbudet framgår att det är oåterkalleligt,

b) anbudet anger en fast tidsfrist för accept, eller

c) anbudstagaren i övrigt haft fog för att se anbudet som oåterkalleligt och har handlat med tilltro till anbudet.

Artikel 33

Avslag på anbud

När besked om att anbudet inte kommer att antas når anbudsgivaren ska anbudet falla.

Artikel 34

Accept

1. Varje form av uttalande eller handlande från anbudstagarens sida som indikerar att denne har godtagit ett anbud är en accept.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Tystnad eller passivitet ska inte i sig utgöra en accept. **Framför allt ska ett uteblivet svar från konsumentens sida efter leverans av obeställda varor, tillhandahållande av obeställt digitalt innehåll eller fullgörande av obeställda anknyttande tjänster inte anses utgöra en accept.** [Ändr. 110]

Artikel 35

Tidpunkt för ingående av avtalet

1. Om anbudsmottagaren översänder en accept ska avtal anses ingånget när accepten når anbudsgivaren.
2. Om ett anbud accepteras på grundval av anbudsmottagarens handlande, anses avtal ha ingåtts när anbudsgivaren får kännedom om detta handlande.
3. Om anbudsmottagaren, på grundval av affärspraxis mellan parterna eller handelsbruk, kan acceptera anbudet genom sitt handlande utan att anbudsmottagaren underrättas, ska avtal trots vad som sägs i punkt 2 anses ha ingåtts när anbudsmottagaren påbörjar detta handlande.

Artikel 36

Tidsfrist för accept

1. En accept av ett anbud ska endast ha verkan om den når anbudsmottagaren inom den tidsfrist som fastställts av anbudsgivaren i anbudet.
2. Om anbudsgivaren inte har fastställt någon tidsfrist ska accepten ha verkan endast om den når anbudsgivaren inom skälig tid efter det att anbudet lämnades.
3. Om anbudet kan accepteras genom utförande av en handling utan att anbudsgivaren meddelas, ska accepten ha verkan endast om handlingen utförs inom den acceptfrist som fastställts av anbudsgivaren eller, om ingen sådan frist har fastställts, inom skälig tid.

Artikel 37

Försenad accept

1. En försenad accept ska ha verkan om anbudsgivaren utan onödigt dröjsmål underrättar anbudsmottagaren om att anbudsgivaren behandlar accepten som om den inkommit i rätt tid.
2. Om det av ett brev eller någon annan form av meddelande som innehåller en försenad accept framgår att det har skickats på ett sådant sätt att det skulle ha nått anbudsgivaren i tid om befördran av meddelandet hade fungerat normalt, ska den försenade accepten ha verkan som accept, såvida inte anbudsgivaren utan onödigt dröjsmål underrättar anbudsmottagaren om att anbudet inte längre gäller.

Artikel 38

Ändrad accept

1. Ett svar från anbudsmottagaren som uttryckligen eller indirekt innebär att anbudsvillkor läggs till eller byts ut, med följden att anbudsvillkoren ändras i sak, utgör ett avslag och ett nytt anbud.
2. Nya eller ändrade avtalsvillkor rörande exempelvis pris, betalning, varornas kvalitet och kvantitet, tid och plats för avlämnande, den ena partens ansvar gentemot den andra eller tvistlösning ska antas innebära en ändring i sak av anbudsvillkorens innehåll.
3. Ett svar som innebär en definitiv accept av ett anbud ska gälla som accept även om det uttryckligen eller indirekt innebär att anbudsvillkor läggs till eller byts ut, förutsatt att anbudsvillkoren inte ändras i sak. De nya villkoren blir därefter en del av avtalet.

Onsdagen den 26 februari 2014

4. Ett svar som uttryckligen eller indirekt innebär att anbudsvillkor läggs till eller byts ut ska alltid gälla som ett avslag på anbudet om
 - a) anbudet uttryckligen begränsar accepten till anbudsvillkoren,
 - b) anbudsgivaren invänder mot de tillagda eller ändrade villkoren utan onödigt dröjsmål, eller
 - c) anbudsmottagaren ställer som villkor för sin accept att anbudsgivaren godkänner de tillagda eller ändrade villkoren, och ett sådant godkännande inte når anbudsmottagaren inom skälig tid.

4a. Mellan näringsidkare och konsument ska ett svar från anbudsmottagaren som uttryckligen eller indirekt innebär att anbudsvillkor läggs till eller byts ut i alla händelser utgöra ett avslag och ett nytt anbud. [Ändr. 111]

Artikel 39

Motstridiga standardavtalsvillkor

1. Om parterna har nått en överenskommelse ska ett avtal anses ha ingåtts även om anbudet och accepten skulle hänvisa till motstridiga standardavtalsvillkor. Standardavtalsvillkoren ska utgöra en del av avtalet i den utsträckning som de är enhetliga till innehållet.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska något avtal inte anses ha ingåtts om en av parterna
 - a) i förväg, och på annat sätt än genom standardavtalsvillkor, har givit uttryck för en avsikt att inte bli bunden av ett avtal på grundval av punkt 1, eller
 - b) utan onödigt dröjsmål underrättar den andra parten om en sådan avsikt.

Kapitel 4

~~Ångerrätt vid distansavtal och avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler mellan näringsidkare och konsumenter~~
[Ändr. 112]

Artikel 40

Ångerrätt

1. Under den period som anges i artikel 42 ska konsumenten ska ha rätt att utan motivering och, med undantag från artikel 46, utan kostnad frånträda följande typer av avtal:
 - a) Distansavtal.
 - b) Avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler, förutsatt att priset eller, om flera avtal ingicks samtidigt, det totala priset för avtalen överstiger 50 EUR eller motsvarande i den valuta som överenskommit för betalning av det avtalade priset vid tidpunkten för avtalets ingående.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas på avtal
 - a) som ingås med hjälp av varuautomater eller automatiserade affärslokaler,
 - b) om tillhandahållande av livsmedel eller drycker som är avsedda för fortlöpande konsumtion i hushållet, och som levereras av en näringsidkare med frekventa och regelbundna intervall till konsumentens hem, bostad eller arbetsplats,
 - c) om leverans av varor eller anknyttande tjänster vilkas pris är beroende av fluktuationer på finansmarknaden som näringsidkaren inte kan påverka och som kan inträffa under den tid då ångerfristen löper,
 - d) om leverans av varor eller digitalt innehåll som utformats efter konsumentens specifikationer, eller som är uppenbart personligt anpassade,
 - e) om leverans av varor som riskerar att snabbt försämrats eller bli obrukbara,

Onsdagen den 26 februari 2014

- f) om leverans av alkoholhaltiga drycker, vilkas pris har överenskommit vid tidpunkten för ingåendet av försäljningsavtalet, vilka har minst 30 dagars leveranstid från och med tidpunkten för avtalets ingående och vilkas faktiska värde är beroende av fluktuationer på marknaden som näringsidkaren inte kan påverka,
 - g) om försäljning av en tidning, tidskrift eller veckotidning, med undantag för prenumerationsavtal avseende sådana publikationer,
 - h) som ingåtts vid en offentlig auktion,
 - i) om catering eller tjänster med anknytning till fritidsaktiviteter, om avtalet föreskriver ett visst leveransdatum eller en viss leveransperiod.
- ia) som upprättas enligt medlemsstaternas lagar under medverkan av en offentlig tjänsteman som enligt lag är förpliktad till oberoende och opartiskhet och som genom omfattande rättsliga upplysningar ska säkerställa att konsumenten ingår avtalet endast på grundval av noggranna rättsliga överväganden och med kännedom om dess rättsliga tillämpningsområde, [Ändr. 113]**
3. Punkt 1 ska inte tillämpas i följande situationer:
- a) Om varor har levererats förseglade och av hälsoskydds- eller hygienskäl inte lämpar sig för att lämnas tillbaka sedan konsumenten brutit förseglingen.
 - b) Om varor i enlighet med deras natur har blandats med andra produkter efter leveransen på ett sådant sätt att de inte längre kan särskiljas från dessa.
 - c) Om de levererade varorna utgjordes av förseglade ljud- eller videoinspelningar eller programvara till datorer, och förseglingarna har brutits efter leveransen.
 - d) När leverans av digitalt innehåll på ett icke varaktigt medium har föregåtts av konsumentens uttryckliga samtycke och bekräftelse av att han eller hon är införstådd med att ångerrätten går förlorad.
 - e) När konsumenten uttryckligen har uppmanat näringsidkaren att besöka henne eller honom för att utföra brådskande reparationer eller underhåll. Om näringsidkaren vid ett sådant besök tillhandahåller anknytande tjänster utöver de som konsumenten uttryckligen har beställt eller andra varor än de reservdelar som behövs för underhållet eller reparationerna, ska ångerrätten även omfatta dessa tillkommande varor eller anknytande tjänster.
4. Om konsumenten har lämnat ett anbud enligt vilket, om det antas, skulle leda till ingående av ett avtal som omfattas av ångerrätt enligt detta kapitel, har konsumenten rätt att dra tillbaka sitt anbud även om det i annat fall skulle vara oåterkalleligt.

Artikel 41

Användande av ångerrätten

1. Konsumenten kan använda sin ångerrätt när som helst inom den ångerperiod som anges i artikel 43.
2. Konsumenten använder sin ångerrätt genom underrättelse till näringsidkaren. För detta ändamål kan konsumenten använda sig av antingen den standardiserade ångerblankett som återfinns i tillägg 2 eller varje annan otvetydig förklaring om hans eller hennes beslut att frånträda avtalet.
3. Om näringsidkaren på sin hemsida ger konsumenten möjlighet att frånträda avtalet på elektronisk väg, och konsumenten utnyttjar denna möjlighet, är näringsidkaren skyldig att utan dröjsmål översända en underrättelse till konsumenten på ett varaktigt medium, till bekräftelse på att frånträdan har mottagits. Näringsidkaren ansvarar för eventuella förluster som åsamkats den andra parten till följd av att näringsidkaren har brutit mot sina förpliktelser.
4. Ett meddelande om frånträdan ska anses avsänt i rätt tid om det har avsänts innan ångerfristen löpte ut.
5. Konsumenten bär bevisbördan för att ångerrätten har utövats i enlighet med denna artikel.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 42

Ångerfrist

1. Ångerfristen ska löpa ut efter fjorton dagar räknat från och med något av följande datum:
 - a) I fråga om ett försäljningsavtal, inklusive ett försäljningsavtal enligt vilket säljaren går med på att tillhandahålla anknyttande tjänster, den dag då konsumenten mottar leverans av varorna.
 - b) I fråga om ett avtal om försäljning av olika typer av varor som konsumenten beställt gemensamt i en enda beställning, men som levereras separat, inklusive ett avtal enligt vilket säljaren samtycker till att tillhandahålla anknyttande tjänster, den dag då konsumenten mottar leverans av den sista varan i beställningen.
 - c) I fråga om ett avtal där varorna består av flera partier eller delar, inklusive ett avtal enligt vilket säljaren samtycker till att tillhandahålla anknyttande tjänster, den dag då konsumenten mottar den sista posten eller det sista partiet.
 - d) I fråga om ett avtal om fortlöpande leverans av varor under en bestämd tid, inklusive ett avtal enligt vilket säljaren samtycker till att tillhandahålla anknyttande tjänster, den dag då konsumenten mottar leverans av den första omgången.
 - e) I fråga om ett avtal om anknyttande tjänster som har ingåtts efter det att varorna har levererats, den dag då avtalet ingicks.
 - f) I fråga om ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll, om det digitala innehållet levereras på ett konkret medium, den dag då konsumenten mottar leverans av detta konkreta medium i enlighet med led a.
 - g) I fråga om ett avtal där det digitala innehållet inte tillhandahålls på ett konkret medium, den dag då avtalet ingicks.
2. Om näringsidkaren inte har försett konsumenten med den information som avses artikel 17.1, ska ångerfristen löpa ut
 - a) inom ett år från utgången av den ursprungliga ångerfristen enligt punkt 1, eller
 - b) om näringsidkaren förser konsumenten med den information som krävs inom ett år från utgången av ångerfristen enligt punkt 1, inom fjorton dagar från den dag då konsumenten mottog informationen.

Artikel 43

Verkningar av att utöva ångerrätten

Frånträdande avslutar båda parternas skyldigheter enligt avtalet att

- a) fullgöra avtalet, eller
- b) att ingå avtalet i fall där konsumenten har lämnat ett anbud.

Artikel 44

Näringsidkarens skyldigheter vid frånträdande

1. Näringsidkaren ska återbetala alla belopp som mottagits från konsumenten inklusive, i förekommande fall, leveranskostnader; detta ska ske utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inte senare än fjorton dagar från och med den dag då näringsidkaren underrättas om konsumentens beslut att frånträda avtalet i enlighet med 41. Näringsidkaren ska vid utförandet av sådana återbetalningar använda samma betalningssätt som konsumenten använde vid den ursprungliga transaktionen, såvida inte konsumenten uttryckligen har samtyckt till något annat och förutsatt att konsumenten inte drabbas av några kostnader till följd av en sådan återbetalning.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska näringsidkaren inte vara skyldig att ersätta extra kostnader som uppstått till följd av att konsumenten uttryckligen har valt ett annat leveranssätt än den billigaste typen av standardleverans som erbjuds av näringsidkaren.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Vid försäljningsavtal får näringsidkaren avvakta med återbetalningen till dess att varorna har återlämnats eller konsumenten har tillhandahållit bevis på att varorna har återsänts, beroende på vilket av dessa datum som infaller först, såvida inte näringsidkaren har erbjudit sig att hämta varorna.

4. Vid avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler som innebär att varor levereras till konsumentens bostad före tidpunkten för avtalets ingående, ska näringsidkaren återta varorna på egen bekostnad om varorna är av sådan natur att de normalt sett inte kan återsändas per post.

Artikel 45

Konsumentens skyldigheter vid frånträdande

1. Konsumenten ska återsända varorna eller överlämna dem till näringsidkaren eller en person som bemyndigats av näringsidkaren; detta ska ske utan dröjsmål och under alla omständigheter inte senare än fjorton dagar från och med den dag då konsumenten meddelar näringsidkaren sitt beslut att frånträda avtalet i enlighet med artikel 41, såvida inte näringsidkaren har erbjudit sig att hämta varorna. Detta krav ska anses uppfyllt om konsumenten återsänder varorna innan tidsfristen på fjorton dagar har löpt ut.

2. Konsumenten ska ansvara för de direkta kostnaderna för att återsända varorna, såvida inte näringsidkaren har samtyckt till att bära dessa kostnader eller har underlåtit att informera konsumenten om att det är konsumenten som ska stå för kostnaderna.

3. Konsumenten ska endast ansvara för eventuell värdeminskning av varorna om värdeminskningen kan hänföras till att varorna har hanterats på annat sätt än vad som krävs för att fastställa varornas natur, egenskaper och funktion. Konsumenten ska inte ansvara för värdeminskning om näringsidkaren inte har tillhandahållit all information om rätten att frånträda avtalet i enlighet med artikel 17.1.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska konsumenten inte vara skyldig att betala ersättning för användning av varorna under ångerfristen.

5. En konsument som använder sin ångerrätt efter att uttryckligen ha begärt att anknyttande tjänster ska börja levereras under ångerfristen, ska betala näringsidkaren ett belopp som står i proportion till vad som, sett till avtalet som helhet, har levererats fram till den tidpunkt då konsumenten utövar sin ångerrätt. Det proportionella belopp som konsumenten ska betala näringsidkaren ska beräknas på grundval av det totala pris som fastställs i avtalet. Om det totala priset är alltför högt ska det proportionella beloppet beräknas på grundval av marknadsvärdet på det som har levererats.

6. Konsumenten ska inte bära några kostnader för

a) anknyttande tjänster som helt eller delvis utförts under ångerfristen, om

i) näringsidkaren har underlåtit att lämna information i enlighet med artikel 17.1 och 17.3, eller

ii) konsumenten inte uttryckligen har begärt att avtalet ska börja genomföras under ångerfristen i enlighet med artikel 18.2 och artikel 19.6,

b) för tillhandahållande, helt eller delvis, av digitalt innehåll som inte ligger på ett konkret medium, om

i) konsumenten inte på förhand har lämnat samtycke till att det digitala innehållet börjar levereras innan den ångerfrist som anges i artikel 42.1 har löpt ut,

ii) konsumenten inte har förklarat sig införstådd med att ångerrätten går förlorad när han eller hon lämnar sitt samtycke, eller

iii) näringsidkaren har underlåtit att lämna bekräftelse i enlighet med artikel 18.1 och artikel 19.5.

7. Utöver vad som föreskrivs i denna artikel ska konsumenten inte ådra sig något ansvar genom att använda sin ångerrätt.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 46

Biavtal

1. Om en konsument utövar sin rätt att frånträda ett distansavtal eller ett avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler i enlighet med artiklarna 41–45 ska även eventuella biavtal automatiskt upphöra att gälla utan kostnad för konsumenten, med undantag för vad som gäller enligt punkterna 2 och 3. Med biavtal avses i denna artikel ett avtal varigenom en konsument köper varor, digitalt innehåll eller anknytande tjänster i samband med ett distansavtal eller ett avtal som ingås utanför säljarens fasta affärslokaler, och varorna, det digitala innehållet eller de anknytande tjänsterna levereras av näringsidkaren eller en tredje part på grundval av ett avtal mellan den tredje parten och näringsidkaren.
2. Bestämmelserna i artiklarna 43, 44 och 45 ska även tillämpas på biavtal, i den utsträckning som sådana avtal omfattas av denna gemensamma europeiska köplag.
3. För biavtal som inte omfattas av denna gemensamma europeiska köplag ska parternas skyldigheter vid frånträdande regleras av den annars tillämpliga lagen.

Artikel 47

Bestämmelsernas tvingande natur

Parterna får inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i detta kapitel eller avvika från eller ändra deras verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Kapitel 5

Bristande samtycke

Artikel - 48

Tillämpningsområdet

1. **Detta kapitel ska tillämpas om ett avtal är ogiltigt på grund av bristande samtycke och liknande fel.**
2. **Bestämmelserna i detta kapitel ska, med vederbörlig anpassning, gälla för ogiltighet för ett anbud, en accept eller ett annat ensidigt uttalande där avsikt anges, eller motsvarande beteende. [Ändr. 114]**

Artikel 48

Villfarelse

1. En part får häva ett avtal med hänvisning till villfarelse med avseende på sakliga eller rättsliga förhållanden som förelåg när avtalet ingicks, om
 - a) parten utan villfarelsen inte skulle ha ingått avtalet eller endast skulle ha ingått avtalet på helt andra avtalsvillkor, ~~och den andra parten kände till eller kunde förväntas ha känt till detta,~~ och [Ändr. 115]
 - b) den andra parten
 - i) var upphov till villfarelsen, **eller [Ändr. 116]**
 - ii) orsakade att avtalet ingicks av misstag genom att underlåta att fullgöra en informationsskyldighet enligt kapitel 2, avsnitt 1–4, **eller [Ändr. 117]**
 - iii) kände till eller kunde förväntas ha känt till villfarelsen och orsakade att avtalet ingicks utifrån felaktiga förutsättningar genom att inte peka på den relevanta informationen, förutsatt att den part som kände till villfarelsen borde ha uppmärksammat den andra parten på den med hänsyn till kraven på tro och heder, eller
 - iv) gjorde samma misstag.
2. En part får inte häva ett avtal med hänvisning till villfarelse om denne har tagit på sig risken för villfarelse, eller under de rådande omständigheterna borde ha tagit på sig den risken.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. En oklarhet i formuleringen eller avsändandet av ett uttalande ska jämföras med villfarelse av den person som gjorde eller sände uttalandet.

Artikel 49

Vilseledande

1. En part får häva ett avtal om den andra parten har fått avtalet till stånd genom vilseledande ord eller uppträdande, eller vilseledande underlåtenhet att avslöja information som parten med hänsyn till kraven på tro och heder, eller eventuella krav på förhandsinformation, varit skyldig att avslöja.

2. En framställning är vilseledande om den görs i vetskap eller med misstanke om att framställningen är osann, eller utan tillbörlig hänsyn till om den är sann eller osann, och är avsedd att få mottagaren att göra ett misstag. Underlåtenhet att avslöja information är vilseledande om den syftar till att få den person för vilken informationen är avsedd att göra ett misstag.

3. Vid fastställandet av huruvida kraven på tro och heder förutsätter att en part avslöjar viss information ~~bör~~**ska** hänsyn tas till alla relevanta omständigheter, inklusive [Ändr. 118]

- a) huruvida parten besittit sakkunskap,
- b) partens kostnader för att få tillgång till den relevanta informationen,
- c) med vilken lätthet den andra parten kunde ha skaffat sig tillgång till informationen på annat sätt,
- d) vilken typ av information det är fråga om,
- e) hur viktig informationen ~~tycks vara~~ **framstår** för den andra parten och, [Ändr. 119]
- f) i avtal mellan näringsidkare, god affärssed i den berörda situationen.

Artikel 50

Hot

En part får häva ett avtal om den andra parten genom hot om en olaglig, omedelbart förestående och allvarlig skada, eller hot om en olaglig handling, har föranlett avtalets ingående.

Artikel 50a

Tredje man

1. *Om en tredje man för vars handlingar en person är ansvarig eller som, med denna persons samtycke, är involverad i ingåendet av avtalet*

- a) *gör sig skyldig till en villfarelse, eller känner till eller kan förväntas känna till en villfarelse, eller*
- b) *gjort sig skyldig till vilseledande, hot eller otillbörligt utnyttjande,*

ska åtgärder enligt detta kapitel finnas att tillgå på samma sätt som om den person som är ansvarig eller som gett sitt samtycke agerat eller haft kännedom.

2. *Om en tredje man för vars handlingar en person inte är ansvarig och som inte erhållit denna persons samtycke till att vara involverad i ingåendet av avtalet gjort sig skyldig till vilseledande eller hot ska åtgärder enligt detta kapitel finnas att tillgå om den förstnämnda personen kände till eller rimligen kunde ha förväntats känna till de relevanta omständigheterna, eller vid tidpunkten för hävning inte handlade med tilltro till avtalet. [Ändr. 120]*

Artikel 51

Otillbörligt utnyttjande

En part får häva ett avtal om denne vid tidpunkten för avtalets ingående

- a) var beroende av eller hade en förtroendefull relation till den andra parten, befann sig i ekonomiskt trångmål eller hade andra trängande behov eller var oförsiktig, okunnig eller oerfaren, och

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) den andra parten kände till eller kunde förväntas ha känt till dessa förhållanden och, med hänsyn till omständigheterna och avtalets syfte, utnyttjade den förstnämnda partens situation genom att dra alltför stor nytta eller vinna orättvisa fördelar av denna.

Artikel 52

Underrättelse om hävning

1. Hävning ska föregås av en underrättelse till den andra parten
2. En underrättelse om hävning ska endast få verkan om den lämnas inom följande frist från det att den hävande parten får kännedom om de relevanta omständigheterna eller blir kapabel att handla fritt:
 - a) Sex månader vid villfarelse.
 - b) Ett år vid vilseledande, hot och otillbörligt utnyttjande.

Artikel 53

Godkännande

Om en part som enligt detta kapitel har rätt att häva ett avtal uttryckligen eller underförstått godkänner avtalet efter att ha fått kännedom om de relevanta omständigheterna, eller efter att ha blivit kapabel att handla fritt, ska denna part inte längre ha rätt att häva avtalet.

Artikel 54

Verkningar av hävning

1. Ett avtal för vilket hävningsgrund föreligger ska förbli giltigt till dess att det hävs men därefter bli retroaktivt ogiltigt från avtalets ingående.
2. Om en hävningsgrund endast berör vissa avtalsvillkor ska verkan av hävningen begränsas till de villkoren, såvida det inte vore oskäligt att upprätthålla återstående delar av avtalet.
3. Frågan om huruvida endera parten är berättigad att få tillbaka vad som har överförts eller tillhandahållits enligt ett avtal som har hävts, eller erhålla motsvarande i pengar, regleras av bestämmelserna om restitution i kapitel 17.

Artikel 55

Skadestånd

En part som har rätt att frånträda ett avtal enligt detta kapitel, eller som hade en sådan rätt innan den gick förlorad i enlighet med bestämmelserna om tidsfrister eller bekräftelse ska, oberoende av huruvida avtalet har hävts eller inte, ha rätt till skadestånd **enligt kapitel 16** från den andra parten för den skada som lidits till följd av villfarelsen, vilseledandet, hoten eller det otillbörliga utnyttjandet, förutsatt att den andra parten kände till eller kunde förväntas ha känt till de relevanta omständigheterna. [Ändr. 121]

Artikel 56

Uteslutande eller begränsning av åtgärder

1. Möjligheterna att vidta åtgärder på grund av vilseledande, hot och otillbörligt utnyttjande får inte uteslutas eller begränsas, vare sig direkt eller indirekt.
2. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte, till konsumentens nackdel, utesluta eller begränsa åtgärder vid villfarelse, vare sig direkt eller indirekt.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 57

Val av åtgärd

En part som har rätt att vidta åtgärder enligt detta kapitel under omständigheter som berättigar till åtgärder för avtalsbrott har tillgång till vilken som helst av dessa åtgärder.

Del III

Bedömning av avtalets innehåll

Kapitel 6

Tolkning

Artikel 58

Allmänna bestämmelser om tolkning av avtal

1. Ett avtal ska tolkas i enlighet med parternas gemensamma avsikter, även om detta innebär att man avviker från den normala innebörden av de begrepp som används i avtalet.
 2. Om en av parterna avsett att ett uttryck som används i avtalet **eller motsvarande beteende** ska ha en särskild betydelse, och den andra parten vid tidpunkten för avtalets ingående förstod, eller borde ha förstod, detta ska begreppet **eller motsvarande beteende** tolkas på det sätt som den första parten avsåg. [Ändr. 122]
 3. Om inget annat följer av punkterna 1 och 2, ska avtalet tolkas så som en normal och förnuftig person skulle tolka det.
- 3a. Begrepp som används i ett avtal ska tolkas mot bakgrund av avtalet som helhet. [Ändr. 123]**
- 3b. Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla för tolkningen av ett anbud, en accept eller ett annat ensidigt uttalande där avsikt anges, eller motsvarande beteende, med vederbörlig anpassning. [Ändr. 124]**

Artikel 59

Relevanta omständigheter

Vid tolkningen av ett avtal ska särskild hänsyn tas till

- a) de omständigheter under vilka avtalet ingicks, ~~däribland de inledande förhandlingarna,~~ [Ändr. 125]
- b) parternas agerande, **före, under och** ~~också~~ efter det att avtalet ~~har ingåtts~~ **ingås,** [Ändr. 126]
- c) ~~hur~~ **den tolkning som** parterna tidigare ~~har tolkat gjort av~~ begrepp som är identiska med eller liknar de i avtalet, [Ändr. 127]
- d) handelsbruk som skulle anses generellt tillämpliga av parter i samma situation,
- e) praxis som parterna har infört sinsemellan,
- f) den betydelse som begrepp normalt ges i den berörda branschen,
- g) avtalets natur och syfte, och
- h) kraven på tro och heder.

Artikel 60

Hänvisning till avtalet som helhet

~~Begrepp som används i ett avtal ska tolkas mot bakgrund av avtalet som helhet. [Ändr. 128]~~

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 61

Språkliga avvikelser

Om en avtalshandling har upprättats i två eller flera språkversioner av vilka ingen givits företräde framför en annan, och det visar sig att olika versioner avviker från varandra, ska avtalet i första hand tolkas enligt den språkversion som avtalet först upprättades på.

Om en avtalshandling på konsumentens språk har använts, ska den versionen anses ha företräde. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna punkt, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 129]

Artikel 61a

Företräde för tolkning som ger avtalsvillkor verkan

Tolkningar som ger avtalsvillkor verkan ska ha företräde framför sådana som inte gör det. [Ändr. 130]

Artikel 61b

Tolkning till konsumentens fördel

1. Om det råder något tvivel om betydelsen av ett villkor i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument, ska den tolkning som är mest förmånlig för konsumenten ges företräde, såvida inte det berörda villkoret infördes på konsumentens initiativ.
2. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 131]

Artikel 62

Företräde för Villkor som förhandlats individuellt [Ändr. 132]

1. I den utsträckning som det finns en bristande överensstämmelse ska individuellt förhandlade avtalsvillkor ha företräde framför villkor som inte har förhandlats individuellt i den mening som avses i artikel 7.

1a. Om det trots vad som föreskrivs i artikel 61b kvarstår tvivel om betydelsen av ett avtalsvillkor som inte har förhandlats individuellt i den mening som avses i artikel 7, ska villkoret tolkas till nackdel för den part som tillfogat det. [Ändr. 133]

Artikel 63

Företräde för tolkning som ger avtalsvillkor verkan

Tolkningar som ger avtalsvillkor verkan ska ha företräde framför sådana som inte gör det. [Ändr. 134]

Artikel 64

Tolkning till konsumentens fördel

1. Om det råder tvivel om betydelsen av ett villkor i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument, ska den tolkning som är mest förmånlig för konsumenten ges företräde, såvida inte villkoret infördes på konsumentens initiativ.
2. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 135]

Onsdagen den 26 februari 2014

~~Artikel 65~~~~Tolkning till nackdel för den part som tillfogat ett villkor~~

~~Om det i ett avtal som inte omfattas av artikel 64 kvarstår tvivel om betydelsen av ett villkor som inte har förhandlats individuellt i den mening som avses i artikel 7, ska villkoret tolkas till nackdel för den part som tillfogat det. [Ändr. 136]~~

Kapitel 7

Innehåll och verkningar

Avsnitt 1: Allmänna bestämmelser [Ändr. 137]

Artikel 66

Avtalsvillkor

Avtalsvillkor ska grunda sig på

- a) parternas överenskommelse, med förbehåll för tvingande bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen,
- b) eventuella bruk eller sedvänjor som parterna är bundna av enligt artikel 67,
- c) bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen som ska tillämpas om inte parterna har avtalat något annat, och
- d) eventuella underförstådda avtalsvillkor enligt artikel 68.

Artikel 67

Bruk och sedvänjor vid avtal mellan näringsidkare

1. I avtal mellan näringsidkare är parterna bundna av eventuella bruk som de har enats om att tillämpa och av eventuella sedvänjor som de har infört sinsemellan.
2. Parterna är bundna av ett bruk som skulle anses generellt tillämpligt av personer i samma situation som parterna, förutsatt att det inte vore oskäligt att tillämpa detta bruk.
3. Bruk och sedvänjor som står i strid med ~~avtalsvillkor som har förhandlats individuellt~~ **det som parterna enats om** eller med tvingande bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen är inte bindande för parterna. [Ändr. 138]

Artikel 68

Villkor som kan utläsas implicit om så krävs för att fylla en lucka

1. Om det blir nödvändigt att reglera en fråga som inte tas upp uttryckligen i avtalet mellan parterna, och inte heller regleras av bruk eller sedvänja eller av bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen, ska det vara möjligt att utläsa ytterligare villkor implicit, varvid särskild hänsyn ska tas till
 - a) avtalets natur och syfte,
 - b) omständigheterna vid avtalets ingående, och
 - c) kraven på tro och heder.
2. Avtalsvillkor som utläses implicit enligt punkt 1 ska i så stor utsträckning som möjligt vara sådana att de ger uttryck för vad parterna sannolikt skulle ha avtalat ~~om de hade reglerat frågan.~~ [Ändr. 139]
3. Punkt 1 ska inte tillämpas om parterna avsiktligt har lämnat en fråga oreglerad och därvid godtagit att någon av dem bär risken för detta.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 69

Avtalsvillkor som grundar sig på uttalanden från tiden före avtalets ingående

1. Om näringsidkaren, **eller en person som arbetar med reklam eller marknadsföring för den berörda näringsidkarens räkning**, innan avtalet ingås gör ett uttalande, antingen till den andra parten eller offentligt, med närmare specifikationer av vad näringsidkaren ska tillhandahålla enligt avtalet, ska detta uttalande införlivas som ett avtalsvillkor, såvida inte **näringsidkaren visar att**

a) den andra parten vid avtalets ingående var införstådd med, eller kunde förväntas ha varit införstådd med, att uttalandet var felaktigt eller av andra orsaker inte kunde betraktas som ett sådant villkor, ~~eller~~

aa) uttalandet hade rättats vid tidpunkten för avtalets ingående, eller

b) uttalandet saknat betydelse för den andra partens beslut att ingå avtalet. [Ändr. 140]

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett uttalande av en person som arbetar med reklam eller marknadsföring för den berörda näringsidkarens räkning likställas med ett uttalande av näringsidkaren. [Ändr. 141]

3. Om den andra parten är en konsument ska, vid tillämpningen av punkt 1, ett offentligt uttalande av eller på vägnar av en tillverkare eller av en annan person i tidigare led av den transaktionskedja som leder fram till avtalet likställas med ett uttalande av näringsidkaren, såvida inte **näringsidkaren visar att** denne vid tidpunkten för avtalets ingående inte kände till och inte kunde förväntas känna till uttalandet i fråga. [Ändr. 142]

4. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 70

~~Skyldighet att uppmärksamma den andra parten på avtalsvillkor som inte förhandlats individuellt~~

1. ~~Avtalsvillkor som tillfogats av en part utan individuell förhandling i den mening som avses i artikel 7 får återropas mot den andra parten endast om denne var medveten om dem, eller om den part som tillfogat villkoren vidtog skäligen åtgärder för att uppmärksamma den andra parten på dem innan eller i samband med att avtalet ingicks.~~

2. ~~I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument ska det, med avseende på tillämpningen av denna artikel, inte räcka med en enkel hänvisning till villkoren i en avtalshandling för att konsumenten ska anses ha uppmärksammats på dem i tillräcklig utsträckning, även om konsumenten undertecknar handlingen.~~

3. ~~Parterna får inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i denna artikel, eller avvika från eller ändra deras verkningar. [Ändr. 143]~~

Artikel 71

~~Tillkommande betalningar i avtal mellan näringsidkare och konsumenter~~

1. ~~I avtal mellan näringsidkare och konsumenter ska ett avtalsvillkor varigenom konsumenten åläggs att betala belopp utöver den ersättning som angivits för näringsidkarens huvudförpliktelse enligt avtalet, särskilt om villkoret har införts i form av ett standardalternativ som konsumenten är tvungen att tillbakavisa för att undvika den tillkommande betalningen, inte vara bindande för konsumenten, såvida inte konsumenten innan han eller hon blev bunden av avtalet, uttryckligen har godtagit den tillkommande betalningen. Om konsumenten redan har betalat det tillkommande beloppet, ska han eller hon ha möjlighet att återkräva detta.~~

2. ~~Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 144]~~

Artikel 72

Integrationsklausuler

1. När ett skriftligt avtal innehåller en klausul om att handlingen omfattar samtliga avtalsvillkor (integrationsklausul), ska eventuella tidigare uttalanden, åtaganden eller överenskommelser som inte omfattas av handlingen inte anses utgöra en del av avtalet.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Såvida inte avtalet föreskriver annat ska integrationsklausulen inte utgöra något hinder för att tidigare uttalanden från parterna används för att tolka avtalet.
3. Vid avtal mellan en näringsidkare och en konsument ska konsumenten inte vara bunden av en eventuell integrationsklausul.
4. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 73

Fastställande av pris

Om det pris som ska betalas enligt ett avtal inte kan fastställas på annat sätt ska det, om det inte finns indikationer på annat, fastställas till det pris som under jämförbara förhållanden uttas när avtalet ingås eller, om sådana uppgifter saknas, till vad som är skäligt.

Artikel 74

Den ena partens ensidiga fastställande av priset

1. Om priset eller något annat avtalsvillkor ska fastställas av en av parterna och den partens bedömning är uppenbart oskälig, ska priset eller villkoret i fråga ersättas med det pris som normalt tas ut respektive det villkor som normalt används under motsvarande förhållanden vid tidpunkten för avtalets ingående eller, om det inte finns något sådant pris eller villkor att jämföra med, ett skäligt pris eller ett skäligt villkor.
2. **I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna ~~får~~ inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i denna artikel, eller avvika från eller ändra deras verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 145]**

Avsnitt 2

Särskilda bestämmelser om avtal mellan näringsidkare och konsumenter [Ändr. 146]

Artikel 75

Tredje mans fastställande av priset

1. Om priset eller något annat avtalsvillkor ska fastställas av tredje man, men denne saknar förmåga eller vilja att göra detta, kan en domstol utse en annan person att utföra denna uppgift, förutsatt att det inte strider mot avtalsvillkoren.
2. Om ett pris eller något annat avtalsvillkor som fastställts av tredje man är uppenbart oskäligt ska det ersättas med det pris som normalt tas ut eller det villkor som normalt används under motsvarande förhållanden vid tidpunkten för avtalets ingående eller, om det inte finns något sådant pris eller villkor att jämföra med, ett skäligt pris eller ett skäligt villkor.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska begreppet domstol inbegripa skiljedomstolar.
4. I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa punkt 2, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om detta är till nackdel för konsumenten.

Artikel 76

Språk

Om det språk som ska användas för kommunikation om avtalet eller om rättigheter och skyldigheter som grundar sig på avtalet inte kan fastställas på annat sätt, ska det språk användas som användes vid avtalets ingående.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 76a

Skyldighet att uppmärksamma den andra parten på avtalsvillkor som inte förhandlats individuellt [Ändr. 147]

1. *Avtalsvillkor som tillfogats av en näringsidkare utan individuell förhandling i den mening som avses i artikel 7 får åberopas mot en konsument endast om konsumenten var medveten om dem, eller om näringsidkaren vidtog skäligen åtgärder för att uppmärksamma konsumenten på dem innan eller i samband med att avtalet ingicks. [Ändr. 148]*
2. *Vid tillämpningen av denna artikel har konsumenten inte i tillräckligt hög grad uppmärksammats på avtalsvillkoren om de inte har*
 - a) *presenterats på ett lämpligt sätt för att uppmärksamma konsumenten på att de föreligger, och*
 - b) *tillhandahållits eller tillgängliggjorts för en given konsument genom en näringsidkares försorg på ett sätt som ger konsumenten en möjlighet att förstå dem innan avtalet ingås. [Ändr. 149]*
3. *Konsumenten ska inte anses ha uppmärksammats i tillräckligt hög grad på avtalsvillkoren bara genom en hänvisning till dem i en avtalshandling, även om konsumenten undertecknat handlingen. [Ändr. 150]*
4. *Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 151]*

Artikel 76b

Tillkommande betalningar i avtal mellan näringsidkare och konsumenter

1. *I avtal mellan näringsidkare och konsumenter ska ett avtalsvillkor varigenom konsumenten åläggs att betala belopp utöver den ersättning som angivits för näringsidkares huvudförpliktelse enligt avtalet, särskilt om villkoret har införts i form av ett standardalternativ som konsumenten är tvungen att tillbakavisa för att undvika den tillkommande betalningen, inte vara bindande för konsumenten, såvida inte konsumenten innan han eller hon blev bunden av avtalet, uttryckligen har godtagit den tillkommande betalningen. Om konsumenten betalar det tillkommande beloppet utan att uttryckligen ha godtagit det, ska han eller hon ha möjlighet att återkräva detta.*
2. *Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 152]*

Artikel 77

Avtal som löper tills vidare

1. *När villkoren i ett avtal om fortlöpande eller periodiskt uppfyllande av en avtalsförpliktelse inte anger något om när avtalsförhållandet kommer att upphöra, eller föreskriver att det ska fås att upphöra genom uppsägning, får avtalet sägas upp av endera parten med en skälig uppsägningstid, som dock inte ska överstiga två månader.*
2. *I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.*

Artikel 78

Avtalsvillkor till förmån för tredje man

1. *Parterna i ett avtal kan genom avtalet överföra rättigheter till tredje man. Denna tredje man måste inte existera eller vara identifierad vid tidpunkten för avtalets ingående, men ska vara identifierbar.*
2. *Karaktern på och innehållet i de rättigheter som tillkommer tredje man ska fastställas i avtalet. Rättigheten kan bestå av en befrielse från eller begränsning av tredje mans ansvar gentemot en av de avtalsslutande parterna.*
3. *Om en av de avtalsslutande parterna enligt avtalet ska fullgöra en förpliktelse gentemot tredje man gäller följande:*

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) Tredje man i fråga ska ha rätt att kräva fullgörande och vidta åtgärder vid avtalsbrott på samma villkor som skulle ha gällt om den avtalsslutande parten hade varit skyldig att fullgöra förpliktelsen enligt ett avtal med tredje man i fråga.
- b) Den avtalsslutande part som är bunden av förpliktelsen får gentemot tredje man göra samma invändningar som den avtalsslutande parten skulle kunna göra gällande gentemot den andra parten i avtalet.
4. Tredje man får avstå från en rättighet som överförs till honom genom att meddela en av de avtalsslutande parterna, förutsatt att detta sker innan rättigheten uttryckligen eller underförstått har godtagits. Vid ett sådant avstående ska tredje man anses aldrig ha förvärvat rättigheten.
5. De avtalsslutande parterna får upphäva eller ändra avtalsvillkor varigenom rättigheten överförs, förutsatt att detta sker innan en av dem har meddelat tredje man om dennes förvärvande av rättigheten.

Kapitel 8

Oskäligen avtalsvillkor

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 79

Verkningar av oskäligen avtalsvillkor

1. Ett avtalsvillkor som införs av den ena parten och som är oskäligt enligt avsnitt 2 och 3 i detta kapitel ska inte vara bindande för den andra parten.
2. Om avtalet kan bibehållas utan det oskäligen avtalsvillkoret, ska övriga avtalsvillkor förbli bindande.

Artikel 80

Undantag från skälighetsprövningen

1. Avsnitt 2 och 3 ska inte tillämpas på avtalsvillkor som återspeglar bestämmelser i den gemensamma europeiska köplagen som skulle vara tillämpliga om inte avtalsvillkoren reglerade saken.
2. ~~Avsnitt 2 ska inte tillämpas på definitionen av det huvudsakligen föremålet för avtalet, och inte heller på frågan om huruvida det pris som ska betalas är skäligt, så länge näringsidkaren har uppfyllt tydlighetskravet i artikel 82. [Ändr. 153]~~
3. Bestämmelserna i avsnitt 3 ska inte tillämpas med avseende på definitionen av det huvudsakligen föremålet för avtalet eller frågan om huruvida det avtalade priset är skäligt.

Artikel 81

Bestämmelsernas tvingande natur

Parterna får inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i detta kapitel, eller avvika från eller ändra deras verkningar.

Avsnitt 2

Oskäligen villkor i avtal mellan en näringsidkare och en konsument

Artikel 82

Tydlighetskrav för avtalsvillkor som inte har förhandlats individuellt

Om en näringsidkare tillfogar avtalsvillkor som inte har förhandlats individuellt med konsumenten i den mening som avses i artikel 7, ska denne vara skyldig att se till att villkoren har utformats och meddelats på ett klart, **tydligt** och begripligt språk. [Ändr. 154]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 83

Innebörden av "oskäligen" i avtal mellan en näringsidkare och en konsument

1. I avtal mellan en näringsidkare och en konsument är ett av näringsidkaren infört avtalsvillkor ~~som inte har förhandlats individuellt i den mening som avses i artikel 7~~ oskäligt i den mening som avses i detta avsnitt om det orsakar en betydande obalans med avseende på parternas rättigheter och förpliktelser enligt avtalet, till nackdel för konsumenten och i strid med kraven på tro och heder. **[Ändr. 155]**
2. Vid bedömningen av om ett villkor är oskäligt i den mening som avses i detta avsnitt ska hänsyn tas till
 - a) huruvida näringsidkaren har uppfyllt tydlighetskravet i artikel 82,
 - b) vad det är som ska tillhandahållas enligt avtalet,
 - c) de omständigheter som rådde när avtalet ingicks,
 - ca) huruvida det är av så oväntad natur att konsumenten inte skulle kunna ha förväntat sig det föreslagna villkoret, [Ändr. 156]**
 - d) övriga avtalsvillkor, och
 - e) villkoren i eventuella andra avtal som det berörda avtalet är beroende av.

Artikel 84

Avtalsvillkor som är oskäliga per definition

Ett avtalsvillkor är alltid oskäligt med avseende på tillämpningen av detta avsnitt om det har till ändamål eller verkan att

- a) utesluta eller begränsa näringsidkarens ansvar för dödsfall eller kroppsskada som drabbar konsumenten till följd av en handling eller en underlåtenhet av näringsidkaren eller någon som handlar på dennes vägnar,
- b) utesluta eller begränsa näringsidkarens ansvar för förlust eller skada som orsakas konsumenten, uppsåtligen eller till följd av grov oaktsamhet,
- ba) orättmätigt utesluta eller begränsa konsumentens möjligheter att vidta åtgärder mot näringsidkaren eller en tredje part om näringsidkaren inte har uppfyllt sina avtalsförpliktelser, [Ändr. 157]**
- c) begränsa näringsidkarens skyldighet att fullgöra åtaganden som ingåtts av dennes auktoriserade agenter eller göra fullgörandet av ett åtagande beroende av ett särskilt villkor vars uppfyllande helt och hållet är beroende av näringsidkaren,
- ca) begränsa den bevisning som konsumenten har tillgång till eller ålägga konsumenten bevisbördan för något som det enligt lag åligger näringsidkaren att bevisa, [Ändr. 158]**
- d) undanta eller begränsa konsumentens rätt att vidta rättsliga åtgärder, särskilt när det sker genom krav på att konsumenten måste begära prövning genom ett särskilt skiljeförfarande som inte omfattas av allmänna bestämmelser i lagar och andra författningar som gäller för avtal mellan näringsidkare och konsumenter,
- e) föreskriva att alla tvister som uppstår inom ramen för avtalet uteslutande ska prövas av en domstol som är behörig där näringsidkaren har hemvist eller säte, såvida inte den utsedda domstolen också är behörig där konsumenten har hemvist,
- f) ge näringsidkaren exklusiv rätt att bestämma huruvida de varor, det digitala innehåll eller de anknyttande tjänster som levereras är i överensstämmelse med avtalet eller ge näringsidkaren exklusiv rätt att tolka avtalsvillkor,

Onsdagen den 26 februari 2014

- fa) göra det möjligt för en näringsidkare att ändra avtalsvillkoren ensidigt, utan giltigt skäl enligt avtalet; detta ska dock inte påverka avtalsvillkor enligt vilka en näringsidkare förbehåller sig rätten att ensidigt ändra villkoren i ett avtal som löper på obestämd tid, under förutsättning att näringsidkaren är förpliktad att underrätta konsumenten inom skälig tid, och det står konsumenten fritt att säga upp avtalet utan kostnad, [Ändr. 159]*
- fb) göra det möjligt för näringsidkaren att ensidigt och utan giltigt skäl ändra egenskaperna hos de varor, det digitala innehåll eller de anknyttande tjänster som ska tillhandahållas, eller något annat som hänger samman med avtalets fullgörande, [Ändr. 160]*
- fc) tillåta att en näringsidkare kräver ett högre pris för sin prestation än det som har fastställts i avtalet, såvida inte den delen av avtalet även ger utrymme för en sänkning av priset och de omständigheter som krävs för en ändring av priset är relevanta och beskrivs i avtalet samt att de är objektivt motiverade och inte är avhängiga näringsidkarens egen vilja, [Ändr. 161]*
- g) föreskriva att konsumenten är bunden av avtalet samtidigt som näringsidkaren inte är det,
- ga) ålägga en konsument att uppfylla alla sina förpliktelser enligt avtalet samtidigt som näringsidkaren underlåter att uppfylla sina, [Ändr. 162]*
- gb) ge en näringsidkare rätt att frånträda eller säga upp avtalet, i den mening som avses i artikel 8, efter eget skön, utan att ge samma rätt till konsumenten, eller ge en näringsidkare rätt att behålla penningbelopp som betalats för anknyttande tjänster som ännu inte tillhandahållits i sådana fall där näringsidkaren frånträder eller säger upp avtalet, [Ändr. 163]*
- h) kräva att konsumenten använder ett mer formaliserat förfarande för att säga upp avtalet i den mening som avses i artikel 8 än det som användes när avtalet ingicks,
- ha) lägga en alltför stor börda på konsumenten i syfte att avsluta ett avtal med obestämd löptid, [Ändr. 164]*
- i) föreskriva en kortare uppsägningstid i den mening som avses i artikel 8 för näringsidkaren än för konsumenten,
- j) ålägga konsumenten att betala för varor, digitalt innehåll eller anknyttande tjänster som faktiskt inte har levererats, tillhandahållits eller utförts,
- k) fastställa att avtalsvillkor som inte har förhandlats individuellt i den mening som avses i artikel 7 ska ha företrädare framför individuellt förhandlade avtalsvillkor.

Artikel 85

Avtalsvillkor som presumeras vara oskäliga

Ett villkor presumeras vara oskäligt med avseende på tillämpningen av detta avsnitt om det har till ändamål eller verkan att

- ~~(a) begränsa den bevisning som konsumenten har tillgång till eller ålägga konsumenten bevisbördan för något som det enligt lag åligger näringsidkaren att bevisa, [Ändr. 165]~~
- ~~(b) orättmätigt utesluta eller begränsa konsumentens möjligheter att vidta åtgärder mot näringsidkaren eller en tredje part om näringsidkaren inte har uppfyllt sina avtalsförpliktelser, [Ändr. 166]~~
- c) orättmätigt utesluta eller begränsa konsumentens möjligheter att hävda eventuella kvittningskrav mot näringsidkaren,
- d) göra det möjligt för näringsidkaren att behålla belopp som betalats av konsumenten, om konsumenten beslutar sig för att inte ingå avtalet eller att inte uppfylla förpliktelser enligt avtalet, utan att föreskriva att konsumenten ska rätt till ett motsvarande belopp från näringsidkaren om situationen är den omvända,
- e) kräva att en konsument som inte fullgör sina skyldigheter enligt avtalet ska betala ett oproportionellt högt skadestånd eller ett på förhand fastställt belopp för underlåtenhet att fullgöra avtalet,

Onsdagen den 26 februari 2014

- ea) betrakta ett visst beteende hos konsumenten som att konsumenten har gjort eller inte har gjort ett uttalande, såvida inte konsumenten i början av fristen har blivit uppmärksam på konsekvenserna av sitt beteende och fått rimlig tid på sig att göra ett uttryckligt uttalande, [Ändr. 167]
- (f) ge en näringsidkare rätt att frånträda eller säga upp avtalet, i den mening som avses i artikel 8, efter eget skön, utan att ge samma rätt till konsumenten, eller ge en näringsidkare rätt att behålla penningbelopp som betalats för anknytande tjänster som ännu inte tillhandahållits i sådana fall där näringsidkaren frånträder eller säger upp avtalet, [Ändr. 168]
- g) göra det möjligt för en näringsidkare att säga upp ett avtal som löper på obestämd tid utan skälig uppsägningstid, såvida det inte finns goda grunder för detta,
- h) automatiskt förlänga ett avtal som löper på bestämd tid, om inte konsumenten godtar en sådan lösning, i avtal där avtalsvillkoren föreskriver en oskäligt kort frist för att lämna underrättelse,
- (i) göra det möjligt för en näringsidkare att ändra avtalsvillkoren ensidigt, utan giltigt skäl enligt avtalet; detta ska dock inte påverka avtalsvillkor enligt vilka en näringsidkare förbehåller sig rätten att ensidigt ändra villkoren i ett avtal som löper på obestämd tid, under förutsättning att näringsidkaren är förpliktad att underrätta konsumenten inom skälig tid, och det står konsumenten fritt att säga upp avtalet utan kostnad, [Ändr. 169]
- (j) göra det möjligt för näringsidkaren att ensidigt och utan giltigt skäl ändra egenskaperna hos de varor, det digitala innehåll eller de anknytande tjänster som ska tillhandahållas, eller något annat som hänger samman med avtalets fullgörande, [Ändr. 170]
- k) föreskriva att priset på varor, digitalt innehåll eller anknytande tjänster ska fastställas vid tidpunkten för leveransen, eller tillåta att en näringsidkare höjer priset utan att ge konsumenten möjlighet att frånträda avtalet om priset är för högt i förhållande till det pris som fastställdes vid avtalets ingående; detta ska inte påverka tillämpningen av lagliga prisindexklausuler, under förutsättning att metoden för prissättningen beskrivs tydligt, [Ändr. 171]
- (l) ~~ålägga en konsument att uppfylla alla sina förpliktelser enligt avtalet samtidigt som näringsidkaren underlåter att uppfylla sina,~~ [Ändr. 172]
- m) tillåta att en näringsidkare överlåter sina rättigheter och skyldigheter enligt avtalet utan konsumentens samtycke, såvida det inte sker till ett dotterföretag som kontrolleras av näringsidkaren eller som en följd av en fusion eller motsvarande laglig företagstransaktion, och transaktionen sannolikt inte kommer att påverka någon av konsumentens rättigheter negativt,
- n) tillåta att en näringsidkare, om det som har beställts inte finns tillgängligt, tillhandahåller något likvärdigt utan att uttryckligen ha informerat konsumenten om denna möjlighet och om det faktum att det är näringsidkaren som ska bära kostnaderna för att återsända vad konsumenten har mottagit enligt avtalet, om konsumenten utnyttjar sin rätt att avböja prestation, **samt utan att konsumenten uttryckligen har begärt att något likvärdigt ska tillhandahållas,** [Ändr. 173]
- o) tillåta att en näringsidkare förbehåller sig en oskäligt lång eller otillräckligt specificerad frist för att anta eller avslå ett anbud,
- p) tillåta att en näringsidkare förbehåller sig en oskäligt lång eller otillräckligt specificerad frist för att fullgöra sina skyldigheter enligt avtalet,
- q) otillbörligt utesluta eller begränsa de åtgärder som konsumenten kan vidta mot näringsidkaren, eller de invändningar konsumenten kan göra mot krav från näringsidkaren,
- r) göra näringsidkarens fullgörande av sina skyldigheter enligt avtalet, eller verkningar av avtalet som är till fördel för konsumenten, beroende av särskilda villkor som inte krävs enligt lag och är oskäliga,
- s) kräva alltför stora förskottsbetalningar eller alltför omfattande garantier av konsumenten för att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet,

Onsdagen den 26 februari 2014

- t) orättmätigt hindra konsumenten från att erhålla leveranser eller reparationer från tredje man,
- u) orättmätigt knyta avtalet till ett annat avtal med näringsidkaren, ett av näringsidkarens dotterföretag eller tredje man på ett sätt som konsumenten inte kan förutse,
- ~~(v) lägga en alltför stor börda på konsumenten i syfte att avsluta ett avtal med obestämd löptid, [Ändr. 174]~~
- w) göra den ursprungliga avtalsperioden eller en eventuell förlängningsperiod för ett avtal om fortlöpande tillhandahållande av varor, digitalt innehåll eller anknytande tjänster längre än ett år, såvida inte konsumenten när som helst kan säga upp avtalet med högst 30 dagars varsel.

Avsnitt 3

Oskäligen avtalsvillkor i avtal mellan näringsidkare

Artikel 86

Innebörden av "oskäligen" i avtal mellan näringsidkare

1. Ett villkor i ett avtal mellan näringsidkare är oskäligt i den mening som avses i detta avsnitt endast om det
 - a) utgör en del av villkor som inte har förhandlats individuellt i den mening som avses i artikel 7, och
 - b) är av sådan natur att tillämpningen av det grovt avviker från ~~god~~ **normal** affärs sed, i strid med kraven på tro och heder. [Ändr. 175]
2. Vid bedömningen av om ett villkor är oskäligt i den mening som avses i detta avsnitt ska hänsyn tas till
 - a) vad det är som ska tillhandahållas enligt avtalet,
 - b) de omständigheter som rådde när avtalet ingicks,
 - c) övriga avtalsvillkor, och
 - d) villkoren i eventuella andra avtal som det berörda avtalet är beroende av.

Del IV

Skyldigheter som åligger, och åtgärder som kan vidtas av, parterna i ett försäljningsavtal eller ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll

Kapitel 9

Allmänna bestämmelser

Artikel 87

Avtalsbrott och väsentligt avtalsbrott

1. Avtalsbrott är varje underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse, oavsett om underlåtenheten är ursäktligt eller inte, och inbegriper
 - a) utebliven eller försenad leverans av varor,
 - b) uteblivet eller försenat tillhandahållande av digitalt innehåll,
 - c) leverans av varor som inte är i överensstämmelse med avtalet,
 - d) tillhandahållande av digitalt innehåll som inte är i överensstämmelse med avtalet,
 - e) utebliven eller försenad betalning av köpeskillingen, och

Onsdagen den 26 februari 2014

- f) varje annan föregiven prestation som inte är i överensstämmelse med avtalet.
2. Ett avtalsbrott från den ena partens sida är väsentligt om
- a) det i väsentlig omfattning avviker från vad den andra parten haft anledning att förvänta sig enligt avtalet, med undantag för om den felande parten inte förutsåg och inte heller kunde ha förutsett det detta, eller
- b) det är av sådan natur att det framstår som uppenbart att den felande partens framtida prestation är osäker.

Artikel 88

Ursäktlig underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse

1. En parts underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse ska vara ursäktlig om den beror på ett hinder som ligger bortom den partens kontroll, och denne inte kunde förväntas ha räknat med detta hinder då avtalet ingicks eller ha undvikit eller övervunnit hindret eller dess verkningar.
2. Om hindret endast är tillfälligt ska underlåtenheten vara ursäktad för den period som hindret består. Om förseningen uppfyller kriterierna för ett väsentligt avtalsbrott, får den andra parten behandla den som ett sådant.
3. Den part som inte kan prestera ska se till att den andra parten underrättas om hindret och om dess inverkan på förmågan att prestera utan onödigt dröjsmål efter det att denne fick eller kunde förväntas ha fått kännedom om problemen. Den andra parten har rätt till skadestånd **enligt kapitel 16** för varje förlust som beror på underlåtenhet att fullgöra denna skyldighet. [Ändr. 176]

Artikel 89

Förändrade omständigheter

1. En part ska fullgöra sina skyldigheter även om detta blir dyrare än beräknat, och detta oavsett om anledningen är att kostnaderna för att prestera har ökat eller om värdet på det som ska mottas som ersättning har minskat.

Om kostnaderna för att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet blir alltför höga på grund av exceptionellt förändrade förutsättningar ska parterna vara skyldiga att inleda förhandlingar i syfte att ändra eller säga upp avtalet.

2. Om parterna inte lyckas komma överens inom skälig tid kan en domstol på endera partens begäran
- a) ändra avtalet för att få det att överensstämma med vad parterna rimligen skulle ha kommit överens om vid avtalets ingående om de hade tagit hänsyn till de förändrade omständigheterna, eller
- b) säga upp avtalet i den mening som avses i artikel 8 till ett datum och på villkor som ska fastställas av domstolen.
3. Punkterna 1 och 2 ska endast tillämpas om
- a) de förändrade omständigheterna uppkom efter den tidpunkt då avtalet ingicks,
- b) den part som åberopar de förändrade omständigheterna vid den tidpunkten inte tog hänsyn till, och inte kunde förväntas ha tagit hänsyn till, att en sådan förändring av omständigheterna var möjlig eller till att omständigheterna skulle kunna förändras i en sådan omfattning, och
- c) den skadelidande parten **under åberopande av de förändrade omständigheterna** inte har tagit på sig och inte rimligen kunde förväntas ha tagit på sig risken för att omständigheterna skulle förändras på det sätt som skedde. [Ändr. 177]
4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska begreppet domstol inbegripa skiljedomstolar.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 90

Utvidgad tillämpning av bestämmelserna om betalning och om varor och digitalt innehåll som inte godtas

1. Om inte annat anges ska bestämmelserna om köparens betalning av priset i kapitel 12, med vederbörliga anpassningar, tillämpas även på andra betalningar.
2. Artikel 97 ska med vederbörliga anpassningar tillämpas även på andra fall där en person lämnas i besittning av varor eller digitalt innehåll på grund av att en annan person har underlåtit att ta emot dem trots en avtalsstadgad skyldighet att göra detta.

Kapitel 10

Säljarens skyldigheter

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 91

Säljarens huvudskyldigheter

Den som säljer varor eller tillhandahåller digitalt innehåll (i denna del kallad säljaren) ska

- a) leverera varorna eller det digitala innehållet,
- b) överföra **eller åta sig att överföra** äganderätten till varorna, inbegripet till det konkreta medium på vilket det digitala innehållet tillhandahålls, [**Ändr. 178**]
- c) se till att varorna eller det digitala innehållet är i överensstämmelse med avtalet,
- d) se till att köparen har rätt att använda det digitala innehållet i enlighet med avtalet, och
- e) överlämna de handlingar som representerar eller rör varorna eller de handlingar rörande det digitala innehållet som eventuellt krävs enligt avtalet.

Artikel 91a**Äganderättsförbehåll**

Om en överenskommelse om en klausul om äganderättsförbehåll uppnåtts ska säljaren inte vara skyldig att överföra äganderätten till varorna förrän köparen har fullgjort skyldigheten att betala det överenskomna priset. [Ändr. 179**]**

Artikel 92

Prestation via tredje man

1. En säljare kan överlåta på någon annan att prestera, om inte avtalet föreskriver att säljaren ska prestera personligen.
2. En säljare som överlåter prestationen på någon annan förblir dock ansvarig för att prestation sker enligt avtal.
3. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa punkt 2 eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Avsnitt 2

Leverans

Artikel 93

Leveransställe

1. Om det inte är möjligt att bestämma leveransstället på annat sätt, ska det fastställas i enlighet med följande:

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) I fråga om konsumentavtal eller avtal **mellan en näringsidkare och en konsument** om att tillhandahålla digitalt innehåll som ingåtts på distans eller utanför säljarens fasta affärslokaler, eller enligt vilket säljaren har åtagit sig att ombesörja frakten till köparen, ska konsumentens hemvist när avtalet ingicks anses vara leveransställe. [Ändr. 180]
- b) I alla andra fall ska leveransstället fastställas på följande sätt:
- Om försäljningsavtalet innebär att en eller flera transportörer sköter frakten, den första transportörens närmaste avhämtningsställe.
 - Om avtalet inte omfattar frakt, säljarens driftställe vid den tidpunkt då avtalet ingicks.
2. Om säljaren har mer än ett driftställe ska driftstället med avseende på tillämpningen av punkt 1 b vara det som har närmast anknytning till leveransskyldigheten.

Artikel 94

Leveranssätt

1. Om inte parterna har kommit överens om annat ska säljaren fullgöra leveransskyldigheten i enlighet med något av följande alternativ:
- a) I fråga om konsumentavtal eller avtal **mellan en näringsidkare och en konsument** om att tillhandahålla digitalt innehåll som ingåtts på distans eller utanför säljarens fasta affärslokaler, eller enligt vilket säljaren har åtagit sig att ombesörja frakten till köparen, genom att överföra det fysiska innehavet av eller kontrollen över varorna eller det digitala innehållet till konsumenten. [Ändr. 181]
- b) I andra fall där avtalet föreskriver att varorna ska fraktas av en transportör, genom att överlämna varorna till den första transportören för vidare transport till köparen och genom att till köparen överlämna handlingar som gör det möjligt för köparen att överta varorna från den transportör som är i besittning av dem.
- c) I sådana fall som inte omfattas av led a eller b, genom att göra varorna eller det digitala innehållet eller, om parterna har enats om att säljaren endast behöver tillhandahålla handlingar avseende varorna, dessa handlingar tillgängliga för köparen.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 a och c ska varje hänvisning till konsumenten eller köparen inbegripa en tredje man, dock ej transportören, som har angivits av konsumenten eller köparen i enlighet med avtalet.

Artikel 95

Tidpunkt för leverans

1. Om tidpunkten för leverans inte kan fastställas på annat sätt, ska varorna eller det digitala innehållet levereras ~~utan~~ ~~enödig~~ ~~dröjsmål~~ levereras **inom skälig tid** efter det att avtalet har ingåtts. [Ändr. 182]
2. I avtal mellan en näringsidkare och en konsument ska näringsidkaren, såvida inte parterna har kommit överens om annat, leverera varorna eller det digitala innehållet inom 30 dagar från det att avtalet ingicks.

Artikel 96

Säljarens skyldigheter med avseende på frakten av varorna

1. Om avtalet föreskriver att säljaren ska ombesörja frakten av varorna, ska säljaren ingå sådana avtal som krävs för att varorna ska kunna fraktas till den fastställda platsen på lämpligt sätt med hänsyn till omständigheterna och i enlighet med de vanliga villkoren för sådana transporter.
2. Om säljaren i enlighet med avtalet överlämnar varorna till en transportör, och om varorna inte är tydligt identifierade som de varor som ska levereras enligt avtalet genom märkning, transportdokument eller på annat sätt, är säljaren skyldig att underrätta köparen om leveransen och ge en specifikation av varorna.
3. Om avtalet inte ålägger säljaren att försäkra varorna inför frakten, är säljaren skyldig att på köparens begäran förse köparen med all tillgänglig information som behövs för att köparen ska kunna teckna en sådan försäkring.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 97

Varor eller digitalt innehåll som inte godtas av köparen

1. En säljare som förblir i besittning av varorna eller det digitala innehållet på grund av att köparen inte har tagit emot leveransen, trots att han varit skyldig att göra det, måste vidta skäligen åtgärder för att skydda och bevara varorna eller det digitala innehållet.
2. Säljaren ska befrias från sin skyldighet att leverera om denne
 - a) på skäligen villkor deponerar varorna eller det digitala innehållet hos tredje man att förvaras för köparens räkning, och underrättar köparen om detta, eller
 - b) säljer varorna eller det digitala innehållet på skäligen villkor efter att ha meddelat köparen, och överlåter nettointäkterna av försäljningen till köparen.
3. Säljaren har rätt att få ersättning för alla skäligen kostnader eller ur försäljningsintäkterna behålla belopp som täcker dessa.

~~Artikel 98~~~~Verkningar av riskens övergång~~~~Leveransens inverkan på riskens övergång regleras i kapitel 14. [Ändr. 183]~~

Avsnitt 3

Varornas och det digitala innehållets överensstämmelse

Artikel 99

Överensstämmelse med avtalet

1. För att anses vara i överensstämmelse med avtalet ska varorna eller det digitala innehållet
 - a) vara av den kvantitet, kvalitet och beskrivning som föreskrivs i avtalet,
 - b) vara förpackade på ett sätt som är förenligt med avtalet, och
 - c) levereras tillsammans med eventuella tillbehör, installationsinstruktioner eller andra instruktioner som anges i avtalet.
2. För att anses vara i överensstämmelse med avtalet måste varorna eller det digitala innehållet även uppfylla kraven i artiklarna 100, 101 och 102, såvida inte parterna har kommit överens om annat.
3. I ett konsumentavtal **avtal mellan en näringsidkare och en konsument och i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument om tillhandahållande av digitalt innehåll** ska eventuella överenskommelser som avviker från kraven i artiklarna 100, **101 och 102** ~~och 103~~ endast vara giltiga om konsumenten, när avtalet ingicks, kände till varornas eller det digitala innehållets specifika tillstånd och godtog att varorna eller det digitala innehållet var i överensstämmelse med avtalet. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 184]
4. I konsumentavtal får parterna inte avstå från att tillämpa punkt 3 eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 100

Kriterier för varornas och det digitala innehållets överensstämmelse

Varorna eller det digitala innehållet ska

- a) lämpa sig för varje särskilt ändamål som säljaren fått kännedom om när avtalet ingicks, om inte omständigheterna visar att köparen inte förlitade sig till, eller att det hade varit orimligt för köparen att förlita sig till, säljarens kunskaper och omdöme,
- b) lämpa sig för de ändamål för vilka varor eller digitalt innehåll med samma beskrivning normalt skulle användas,

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) ha samma egenskaper som de varor eller det digitala innehåll som säljaren har visat köparen som prov eller exempel,
- d) vara förpackade på det sätt som är brukligt för sådana varor eller, om det inte finns något brukligt sätt, på ett sätt som är tillräckligt för att bevara och skydda varorna,
- e) tillhandahållas tillsammans med sådana tillbehör, installationsbeskrivningar eller andra instruktioner som köparen har rätt att förvänta sig,
- f) ha de kvaliteter och den kapacitet som anges i eventuella uttalanden före avtalets ingående som utgör en del av avtalsvillkoren i enlighet med artikel 69, och
- g) ha de kvaliteter och den kapacitet som köparen har rätt att förvänta sig **inbegripet utseende och avsaknad av fel**. Vid fastställandet av vad ~~konsumenten~~**köparen** har rätt att förvänta sig av digitalt innehåll ska hänsyn tas till huruvida det digitala innehållet tillhandahölls mot betalning **eller någon annan motprestation**. [Ändr. 185]

Artikel 101

Felaktig installation enligt ett konsumentavtal

1. Om varor eller digitalt innehåll som tillhandahålls i enlighet med ett konsumentavtal installeras felaktigt, ska eventuella brister som beror på den felaktiga installationen anses som brister hos varorna eller det digitala innehållet om
 - a) varorna eller det digitala innehållet installerades av säljaren eller på säljarens ansvar, eller
 - b) varorna eller det digitala innehållet skulle installeras av konsumenten och den felaktiga installationen berodde på brister i installationsinstruktionerna.
2. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 102

Tredje mans rättigheter eller krav

1. Varorna eller det digitala innehållet får inte vara belastade av tredje mans rättigheter eller icke uppenbart ogrundade krav från tredje man.
2. När det gäller rättigheter eller krav som grundar sig på immateriell äganderätt får varorna eller det digitala innehållet, med förbehåll för vad som sägs i punkterna 3 och 4 i denna artikel, inte vara belastade av tredje mans rättigheter eller icke uppenbart ogrundade krav från tredje man
 - a) som kan göras gällande enligt lagen i den stat där varorna eller det digitala innehållet ska användas enligt avtalet eller, i avsaknad av ett sådant avtal, enligt lagen i den stat där köparen har sitt driftställe eller, i avtal mellan en näringsidkare och en konsument, enligt lagen i den stat där konsumenten enligt uppgifter som denne lämnat vid avtalets ingående har hemvist, och
 - b) som säljaren kände till eller kunde förväntas ha känt till vid tidpunkten för avtalets ingående.
3. ~~I avtal mellan näringsidkare ska~~ Punkt 2 **ska** inte vara tillämplig
- a) **i avtal mellan näringsidkare**, om köparen vid tidpunkten för avtalets ingående var införstådd med, eller kunde förväntas ha varit införstådd med, de rättigheter eller krav som grundar sig på immateriell äganderätt,

Onsdagen den 26 februari 2014

~~4.b)~~ i avtal mellan en näringsidkare och en konsument, ~~ska punkt 2 inte vara tillämplig om konsumenten vid tidpunkten för avtalets ingående var införstådd med de rättigheter eller krav som grundar sig på immateriell äganderätt.~~ [Ändr. 186]

5. I avtal mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 103

Begränsningar av digitalt innehålls överensstämmelse enligt avtalet

~~Digitalt innehåll ska inte anses brista i överensstämmelse med avtalet enbart på den grunden att uppdaterat digitalt innehåll har blivit tillgängligt efter avtalets ingående.~~ [Ändr. 187]

Artikel 104

Köparens vetskap om bristande överensstämmelse vid avtal mellan näringsidkare

~~Fett avtal mellan näringsidkare ska~~ Säljaren **ska** inte bära ansvaret för varornas bristande överensstämmelse med avtalet om köparen vid tidpunkten för avtalets ingående kände till ~~eller~~ **den bristen på överensstämmelse. I ett avtal mellan näringsidkare gäller detta även om köparen** inte kunde ha varit ovetande om bristerna. [Ändr. 188]

Artikel 105

Relevant tidpunkt för fastställande av överensstämmelse

1. Säljaren bär ansvaret för eventuell bristande överensstämmelse som föreligger vid den tidpunkt då risken övergår på köparen enligt kapitel 14.

2. I ett ~~konsumentavtal~~ **avtal mellan en näringsidkare och en konsument** ska en bristande överensstämmelse som uppdragas inom sex månader från det att risken övergår till köparen presumeras ha existerat vid den tidpunkten, såvida inte detta är oförenligt med varornas eller det digitala innehållets natur eller den bristande överensstämmelsens karaktär. [Ändr. 189]

3. I fall som omfattas av artikel 101.1 a ska hänvisningar i punkterna 1 eller 2 i denna artikel till tidpunkten för när risken övergår till köparen förstås som hänvisningar till den tidpunkt då installationen är slutförd. I fall som omfattas av artikel 101.1 b ska sådana hänvisningar förstås som hänvisningar till den tidpunkt då konsumenten ska anses ha haft skälig tid på sig för installationen.

4. Om det digitala innehållet sedermera måste uppdateras av näringsidkaren, **eller i de fall näringsidkaren tillhandahåller dess beståndsdelar separat**, ska denne se till att det digitala innehållet förblir i överensstämmelse med avtalet under hela dess löptid. [Ändr. 190]

5. I avtal mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Kapitel 11

Köparens möjligheter att vidta åtgärder vid avtalsbrott

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 106

Översikt över köparens möjligheter att vidta åtgärder vid avtalsbrott

1. Om säljaren underlåter att uppfylla en avtalsförpliktelse kan köparen vidta följande åtgärde **om de särskilda kraven för respektive åtgärd är uppfyllda**: [Ändr. 191]

a) Kräva prestation, vilket inbegriper särskild prestation, reparation eller byte av varor eller digitalt innehåll, i enlighet med avsnitt 3 i detta kapitel.

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) Innehålla köparens egen prestation i enlighet med avsnitt 4 i detta kapitel.
 - c) Häva avtalet enligt avsnitt 5 i detta kapitel och kräva återbetalning av redan betalda belopp i enlighet med kapitel 17.
 - d) Begära nedsättning av priset i enlighet med avsnitt 6 i detta kapitel.
 - e) Kräva skadestånd i enlighet med kapitel 16.
2. Om köparen är en näringsidkare
 - a) ska köparens rätt att vidta åtgärder för avtalsbrott, bortsett från innehållande av prestation, vara underställd säljarens möjlighet att avhjälpa bristen i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel, och
 - b) köparens rätt att åberopa bristande överensstämmelse vara underställd kraven på undersökning och rapportering i enlighet med avsnitt 7 i detta kapitel.
 3. Om köparen är en konsument
 - a) ska köparens rättigheter inte vara underställda säljarens möjlighet att avhjälpa bristen, ~~samtidigt som~~, **såvida dessa inte rör varor eller digitalt innehåll som tillverkas, produceras eller ändras i enlighet med konsumentens specifikationer eller som entydigt har anpassats till personliga behov, eller också ska** [Ändr. 192]
 - b) kraven på undersökning och rapportering i enlighet med avsnitt 7 i detta kapitel inte ska vara tillämpliga.
 4. Om säljarens underlåtenhet är ursäktlig, kan köparen använda sig av någon av de åtgärder som anges i punkt 1, dock ej begära prestation och skadestånd.
 5. Köparen kan inte använda sig av någon av de åtgärder som anges i punkt 1 om det är köparen som givit upphov till säljarens underlåtenhet att prestera.
 6. Åtgärder som inte är sinsemellan oförenliga får kombineras.

Artikel 107

Begränsning av vilka åtgärder som kan vidtas när det gäller digitalt innehåll som tillhandahålls utan krav på betalning **eller någon annan motprestation**

-1. Om digitalt innehåll tillhandahålls med krav på en annan motprestation än betalning har köparen möjlighet att använda sig av någon av de åtgärder som anges i artikel 106.1, med undantag för nedsättning av priset enligt artikel 106.1 d.

1. När digitalt innehåll tillhandahålls utan krav på betalning **eller någon motprestation** har köparen ingen möjlighet att använda sig av någon av de åtgärder som anges i artikel 106.1 a–d. Köparen kan endast kräva skadestånd i enlighet med artikel 106.1 e för förlust eller för skada som drabbat köparens egendom, inklusive hårdvara, programvara och data, på grund av brister i det digitala innehåll som har tillhandahållits, dock ej för eventuell vinst som köparen har gått miste om till följd av skadan. [Ändr. 193]

Artikel 108

Bestämmelsernas tvingande natur

I ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte, om det är till nackdel för konsumenten, avstå från att tillämpa detta kapitel eller avvika från eller ändra dess verkningar innan konsumenten har uppmärksammat näringsidkaren på den bristande överensstämmelsen.

Avsnitt 2

Avhjälpan från säljarens sida

Artikel 109

Avhjälpan från säljarens sida

1. En säljare som har erbjudit sig eller försökt att prestera före utsatt tid och som underrättats om att prestationen inte uppfyller avtalsvillkoren får lämna ett nytt, anpassat erbjudande om det kan ske inom tidsfristen för fullgörande av avtalet.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. I fall som inte omfattas av punkt 1 a får en säljare som har erbjudit sig eller försökt att prestera på ett sätt som inte uppfyller avtalsvillkoren, utan onödigt dröjsmål efter att ha blivit underrättad om bristen, erbjuda sig att avhjälpa bristen på egen bekostnad.
3. Ett erbjudande om avhjälpande ska inte upphöra att gälla på grund av ett meddelande om uppsägning.
4. Köparen får endast vägra att godta ett erbjudande om avhjälpande om
 - a) **i fall köparen är en konsument, köparens åtgärder inte är underställda säljarens möjlighet att avhjälpa bristen enligt artikel 106.3 a, [Ändr. 194]**
 - a) avhjälpandet inte kan ske omedelbart och utan betydande olägenhet för köparen,
 - b) köparen har skäl att anse att det inte går att förlita sig på säljarens framtida prestation, eller
 - c) en försenad prestation är att jämföras med ett väsentligt avtalsbrott.
5. Säljaren ska ha skälig tid på sig att vidta de åtgärder som krävs för att avhjälpa bristen. **I avtal mellan en näringsidkare och en konsument ska denna skäliga tid inte överskrida 30 dagar. [Ändr. 195]**
6. Köparen får hålla inne sin prestation i väntan på att bristen avhjälpas, men de av köparens rättigheter som är oförenliga med att bevilja säljaren en viss tid för att vidta de åtgärder som krävs för att avhjälpa bristen ska upphävas till dess att denna period har löpt ut.
7. Oberoende av eventuella åtgärder för att avhjälpa en brist ska köparen ha rätt att kräva skadestånd **enligt kapitel 16** för dröjsmål och för skada som orsakats eller inte kunnat förhindras av avhjälpandet. **[Ändr. 196]**

Avsnitt 3

Krav på prestation

Artikel 110

Krav på prestation från säljaren

1. Köparen ska ha rätt att kräva att säljaren uppfyller sina skyldigheter, **vilket inbegriper kostnadsfritt åtgärdande av en prestation som inte är i överensstämmelse med avtalet. [Ändr. 197]**
- ~~2. Den prestation som kan krävas inbegriper kostnadsfritt åtgärdande av en prestation som inte är i överensstämmelse med avtalet.~~
3. Prestation kan inte krävas om
 - a) det skulle vara omöjligt eller har blivit olagligt att prestera, eller
 - b) bördan av eller kostnaderna för att prestera inte skulle stå i proportion till fördelen för köparen.

Artikel 111

Konsumentens val mellan reparation och utbyte

1. Om en näringsidkare är skyldig enligt ett konsumentavtal att åtgärda en bristande överensstämmelse i enlighet med artikel 110-2, ska konsumenten ha rätt att välja mellan reparation och utbyte, om inte det alternativ som föredras är olagligt eller omöjligt eller, jämfört med det andra tillgängliga alternativet, skulle orsaka säljaren oproportionella kostnader med hänsyn till **[Ändr. 198]**
 - a) det värde varorna skulle haft om inget fel hade förekommit,
 - b) felets omfattning, och
 - c) huruvida det andra alternativet skulle kunna utföras utan större olägenhet för konsumenten.
2. Om konsumenten har begärt att felet ska åtgärdas genom reparation eller utbyte i enlighet med punkt 1, får denne vidta andra åtgärder endast under förutsättning att ~~konsumenten får dock hålla inne sin prestation även under den perioden.~~

Onsdagen den 26 februari 2014

- a) näringsidkaren inte har fullbordat reparationen eller bytt ut varan inom en skäligen tidsperiod som inte får överstiga 30 dagar,
- b) *näringsidkaren underförstått eller uttryckligen har vägrat att avhjälpa den bristande avtalsenligheten,*
- c) *samma fel har uppstått på nytt efter reparation eller byte. [Ändr. 199]*

Artikel 112

Återlämnande av ett föremål som bytts ut

1. Om säljaren har åtgärdat den bristande överensstämelsen genom att byta ut varan i fråga, har denne en rätt och en skyldighet att återta den utbytta vara på egen bekostnad.
2. Köparen är inte skyldig att betala för eventuell användning av en utbytt vara under den tid som föregått bytet.

Avsnitt 4

Innehållande av köparens prestation

Artikel 113

Rätt att hålla inne prestation

1. En köpare som ska betala samtidigt som eller efter det att säljaren fullgör sin prestation, ska ha rätt att hålla inne sin betalning till dess att säljaren har utlovat prestation eller faktiskt har presterat.
2. En köpare som ska erlägga betalning innan säljaren presterar och som skäligen misstänker att säljaren inte kommer att leverera när tiden för prestation är inne, får hålla inne betalningen så länge som den skäligen misstanken består.
3. Den prestation som kan hållas inne enligt denna artikel är hela eller delar av prestationen, beroende på vad som är motiverat med hänsyn till den andra partens underlåtenhet att prestera enligt avtalet. Om säljarens skyldigheter ska fullgöras i separata delar eller kan delas upp på annat sätt, får köparen endast hålla inne betalningen för den del som inte har levererats, om inte säljarens underlåtenhet att prestera är av sådan natur att det är berättigat att hålla inne betalningen som helhet.

3a. *I ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument kan hela prestationen innehållas såvida inte detta är oproportionellt i förhållande till den bristande överensstämmelsens omfattning. [Ändr. 200]*

Avsnitt 5

Uppsägning

Artikel 114

Uppsägning på grund av avtalsbrott

1. En köpare får säga upp avtalet i den mening som avses i artikel 8 om säljarens avtalsbrott är väsentligt i den mening som avses i artikel 87.2.
2. Om det i samband med konsumentavtal och avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll mellan en näringsidkare och en konsument blir fråga om avtalsbrott på grund av att varorna inte uppfyller avtalets krav, får konsumenten säga upp avtalet, såvida inte avtalsbrottet är obetydligt.

Artikel 115

Uppsägning på grund av dröjsmål efter meddelande om tilläggstid för prestation

1. En köpare får säga upp avtalet vid dröjsmål med varornas avlämnade även om inte dröjsmålet är väsentligt i sig, om köparen har meddelat en tilläggsperiod av skäligen längd inom vilken prestation ska ske, och säljaren inte presterar inom denna period.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Den tilläggsperiod som avses i punkt 1 ska anses vara av skäligen längd om säljaren inte invänder mot den utan onödigt dröjsmål.
3. Om meddelandet anger att avtalet ska sägas upp automatiskt om säljaren inte presterar inom den fastställda perioden, ska uppsägningen få verkan efter utgången av denna period, utan vidare underrättelse om detta.

Artikel 116

Uppsägning på grund av befarat avtalsbrott

En köpare får säga upp avtalet innan prestation ska ske om säljaren har meddelat, eller om det på annat sätt står klart, att det inte kommer att bli någon prestation, och underlåtenheten skulle vara av sådan natur att den utgör grund för uppsägning.

Artikel 117

Uppsägningsrättens omfattning

1. Om säljarens skyldigheter enligt avtalet ska fullgöras i separata delar eller kan delas upp på annat sätt, och det enligt bestämmelserna i detta avsnitt föreligger grund för uppsägning av en del av avtalet till vilken en del av priset kan knytas, får köparen häva endast den delen av avtalet.
2. Punkt 1 ska inte vara tillämplig om köparen inte kan förväntas godta fullgörandet av de andra delarna eller underlåtenheten är av sådan natur att den utgör grund för en uppsägning av avtalet som helhet.
3. Om säljarens förpliktelser enligt avtalet inte kan delas upp eller om en del av priset inte kan hänföras till en specifik del av avtalet, får köparen häva avtalet endast om underlåtenheten är av sådan natur att den utgör grund för en uppsägning av avtalet som helhet.

Artikel 118

Underrättelse om uppsägning

Rätten till uppsägning enligt detta avsnitt utövas genom underrättelse till säljaren.

Artikel 119

Förlust av rätten till uppsägning

1. Köparens rätt till uppsägning enligt detta avsnitt ska gå förlorad om underrättelse om uppsägning inte lämnas inom skälig tid **två månader** från det att rätten uppstod eller, **om köparen är en näringsidkare, denne köpare** r köparen blev, eller kunde förväntas ha blivit, medveten om avtalsbrottet, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller sist.
2. Punkt 1 ska inte tillämpas
 - (a) ~~om köparen är en konsument, eller~~
 - (b) om ingen prestation över huvud taget har utlovats. [Ändr. 201]

Avsnitt 6

Prisavdrag

Artikel 120

Rätt till prisavdrag

1. En köpare som godtar en prestation som inte överensstämmer med avtalsvillkoren får göra avdrag på det avtalade priset. Avdraget ska stå i proportion till värdeminskningen på vad som mottogs i prestation jämfört med värdet på vad som skulle ha erhållits om prestation skett enligt avtalet.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. En köpare som har rätt till prisavdrag enligt punkt 1 och som redan har betalat en summa som överstiger det sänkta priset får återkräva det överskjutande beloppet.
3. En köpare som begär prisavdrag har inte möjlighet att dessutom kräva skadestånd **enligt kapitel 16** för den förlust som ersätts genom prisavdraget, men har rätt till skadestånd för eventuella andra förluster. [Ändr. 202]

Avsnitt 7

Undersökningsplikt och skyldighet att meddela fel i avtal mellan näringsidkare

Artikel 121

Undersökning av varor i avtal mellan näringsidkare

1. I avtal mellan näringsidkare förväntas köparen undersöka varorna eller **det digitala innehållet eller** se till att de blir undersökta så snabbt som skäligen kan begäras, dock högst 14 dagar från leveransen av varorna, tillhandahållandet av det digitala innehållet eller fullgörandet av de anknytande tjänsterna. [Ändr. 203]
2. Om avtalet inbegriper frakt av varorna får undersökningen skjutas upp till dess att varorna har anlänt till sin destination.
3. Om varuleveransen dirigeras om i transit, eller skickas vidare av köparen innan denne har haft rimlig möjlighet att undersöka dem, och säljaren vid tidpunkten för avtalets ingående kände till eller kunde förväntas ha känt till möjligheten av en sådan omdirigering eller vidareändring, får undersökningen uppskjutas till dess att varorna har anlänt till sin nya destination.

Artikel 122

Krav på underrättelse om bristande överensstämmelse i avtal mellan näringsidkare

1. I avtal mellan näringsidkare kan köparen inte åberopa bristande överensstämmelse om denne inte inom skäligen tid har upplyst säljaren om den bristande överensstämmelsens natur. **Köparen får emellertid fortfarande sätta ned priset eller kräva skadestånd, med undantag för vinstbortfall, om vederbörande har en skäligen ursäkt för underlåtenheten att inkomma med de upplysningar som krävs.** [Ändr. 204]

Tidsfristen ska börja löpa när varorna har levererats eller när köparen upptäcker eller kunde förväntas ha upptäckt den bristande överensstämmelsen, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller sist.

2. Köparen ska under alla omständigheter förlora rätten att åberopa bristande överensstämmelse om denne underlåter att underrätta säljaren om den bristande överensstämmelsen inom två år från den tidpunkt då varorna faktisk överlämnades till köparen i enlighet med avtalet.
3. Om parterna har enats om att varorna måste fungera för ett visst ändamål eller för sitt ordinarie ändamål under en fastställd tidsperiod, ska fristen för att lämna underrättelse enligt punkt 3 inte löpa ut före utgången av den överenskomna perioden.
4. Punkt 2 ska inte tillämpas med avseende på tredje mans krav eller rättigheter i enlighet med artikel 102.
5. Köparen behöver inte underrätta säljaren om att inte alla varor har levererats om köparen har skäl att anta att återstående varor kommer att levereras.
6. Säljaren kan inte åberopa bestämmelserna i denna artikel om den bristande överensstämmelsen rör förhållanden som säljaren kände till eller kunde förväntas ha känt till, men underlät att upplysa köparen om.

Onsdagen den 26 februari 2014

Kapitel 12

Köparens skyldigheter

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 123

Köparens huvudskyldigheter

1. Köparen ska
 - a) betala avtalat pris,
 - b) ta emot varorna eller det digitala innehållet, och
 - c) överta handlingar som representerar eller rör varorna, eller handlingar som rör det digitala innehållet, i enlighet med avtalsvillkoren.
2. **Vid avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll ska följande gälla:**
 - a) Punkt 1 a ska inte tillämpas ~~med avseende på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll~~ om det digitala innehållet tillhandahålls utan krav på betalning.
 - b) **Punkt 1 b ska inte tillämpas om det digitala innehållet inte tillhandahålls på ett konkret medium. [Ändr. 205]**

Avsnitt 2

Betalning av priset

Artikel 124

Betalningssätt

1. Betalning ska ske på det sätt som anges i avtalsvillkoren eller, om sådan angivelse saknas, på något av de sätt som används i normal affärsverksamhet på den plats där betalning ska ske, med hänsyn till transaktionens natur.
2. En säljare som godtar en check eller en betalningsorder eller en betalningsutfästelse presumeras göra detta endast på villkor att köparen faktiskt betalar. Säljaren kan framtvunga betalning av det ursprungliga kravet om ordern eller utfästelsen om betalning inte infrias.
3. Köparens ursprungliga skyldighet ska upphöra om säljaren godtar en utfästelse om betalning från tredje man med vilken säljaren har en förhandsöverenskommelse om att likställa en sådan utfästelse med betalning.
4. I ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument ska konsumenten inte vara betalningsskyldig för avgifter som överstiger näringsidkarens faktiska kostnader för användningen av ett visst betalningssätt.

Artikel 125

Plats för betalning

1. Om platsen för betalning inte kan fastställas på annat sätt ska den vara säljarens driftställe vid tidpunkten för avtalets ingående.
2. Om säljaren har mer än ett driftställe ska platsen för betalning vara det av säljarens driftställen som har närmast anknytning till betalningsskyldigheten.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 126

Tid för betalning

1. Betalning ska ske vid leverans.
2. Säljaren kan avslå ett erbjudande om betalning innan betalning ska ske om denne har ett berättigat intresse av det.

Artikel 127

Betalning av tredje man

1. En köpare kan anförtro betalningen åt en annan person. En köpare som anförtrot betalningen åt en annan person förblir ansvarig för att betalning sker.
2. Säljaren kan inte vägra betalning av en tredje man om
 - a) tredje man agerar med köparens samtycke, eller
 - b) tredje man har ett berättigat intresse av att betalning sker och köparen har underlåtit att betala eller det står klart att köparen inte kommer att betala när betalning ska ske.
3. Betalning av tredje man i enlighet med punkterna 1 eller 2 befriar köparen från ansvar gentemot säljaren.
4. Om säljaren godtar betalning av tredje man under förhållanden som inte omfattas av punkterna 1 eller 2, ska köparen vara befriad från ansvar gentemot säljaren, men säljaren är ansvarig gentemot köparen **enligt kapitel 16** för eventuella förluster som orsakas av detta godtagande. [**Ändr. 206**]

Artikel 128

Fördelning av betalning

1. Om en köpare måste göra flera betalningar till säljaren och den betalning som faktiskt har gjorts inte räcker till för att täcka samtliga krav, kan köparen vid tidpunkten för betalningen underrätta säljaren om vilka krav betalningen ska täcka.
2. Om köparen inte lämnar någon underrättelse enligt punkt 1 får säljaren på eget initiativ besluta att betalningen ska användas för att täcka ett visst krav; köparen ska då underrättas om detta inom skälig tid.
3. En fördelning enligt punkt 2 ska inte ha någon verkan om det gäller ett krav som ännu inte förfallit till betalning eller är omtvistat.
4. Om ingen av parterna har beslutat vilka krav som ska täckas, ska betalningen användas för att täcka det krav som uppfyller något av följande krav i angiven ordningsföljd:
 - a) Det krav som har förfallit till betalning eller som först kommer att förfalla till betalning.
 - b) Det krav för vilket säljaren saknar eller har minst säkerhet.
 - c) Det krav som är mest betungande för köparen.
 - d) Det krav som uppkom först.

Om inget av dessa kriterier är tillämpligt, ska betalningen fördelas proportionellt på samtliga krav.

5. Ett krav som till följd av preskription inte kan bli föremål för indrivning kan endast tilldelas betalning i enlighet med punkt 2, 3 eller 4 om det inte finns något annat krav som betalningen kan fördelas till enligt de bestämmelserna.
6. Vid betalningskrav gäller generellt att en betalning från köparen i första hand ska fördelas till kostnader, i andra hand till ränta och i tredje hand till kapitalbeloppet, om inte säljaren beslutar att betalningen ska fördelas på annat sätt.

Onsdagen den 26 februari 2014

Avsnitt 3

Mottagande av leverans

Artikel 129

Mottagande av leverans

Köparen ska fullgöra skyldigheten att motta leverans genom att

- a) vidta alla åtgärder som kan förväntas för att säljaren ska kunna fullgöra sin skyldighet att leverera, och
- b) överta varorna, handlingarna som representerar varorna eller det digitala innehållet i enlighet med avtalets krav.

Artikel 130

Leverans i förtid och leverans av fel kvantitet

1. Om säljaren levererar varorna eller tillhandahåller det digitala innehållet före fastställt leveransdatum är köparen skyldig att motta leveransen, såvida han inte har ett legitimt intresse av att vägra att göra detta.
2. Om säljaren levererar en kvantitet varor eller digitalt innehåll som är mindre än som föreskrivs i avtalet är köparen skyldig att motta leveransen, såvida han inte har ett legitimt intresse av att vägra att göra detta.
3. Om säljaren levererar en kvantitet varor eller digitalt innehåll som är större än som föreskrivs i avtalet, kan köparen välja mellan att behålla eller att vägra ta emot den överskjutande kvantiteten.
4. Om köparen väljer att behålla den överskjutande kvantiteten ska den anses levererad i enlighet med avtalet, vilket innebär att den ska betalas i enlighet med avtalsvillkoren.
5. När det gäller konsumentavtal ska punkt 4 inte tillämpas om köparen har rimliga skäl att anta att säljaren har levererat den överskjutande kvantiteten avsiktligt, i vetskap om att den inte hade beställts.
6. Denna artikel ska inte tillämpas på sådana avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll där det digitala innehållet tillhandahålls utan krav på betalning.

Kapitel 13

Åtgärder som säljaren kan vidta vid avtalsbrott

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 131

Översikt över åtgärder som säljaren kan vidta vid avtalsbrott

1. Om köparen underlåter att uppfylla en avtalsförpliktelse kan säljaren vidta någon av följande åtgärder **om de särskilda kriterierna för respektive åtgärd är uppfyllda**: [Ändr. 207]
 - a) Kräva prestation i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel.
 - b) Hålla inne sin egen prestation i enlighet med avsnitt 3 i detta kapitel.
 - c) Häva avtalet enligt avsnitt 4 i detta kapitel.

Onsdagen den 26 februari 2014

- d) Kräva dröjsmålsränta eller skadestånd i enlighet med kapitel 16.
2. Om köparens underlåtenhet att prestera är ursäktlig, kan säljaren använda sig av någon av de åtgärder som anges i punkt 1, utom ~~att kräva prestation eller skadestånd.~~ [Ändr. 208]
3. Säljaren kan inte använda sig av någon av de åtgärder som anges i punkt 1 om denne själv har orsakat köparens underlåtenhet att prestera.
4. Åtgärder som inte är sinsemellan oförenliga får kombineras.

Avsnitt 2

Krav på prestation

Artikel 132

Krav på att köparen uppfyller sina skyldigheter

1. Säljaren är berättigad till betalning av köpeskillingen vid förfallodagen, och har rätt att kräva fullgörande av varje annan skyldighet som köparen har åtagit sig.
2. Om köparen ännu inte har övertagit varorna eller det digitala innehållet och det står klart att köparen kommer att vara ovillig att godta att den avtalade prestationen fullgörs, kan säljaren ändå kräva att köparen mottar leverans och begära betalning, såvida inte säljaren kunde ha gjort en rimlig ersättningstransaktion utan avsevärd ansträngning eller kostnad.

Avsnitt 3

Innehållande av säljarens prestation

Artikel 133

Rätt att hålla inne prestation

1. En säljare som ska prestera samtidigt som eller efter köparen har rätt att hålla inne sin prestation till dess att köparen har erbjudit sig att prestera eller har presterat.
2. En säljare som ska prestera innan köparen presterar, och som skäligen misstänker att köparen inte kommer att prestera när tiden för köparens prestation är inne, får hålla inne betalningen så länge som den skäligen misstanken består. Rätten att hålla inne prestationen ska dock gå förlorad om köparen lämnar en tillfredsställande försäkran om att prestation kommer att ske i tid eller ställer en adekvat säkerhet.
3. Den prestation som kan hållas inne enligt denna artikel är hela eller delar av prestationen, beroende på vad som är motiverat med hänsyn till den andra partens underlåtenhet att prestera enligt avtalet. Om köparens skyldigheter ska fullgöras i separata delar eller kan delas upp på annat sätt, får säljaren endast hålla inne betalningen för den del som inte har levererats, om inte köparens underlåtenhet att prestera är av sådan natur att det är berättigat att hålla inne säljarens prestation som helhet.

Avsnitt 4

Uppsägning

Artikel 134

Uppsägning på grund av väsentligt avtalsbrott

En säljare får säga upp avtalet i den mening som avses i artikel 8 om köparens underlåtenhet att fullgöra avtalsvillkoren är väsentlig i den mening som avses i artikel 87.2.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 135

Uppsägning på grund av dröjsmål efter meddelande om ytterligare tid för att fullgöra prestationen

1. En säljare får säga upp avtalet vid köparens dröjsmål, trots att dröjsmålet inte är grovt i sig, om säljaren meddelar köparen ytterligare en skäligen leveransfrist och köparen inte presterar inom den fristen.
2. Fristen ska anses vara skäligen om säljaren inte invänder mot den utan onödigt dröjsmål. I förbindelser mellan en näringsidkare och en konsument får den ytterligare leveransfristen inte löpa ut före den 30-dagarsperiod som föreskrivs i artikel 167.2.
3. Om meddelandet anger att avtalet ska sägas upp automatiskt om säljaren inte presterar inom den fastställda perioden, ska uppsägningen få verkan efter utgången av denna period utan vidare underrättelse.
4. I konsumentavtal får parterna inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt eller avvika från eller ändra deras verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 136

Uppsägning på grund av befarat avtalsbrott

En säljare får säga upp avtalet innan prestation ska ske om köparen har meddelat, eller om det på annat sätt står klart, att avtalsvillkoren inte kommer att uppfyllas och det resulterande avtalsbrottet skulle vara väsentligt.

Artikel 137

Uppsägningsrättens omfattning

1. Om köparens skyldigheter enligt avtalet ska fullgöras i separata delar eller kan delas upp på annat sätt, och det enligt bestämmelserna i detta avsnitt föreligger grund för uppsägning av en del av avtalet som motsvarar en avskiljbar del av säljarens skyldigheter, får säljaren endast säga upp den delen av avtalet.
2. Punkt 1 ska inte vara tillämplig om avtalsbrottet är väsentligt med hänsyn till avtalet som helhet.
3. Om köparens skyldigheter enligt avtalet inte ska fullgöras i separata delar, får säljaren säga upp avtalet endast om avtalsbrottet är väsentligt med hänsyn till avtalet som helhet.

Artikel 138

Underrättelse om uppsägning

Rätten att säga upp avtalet enligt bestämmelserna i detta avsnitt utövas genom en underrättelse om uppsägning till köparen.

Artikel 139

Förlust av uppsägningsrätten

1. Om en prestation har erbjudits för sent eller om en utlovad prestation i övrigt inte överensstämmer med avtalet ska säljaren förlora rätten att säga upp avtalet enligt bestämmelserna i detta avsnitt om inte en underrättelse om uppsägning lämnas inom skäligen tid från det att säljaren fått vetskap om, eller kunde förväntas ha fått vetskap om, erbjudandet eller den bristande överensstämelsen.
2. En säljare ska förlora sin uppsägningsrätt enligt artikel 137 om inte säljaren lämnar underrättelse om uppsägningen inom skäligen tid från det att uppsägningsrätten uppkom.
3. Om köparen inte har betalat köpeskillingen eller underlåtit att prestera i något annat väsentligt avseende ska säljaren behålla uppsägningsrätten.

Onsdagen den 26 februari 2014

Kapitel 14
Riskens övergång

Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 140
Verkningar av riskens övergång

Förlust av eller skador på varor eller digitalt innehåll efter det att risken har gått över på köparen innebär inte att köparen befrias från sin skyldighet att betala köpeskillingen, såvida inte förlusten eller skadan beror på en handling eller underlåtenhet från säljarens sida.

Artikel 141
Identifiering av varor eller digitalt innehåll så att dessa kan knytas till avtalet

Risken går inte över till köparen förrän varorna eller det digitala innehållet tydligt har identifierats som just de varor eller det digitala innehåll som ska levereras enligt avtalet, oavsett om detta fastställs i det ursprungliga avtalet, i ett särskilt meddelande till köparen eller på annat sätt.

Avsnitt 2
Riskens övergång i konsumentavtal

Artikel 142
Riskens övergång i konsumentavtal

1. I ett konsumentavtal övergår risken först när konsumenten eller en tredje man som konsumenten utsett, dock ej transportören, har kommit i fysisk besittning av varorna eller det konkreta medium på vilket det digitala innehållet levereras.
2. I ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll som inte levereras på ett konkret medium, övergår risken först när konsumenten eller en tredje man som konsumenten utsett för ändamålet har fått kontroll över det digitala innehållet.
- ~~3. Utom om avtalet är ett distansavtal eller ett avtal som ingåtts utanför näringsidkarens fasta affärslokaler, ska punkterna 1 och 2 inte tillämpas om konsumenten underlåter att fullgöra sin skyldighet att överta varorna eller det digitala innehållet och denna underlåtenhet inte är ursäktlig enligt artikel 88. I detta fall ska risken övergå när konsumenten, eller den tredje man som utsetts av konsumenten, skulle ha kommit i fysisk besittning av varorna eller fått kontroll över det digitala innehållet om skyldigheten att överta dem hade fullgjorts. [Ändr. 209]~~
4. Om konsumenten arrangerar transporten av varorna eller det digitala innehållet som tillhandahålls på ett konkret medium, och den lösningen inte erbjudits av näringsidkaren, ska risken övergå när varorna eller det digitala innehållet som tillhandahålls på ett konkret medium överlämnas till transportören, utan att det påverkar de rättigheter som konsumenten kan göra gällande gentemot transportören.
5. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Onsdagen den 26 februari 2014

Avsnitt 3

Riskens övergång i avtal mellan näringsidkare

Artikel 143

Tidpunkt för riskens övergång **i avtal mellan näringsidkar [Ändr. 210]**

1. I ett avtal mellan näringsidkare ska risken övergå när köparen tar emot leverans av varorna eller det digitala innehållet, eller de handlingar som representerar varorna.
2. ~~Punkt 1 ska tillämpas med förbehåll för artiklarna 144, 145 och 146.~~ **Om varorna eller det digitala innehållet ställs till köparens förfogande och köparen är medveten om detta, ska risken övergå till köparen vid den tidpunkt då varorna eller det digitala innehållet skulle ha övertagits, såvida inte köparen hade rätt att hålla inne mottagandet av leveransen i enlighet med artikel 113.**

Om varorna eller det digitala innehållet ställs till köparens förfogande på en annan plats än säljarens driftställe, ska risken övergå när tidpunkten för leverans är inne och köparen är medveten om det faktum att varorna eller det digitala innehållet har ställts till köparens förfogande på den platsen. [Ändr. 211]

2a. I ett försäljningsavtal som inbegriper frakt av varor, oavsett om säljaren har rätt att behålla handlingar som styr förfoganderätten över varorna eller inte och

- a) **om säljaren inte är skyldig att avlämna varorna på en särskild plats, ska risken övergå till köparen när varorna lämnas över till den första transportören för överlämnande till köparen i enlighet med avtalet,**
- b) **om säljaren är skyldig att överlämna varorna till en transportör på en särskild plats, ska risken inte övergå till köparen förrän varorna överlämnas till transportören på den platsen. [Ändr. 212]**

2b. Om varor säljs under transit ska risken övergå till köparen när varorna lämnas över till den första transportören eller när avtalet ingås, beroende på omständigheterna. Risken ska inte övergå till köparen om säljaren vid tidpunkten för avtalets ingående kände till eller kunde förväntas ha känt till att varorna hade gått förlorade eller blivit skadade och underlät att upplysa köparen om detta. [Ändr. 213]

Artikel 144

~~Varor som ställs till köparens förfogande~~

- ~~1. Om varorna eller det digitala innehållet ställs till köparens förfogande och köparen är medveten om detta, ska risken övergå till köparen vid den tidpunkt då varorna eller det digitala innehållet skulle ha övertagits, såvida inte köparen hade rätt att hålla inne mottagandet av leveransen i enlighet med artikel 113.~~
- ~~2. Om varorna eller det digitala innehållet ställs till köparens förfogande på en annan plats än säljarens driftställe, går risken över när tidpunkten för leverans är inne och köparen är medveten om det faktum att varorna eller det digitala innehållet har ställts till köparens förfogande på den platsen. [Ändr. 214]~~

Artikel 145

Frakt av varorna

- ~~1. Denna artikel ska tillämpas på försäljningsavtal som inbegriper frakt av varor.~~
- ~~2. Om säljaren inte är skyldig att avlämna varorna på en särskild plats, ska risken övergå till köparen när varorna lämnas över till den första transportören för överlämnande till köparen i enlighet med avtalet.~~

Onsdagen den 26 februari 2014

~~3. Om säljaren är skyldig att överlämna varorna till en transportör på en särskild plats ska risken inte övergå till köparen förrän varorna överlämnas till transportören på den platsen.~~

~~4. Det förhållandet att säljaren har rätt att behålla handlingar som styr förfoganderätten över varorna ska inte påverka riskens övergång. [Ändr. 215]~~

Artikel 146

Varor som säljs under transit

~~1. Denna artikel ska tillämpas på försäljningsavtal som rör varor som säljs under transit.~~

~~2. Risken ska övergå till köparen när varorna överlämnas till den första transportören. Om det följer av omständigheterna ska risken emellertid övergå till köparen när avtalet ingås.~~

~~3. Om säljaren vid tidpunkten för avtalets ingående kände till eller kunde förväntas ha känt till att varorna hade gått förlorade eller blivit skadade och underlät att upplysa köparen om detta, ska säljaren bära risken för förlusten eller skadorna. [Ändr. 216]~~

Del V

Skyldigheter som åligger och åtgärder som kan vidtas av parterna i ett anknytande tjänsteavtal

Kapitel 15

Parternas skyldigheter och möjligheter att vidta åtgärder

Avsnitt 1

Tillämpning av vissa allmänna bestämmelser om försäljningsavtal

Artikel 147

Tillämpning av vissa allmänna bestämmelser om försäljningsavtal

1. Bestämmelserna i kapitel 9 ska gälla vid tillämpningen av denna del.

2. Om ett försäljningsavtal eller ett avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll sägs upp ska denna uppsägning även omfatta eventuella anknytande tjänsteavtal.

Avsnitt 2

Tjänsteleverantörens skyldigheter

Artikel 148

Skyldighet att nå resultat och kravet på aktsamhet och fackmannaskap

1. Tjänsteleverantören är skyldig att uppnå de specifika resultat som förutsätts i avtalet.

2. I avsaknad av uttryckliga eller underförstådda avtalsskyldigheter att uppnå ett visst resultat, ska tjänsteleverantören utföra den anknytande tjänsten med den aktsamhet och det fackmannaskap som normalt kan förväntas av en tjänsteleverantör, och i överensstämmelse med eventuell lagstiftning eller andra bindande bestämmelser som gäller för den anknytande tjänsten i fråga.

3. Vid fastställandet av den aktsamhet och det fackmannaskap som ska krävas av tjänsteleverantören ska hänsyn bland annat tas till

a) vilken typ av risker som är inblandade vid utförandet av den anknytande tjänsten för kunden och riskernas omfattning, frekvens och förutsebarhet,

b) vilka kostnader det hade inneburit att vidta de åtgärder som krävts för att förhindra en skada som inträffat eller en liknande skada, och

Onsdagen den 26 februari 2014

c) den tid som står till förfogande för att utföra den anknytande tjänsten.

4. Om den anknytande tjänst som avtalats mellan en näringsidkare och en konsument inbegriper installation av varor, ska installationen vara sådan att de installerade varorna är i överensstämmelse med avtalet i enlighet med artikel 101.

5. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa punkt 2 eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 149

Skyldighet att förebygga skada

Tjänsteleverantören måste vidta skäligen åtgärder för att förebygga skada på varorna eller det digitala innehållet, eller kroppsskada eller varje annan förlust eller skada som inträffat under eller som en följd av utförandet av den anknytande tjänsten.

Artikel 150

Prestation via tredje man

1. En tjänsteleverantör kan anförtro prestationen åt en annan person, om det inte är ett krav att tjänsteleverantören presterar personligen.

2. En tjänsteleverantör som anförtrot prestationen åt en annan person förblir ansvarig för att prestation sker enligt avtal.

3. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa punkt 2 eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Artikel 151

Skyldighet att tillhandahålla faktura

Om den anknytande tjänsten ska betalas separat, och priset inte är fastställt till en engångssumma som parterna har enats om i samband med avtalets ingående, ska tjänsteleverantören tillhandahålla kunden en faktura som på ett klart och begripligt sätt förklarar hur priset har beräknats.

Artikel 152

Skyldighet att förvarna om oväntade eller oväntat höga kostnader

1. Tjänsteleverantören ska förvarna kunden och söka dennes samtycke till att fortsätta om

a) kostnaderna för den anknytande tjänsten skulle bli större än vad tjänsteleverantören ursprungligen angav för kunden, eller

b) den anknytande tjänsten skulle kosta mer än värdet på varorna eller det digitala innehållet efter det att den anknytande tjänsten har utförts, om detta kan förutses av tjänsteleverantören.

2. En tjänsteleverantör som inte lyckas erhålla kundens samtycke i enlighet med punkt 1 ska inte vara berättigad till ett pris som överstiger vad som ursprungligen angivits eller, beroende på omständigheterna, värdet på varorna eller det digitala innehållet efter det att den anknytande tjänsten har utförts.

Avsnitt 3

Kundens skyldigheter

Artikel 153

Betalning av priset

1. Kunden är skyldig att betala det pris som ska betalas för den anknytande tjänsten enligt avtalet.

2. Betalning ska ske när den anknytande tjänsten har fullgjorts och föremålet för den anknytande tjänsten har gjorts tillgängligt för kunden.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 154

Beviljande av tillträde

Om det är nödvändigt för tjänsteleverantören att få tillträde till kundens lokaler för att kunna utföra den anknyttande tjänsten, är kunden skyldig att ge sådant tillträde på skäliga tider.

Avsnitt 4

Åtgärder vid avtalsbrott

Artikel 155

Åtgärder som kan vidtas av kunden

1. Om tjänsteleverantören underlåter att fullgöra en skyldighet enligt avtalet ska kunden, med de förbehåll som anges i denna artikel, ha samma möjligheter att vidta åtgärder som enligt kapitel 11 står till förfogande för köparen, nämligen att

- a) kräva särskild prestation,
- b) hålla inne kundens egen prestation,
- c) häva avtalet,
- d) sätta ned priset, och
- e) kräva skadestånd **enligt kapitel 16. [Ändr. 218]**

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska köparens möjligheter att vidta åtgärder vara underställda tjänsteleverantörens rätt att avhjälpa bristen, ~~oavsett om kunden är en konsument eller inte. [Ändr. 219]~~

3. Vid sådan felaktig installation enligt ett konsumentavtal som avses i artikel 101 ska konsumentens möjligheter att vidta åtgärder inte vara underställda tjänsteleverantörens rätt att avhjälpa bristen.

4. Kunden ska, om denne är en konsument, ha rätt att häva avtalet om den utförda anknyttande tjänsten inte är i överensstämmelse med avtalet, såvida inte bristen på överensstämmelse är obetydlig.

5. Kapitel 11 ska tillämpas med nödvändiga anpassningar, särskilt med avseende på följande:

~~(a) När det gäller tjänsteleverantörens rätt att avhjälpa en brist får den skäliga period som avses i artikel 109.5 inte överstiga 30 dagar i avtal mellan en näringsidkare och en konsument. [Ändr. 220]~~

~~(b) När det gäller åtgärder vid underlåtenhet att prestera enligt avtal ska artiklarna 111 och 112 inte vara tillämpliga. [Ändr. 221]~~

c) Artikel 155 ska tillämpas i stället för artikel 122.

Artikel 156

Krav på underrättelse om bristande överensstämmelse med anknyttande tjänsteavtal mellan näringsidkare

1. Kunden kan endast hävda bristande överensstämmelse med ett anknyttande tjänsteavtal mellan näringsidkare om denne inom skälig tid underrättar tjänsteleverantören om den bristande överensstämmelsen.

Tidsfristen ska börja löpa när den anknyttande tjänsten har slutförts eller när kunden upptäcker eller kunde förväntas ha upptäckt den bristande överensstämmelsen, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller sist.

2. Tjänsteleverantören kan inte åberopa bestämmelserna i denna artikel om den bristande överensstämmelsen rör förhållanden som tjänsteleverantören kände till eller kunde förväntas ha känt till, men underlät att upplysa kunden om.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 157

Åtgärder som kan vidtas av tjänsteleverantören

1. Om kunden underlåter att prestera enligt avtalet har tjänsteleverantören, med de förbehåll som anges i punkt 2, tillgång till samma åtgärder som en säljare har enligt bestämmelserna i kapitel 13, nämligen att
 - a) kräva prestation,
 - b) hålla inne tjänsteleverantörens egen prestation,
 - c) häva avtalet, och
 - d) kräva dröjsmålsränta eller skadestånd **enligt kapitel 16. [Ändr. 222]**
2. Kapitel 13 ska tillämpas med nödvändiga anpassningar. Det innebär särskilt att artikel 158 ska tillämpas i stället för artikel 132.2.

Artikel 158

Kundens rätt att avvisa fullgörande av prestation

1. Kunden ska ha rätt att när som helst underrätta tjänsteleverantören om att utförandet, eller det fortsatta utförandet av den anknytande tjänsten, inte längre behövs.
2. Om underrättelse lämnas enligt punkt 1
 - a) ska tjänsteleverantören inte längre vara berättigad eller skyldig att tillhandahålla den anknytande tjänsten, samtidigt som
 - b) kunden, om det inte finns grund för uppsägning enligt någon annan bestämmelse, förblir skyldig att betala det fastställda priset, med avdrag för de utgifter som tjänsteleverantören har sparats eller kunde förväntas ha sparats genom att inte fullgöra prestationen.
3. I avtalsförhållanden mellan en näringsidkare och en konsument får parterna inte avstå från att tillämpa denna artikel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Del VI

Skadestånd och dröjsmålsränta

Kapitel 16

Skadestånd och dröjsmålsränta

Avsnitt 1

Skadestånd

Artikel 159

Rätt till skadestånd

1. En borgenär ska vara berättigad till skadestånd för förluster som orsakats av gäldenärens underlåtenhet att fullgöra en skyldighet enligt avtalet, såvida inte underlåtenheten är ursäktlig.
2. Till de förluster som berättigar till skadestånd hör framtida förluster som gäldenären har skäl att förvänta sig.

Artikel 160

Generell storlek på skadeståndet

Skadestånd för förluster som orsakats av underlåtenhet att fullgöra en skyldighet enligt avtalet ska generellt vara av en sådan omfattning att det försätter borgenären i samma position som han skulle ha befunnit sig i om skyldigheten hade fullgjorts på avtalat sätt eller, om detta inte är möjligt, så nära denna position som det går att komma. Sådana skadestånd ska täcka förluster som borgenären har lidit och utebliven vinst för borgenären.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 161

Möjlighet att förutse förluster

Gäldenären ska endast ansvara för förluster som gäldenären förutsåg eller kunde förväntas ha förutsett vid tidpunkten för avtalets ingående.

Artikel 162

Förluster som borgenären själv medverkat till

Gäldenären ska inte ansvara för borgenärens förluster i den mån som borgenären själv har bidragit till den bristande prestationen eller dess verkningar.

Artikel 163

Minskning av förluster

1. Gäldenären ska inte ansvara för borgenärens förluster i den mån borgenären kunde ha minskat förlusterna genom att vidta rimliga åtgärder.
2. Borgenären har rätt att få ersättning för rimliga kostnader som uppstått vid försök att minska förlusterna.

Artikel 164

Ersättningstransaktion

En borgenär som har hävt ett avtal helt eller delvis och inom skälig tid, och på skäliga villkor gör en ersättningstransaktion får, i den utsträckning han är berättigad till skadestånd, kräva ersättning för skillnaden mellan värdet på vad som skulle ha betalats enligt det hävda avtalet och vad som ska betalas enligt ersättningstransaktionen, samt skadestånd för eventuella ytterligare förluster.

Artikel 165

Marknadspris

Om borgenären har sagt upp avtalet utan att göra någon ersättningstransaktion, men prestationen har ett marknadspris, får borgenären, i den mån han är berättigad till skadestånd, kräva ersättning för skillnaden mellan det avtalade priset och marknadspriset vid tidpunkten för uppsägningen, samt skadestånd för eventuella ytterligare förluster.

Avsnitt 2

Dröjsmålsränta allmänna bestämmelser

Artikel 166

Dröjsmålsränta

1. Vid försenad betalning av ett penningbelopp ska borgenären, utan att behöva lämna underrättelse, ha rätt till ränta på det beloppet från den tidpunkt då betalning skulle ha skett och fram till dess betalning sker, till den räntesats som anges i punkt 2.
2. Dröjsmålsränta ska beräknas på följande sätt:
 - a) Om borgenären har hemvist eller säte i en medlemsstat som har euro som valuta eller i ett tredjeland, ska dröjsmålsränta utgå till den räntesats som Europeiska centralbanken har tillämpat vid sin senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som utfördes före den första kalenderdagen av det aktuella halvåret, eller den marginalränta som är resultatet av förfaranden med rörlig refinansieringsränta vid Europeiska centralbankens senaste huvudsakliga refinansieringstransaktioner, plus två procentenheter.

Onsdagen den 26 februari 2014

- b) Om borgenären har hemvist eller säte i en medlemsstat som inte har euro som valuta ska dröjsmålsränta utgå till den motsvarande räntesats som fastställs av den medlemsstatens nationella centralbank, plus två procentenheter.
3. Borgenären kan kräva skadestånd för eventuella ytterligare förluster.

Artikel 167

Ränta om gäldenären är en konsument

1. Om gäldenären är en konsument ska dröjsmålsränta till den räntesats som anges i artikel 166 endast tillämpas om underlåtenheten att prestera inte är ursäktlig.
2. Röntan ska inte börja löpa förrän efter 30 dagar från det att borgenären har underrättat gäldenären om skyldigheten att betala dröjsmålsränta och gällande räntesats. Underrättelsen kan lämnas före förfallodagen.
3. Ett villkor i avtalet varigenom röntan sätts högre än den som föreskrivs i artikel 166, eller börjar löpa tidigare än den tidpunkt som anges i punkt 2 i denna artikel, ska inte vara bindande om villkoret skulle vara oskäligt enligt artikel 83.
4. Dröjsmålsränta får inte läggas till kapitalet i syfte att generera ränta.
5. Parterna får inte avstå från att tillämpa denna artikel, eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten.

Avsnitt 3

Försenad betalning av näringsidkare

Artikel 168

Räntesats och tidpunkt då ränta börjar löpa

1. Om en näringsidkare gör sig skyldig till försenad betalning av ett belopp inom ramen för ett avtal om leverans av varor, tillhandahållande av digitalt innehåll eller utförande av anknytande tjänster, utan att förseningen är ursäktlig enligt artikel 88, ska ränta utgå till den räntesats som anges i punkt 5 i denna artikel.
2. Ränta till den räntesats som anges i punkt 5 ska börja löpa dagen efter förfallodagen eller dagen efter det att den betalningsfrist som anges i avtalet löper ut. Om ingen sådan dag eller frist anges ska ränta till den räntesatsen börja löpa
- a) 30 dagar efter den dag då gäldenären mottar fakturan eller motsvarande betalningsanmodan, eller
- b) 30 dagar efter den dag då varorna, det digitala innehållet eller de anknytande tjänsterna mottogs, om det datum som föreskrivs i led a infaller tidigare eller är osäkert, eller om det är osäkert huruvida gäldenären har erhållit en faktura eller motsvarande betalningsanmodan.
3. Om varornas, det digitala innehållets eller de anknytande tjänsternas överensstämmelse med avtalet ska bekräftas genom accept eller undersökning ska den 30-dagarsperiod som anges i punkt 2 b börja löpa på acceptdagen eller den dag då undersökningen är avslutad. Undersökningsförfarandet får inte ta längre än 30 dagar från den dag då varorna levererades, det digitala innehållet tillhandahölls eller de anknytande tjänsterna utfördes, såvida inte parterna uttryckligen kommer överens om annat och denna överenskommelse inte är att anse som oskälig enligt artikel 170.
4. Den betalningsfrist som fastställs i punkt 2 får inte överstiga 60 dagar, såvida inte parterna uttryckligen kommer överens om annat och överenskommelsen inte är att anse som oskälig enligt artikel 170.

Onsdagen den 26 februari 2014

5. Dröjsmålsränta ska beräknas på följande sätt:
 - a) Om borgenären har hemvist eller säte i en medlemsstat som har euro som valuta eller i ett tredjeland, ska dröjsmålsränta utgå till den räntesats som Europeiska centralbanken har tillämpat vid sin senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som utfördes före den första kalenderdagen av det aktuella halvåret, eller den marginalränta som är resultatet av förfaranden med rörlig refinansieringsränta vid Europeiska centralbankens senaste huvudsakliga refinansieringstransaktioner, plus åtta procentenheter.
 - b) Om borgenären har hemvist eller säte i en medlemsstat som inte har euro som valuta ska dröjsmålsränta utgå till den motsvarande räntesats som fastställs av den medlemsstatens nationella centralbank, plus åtta procentenheter.
6. Borgenären kan kräva skadestånd för eventuella ytterligare förluster.

Artikel 169

Ersättning för indrivningskostnader

1. Om ränta ska betalas enligt artikel 168, ska borgenären ha rätt att från gäldenären erhålla minst ett fast belopp på 40 EUR eller motsvarande i den valuta som priset ska betalas i enligt avtalet, som ersättning för borgenärens indrivningskostnader.
2. Borgenären ska ha rätt att från gäldenären erhålla skälig ersättning för eventuella indrivningskostnader som överstiger det fasta belopp som anges i punkt 1 och som åsamkats som en följd av gäldenärens dröjsmål med betalningen.

Artikel 170

Oskäliga avtalsvillkor rörande dröjsmålsränta

1. Ett avtalsvillkor rörande förfallodag eller betalningsfrist, dröjsmålsränta eller ersättning för indrivningskostnader ska inte vara bindande, i den utsträckning villkoret är oskäligt. Ett villkor är oskäligt om det avviker väsentligt från god affärs sed i strid med tro och heder, med hänsyn till alla omständigheter i sammanhanget, inbegripet varornas, det digitala innehållets eller den anknytande tjänstens natur.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett avtalsvillkor som föreskriver en förfallodag, en betalningsfrist eller en räntesats som är mindre förmånlig för borgenären än den förfallodag, betalningsfrist eller räntesats som anges i artiklarna 167 och 168, eller ett villkor som föreskriver ett ersättningsbelopp för indrivningskostnader som är lägre än det belopp som anges i artikel 169 presumeras vara oskäligt.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett avtalsvillkor som utesluter dröjsmålsränta eller ersättning för indrivningskostnader alltid anses som oskäligt.

Artikel 171

Bestämmelsernas tvingande natur

Parterna får inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i detta avsnitt, eller avvika från eller ändra dess verkningar.

Del VII

Återlämnande

Kapitel 17

Återlämnande (restitution)

Artikel 172

Återlämnande om en part förklarar sig inte vara bunden av eller häver avtalet **eller i fall av ogiltigt avtal** [Ändr. 223]

1. Om en part förklarar sig inte vara bunden av eller häver ett avtal **eller delar av ett avtal eller om avtalet eller delar av avtalet är ogiltiga eller inte är bindande av andra skäl än att en part förklarar sig inte vara bunden av eller häver avtalet eller delar av avtalet**, ska var och en av parterna vara skyldig att återlämna vad den parten ("mottagaren") har erhållit från den andra parten **i enlighet med det berörda avtalet eller de berörda delarna av avtalet i fråga**. [Ändr. 224]

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Skyldigheten att återlämna vad som erhållits inbegriper eventuell avkastning från det erhållna.
 - 2a. Återlämnande ska ske utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast 14 dagar efter mottagandet av underrättelsen om hävning eller uppsägning. Om mottagaren är en konsument ska detta krav anses uppfyllt om konsumenten vidtar nödvändiga åtgärder innan tidsfristen på 14 dagar löper ut. [Ändr. 225]
 - 2b. Mottagaren ska bära kostnaderna för att återlämna det som mottagits. [Ändr. 226]
 - 2c. En part får underlåta att uppfylla en avtalsförpliktelse om att återlämna det som mottagits, förutsatt att parten i fråga har ett berättigat intresse av att så sker, t.ex. om detta är nödvändigt för att bekräfta att det föreligger bristande överensstämmelse. [Ändr. 227]
 - 2d. I fall av underlåtelse att fullgöra skyldigheter att återlämna eller betala enligt detta kapitel från en parts sida får den andra parten kräva skadestånd enligt artiklarna 159–163. [Ändr. 228]
3. Vid uppsägning av ett avtal om leverans i flera omgångar eller delar, ska återlämnande inte krävas när det är fråga om omgångar eller delar med avseende på vilka båda parternas skyldigheter har fullgjorts eller när priset för vad som har utförts fortfarande ska betalas enligt artikel 8.2, såvida inte avtalet är av sådan natur att fullgörandet saknar värde för en av parterna.

Artikel 172 a

Återlämnande av digitalt innehåll och återlämnande av motprestationer vid tillhandahållande av digitalt innehåll
[Ändr. 229]

1. Digitalt innehåll ska anses återlämningsbart endast om
 - a) det digitala innehållet tillhandahölls på ett konkret medium och mediet fortfarande är förseglat eller säljaren inte förseglade det före leveransen, eller
 - b) det på annat sätt är uppenbart att den mottagare som skickar tillbaka ett konkret medium inte kan ha behållit en användbar kopia av det digitala innehållet, eller
 - c) säljaren utan betydande ansträngningar eller kostnader kan förhindra all ytterligare användning av det digitala innehållet från mottagarens sida, t.ex. genom att stänga mottagarens användarkonto. [Ändr. 230]
2. Mottagaren av digitalt innehåll som tillhandahållits på ett konkret medium som är återlämningsbart enligt punkt 1 a och 1 b ska anses ha fullgjort återlämningskyldigheten genom att skicka tillbaka det konkreta mediet. [Ändr. 231]
3. Om digitalt innehåll tillhandahålls med krav på en annan motprestation än betalning, såsom tillhandahållande av personuppgifter, och motprestationen i fråga inte kan återlämnas ska mottagaren av motprestationen avstå från ytterligare användning av det erhållna, t.ex. genom att radera de personuppgifter som mottagits. Konsumenten ska informeras om att personuppgifterna har raderats. [Ändr. 232]

Artikel 173

Betalning för penningvärdet

1. Om det som har erhållits, inklusive avkastning i förekommande fall, inte kan återlämnas ~~och, i fråga om digitalt innehåll, oavsett om det tillhandahållits på ett konkret medium eller inte~~, ska mottagaren betala värdet av det erhållna i pengar. Om återlämnande är möjligt, men skulle orsaka orimliga insatser eller kostnader, får mottagaren välja att betala värdet av det erhållna i pengar, förutsatt att det inte skulle skada den andra partens ägarintressen. [Ändr. 233]
2. En varas värde i pengar ska vara värdet den dag då betalning skulle ha skett om varan hade förvarats av mottagaren fram till den tidpunkten utan att bli förstörd eller skadad.
3. Om kunden förklarar sig inte vara bunden av eller häver ett anknytande tjänsteavtal efter det att den anknytande tjänsten har utförts helt eller delvis, ska penningvärdet av det som har erhållits vara det belopp som kunden har sparat in genom att motta den anknytande tjänsten.
4. När det gäller digitalt innehåll ska penningvärdet av det som har erhållits vara det belopp som konsumenten har sparat in genom att använda det digitala innehållet.

Onsdagen den 26 februari 2014

5. Om mottagaren har erhållit ett substitut i pengar eller i natura för varor eller digitalt innehåll, och kände till eller kunde förväntas ha känt till att den andra parten haft fog för att förklara sig inte vara bunden av eller häva avtalet, kan den andra parten välja att återkräva substitutet eller penningvärdet av substitutet. En mottagare som har erhållit ett substitut i pengar eller natura för varor eller digitalt innehåll, och inte kände till eller kunde förväntas ha känt till att den andra parten haft fog för att förklara sig inte vara bunden av eller häva avtalet, kan den andra parten välja att återkräva substitutet eller penningvärdet av substitutet. [Ändr. 234]

6. I fråga om digitalt innehåll som **Om det digitala innehållet** inte tillhandahålls utan krav på betalning kommer inget återlämnande att ske **utan i stället med krav på en annan motprestation än betalning eller utan krav på motprestation, och det digitala innehållet inte kan anses återlämningsbart enligt artikel 172a.1, ska mottagaren av det digitala innehållet inte vara skyldig att betala värdet av det erhållna i pengar.** [Ändr. 235]

6a. **Om det digitala innehållet tillhandahålls med krav på en annan motprestation än betalning och motprestationen i fråga inte kan återlämnas, ska mottagaren av motprestationen inte vara skyldig att betala värdet av det erhållna i pengar; detta påverkar inte tillämpningen av artikel 172a.3.** [Ändr. 236]

Artikel 174

Betalning för användning, och ränta på penningbelopp som erhållits **samt värdeminskning** [Ändr. 237]

1. En mottagare som har använt varor **eller digitalt innehåll** ska betala den andra parten för värdet av den användningen med avseende på varje period där

a) mottagaren givit upphov till att den andra parten har förklarat sig inte vara bunden av eller hävt avtalet,

b) mottagaren givit upphov till att den andra parten har förklarat sig inte vara bunden av eller hävt avtalet, mottagaren, när han tog varan i bruk, redan var medveten om att den andra parten haft grund för att förklara sig inte vara bunden av eller häva avtalet, eller

c) det med hänsyn till **varornas eller det digitala innehållets natur**, användningens omfattning och natur samt möjligheterna att vidta andra åtgärder än uppsägning skulle vara oskäligt att låta mottagaren använda varorna **eller det digitala innehållet** gratis under perioden i fråga. [Ändr. 238]

2. En mottagare som är skyldig att betala tillbaka penningbelopp ska betala ränta till den räntesats som föreskrivs i artikel 166 om

a) den andra parten är skyldig att betala för användning, eller

b) mottagaren givit den parten anledning att förklara sig inte vara bunden av avtalet på grund av vilseledande, hot eller otillbörligt utnyttjande.

3. Vid tillämpningen av detta kapitel ska en mottagare inte vara skyldig att betala för användning av varor **eller digitalt innehåll** som erhållits eller ränta på penningbelopp som betalats under några andra omständigheter än de som anges i punkterna 1, **1a** och 2. [Ändr. 239]

3a. **Mottagaren ska enligt artiklarna 159–163 ansvara för eventuella värdeminskningar med avseende på varorna, det digitala innehållet eller deras avkastning i den mån som värdeminskningarna överskrider de värdeförsämringar som uppstår på grund av normal användning.** [Ändr. 240]

3b. **Betalning för användning eller värdeminskning ska inte överskrida det överenskomna priset för varorna eller det digitala innehållet.** [Ändr. 241]

3c. **Om det digitala innehållet inte tillhandahålls med krav på betalning utan i stället med krav på en annan motprestation än betalning eller utan krav på motprestation ska mottagaren av det digitala innehållet inte vara skyldig att betala för användning eller värdeminskningar.** [Ändr. 242]

3d. **Om det digitala innehållet tillhandahålls med krav på en annan motprestation än betalning ska mottagaren av motprestationen inte vara skyldig att betala för användning eller värdeminskningar med avseende på det erhållna; detta påverkar inte tillämpningen av artikel 172a.3.** [Ändr. 243]

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 175

Ersättning för utgifter

1. Om en mottagare har haft utgifter för varor eller digitalt innehåll **eller avkastningen därav**, ska denne ha rätt till ersättning i den utsträckning som utgifterna i fråga inneburit en fördel för den andra parten, förutsatt att utgiften uppkom vid en tidpunkt då mottagaren inte kände till och inte kunde förväntas ha känt till anledningen till att den andra parten har förklarat sig inte vara bunden av eller har hävt avtalet. [Ändr. 244]
2. En mottagare som kände till eller kunde förväntas ha känt till anledningen till att den andra parten har förklarat sig inte vara bunden av eller har hävt avtalet, ska endast ha rätt till ersättning för utgifter som varit nödvändiga för att skydda varorna eller det digitala innehållet **eller avkastningen därav** från att gå förlorade eller minskas i värde, förutsatt att mottagaren inte har haft någon möjlighet att fråga den andra parten om råd. [Ändr. 245]

Artikel 176

Skäliga ändringar

Skyldigheter att återlämna eller betala enligt detta kapitel får ändras om det skulle vara uppenbart oskäligt att kräva fullgörande av skyldigheten, särskilt om en part inte varit upphov till eller saknade kännedom om den andra partens grunder för att förklara sig inte vara bunden av eller häva avtalet.

Artikel 177

Bestämmelsernas tvingande natur

I avtal mellan näringsidkare och en konsument får parterna **före en underrättelse om hävning eller uppsägning** inte avstå från att tillämpa detta kapitel eller avvika från eller ändra dess verkningar, om det är till nackdel för konsumenten. [Ändr. 246]

Artikel 177a

Garantier

1. **En garanti ska vara bindande för garantigivaren enligt de villkor som anges i garantibeviset. Om garantibevis saknas eller om garantibeviset är mindre fördelaktigt än vad som sades i reklamen ska garantin vara bindande enligt de villkor som anges i reklamen för garantin.**
2. **Garantibeviset ska vara formulerat på ett klart och begripligt språk och vara väl läsbart. Det ska vara utfärdat på det språk som avtalet med konsumenten ingåtts på och omfatta**
 - a) **ett uttalande om konsumentens rättigheter enligt kapitel 11 och en tydlig uppgift om att dessa rättigheter inte påverkas av garantin, och**
 - b) **garantivillkoren, särskilt villkoren för garantins giltighetstid, överförbarhet och geografiska omfattning, namn och adress för garantigivaren och den person till vilken en eventuell fordran ska riktas, om det är en annan person än garantigivaren, samt det förfarande som ska användas i samband med fordringar.**
3. **Garantin är också bindande utan godkännande till förmån för varje ägare av varorna inom ramen för garantitiden, om inte annat framgår av garantibeviset.**
4. **Näringsidkaren ska på konsumentens begäran göra garantibeviset tillgängligt på ett varaktigt medium.**

Onsdagen den 26 februari 2014

5. **Om kraven i punkterna 2, 3 eller 4 inte uppfylls ska detta inte påverka garantins giltighet.**[Ändr. 247]

Del VIII
Preskription

Kapitel 18
Preskription

Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 178
Rättigheter som kan preskriberas

En rätt till fullgörande av en skyldighet och alla därtill knutna rättigheter, **inklusive varje rätt att vidta åtgärder på grund av brister i fullgörandet, utom att hålla inne sin egen prestation**, ska preskriberas efter utgången av de tidsfrister som anges i detta kapitel. [Ändr. 248]

Avsnitt 2
Preskriptionsfrister och inledningen av sådana frister

Artikel 179
Preskriptionsfrister

1. Den korta preskriptionsfristen ska vara två år.
2. Den långa preskriptionsfristen ska vara ~~ti~~sex år eller, i fråga om rätt till skadestånd för personskada, trettio år. [Ändr. 249]

2a. **Preskriptionen ska få verkan när den tidigaste av de två fristerna löper ut.** [Ändr. 250]

Artikel 180
Tidpunkt för när fristen börjar löpa

1. Den korta preskriptionsfristen börjar löpa från den tidpunkt då borgenären får kännedom om, eller kan förväntas ha fått kännedom om de omständigheter på grundval av vilka rättigheten i fråga kan utövas.
2. Den långa preskriptionsfristen börjar löpa från den tidpunkt då gäldenären ska fullgöra sin skyldighet eller, när det gäller rätt till skadestånd, från tidpunkten för den handling som ger upphov till rättigheten.
3. Om gäldenären har en löpande skyldighet att göra eller avstå från göra något, ska borgenären anses ha en särskild rättighet med avseende på varje underlåtenhet att fullgöra skyldigheten.

Avsnitt 3
Förlängning av preskriptionsfrister

Artikel - 181
Avbrytande av fristen vid reparation eller byte

1. **Om bristande överensstämmelse åtgärdas genom reparation eller byte ska den korta preskriptionsfristen avbrytas från det att borgenären har informerat gäldenären om den bristande överensstämmelsen.**

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Avbrytandet varar till dess att den bristande överensstämelsen har åtgärdats. [Ändr. 251]

Artikel 181

Avbrytande av fristen vid rättsliga och andra förfaranden

1. Båda typerna av frister ska avbrytas när rättsliga förfaranden inleds för att hävda rättigheten.
2. Avbrottet ska vara till dess att ett avgörande i saken har vunnit laga kraft, eller till dess att målet har avslutats på annat sätt. Om förfarandena avslutas inom de sista sex månaderna av preskriptionsfristen utan att något avgörande har meddelats i själva sakfrågan, ska preskriptionsfristen löpa ut först sex månader från den tidpunkt då förfarandena avslutades.
3. Punkterna 1 och 2 ska, med nödvändiga anpassningar, även tillämpas med avseende på skiljeförfaranden, medling, förfaranden varigenom en tvist mellan två parter hänskjuts till tredje man för ett bindande beslut samt alla andra förfaranden som inleds i syfte att erhålla ett avgörande rörande rättigheten eller undvika insolvens.
4. Med medling avses en strukturerad process, oavsett beteckning, varigenom två eller flera parter i en tvist själva och på frivillig grund försöker att nå en lösning på tvisten med bistånd av en medlare. Denna process kan inledas på parternas initiativ eller föreslås eller beordras av en domstol eller vara föreskriven i en medlemsstats lagstiftning. Medlingen avslutas genom en överenskommelse mellan parterna eller genom en förklaring av medlaren eller en av parterna.

Artikel 182

Uppskjutande av den tidpunkt då fristen löper ut om förhandlingar pågår

Om parterna förhandlar om rättigheten, eller om omständigheter som kan ge upphov till ett krav rörande rättigheten, ska ingen av preskriptionsfristerna löpa ut innan ett år har gått sedan den senaste kommunikationen i förhandlingarna eller sedan en av parterna meddelat den andra parten att den inte vill fortsätta förhandlingarna.

Artikel 183

Uppskjutande av den tidpunkt då fristen löper ut vid en parts bristande rättshandlingsförmåga

Om en person med bristande rättslig handlingsförmåga saknar ombud, ska ingen av fristerna för preskription av de rättigheter som tillkommer den personen löpa ut förrän ett år har gått från det att antingen den bristande rättsliga handlingsförmågan har upphört eller ett ombud har utsetts.

Artikel 183a**Avbrytande vid force majeure**

1. **Den korta preskriptionsfristen ska avbrytas under den period då borgenären är förhindrad att inleda förfaranden för att hävda rättigheten på grund av ett hinder som ligger utanför borgenärens kontroll och som borgenären rimligen inte kunde förväntats undvika eller övervinna.**
2. **Punkt 1 ska tillämpas endast om hindret uppstår, eller består, under de sista sex månaderna av preskriptionsfristen.**
3. **Om hindrets varaktighet eller natur är sådan att det vore orimligt att förvänta sig att borgenären skulle inleda förfaranden för att hävda rättigheten under den del av preskriptionsfristen som återstår efter det att avbrottet upphört, ska preskriptionsfristen inte löpa ut tidigare än sex månader efter avlägsnandet av hindret. [Ändr. 252]**

Avsnitt 4

Förnyelse av preskriptionsfrister

Artikel 184

Förnyelse genom medgivande

Om galdenären medger borgenärens rättigheter genom delvis betalning, betalning av ränta, tillhandahållande av säkerhet, kvittning eller på annat sätt, ska en ny kort preskriptionsfrist börja löpa.

Onsdagen den 26 februari 2014

Avsnitt 5

Verkningar av preskription

Artikel 185

Verkningar av preskription

1. Efter det att den relevanta preskriptionsfristen har löpt ut, ska gäldenären ha rätt att vägra att fullgöra skyldigheten i fråga och borgenären förlorar alla möjligheter att vidta åtgärder på grund av brister i fullgörandet, utom att hålla inne sin egen prestation.
2. Det som gäldenären har betalat eller överfört till fullgörande av skyldigheten i fråga kan inte återkrävas enbart med hänvisning till att preskriptionsfristen hade löpt ut vid tiden för prestationen.
3. Preskriptionsfristen för en rätt till betalning av ränta och därtill knutna rättigheter ska löpa ut senast när fristen för huvudkravet löper ut.

Avsnitt 6

Avtal om ändring

Artikel 186

Avtal om preskription

1. Bestämmelserna i detta kapitel får ändras genom avtal mellan parterna, särskilt genom att förkorta eller förlänga preskriptionsfristerna.
2. Den korta preskriptionsfristen får inte göras kortare än ett år eller längre än tio år.
3. Den långa preskriptionsfristen får inte göras kortare än ett år eller längre än trettio år.
4. Parterna får inte avstå från att tillämpa bestämmelserna i denna artikel, eller avvika från eller ändra deras verkningar.
5. I ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument får denna artikel inte tillämpas till konsumentens nackdel.

Avdelning III

Kompletterande åtgärder [Ändr. 253]

Artikel 186a

Underrättelse om domar som inneburit tillämpning av denna förordning

1. **Medlemsstaterna ska se till att utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om slutliga domar från deras domstolar som inneburit tillämpning av denna förordning. [Ändr. 254]**
2. **Kommissionen ska inrätta ett system som gör det möjligt att ta del dels av informationen om de domar som avses i punkt 1, dels av relevanta domar från Europeiska unionens domstol. Detta system ska vara tillgängligt för allmänheten. Det ska vara fullt systematiserat och lätt att söka i. [Ändr. 255]**
3. **Underrättelser om domar enligt punkt 1 ska åtföljas av ett standardmeddelande med en sammanfattning av domen som ska bestå av**
 - a) **sakfrågan och den eller de relevanta artiklarna i den gemensamma europeiska köplagen,**
 - b) **en kort sammanfattning av sakomständigheterna,**
 - c) **en kort sammanfattning av de viktigaste argumenten,**

Onsdagen den 26 februari 2014

d) beslutet, och

e) grunderna för beslutet, där det tydligt anges vilken princip som valts. [Ändr. 256]

Artikel 186b

Alternativ tvistlösning

1. I avtal mellan en konsument och en näringsidkare uppmantras parterna att överväga att till ett sådant alternativt tvistlösningsorgan som definieras i artikel 4.1 h i direktiv 2013/11/EU hänskjuta tvister som avser ett avtal för vilket de enats om att tillämpa den gemensamma europeiska köplagen.

2. Denna artikel ska varken utesluta eller begränsa parternas rätt att när som helst hänskjuta fallet till en domstol i stället för till ett alternativt tvistlösningsorgan. [Ändr. 257]

Artikel 186c

Utveckling av en EU-modell för avtalsvillkor

1. Snarast möjligt och senast tre månader efter denna förordnings ikraftträdande ska kommissionen inrätta en expertgrupp som ska bistå vid utvecklingen av en EU modell för avtalsvillkor baserat på, och som ett komplement till, den gemensamma europeiska köplagen samt främja dess tillämpning i praktiken.

2. Kommissionen ska sträva efter att, med expertgruppens stöd, lägga fram en första EU-modell för avtalsvillkor inom [xxx] från denna förordnings ikraftträdande.

3. Expertgruppen ska bestå av framför allt företrädare för de intressen som användarna av den gemensamma europeiska köplagen har inom unionen. Den kan besluta att inrätta specialiserade undergrupper för att behandla separata näringsverksamhetsområden. [Ändr. 258]

Avdelning IV

Slutbestämmelser [Ändr. 259]

Artikel 186d

Översyn

1. Senast ...(*) ska medlemsstaterna lämna information om tillämpningen av denna förordning till kommissionen, särskilt om hur den gemensamma europeiska köplagen tas emot, i vilken utsträckning dess bestämmelser har givit upphov till tvister samt eventuella kvarvarande skillnader i konsumentskydd mellan den gemensamma europeiska köplagen och nationell lagstiftning. Denna information ska inbegripa en samlad översikt av nationell rättspraxis som innebär tolkning av den gemensamma europeiska köplagens bestämmelser.

2. Senast ...(**) ska kommissionen lägga fram en ingående rapport med en översyn av hur denna förordning fungerar till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, bland annat med hänsyn till behovet av att utvidga tillämpningsområdet för den gemensamma europeiska köplagen med avseende på avtal mellan näringsidkare, till marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen när det gäller digitalt innehåll samt till den framtida utvecklingen av unionens regelverk. Särskild hänsyn ska även tas till huruvida begränsningen när det gäller distansavtal, i synnerhet avtal som ingås på elektronisk väg, fortfarande är lämplig eller huruvida det är möjligt att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta bland annat avtal i fasta affärslokaler. [Ändr. 260]

(*) Fyra år från det att denna förordning började gälla

(**) Fem år från det att denna förordning började gälla

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 186e

Ändring av förordning (EG) nr 2006/2004

I bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 ⁽¹⁾ ska följande punkt läggas till:

”22. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr. ... av den ... om en gemensam europeisk köplag (EUT L ...).”
[Ändr. 261]

Artikel 186f

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
2. Den ska tillämpas från ... (*).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. [Ändr. 262]

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) (EGT L 364, 9.12.2004, s. 1).

(*) Sex månader efter denna förordnings ikraftträdande.

Onsdagen den 26 februari 2014

Tillägg 1

Standardinstruktioner om ångerrätt

Ångerrätt

Du har rätt att frånträda detta avtal inom 14 dagar utan att ange några skäl.

Ångerfristen löper ut efter 14 dagar från den första dagen.

Om du vill utöva din ångerrätt måste du underrätta oss ^[2] om ditt beslut att frånträda detta avtal genom en otvetydig förklaring (till exempel ett brev som skickas per post, ett fax eller ett e-postmeddelande). Du kan använda den bifogade ångerblanketten, men det är inte obligatoriskt. ^[3]

För att hålla ångerfristen räcker det med att du skickar meddelandet om att du vill utöva din ångerrätt innan ångerfristen har löpt ut.

Verkningar av att utöva ångerrätten

Om du frånträder detta avtal kommer vi att återbetala alla betalningar som erhållits från dig, inklusive eventuella leveranskostnader (med undantag för sådan kostnader som tillkommit på grund av att du valt en annan typ av leverans än den billigaste formen av standardleverans som erbjuds av oss), utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inte senare än 14 dagar från den dag då vi får underrättelse om ditt beslut att frånträda detta avtal. Vi kommer vid denna återbetalning att använda samma betalningssätt som du använde för den ursprungliga transaktionen, om inte du uttryckligen har gått med på något annat. Under alla omständigheter kommer du inte att åsamkas några kostnader för en sådan återbetalning. ^[4]

^[5]

^[6]

Instruktioner för ifyllandet:

^[1] Här ska ett av följande textstycken infogas mellan citattecknen:

- a) "där avtalet har ingåtts", om det är fråga om ett anknytande tjänsteavtal eller ett avtal om leverans av vatten, gas eller elektricitet, och dessa varor inte säljs i en begränsad volym eller en bestämd kvantitet, eller av fjärrvärme eller digitalt innehåll som inte tillhandahålls på ett konkret medium.
- b) "där du eller en tredje man som angivits av dig, dock ej transportören, tar varorna i fysisk besittning", om det är fråga om ett försäljningsavtal.
- c) "där du eller en tredje man som avgivits av dig, dock ej transportören, fysiskt tar den sista varan i besittning", om det är fråga om ett avtal om flera olika varor som konsumenten beställt gemensamt, men som levereras separat.
- d) "där du eller en tredje man som avgivits av dig, dock ej transportören, fysiskt tar det sista partiet eller den sista delen i besittning", om det är fråga om ett avtal om leverans av varor bestående av flera partier eller delar.
- e) "där du eller en tredje man som avgivits av dig, dock ej transportören, fysiskt tar den första varan i besittning", om det är fråga om ett avtal om fortlöpande leverans av varor under en bestämd tidsperiod.

^[2] Infoga ditt namn, din geografiska adress och, i förekommande fall, ditt telefonnummer och faxnummer samt din e-postadress.

^[3] Infoga följande, om du ger konsumenten möjlighet att på elektronisk väg fylla i och ge in information om hans eller hennes frånträdan av avtalet på din webbplats: "Du kan också fylla i och ge in ångerblanketten eller något annat otvetydigt meddelande om att du vill frånträda avtalet på vår webbplats [infoga internetadress]. Om du använder denna möjlighet kommer vi snarast, och på ett varaktigt medium (till exempel e-post) att översända ett bevis på att ditt meddelande om utnyttjande av ångerrätten har mottagits."

Onsdagen den 26 februari 2014

- 4 Infogas följande, om det är fråga om ett försäljningsavtal enligt vilket du inte erbjudit dig att hämta varorna i händelse av frånträdande: "Vi förbehåller oss rätten att hålla inne återbetalningen tills vi har fått varorna i retur eller du har uppvisat dokumentation som styrker att varorna har returnerats, beroende på vilken av dessa händelser som inträffar först."
- 5 Infogas följande, om konsumenten har mottagit varor i samband med avtalet:
- a infoga antingen:
- "Vi hämtar varorna.", eller
 - "Du ska returnera varorna eller överlämna dem till oss eller till ____ [ange i förekommande fall namn på och geografisk adress för den person som du har bemyndigat att ta emot varorna], utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inte senare än 14 dagar från den dag då du underrättar oss om att du avser att utnyttja din ångerrätt. Fristen ska anses ha följts om du återsänder varorna innan 14-dagarsperioden har löpt ut.". Detta krav ska anses uppfyllt om du återsänder varorna innan tidsfristen på 14 dagar har löpt ut.
- b infoga antingen:
- "Vi kommer att bära kostnaderna för att returnera varorna.", eller
 - "Du måste stå för de direkta kostnaderna för att returnera varorna.", eller
 - om du, i samband med ett distansavtal, inte erbjuder dig att stå för kostnaderna för att returnera varorna och dessa är av sådan natur att de normalt sett inte kan returneras per post: "Du måste stå för de direkta kostnaderna för att returnera varorna, sammanlagt ____ EUR [infoga beloppet].", eller om kostnaderna för att returnera varorna inte rimligen kan beräknas på förhand: "Du måste stå för de direkta kostnaderna för att returnera varorna." Kostnaden beräknas till högst omkring ____ EUR [infoga beloppet]", eller
 - ~~vid avtal som ingåtts utanför säljarens fasta affärsställe, varorna är av sådan natur att de normalt sett inte kan returneras per post och har levererats till konsumentens hem vid tidpunkten för avtalets ingående: "Vi kommer att hämta varorna på egen bekostnad." [Ändr. 263]~~
- c "Du ansvarar endast för eventuella värdeminskningar som kan hänföras till annan hantering än vad som krävs för att fastställa varornas natur, egenskaper och funktion."
- 6 I fråga om avtal som rör tillhandahållande av anknytande tjänster infogas följande: "Om du har begärt att utförandet av anknytande tjänster påbörjas under ångerfristen, ska du återbetala ett belopp som står i proportion till vad som har levererats fram till dess att du meddelade oss att du avser att utnyttja din ångerrätt, jämfört med priset för att fullgöra hela avtalet."

Onsdagen den 26 februari 2014

Tillägg 2

Ångerblankett

(fyll i och skicka tillbaka denna blankett endast om du har för avsikt att utnyttja din ångerrätt)

- Till [här ska näringsidkarens namn, geografiska adress och, i förekommande fall, faxnummer och e-postadress infogas av näringsidkaren själv]:
- Jag/vi (*) meddelar härmed att jag/vi (*) vill frånträda mitt/vårt (*) avtal om köp av följande varor/om tillhandahållande av följande digitala innehåll/om utförande av följande anknytande tjänst (*)
- Beställd den (*)/mottagen den (*)
- Konsumentens namn
- Konsumentens adress
- Konsumentens underskrift (endast om denna blankett överlämnas i pappersform)
- Datum

(*) Stryk det som inte är relevant.

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA

STANDARDMEDDELANDE

Det avtal som du är i färd med att ingå kommer att omfattas av den gemensamma europeiska köplagen, som är ett alternativ till den nationella avtalsrätten som kan användas av konsumenter vid affärstransaktioner över gränserna. Dessa bestämmelser är identiska i hela Europeiska unionen och har utformats för att ge konsumenterna ett effektivt skydd.

Dessa bestämmelser är endast tillämpliga om du samtycker till att avtalet omfattas av den gemensamma europeiska köplagen.

Du kanske dessutom har samtyckt till att ingå avtal per telefon eller på något annat sätt (till exempel SMS) som inte medgav att du fick tillgång till denna information i förväg. I så fall blir avtalet giltigt först efter det att du har fått detta meddelande och bekräftat ditt samtycke.

Dina viktigaste rättigheter beskrivs nedan.

DEN GEMENSAMMA EUROPEISKA KÖPLAGEN: SAMMANFATTNING AV KONSUMENTERNAS VIKTIGASTE RÄTTIGHETER

Dina rättigheter innan avtalet undertecknas

Säljaren är skyldig att ge dig de viktigaste **upplysningarna om avtalet**, till exempel om produkten och priset, inklusive alla skatter och avgifter, samt sina kontaktuppgifter. ~~Informationen måste vara mer ingående när du köper något utanför säljarens affärslokaler eller om du överhuvud taget inte träffar säljaren personligen, till exempel om du handlar online eller per telefon.~~ Om informationen är ofullständig eller felaktig är du berättigad till skadestånd. [**Ändr. 264**]

Dina rättigheter efter det att avtalet har undertecknats

I de flesta fall har du 14 dagar på dig att **ångra köpet om du köpte varan** utanför näringsidkarens affär eller om du inte har träffat säljaren under hela tiden fram till köpet (till exempel om du handlat online eller per telefon). Säljaren måste förse dig med information och en **ångerblankett** ⁽¹⁾. Om säljaren inte uppfyllt denna skyldighet har du rätt att häva avtalet inom ett år.

Vad kan du göra om produkterna är felaktiga eller inte har levererats som avtalat? Du kan välja mellan att: 1) få varan levererad 2) få varan ersatt eller 3) få varan reparerad. 4) Ytterligare ett alternativ är att begära en nedsättning av priset. 5) Du kan häva avtalet, återsända varan och få pengarna tillbaka, utom om felet är obetydligt. 6) Slutligen kan du kräva skadestånd för eventuella förluster. Du behöver inte betala priset förrän du har fått en felfri produkt.

Om näringsidkaren inte har utfört en anknytande tjänst på det sätt som utlovas i avtalet har du liknande rättigheter. När du har framfört dina klagomål till näringsidkaren har denne emellertid i normala fall rätt att först försöka utföra arbetet korrekt. Endast om näringsidkaren misslyckas på nytt kan du välja mellan att 1) ännu en gång uppmana näringsidkaren att utföra den anknytande tjänsten, 2) hålla inne betalningen till dess att du får den anknytande tjänsten utförd på korrekt sätt, 3) begära nedsättning av priset eller 4) kräva skadestånd. 5) Du kan också häva avtalet och få pengarna tillbaka, såvida inte bristerna vid utförandet av den anknytande tjänsten är att anse som obetydliga. **Hur lång tid har du på dig att hävda dina rättigheter om produkterna är felaktiga eller inte har levererats som avtalat?** Du har två år på dig att kräva din rätt efter det att du insåg eller borde ha insett att näringsidkaren har underlåtit att utföra tjänsten enligt avtalet. Om sådana problem uppenbarar sig mycket sent har du möjlighet att ställa sådana krav i upp till tio år från den tidpunkt då näringsidkaren skulle ha levererat varan, tillhandahållit det digitala innehållet eller utfört den anknytande tjänsten.

Skydd mot oskäliga avtalsvillkor: Oskäliga standardvillkor som åberopas av näringsidkaren är inte rättsligt bindande för dig.

Förteckningen över rättigheter är endast en sammanfattning och därför inte uttömmande. Den redogör inte heller för alla detaljer. Hela texten till den gemensamma europeiska köplagen hittar du här. Det är viktigt att du läser ditt avtal noggrant.

Vid en eventuell tvist kan det vara tillrådligt att söka juridisk rådgivning.

⁽¹⁾ Infoga länk.

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0160

Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och liknande produkter *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och liknande produkter (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2017/C 285/65)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0788),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0420/2012),
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av artikel 294.3 och artiklarna 53.1, 62 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över användningen av delegerade akter,
 - med beaktande av de motiverade yttranden från den tjeckiska deputeradekammaren, det danska folketinget, det grekiska parlamentet, den italienska deputeradekammaren, den italienska senaten, det portugisiska parlamentet, den rumänska deputeradekammaren och Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilka utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 4 juli 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 3 juli 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55, 37 och 37a i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och utskottet för rättsliga frågor (A7-0276/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ⁽³⁾.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

⁽¹⁾ EUT C 327, 12.11.2013, s. 65.⁽²⁾ EUT C 280, 27.9.2013, s. 57.⁽³⁾ Denna ståndpunkt ersätter ändringsförslagen antagna den 8 oktober 2013 (Antagna texter, P7_TA(2013)0398).

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0366

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 26 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2014/40/EU.)

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0165

En europeisk utredningsorder *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2017/C 285/66)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av initiativet från en grupp medlemsstater som har lagts fram för Europaparlamentet och rådet (09288/2010),
 - med beaktande av artikel 76 b och artikel 82.1 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka utkastet till akt har lagts fram för parlamentet (C7-0185/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av 5 december 2013 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 44 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0477/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0817**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2014/41/EU.)*

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0166

Visumkrav för medborgare från tredjeländer ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/67)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0853),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0430/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 13 februari 2014 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0104/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0415

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 259/2014.)

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0167

Det frivilliga partnerskapsavtalet mellan EU och Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till EU ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 285/68)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11767/1/2013),
 - med beaktande av utkastet till det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Indonesien om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog samt import av trävaruprodukter till Europeiska unionen (11769/1/2013),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207.3 första stycket, 207.4 första stycket samt artikel 218.6 andra stycket a led v och 218.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0344/2013),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0043/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Indonesien.

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0168

Personkontroller vid de yttre gränserna ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Kroatiens och Cyperns unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 895/2006/EG och beslut nr 582/2008/EG (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/69)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0441),
 - med beaktande av artikel 294.2 leden a och b och artikel 77.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0186/2013),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 5 februari 2014 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0082/2014).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2013)0210

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2014/EU om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Kroatiens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likställda med de egna nationella viseringarna för transitering genom dessa länders territorium eller planerade vistelser på deras territorium som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod och om upphävande av beslut nr 895/2006/EG och 582/2008/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut nr 565/2014/EU.)

Torsdagen den 27 februari 2014

P7_TA(2014)0169

Tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 27 februari 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 285/70)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0650),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0371/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 5 februari 2014 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0373/2013).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalanden, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2012)0309

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 27 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 509/2014.)

Torsdagen den 27 februari 2014

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSROLUTIONEN

Europaparlamentets, rådets och kommissionens uttalande om en ytterligare bedömning av Colombia och Peru

Europaparlamentet och rådet är medvetna om att det behövs en ytterligare bedömning av Colombias och Perus uppfyllande av de relevanta kriterierna innan kommissionen lämnar rekommendationer till rådet angående beslut att godkänna att förhandlingar om avtal om undantag från viseringskravet inleds med dessa länder.

Kommissionen åtar sig att gå vidare med dessa bedömningar utan dröjsmål och att översända dem till Europaparlamentet och rådet så snart som möjligt efter det att denna förordning trätt i kraft.

Europaparlamentet och rådet noterar detta åtagande av kommissionen.

Kommissionens uttalande om information till Europaparlamentet

Kommissionen välkomnar Europaparlamentets och rådets antagande av förslaget till ändring av förordning (EG) nr 539/2001 i syfte att uppdatera de bilagor som innehåller förteckningarna över tredjeländer vars medborgare omfattas av eller är undantagna från viseringskravet.

I enlighet med ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, särskilt punkt 23, upprepar kommissionen sitt åtagande att regelbundet informera Europaparlamentet om läget i förhandlingarna om avtal om undantag från viseringskravet till följd av att vissa länder överförs till bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001. Kommissionen kommer att lägga fram uppdateringar för Europaparlamentets relevanta organ minst två gånger om året.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV